ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိယမ

(စတုတ္ထတွဲ)

* * *

နမောတဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

၁၉—ဒုတိယဝဂ္ဂ

၁-ဝိနိစ္ဆယ မဟာမတ္တဝတ္ထု

(တစ်ဆယ် နှစ်ခုတို့၏ အပေါင်းဖြစ်သောတစ်ဆယ် ရှစ်ကြိမ်မြောက် ရှိသော မလဝဂ်၌ ဟောအပ်သော ဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုပြီး၍ဆယ်ဝတ္ထုတို့၏ အပေါင်းဖြစ်သော တစ်ဆယ်ကိုးကြိမ်မြောက် ဖြစ်သော ဓမ္မဋ္ဌဝဂ်၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုလိုသော အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသဆရာသည် နတေန ဟောတိ-စသော ပါဠိကို မိန့်သတည်း။)

☞ နတေန ဟောတိတိ ဣမိနာ ဓမ္မဒေသနံ—နတေန ဟောတိ စသော ဤစာရေးဟောခြင်းကို။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဧတဝေန၊ ဧတဝန် ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူလျက်။ ဝိနိစ္ဆယမဟာမတ္တော၊

တရားဆုံးဖြတ်သော အမတ်တို့ကို။အာရဇ္ဇ၊ အကြောင်းပြု၍။ ဂ၊ထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။

ဟိ၊ ထိုစကားဆိုသင့်စွ။ ကေဒိဝသံ၊စာနေ့သည်။ဘိက္ခု၊ရဟန်းတို့သည်။ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌။ ဥတ္တရဒ္ဒါရဂါမေ၊ မြောက်တံခါး၏အနီးဖြစ်သော ရွာ၌။ ပိဏ္ဍာယစရံတွေ၊ဆွမ်းခံသွား၍။ ပိဏ္ဍပါတပဋိက္ကန္တာ၊ဆွမ်းခံရွာမှ ဖဲ့ကုန်သည်ရှိသော်။နဂရမဇ္ဈေန၊မြို့လယ်ခရီးဖြင့်။ဝိဟာရံ၊ကျောင်းသို့။ အာဂစ္ဆန္တိ၊ လာကုန်၏။ တသ္မိံ ခဏေ၊ ထိုခဏ၌။ မေဃော၊မိုးသည် ဥဋ္ဌာယ၊ တက်၍။ ပါဝဿိ၊ ရွာ၏။ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ သမ္မုခံဂတံ၊ ရှေးရှုရာဖြစ်သော။ ဝိနိစ္ဆယသာလံ၊တရားဆုံးဖြတ်ရာသတင်သို့။ပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍။ ဝိနိစ္ဆယမဟာမတ္တေ၊ တရားဆုံးဖြတ်သောအမတ်တို့ကို။လဉ္ဇကဟေ-တွာ၊ တန်စိုးလက်ဆောင်ယူ၍။ သာမိကေ၊ ဥစ္စာရှင်တို့ကို။ အသာမိကေ၊ ဥစ္စာရှင် မဟုတ်သည်တို့ကို။ ကရောန္တေ၊ ပြုသည်တို့ကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ အဟော၊ ဩော် အံ့တွယ်ရှိလှ၏။ ဣမေ-ဤအမတ်တို့သည်။ အဓမ္မိကာ၊ တရားမစောင့်ကုန်။မယံပန။ ငါတို့သည်ကား။ဣမေ၊ဤသူတို့သည်။ဓမ္မေန၊ တရားသဖြင့်။ ဝိနိစ္ဆယံ၊ ဆုံးဖြတ်ခြင်းကို။ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏။ ဣတိသညိ-နော၊ ဤသို့အမှတ်ရှိကုန်သည်။အဟုမှာ၊ဖြစ်ကုန်၏။ ဣစိတိစိန္တေတွာ၊ဤသို့ကြံပြီး၍။ဝဿေ၊ မိုးသည်။ ဝိဂတေ၊ စဲပြီးသည်ရှိသော်။ ဝိဟာရံ၊ကျောင်းသို့။ ဂန္တွာ၊ သွား၍။သတ္ထာရံ၊မြတ်စွာဘုရားကို။ ဝန္ဒိတွာ၊ ရှိခိုး၍။ကေမန္တံ၊ တင့်အပ်လျောက်ပတ်သော အရပ်၌။ နိသိန္နာ၊ နေကုန်ပြီးသည် ရှိသော်။ တမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ အာရောစေသုံ၊ ကြားလျှောက်ကုန်၏။သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဆန္ဒာဒိဝသိကာ၊ ဆန္ဒာဂတိစသည်တို့၏အလိုသို့လိုက်ခြင်းရှိကုန်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ သာဟသေန။ နှိုင်ထက်ကလူမှုသဖြင့်။ အတ္ထံ၊ ဘုရားကို။ ဝိနိစ္ဆိနန္တာ။ ဆုံးဖြတ်သောသူတို့သည်။ဓမ္မဋ္ဌာနာမ၊ တရားဌာတည်သောသူမည်ကုန်သည်။ နဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်။ အပရာဓံပန၊ အပြစ်အားလျော်စွာကား။ အနုဝိဇ္ဇိတွာဝ၊စိစစ်၍သာ လျှင်။ အပရာဓာနုရူပံ၊ အပြစ်နှင့်လျှော်စွာ။အသာဟသေန၊ နှိုင်ထက်ကလူ မပြုမူ၍။ ဝိနိစ္ဆယံ၊ ဆုံးဖြတ်ခြင်းကို။ကရောန္တာဝေ။ ပြုကုန်သောသူတို့သာ လျှင်။ မဓ္ဌဋ္ဌာနာမ၊ တရားဌာတည်သောသူမည်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိဝတွာ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၍။ ဣမာဂါထာ၊ ဤဂါထာတို့ကို။ အဘာသိ၊ ဟောတော်မူ၏။

(၂၅၆) ယေန၊ အကြင်သို့သော အကြောင်းဖြင့်။ အတ္ထံ၊ ဆုံးဖြတ်အပ်သောတရားကို။ ဆန္ဒာဒေါသိကော၊ ဆန္ဒစသည်တို့၏ အလိုသို့ လိုက်၍။ သာဟသာ၊ နှိုင်းထက်ကလူမှုသဖြင့်။ နယေ၊ ဆောင်ရာ၏။ တေန၊ ထိုသို့သောအကြောင်းဖြင့်။ ဓမ္မဋ္ဌော။ တရားခ်ဉ်း၊ တည်သောသူ မည်သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ယောစ ပဏ္ဍိတော။ အကြင် ပညာရှိသောသူသည် လည်း။ အတ္ထဉ္စ၊ ဟုတ်မှန်သောအကြောင်းကို လည်းကောင်း။ အနတ္ထဉ္စ၊ မဟုတ်မမှန်သော အကြောင်းကိုလည်းကောင်း။ ဥဘော၊ နှစ်ဖက်တို့ကို။ နိစ္ဆေယ္ယ၊ ဆုံးဖြတ်၍ ဆိုဏ်။

(၂၅၇) အသာဟသေန၊ နှိုင်းထက်မမှုသဖြင့်၊ ဓမ္မေန သမေန၊ တရားနှင့်ညီစွာ။ ပရေ၊ သူတစ်ပါးတို့ကို။ နယတိ၊ ဆောင်၏။ ဓမ္မဿ၊ တရားသည်။ ဂုတ္တော၊ စောင့်ရှောက်အပ်ပြီးသော။ မေဓာဝီ၊ ပညာရှိသော။ သော ပဏ္ဍိတော၊ ကို။ ဓမ္မဋ္ဌောတိ၊ ဓမ္မဋ္ဌဟူ၍။ ပဝုစ္စတိ၊ဆိုအပ်၏။ ဣတိ အာဘာသိ။ ဤသို့ဟောတော်မူ၏။)

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့တွင်။ တေနာတိ၊ တေန ဟူသည်ကား။ ဣဒေ ကေ နေဝ ကာရဏေန၊ ဤသို့သောအကြောင်းကြောင့်သာလျှင်။ ဓမ္မဋ္ဌောတိ၊ ဓမ္မဋ္ဌော ဟူသည်ကား။ ရာဇာဟိ၊ မင်းတို့သည်။ အတ္ထနာ ကာတဗ္ဗေ၊ မိမိပြုအပ်သော။ ဝိနိစ္ဆယ ဓမ္မေ၊ ဆုံးဖြတ်သောတရားခ်ဉ်း။ ဌိတောပိ၊ တည်သော်လည်း။ ဓမ္မဋ္ဌောနာမ၊ ဓမ္မဋ္ဌမည်သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ယေနာတိ၊ ယေန ဟူသည်ကား။ ယေန ကာရဏေန၊ အကြင် အကြောင်းဖြင့်။ အတ္ထန္တိ၊ အတ္ထံ ဟူသည်ကား။ သြတိဏ္ဏံ၊ အကြောင်းသို့သက်ဝင်သော။ ဝိနိစ္ဆိတဗ္ဗံ၊ ဆုံးဖြတ်အပ်သော။ အတ္ထံ၊ ဟုတ်မှန်သောအကြောင်းတည်း။ သာဟသာ နယေတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဆန္ဒာဒီသု၊ ဆန္ဒာဂတိ စသည်တို့ခ်ဉ်း။ ပတိဋ္ဌိတော၊ တည်လျက်။ သာဟသေနမုသာဝါဒေန၊ မဟုတ်မမှန်သောစကားဖြင့်။ဝိနိစ္ဆယ်၊ ဆုံးဖြတ်ရာ၏။ ဟိ၊ ထိုစကားဆိုသင့်စွ။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ ဆန္ဒေ၊ ဆန္ဒာဂတိခ်ဉ်း။ ပတိဋ္ဌာယ၊ တည်၍။ အတ္ထနော၊ မိမိ၏။ ဥာတိတိဝါ၊ ပေါက်ဘော်သားချင်းဟူ၍ လည်းကောင်း။ မိတ္တောတိဝါ၊ အဆွေခင်ပွန်းဟူ၍ လည်းကောင်း။မုသာဝတ္ထု၊ ချွတ်ယွင်းသောစကားကိုဆိုလျက်။အသာမိကမေဝ၊ ဥစ္စာရှင်မဟုတ်သည်ကိုသာလျှင်။သာမိကံ ကရောတိ၊ ဥစ္စာရှင်ပြု၏။ ဒေါသေ၊ ဒေါသာဂတိခ်ဉ်း။ ပတိဋ္ဌာယ၊ တည်၍။ အတ္ထနော၊ မိမိ၏။ ဇဝရိနံ၊ ရန်သူတို့အား။ မုသာဝတ္ထု။ ချွတ်ယွင်းသောစကားကိုဆို၍။ သာမိကမေဝ၊

ဥစ္စာရှင်ကိုပင်လျှင်။ အသာမိုက် ကရောတိ၊ ဥစ္စာရှင်မဟုတ်သည်ကို ပြု၏။ မောဟော၊ မောဟဋ္ဌာ။ ပတိဋ္ဌာယ၊ တည်လျက်။ လဠဟေတွာ၊ တန်စိုးယူ၍။ ဝိနိစ္ဆယကာလေ၊ ဆုံးဖြတ်သောကာလ၌။ အညဝိဟိတော ဝိယ၊ တစ်ပါးကို နှလုံးသွင်းသကဲ့သို့။ ဣတော စိတော စ၊ ထိုမှ ဤမှလည်း။ သြလော-ကေန္တော၊ ကြည့်လျက်။ မုသာဝတွာ၊ ချွတ်ယွင်းသော စကားကို ဆို၍။ ဣမိနာ၊ ဤသူသည်။ ဇိတံ၊ နိုင်စေသင့်၏။ အယံ၊ ဤသူသည်။ ပရာဇိတော၊ ရှုံးစေသင့်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပရံ၊ သူတစ်ပါးကို။ နိဟရတိ၊ ထုတ်၏။ ဘယေ၊ ဘယာဂတိ၌။ ပတိဋ္ဌာယ၊ တည်၍။ ကဿစိဒေဝ ဣဿရ ဇာတိကဿ၊ တစ်စုံတစ်ခုကို အစိုးရခြင်းသဘောရှိသော။ ပရာဇယံ ပါပုဏာတိ သာပိ၊ ရှုံးခြင်းသို့ရောက်သောသူအား လည်း။ ဇယံ၊ နိုင်ခြင်းအောင်ခြင်းသို့။ အာရောပေတိ၊ တင်၏။ အယံ၊ ဤသူသည်။ သာဟသေန၊ နိုင်ထက်မှုသဖြင့်။ အတ္ထံ၊ အကြောင်းကို။ နေတိနာမ၊ ဆောင်သည်မည်၏။ သော၊ ဤသူသည်။ ဓမ္မဇ္ဇောနာမ၊ ဓမ္မဋ္ဌမည်သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဣတိ အတ္ထော၊ ဤကား အနက်တည်း။ ယောစ အတ္ထဉ္စ အနတ္ထဉ္စာတိ၊ စဟူသည်ကား။ ဘူတဉ္စ၊ ဟုတ်မှန်သည်လည်း ဖြစ်သော။ အဘူတဉ္စ၊ မဟုတ်မမှန်သည်လည်း ဖြစ်သော။ ကာရဏံ၊ အကြောင်းကို။ ဥဘောနိစ္ဆေယျာတိ၊ နိစ္ဆေယျဟူသည်ကား။ ဗဟုဝိတော၊ ပညာရှိသော။ ယောပန၊ အကြင်သူသည်ကား။ ဥဘော၊ နှစ်ပါးကုန်သော။ အတ္ထာနတ္ထေ၊ အကြောင်းဟုတ်သည် မဟုတ်သည်တို့ကို။ ဝိနိစ္ဆိနိတွာ၊ ဆုံးဖြတ်၍။ ဝဒတိ၊ ဆို၏။ အသာဟသေနာတိ၊ ဟူသည်ကား။ အမုသာဝါဒေန၊ မချွတ်ယွင်းသောစကားဖြင့်။ ဓမ္မေနာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဝိနိစ္ဆယဓမ္မေန၊ ဆုံးဖြတ်အပ်သောသဘောဖြင့်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဆန္ဒာဒိဝသေန၊ ဆန္ဒာဂတိစသည်၏အစွမ်းဖြင့်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ သမေနာတိသမေန၊ ဟူသည်ကား။ အပရာဓာနုရူပေနေဝ၊ အပြစ်အားလျော်စွာသာလျှင်။ ပရေ၊ တစ်ပါးသောသူတို့ကို။ နယတိ၊ ဆောင်၏။ ဇယံဝါ၊ အောင်ခြင်းနိုင်ခြင်းသို့လည်းကောင်း။ ပရာဇယံဝါ၊ ရှုံးခြင်းသို့လည်းကောင်း။ ပါပေတိ၊ ရောက်စေ၏။ ဓမ္မဿ ဂုတ္တောတိ၊ ဂုတ္တောဟူသည်ကား။ ဓမ္မဂုတ္တော ဓမ္မရက္ခိတော၊ တရားသည် စောင့်အပ်သော။ ဓမ္မောဇပညာယ၊ တရားအရသာကို သိသောပညာနှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော။ မေဓာဝီ၊ ပညာရှိသည်။ ဝိနိစ္ဆယဓမ္မေ၊ ဆုံးဖြတ်အပ်သောသဘော၌။ ဌိတတ္တာ၊ တည်သောကြောင့်။ ဓမ္မဋ္ဌောတိ၊ ဓမ္မဋ္ဌဟူ၍။ ပဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ ဤကားအနက်တည်း။

ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာအဆုံးဌ်။ ဗဟူ၊ များစွာကုန်သောသူတို့သည်။ သောတာပတ္တိဖလာဒီနိ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ် စသည်တို့သို့။ ပါပုဏိ ံသု၊ ရောက်ကုန်၏။ ဣတိပရိသမာပနံ၊ တစ်ဆယ် ကိုးခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော ဓမ္မဒ္ဓဝဂ်ဌ် ရှေးဦးစွာဆိုအပ်သော ဝိနိစ္ဆယမဟာမတ္တဝတ္ထုပြီးခြင်းကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏။

ပဌမံ သော၊ ဝိနိစ္ဆယမဟာမတ္တဝတ္ထု တည်း။

*

၁၉၊ ဓမ္မဒ္ဓဝဂ္ဂ၊ ၂-ဆဗ္ဗဂ္ဂိယ ဝတ္ထု

(ဝိနိစ္ဆယမဟာမတ္တဝတ္ထုဌ် ဟောရာဂါထာတို့၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုပြီး၍ ဆဗ္ဗဂ္ဂိ ရဟန်းတို့၏ ဝတ္ထုဌ် ဟောရာဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုလိုသော အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသ ဆရာသည် နှ တေန ပဏ္ဍိတော၊ စသောပါဌ်ကို မိန့်သတည်း)

နှ တေန ဗဏ္ဍိဟော ဟောတိတိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ နှ တေန ပဏ္ဍိတော ဟောတိ စသော ဤတရားဒေသနာကို။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်ဌ်။ ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူစဉ်။ ဆဗ္ဗဂ္ဂိယေ ဘိက္ခူ၊ ဆဗ္ဗဂ္ဂိ ရဟန်းတို့ကို။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။

တေ၊ ထိုဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်းတို့သည်။ ဝိဟာရေပိ၊ ကျောင်းဌ်လည်းကောင်း။ ဂါမေပိ၊ ရွာဌ်လည်းကောင်း။ ဘတ္တဂ္ဂံ၊ ဆွမ်းစားစရပ်ကို။ အာကုလံ၊ နှောင့်ရှက်ခြင်းကို။ ကရောန္တာ၊ ပြုကုန်လျက်။ ဝိစရန္တိကိရ၊ သွားလာကုန်သတတ်။ အထ၊ ထိုအခါဌ်။ ကေဒိဝေ၊ တစ်နေ့သဌ်။ ဘဗ္ဗကိစ္စံ၊ ဆွမ်းစားခြင်း ကိစ္စကို။ ကတ္တာ၊ ပြုပြီး၍။ အာဂတေ၊ လာကုန်သော။ ဒဟရေစ၊ ပဉ္စင်းငယ်တို့ကိုလည်းကောင်း။ သာမဏေရေစ၊ သာမဏေတို့ကိုလည်းကောင်း။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ အာစုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ ဘတ္တဂ္ဂံ၊ ဆွမ်းစားစရပ်သည်။ ကိဒိသ၊ အဘယ်သို့သော သဘောရှိသနည်း။ ဣတိပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေး၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ မာပုစ္ဆထ၊ မမေးကုန်လင့်။ ဆဗ္ဗဂ္ဂိယာ၊ ဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်းတို့သည်။ မယမေဝ၊ ငါတို့သည်သာလျှင်။ ဝိယတ္တာ၊ လိမ္မာကုန်၏။ မယမေဝ၊ ငါတို့သည်သာလျှင်။ ပဏ္ဍိတာ၊

ပညာရှိကုန်၏။ ဤမေ၊ ဤသူတို့ကို။ ပဟာရိတွေ၊ ပုတ်ခတ်၍။ သီသေ၊ ဦးခေါင်းခွံ။ ကစဝရဲ့၊ တံမြက်မှုန်းကို။ အာကိုရိတွေ၊ ကြဲ၍။ နီဟရိဿာမ၊ ငင်ထုတ်ကုန်အုံ့။ ဤတိဝတွေ၊ ဤသို့ဆို၍။ အမှေပိ၊ ငါတို့ကိုလည်း။ ပိဋ္ဌိယံ၊ ကျောက်နှင့်တကွ ခါးကို။ ဂဟေတွေ၊ ကိုင်၍။ ကစဝရဲ့။ တံမြက်မှုန်းကို။ ဩကိရန္တာ၊ ကြဲကုန်လျက်။ ဘတ္တဂ္ဂံ၊ ဆွမ်းစားစရပ်ကို။ အာကုလံ၊ နှောင့်ရှက်ခြင်းကို။ အကံသု။ ပြုကုန်၏။ ဤတိ၊ ထို့ကြောင့်။ မာဝုစ္ဆထ၊ မမေးလင့်ကုန်။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့သည်။ သတ္ထုသန္တိကံ၊ မြတ်စွာဘုရား အထံသို့။ ဂန္တွာ၊ သွား၍။ တမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ အာရောစေသုံ၊ ကြားလျှောက်ကုန်၏။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဗဟုံ၊ များစွာ။ ဘာသေစွာ၊ ရေရွတ်ဆဲရေး၍။ ပရေ၊ သူတစ်ပါးတို့ကို။ ဝိဟေဌယမာနံ၊ ညှဉ်းဆဲသောသူကို။ ပဏ္ဍိတောတိ၊ ပညာ ရှိဟူ၍။ နဝဒါမိ၊ ဟောတော်မမူ။ အဝေရိနံ၊ ရန်မရှိသော။ အဘယမေဝ၊ ဥပဒ္ဒဝေါမရှိသည်သာလျှင်ဖြစ်သော။ ခေမိနံပန၊ မိမိဘေးမရှိသောသူကို ကား။ ပဏ္ဍိတောတိ၊ ပညာရှိဟူ၍၊ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဤတိဝတွေ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍။ ဤမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟာ၊ ဟောတော်မူ၏။

(၂၅ဂ) ယော၊ အကြင်သူသည်။ ယာဝတာ၊ အကြင်မျှလောက် သောအကြောင်းဖြင့်။ သံဃမဇ္ဈာဒီသု၊ သံဃာ့အလယ်စသည်တို့၌။ ဗဟုံ၊ များစွာ။ ဘာသတိ၊ ဆို၏။ တေန၊ ထိုမျှလောက်သောအကြောင်းဖြင့်။ သော၊ ထိုသူသည်။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိမည်သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ယောစ၊ အကြင်သူသည်ကား။ ခေမီ၊ မိမိလည်း ဘေးမရှိ။ အဝေရီ၊ ငါးပါးသောရန်မရှိ။ အဘယော၊ သူတစ်ပါးတို့အား ဘေးရှိအောင် မပြု။ သော၊ ထိုသူကို။ ပဏ္ဍိတောတိ၊ ပဏ္ဍိတဟူ၍။ ပဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဤတိအာဟ၊ ဤသို့ဟောတော်မူ၏။

ဤ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ ယာဝတာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ယတ္ထကေန ကာရဏေန၊ အကြင်မျှလောက်သောအကြောင်းဖြင့်။ သံဃမဇ္ဈာဒီသု၊ သံဃာ့ အလယ်စသည်တို့၌။ ဗဟုံ၊ များစွာ။ ကထေတိ၊ ဝါကားရ၍ဆို၏။ တေန၊ ထို့ကြောင့်။ ပဏ္ဍိတောနာမ၊ ပဏ္ဍိတမည်သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ယောပန၊ အကြင်သူသည်ကား။ သယံ၊ မိမိသည်။ ခေမီ၊ ဘေးမရှိ။ ပဋ္ဌန်ဝေရုံ၊ ငါးပါးသောရန်တို့၏။ အဘာဝေန၊ မရှိသဖြင့်။ အဝေရီ၊ ရန်မရှိ။ နိဗ္ဗယော၊ ဘေးမရှိ။ ယံဝါ၊ အကြင်သူကိုမူလည်း။ အာဂမ္မ၊ စွဲ၍။ မဟာဇနဿ၊

လူအပေါင်းအား။ ဘယ်၊ ဘေးသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ သော၊ ထိုသူသည်။ ပဏ္ဍိတောနာမ၊ ပဏ္ဍိတမည်၏၊ ဣတိအတ္ထော၊ ဤကား အနက်တည်း။

ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာတော်၏ အဆုံးခ်ီ။ ဗဟူ၊ များစွာကုန်သော သူတို့သည်။ သောတာပတ္တိဖလာဒီသု၊ သောတာပတ္တိဖိုလ် စသည်တို့သို့။ ပါပုဏိံသု၊ ရောက်ကုန်၏။ ဣတိ ပရိသမာပနံ၊ တဆယ်ကိုးခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော ဓမ္မဋ္ဌဝဂ်ခ် နှစ်ကြိမ်မြောက်ဖြစ်သော ဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်းတို့ ဝတ္ထုပြီးခြင်းကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏။

ဒုတိယံ၊ သော။ ဆဗ္ဗဂ္ဂိယဝတ္ထု၊ တည်း။

*

၁၉-ဓမ္မဋ္ဌဝဂ္ဂ၊ ၃-ကေဒါနတ္ထေရ ဒီဃာသဝ ဝတ္ထု

(ဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်းဝတ္ထုခ်ီ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ဖြေပြီး၍ ကေဒါနအမည်ရှိသော ရဟန္တာမထေရ်ဝတ္ထုခ်ီ ဟောရာဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ဖြေလိုသော အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသ ဆရာသည် နု တာဝတာတိ-စသော ပါဠိကို မိန့်သတည်း။)

နု တာဝတာတိ ဣမံ ဓမ္မေဒေသနံ၊ နု တာဝတာ၊ စသော ဤတရား ဟောခြင်းကို။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်ခ်။ ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူစဉ်။ ကေဒါနတ္ထေရံ နာမ၊ ကေဒါန မထေရ်အမည်ရှိသော။ ဒီဃာသဝံ၊ ရဟန္တာကို။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။

ကိရ၊ ကြားရသည်ကား။ သော၊ ထိုရဟန္တာသည်။ ဧကတောဝ၊ တစ်ပါးတည်းသာလျှင်။ ဧကသ္မိံ ဝနသဏ္ဍေ၊ တစ်ခုသောတောအုပ်ခ်။ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏။ အဃ၊ ထိုရဟန္တာအား။ ဧကမေဝ ဥဒါနံ၊ တစ်ဂါထာသော ဥဒါန်းစကားကိုသာလျှင်။ ပဝုဏိ၊ လေ့လာခြင်းရှိ၏။

တော၊ အိုနတ်အပေါင်းတို့။ အဓိစေတသော၊ အလွန်မြတ်သော အရဟတ္တဖိုလ်ရှိထသော။ အဇ္ဈတ္တေ၊ မိမိ၏ကိုယ်ခန္ဓာ ကိုယ်ပေါ်ဝယ်။ ဝိတ်ကုန်ခြင်းမှ ကင်းထသော။ ဝေသ ပထေသု၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို ရောက်ခြင်း၏ အကြောင်းတို့ခ်။ သိက္ခတော၊ ကျင့်ကြံ-ထသော။ တာဒိ ဧနော၊ တာဒိဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံထသော။ ဥပသန္တသု၊ ကိလေသာ အပေါင်းမှ ငြိမ်းထသော။ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ သတိမတော၊

သတိနှင့်ပြည့်စုံထသော။ မုနိနော၊ ရဟန္တာအား။ သောကာ၊ စိုးရိမ်ကြောင့်ကြဗျာပါရတို့သည်။ နဘဝန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့ နှစ်သက်သောစကားဖြင့် လေ့လာခြင်းကို ပြု၏။

သော၊ ထိုကေဒါနမထေရ်သည်။ ဥပေါသထဒိဝသေသု၊ ဥပုသ်နေ့တို့၌။ သယမေဝ။ ကိုယ်တိုင်သာလျှင်။ ဓမ္မသဝနံ၊ တရားနာခြင်းကို။ ဃော-သေတွာ၊ ကြွေးကြော်၍။ ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ ဝဒတိကိရ၊ ဆိုသတတ်။ ပထဝိဥန္ဒြိယန သဒ္ဓေါဝိယ၊ မြေဟည်းသော အသံကဲ့သို့။ ဒေဝတာနံ၊ နတ်တို့၏။ သာဓုကာရ သဒ္ဒေါ၊ ကောင်းချီးပေးသံသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ကေသို့ ဥပေါသထဒိဝသေ၊ တစ်ခုသောဥပုသ်နေ့၌။ ပဋ္ဌပဋ္ဌသတပရိဝါရာ၊ ငါးရာငါးရာ အခြံအရံရှိကုန်သော။ ဒွေ တိပိဋကဓရာ ဘိက္ခူ၊ ပိဋကသုံးပုံကို ဆောင်ကုန်သော နှစ်ဦးသော မထေရ်တို့သည်။ တဿ၊ ထိုကေဒါနမထေရ်၏။ ဝသနဋ္ဌာနံ၊ နေရာအရပ်သို့။ အဂမံသု၊ ရောက်လာကုန်၏။ သော၊ ထိုကေဒါနမထေရ်သည်။ တေ၊ ထိုနှစ်ပါးသော မထေရ်တို့ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍ သာလျှင်။ တုဋ္ဌမာနသော၊ နှစ်သက်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝေါ၊ အရှင်တို့သည်။ ဣဓ၊ ဤအရပ်သို့။ အာဂစ္ဆန္တေဟိ၊ လာခြင်းစီးဖြင့်။ သာဓု၊ ကောင်းသည်ကို။ ကတံ၊ ပြုအပ်၏။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ တုမှာကံ၊ တို့၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ သုဏိဿာမ၊ နာကုန်အံ့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ ဣဓ၊ ဤအရပ်၌။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ သောတုကာမော၊ နာလိုသောသူသည်၊ အတ္ထိပန၊ ရှိ၏လော။ ဣတိပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေး၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ အယံ ဝနသဏ္ဍော၊ ဤတောအုပ်သည်။ ဓမ္မဿဝနဒိဝသေ၊ တရားနာသောနေ့၌။ ဒေဝတာနံ၊ နတ်တို့၏။ သာဓုကာရသဒ္ဒေန၊ ကောင်းချီးပေးသဖြင့်။ ကေနိန္ဒ္ဒာဒေါ၊ တခဲနက်ပဲ့တင်ထပ်သော 'အသံရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ တေသု၊ ထိုနှစ်ပါးသော မထေရ်တို့တွင်။ ကော တိပိဋကဓရော၊ တစ်ဦးသော တိပိဋကဓရ မထေရ်သည်။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ သြဘာရေသိ၊ ဆုံးစေ၏။ ကော၊ တစ်ပါးသည်။ ကထေသိ၊ ဟော၏၊ ကေဒေဝတာဝိ၊ တစ်ယောက်သော နတ်သည်လည်း။ သာဓုကာရံ၊ ကောင်းချီးကို။ နအဒါသိ၊ မပေး။ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏။ အာဝုတော၊ ငါ့ရှင်။ တုံ၊ သင်သည်။ ဓမ္မဿဝနဒိဝသေ၊ တရားနာသောနေ့၌။ ဣမမ္ဟိ ဝန သဏ္ဍော၊ ဤတောအုပ်၌။ ဒေဝတာ၊ နတ်တို့သည်။

မဟန္တေန သဒ္ဓေန၊ သည်းစွာ်သောအသံဖြင့်။ သာဓုကာရံ၊ကောင်းချီးကို။ ဒေန္တိတိ၊ ပေးကုန်၏ဟု။ ဝဒေသိ၊ ဆို၏။ ဧတံ၊ ဤစကားသည်။ ကိံ နာမ၊ အဘယ်နည်း။ ဣတိ. ဤသို့ ဆိုကုန်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အညေသု ဒိဝသေသု၊တစ်ပါးသောနေ့တို့ဌ်။ဒေဝတာနံ၊နတ်တို့၏။သာဓုကာရသဒ္ဒေ နာ၊ကောင်းချီးပေးသံဖြင့်။ကေနိန္ဒာဒေါ၊တစ်ပြိုင်နက်ပဲတင်ထပ်သောအသံ သည်။ဝေဝေါဟောတိ၊ဤသို့ဖြစ်၏။ အဇ္ဇပန၊ ယနေ့မူကား။ နဇာနာမိ၊မသိ။ ဧတံ၊ ဤသို့ဖြစ်ခြင်းသည်။ ကိံ၊ အဘယ်နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။အာဝု၊ သော။ ဝါရှင်။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဆိုတပြီးကား။ တုံ၊သင်သည်။ တာဝ၊ရှေး ဦးစွာ။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ကထေဟိ၊ ဟောပါလော့။ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။သော၊ ထိုကေဒါန့ မထေရ်သည်။ ဗီဇနိံ။ ယပ်ကို။ ဂဟေတ္တာ၊ ကိုင်စွဲလျက်။ အာသနေ၊ နေရာ၌။ နိသိန္နော၊ နေပြီးသော်။တမေဝ ဂါထံ၊ထိုဂါထာကို သာလျှင်။ ဝဒေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဒေဝတာ၊ နတ်တို့သည်။ မဟန္တေန သဒ္ဒေန၊ သည်းစွာသော အသံဖြင့်။ သာဓုကာရံ၊ကောင်းချီးကို။အဒံသု၊ ပေးကုန်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နေသံ၊ ထိုနှစ်ဦးသော မထေရ်တို့၏။ပရိ-ဝါရာ ဘိက္ခူ ၊အခြံအရံရဟန်းတို့သည်။ ဥဋ္ဌာယိ သု၊ ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊ဣမသ္မိံ ဝနသဏ္ဍေ၊ ဤတောအုပ်၌။ ဒေဝတာ၊ နတ်တို့သည်။မုခေါလောကနေန၊ မျက်နှာကြည့်သဖြင့်။ သာဓုကာရံ၊ ကောင်းချီးကို။ ဒဒန္တိ၊ ပေးကုန်၏။ တိပိဋကဓရဘိက္ခူသု၊ ပိဋကတ်သုံးပုံကို ရွတ်ဆောင်ကုန်သော ရဟန်းတို့ သည်။ တေ့ကံ၊ ဤမျှလောက်သောတရားကို။ ဘဏန္တေသုပိ၊ဟောပါကုန် သော်လည်း။ ကိဉ္စိပသံသနမတ္တံပိ၊ တစ်စုံတစ်ခု ချီးမွမ်းသော စကားကိုမျှ လည်း။ အဝတ္တာ၊ မဆိုမူ၍။ဧကေနမဟာလ္လကတ္ထေရေန၊ မထေရ်ကြီးတစ်ဦး သည်။ ဧကဂါထာယ၊ တစ်ခုသောဂါထာကို။ ကထိတာယ၊ ဟောသည်ရှိ သော်။မဟာသဒ္ဒေန၊သည်းစွာ်သောအသံဖြင့်။သာဓုကာရံ၊ကောင်းချီးကို။ ဒဒန္တိ၊ ပေးကုန်၏။ ဣတိဥဋ္ဌာယိ သု၊ ဤသို့ကဲ့ရဲ့ကုန်၏။ တေပိ၊ထိုရဟန်း တို့သည်လည်း။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။ ဂန္တွာ၊ သွား၍။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာ ဘုရားအား။ တမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ အာရောစေသုံ၊ ကြားလျှောက် ကုန်၏။

သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အဟံ၊ ဝါသည်။ ယော၊ အကြင်ရဟန်းသည်။ ဗဟုံပိ၊ များစွာလည်း။ ဥဂ္ဂဏှာတိ ဝါ၊သင်မှု

လည်း သင်၏။ ဘာသတိ၀ါ၊ ဟောမူလည်း ဟော၏။ တံ၊ ထိုရဟန်းကို။ ဓမ္မဓရောတိ၊ ဓမ္မဓရဟူ၍။ နဝဒါမိ၊ ဟောတော်မမူ။ ယောပန၊ အကြင်ရဟန်းသည်ကား။ ကေဝိ ဂါထံ၊ တစ်ဂါထာကိုလည်း။ ဥဂ္ဂဏှိတ္ဝာ၊ သင်၍။ သစ္စာနိ၊ သစ္စာတို့ကို။ ပဋိဝိဇ္ဈတိ၊ သိ၏။ အယံ၊ ဤရဟန်းသည်။ ဓမ္မဓရော-နာမ၊ ဓမ္မဓရမည်၏။ ဣတိ၀တ္ဝာ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၍။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေန္တော၊ ဟောတော်မူလိုရကား။ ဣမံ ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။

(၂၅၉) ယော၊ အကြင်သူသည်။ ယာ၀တာ၊ အကြင်မျှလောက်သော သင်ခြင်း, ဆောင်ခြင်း စသော အကြောင်းဖြင့်။ ဗဟုံ၊ များစွာ။ ဘာသတိ၊ ဟော၏။ တာ၀တာ၊ ထိုမျှလောက်သော အကြောင်းဖြင့်။ ဓမ္မဓရော၊ တရားကို ဆောင်သူမည်သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ယော စ၊ အကြင်သူသည်ကား။ အပ္ပံပိ၊ အနည်းငယ်မျှကိုလည်း။ သုတ္ဝာန၊ နာရ၍။ ဓမ္မာနုဓမ္မပဋိ-ပန္နော၊ လောကုတ္တရာအားလျော်သော အကျင့်ကို ကျင့်သည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ဖြစ်၍။ ဓမ္မံ၊ သစ္စာလေးပါး တရားကို။ ဂဟယေန၊ နာမကာယဖြင့်။ ပဿတိ၊ မြင်၏။ သော၊ ထိုသူသည်။ ဝေ၊ စင်စစ်။ ဓမ္မဓရော၊ ဓမ္မဓရမည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ယောပိ၊ အကြင်သူသည်လည်း။ အာရဒ္ဓ၀ိရိယော၊ အားထုတ်အပ်သောလုံ့လရှိသည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ဖြစ်၍။ ပဋိ၀ေဓံ၊ ထိုးထွင်း၍ သိခြင်းကို။ အာဂန္တ္ဝါ၊ တောင့်တလျက်။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ နပ္ပမဇ္ဇတိ၊ မမေ့မလျော့။ အယံပိ၊ ဤသူသည်လည်း။ ဓမ္မဓရော၀၊ ဓမ္မရေမည်သည် သာလျှင်တည်း။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့၌။ ယာ၀ဟေတုတိ၊ ကာဟူသည်ကား။ ယတ္ထကေန၊ အကြင်မျှလောက်သော။ ဥဂ္ဂဟဏာ၀ရဏာ ၀ါ၀နာဒိကာရဏေန၊ သင်ခြင်း ဆောင်ခြင်း ချီးပိုးခြင်း စသောအကြောင်းဖြင့်။ ဗဟုံ၊ များစွာ။ ဘာသတိ၊ ဆို၏။ တာ၀တ္ထကေန၊ ထိုမျှဖြင့်။ ဓမ္မ၀ရော၊ ဓမ္မ၀ရမည်သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဝံသာနုရက္ခကောပန၊ အမျိုးအနွယ်ကို စောင့်သောသူ မည်သည်ကား။ ပ၀ေဏိပါလကောနာမ၊ အဆက်ကို စောင့်သောသူ မည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ယော စ အပ္ပမ္ပိတိ၊ မှိုဟူသည်ကား။ ယောပန၊ အကြင်ရဟန်းသည်ကား။ အပ္ပမတ္တကံပိ၊ အနည်းငယ်မျှကိုလည်း။ သုတ္ဝာ၊ နာပြီး၍ ဓမ္မမနွာယ၊ တရားကို အစဉ်အမှီပြုလျက်၊ ဓမ္မနုဓမ္မပဋိပန္နော၊ လောကုတ္တရ တရားအားလျော်သော အကျင့်ရှိသည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ဖြစ်၍။ နာမကာယေန

နာမကဝယဖြင့်။ ဒုက္ခာဒီနိ၊ ဒုက္ခ စသည်တို့ကို။ ပဋိဇာနန္တော၊ ပိုင်းခြားမှ သိလျက်။ စက္ခုသစ္စဓမ္မံ၊ သစ္စာလေးပါးတရားကို။ ပဿတိ၊ မြင်၏။ သဝေ-ဓမ္မဓရော ဟောတိ၊ ယော ဓမ္မ နပ္ပမဇ္ဇတိတိ၊ နပ္ပမဇ္ဇတိ ဟူသည်ကား။ ယောပိ၊ အကြင်သူသည်လည်း။ အာရဒ္ဓဝိရိယော၊ အားထုတ်အပ်သော လုံ့လရှိသည်။ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ အဇ္ဇ အဇ္ဇေဝါတိ၊ ယခုနေ့ ဆောဆော လျှင်။ ပဋိဝေဓံ၊ သိခြင်းကို။ အာကင်္ခန္တော၊ အလိုရှိသောသူသည်။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ နပ္ပမဇ္ဇတိ၊ မမေ့မလျော့။ အယပ္ပိ၊ ဤသူသည်လည်း။ ဓမ္မဓရော ယေဝ၊ ဓမ္မဓရမည်သည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိအတ္ထော၊ ဤကား အနက်တည်း။

ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာတော်အဆုံး၌။ ဗဟူ။ များစွာကုန်သော သူတို့သည်။ သောတာပတ္တိ ဖလာဒီနိ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ် စသည်တို့သို့။ ပါပုဏိံသု၊ ရောက်ကုန်၏။ ဣတိ ပရိသမာနံ၊ တစ်ဆယ်ကိုးခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော ဓမ္မဒ္ဒဝဂ်၌ သုံးခုမြောက်ဖြစ်သော ဧကုဒါနခီဏာသဝ မထေရ်ဝတ္ထု ပြီးခြင်းကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏။

တတိယံ၊ သော။ ကေုဒါနတ္ထေရ ခီဏာသဝ၊ ဝတ္ထုတည်း။

*

၁၉-ဓမ္မဒ္ဒ ဝဂ္ဂ၊ ၄-လကုဏ္ဍကဘဒ္ဒိယတ္ထေရ ဝတ္ထု

(ကေုဒါနခီဏာသဝ ဝတ္ထု၌ ဟောရာဂါသာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုပြီး၍ လကုဏ္ဍကဘဒ္ဒိယမထေရ်ဝတ္ထု၌ဟောအပ်သော ဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုလိုသော အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသဆရာသည် နေ တေန ထေရော-စသောပါဠိကို မိန့်သတည်း။)

နေ တေန ထေရော ဟောတိတိ ကျမ်း ဓမ္မဒေသနံ၊ နေ တေန ထေရော ဟောတိ-စသော ဤတရားဟောခြင်းကို။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူလျက်။ လကုဏ္ဍကဘဒ္ဒိယတ္ထေရံ၊လကုဏ္ဍကဘဒ္ဒိယမထေရ်ကို။ အာရဗ္ဘ၊အကြောင်းပြု၍၊ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။

ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ကေဒိဝသံ၊ တနေ့သည်။ တသ္မိံ ထေရေ၊ ထိုမထေရ်သည်။သတ္ထုဥပဋ္ဌာနံ၊ဘုရားအား ဆည်းကပ်ခြင်းသို့။ ဂန္တွာ၊ သွား၍။ ပဏ္ဍိတ္ကမ္ဘော၊ ဖဲကာမျှ၌။ ကိံ သမတ္ထာ အာရဗ္ဘိကာ

ဘိက္ခု။ သုံးကျိပ်မျှလောက်ကုန်သော။ တောနေ ရဟန်းတို့သည်။ ဤ၊ထို လကုဏ္ဍကမထေရ်ကို။ ပဿန္တောဝေ၊ မြင်ကုန်စဉ်ပင်လျှင်။ အာဂန္တွာ၊ လာ၍။ သတ္ထာရံ၊ ကို။ဝန္ဒိတ္ဝာ၊ ရှိခိုး၍။ နိသိဒိံသု၊ ဝန့်ကုန်၏။သတ္ထာ၊ မြတ်စွာ ဘုရားသည်။ တေသံ၊ထိုသုံးကျိပ်သောရဟန်းတို့၏။ အရဟတ္တပ္ပတ္တိ၊ပနိဿယံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်နှင့်ပြည့်စုံအံ့သော ဥပနိဿယကို။ ဒိသ္ဝာ၊ မြင်၍။ ဣမံ ပဉ္ဍံ၊ ဤပြဿနာကို။ ပုစ္ဆိ၊ မေးတော်မူ၏။ ဣတော၊ ဤ၊ဝါဘုရားအထံမှ။ ဂတံ၊ သွားသော။ ကေဝေထေရံ၊ မထေရ်တစ်ဦးကို။ ပဿထ၊မြင်ကြကုန်၏လော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ နပဿာမ၊ မမြင်ပါ ကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်ကုန်၏။ ဝေါ၊ သင်တို့သည်။ ကိံ နုဒိဋ္ဌော၊ အဘယ်ကြောင့် မမြင်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊အရှင် ဘုရား။ ဧကံ သာမဏေရံ၊ သာမဏေတစ်ပါးကို။ ပဿိမှာ၊ မြင်ပါကုန် ၏။ ဣတိ။ ဤသို့လျှောက်ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ သော၊ ထို လကုဏ္ဍကသည်။ နသာမဏေရော၊ သာမဏေမဟုတ်။ သော၊ သည်။ ထေရောဝေ၊ မထေရ်သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ သို့။အာဟ၊ ၏။ ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား။အတိ ဝိယ၊ အလွန်လျှင်။ခုဒ္ဒကော၊ ငယ်လှ၏။ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။မဟလ္ဝ ကဘာဝေနဝါ၊ အရွယ်ကြီးသောအဖြစ်ဖြင့်လည်းကောင်း။ ထေရာသနေ၊ မထေရ်ကြီးနေရာ၌။ နိသိန္နမတ္တကေနဝါ၊ နေကာမျှဖြင့်လည်းကောင်း။ ထေရောတိ၊ မထေရ်ဟူ၍။ နဝဒါမိ၊ ဟောတော်မမူ။ ယောပန၊ အကြင် ပုဂ္ဂိုလ်သည်ကား။ သစ္စာနိ၊ သစ္စာတို့ကို။ ပဋိဝိဇ္ဈိတ္ဝာ၊ ထိုးထွင်း၍သိလျက်။ မဟာဇနဿ၊လူအပေါင်းအား။အဟိံ သကဘာဝေ၊ ညှဉ်းဆဲခြင်းမရှိသော အဖြစ်၌။ ဌိတော။ တည်၏။ အယံ၊ဤပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ထေရောနာမ၊မထေရ် မည်၏။ ဣတိဝတ္ဝာ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍။ ဣမာဂါထာ၊ ဤဂါထာတို့ကို။ အဘာသိ၊ ဟောတော်မူ၏။

(၂၆၀) ယေန၊ အကြင်အရွယ်ကြီးသောအဖြစ်ဖြင့်။ ယဿ၊ အကြင် ပုဂ္ဂိုလ်၏။ သိရော၊ ဦးခေါင်းသည်။ ပလိတံ၊ ဆံဖြူသည်။အဿ၊ဖြစ်ရာ၏။ တေန၊ ထိုအရွယ်ကြီးသောအဖြစ်ဖြင့်။ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ထေရော၊ မထေရ်မည်သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ တဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏။ဝယော၊ အရွယ် သည်။ ပရိပုက္ကော၊ ကြီးသောအရွယ်သို့ ရောက်၏။သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။ မောဃဇိဏ္ဏော တိ ၊ အချည်းနှီးအိုဟူ၍။ ပဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။

(၂၆၁)။ ယမ္မိ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်၌။ သစ္စဉ္ဆ၊ သစ္စာလေးပါးသည်လည်း ကောင်း။ မေတ္တာစ၊ လောကုတ္တရာတရားသည်လည်းကောင်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ယမ္မိ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်၌။ အတိ သာစ၊ လူတို့ကို မနှိပ်စက် မညှဉ်းဆဲခြင်းသည်လည်းကောင်း။ သံယမောစ၊ စောင့်စည်းခြင်း သီလသည်လည်းကောင်း။ ဒမောစ၊ ဣန္ဒြေကိုဆုံးမခြင်းသည်လည်းကောင်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဝန္ဒမလော၊ မင်ဖြင့် ထုတ်အပ်ပြီးသော အညစ်အကြေးရှိသော။ ဓီရော၊ မတုန်မလှုပ်သောပညာရှိသောသူသည်။ သစေဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ သောပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ထေရောတို့၊ ထေရ်ဟူ၍။ ပဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဣတိ ဣဘာသိ၊ ဤသို့ဟောတော်မူ၏။

'တတ္ထ၊ ထိုဂါထာဘို့၌။ ပရိပဏ္ဏောတိ၊ ပရိပဏ္ဏောဟူသည်ကား။ ပရိဏာ-တောဝ၊ ရင့်၏။ ဝုဒ္ဓိ ဘာဝံပတ္တောဝ၊ ကြီးသောအဖြစ်သို့ရောက်၏။ ဣတိ-အတ္ထော၊ ဤကားအနက်တည်း။ မောဃစိဏ္ဏောတိ၊ ဇီဏ္ဏောဟူသည်ကား။ အတ္ထနော၊ မိမိ၏။ ထိရကာရဏာနံ၊ မြဲမြံသောအကြောင်းရှိကုန်သော။ ဓမ္မာနံ၊ တရားတို့၏။ အဘာဝေန၊ မရှိသဖြင့်။ သေ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်သည်။ တုစ္ဆ-ဇီဏ္ဏောနာမ၊ အချည်းနှီးအိုသူမည်၏။ သစ္စဉ္ဆာတိ၊ သစ္စဉ္ဆာဟူသည်ကား။ ယမ္မိ ပန ပုဂ္ဂလေ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်၌။ သောဠသဟာကာရေဟိ၊ တဆယ် ခြောက်ပါး သောအခြင်းအရာတို့ဖြင့်။ ပဋိဝိဒ္ဓတ္တာ၊ ထိုးထွင်းသိအပ်သောကြောင့်။ စတုဒ္ဓိဓံ သစ္စံ၊ လေးပါးသောသစ္စာကို။ ဉာဏေန၊ ဉာဏ်ဖြင့်။ သစ္ဆိကတတ္တာ၊ မျက်မှောက်ပြုအပ်သောကြောင့်။ နဝဝိဓော လောကုတ္တရံ မဂ္ဂေါစ၊ ကိုးပါးသော လောကုတ္တရာတရားသည်လည်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ အတိ သာတိ၊ အတိ သာ ဟူသည်ကား။ အတိ သနဘာဝေန၊ ညှဉ်းဆဲခြင်းမရှိသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ ဧတံ၊ ဤသို့ဟောခြင်းသည်။ ဒေသနာမတ္တံ၊ ဒေသနာမျှသာတည်း။ ယမ္မိ ပန၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်၌ကား။ စတုဒ္ဓိဓာပိ၊ လေးပါးအပြားရှိသည်လည်း ဖြစ်သော။ အပ္ပမညာဘာဝေန၊ အပ္ပမညာ၏ ပွားခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣတိအတ္ထော၊ ဤကားအနက်တည်း။ သံယမောဒမောတိ၊ ဒမောဟူသည်ကား။ သီလဠော၊ သီလလည်းကောင်း။ ဣန္ဒြိယသံဝရော စ၊ ဣန္ဒြေကိုထိန်းသိမ်းခြင်းလည်းကောင်း။ ဝန္ဒမလောတိ၊ မလောဟူသည်ကား။ မဂ္ဂဉာ ဏေန၊ ဂင်ဉာဏ်ဖြင့်။ နိဗ္ဗာနမလော၊ ပယ်အပ်ထုတ်အပ်သော အညစ်အကြေးရှိ၏။ ဓီရောတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဓိတိသမ္ပန္နော၊ တည်ကြည်ခြင်းနှင့် ပြည့်စုံ၏။ ထေရောတိ၊ ဟူသည်ကား။ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ဣမေဟိ ထိရ-

ဘာဝကာရဏေဟိ၊ ဤထိရဘာဝ အကြောင်းတို့နှင့်။ သမန္နာ ဂတတ္တာ၊ ပြည့်စုံသောကြောင့်။ ထေရော်တို့ ထေရဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ကုဘိ-အတ္ထော၊ ဤကား အနက်ဘည်း၊ ဒေသနာဝဉ်သာ၊ ဒေသနာ၏အဆုံးဌာ။ တေဘိကွာ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ အရဟတ္တော၊ အရဟတ္တဖိုလ်ဌာ။ ပတိဋ္ဌဟိ-သု၊ တည်ကုန်၏။ ကုတိပရိသမာပနံ၊ တစ်ဆယ်ကိုးခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော ဓမ္မဌဝင်ဌာ လေးခုမြောက် ဖြစ်သော။ လကုဏ္ဍကဘဒ္ဒိယ မထေရ်ဝတ္ထု ပြီးခြင်းကို။ ဒဠ္ဌံ၊ မှတ်အပ်၏။

စတုတ္ထံ၊ သော။ လကုဏ္ဍကဘဒ္ဒိယဿ ဝတ္ထုတည်း။

*

၁၉-ဓမ္မဌဝ၊ ၅-သမ္ဘူတလ ဘိက္ခု ဝတ္ထု

(လကုဏ္ဍကဘဒ္ဒိယထေရ် စတ္ထုဌ်ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာတို့၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကိုပြုပြီး၍ သမ္ဘူတလဘိက္ခုဝတ္ထုဌ် ဟောရာအပ်သော ဂါထာတို့၏ အဋ္ဌဝဏ္ဏနာကို ပြုလိုသော အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသ ဆရာသည် နဝါကရဏမတ္တေန-စသောပါဠိကို-မိန့်သတည်း။)

နဝါကရဏ မတ္တေနာတို့ ကမ်း ဓမ္မဒေသန၊ နဝါကရဏမတ္တေန စသော ဤတရားဟောခြင်းကို။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်ဌ်။ ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူလျက်။ သဗ္ဘဟုလေဘိက္ခု၊ များစွာသော ရဟန်းတို့ကို။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။

ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ ကေသွိ သမယေ၊ တစ်ခုသောအခါဌ်။ ဟဒရေ-စေဝ၊ ပဉ္စင်းငယ်တို့သည်လည်းကောင်း။ သာမဏေရေစ၊ သာမဏေတို့သည် လည်းကောင်း။ အတ္ထာနော၊ မိမိ၏။ ဓမ္မာစရိယာနမေဝ၊ စာချဆရာတို့၏ .သာလျှင်။ စီဝရရုဇနာဒီနိ၊ သင်္ကန်းဆိုးခြင်း အစရှိကုန်သော။ ဝေယျာဝစ္စာနိ၊ အမှုကြီးငယ်တို့ကို။ ကရောန္တော၊ ပြုသည်တို့ကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ ကေစ္စေထေရာ၊ အချို့သောမထေရ်တို့သည်။ စိန္တယိ သု၊ ကြံကြကုန်၏။ မယံပိ၊ ငါတို့သည်လည်း။ ဗျဉ္ဇနသမယေ၊ ပါဠိသဒ္ဒါသင်ခြင်းဌ်။ ကုသလာ၊ လိမ္မာကုန်၏။ အမှာကမေဝ၊ ငါတို့အားသာလျှင်။ ကိဌ်၊ တစ်စုံတစ်ခု သော အမှုသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားသို့။ ဥပသင်္ကမိတ္တာ၊ ကပ်၍၊ ဝေဝဒေယျာမ၊ ဤသို့လျှောက်ရမူကား။ ယံနူန၊

ကောင်းလေစ့။ ကျွတိ၊ ဤသို့ကြံကုန်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ မယ်၊ ငါတို့ယည်။ ဗျဥ္ဇနသမယေ၊ ပါဠိသဒ္ဒါသင်ခြင်းဌာ။ ကုသလာ၊ လိမ္မာ ကုန်၏။ အညေသံ၊ တစ်ပါးကုန်သောသူတို့၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဥဂ္ဂဏှိတွာ၀ပိ၊ သင်၍လည်း။ ကျွမေသံ၊ ဤသူတို့၏။ သဒ္ဒေ၊ အထံ၌။ အသောဓေတုံ၊ မသုတ်သင်မှု၍။ မာသဗ္ဗာယိတ္ထ၊ မသရေ့ဗ္ဗာယ ပါစေလင့်ကုန်။ ကျွတိ၊ ဤသို့။ ၀တ္တွာ၊ ၍။ ဒဟရသာမဏေရော၊ ပဌမဝိုင်းယင် သာမဏေယင်တို့ကို။ အာဏာပေထ၊ စေခိုင်းကုန်လော့။ ကျွတိ၊ ဤသို့ ဆိုကုန်၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ ဧ၀ံ၊ ဤသို့စေ့သည်ရှိသော်။ အမှာကပ်၊ ငါတို့အား။ လာဘသက္ကာရော၊ လာဘ်ပူဇော်သက္ကာသည်။ ၀ဏ္ဏသတ်၊ ကြီးပွားလတ္တံ့။ ကျွတိ၊ ဤသို့နှလုံးသွင်း၍။ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားသို့။ ဥပသင်္ကမိတ္တာ၊ ကပ်၍။ တထာ၊ ထိုသို့ ကြံသောအခြင်းအရာဖြင့်။ ၀ဒိံသု၊ လျှောက်ကုန်၏။

သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တေသံ၀ စန်၊ ထိုသူတို့၏ စကားကို။ သုတ္တာ၊ ကြား၍။ ကျွမသ္မိံ သာသနေ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ပ၀ေဏီ-၀သေနေစ၊ အစဉ်အဆက်၏ အစွမ်းဖြင့်သာလျှင်။ ဧ၀ံ၀တ္တုံ၊ ဤသို့ဆိုခြင်းငှာ။ လဘတိ၊ရ၏။ ကျွမေ၀နေ၊ ဤရဟန်းတို့သည်ကား။ လာဘသက္ကာရေ၊ လာဘ်ပူဇော်သက္ကာ၌ ဩဿ်တာ၊ တပ်ငြိသောအားဖြင့်မှီသောစိတ်ရှိကုန်၏။ ကျွတိဥ္စ တွာ၊ ဤသို့ သိတော်မူ၍။ တုမှေ၊ သင်တို့ကို။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ၀ါကျရဏမတ္တေန၊ သာယာချေင်သောစကားမျှဖြင့်။ သာ၀ဏ္ဏ ရှုပါ၊ကောင်းသောသဘောရှိ၏။ ကျွတိ၊ ဤသို့။ နဝဒါမိ၊ ဆိုတော်မမူ။ ယသ္ဿ ပန၊ အကြင်သူအားကား။ ဧတေ ကျွသ္ဿာဒယော၊ ဤပြုစုခြင်း အစရှိသော ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ အကုသိုလ်တရားတို့ကို။ အရဟတ္တမဂ္ဂေန၊ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့်။ သမုစ္ဆိန္နာ၊ အကြွင်းမဲ့နှုတ်၍ ဖြတ်အပ်ကုန်၏။ သော၀ေ၊ ဤသူသာလျှင်။ သာ၀ဏ္ဏ ပေါ၊ ကောင်းသောသဘောရှိ၏။ ကျွတိ၀တ္တာ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၍။ ကျွမာ၀ါထာ၊ ဤ၀ါထာတို့ကို။ အဘာသိ၊ ဟောကြောင်းမူ၏။

(ခ-၅ ယုဇ္ဈ)

(၂၆၂) ၀ါကျရဏမတ္တေန၊ သာယာသော စကားတို့ကို ဆိုကာမျှ ဖြင့်လည်းကောင်း။ ၀ဏ္ဏပေါကွာရတာယ၀ါ၊ ကိုယ်အသံ၏ နှစ်သက်ဖွယ် ရှိသော အဖြစ်ဖြင့် လည်းကောင်း။ ဇာသုကီ၊ ပြုစုခြင်းရှိသော။ ဗျဉ္ဇနံ၊ ၀ဉ်တိုခြင်း၀ါးပါးရှိသည်ဖြစ်၍။ သဒ္ဒေ၊ စဉ်းလဲသော။ နရော၊ လူသည်။ သာ၀ဏ္ဏ ပေါ၊ ကောင်းသောသဘောရှိသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။

(၂၆၃) ယသ၀စ၊ အကြင် ပုဂ္ဂိုလ်အားလည်း။ ဧတံ၊ ဤပြုစုခြင်း အကုသိုလ်ကို။ သမုဒ္ဓိန်း၊ ကောင်းစွာ ပယ်အပ်ပြီ။ သမူလဃံ၊ အမြစ်နှင့် တကွ ဖြတ်သည်ကိုပြု၍။သမူဟတံ၊ ကောင်းစွာနုတ်အပ်ပြီ။ဝန္တ ဒေါသော၊ ထွေးအပ်ပြီးသော ဒေါသရှိသော။ မေဓာဝီ၊ ပညာရှိသော။ သော၊ ထို ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ သာဓုရူပေါတိ၊ ကောင်းသောသဘောရှိသောသူဟူ၍။ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဣတိအာသသာသိ၊ ဤသို့ဟောတော်မူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့၌။နဝါ ဣဿရဿမေတ္တာနာတိ၊ မတ္တေနဟူသည်ကား ဝစီရကဿမတ္တေန၊ဆိုခြင်းကို ပြုကာမျှဖြင့်။သဒ္ဒလက္ခဏသမ္ပန္နဝစနမတ္တေန သဒ္ဒါ၏လက္ခဏာနှင့်ပြည့်စုံသောစကားရှိကာမျှဖြင့်။ဝဏ္ဏပေါက္ခရတာယ-ဝါတိ၊ ယ၀ါဟူသည်ကား။သရီရ၀ဏ္ဏသ၊ကိုယ်အဆင်း၏။မနာပဘာ၀ေ-နဝါ၊ နှစ်သက်ဖွယ်ရှိသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်လည်း။ နရောတိ၊ နရော ဟူသည် ကား။ ဘော်ကေနေ၀ ကာရဏေန၊ ဤမျှသော အကြောင်းဖြင့်လျှင်။ပရ-လာဘာဒီသု၊သူတစ်ပါးလာဘ်စသည်တို့၌။ဣဿာမနကော၊ပြုစုခြင်းဖြင့် နှိပ်စက်သော သူသည်။ ပဋ္ဌ၀ိ၀ေန မဇ္ဈေ၀ရေန၊ ငါးပါးအပြားရှိသော ဝန်တိုခြင်းနှင့်။ သမ္ပန္နာ၀ကတော၊ ပြည့်စုံ၏။ ကေရာ၌ကဘာ၀ေန၊ကောက် ကျစ်သောအဖြစ်ဖြင့်။ (ကေရာ၌ကပက္ခသဇနေနဟူ၍လည်း ပါ၌အချို့ ရှိ၏။ကေရာ၌ကယက္ခဘဇနေန၊ ကောက်ကျစ်သောအဘို့သို့ပြေးဝင်သဖြင့် ပေး)။ သဒ္ဒေါ၊ စဉ်းလဲသော။နရော၊လူသည်။သာဓုရူပေါ၊ကောင်းသော သဘောရှိသောသူမည်သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ယသ စေတန္တိ၊ စေတံ ဟူသည်ကား။ယသ၀စ ပုဂ္ဂလဿ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်အားလည်း။ဧတံ ဣဿာဒိ-ဒေါသဇာတံ၊ ဤပြုစုခြင်း စသော အပြစ်အပေါင်းကို။ အဟရတ္ထမဂ္ဂ-ဉာဏေန၊ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်ဖြင့်။သမူလကံ၊အမြစ်နှင့်တကွ။ဆိန္နံ ၊ဖြတ်အပ် ပြီ။ မူလဃာတံကတွာ၊ အမြစ်နှင့်တကွ သတ်သည်ကိုပြု၍။ သမူဟတံ၊ ကောင်းစွာနုတ်အပ်ပြီ။ ဝန္တ ဒေါသော၊ထွေးအန်ပြီးသော၀ဒေါသရှိသော။ ဓမ္မောဇပညာယ သမန္နာ၀ကတော၊ ဓမ္မရသကို သိသော ပညာနှင့် ပြည့်စုံ သော။ သောပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။ သာဓုရူပေါတိ၊ ကောင်းသော သဘောရှိ၏ဟူ၍။ဝုစ္စတိ ၊ ဆိုအပ်၏။ဣတိအတ္ထော၊ဤကားအနက်တည်း။

ဒေသနာ၀သာနေ၊ဒေသနာတော်၏အဆုံး၌။ ဗဟူ၊ များစွာကုန်သော သူတို့သည်။ သောတာပတ္တိဖလာဒီနိ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ် စသည်တို့သို့။ ပါပုဏိံသု၊ ရောက်ကုန်၏။ဣတိ ပရိသမာပနံ၊ တစ်ဆယ်ကိုးခုတို့၏ပြည့်

ကြောင်းဖြစ်သော ဓမ္မဒ္ဓဝဂ်၌ ငါးခုမြောက်ဖြစ်သော သမ္မဟုလ ဘိက္ခု ဝတ္ထုပြီးခြင်းကို။ ဒဠ္ဌံ၊ မှတ်အပ်၏။

ဖဒ္ဒမံ·သော၊ သမ္မဟုလဘိက္ခုဝတ္ထုတည်း။

*

၁၉-ဓမ္မဒ္ဓဝဂ္ဂ၊ ၆-ဟတ္ထက ဝတ္ထု

(သမ္မဟုလ ဘိက္ခုဝတ္ထု၌ ဟောရာဂါထာတို့၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုပြီး၍ ဟတ္ထကမထေရ်ဝတ္ထု၌ ဟောရာဂါထာတို့၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာ ပြုလိုသော အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသ ဆရာသည် နှ မုဏ္ဍကေန-စသော ပါဠိကို မိန့်သတည်း။)

နှ မုဏ္ဍကေန သမဏောတိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ နှ မုဏ္ဍကေန သမဏော၊ စသော ဤတရားဟောခြင်းကို။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌။ ဝိဟရန္တော၊နေတော်မူစဉ်။ ဟတ္ထကံ၊ဟတ္ထကကို။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။

ကိရ၊ ကြားရသည်ကား။ သော၊ ထိုဟတ္ထကသည်။ ဝါဒကွီတ္ထော၊ ဝါဒ၌ တိုက်တွန်းအပ်သည်ဖြစ်၍။တုမ္မေ၊သင်တို့သည်။ အသုကဝေလာယ၊ ဤမည်သောအခါ၌။အသုကဌာနံနာမ၊ဤမည်သောအရပ်သို့။ အာဂစ္ဆ-ယျာထ၊လာကြကုန်လော့။ ဝါဒံ၊ ကို။ ကရိဿာမ၊ ပြုကုန်အံ့။ ဣတိ ဝတ္တာ၊ ဤသို့ဆို၍။ ပုရေတရမေဝ၊ရှေးဦးစွာကလျှင်။ တတ္ထ၊ထိုအရပ်သို့။ ဂန္တွာ၊ သွား၍။ပဿထ၊ကြည့်ကုန်လော့။ တိတ္ထိယာ၊ တိတ္ထိတို့သည်။ မေဘယေန၊ ဝါကိုကြောက်သဖြင့်။ နာဂတာ၊ မလာကုန်။ ဧသောမနှ၊ဤသို့မလာခြင်း ပင်လျှင်။ နေသံ၊ထိုတိတ္ထိတို့၏။ ပရာဇယော၊အရှုံးမည်၏။ ဣတိ အာဒီနိ၊ ဤသို့စသောစကားတို့ကို။ဝတ္တွာ၊ဆို၍။ဝါဒကွီတ္ထော၊ဝါဒ၌တိုက်တွန်းအပ် သည်ဖြစ်လျက်၊ အညေန၊ တပါးသော စကားဖြင့်။ အညံ၊ တစ်ပါးသော စကားကို။ ပဋိစရန္တော၊ ဖုံးလွှမ်းလျက်။ ဝိစရတိ၊ သွားလာလှည့်ပတ်၏။ သတ္ထာ၊ သည်။ ဟတ္ထကော၊ သည်။ ဧဝံကရောတိ ကိရ၊ ဤသို့ပြုရာ၏ဟု။ သုတ္တာ၊ ကြား၍။ တံ၊ ထိုဟတ္ထကကို။ ပက္ကောသာပေတွာ၊ ခေါ်ပြီး၍။ ဟတ္ထက၊ ဟတ္ထက။ တွံ၊ သင်သည်။ ဧဝံကရောသိတိ၊ ဤသို့ပြု၏ဟူသည်။ သစ္စံကိရ၊ မှန်သလော။ ဣတိ ပုစ္ဆိတွာ၊ ဤသို့မေးသောကြောင့်၊ သစ္စန္တိ၊

မှန်ပေ၏ဟု၊ ဝုတ္တော၊ လျှောက်သည်ရှိသော်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝေဂေနာ ဝေ၊ ဤသို့ပြုဘ်သနည်း။ ကွတိ၊ ဤသို့ အပြစ်တင်တော်မူ၏။ ဟိ၊ သင့်စု။ ဝေရုပ်မုသာဝါဒံ၊ ဤသို့ သတောရှိသော ချွတ်ယွင်းသော စကားကို။ ကရောန္တော၊ ဆိုသောသူသည်။ သီသမုဏ္ဍနာဒိမတ္တေနေဝ/ ဦးခေါင်းပြည်းခြင်း စသည်မျှဖြင့်လျှင်။ သမဏောနာမ၊ ရဟန်းမည်သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ယောပန၊ အကြင်သူသည်ကား။ အဏ္ဏုနိဝါ ထူလာနိဝါ၊ ငယ်ငယ်ကြီးကြီးကုန်သော။ ပါပါနိ၊ ယုတ်မာကုန်သော အကုသိုလ်တို့ကို။ သမေတ္တာ၊ ငြိမ်းစေပြီး၍။ ဌိတော၊ တည်၏။ အယမေဝ၊ ဤသူသည်သာ လျှင်။ သမဏော၊ သမဏမည်၏။ ကွတိဝတ္ထု၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍။ ကွမာဂဝါထာ၊ ဤဂါထာတို့ကို။ အဘာသိ၊ ဟောတော်မူ၏။

(၂၆၄) မုဏ္ဍကေန၊ ဦးခေါင်းပြည်းကာမျှဖြင့်။ နသမဏော၊ ရဟန်းမမည်။ အဗ္ဗတော။ သီလအကျင့်၊ ဓုတင်အကျင့်မှကင်းသော။ အလိက်၊ ချွတ်ယွင်းသောစကားကို။ ဘဏံ၊ ဆိုသော။ ကွစ္ဆာလောဘသမာပန္နော၊ မရောက်သေးသောအာရုံတို့၌ လိုချင်တောင့်တခြင်း, ရောက်ပြီးသောအာရုံတို့၌လည်း မက်မောခြင်းနှင့် ပြည့်စုံသောသူသည်။ သမဏော၊ ရဟန်းမည်သည်။ ကိ ဘဝိဿတိ၊ အဘယ်မှာဖြစ်အံ့နည်း၊

(၂၆၅။) ယောစ၊ အကြင်သူသည်လည်း။ အဏုံထူလာနိ၊ အငယ်အကြီးဖြစ်ကုန်သော။ ပါပါနိ၊ မကောင်းမှုတို့ကို။ သဗ္ဗသော၊ ခပ်သိမ်းသောအပြားအားဖြင့်။ ဟိ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။ သမေတိ၊ ငြိမ်းစေ၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ပါပါနံ၊ မကောင်းမှုတို့ကို။ သမိတတ္တာ၊ ငြိမ်းစေတတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သော၊ ထိုသူကို။ သမဏောတိ၊ သမဏဟူ၍။ ပဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ကွတိအဘာသိ၊ ဤသို့ဟောတော်မူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ မုဏ္ဍကေနာတိ၊ မုဏ္ဍကေနဟူသည်ကား။ သီသမုဏ္ဍန မတ္တေန၊ ဦးခေါင်းပြည်းကာမျှဖြင့်။ အဗ္ဗဟောတိ၊ ဟူသည်ကား။ သီလဝတေနစ၊ သီလအကျင့်မှလည်းကောင်း။ ဓုတင်ဝတေနစ၊ ဓုတင်အကျင့်မှလည်းကောင်း။ ဝိရဟိတော၊ ကင်းသော။ အလိကံ ဘဏန္တိ၊ ဘဏ်ဟူသည်ကား။ မုသာဝါဒံ၊ ချွတ်ယွင်းသောစကားကို။ ဘဏန္တော၊ ဆိုသောသူသည်။ အဿမဗ္ဗတ္ထေသု အာရမ္မဏေသု၊ မရောက်သေးသောအာရုံတို့၌။ ကွစ္ဆာယစ၊ လိုချင်ခြင်းနှင့်လည်းကောင်း၊ ပတ္ထေသု အာရမ္မဏေသုစ။

ရောက်ပြီးသော အာရုံတို့ဌာ်လည်း။ လောဘနှစ်၊ တပ်မက်ခြင်းနှင့်လည်း ကောင်း။ သမ္ဘာဝတော၊ ပြည့်စုံသောသူသည်။ သမဏောနာမ၊ သမဏ မည်သည်။ ကိ၊ ဘဝိဿတိ၊ အဘယ်မှာဖြစ်ရအံ့နည်း။ သမေတိတိ၊ ဟူသည် ကား။ ယောစ၊ အကြင်သူသည်လည်း။ ပရိတ္တာနိ၀ါ၊ ငယ်သည်လည်းဖြစ် ကုန်သော။ မဟန္တာနိ၀ါ၊ ကြီးသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ပါပါနိ၊ အကုသိုလ်တို့ကို။ ဥပသမေတိ၊ ငြိမ်းစေတတ်၏။ သော၊ ထိုသူကို။ တေသံ၊ ထိုအကုသိုလ်တို့ကို။ သမိတတ္တာ၊ ငြိမ်းစေတတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သမဏောတိ၊ သမဏဟူ၍။ ပ၀ုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဣတိအတ္ထော၊ ဤကား အနက်တည်း။

ဒေသနာ၀သာနေ၊ ဒေသနာတော်၏အဆုံးဌာ်။ ဗဟူ၊ များစွာကုန် သောသူတို့သည်။ သောတာပတ္တိဖလာဒီနိ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်စသည် တို့သို့။ ပါပုဏိံသု၊ ရောက်ကုန်၏။ ဣတိပရိသမာပနံ၊ တစ်ဆယ့်ကိုးခု တို့၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သောဓမ္မဌ၀ဂ်ဌာ် ခြောက်ခုမြောက်ဖြစ်သော ဟတ္ထက ဝတ္ထုပြီးခြင်းကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏။

ဆဋ္ဌံ၊ သော။ ဟတ္ထကဝတ္ထု၊ တည်း။

*

၁၉-ဓမ္မဋ္ဌ၀ဂ္ဂ၊ ၇-အညတရဗြာဟ္မဏဝတ္ထု

ဟတ္ထကဝတ္ထုဌာ် ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာတို့၏ အတ္ထ၀ဏ္ဏနာကို ပြုပြီး၍ အညတရဗြာဟ္မဏ၀တ္ထုဌာ် ဟောရာဂါထာတို့၏ အတ္ထ-၀ဏ္ဏနာကို ပြုလိုသော အရှင်ဗုဒ္ဓ ဃောသဆရာသည် နတေနဘိက္ခု-စသောပါဠိကို မိန့်သတည်း။

နတေန ဘိက္ခု သော ဟောတိတိ ကွမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ နတေန ဘိက္ခု သော ဟောတိ၊ စသော ဤတရားဟောခြင်းကို။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရား သည်။ ဇေတ၀နေ၊ ဇေတ၀နိ်ကျောင်းတော်ဌာ်။ ဝိဟရန္တော၊ နေတော် မူလျက်။ အညတရံ ဗြာဟ္မဏံ၊ အမှတ်မရှိသောပုဏ္ဏားကို။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။

ကိရ၊ ထိုအကြောင်းကိုထင်စွာဆိုဦးအုံ့။သော၊ ထိုပုဏ္ဏားသည်။ဗာဟိရ-ဘမယော၊ သာသနာတော်မှအာဃာတယူ၍။ ပဗ္ဗဇိတ္တာ၊ ရဟန်းပြု၍။ ဘိက္ခုံ၊

စရန္တော၊ ဆွမ်းခံသွားစဉ်။ ဝိန္ဓေသိ၊ ကြံ၏။ သမဏောဝေါတမော၊ ရဟန်းဂေါတမသည်။ အတ္တာနော၊ မိမိ၏။ သာဝကော၊ တပည့်တို့ကို။ ဘိက္ခာယစရန္တော၊ ဆွမ်းခံသွားခြင်းကြောင့်။ ဘိက္ခုတိ၊ ဘိက္ခုဟူ၍။ ဝဒတိ၊ ဆို၏။ မံပိ၊ ငါ့ကိုလည်း။ ဘိက္ခုတိ၊ ဘိက္ခုဟူ၍။ ဝတ္တုံဝဋ္ဋတိ၊ ဆိုခြင်းငှာသင့်၏။ ဣတိ စိန္တေသိ၊ ဤသို့ကြံ၏။ သော၊ ထိုပုဏ္ဏားသည်။ သဗ္ဗာရံ။ မြတ်စွာဘုရားသို့။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်၍။ ဘောဂေါတမ၊ အို ရှင်ဂေါတမ။ အဟံပိ၊ ငါသည်လည်း။ ဘိက္ခုဧရိတွာ၊ ဆွမ်းခံ၍။ ဧဝါမိ၊ အသက်မွေး၏။ မံပိ၊ ငါ့ကိုလည်း။ ဘိက္ခုတိ၊ ဘိက္ခုဟူ၍။ ဝဒေဟိ၊ ဆိုပါ လော့။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုပုဏ္ဏား ကို။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား၊ အဟံ၊ ငါသည်။ ဘိက္ခုနမတ္တေန၊ ဆွမ်းခံကာမျှဖြင့်။ ဘိက္ခုတိ၊ ဘိက္ခုဟူ၍။ နဝဒါမိ၊ဟော တော်မမူ။ ဟိ။ ထိုစကားသင့်စွ။ ဝိဿဇ္ဇေမိ၊ မည်ညွှတ်သော အကျင့်ကို။ သမာဒါယ၊ ဆောက်တည်၍။ ဝတ္တေန္တော၊ကျင့်သောသူသည်။ ဘိက္ခုနာမ၊ ဘိက္ခုမည်သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ယောပန၊ အကြင်သူသည်။ သဗ္ဗ-သခ်ါရေသု၊ အလုံးစုံသော သင်္ခါရတို့၌။ သခ်ါယ၊ ဆင်ခြင်၍။ စရတိ၊ ကျင့်၏။ သော၊ ထိုသူသည်။ ဘိက္ခုနာမ၊ ဘိက္ခုမည်၏။ ဣတိ ဝတွာ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍။ ဣမာဂါထာ၊ ဤဂါထာတို့ကို။ အဘာသိ၊ ဟော တော်မူ၏။

(၂၆၆) ယာဝတာ၊ အကြင်မျှလောက်သော အကြောင်းဖြင့်။ပရေ၊ သူတစ်ပါးတို့ကို။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ ဘိက္ခတေ၊ တောင်းစား တတ်၏။ တေန၊ ထိုမျှလောက်သော အကြောင်းဖြင့်။ သော၊ ထိုသူသည်။ ဘိက္ခု၊ ဘိက္ခုမည်သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဝိဿံ ဓမ္မံ၊ မည်ညွှတ်သော အကျင့်ကို။ သမာဒါယ၊ ဆောက်တည်၍။စရတိ၊ ကျင့်၏။ တာဝတာ၊ ထိုမျှလောက်ဖြင့်။ ဘိက္ခု၊ ဘိက္ခုမည်သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။

(၂၆၇) ယော၊ အကြင်သူသည်။ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ပုညဉ္စ၊ ကောင်းမှုကိုလည်းကောင်း။ ပါပဉ္စ၊ မကောင်းမှုကိုလည်းကောင်း။ ဗာ-ဟိတ္တွာ၊ အပယ်ပြုပြီး၍။ ဗြဟ္မစရိယဝါ။ မြတ်သောမဂ်လာ တည်းဟူသော သီဘင်းသုံးခြင်းရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ လောကေ၊ ခန္ဓာစသော လောက၌။ သခ်ါယ၊ ပညာဖြင့်ဆင်ခြင်၍။ စရတိ၊ ကျင့်၏။ သော၊ ထိုသူကို။ ဝေ၊ စင်စစ်၊ ဘိက္ခုတိ၊ ဘိက္ခုဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဣတိ အာဘာသိ၊ ဤသို့ ဟောတော်မူ၏။

ကတ္တ၊ ထိုဂါထာတို့တွင်။ ယဝတာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဟတ္ထကေန၊ အကြင်မျှဖြင့်။ ပရေ၊ သူတစ်ပါးတို့ကို။ ဘိက္ခဝေ၊ တောင်းတတ်၏။ တေန ဘိက္ခုနမတ္တေန၊ ထိုသို့ တောင်းကာမျှဖြင့်။ ဘိက္ခုနာမ၊ ဘိက္ခုမည်သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဝိဿဇ္ဇိ၊ ဟူသည်ကား။ ဝိသမံ ဓမ္မံ၊ မညီညွတ်သော အကျင့်ကို။ ဝါ–ဝိသံ ဂန္ဓံ၊ အဆိပ်နံ့ရှိသော။ ကာယကမ္မာဒိကံ၊ကာယကံ စသော။ ဓမ္မံ၊ အကုသိုလ်ကို။ သမာဒါယ ဆောက်တည်၍။ စရန္တော၊ ကျင့်သောသူသည်။ ဘိက္ခုနာမ၊ ရဟန်းမည်သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ယောဓာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဣဓ သာသနေ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ပုညဉ္စ၊ ပုညလည်းဖြစ်သော။ ပါပဉ္စ၊ ပါပလည်းဖြစ်သော။ တေဥ္စာဘယံ၊ ထိုနှစ်ပါး စုံကို။ မဂ္ဂဗြဟ္မစရိယေန ဉာဏေနဝါ၊ မဂ်ဉာဏ်ဖြင့်မူလည်း။ ဗာဟိတ္တာ ပနဒိသ္မာ၊ ပယ်၍။ ဗြဟ္မစရိယဝါ၊ မြတ်သော သီတင်းသုံးခြင်း ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သခ်ါယာတိ၊ သခ်ါယဟူသည်ကား။ ဉာဏေန၊ ဉာဏ်ဖြင့်။ လောကေတိ၊ လောကေဟူသည်ကား။ ခန္ဓာဒိလောကေ၊ ခန္ဓာ စသော လောကဋ္ဌ။ဣမေ၊ ဤသည်တို့ကား အဋ္ဌိတ္တိကခန္ဓာ၊ အဋ္ဌတ္ထိကခန္ဓာတို့တည်း။ ဣမေ၊ ဤသည်တို့ကား။ ဗာဟိရာ၊ ဗာဟိရခန္ဓာတို့တည်း။ ဣတိ ဧတေ၊ ဤသို့။ (၅)သဗ္ဗေပိ မေ၊ အလုံးစုံသော ဝေရားတို့ကိုလည်း။ ဗာဟိတ္တာ၊ သိ၍။ စရတိ၊ ကျင့်၏။ တေနဉာဏေန၊ ထိုဉာဏ်ဖြင့်။ ကိလေသာနံ၊ ကိလေသာတို့ကို။ ဘိန္နတ္တာ၊ ဖျက်ဆီးတတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။သော၊ ထိုသူကို။ဘိက္ခု၊ တိ၊ ဘိက္ခုဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ ဤကား အနက်တည်း။

ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာအဆုံး၌။ ဗဟူ၊ များစွာကုန်သောသူတို့သည်။သောတာပတ္တိဖလာဒီနိ၊သောတာပတ္တိဖိုလ်စသည်တို့သို့။ပါပုဏိ သု၊ ရောက်ကုန်၏။ ဣတိ ပရိသမာပနံ၊ တစ်ဆယ့်ကိုးခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်း ဖြစ်သော ဓမ္မဋ္ဌဝဂ်၌ ခုနစ်ခုမြောက်ဖြစ်သော အညတရဗြာဟ္မဏဝတ္ထု ပြီးခြင်းကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏။

သတ္တမံ သော၊ အညတရဗြဟ္မဏဝတ္ထု တည်း။

*

၁၉–ဓမ္မဝဂ္ဂ ၈-တိတ္ထိယ ဝတ္ထု

(အညတရဗြာဟ္မဏဝတ္ထု၌ ဟောရုဂါထာတို့၏အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုပြီး၍ တိတ္ထိယဝတ္ထု၌မောရုဖြစ်သောဂါထာတို့၏အတ္ထဝဏ္ဏနာ

ကို ပြုလိုသော အရှင်ဗုဒ္ဓဟောသဆရာသည် နာ မောနေန-စသော ပါဠိကို မိန့်သတည်း။

နာ မောနေနာတိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ နာ မောနေန စသော ဤတရား ဟောခြင်းကို။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန် ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူလျက်။ တိတ္ထိယေ၊ တိတ္ထိတို့ကို။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။

ကိရ၊ ဟုတ်မှန်သည်ကို ဆိုဦးအုံ့။ တေ၊ ထိုတိတ္ထိတို့သည်။ဘုတ္တံ ဌာနေ၊ စားရာအရပ်၌။ မနုဿာနံ၊ လူတို့အား။ ခေမံ၊ ဘေးမရှိသည်။ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ သုခံ၊ ချမ်းသာခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ သတည်း။ အာယုဝဍ္ဎတု၊ အသက်ရှည်စေသတည်း။အသုကဌာနေနာမ၊ ဤမည်သော အရပ်၌။ ကဏ္ဍကော၊ ဆူးငြောင့်သည်။အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ဝေရုပ်၊ဤသို့သဘော အရပ်၌။ ကလလံ၊ ရေညွန်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။အသုကဌာနေနာမ၊ဤမည် သောရှိသော်။ဌာနံ၊အရပ်သို့။ဂန္တုံ၊သွားခြင်းငှာ၊ နဝဋ္ဋတိ၊ မအပ်၊ ဣတိ အာဒိနာ နယေန၊ ဤသို့စသောနည်းဖြင့်။ မဂ်လံဝတ္ထာ၊ မဂ်လာစကားကို ဆိုရ။ ပဏ္ဏမန္တိ၊ ဖဲ၍သွားကုန်၏။ ဘိက္ခုပန၊ ရဟန်းတို့သည် ကား။ပဌမ ဗောဓိယံ၊ ပဌမဗောဓိ၌။ အနုမောဒနာဒိနံ၊တရားဟောခြင်းစသည်တို့ကို။ အနန္ဒညာတကာလေ၊ ခွင့်ပြုတော်မမူသေးသောကာလ၌။ ဘတ္တဂ္ဂေ၊ဆွမ်း စားစရပ်၌။ မနုဿာနံ၊ လူတို့အား။ အနုမောဒနံ၊ တရားဟောခြင်းကို။ အကတ္တာ၊မပြုမူ၍။ပဏ္ဏမန္တိ၊ကြွသွားကုန်၏။မနုဿာ၊လူတို့သည်။မယံ၊ငါတို့ သည်။တိတ္ထိယာနံ၊တိတ္ထိတို့၏။သန္တိကာ၊ အထံမှ။ မင်္ဂလံ၊ မဂ်လာစကားကို။ သုဏာမ၊ ကြားရကုန်၏။ ဘဒ္ဒန္တာပန၊အရှင်ကောင်းတို့သည်ကား။ တုဏ္ဍီ-ဘူတာ၊ ဆိတ်ဆိတ်ဖြစ်၍။ ပဏ္ဏမန္တိ၊ ကြွလေကုန်၏။ ဣတိ ဥဒ္ဓရိတ္ဝာ ယံ သု၊ ဤသို့ကဲ့ရဲ့ကုန်၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ တမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ အာရောစေသုံ၊ ကြားလျှောက်ကုန်၏။သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဣတော ပဋ္ဌာယ၊ဤနေ့မှစ၍။ ဘုတ္တဂ္ဂါဒီသု၊ ဆွမ်းစားစရပ် စသည်ဘို့၌။ ယထာသုခံ၊ ချမ်းသာသော အလျောက်။အနုမောဒနံ၊ တရားဟောခြင်းကို။ ကရောထ၊ပြုပါကုန်လော့။ ဥပနိသိန္နကထံ၊ အနီးဝ၌နေ၍ ဆိုအပ်သော စကားကို၊ကရောထ၊ ပြုပါကုန် လော့။ ဓမ္မံ၊ တရားစကားကို။ ကထေထ၊ ဟောကြားပါကုန်လော့။ ဣတိ - အနုဇာနာတိ၊ ဤသို့ ခွင့်ပြုတော်မူ၏။ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။တဿာ၊

ထိုဘုရားခွင့်ပြုတော်မူတိုင်း။ ရာရိ သု၊ ဟောကုန်၏။ မနုဿာ၊ လူတို့သည်။ အနူမောဒနာဒီနိ၊ တရားဟော၊ ခြင်း စသည်တို့ကို။ သုဏန္တာ၊ နာကုန်လျက်။ ဥဿာဟပ္ပတ္တာ၊ အားထုတ်ခြင်းသို့ ရောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို။ နိမန္တေတွာ၊ ဘိတ်၍။ သက္ကာရံ၊ ပူဇော်သက္ကာရကို။ ကရောန္တော၊ ပြုကုန်လျက်။ ဝိစရန္တိ၊ သွားလာကုန်၏၊ တိတ္ထိယာပန၊ ဝဲတ္ထိတို့သည်ကား။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ မုနိနော၊ မုနိမည်သော အကျင့်ကိုကျင့်ကုန်လျက်။ မောနံ၊ ဆိတ်ဆိတ်နေခြင်းကို။ ကရောမ၊ ပြုကုန်၏။ သမဏောသမဏော၊ ရဟန်းဂေါတမ၏။ သာဝကာပန၊ တပည့်တို့သည်ကား။ ဘတ္တဂ္ဂါဒီသု၊ ဆွမ်းစားစရပ်စသည်တို့၌၊ ဟောကထံ၊ မျှားစွာသောစကားကို၊ ကထေန္တော၊ ပြောဆိုကုန်လျက်။ ဝိစရန္တိဟိ၊ သွားကုန်၏ဟူ၍။ ဥဒ္ဓျာယိ သု၊ ကဲ့ရဲ့ကုန်၏။

သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ သုတ္တာ၊ ကြား၍။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အယံ၊ ငါသည်။ တုဏ္ဍိဘူတမတ္တောနမ်၊ ဆိတ်ဆိတ်နေကာမျှဖြင့်။ မုနီတိ၊ မုနိဟူ၍။ နဝဒါမိ၊ ဟောတော်မမူ။ ကေစေ၊ အချို့သောသူတို့သည်၊ ဈာနန္တာ၊ မသိကုန်သောကြောင့်။ နကထေန္တိ၊ မဆိုကုန်။ ကေစေ၊ အချို့သောသူတို့သည်။ ဈာနန္တာ၊ သိကုန်ပါလျက်။ နကထေန္တိ၊ မဆိုကုန်၊ ကေစေ၊ အချို့သောသူတို့သည်။ အဝိသာရဒတာယ၊ မရဲသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ နကထေန္တိ၊ မဆိုကုန်။ ကေစေ၊ အချို့သောသူတို့သည်။ မောနေန၊ ထိုသို့ ဆိတ်ဆိတ်နေသဖြင့်။ ဣမံ အတ္ထိသယတ္ထံ၊ ဤလွန်ကဲသော အနက်အဓိပ္ပာယ်ကို။ အညေ၊ တစ်ပါးသောသူတို့သည်။ မာ ဈာနိ သူတိ၊ မသိစေလင့်ကုန်ဟူ၍။ မစ္ဆေရေန၊ ဝန်တိုခြင်းဖြင့်။ နကထေန္တိ၊ မဆိုကုန်။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ မောနမတ္တောနမ်၊ ထိုသို့ဆိတ်ဆိတ်နေကာမျှဖြင့်။ မုနိ၊ မုနိမည်သည်။ နဟောတိ မဖြစ်။ ပါပဝုပသမေန ပန၊ မကောင်းမှုကို ငြိမ်းစေသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်ကား။ မုနိနာမ၊ မုနိမည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ ဝတ္တာ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၍။ ဣမာဂါထာ၊ ဤဂါထာတို့ကို။ အဘာသိ၊ ဟောတော်မူ၏။

(၂၆၈-၂၆၉ ယော၊ အကြင်သူသည်။ မုဇ္ဇရူပေါ၊ တွေ့ဝေသော သဘောရှိသည်။ အဝိဒ္ဒသု၊ ပညာမရှိသည်။ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ တုဏ္ဍီဘူတော-ဆိတ်ဆိတ်ဖြစ်၍။ ဧဝရူပေါ၊ ဤတုဏ္ဍီသဘောရှိသောသူသည်။ မောနေန၊ ဆိတ်ဆိတ်နေသဖြင့်။ မုနိ၊ မုနိမည်သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ မုဇ္ဇရူပေါစ၊ အချည်းနှီးသော သဘောသည်လည်းကောင်း။ အဝိဒ္ဒသုစ၊ မသိခြင်းသည်

လည်းကောင်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ယော ပဏ္ဍိတော၊ အကြင်ပညာရှိသော သူသည်။တုလဋ္ဌ၊ပညာရှာသောချိန်ကိုလည်း၊ ပဂ္ဂယှ၊ချိုးမြှင့်၍။ ဝဏ္ဏ၊အမြတ်ကို။ အာဒါယ၊ယူ၍။ပါပါနိ၊ အကုသိုလ်တို့ကို။ပရိဝဇ္ဇေတိ၊ကြဉ်၏။သမုနိ၊ ထိုရဟန်းသည်။ တေန၊ ထိုကြောင့်။ သော၊ ထိုသူသည်။ မုနိ၊ မုနိမည်၏။ ယောပန၊ အကြင်ရဟန်းသည်ကား။ ဥဘောလောကေ၊ အဗျတ္ထိက ဗာတိရ ခန္ဓာစသော နှစ်ပါးသောလောကတို့ကို။မုနာတိ၊သိ၏။ တေန၊ ထိုကြောင့် မုနာတိ၊ မုနိဟူ၍။ .ပဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ကွတိအဘာသိ၊ဤသို့ဟောတော်မူ၏။)

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့တွင်။ နမောနေနာတိ၊ နမောနေနဟူသည်ကား။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ ကာမံ၊ စင်စစ်။ မောနေယျပဋိပဒါ သခ်ါတေန မဂ္ဂဉာဏေန၊ မောနေယျအကျင့်ဟု ဆိုအပ်သော မဂ်ဉာဏ်ဖြင့်။ မောနေန၊ သိခြင်းဖြင့်။ မုနိနာမ၊ မုနိမည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣဓပန၊ ဤအရာ၌ကား။ကုဏ္ဍ ဘာဝံ၊ ဆိတ်ဆိတ်နေသည်၏ အဖြစ်ကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍။ မောနေနာတိ၊ မောနေနဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ မုဏ္ဍရူပေါတိ၊ ရူဒေါဟူသည်ကား။ တုစ္ဆာရူပေါ၊ အချည်းနှီးသော သဘောတည်း။ အဝိဒ္ဒသူတိ၊ အဝိသုဒ္ဓဟူသည်ကား။ အဝိညူ၊ မသိခြင်းတည်း။ ဟိ၊ သင့်စွ။ ဝေရူပေါ၊ ဤသို့သဘောရှိသောသူသည်။ တုဏ္ဍ-ဘူတောပိ၊ ဆိတ်ဆိတ်နေသော်လည်း။ မုနိနာမ၊ မုနိမည်သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ အထဝါ၊ တစ်နည်းကား။ မောနေနသိခြင်းဖြင့်။မုနိနာမ၊ မုနိမည်သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ တုစ္ဆသဘာဝေါပန၊ အချည်းနှီးသဘောရှိသောသူသည်ကား။အညာဏီစ၊ မသိသည်လည်း။ဟောတိ၊ ၏။ကွတိအတ္ထော၊ဤကားအနက်တည်း။ယောစ တုလံဝပဂ္ဂယှ၊တိ၊ ပဂ္ဂယှဟူသည်ကား။ ဟိ၊သင့်စွ။တုလံ၊ချိန်ကို။ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ဌိတော၊ တည်သောသူသည်။ အတိရေကံ၊အလွန်ကို။ စေဟာတိ၊ အကယ်၍ အလိုရှိအုံ့။ ဟရတိ၊ ဆောင်၏။ ဥနံ၊ အယုတ်ကို။စေဝဏ္ဏာတိ၊ အကယ်၍အလိုရှိအုံ့။ပဏ္ဍိတိယထာ၊ထည့်သကဲ့သို့။ဝေမေဝ၊ဤအတူလျှင်။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ အတိရေကံ၊ အလွန်ကို။ ဟရန္တော၊ ဝိယ၊ ဆောင်သကဲ့သို့။ ပါပံ၊ မကောင်းမှုကို။ ဟရတိ၊ ဆောင်၏။ ပရိဝဇ္ဇတိ၊ ကြဉ်၏။ ဥနကေ၊ အယုတ်တို့ကို။ ပဏ္ဍိပေန္တော ဝိယ၊ ထည့်သကဲ့သို့။ကုသလံ၊ကုသိုလ်ကို။ ပရိဟရေတိ၊ ပြည့်စေ၏။ ဝေဠုပန၊ ဤသို့ကား။ ကရောန္တော။ပြုသောသူသည်။ သီလ သမာဓိ ပညာ ဝိမုတ္တိဉာဏဒဿန သခ်ါတံ၊သီလ သမာဓိ ပညာအရဟတ္တဖိုလ် ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏ်အမြင်ဟုဆိုအပ်သော။ ဝရံဥတ္တမ

မေဝ၊ မြတ်သည်ကိုသာလျှင်။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ပါပါနိ အကုသလကမ္မာနိ၊ ယုတ်မာသော အကုသိုလ်ကံတို့ကို။ ပရိဝဇ္ဇေတိ၊ ကြဉ်၏။ သော၊ ထိုသူသည်။ မုနိနာမ၊ မုနိမည်၏။ ဣတိအတ္ထော၊ ဤကားအနက်တည်း။ တေန သော မုနိတိ၊ မုနိဟူသည်ကား။ ကသ္မာပန၊ အဘယ်ကြောင့်ကား။ သော၊ ထိုသူသည်။ မုနိတို့၊ မုနိဟူ၍၊ ဝဒေယျုံ၊ ဆိုကုန်ရာအံ့နည်း။ ယံ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌။ ဥဋ္ဌကာရဏံ၊ ဆိုအပ်သောအကြောင်းရှိ၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်။ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ မုနိ၊ မုနိမည်၏။ ဣတိ၊ အတ္ထော၊ ဤကားအနက်တည်း၊ ယော မုနာတိ ဥဘော လောကေတိ၊ လောကေဟူသည်ကား။ ယော ပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဣမသ္မိံ ခန္ဓာဒိလောကေ၊ ဤခန္ဓာစုသော လောကဌ်။ တုလံ၊ ချိန်သဖွယ်ဖြစ်သော ဉာဏ်ကို။ အာရောပေတွာပန၊ တင်ပြီး၍ကား။ မိနန္တော်ဝိယ၊ နှိုင်းချိန်သကဲ့သို့။ ဣဒံမေ၊ ဤသည်တို့သည်။ အဗ္ဗတ္တိကာခန္ဓာ၊ အဗ္ဗတ္တိကခန္ဓာတို့တည်း။ ဣဒံမေ၊ ဤသည်တို့သည်။ ဗာဟိရတို့တည်း။ ဣတိ အာဒိနာ နယေန၊ ဤသို့စသောနည်းဖြင့်။ ဣဒံမေ ဥဘော အတ္ထေ၊ ဤနှစ်ပါးသော အကျိုးတို့ကို။ မုနာတိ၊ သိ၏။ မုနိ တေနပဝုစ္စတိတိ၊ ပဝုစ္စတိ ဟူသည်ကား။ တေနကာရဏေန၊ ထိုအကြောင်းကြောင့်။ မုနိတိ၊ မုနိ ဟူ၍။ ပဝုစ္စတိ ယေဝ၊ ဆိုအပ်သည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိအတ္ထော၊ ဤကားအနက်တည်း။

ဒေသနဝသာနေ၊ ဒေသနာ၏အဆုံး၌။ ဗဟူ၊ များစွာကုန်သောသူတို့သည်။ သောတာပတ္တိဖလာဒီနိ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်စသည်တို့သို့။ ပါပုဏိံသု၊ ရောက်ကုန်၏။ ဣတိပရိသမာပနံ၊ တစ်ဆယ်ကိုးခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော ဓမ္မဋ္ဌဝဂ်၌ ရှစ်ခုမြောက်ဖြစ်သော တိတ္ထိယဝတ္ထုပြီးခြင်းကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏။

အဋ္ဌမံ၊ သော။ တိတ္ထိယဝတ္ထု တည်း။

*

၁၉-ဓမ္မဋ္ဌ ဝဂ္ဂ၊ ၉-အရိယဗာလိသိက ဝတ္ထု

(တိတ္ထိယဝတ္ထုဌ် ဟောရာဂါထာတို့၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုပြီး၍ အရိယဗာလိသိကဝတ္ထုဌ် ဟောရာဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုလိုသော အရှင်ဗုद्ध်ဃောသဆရာသည်။ နတေန အရိယော စသော ပါဌ်ကို မိန့်သတည်း။)

နတော်နှ အရိယော ဟောတိတိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ နတောနှ အရိယော ဟောတိ ဟူသော ဤတရားဒေသနာကို။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူလျက်။ ကော်၊ ဝစ်ယောက်သော။ အရိယနာမ၊ အာရိယအမည်ရှိသော။ ဗာလိသိကံ၊ ဗာလိသိကကို။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။

ဟိ၊ သင့်စွ။ ဧကဒိဝသံ၊ တစ်နေ့သည်။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တဿ၊ ထိုဗာလိသိက၏။ သောတာပတ္တိမဂ္ဂဿ ဥပနိဿယံ၊ သောတာပတ္တိ မဂ်နှင့် ပြည့်စုံလတ္တံ့သော ဥပနိဿယည်းကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ သာဝတ္ထိယာ၊ သာဝတ္ထိပြည်၏။ ဥတ္တရဒ္ဒါရဂါမေ၊ မြောက်တံခါးအနီးရွာ၌။ ပိဏ္ဍာယ-စရိတ္တာ၊ ဆွမ်းခံကြွ၍။ ဘိက္ခုသံ္ဃပရိဝုတော၊ ရဟန်းသံဃာအပေါင်း ခြံရံ လျက်။ တတော၊ ထိုရွာမှ။ အာဂစ္ဆတိ၊ လာ၏။ တသ္မိံ ခဏေ၊ ထိုခဏ၌။ သော ဗာလိသိကော၊ ထိုဗာလိသိကသည်၊ ဗလိသေန၊ ငါးမျှားတံဖြင့်။ မစ္ဆေ၊ ငါးတို့ကို။ ဂဏှန္တော၊ ဖမ်းယူစဉ်၊ ဗုဒ္ဓပ္ပမုခံ ဘိက္ခုသံဃံ၊ ဘုရား အမှူးရှိသော ရဟန်းသံဃာကို။ ဒိသွာ၊ မြင်ခြင်းကြောင့်။ ဗလိသယဋ္ဌိံ၊ သံချိပ်တတ်သော ငါးမျှားတံကို။ ဆဋ္ဌေတွာ၊ စွန့်ပစ်၍။ အဋ္ဌာသိ၊ ၏။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တဿ၊ ထိုဗာလိသိက၏။ အဝိဒူရေ ဌာနေ၊ မနီးမဝေးသော အရပ်၌။ နိဝတ္တိတွာ၊ နောက်သို့ပြန်၍။ ဌိတော၊ ရပ်ပြီးလျက်။ တံ၊ သင်သည်။ ကိံ နာမောသိ၊ အဘယ်အမည်ရှိသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သာရိပုတ္တတ္ထေရောဒိနံ၊ သာရိပုတ္တရာစသည်တို့၏။ နာမာနိ၊ အမည်တို့သို့။ ပုစ္ဆိ၊ မေးတော်မူ၏။ တေပိ၊ ထိုသာရိပုတ္တရာစသောမထေရ်တို့သည်လည်း။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ သာရိပုတ္တောဝ၊ သာရိပုတ္တရာမည်၏။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ မောဂ္ဂလာနောဝ၊ မောဂ္ဂလာန်မည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့အစရှိကုန်သော။ အတ္တနောနာမာနိ၊ မိမိအမည်တို့ကို။ ကထယိံသု၊ လျှောက်ကုန်၏။ ဗာလိ-သိကော၊ ဗာလိသိကသည်။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သဗ္ဗေသံ၊ အလုံးစုံသောသူတို့၏။ နာမာနိ၊ အမည်တို့ကို။ ပုစ္ဆိတိ၊ မေးတော်မူ၏။ မမံ ပိ နာမံ၊ ငါ့အမည်ကိုလည်း။ ပုစ္ဆတိ ဣမဿ၊ မေးယောင်တကား။ ဣတိ၊ ဤသို့ကြံ၏။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တဿ၊ ထိုသူ၏။ ဣစ္ဆံ၊ အလိုကို။ ဉတွာ၊ သိ၍။ ဥပသက၊ ဒါယကာ၊ တံ၊ သင်သည်။ ကော-နမော၊ အဘယ်အမည်ရှိသည်။ အသိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဣတိ ပုစ္ဆိတွာ၊ ဤသို့ မေးတော်မူသောကြောင့်။ ဘဒ္ဒန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။

အရိယောနာမ၊ အရိယမည်၏။ ဤတိဝုတ္တော၊ ဤသို့ နှားတော်လျှောက်သည်ရှိသော်။ ဥပါသကာ၊ ဒါယကာ။ တာဒိသာ၊ ထိုသို့သဘောရှိကုန်သော။ ပါဏာတိပါတိနော၊ သူ့အသက်ကို သတ်ခြင်းရှိကုန်သောဘုတို့သည်။ အရိယာနာမ၊ အရိယမည်ကုန်သည်။ နဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်။ အရိယာ ပန၊ အရိယာတို့ဟူသည်ကား။ မဟာဇနသ၊ လူများအပေါင်းအား။ အဟိ သန္တ,ဘာ,ဝေ၊ ညှဉ်းဆဲခြင်းမရှိသောအဖြစ်၌။ ဌိတာ၊ တည်ကုန်၏။ ဤတိဝတ္ထာ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍။ ဤမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။

(၂၇၀) ယေန အကြောင်းအကြောင်းဖြင့်။ ပါဏာနိ၊ သတ္တဝါတို့ကို။ အဟိ သတိ၊ ညှဉ်းဆဲနှိပ်စက်၏။ တေန၊ ထိုအကြောင်းဖြင့်။ အရိယော၊ အရိယမည်သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ သဗ္ဗပါဏာနံ၊ အလုံးစုံသောသတ္တဝါတို့ကို။ အဟိ သာ၊ မညှဉ်းဆဲ မနှိပ်စက်ခြင်းကြောင့်။ အရိယောတိ၊ အရိယဟူ၍။ ပဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဤတိအာဟ၊ ဤကားအနက်တည်း။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ အဟိ သာတိ၊ ဟူသည်ကား။ အဟိ သနတာဝေန၊ ညှဉ်းဆဲခြင်းမရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဤ,ဒံ၊ ဤအဓိပ္ပာယ်ကို။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ ယေန၊ အကြောင်ကြောင့်။ ပါဏာနိ၊ သတ္တဝါတို့ကို။ ဟိ သတိ၊ ညှဉ်းဆဲ၏။ တေန ကာရဏေန၊ ထိုအကြောင်းကြောင့်။ အရိယော၊ အရိယမည်သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ယောပန၊ အကြင်သူသည်ကား။ သဗ္ဗပါဏာနံ၊ အလုံးစုံသောသတ္တဝါတို့ကို။ ပါဏိအာဒီဟိ၊ လက်စသည်တို့ဖြင့်။ အဟိ သနေန၊ မညှဉ်းဆဲသဖြင့်။ မေတ္တာဒီတာဝနာယ၊ မေတ္တာစသည်ကို ပွားစေခြင်းငှာ။ ပတိဋ္ဌိတတ္တာ၊ တည်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဟိ သတော၊ ညှဉ်းဆဲခြင်းမှ။ အာရာဝ၊ ဝေးစွာ ရှောင်ကြဉ်လျက်သာလျှင်။ ဌိတော၊ တည်၏။ အယံ၊ ဤသူကို။ အရိယောတိ၊ အရိယဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဤတိအတ္ထော၊ ဤကားအနက်တည်း။

ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာအဆုံး၌။ ဗာလိသိကော၊ ဗာလိသိကသည်။ သောတာပတ္တိဖလေ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌။ ပတိဋ္ဌဟိ၊ တည်၏။ သမ္ဗတ္တာနံပိ၊ ရောက်လာသောသူတို့အားလည်း။ သာတ္ထိကာ၊ အကျိုးရှိသော။ ဓမ္မဒေသနာ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဤတိ ပရိသမာပနံ၊ ကိုးခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော ဗာလိသိကဝတ္ထုပြီးခြင်းကို။ ဒဠ္ဌံ၊ မှတ်အပ်၏။

နဝမံ သော၊ အရိယဗာလိသိကဝတ္ထုတည်း။

၁၉-ဓမ္မဋ္ဌဝဂ္ဂ၊ ၁၀-သမ္ဘဟုလသီလာဒိသမ္ပန္နသုတ္တ၊ ဝတ္ထု၊

(ဗာလိသိုက်ဝတ္ထု၌ ဟောရာဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုပြီး၍ သီလ စသည်နှင့် ပြည့်စုံသောရဟန်းတို့၏ ဝတ္ထု၌ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာတို့၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုလိုသော အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသမထရာ သည် နဝသီလဗွတမတ္တေန စသောပါဠိကို မိန့်ဆိုတည်း။)

နဝသီလဗွတမတ္တေနာတိ ဣမိနာ ဓမ္မဒေသနာ၊ နဝသီလဗွတမတ္တေန စသော ဤတရားဒေသနာကို။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေလျက်။ သမ္ဘဟုလေ၊ များစွာကုန်သော။ သီလာဒိသမ္ပန္နေ၊ သီလစသည်နှင့် ပြည့်စုံကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့ကို၊ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။

ကိရ၊ ထင်စွာဆိုဦးအုံ့။ တေသု၊ ထိုရဟန်းတို့တွင်။ ကေစွာနံ၊ အချို့ကုန်သောရဟန်းတို့၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့သော အကြံသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ မယံပိ၊ ငါတို့သည်လည်း။ သမ္ဘဋ္ဌသီလာ၊ ပြည့်စုံသော သီလရှိကုန်၏။ မယံပိ၊ ငါတို့သည်လည်း။ ဓုတင်္ဂရာ၊ ဓုတင်ကို ဆောင်ကုန်၏။ မယံပိ၊ ငါတို့သည်လည်း။ ဗဟုဿုတာ၊ များသောအကြားအမြင်ရှိကုန်၏။ မယံပိ၊ ငါတို့သည်လည်း။ သန္တသေနာသနဝါသိနော၊ ဆိတ်ငြိမ်သောကျောင်း၌ နေလေ့ရှိကုန်၏။ မယံပိ၊ ငါတို့သည်လည်း။ စျာနလာဘိနော၊ စျာန်ကိုရကုန်၏။ အမှာကံ၊ ငါတို့အား။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို။ နဒုလ္လဘံ၊ ရခဲသည်မဟုတ်၊ ဣဒါနိ ဣဒမေဝ ယေဝ၊ အလိုရှိသော နေ့၌သာလျှင်။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပါပုဏိဿာမ၊ ရောက်ကုန်အုံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့အကြံဖြစ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုရဟန်းငယ်အပေါင်းတို့တွင်။ ယေပိ အနာဂါမိနော၊ အကြင်အနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်လည်း။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တေသံပိ၊ ထိုအနာဂါမ်တို့အားလည်း။ ဧတံ၊ ဤအကြံသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ အမှာကံ၊ ငါတို့အား။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို။ နဒုလ္လဘံ၊ ရခြင်းငှာ မခဲယဉ်း။ ဣတိ၊ ဤသို့နှလုံးသွင်း၍။ တေ သဗ္ဗေပိ၊ ထိုအလုံးစုံသောရဟန်းတို့သည်လည်း။ ဧကဒိဝသံ၊ တစ်နေ့သာ၌။ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားသို့။ ဥပသင်္ကမိတ္တာ၊ ကပ်၍။ ဝန္ဒိတ္တာ၊ ရှိခိုး၍။ နိသိန္နာ၊ နေကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဝေါ၊ သင်တို့အား။ အပိနု ခေါ၊ စင်စစ်။ ပဗ္ဗဇိတကိစ္စံ၊ ရဟန်းကိစ္စသည်၊ မဟ္ဘကံ၊ အပြီးသို့။ ပတ္တန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏လောဟု။ သတ္ထာရာ၊ မြတ်စွာဘုရား

သည်။ ပုဗ္ဗာ၊ မေးအပ်ကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။ ဧဝံ အာဟံသု၊ဤသို့ လျှောက်ကုန်၏။ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ မယံ၊ငါတို့သည်။ဝေရှပါ ဝေရှပါစ၊ ဤသို့ ဤသို့သဘောလည်း ရှိကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထို့ကြောင့်။ ဣစ္ဆိတိစ္ဆိ၊ တက္ခဏေ ယေဝ၊အလိုရှိအပ် အလိုရှိအပ်သော ခဏ၌သာလျှင်။အရဟတ္တ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပတ္တုံ၊ ရောက်ခြင်းငှာ။ သမတ္ထမှာ၊ စွမ်းနိုင်ကုန်၏။ ဣတိ စိန္တေတွာ၊ ဤသို့ကြံ၍။ ဝိဟာရမ၊ နေကုန်၏။ ဣတိ၊ဤသို့လျှောက်
ကုန်၏။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။တေသံ၊ထိုရဟန်းတို့၏။ ဝစနံ၊စကား ကို။ သုတ္တာ၊ ကြား၍။ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ဘိက္ခုနာနာမ၊ရဟန်းမည်သည် ကား။ ပရိသုဒ္ဓသီလာဒီ မတ္တဲ့ကေနဝါ၊စတုပါရိသုဒ္ဓိသီလစသည်တို့၏ဖြူစင် ကာမျှဖြင့်လည်းကောင်း။ အနာဂါမိ သုခပ္ပတ္တမတ္တကေနဝါ၊ အနာဂါမိ ဖိုလ်၌ဖြစ်သော ချမ်းသာသို့ ရောက်ကာမျှဖြင့်လည်းကောင်း။ နော၊ငါတို့ ၏။ဘဝဒုက္ခံ၊ ဝဋ္ဋဆင်းရဲသည်။ အပ္ပဏံ၊ နည်း၏။ ဣတိ ဝတ္ထုံ၊ ဤသို့ ဆို ခြင်းငှာ။ နိ ဝဋ္ဋတိ၊ မသင့်။ အာသဝက္ခယပန၊ အာသဝေါကုန်ခြင်းသို့ ကား။ အပတ္တာ၊ မရောက်မူ၍၊ သုခီတော၊ ချမ်းသာသည်။ အမှိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ နိ ဥပ္ပါဒေတဗ္ဗံ၊ မဖြစ်စေအပ်။ ဣတိ ဝတ္ဝာ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၍။ ဣမာဂါထာ၊ ဤဂါထာတို့ကို။ အဘာသိ၊ ဟောတော်မူ၏။

(၂၇၁) သီလဗဟုတမတ္တေနဝါ၊ စတုပါရိသုဒ္ဓိသီလနှင့် ပြည့်စုံခြင်း, ဓုတင်ဆောင်နိုင်ခြင်းမျှဖြင့်လည်းကောင်း။ ဗာဟုသစ္စေနဝါ၊ပိဋကတ် သုံးပုံကို သင်ကာမျှဖြင့်လည်းကောင်း။ အထဝါ၊ထိုမျှ။ သမာဓိလာဘေ နဝါ၊ ရှစ်ပါးသော သမာပတ်ကို ရကာမျှဖြင့်လည်းကောင်း။ ဝိဝိတ္တသယ နနေဝါ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာကျောင်း၌ နေကာမျှဖြင့်လည်းကောင်း။

(၂၇၂) အပုထုဇ္ဇနသေဝိတံ၊ ပုထုဇဉ်တို့သည် မမှီဝဲအပ်သော။ နေက္ခမသုခံ၊ အနာဂါမိဖိုလ်ချမ်းသာသို့။ ဖုသာမိ၊ ရောက်အံ့။ ဣတိ ဘိက္ခု တတော မတ္တေနဝါ၊ဤအနာဂါမိဖိုလ်ချမ်းသာမျှဖြင့်လည်းတောင်း။ဘိက္ခု၊ရဟန်း။ အာသဝက္ခယံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ အပ္ပတော၊ မရောက်မူ၍။ ဝိဿာသံ၊ ဘဝ၌အကျွမ်းဝင်ခြင်းသို့။ နိ အာပါဒိ၊ မရောက်စေသင့်။ဣတိ အဘာသိ၊ ဤသို့ဟောတော်မူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့၌။ နိ သီလဗဟုတမတ္တေနာတိ၊ မတ္တေနဟူသော်ကား၊ စတုပရိသုဒ္ဓိသီလမတ္တေနဝါ၊ စတုပါရိသုဒ္ဓိသီလမျှဖြင့်ကား [illegible]

ရသဓုတင်္ဂမတ္တောနဝါ၊တစ်ဆယ့်သုံးပါးသော ဓုတင်ကျေးဇူးကိုဆောင်ကာ မျှဖြင့်လည်းကောင်း။ ဗာဟုသစ္စေနဝါတိ၊ ဗာဟုသစ္စေနဝါ ဟူသည်ကား၊ တိဏ္ဏံ ပိဋကာနံ၊ ပိဋကသုံးပုံတို့ကို။ ဥဂ္ဂဟိတမတ္တောနဝါ၊ သင်ကာမျှဖြင့် လည်းကောင်း။ သံမာဓိလာဘေနာတိ· သမာဓိလာဘေန ဟူသည်ကား။ အဗ္ဗသမာပတ္တိယာ လာဘေနဝါ၊ ရှစ်ပါးသော သမာပတ်ကို ရသဖြင့် လည်းကောင်း။နေက္ခမ္မသုခန္တိ၊ နေက္ခမ္မသုခံ ဟူသည်ကား။အနာဂါမိသုခံ၊ အနာဂါမိဖိုလ်ချမ်းသာတည်း။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ အနာဂါမိသုခံဖုသာ မိတိ ဇေတ္တကမတ္တောနဝါ၊အနာဂါမိဖိုလ်ချမ်းသာသို့ရောက်အံ့ဟု ဤသို့နှလုံး သွင်းကာမျှဖြင့်လည်းကောင်း။ အပုထုဇ္ဇနသေဝိတန္တိ၊ အပုထုဇ္ဇနသေဝိတံ ဟူသည်ကား။ ပုထုဇ္ဇနေဟိ၊ ပုထုဇဉ်တို့သည်။ အသေဝိတံ၊ မမှီဝဲအပ်။ အရိယသေဝိတံမေဝ၊ အရိယာသာလျှင် မှီဝဲအပ်၏။ ဘိက္ခုတိ၊ ဘိက္ခုဟူ သည်ကား။ တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့တွင်။ အညတရံ၊တစ်ပါးပါးကို။အာလ-ပန္တော၊ ခေါ်တော်မူလို၍။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဝိဿာသမာပါဒိတိ၊ ဝိဿာသမာပါဒိဟူသည်ကား။ ဝိဿာသံ၊ အကျွမ်းဝင်ခြင်းသို့။ နု အာ ပဇ္ဇေယျ၊ မရောက်ရာ။ ကွဒါ၊ ဤအခါပွာယ်ကို။ ဂုတ္တံ၊ ဆိုလိုသည်။ဟောတိ ၊ ၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ကွမိနာ သမ္ပန္နသီလာဒိဘာဝ မတ္တကေနေဝ ၊ ဤပြည့်စုံသောသီလအစရှိသောအဖြစ်မျှဖြင့်လျှင်။ မယံ၊ ငါ၏။ ဘဝေါ။ ဖြစ်ခြင်းသည်။ အပ္ပကော ပရိတ္တကော၊ နည်း၏။ကွဘိ၊ ဤသို့နှလုံးသွင်း၍ ၊ အာသဝက္ခယသခ်ါတံ၊ အာသဝေါကုန်ခြင်းဟု ဆိုအပ်သော။အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ အပ္ပတ္တောဟုဘွာ၊ မရောက်သည်ဖြစ်လျက်။ ဘိက္ခုနာမ၊ ရဟန်းမည်သည်ကား။ ဝိဿာသံ၊ ဘဝဌ္ဌအကျွမ်းဝင်ခြင်းသို့။နာပဇ္ဇေယျ၊ မရောက်ရာ။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ အပ္ပမတ္တကော၊ အနည်းငယ်သာဖြစ် သော။ ဂုဏောပိ၊ မစင်သည်လည်း။ ဒုဂ္ဂန္ဓော၊ မကောင်းသော အနံ့ ရှိသည်။ ဟောတိယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့။ ဝေ၊ ဤအတူ။ အပ္ပမတ္တကော၊ အနည်းငယ်သာဖြစ်သော။ ဘဝေါပိ၊ ဘဝသည်လည်း။ ဒုဂ္ဂန္ဓော၊ ဆင်းရဲ ခြင်းရှိ၏။ ကွတိ အတ္ထော၊ ဤကားအနက်တည်း။

ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာအဆုံး၌။ တေဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ အရဟတ္တေ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၌။ ပတိဋ္ဌဟိ သု၊ တည်ကုန်၏။ သမ္ဗတ္တာနံပိ၊ ရောက်လာသော သူတို့အားလည်း။ သာတ္ထိကာ၊ အကျိုးရှိသော။ ဓမ္ম· ဒေသနာ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ကွတိ ပရိသမာပနံ၊ တစ်ဆယ်

ကိုးခု တို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ် သော ဓမ္မဌဝဂ်၌ ဆယ်ခုမြောက်သော သမ္ဘဟုလဿီလာဒိသမ္ပန္နဘိက္ခု ဝတ္ထု ပြီးခြင်းကို။ ဒဠ္ဌံ၊ မှတ်အပ်၏။

ဒသမံ၊ သော။သမ္ဘဟုလဿီလာဒိသမ္ပန္နဘိက္ခု ဝတ္ထု၊ တည်း။
ဓမ္မဌ ဝဂ္ဂ ဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။
ကျေနဝိသုတိမော၊ သော။ ဝဂ္ဂေါ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီ။

*

၂၀—မဂ္ဂဝဂ္ဂ

၁-ပဠဝသတ၊ ဘိက္ခု ဝတ္ထု

ဗိန္ဓုယမဟာမတ္တ ဝတ္ထုတို့၏ အစဖြစ်သော ကျေနဝိသတိဝဂ်၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာတို့၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုပြီး၍ ဝိသတိဝဂ်၌ ဟောအပ်သော ဂါထာတို့၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုတော်မူလိုသော အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသ ဆရာသည် မဂ္ဂါနဋ္ဌကထာ အစရှိသော ပါဠိကို မိန့်သတည်း။

(၁) မဂ္ဂါနဋ္ဌကထာတိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ မဂ္ဂါနဋ္ဌကထာ ဟူသော ဤဓမ္မဒေသနာကို။သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူလျက်။ ပဠဝသတော၊ ငါးရာအတိုင်းအရှည် ရှိကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့ကို။အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။

ကိရ၊ ကြားရတူးသည်ကား။ တေဘိက္ခူ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။သတ္ထာရိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဇနပဒဋ္ဌာနရိကံ၊ ဇနပုဒ်ဒေသစာရီကို။စာရိတ္တာ၊ ကြွတော်မူပြီး၍။ ပုန၊ တစ်ဖန်။ သာဝတ္ထိံ၊ သို့။ အာဂတော၊ ရောက်တော်မူသည် ရှိသော်။ ဥပဋ္ဌာန သာလာယ၊ ညီမူခံရာစရပ်၌။ နိသိဒိတ္တာ၊ ၍။ အသုကဂါမတော၊ ဤမည်သောရွာမှ။ အသုကဂါမဿ၊ ဤမည်သောရွာ၏။ မဂ္ဂေါ၊ခရီးသည်၊သေမော၊ ညီညွတ်၏။ အသုကဂါမဿ၊ဤမည်သောရွာ၏။ မဂ္ဂေါ၊ခရီးသည်။ငါသမော၊ မညီမညွတ်။ လသက္ခရော။ ကျောက်စရစ်ရှိ၏။ အသက္ခရော၊ကျောက်စရစ်မရှိ။ ဣတိ အာဒိနာ၊ဤသို့အစရှိသော။နဒေဟု၊ နည်းဖြင့်။အတ္ထံ နော၊ မိမိ၏။ ဝိစရိတ္တ မဂ္ဂံ၊ သွားပြီးသောခရီးကို။ အာရဗ္ဘ၊

အကြောင်းပြု၍။ မဂ္ဂကထံ၊ ခရီးစကားကို။ ကထေသုံ့ကိရ၊ပြောကုန်သတတ်။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တေသံ၊ ထိုငါးရာသော ရဟန်းတို့၏။ အရဟတ္တာသ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၏။ ဥပနိဿယံ၊ ဥပနိဿယည်းကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ တံဌာနံ၊ ထိုညီမူရာ စရပ်သို့။ အာဂန္တွာ၊ ကြွတော်မူလာ၍။ ပညတ္တာသနေ၊ ခင်းအပ်သော ဘုရားနေရာ၌။နိသိန္နော၊နေတော်မူလျက်။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဧတရဟိ၊ ယခုငါ လာတော်မူဆဲသော အခါ၌။ ကာယ ကထာယ၊ အာဘယ်မည်သောစကားဖြင့်။ သိန္နိသိန္နာ၊ စည်းဝေးကုန်သည်။ အတ္ထနု၊ ဖြစ်ကုန်သနည်း။ **ဣတိ**၊ဤသို့။ ပုစ္ဆိတ္မာ၊မေးတော်မူ၍။ ဣမာယမာနာတိ၊ ဤမည်သောစကားကြောင့်တည်းဟု။ ဝုတ္တေ၊နားတော်လျှောက်ပေသော်။ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့။ အယံ၊ဤခရီးသည်။ဗာဟိရမဂ္ဂေ၊ အပဖြစ်သောခရီးတည်း။ ဘိက္ခုနာနာမ၊ ရဟန်းမည်သည်ကား။အရိယ-မဂ္ဂေ၊ အရိယာတို့၏သွားရာဖြစ်သောခရီး၌။ ကမ္မံ၊ သွားခြင်း ဟူသောအမှုကို။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှာ။ ဝဋ္ဋတိ၊ အပ်၏။ ဝါ၊ ဓာစ်နည်းကား။ ကာတုံ ကရဏံ၊ ပြုခြင်းသည်။ ဝဋ္ဋတိ၊ သင့်၏။ ဣတိ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ကရောန္တော၊ ပြုသော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ သဗ္ဗဒုက္ခာ၊ အလုံးစုံသော ဝဋ္ဋဆင်းရဲမှ။ ပမုစ္စတိ၊ လွတ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္တာ၊ မိန့်တော်မူပြီး၍။ ဣမာဂါထာ၊ ဤဂါထာတို့ကို။ အဘာသိ၊ ဟောတော်မူ၏။

(၂၃၃) ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့။ မဂ္ဂါနံ၊ ဇယ်မဂ္ဂအစရှိကုန်သောမဂ်တို့ထက်။ အဋ္ဌင်္ဂိကော၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသော မဂ်သည်။ သေဋ္ဌော၊ မြတ်၏။ သစ္စာနံ၊ ဝစီသစ္စာအစရှိသည် အပြားရှိကုန်သောသစ္စာတို့ထက်။ စတုရောပဒါ၊ ဒုက္ခံ အရိယသစ္စံ ဤသို့အစရှိကုန်သော သစ္စာလေးပုဒ်တို့သည်။ သေဋ္ဌာ၊ မြတ်ကုန်၏။ ဓမ္မာနံ၊ အလုံးစုံသော တရားတို့ထက်။ ဝိရာဂေ၊ နိဗ္ဗာန်ဟူဆိုအပ်သော ဝိရာဂတရားသည်။ သေဋ္ဌော၊ မြတ်၏။ ဒ္ဝိပဒါနဉ္စ၊အလုံးစုံအခြေခံစ်ချောင်းရှိကုန်သောသူတို့ထက်လည်း။စက္ခုမာ၊ စက္ခုငါးပါးရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ သေဋ္ဌော၊ မြတ်၏။

(၂၃၄) သော၀၊ ဤအဋ္ဌင်္ဂိကမဂ်သည်လျှင်။ ဒဿနသံ၊မဂ်ဖိုလ်၏ လည်းကောင်း။ ဝိသုဒ္ဓိယာ၊ နိဗ္ဗာန်၏လည်းကောင်း။ မဂ္ဂေါ၊အကြောင်းတည်း။ အညော၊ အဋ္ဌင်္ဂိကမဂ်မှတစ်ပါးသော။ မဂ္ဂေါ၊အကြောင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဟိ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။ သေ၀ ဧသော ဧ၀၊ အဋ္ဌင်္ဂိကမဂ်သည်လျှင်။ မဂ္ဂေါ၊ အကြောင်းမည်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ တေ၊ဤ

အဋ္ဌင်္ဂိကမဂ်ကိုသာလျှင်။ တုမ္မေ၊ သင်တို့သည်။ ပဋိပဇ္ဇထ၊ ကျင့်ကြကုန်လော့။ ။(ဘုရားရှင်ဝေယျာဒိကျေသည်)။ ၊ဘုံ၊ ဤအဋ္ဌင်္ဂိကမဂ်ကို။ မာရသ၊ မာရ်သည်။ ပမောဟနံ၊ နှောင်ဖွဲ့တတ်၏။ ။(ရှေ့အနက်ကား ဆဋ္ဌိကတ္တား၊ နောက်အနက်ကား။ ဆဋ္ဌိကံ)

(၂၇၅) ဟိ၊ ထိုစကားဆင့်စွ။ ဘုံ၊ ဤအဋ္ဌင်္ဂိကမဂ်ကို။ ပဋိပန္နာ၊ ကျင့်ကုန်သော၊ တုမ္မေ၊ သင်တို့သည်။ ဒုက္ခသ၊ တေဘူမကဝဋ္ဋဟု ဆိုအပ်သောဒုက္ခ၏။ အန္တံ၊ အပိုင်းအခြားကို။ ကရိဿထ၊ ပြုရကုန်လတ္တံ့။ မေ၊ ငါ့အား၊ သလ္လကန္တနံ၊ ရာဂသလ္လ အစရှိသည်ကို နုတ်ခြင်းကို။ အညာယ၊ သိ၍။ မယာ၊ ငါဘုရားသည်။ မဂ္ဂေါ၊ အဋ္ဌင်္ဂိကမဂ်ကို။ အက္ခာတော၊ ဟောအပ်၏။

(၂၇၆) တုမ္မေဟိ၊ သင်တို့သည်။ အာတပ္ပံ၊ ကိလေသာကို ပူပန်စေတတ်သောလုံ့လကို၊ ကိစ္စံ၊ ပြုအပ်၏။ တထာဂတာ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့သည်။ အက္ခာတာရော၊ ဟောအပ်ကုန်၏။ ပဋိပန္နာ၊ ဘုရားဟောတိုင်း လိုက်နာ၍ ကျင့်ကုန်သော၊ ဈာယိနော၊ ဈာန်ရှိကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ မာရဗန္ဓနာ၊ တေဘူမက ဝဋ္ဋဟူသော အနှောင်အဖွဲ့မှ။ မောက္ခန္တိ၊ လွတ်ကုန်၏။

တတ္ထ၊ တာသု ဂါထာသု၊ ထိုဂါထာတို့၌။ မဂ္ဂါနဋ္ဌင်္ဂိကောတိ၊ မဂ္ဂါနဋ္ဌင်္ဂိကော ဟူသည်ကား။ ဇယမ်မဂ္ဂါဒယောဝေါ၊ ခြေကြောင်းခရီး စသော မဂ်တို့သည်မူလည်း။ ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်။ ဒွါသင်္ခါတိဒ္ဒိဂတ မဂ္ဂါဝေါ၊ ခြောက်ဆယ် နှစ်ပါးသော ၊ မိစ္ဆာအယူ ဟူသော မဂ်တို့သည်မူလည်း။ ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်။ သဗ္ဗေသံပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော။ မဂ္ဂါနံ၊ မဂ်တို့ထက်။ သမ္မာဒိဋ္ဌိအာဒီဟိ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိ အစရှိကုန်သော။ အဋ္ဌတိ အင်္ဂေဟိ၊ ရှစ်ပါးသောအင်္ဂါတို့ဖြင့်။ အဋ္ဌန္နံ၊ ရှစ်ပါးကုန်သော။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိအာဒီနံ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိမဂ်အစရှိသည်တို့ကို။ ပဟာနံ၊ ပယ်ခြင်းကို။ကရောန္တော၊ ပြုလျက်။ နိရောဓံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို။ အာရမ္မဏံ ကတ္တာ၊ အာရုံပြု၍။ စတူသုပိ၊ လေးပါးအပြားရှိသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ သစ္စေသု၊ သစ္စာတို့၌။ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခသစ္စာကို။ ပရိဇာနနာဒိကိစ္စံ၊ ပိုင်းခြားရှုသိခြင်း အစရှိသောကိစ္စကို။ သာဓယမာနော၊ ပြီးစေတုတ်သော။ အဋ္ဌင်္ဂိကော၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးရှိသော်။ မဂ္ဂေါ၊ မဂ်သည်။ သေဋ္ဌော ဥတ္တမော၊ မြတ်၏။ သစ္စာနံ စတုရောပဒါတိ၊ သစ္စာနံ စတုရောပဒါ ဟူသည်ကား။ သစ္စံ၊ အမှန်ကို။ ဘဏော၊ ဆိုရာ၏။ နကုဇ္ဇေယ္ယ၊

အမျက်မထွက်ရာ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဂတံ၊လာသော။ဝစီသစ္စံ၀ါ၊ဝစီသစ္စာ
သည်မူလည်း။ဟောတု၊ ဖြစ်စေ။ဗြာဟ္မဏောဗြာဟ္မဏသဒ္ဒါသည်။သစ္စော၊
မှန်၏။ ခတ္တိယော၊ ခတ္တိယသဒ္ဒါသည်။သစ္စော၊ မှန်၏။ဣတိအာဒိ ဘေဒံ၊
ဤသို့ အစရှိသည် အပြားရှိသော။ သမ္မုတိသစ္စံ၀ါ၊ သမုတိသစ္စာသည်မူ
လည်း။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ။ ဣဒမေ၀၊ ဤ၀ါ၏အယူသည်သာလျှင်။ သစ္စံ၊
မှန်၏။အည်း၊ ၀ါမှတစ်ပါးသော သူ၏အယူသည်။မောသံ၊အဓိပ္ပာယ်နှီးတည်း။
ဤတိ၊ ဤသို့။ ဒိဋ္ဌိသစ္စံ၀ါ၊ ဒိဋ္ဌိသစ္စာသည်မူလည်း။ ဟောတု၊ဖြစ်စေ၊ဒုက္ခ-
အရိယသစ္စာနှင့် အာဒိတောဒံ၊ ဒုက္ခံ အရိယသစ္စံ၊ ဤသို့ အစရှိသည်အပြားရှိ
သော။ ပရမတ္ထသစ္စံ၀ါ။ ပရမတ္ထသစ္စာသည်မူလည်း။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ။
သဗ္ဗေသံပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော။ဣဒမေသံ သစ္စာနံ၊ဤသစ္စာတို့ကို။
ပရိဇာနိတဗ္ဗဋ္ဌေန၊ ပိုင်းခြား၍သိအပ်သောအနက်ကြောင့်လည်းကောင်း။
သစ္ဆိကာတဗ္ဗဋ္ဌေန၊မျက်မှောက်ပြုအပ်သောအနက်ကြောင့်လည်းကောင်း
ပဟာတဗ္ဗဋ္ဌေန၊ ပယ်အပ်သော အနက်ကြောင့်လည်းကောင်း။ဘာ၀ေ-
တဗ္ဗဋ္ဌေန၊ပွားစေအပ်သောအနက်ကြောင့်လည်းကောင်း။ကေ၀ဋ္ဌိ၀ေ၀နဋ္ဌေန၊
တစ်ခုသော မဂ်ဉာဏ်ဖြင့် ထိုးထွင်း၍ သိအပ်သောအနက်ကြောင့်
လည်းကောင်း။ တထပဋ္ဌိ၀ေ၀နဋ္ဌေန၊ အမှန်ကို ထိုးထွင်း၍ သိအပ်သော
အနက်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဒုက္ခံ အရိယသစ္စန်တို့ အာဒယော၊ဒုက္ခအရိယ-
သစ္စံ၊ ဤသို့အစရှိကုန်သော။ စတုရောပဒါ၊လေးပုဒ်တို့သည်။သေဋ္ဌာနာမ၊
မြတ်သည် မည်ကုန်၏။ ဝိရာ၀ေါ သေဋ္ဌာ ဓမ္မာနန္တိ၊ ဝိရာ၀ေါသေဋ္ဌော
ဓမ္မာနံ ဟူသည်ကား။ ဘိက္ခ၀ေ၀ ရဟန်းတို့။ သခ်ာတာ၀ါ၊ သခ်ာတလည်း
ဖြစ်ကုန်သော။ အသခ်ာတာ၀ါ၊ အသခ်ာလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ယာ၀-
တာ၊ အကြင်မျှလောက်ကုန်သော။ ယေ ဓမ္မာ၊ အကြင် တရားတို့သည်။
သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ဧတသံ ဓမ္မာနံ၊ ထိုတရားတို့ထက်။ဝိရာ၀ေါ၊ရာဂ၏ကင်းရာ
နိဗ္ဗာန်တရားကို။ အဂ္ဂံဣတိ၊ မြတ်၏ဟူ၍။အက္ခာ၀ုယတိ၊ ဟောအပ်၏။ဣတိ-
ဝစနတော၊ ဤသို့ ဘုရားဟောတော်မူသောကြောင့်။သဗ္ဗဓမ္မာနံ၊အလုံးစုံ
သော တရားတို့ထက်။ နိဗ္ဗာနသခ်တော၊ နိဗ္ဗာန်ဟူဆိုအပ်သော။ဝိရာ၀ေါ၊
ဝိရာဂတရားသည်။ သေဋ္ဌော၊ မြတ်၏။ ဒ္ဝိပဒါနဉ္စ၊ စက္ခုမာတို့၊ဒ္ဝိပဒါနဉ္စ
စက္ခုမာဟူသည်ကား။ သဗ္ဗေသံ၊ အလုံးစုံကုန်သော။ ဒေ၀မနုဿဒိတော-
ဒါနံ၊ နတ်လူအစရှိသည် အပြားရှိကုန်သော။ ဒ္ဝိပဒါနံ၊ အခြေနှစ်ချောင်း
ရှိသောသူတို့ထက်။ပဇ္ဇုတိ စက္ခုဟိ၊ ငါးပါးသော။ စက္ခုတို့ဖြင့်။စက္ခုမာ
စက္ခုရှိတော်မူသော။ တထာဂတော၀၊ မြတ်စွာဘုရားသည် သာလျှင်။

သေဋ္ဌော၊ မြတ်၏။ စသဒ္ဒေါ၊ စသဒ္ဒါသည်။ သမ္မိဏ္ဍနတ္ထော၊ ပေါင်းခြင်း အနက်ရှိ၏။ အရှုပ ဓမ္မေ၊ နာမ်တရားတို့ကို။ သမ္မိဏ္ဍေတိ၊ ပေါင်း၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ အရှုပဓမ္မာနုပိ၊ နာမ်တရားတို့ထက်လည်း။ တထာဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သေဋ္ဌော ဥတ္တမော၊ မြတ်၏။

ဒဿနဿ ဝိသုဒ္ဓိယာတိ၊ ဒဿနဿ ဝိသုဒ္ဓိယာ ဟူသည်ကား။ မဂ္ဂဖလ ဒဿနဿ ဝိသုဒ္ဓတ္ထံ၊ မဂ်ဉာဏ်ဖိုလ်ဉာဏ် နိဗ္ဗာန်အကျိုးငှာ။ ယောမဂ္ဂေါ၊ အကြင်အရိယာမဂ်ကို။ မယာ၊ သည်။ သေဋ္ဌောတိ၊ မြတ်၏ဟူ၍။ ဝုတ္တော၊ ဟောအပ်၏။ သော၀ မဂ္ဂေါ၊ ဤမဂ်လျှင်တည်း။ အညော၊ တစ်ပါးသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ တေဠိတုမ္ပေတိ၊ တေဠိတုမ္ပေ ဟူသည်ကား။ တသ္မာ။ ထိုကြောင့်။ တုမ္ဟေ။ သင်တို့သည်။ တေမေ၀၊ ဤအရိယာမဂ်ကိုသာလျှင်။ ပဋိပဇ္ဇထ၊ ကျင့်ကြကုန်လော့။ မာရဿေသ ပမောဟနတ္ထံ၊ မာရဿေတံ ပမောဟနံ ဟူသည်ကား။ တေ၊ အရိယမဂ်သည်၊ မာရမောဟနံ မာရဗန္ဓနံ၊ မာရ်ကို နှောင်ဖွဲ့တတ်၏။ ကတိ၊ ဤသို့။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဒုက္ခဿန္တတ်၊ ဒုက္ခဿန္တံ ဟူသည်ကား။ သကလဿပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော။ ဝဋ္ဋဒုက္ခဿ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏။ အန္တံ ပရိစ္ဆေဒံ၊ အပိုင်းအခြားကို။ ကရိဿတိ၊ ပြုကုန်လတ္တံ့။ ကတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ အညာယ သလ္လကန္တနန္တိ၊ သလ္လကန္တနံ ဟူသည်ကား။ ရာဂသလ္လာဒီနံ၊ ရာဂပြောင့်အစရှိသည်တို့ကို။ ကန္တနံ နိမ္မထနံ အဗ္ဘာဟနံ၊ နှုတ်ခြင်းဟုဆိုအပ်သော၊ တေမဂ္ဂံ၊ ဤအရိယမဂ်ကို။ အနုဿ၀ါဒီဟိ၊ အဆင့်ကြားခြင်း အစရှိသည်တို့မှ။ ဝိနာ၊ ကင်း၍။ မယာ၊ ဝါဘုရားသည်။ အတ္ထပစ္စက္ခတော၊ မျက်မှောက်အားဖြင့်။ ဥတ္တာ၀၊ သိ၍လျှင်။ အယံမဂ္ဂေါ၊ ဤအရိယမဂ်ကို။ အက္ခာတော၊ ဟော အပ်၏။ ကတ္ထ ဒါနိ၊ ယခုအခါ ဤလျှင်။ တုမ္ဟေဟိ၊ သင်တို့သည်။ ကိလေသာနံ၊ ကိုလေသာတို့ကို။ အာတာပနေန၊ ပူပန်စေသဖြင့်။ အာတပ္ပန္တိ သခ်ံ ဂတံ အာတပ္ပံ ဟု ဆိုအပ်သော ခေါ်ဝေါ်ခြင်းသို့ ရောက်၏။ တဿ၊ ထိုအရိယမဂ်ကို။ အမိ၀မတ္ထာယ၊ ရစေခြင်းငှာ။ သမ္မပ္ပဓာနဝိရိယံ၊ သမ္မပ္ပဓာန်တည်း ဟူသော ဝိရိယကို။ ကိစ္စံ ကရဏီယံ၊ ပြုအပ်၏။ ဟိ၊ ထိုစကားဆိုသင့်စွ။ ဂေ၀ လံ၊ သက်သက်။ တထာဂတာ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့သည်။ အက္ခာတာရော၊ ဟော ဟော်မူတတ်ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ တေဟိ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား တို့သည်။ အက္ခာတာသေန၊ ဟောတော်မူအပ်သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ ပဋိ၀ဇ္ဇာ၊ ဘုရားဟောတိုင်းလိုက်နာ၍ ကျင့်ကုန်သော။ ဒွိဟိ ဗျာနေဟိ၊ နှစ်ပါးကုန်သောစျာန်တို့ဖြင့်။ ဗျာယိနော၊ စျာန်ရှိကုန်သော။ ယေ ပုဂ္ဂလာ၊

အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်ကို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တေ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။တေဘူ-မကဝန္ဒသခ်ါတာ၊တေဘူမကဝင္ဟုဆိုအပ်သော။ မာရဗန္ဓနာ၊ မာရ်တည်း ဟူသော နှောင်ဖွဲ့ခြင်းမှ။ ပမောက္ခန္တိ၊ လွတ်ကုန်၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည် လျှင်။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။

ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာ၏ အဆုံး၌။ တေဘိက္ခူ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ အရဟတ္တေ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၌။ ပတိဋ္ဌဟိံသု၊ တည်ကုန်၏။သမ္ပတ္တာ-နံပိ၊ ရောက်လာသော ပရိသတ်တို့အားလည်း။ မွေဒေသနာ၊ ဒေသနာ သည်။ သာတ္ထိကာ၊ အကျိုးရှိသည်။အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိပရိသမာပနံ၊ နှစ်ဆယ်တို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော မဂ္ဂဝဂ်၌ ရှေးဦးစွာသော ပဌမသတ ဘိက္ခုဝတ္ထု၏ ပြီးခြင်းကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏။

ပဌမံ၊ သော။ ပဌမသတ ဘိက္ခု ဝတ္ထု၊ တည်း။

*

၂၀-မဂ္ဂဝဂ်၊ ၂-အနိစ္စလက္ခဏ ဝတ္ထု

(ဝိဿတိဝဂ်၌ ရှေးဦးစွာသော ပဌမသတဘိက္ခုဝတ္ထု၌ ဟောအပ်ရာသော ဂါထာတို့၏ အတ္ထစကားကိုပြုပြီး၍နှစ်ခုမြောက်ဖြစ်သော အနိစ္စလက္ခဏာ၏ သ ဘော ကို ဆိုရာဖြစ်သော ဂါထာ၏ အတ္ထ-ဝဏ္ဏနာကိုပြုလိုသော အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသဆရာသည် သဗ္ဗေသခ်ါရာ အနိစ္စာ အစရှိသောပါဠိကို မိန့်သတည်း။)

(၁) သဗ္ဗေသခ်ါရာ အနိစ္စာတိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ သဗ္ဗေသခ်ါရာ အနိစ္စာ ဟူသော ဤဓမ္မဒေသနာကို။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူလျက်။ ပဌမတေ၊ ငါးရာ အတိုင်းအရှည် ရှိကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့ကို။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။

တေ ဘိက္ခူ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ဂဟေတ္တာ၊ယူ၍။ဂန္ဓွာ၊သွား၍။အရညေ၊ တောင်၌။ဝါယမန္တာ၊ ကုန်ကုန်ကြိုးပမ်းကုန်သော်လည်း။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ အပ္ပတ္တာ၊ မရောက်မူ၍။ ဝိသေသေသု၊ အထူးပြု၍။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ ဥဂ္ဂဏှိသာမာတိ၊ သင်ကုန်အုံ့ဟူ၍။သတ္ထု၊မြတ်စွာဘုရား၏။

သန္ဓိကံ၊ အထံသို့။ အာဂမိ သုကိရ၊ လာကုန်သတတ်။ သဲတ္ထာ၊ မြတ်စွာ ဘုရားသည်။ 'ကိ နု ခေါ၊ အာဘယ်ကမ္မဋ္ဌာန်းသည်လျှင်။ ဣမေသံ၊ ဤရဟန်း တို့အား။ သပ္ပါယံ၊ လျောက်ပတ်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝိမံသန္တော၊ စုံစမ်းတော်မူသည်ရှိသော်။ ဣမေ၊ ဤရဟန်းတို့သည်။ ဘဒ္ဒသပဗုဒ္ဓကာလေ၊ ကဿပ မြတ်စွာဘုရားလက်ထက်တော်၌။ ဝိသတိဝဿသဟဿာနိ၊ အနှစ် နှစ်သောင်းတို့ပတ်လုံး။ အနိစ္စလက္ခဏေ၊ အနိစ္စလက္ခဏာ၌။ အနုယုဇ္ဇိံသု၊ လုံ့လပြုကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ အနိစ္စလက္ခဏေန၊ အနိစ္စလက္ခဏာ ဖြင့်သာလျှင်။ တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့အား။ ကေဝါထံ၊ တစ်ခုသောဂါထာ ကို။ ဒေသေတုံ၊ ဟောခြင်းငှာ။ ဝဋ္ဋတိ၊ သင့်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေတွာ၊ ကြံ၍။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ကာမဘဝါဒီသု၊ ကာမဘဝ အစရှိသည်တို့၌။ 'သဗ္ဗေပိ၊ အလုံးစုံလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ သင်္ခါရာ၊ သင်္ခါရတို့သည်။ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်ပြီး၍။ အဘာဝဋ္ဌေန၊ မရှိသော အနက်ကြောင့်။ အနိစ္စာ ဝေ၊ အနိစ္စသာလျှင် မည်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္တွာ၊ ဆို၍။ ဣမံ ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏ ။

(၂၂) ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ သင်္ခါရာ၊ သင်္ခါရတို့သည်။ အနိစ္စာ၊ အမြဲမရှိကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ယဒါ၊ အကြင် အခါ၌။ ပညာယ၊ ဝိပဿနာပညာဖြင့်။ ပဿတိ၊ မြင်၏။ အထ၊ ထိုသို့ မြင်သည်ရှိသော်။ ဒုက္ခေ။ ဆင်းရဲ၌။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ငြီးငွေ့၏။ သေစံသော၊ ငြီးငွေ့ခြင်းသည်။ ဝိသုဒ္ဓိယာ။ ဖြူစင်ခြင်း၏။ မဂ္ဂေါ၊ အကြောင်းတည်း။

တတ္ထ တိသဲ ဂါထာယ၊ ထိုဂါထာ၌။ သဗ္ဗေသင်္ခါရာတိ၊ သဗ္ဗေသင်္ခါရာ ဟူသည်ကား။ ကာမဘဝါဒီသု၊ ကာမဘဝ အစရှိသည်တို့၌။ ဥပ္ပန္နာ၊ ဖြစ် ကုန်သော။ ခန္ဓာ၊ ခန္ဓာတို့သည်။ တတ္ထ ဟေတ္ထေ ဝ၊ ထိုထိုသောဘဝတို့၌သာ လျှင်။ နိရုဇ္ဈနဋ္ဌေ၊ ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ အနိစ္စာ တိ၊ အနိစ္စဟူ၍။ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌။ ဝိပဿနာ ပညာယ၊ ဝိပဿနာပညာဖြင့်။ ပဿတိ၊ မြင်လေ ၏။ အထ၊ ထိုသို့မြင်သည်ရှိသော်။ ဣမသ္မိံ ခန္ဓပရိဟရဏဒုက္ခေ၊ ဤခန္ဓာ ဟူသောဝန်ကို ဆောင်ခြင်းဟု ဆိုအပ်သော ဆင်းရဲ၌။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ငြီးငွေ့၏။ နိဗ္ဗိန္ဒန္တော၊ ငြီးငွေ့သောသူသည်။ ဒုက္ခပရိဇာနနာဒိဝသေန၊ ဒုက္ခသစ္စာကို။ ပိုင်းခြားရှုသိခြင်း အစရှိသည်တို့၏အစွမ်းအားဖြင့်။ သစ္စာနိ၊ သစ္စာဟူကို။ ပဋိဝိဇ္ဈတိ၊ ထိုးထွင်းရှုသိ၏။ သေ မဂ္ဂေါ ဝိသုဒ္ဓိယာတိ၊ သေမဂ္ဂေါဝ်သုဒ္ဓိယာ ဟူသည်ကား။ ဝိသုဒ္ဓတ္ထာယ ဝေါဒါနတ္ထာယ၊ ဖြူစင်ခြင်းအကျိုးငှာ။ သေ-

သော၊ ဤပြုစင်ခြင်းသည်။ မဂ္ဂေါ၊ အကြောင်းတည်း။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။

ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာအဆုံး၌။ တေဘိက္ခူ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ အရဟတ္တေ၊ ရဟတ္တာဖိုလ်၌။ ပတိဋ္ဌဟိံသု၊ တည်ကုန်၏။ သမ္ဗတ္တာပရိသာနံစ၊ ရောက်လာသော ပရိသတ်တို့အားလည်း။ ဓမ္မဒေသနာ၊ တရားဒေသနာ တော်သည်။ သာတ္ထိယာ၊ အကျိုးရှိသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ ပရိသမာပနံ၊ နှစ်ဆယ်အတိုင်းအရည်ရှိသော မဂ္ဂဝဂ်၌ နှစ်ခုမြောက်ဖြစ်သော် အနိစ္စလက္ခဏဝတ္ထု၏ ပြီးခြင်းကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏။

ဒုတိယံ၊ သော။ အနိစ္စလက္ခဏဝတ္ထု၊ တည်း။

*

၂၀-မဂ္ဂဝဂ်၊ ၃-ဒုက္ခလက္ခဏ ဝတ္ထု

(နှစ်ခုမြောက်ဖြစ်သော အနိစ္စလက္ခဏာကို ဆိုရာဂါထာ၏အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုပြီး၍ သုံးခုမြောက်ဖြစ်သော ဒုက္ခလက္ခဏာကို ဆိုရာ ဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုတော်မူလိုသော အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသ ဆရာသည် ဒုတိယဂါထာယပေါ် အစရှိသောပါဠိကို မိန့်သတည်း။)

ဒုတိယဂါထာပေါ်၊ ဒုတိယဂါထာ၏လည်း။ ဝတ္ထု၊ ဝတ္ထုသည်။ ဧဝ-ရူပမေဝ၊ ဤသို့ဆိုခဲ့ပြီးသော ပဌမဂါထာနှင့်တူသည်သာလျှင်တည်း။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စ။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ တေသံ ဘိက္ခူနံ၊ ထို ရဟန်းတို့၏။ ဒုက္ခလက္ခဏေ၊ ဒုက္ခလက္ခဏာ၌၊ ကတာဘိယောဂဘာဝံ၊ ပြုအပ်ပြီးသော နှလုံးသွင်းခြင်းရှိသည်၏အဖြစ်ကို။ ဉတ္ဝာ၊သိ၍။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ သဗ္ဗေပိ၊ အလုံးစုံလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ခန္ဓာ၊ ခန္ဓာတို့သည်။ ပဋ္ဌိဝိဌနဋ္ဌေန၊ အဖန်တလဲလဲ နှိပ်စက်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဒုက္ခာ-ဝေ၊ ဒုက္ခမည်ကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္ဝာ၊ မိန့်တော်မူပြီး၍။ ဣမံ ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။

(၂၇ဂ) သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။သင်္ခါရာ၊သင်္ခါရတို့သည်။ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌။ ပညာယ၊ဝိပဿနာ ပညာဖြင့်။ ပဿတိ၊ မြင်၏။ အထ၊ ထိုသို့ မြင်သည်ရှိသော်။ ဒုက္ခေ၊ သံသရာ ဆင်းရဲ၌။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ငြီးငွေ့၏။ သေ သော၊ ဤသို့ ငြီးငွေ့ခြင်းသည်။ ဝိသုဒ္ဓိယာ၊ ၏။ မဂ္ဂေါ၊ တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။)

တတ္ထ တိသံ ဂါထာယံ၊ ထိုဂါထာ၌။ ဒုက္ခာတိ၊ ဒုက္ခဟူသည်ကား။ ပဋိပီဠနဋ္ဌေန၊ အဖန်တလဲလဲ နှိပ်စက်တတ်သော အနက်ကြောင့်။ ဒုက္ခာ၊ ဒုက္ခမည်ကုန်၏။ တေသံ၊ ကြောင်းသောစကားသည်။ ပုရိမသဒ္ဒိသမေဝ၊ ရှေးနှင့်တူသည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိပရိသမာပနံ၊ နှစ်ဆယ်အတိုင်းအရှည် ရှိသော မဂ္ဂဝဂ်၌ သုံးခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော ဒုက္ခလက္ခဏာ၏ ပြီးခြင်းကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏။

တတိယံ၊ သော။ ဒုက္ခလက္ခဏဝတ္ထု၊ တည်း။

*

၂၀-မဂ္ဂဝဂ်၊ ၄-အနုတ္တလက္ခဏ ဝတ္ထု

(သုံးခုမြောက်ဖြစ်သော ဒုက္ခလက္ခဏာကို ဆိုရာဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကိုပြုပြီး၍ လေးခုမြောက်ဖြစ်သော အနုတ္တလက္ခဏာကို ဆိုရာ ဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုတော်မူလိုသော် အရှင် ဗုဒ္ဓဃောသ ဆရာသည် တတိယဂါထာယပိ၊ အစရှိသောပါဠိကို မိန့်သတည်း။)

တတိယဂါထာယပိ၊ တတိယဂါထာ၌လည်း။ ယော၊ နယော၊ ဤ နည်းလျှင် နည်းရှိ၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ ကေဝလံ၊ သက်သက်။ ဧတ္ထ၊ ဤတတိယဂါထာ၌။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တေသံ ဘိက္ခူနံ၊ ထို ရဟန်းတို့၏။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ အနတ္တလက္ခဏေ၊ အနတ္တလက္ခဏာ၌။ အနု ယုတ္တဘာဝံ၊ အဖန်တလဲလဲ ယှဉ်သည်၏ အဖြစ်ကို။ ဥ တ္တာ၊ သိ၍။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ သဗ္ဗေပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော။ ခန္ဓာ၊ ခန္ဓာတို့သည်။ အဝသဝတ္တနနေဋ္ဌေန၊ မိမိ၏အလိုသို့ မလိုက်တတ်သော အနက်ကြောင့်။ အနတ္တာဧဝ၊ အနတ္တမည်ကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ ဤတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္တာ၊ ဆို၍။ ဣမံ ဂါထံ။ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။

(၂၇၉) သဗ္ဗမမ္ပာ၊ အလုံးစုံသော်တရားတို့သည်။ အနတ္တာ၊ အနတ္တ မည်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌။ ပညာယ၊ ဝိပဿနာ ပညာဖြင့်။ ပဿတိ၊ မြင်၏။ အထ၊ ထိုသို့မြင်သည်ရှိသော်။ ဒုက္ခေ ၊သံသရာ ဆင်းရဲ၌။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ငြီးငွေ့၏။ သေ ဧသော၊ ဤသို့ ငြီးငွေ့ခြင်းသည်။ ဝိသုဒ္ဓိယာ၊ ၏။ မဂ္ဂေါ၊ တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ။ မိန့်တော်မူ၏။

တတ္ထ တိုဏံ ဂါထာယံ၊ ထိုဂါထာ၌။ သဗ္ဗေ ဓမ္မာတိ၊ သဗ္ဗေဓမ္မာဟူ သည်ကား။ပဠုကဿနာ၀ေ၀ ငါးပါးသော ခန္ဓာတို့ကိုသာလျှင်။အဓိပ္ပေတာ၊ အလိုရှိအပ်ကုန်၏။ အနတ္တာတိ၊ အနတ္တ ဟူသည်ကား။ မာဇီယန္တု၊မအိုစေ ကုန်သတည်း။ မာမီယန္တု၊ မသေစေကုန်သတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝ သေ၊ မိမိအလိုသို့။ ဝတ္တေတုံ၊ လိုက်စေခြင်းငှာ။ နသက္ကောတိ၊ မတတ်နိုင်။ အ၀သ၀တ္တနဋ္ဌေန၊ မိမိအလိုသို့ မလိုက်တတ်သော အနက်ကြောင့်။ အနတ္တာ၊ အနတ္တမည်ကုန်၏။ အတ္တသုညာ၊ အတ္တမှ ဆိတ်သုဉ်းကုန်၏။ အဿာမိကာ အနိဿရာ၊ အစိုးမရကုန်။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်။ အတ္ထော၊အနက်တည်း။သေသံ၊ ကြွင်းသောစကားသည်။ပုရိမသဒ္ဒိသမေ၀၊ ရှေးနည်းနှင့်တူသည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိပရိသမာပနံ၊ နှစ်ဆယ်အတိုင်း အရှည်ရှိသော မဂ္ဂ၀ဂ်၌ လေးခုမြောက်ဖြစ်သော အနတ္တံ လက္ခဏာကို ဆိုရာ၀တ္ထု၏ ပြီးခြင်းကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏။

စတုတ္ထော သော။ အနတ္တလက္ခဏ၀တ္ထု၊ တည်း။

*

၂၀-မဂ္ဂ၀ဂ္ဂ၊ ၅-ပ၀ေဏကမ္မိကတိဿတ္ထေရ ၀တ္ထု

(လေးခုမြောက် ဖြစ်သော အနတ္တလက္ခဏာကို ဆိုရာဂါထာ၏ အတ္ထ၀ဏ္ဏနာကိုပြုပြီး၍ငါးခုမြောက်ဖြစ်သော၀ေဏကမ္မိက၀တ္ထု၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ၏ အတ္ထ၀ဏ္ဏနာကို ပြုတော်မူလိုသော၊ အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသ ဆရာသည် ဥဒ္ဒါနကာလမှီ၊ အစရှိသော၀ါဒ်ကို မိန့်သတည်း။)

ဥဒ္ဒါနကာလမှီတိ ဣမံ ဓမ္မ ဒေသနံ၊ ဥဒ္ဒါနကာလမှီ ဟူသော ဤဓမ္မ ဒေသနာကို။သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ဇေတ၀နေ၊ ဇေတ၀နိ်ကျောင်း တော်၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူလျက်။ ပ၀ေဏကမ္မိက တိဿတ္ထေ ရံ ပ၀ေဏကမ္မိက တိဿမထေရ်ကို။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။

ကိရ၊ အကျယ်ကား။သာ၀တ္ထိ၀ါသိနော၊သာ၀တ္ထိပြည်၌နေကုန်သော။ ပဋ္ဌသတာ၊ ငါးရာအတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော။ ကုလပုတ္တာ၊အမျိုးကောင်း သားတို့သည်။ သတ္ထု သန္တိကေ၊မြတ်စွာဘုရားအထံ၌။ပဗ္ဗဇိတ္ဝာ၊ရဟန်းပြု ကုန်၍။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ဂဟေတ္ဝာ၊ ယူကုန်၍။ အရညံ၊တောသို့။

အဂမ်ံသု၊ သွားကုန်၏။ တေသု၊ ထိုင်ငါးရာကုန်သောရဟန်းတို့တွင်။ ဧကော၊ တယောက်သောရဟန်းသည်။ တတ္ထေဝ၊ ထိုဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ လျှင်။ သြဟီယိ၊ ချန်၍နေ၏။ အဝသေသော၊ ကြွင်းသောရဟန်းတို့သည်။ အရညေ၊ တောင်၌။ သမဏာ၊ ရဟန်းတရားကို။ ကရောန္တာ၊ ပြုကုန်လျက်။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပတ္တာ၊ ရောက်၍။ ပဋိလဒ္ဓဂုဏံ၊ ရအပ်ပြီးသော အရဟတ္တဖိုလ်ဂုဏ်ကျေးဇူးကို။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ အာရောစေသော မာတိ၊ ကြားကုန်အံ့ဟု။ ပုန၊ တစ်ဖန်။ သာဝတ္ထိ၊ သာဝတ္ထိပြည်သို့။ အာဂမ်သု၊ ပြန်လာကုန်၏။ တေ၊ ထိုရဟန်းသည်။ သာဝတ္ထိတော၊ သာဝတ္ထိပြည်မှ။ ယောဇနမတ္တေ၊ တစ်ယူဇနာမျှလောက်သော။ ကေသို ဂါမကေ၊ တစ်ခုသောရွာငယ်၌။ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှာ။ စရန္တေ၊ သွားလာသည်တို့ကို. ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ ဧကော ဥပသကော၊ ဒါယကာတစ်ယောက်သည်။ ယာဂုဘတ္တာဒီဟိ၊ ယာဂုဆွမ်း အစရှိသည်တို့ဖြင့်။ ပတိမာနေတွာ၊ မြတ်နိုးစေ၍။ အနုမောဒနံ၊ အနုမောဒနာကို။ သုတွာ၊ နာ၍။ ပုနဒိဝသတ္ထာယ၊ နက်ဖြန်ကောင်းမှုအကျိုးငှာလည်း။ နိမန္တေသိ၊ ဖိတ်၏။ တေ၊ထိုရဟန်းတို့သည်။ တဒဟေယေဝ၊ ထိုနေ့၌သာလျှင်။ သာဝတ္ထိ၊ သာဝတ္ထိပြည်သို့၊ ဂန္တွာ၊ သွား၍။ ပတ္တစီဝရံ၊ ကို။ ပဋိသာမေတွာ၊ သိုမှီး၍။ သာယန္ဟသမယေ၊ ညချမ်းသောအခါ၌။ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားသို့။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်၍။ ဝန္ဒိတွာ၊ ရှိခိုး၍။ ဧကမန္တံ၊ တင့်အပ်လျောက်ပတ်သော အရပ်၌။ နိသီဒိသု၊ နေကုန်၏။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တေဟိ၊ ထိုရဟန်းတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ အဘိဝိယ၊ အလွန်လျှင်။ တုဋ္ဌိ၊ နှစ်သက်စွာ။ ပဝေဒယမာနော၊ ပြောဟောလျက်။ ပဋိသန္ထာရံ၊ စေ့စပ်ခြင်းကို။ အကာသိ၊ ပြု၏။

အထ၊ ထိုရောအခါ၌။ နေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့တွင်။ တတ္ထ၊ ထိုဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌။ သြဘိနောသဟာယကဘိက္ခု၊ နေရစ်သောအဆွေခင်ပွန်းရဟန်းသည်။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣမေဟိ၊ ဤရဟန်းတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ပဋိသန္ထာရံ၊ စေ့စပ်ပြောဟောခြင်းကို။ ကရောန္တသ။ ပြုတော်မူသောမြတ်စွာဘုရား၏။ မုခံ၊ ခံတွင်းတော်သည်။ နပ္ပဟောတိ၊ မလောက်။ မယှံပန။ ငါ၏ကား။ မဂ္ဂဖလဘာဝေန၊ မဂ်ဖိုလ်မရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ မယာ၊ ငါနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ နကထေသိ၊ စကားမဆို၊ အဇ္ဇေဝ၊ ယခုနေ့လျှင်။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပတ္တာ၊ ရောက်၍။ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ မယာ၊ ငါနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။

ကထာပေဿသာမိ၊ စကားပြောစေအုံ့။ ကျွတိ၊ ဤသို့။စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။တေပိ-ဘိက္ခူ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်လည်း။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်။အာဂမနမဂ္ဂေ၊လာသောခရီး၌။ကေန ဥပါယေန၊ တစ်ယောက်သောဒါယကာသည်။ သွာတနာယ၊ နက်ဖြန်ကောင်းမှုအကျိုးငှာ။ နိမန္တိ-တာ၊ ဖိတ်အပ်ကုန်၏။ ပါတောဝ၊ စောစောကလျှင်။ တတ္ထ၊ ထိုဖိတ်သောရွာသို့။ ဂမိဿာမာတိ၊ သွားကုန်အုံ့ဟူ၍။ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ အပလောကေသုံ၊ပန်ကြားကုန်၏။အထ၊ ထိုအခါ၌။နေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့၏။ သဟာယကော ဘိက္ခု၊ အဆွေခင်ပွန်းဖြစ်သောရဟန်းသည်။ သဗ္ဗရတ္တိ၊ ညဉ့်သုံးယာမ်ပတ်လုံး။ စင်္မန္ဒော၊ စကြဲ သွားသည်ရှိသော်။ နိဒ္ဒါယန္တေန၊ ငိုက်မျဉ်းသောအားဖြင့်။ စင်္မ ကောဋ္ဌယံ၊ စကြဲ အစွန်း၌။ ကေသ-ပါသာဏဖလကေ၊ တစ်ခုသောကျောက်ဖျာချပ်၌။ ပတိ၊ လည်း၏။ ဥရုဋ္ဌ-ဘိဇ္ဇီ၊ ပေါင်ရိုးကျိုး၏။ (အချို့သောစာဆို်လည်း ဥရုဋ္ဌ ဘိဇ္ဇီ-ဟု ရှိ၏။ ဥရုဋ္ဌ ရှိလျှင် ဥရ အဋ္ဌ ဟု ပုဒ်ဖြတ်၊ ဥရ အဋ္ဌပုဒ်ဖြတ်လျှင် ရင်ကျိုး၏ ဟူ၍အနက်ပေး၊) သော၊ ထိုပေါင်ရိုးကျိုးသောရဟန်းသည်။ မဟာသဒ္ဒေန၊ ပြင်းစွာသောအသံဖြင့်။ ဝိရဝိ၊ မြည်တမ်း၏။ တဿ၊ ထိုပေါင်ရိုးကျိုးသောရဟန်း၏။ သဟာယကာ၊ အဆွေခင်ပွန်းဖြစ်ကုန်သော။ ဘောတိက္ခု၊ တို့သည်။ သဒ္ဒံ၊ ကို။ သဒ္ဓါနိတ္တာ၊ သိကုန်၍။ ကျွတိ တောစိတောစ၊ ထိုမှ ဤမှလည်း။ ဥပဓာဝိ သု၊ ပြေး၍ရှာကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့အား။ ဒီပံ၊ ဆီမီးကို။ ဇာလေတ္တာ၊ ညှိ၍။ တဿ၊ ထိုပေါင်ရိုးကျိုးသောရဟန်း၏။ ကတ္တဗ္ဗကိစ္စံ၊ ပြုအပ်သောအမှုကို။ကရောန္တော နံ ယေဝ၊ ပြုကုန်စဉ်လျှင်။ အရုဏော၊ အရုဏ်သည်။ ဥဒ္ဒယိ၊ တက်၏။ တေ၊ တို့သည်။ တံ ဂါမံ၊ ထိုဖိတ်သောရွာသို့။ ဂန္တ္တုံ၊ သွားခြင်းငှာ။သြကာသံ၊ အခွင့်ကို။နလဘိ သု၊ မရကုန်။အထ၊ ထိုအခါ၌။ နေ၊ ထိုရဟန်းတို့ကို။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့။ ဘိက္ခာစာရဂါမံ၊ ဆွမ်းခံရွာသို့။ကိံ နဂမိတ္ထ၊ အဘယ်ကြောင့် မသွားရကုန်သနည်း။ ကျွတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အာမ၊ သြော်မသွားရသည်မှန်၏။ ကျွတိ၊ သို့။တံပဝတ္တိ ထိုအကြောင်းကို။အာရောစေသုံ၊ ကြားလျှောက်ကုန်၏။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။သေ သော၊ ဤရဟန်းသည်။ကျွဒါနေဝ၊ ယခုသာလျှင်။တုမှာကံ၊ သင်တို့၏။လာဘန္တရာယံ၊ လာဘ်၏အန္တရာယ်ကို။ အကာသိ၊ ပြုသည်ကား။ နု၊ မဟုတ်။ ပုဗ္ဗေပိ၊ ရှေးဘဝလည်း။ အကာသိယေဝ၊ ပြုဘူးသည်သာလျှင်တည်း။ ကျွတိ၊ ဤသို့။

၀တ္တွာ၊ မိန့်ဘော်မူ၍။ ဘေဟိ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ ယာစိတော၊ တောင်းပန်အပ်သော။ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အဘိတံ၊ လွန်လေပြီးသောအကြောင်းကို။ အာဟရိတ္တွာ၊ ဆောင်တော်မူ၍။

ယော၊ အကြင်သူသည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဘ၀၌။ ကရဏီယာနိ၊ ပြုကျင့်သောကိစ္စတို့ကို။ ပစ္ဆာ၊ နောက်မှ။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှာ။ ဣစ္ဆတိ၊ အလိုရှိ၏။ သော၊ ထိုသူသည်။ ဝရုဏကဋ္ဌာဘဥ္ဇော၀၊ ရေခံတက်ထင်းကို ချိုးသော လုံလင်ကဲ့သို့တည်း၊ သော၊ ထိုသူသည်။ ပစ္ဆာ၊ နောက်မှ။ အနုတပတိ၊ အဖန်တလဲလဲ ပူပန်ရ၏။

ဣတိ၊ ဤသို့။ ဇာတကံ၊ ဇာတ်ကို။ ဝိတ္ထာရေသိ၊ ခဲ့၏။ ကိရ၊ ခဲ့သည်ကား။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ တေဘိက္ခူ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ ပဋ္ဌသတာ၊ ငါးရာအတိုင်းရှည်ရှိကုန်သော။ မာဏ၀ကာ၊ လုလင်ပျိုတို့သည်။ အဟေသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ကုသိတမာဏ၀ကော၊ ပျင်းသောလုလင်သည်။ အယံ ဘိက္ခု၊ ဤပေါင်ရိုးကျိုးသော ရဟန်းသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ အာစရိယောပန၊ ဆရာသည်ကား။ တထာဂတော၀၊ ငါဘုရားသည်လျှင်။ အဟောသိ။ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ဤဓမ္မဒေသနာကို။ အာဟရိတ္တွာ၊ ဆောင်တော်မူ၍။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ ဥဋ္ဌာနကာလေ၊ ထကြွလုံ့လပြုသင့်သောအခါ၌။ ဥဋ္ဌာနံ၊ ထကြွလုံ့လကို။ နကရောတိ၊ မပြု။ အသမ္မုန္နသက်ပွေါ၊ အကြံနှင့်မပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကုသိတော၊ ပျင်း၏။ သော၊ ထိုသူသည်၊ စျာနာဒိဘေဒံ၊ စျာန်အစရှိသည် အပြားရှိသော။ ဝိသေသံ၊ အထူးကို။ နာဓိဂစ္ဆတိ၊ မရ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္တွာ၊ မိန့်တော်မူပြီး၍။ ဣမံ ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။

(၂၀၀) ဥဋ္ဌာနကာလမှီ၊ ထကြွလုံ့လ ပြုသင့်သောကာလ၌။ အနုဋ္ဌဟာနော၊ ထကြွလုံ့လမပြုသော။ ယုဝါ၊ ပထမအရွယ်ဝင်တည်သော။ ဗလီ၊ အားနှင့်ပြည့်စုံသောသူသည်။ အာလသိယံ၊ ပျင်းသောအဖြစ်သို့။ ဥပေတော၊ ရောက်၏။ အသမ္မုန္နသက်ပွေမနော၊ မပြည့်စုံသောစိတ်အကြံရှိ၏။ ကုသိတော၊ ပျင်း၏။ အလသော၊ အပျင်းကြီးသောသူသည်။ ပညာယ၊ ပညာဖြင့်။ ဒဠ္ဌဗ္ဗံ၊ ရှုအပ်သော။ မဂ္ဂံ၊ အရိယမဂ်ကို။ နဝိန္ဒတိ၊ မရ။

(ဤ) တတ္ထ တိ သံ ဂါထာယံ၊ ထိုဂါထာ၌။ အနုဋ္ဌဟာနောတိ၊ အနုဋ္ဌဟာနော ဟူသည်ကား။ အနုဋ္ဌဟန္တော အ၀ါယမန္တော၊ လုံ့လမရှိသော။ ယုဝါ-

ဗလီဘို့၊ ယုဝါဗလီ ဟူသည်ကား။ ပဌမယောဇနေ၊ ပဌမအာရုယ်ခု။ ဒုတေ၊ တည်သော။ ဗလသမ္ပန္နောပိ၊ အားရှိသော သူသည်လည်း။ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ အလသဘာဝေန၊ ပျင်းသောအဖြစ်သို့။ ဥပတော၊ ကပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘုတ္တာ၊ စားပြီး၍။ သယတိ၊ အိပ်၏။ အသမ္ပဒ္ဓ သက်ပွမနောတိ။ အသမ္ပဒ္ဓသက်ပွမနော ဟူသည်ကား။ တိဟိ၊ သုံးပါးကုန်သော။ မိစ္ဆာ ဝိတက္ကေဟိ၊ မိစ္ဆာဝိတက်တို့နှင့်၊ သုဒ္ဓ၊ ကောင်းစွာ။ အသမ္ပဒ္ဓသမ္ဘာသက်ပွ-စိတ္တော၊ ကောင်းသောအကြံရှိသောစိတ်နှင့် မပြည့်စုံသောသူတည်း။ ကုသီ-တောတိ၊ ကုသီတောဟူသည်ကား။ နိဒ္ဒရိယော၊ လုံ့လမရှိ။ အလဟောတိ၊ အလသော ဟူသည်ကား။ သော၊ ထိုသူသည်။ မဟာ အလသော၊ အပျင်းကြီး၏။ ပညာယ၊ ပညာဖြင့်။ ဒဠ္ဌဘိ၊ ရှုအပ်သော။ အရိယမဂ္ဂ၊ အရိယမဂ်ကို။ အပဿန္တော၊ မမြင်သည်ဖြစ်၍။ နဝိန္ဒတိ နုပဇ္ဇိလတတိ၊ မရ။ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်လျှင်။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊

ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာ၏အဆုံးခု။ ဗဟု၊ များစွာကုန်သော သူတို့သည်။ သောတာပတ္တိဖလာဒီနိ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ် အစရှိသည်တို့သို့။ ပါပုဏိံသု၊ ရောက်ကုန်၏။ ဣတိ ပရိသမာပနံ၊ နှစ်ဆယ် အတိုင်းအရှည်ရှိသော မဂ္ဂဝဂ်ခု ငါးခုမြောက်ဖြစ်သော ကုသီတဝဏ္ဏ၏ပြီးခြင်းကို။ ဒဠ္ဌဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏။

ပဌမံ၊ သော၊ ပဓာနကမ္မိကတိသဿ ဣဿရဝတ္ထု၊ တည်း။

*

၂၂-မဂ္ဂဝဂ်၊ ၆-သုကရပေတဝတ္ထု

(ငါးခုမြောက်ဖြစ်သော ကုသီတဝတ္ထုခု ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုပြီး၍ ခြောက်ခုမြောက်ဖြစ်သော သုကရပေတဝတ္ထုခု ဟောရာ ဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုတော်မူလိုသော အရှင်စူဠဒွဲယောသ ဆရာသည် ဝါစာနုရက္ခီ အစရှိသော ဂါထာကို မိန့်သတည်း။)

ဂါစာနုရက္ခီတိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ဝါစာနုရက္ခီ ဟူသော ဤဓမ္မဒေသနာကို။ သက္ခာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝေဠုဝနေ၊ ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူလျက်။ သုကရပေတံ၊ ဝက်ပြိတ္တာကို။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။

ဟိ၊ ထင်စွာပြဦးအံ့။ ကေသ္မီ ဒေဝသေ၊ တစ်နေ့သ၌။ မဟာမောဂ္ဂလာ
နတ္တေရော၊ မဟာမောဂ္ဂလာန် မထေရ်သည်။ လက္ခဏတ္တေရေန၊ လက္ခဏ
-မထေရ်နှင့်။ သဒ္ဓိ၊ တကွ။ ဂိဇ္ဈကူဋ္ဌာ၊ ဂိဇ္ဈကူဋ်ဆောင်မှ။ သြရောဟန္တော
ဆင်းကုန်ယည်ရှိသော်။ ကေသ္မီ ပဒေသေ၊ တစ်ခုသောအရပ်၌။ သိဂ
ပါတွာကာသိ၊ ပြုံးခြင်းကို ထင်စွာပြု၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ သိဂသ
ပါတုကမ္မဿ၊ ပြုံးခြင်းကို ထင်စွာပြုခြင်း၏။ ဟေတု၊ အကြောင်
ကား။ ကော နု ခေါ၊ အဘယ်နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ လက္ခဏတ္တေရေန
လက္ခဏ မထေရ်သည်။ ပုဋ္ဌော၊ မေးအပ်သော အရှင် မောဂ္ဂလာန်
သည်။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ အကာသော၊ အခါမဟုတ်သေး။ ဣမဿ
ပဗ္ဗတဿ၊ ဤပြဿနာကို။ သတ္ထုသန္တိကေ၊ မြတ်စွာဘုရားအထံ၌။ မံ၊ ငါ့ကို
ပုစ္ဆယျာထ၊ မေးကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္တွာ၊ ဆိုမူ။ လက္ခဏတ္တေ
ရေန၊ လက္ခဏမထေရ်နှင့်။ သဒ္ဓိ ယေဝ၊ တကွသာလျှင်။ ရာဇဂဟေ၊ ရာဇ
ဂြိုဟ်ပြည်၌။ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှာ။ စရိတ္တာ၊ သွားမူ။ ပိဏ္ဍပါတ-
ပဋိက္ကန္တော၊ ဆွမ်းခံရွာမှ ဖဲခွဲမူ။ ဝေဠုဝနံ၊ ဝေဠုဝန်ကျောင်းသို့။ ဥပ္ပတ
သွားမူ။ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဝန္ဒိတ္တာ၊ ရှိခိုးမူ။ နိသိဒိ၊ နေ၏
အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုရှင်မောဂ္ဂလာန်ကို။ လက္ခဏတ္တေရော၊ လက္ခဏ
မထေရ်သည်။ တမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ သော၊ ထိုရှင်
မောဂ္ဂလာန်မထေရ်သည်။ အာဟ၊ ဆို၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ အဟံ၊
ငါသည်။ ဧတံ၊ တစ်ခုသော။ ပေတံ၊ ပြိတ္တာကို။ အဒ္ဒသံ၊ မြင်၏။ တဿ
ထိုပြိတ္တာ၏။ သရီရံ၊ ကိုယ်သည်။ တိဂါဝုတပဋိမာဏံ၊ သုံးဂါဝုတ်အတိုင်း
အရှည်ရှိ၏။ တံ၊ ထိုပြိတ္တာသည်။ မနုဿသရီရသဒိသံ၊ လူ၏ကိုယ်နှင့်တူ၏၊
သီသံပန၊ ဦးခေါင်းသည်ကား။ သူကရဿဝိယ၊ ဝက်ကဲ့သို့တည်း။ တဿ၊
ထိုပြိတ္တာ၏။ မုခေ၊ ခံတွင်း၌။ နဂ္ဂံ၊ အဖြိုးသည်။ ဇာတံ၊ ဖြစ်၏။ တတော၊
ထိုခံတွင်းမှ။ ပုဋ္ဌဝါ၊ ပိုးရွတ်သည်လည်း။ ပဋ္ဌရန္တိ၊ ယိုစီးကုန်၏။ သွာဟံ
သောအဟံ၊ ထိုငါသည်။ ဝေရှပေါ၊ သော၊ သတ္တော၊ သတ္တဝါကို။ မေ၊
ငါသည်။ နုဒိဋ္ဌပုဗ္ဗော၊ မမြင်စဘူး။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တံ၊ ထိုသတ္တဝါကို၊
ဒိသွာ၊ မြင်၍။ သိတံ ပါတွာကာသိ၊ ပြုံးခြင်းကို ပြု၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊
ဆို၏။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဣမ၊ ငါ၏
သာဝကာ၊ တပည့်သားတို့သည်။ စက္ခုဘူတာ၊ မျက်စိသဘောရှိကုန်သည်
ဖြစ်၍။ ဝိဟရန္တိ ဝတ၊ နေကုန်စွတကား။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္တွာ၊ ဆို၍။ အဟံ ပိ၊
ငါသည်လည်း။ ဧတံ သတ္တံ၊ ထိုသတ္တဝါကို။ ဗောဓိမဏ္ဍေ ယေဝ၊ ဗောဓိမဏ္ဍ
ဥပင်လျှင်၊ အဒ္ဒသံ၊ မြင်၏။ ယေပန၊ အကြင်သူတို့သည်ကား။ မေ၊ ငါ၏

ဝစနံနံ၊ စကားကို။ နသဒ္ဓေဟေယျုံ၊ မယုံကြည်ကုန်ရာ။ စောသံ၊ ထိုမယုံကြည်ကုန်သော သူတို့အား။ အဟိဘာယ၊ စီးပွားမရှိခြင်းငှာ။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပရေသံ၊ သူဘစ်ပါးတို့အား။ အနုကမ္ပာယ၊ အစဉ်သနားသဖြင့်။ နကထေသိ၊ ဟောတော်မမူ။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ မောဂ္ဂလာနံ၊ မောဂ္ဂလာန်ကို။ သက္ခိ ကတွာ၊ သက်သေပြု၍။ ကထေဟိ၊ ငါဟောအံ့။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ မောဂ္ဂလာနော၊ မောဂ္ဂလာန်သည်။ သစ္စံ၊ အမှန်ကို။ အာဟ၊ ဆို၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုဿော၊ မိန့်တော်မူလတ်သော်။ (ဝုဿောကား ပါဌသေသတည်း။) တံ၊ ထိုစကားကို။ သုတ္တာ၊ ကြားကုန်၍။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့သည်။ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဘဂ္ဂေ၊ အရှင်ဘုရား။ တဿ၊ ထိုဝက်ပြိုတွာ၏။ ပုဗ္ဗကမ္မံ၊ ရှေးမကောင်းမှုကံကား။ ကိံ ပန၊ အဘယ်နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ သု၊ မေးကုန်၏။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ တေနဟိ၊ ထိုသို့မေးတပြီးကား။ သုဏာထာတိ၊ နာကုန်လေဟု။ အဘိတ်၊ လွန်လေပြီးသော အကြောင်းကို။ အာဟရိတ္ဝာ၊ ဆောင်တော်မူ၍။ တဿ၊ ထိုဝက်ပြိုတွာ၏။ ပုဗ္ဗကမ္မံ၊ ရှေးမကောင်းမှုကံကို။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။

ကဿပ ဗုဒ္ဓကာလေ၊ ကဿပ မြတ်စွာဘုရား လက်ထက်တော်၌။ ကေသို၊ ဂါမကာဝါသေ၊ တစ်ခုသောရွာငယ်၌ နေကုန်သော။ ဒွေထေရာ၊ နှစ်ဦးသော မထေရ်တို့သည်။ သမဂ္ဂဝါသံ၊ အညီအညွတ် နေခြင်းကို။ ဝသိံသု ကိရ၊ နေကုန်သတတ်။ တေသု၊ ထိုနှစ်ဦးသော မထေရ်တို့တွင်။ ဧကော၊ မထေရ်တစ်ယောက်သည်။ သဒ္ဓိဝဿော၊ ဝါခြောက်ဆယ်ရှိ၏။ ဧကော၊ မထေရ်တစ်ယောက်သည်။ ဥဏသဋ္ဌိဝဿော၊ ငါးဆယ်ကိုးဝါရှိ၏။ ဥဏသဋ္ဌိဝဿော၊ ငါးဆယ်ကိုးဝါရှိသော မထေရ်ငယ်သည်။ ဣတရသ၊ မထေရ်ကြီး၏။ ပတ္တစီဝရံ၊ သပိတ်သင်္ကန်းကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ဝိစရိ၊ သွား၏။ သာမဏေရော ဝိယ၊ သာမဏေကဲ့သို့၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော။ ဝတ္တပဋိဝတ္တံ၊ ဝတ်ကြီး ဝတ်ငယ်ကို။ အာဟာသိ၊ ပြု၏။ (မထေရ်နှစ်ဦးသည်။ တစ်ဝါကြီး တစ်ဝါငယ်သာ။) ကေဝလတုကဲ့စ္ဆယံ၊ တစ်မိဝမ်း၌။ ဝုတ္ထတာတုနံဝိယ၊ ဖွားသော ညီအစ်ကိုကဲ့သို့။ သမဂ္ဂဝါသံ၊ အညီအညွတ် နေခြင်းကို။ ဝသန္တာနံ၊ နေကုန်သော။ တေသံ၊ ထိုမထေရ်နှစ်ဦးတို့၏။ ဝသနဋ္ဌာနံ။ နေရာ အရပ်သို့။ ဧကော မဃကသိကော၊ တစ်ယောက်သော ဓမ္မကထိကသည်။ အာဂမိ၊ ရောက်လာ၏။ တဒါစ၊ ထိုအခါ၌လည်း။ ဓမ္မသဝနဒိဝသော၊ တရားနာအံ့သော နေ့သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ထေရာ၊ မထေရ်တို့သည်။ နံ၊ ထို ဓမ္မကထိကကို။ သပ္ပုရိသ၊ သူတော်ကောင်း။ ဓမ္မကထံ၊ တရားစကားကို။

သံဂဏ္ဌိတွေ၊ သင်္ကြိုဟ်၍။ နော၊ ငါတို့အား။ ကထေဟိ၊ ဟော့ပါလေ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာပါသု၊ ဆိုကုန်၏။ သော၊ ထိုဓမ္မကထိကသည်။ ဓမ္မကထ၊ တရားစကားကို။ ကထေသိ၊ ဟော့၏။ ထေရာ၊ မထေရ်တို့သည်။ ဓမ္မကထိ ကော၊ ဓမ္မကထိကကို။ နော၊ ငါတို့သည်။ လဒ္ဓေါတိ၊ ရအပ်ပြီဟု၊ တုဋ္ဌ-စိတ္တော၊ နှစ်သက်သော စိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ပုနဒိဝသေ၊ မိုးသောက်သော နေ့၌။ တံ၊ ထိုဓမ္မကထိကကို။ အာဒါယ၊ ခေါ်၍။ ရေဝတမ်။ အမြဲဆွမ်းခံရှာသော်။ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှာ။ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍။ တတ္ထ၊ ထိုရွာ၌။ ကာဘာ-ဘတ္ထ-ကိစ္စော၊ ဆွမ်းစားခြင်းကိစ္စကိုပြုကုန်ပြီးသော်။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ ပါ၊ ယေ့ဝ၊ ယမန်နေ့က။ ကထိတဋ္ဌာနတော ဝ၊ ဟောသောအရာမှလျှင်။ ထေရာ၊ အတန်ငယ်။ ဓမ္မကထံ၊ တရားစကားကို။ ကထေဟိ၊ ဟောလေ့။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မနုဿာနံ၊ လူတို့အား။ ဓမ္မံ၊ တရားစကားကို။ ကထာပေသုံ၊ ဟော စေကုန်၏။ မနုဿာ၊ လူတို့သည်။ ဓမ္မကထံ၊ တရားကို။ သုတ္တာ၊ နာရ၍။ ပုနဒိဝသတ္ထာယ ပိ၊ နက်ဖြန် အကျိုးငှာလည်း။ နမန္ဒယိ သု၊ ဖိတ်ကုန်၏။ ဧवं၊ ဤသို့။ သမန္ဘာ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ။ ဘိက္ခာစာရဂါမေသု၊ ဆွမ်းခံရှာ တို့၌။ ဒွေဒွေဒိဝသေ၊ နှစ်ရက်နှစ်ရက်တို့ပတ်လုံး။ တံ၊ ထိုဓမ္မကထိကကို။ အာဒါယ၊ ခေါ်ခဲ့၍၊ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှာ။ စရိ သု၊ သွားကုန်၏။

ဓမ္မကထိကော၊ ဓမ္မကထိကသည်။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ ဣမေ ဒွေပိ၊ ဤနှစ်ဦး သော မထေရ်တို့သည်လည်း။ အတိမုဒုကာ၊ အလွန်နူးညံ့ကုန်၏။ မယာ ငါသည်။ ဧတေဒုဘောပိ၊ ထိုနှစ်ယောက်သော မထေရ်တို့ကိုလည်း။ ပလာ-ပေတွာ၊ ပြေးစေ၍။ ဣမမသ္မိं ဝိဟာရေ၊ ဤကျောင်း၌။ ဝသိတုံ၊ နေခြင်းငှာ။ ဝဋ္ဋတိ၊ သင့်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေတွာ၊ ကြံ၍။ သော၊ ထိုဓမ္မကထိကသည်။ သာယံ၊ ညချမ်းသောအခါ၌။ ထေရူပဋ္ဌာနံ၊ မထေရ်ကြီးအားခစားခြင်းသို့။ ပန္တော၊ သွား၍။ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့၏။ ဥဋ္ဌာယ ဂတကာလေ၊ ထ၍သွား သော ကာလ၌။ နိဝတ္ထိတွာ၊ ပြန်၍။ မဟာထေရံ၊ မထေရ်ကြီးသို့။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ကိဿ ဝတ္တေ ဝတ္ဌေ၊ တစ်ဖုံတစ်ခုဆိုဖွယ်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္တွာ၊ ဆို၍။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ ကထေဟိ၊ ဆိုလေ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တော၊ ဆိုသည်ရှိသော်။ ထောကံ၊ အတန်ငယ်။ စိန္တေတွာ၊ ကြံ၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ သောကထာနာမ၊ ဤကောင်းမည် သည်ကား။ မဟာသာပဇ္ဇော၊ မျှားသောအပြစ်ရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အကထေ တွာ ဝ၊ မဆိုဘဲလျှင်။ ပဏ္ဏာမိ၊ ဖဲ့၏။ အနုထေရသာပိ၊ မထေရ်ငယ်၏လည်း။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ဂန္တွာ။ သွား၍။ တထေဝ၊ ထိုအတူလျှင်။ အကာသိ၊ ပြုဘိ၏။

သော၊ ထိုဓမ္မကထိကသည်။ ဒုတိယဒီဝဝေ၊ နှစ်ရက်မြောက်သော နေ့၌။ တထေဝ၊ ထိုအတူလျှင်။ ကတွာ၊ ပြု၍။ တတိယဒီဝသေ၊ သုံးရက်မြောက်သောနေ့၌။ တေသံ၊ ထိုမထေရ်နှစ်ဦးတို့၏။ အတိ ဝိယ၊ အလွန်လျှင်။ ကောတူ-ဟလေ၊ နှလုံးစနောင့်စနင်းသည်။ ဥပ္ပန္နေ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်။ မဟာထေရံ၊ မထေရ်ကြီးသို့။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ကိဉ္စိဝတ္ထုံ၊ တစ်စုံတစ်ခုဆိုဘွယ်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တုမှာကံ ပန၊ အရှင်ဘုရားတို့၏ကား၊ သန္တိကေ၊ အထံ၌၊ ဝတ္ထုံ၊ ဆိုခြင်းငှာ။ နဝိသဟာမိ။ မစံ့လုပါ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္တွာ၊ ဆို၍။ ထေရေန၊ မထေရ်သည်။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ ဟောတု။ ထိုသို့မစံ့သည်မူလည်း။ ကထေဟိ၊ ဆိုလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ နိပ္ပဋိဇ္ဇိတောဝ၊ နှိပ်သည်ဖြစ်၍။ အာဟ၊ ဆို၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အနုထေရော၊ မထေရ်ငယ်သည်။ တုမှေဟိ၊ အရှင်ဘုရားတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ သံဘောဂေ၊ သုံးဆောင်ခြင်းသည်။ ကိံ ပန။ အသို့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ သပ္ပုရိသ၊ သူတော်ကောင်း။ ကိံ နာမ၊ အဘယ်ကြောင့်။ တေ၊ ဤဝကားကို။ ကထေသိ၊ ဆိုဘိသနည်း။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ကေမာတုကုစ္ဆိယံ၊ တစ်မီဝမ်းတိုက်၌။ ဝုတ္ထာ-ပုတ္တာဝိယ၊ အောင်းသောသားကဲ့သို့ဖြစ်ကုန်၏။ အမှေသု၊ ငါတို့တွင်။ ကေနစိ၊ တစ်ယောက်သည်။ ယံ၊ အကြင်ဝတ္ထုကို။ လဒ္ဓံ၊ ရအပ်၏။ ဣတရေနာဝိ၊ တယောက်သည်လည်း။ လဒ္ဓမေव၊ ရသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ မယာ၊ ငါသည်။ ဘေဿ၊ ဤမထေရ်ငယ်၏။ ဘွေကံ ကာလံ၊ ဤမျှလောက်သော ကာလပတ်လုံး။ အာဟရော၊ ကျေးဇူးမဲ့ကို။ ဒိဋ္ဌပုဗ္ဗော၊ မြင်ဘူးခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဝေါ၊ ဤသို့မမြင်ဘူးသည်မှန်၏လော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ မေးလတ်သော်။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ အာမ၊ ဩကြာမမြင်ဘူးသည်မှန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဝေါ၊ ဤသို့မမြင်ဘူးသည်မှန်၏လော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ မေးလတ်သော်။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ အာမ၊ ဩကြာမမြင်ဘူးသည်မှန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ မံ၊ ကို။ အနုထေရော၊ မထေရ်ငယ်သည်။ ဝေါ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ သပ္ပုရိသ၊ သူတော်ကောင်း။ တွံ၊ သင်။ ဟေလဝုတ္တော၊ အမျိုးကောင်းသားတည်း။ အယံ၊ မဟာထေရော၊ ဤမထေရ်ကြီးသည်။ လဇ္ဇီ၊ ရှက်တတ်၏။ ပေသလော၊ ချစ်သောသီလရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝေတေန၊ ဤမထေရ်ကြီးနှင့် သဒ္ဓိံ တကွ။ သံဘောဂံ၊ တကွသုံးဆောင်ခြင်းကို။ ကရောန္တော၊ ပြုလတ်သော်။ ဥပဝရိက္ခေတ္တွာ၊ စုံစမ်းဆင်ခြင်၍။ ကရေယျာသိ၊ ပြုလော့။ ဣတိ ဝေါ၊ ဤသို့လျှင် ဟေ ဟော။ ဤရဟန်းသည်။ မံ၊ ကို။ အာဂတဒိဝသတော၊ လာသောနေ့အခါမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ ဝဒတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မဟာထေရော၊ မထေရ်ကြီးသည်။ တံ၊ ထိုဓမ္မကထိကစကားကို။ သုတ္တာ ဝ၊ ကြား၍လျှင်။ ကုဒ္ဓမာနေ

သော၊ မျက်လိုသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဒဏ္ဍာဘိဟတံ၊ လှံကန်ဖြင့် ခတ်မိ သော။ ကုလာလဘာဇနံ၀ိယ၊ အိုးစိမ်းကဲ့သို့။ ဘိဇ္ဇိ၊ ကွဲ၏။ ဣတရောပိ၊ ဧမမ္ပကထိကသည်လည်း။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ အနုဇေထရဿ၊ မထေရ်ယော်၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ဂန္တွာ၊ သွား၍။ တဟေ၀ ထိုအတူသာလျှင်၊ အ၀ေါစ၊ ဆို၏။ သောပိ၊ ထိုမထေရ်ယော်သည်လည်း။ တဟေ၀ ထိုအတူသာလျှင်။ ဘိဇ္ဇိ၊ ကွဲ၏။ တေသု၊ ထိုနှစ်ယောက်သောမထေရ်တို့တွင်၊ ဇ္ဇောကံ ကာလံ၊ ဤမျှလောက်သော ကာလပတ်လုံး။ ဧကောပိ၊ တစ်ယောက်သည်မျှလည်း။ ဝိသုံ၊ အသီး။ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှာ။ ပ၀ိဋ္ဌပုဗ္ဗောနာမ၊ ၀င်ဘူးသည်မည်သည်။ ကိဉ္စာပိ နတ္ထိ၊ အကယ်၍ကား မရှိ၏ရှင့်။ ပန တထာပိ၊ ထိုသို့ပင် မရှိ သော်လည်း။ ပုနဒိ၀သေ၊ မိုးသောက်သောနေ့၌။ ဝိသုံ၊ အသီး။ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှာ။ ပ၀ိသိတွာ၊ ၀င်၍။ အနုဇေရော၊ မထေရ်ယော်သည်။ ပုရေ တရုံ၊ ရှေးဦးစွာ။ အာဂန္တွာ၊ လာ၍။ ဥပဋ္ဌာနသာလာယ၊ ဆွမ်းစားဇရပ်၌။ အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်၏။ မဟာထေရော၊ မထေရ်ကြီးသည်။ ပစ္ဆာ၊ နောက်မှ။ အာ-မာသိ၊ ရောက်လာ၏။ တံ၊ ထိုမထေရ်ကြီးကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ အနုဇေရော၊ မထေရ်ယော်သည်။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ ကိံ နု ခေါ၊ အသို့နည်း။ ဣမဿ၊ ဤ မထေရ်ကြီး၏။ ပတ္တစီ၀ရံ၊ သပိတ်သင်္ဘန်းကို။ ပဋ္ဌိဂ္ဂဟေတဗ္ဗံ၊ လှမ်းယူအပ် မည်လော။ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်မူကား။ နော ပဋ္ဌိဂ္ဂဟေတဗ္ဗံ၊ မလှမ်းယူအပ် မည်လော။ ဣတိ ဤသို့။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ သော၊ ထိုမထေရ်ယော်သည်။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ နပဋ္ဌိဂ္ဂဟိဿာမိ၊ ငါမလှမ်းယူအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေတွာပိ၊ ကြံပြီး၍လည်း။ ဟောတု၊ ထိုသို့ ကြံသည်မူလည်းဖြစ်စေ။ မယာ၊ ငါသည်။ ဧ၀ရူပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသည်ကို၊ နကတပုဗ္ဗံ၊ မပြုစဘူး။ မယာ၊ ငါသည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ၀တ္ထံ၊ ၀တ်ကို။ ဟာပေတုံ၊ ယူတ်စေခြင်းငှာ။ နဝဋ္ဌတိတိ၊ မအပ်ဟု။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ မုဒုကံ၊ နူးညံ့သည်ကို။ ကတ္တွာ၊ ပြု၍။ ထေရံ၊ မထေရ်သို့။ ဥပသင်္ကမိတ္တွာ၊ ကပ်၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ပတ္တစီ၀ရံ၊ သပိတ်သင်္ဘန်းကို။ ဒေထ၊ ပေးလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ ဣတရော၊ မထေရ်ကြီးသည်။ ဒုဗ္ဗိနီတ၊ ဆုံးမခက်သောရဟန်း။ ဂစ္ဆ၊ သွားလေ။ တုံ၊ သင်သည်။ မမ၊ ငါ၏။ ပတ္တစီ၀ရံ၊ သပိတ်သင်္ဘန်းကို။ ပဋ္ဌိဂ္ဂဟေတုံ၊ လှမ်းယူ ခြင်းငှာ။ နယုတ္တရူပေါ၊ မလျောက်ပတ်သော သဘောရှိ၏ဟု၍။ အစ္ဆရံ၊ လက်ဖျစ်ကို။ ပဟရိတ္တွာ၊ ခတ်၍။ အာဟ၊ ဆို၏။ ဘေနပိ။ ထိုမထေရ်ယော် သည်လည်း။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အာမ၊ ဩ ကောင်းပြီ။ အဟံပိ၊

ငါသည်လည်း။ တုမ္ဘာကံ၊ အရှင်ဘုရားတို့၏၊ ပတ္တစီဝရ၊ သပိတ်သင်္ကန်းကို။ နပဋ္ဌိဂ္ဂဏှာမိတိ၊မလှမ်းယူအံ့ဟု။စိန္တေသိ၊ကြံ၏။ဤတိဝုတ္တော၊ ဆိုလတ်သော်။ အာဝုသော နဝကဘိက္ခု၊ ငါ့ရှင်သီတင်းငယ်ရဟန်း။ကိုယ်၊ အဘယ်ကြောင့်။ တုံ၊ သင်သည်၊ စိန္တေသိ၊ ကြံသနည်း။ မမ၊ ငါ့အား။ ဤမသို့ဝိဟာရေ၊ ဤကျောင်းဌာ။ ကောစိ၊ တစ်စုံတစ်ခုသော။ သင်္ခေါ၊ ပြိုကပ်ခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိသည်တည်သလော။ဤတိ၊ သို့။အာဟ၊ ဆို၏။ဤတရောပိ၊ မထေရ်ငယ်သည်လည်း။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ တုမှေပန၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်ကား။ ကိုယ်၊ အဘယ်ကြောင့်။ဧဝံမညာထ၊ ဤသို့အောက်မေ့ကုန်သနည်း။မမ၊ ငါ့အား။ ဤမသို့ဝိဟာရေ၊ ဤကျောင်းဌာ။ ကောစိ၊ တစ်စုံတစ်ခုသော၊ သင်္ခေါ၊ ကပ်ပြိုခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိသည်တည်သလော။ ဤတိ၊ သို့။ ဝုတ္တော၊ ဆိုပြန်သော်။ ဧသော၊ ဤကျောင်းသည်။ တေ၊ သင်၏။ ဝိဟာရော၊ ကျောင်းတည်း။ ဤတိ ဝတ္တွာ၊ ဤသို့ဆို၍။ ပတ္တစီဝရံ၊ သပိတ်သင်္ကန်းကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ နိက္ခမိ၊ ထွက်၏။ဤတရောပိ၊ မထေရ်ငယ်သည်လည်း။နိက္ခမိ၊ ထွက်၏။တေဥဘောပိ၊ ထိုမထေရ်နှစ်ယောက်တို့သည်လည်း။ ကေမဂ္ဂေနာပိ၊ တစ်ခုသောခရီးဖြင့်လည်း။ အဂန္ဒွာ၊ မသွားမူ၍။ ဧကော၊ တစ်ယောက်သည်။ ပစ္ဆိမဒ္ဒါရေန၊ အနောက်တံခါးဖြင့်။မဂ္ဂံ၊ ခရီးကို။ ဂဏှိ၊ ယူ၏။ဧကော၊ တစ်ယောက်သည်။ ပုရတ္ထိမဒ္ဒါရေန၊ အရှေ့တံခါးဖြင့်။မဂ္ဂံ၊ခရီးကို။ ဂဏှိ၊ ယူ၏။ဧမ္မကထိကော၊ သည်။ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့၊ ဝေါ၊ ဤသို့။မာဂတရောထ၊ မပြုကုန်လင့်။ဝေါ၊ သို့ မာဂတရောထ၊ ကုန်လင့်၊ ဤတိ၊ ဤသို့။ဝဒတိ၊ ဆို၏။ဝတ္တွာ၊ ဆိုသောကြောင့်။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ တိဋ္ဌ၊ နေရစ်လော့။ဤတိ၊ ဤသို့။ဝုတ္တော၊ ဆိုလတ်သော်။ နိဝတ္တိ၊ ပြန်နှစ်၏။ (ဝဒတိ၏ကား ပါဠိသေသတည်း။) သော၊ ထိုဓမ္မကထိက ရဟန်းသည်။ ပုနဒိဝသေ၊ မိုးသောက်သောနေ့၌။ ခုရဂါမံ၊ အမြှောင်းခံ ရွာသို့။ ပဝိဋ္ဌော။ ဝင်၏။ မနုဿေဟိ၊ လူတို့သည်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဘဒ္ဒန္တာ၊အရှင်ကောင်းနှစ်ပါးတို့သည်။ကုဟိံ၊ အဘယ်သို့သွားအံ့သနည်း။ ဤတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တော၊ မေးကုန်သည်ရှိသော်။ အာဝုသော၊ ဒါယကာတို့။ မာပုစ္ဆထ၊ မမေးကုန်လင့်။ တုမ္ဘာကံ၊ သင်တို့၏။ ကုလုပကာ၊ ဆရာနှစ်ပါးတို့သည်။ ဟိယျော၊ ယမန်နေ့က။ ကလဟံ၊ ခိုက်ရန်ကို။ ကတ္တာ။ ပြု၍။ နိက္ခမိ၊ ထွက်ကုန်ပြီ။မယာ၊ ငါသည်။ယာစိတောပိ၊ တောင်းပန်ပါသော်လည်း၊ နိဝေဌေတုံ၊ နှစ်စေခြင်းငှာ။ နာသက္ခိ၊ မတတ်နိုင်။ ဤတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ တေသု၊ ထိုလူတို့တွင်။ ဗာလာ၊ ပညာမရှိသောသူတို့သည်။ တုဏ္ဍိ၊ ဆိတ်သတ်နေကုန်သည်။ အဟေသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ပဏ္ဍိတာပန၊ ပညာ

ရှိသော သူတို့သည်ကား။ အမှေဟိ၊ ငါတို့သည်။ တ္ကေကံကာလ၊ ဤမျှ လောက်သော ကာလပတ်လုံး။ ဘဒ္ဒန္တာနံ၊ အရှင်ကောင်းတို့အား။ ကိဉ္စိခလိတံနာမ၊ တစ်စုံတစ်ခုချွတ်ချော်သောမည်သည်ကို။ နဒိဋ္ဌပုဗ္ဗ၊မမြင်စဘူး။ တေသံ၊ ထိုအရှင်ကောင်းတို့အား။ ဥပ္ပဇ္ဇမာနံ၊ ဖြစ်သော။ ဘယံ၊ ဘေးသည်။ ဟောတိ၊ ဤရဟန်းကို။ နိဿယ၊ မှီ၍။ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်သည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဟုတိမနသိကတ္တာ၊ ဤသို့နှလုံးသွင်း၍။ ဒေါမနဿပ္ပတ္တော၊ နှလုံးမသာခြင်းသို့ ရောက်ကုန်သည်။ အဟေသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။

တေပိ ထေရာ၊ ထိုမထေရ် နှစ်ယောက်တို့သည်လည်း။ ဂတဋ္ဌာနေ၊ ရောက်ရာ အရပ်၌။ စိတ္တသုခံနာမ၊ မည်သည်ကို။ နလဘိ သုံ၊ မရကုန်။ မဟာထေရော၊ မထေရ်ကြီးသည်။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏၊ အဟော၊အံ့ဘွယ်ရှိစွ။ နဝကဿ ဘိက္ခုနော၊ မထေရ်ငယ်ရဟန်း၏။ ကတံ၊ ပြုအပ်သော။ ကမ္မံ၊ ကံသည်။ ဘာရိယံ၊ ဝန်လေးစွ။ မုဟုတ္တံ၊ တစ်ခဏမျှ။ ဒိဋ္ဌံ၊ မြင်အပ်သော။ အာဂန္တုက ဘိက္ခုံနာမ၊ အာဂန္တုက ရဟန်းမည်သည်ကို။ မဟာထေရေန၊ မထေရ်ကြီးနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ သံဘောဂံ၊ သုံးဆောင်ခြင်းကို။ မာအကာသိတိ၊ မပြုလင့်ဟု။ အာဟ၊ ဆိုလေ၏။ ဤတရောပိ၊ မထေရ်ငယ်သည်လည်း။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ အဟော၊ အံ့ဖွယ်ရှိစွ၊ မဟာထေရဿ၊ မထေရ်ကြီး၏။ ကတံ၊ ပြုအပ်သော။ ကမ္မံ၊ ကံသည်။ ဘာရိယံ၊ ဝန်လေးစွ။ မုဟုတ္တံ၊ တစ်ခဏမျှ။ ဒိဋ္ဌံ၊ မြင်အပ်သော။ အာဂန္တုက ဘိက္ခုနာမ၊ အာဂန္တုကရဟန်းမည်သည်ကို၊ ဤမိနာ၊ ဤမထေရ်ငယ်နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ သံဘောဂံ၊ သုံးဆောင်ခြင်းကို။ မာအကာသိတိ၊ မပြုလင့်ဟု။ အာဟ၊ ဆိုလေ၏။ တေသံ ထိုမထေရ်နှစ်ယောက်တို့အား။ သဗ္ဗာယော၊ ရွတ်အံ့သရဇ္ဈာယ်ခြင်းသည်လည်းကောင်း။ နေဝ အဟောသိ၊ မဖြစ်။ မနသိကာရော။ နှလုံးသွင်းခြင်းသည်လည်းကောင်း။ န အဟောသိ၊ မဖြစ်။ တေ၊ ထိုမထေရ်နှစ်ယောက်တို့သည်။ ဝဿသတစ္ဘယေန၊ အနှစ်တရာလွန်သဖြင့်။ ပစ္ဆိမဒိသာယ၊ အနောက်အရပ်မျက်နှာ၌။ ကေဝိဟာရံ၊ တခုသောကျောင်းသို့။ အာဂမံသု၊ ရောက်ကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုမထေရ်နှစ်ယောက်တို့အား။ ကေမေ ဝသေ နာသနံ ဟစ်ခုတည်းသောကျောင်းသို့လျှင်။ ပါပုဏိ၊ ရောက်၏။ မဟာထေရေ၊ မထေရ်ကြီးသည်။ ပဝိသိတ္တာ၊ ဝင်၍။ မဉ္စကေ၊ ညောင်စောင်း၌။ နိသိန္နေ၊ နေသည်ရှိသော်။ ဤတရောပိ၊ မထေရ် ငယ် သည် လည်း။ ပါဝိသိ၊ ဝင်၏။ မဟာထေရော၊ မထေရ်ကြီးသည်။ တံ၊ ထိုမထေရ်ငယ်ကို၊ ဒိသ္မာ ဝ၊ မြင်၍သာလျှင်။ သဠာယတနံ ဘိတ္တာ၊ သိ၍။ အဿုနိ၊ မျက်ရည်တို့ကို။ သန္ဓာရေတုံ၊ တည်အံ့သောငှာ။ နာသက္ခိ၊ မတတ်နိုင်။ ဤတရောပိ၊

မထေရ်ငယ်သည်လည်း။ မဟာထေရံ၊ မထေရ်ကြီးကို။ သင်္ဃာနိတ္တာ၊ ၍။ အဿု၊ ပုဏ္ဏေဟိ၊ မျက်ရည်ပြည့်သည် ဖြစ်ကုန်သော။ နေတ္တေဟိ၊မျက်စိတို့ ဖြင့်။ကံထေမိနုခေါ၊ ဆိုရအံ့လော၊မာကထေမိနုခေါ၊ မဆိုရအံ့လော။'နကထေမိ၊ မဆိုအံ့။ ဣတိ၊ဤသို့။စိန္တေတ္တာ၊ကြံပြီး၍။ တံ၊ ထိုစကားမဆိုခြင်းသည်။ နသဒ္ဓေယ်ျာနုရူပန္တိ၊ သဒ္ဓါသော်အားဖြင့် မလျောက်ပတ်ဟု။ထေရံ၊ မထေရ်ကြီးကို။ ဝန္ဒိတ္တာ၊ ရှိခိုး၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ တ္တေကံကာလံ၊ ဤမျှလောက်သော ကာလပတ်လုံး။အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ တုမှာကံ၊အရှင်ဘုရားတို့၏။ပတ္တစီဝရံ၊သပိတ်သင်္ကန်းကို။ ဂဟေတ္တာ၊ယူ၍။ဝိစရိံ၊သွား၏။ အပိနုခေါ၊ စင်စစ်လျှင်။မေ၊အကျွန်ုပ်အား။ ကာယဒ္ဒါရာဒီသု၊ ကာယဒ္ဒါရအာဝရိသည်တို့၌။တုမှေဟိ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်။ကိဉ္စိအသာရပ္ပ၊တစ်စုံတစ်ခုမလျောက်ပတ်သည်ကို။ ဒိဋ္ဌပုဗ္ဗံ၊ မြင်ဘူးသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ လျှောက်၏၊ အာဝုသော၊ ဝါရှင်။ နဒိဋ္ဌပုဗ္ဗံ၊ မမြင်စဘူး။ဣတိ၊ဤသို့။ဝုတ္တော၊ ဆိုလတ်သော်။ အထ၊ထိုသို့မမြင်သည်ဖြစ်လျက်။ တသ္မာ၊အဘယ် ကြောင့်။ ဓမ္မကထိကံ၊ ဓမ္မကထိကကို။ ဧတေန၊ ထိုမထေရ်ငယ်နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ သံဘောဂံ၊ သုံးဆောင်ခြင်းကို။ မာအကာသိ၊ မပြုလင့်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဝုတ္တ၊ဆိုလေတိသနည်း။အာဝုသော။ ဝါရှင်။အဟံ၊ ဝါသည်။ဝေ၊ဤသို့ နကထေမိ၊ မဆို။ တယာ၊သင်သည်။ မမ အန္တရေ၊ ဝါ၏ အကြားဌာ။ ဝေ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တံကိရ၊ ဆိုသည်မဟုတ်လော။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ အဟံပိ၊ တပည့်တော်သည်လည်း။ နဝဒါမိ၊ မဆိုမိပါ။ဣတိ၊ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။တေ၊ ထိုမထေရ်နှစ်ယောက်တို့သည်။တသ္မိံ ခဏေ၊ထိုခဏ၌။ ဧတေန၊ ထိုဓမ္မကထိကသည်။အမှေ၊ဝါတို့ကို။ဘိုန္ဒိတကာမေန၊ကွဲစေလိုသော ကြောင့်၊ ဝေ၊ ဤသို့၊ဝုတ္တံ၊ဆိုအပ်သည်။ဘဝိဿတိတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့ဟု။ဥဇုတ္တာ၊ သိ၍။ အညမညံ၊ အချင်းချင်း။ အစ္ဆယံ၊ အပြစ်ကို။ ဒေသယိံသု၊ဒေသနာ ကြားကုန်၏။ (ဒသယိံသုလည်းရှိ၏။ ပြကုန်၏။ ပေး။)တေ၊ ထိုမထေရ်တို့သည်။ ဝဿသတံ၊ ပတ်လုံး။ စိတ္တသာဒံ၊စိတ်၏သက်သာရာကို။ အလ-ဘန္တာ၊ မရကုန်သည်ဖြစ်၍၊ တံဒိဝသံ၊ ထိုနေ့၌။ သမဂ္ဂါ၊ အညီအညွတ်။ ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍။ အာယာမ၊ လာသွားကုန်အံ့။ နံ၊ ထိုဓမ္မကထိကရဟန်းကို။ တတော ဝိဟာရာ၊ မှ။ နိက္ကမ္ဘုံ သာမ။ ငင်ထုတ်ကုန်အံ့။ ဣတိ၊ဤသို့နှလုံးသွင်း၍။ ပဏ္ဏမိတ္တာ၊ ဖဲ၍။အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်သဖြင့်။ တံဝိဟာရံ၊ထိုကျောင်းဟောင်းသို့၊ အာဂမံသု၊ ရောက်ကုန်၏။

ဓမ္မကထိကာပိ၊ ဓမ္မကထိကသည်လည်း။ထေရေ၊ထိုမထေရ်နှစ်ယောက်တို့ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ပတ္တစီဝရံ၊ သပိတ်သင်္ကန်းကို။ ပဋိဂ္ဂဟေတုံ၊ လှမ်းယူ

ခြင်းငှာ။ ဥပဂစ္ဆိ၊ ကပ်၏။ ထေရာ၊ မထေရ်နှပ်ယောက်တို့သည် တို့သင်သည်။ ဣမသ္မိံ ဝိဟာရေ၊ ဤကျောင်း၌။ ဝသိတုံ၊ နေခြင်းငှာ။ နယုတ္တရူပေါ၊ မလျှောက်ပတ်သောသဘောရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ အစ္ဆ ရုံ၊ လက်ဖျစ်ကို။ ပဟရိ သု၊ ခတ်ကုန်၏။ သော၊ တုံ့ပြန်ကထိကသည် သဏ္ဌာတုံ၊ တည်ခြင်းငှာ။ အသက္ကောန္တော၊ မတတ်နိုင်သည်ဖြစ်၍။ တာဝဒေဝရေန၊ ခဏာ၌ပင်လျှင်။ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍။ ပလာယိ၊ ပြေး၏။ အထ၊ ထို့အခါ၌။ နံ၊ ဓမ္မကထိကကို။ ဝိသတ်သဃသဟာယာနံ၊ အနှပ်ဖွပ်သောင်းတို့ပတ်လုံး။ ကတော၊ ပြုအပ်သော။ သမဏဓမ္မော၊ ရဟန်းတရားသည်။ သန္ဓာရေတုံ၊ တည်စေခြင်းငှာ။ နာသက္ခိ၊ မတတ်နိုင်။ တတော၊ ထိုဘဝမှ၊ စရိတွာ၊ စုတေ၍။ အဝီစိမှိ၊ အဝီစိ၌။ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်၏။ ဝက်ဗုဒ္ဓရုံ၊ နှစ်ဆူသောဘုရားတို့၏ တစ်ခုသောအကြားပတ်လုံး။ ပစိတွာ၊ ကျက်ပြီး၍။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ဂိဇ္ဈကူဋေ၊ ဂိဇ္ဈကူဋ်တောင်၌။ ဝုတ္ထပုဗ္ဗကာရေန၊ ဆိုအပ်ပြီးသောအပြားရှိသော။ အတ္တဘावेန၊ ကိုယ်၏အဖြစ်ဖြင့်။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲခြင်းကို။ အနုဘောတိ၊ ခံစားရ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တဿ၊ ထိုဝက်ငြိုတ္တာ၏။ ပုဗ္ဗကမ္မံ၊ ရှေးမကောင်းမှုကို။ အာဟရိတွာ၊ ဆောင်တော်မူ၍။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဘိက္ခုနောနာမ၊ ရဟန်းမည်သည်ကား။ ကာယဒီဟိ၊ ကိုယ်အစရှိသည်တို့ကြောင့်။ ဥပသန္တရူပေန၊ နှောင်တပူပန်သောသဘောဖြင့်။ ဘဝိတဗ္ဗံ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတွာ၊ မိန့်တော်မူပြီး၍။ ဣမံ ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။

(၂၇၁) ဝါစာနုရက္ခီ၊ နုတ်ဖြင့်စောင့်၏။ မနသာ၊ စိတ်ဖြင့်။ သုသံဝုတော၊ ကောင်းစွာစောင့်၏။ ကာယေနစ၊ ကိုယ်ဖြင့်လည်း။ အကုသလံ၊ အကုသိုလ်ကို။ နကယိရာ၊ မပြုရာ။ ဧတေတယောကမ္မပထေ၊ ဤသုံးပါးသောအကုသလကမ္မပထတို့ကို။ ဝိသောဓယေ၊ သုတ်သင်ရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဘုရားအစရှိသော သူတော်ကောင်းတို့သည်။ ပဝေဒိတံ၊ ဟောအပ်သော။ မဂ္ဂံ၊ အဋ္ဌင်္ဂိကမဂ်ကို။ အာရာဓယေ၊ နှစ်သက်ရာ၏။

တဿ၊ ထိုဂါထာ၏။ အတ္ထော၊ အနက်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ စတုန္နံ၊ လေးပါးကုန်သော။ ဝစီဒုစ္စရိတာနံ၊ ဝစီဒုစရိုက်တို့ကို။ ဝဇ္ဇနေန၊ ကြဉ်သဖြင့်။ ဝါစာနုရက္ခီ၊ နှုတ်ဖြင့်စောင့်၏။ အဘိဇ္ဈာဒီနံ၊ အဘိဇ္ဈာအဝဲရှိသည်တို့၏။ အနုပ္ပါဒနေန၊ မဖြစ်စေသဖြင့်။ မနသာ၊ စိတ်ဖြင့်လည်း။ သုဌု သံဝုတော၊ ကောင်းစွာစောင့်၏။ ပါဏာတိပါတာဒယော၊ ပါဏာတိပါတအာ

ရှိသည်တို့ကို။ ပဇဟန္တော၊ ပယ်လျက်။ ကာယေနစ၊ ကိုယ်ဖြင့်လည်း။ အကုသလံ၊ အကုသိုလ်ကို။ နကဿိရာ၊ မပြုရာ။ ဝေ၊ ဤသို့သဘောရှိ ကုန်သော။ ဧတေ တတော ကမ္မပထေ၊ ဤအကုသလ ကမ္မပထတို့ကို။ ဝိသောဓယေ၊ သုတ်သင်ရာ၏။ ဟိ၊ ထိုဓကားဆိုသင့်စွ။ ဝေ၊ သို့။ ဝိသော-မန္တော၊ သုတ်သင်သည်ရှိသော်။ သီလက္ခန္ဓာဒီနံ၊ သီလကွန် အစရှိသော ကျေးဇူးတို့ကို။ သေသိဟိ၊ ရှာလေ့ရှိကုန်သော။ တွေကေဟိ၊ ဤမျှအတိုင်း အရှည်ရှိကုန်သော။ ဗုဒ္ဓါဒီဟိ၊ ဘုရားအစရှိသောသူတော်ကောင်းတို့သည်။ ပဝေဒိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော။ အဋ္ဌကိကမဂ္ဂ၊ အဋ္ဌင်္ဂိကမဂ်ကို။ အာရာမေယ္ယ၊ နှစ်သက်ရာ၏။ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ယား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာ၏အဆုံး၌။ ဗဟူ၊ များစွာကုန် သော သူတို့သည်။ သောတာပတ္တိဖလာဒီနံ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ် စသည်တို့ သို့။ ဝါပုဏိံသု၊ ရောက်ကုန်၏။ ဣသိပရိသမာပနံ၊ နှစ်ဆယ်တို့၏ ပြည့် ကြောင်းဖြစ်သော မဂ္ဂဝင်္ဂ် ခြောက်ခုမြောက်ဖြစ်သော သူကရပေတ ဝတ္ထုပြီးခြင်းကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏။

ဆဋ္ဌံ၊ သော။ သူကရပေစာဝတ္ထု၊ ဟာည်း။

*

၂၀-မဂ္ဂဝဂ်၊ ၇-ပေါဠိလတ္ထေရ ဝတ္ထု

ခြောက်ခုမြောက် ဖြစ်သော သူကရပေဘဝတ္ထု၌ ဟောရာဖြစ် သော ဂါထာတို့၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုပြီး၍ ခုနစ်ခုမြောက်ဖြစ် သော ပေါဠိလတ္ထေရ ဝတ္ထု၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာတို့၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုလိုသော အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသဆရာသည် ယော ဂါ ဝေ အစရှိသောပါဠိကို မိန့်သတည်း။

ယောဂါ ဝေတိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ယောဂါ ဝေ ဟုသော ဤဓမ္မဒေသနာ ကို။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော် ၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူလျက်။ ပေါဠိလံ နာမ ထေရံ၊ ပေါဠိလအမည်ရှိ သော မထေရ်ကို။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍ ကထေသိ၊ ဟောတော် မူ၏။

သော၊ ထိုပေါဠိလရဟန်းသည်။ သတ္ထာနံ ဗုဒ္ဓါနံ၊ ခုနစ်ဆူသောဘုရားတို့ ၏။ သာသနေ၊ သာသနာတော်၌၊ တေပိဋကော၊ ပိဋကတ်သုံးပုံကိုဆောင် ၏။ ပဗ္ဗဇိတ္တာ ဘိက္ခု ဟုတာနံ၊ ငါးရာသောရဟန်းတို့အား၊ ဓမ္မံ ဝါစေတိ၊ စာချ၏။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ ဣမသ္မိ ဘိက္ခုနော၊ ဤပေါဠိလ ရဟန်းအား။ အတ္ထနော၊ မိမိ၏။ ဒုက္ခနိဿရဏံ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲမှ ထွက်မြောက်

ခြင်းကို။ ကရိုဏာမိတ်၊ ပြုအုံ့ဟု၊ စိတ္တံပိ၊ စိတ်မျှလည်း။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ နံ၊ ထို။ ပေါ်ဦးလ ရဟန်းကို။ သံဝေဇေသ ၁မိ၊ ထိတ်လန့်စေအုံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေ-သိ၊ ကြံ၏။ တတော၁။ ထိုသို့ကြံပြီးသည်မှ။ ပဌမယ၊ စ၍။ တံ ထေရံ ပေါ်ဦးလ၊ ထိုပေါ်ဦးလမထေရ်ကို။ အတ္တနော၁၊ မိမိအား။ ဥပဋ္ဌာနံ၊ ဆည်းကပ်ခြင်းသို့။ အာဂတကာ လေ၊ လာသောအခါ၌။ တုစ္ဆ ပေါ်ဦးလ၊ အချည်းနှီး ပေါ်ဦးလ၊ ဟေ၊ လာလော့။ တုစ္ဆ ပေါ်ဦးလ၊ အချည်းနှီး ပေါ်ဦးလ။ နိသီဒ၊ နေလော့။ တုစ္ဆ ပေါ်ဦးလ၊ အချည်းနှီး ပေါ်ဦးလ။ ယာဟိ၊ သွားလော့။ ဣတိ၊ သို့။ ဝဒတိ၊ ဆိုး၏။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ ဝတ္တကာ လေ ပိ၊ သွားသောအခါ၌လည်း။ တုစ္ဆ-ပေါ်ဦးလော၊ အချည်းနှီး ပေါ်ဦးလသည်။ ဂတောတိ၊ သွားပြီဟု။ ဝဒေသိ၊ ဆို၏။ သော၊ ထိုပေါ်ဦးလမထေရ်သည်။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ သာဝ-ကထာနိ၊ အဋ္ဌာကထာနှင့်တကွ ဖြစ်ကုန်သော။ တိဏိ ပိဋကာနိ၊ ပိဋကတ်သုံးပုံတို့ကို။ ဓာရေမိ၊ ဆောင်၏။ ပဋ္ဌန် ဘိက္ခုသတာနံ၊ ငါးရာသောရဟန်းတို့အား။ အဋ္ဌာရသမဟာဂဏော၊ တဆယ်ရှစ်ရပ်သော ဂိုဏ်းကြီးတို့ကို။ ပါစေမိ၊ စာသင်၏။ အထ ပန၊ ထိုသို့စာချပါလျက်။ မံ၊ ငါ့ကို။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရား။ သည်။ အဘိက္ခဏံ၊ မပြတ်။ တုစ္ဆ ပေါ်ဦးလောတိ၊ အချည်းနှီး ပေါ်ဦးလ ဟူ၍။ ဝဒေတိ၊ ဆို၏။ အဒ္ဓါ၊ မဆွတ်။ မံ၊ ငါ့ကို။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည် ဗျာနာဒီနံ၊ ဗျာန်အစရှိသည်တို့၏။ အဘာဝေန၊ မဖြစ်ခြင်းကြောင့်ဝေ၀ဒေတိ ဤသို့ဆိုစောက်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သော၊ ထိုပေါ်ဦးလရဟန်းသည်။ ဥပ္ပန္နသံ ဝေ-ဂေါ၊ ဖြစ်သော ထိတ်လန့်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍။ ဒါနိ၊ ယခု။ အရညံ၊ တောသို့။ ပဝိသိတ္တာ၊ ဝင်၍။ သဇ္ဇေ ဝမ်ခမ်မ်၊ ရဟန်းတရားကို။ ကဇ်ဿာမိ တ်၊ ပြုအုံ့ဟု။ သယမေ ဝ၊ မိမိသည်ပင်လျှင်။ ပတ္တစီ ဝရံ၊ သင်္ဃာဋိတန်းကို။ သံ ဝိဒဟိတ္တာ၊ စီရင်၍။ ပဋ္ဌ ဃကာ လေ၊ မိုးသောက်သောအခါ၌။ သဇ္ဇ ပစ္ဆာ၊ အလုံးစုံသော ရဟန်းတို့၏ နောက်မှ။ ဓမ်မ ဥဂ္ဂဏ္ဍိတ္တာ၊ စာသင်ပြီး၍။ နိက္ခမ ဣဒ္ဓေန။ ထွက်သော။ ဘိက္ခုနာ၊ ရဟန်းနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ နိက္ခမိ၊ ထွက်၏။ ပရိ ဝေ-ဏော၊ ပရဝုဏ်၌။ နိသီဒိတ္တာ၊ နေ၍။ သဇ္ဈာယန္တာ၊ သရဇ္ဈာယ်ကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။ အာစရိယောတိ၊ ဆရာဟူ၍။ နသ လ္လကေ္ခသုံ၊ မမှတ်မိကုန်။ သော၊ ထိုပေါ်ဦးလမထေရ်သည်။ ဝိသ ဝယာ ဇနသတမဂ္ဂံ၊ ယူဇနာနှစ်ရာ ရှိသော်ခရီးကို။ ဂန္တာ၊ သွား၍။ ကေသ္မိ ံ အရညာ ဝါ သော၊ တစ်ခုသောတော ကျောင်း၌၊ တိ ံ သ ဘိက္ခ ုသုံးကျိပ်သောရဟန်းတို့သည်။ ဝသ န္တ ုနေကုန်၏။ တော၊ ထိုသုံးကျိပ်သောရဟန်းတို့သို့။ ဥပသင်္ကမိတ္တာ၊ ကပ်၍။ သံ ယ ဇ္ဇေ ရံ၊ သံယမထေရ်ကို။ ဝန္ဒိတ္တာ၊ ရှိခိုး၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ မေ၊ ငါ၏။ အ ဝ-

သယောဝ၊ မ်ိုခိုရာသည်၊ ဟောထ၊ ဖြစ်တော်မူကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ လျှောက်၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။တုံ၊ သင်ကား။ဓမ္မကုထိကော၊ တည်း။ အမှေဟိနာမ၊ ငါတို့မည်သည်ကား။တံ၊ သင့်ကို။နိဿာယ၊ မှီ၍။ ကိဉ္စိဇာနီတဗ္ဗံ၊ စိုးစဉ်းသိအပ်သည်။ ဘဝေယျ၊ဖြစ်ရာ၏။ ကသ္မာ၊အဘယ်ကြောင့်။ ဝေဝဒေတိ၊ ဤသို့သင်ဆိုဘိသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆိုသည်ရှိသော်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဝေ၊ ဤသို့။ မာဂဏရောထ၊ မပြုပါကုန်လင့်။မေ၊ငါ၏။အဝဿယော၊ မ်ိုခိုရာသည်။ ဟောထ၊ ဖြစ်တော်မူပါကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏။ တေ ပနသမ္ဘေ၊ ထိုအလုံးစုံသော သုံးကျိပ်သော ရဟန်းတို့သည်။ခီဏာသဝါ၀၊ရဟန္တာတို့ချည်းသာတည်း။ အထ၊ ထိုသို့လျှောက်သော အခါ၌။ နံ၊ ထိုပေါ်ဦးလမထေရ်ကို၊ မဟာ-ထေရော၊ မထေရ်ကြီးသည်၊ ဣမသ္မာ၊ ဤပေါ်ဦးလရဟန်းအား။ ဥဂ္ဂဟံ၊ ပါဠိအနက်သင်ခြင်းကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ မာနော၊ မာန်သည်။ အတ္ထိ-ယေ၀ါတိ၊ရှိသည်သာလျှင်ကတည်းဟု။ အနုထေရသ္မာ၊ မထေရ်ယ်၏။ သန္ဓိကံ၊ အထံ၌။ ပဟိဏီ၊ စေလိုက်၏။ သော၀ိ၊ ထိုအနုမထေရ်ယ်သည်လည်း။ နံ၊ ထိုပေါ်ဦးလရဟန်းကို။ တထေ၀၊ ထိုမထေရ်ကြီးဆိုသော အတူ

(ဒု)

လျှင်။ အာဟ၊ ဆို၏။ ဣမိနာ နီဟာရေန၊ဤသို့သောနည်းဖြင့်။သဗ္ဗေပိ၊ အလုံးစုံသောမထေရ်တို့သည်လည်း။ တံ၊ ထို ပေါ်ဦးလရဟန်းကို။ ပေ-သေန္တော၊ အဆင့်ဆင့်စေသောကြောင့်။ ဒ်ိ၀ါ ဌာနေ၊ နေ့သန့်ရာအရပ်၌။ (နီစဌာနေ၊ လည်းရှိ၏၊ နိမ့်သောအရပ်၌၊ ပေး) နိသီဒိတ္ဝာ၊ နေ၍။ သူစိုကမ်း၊ အပ်ချုပ်အမှုကို။ ကရောန္တသ္မာ၊ပြုသော။သဗ္ဗနဝကသ္မာ၊ အလုံးစုံအောက် ငယ်သော။ သတ္တ၀ဿိက သာမဏေရသ္မာ၊ ခုနစ်ဝါရှိသော သာမဏေ၏။ သန္ဓိကံ၊ အထံသို့။ ပဟိဏိ သု၊စေကုန်၏။ ဧ၀ံ၊ ဤသို့စေသဖြင့်။ အသ္မာ၊ ထိုပေါ်ဦးလရဟန်း၏။ မာနံ၊ မာန်ကို။ နီဟရိ သု၊ ထုတ်ကုန်၏။

နိယတမာနော၊ ထုတ်အပ်ပြီးသော၊မာန်ရှိသော။ သော၊ ထိုပေါ်ဦးလရဟန်းသည်။ သာမဏေရသ္မာ၊ ၏။သန္ဓိကေ၊အထံ၌။အဠလိ၊ လက်အုပ်ကို။ ပဂ္ဂဟေတ္ဝာ၊ချီ၍။ သပ္ပုရိသ၊ သူတော်ကောင်း။ မေ၊ ငါ၏။အ၀ဿယော၊ မ်ိုခိုရာသည်။ဟောတိ၊ဖြစ်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုလတ်သော်။ အာစရိယ၊ ဆရာ။ အဟော၊ အံ့ဖွယ်ရှိစွ။ကိ နာမ၊အဘယ်ကြောင့်။တေ၊ ဤစကားကို။ ကယေထ၊ ဆိုတော်မူကုန်သနည်း။တုမှေ၊အရှင်ဘုရားတို့သည်။မဟလ္လကာ၊ ကြီးကုန်၏။ ဗဟုဿုတာ၊ မျှားသော အကြားအမြင်ရှိကုန်၏။ တုမှာကံ၊ အရှင်ဘုရားတို့၏။ သန္ဓိကေ၊အထံ၌။ မယာ၊အကျွန်ုပ်သည်။ ကိဉ္စိကာရဏံ၊ စိုးစဉ်းသိအပ်သောအကြောင်းကို။ ဇာနိတဗ္ဗံ၊သိအပ်သည်။ ဘဝေယျ၊ဖြစ်

ရာ၏။ ကျွတ်၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ သပ္ပုရိသ၊ သူတော်ကောင်း။ ဧ-
မာကရိ၊ ဤသို့မပြုလင့်။ မေ၊ ငါ၏။ အဝဿယော၊ မှီခိုရာသည်။ ဟော၊
ဟီယေ၀၊ ဖြစ်သာဖြစ်ပါ၊ လော့။ ကျွတ်၊ ဤသို့ဆိုလတ်သော်။ ဘန္တေ၊ အရှင်
ဘုရား။ သြ၀ါဒကွမာ၊ ဆုံးမခြင်းကိုခံ့သည်။ သစေပိ ဘဝိယထ၊ အကယ်
၍ ဖြစ်ကုန်အံ့။ ဝေ၊ အရှင်ဘုရားတို့၏။ အ၀ဿယော၊ မှီခိုရာသည်။
ဘဝိဿာမိ၊ ငါဖြစ်အံ့။ ကျွတ်၊ ဤသို့ဆိုလတ်သော်။ သပ္ပုရိသ၊ သူတော်
ကောင်း။ ဟောမိ၊ ဆုံးမခြင်းငှာခံ့သည်ဖြစ်ပါအံ့။ အဟံ၊ ငါသည်။
အဂ္ဂိ၊ မီးကို။ ပ၀ိသ၊ ဝင်လော့။ ကျွတ်၊ ဤသို့။ ဝုတ္တော၊ ဆိုသည်ရှိသော်။
အဂ္ဂိ၊ မီးကို။ ပ၀ိသာမိယေ၀၊ ဝင်အံ့သည်သာလျှင်တည်း။ ကျွတ်၊ ဤသို့။
အာဟ၊ ဆို၏။ အထ၊ ထိုသို့ဆိုသောအခါ၌။ နံ၊ ထိုပေါ်ဦးလရဟန်းကို။
အဝီဒူရေ၊ မနီးမဝေးသောအရပ်၌။ ကဲ့သရဲ၊ အိုင်တစ်ခုကို။ ဒဿေတွာ၊
ပြ၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ယထာနိ၀ဏ္ဏပါရုတော၀၀၊ ဝတ်ရုံတိုင်းသော
သက်နှံးဖြင့်သာလျှင်။ ကျွမ်သရဲ၊ ဤအိုင်ကို။ ပ၀ိသထ၊ ဝင်လော့။ ကျွတ်၊
ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ ဟိ၊ သင့်စွ။ သော၊ ထိုသာမဏေသည်။ အဿ၊ ထို
ပေါ်ဦးလရဟန်း၏။ မဟာဗ္ဘာနံ၊ အဖိုးများစွာ ထိုက်ကုန်သော။ ဒုဝဋ္ဋစီ၀-
ရာနံ၊ နှစ်လွှာသော သက်နှံးတို့ကို။ နိ၀ဏ္ဏပါရုတဘာဝံ၊ အမြဲ၀တ်ရုံသော
အဖြစ်ကို။ ဥ ဘွာ ပိ၊ သိလျက်လည်း။ သြ၀ါဒကွမောနုခေါ တိ၊ ဆုံးမခြင်း
ငှာ ခံ့၏လောဟု။ ဝိမံသန္တော၊ စုံစမ်းလိုသည်ဖြစ်၍။ ဝေမာဟ၊ ဤသို့ဆို
၏။ ဃရောပိ၊ ပေါ်ဦးလမထေရ်သည်လည်း။ ကေ၀စနေနေ၀၊ တစ်ခွန်း
သောစကားဖြင့်သာလျှင်။ ဥဒကံ၊ ရေသို့။ သြတရိ၊ သွက်၏။ အထ၊ ထိုသို့
သက်သောအခါ၌။ နံ၊ ထိုပေါ်ဦးလမထေရ်ကို။ စီ၀ရကဏ္ဏာနံ၊ သက်နှံးစွန်း
တို့ကို။ တေမိတကာ၊ လေ၊ ရေစွတ်သောအခါ၌။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ထေ၊
လာ၊ လော့။ ကျွတ်၊ ဤသို့။ ဝတ္တာ၊ ဆိုသည်ရှိသော်။ ကေ၀စနေနေ၀၊ တစ်ခွန်း
သောစကားဖြင့်လျှင်။ အာ၀ဏ္ဏာ၊ လာ၍။ ဌိတံ၊ ရပ်သောမထေရ်ကို။ အာဟ၊
ဆို၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ကေသို့ ဝမ်မကော၊ တစ်ခုသောတောင်ပို့၌။ ဆ-
ဆ်ဒ္ဒါနိ၊ ခြောက်ခုအပေါက်ရှိကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုတောင်ပို့၌။ ကေနဆိဒ္ဒေန၊
တစ်ခုသောအပေါက်ဖြင့်။ ဝေ ခ်ာ၊ ဖွတ်တို့သည်။ အန္တောပ၀ိဋ္ဌာ၊ အတွင်း
သို့ ဝင်ကုန်၏။ တံ၊ ထိုဖွတ်ကို။ ဂဏ္ဍိတုကာမော၊ ယူလိုသောသူသည်။ ကျ-
တရာနိ၊ ဝင်ပေါက်မှ တပါးကုန်သော။ ပဏ္ဏဆိဒ္ဒါနိ၊ ငါးခုသောအပေါက်တို့
ကို။ ကထေတွာ၊ ပိတ်၍။ ဆဋ္ဌံ၊ ခြောက်ခုမြောက်ဖြစ်သော ဝင်ပေါက်ကို။ ဘိန္ဒိ-
တွာ၊ ဖွင့်၍။ ပ၀ိဋ္ဌဆိဒ္ဒေနေ၀၊ ဝင်ပေါက်ဖြင့်သာလျှင်။ ဂဏှာတိ ယထာ၊

ယူသကဲ့သို့။ ဝေ၊ ဤအတူ။ တုမ္ဟေ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်။ ဆ ဒ္ဓါရိ ကေသု၊ ခြောက်ဒွါရ၌ ဖြစ်ကုန်သော။ အာရမ္မဏေသု၊ အာရုံတို့တွင်။ သေသာနိ၊ မနောဒွါရမှ ကြွင်းကုန်သော။ ပဉ္စဒွါရာနိ၊ စက္ခု စသော ငါးဒွါရတို့ကို။ ပိဓာယ၊ ပိတ်၍။ မနောဒွါရေ၊ မနောဒွါရ၌။ ကမ္မံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းအမှုကို။ ပဋ္ဌပေထ၊ ဖြစ်စေကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆိုအံ့။ ဗဟုဿုတဿ၊ များသောအကြားအမြင်ရှိသော။ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းအား။ တ္တေကေနေဝ၊ ဤမျှတည်းဖြင့်လျှင်၊ ပဒီပုဇ္ဇလနံဝိယ၊ ဆီမီးလျှံကဲ့သို့။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုပေါဠိလရဟန်းသည်။ သပ္ပုရိသ၊ သူတော်ကောင်း။ တ္တေကမေဝ၊ ဤမျှသာလျှင်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ။ ဣတိ၊ ဤသို့နှလုံးသွင်း၍။ ကရဇကာယေ၊ ကရဇကာယ၌၊ ဥဏ္ဏ၊ ဥဏ္ဏကို။ သြတ္တာရေတ္တာ၊ ချ၍။ သမဏာဓမ္မံ၊ ရဟန်းတရားကို။ အာရဘိ၊ အားထုတ်၏။

သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝိသယောဇနသတမတ္ထကေ၊ ယူဇနာ တစ်ရာ့နှစ်ဆယ်ထက်၌။ နိသိန္နော ဝ၊ နေလျက်လျှင်။ တံ ဘိက္ခုံ၊ ထိုရဟန်းကို။ သြလောကေတ္တာ၊ ကြည့်၍။ ယထာ ဧ ဝ၊ အကြင် အခြင်းဖြင့်သာလျှင်။ အယံ ဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းသည်။ ဘူရိပညော၊ မြေကြီးအထုနှင့်တူသောပညာ ရှိ၏။ ဧ ဝ မေဝ၊ ဤအခြင်းဖြင့်သာလျှင်။ အနေန၊ ဤရဟန်းသည်။ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ ပတိဋ္ဌာပေတုံ၊ တည်စေခြင်းငှာ။ ဝဋ္ဋတိ၊ အပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့နှလုံးသွင်း၍။ တေန၊ ထိုပေါဠိလရဟန်းနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ကထေန္တော ဝိယ၊ စကားပြောသကဲ့သို့။ သြတာသံ၊ အရောင်ကို။ ဖရိတ္တာ၊ နှံ့စေ၍။ ဣမံ ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။

(၂၀၂) ယောဂါ၊ အသင့်နှလုံးသွင်းခြင်းကြောင့်။ ဘူရိ၊ ပညာသည်။ ဝေ၊ စင်စစ်။ ဇာယတို့၊ ဖြစ်၏။ အယောဂါ၊ အသင့်နှလုံးမသွင်းခြင်းကြောင့်။ ဘူရိသခ်ါယော၊ ပညာ၏ပျက်ခြင်းသည်။ ဇာယတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘဝါယစ၊ ပညာပွားခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း။ ဝိဘဝါယစ၊ မပွားခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း။ ဧတံ ဒ္ဝေဓာပထံ၊ ထို ယောဂ အယောဂ ဟူသောနှစ်ဖြာသောခရီးကို။ ဉတ္တာ၊ သိ၍။ ဘူရိ၊ ပညာသည်။ ပဝဍ္ဎတိယထာ၊ ပွားသကဲ့သို့။ ဘဝါ၊ ထိုအတူ၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ နိဝေသယ္ယ၊ သွင်းရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ မိန့်ဇော်မူ၏။

ဤ တဏ္ဍုတိသံဂါထာယံ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ယောဂါတိ၊ ယောဂ ဟူသည်ကား။ အဋ္ဌတိ သာယ၊ သုံးဆယ် ရှစ်ပါးကုန်သော၊ အာရမ္မဏေသု၊ အာရုံတို့၌။

ယောနိသောမနသိကာရော၊ နှလုံးသွင်းခြင်းတည်း။ ဘူရိတိ၊ဘူရိဟူသည်ကား။ ပထဝီသမာယ၊ မြေနှင့်တူသော။ ဝိတ္ထကာယ၊ကျယ်သော။ ပညာယ၊ ပညာ၏။ တေနာမံ၊ ဤအမည်တည်း၊ သခ်ၤယောတိ၊ သခ်ၤယောဟူသည်ကား။ ဝိနာသော၊ ပျက်စီးခြင်းတည်း။ တေဒ္ဓေဓာပထန္တိ၊ တေဒ္ဓေဓာပထဟူသည်ကား။ တေယောဂ၊ ထိုယောဂကိုလည်းကောင်း။ အယောဂ၊ အယောဂကိုလည်းကောင်း။ ဘဝါယဝိဘဝါယစာတိ၊ ဘဝါယ ဝိဘဝါယစ ဟူသည်ကား။ ဝုဒ္ဓိယာစ၊ ပညာပွားခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း။အဝုဒ္ဓိ-ယာစ၊ ပညာမပွားခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း။ တထာတိ၊ ကား။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်။ ဘူရိသခ်ၤါတာ၊ ဘူရိဟုဆိုအပ်သော။ အယံပညာ၊ ဤပညာသည်။ ပဝဒုတိ၊ ပွား၏။ ဝေါတထာ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်။ အတ္ထာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ နိဝေသေယျ၊ သွင်းရာ၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်။အတ္ထော၊ အနက်တည်း။

ဂါထာသောနေ၊ ဂါထာ၏အဆုံး၌၊ ပေါဠိလတ္ထေ ရော၊ပေါဠိလမထေရ်သည်။ အရဟတ္တေ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၌။ ပတိဋ္ဌဟိ၊ တည်၏။ဤတိပရိသမာပနံ၊ နှစ်ဆယ်အတိုင်းအရှည်ရှိသော မဂ္ဂဝဂ်၌ခုနစ်ခုတို့၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော ပေါဠိလတ္ထေရ ဝတ္ထုပြီးခြင်းကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏။

သတ္တမံ၊ သော။ ပေါဠိလတ္ထေရဝတ္ထု၊ တည်း။

*

၂၀-မဂ္ဂဝဂ္ဂ၊ ၈-ပဠမဟာလွကတ္ထေရ ဝတ္ထု

ခုနစ်ခုမြောက်ဖြစ်သော ပေါဠိလဝတ္ထု၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကိုပြုပြီး၍ ရှစ်ခုမြောက်ဖြစ်သော ပဠမဟာလွကတ္ထေရဝတ္ထု၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုတော်မူလိုသော အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသသည် ဝနံ ဆိန္ဒထ အစရှိသော ပါဋ္ဌကို မိန့်သတည်း။

ဝနံ ဆိန္ဒထာတိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ဝနံ ဆိန္ဒထဟူသော ဤဓမ္မဒေသနာကို။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူလျက်။ သမ္ဗဟုလေ၊မျှားစွာကုန်သော။မဟာလွကေ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းကြီးတို့ကို။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။

တေ၊ ထိုရဟန်းကြီးတို့သည်။ ဂိဟိကာလေ၊လူ့လက်ထက်၌။သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌။မဟာဓနာ၊မျှားစွာသော ဥစ္စာရှိကုန်သော။ကုဋုမ্ဗိကာကိစ္စ၊

သူကြွယ်ဖြစ်ကုန်သတတ်။ အညမညသဟာယကာ၊ အချင်းချင်းအဆွေခင်ပွန်းဖြစ်ကုန်၏။ ကေတော၊ တစ်ပေါင်းတည်း။ ပုညာနိ၊ ကောင်းမှုတို့ကို။ ကရောန္တာ၊ ပြုကုန်လျက်။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဓမ္မဒေသနံ၊ ဓမ္မဒေသနာကို။ သုတ္တာ၊ နာရ၍။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ မဟာလ္လကာ၊ အသက်ကြီးကုန်ပြီ။ နော၊ ငါတို့၏။ ဃရာ ဝါသေန၊ အိမ်ရာထောင်ခြင်းဖြင့်။ ကိံ၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့နှလုံးသွင်း၍၊ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ပဗ္ဗဇ္ဇ၊ ရဟန်းအဖြစ်ကို။ ယာစိတ္တာ၊ တောင်းပန်၍။ ပဗ္ဗဇိ သု၊ ရဟန်းပြုကုန်၏။ မဟာကလ္လကဘာဝေနပန၊ အသက်ကြီးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်ကား။ ဓမ္မံ၊ ပါဠိအနက်ကို။ ပရိယာပုဏိတုံ၊ သင်ခြင်းငှာ။ အသက္ကောန္တာ၊ မတတ်နိုင်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟာရပရိယန္တေ၊ ကျောင်းအစွန်၌။ ပဏ္ဍသာလံ၊ သစ်ရွက်မိုးသောကျောင်းကို။ ကာရေတ္တာ၊ ဆောက်စေ၍။ ကေတော၊ တစ်ပေါင်းတည်း။ ဝသိ သု၊ နေကုန်၏။ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှာ။ စရန္တာ ပိ၊ သွားကြကုန်သော်လည်း။ ယေဘုယ္ယေန၊ များသောအားဖြင့်။ ပုတ္တဒါရသေဝေ-ဟံ၊ သားမယားတို့၏အိမ်သို့သာလျင်။ ဂန္တွာ၊ သွား၍။ ဘုဥ္ဇိ သု၊ စားကုန်၏။ တေသု၊ ထိုရဟန်းကြီးတို့တွင်။ ဧကဿ၊ တစ်ယောက်သောရဟန်းကြီး၏။ ပုရာဏဒုတိယိကာ၊ မယားဟောင်းသည်။ မဓုရပါစိကာနာမ၊ မဓုရပါစိကာအမည်ရှိ၏။ သာ၊ ထိုမဓုရပါစိကာသည်။ အစ္ဆေသံ ပိ၊ အလုံစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော။ တေသံ၊ ထိုမထေရ်ကြီးအား။ ဥပကာရိကာ၊ လုပ်ကျွေးခြင်းကျေးဇူးရှိသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သဗ္ဗေပိ၊ အလုံးစုံသောမထေရ်ကြီးတို့သည်လည်း။ အတ္တနာ လဒ္ဓါဟာရံ၊ မိမိရခဲ့သော်အာဟာရကို။ ဂဟေတ္တာ၊ ယူခဲ့၍။ တဿာ ဝေ ဂေဟေ၊ ထိုမဓုရပါစိကာ အိမ်၌လာလျှင်။ နိသီဒိတ္တာ၊ နေကုန်၍။ ဘုဥ္ဇန္တိ၊ စားကုန်၏။ သာ ပိ၊ ထိုမဓုရပါစိကာသည်လည်း။ နေသံ၊ ထိုရဟန်းကြီးတို့အား။ ယထာသန္ဓိဟိတံ၊ အထူးထူးအားဖြင့် စီရင်အပ်သော။ သူပဗျဉ္ဇနံ၊ လက်သုပ်ဟင်းလျှာကို။ ဒေတိ၊ လှူ၏။ သာ၊ ထိုမဓုရပါစိကာသည်။ အညတ်ရာဗာဝေန၊ အမှတ်မဲ့သောအနာဖြင့်။ ဖုဋ္ဌာ၊ တွေ့သည်ဖြစ်၍၊ ကာလမကာသိ၊ သေ၏။ အထ၊ ထိုသို့သေသောအခါ၌။ တေမဟာလ္လကတ္ထေရာ၊ ထိုမထေရ်ကြီးတို့သည်။ သဟာယကဿ၊ အဆွေခင်ပွန်းဖြစ်သော။ ထေရဿ၊ မထေရ်၏။ ပဏ္ဍကာလာယ၊ သစ်ရွက်မိုးသောကျောင်း၌။ သန္ဓိပတိတ္တာ၊ စည်းဝေး၍။ အညမညံ၊ အချင်းချင်း။ ဂိဝါသု၊ လည်တို့၌။ ဂဟေတ္တာ၊ ဖက်၍။ မဓုရပါစိကာ၊ မြန်မြတ်သောဘောဇဉ်ကိုချက်တတ်သော၊ ဥပါသိကာ၊ ဒါယိကာမသည်။ ကာလက်တာတိ၊ သေခဲ့ပြီဟု။

ဝိလပန္တော၊ မြည်တမ်းကုန်လျက်။ ရောဒိ သု၊ ငိုကြကုန်၏။ ဘိက္ခုဟိ၊ ရဟန်းတို့သည်လည်း။ သမန္တတော၊ ထက်ဝန်းကျင်အရပ်မှ။ ဥပဓာဝိတ္တာ၊ ပြေးလာ၍။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ ဣဒံ၊ ဤသို့ ငိုခြင်းသည်။ ကိं၊ အဘယ်နည်း။ ဣတိ။ ဤသို့။ ပုဋ္ဌာ၊ မေးကုန်သည်ရှိသော်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့။ နော၊ ငါတို့၏။ သဟာယကဿ၊ အဆွေခင်ပွန်းမထေရ်၏။ ပုရာဏဒုတိယိကာ၊ မယားဟောင်းသည်။ ကာလကုံတာ၊ သေခဲ့၏။ သာ၊ ထိုဒါယိကာမသည်။ အမှာကံ၊ ငါတို့အား။ အတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်။ ဥပကာရိကာ၊ ကျေးဇူးများ၏။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ တထာရူပံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော ဒါယိကာမကို။ ကုတောလဘိဿာမ၊ အဘယ်မှာရပါအံ့နည်း။ ဣတိ ဣမိနာ ကာရဏေန၊ ဤသို့သော အကြောင်းကြောင့်။ ရောဒါမ၊ ငါတို့ငိုကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့သည်။ ဓမ္မသဘာယံ၊ တရားသဘင်၌။ ကထံ၊ စကားကို။ သမုဋ္ဌာပေသုံ၊ ဖြစ်စေကုန်၏။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အာဂန္တွာ၊ လာတော်မူလတ်၍။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ကေရဟိ၊ ယခု ငါလာဆဲဖြစ်သောအခါ၌။ ကာယကထာယ၊ အဘယ်မည်သောစကားကြောင့်။ သန္နိသိန္နာ၊ စည်းဝေးကုန်သည်။ အတ္ထာနု၊ ဖြစ်ကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိတ္တာ၊ မေးတော်မူ၍။ ဣမာယနာမာတိ၊ ဤမည်သော စကားကြောင့်တည်းဟု။ ဝုတ္တေ၊ နားတော်လျှောက်ပေသော်။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဣဒါနေဝ၊ ယခုသာလျှင်။ နု၊ မဟုတ်။ ပုဗ္ဗေပိ၊ ရှေးဘ၌လည်း။ တေ၊ ထိုမထေရ်ကြီးတို့သည်။ ကာကကောနိယံ၊ ကျီးအမျိုး၌။ နိဗ္ဗတ္တေတ္တာ၊ ဖြစ်ကုန်၍။ သမုဒ္ဒတီရေ၊ သမုद्दရာနားဌ။ စရမာနာ၊ ကျက်စားကြသည်ရှိသော်။ သမုဒ္ဒဥမိယာ၊ သမုद्दရာလှိုင်းတံပိုးကြောင့်။ သမုဒ္ဒံ၊ သမုद्दရာသို့။ ပဝိသိတ္တာ၊ ဝင်၍။ မာရိတာယ၊ သေခဲ့သော။ ကာကိယာ၊ ကျီးမကြောင့်။ ရောဒိတ္တာ၊ ငိုမ်။ ပရိဒေဝိတ္တာ၊ မြည်တမ်း၍။ တံ၊ ထိုကျီးမကို။ နိဟရိဿာမာတိ၊ ထုတ်ကုန်အံ့ဟု။ မုခတုဏ္ဍကေဟိ၊ နှုတ်သီးတို့ဖြင့်။ မဟာသမုद्दံ၊ မဟာသမုद्दရာရေကို။ ဩသိဉ္စန္တာ၊ သွန်းကုန်လျက်။ ကိလမိံသု၊ ပင်ပန်းကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အတီတံ၊ အတိတ်ကို။ အာဟရိတ္တာ၊ ဆောင်တော်မူ၍။

အပိနု၊ စင်စစ်။ ဟနုကာ၊ မေးတို့သည်။ သန္တာ၊ ညောင်းကုန်၏။ မုခဉ္စ၊ ခံတွင်းသည်လည်း။ ပရိသုသိတံ၊ ခြောက်ကပ်၏။ ဣဒါနိ ရမာမ၊ ငါတို့သည် ရေကိုခတ်၍ သွန်းကုန်၏။ နပါရေမ၊ မပြီးမဆုံးနိုင်ကုန်၊ မဟောဒဓိ၊ မဟာသမုद्दရာသည်။ ပူရတေဝ၊ ပြည့်သည်သာလျှင်တည်း။

ကျွတိ၊ ဤသို့။ ကျွမ် ဇာတကံ၊ ဤကံ၏ကဇာတ်ကို။ ဝိတ္ထာရေတွာ၊ ချဲ့၍။ တေ ဘိက္ခူ၊ ထိုရဟန်းတို့ကို။ အာမန္တေတွာ၊ ခေါ်၍။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ရာဂဒေါသမောဟဝနံ၊ရာဂ ဒေါသ မောဟဟူသောတောကို။ နိဿာသ၊ မှီ၍။တုမှေဟိ၊သင်တို့သည်။ ကျွဒံ ဒုက္ခံ၊ဤဆင်းရဲခြင်းသို့။ဝတ္ထုံ၊ ရောက်၏။ တံဝနံ၊ ထိုတောကို။ ဆိန္ဒိတုံ၊ ဖြတ်ခြင်းငှာ။ ဝဋ္ဋတိ၊သင့်၏။ ကျွတိ ဧဝံ၊ ဤသို့ဖြတ်သည်ရှိသော်။နိဒ္ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲမရှိကုန်သည်။ဘဝိဿ-တိ၊ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့။ ကျွတိ၊ ဤသို့။ ဝတွာ၊ ဆို၍။ ကျွမာဂါထာ၊ ဤ ဂါထာတို့ကို။ 'အဘာသိ၊ ဟောတော်မူ၏။

(၂၇၃) ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဝနံ၊ တောကို။ဆိန္ဒထ၊ဖြတ်ကုန်လော့။ ရုက္ခံ၊ သစ်ပင်ကို။ မာဆိန္ဒထ၊ မဖြတ်ကုန်လင့်။ ဝနတော၊ တောမှ။ ဘယံ၊ ဘေးသည်။ ဇာယတေ၊ ဖြစ်၏။ ဝနဉ္စ၊ ကိလေသာဟူသော အားကြီးသော တောကိုလည်းကောင်း။ ဝနထဉ္စ၊ ကိလေသာဟူသော အားနည်းသော တောကိုလည်းကောင်း။ ဆေတ္ဝာ၊ ဖြတ်၍။ နိဗ္ဗာန၊ ငြိမ်းကုန်သည်။ ဟောထ၊ ဖြစ်ကုန်လော့။

(၂၇၄) ဟိ၊ထိုစကားသင့်စွ။ ယာဝ၊အကြင်မျှလောက်။အဏုမတ္တော၊ အနုမြူမျှလည်းဖြစ်သော။ဝနတော၊ကိလေသာဟူသောတောသည်၊နရဿ၊ ယောက်ျားအား။ နာရီသု၊ မိန်းမတို့၌။ နဆိဇ္ဇတိ၊ မဖြတ်နိုင်။ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်။ ခီရပကော၊ နို့မခွါသေးသော။ ဝစ္ဆော၊ နွားငယ်သည်။ မာတရိ၊ အမိနွားမ၌။ ပဋိဗဒ္ဓမနောဝိယ၊ ကပ်ငြိသကဲ့သို့။ တထာ၊ ထို့အတူ။ သော၊ထိုယောကျ်ားသည်။ နာရီသု၊ မိန်းမတို့၌။ ပဋိဗဒ္ဓမနောဝ၊ ကပ်ငြိသောစိတ် ရှိသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကျွတိ၊ ဤကား။ အတ္ထော၊ တည်း။

တတ္ထ တာသု ဂါထာသု၊ ထိုဂါထာတို့၌။ မာရုက္ခန္ဓိ၊ ဟူသည်ကား။ ဟိ၊ ထိုစကား ဆိုသင့်စွ။ သံတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝနံ၊ တောကို။ ဆိန္ဒထ၊ ဖြတ်ကုန်လော့။ ကျွတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တော၊ ဆိုသည်ရှိသော်။ အစိရပဋ္ဌိတောနံ၊ ရဟန်းပြု၍ မကြာမြင့်သေးကုန်သော။တေသံ ဘိက္ခူနံ၊ ထိုရဟန်းတို့အား။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အမ္မေ၊ ငါ.တို့ကို။ ဝါသိအာဒိနိ၊ ပဲခွပ် အစရှိသည်တို့ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ဝနံ၊ တောကို။ ဆိန္ဒာပေတိ၊ ဖြတ်စေလို၏ဟု။ ရုက္ခေ၊ သစ်ပင်တို့ကို။ ဆိန္ဒိတုကာမတာယ၊ ဖြတ်လိုသော အဖြစ်ဖြင့်။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နေ၊ ထိုရဟန်းတို့ကို။ မယံ၊ ငါ.ဘုရားသည်။ ရာဂါဒိကိလေသဝနံ၊ ရာဂအစရှိသော ကိလေသာ ဟူသော ဒေါကို။ သန္ဓာယ၊ ရည်၍။တေ ဝစနံ၊ ဤစကားကို။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူ

အပ်၏။ နရေ့ကေတိ၊ နရကွေဟူသည်ကား။ ပဋိသေခေန္ဒော၊ မြစ်လျက်။ မာရကွန္ဒီ၊ မာရကွ ဟူ၍။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဝ နထောတိ၊ ဝနထော ဟူသည်ကား။ ပါကတိကဝနတော၊ ပကတိ တောမှ။ သီဟာဒိသယံ၊ ခြင်္သေ့အစရှိသောဘေးသည်။ ဇာယတိယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ ဤအတူ။ ဇာတိအာဒိဘယံပိ၊ ပဋိသန္ဓေ အစရှိသော ဘေးသည်လည်း။ ကိလေသဝနတော၊ ကိလေသာဟူသော တောမှ။ ဇာယတိ၊ ဖြစ်၏။ ဤတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ဝနဿ ဝနထဿ တိ ဧတ္ထ၊ ဝနဿ ဝနထဿ ဟူသော ဤပုဒ်ဌိလည်း။ မဟန္တော၊ ကြီးကုန်သော၊ ရုက္ခာ၊ သစ်ပင်တို့သည်။ ဝနံ နာမ၊ ဝနမည်ကုန်၏။ ခုဒ္ဒကာ၊ ငယ်ကုန်သော သစ်ပင်တို့သည်။ တသ္မိံ ဝနေ၊ ထိုတောဌ။ ဌိတတ္တာ၊ တည်သောကြောင့်။ ဝနထာနာမ၊ ဝနာ မည်ကုန်၏။ ဝါ၊ တက်နည်းကား။ ပုဗ္ဗပ္ပတ္တိကာ၊ ရှေးဦးဖြစ်ကုန်သော သစ်ပင်တို့သည်။ ဝနံ နာမ၊ ဝန မည်ကုန်၏။ အပရာ ပရုပ္ပတ္တိကာ၊ နောက် နောက် ဖြစ်ကုန်သော သစ်ပင်တို့သည်။ ဝနထာနာမ၊ ဝနထ မည်ကုန်၏။ ဧဝမေဝ ဝါ ဤတောအတူလျှင်။ မဟန္တ မဟန္တာ ဘဝါ ကမ္မုနာ ကာ၊ ကြီးကုန်, ကြီးကုန်သောဘဝတို့ကို ဝင်စားတတ်ကုန်သော။ ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့သည်။ ဝနနာမ၊ ဝနမည်ကုန်၏။ ပဝတ္တယ်၊ ပဝတ္တိအခါ၌။ ဝိပါဒါယကာ၊ အကျိုးကိုပေးတတ်သော ကိလေသာတို့သည်။ ဝနထာနာမ၊ ဝနထမည်ကုန်၏။ ဝါ၊ စာစ်နည်းကား။ ပုဗ္ဗုပ္ပတ္တိကာ၊ ရှေးရှေးဖြစ်ကုန်သော ကိလေသာတို့သည်။ ဝနံ နာမ၊ ဝနမည်ကုန်၏။ အပရာပရုပ္ပတ္တိကာ၊ နောက်နောက်ဖြစ်ကုန်သော ကိလေသာတို့သည်။ ဝနထာနာမ၊ ဝနထမည်ကုန်၏။ တံဥတယံ၊ ထိုနှစ်ပါးသော ကိလေသာကို။ စတုတ္ထမဂ္ဂညာဏေန၊ လေးခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော အရဟတ္တမဂ်ညာဏ်ဖြင့်၊ ဆိန္ဒိတ္ဝါ၊ ဖြတ်အပ်၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်။ ဆေတ္တာ ဝနဿ ဝနထဿ၊ နိဗ္ဗနာ ယောထ ဘိက္ခဝေ တိ၊ ဟူ၍။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ နိဗ္ဗာနာ ယောထ ဘိက္ခဝေ တိ၊ နိဗ္ဗာန ဟောထ ဟူသည်ကား။ နိက္ကိလေသာ၊ ကိလေသာမရှိကုန်သည်။ ဟောထ၊ ဖြစ်ကုန်လော့။ ယာဝ ဟိ ဝနထောတိ၊ ယာဝ ဟိ ဝနထော ဟူသည်ကား။ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်။ အဏုမတ္တောပိ အနုမြူမျှလည်းဖြစ်သော။ ဧသ ဧသော ကိလေသဝနထော၊ ဤကိလေသာ ဟူသော တောမှသည်။ နရဿ၊ ယောက်ျားအား။ နာရိသု၊ မိန်းမတို့၌။ နဆ်ဗ္ဗတိ၊ မပြတ်။ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်။ ခီရပကော၊ နို့မခွာသေးသော။ ဝစ္ဆော၊ နွားသူငယ်သည်၊ မာတရိ၊ အမိ၌။ ပဋိဗဒ္ဓမနော လဂ္ဂစိတ္တောဝိယ၊ ကပ်ငြိသောစိတ်ရှိသကဲ့သို့။ သော၊ ထိုယောက်ျားသည်။ နာရိသု၊ မိန်းမတို့၌။ ပဋိဗဒ္ဓ

မနော လဂ္ဂ စိတ္တော၀၊ ကပ်ငြိသော စိတ်ရှိသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။

ဒေသနာ၀သာနေ၊ ဒေသနာ အဆုံး၌။ ပဠုပိ တေ မဟာလဿကတ္ထေရာ၊ ထိုင်းယောက်သော မထေရ်ကြီးတို့သည်။ သောတာပတ္တိဖလေ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌။ ပတိဋ္ဌဟိံသု၊ တည်ကုန်၏။ သမ္ဘတ္ထာနံပိ၊ ရောက်လာသောဖရိသတ်တို့အားလည်း။ မမ္မဒေသနာ၊ တော်သည်။ သာတ္ထိကာ၊ အကျိုးရှိသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ ပရိသမာပနံ၊ နှစ်ဆယ်တို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော မဂ္ဂ၀ဂ်၌ ရှစ်ခုမြောက်ဖြစ်သော ပဠုမဟာလဿကတ္ထေရ ၀တ္ထု၏ ပြီးခြင်းကို။ ဒုတိယံ၊ မှတ်အပ်၏။

အဋ္ဌမံ၊ သော။ ပဠုမဟာလဿကတ္ထေရ ၀တ္ထု၊ တည်း။

*

၂၀-မဂ္ဂ၀ဂ်၊ ၉-သုဝဏ္ဏကာရတ္ထေရ ၀တ္ထု

ရှစ်ခုမြောက်ဖြစ်သော ပဠုမဟာလဿကတ္ထေရ ၀တ္ထု၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ၏ အတ္ထ၀ဏ္ဏနာကိုပြုပြီး၍ ကိုးခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော သုဝဏ္ဏကာရတ္ထေရ၀တ္ထု၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ၏ အတ္ထ၀ဏ္ဏနာကိုပြုလိုသော အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသ ဆရာသည် ဥစ္စိန္ဒာတိ အစရှိသောပါဌ်ကို မိန့်သတည်း။

ဥစ္စိန္ဒာတိ ဣမံ မမ္မဒေသနံ၊ ဥစ္ဆိန္ဒ ဟူသော ဤတရားဟောခြင်းကို။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဇေတ၀နေ၊ ဇေတ၀နံကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူလျက်။ သာရိပုတ္တတ္ထေရဿ၊ သာရိပုတ္တရာမထေရ်၏။ သဒ္ဓိဝိဟာရိကံ၊ ဥပဇ္ဈာယ် ဟူသော တပည့်ကို။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။

ဧကော၊ တစ်ယောက်သော။ အဘိရူပေါ၊ အလွန် အဆင်းလှသော။ သုဝဏ္ဏကာရပုတ္တော၊ ရွှေပန်းထိမ်သည်၏သားသည်။ သာရိပုတ္တတ္ထေရဿ၊ သာရိပုတ္တရာမထေရ်၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ ပဗ္ဗဇိတ္ဝါ၊ ရဟန်းပြုသတတ်။ ထေရော၊ ရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်သည်။ တရုဏာနံ၊ ပျိုနုသောသူတို့အား။ ရာဂေါ၊ ရာဂသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇေ၊ ပြန့်ပြောဿည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေတွာ၊ ကြံ၍။ တဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ ရာဂပဋိဃာတာယ၊ ရာဂဖျောက်ခြင်းငှာ။ အသုဘကမ္မဋ္ဌာနံ၊ အသုဘကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ အဒါသိ၊ မေး၏။ တဿ၊

ပန၊ ထိုရဟန်းအား။ တံ၊ ထိုကမ္မဋ္ဌာန်းသည်။ အသပ္ပါယံ၊ မလျောက်ပတ်။တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။အရညံ၊ တောသို့။ပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍။တေမာသံ၊ ဝါတွင်းသုံးလပတ်လုံး။ ဝါယမန္တော၊ အားထုတ်သည်ရှိသော်။ စိတ္တေကဂ္ဂ-မတ္တံပိ၊ စိတ်၏တည်ခြင်းကိုမျှလည်း။ အလဘိတွာ၊ မရသောကြောင့်။ ပုန၊ တစ်ဖန်။ထေရဿ၊ရှင်သာရိပုတ္တရာ၏။သန္တိကံ၊ အထံသို့။အာဂန္တွာ၊လာ၍။ ထေရေန၊ ရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်သည်။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ ဧတေ၊ သင်အား။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းသည်။ဥပဋ္ဌိတံ၊ ထင်ပြီလော။ ဣတိ၊ဤသို့စုတ္တေ၊ မေးလတ်သော်။တံပဝတ္တိံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ အာရောစေသိ၊ကြား၏။ အထ။ ထိုသို့ကြားသောအခါ၌။ ထေရော၊ သာရိပုတ္တရာမထေရ်သည်။ အဿ၊ ထိုတပည့်အား။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းသည်၊ နသမ္ပဇ္ဇတိ၊ မပြည့်စုံ၊ ဣတိ၊ကြောင့်။တေ၊အား။ စေ၊ဒါနံ၊ဖြူစင်ခြင်းသို့။အာပဇ္ဇတုံ၊ရောက်ခြင်းငှာ။ နဝဋ္ဋတိ၊ မအပ်။ဣတိ၊ဤသို့။ဝတ္တွာ၊ဆိုး၍။ ပုန၊တစ်ဖန်။တဒေव ကမ္ဘ-ဋ္ဌာနံ၊ ဤအသုဘကမ္မဋ္ဌာန်းကိုပင်လျှင်။ သာဓုကံ၊ကောင်းစွာ။ဂဏယတွာ၊ ဟောရ၍၊ အဒါသိ၊ ပေး၏။ သော၊ထိုတပည့်သည်။ဒုတိယဝါရေ၊နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း။ကိဉ္စိဝိသေသံ၊ တစ်စုံတစ်ခုသော စျာန်အထူးကို။နိဗ္ဗတ္တေတုံ၊ ဖြစ်စေခြင်းငှာ။ အသက္ကောန္တော၊ မတတ်နိုင်သည်ဖြစ်၍။ အာဂန္တွာ၊လာ၍။ ထေရဿ၊ ရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်အား။ အာရောစေသိ၊ကြား၏။ ထေ-ရောပိ၊ ရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်သည်လည်း။ သကာရဏ်၊ အကြောင်းနှင့်တကွ။ သဥပမံ၊ ဥပမာနှင့်တကွ။ တဒေဝ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ထိုအသုဘကမ္မဋ္ဌာန်းကိုပင်လျှင်။ အာစိက္ခိ၊ ကြား၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ပုနပိ။တစ်ဖန်လည်း။ အာဂန္တွာ၊ လာ၍။ ကမ္မဋ္ဌာနဿ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်း၏။ အသမ္ပဇ္ဇနဘာဝံ၊ မပြည့်စုံသော အဖြစ်ကို။ကထေသိ၊ဆို၏။ ထေရော၊ ရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်သည်။ စိန္တေသိ၊ကြံ၏၊ကာရကော ဘိက္ခု၊ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်းခြင်းကိုပြုသောရဟန်းသည်။ အတ္တာနိ၊ မိမိ၌။ ဝိဇ္ဇာမနေ၊ ထင်ရှားရှိသော။ ကာမစ္ဆန္ဒာဒယော၊ ကာမစ္ဆန္ဒ အစရှိသည်တို့ကို။ ဝိဇ္ဇာမာနာတိ၊ ရှိကုန်၏ ဟူ၍။အဝိဇ္ဇမာနေ၊ မရှိကုန်သည်တို့ကို။ အဝိဇ္ဇမာနာတိ၊ မရှိကုန်ဟူ၍။ ပဇာနာတိ၊ သိလေရာ၏။အယံ ဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းသည်။ ကာရကော၊ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်းခြင်းကိုပြု၏။ အကာရကော၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်းခြင်းကို မပြုသည်ကား။ နော၊ မဟုတ်။ ပဋ္ဌိပန္နော၊ ကျင့်တတ်၏။ အပဋ္ဌိပန္နော၊ မကျင့်တတ်သည်ကား။ နော၊ မဟုတ်။အဟံပန၊ ငါသည်ကား။တေသဿ၊ ထိုရဟန်း၏။အဏ္ဏာသယံ

အလိုကို။ နဇာနာမိ၊ မသိ။သေ ဧသော၊ ဤရဟန်းသည်၊ ဗုဒ္ဓဝေနေယျော၊ ဘုရားအထံ၌ မင်ဖိုလ်ရထိုက်သော သူသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ကြံ၍။ တံ၊ ထိုရဟန်းကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ သာယန္ဟသမယေ။ညချမ်းသောအခါ၌။ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားသို့။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အယံ၊ ဤရဟန်းယည်။ မမ၊ အကျွန်ုပ်၏။ သဒ္ဓိ-ဝိဟာရိကော၊ ဥပဇ္ဈာယ်ယူသောတပည့်တည်း။ဣမသ္မာ၊ ဤရဟန်းအား။ မယာ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဣမိနာ ကာရဏေန၊ ဤသို့သောအကြောင်းဖြင့်။ ဣဒံနာမ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ဤမည်သော ကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ ဒိန္နံ၊ ပေး၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော။ တံပဝတ္တိံ၊ထိုအကြောင်းကို။ အာရောစေသိ၊ ကြား၏။

အထ၊ ထိုသို့ကြားသောအခါ၌။ နံ၊ ထိုရဟန်းကို။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဧတံ အာသယာနုသယဘာဝဏ်နာမ၊ ထို အာသယာနုသယဘာဝ်မည်သည်ကား။ ပါရမိယော၊ ပါရမီတို့ကို၊ ပူရေတွာ၊ ပြည့်စေ၍။ ဒသသဟဿီလောကဓာတုံ၊ တစ်သောင်းသော လောကဓာတ်ကို။ ဥန္နာ-ဒေတွာ။ ပဲ့တင်ထပ်စေ၍။ သဗ္ဗညုတံ၊ သဗ္ဗညုတအဖြစ်သို့။ ပတ္တာနံ၊ရောက်ကုန်သော။ ဗုဒ္ဓါနံ ယေဝ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့၏သာလျှင်။ ဝိသယောတိ၊ အရာတည်းဟု။ ဝတ္တွာ၊ မိန့်တော်မူ၍။ သေ ဧသော၊ ဤရဟန်းသည်။ ကတရကုလာ၊ အဘယ်အမျိုးမှ။ ပဗ္ဗဇိတောနုခေါ။ ထွက်၍ ရဟန်းပြုသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဝဇ္ဇန္တော၊ ဆင်ခြင်လတ်သော်။ သုဝဏ္ဏကာရ-ကုလာ၊ ရွှေပန်းထိမ်သည်အမျိုးမှ။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ထွက်၍ ရဟန်းပြု၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဉ တွာ၊ သိ၍။ အတီတေ အတ္တဘာဝေ၊ လွန်လေပြီးသော ကိုယ်အဖြစ်တို့ကို။ သြလောကေန္တော၊ ကြည့်သည်ရှိသော်။ တဿ၊ ထို ရဟန်း၏။ သုဝဏ္ဏကာရကုလေယေဝ၊ ရွှေပန်းထိမ်သည် အမျိုး၌သာလျှင်။ ပဋိပါဋိယာ၊ အစဉ်အတိုင်း။ နိဗ္ဗတ္တာနိ၊ ဖြစ်ကုန်သော။ ပဗ္ဗအတ္တဘာဝ-သတာနိ၊ငါးရာသော ကိုယ်အဖြစ်တို့ကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ ဣမိနာ ဒဟ-ရေန၊ ဤ ရ ဟန်း ၊ ယ် သည်။ ဒီဃရတ္တံ၊ ရှည်ကြာစွာသော နေ့ညဉ့်ပတ်လုံး။ သုဝဏ္ဏကာရကမ္မံ၊ ရွှေပန်းထိုမ်လုပ်သောအမှုကို။ ကရောန္တေန၊ ပြုလျက်၊ ကဏ်ကာရပုပ္ဖပဒုမပုပ္ဖါဒီနိ၊ မ ဟာ လ ေ ကာ း ပွင့် ကြာပဒုမာပွင့် စသည်တို့ကို။ ကရိဿာမီတိ၊ ပြုအံ့ဟု။ ရတ္တာသုဝဏ္ဏမေဝ၊ ရွှေနီကိုသာလျှင်။ သမ္ဘရိပတ္ထိတံ၊ တပြောင်းပြန်ပြန်ခတ်၏။ တဿ၊ ထိုကြောင့်။ ဣမဿ၊ ဤရဟန်းအား။ အသုဘပဋိကူလကမ္မဋ္ဌာနံ၊ မတင့်တယ် ရွံရှာဘွယ်ရှိသော ကမ္မဋ္ဌာန်းသည်။ နဝဋ္ဌတိ၊မသင့်။မနာပမေဝ ကမ္မဋ္ဌာနံ။နှစ်သက်ဘွယ်ရှိမသော ကမ္မဋ္ဌာန်းသည်သာလျှင်၊ သပ္ပာယံ၊ လျော်ကန်ပတ်၏။

ကျွတိ၊ ဤသို့။စိန္ဓေတ္တာ၊ ကြံ၍။သာရိပုတ္တ၊သာရိပုတ္တရာ။တယာ၊ သင်သည်။ ကမ္မဋ္ဌာန်၊ကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ဒတ္တာ၊ ပေး၍။စက္ကရောမ်ာသေ၊လေးလတို့ပတ်သုံး။ ကိလမိကံ၊ပင်ပန်းသော။ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို။အဇ္ဇ၊ယနေ့၊ ပစ္ဆာဘတ္တေယေဝ၊ ဆွမ်းစားပြီးသောအခါ၌သာလျှင်။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပတ္တံ၊ ရောက်သည်ကို။ ပဿိဿသိ၊ သင်မြင်လတ္တံ့။ တံ၊ သင်သည်။ ဂစ္ဆ၊ သွားလေလော့။ကျွတိ၊ ဤသို့။ထေရံ၊ သာရိပုတ္တရာမထေရ်ကို။ဥယျောဇေတ္တာ၊ လွှတ်လိုက်၍။ ကျွဒ္ဓိယာ၊ တန်ခိုးဖြင့်။ စက္ကမတ္တံ၊ လှည်းဘီးမျှလောက်သော။ သုဝဏ္ဏံပဒုမံ၊ ရွှေကြာပဒုမာကို။ မာပေတ္တာ၊ ဖန်ဆင်း၍။ ပတ္တေဟိစေဝ၊ အရွက်တို့ဖြင့် လည်းကောင်း။ နာလေဟိစ၊ အရိုးတို့ဖြင့် လည်းကောင်း။ ဥဒကဗိန္ဒုနိ မုဒ္ဓနိ္ဓဝိယ၊ ရေပေါက်တို့ကိုလွှတ်သကဲ့သို့။ကတ္တာ၊ပြု၍။ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ကျွမံ ပဒုမံ၊ ဤပဒုမာကို။အာဒါယ၊ ယူ၍။ဝိဟာရပစ္ဆိဘာဂေ၊ ကျောင်းစွန်၌။ ဝါလုကရာသိမှိ၊ သဲစုဌ်။ ဌပေတ္တာ၊ ထား၍။ သမ္မုခဋ္ဌာနေ၊ ရှေးရှုထင်ရာအရပ်၌။ပလ္လင်္ကေန၊ ထက်ဝယ်ဖြင့်။ နိသီဒိတ္တာ။ ထိုင်၍။လောဟိတကံ လောဟိတကန္တိ၊နီစွနီစွဟု။ပရိကမ္မံ၊ကသိုဏ်းပရိကံကို။ကရော်ဟိ၊ ပြုလော့။ ကျွတိ၊ ဤသို့။ အဒါသိ၊ ပေး၏။ သတ္ထုဟတ္ထတော၊ မြတ်စွာဘုရားလက်မှ။ ပဒုမံ၊ ပဒုမာကို။ ဂဏှန္တဿေဝ၊ ယူသည်သာလျှင်ဖြစ်သော။ တဿ၊ ထို ရဟန်း၏။စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ ဝသီဒိ၊ ကြည်၏။သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ဝိဟာရ ပစ္ဆိဘာ၊ ကျောင်း၏အစွန်သို့။ဂန္တွာ၊ သွား၍။ပါလုကံ၊ သဲကို။ဥဿာပေတ္တာ၊ စု၍။ တတ္ထ၊ ထိုသဲစုဌ်။ ပဒုမနာလံ၊ ပဒုမာကြာရိုးကို။ ပဝေသေတ္တာ၊ စိုက်၍။ သမ္မုခေ၊ ရှေးရှု။ပလ္လင်္ကေန၊ ထက်ဝယ်ဖြင့်။ နိသိန္နော၊ နေလျက်။ လောဟိတကံ လောဟိတကန္တိ၊ နီစွနီစွဟု။ ပရိကမ္မံ၊ ပရိကံကို။ အာရဘိ၊ အားထုတ်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုရဟန်းအား။ တံခဏညေဝ၊ ထိုခဏ၌သာလျှင်။ နီဝရဏာနိ၊ နီဝရတို့သည်။ နိက္ခမိံသု၊ ထွက်သွားကုန်၏။ ဥပစာရစျာနံ၊ ဥပစာရစျာန်သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ ဖြစ်၏။ တဒနန္တရံ၊ ထို ဥပစာရစျာန်ဖြစ်သည်၏ အခြားမဲ့၌။ ပဌမစျာနံ၊ ပထမစျာန်ကို။ နိဗ္ဗတ္တေတ္တာ၊ ဖြစ်စေ၍။ ပဌဝီကာရေဟိ၊ ငါးပါးသောအခြင်းအရာတို့ ဖြင့်။ ဝသီဘာဝံ၊ လေ့လာသည်၏ အဖြစ်သို့။ ပါပေတ္တာ၊ ရောက်စေ၍။ ယထာနိသိန္နော ဝ၊ ထိုင်လျက်လျှင်။ ဒုတိယစျာနာဒိပိ၊ ဒုတိယစျာန်အစ ရှိသည်တို့သို့လည်း။ ပတ္တာ၊ ရောက်၍။ ဝသီဘူတော၊ လေ့လာလျက်။ စတုတ္ထစျာနေန၊ စတုတ္ထစျာန်ဖြင့်။ စျာနကီဠံ၊ စျာန်၏ ကစားခြင်းကို။ ကီဠန္တော၊ ကစားလျက်။ နိသိဒိ၊ နေ၏။

သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တဿ၊ ထိုရဟန်းအား။ စျာနာနံ၊ စျာန်

တို့၏။ ဥပဓိနှင့်ဘာဝ၊ ဖြစ်သည်၏ အဖြစ်ကို။ ဥတ္တရာ၊ သိ၍။ သေ ဧသော၊ ဤရဟန်းသည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဓမ္မတာယ၊ သဘောအားဖြင့်။ဥတ္တရိ ဝိသေသံ၊ အထက်ဗျာန်မဂ်ဖိုလ်အထူးကို။နိဗ္ဗတ္တေတုံ၊ ဖြစ်စေခြင်းငှာ။သက္ခိ-သာဟိနှခေါ်။ တတ်နိုင်အံ့လော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သြလောကေန္တော၊ကြည့်သည်ရှိသော်၊ နသက္ခိ ဃာတိ၊ မတတ်နိုင်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ဤသို့။ ဥတ္တရာ၊သိ၍။ ဇိဝပဒုမံ၊ ထိုပဒုမာကြာကို။ မိလာယတု၊ ညှိုးစေသတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝဋ္ဌဟိ၊အဓိဋ္ဌာန်၏။တံ၊ထိုကြာကို။ဟတ္ထေ ဟိ၊လက်တို့ဖြင့်။မဒ္ဒိတပဒုမံ ဝိယ၊ ဆန်နယ်သောကြာကဲ့သို့။ မိလာယန္တံ၊ ညှိုးသည်ဖြစ်၍။ ကာဠဝဏ္ဏံ၊မည်းသော အဆင်းရှိသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ထိုရဟန်းသည်။ဗျာနာ၊ ဗျာန်မှ။ ဝုဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ တံ၊ ထိုကြာကို။ သြလောကေတွာ၊ ကြည့်၍။ကိံ-နုခေါ်၊ အသို့နည်း။ ဣမံပဒုမံ၊ ဤကြာပဒုမာသည်။ဇရာယ၊ ဆွေးမြည့်ခြင်းဖြင့်။ ပဟတံ၊နှိပ်စက်သောအဖြစ်သည်။ပညာယတိ၊ထင်၏။အနုပဒိဏ္ဍကေပိ အနုပါဒိဏ္ဍက ရှိပ်သည်လည်း။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဇရာယ၊ ဆွေးမြည့်ခြင်းဖြင့်။ အဘိဘုယျမာနေ၊နှိပ်စက်ခြင်းရှိခဲ့သော်။ ဥပါဒိဏ္ဍကေ၊ ဥပါဒိဏ္ဍကရှိပ်၌။ ကထာ၀၊ ဆိုဖွယ်စကားသည်လျှင်၊ နတ္ထိ၊မရှိ။ ဟိ၊ထိုစကားသင့်စွ။ကွာဒမ္မိ၊ ဤကိုယ်သည်လည်း။ ဇရာ၊ဆွေးမြည့်ခြင်းသည်။အဘိဘဝိဿတိ၊ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ဤသို့။ အနိစ္စလက္ခဏံ၊ အနိစ္စလက္ခဏာကို။ ပဿတိ၊မြင်၏။တသ္မိံ ပန၊ ထိုအနိစ္စလက္ခဏာကိုကား၊ ဒိဋ္ဌမေ၀၊ထင်သည်ရှိသော်။ ဒုက္ခလက္ခဏာ၌၊ဒုက္ခ လက္ခဏာကိုလည်းကောင်း။ အနတ္တလက္ခဏာ၌၊ အနတ္တလက္ခဏာကိုလည်း ကောင်း။ ဒိဋ္ဌေ၀၊ ထင်သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တသ၊ ထိုရဟန်းအား။တယော ဘ၀ါ။ သုံးပါးသော ဘ၀တို့သည်။အာ ဒိတ္တာ၀ိယ၊ ပြောင်ပြောင်လောင်ကုန်သကဲ့သို့။ ကဏ္ဌေ၊လည်၌။ ဗန္ဓကုဏပံ ဝိယ၊ဆွဲသောအကောင်ပုပ်ကဲ့သို့။ ခါယိ ံသု၊ ထင်ကုန်၏။ တသ္မိ ံခဏေ၊ထို ခဏ၌။ဟသ၊ထိုရဟန်း၏။အ၀ိဇ္ဇရေ၊မနီးမဝေးသောအရပ်၌။ကုမာရကာ သူငယ်တို့သည်။ ကေသရံ။တစ်ခုသောအိုင်သို့။သြတရိတွာ၊ဆင်း၍။ကုမုဒါ နိ၊ ကုမုဒရုကြာတို့ကို။ ဘဏ္ဍိတွာ၊နှုတ်၍။ထလေ၊ကျည်း၌။ရာသိ ံကရောန္တိ။ အစုပြု၍ ထားကုန်၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ ဇလေစ၊ ရေ၌တည်သည် လည်းဖြစ်ကုန်သော။ ထလေစ၊ ကျည်း၌တည်သည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ကုမုဒါနိ၊ တို့ကို။ သြသောကေသိ၊ ကြည့်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အသ၊ ထိုရဟန်းအား။ ဇလေ ကုမုဒါနိ၊ ရေ၌ဖြစ်ကုန်သောကြာတို့သည်။အဘိရူ ပါနိ၊အလွန်အဆင်းလှကုန်၏။ ဥဒကပဋ္ဌရန္တာနိ၀ိယ၊ ရေဖြင့်ယိုစီးသကဲ့သို့။

ဥပဇ္ဈာယ်သူ၊ ထင်ကုန်၏။ ဣတရာနိ၊ ကျည်းဌ်ဖြစ်သော ကြာတို့သည်။ အဂ္ဂဋ္ဌေသု၊ အဖျားအဖျားတို့ဌ်။ ပရိမိလာတာနိ၊ ညှိုးကုန်၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ အနုပါဒိဏ္ဏကဋ္ဌ၊ အနုပါဒိဏ္ဏကရုပ်ကိုလည်း။ ဇရာဝေ၊ ဆွေးမြည့်ခြင်းသည်လျှင်။ ပဟာရတိ၊ နှိပ်စက်၏။ ဥပါဒိဏ္ဍကံ၊ ဥပါဒိဏ္ဏကရုပ်သည်။ ကိံ ပန၊ အဘယ်ကြောင့်။ နပဟာရိဿတိ၊ မနှိပ်စက်လတ္တံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဘိုး။ သုဒ္ဓုတရံ၊ ကောင်းစွာ။ အနိစ္စလက္ခဏာဒီနိ၊ အနိစ္စလက္ခဏာ အစရှိသည်တို့ကို။ အဒ္ဒသ၊ မြင်၏။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ဣမဿ ဘိက္ခုနော၊ ဤရဟန်းအား။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းသည်။ ပါကဋီဘူတံ၊ ထင်ရှားဖြစ်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဥ တ္တာ၊ သိ၍။ ဂန္ဓ-ကုဋိယံ၊ ဂန္ဓကုဋိ၌။ နိသိန္နကောဝ၊ နေတော်မူလျက်လျှင်။ သြဘာသံ၊ အရောင်ကို။ မုဉ္စိ၊ လွှတ်၏။ သော၊ ထိုအရောင်သည်။ တဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ မုခံ၊ မျက်နှာကို။ ပဟာရိ၊ နှိပ်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အယံ၊ ထိုရဟန်းအား။ ဘေတံ၊ ဤအရောင်သည်။ ကိံ နု ခေါ၊ အသို့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သြလော-ကေန္တယ၊ ကြည့်စဉ်။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အာဂန္တွာ၊ လာတော်မူ၍။ သမ္မုခေ၊ မျက်မှောက်ဌ်။ ဌိတောဝိယ၊ ရပ်သကဲ့သို့။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ အဋ္ဌလိံ၊ လက်အုပ်ကို။ ပဂ္ဂဏှိ၊ ချီ၍။ အလ၊ ထိုအခါ၌။ အယ၊ ထိုရဟန်းအား။ သတ္ထာ၊ သည်။ သပ္ပါယံ၊ လျောက်ပတ်သည်ကို၊ သလ္လက္ခေတွာ၊ မှတ်၍။ ဣမံ ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ ဟောကြောက်မူအပ်၏။

(၂၇၅) သာရဒိကံ။ တန်ဆောင်မုန်းလ ဖြစ်သော။ ကုမုဒံ၊ ကို။ ပါဏိနာ၊ လက်ဖြင့်။ ဆိန္ဒတိ ဣဝ၊ ဖြတ်သကဲ့သို့။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဟိ-နေဟံ၊ ချစ်ခြင်းကို။ ဥစ္ဆိန္ဒ၊ ဖြတ်လော့။ သန္တိမဂ္ဂမေव၊ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော မဂ်ကိုသာလျှင်။ ဗြူဟယ၊ ပွားလော့။ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို။ သုဂတေန၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဒေသိတံ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။

တတ္ထ သိသံ ဂါထာယ၊ ထိုဂါထာ၌။ ဥစ္ဆိန္ဒာတိ၊ ဥစ္ဆိန္ဒဟူသည်ကား။ အရဟတ္တမဂ္ဂေန၊ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်ဖြင့်။ ဥစ္ဆိန္ဒ၊ ဖြတ်လော့။ သာရဒိကန္တိ၊ သာရဒိကံ ဟူသည်ကား။ သရဒကာလေ၊ တန်ဆောင်မုန်း ကာလ၌။ နိဗ္ဗတ္တံ၊ ဖြစ်သော။ သန္တိမဂ္ဂန္တိ၊ သန္တိမဂ္ဂံဟူသည်ကား။ နိဗ္ဗာနဂါမိ သု၊ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော။ အဋ္ဌင်္ဂိကံမဂ္ဂံ၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသော မဂ်ကို။ ဗြူဟယာတိ၊ ဗြူဟယ ဟူသည်ကား။ ဝဏ္ဏယ၊ ပွားများလော့။ နိဗ္ဗာနန္တိ၊ နိဗ္ဗာန် ဟူသည်ကား။ နိဗ္ဗာန၊ နိဗ္ဗာန်ကိုလည်း။ သုဂတေန၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဒေသိတံ၊ ဟောအပ်၏။ (ဝဏ္ဏိတံ၊ လည်းရှိ၏။ ဝဏ္ဏိတံ၊

ချီးမွမ်းတော်မူအပ်၏ပေး။) တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ တဿ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်၏။ မဂ္ဂံ၊ မဂ်ဟူသော ခရီးကို။ ဘာဝေတိ၊ ပွားများလေ့။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။

ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာအဆုံးခံ့။ သော ဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်။ အရဟတ္တေ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ခံ့။ ပတိဋ္ဌဟိ၊ တည်၏။

ဣတိပရိသမာပနံ၊ နှစ်ဆယ် အတိုင်း အရှည် ရှိသော မဂ္ဂဝဂ်ခံ့ ကိုးခုမြောက် ဖြစ်သော သုဝဏ္ဏကာရတ္ထေရ ဝတ္ထု၏ ပြီးခြင်းကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏၊

နဝမံ သေား။ သုဝဏ္ဏကာရတ္ထေရဝတ္ထု၊ တည်း။

*

၂၀-မဂ္ဂဝဂ္ဂ၊ ၁၀-မဟာဓနဝါဏိဇ ဝတ္ထု

(ရှစ်ဆယ်တို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော မဂ္ဂဝဂ်ခံ့ ကိုးခုမြောက် ဖြစ်သော ရှေ့ပန်းထိမ်သည် အဋ္ဌုပတ္တိခံ့ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာတို့၏ အဘွဲ့ဝဏ္ဏနာကို ပြပြီး၍ ယခုအခါခံ့ နှစ်ဆယ်တို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော မဂ္ဂဝဂ်ခံ့ ဆယ်ခုမြောက်ဖြစ်သော ရှေကုန်သည်ကြီး၏ဝတ္ထုခံ့ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာတို့၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုလိုသော အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသ ဆရာသည် ဣဒံ ဝယဿ အစ ရှိသော ပါဋ္ဌကို မိန့်သတည်း။)

ဣဒံ ဝယဿ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ဣဒ ဝယံ့ဟူသော ဤခမ္မဒေသနာကို။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဇေတဝနေ၊ ကျောင်းတော်ခံ့။ ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူလျက်။ မဟာဓနဝါဏိဇံနာမ၊ မဟာဓနဝါဏိဇအမည်ရှိသော ကုန်သည်ကို။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။

သော၊ ထိုကုန်သည်ကြီးသည်။ ဗာရာဏသိတော၊ ဗာရာဏသီပြည်မှ။ ပဋ္ဌ-သကဋ္ဌသဟာနိ၊ လှည်းငါးရာတို့ကို။ ကုသုမ္ဘရတ္တာနံ၊ ဝတ်ပန်းပွင့်ဖြင့် တမ်အပ်ကုန်သော။ ဝတ္ထာနံ၊ ပုဆိုးတို့ဖြင့်။ ပူရေတွာ။ ပြည့်စေ၍။ ဝဏိဇ္ဇာယ၊ ကုန်သွယ်ခြင်းငှာ။ သာဝတ္ထိံ၊ သာဝတ္ထိပြည်သို့။ အာဂတောကိရ၊ လာသတည်း။ သော၊ ထိုကုန်သည်ကြီးသည်။ နဒီတီရေ၊ မြစ်နားသို့။ ပတ္တော၊ ရောက်၍။ ဒေဝေ၊ နှက်ဖြန်။ နဒီံ၊ မြစ်ကို။ ဥတ္တရိဿာမီတိ၊ ကူးအံ့ဟု၊ တတ္ထေव၊ ထိုမြစ်နားဝယ်သာလျှင်။ သကဋာနိ၊ လှည်းတို့ကို။ မောစေတွာ၊ ချွတ်၍။ ဝသိ၊ နေ၏။

ရတို့ ညဉ့်ခဏ။ မဟာမေဃော၊ မိုးကြိုးသည်။ ဥဒ္ဒဟိတ္တော၊ တက်လတ်၍။ ဝဿီ၊ ရွာ၏။ နဒီ၊ မြစ်သည်။ သတ္တာဟံ၊ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး။ ဥဒကဿ၊ ရေဖြင့်။ ပူရာ၊ ပြည့်လျက်။ အဋ္ဌာသိ၊ တည်၏။ နာဂရာပိ၊ ပြည်သူပြည်သားတို့သည်လည်း။ သတ္တာဟံ၊ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး။ နက္ခတ္တာနိ၊ နက္ခတ်သဘင်တို့ကို။ ကီဠိံသု၊ ကစားကုန်၏။ ကုသုမ္ဘရတ္တဝတ္ထေဟိ၊ ငတ်ပန်းပုဆိုးတို့ဖြင့်။ ကီစ္စံ၊ ရောင်းမှုကိစ္စသည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ မပြီးသေး။ ဝါဏိဇော၊ ကုန်သည်ကြီးသည်။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဒုရံ၊ အဝေးမှ။ အာဂတော၊ လာ၏။ ပုန၊ တစ်ဖန်။ သစေ အာဂမိဿာမိ၊ အကယ်၍ ပြန်သည်ဖြစ်အုံ့။ ပပဋ္ဌော၊ ကြာမြင့်သည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣဒေဝ၊ ဤအရပ်ဌာသာလျှင်။ ဝဿဉ္စ၊ မိုးလေးလလည်းကောင်း။ ဟေမန္တဉ္စ၊ ဆောင်းလေးလလည်းကောင်း။ ဂိမှဉ္စ၊ နွေလေးလလည်းကောင်း။ မမကမ္ပံ၊ ငါ၏ရောင်းခြင်းအမှုကို။ ကရောန္တော၊ ပြုလျက်။ ဝသိတ္တာ၊ နေ၍။ ဣမာနိ၊ ဤပုဆိုးတို့ကို။ ဝိက္ကိဏိဿာမိ၊ ရောင်းအုံ့။ ဣတိ။ ဤသို့။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ နဂရေ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌။ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှာ။ စရန္တော၊ သွားသည်ရှိသော်။ တဿ၊ ထိုကုန်သည်ကြီး၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်အကြံကို။ ဉတ္ဝာ၊ သိသောကြောင့်။ သိတံ၊ ပြုံးခြင်းကို။ ပါတုကရိတ္ဝာ၊ ထင်စွာပြု၍။ အာနန္ဒာတ္ထေရေန၊ သည်။ သိတကာရဏံ၊ ပြုံးတော်မူသောအကြောင်းကို။ ပုဋ္ဌော၊ မေးလျှောက်သည်ဖြစ်၍။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ မဟာဓနဝါဏိဇော၊ ကုန်သည်ကြီးကို။ တေ တယာ၊ သင်သည်။ ဒိဋ္ဌော၊ မြင်၏လော။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ။ မေး၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အာမ၊ သြော်မြင်ပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်သည်ရှိသော်။ သော၊ ထိုကုန်သည်ကြီးသည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဇိဝှိ တန္တရာယံ၊ အသက်အန္တရာယ်ကို။ အဇာနိတ္ဝာ။ မသိမူ၍။ ဣမံ သံဝဝစ္ဆရံ၊ ဤနှစ်ပတ်လုံး။ ဣဒေဝ၊ ဤမြစ်နားဌာနသာလျှင်။ ဝသိတ္ဝာ၊ နေ၍။ ဘဏ္ဍံ၊ ပုဆိုးဘဏ္ဍာကို။ ဝိက္ကိဏိတုံ၊ ရောင်းအုံ့သောငှာ။ ဝိတ္တံ၊ အကြံကို။ အကာသိ ပြု၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ ဘဂဝန္တံ၊ အရှင်ဘုရား။ အယံ၊ ထိုကုန်သည်အား။ အန္တရာယော၊ အန္တရာယ်သည်။ ကိံ ပန ဘဝေယ္ယ၊ အဘယ်သို့ ဖြစ်လတ္တံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ။ နားတော်လျှောက်ပေသော်။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ အာမ၊ သြော် ဖြစ်လတ္တံ့။ သတ္ထာ ဟ ဧဝ၊ ခုနစ်ရက်သာလျှင်။ ဇိဏိတ္ဝာ၊ အသက်ရှည်၍။ သော။ ထိုကုန်သည်ကြီးသည်။ မစ္ဆမုခေ၊ သေမင်းဇမ်းခံတွင်း၌။ ဝတ်ဏ တိ၊ ကျလတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္ဝာ၊ ဆို၍။ ဣမာဂါထာ၊ ဤဂါထာတို့ကို။ အဘာသိ၊ ဟောတော်မူ၏။

အဇ္ဇေ၀ဝ၊ ယနေ့ပင်လျှင်။ အာတပ္ပံ၊ အားထုတ်အပ်သည်ကို။ကိစ္စံ ကရ-ဏီယံ၊ ပြုအပ်၏။ သုဝေ၊ နက်ဖြန်ဌ။ မရဏာ၊ သေခြင်းကို။ ဧကာ၊အဘယ်သူသည်။ ဇာနာ၊ သိနိုင်အံ့နည်း။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ မဟာသေနေန၊ မျှားသောစစ်သည်ရှိသော။ တေန မစ္စုနာ၊ ထိုသေမင်းနှင့်။ နော၊ ငါတို့အား။ သင်္ဂံရံ၊ အချိန်းအချက်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။

အဟောရတ္တံ၊ နေ့ညဉ့်ပတ်လုံး။ အတန္ဒိတံ၊ ပျင်းရိခြင်းမရှိသော။ ဧ၀ံဝိဟာရိ၊ ဤသို့ နေလေ့ရှိသော။ အာတာပိ၊ ကိလေသာကို ပူပန်စေတတ်သော လုံ့လရှိသော။ တံ ပုဂ္ဂလံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ဝေ၊ စင်စစ်။ ဘဒ္ဒေကရတ္တောတိ၊ တစ်ညဉ့်မျှ အသက်ရှည်သော်လည်း ကောင်းသော် အသက်ရှည်ခြင်း ဟူ၍။ သန္တော၊ ကိလေသာမီး ငြိမ်းအေးပြီးသော။ မုနိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အာစိက္ခတေ၊ ဟောကြားတော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။

ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား။ ဂစ္ဆာမိ၊သွားပါအံ့။ အဃ၊ထိုကုန်သည်ကြီးအား။ အာရောစေဃာမိ၊ ကြားအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တော၊ နံ့ားတော် လျှောက်ပေသော်။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ ဝိဃဋ္ဋော၊ လွတ်လွတ်။ဂစ္ဆ၊ သွားလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူလေ၏။ ထေရော၊ ရှင်အာနန္ဒာ မထေရ်သည်။ သကဋ္ဌဌာနံ၊ လှည်းရှိရာသို့။ ဂန္တွာ၊ သွား၍။ ဘိက္ခာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှာ။ စရိ၊ သွား၏။ ဝါဏိဇော၊ ကုန်သည်ကြီးသည်။ထေရံ၊ ရှင်အာနန္ဒာမထေရ်ကို။ အာ၀ဟာရေန၊ ခဲဘွယ်ဘောဇဉ်ဖြင့်၊ ပဋိမာ-နေသိ၊ မြတ်နိုးစေ၏။ **အထ**၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုကုန်သည် ကြီးကို။ ထေရော၊ အရှင်အာနန္ဒာမထေရ်သည်။ ကိတ္တကံ ကာလံ၊ အဘယ်မျှလောက်သော ကာလပတ်လုံး။ ဣဓ၊ ဤအရပ်၌။ ဝသိဿသိ၊ နေလတ္တံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ **အဟံ**၊ ငါသည်။ ဒ္ဝေရတ္တေ၊ ဝေးသော အရပ်မှ။ **အာဂတော**၊ လာ၏။ သစေ ပုန ဂမိဿာမိ၊ **အဂယ်**၍ တစ်ဖန် လာပြန်သည် ဖြစ်အံ့။ ပဟ္ဌော၊ ကြာမြင့်သည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိ ဘဿ၊ ထိုကြောင့်။ ဣမံ ဝံ ဝစ္ဆရံ၊ ဤနှစ်ပတ်လုံး။ ဣဓ၊ ဤအရပ်၌။ ဝသိတ္ဝာ၊ နေ၍။ ဘဏ္ဍံ၊ ပုဆိုးဘဏ္ဍာကို။ ဝိက္ကိဏိတ္ဝာ၊ ရောင်း၍။ ဂမိဿာမိ၊သွားအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တော၊ လျှောက်သည် ရှိသော်။ ဥပါသကာ၊ ဒါယကာ။ ဇိ၀ိတန္တရာယော၊ **အသက်၏** အန္တရာယ်ကို။ ဒုဇ္ဇာနေ၊ သိနိုင်ခဲ၏။ **အပ**ပမာဒံ၊ **မမေ**မလျော့ဘဲ။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှာ။ ဝဋ္ဋတိ၊ သင့်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ ဘန္တေ၊ **အရှင်ဘုရား**။ **အန္တရာယော**၊ **အသက်၏** **အန္တရာယ်**သည်။

ကိ ပနဘဝိသတ္တိ၊ အသို့ဖြစ်လတ္တံ့ မည်မှန်၏လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တော၊ သော်။ဥပါသက၊ ဒါယကာ။အာမ၊ ပြောဖြစ်လတ္တံ့ သည်မှန်၏။ သတ္ထာဟ မေဝ၊ ခုနစ်ရက်မျှသာလျှင်။ တေ၊ သင်၏။ ဇီဝိတံ၊ အသက်သည်။ ပဝတ္တိ-ဿတိ၊ ရှည်လတ္တံ့။ 'ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ သော၊ ထိုကုန်သည် ကြီးသည်။ သဝိဂ္ဂမာနသော၊ ထိတ်လန့်သောစိတ်ရှိသည်၊ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ ဗုဒ္ဓပွေမုခ်၊ ဘုရားအမှူးရှိသော။ ဘိက္ခုသံ၊ ရဟန်းသံဃာကို။ နိမန္တေတ္တာ၊ ဖိတ်၍။ သတ္ထာဟံ၊ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး။ မဟာဒါနံ၊ ကြီးစွာသောအလှူကို။ ဒတ္တာ၊ လှူ၍။ အနုမောဒနတ္ထာယ၊ တရားနာအံ့သောငှာ။ ပတ္တေ၊ မြတ်စွာ ဘုရားသပိတ်တော်ကို။ ဂဏှိ၊ ယူ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုကုန် သည်ကြီးအား။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အနုမောဒနံ၊ တရားဟော ခြင်းကို။ ကရောန္တော၊ ပြုပြီးသော်။ ဥပသက၊ ဒါယကာ။ ပဏ္ဍိတနု နာမ၊ ပညာရှိ မည်သည်ကား။ ဣဒါနိ ဣဒါနိ ဣတိ ဣတိ ဣတ

လျှင်။ ဝသိဿာမိ၊ နေအံ့။ ဣတိ ဝေ၊ ဤသို့။ ဒိဋ္ဌဓမ္မိကသမ္ပရာယိကံ၊ ပစ္စုပ္ပန်သံသရာ၌ဖြစ်သော။ အတ္ထံ၊ အကျိုးကို။ အဇာနန္တော၊ မသိသည်ဖြစ်၍။ ဗာလော၊ သူမိုက်သည်။ ဝိစိနေတိ၊ ကြံ၏။ အန္ဓရာယန္တိ၊ အန္ဓရာယ်ဟူသည်ကား။ အသုကသ္မိံ နာမ၊ ဤမည်သော။ ကာလေ ဝါ၊ ကာလ၌လည်းကောင်း။ ဒေသေ ဝါ၊ အရပ်၌လည်းကောင်း။ ဝယေ ဝါ၊ အရွယ်၌လည်းကောင်း။ မရိဿာမီတိ၊ သေအံ့ဟု။ အတ္ထံနော၊ မိမိ၏။ ဧဝံ ဝိတန္တေ-ရှယ်၊ အသက်အန္တရယ်ကို။ နဇာနာတိ၊ မသိ။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။

ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာ၏အဆုံး၌။ သောဝါဏိဇော၊ ထိုကုန်သည်ကြီးသည်။ သောတာပတ္တိဖလာ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌။ ပတိဋ္ဌတိ၊ တည်၏။ သမ္ဘတ္တာနံပိ၊ ရောက်လာသော ပရိသတ်တို့အားလည်း။ ဓမ္မဒေသနာ၊ ဒေသနာတော်သည်။သာတ္ထိကာ၊ အကျိုးရှိသည်။အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဝါဏိဇေ ပိ၊ ကုန်သည်ကြီးသည်လည်း။ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ အနုဂန္တွာ၊ ပို့လိုက်၍။ နိဝတ္တိတ္တာ၊ ပြန်၍။ မေ၊ ဝါ အားလည်း။ သီသရောဂေါ ဝိယ၊ ဦးယဉ်းနာကဲ့သို့သော အနာသည်။ ဥပ္ပန္နော တိ၊ ဖြစ်၏ဟူ၍။ သယနေ၊ အိပ်ရာ၌။ နိပဇ္ဇိ။ အိပ်၏။ တထာနိပန္နော ဝ၊ ထိုသို့အိပ်လျက်လျှင်။ ကာလံ ကရိတ္တာ၊ သေ၍။ တုသိတဝိမာနေ၊ တုသိတာနတ်ပြည်၌။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ ပရိ သမာပနံ၊ နှစ်ဆယ်အတိုင်းအရှည်ရှိသော မဂ္ဂဝင်္ဂ ဆယ်ခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော။ မဟာဓနဝါဏိဇဝတ္ထု၏ ပြီးခြင်းကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မှတ်အံ့၏။

ဒသမံ။ သော။ မဟာဓနပါဏိဇဝတ္ထု၊ တည်း။

*

၂၀-မဂ္ဂဝဂ်၊ ၁၁-ကိသာဂေါတမီ ဝတ္ထု

(ဆယ်ခုထို၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော မဟာဓနပါဏိဇ၏ အဋ္ဌုပ္ပတ္တိ၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုပြီး၍ ယခုအခါ ဆယ်တစ်ခုမြောက်ဖြစ်သော ကိသာဂေါတမီဝတ္ထု၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုထိုသော အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသ ဆရာသည် တံ ပုတ္တပသုသမ္မတ္တန္တိ-အစရှိသော ပါဋိကို မိန့်သတည်း။)

တံ ပုတ္တပသုသမ္မတ္တန္တိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ တံ ပုတ္တပသုသမ္မတ္တံ ဟူသော ဤ ဓမ္မဒေသနာကို။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူလျက်။ ကိသာဂေါတမိं၊ ကိသာဂေါတမီကို။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဝတ္ထု၊ ဝတ္ထုကို။ သဟသဝဏ္ဏေ၊ သဟသဝဏ်၌-

အမတ်၊ သေခြင်းကင်းသော၊ ပဒံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို။ အပသဲ့ အပသဲ့နှင့်၊ မမြင်သော။ ယောစ၊ အကြင်သူသည်ကား။ ဝဿသတ်၊ ဒုနှစ်တာ ရှာ ပတ်လုံး၊ ဇီဝေ၊ အသက်ရှည်အံ့ သော၊ ထိုသူသည်။ နှ သေယျော၊ မမြတ်။ အမတ်၊ သေခြင်းကင်းသော။ပဒံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို။ပဿတော၊ မြင်သောသူသည်။ ကောဟံ၊ တစ်ရက်မျှ။ဇီဝိတံ၊ အသက်ရှည်ရခြင်းသည်။ သေယျော၊ မြတ်၏။

ဣတိဣမာယ ဂါထာဝဏ္ဏနာယ၊ဤဂါထာအဖွင့်ပြီး။ဝိတ္ထာရေတွာ၊ခဲ့၍။ ကထိတံ၊ ဟောအပ်ပြီ။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ကိသာဂေါတမီ၊ ကိသာဂေါတမီ၊ တေ၊ သင်သည်။ ကေစ္စာရမတ္တာ၊' တစ်လက်ဆွမ်းမျှသော။ သိဒ္ဓတ္ထကာ၊ မုန့်ညင်းဆံတို့ကို။ လဒ္ဓါ၊ ရအပ်၏လော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ နလဒ္ဓါ၊ မရပါ။ ဣတိ ဝတ္တွာ၊ ၍။ သကလဂါမေ၊ အလုံးစုံသောရွာ၌။ ဇီဝန္တေဟိ၊ အသက်ရှည်ကုန်သောသူတို့ထက်။ မတကာဝေ၊ သေသောသူတို့သည်သာလျှင်။ ဗဟုတရာကိရ၊ များကုန်သတတ်။ ဣဟ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။နံ၊ ထိုကိသာဂေါတမီကို။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တံ၊ သင်သည်။ မမေဝ ပုတ္တော၊ ငါ၏သားသည်သာလျှင်။ မတောတိ၊ သေ၏ဟု၊ သလ္လက္ခေသိ၊ မှတ်၏။သေ၊ ဤသေသော သဘောတရားသည်။ သဗ္ဗသတ္တာနံ၊ ခပ်သိမ်းသော သတ္တဝါတို့အား။ ဝုဝဓမ္မော၊ မြဲသောသဘောတည်း။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ မစ္စုရာဇာ၊ သေမင်းသည်။အပရိပုဏ္ဏစ္ဆာသယေ၊ အလိုမပြည့်ကုန်သော။သဗ္ဗသတ္တေ၊ ခပ်သိမ်းသော သတ္တဝါတို့ကိုသာလျှင်။ မဟောဃော၊ ကြီးစွာသောရေ အယဉ်သည်။ ပရိကဿမာနော၊ ငင်လျက်၊ သမုဒ္ဒေ၊ သမုဒ္ဒရာ၌။ ပက္ခိပတိ ဝိယ၊ ထည့်သကဲ့သို့။ အပါယသမုဒ္ဒေ၊ အပါယ်ဘုံသောသမုဒ္ဒရာ၌။ ပက္ခိပတိ၊ ထည့်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္တွာ၊ ၍။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေန္တော၊ ဟောတော်မူလိုသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣမံ၊ ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။

(၂၀၇) ပုတ္တပဿုသမ္ပတ္တံ၊ သား သမီး ဆင် မြင်း နွားဝသည်တို့နှင့် စပ်သော။ ဗျာသတ္တမနသံ၊ အစဲတို့ကရုပ် ဗာဟိရရုပ်၌ကပ်ငြိသောစိတ်ရှိသော။ တံနရံ၊ ထိုလူကို။ သုတ္တ၊ အိပ်ပျော်သော။ ဂါမံ၊ ရွာသို့ရွာသား အပေါင်းကို။ မဟောဃော၊ ကြီးစွာသောရေအယာဉ်သည်။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ဂစ္ဆတိ ဣဝ၊ သွားသကဲ့သို့။ ပဓု၊ သေမင်းသည်။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့ဟောတော်မူ၏။

တတ္ထ တိသံ ဂါထာယံ၊ ထိုဂါထာ၌။ တံ ပုတ္တပသုသမ္မသန္တိ၊ တံ ပုတ္တ ပသုသမ္မတ္တံ၊ ဟူသည်ကား။ ရူပဗလာဒိသမ္ပန္နေ၊ အဆင်း၊ ခွန်အား စသည်နှင့် ပြည့်စုံကုန်သော၊ ပုတ္တေစ၊ သားသမီးတို့ကိုလည်း ကောင်း။ ပသူစ၊ နွားစသော သတ္တဝါတို့ကိုလည်း ကောင်း။ လဘိတ္ထာ၊ ၍။ မမပုတ္တာ၊ ငါ့သားတို့သည်။ အဘိရူပါ၊ အလွန်အဆင်းလှကုန်၏။ ဗလသမ္ပန္နာ၊ အားနှင့်ပြည့်စုံကုန်၏။ ပဏ္ဍိတာ၊ ပညာရှိကုန်၏။ သဇ္ဇက်စ္စသမတ္ထာ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော ကိစ္စ၌စွမ်းနိုင်ကုန်၏။ မမ ဂေါဏာ၊ ငါ၏နွားတို့သည်။ အဘိရူပါ၊ အလွန်အဆင်းလှကုန်၏။ အရောဂါ၊ အနာမရှိကုန်။ မဟာတာရဝဟာ၊ မျှားစွာကုန်သော ဝန်ကို ရွက်ဆောင်နိုင်ကုန်၏။ မမ ဂါဝီ၊ ငါ့နွားမတို့သည်။ ဗဟုခီရာ၊ မျှားစွာသော နို့ရည်ရှိကုန်၏။ ကူဟိ ဝေ၊ ဤသို့။ ပုတ္တေဟိစ၊ သားသမီးတို့နှင့်လည်း ကောင်း။ ပသူဟိစ၊ နွားစသော သတ္တဝါတို့နှင့်လည်း ကောင်း။ သမ္မတ္တံ၊ စပ်သော။ တံ နရံ၊ ထိုလူကို။ ဗျာသတ္တမနသန္တိ၊ ဗျာသတ္တမနသံ ဟူသည်ကား။ ဟိရညသုဝဏ္ဏာဒီသုဝါ၊ ငွေရွှေ စသည်တို့၌ လည်း ကောင်း။ ပတ္တစီဝရာဒီသုဝါ၊ သပိတ် သင်္ကန်း စသည်တို့၌ လည်း ကောင်း။ ကိဉ္စိဒေဝ၊ တစုံတခုကိုလျှင်။ လဘိတ္ထာ၊ ရ၍။ တတော၊ ထို့ထက်။ ဥတ္တရိကရံ၊ လွန်စွာကို။ ပတ္ထနကာတာ၊ တောင့်တ သောအားဖြင့်။ အာသတ္တမာနသံ ဝါ၊ ဆာပင်ပြီသော စိတ်ရှိသည်လည်းဖြစ် သော။ တထာ၊ ထိုမျှ။ စက္ခုဝိညေယျာဒီသုဝါ၊ မျက်စိဖြင့် သိအပ်သည် အစရှိကုန်သော။ အာရုမ္မဏေသုဝါ၊ အာရုံတို့၌လည်း ကောင်း။ ဝုတ္တပ္ပကာ ရေသု၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော အပြားရှိကုန်သော။ ပရိက္ခရေသုဝါ၊ ပရိက္ခရာ တို့၌လည်း ကောင်း။ ယံယံ၊ အကြင်အကြင်သို့သော ပရိက္ခရာကို။ လဒ္ဓံ၊ ရအပ် သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တတ္ထ တတ္ထေဝ၊ ထိုထိုပရိက္ခရာ၌သာလျှင်။ လဂ္ဂန

ဟာယ၊ ကပ်ငြိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဗျာသတ္တမာနသံ ဝါ၊ ကပ်ငြိသော စိတ်ရှိထသော။ (အာသတ္တမာနသံ ဝါ၊ လည်းရှိ၏။ ပရိယာယ်တူမှတ်လေ) သုတ္တံ ဂါမန္တိ၊ သုတ္တံ ဂမံ ဟူသည်ကား။ နိဒ္ဒံ၊ အိပ်ပျော်ခြင်းသို့။ ဥပဂတံ၊ ရောက်သော။ သတ္တံ နိကာယံ၊ သတ္တဝါအပေါင်းကို။ မဟောဃော ဝါတိ၊ မဟောဃော ပါ ဟူသည်ကား။ ဂမ္ဘီရဝိတ္ထတော၊ အစောက်နှက်သော။ မဟာနဒီနံ၊ မြစ်ကြီးတို့၏။ သြဃော၊ ရေအယာဉ်သည်။ အန္တမသော၊ အယုတ် သဖြင့်။ သုနခံ ပိ၊ ခွေးကိုမျှလည်း။ အသေသေတ္ထာ၊ မကြွင်းစေမူ၍။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော။ ဝေရုပ်၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ ဂါမ်ရွာသူရွာသားအပေါင်း ကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ဂစ္ဆတိ ယထာ၊ သွားသကဲ့သို့။ ဝေတထာ၊ ထို့အတူ။ ဝုတ္တပ္ပကာ ရံ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော အပြားရှိသော။ နရံ၊ လူကို။ မစ္စု၊ သေမင်း

သည်။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏။ ကွတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။

ဒေသနာဝ၀သာနေ၊ ဒေသနာအဆုံး၌။ ကိသာဂေါတမီ၊ ကိသဂေါတမီသည်။ သောတာပတ္တိဖလေ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌။ ပတိဋ္ဌတိ၊ တည်၏။ သမ္ပတ္တာနံပိ၊ ရောက်လာသော ပရိသတ်တို့အားလည်း။ ဓမ္မဒေသနာ၊ ဒေသနာတော်သည်။ သာတ္ထိကာ၊ အကျိုးရှိသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ကွတိပရိသမာနံ၊ နှစ်ဆယ်တို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော မဂ္ဂဝဂ်၌ တစ်ဆယ် တစ်ခုမြောက် ဖြစ်သော ကိသာဂေါတမီ၀တ္ထု ပြီးခြင်းကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏။

ကောဒသမံ၊ သော။ ကိသာဂေါတမီ၀တ္ထု၊ တည်း။

*

၂၀-မဂ္ဂ၀ဂ္ဂ၊ ၁၂-ပဋ္ဌာစာရီ ဝတ္ထု

(နှစ်ဆယ်တို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော မဂ္ဂဝဂ်၌ ကိသဂေါတမီ၏ အဋ္ဌုပ္ပတ္တိကို ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာတို့၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုပြီး၍ ပဋ္ဌာစာရီ၀တ္ထု၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာတို့၏ အတ္ထ-ဝဏ္ဏနာကို ပြုတော်မူလိုသော အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသဆရာသည် နသန္တိပုတ္တာတိ·အစရှိသောပါဠိကို မိန့်သတည်း။)

နသန္တိ ပုတ္တာတိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ နသန္တိ ပုတ္တာ ဟူသော ဤဓမ္မဒေသနာကို။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူလျက်။ ပဋ္ဌာစာရိံ။ ပဋ္ဌာစာရီကို။ အရဟ္တ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဝတ္ထု၊ ဝတ္ထုကို။ သဟသ-ဝဂ္ဂေ၊ သဟသ၀ဂ္ဂ....

ဥဒယဗ္ဗယံ၊ အဖြစ်အပျက်ကို။ အပသုံ အပသေန္တော၊ မမြင်သော။ ယောစ၊ အကြင်သူသည်ကား။ ဝဿသတံ၊ အနှစ်တရာပတ်လုံး။ ဇီဝေ၊ အသက်ရှည်အုံ့။ သော၊ ထိုသူသည်။ နု သေယျော။ မြတ်သည်မမည်။ ဥဒယဗ္ဗယံ၊ အဖြစ်အပျက်ကို။ မဿတော ပဿန္တဿ၊ မြင်သောသူ၏။ ကောတံ၊ တစ်ရက်မျှ။ ဇီဝိတံ၊ အသက်ရှည်ခြင်းသည်။ သေယျော၊ မြတ်၏။

ကွတိ ကွမာယ ဂါထာ၀ဏ္ဏနာယ၊ ဤဂါထာအဖွင့်၌။ ဝိဇ္ဇာရေတွာ၊ ခဲ့၍။ ကထိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်ပြီ။ ဟဒါနေ၊ ထိုအခါ၌ကား။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပဋ္ဌာစာရိံ၊ ပဋ္ဌာစာရီကို။ တနုဘူတသောကံ၊ ပါ:

သည်ဖြစ်၍ဖြစ်သော စိုးရိမ်ခြင်းကို။ ဥ-တွာ၊ သိ၍။ ပဌာစာရေ၊ ပဌာ-စာရီ။ ပုတ္တာဒယောနာမ၊ သားအစရှိသော သူတို့ မည်သည်ကား။ပရ-လောကံ၊ တမလွန်ဘဝသို့။ ဂစ္ဆန္တိသေ၊ သွားသောသူအား။ တာဏံဝါ။ စောင့်ရှောက်ရာသည် လည်းကောင်း။ လေဏံဝါ၊ ပုန်းအောင်းရာသည် လည်းကောင်း။ သရဏံဝါ၊ ကိုးကွယ်ရာသည်လည်းကောင်း။ ဘဝိတုံ၊ ဖြစ်ခြင်းငှာ၊ နသက္ကောတိ၊ မတတ်နိုင်ကုန်။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ဝိဇ-မာနပိ၊ ထင်ရှားရှိသော်လည်း။ တေ၊ ထိုသားအစရှိသော သူတို့သည်။ နတ္ထိယော၊ မရှိသည်မည်ကုန်သည်သာတည်း။ ပဏ္ဍိတေပန၊ ပညာရှိသော သူသည်ကား။ သီလံ၊ စတုပါရိသုဒ္ဓိသီလကို။ ဝိသောဓေတွာ၊ သုတ်သင်၍။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ နိဗ္ဗာနဂါမိမဂ္ဂမေဝ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော မဂ်ကိုသာလျှင်။ သောဓေတုံ၊သုတ်သင်ခြင်းငှာ။ ဝဋ္ဋတိ။ယင်း၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္တွာ၊ ဆိုး၍။ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေန္တော၊ ဟောတော်မူလိုသည် ဖြစ်၍။ ဣမာဂါထာ၊ ဤဂါထာတို့ကို။ အဘာသိ၊ ဟောတော်မူ၏။

(၂၇၇) ဏာဏာယ၊ မိမိအား စောင့်ရှောက်ခြင်းငှာ၊ ပုတ္တာ၊သား အစရှိသောသူတို့သည်။ နသန္တိ၊ မရှိကုန်။ ပိတာ၊ မိဘတို့သည်။ နသန္တိ၊ မရှိကုန်။ ဗန္ဓဝါပိ၊ အဆွေခင်ပွန်း နှလုံးအကျွမ်းဝင်သော သူတို့သည် လည်း။ နသန္တိ၊ မရှိကုန်။ အန္တကေန၊ သေမင်းသည်။ အဓိပန္နဿ၊နှိပ်စက် သောသူအား။ ဥတ္တိသု၊အဆွေခင်ပွန်း အစရှိသောသူတို့တွင်။တာဏတာ၊ တစ်ယောက်ယောက်မျှ စောင့်ရှောက်နိုင်သည်၏အဖြစ်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။

(၂၇၉) ဝသံ၊ အလိုဟူသော။ တေမတ္ထံ၊ ထိုစောင့်ရှောက်ခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်သောအကြောင်းကို။ ဥ-တွာ၊ သိ၍။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသော သူသည်။ သီလသံဝုံသော၊ စတုပါရိသုဒ္ဓိသီလကိုစောင့်ရှောက်သည်ဖြစ်၍။ နိဗ္ဗာနဂမနံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော။ မဂ္ဂံ၊ မဂ်ကို။ ခိပ္ပမေဝ၊ လျင်စွာသာလျှင်။ ဝိသောဓယေ၊ သုတ်သင်ရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။

တတ္ထ တာသု ဂါထာသု၊ ထိုဂါထာတို့၌။ တာဏာယတိ၊ တာဏာယ ဟူသည်ကား။ တာဏတာဝါယ၊ စောင့်ရှောက်ခြင်းငှာ။ ပဘိဒ္ဒာနတ္ထာယ၊ တည်ရာဖြစ်ခြင်းငှာ။ဗန္ဓဝါတိ ၊ဗန္ဓဝါဟူသည်ကား။ပုတ္တော၊သားသမီးတို့ကို လည်းကောင်း။မာတာပိတရော၊အမိအဘတို့ကိုလည်းကောင်း။ဌပေတွာ၊ ထား၍။အဝသေသာ၊ကြွင်းကုန်သော။ဥတ္တိသုဟဇ္ဇာ၊အဆွေခင်ပွန်း နှလုံး အကျွမ်းဝင်သော သူတို့သည်။ အန္တကေနာဓိပန္နဿာတိ၊ အန္တကေနာမ်-

ပန္ဒဏ္ဍ ဟူသည်ကား။ မရဏေန၊ သေမင်းသည်။ အတိဘူတဏ္ဍ၊ နှိပ်စက်သောသူအား။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ ပဝတ္တေယံ၊ ပဝတ္တိအခါ၌။ ပုတ္တာ-ဒယော၊ သားအစရှိသော သူတို့သည်။ အန္ဒဗာနာဒိနေနစေဝ၊ ထမင်းအဖျော်စသည်ကိုပေးသဖြင့်လည်းကောင်း။ ဥပဇ္ဈာကိစ္စတ္ထရဏေနစ၊ ဖြစ်သောကိစ္စကို ထုတ်သဖြင့်လည်းကောင်း။ တာဏာ၊ စောင့်ရှောက်အပ်သည်။ ဟုတ္တာပိ၊ ဖြစ်၍လည်း။ မရဏကာလေ၊ သေသောအခါ၌။ကေနစိ-ဥပါယေန၊ တစုံတခုသော အကြောင်းဖြင့်။ မရဏံ၊ သေခြင်းကို။ ပဋ္ဌာ-ဟိတုံ၊ တားမြစ်ခြင်းငှာ။ အသမတ္ထတာယ၊ မစွမ်းနိုင်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ လေဏတ္ထာယ၊ ပုန်းအောင်းခြင်းငှာ။ နသန္တိ၊ မရှိကုန်။ တေနေဝ၊ ထို့ကြောင့်လျှင်။ နတ္ထိဥာတိသုတ်ဏတာတိ၊ နတ္ထိဥာတိသုတာဏတာ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဧတမတ္ထံ ဝသန္တိ၊ ဧတမတ္ထံ ဝသံ ဟူသည်ကား။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ တေသံ၊ ထိုဆွေမျိုးစသောသူတို့တွင်။ အညမညဿ၊ တစ်ယောက်သည် တယောက်အား။ တာဏံ၊ စောင့်ရှောက်ရာကို။ ဘဝိတုံ၊ ဖြစ်ခြင်းငှာ။ အသမတ္ထဘာဝသင်္ခါတံ၊ မစွမ်းနိုင်သည်၏ အဖြစ်ဟု ဆိုအပ်သော။ ကာရဏံ၊ အကြောင်းကို။ ဇာနိတွာ၊ သိ၍။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသောသူသည်။ စတုပါရိသုဒ္ဓိသီလေန၊ လေးပါးသော စတုပါရိသုဒ္ဓိသီလဖြင့်။ သံဝုတော ရက္ခံ ဘဝေ ပိဏ်ဏော၊ စောင့်ရှောက်လုံခြုံစေအပ်သည်။ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ နိဗ္ဗာနံ။ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော။ အဋ္ဌင်္ဂိကံ မဂ္ဂံ၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးရှိသော မဂ်ကို။ ဝိသုဒ္ဓိယံ၊ လျင်စွာလျင်စွာ။ ဝိသောဓေယ္ယ၊ သုတ်သင်ရာ၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။

ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာတော်၏အဆုံး၌။ ပဋ္ဌာစာရီ၊ ပဋ္ဌာစာရီသည်။ သောတာပတ္တိဖလေ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌။ ပတိဋ္ဌိတိ။ တည်၏။ အညေ၊ တစ်ပါးကုန်သော။ ပဟူ၊ များစွာသောသူတို့သည်လည်း။ သောတာပတ္တိဖလာဒီနိ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ် အစရှိသည်တို့သို့။ ပါပုဏိံသု၊ ရောက်ကုန်၏။ ဣတိပရိသမာပနံ၊ နှစ်ဆယ်တို့၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော မဂ္ဂဝဂ်၌ တစ်ဆယ်နှစ်ခုမြောက် ဖြစ်သော ပဋ္ဌာစာရီဝတ္ထု၏ ပြီးခြင်းကို။ ဒဠ္ဍဗ္ဗ၊ မှတ်အပ်၏။

ဒွါဒသမံ၊ သော၊ ပဋ္ဌာစာရီဝတ္ထုတည်း၊
မဂ္ဂဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

ဝိသတိမော၊ သော်၊ ဝဂ္ဂေါ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီ။

၂၁—ပကိဏ္ဏကဝဂ္ဂ

၁-အတ္တနော ပိုဗ္ဗကမ္မ ဝတ္ထု

(ဆစ်ဆယ်နှစ်ခုသော ဝတ္ထုတို့ဖြင့် မှတ်အပ်, ဗိုင်းခြားအပ်သော နှစ်ဆယ်တို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော မဂ္ဂဝဂ်၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာတို့၏ အဋ္ဌဝဏ္ဏနာကို ပြုပြီး၍ ယခုအခါ ကိုးဝတ္ထုတို့ဖြင့် မှတ်အပ်, ဗိုင်းခြားအပ်သော နှစ်ဆယ်တစ်ခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော ပကိဏ္ဏကဝဂ်၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာတို့၏ အဋ္ဌဝဏ္ဏနာကို ပြုလိုသော အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသဆရာသည် မတ္တာသုခပရိစ္စာဂါတိ အစရှိသော ပါဠိကို မိန့်သတည်း။)

မတ္တာသုခပရိစ္စာဂါတိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ မတ္တာသုခပရိစ္စာဂါ ဟူသော ဤဓမ္မဒေသနာကို။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝေဠုဝနေ၊ ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူလျက်၊ အဘွာနော၊ မိမိ၏။ ပုဗ္ဗကမ္မံ၊ ရှေးဘ၌ပြုသောကံကို။ အာရဗ္ဘ။ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။

ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ ကေသွိ သမယေ၊ တစ်ပါးသောအခါ၌။ ဝေ-သာလီ၊ ဝေသာလီပြည်သည်။ ဣဒ္ဓါ၊ ပြည့်စုံသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဗီတာ၊ ဝပြောပွင့်လင်းသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဗဟုဇနာ၊ များသောလူရှိ၏။ အာကိဏ္ဏမနုဿာ၊ ပြွမ်းသောလူ ရှိ၏။ ဟိ၊ ထိုစကား သင့်စွ။ ဟတ္ထ၊ ထိုဝေသာလီပြည်၌။ ဝါရေန ဝါရေန၊ အလှည့်အလှည့်ဖြင့်။ ရဇ္ဇံ၊ မင်းအဖြစ်ကို။ ကာရေန္တာနံ၊ ပြုကုန်သော။ ခတ္တိယာနံ ယေဝ၊ မင်းတို့၏ သားလျှင်။ သတ္တ သတာဓိကာနိ၊ ခုနစ်ရာအလွန်ရှိကုန်သော။ သတ္တသ-ဟဿာနိစ၊ ခုနစ်ထောင်သော မင်းတို့သည် လည်းကောင်း။ သတ္တစ ခတ္တိယာ၊ ခုနစ်ယောက်သော မင်းတို့သည် လည်းကောင်း။ အဟေသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုခုနစ်ထောင့် ခုနစ်ရာ့ ခုနစ်ယောက်သော မင်းတို့၏။ ဝသနဋ္ဌာယ၊ နေရာအကျိုးငှာ။ တတ္ထ ကာယေဝ၊ ထိုမျှလောက် ခုနစ်ထောင့် ခုနစ်ရာ့ ခုနစ်ယောက်ကုန်သော။ ပါသာဒါ၊ ပြာသာဒ်တို့သည်။ အဟေသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တ ဏ္ဍ ကာ ယေ ဝ၊ ထိုမျှလောက်သာ လျှင် ဖြစ်ကုန်သော။ ကူဋာဂုါရာနိစ၊ စုလစ်မွန်းခ္ဂန်တပ်သော တန်ဆောင်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဥဿာ ဝေ၊ ဥယျာဉ်၌။ ဝိဟရတ္ထာယ၊ နေရာအကျိုးငှာ။ တတ္ထ ကာ ယေ ဝ၊ ထိုမျှ လောက် သာ လျှင် ဖြစ်ကုန်သော။ အာရာမာစ၊ အာရာမ်တို့သည်လည်းကောင်း။ ပေါက္ခ ရဏီ ယောစ၊ ရေကန်

တို့သည်လည်းကောင်း။ အဟောသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ သာ၊ ထိုဝေသာလီပြည်သည်။ အပရေန သမယေန၊ တစ်ပါးသောအခါ၌။ ဒုဗ္ဘိက္ခာ၊ ငတ်မွတ်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ဒုဿသာ၊ ကောက်မကောင်းသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုဝေသာလီပြည်၌။ဆာတကဘယေန၊ ငတ်မွတ်သောဘေးကြောင့်။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ဒုဂ္ဂတမနုဿာ၊ ဆင်းရဲသောသူတို့သည်။ ကာလမကံသု၊ သေကုန်၏။ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုအရပ်၌။ ဆိဒ္ဓိတာနံ၊ စွန့်ပစ်အပ်ကုန်သော။ တေသံ ကုဏပါနိ၊ ထိုထိုအိုကောင်ပုပ်တို့၏။ ဂန္ဓေန၊ အနံ့ကြောင့်။ အမနုဿာ၊ ဘီလူးတို့သည်။ နဂရံ၊ မြို့သို့။ ပဝိသိံသု၊ ဝင်ကုန်၏။ အမနုဿုပဒ္ဒဝေန၊ ဘီလူးဘေးကြောင့်။ ဗဟူဇနာ၊ များစွာသောလူတို့သည်။ ကာလမကံသု၊ သေကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုသေသောသူတို့၏။ ကုဏပဂန္ဓပဋိက္ကူလတာယ၊ပုပ်သောအနံ့ဖြင့် စက်ဆုတ်ဖွယ်ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏။ အဟိဂါတရောဂေါ၊ယဉ်းအနာသည်။ ဥပဇ္ဇိ၊ ဖြစ်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဒုဗ္ဘိက္ခဘယံ၊ ငတ်မွတ်သောဘေးသည်လည်းကောင်း။ အမနုဿဘယံ၊ ဘီလူးဘေးသည်လည်းကောင်း။ ရောဂဘယံ၊ ယဉ်းအနာဘေးသည်လည်းကောင်း။ဤတီ၊ ဤသို့။ တီဏိ ဘယာနိ၊ သုံးပါးသောဘေးတို့သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇိံသု၊ ဖြစ်ကုန်၏။

နဂရဝါသိနော၊ ပြည်၌နေသောသူတို့သည်။ သန္ဓိပဝိတ္တာ၊ စည်းဝေး၍။ ရာဇာနံ၊ မင်းကို။ အာဟံသု၊ လျှောက်ကုန်၏။ မဟာရာဇ၊မြတ်သောမင်းကြီး။ ဣမသ္မိံ နဂရေ၊ဤမြို့၌။ တီဏိ ဘယာနိ၊ သုံးပါးသောဘေးတို့သည်။ဥပ္ပန္နာနိ၊ဖြစ်ကုန်၏။ဤတော၊ဤအခါမှ။ပုဗ္ဗေ၊ရှေး၌။ယာဝ သတ္တမာ-ရာဇပရိဝဋ္ဋာ။မင်းခုနစ်ဆက်လည်သည်တိုင်အောင်။ဝေဠုပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ ဘယံနာမ၊ဘေးမည်သည်။ နဿ ဥပ္ပန္နပုဗ္ဗံ၊မဖြစ်စဘူး။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ အမှမ်ကရာဇာနံ၊ တရားမစောင့်သော မင်းတို့၏။ ကာသေ၊ လက်ထက်၌။ ဝေဠုပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ဘယံ၊ ဘေးသည်။ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ဤတိ အာဟံသု၊ ဤသို့ဆိုကုန်၏။ရာဇာ၊မင်းသည်။သန္ဓိ ဂါရေ၊ မင်းကွန်း၌။ သဗ္ဗေသံ၊အလုံးစုံသောသူတို့ကို။သန္ဓိပါတံ၊အစည်းအဝေးကို။ ကာရေတွာ၊ ပြုစေ၍။ မေ၊ ငါ့အား။ အမှမ်ကဘာဝေါ၊ တရားမစောင့်သည်၏ အဖြစ်သည်။ သစေ အတ္ထိ၊ အကယ်၍ ရှိသည်ဖြစ်အုံ့။တံ၊ ထိုအမှုအရာကို။ ဝိစိနထ၊ စုံစမ်းကုန်လော့။ဤတိ၊ဤသို့။အာဟ၊ဆို၏။ဝေသာလိဝါသိနော၊ ဝေသာလီပြည်၌ နေသောသူတို့သည်။သဗ္ဗံ၊အလုံးစုံသော။ပဝေဏိ၊ အစဉ်အဆက်ကို။ ဝိစိနန္တာ၊ စုံစမ်းသည်ရှိသော်။ ရညော၊ မင်းအား။ ကိဉ္စိဒေဝ၊

တစ်စုံတစ်ခုသောအပြစ်ကို။ အဒိသ္စာ၊ မမြင်သောကြောင့်။ မဟာရာဇာ၊ မြတ်သောမင်းကြီး။ တေ၊ သင်မင်းကြီးအား။ ဒေါသော၊ အပြစ်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ကုတော၊ ဤသို့။ ဝတ္တာ၊ ဆိုပြီး၍။ ကတံနုခေါ၊ အတယ်သို့သောအကြောင်း ဖြင့်လျှင်၊ အမှာကံ၊ ငါတို့အား။ ကုဒ်ဘယံ၊ ဤဘေးသည်။ ဝူပသမံ၊ ငြိမ်းခြင်းသို့။ ဂစ္ဆေယ္ယ၊ ရောက်ပါ၏နည်း။ ကုတော မ ဇ္ဇယိ သု၊ ဤသို့တိုင်ပင်ကုန်၏။ ဟေ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ တတ္ထ၊ ထိုသို့တိုင်ပင်ရာ၌။ ဧကစ္စေဟိ၊ အချို့သောသူတို့သည်။ ဗလိကမ္မေန၊ နတ်စာပေးခြင်းအမှုဖြင့်။ ဝူပသမံ၊ ငြိမ်းခြင်းသို့။ ဂစ္ဆေ-ယ္ယ၊ ရောက်ရာ၏။ အာယာစနမဂ်လကိရိယာယ၊ တောင်းပန်ခြင်းမင်္ဂလာရှိသောအမှုအရာကိုပြုသဖြင့်။ ဝူပသမံ။ ငြိမ်းခြင်းသို့။ ဂစ္ဆေယ္ယ၊ ရောက်ရာ၏။ ကုတော၊ ဤသို့။ ဝုတ္တော၊ ဆိုသည်ရှိသော်။ သဗ္ဗမ္ပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော။ တံ ဝိဓိံ၊ ထိုအစီအရင်ကို။ ကတ္တာ၊ ပြု၍၊ ပဋ္ဌိဟာဟိတုံ၊ တားမြစ်ခြင်းငှာ။ နသက္ကိ သု၊ မတတ်နိုင်ကုန်။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အညေ၊ အခြို့သောသူတို့သည်။ ဗဟမာဟံသု၊ ဤသို့ဆိုကုန်၏။ ဆ သတ္ထာရော၊ ဆရာခြောက်ယောက်တို့သည်။ မဟာနုဘာဝါ၊ ကြီးသောအာနုဘော်ရှိကုန်၏။ တေသု၊ ထိုဆရာခြောက်ယောက်တို့သည်။ ကုဓ၊ ဤမြို့သို့။ အာဂစ္ဆာမ၊ တော်သူ၊ လာကာမှုဖြစ်ကုန်သည်ရှိသော်။ ဘယံ၊ ဘေးသည်။ ဝူပသမေယ္ယ၊ ငြိမ်းရာ၏။ ကုတော အာဟံသု၊ ဤသို့ဆိုကုန်၏။ အပရေ၊ သာသနာကိုကြည်ညို့သောသူတို့သည်။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ လောကေ၊ လောကဝ်ယ်။ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်စော်မူ၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ သဗ္ဗသတ္တဟိတာယ၊ ခပ်သိမ်းသောသတ္တဝါတို့၏အစီးအပွားအကျိုးငှာ။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေ-တိ၊ ဟောတော်မူ၏။ မဟိဒ္ဓိကော၊ ကြီးသောတန်ခိုးရှိ၏။ မဟာနုဘာဝေါ၊ ကြီးသောအာနုဘော်ရှိ၏။ တသ္မိ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ကုဓ၊ ဤပြည်သို့။ (ရ) အာဂတေ၊ လာသည်ရှိသော်။ ကုဓ ဘယာနိ၊ ဤဘေးတို့သည်။ ဝူပ-သမေယ္ယုံ၊ ငြိမ်းကုန်ရာ၏။ ကုတော အာဟံသု၊ ဤသို့ဆိုကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုသူတို့၏။ ဝစနံ၊ စကားကို။ သဇ္ဇေဝိ၊ ခပ်သိမ်းသောသူတို့သည်လည်း။ အဘိနန္ဒိ-တွာ၊ နှစ်သက်၍။ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဧတရဟိ။ ယခု။ ကဟံနုခေါ၊ အတယ်အရပ်၌လျှင်။ ဝိဟရတိ၊ နေသနည်း။ ကုတော အာဟံသု၊ ဤသို့ဆိုကုန်၏။ တဒါပန၊ ထိုအခါ၌ကား။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝဿူပနာယိကာယ၊ ဝါဆိုအံ့သောနေ့သည်။ ဥပဂဋ္ဌာယ၊ နီးသည်ရှိသော်။ ရညော ဗိမ္ဗိသာရဿ၊ ဗိမ္ဗိသာရမင်းအား။ ပဋ္ဌိညံ၊ ဝန်ခံခြင်းကို၊ ဒတ္တာ၊ ပေး၍။ ဝေဠုဝနေ၊ ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏။ တေနစ သမယေန၊ ထိုအခါ၌လည်း။ ဗိမ္ဗိသာရ သမာဂမေ၊ ဗိမ္ဗိသာရမင်း၏အစည်း

အဝေးဌ်။ ဗိမ္မိသာရေန၊ ဗိမ္မိသာရနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တက္ကေ။ သောတာပတ္တိဖလံ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်သို့။ ပတ္တော၊ ရောက်သော။ မဟာလိနာမ လိစ္ဆဝီ-မဟာလိ အမည်ရှိသောလိစ္ဆဝီမင်းသည်။ တဿ ပရိသာယံ၊ ထိုပရိသတ်ဌ။ နိသိန္နော၊ နေသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

ဝေသာလိဝါသိနော၊ ဝေသာလီပြည်ဌ နေသောသူတို့သည်။ မဟန္တံ၊ များစွာသော။ ပဏ္ဏာဘာရံ၊ လက်ဆောင်ကို။ သဇ္ဇိတွာ၊ စီရင်၍။ ရာဇာနံ၊ ဗိမ္မိသာရံ၊ ဗိမ္မိသာရမင်းကို။ သညာပေတွာ၊ သိစေ၍။ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဣမံ၊ ဤဝေသာလီပြည်သို့။ အာနေထ၊ ပင့်ခဲ့ကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မဟာလိ စေပ လိစ္ဆဝိ၊ မဟာလိမည်သော လိစ္ဆဝီမင်းကိုလည်း ကောင်း။ ပုရောဟိ တပုတ္တဌ၊ ပရောဟိတ်ပုဏ္ဏား၏သားကိုလည်းကောင်း။ ပဟိဏိ သု၊ ကုန်၏။ တေ၊ ထိုမဟာလိမည်သော လိစ္ဆဝီမင်းနှင့် ပုရောဟိတ်ပုဏ္ဏား၏သားတို့သည်။ ဂန္တွာ၊ သွား၍။ ရညော၊ ဗိမ္မိသာရမင်းအား။ ပဏ္ဏာကာရံ၊ လက်ဆောင်ကို။ ဒတ္တွာ၊ ပေး၍။ တံပဝတ္တိံ၊ ထိုဝေသာလီပြည်ဌ ဖြစ်သောအကြောင်းကို။ နိဝေဒေတွာ၊ အကြောင်းမဲ့သိစေ၍။ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး။ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ အမှာကံ၊ အကျွန်ုပ်တို့၏။ နဂရံ၊ ပြည်သို့။ ပေသေထ၊ ကြွတော်မူပါကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ယာစိံ-သု၊ တောင်းပန်ကုန်၏။ ရာဇာ၊ ဗိမ္မိသာရမင်းသည်။ တုမှေဝ၊ သင်တို့သည်သာလျှင်။ ဇာနာထ၊ သိကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ နသမ္ဘဒ္ဓိ၊ ဝန်မခံ။ တေ၊ ထိုသူတို့သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားသို့။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်၍။ ဝန္ဒိတွာ၊ ရှိခိုး၍။ ယာစိံသု၊ တောင်းပန်ကုန်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဝေသာ-လိယံ၊ ဝေသာလီပြည်ဌ။ တိဏိ ဘယာနိ၊ သုံးပါးသော ဘေးတို့သည်။ ဥပ္ပန္နာနိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တာနိ၊ ထိုဘေးတို့သည်။ တုမှေဟု၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်။ အာဂတေသု၊ လာကုန်သည်ရှိသော်။ ဥပသမိယန္တိ၊ ငြိမ်းကုန်လတ္တံ့။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဝေ၊ ကြွတော်မူပါလော့။ ဂစ္ဆာမ၊ သွားကုန်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့။ ယာစိံသု၊ တောင်းပန်ကုန်၏။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တေသံ၊ ထိုသူတို့၏။ ဝစနံ၊ စကားကို။ သုတ္တွာ၊ ကြား၍။ အာဝဇ္ဇေန္တော၊ ဆင်ခြင်သည်ရှိသော်။ ဝေသာလိယံ၊ ဝေသာလီပြည်ဌ။ ရတနသုတ္တေ၊ ရတနသုတ်ပရိတ်ကို။ ဝုတ္တေ၊ ဟောသည်ရှိသော်၊ သာ၊ ထိုရတနသုတ် ဒေသနာသည်။ အာရက္ခာ၊ စောင့်ရှောက်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍။ စက္ကဝါဠာနံ၊ တို့၏။ ကောဋ္ဌိသတ သဟဿံ၊ ကုဋေတစ်သိန်းကို။ ပရိဿတိ၊ နှံ့လတ္တံ့။ သုတ္တပရိယောသာနေ၊ ရတနသုတ် ပရိတ်တော်၏အဆုံးဌ။ စတုရာသီတိ-

ယာ ပါဏာသဟဿာနံ ဂျစ်သောင်း လေးထောင်သော သတ္တဝါတို့အား။ မဟာဘိသမယော၊ သစ္စာလေးပါးကို သိသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ တာနိစ ဘယာနိ၊ ထိုသုံးပါးသော ဘေးတို့သည်လည်း။ ဥပသမိဿန္တိ၊ ငြိမ်းကုန်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့သောအကြောင်းကို။ ဥ တွာ၊ သိ၍။ တေသံ၊ ယင်းသောသူတို့၏။ ဝစနံ၊ ဝဏားကို။ သမ္မဒ္ဓိတ္ဌိ၊ ဝန်ခံ၏။

ရာဇာဗိမ္ဗိသာရော၊ ဗိမ္ဗိသာရမင်းသည်။သတ္ထာရာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝေသာလိဂဟနံ။ ဝေသာလီသို့သွားခြင်းကို။သမ္ဘဒ္ဒဏ်ကိရ၊ ဝန်ခံသတတ်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သုတွာ၊ ကြား၍။ နဂရေ၊ ပြည်ဌ်။လေသနံ၊ ကြွေးကြော်ခြင်းကို။ ကာရေတွာ၊ ပြုစေ၍။ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားသို့။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်၍။ ဘဂ္ဂေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဝေသာလိဂမနံ၊ ဝေသာလီပြည်သို့သွားခြင်းကို။ သမ္ဘဒ္ဒဏ်တံ၊ ဝန်ခံတော်မူပြီးလော။ ဣတိပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေး၏။ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး။ အာမ၊ ညြော်ဝန်ခံ၏။ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ မိန့်တော်မူသည်ရှိသော်။ ဘဂ္ဂေ၊ အရှင်ဘုရား။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဘပြီးကား။ အာဂမေထ၊ ငုံပါဦးလော့။ ဟာဝ၊ ရှေးဦးစွာ။မဂ္ဂံ၊ ခရီးကို။ ပဋိယာဒေဿာမိ၊ စီရင်အုံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္တွာ၊ လျှောက်ပြီး၍။ ရာဇ ဂဟသဟ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၏လည်းကောင်း။ ဂဂ်ါယ၊ ဂင်္ဂါ၏ လည်းကောင်း။ အန္တရေ၊ အကြားဌ်။ ပဌဝေယောဇနဘူမိ၊ ငါးယူဇနာရှိသော မြေကို။ သမ်၊ ညီညွတ်စွာ။ ကရေတွာ၊ ပြုစေ၍။ ယောဇနေ ယောဇနေ၊ ယူဇနာတိုင်း ယူဇနာတိုင်း၊ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းကို။ပတိဋ္ဌာပေတွာ၊တည်ထားစေ၍။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ ဂမနကာလံ၊ကြွတော်မူအုံ့သော အခါကို။ အာရောစေသိ၊ ကြား၏။ သတ္ထာ၊ သည်။ ပဌမ ဘိက္ခုံ-သတေဟိ၊ ငါးရာသော ရဟန်းတို့နှင့်။ သဒ္ဓိ၊ တကွ။ မဂ္ဂံ၊ ခရီးကို။ ပဋိပဇ္ဇိ၊ ကြွတော်မူ၏။ ရာဇာ၊ ဗိမ္ဗိသာရမင်းသည်။ ယောဇနန္တရေ၊ ယူဇနာအကြားဌ်။ ဇဏ္ဏုံမတ္တေန၊ ပုဆစ်ဒူးမျှရှိသော။ ဩဒိနာ၊ သဲစုဖြင့်။ ပဌဝဏ္ဏာနာနိ၊ ငါးပါးသော အဆင်းရှိကုန်သော။ ပုပ္ဖာနိ၊ ပန်းတို့ကို။ ဩကိရာပေတွာ၊ ကြဲစေ၍။ ဇေတဝနာက ကဒ လီအာဒိနိ၊ တံခွန် ကုက္ကား ဌက်ပျောပင်စသည်တို့ကို။ ဥဿာပေတွာ၊စိုက်စေ၍။ ဘဂဝတော၊မြတ်စွာဘုရားအား။ ဆတ္တာတိဆတ္တံ၊ ထီးအဆင့်ဆင့်ကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ဒွေသေ-တမ္ပတ္တာနိ၊ ထီးပြုန်စစ်ခင်းတို့ကို။ ကေမကာဿ ဘိက္ခုနော၊တစ်ပါးတစ်ပါးသော ရဟန်းအား။ကေမက် တေသမ္ဘတ်၊တစ်စင်းတစ်စင်းသောထီးပြုကို။ဥပဋ္ဌိ ဌ်။ ခာရေတွာ၊ ဆောင်းစေ၍။ သပရိဝါရော၊ အခြံအရံနှင့်တကွ။ ပုပ္ပဝဿာဒီဟိ၊ပန်းနှံ့သာအစရှိသည်တို့ဖြင့်။ ပူဇံ၊ ပူဇော်ခြင်းကို။

ကရောန္တော၊ ပြုလေကုန်။ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ကေကသ္မိံ ဝိဟာရေ၊ တခုတခုသောကျောင်းဌာ။ ဝသာပေတွာ၊ သီတင်းသုံးစေ၍။ မဟာဒါနိ ဒီနိ၊ အလှူကြီးစသည်တို့ကို၊ ဒတ္တွာ၊ ပေး၍။ ပဋ္ဌဟိ ဒိဝသေဟိ။ ငါးရက်တို့ဖြင့်။ ဂဏ်ါ

ဝ တိရံ၊ ဂဏ်ါမြစ်နားသို့။ ပါပေတွာ၊ ၍၊ တတ္ထ၊ ထိုဂဏ်ါမြစ်နား၌။ နာဝံ၊ လှေကို။ အလက်ာရောန္တော၊ တန်းဆာဆင်လျက်။ ဝေသာလိကာနံ၊ ဝေသာလီပြည်သားတို့အား။ သာသနံ၊ သတင်းစကားကို။ ပေသေသိ၊ ၏။ မဂ္ဂံ၊ ခရီးသွား။ ပဋိယာဒေတွာ၊ စီရင်စေ၍။ သတ္ထု၊ အား။ ပစ္စုဂ္ဂမနံ၊ ခရီးဦးကြိုဆိုခြင်းကို။ ကရောန္တု၊ ကုန်လော့။ ဣတိ၊ သို့။ ပေသေသိ၊ စေလိုက်၏။ တေ၊ ထိုဝေသာလီပြည်သားတို့သည်။ ဒိဝုဏ်း၊ နှစ်ဆယက်။ ပူဇံ၊ ပူဇော်ခြင်းကို။ ကရိတ္ဝာ၊ ကုန်အံ့ဟု။ ဝေသာလိယာစ၊ ဝေသာလီပြည်၏လည်းကောင်း။ ဂဏ်ါယာ၊ ဂဏ်ါ၏လည်းကောင်း။ အန္တရေ၊ အကြား၌။ တိယောဇနဘူမိံ၊ သုံးယူဇနာရှိသောမြေကို။ သမံ၊ အညီအညွတ်။ ကရေတွာ၊ ပြုစေ၍။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ စတူဟိ သေတစ္ဆတ္တေဟိ၊ လေးစင်းသောထီးဖြူတို့ဖြင့်။ ဧတမေကဿ ဘိက္ခုနော၊ တစ်ပါးတစ်ပါးသော ရဟန်းအား။ ဒ္ဝီဟိ ဒ္ဝီဟိ သေတစ္ဆတ္တေဟိ၊ နှစ်စင်းနှစ်စင်းသော ထီးဖြူတို့ဖြင့်။ ဆတ္တာတိ ဆတ္တာနိ၊ ထီးအဆင့်ဆင့်တို့ကို။ သဇ္ဇေတွာ၊ စီရင်၍။ ပူဇံ၊ ပူဇော်ခြင်းကို။ ကုရုမာနာ၊ ပြုကုန်လျက်၊ အာဂန္တွာ၊ လာကုန်၍။ ဂဏ်ါတီရေ၊ ဂဏ်ါမြစ်နား၌။ အဋ္ဌံသု၊ ရပ်ကုန်၏။ ဒိမ္မိသာရေ၊ ဒိမ္မိသာရမင်းသည်။ ဒ္ဝေ နာဝါ၊ လှေနှစ်စင်းတို့ကို။ သံယောဇေတွာ၊ စပ်၍။ မဏ္ဍပံ၊ မဏ္ဍပ်ကို။ ကာရေတွာ၊ ပြုစေ၍။ ပုပ္ပဒါမာဒီဟိ၊ ပန်းဆိုင်းစသည်တို့ဖြင့်။ အလက်ရာပေတွာ၊ တန်းဆာဆင်စေ၍။ သဗ္ဗရတနမယံ။ အလုံးစုံသောရတနာဖြင့်ပြီးသော။ ဗုဒ္ဓါသနံ၊ ဘုရားနေရာကို။ ပညာ့ပေသိ၊ ခင်းစေ၏။ ဘာဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တတ္ထ၊ ထိုခင်းသောနေရာ၌။ နိသီဒိ၊ ဒုန်း၏။ ဘိက္ခုပိ၊ ရဟန်းတို့သည်လည်း။ နာဝံ၊ လှေကို။ အဘိရုဟိတ္ဝာ၊ တက်၍။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ပရိဝါရေတွာ၊ ခြံရံ၍။ နိသီဒိ သု။ နေကုန်၏။ ရာဇာ၊ ဒိမ္မိသာရမင်းသည်။ အနုဂစ္ဆန္တော။ ပို့လိုက်သည်ရှိသော်။ ဂလပ္ပမာဏံ၊ လည်အတိုင်းအရှည်ရှိသော။ ဥဒကံ၊ ရေသို့။ ဩတရိတ္ဝာ၊ သက်၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်။ ဘဂဝါ၊ အရှင်ဘုရားသည်။ အာဂစ္ဆတိ၊ လာလတ္တံ့။ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဣဒေဝ ဂဏ်ါတီရေ၊ ဤဂဏ်ါမြစ်နား၌လျှင်။ ဝသိ-ဿာမိ၊ နေအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္ဝာ၊ လျှောက်ပြီး၍။ နာဝံ၊ လှေကို။ ဥယျောဇေတွာ၊ လွှတ်လိုက်၍။ နိဝတ္တိ၊ ပြန်၏။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ယော-

ဇနမတ္တံ၊ တစ်ယူဇနာမျှလောက်သော့။ အဒ္ဓါနံ။ အဓွန်းကို။ ဂင်္ဂါယ၊ ဂင်္ဂါ ဖြင့်။ ဂန္ဓာ၊ ကြွတော်မူ၍။ ဝေသာလိကာနံ၊ ဝေသာလီပြည်သားတို့၏။ သိမ်၊ မြေအပိုင်းအခြားသို့။ ပါပုဏိ၊ ရောက်၏။

လိစ္ဆဝီရာဇာနော၊ လိစ္ဆဝီမင်းတို့သည်။ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ပဗ္ဗုဋ္ဌမနံ၊ ခရီးဦးကြိုဆိုခြင်းကို။ ကတ္တာ၊ ပြု၍။ ဂလပ္ပမာဏံ၊ လည်အတိုင်း အရှည်ရှိသော။ ဥဒကံ၊ ရေသို့။ သြတရိတ္တာ၊ သက်ဆင်း၍။ နာဝံ၊ လှေကို။ တိရံ၊ ကမ်းသို့။ ဥပနေတ္တာ၊ ဆောင်၍။ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ နာဝါ-တော၊ လှေမှ။ သြတရိတ္တာ၊ ၍။ တီရေ၊ ကမ်းနားဌာ။ အဂ္ဂမဗ္ဗဟုယေဝ၊ ခြေတော်မျက်မှန် ဌာလျှင်။ မဟာမေဃော၊ မိုးကြိုးသည်။ ဥဋ္ဌဟိတ္တာ၊ တက်လတ်၍။ မောဂ္ဂရ ဝဿံ၊ ကြာတောရွာဌာနရွာသောမိုးနှင့်တူသောမိုးသည်။ ဝဿိ၊ ရွာ၏။ သဗ္ဗတ္ထ၊ ခပ်သိမ်းသောအရပ်တို့ဌ။ ဇာဏုပ္ပမာဏာ ဥရုပ္ပမာဏာ ကဋိပ္ပမာဏာ ဒီနိ၊ ပုဆစ် ဒူး ပေါင် ခါး အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော။ ဥဒကာနိ၊ ရေတို့သည်။ သန္ဓန္တာနိ၊ စီးကုန်၏။ သဗ္ဗကုဏပါဏိ၊ အလုံးစုံသော အကောင်ပုပ်တို့သည်။ ဂင်္ဂံ၊ ဂင်္ဂါမြစ်သို့။ ပဝေသယိ သု၊ မျှောကုန်၏။ ပရိသုဒ္ဓေ၊ စင်ကြယ်သော။ ဘူမိ ဘာဂေ၊ မြေအာကို့သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ လိစ္ဆဝီရာဇာနော၊ လိစ္ဆဝီ မင်းတို့သည်။ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ယောဇနေ ယောဇနေ၊ ယူဇနာ တိုင်း ယူဇနာတိုင်း။ ဝသာပေတ္တာ၊ သီတင်းသုံးစေ၍။ မဟာဒါနံ၊ ကြီးစွာ သောအလှူကို။ ဒတ္တာ၊ လှူ၍။ ဒဋ္ဌုကာမာ၊ နှစ်ဆတက်။ ပူဇံ၊ ပူဇော်ခြင်းကို။ ကရောန္တော၊ ပြုကုန်လျက်။ တီဟိ၊ ဒီဝသေဟိ၊ သုံးရက်ဘို့ဖြင့်။ ဝေသာလိ၊ ဝေသာလီပြည်သို့။ နယိ သု၊ ဆောင်ကုန်၏။ သဏ္ဌာ ဒေဝရာဇာ၊ သိကြား မင်းသည်၊ ဒေဝဂဏပရိဝုတော၊ နတ်အပေါင်းခြံရံလျက်။ အာဂမာသိ၊ လာ၏။ မဟေသက္ခာနံ၊ ကြီးသောတန်ခိုးရှိကုန်သော။ ဒေဝါနံ၊ နတ်တို့၏။ သန္ဓိပါတေန၊ စည်းဝေးသောကြောင့်။ အမနုဿာ၊ ဘီလူးတို့သည်။ ယေဘုယ္ယေန၊ မျှားသောအားဖြင့်။ ပဝတ္တယိ သု၊ ပြေးကုန်၏။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရား သည်။ သာယံ၊ ညအခါ၌။ နဂရဒ္ဒါရေ၊ မြို့တံခါး၌။ ဌတ္တာ၊ ရပ်၍၊ အာနန္ဒ ထေရံ၊ အာနန္ဒာမထေရ်ကို။ အာမန္တေသိ၊ ခေါ်တော်မူ၏။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ ဣမံ ရတနသုတ္တံ၊ ဤရတနသုတ်ပရိတ်တော်ကို။ ဥဂ္ဂဏှိတ္တာ၊ သင်၍။ လိစ္ဆဝီ ကုမာရေဟိ၊ လိစ္ဆဝီမင်းသားတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဝိစရန္တော၊ ကြွသွားလျက်။ ဝေသာလိယာ၊ ဝေသာလီပြည်၌။ တိဏ္ဏံ ပါကာရာနံ၊ တံတိုင်းသုံးခုတို့၏။ အန္တရေ၊ အကြား၌။ ပရိတ္တံ၊ အရံအတားဖြစ်သော ရတနသုတ်ပရိတ်တော်ကို။ ကရောဟိ၊ ပြုလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာမန္တေသိ၊ ခေါ်၍ မိန့်တော်မူ၏။

ထေရော၊ ရှင်အာနန္ဒာမထေရ်သည်။ သတ္ထာရာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဒီနံ့၊ ပေးအပ်သော။ ရတနသုတ္တံ၊ ရတနသုတ်ပရိတ်ကို။ ဥဂ္ဂဏှိတွာ၊ သင်၍။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သေလမယပတ္တေန။ ကျောက်ဖြင့်ပြီးသော သပိတ်ဖြင့်။ ဥဒကံ၊ ရေကို။ အာဒါယ၊ယူ၍။ နဂရဒ္ဒါရေ၊မြို့တံခါး၌။ ဌိတော၊ရပ်လျက်။ပဏ္ဍိဝဂုနတော၊ဘုရားဆုကို တောင်းသည်မှ၊ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ တထာဂတသ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဒသပါရမိယော၊ ဆယ်ပါးသော ပါရမီတို့လည်းကောင်း။ ဒသဥပပါရမိယော၊ ဆယ်ပါးသော ဥပပါရမီတို့လည်းကောင်း။ ဒသပရမတ္ထပါရမိယော၊ ဆယ်ပါးသော ပရမတ္ထပါရမီတို့လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သမတိံသပါရမိယော၊ အမျှသုံးဆယ်သော ပါရမီတို့လည်းကောင်း။ ပဋ္ဌမဟာပရိစ္စာဂေ၊ငါးပါးသောစွန့်ခြင်းကြီးတို့ကိုလည်းကောင်း။လောကတ္ထစရိယာ၊ လောကအကျိုးငှာ ကျင့်ခြင်းကိုလည်းကောင်း။ ဉာတတ္ထစရိယာ၊ ဆွေတော်မျိုးတော်တို့၏ အကျိုးငှာ ကျင့်ခြင်းကိုလည်းကောင်း။ ဗုဒ္ဓတ္ထစရိယာ၊ သဗ္ဗညုတညာဏ် အကျိုးငှာ ကျင့်ခြင်းတို့လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့။ တိသော စရိယာယော၊ သုံးပါးသော စရိယတို့ကိုလည်းကောင်း။ ပူရေတွာ၊ ၍။ ပစ္ဆိမဘဝေ၊ အဆုံးစွန်သောဘဝ၌။ ဂဗ္ဘေ ဝေါက္ကန္တိံ၊ မယ်တော်ဝမ်းသို့ သက်ဆင်းခြင်းကိုလည်းကောင်း။ ဇာတိံ၊ ဖွားတော်မူခြင်းကိုလည်းကောင်း၊အဘိနိက္ခမနံ၊ မြတ်သော တောထွက်တော်မူခြင်းကိုလည်းကောင်း။ပဓာနစရိယံ၊ ဒုက္ခစရိယာ ကျင့်တော်မူခြင်းကိုလည်းကောင်း။ ဗောဓိပလ္လင်္ကေ၊ ဗောဓိပလ္လင်ခွံ၌။ မာရဝိဇယံ၊ မာရ်နတ်သားကိုအောင်ခြင်းကိုလည်းကောင်း။သဗ္ဗညုဗုဒ္ဓဘာဝံ၊ အလုံးစုံသောတရားကို ထိုးထွင်းမြင်သိခြင်းရှိသော သဗ္ဗညုတညာဏ်ကို

(ရ) လည်းကောင်း။ ဓမ္မစက္ကပဝတ္တနံ၊ မြတ်စွာ တရား ဟောခြင်းကိုလည်းကောင်း။ နဝလောကုတ္တရဓမ္မေ၊ ကိုးပါးသော လောကုတ္တရာ တရားတို့ကိုလည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သဗ္ဗေပိ၊ အ လုံး စုံ လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဣမေ ဗုဒ္ဓဂုဏေ၊ ဤ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော ဘု ရား ကျေး ဇူး တို့ကို။ အဝဇ္ဇေတွာ၊ နှလုံးသွင်း၍။ နဂရံ၊ မြို့သို့။ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍၊ တိယာမ-ရတ္တိံ၊ ညာဉ် သုံး ယာမ် ပတ် လုံး။ တိသု ပါကာရန္တေသု၊ တံတိုင်း သုံးထပ် အ ကြား ၌။ ပရိတ္တံ၊ အ ရံ အ တား ဖြစ် သော ရတနသုတ် ပရိတ်တော်ကို။ ကရောန္တော၊ ရွတ်လျက်။ ဝိစရိ၊ သွား၏။ တေန၊ ထိုအရှင်အာနန္ဒာသည်။ ယံကိဉ္စိ ဟိ၊ ယံကိဉ္စိဟု၍။ ဗုတ္တမတ္ထေယေဝ၊ ဆိုကာမျှ၌ ပင်လျှင်။ ဥဒ္ဒါ၊အထက်သို့။ ခိတ္တံ၊ပစ်အပ်သော။ဥဒကံ၊ရေသည်။အမနုဿာနံ၊ ဘီလူးတို့၏။ ဥပရိ၊ အထက်၌။ ပတိ၊ ကျ၏။ ယာနိဓ ဘူတာနိ၊

ယာနီဝ ဘူတာနိဟူ၍။ ဂါထာ၊ ဂါထာကို။ ကထနတော၊ ဟောသည်မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ ရဇတဝဋ္ဌသကာဝိယ၊ ငွေဖြင့်ပြီးသော ဦးစောက်ပန်းကဲ့သို့။ ဥဒကဗိန္ဒုနိ၊ ရေပေါက်တို့သည်။ အာကာသေန၊ ကောင်းကင်ဖြင့်။ ဂန္ဓာ၊ ၍။ ဂိလာနမနုဿာနံ၊ နာသောသူတို့၏။ ဥပရိ၊ အထက်၌။ ပတိ"သု၊ ကျကုန်၏။ တာဝဒေဝ၊ ထိုခဏ၌လျှင်။ ဝူပသန္တရောဂါ၊ ငြိမ်းပြီးသော အနာရှိကုန်သော။ မနုဿာ၊ လူတို့သည်။ ဥဋ္ဌာယုဋ္ဌာယ၊ ထ၍ ထ၍။ ထေရံ၊ ရှင်အာနန္ဒာမထေရ်ကို။ ပရိဝါရေသုံ၊ ခြံရံကုန်၏။ ယံကိဉ္စိတိ၊ ယံကိဉ္စိ ဟူ၍။ ဝုတ္တပဒတော၊ ဟောသောပုဒ်မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ ဥဒကဖုသိတေဟိ၊ ရေပေါက်တို့ဖြင့်။ ဖုဋ္ဌာဖုဋ္ဌာ၊ တွေ့ကုန် တွေ့ကုန်သော။ သဇ္ဇေ၊ အလုံးစုံကုန်သော။ အပထာယန္တာ။ မပြေးနိုင်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ သက်ဘရကူဋဘိတ္တိပဒေသာတိ နိသိတာ၊ တံမြက်ခြေးစု နံရံအရပ်စသည်တို့ကို မှီကုန်သော။ အမနုဿာ၊ဘီလူးတို့သည်။ တေန စေန ဒ္ဒါရေန၊ ထိုထိုတံခါးဖြင့်။ ပလာယိ"သု၊ ပြေးကုန်၏။ တာနိ ဒ္ဒါရာနိ၊ ထိုတံခါးတို့သည်။ အနာကာသာနိ၊ မဆံ့ကုန်သည်။ အဟေသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဩကာသံ၊ ထွက်ခွင့်ကို။ အလဘန္တာ၊ မရကုန်သော။ တေ၊ ထိုဘီလူးတို့သည်။ ပါကာရံ၊ ဝံတိုင်းကို။ ဘိန္ဒိတ္ဝာပိ၊ ဖောက်၍လည်း။ ပလာယိ"သု။ ပြေးကုန်၏။

မဟာဇနော၊ များစွာသောလူအပေါင်းတို့သည်။ နဂရမဇ္ဈေ၊ မြို့လယ်၌။ သန္ဓာဂါရံ၊ မင်းကွန်းကို။ သဗ္ဗဂန္ဓေဟိ၊ ခပ်သိမ်းသောနံ့သာတို့ဖြင့်။ ဥပလိမ္ပိတ္ဝာ၊ လိမ်းကျံ၍။ ဥပရိ၊ အထက်၌။ သုဝဏ္ဏတာရကာဒိဝိစိတ္တံ၊ ရွှေကြယ်အစရှိသည်တို့ဖြင့် ဆန်းကြယ်သော။ ဗီတာနံ၊ ဗီမာန်ကို။ ဇနေတ္ဝာ၊ ဖွဲ့၍။ ဗုဒ္ဓါသနံ၊ဘုရားနေရာကို။ ပညာပေတ္ဝာ၊ ခင်း၍။ သတ္ထာရံ၊ ကို။ အာနေ-သိ၊ ဆောင်၏။ သတ္ထာ၊ သည်။ ပညတ္တေ၊ ခင်းအပ်သော။ အာသနေ၊ နေရာ၌။ နိသီဒိ၊ နေ၏။ ဘိက္ခုသံ ဃောပိ၊ ရဟန်းသံဃာအပေါင်းသည် လည်းကောင်း။ လိစ္ဆဝီဂဏောပိ၊ လိစ္ဆဝီမင်း အပေါင်းသည် လည်းကောင်း။ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ပရိဝါရေတ္ဝာ။ ခြံရံ၍။ နိသီဒိ"သု၊ နေကုန်၏။ သကွောပိ ဒေဝရာဇာ၊ သိကြားမင်းသည်လည်း။ ဒေဝဂဏပရိဝုတော၊ နတ်အပေါင်းခြံရံလျက်။ ပတိရူပေ ဩသာသေ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သော အရပ်၌။ အဋ္ဌာသိ၊ နေ၏။ ထေရောပိ၊ ရှင်အာနန္ဒာမထေရ်သည်လည်း။ သာဂလနဂရံ၊ ပြည်အလုံးကို။ အနုဝိစရိတ္ဝာ၊ လှည့်ပတ်၍။ ဝူပသန္တရောဂေန၊ ငြိမ်းပြီးသောအနာရှိသော။ မဟာဇနေန၊ လူများအပေါင်းနှင့်။ သဒ္ဓိ"တကွ။ အာဂန္တာ၊ လာ၍။ သတ္ထာရံ၊ ကို။ ဝန္ဒိတ္ဝာ၊ ရှိခိုး၍။ နိသီဒိ၊ နေ၏ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပရိယံ၊ ကို။ ဩလောကေတ္ဝာ၊ ကြည့်၍

တဒေဝ ရတနာသုတ္တံ၊ ထိုရတနသုတ်ကိုပင်လျှင်။ အဘာသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဒေသနာဝသနေ၊ ဒေသနာအဆုံး၌။ စတုရာသီတိယာ ပါဏာသဟဿာနံ၊ ရှစ်သောင်းလေးထောင်သော ပရိသတ်တို့အား။ဓမ္မာဘိသမယော၊ သစ္စာလေးပါးကို သိသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ဧဝံ၊ သို့။ ပုနဒိဝသေပိ၊ မိုးသောက်သောနေ့၌လည်း။ အဘာသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သတ္ထာဟံ၊ ခုနှစ်ရက်ပတ်လုံး။ တဒေဝ ရတနသုတ္တံ၊ ထိုရတနသုတ်ကိုပင်လျှင်။ ဒေသေတွာ၊ ဟောတော်မူပြီး၍။ သဗ္ဗဘယာနံ။ ခပ်သိမ်းသော ဘေးတို့၏။ စူပသန္တဘာဝံ၊ ငြိမ်းသည်၏ အဖြစ်ကို။ ဉတ္တာ၊ သိ၍။ လိစ္ဆဝီဂဏံ၊ လိစ္ဆဝီမင်းအပေါင်းကို။ အာမန္တေတွာ၊ ခေါ်၍။ ဝေသာလိတော၊ ဝေသာလီပြည်မှ။ နိက္ခမိ၊ ၏။ လိစ္ဆဝီရာဇာနော၊ လိစ္ဆဝီမင်းတို့သည်။ ဒိဂုဏံ၊ နှစ်ဆတက်။ သက္ကာရံ၊ ပူဇော်သက္ကာရကို။ ကရောန္တာ၊ ပြုကုန်လျက်။ ပုန၊ တစ်ဖန်။ တိဟိဒိဝသေဟိ၊ သုံးရက်တို့ဖြင့်။ သက္ကာရံ၊ ကို။ ဂဂ်ါတိရံ၊ ဂဂ်ါမြစ်နားသို့။ နယိ သု၊ ဆောင်ကုန်၏။

ဂဂ်ါယ၊ ဂဂ်ါ၌။ နိမုတ္တနာဂရာဇာနော၊ ဖြစ်ကုန်သော နဂါးမင်းတို့သည်။ စိန္တေသုံ၊ ကြံကုန်၏။ မနုဿာ၊ လူတို့သည်။ တထာဂတဿ၊ အား။ သက္ကာရံ၊ ပူဇော်သက္ကာကို။ ကရောန္တီ၊ ပြုကုန်၏။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ကိ နကရောမ၊ အဘယ် ကြောင့် မပြုဘဲ နေရကုန်အံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေသုံ၊ ကြံကုန်၏။ တေ၊ ထိုနဂါးမင်းတို့သည်။ သုဝဏ္ဏရဇတမဏိမယာ၊ ရွှေ ငွေ ပတ္တမြားဖြင့် ပြီးကုန်သော။ နာဝါယော၊ လှေတို့ကို။ မာပေတွာ၊ ဖန်ဆင်း၍။ သုဝဏ္ဏရဇတမဏိမယေ၊ ရွှေ ငွေ ပတ္တမြားဖြင့် ပြီးကုန်သော။ ပလ္လင်္ကေ၊ ပလ္လင်တို့ကို။ ပညာပေတွာ၊ ခင်း၍။ ပဒုမသဏ္ဌာနံ၊ ငါးပါးသော အဆင်းရှိသော ပဒုမာကြာတို့ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းအပ်သော။ ဥဒကံ၊ ရေကို။ ကရိတွာ၊ ပြု၍။ ဘဂ္ဂေ၊ အရှင်ဘုရား။ အမှာကံပိ၊ အကျွန်ုပ်တို့အားလည်း။ အနုဂ္ဂဟံ၊ ချီးမြှင့်ခြင်းကို။ကရောထ၊ ပြုတော်မူပါလော့။ဣတိ၊ သို့။ အတ္တနော အတ္တနော၊ မိမိ မိမိ၏။ နာဝံ၊ လှေကို။ အဘိရုဟဏတ္ထာယ၊ တက်စီမ့်သောငှာ။ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ယာစိ သု၊ တောင်းပန်ကုန်၏။ မနုဿာစ၊ လူတို့သည်လည်း ကောင်း။ နာဂါစ၊ နဂါးတို့သည်လည်းကောင်း။ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ ပူဇံ၊ ပူဇော်ခြင်းကို။ ကရောန္တီ၊ ပြုကုန်၏။ မယံ၊ ငါတို့သည်ကား။ ကိ နကရောမ၊ အဘယ်ကြောင့်မပြုဘဲနေရအံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘူမဋ္ဌကဒေဝေပိ၊ ဘူမဇိုင်းနတ်တို့ကိုလည်း။အာဒိ ကတွာ၊အစပြု၍။ ယာဝ ဗြဟ္မလောကာ၊ အကနိဋ္ဌဗြဟ္မာ့ပြည်တိုင်အောင် နေကုန်

သော။ သဗ္ဗဒေဝါ၊ ခပ်သိမ်းသော နတ်တို့သည်။ သတ္ထာရံ၊ ပူဇော်ခြင်းကို။ ကရိ သု၊ ပြုကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုသို့ ပူဇော်သော သူတို့တွင်။ နာဂါ၊ နဂါးတို့သည်။ ဂယာဇနိကာနိ၊ တစ်ယူဇနာရှိကုန်သော ဆတ္တာတိ ဆတ္တာနိ၊ ထီးအဆင့်ဆင့်တို့ကို။ ဥက္ခိပိ သု၊ မိုးကုန်၏။ ဝေ၊ ဤအတူ၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌။ နဂါ၊ နဂါးတို့သည်လည်းကောင်း။ ဘူမိတလေ၊ မြေအပြင်၌။ ရုက္ခဂစ္ဆပဗ္ဗတာဒီသု၊ သစ်ပင်ကြီး သစ်ပင်ငယ် တောင် အစရှိသည်တို့၌။ ပဝတ္တာ၊ ဖြစ်ကုန်သော။ ဘူမဋ္ဌကာ ဒေဝါစ၊ ဘူမဇုင်း နတ်တို့သည်လည်းကောင်း။ အန္တလိက္ခေ၊ လေကောင်းကင်၌။ ပဝတ္တာ၊ ဖြစ်ကုန်သော။ အာကာသဋ္ဌဒေဝါပိ၊ အာကာသဇုင်းနတ်တို့သည်လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ သို့။ နာဂဘဝနံ၊ နဂါးပြည်ကို။အာဒိ ကတ္တာ၊အစပြု၍။ စက္ကဝါဠ-ပရိယန္တေန၊ စကြဝဠာ အဆုံးအပိုင်းအခြားအားဖြင့်။ ယာဝဗြဟ္မလောကော။ ဗြဟ္မာ့ပြည်တိုင်အောင် နေကုန်သော နတ်တို့သည်လည်းကောင်း။ ဆတ္တာတိဆတ္တာနိ၊ ထီးအဆင့်ဆင့်တို့ကို။ဥဿာပိတာနိ၊ မိုးအပ်ကုန်သည်။ အဟေသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဆတ္တန္တရေသု၊ ထီးအကြားတို့၌။ ဧဇာ၊ တံခွန်တို့သည်။ အဟေသုံ၊ ကုန်၏။ ဧဇယန္တေသု၊ တံခွန်အကြားတို့၌။ ပဋ္ဌာကာ၊ ကုက္ကားတို့သည်။ အဟေသုံ၊ ကုန်၏။တေသံ၊ ထိုကုက္ကားတို့၏။ အန္တရန္တရာ၊ အကြားကြား၌။ ပုပ္ပဒါမစဒါသစုဏ္ဏေ ဝုမာဒီဟိ၊ ပန်းဆိုင်း အတုံ အမှုန့် အခိုးအစရှိသည်တို့ဖြင့်။ သက္ကာရော၊ ပူဇော်ခြင်းသည်။ အဟောသိ ၏။ သဗ္ဗ-လက္ခဏပဋိမဏ္ဍိတော၊ ခပ်သိမ်းသော တန်းဆာတို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်အပ်ကုန်သော။ ဒေဝပုတ္တာ၊ နတ်သားတို့သည်။ဆဏဝေသံ၊ သဘင်၏အသွင်ကို။ ဂဟေတ္တာ၊ ယူ၍။ ဥဇ္ဇေါသယမာနာ၊ ကြွားကြော်ကုန်လျက်။ အာ-ကာသေ၊ ၌။ ဝိစရိ သု၊ သွားကုန်၏။ ယမကပါဋိဟာရိယသမာဂမော၊ ယမိုက်ပြာဋိဟာ ပြတော်မူရာဖြစ်သော အစည်းအဝေးလည်းကောင်း။ ဒေဝေါရောဟနသမာဂမော၊တာဝတိံသာ နတ်ပြည်မှ သက်ဿနဂိုရ်ပြည်ပြည်သို့ ကြွတော်မူသောအခါ၌ ဖြစ်သော အစည်းအဝေးလည်းကောင်း။ အယံဂဏ္ဌိ ရောဟဏသမာဂမော၊ ဤဂဏ်ါသို့ ကြွတော်မူသောအခါ၌ ဖြစ်သော အစည်းအဝေး လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဟယော ဝေ၊ သုံးပါးသာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော၊ သမာဂမာ၊ အစည်းအဝေးတို့သည်။ မဟန္တာ၊ မျှားကုန်သည်။ အဟောသုံ ကိရ၊ ဖြစ်ကုန်သတဖ်။

ပရတိ ရေ၊ ထိုမှာဘက်ကမ်း၌။ ဗိမ္ဗိသာ ရောပိ၊ ဗိမ္ဗိသာရမင်းသည်လည်း။ လိစ္ဆဝိဟိ၊ လိစ္ဆဝီမင်းသားတို့သည်။ ကတသက္ကာရတော၊ ပြုသောပူဇော်သက္ကာထက်။ ဒ်ဂုဏံ၊ နှစ်ဆထက်။ သက္ကာရံ၊ ပူဇော်သက္ကာကို။ သဇ္ဇေတ္တာ၊

စီရင်၍။တ ဂ ဝ တော၊ ၏။အာဂမနံ။လာခြင်းကို။ဥဒိက္ခ်မာနော၊ မျှော်လျက်။ အဌာသိ၊ ရပ်၏။ သတ္ထာ၊ သည်။ ဂဂ်ါယ၊ ဂဂ်ါ၏။ ဥဘောသု ပယောသု၊ နံပါးနှစ်ဘက်တို့၌။ ရာဇူနံ၊ မင်းတို့၏။ မဟန္တံ၊ မျှားစွာသော။ ပရိစ္ဆာဒံ၊ စွန့်ကြဲခြင်းကို။ သြလောကေတွာ၊ ကြည့်၍။ နာဂါဒီနဉ္စ၊ နဂါးစသည်တို့၏ လည်း။အဌာသယံ၊အလိုကို။ဝိဒိတွာ၊သိ၍။ကေကာယ နာဝ၀ါယ၊ ဘစ်စင်း တစ်စင်းသောလှေ၌။ပဉ္စပဉ္စတိက္ခတ္တုံ ပရိ၀ါရံ၊ငါးရာငါးရာသောရဟန်း တို့ဖြင့် ခြံရံသော။ ကေကံ နိမ္မိတဗုဒ္ဓံ၊ တစ်ဆူတစ်ဆူသောဘုရားအသွင်ကို။ မာပေသိ၊ ၏။သော၊ ထိုနိမ္မိတဘုရားသည်။ကေကသ္မ ကေသဗ္ဗတ္ထသ္မေ၀၊ တစ်စင်းတစ်စင်းသော ထီးဖြူ၏လည်းကောင်း။ကပ္ပရုက္ခသ္မေ၀၊ ပဒေသာပင်၏လည်းကောင်း။ မာလာပုပ္ဖဒါမသ္မေ၀၊ ပန်းဆိုင်းအစဉ်၏လည်းကောင်း။ ဟေဋ္ဌာ၊ ၌။ နာဂဂဏာ ပရိ၀ုတော၊ နဂါးအပေါင်းခြံရံလျက်။ နိသိန္နော၊ သည်။ဟောတိ၊ ၏။ဘူမဋ္ဌကဒေ၀တာဒိသုပိ၊ ဘူမဇိုင်းနတ် အစရှိသည်တို့၌ လည်း။ ကေကသ္မိံ သြကာသေ၊ တစ်ခုတစ်ခုသောအရပ်၌။ သပရိ၀ါရံ၊ အခြံအရံနှင့်တကွသော။ ကေကံ နိမ္မိတဗုဒ္ဓံ၊ တဆူတဆူသောဘုရားအသွင်ကို။ မာပေသိ၊ ဖန်ဆင်း၏။ဧ၀ံ၊ ဤသို့။ကလစက္ကဝါဠဂဗ္ဘေ၊ အလုံးစုံသော စကြ၀ဠာတိုက်၌။ ကောလက်ာရေ၀ ၊ တစ်ပြိုင်နက် တန်ဆာဆင်ခြင်း သည်လည်းကောင်း။ကေသေ၀ ၊တစ်ပြိုင်နက် သဘင်သည်လည်းကောင်း။ ကေ၀ဏ္ဏေ၀ ၊ တစ်ပြိုင်နက်သောပွဲသည်သာလျှင်။ ဇာတေ၊ ဖြစ်ပြီး သော်။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ နာဂါနံ၊ နဂါးတို့အား။ အနုဂ္ဂဟံ၊ ချီးမြှင့်ခြင်းကို။ကရောန္တော၊ပြုလျက်။ကေ၀ရတနနာ၀ံ၊တစ်စင်းသောရတနာ ဖြင့် ပြီးသောလှေသို့။အဘိရုဟိ၊ တက်တော်မူ၏။ဘိက္ခုသုပိ၊ရဟန်းတို့တွင် လည်း။ ကေ၀ကော၊ တစ်ပါးတစ်ပါးသော ရဟန်းသည်။ ကေ၀ကမေ၀ ၊ တစ်စင်းတစ်စင်းသော လှေသို့သာလျှင်။ အဘိရုဟိ၊ ၏။ နာဂရာဇာနော၊ နဂါးမင်းတို့သည်။ ဗုဒ္ဓမုခံ၊ ဘုရားအမှူးရှိသော။ ဘိက္ခုသံ၊ ကို။ နာဂ ဘ၀နံ၊ နဂါးပြည်သို့။ပ၀ေသေတွာ၊ သွင်း၍။သဗ္ဗရတ္တိံ ၊ ညဉ့်သုံးယာမ်ပတ် လုံး။သတ္ထု၊ ၏။သန္ဓိကေ၊ အထံ၌။ဓမ္မကထံ၊ တရားစကားသို့။သုတွာ၊နာ၍။ ဒုတိယဒိ၀သေ၊ နှစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌။ဒိဋ္ဌေန၊ နတ်၌ဖြစ်သော။ခါဒနီ ယေန၊ ခဲဘွယ်ဖြင့်လည်းကောင်း။ ဘောဇနီယေန၊ ဘောဇဉ်ဖြင့်လည်း ကောင်း။ဗုဒ္ဓဂုမုခံ၊ ဘုရားအမှူးရှိသော။ဘိက္ခုသံ၊ ကို။ပရိ၀ိသိ ၏ ၊ လုပ် ကျွေးကုန်၏။သတ္ထာ၊ သည်။အနုမောဒနံ၊ အနုမောဒနာကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ နာဂဘ၀နာ၊ နဂါးပြည်မှ။ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်တော်မူခဲ့၍။ သကလစက္ကဝ

ငါ့ဒေဝတာဟာ၊ အလုံးစုံသော စကြဝဠာ၌ နေကုန်သော နတ်တို့သည်။ ပူဇော်ယမာနော၊ ပူဇော်လျက်။ ပဋ္ဌာဟိ နာဝါသတော်ဟု၊ ငါးရာသော လှေတို့ ဖြင့်။ ဂင်္ဂါနဒီ၊ ဂင်္ဂါမြစ်ကို။ အတိက္ကမိ၊ လွန်တော်မူ၏။

ရာဇာ၊ ဗိမ္ဗိသာရမင်းသည်။ ပစ္စုဂ္ဂန္တွာ၊ ခရီးဦးကြိုဆိုမ၍။ သတ္ထာရံ၊ ကို။ နာဝါတော၊ လှေမှ။ သြဟာရေတွာ၊ ချ၍။ အာဂမနသာကာလေ၊ ကြွတော်မူလာသော အခါ၌။ လိစ္ဆဝီဟိ၊ လိစ္ဆဝီမင်းတို့သည်။ ကတ-သက္ကာရတော၊ ပြုအပ်သော ပူဇော်သက္ကာထက်။ ဒိဂုဏံ သက္ကာရံ၊ နှစ်ဆတက်သော ပူဇော်သက္ကာကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ပုရိမနယေနေဝ၊ ရှေးနည်းဖြင့်သာလျှင်။ ပဋ္ဌာဟိဒိဝသေဟိ၊ ငါးရက်တို့ဖြင့်။ ရာဇဂဟံ၊ သို့။ အာဂတိ-နေသိ၊ ရှေးရှုဆောင်၏။ ဒုတိယဒိဝသေ၊ နှစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းဘိုးတော်သည်။ ပိဏ္ဍာယ ပါဝိဋ္ဌော ကန္တာ၊ ဆွမ်းခံရွာမှ ဖဲခဲပြီးသော်။ သယနှ-သမယေ၊ ညချမ်းသောအခါ၌။ ဓမ္မသဘာယံ၊ တရားသဘင်၌။ သန္နိသိန္နာ၊ စည်းဝေးကုန်လျက်။ ကထံ၊ စကားကို။ သမုဋ္ဌာပေသုံ၊ ကုန်၏။ ဇုဒ္ဓါနံ၊ ၏။ မဟာနုဘာဝေါ၊ သည်။ အဟော၊ အံ့ဘွယ်ရှိစွ။ သတ္ထရိ၊ မြတ်စွာဘုရား၌။ ဒေဝမနုဿာနံ၊ နတ်လူတို့၏။ ပသာဒေါ၊ ကြည်ညိုခြင်းသည်။ ✉ အဟော၊ အံ့ဘွယ်ရှိစွ။ ဂင်္ဂါယနာမ၊ ဂင်္ဂါ၏။ သြရတောစ။ ဤမှာဘက်မှ လည်းကောင်း။ ပါရတောစ၊ ထိုမှာဘက်မှလည်းကောင်း။ အဂ္ဂယောဇနေ မဂ္ဂေ၊ ရှစ်ယူဇနာရှိသော ခရီး၌။ ဗုဒ္ဓဝတေန။ ဘုရား၌ဖြစ်သော။ ပသာ-ဒေန၊ ကြည်ညိုခြင်းကြောင့်။ ရာဇူဟိ၊ မင်းတို့သည်။ သမ္ပတလံ၊ ညီညွတ်သော အပြင်ရှိသော။ ဘူမိ၊ မြေကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ဝါလကာ၊ သဲတို့ကို။ သြကဏ္ဏာ၊ ကြဲကုန်၏။ ဇဏ္ဏုမတ္တေန၊ ပုဆစ်ခူးမျှလောက်သော။ သြဓိနာ၊ အရေးဖြင့်။ နာနာဝဏ္ဏာနိ၊ အထူးထူးသော အဆင်းရှိကုန်သော။ ပုပ္ဖါနိ၊ ပန်းတို့ကို။ သန္ထကာတိ၊ ခင်းအပ်ကုန်၏။ ဂင်္ဂါယ၊ ဂင်္ဂါ၌။ ဥဒကံ၊ ရေသည်။ နာဂါနုဘာဝေန၊ နဂါးတို့၏အာနုဘော်ကြောင့်။ ပဋ္ဌာဟိ ဝဏ္ဏေဟိ၊ ငါးပါးသော အဆင်းရှိကုန်သော။ ပဒုမေဟိ၊ ပဒုမာတို့ဖြင့်။ သဗ္ဗန်၊ ဖုံးလွှမ်း၏။ ယာဝအကနဋ္ဌဘဝနာ၊ အကနိဋ္ဌဘုံတိုင်အောင်။ ဆတ္တာတိ-ဆဘ္ဘာနိ ထီးအဆောင့်ဆင့်တို့ကို။ ဥဿာပိတာနိ၊ ဆောင်းအပ်ကုန်၏။ သကလ-စက္ကဝါဠဂဗ္ဘံ၊ အလုံးစုံသော စကြဝဠာ တိုက် သည်။ ကောလက္ခံရံ၊ တစ်ပြိုင်နက် တန်းဆာဆင်သော။ ကေ ဃ ဝ ဝ ဝ ဝ ယ၊ တစ်ခုသော သဘင်ကဲ့သို့။ ဇာတံ၊ ဖြစ်၍။ တံ သမုဋ္ဌာပေသုံ၊ ဤသို့ ပြောဆိုကြကုန်၏။ သတ္ထာ၊ သည်။ အာဂတော၊ လာတော်မူ၍။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဇေတဝနေ၊ ယခု ငါလာဆဲ ဖြစ်သောအခါ၌။ ကာယ ကထာယ၊ အဘယ်မှည်သော စကားကြောင့်။

သန္ဓိသိန္နာ၊ စည်းဝေးကုန်သည်။ အတ္ထန္၊ ဖြစ်ကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိတွာ၊ မေးတော်မူ၍။ ဣမာယနမာတိ၊ ဤမည်သော စကားကြောင့် တည်းဟု။ ဝုတ္တေ၊ နားတော်လျှောက်ပေသော်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေဋ္ဌာ သဂ္ဂါရော၊ ဤသို့ပူဇော်ခြင်းသည်။ မယှံ၊ ငါ၏။ ဗုဒ္ဓနံဘာဝေန၊ ဘုရား အာနုဘော်ကြောင့်။ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်၏၊ နု၊ မဟုတ်။ နာဂဒေဝ ဗြဟ္မာ နုဘာဝေန၊ နဂါးနတ်ဗြဟ္မာတို့၏အာနုဘော်ကြောင့်။နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်သည်။ နံ၊ မဟုတ်။အတီတေပန၊ လွန်လေပြီးသောအခါ၌ကား။ အပ္ပမတ္တကပရစာ ဂါနုဘာဝေန၊ အနည်းငယ်မျှကို စွန့်ခြင်း၏အာနုဘော်ကြောင့်။ နိဗ္ဗတ္တော၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္တွာ၊ မိန့်တော်မူပြီး၍။ ဘိက္ခူဟိ၊ ရဟန်းတို့သည်။ ယာစိတော၊ တောင်းပန်အပ်သောမြတ်စွာဘုရားသည်။ အတီတံ၊ လွန်လေ ပြီးသောအကြောင်းကို။ အာဟရိ၊ ဆောင်တော်မူ၏။

အတီတေ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ၌။ တက္ကသိလာယံ၊ ပြည်၌။ သခ်ါ နာမ၊ သခ်မည်သော။ဗြဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။တဿ၊ ထိုပုဏ္ဏား၏။ ပုတ္တော၊ သားဖြစ်သော။ သုသိမောနာမ၊ သုသိမအမည်ရှိ သော။ မာဏဝေါ၊ လုလင်သည်။ သောဠသဝဿုဒ္ဒေသိကော၊ တစ်ဆယ်ခြောက်နှစ်အရွယ်ရှိပြီးသော်။ကေဒိဝသံ၊ တစ်နေ့သည်။ ပိတရံ၊ အဖသို့။ဥပ သင်္ကမိတ္တာ၊ ကပ်၍။ တာတ၊ ဘခင်။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဗာရာဏသိံ၊ ဗာရာ ဏသီပြည်သို့။ဂန္တာ၊သွား၍။ မဉ္ဇေ၊ ဗေဒင်တို့ကို။အဇ္ဈာယိတုံ၊ သင်ခြင်းငှာ။ ဣစ္ဆာမိ၊ အလိုရှိ၏။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုသုသိမလုလင်ကို။ ပိတာ၊ အဘသည်။အာဟ၊ ဆို၏။ တာတ၊ ချစ်သား။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဆိုတပြီးကား။ အသုကောနာမ ဗြာဟ္မဏော၊ ဤမည်သော ပုဏ္ဏားသည်။ မမ သဟာယကော၊ ငါ၏ အဆွေခင်ပွန်းတည်း။ တဿ၊ ထို ပုဏ္ဏား၏၊ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ဂန္တွာ၊ သွား၍။ အဓိယသု၊ သင်လေလော့။ ဣတိ၊ သို့။အာဟ၊ ဆို၏။သော၊ ထိုသုသိမလုလင်သည်။သာဓူဟိ၊ကောင်းပြီ ဟု။ ပဋိဿုဏိတ္တာ၊ ဝန်ခံ၍။အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်သဖြင့်။ ဗာရာဏသိံ၊ ဗာရာ ဏသီပြည်သို့။ ဂန္တွာ၊ သွား၍။ တံ ဗြာဟ္မဏံ၊ ထိုပုဏ္ဏားသို့။ ဥပသင်္ကမိတ္တာ၊ ကပ်၍။ ပိတရာ၊ အဘသည်။ ပဟိတဘာဝံ၊ စေသောအဖြစ်ကို။ အာစိက္ခိ၊ ကြား၏။ အထ၊ ထိုကြားသောအခါ၌။ နံ၊ ထိုသုသိမလုလင်ကို။ သော၊ ထို ဗာရာဏသီပုဏ္ဏားသည်။မမသဟာယကဿ၊ငါ့အဆွေခင်ပွန်း၏။ပုဗ္ဗော၊ သား ဟု၍။ သမ္ပဋိစ္ဆိတ္တာ၊ ဝန်ခံ၍။ ပဋိပဿုဒ္ဓရထံ၊ ငြိမ်းပြီးသောပူပန် ခြင်းရှိသော သုသိမလုလင်ကို။ ဘဒ္ဒကေန ဒိဝသေန၊ ကောင်းသောနေ့

ရက်ဖြင့်။ မန္တေ၊ ဗေဒင်တို့ကို။ ဝါစေထုံ၊ သင်စေခြင်းငှာ။ အာရဘိ၊ အားထုတ်၏။ သော၊ ထိုသုသီမလုလင်သည်။ တံ၊ ထိုဗေဒင်တို့ကို။ ဗဟုံစ၊ များစွာလည်း။ ဥဂဏှန္တော၊ သင်ပြီးသော်။ အဇ္ဈာနော၊ မိမိ၏။ ဥဂ္ဂဟိတုဂ္ဂ ဟိတံ၊ သင်တိုင်း သင်တိုင်းသောအတတ်ကို။ သုဝဏ္ဏဘာဇနေ၊ ရွှေခွက်၌။ ပက္ခိတ္တသီဟတေလမိဝ၊ တည်သော ခြင်္သေ့ဆီကဲ့သို့။ အဝိနဿမာနံ၊ မပျောက်မပျက်သည်ဖြစ်၍၊ ဓာရေန္တော၊ ဆောင်သည်ရှိသော်။ နစိရ သေဝ၊ မကြာမြင့်မီလျှင်။ အာစရိယဿ၊ ဆရာ၏။ သမ္မုခတော၊ မျက် မှောက်မှ။ ဥဂ္ဂဏှိတဗ္ဗံ၊ သင်အပ်သော။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသောအတတ်ကို။ ဥဂ္ဂဏှိတွာ၊ သင်ပြီး၍။ သဗ္ဗာယံ၊ သရဇ္ဈာယ်ခြင်းကို။ ကဒေါ ရာန္တော၊ ပြုလတ်သော်။ အတ္တနောဥဂ္ဂဟိတသိပ္ပဿ၊ မိမိသင်သောအတတ်၏။ အာဒိ ဗ္ဗေမေဝ၊ အစအလယ်ကိုသာလျှင်။ ပဿတိ၊ မြင်၏။ ပုရိယောသာနံ၊ အဆုံးတို့။ နော ပဿတိ၊ မမြင်။

သော၊ ထိုသုသီမလုလင်သည်။ အာစရိယံ၊ ဆရာသို့။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်၍။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဣမဿ သိပ္ပဿ၊ ဤအတတ်၏။ အာဒိမဗ္ဗေမေ၊ အစအလယ်ကိုသာလျှင်။ ပဿာမိ၊ မြင်၏။ ပရိယောသာနံ၊ အဆုံးကို။ နော-ပဿာမိ၊ မမြင်။ ဣတိ ဝတွာ၊ ဤသို့ဆိုသည်ရှိသော်၊ အာစရိယော၊ ဆရာ သည်။ တာတ၊ ချစ်သား။ အဟံပိ၊ ငါသည်လည်း။ နု ပဿာမိ၊ မမြင်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ အာစရိယ၊ ဆရာ။ အထ၊ ထိုသို့မမြင်သည်ရှိသော်။ ကော၊ အဘယ်သူသည်။ ပရိယောသာနံ၊ အဆုံးကို။ ဇာနာတိ၊ သိသနည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိတွာ၊ မေးသော်ကြောင့်။ တာတ၊ ချစ်သား။ ဣမေ ဣသယော၊ ဤရသေ့တို့သည်။ ဣတိ ပတနေ၊ ဟု။ ဝိဟရန္တိ၊ နေကုန်၏။ ဟေ၊ ထိုရသေ့တို့ သည်။ ဣဇာနေယျုံ၊ သိကုန်ရာ၏။ တေသံ၊ ထိုရသေ့တို့၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်၍။ ပုစ္ဆသု၊ မေးလေလော့။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ သော၊ ထိုသုသီမယုလင်သည်။ အာစရိယေန၊ ဆရာသည်။ ဝုတ္တော၊ ဆိုလတ် သော်။ ပစ္ဆေဂဗုဒ္ဓေ၊ တို့သို့။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်၍။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ တုမ္ဟေ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်။သိပ္ပဿ၊ အဘတ်၏။ပရိယောသာနံ၊ အဆုံးကို။ဇာနာ ယတိ ရ၊ သိပါကုန်သလော။ဣတိပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေး၏။အာမဇာနာမ၊ ဟြေ သိပါကုန်၏။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဆိုတပြီးကား။မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ အာစိက္ခထ၊ ကုန်လော့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ အပဇ္ဇိတသာ၊ ရဟန်းမပြုသောသူအား။ နု အာစိက္ခာမ၊ မကြားကုန်။ သစေ၊ ၍။ တေ။ သင်သည်။ ပရိယောသာနေန၊ အဆုံးဖြင့်။ အတ္ထော၊ အလိုရှိမူကား။ ပဗ္ဗဇသု၊ ရဟန်းပြုလော့။ ဣတိ ဝုတ္တော၊ သော်။

သော၊ ထိုသုသီမလုလင်သည်။ သာဓု၊ ကောင်းပြီဟု။ သမ္ဘဒ္ဓိစ္ဆိတ္ဝာ၊ ဝန်ခံ၍။ တေသံ၊ ထိုပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ ပဗ္ဗဇိ၊ ရဟန်းပြု၏။ အထ၊ ဆိုသို့ရဟန်းပြုသောအခါ၌။ အယ၊ ထိုသုသီမရဟန်းအား။ တေ၊ ထိုပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့သည်။ ဣဒံ၊ ဤအကျင့်ကို။ တာဝ၊ သိက္ခသည်။ ကျင့်ဦးလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္ဝာ၊ ဆိုပြီး၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ တေ၊ သင်သည်။ နိဝါသေတဗ္ဗံ၊ ဝတ်အပ်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ပါရုပိတဗ္ဗံ၊ ရုံအပ်၏။ ဣတိ အာဒေါ နယေန၊ ဤသို့အစရှိသောနည်းဖြင့်။ အာဘိသမာစာရိကံ၊ အဘိသမာစာရိက အကျင့်ကို။ အာ-စိက္ခိ သု၊ ကြားကုန်၏။ သော၊ ထိုသုသီမရဟန်းသည်။ တတ္ထေव၊ ထိုအာဘိသမာစာရိက အကျင့်၌သာလျှင်။ သိက္ခန္တော၊ ကျင့်သည်ရှိသော်။ ဥပ-နိဿယသမ္ပန္နတ္တာ၊ ဥပနိဿယနှင့် ပြည့်စုံသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။* နစိရ-သေဝ၊ မကြာမီလျှင်။ ပစ္စေကသမ္ဗောဓိं၊ ပစ္စေကသမ္ဗောဓိဉာဏ်ကို။ အဘိသမ္ဗုဇ္ဈိတ္ဝာ၊ ထိုးထွင်းသိ၍။ သကလဗာရ ဏသံနဂရေ၊ အလုံးစုံသော။ ဗာရာဏသီပြည်၌။ ဂဂနတလေ၊ ကောင်းကင်ပြင်၌။ ပုဏ္ဏစန္ဒောဝိယ၊ လပြည့်ဝန်းကဲ့သို့။ ပါဋိဟေကော၊ ထင်ရှားသည်။ လာဘဂ္ဂယသဂ္ဂပ္ပတ္တော၊ မြတ်သော လာဘ် မြတ်သောကျော်စောခြင်းသို့ ရောက်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုသုသီမပစ္စေကဗုဒ္ဓါသည်။ အပ္ပါယုကသံဝတ္တနိကဿ၊ အသက်တိုခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သော။ ကမ္မဿ၊ ကံ့။ ကတတ္တာ၊ ပြုဘူးသောကြောင့်။ နစိရသေဝ၊ လျှင်။ ပရိနိဗ္ဗာယိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြု၏။ အထ၊ ထိုသို့ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသောအခါ၌။ အယ၊ ထိုသုသီမပစ္စေကဗုဒ္ဓါအား။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါစ၊ တို့သည်လည်း ကောင်း။ မဟာဇနော စ၊ လူများသည်လည်း ကောင်း။ သရီရကိစ္စं၊ သဂြိုဟ်ခြင်းကိစ္စကို။ ကတ္ဝာ၊ ၍။ ဓာတုယောစ၊ ဓာတ်တော်တို့ကိုလည်း။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ယူ၍။ နဂရဒ္ဒါရေ၊ ခံ့။ ထူပံ၊ စေတီကို။ ကရေသုं၊ ပြုကုန်၏။

သခေါ်ပိ ဗြဟ္မဏော၊ သည်လည်း။ မေ ပုဗ္ဗတ္တာ၊ ငါ၏သားသည်။ စိရံ-ဂတော၊ သွားသည်ကြာမြင့်ပြီ။ အယ၊ ထိုငါ့သား၏။ ပဝတ္တိं၊ အကြောင်းကို။ ဇာနိဿာမိ၊ သိရအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ နှလုံးသွင်း၍။ တံ၊ ထိုသားကို။ ဒဋ္ဌု-ကာမော၊ မြင်လိုသည်ဖြစ်၍။ တက္ကသိလတော၊ ပြည်မှ။ နိက္ခမိတ္ဝာ၊ ထွက်၍။ အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်သဖြင့်။ ဗာရာဏသိं၊ သို့။ ပတ္ဝာ၊ ရောက်၍။ သုနန္ဒိပတိတံ၊ စည်းဝေးသော။ မဟာဇနကာယံ၊ လူများအပေါင်းကို။ ဒိသ္ဝာ၊ မြင်၍။ အဒ္ဓါ၊ မချွတ်။ ဣမေသု၊ ဤသူတို့တွင်။ ဧကောပိ၊ တစ်ယောက်သည်လည်း။ မေ၊ ပုတ္တသ၊ ငါ့သား၏။ ပဝတ္တिं၊ အကြောင်းကို။ ဇာနိဿတိ၊ သိလတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ နှလုံးသွင်း၍။ ဥပသင်္ကမိတ္ဝာ၊ ကပ်၍။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ သုသီမောနာမမဏာ.

ဝေါ၊ သုသီမမည်သောလုလင်သည်။ ကျွန်ုပ်၊ ဤပြည်သို့။ အာဂမိ၊ ရောက်၏။ လော၊ အပိန္ဓခေါ၊ စင်စစ်လျှင်။ အဃ၊ ထိုသုသီမလုလင်၏၊ ပဝတ္တိ၊ အကြောင်းကို။ ဇာနာထ၊ သိကုန်၏လော။ ကွတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ ဗြာဟ္မဏာ၊ ပုဏ္ဏားတို့။ အာမ ဇာနာမ၊ သြော်ငါတို့သိကုန်၏။ အသုကဃ ဗြာဟ္မဏဃ၊ ဤမည်သောပုဏ္ဏား၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ တယော ဝေဒေ၊ ဗေဒင်သုံးပုံတို့ကို။ သဇ္ဈာယိတွာ၊ ရွတ်။ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍။ ပစ္စေက သမ္ဗောဓိ၊ ပစ္စေကဗောဓိဉာဏ်ကို။ သစ္ဆိကတွာ၊ မျက်မှောက်ပြု၍။ ပရိ နိဗ္ဗုတောဝ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူ၏။ ပတိဋ္ဌာဝိတောဝ၊ တည်ထားအပ်သော။ အယံ၊ ‘ဤစေတီသည်။ အဃ၊ ထိုလိသီမဖစ္စေကဗုဒ္ဓါ၏။ ထူပေါ၊ စေတီ တည်း။ ကွတိ၊ ဤသို့။ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏။ သော၊ ထိုသခင်ပုဏ္ဏားသည်။ ဘူမိ၊ မြေကို။ ဟတ္ထေန၊ လက်ဖြင့်။ ပဟရိတွာ၊ ပုတ်ခတ်၍။ ရောဒိတွာ၊ ငိုမ၍။ ကန္ဒိတွာ၊ မြည်တမ်း၍၊ တံ စေတိယဂ်ဏ်ကို၊ ထိုစေတီယင်ပြင်သို့။ ဂန္တွာ၊ သွားလေ၏။ တိဏာနိ၊ မြက်တို့ကို။ ဥဒ္ဓရိတွာ၊ နုတ်၍။ ဥတ္တရသာဋကေန၊ အပေါ်ရုံ ပုဆိုးဖြင့်။ ဝါလုကံ၊ သဲကို။ အာဟရိတွာ၊ ဆောင်၍။ စေတိယဂ်ဏေ၊ စေတီရင်ပြင်၌။ အာကိရိတ္မာ၊ ကြဲ၍။ ကမ္ဗလုတောဝ၊ ကရားမှ။ ဥဒမကန္ဓ ရေဖြင့်။ ပရိပ္ပေါသိတ္မာ၊ ဖျန်း၍၊ ဝနပုပ္ဖေဟိ၊ တောပန်းတို့ဖြင့်။ ပူဇံ ပူဇော်ခြင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍။ တာဋကေန၊ ပုဆိုးဖြင့်။ ပဋ္ဌာကံ၊ ကုက္ကား ကို။ အာရောပေတွာ၊ စိုက်၍။ ထူပဿ၊ စေတီ၏။ ဥပရိ၊ အထက်၌။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဆတ္တကံ၊ ထီးကို။ ဗန္ဓိတွာ၊ ဖွဲ့၍။ ပက္ကာမိ၊ သွား၏။

သတ္ထာ၊ သည်။ ကွဒံ အတီတံ၊ လွန်လေပြီးသောအကြောင်းကို။ အာဟ ရိတွာ၊ ဆောင်တော်မူ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ အဟံ၊ ငါသည်။ သခေါ၊ ဗြာဟ္မဏောဝ၊ သခင်ပုဏ္ဏားသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ မယာ၊ ငါသည်။ သုသီမဃ ပစ္စေကဗုဒ္ဓဃ၊ သုသီမပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၏။ စေတိယဂ်ဏေ၊ စေတီရင်ပြင်၌။ တိဏာနိ၊ မြက်တို့ကို။ ဥဒ္ဓရာနိ၊ နုတ်အပ်ကုန်၏။ မေ၊ ငါ၏။ တယ ကမ္မယ၊ ထိုကံ၏။ နိဿန္ဒေန၊ အကျိုးဆက်ကြောင့်။ အဋ္ဌယောဇနမဂ္ဂံ၊ ရှစ်ယူဇနာရှိသောခရီးကို။ ဝိဟာဘခါဏုကကဏ္ဏတံ၊ နုတ်အပ်သော။ သစ်ဥတ်ဆူးပြောင့်ရှိသည်ကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ သုဒ္ဓံ၊ စင်ကြယ်သော။ သမတလံ၊ ညီညွတ်သောမြေပြင်ရှိသည်ကို။ ကရိ ံသု၊ ပြုကုန်၏။ မယာ၊ ငါဘုရားသည်။ တတ္ထ၊ ထိုသုသီမပစ္စေက ဗုဒ္ဓစေတီ၌။ ဝါလုကာ၊ သဲတို့ကို။ သြကိဏ္ဏာ၊ ကြဲကုန်၏။ မေ၊ ငါ၏။ တယ ကမ္မယ၊ ထိုကုသိုလ်ကံ၏။ နိဿန္ဒေန၊ အကျိုး ဆက်ကြောင့်။ အဋ္ဌယောဇနမဂ္ဂံ၊ ရှစ်ယူဇနာရှိသောခရီးကို၊ ဝါလုတံ၊ သဲကို။

သြကိရိ ်သု၊ ကြဲကုန်၏။ မယာ၊ ငါသည်။ တတ္ထ၊ ထိုစေတီ၌။ ဝနကုသုမေဟိ။ တောပန်းတို့ဖြင့်။ ပူဇာ၊ ပူဇော်ခြင်းကို။ ကတာ၊ ပြုဘူး၏။ တဿ၊ ထိုကုသိုလ်ကံ၏။ နိဿန္ဒေန၊ အကျိုးဆက်ကြောင့်။ အဋ္ဌယောဇနမဂ္ဂေ၊ ရှစ်ယူဇနာရှိသောခရီး၌။ နာနာဝဏ္ဏာနိ၊ အထူးထူးသောအဆင်းရှိကုန်သော။ ပုပ္ဖါနိ၊ ပန်းတို့ကို။ သြကိဏ္ဏာနိ၊ ကြဲကုန်၏။ ဧကယောဇနဋ္ဌာနေ၊ တယူဇနာရှိသော အရပ်၌။ ဂင်္ဂါယ၊ ဂင်္ဂါ၏။ ဥဒကံ၊ ရေကို။ ပဋ္ဌဝဏ္ဏောဟိ၊ ငါးပါးသော အဆင်းရှိကုန်သော။ ပဒုမေဟိ၊ ပဒုမာကြာတို့ဖြင့်၊ သဉ္ဆန္နံ၊ ဖုံးလွှမ်းအပ်၏။ မယာ၊ ငါဘုရားသည်။ တတ္ထ၊ ထိုစေတီ၌။ ကမ္မဏ္ဍလုဥဒ္ဒကေန၊ ကရားရေဖြင့်။ ဘူမိ ်၊ မြေကို။ ပရိပ္ဖါသိတာ၊ ဖျန်းဘူးခဲ့၏။ မေ၊ ငါ့အား။ တဿ၊ ထိုကုသိုလ်ကံ၏။ နိဿန္ဒေန၊ အကျိုးဆက်ခြောင့်။ ဝေသာလိယံ၊ ဝေသာလီပြည်၌။ ပေါက္ခရဝဿံ၊ ကြာတောဥ၌ရွာသောမိုးနှင့်တူသောမိုးသည်။ ဝဿိ၊ ရွာ၏။ မယာ၊ ငါဘုရားသည်။ တတ္ထ၊ ထိုစေတီ၌။ ပဌာဝကာ၊ ကုက္ကားတို့ကို။ အာရောပိတာ၊ စိုက်ထူအပ်ကုန်၏။ ဆတ္တာတဋ္ဌ၊ ထီးကိုလည်း။ ဗန္ဓိ၊ ဖွဲ့ခဲ့၏။ မေ၊ ငါ့အား။ တဿ၊ ထိုကုသိုလ်ကံ၏။ နိဿန္ဒေန၊ အကျိုးဆက်ကြောင့်။ ယာဝ အကနိဋ္ဌဘဝနာ၊ အကနိဋ္ဌဘုံတိုင်အောင်။ ဝေဟပ္ဖာကဆတ္တာတိ ဆတ္တာဒီဟိ၊ တံခွန် ကုက္ကား ထီးအဆင့်ဆင့် စသည်တို့ဖြင့်။ သကလစက္ကဝါ ဠဝတ္ထု၊ အလုံးစုံသောစကြဝဠာတိုက်သည်။ ကေဝဏ္ဏဝဝိယ၊ တစ်ခုသော ပွဲသဘင်ကဲ့သို့။ ဇာတာ၊ ဖြစ်၏။ ကတိ ခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေပူဇာ သက္ကာရော၊ ဤပူဇော်သက္ကာသည်။ မယ္ဟိ၊ ငါ၏။ ဗုဒ္ဓါနုဘာဝေန၊ ဘုရားအာနုဘော်ကြောင့်။ နေဝ နိဗ္ဗတ္တော၊ မဖြစ်။ နာဂဒေဝဗြဟ္မာနုဘာဝေန၊ နဂါးနတ်ဗြဟ္မာ၏ အာနုဘော်ကြောင့်။ နေ နိဗ္ဗတ္တော၊ မဖြစ်။ အတိတေပန၊ လွန်လေပြီးသောဘဝ၌ကား။ အပ္ပမတ္တကံ ပရိစာဂါနုဘာဝေန၊ အနည်းငယ်ကိုစွန့်ခြင်း၏ အာနုဘော်ကြောင့်။ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်၏၊ ဤသို့။ ဝတ္ဘာ၊ မိန့်တော်မူပြီး၍။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေန္တော၊ ဟောတော်မူလိုသောမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဤဂါထာကို အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။

(၂၉၀) မတ္တာသုခပရိစ္စာဂါ၊ အနည်းငယ်သောချမ်းသာကို စွန့်ခြင်းကြောင့်။ ဝိပုလံ၊ မြတ်သော။ သုခံ၊ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကို။ စေ ပဿေ၊ အကယ်၍ မြင်ပြားအုံ့။ အထ၊ ထိုသို့မြင်သည်ရှိသော်။ ဝိပုလံ။ မြတ်သော။ သုခံ၊ နိဗ္ဗာန်ဟူသောချမ်းသာကို။ သမ္မသံ သမ္မသန္တော၊ ကောင်းစွာမြင်သော။ ဓီရော၊ ပညာရှိသောသူသည်။ မတ္တာသုခံ၊ အနည်းငယ်သောသုခကို။ စဇေ၊ စွန့်လွှတ်၏။

တတ္ထ တိသံ ဂါထာယံ၊ ထိုဂါထာ၌။ မတ္တာသုခပရိစ္စာဂါတိ တ္ထေ ပဒေ၊ မတ္တာသုခပရိစ္စာဂါ ဟူသောဤပုဒ်၌။ ပမာဏယုတ္တံကံ၊ ပမာဏနှင့် ယှဉ်သော။ တံ၊ ထိုချမ်းသာကို။ ပရိတ္တသုခန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ တဿ၊ ထိုပမာဏနှင့်ယှဉ်သောချမ်းသာကို။ပရိစ္စာဂေန၊ စွန့်ခြင်းကြောင့်။ ဝိပုလံ၊ သုခန္တိ၊ ဝိပုလံ သုခံ ဟူသည်ကား။ ဥဒ္ဒေသံ၊ မြတ်သော။ သုခံ၊ ကို။ နိဗ္ဗာန သုခန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ တံ၊ ထိုချမ်းသာကို။ ဧစပသေယျ၊ အကယ်၍ မြင်ပြားအံ့။ ဣတိ အယံ၊ ကား။ အတ္ထော၊ တည်း။ ဣဒံ အယံအဓိပ္ပါယော၊ ဤသို့သောအဓိပ္ပာယ်ကို။ ဝုတ္တံ ဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ ကေ၊ တောဇနပါတိ၊ ထမင်းတစ်ခွက်ကို။ သဇ္ဇာ ပေတွာ၊ စီရင်စေ၍။ ဘုဥ္ဇန္တသ၊ စားသောသူအား။ မတ္တာသုခံနာမ၊ မတ္ထသုခမည်သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝ၊ ပန၊ ထိုအနည်းငယ်သောသုခ ကိုကား။ ပရိစ္စဇိတ္တာ၊ စွန့်၍။ ဥပေါသထံ ဝါ၊ ဥပုသ်ကိုမူလည်း။ ကရောန္တသ၊ ဆောက်တည်သောသူအား။ ဒါနံ ဝါ၊ အလှူကိုမူလည်း။ ဒဒန္တသ၊ လှူသောသူအား။ ဝိပုလံ ဥဒ္ဒေသံ၊ မြတ်သော။ နိဗ္ဗာန သုခံနာမ၊ နိဗ္ဗာသုခ မည်သည်။ နိဗ္ဗတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ တဿ မတ္တာ သုခဿ၊ ထိုအနည်းငယ်သောသုခကို။ ပရိစ္စာဂါ၊ စွန့်ခြင်းကြောင့်။ ဝိပုလ သုခံ: မြတ်သောနိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကို။ သစေ ပဿတိ၊ အကယ်၍ မြင်သည် ဖြစ်အံ့။ အထ၊ ထိုသို့မြင်သည်ရှိသော်။ ဧတံ ဝိပုလံ သုခံ၊ ဤမြတ်သော နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကို။ သမ္မာပဿတ္ထော၊ ကောင်းစွာမြင်သော။ ပဏ္ဍိတော၊ သည်။ တံ မတ္တာသုခံ၊ ထိုအနည်းငယ်မျှချမ်းသာကို။ စဇေယျ၊ စွန့်ရာ၏။ ဣတိ၊ အယံ၊ ကား။ အတ္ထော၊ တည်း။

ဒေသနာဝသာနေ၊ ၌။ ဗဟူ၊ များစွာသောသူတို့သည်။ သောတာ ပတ္တိဖလာဒိနိ၊ တို့သို့။ ပါပုဏိံသု၊ ရောက်ကုန်၏။ ဣတိ ပရိသမာပနံ၊ ဤသို့ နှစ်ဆယ်တစ်ခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော ပဏ္ဍိတဝဂ်၌ အတ္ထနောပုဗ္ဗကမ္မဝတ္ထု၏ ပြီးခြင်းကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏။

ပဋ္ဌမံ၊ သော။ အတ္ထနောပုဗ္ဗကမ္မဝတ္ထု၊ တည်း။

*

၂၁-ပဏ္ဍိတ္ထကဝဂ်၊ ၂-ကုက္ကုဋဒေဝီအတ္ထုပ္ပတ္တိ ဝတ္ထု

(~~အတ္ထနော-ပုဗ္ဗကမ္မ~~ ဝတ္ထု၌) ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာတို့၏ အတ္ထ ဝဏ္ဏနာကိုပြုပြီး၍ ကုက္ကုဋဒေဝီအတ္ထုပ္ပတ္တိ ဝတ္ထု ဟောရာဖြစ်သော

ဂါထာတို့၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုတော်မူလိုသော အရှင်ဗုဒ္ဓ ဃောသ ဆုရာသည် ပရဒုက္ခုပဓာနေန အစရှိသော ပါဠိကို မိန့်သတည်း။

ပရဒုက္ခုပဓာနေနာတိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ ပရဒုက္ခုပဓာနေန ဟူသော ဤဓမ္မဒေသနာကို။ သတ္ထာ၊ သည်။ ဇေတဝနေ၊ ၌။ ဝိဟရန္တော၊လျက်။ ဧက ကုက္ကုဋ္ဌအဏ္ဍာဝါဒိကံ၊ကြက်ဥစားသောမိန်းမတစ်ယောက်ကို။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ၏။

ကိရ-အကျယ်ကား၊ သာဝတ္ထိယာ၊ သာဝတ္ထိပြည်၏။ အဝိဒူရေ၊ မနီး မဝေးသော အရပ်၌။ ပဏ္ဍုရုံနာမ၊ ပဏ္ဍုရုမည်သော။ ကောဝါမော၊ ရွာတစ်ခုသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တတ္ထ၊ ထိုရွာ၌။ ကောဝ ကေဝဋ္ဌော၊ တံဝါ တစ်ယောက်သည်။ ဝသတိ၊ နေ၏။သော၊ ထိုတံဝါသည်။ သာဝတ္ထိ၊ သို့။ အာဂစ္ဆန္တော။ လာသည်ရှိသော်။ အစိရဝတ်ယံ၊ အစိရဝတီမြစ်နား၌။ ကစ္ဆပအဏ္ဍာနိ၊ လိပ်ဥတို့ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ တာနိ၊ထိုလိပ်ဥတို့ကို။ အာ-ဒါယ၊ ယူ၍။ သာဝတ္ထိ၊ သို့။ အာဂန္တွာ၊ လာ၍။ ကေသို့ ဂေဟေ၊ တစ်ခု သော အိမ်၌။ ပစာပေတွာ၊ ချက်ပြုတ်စေ၍။ ခါဒန္တော၊ စားသည်ရှိ သော်။ ဘသ္မီ ဂေဟေ၊ ထိုအိမ်၌။ ကုမာရိကာယပိ၊ သတို့သမီးငယ်အား လည်း။ ကေ အဏ္ဍံ၊ တစ်ခုသောဥကို။ အဒါသိ၊ ပေး၏။ သာ၊ ထိုသတို့ သမီးငယ်သည်။ တံ၊ ထိုလိပ်ဥကို။ ခါဒိတွာ၊ စား၍။ တတော ပဋ္ဌာယ၊ ထိုနေ့မှစ၍။ အညံ၊ တစ်ပါးသော။ ခါဒနီယံနာမ၊ ခဲတွယ်မည်သည်ကို။ နဂ္ဂစ္ဆိ၊ အလိုမရှိ။ အထ၊ ထိုသို့အလိုမရှိသော်။ အဃာ၊ ထိုသတို့သမီး ငယ်၏။ မာတာ၊ အမိသည်။ကုက္ကုဋ္ဌိယာ၊ ကြက်မ၏။ ဝိဇာတဋ္ဌာနတော၊ ဥရာမြေ့မှ။ ကေ အဏ္ဍံ၊ ကြက်ဥတစ်လုံးကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ အဒါသိ၊ ပေး၏။ သာ၊ ထိုသတို့သမီးငယ်သည်။ တံ၊ ထိုကြက်ဥကို။ ခါဒိတွာ၊ စား၍။ ရသတဏှာယ၊ရသတဏှာဖြင့်။ ဗဟု၊ ဖွဲ့အပ်သည်ဖြစ်၍။ တတော ပဋ္ဌာ-ယ၊ ထိုနေ့မှစ၍။ သယမေဝ၊ မိမိ အလိုလို ပင်လျှင်။ကုက္ကုဋ္ဌိယာ၊ကြက်မ ၏။ အဏ္ဍာနိ၊ အဥတို့ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ခါဒတိ၊ စား၏။ ကုက္ကုဋ္ဌိ၊ ကြက်မသည်။ ဝိဇာတဝိဇာတကာလေ၊ ဥသော ဥသောအခါ၌။ တံ၊ ထို သတို့သမီးငယ်ကို။အတ္တနော၊ မိမိ၏။ အဏ္ဍာနိ၊အဥတို့ကို။ဂဟေတွာ၊ယူ၍။ ခါဒန္တိ။ စားသည်ကို။ ဒိသ္မာ။ မြင်၍။ တာယ၊ ထိုသတို့သမီးသည်။ ဥပဒ္ဒုတာ၊ နှိပ်စက်သည်ဖြစ်၍။ သော၊ ထိုကြက်မသည်။ အာဃာတံ၊ ရန်ငြိုးကို။ ဗဟုတ္တာ၊ ဖွဲ့၍။ ဒါနိ၊ ယခု၊ ဣဂေဟ၊ ဤကိုယ်အဖြစ်မှ၊ စုတာ၊ စုတေသည်ရှိသော်။ယက္ခိနီ၊ဘီလူးမသည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ဖြစ်၍။ တဝ၊ သင်သတို့

သခိုး၏။ ဇာတဒါရကေ၊ ဖွားသောသူငယ်တို့ကို။ ခါဒိတုံ၊ စားခြင်းငှာ၊ သမတ္ထာ၊ စွမ်းနိုင်သည်။ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍။နိဗ္ဗတ္တေယျုန္တိ၊ဖြစ်ပါလိုု၏ဟု၊ ပတ္ထနံ၊ ဆုတောင်းခြင်းကို။ ပဋ္ဌပေတ္တာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ ကာလံကတ္တာ၊သေ၍။ တသ္မိံ ယေဝဂေဟေ၊ ထိုအိမ်၌ပင်လျှင်။ မဇ္ဈာရိ၊ ကြောင်မသည်၊ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတရာပိ၊ သတို့သမီးသည်လည်း။ ကာလံကတ္တာ၊ သေ၍။ တတ္ထေဝ ဂေဟေ၊ ထိုအိမ်၌ပင်လျှင်။ ကုက္ကုဋီ၊ ကြက်မသည်။ ဟုတ္တာ၊ ၍။ နိဗ္ဗတ္တာ၊ ဖြစ်၏။ကုက္ကုဋီ၊ ကြက်မသည်။ အဏ္ဍာနိ၊ အဥတို့ကို။ ဝိဇာယိ၊ ဥ၏။ မဇ္ဈာရိ၊ကြောင်မသည်။အာဂန္တွာ၊လာ၍။တာနိ၊ ထိုကြက်ဥတို့ကို။ဝါဒိတ္တာ၊ စား၍။ဒုတိယမ္ပိ၊နှစ်ကြိမ်လည်းကောင်း။တတိယမ္ပိ၊သုံးကြိမ်လည်းကောင်း။ ခါဒိယေဝ၊ စားသည်သာလျှင်တည်း။ ကုက္ကုဋီ၊ ကြက်မသည်။ တယော ဝါရေ၊သုံးကြိမ်။မမ၊ငါ၏။အဏ္ဍာနိ၊အဥတို့ကို။ခါဒိတ္တာ၊စားပြီး၍။ဣဒါနိ ယခု။မံပိ၊ ငါ့ကိုလည်း။ခါဒိတုကာမာ၊ စားလိုသည်။အသိ၊ဖြစ်၏။ဣတောဝ၊ ဤကိုယ်အဖြစ်မှ။စုတာ၊ စုတေသည်ရှိသော်။သပုတ္တကံ၊ သားနှင့်တကွ။တံ၊ ထိုကြောင်မကို။ ခါဒိတုံ၊ စားခြင်းငှာ။ လဘေယျုန္တိ၊ ရလိုပါ၏ဟု။ ပတ္ထနံ၊ ဆုဇတောင်းခြင်းကို။ ကတ္တာ၊ ပြု၍။ တတော၊ ထိုဘဝမှ။ စုတ္တာ၊ စုတေသည်ရှိသော်။ဒီပိနီ၊သစ်မသည်။ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍။နိဗ္ဗတ္တိ၊ဖြစ်၏။ဣတရာပိ၊ ကြောင်မသည်လည်း။ ကာလံကတ္တာ၊ သေ၍။ မိဂီဟုတ္တာ၊ သမင်မဖြစ်၍။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏။ တဿာ၊ ထိုသမင်မ၏။ ဝိဇာတကာလေ၊ သားဖွားသောအခါ၌။ ဒီပိနီ၊ သစ်မသည်။အာဂန္တွာ၊ လာ၍။တံ၊ ထိုသမင်မကို။ ပုတ္တေဟိ၊ သားတို့နှင့်။ သဒ္ဓိ၊ တကွ။ခါဒိ၊ စား၏။ ဧဝံ၊ ဤအတူ။ခါဒန္တာ၊ စားကြကုန်သည်ဖြစ်၍။ ပဌမသု အတ္တဘာဝ သတေသု၊ ငါးရာသော ကိုယ်အဖြစ်တို့၌။ အညမညဿ၊ တစ်ယောက်သည် တစ်ယောက်၏။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲကို။ဥပ္ပါဒေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍။ အဝသာနေ၊ အဆုံး၌။ကောဝ၊ တစ်ယောက်သည်။ ယက္ခီနီဟုတ္တာ၊ ဘီလူးဖြစ်၍။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏။ ကောဝ၊ တစ်ယောက်သည်။ သာဝတ္ထိယံ၊ ၌။ ကုလဓီတာ၊ အမျိုးသမီးသည်။ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍။နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏။ဣတောဝ၊ ဤဆို အပ်ပြီးသည်မှ။ ပရံ၊ နောက်ဖြစ်သောစုကားကို။နဟ ဝေရေန ဝေရာနိ တိ ဂါထာယ နဟိ ဝေရေန ဝေရာနိ၊ ဟူသော ဂါထာ၌။ စုတ္တနယေနေဝ၊ ဆို အပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်သာလျှင်။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ဣဓ ပန၊ ဤဝတ္ထုဟု၌ကား။သတ္ထာ၊ သည်။ဝေရံ၊ ရန်ကို။အဝေရေန၊ ရန်တုံ့မမူသဖြင့်။ ဥပသမ္မတိ၊ငြိမ်း၏။ဝေရေန၊ ရန်တုံ့မူသဖြင့်။နော ဥပသမ္မတိ၊ မငြိမ်း။ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္တွာ၊ ၍။ဥတိန္ဒမ္ပိ၊ နှစ်ယောက်သောသူတို့အားလည်း။ဓမ္မံ၊ တရား

ကို။ ဒေသေန္တော၊ ဟောတော်မူလိုသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣမံ ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ ၏။

(၂၉၁) ပရဒုက္ခူပဓာနေန၊သူတစ်ပါး၌ ဆင်းရဲခြင်းကိုဖြစ်စေသဖြင့် အတ္တနော သုခံ၊ မိမိချမ်းသာကို။ ဣစ္ဆတိ၊ အလိုရှိ၏။ ဝေရသံသဂ္ဂသံသ ဋ္ဌော၊ ရန်၌ကပ်ငြိသဖြင့် နှီးနှောသော။ ယော စ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သော ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ ဝေရာ၊ ရန်မှ။ နပရိမုစ္စတိ၊ မလွတ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့။အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။

တတ္ထ တိသံ ဂါထာယံ၊ထိုဂါထာ၌။ပရဒုက္ခူပဓာနေနာတိ၊ ပရဒုက္ခူ ပဓာနေန ဟူသည်ကား။ ပရသ္မိံ၊ သူတစ်ပါး၌။ဒုက္ခူပဓာနေန၊ဆင်းရဲကို ဖြစ်စေသဖြင့်။ ပရဿ၊ သူတစ်ပါးအား။ ဒုက္ခုပ္ပါဒနေန၊ ဆင်းရဲကိုဖြစ်စေ သဖြင့်။ ဣတိ အာယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ဝေရသံသဂ္ဂ၊ သံသဋ္ဌောတိ၊ ဝေရသံသဂ္ဂသဋ္ဌော ဟူသည်ကား။ အဏ္ဏောသန ပစ္စဏ္ဏော သနပဟရဏာ ပဋိဟရဏာဒိနံ၊ ဆဲရေးခြင်း, တဖန်ဆဲရေးခြင်း, ပုတ်ခတ် ခြင်း, တဖန်ပုတ်ခတ်ခြင်း အစရှိသည်တို့၏။ ဝသေန၊ အစွမ်းအားဖြင့်။ အညမညံ၊ အချင်းချင်း။ ကတေန၊ ပြုအပ်သော။ဝေရသံသဂ္ဂေန၊ရန်၌ကပ် ငြိခြင်းဖြင့်။ သံသဋ္ဌော၊ နှီးနှောသော။ ဝေရာ ဝသာန ပရိမုစ္စတီတိ၊ဝေရာ သော နပရိမုစ္စတိ ဟူသည်ကား။ နိစ္စကာလံ၊ အခါခပ်သိမ်း။ဝေရဝံသေန၊ ရန်၏အစွမ်းအားဖြင့်။ ဒုက္ခမေဝ၊ ဆင်းရဲခြင်းသို့သာလျှင်။ ပါပုဏာတိ၊ ရောက်၏။ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။

ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာ၏ အဆုံး၌။ ယက္ခိနီ၊ဘီလူးမသည်။သရ- ဏေသု၊ သရဏာဂုံတို့၌။ ပတိဋ္ဌာယ၊ တည်၍။ ပဋ္ဌသိလာနိ၊ ငါးပါးသော သီလတို့ကို။ သမာဒိယိတ္တာ၊ဆောက်တည်၍၊ဝေရတော၊ရန်မှ။မုစ္စိ၊လွတ်၏။ ဣတရာပိ၊ အမျိုးသမီးသည်လည်း။ သောတာပတ္တိဖလေ၊၌။ပတိဋ္ဌဟိ၊တည် ၏။ သမ္ဘတ္တာနံပိ။ ရောက်လာသော ပရိသတ်တို့အားလည်း။ မမ္မဒေသနာ၊ သည်။ သာတ္ထိကာ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိပရိသမာပနံ၊ နှစ်ဆယ်တစ်ခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော ပကိဏ္ဏကဝဂ်၌ နှစ်ခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော ကုက္ကုဋ္ဌအဏ္ဍခါဒိကာဝတ္ထု၏ ပြီးခြင်းကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏။

ဒုတိယံ၊ သော။ ကုက္ကုဋ္ဌအဏ္ဍခါဒိကာဝတ္ထု၊ တည်း။

*

(၂၁) ပကိဏ္ဏကဝဂ္ဂ၊ ၃–ဘဒ္ဒိယဘိက္ခု ဝတ္ထု

ကုက္ကုဋ္ဌအကျွန်ခါဒိကာ ဝတ္ထုဟောရာဖြစ်သော ဂါထာတို့၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုပြီး၍ ဘဒ္ဒိယဘိက္ခုဝတ္ထု ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာတို့၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုလိုသော အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသ ဆရာသည် ယံ ဟိ ကိစ္စံ၊ အစရှိသောပါဠိကို မိန့်သတည်း။

ယံ ဟိ ကိစ္စန္တိ ဣမံမမ္မဒေသနံ၊ ယံ ဟိ ကိစ္စံဟူသော ဤမမ္မဒေသနာကို၊ သတ္ထာ၊ သည်။ ဘဒ္ဒိယံ၊ ဘဒ္ဒိယမြို့ကို။ နိဿာယ၊ ဆွမ်းခံအမှီပြု၍။ ဇာတိယာဝနေ၊ မြတ်လေး စပယ်တော်၌။ ဝိဟရန္တော၊ လျက်။ ဘဒ္ဒိယေ၊ ဘဒ္ဒိယမြို့သား ဖြစ်ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ အာရဗ္ဘ၊၍ ကထေသိ၊၏။

ကိရ၊ အကျယ်ကား။တေ၊ ထိုဘဒ္ဒိယရဟန်းတို့သည်။ ပါဒုကမဏ္ဍနေ၊ ခြေနင်းကို တန်းဆာဆင်ခြင်း၌။ ဥယျုတ္တာ၊ အားထုတ် ကုန်သည်။ အဟေသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ထယာဟ၊ ဘုရားအာဘယ်သို့ ဟောတော်မူသနည်း ဟူမူကား။ တေနခေါပန သမယေန။လ။အဓိစိတ္တံ အဓိပညန္တိ၊ တေနခေါပန သမယေန။လ။အဓိစိတ္တံ အဓိပညာ ဟူ၍။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ တေန ခေါပန သမယေန၊ ထိုအခါ၌၊ ဘဒ္ဒိယာ၊ ဘိက္ခူ၊ ဘဒ္ဒိယရဟန်းတို့သည်။ အနေကဝိဟိတံ၊ မျိုးစုံစီရင်အပ်သော။ ပါဒုကမဏ္ဍနာနုယောဂ၊ ခြေနင်းကို တန်ဆာဆင်ခြင်းနှင့်ယှဉ်သည်ကို။ အနုယုတ္တာ၊ အားထုတ်ကုန်လျက်။ ဝိဟရန္တိ၊ နေကုန်၏။ တိဏပါဒုကံ၊ မြက်ဖြင့်ပြီးသောခြေနင်းကို။ ကရောန္တိပိ။ မိမိတို့လည်းပြုကုန်၏။ ကာရာပေန္တိပိ၊သူတစ်ပါးတို့ကိုမူလည်းပြုစေကုန်၏။ မုဉ္ဇပါဒုကံ၊ ဖြူဆံမြက်ဖြင့်ပြီးသော ခြေနင်းကို။ ကရောန္တိပိ၊ မိမိတို့လည်းပြုကုန်၏။ ကာရာပေန္တိပိ၊သူတပါးတို့ကိုမူလည်းပြုစေကုန်၏။ ပဗ္ဗဇပဒုကံ၊ ပြိန်းမြက်ဖြင့်ပြီးသော ခြေနင်းကို၊ ကရောန္တိပိ၊ မိမိတို့လည်း ပြုကုန်၏။ ကာရာပေန္တိပိ၊ သူတပါးတို့ကိုမူလည်း ပြုစေကုန်၏။ ဟိန္တာလပါဒုကံ။ ဆင်ငုံမြက်ဖြင့် ပြီးသော ခြေနင်းကို။ ကမ္မလပါဒုကံ၊ ကမ္မလာဖြင့်ပြီးသော ခြေနင်းကို။ ကရောန္တိပိ၊ မိမိတို့လည်း ပြုကုန်၏။ ကာရာပေန္တိပိ၊ သူတစ်ပါးတို့ကိုမူလည်းပြုစေကုန်၏။ဥဒ္ဒေသံ၊ပါဠိသင်ခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ပရိပုစ္ဆံ၊ အဋ္ဌကထာ သင်ခြင်းသည်လည်းကောင်း။ အဓိသီလံ၊ အဓိသီလ သိက္ခာသည်လည်းကောင်း။ အဓိစိတ္တံ၊ အဓိစိတ္တသိက္ခာသည် လည်းကောင်း။ အဓိပညံ၊ အဓိပညာ သိက္ခာသည် လည်း

ကောင်း။ ရိုခဲ့ကြ၏ ဆိုတ်ကုန်၏။ ဘိက္ခု။ တစ်ပါးသော ရဟန်းတို့သည်၊ တေသံ၊ ထိုဘဒ္ဒိယ ရဟန်းတို့၏။ တထာဂရဏာဘာဝံ၊ ထိုသို့ပြုသည်၏ အဖြစ်ကို။ ဥဗ္ဗာယိတ္တာ၊ ကဲ့ရဲ့၍။ သတ္ထု၊ အား။ အာရောစေသုံ၊ ကြားကုန်၏။ သတ္ထာ၊ သည်။ တေဘိက္ခု။ ထိုဘဒ္ဒိယရဟန်းတို့ကို။ ဂရဟိတ္တာ။ ကဲ့ရဲ့ပြီး၍။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တုမ္ဟေ၊ သင်တို့သည်။ အညေန ကိစ္စေန၊ ဖြင့်၊ အာဂတာ၊ ကုန်သည်ဖြစ်၍။ အညဿ ကိစ္စဿ ကိစ္စေ၊ ဘဒ္ဒိသာလျှင်ဥယျဉ်တွင်၊ အားထုတ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္တွာ၊ ၍။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေန္တော၊ ဟောတော်မူလိုသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣမာဂါထာ၊ ဤဂါထာတို့ကို။ အဘာသိ၊ ဟောတော်မူ၏။

(၂၉၂) ယံ ကိစ္စံ၊ အကြင်ပြုအပ်သော အရဟတ္တဖိုလ်ကိစ္စသည်။ အတ္ထိ၏။ တံ၊ ကို။ အပဝိဒ္ဓံ၊ စွန့်အပ်၏။ အကိစ္စံ ပန၊ မပြုအပ်သော ထီးဘိနပ်ကို တန်ဆာဆင်ခြင်းအစရှိသော ကိစ္စကိုကား။ ကရိယတိ၊ ပြု၏။ ဥန္နဠာနံ၊ ပေါလွင်ကုန်သော၊ ပမတ္တာနံ၊ မေ့လျော့သော သတိရှိကုန်သော။ တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့အား။ အာသဝါ၊ အာသဝေါ တရားတို့သည်။ ဝဍ္ဎန္တိ၊ ပွားကုန်၏။

(၂၉၃) ယေသဉ္စ၊ အကြင်သူတို့သည်ကား။ နိစ္စံ၊ အခါခပ်သိမ်း။ ကာယဂတာသတိ၊ ကာယဂတာသတိကို။ သုသမာရဒ္ဓါ၊ ကောင်းစွာချီးမြှောက်အပ်ကုန်၏။ တေ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အကိစ္စံ၊ မပြုသင့်သောကိစ္စကို။ နသေဝန္တိ နကရောန္တိ၊ မပြုကုန်။ သာတစ္စကာရီနော၊ အမြဲပြုလေ့ ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ကိစ္စေ၊ ပြုအပ်သော သီလကွန်အစရှိသော ကိစ္စ၌။ သေဝန္တိ၊ ကုန်၏။ သတ္ထာနံ၊ သတိရှိကုန်သော။ သမ္ဘဝါနာနံ၊ လေးပါးသောသမ္ဘဝ၌ ရှိကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား။ အာသဝါ၊ အာသဝေါတရားတို့သည်။ အတ္ထံ၊ ချုပ်ခြင်းသို့၊ ဂစ္ဆန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။

ဘတ္တ၊ ဘာသု ဂါထာသု၊ ထိုဂါထာတို့၌။ ယံ ဟိ ကိစ္စန္တိ၊ ကား။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ ဘိက္ခု။ နော၊ ရဟန်းအား။ ပဋ္ဌိတကာလတော၊ ရဟန်ပြုသောအခါမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ အပရိမာဏသီလကွန္ဓဂေါပနံ၊ မနှိုင်းယှဉ်အပ်သော သီလကွန်ကို လုံစေခြင်းလည်းကောင်း။ အဇ္ဇဝါဝ၊ ဘာ ကျောင်းနေခြင်းလည်းကောင်း။ ဧတာဒိသာ ရဏံ၊ ဧတာဒိသာ ရဏံ ကောင်း။ ဘာဝနာရာ ဘော၊ ဘာဝနာ၌မွေ့လျော်ခြင်း လည်းကောင်း။ ဣတိ ဧဝမာဒိနိ၊ ဤသို့အစရှိသည်တို့သည်။ ကိစ္စံ နာမ၊ ကိုမည်၏။ ဣမေ ပန၊ ဤရဟန်းတို့သည်ကား။ အတ္ထာ နော၊ ၏။ ယံ ကိစ္စံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တံ ကိစ္စံ၊ ကို၊ အပဝိဒ္ဓံ ဆဋ္ဌတ်၊ စွန့်အပ်၏။ အကိစ္စန္တိ၊ ကား။ ဘိက္ခု။ နော၊ ရဟန်းအား။

ဆတ္တမဏ္ဍန် ဥပါဟနမဏ္ဍန် ပါဒုကပတ္တထာလက ဓမ္မကရဏာ ကာယဗန္ဓန၊ အုံသဗဒ္ဓကမဏ္ဍန်၊ ထီးကို တန်ဆာဆင်ခြင်း, ဖိနပ်ကို တန်းဆာဆင်ခြင်း, ခြေနင်းကို တန်းဆာဆင်ခြင်း, သပိတ်ကို တန်းဆာဆင်ခြင်း, ခွက်ကိုတန်းဆာဆင်ခြင်း, ဓမ္မကရိုဏ်ကို တန်းဆာဆင်ခြင်း, ခါးပန်းကြိုးကို တန်းဆာဆင်ခြင်း, အံသကိုင်ဋ္ဌကို တန်းဆာဆင်ခြင်းသည်၊ အကိစ္စနှာမ၊မပြု အပ်သောကိစ္စမည်၏။ ယေဟိ၊ အကြင်ရဟန်းတို့သည်။ တံ၊ထိုမပြု အပ်သောကိစ္စကို။ ကယိရတိ၊ပြု၏။ မာနုနဋ္ဌ၊ မာန်ဟူသောကျူးကို။ဥက္ခိပိတွာ၊စိုက်ထူ၍။စရ ဏောန၊ ကျင့်ခြင်းဖြင့်။ ဥန္နဠာနံ၊ ပေါ်လွင်ကုန်သော၊ သတိဝေါသဏ္ဌေန၊ သတိ၏လွတ်ခြင်းဖြင့်။ ပမတ္တာနံ၊မေ့လျော့ကုန်သော။ တေသံ၊ထိုရဟန်းတို့အား။ စတ္တာရော အာသဝါ၊ လေးပါးသော အာသဝတို့သည်။ဝဍ္ဎန္တိ၊ပွားကုန်၏။ ဣတိအယံ၊ ကား။ အတ္ထော၊ တည်း၊ သုသမာရဒ္ဓါတိ-ကား။ သုပဋ္ဌိတာ၊ ကောင်းစွာချီးမြှောက်အပ်ကုန်သော။ ကာယဂတာသတိတိ၊ ကား။ ကာယာနုပဿနာဘာဝနာ၊ ကိုယ်၌အဖန်တလဲလဲရှုသော ဘာဝနာ တည်း။ အကိုစ္စန္တိ၊ ကား။ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။တေ၊ဆတ္တမဏ္ဍနာဒိကံ၊ ထိုထီးကို တန်ဆာဆင်ခြင်း အစရှိသော၊ ကိစ္စံ၊ကို။ နသေဝန္တိနကရောန္တိ၊ ကုန်။ ဣတိအယံ၊ကား။ အတ္ထော၊တည်း။ ကိစ္စေတိ၊ ကား။ ပဗ္ဗဇိတကာလ-တော၊ ရဟန်းပြုသောအခါမှ၊ပဋ္ဌာယ၊စ၍။ ကတ္တဗ္ဗေ၊ပြုအပ်သောအပရိ-မာဏသီလကွန်ရေါပနာဒိကေ၊ မန္ဒိုင်းယှဉ်အပ်သော သီလကွန်ကို လုံ့စေ-ခြင်း အစရှိကုန်သော။ ကရဏီယေ၊ပြုအပ်သောကိစ္စတို့ကို။သာတ္ထစ္စကာရိ-နောတိ၊ ကား။သတတကာရိနော၊ အမြဲပြုလေ့ရှိကုန်သော။အဋ္ဌိတကာရိ-နော၊ အရိုအသေပြုလေ့ရှိကုန်သော။သတိယာ၊ သတိ နှင့်။အဝိပ္ပဝါသေန ဓကင်းသဖြင့်။ သတာနံ၊ သတိရှိကုန်သော။ သာတ္ထကသမ္ဘဇည်၊ အကျိုးရှိ-သည်ကိုသိခြင်း။ သပ္ပါယသမ္ဘဇည်၊လျောက်ပတ်သည်ကိုသိခြင်း။ ဂေါစရ-သမ္ဘဇည်၊ အာရုံ၌သိခြင်း။ အသမ္မောဟသမ္ဘဇည်၊မတွေဝေသဖြင့်သိခြင်း။ ဣတိ၊ဤသို့။စတူဟိ၊ကုန်သော။ သမ္ဘဇည်ဟိ၊သမ္ဘဇည်တရားတို့ဖြင့်။သမ္ဘ-ဇာနာနံ၊ ကောင်းစွာအပြားအားဖြင့် သိကုန်သော။ တေသံ၊ထိုရဟန်းတို့အား။ စတ္တာရောပိ အာသဝါ၊ လေးပါးသော။ အာသဝတို့သည်လည်း။ အတ္ထံ။ ချုပ်ခြင်းသို့။ဂစ္ဆန္တိ၊ရောက်ကုန်၏။ပရိက္ခယံ၊ ကုန်ခြင်းသို့, အဘာဝံ၊ မဖြစ်ခြင်းသို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။ ဣတိအယံ၊ကား။ အတ္ထော၊တည်း။

ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာ၏အဆုံး၌။ ဗဟူ ဘိက္ခူ၊ ထိုရဟန်းတို့-သည်။အရဟတ္တေ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၌။ ပတိဋ္ဌဟိံသု၊ တည်ကုန်၏။ သမ္ဗဟုလာ-

နမ္ပိ၊ ရောက်လာသော ပရိသတ်တို့အားလည်း။ ဓမ္မဒေသနာ၊ သည်။ သာတ္ထိ ကာ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဤတို့ပရိသမာပနံ၊ နှစ်ဆယ် တစ်ခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော ပကိဏ္ဏာဝဂ်၌ သုံးခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်း ဖြစ်သော ဘဒ္ဒိယဘိက္ခု ဝတ္ထု၏ ပြီးခြင်းကို။ ဒဠ္ဍပ္ပ၊ မှတ်အပ်၏။

တတိယံ၊ သော။ ဘဒ္ဒိယဘိက္ခု ဝတ္ထု၊ တည်း။

*

၂၁–ပကိဏ္ဏကဝဂ္ဂ၊ ၄ လကုဏ္ဍကဘဒ္ဒိယဘဒ္ဒေရ ဝတ္ထု

(ဘဒ္ဒိယဘိက္ခု ဝတ္ထု၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာတို့၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုပြီး၍ လကုဏ္ဍကဘဒ္ဒိယဘဒ္ဒေရ ဝတ္ထု၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာတို့၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုလိုသော အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသ ဆရာသည် မာတရန္တိ စသောပါဋ္ဌကို မိန့်သတည်း။)

မာတရန္တိဂ္ဂမ် ဓမ္မဒေသနံ၊ မာတရံ၊ ဟူသော ဤမြတ် ဒေသနာကို။ သတ္ထာ၊ သည်။ ဇေတဝနေ၊ ၌။ ဝိဟရန္တော၊ လျက်။ လကုဏ္ဍကဘဒ္ဒိယ-ဘဒ္ဒေရံ၊ လကုဏ္ဍက ဘဒ္ဒိယမထေရ်ကို။ အာရဗ္ဘ၊ ၍။ကထေသိ၊ ၏။

ဟိ၊ ဆိုစကားသင့်စွ။ ကေဒိဝသံ၊ တစ်နေ့သည်။ သမ္ဗဟုလာ၊ မျှားဖွာ ကုန်သော။အာဂန္တုကာ ဘိက္ခူ၊ ချွေ့သည်ရဟန်းတို့သည်။ ဒိဝါဌာနေ၊ နေ့သန့်စရာအရပ်၌။နိသိန္နံ၊နေသော။သတ္ထာရံ၊မြတ်စွာဘုရားကို။ဥပသင်္ကမိတ္တာ၊ ကပ်၍။ဝန္ဒိတ္တာ၊ရှိခိုး၍။ ကေမန္တံ၊ တင့်အပ်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌။ နိသိဒိ သု၊နေကုန်၏။ တသ္မိံ ခဏေ၊ ထိုခဏ၌။လကုဏ္ဍကဘဒ္ဒိယတ္ထေ-ရော၊ လကုဏ္ဍက ဘဒ္ဒိယမထေရ်သည်။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ အဝိဒူရေ၊မနီးမဝေးသောအရပ်၌။ အတိုက္ကမတိ၊ လွန်၍သွား၏။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။တေသံ ဘိက္ခူနံ၊ထိုရဟန်းတို့၏။စိတ္တစာရံ၊စိတ်အကြံကို ဉာတ္တာ၊သိ၍။သြလောကေတ္တာ၊ကြည့်၍။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ပဿထ၊ ရှုကုန်လော့။အယံ ဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းသည်။မဲတာပိတရော၊အမိအဘတို့ကို။ ဟန္တွာ၊သတ်၍။ နိဒ္ဒုက္ခော၊ ဆင်းရဲမရှိသည်။ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ ယာတိ၊ သွား၏။ ဤတို့၊ ဤသို့။ ဝတ္တာ၊ မိန့်တော်မူ၍။ တေဟိ ဘိက္ခူဟိ၊ ထိုရဟန်း တို့သည်။ ကိံ နု ခေါ၊ အဘယ်ကို၊ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝဒတိ၊ ဆိုတော်မူသနည်း။ ဤတို့၊ဤသို့။ အညမညံ၊ အချင်းချင်း။မုခါနိ၊ မျက်နှာ တို့ကို။ သြလောကေတ္တာ၊ကြည့်၍။ သံသယပက္ခန္နေဟိ၊ သံသယသို့ပြေးဝင်

ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဘန္တေ၊ ရား။ ကိုနာမ၊ အဘယ်ကြောင့်။ တေ၊ဤစကားကို။ ဝဒေ၊ ဆိုတော်မူကုန်သနည်း။ ကွတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တော၊ နှားတော်လျှောက်ပေသော်။ တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့အား။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေန္တော၊ ဟောတော်မူလိုသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ ကွမံ ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။

(၂၉၄) မာတရံ၊ တဏှာဟူသော အမိကို။ ဝိတရံ၊ မာနဟူသော အဖကို။ ဟန္တွာ၊ သတ်၍။ ခတ္တိယေ၊ ခတ္တိယဇာတ်ဖြစ်ကုန်သော။ ဒွေ စရာဇနော၊ သဿတဒိဋ္ဌိ,ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိတည်းဟူသော မင်းနှစ်ယောက် တို့ကိုလည်း။ ဟန္တွာ၊ သတ်၍။ သာနုစရံ၊ သူလျှိုယောက်ျားနှင့်တူသော နန္ဒိရာဂနှင့်တကွ ဖြစ်သော။ ရဋ္ဌံ၊တိုင်းပြည်နှင့်တူသောတစ်ဆယ် နှစ်ပါးသော အာယတနကို ဟန္တွာ၊ သတ်၍။ ဗြာဟ္မဏောဝ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အနီဃော၊ဆင်းရဲမရှိသည်ဖြစ်၍။ ယာတိ၊ သွား၏။ ကွတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။

တတ္ထ တိသံ ဂါထာယံ၊ ထိုဂါထာ၌။ သာနုစရန္တိ၊ ကား။ အာယသော ဧကေန၊ ဥစ္ဆာကိုပြီးစေတတ်သော။ အာယုတ္တကေန၊သူလျှိုယောက်ျားနှင့်။ သဟ်ဟံ၊တကွဖြစ်သော။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ တတ္ထ၊ ဤဂါထာ၌။ တဏှာ၊ တဏှာသည်။ ပုရိသံ၊ ကို။ ဇနေတိ၊ ဖြစ်စေတတ်၏။ ကွတိ ဝစနေ၊ ဤသို့ ဟောတော်မူသော ကြောင့်။ တိသု ဘဝေသု၊တို့၌။ သတ္တာနံ၊သတ္တဝါတို့ကို (အတ္တာနံလည်း ရှိ၏။ မိမိကိုယ်ကိုပေး)။ ဇနနတော၊ ဖြစ်စေတတ်သော ကြောင့်။ တဏှာ၊ တဏှာသည်။ မာတာနာမ၊အမိမည်၏။ အဟံ၊ ဝါသည်။ အသုကဿနာမ ရညော ဝါ၊ ဤမည်သော မင်း၏ လည်းကောင်း။ အသုကဿ ရာဇမဟာမတ္တဿ ဝါ၊ ဤမည်သော အမတ်၏ လည်းကောင်း။ ပုတ္တောတိ၊ သားတည်းဟု။ ဝိတရံ၊ အဘကို။ နိဿာယ၊မှီ၍။ အသ္မိ မာနသ၊ ဝါဟူသော မာန၏။ ဥပ္ပဇ္ဇနတော၊ ဖြစ်ခြင်းကြောင့်။ အသ္မိ မာနော၊ အသ္မိ မာနသည်။ ပိတာနာမ၊ အဘမ်ည်၏။ ကမ်ဝ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား လောကော၊ လူအပေါင်းသည်။ ရာဇာနံ၊ မင်းကို။ ဘဇတိ ဝိယ၊ဆည်းကပ်သကဲ့သို့တည်း။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ သဗ္ဗဒိဋ္ဌိဂတာနိ၊ ခပ်သိမ်းသောမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ အယူတို့သည်။ ဒွေ သဿတုစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိယော၊ နှစ်ပါးကုန်သော သဿတဒိဋ္ဌိ ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိတို့ကို။ ဘဇန္တိ၊ ဆည်းကပ်ကတ်ကုန်၏။ တသ္မာ၊ကြောင့်။ ဒွေ သဿတုစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိယော၊ နှစ်ပါးကုန်သော သဿတဒိဋ္ဌိ ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိတို့သည်။ ဒွေ ခတ္တိယရာဇာနော နာမ၊ နှစ်ယောက်သော မင်း မည်ကုန်၏။ ဒွါဒသာယတနာနိ၊ တစ်ဆယ် နှစ်ပါးသော အာယတနတို့သည်။ ဝိတ္ထတဝေဒေန၊ ပြန့်တတ်

သောအနတ္တကြောင့်။ ရဟန္တသဒိသတ္တာ၊ တိုင်နှင့်တူသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ရဟန်နာမ၊ ရဟန္တမည်၏။ အာယသာမကော၊ ဥစ္စာကို ပြီးစေတတ်သော။ အာယုတ္တက ပုရိဆောဝိယ၊ သူလျှို့ယောက်ျားကဲ့သို့။ တံနိဿိတော၊ ထိုတဏှာစသည်ကိုမှီသော။ နန္ဒီရာဂေါ၊ နန္ဒီရာဂသည်။ အနုစရောနာမ၊ အနုစရမည်၏။ အနိယော်တိ၊ ကား။ နိဒ္ဒုကော၊ ဆင်းရဲမရှိသည်။ ပြာဟ္မ-ဏောတိ။ ကား။ ခီဏာသဝေါ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တည်း။ ဧတေသံ တဏှာ ဒီနံ၊ ထိုတဏှာအစရှိသည်တို့ကို။ အရဟတ္တ မဂ္ဂဉာဏာသိနာ၊ ရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်တည်းဟူသောသန်လျက်ဖြင့်။ ဟတတ္တာ၊ သတ်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ခီဏာသဝေါ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည်။ နိဒ္ဒုက္ခော၊ ဆင်းရဲမရှိသည်။ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ ယာတိ၊ သွား၏။ ဣတိအယံ၊ ကား။ ဧတ္ထ၊ ဤဂါထာ၌။ အတ္ထော၊ တည်း။

ဒေသနာဝသာနေ၊ အဆုံး၌။ တေဘိက္ခူ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်၊ အရဟတ္တေ၊ ၌။ ပတိဋ္ဌဟိံသု၊ ကုန်၏။ ဒုတိယဂါထာယပိ၊ ၌လည်း။ ပုရိမသဒိသမေव၊ ရှေးနှင့်တူသည်သာလျှင်တည်း။ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ သတ္ထာ၊ သည်။ လကုဏ္ဍက ဘဒ္ဒိယတ္ထေရမေव၊ ကိုသာလျှင်။ အာရဗ္ဘ၊ ၍။ ကထေသိ၊ ၏။ တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့အား။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေန္တော၊ ဟောကြောင်းမူလိုသောမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣမံ ဂါထံ၊ ကို။ အာဟ၊ ၏။

(၂၉၅) မာတရံ၊ တဏှာဟူသောအမိကို။ ပိတရံ၊ မာနဟူသောအဘကို။ ဟန္တွာ၊ သတ်၍။ ရာဇနော ဒွေစ သောတ္ထိယေ၊ သဿတဒိဋ္ဌိ ဥစ္ဆေဒ၊ ဒိဋ္ဌိတည်းဟူသောပုဏ္ဏားဇာတိဖြစ်ကုန်သော မင်းနှစ်ယောက်တို့ကို။ ဟန္တွာ သတ်၍။ ဝေယဂ္ဃပဓ္ဓမံ၊ ခရီးခဲနှင့်တူသော ငါးခုမြောက်ရှိသော ဝိစိကိစ္ဆာနိဝရဏကို။ ဟန္တွာ၊ သတ်၍။ ပြာဟ္မဏော၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အနိဃော၊ ဆင်းရဲမရှိသည်ဖြစ်၍။ ယာတိ၊ သွား၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။

တတ္ထ တိသံ ဂါထာယံ၊ ထိုဂါထာ၌။ ဒွေစ သောတ္ထိယေတိ၊ ကား။ ဒွေစ ပြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားနှစ်ယောက်တို့ကို။ ဣမိသာ ဂါထာယ၊ ဤဂါထာ၌၊ သတ္ထာ၊ သည်။ အတ္ထနော၊ မိမိ၏။ ဓမ္မိသရတာယစ၊ တရားဌာနအစိုးရသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်ဌင်း။ ဒေသနာဝိဓိကုသလတာယစ၊ တရားဟောခြင်း၏ အဝ်အရင်ဌ လိမ္မာတော်မူသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်ဌင်း။ သဿတုစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိယောစ၊ သဿတဒိဋ္ဌိ ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိတို့ကိုလည်း။ ဒွေပြာဟ္မဏာရာဇာနော၊ နှစ်ယောက်ကုန်သောပုဏ္ဏားမင်းတို့ကို။ ကတ္တာ၊ ၍။ ကထေသိ၊ ၏။ ဝေယဂ္ဃပဓ္ဓန္တိ ဇ္ဇော၊ ဝေယဂ္ဃပဓ္ဓမံ ဟူသော ဤပါဠိ၌ ဗျဃ္ဃဝါနုစရိတောကျားတို့၏သွားရာ ဖြစ်သော။ သပ္ပဋိသယော၊ ဘေးဘျမ်းနှင့်တကွဖြစ်သော။ ဒုပ္ပဋိပန္နော၊ သွား

နိုင်ခဲသော။ မဂ္ဂေါ၊ ခရီးသည်။ ဝေယျဂ္ဃေါ၊ နာမ၊ ဝေယျဂ္ဃမည်၏။ ဝိစိကိစ္ဆာ နိဝရဏံပိ၊ ဝိစိကိစ္ဆာနိဝရဏဟူသည်လည်း။ တေန၊ ထိုသို့ သွားနိုင်ခဲသော ခရီးနှင့်။ သဒိသတာယ။ တူသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ပေယျဂ္ဃံ နာမ၊ ပေယျဂ္ဃ မည်၏။ အယ၊ ထိုနိဝရဏအား။ ပဠမ၊ ငါးခုမြောက်သော။ တံ၊ ထိုဝိစိ ကိစ္ဆာနိဝရဏသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ နိဝရဏပဠကံ၊ ငါးခုမြောက်သော နိဝရဏသည်။ ဝေယျဂ္ဃ ပဠမံ နာမ၊ ဝေယျဂ္ဃပဠမ မည်၏။ ဣဒဉ္စ ဝေယျဂ္ဃပဠမံ၊ ကိုး။ အရဟတ္တမဂ္ဂညာဏာသိနာ၊ အရဟတ္တ မဂ်ဉာဏ်တည်းဟူသော သန်လျက်ဖြင့်။ နိဿယံ။ အကြင်းမဲ့။ ဟန္ဒာ၊ သတ်၍။ အနိဿယ ဝ၊ ဆင်းရဲမရှိသည်ဖြစ်၍သာလျှင်။ ဗြာဟ္မဏော၊ ရဟန္တာ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ယာတိ၊ သွား၏။ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား။ ဒွေ၊ ဤဂါ ထာ၌။ အတ္ထော၊ တည်း။ သေသံ၊ သည်။ ပုရိမသဒိသမေव၊ သာလျှင်တည်း။ ဣတိ ပရိသမာပနံ၊ နှစ်ဆယ် တစ်ခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော ပကိဏ္ဏက ဝဂ်၌ လေးခုမြောက်ဖြစ်သော လကုဏ္ဌကဘဒ္ဒိယတ္ထေရ ဝတ္ထုပြီးခြင်းကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏။

ဧတဿ ဘိက္ခုနော၊ သော။ လကုဏ္ဌက ဘဒ္ဒိယတ္ထေရ ဝတ္ထု၊ တည်း။

*

၂၁-ပကိဏ္ဏကဝဂ်၊ ၅-ဒါရုသာ ကဋ္ဌိကပုတ္တ ဝတ္ထု

(ဧဝံ လကုဏ္ဌကဘဒ္ဒိယတ္ထေရဝတ္ထုဟု ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာတို့၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုပြီး၍ ဒါရုသာကဋ္ဌိကပုတ္တဝတ္ထုဟု ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာတို့၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုလိုသော အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသ ဆရာသည် သုပ္ပဗုဒ္ဓံ အစရှိသောပါဌ်ကို မိန့်သတည်း။)

သုပ္ပဗုဒ္ဓန္တိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ သုပ္ပဗုဒ္ဓံ ဟူသော ဤဓမ္မဒေသနာကို။ သတ္ထာ၊ သည်။ ဝေဠုဝနေ၊ ၌။ ဝိဟရန္တော၊ လျက်။ ဒါရုသာကဋ္ဌိကသ၊ ထင်းလှည်းသမား၏။ ပုတ္တံ၊ သားကို။ အာရဗ္ဘ၊ ၍။ ကထေသိ၊ ၏။

ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ ရာဇဂဟသို့၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌။ သမ္မာဒိဋ္ဌိကပုတ္တော၊ သမ္မာအယူရှိသောသူ၏သားရင်း။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကပုတ္တော၊ မိစ္ဆာအယူရှိသော သူ၏သားရင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒွေ ဒါရကာ၊ သူငယ်နှစ်ယောက်တို့သည်။ အဘိက္ခဏံ၊ မပြတ်။ ဂုဠကီဠံ၊ ဂုံချင်းကစားခြင်းကို။ ကီဠန္တိ၊ ကစားကုန်၏။ တေသု၊ ထိုနှစ်ယောက်သော လူတို့တွင်။ သမ္မာဒိဋ္ဌိကပုတ္တော၊ သမ္မာအယူ

ရှိ သောသူ၏သားသည်။ ဂုဏ်၊ ဂုဏ်ချင်းကို။ ခိပမာနော၊ ပစ်သည်ရှိသော်။ ဗုဒ္ဓါနုဿတိ၊ ဘုရားကို အာရုံပြု၍ဖြစ်သော ဗုဒ္ဓါနုဿတိကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ အာပဇ္ဇေတွာ၊ နှလုံးသွင်း၍။ နမောဗုဒ္ဓဿ၊ နမောဗုဒ္ဓဿဟု၍။ ဝတွာ-ဝတွာ၊ဆိုရ်ဆိုရ်။ ဂုဏ်၊ဂုဏ်ချင်းကို။ခိပ်တိ၊ပစ်၏။ကျွတ်ရော၊ မိစ္ဆာအယူရှိသော သူ၏သားသည်။ တိတ္ထိယဂုဏော၊ တိတ္ထိတို့၏ဂုဏ်တို့ကို။ ဥဒ္ဒိသိတွာ၊ရည်ရွယ်၍။ နမောအရဟန္တာနန္တိ၊ နမောအရဟန္တာနံဟု၍။ ဝတွာ ဝတွာ၊ ဆိုရ်ဆိုရ်။ ခိ ပတိ၊ပစ်၏။ တေသု၊ ထိုနှစ်ယောက်တို့တွင်။ သမ္မာဒိဋ္ဌိကဿ ပုတ္တော၊ သမ္မာအယူရှိသောသူ၏သားသည်။ ဇိနာတိ၊ အောင်၏။ ကျွန်ုပ်ရော၊ မိစ္ဆာအယူရှိသော သူ၏သားသည်ကား။ ပရာဇယတို့၊ ရှုံး၏။ သော၊ ထို မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၏သားသည်။ တဿ၊ ထိုသမ္မာအယူရှိသောသူ၏ယောက်ခ်ား၏။ ကိရိယံ၊ အမှုအရာကို။ ဒိတွာ၊ မြင်၍။ အယံ၊ ဤသူသည်ကား။ ဧဝံအနုဿရိတွာ၊ ဤသို့အောက်မေ့၍။ ဧဝံဝတွာ၊ ဤသို့ဆိုရ်။ ဂုဏ်၊ ဂုဏ်ချင်းကို။ခိပေန္တော၊ပစ်သည်ရှိသော်။ မမ၊ ငါ့ကို။ ဇိနာတိ၊ အောင်၏။ အဟံပိ၊ ငါသည်လည်း။ ဧဝရူပ်၊ ဤသူကဲ့သို့ သဘောရှိသည်ကို။ ကရိဿာမိ၊ ပြုအံ့။ ကျွတ်၊ဤသို့ နှလုံးသွင်း၍။ ဗုဒ္ဓါနုဿတိယံ၊ ဗုဒ္ဓါနုဿတိကမ္မဋ္ဌာန်းခဲ့။ ပစရ်ယံ၊ လေ့လာခြင်းကို။ အကာသိ၊ ပြု၏။ အယ၊ ထိုသို့ပြုသောအခါ၌။ ကေဒိဝ်သံ၊ ခဲ့။ တဿ၊ထိုသူ၏။ ပိတာ၊ အဘသည်၊ သကဋ်း လှည်းကို၊ ယောဇေ-တွာ၊ ကျ၍ ဒါရုနံ၊ ထင်းတို့၏။ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှာ။ ဂစ္ဆန္တော၊ သွားသည်ရှိသော်။ တံပိ ဒါရကံ၊ ထိုသူ၏ယောကို့လည်း။အာဒါယ၊ ခေါ်၍။ဂန္တွာ၊ သွား၍။ အဋ္ဌဝိယံ၊ တောအုပ်ခဲ့။ ဒါရုနံ၊ ထင်းတို့ဖြင့်။ သကဋ်း၊ လှည်းကို။ ပူရေတွာ၊ ပြည့်စေ၍။ အာဂစ္ဆန္တော၊ ပြန်လာသည်ရှိသော်။ ဗဟိနာဂရေ၊ မြို့အပ၌။သုဘာနသာမန္တေ၊ သင်းချိုင်း၏အနီးခဲ့။ ဥဒကဝါသုကဌာနေ၊ ရေကြည်ရာအရပ်ခဲ့။ ဂေါဏေ၊ နွားတို့ကို။ မောစေတွာ၊ လွှတ်၍။ဘတ္တ-ဝိယဂ္ဂံ၊ ထမင်းစားခြင်းကို။ အကာသိ၊ ပြု၏။အယ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ထို ထင်းလှည်းသမား၏။ တေဂေါဏာ၊ ထိုနွားတို့သည်။ သာယန္ဟသမယေ၊ ညချမ်းသောအခါ၌။နဂရံ၊မြို့တွင်းသို့။ပဝိသန္တေန၊ ဝင်သော။ ဂေါဏေန၊ နွားအပေါင်းနှင့်။သဒ္ဓိံ၊ တကွ။နဂရမော၊မြို့တွင်းသို့သာလျှင်။ပဝိသိ သု၊ ဝင်ကုန်၏။ သာကဋ်ကော၊ ထင်းလှည်းသမားသည်လည်း။ ဂေါဏေ၊ နွားတို့ကို။ အနုပန္ဓန္တော၊အစဉ်အတိုင်းလိုက်သည်ရှိသော်။ နဂရံ၊မြို့တွင်းသို့ ပဝိသိတွာ၊ ပင်၍ သာယံ၊ ညအခါ၌။ ဂေါဏေ၊ နွားတို့ကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။အာဒါယ၊ ယူ၍။ နိက္ခမန္တော၊ ထွက်သည်ရှိသော်။ ဒ္ဝါရံ၊ သို့။ နသမ္ဘာ

ပုဏ်း မရောက်။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ တသို့၊ ထိုထင်းလှည်းသမားသည်။ အသမ္ဘတ္ထောယော၊ မရောက်မီကလျှင်။ ဒ္ဝါရုံ၊တံခါးကို။ပိဟိတံ၊ပိတ်အပ်၏။

အထ၊ ထိုသို့တံခါးပိတ်သောအခါ၌။အဿ၊ ထိုထင်းလှည်းသမား၏။ ပုတ္တော၊ သားသည်။ ကေကောဝ၊ တစ်ယောက်အထီးတည်းသာလျှင်။ ရတ္တိဘာဂေ၊ ညဉ့်အဖို့၌။ သကဋ္ဌဿ၊ လှည်း၏။ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌။ နိပဇ္ဇိတွာ၊ အိပ်၍။ နိဒ္ဒံ၊ အိပ်ပျော်ခြင်းသို့။ သြက္ကမိ၊ ရောက်၏။ရာဇဂဟံ-ပန၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သည်ကား။ ယကတိယာဝိ၊ ပြကတော့အားဖြင့်လည်း။ အမနုဿာ၊ ဘီလူးတို့သည်။ ဗဟုလာ၊ များကုန်၏။ အယဉ္စ၊ ဤသူယိုသည်လည်း။ သုသာနသန္တိကေ၊ သင်းချိုင်းအနီး၌။ နိပန္နော၊ အိပ်၏၊ တတ္ထ၊ထိုအရပ်၌၊ နံ၊ ထိုသူယိုကို။ ဒွေ အမနုဿာ၊ ဘီလူးနှစ်ယောက်တို့သည်။ ပဿိ သု၊ မြင်ကုန်၏။ ဧကော၊ဘီလူးစယောက်သည်။ သာသ-နဿ၊ ၏။ ပဋိကဏ္ဏကော၊ ပြောင့်တ်ကျင်သဖွယ်ဖြစ်သော။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ-ကော၊ မိစ္ဆာအယူရှိ၏။ဧကော၊ဘီလူးတစ်ယောက်သည်။ သမ္မာဒိဋ္ဌိကော၊ သမ္မာအယူရှိ၏။တေသု၊ထိုဘီလူးနှစ်ယောက်တို့တွင်၊မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကော၊ မိစ္ဆာအယူရှိသောဘီလူးတယောက်သည်။အာဟ၊ ဆို၏။အယံ၊ ဤသူယိုသည်။ နော၊ငါ့တို့၏။ဘက္ခော၊အစာတည်း။ ဣမံ၊ဤသူယိုကို။ ခါဒိဿာမ၊ စားကုန်အံ့။ဣတိအာဟ၊ဤသို့ဆို၏။ ဣတရော၊သမ္မာအယူရှိသောဘီလူးသည်။ အလံ၊ မသင့်။ မာရုစ္ဆတိ၊ မနှစ်သက်လင့်။ဣတိ၊ဤသို့။ နိဝါရေတိ၊ မြစ်၏။ သော၊ထိုမိစ္ဆာအယူရှိသော ဘီလူးတစ်ယောက်သည်။ တေန၊ ထိုသူသည်။ နိဝါရိယမာနော ပိ၊ မြစ်တားသော်လည်း။ ကဿ၊ ထိုသမ္မာအယူရှိသော ဘီလူး၏။ ဝစနံ၊စကားကို။ အနာဒိယိတ္ဝာ၊မနာယူမူ၍။ ဒါရကံ၊သူယိုကို။ ပါဒေသု၊ခြေတို့၌။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ကိုင်၍။ အာကဍ္ဎိ၊ ငင်၏။ သော၊ထိုသူယိုသည်။ ဗုဒ္ဓါနုဿတိပရိစိဘတ္တာ၊ ဗုဒ္ဓါနုဿတိကမ္မဋ္ဌာန်း၌ လေ့ကျက်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ တသို့ခဏော၊ ထိုသို့ငင်သောခဏာ၌။ နမောဗုဒ္ဓဿာတိ၊ နမောဗုဒ္ဓဿဟူ၍။ အာဟ၊ဆို၏၊အမနုဿော၊ ဘီလူးသည်။ မဟာသယဘီ-တော၊ ကြီးစွာသော ဘေးဖြင့် ကြောက်သောကြောင့်။ ပဋိက္ကမိတ္ဝာ၊ဖဲ့၍။ အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုမိစ္ဆာအယူရှိသော ဘီလူးကို။ ဣတရော၊ သမ္မာအယူရှိသောဘီလူးသည်။ အမ္ဘော ဟိ၊ ငါတို့သည်။ အကိစ္စံ၊ မပြုအပ်သော အမှုကို။ ကတံ၊ ပြုမိ၏၊ တဿ၊ ထိုသူယို၏။ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှာ။ ဒဏ္ဍကမ္မံ၊ ဒဏ်အမှုကို။ ကရောမာတိ၊ပြုကုန်အံ့ဟု။ ဝတ္ဝာ၊ ဆို၍။တံ၊ထိုသူယိုကို။ရက္ခမာနော၊ စောင့်ရှောက်လျက်။ အဋ္ဌာသိ၊ တည်၏။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကော၊ 'မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိအယူရှိသော ဘီလူးသည်။နဂရံ၊မြို့တွင်းသို့၊

ပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍။ ရညော၊ မင်း၏။ ဘောဇနပါတိ၊ ထမင်းခွက်ကို။ ဘောဇနံ၊ ထမင်းကို။ ပူရေတွာ၊ ပြည့်စေ၍။ အာဟာရိ၊ ဆောင်၏။ အထ၊ ဌ။ နံ၊ ထိုသူငယ်ကို။ ဥတောပိ၊ ဘီလူးနှစ်ယောက်တို့သည်လည်း။ မာတာပိတရောဝိယ၊ အမိအဘကဲ့သို့။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ တံ၊ ထိုသူငယ်ကို။ ဥပဋ္ဌာပေတွာ၊ လုပ်ကျွေး၍။ ဘောဇေတွာ၊ စားစေ၍။ ဣမာနိအက္ခရာနိ၊ ဤအက္ခရာတို့ကို။ ရာဇာဝ၊ မင်းသည်သာလျှင်။ ပဿတု၊ မြင်စေသတည်း။ အညော၊ မင်းမှ တစ်ပါးသောသူသည်။ မာပဿတု၊ မမြင်စေသတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တံပဝတ္တိံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ ပကာသေန္တော၊ ထင်ရှားပြလျက်။ ယက္ခာနုဘာဝေန၊ ဘီလူးတို့၏ အာနုဘော်ဖြင့်။ ဘောဇနပါတိယံ၊ ထမင်းခွက်၌။ အက္ခရာနိ၊ အက္ခရာတို့ကို။ ဆိန္ဒိတွာ၊ ရေးသား၍။ ပါတိံ၊ ထမင်းခွက်ကို။ ဒါရသကဋ္ဌေ၊ ထင်းလှည်းထက်၌။ ပက္ခိပိတွာ၊ ဖာင်ထား၍။ သမ္ဘရတ္ထိံ၊ ညဉ့်သုံးယာမ်ပတ်လုံး။ အာရက္ခံကတွာ၊ စောင့်ရှောက်ခြင်းကိုပြု၍။ ပက္ကာမိ သု၊ ဖဲ့သွားကြကုန်၏။

ပုနဒိဝသေ၊ မိုးသောက်သောနေ့၌။ ရာဇကုလတော၊ မင်းအိမ်မှ။ စောရေဟိ၊ ခိုးသူတို့သည်။ ဘောဇနဘဏ္ဍံ၊ ထမင်းခွက်ဘဏ္ဍာကို။ အဝဟဋ္ဌန္တိ၊ ခိုးဏ်ဟု။ ကောလာဟလံ၊ အုတ်အုတ်ကျက်ကျက်။ ကရောန္တာ။ ကုန်လျက်။ ဒွါရာနိ၊ တံခါးတို့ကို။ ပိဒဟိတ္တာ၊ ပိတ်၍။ သြလောကေန္တာ၊ ကြည့်ရှုကြကုန်သည်ရှိသော်။ တတ္ထ၊ ထိုမြို့တွင်း၌။ အပဿန္တာ၊ မမြင်ကြကုန်သောကြောင့်။ နဂရာ၊ မြို့မှ။ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍။ ကုတောစိ ကောစ၊ ထိုမှဤမှလည်း။ သြလောကေန္တာ၊ ကြည့်ရှုကြကုန်သည်ရှိသော်။ ဒါရုအန္တရေ၊ ထင်းကြားဝယ်။ (ဒါရုသကဋ္ဌေ၊ လည်းရှိ၏။ ထင်းလှည်းဝယ် ပေး။) သုဝဏ္ဏပါတိံ၊ ရွှေခွက်ကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ အယံ၊ ဤသူငယ်သည်။ စောရေတိ၊ ခိုးသူတည်းဟု။ ဒါရကံ၊ သူငယ်ကို။ ဂဟေတွာ၊ ဖမ်း၍။ ရညော၊ မင်းအား။ ဒဿေသုံ၊ ပြကုန်၏။ ရာဇာ၊ သည်။ အက္ခရာနိ၊ တို့ကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ တာတ၊ ချစ်သား။ တေ၊ ဤအက္ခရာကား၊ ကဲ့။ အတယ်နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိတွာ၊ မေး၍။ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ အဟံ ပိ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ နဇာနာမိ၊ မသိပါ။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ မာတာပိတရော၊ အမိအဖတို့သည်၊ အာဂန္တာ၊ လာ၍။ ရတ္တိံ၊ ညဉ့်၌။ ဘောဇေတွာ၊ ထမင်းကျွေး၍။ ရက္ခမာနာ၊ စောင့်ရှောက်ကုန်လျက်၊ အဌံသု၊ တည်ကုန်၏။ အဟံ ပိ၊ အကျွန်ုပ်သည်လည်း။ မာတာပိတရော၊ အမိအဘတို့သည်။ မံ၊ အကျွန်ုပ်ကို။ ရက္ခန္တိ၊ စောင့်ကုန်၏ဟု။ နိဋ္ဌယောဝ၊ ဘေးမရှိသည်ဖြစ်၍သာလျှင်။ နိဒ္ဒံ၊ အိပ်ပျော်ခြင်းသို့။ ဥပဂတော၊ ရောက်၏။ တ္တောတံ၊

ဤမျှကို။အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ဇာနာမိ၊သိ၏။ကွတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။အဿ၊ ထိုသူငယ်၏။မာတာ၊ပိတရော၊ အမိအဘတို့သည်။ တံဌာနံ၊ ထိုအရပ်သို့။ အာဂမံသု၊ လာကုန်၏။ ရာဇာ၊ သည်။ တံပဝတ္တိံ၊ အကြောင်းကို။ ဥတ္တာ၊ သိ၍။ တေ တယောပိ ဇနေ၊ ထိုသုံးယောက်သော သူတို့ကိုလည်း။ အာဟ၊ ခေါ်၍။ သတ္ထုသန္တိကံ၊ မြတ်စွာဘုရားအထံသို့။ ပန္ဓာ၊ ၍။သတ္ထု၊ အလုံးစုံကို။ အာရောစေတွာ၊ ကြား၍။ဘန္တေ၊ ဘုရား။ကိံ-နုခေါ၊ အဘို့နည်း။ ဗုဒ္ဓါနုဿတိဇော၊ ဗုဒ္ဓါနုဿတိကမ္မဋ္ဌာန်းသည်လျှင်။ ရက္ခာ၊ အစောင့်အရှောက်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သလော။ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့ မဟုတ်မူကား။ ဓမ္မာနုဿတိအာဒယောပိ၊ ဓမ္မာနုဿတိ စသောကမ္မဋ္ဌာန်း တို့သည်မူလည်း။ရက္ခာ၊ အစောင့်အရှောက်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သလော။ ကွတိ၊ ဤသို့။ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုမင်းအား။ သတ္ထာ၊ သည်။ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး။ ကေဝလံ၊ သက်သက်။ ဗုဒ္ဓါနုဿတိ ယေဝ၊ ဗုဒ္ဓါနုဿတိကမ္မဋ္ဌာန်းသည်သာလျှင်။ ရက္ခာ၊ စောင့်ရှောက်သည် ကား။ နု၊ မဟုတ်သေး။ ယေသံ ပန။ အကြင်သူတို့အားကား။ ဆဠေ ခေါ၊ ခြောက်ပါးသောအပြားအားဖြင့်။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ သုတာ ဝိတံ၊ ကောင်းစွာ ပွားစေအပ်၏။ တေသံ၊ ထိုသူတို့အား။ အညေန၊ စာစ်ပါးသော။ ရက္ခာ ဝရ ဏေနဝါ၊ အစောင့်အရှောက် ပိတ်ပင်ဆီးတားခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း။ မန္တောသဓေဟိ ဝါ၊ မန္တန်ဆေးတို့ဖြင့် လည်းကောင်း။ ကိုစ္စံ၊ ပြုဖွယ်ကိစ္စ သည်။ နတ္ထိ တိ၊ မရှိဟု။ ဝတ္တာ၊ မိန့်တော်မူပြီး၍။ ဆဠာနုဿတိ၊ ခြောက်ပါး သောအကြောင်းတို့ကို။ ဒဿေန္တော၊ ပြတော်မူလိုသော မြတ်စွာဘုရား သည်။ ကွမာဂ ဂါထာ၊ ဤဂါထာတို့ကို။ အဘာသိ၊ ဟောတော်မူ၏။

(၂၉၆) ယေသံ၊ အကြင် ဂေါတမတပည့်တို့အား။ ဒိဝါစ၊ နေ့၌ လည်းကောင်း၊ ရတ္တောစ၊ ညဉ့်၌လည်းကောင်း။ နိစ္စံ၊ မပြတ်။ ဗုဒ္ဓဂတာ သတိ၊ ဘုရားဂုဏ်တော်ကို အာရုံပြု၍ဖြစ်သောဗုဒ္ဓါနုဿတိကမ္မဋ္ဌာန်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တေ ဂေါတမသာဝကာ၊ ထိုဂေါတမတပည့်ဘို့သည်။ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ သုပ္ပ ဗုဒ္ဓံ၊ ကောင်းစွာနိုးခြင်းဖြင့်။ ပဗုဇ္ဈန္တိ၊ နိုးသည် မည်ကုန်၏။

(၂၉၇) ယေသံ၊ အကြင်ဂေါတမတပည့်တို့အား။ ဒိဝါစ၊ နေ့၌လည်း ကောင်း။ ရတ္တောစ၊ ညဉ့်၌လည်းကောင်း။ နိစ္စံ၊ မပြတ်။ ဓမ္မာဂတာ သတိ၊ တရားတော်ဂုဏ်ကိုအာရုံပြု၍ဖြစ်သောဓမ္မာနုဿတိကမ္မဋ္ဌာန်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တေ၊ ဂေါတမသာဝကာ၊ ထိုဂေါတမ တပည့်တို့သည်။ သဒါ၊ အခါ ခပ်သိမ်း။ သုပ္ပ ဗုဒ္ဓံ၊ ကောင်းစွာနိုးခြင်းဖြင့်။ ပဗုဇ္ဈန္တိ၊ နိုးသည်မည်ကုန်၏။

(၂၉၈) ယေသံ၊ အကြင်ဝေါတမတပည့်တို့အား။ ဒိဝါစ၊ နေ့ခွဲလည်း ကောင်း။ ရတ္တောစ၊ ညခွဲလည်းကောင်း။ နိစ္စံ၊ မပြတ်။ သံယဝတာသတိ၊ သံဃဂုဏ်ကို အာရုံပြု၍ဖြစ်သော သံဃာနုဿတိ ကမ္မဋ္ဌာန်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တေ ဝေါတမသာဝကာ၊ ထိုဝေါတမတပည့်တို့သည်။ သဒါ၊ အခါ ခပ်သိမ်း။ သုပ္ပဋိဒ္ဓံ၊ ကောင်းစွာနိုးခြင်းဖြင့်။ ပဋိဗုဒ္ဓန္တိ၊ နိုးသည်မည်ကုန်၏။

(၂၉၉) ယေသံ၊ အကြင်ဝေါတမ တပည့်တို့အား။ ဒိဝါစ၊ နေ့ခွဲ လည်းကောင်း။ ရတ္တောစ၊ ညခွဲလည်းကောင်း။ နိစ္စံ၊ မပြတ်။ ကာယ ဂတာသတိ၊ ဒွတ္တိံသကာယ အစရှိသည်၏ အစွမ်းဖြင့် ဖြစ်သော ကာယ ဂတာသတိကမ္မဋ္ဌာန်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တေ ဝေါတမသာဝကာ၊ ထို ဝေါတမ တပည့်တို့သည်။ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ သုပ္ပဋိဒ္ဓံ၊ ကောင်းစွာ နိုးခြင်းဖြင့်။ ပဋိဗုဒ္ဓန္တိ၊ နိုးသည်မည်ကုန်၏။

(၃၀၀) ယေသံ၊ အကြင်ဝေါတမ တပည့်တို့အား။ ဒိဝါစ၊ နေ့ခွဲ လည်းကောင်း။ ရတ္တောစ၊ ညခွဲလည်းကောင်း။ နိစ္စံ၊ မပြတ်။ အဟိ သာယ ရတော၊ ကရုဏာဘာဝနာဖြင့် မွေ့လျော်သော။ မနော၊ စိတ်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တေ ဝေါတမသာဝကာ၊ ထိုဝေါတမတပည့်တို့သည်။ သဒါ၊ အခါ ခပ်သိမ်း။ သုပ္ပဋိဒ္ဓံ၊ ကောင်းစွာနိုးခြင်းဖြင့်။ ပဋိဗုဒ္ဓန္တိ၊ နိုးသည်မည်ကုန်၏။

(၃၀၁) ယေသံ၊ အကြင်ဝေါတမ တပည့်တို့အား။ ဒိဝါစ၊ နေ့ခွဲ လည်းကောင်း။ ရတ္တောစ၊ ညခွဲလည်းကောင်း။ နိစ္စံ၊ မပြတ်။ ဘာဝနာ ယရတော၊ မေတ္တာဘာဝနာဖြင့် မွေ့လျော်သော။ မနော၊ စိတ်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တေ ဝေါတမသာဝကာ၊ ထိုဝေါတမ တပည့်တို့သည်။ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ သုပ္ပဋိဒ္ဓံ၊ ကောင်းစွာနိုးခြင်းဖြင့်။ ပဋိဗုဒ္ဓန္တိ၊ ကောင်းစွာနိုး သည် မည်ကုန်၏။ ကုဟိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။

တတ္ထ တာသု ဂါထာသု၊ ထိုဂါထာတို့၌။ သုပ္ပဋိဒ္ဓံ ပဋိဗုဒ္ဓန္တိတိ၊ ကား။ ဇုဒ္ဓဂတံ၊ ဘုရားကို အာရုံပြု၍ဖြစ်သော။ သတိ၊ သတိကို။ ဂဟေတ္တွာ၊ ယူ၍။ သုပန္တာ၊ အိပ်ကုန်သော သူတို့သည်။ ဂဟေတ္တွာ ယေဝစ၊ ဘုရားအာရုံကို ယူ၍သာလျှင်လည်း။ ပဋိဗုဒ္ဓန္တိ၊ နိုးကြကုန်သော သူတို့သည်။ သုပ္ပဋိဒ္ဓံ၊ ကောင်းစွာနိုးခြင်းကို။ ပဋိဗုဒ္ဓန္တိနာမ၊ နိုးသည်မည်ကုန်၏။ သဒါ၊ ဝေါတရ သာဝကာတိ၊ ကား။ ဝေါတမဝေါတ္ထသ၊ ဝေါတမ အနွယ်ဖြစ်သော။ ဇုဒ္ဓသ၊ ၏။ သဝနဋ္ဌေ၊ တရားကိုနာရသည်၏အဆုံး၌။ ဇာတတ္တာ၊ ဖြစ်သော ကြောင့် လည်းကောင်း။ တသ္မာ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏သာလျှင်။ အနုသာ

သနိုင်ပုံနည်းတာယ်၊ အစဉ်အဆက်အမကို နားထောင်သောကြောင့်လည်း ကောင်း။ ဂေါတမ သာဝကာ၊ ဂေါတမ တပည့်တို့ မည်ကုန်၏။ ဗုဒ္ဓဂတာ ယတီတိ၊ ကား။ ကွတိပိ သောဘဂဝါတိ အာဒီပွသေဒေ၊ ကွတိပိ သောဘဂဝါ အစရှိသည့် အပြားရှိကုန်သော။ ဗုဒ္ဓဂုဏော၊ ဘုရား ကျေးဇူးတို့ကို။ အာရဗ္ဘ၊ အာရုံပြု၍။ ဥပ္ပဇ္ဇမာနာ၊ ဖြစ်သော။ သတိ၊ ဗုဒ္ဓါ နုဿတိ သည်။ နိစ္စကာလံ၊ အခါခပ်သိမ်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တေ၊ ထိုဂေါတမ တပည့်တို့သည်။ သဒါပိ၊ အခါခပ်သိမ်းလည်း။ သုပ္ပဗုဒ္ဓံ၊ ကောင်းစွာနိုးခြင်း ကို။ ပဗုဇ္ဈန္တိ၊ နိုးသည်မည်ကုန်၏။ ကွတိအယံ၊ ကား။ အတ္ထော၊ တည်း။ တတော၊ ထိုဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော အခြင်းအရာဖြင့်။ အသ္ကော ဘဂဝါ ပန၊ မတတ် နိုင်ဖွယ်သူတို့သည်ကား။ ကေဒိဝ ယံ၊ တစ်နေ့ပတ်လုံး။ တိသုကာလေသု၊ တို့ဌာလည်းကောင်း။ ဒ္ဒိသု ကာလေသု၊ တို့ဌာလည်းကောင်း။ ကေသို့ ကာလေ၊ တခုသောကာလဌာလည်းကောင်း။ ဗုဒ္ဓါနုဿတိ ၊ ဗုဒ္ဓနုဿတိကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ မနသိ၊ စိတ်ဌာ။ အနုဿရန္တာ၊ အောက်မေ့ကုန်သည်ဖြစ်၍။ သုပ္ပဗုဒ္ဓံ၊ ကောင်း စွာနိုးခြင်းကို။ ပဗုဇ္ဈန္တိ ယေစ နာမ၊ နိုးသည်မည်ကုန်သလျှင်ကတည်း၊ ဓမ္ဓ ဂတာသတိတိ၊ ကား။ သွာခါတော ဘဂဝတာ ဓမ္မောတိ၊ အာဒိပွဘေဒေ သွာခါတော ဘဂဝတာ ဓမ္မော၊ အစရှိသည့် အပြားရှိကုန်သော။ ဓမ္မ ဂုဏော၊ တရားကျေးဇူးတို့ကို။ အာရဗ္ဘ၊ အာရုံပြု၍။ ဥပ္ပဇ္ဇမာနာ၊ ဖြစ်သော။ သတိ၊ ဓမ္မာနုဿတိတည်း။ သံဃဂတာသတိတိ ၊ ကား။ သုပ္ပဋိပန္နော ဘဂဝတော သာဝကသံဃောတိ အာဒိပွဘေဒေ၊ သုပ္ပဋိပန္နောဘဂဝတော သာဝကသံဃော ဤအစရှိသော အပြားရှိကုန်သော။ သံဃဂုဏော၊ သံဃ ကျေးဇူးတို့ကို။ အာရဗ္ဘ၊ အာရုံပြု၍။ ဥပ္ပဇ္ဇမာနာ၊ ဖြစ်သော။ သတိ၊ သံဃာနုဿတိတည်း။ ကာယဂတာသတိတိ၊ ကား။ ဒွတ္တိ သာကာရဝ သေနဝ၊ သုံးဆယ့်နှစ်ပါးသောအခြင်းအရာတို့၏အစွမ်းအားဖြင့်လည်းကောင်း နဝသိဝထိကဝ သေနဝ၊ ကိုးပါးသောထိဝထိက၏ အစွမ်းအားဖြင့်လည်း ကောင်း။ စတုဓာတုဝ ဝတ္ထာန ဝ သေနဝ၊ လေးပါးသောဓာတ်တို့ကိုမှတ်- သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်လည်းကောင်း။ အဇ္ဈတ္တနီလကသိဏာဒိရူပစျာန ဝ သေနဝ၊ အဇ္ဈတ္တရုပ် နီလကသိုဏ်းအစရှိသော ရူပစျာန်၏ အစွမ်းအား ဖြင့်လည်းကောင်း။ ဥပ္ပဇ္ဇမာနာ၊ ဖြစ်သော။ သတိ၊ ကာယာဂတာသတိတည်း။ အဟိ သာသရတောတိ၊ ဟူသည်ကား။ သော၊ ထိုပဋိပဒါလည်သည်။ ကရုဏာ သဟဂတေန၊ ကရုဏာနှင့်စပ်ကွဖြစ်သော။ စေတသာ၊ စိတ်ဖြင့်။ ကေဒိသံ၊ တခုသောအရုပ်ကို။ ဖရိတ္တာ၊ နှံ့၍။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ကွဟိ ဝေ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တာ ဝယ

ဟောအပ်သော။ ကရုဏာ ဘာဝနာယ၊ ကရုဏာကိုပွားခြင်းဌာ။ ရုတော၊ မွေ့လျော်သော သူတည်း။ ဘာဝနာယာတိ၊ကား။ မေတ္တာဘာဝနာယ၊ မေတ္တာကို ပွားစေခြင်းဌာ။ ကိဠာပိ၊ ၍လည်း။ ဟေဋ္ဌာ၊ထောက်၍။ကရုဏာ ဘာဝနာယ၊ကရုဏာဘာဝနာကို။ ပုတ္တတ္တာ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးဖြစ်သောကြောင့် ဤမေ၊ ဤအရာ၌။ သဗ္ဗာပိ။ အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော။ အဘဝသော၊ သည်။ ဘာဝနာနာ့မ၊ ဘာဝနာမည်၏။ ဤမပန်း ဤအရာ၌ကား။ မေတ္တာ ဘာဝနာဝ၊ မေတ္တာဘာဝနာကိုသာလျှင်။ အဓိပ္ပေတာ၊ အလိုရှိအပ်၏။ ယေသံ၊ ကြွင်းသောစကားကို။ ပဌမဂါထာယ၊ ပဌမဂါထာ၌။ ဝုတ္တေန ယေနေဝ၊သာလျှင် ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။

ဒေသနာဝသာနေ၊ ၌။ ဒါရကော၊ သူငယ်သည်။ မာတာပိတူဟိ၊အမိ အဘတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ သောတာပတ္တိဖလေ၊ ဖိုလ်၌။ ပတိဋ္ဌယိ၊တည်၏။ ဂစ္ဆာပန၊ နောက်ဘဝ၌ကား။ ပဇ္ဇဇိတွာ၊ ၍။ သဗ္ဗေပိ၊ အလုံးစုံသော သုံးယောက်သောသူတို့သည်လည်း။အရဟတ္တံ၊ သို့။ ပါပုဏိံသု၊ရောက်ကုန်၏။ သမ္ဗတ္တပန်ပိ၊ ရောက်လာသော ပရိသတ်တို့အားလည်း။ ဓမ္မဒေသနာ၊ သည်။ သာတ္ထိကာ၊သည်။အယောသိ၊ ဖြစ်၏။ ကျေတိပရိသမာပန်၊နှစ်ဆယ် တစ်ခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော ပကိဏ္ဏကဝဂ်၌ ၁ားခုမြောက်ဖြစ်သော ဒါရသာကဋ္ဌကဝတ္ထုပြီးခြင်းကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏။

ပဌမံ၊ သော။ ဒါရသာကဋ္ဌကဝတ္ထုတည်း။

*

၂၁-ပကိဏ္ဏကဝဂ္ဂ၊ ၆-ဝဇ္ဇီပုတ္တဘိက္ခု ဝတ္ထု

(ဒါရသာကဋ္ဌကဝတ္ထု၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာတို့၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုပြီး၍ ဝဇ္ဇီပုတ္တကဘိက္ခု ဝတ္ထု၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာတို့၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုလိုသော အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသမဟာ သည် ဒုပ္ပဇ္ဇဋ္ဌိ စသောပါဠိကို မိန့်သတည်း။)

ဒုပ္ပဇ္ဇဋ္ဌိဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ သုပ္ပဇ္ဇံ ဟူသော၌ဤဓမ္မဒေသနာကို။သတ္ထာ၊ သည်။ ဝေသာလိ၊ကို။ နိဿာယ၊၍။ မဟာဝနေ၊ မဟာဝုန်တော၌။ ဝိဟရန္တော၊ လျက်။ အညတရံ၊ အမှတ်မရှိသော။ ဝဇ္ဇီပုတ္တကဘိက္ခုံ၊ ဝဇ္ဇီတိုင်းသားရဟန်းကို။ အာရဗ္ဘ၊၍။ကထေသိ၊၏။တံ၊ထိုရဟန်းကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ဝုတ္တံ၊ဟောတော်မူအပ်၏။အညတရော၊အမှတ်မရှိသော။ ဝဇ္ဇီပုတ္တကော၊ ဝဇ္ဇီတိုင်းသားဖြစ်သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ဝေသာလိယံ၊ ၌။ အည တရသ္မိံ ဝနသဏ္ဍေ၊အမှတ်မဲ့သော တောအုပ်၌။ ဝိဟရတိ၊၏။တေန ခေါ

ပနှ သမယေန၊ ၌။ ဝေသာလိယံ၊ ၌။ သဗ္ဗရတ္တိံ၊ ညှဉ်းဆုံးယာမ်ပတ်လုံး။ ဆဏောဝ၊ သဘင်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌။သော၊ထို ရဟန်းသည်။ ဝေသာလိယာ၊ ဝေသာလီပြည်မှ။ တူရိယတာဠိတဝါဒိတ၊ နိဂ္ဂေါဟသဒ္ဒံ၊ တူရိယာသံ ခွက်ခွင်းသံ ညင်းညင်းမည်သော စောင်းသံ ကို၊ သုတ္တာ၊ကြား၍။ ပရိဒေဝမာနော၊ ငိုကြွေးလျက်။ တာယံ ဝေလာယံ၊ ထိုအခါ၌။ ဣမံ ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ ဆို၏၊

ဝနသ္မိံ၊ တောအုပ်၌။ အပဝိဒ္ဓံ၊ စွန့်အပ်သော။ဒါရုကံဣဝ၊ ထင်းကဲ့သို့။ ဧကကာဝ၊ တစ်ယောက်အထီးတည်းသာဖြစ်ကုန်သော။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ အရညေ၊တောင်၌။ ဝိဟရာမ၊ နေရကုန်၏။တောဒီသိကာယ၊ဤသို့သဘော ရှိသော။ ရတ္တိယာ၊ ညဉ့်၌။ ဒါနိ၊ ယခု။ အမှေဟိ၊ ငါတို့အောက်။ ပါပိ ယော၊ ယုတ်မာမသော။ ကော၊ အဘယ်သူသည်။ အသု၊ ဖြစ်ကုန်အံ့နည်း။

(ရှေ့) သော၊ထိုရဟန်းသည်။ဝဇ္ဇီရဋ္ဌေ၊ဝဇ္ဇီတိုင်း၌၊ရာဇပုတ္တောဘာဂိရ၊မင်းသား ဖြစ်သတတ်။ ဝါရေန၊ အလှည့်ဖြင့်။ သမ္ဗတ္တံ၊ ရောက်သော။ ရဋ္ဌံ၊ပြည်စည်း စိမ်ကို။ ပဟာယ၊ စွန့်၍။ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြု၏။ ဝေသာလိယံ၊ ၌။စာတု မဟာရာဇိကေဟိ၊ စတုမဟာရာဇ်နတ်တို့နှင့်။သဒ္ဓိံ၊တကွ။ ကေဝဋ္ဋံကတွာ၊ တစ်စပ်တည်းပြု၍။ သကလနဂရေ၊ မြို့အလုံး၌။ ဧကပဋ္ဌာကဒီဟိ၊ တံခွန် ကုက္ကားစသည်တို့ဖြင့်။ ပဋိမဏ္ဍိတေ၊ တန်ဆာဆင်အပ်သော။ ကောမုဒိယာ ပုဏ္ဏမာယ၊ ကြာခေါင်းလောင်းပွင့်တုန်းဖြစ်သောတန်ဆောင်မုန်းလပြည့် နေ့၌။ သဗ္ဗရတ္တိံ၊ ညဉ့်သုံးယာမ်ပတ်လုံး။ ဆဏဝါရေ၊ ဘုတင်သည်၊ ဝတ္တ မာနေ၊ ဖြစ်လတ်သော်။ ဘေရိယာဒီနံ၊ စည်ကြီးအစရှိကုန်သော။တူရိယာ နှင့်၊ တူရိယာမျိုးတို့၏လည်းကောင်း။တာဠိတာနံ၊ခွက်ခွင်း သံတို့၏လည်း ကောင်း။ နိဂ္ဂေါသံ၊ ညင်းညင်းမြည်သံရှိသော။ ငံဏာဒီနံ၊ စောင်းအစရှိ ကုန်သော။ ဝါဒိတာနဉ္စ၊ တီးမှုတ်မျိုးတို့၏လည်းကောင်း။သဒ္ဒံ၊အသံကို။ သုတ္တာ၊ ၍။ ဝေသာလိယံ၊ ၌။ ယာနိ သတ္တာရာဇဟသာနိစ၊ အကြင်ခုနစ် ထောင်သော မင်းတို့သည် လည်းကောင်း။ ယာနိ သတ္တာရာဇသတာနိစ၊ အကြင်ခုနစ်ရာသော မင်းတို့သည်လည်းကောင်း။ယာနိ သတ္တာရာဇာနောစ၊ အကြင်ခုနစ်ယောက်သော မင်းတို့သည် လည်းကောင်း။ နေသံ၊ ထိုခုနစ် ထောင်,ခုနစ်ရာ, ခုနစ်ယောက်သော မင်းတို့အား။ တတ္ထကာဝေ၊ ထိုမျှ လောက် အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော။ ဥပရာဇ သေနာပတိ အာဒယော၊ အိမ်ရှေ့မင်း အမတ်စစ်သူကြီး စသော သူတို့သည်လည်းကောင်း။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ အလက်ံတပဋ္ဌိယတ္ထောသု၊ တန်းဆာဆင်ခြင်းနှင့် စပ်ကုန်သော။

တေသို့၊ ထိုမင်းအစရှိသောသူတို့သည်။ နက္ခတ္တဟင်္ဂနတ္ထာယ၊ နက္ခတ်ကစား ခြင်းငှာ။ ဝိထိ၊ ခရီးကို။ သြတိဏ္ဏော သု၊ သက်ကုန်သည်ရှိသော်။ သဋ္ဌိဟတ္ထော၊ အတောင်ခြောက်ဆယ်ရှိသော။ မဟာစက်မေ၊ စကြဝဠာ။ စက်မမာနော၊ စကြဝဠာသွားလျက်။ ဂဂနမဇ္ဈေ။ ၌။ ဌိတံ၊ တည်သော။ ပုဏ္ဏစန္ဒံ၊ လပြည့် ဝန်းကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ စက်မကောဋ္ဌိယံ၊ စကြဝဠာအစွန်း၌။ ဖလကံ၊ တဲ ပျဉ်ကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ ဌိတော၊ တည်လျက်။ ဝေဠနာလက်ာရဝိရဟိ-စာတ္တာ၊ ဦးရစ်တန်းဆာမှကင်းသောကြောင့်။ ဇနေ၊ တောင်း။ ဆဋ္ဌိတဒါ ရုက်ဝိယ၊ စွန့်အပ်သောထင်းဆွေးကဲ့သို့။ အတ္ထာဘာဝံ၊ အတ္ထဘောကို။ သြလောကေတွာ၊ ကြည့်၍။ အမှေဟိ၊ ငါတို့အောက်၊ လာမကတရော၊ အထူးသဖြင့် ယုတ်မာသော။ အညော၊ တစ်ပါးသောသူသည်၊ အတ္ထိ-နုခေါ၊ ရှိသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေန္တော၊ ကြံသည်ရှိသော်။ ပကတိယာ၊ ပြကတေ့အားဖြင့်။ အာရညကာ ဒိဂုဏာယုတ္တောမိ၊ အရညကင်ဓုတင် စ်သော ကျေးဇူးနှင့်ယှဉ်သော်လည်း။ တသ္မိံ ခဏေ၊ ထိုခဏ၌။ အနဘိ-ရတိယာ၊ မမွေ့လျော်ခြင်းဖြင့်။ ပိဋ္ဌိတော၊ နှိပ်စက်သည်ဖြစ်၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ သော၊ ထိုရဟန်းကို။ တသ္မိံ ဝနသဏ္ဍေ၊ ထိုတော အုပ်၌။ အဓိဝတ္ထာယ၊ စောင့်သော။ ဒေဝတာယ၊ နတ်သည်။ ဣမံ ဘိက္ခုံ၊ ဤရဟန်းကို။ သံဝေဇေသာမိ၊ ထိတ်လန့်စေအံ့။ ဣတိအဓိပ္ပါယေန၊ ဤသို့သော အလိုဖြင့်။

ဝနသ္မိံ၊ တောအုပ်၌။ အပဝိဒ္ဓံ၊ စွန့်ပစ်အပ်သော။ ဒါရကံ ဣရက်ဣစ၊ ထင်း ဆွေးကဲ့သို့။ ကေကော၊ တစ်ယောက်အထီးတည်း။ တံ၊ သင်သည်၊ အရညေ၊ တောင်၌။ ဝိဟရသိ၊ နေ၏။ နေရယိကာ၊ ငရဲသူတို့သည်။ သဂ္ဂဂါမိနံ၊ နတ်ရွာသို့လားလေသောသူကို။ ဝိဟာယ ဣဒါနိ ဝိယ၊ တောင့်တကုန်သကဲ့သို့။ ဘယ ဘော၊ ထိုသင်အား။ ဗဟုကာ၊ များစွာသောသူတို့သည်။ ဝိဟာယ ဣဒါ၊ တောင့်တကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

ဣမံ ဂါထံ၊ ကို။ သုတ္တာ၊ ကြား၍။ ပုနဒိ ဝသေ၊ မိုးသောက်သောနေ့ ၌။ သတ္ထာရံ၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိတ္တာ၊ ကပ်၍။ ဝန္ဒိတ္တာ၊ ၍။ နိသိဒ္ဒိ၊ ၏။ သတ္ထာ၊ သည်။ တံပဝတ္တိံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ ဥ.တ္တာ၊ သိ၍။ ဃရာဝါသာ၊ အိမ်ရာထောင်သောလူ၏ တောင်ခ္ခနေသောသူ၏။ ဒုက္ခတံ၊ ဆင်းရဲသော အဖြစ်ကို။ ပကာသေတုကာမော၊ ပြလိုသည်ဖြစ်၍။ ပဗ္ဗဇိတ္ဝာနံ၊ ငါးပါး သောဆင်းရဲခြင်းတို့ကို။ သမောဓာနေတွာ၊ ပေါင်း၍။ ဣမံ ဂါထံ၊ ကို။ အာဟ၊ ဆို၏။

(၃.၀၂) ဒုပ္ပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ သာသနာ၌ ရဟန်းအဖြစ်မည်သည် ပြုနိုင်ခဲ၏။ ဒုရ ဘိရမံ၊ ဓမ္မာနုဓမ္မပဋိပတ္တိကို ကျင့်ခြင်း၌ မွေ့လျော်နိုင်ခဲ၏။ ဃရာ၊ အိမ်၌။

ဒုရာဝါသာ၊ နေသဖြင့် ပြည့်နှိုင်ခဲ၏။ ဒုခါ၊ ဆင်းရဲဖြိုးကြင်း၏။ အသမာနသံဝါသော၊ အလိုမတူသောသူနှင့် ပေါင်းဖော်ရခြင်းသည်။ ဒုက္ခော၊ ၏။ အဒ္ဓဂူ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲဟူဆိုအပ်သော အဓွန့်သို့သွားခြင်းသည်။ ဒုက္ခာနုပတိ-တော၊ ဒုက္ခသို့ အဖန်တစ်လဲလဲကျခြင်းရှိ၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ အဒ္ဓဂူ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲဟူဆိုအပ်သော အဓွန့်သို့သွားခြင်းသည်။ နစ သိယာ၊ မဖြစ်ရာ။ ဒုက္ခာ နုပတိတော၊ ဆင်းရဲသို့ အဖန်တလဲလဲကျခြင်းသည်။ နစ သိယာ၊ မဖြစ်ရာ။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။)

တတ္ထ တိဿံ ဂါထာယံ၊ ထိုဂါထာ၌။ ဒုပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ကား။ အပ္ပံ ဝါ၊ နည်းသည်လည်းဖြစ်သော။ မဟန္တံ ဝါ၊ များသည်လည်းဖြစ်သော။ ဘောဂက္ခန္ဓဉ္စ ဝေ၊ စည်းစိမ်အစုကိုလည်း ကောင်း။ ဉာတိပရိဝဋ္ဋဉ္စ၊ ဆွေမျိုးအပေါင်းကိုလည်း ကောင်း။ ပဟာယ၊ စွန့်၍။ ဣမသ္မိံ သာသနေ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဥရုဝေဒတ္တာ၊ ရင်ကိုပေး၍။ ပဗ္ဗဇ္ဇနာမ၊ ရဟန်းအဖြစ်မည်သည်။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ၏။ ဒုရဘိရမန္တိ၊ ကား။ ဧဝံ၊ သို့။ ပဗ္ဗဇိတောပိ၊ ရဟန်းပြုသောသူသည်လည်း။ သိက္ခာစရိယာယ၊ ဆွမ်းခံအကျင့်ဖြင့်။ ဇီဝိတဝုတ္တိံ၊ အသက်မွေးခြင်းကို။ ဃဋ္ဋေန္တန်၊ စေ့ဆော်အားထုတ်သဖြင့်။ အပရိမဏော သီလက္ခန္ဓဂေါပန-စ်မှာနှင့်မမှီပဋိပတ္တိပူရဏာဝသေန၊ မနှိုင်းရှည်အပ်သော သီလက္ခန္ဓကို စောင့်ရှောက်ခြင်း လောကုတ္တရာတရားအားလျော်သော ပဋိပတ်ကို ဖြည့်ခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်။ အဘိရမိတုံ၊ မွေ့လျော်ခြင်းငှာ။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ၏။ ဒုရာဝါသာတိ၊ ကား။ ယသ္မာပန၊ ကြောင့်။ ဃရံ၊ အိမ်၌။ အာဝသန္တေန၊ နေသဖြင့်။ ရာဇုနံ၊ မင်းတို့အား။ ရာဇကိစ္စံ၊ မင်းကိစ္စကို။ ဣဿရာနံ၊ အစိုးရသောသူတို့အား။ ဣဿရကိစ္စံ၊ အစိုးရခြင်းကိုစွဲကို။ ဝဟိတဗ္ဗံ၊ ရှက်ဆောင်အပ်၏။ သပရိဇနာစေ ဝ၊ အခြံအရံနှင့် ဓာတ္တုဖြစ်သောသူတို့ကိုလည်း ကောင်း။ ဓမ္မိကာ၊ တရားစောင့်ကုန်သော။ သမဏာ ပြာဟ္မဏာစ၊ ရဟန်း ပုဏ္ဏားတို့ကိုလည်း ကောင်း။ သင်္ဂဟိတဗ္ဗာ၊ သင်္ဂြိုဟ်အပ်ကုန်၏။ ဧဝံ သန္တေ ပိ၊ ဤသို့သဘောရှိသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ ဃရာ ဝါသာ၊ အိမ်ရာထောင်သောလူ၏ ဘောင်ခ်ိုနေသောသူတို့သည်၊ ဆိုဒ္ဓဃရေ ဝေါဝိယစ၊ ပေါက်သော အိုးကဲ့သို့လည်း ကောင်း။ မဟာသမုဒ္ဒါ ဝိယစ၊ မဟာသမုဒ္ဒရာတို့ကဲ့သို့လည်း ကောင်း။ ဒုပ္ပ-ရာ၊ ပြည့်နှိုင်ခဲကုန်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တေ ဒုရာ ဝါသာ၊ ထိုပြည့်နှိုင်ခဲသော နေခြင်းသည်။ ဃရာ ဝါသာနာမ၊ ဃရာ ဝါသမည်၏။ အာဝသိတုံ၊ နေခြင်းငှာ။ ဒုက္ခာ၊ ၏။ တေနဝကာရဏေန၊ ထိုအကြောင်းကြောင့်လျှင်။ ဒုက္ခာ ဒုက္ခမည်ကုန်၏။ ဣတိ အယံ၊ ကား။ အတ္ထော၊ တည်း။ ဒုက္ခော သမာနသံဝါ

သောတို့၊ ကား။ ဂိဟိနောဝါ၊ လူတို့သည်မူလည်း။ ဇာတိဝေါတ္ထ ကုလ-ဘောဂေဟိ၊ ဇာတ်အနွယ် အမျိုးစည်းစိုးတို့ဖြင့် လည်းကောင်း။ ပဗ္ဗဇိ-တာဝါ၊ ရဟန်းတို့သည်မူလည်း။ သီလာစာရ ဗာဟုသစ္စာဒီဟိ၊ သီလ အကျင့် အကြားအမြင် များသော အဖြစ် စသည်တို့ဖြင့် လည်းကောင်း။ သမ္ပန္နာ၊ တူကုန်သည်။ ဟုတ္ဝာပိ၊ ၍လည်း။ တံ၊ သင်ကား။ ကော၊အသူ သည်။ အသိ၊ ဖြစ်သနည်း။ အဟံ၊ ဝါကား။ ကော၊ အသူသည်။ အသ္မိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဣတိ အာဒီနိ၊ ဤသို့အစရှိသည်တို့ကို။ ဝတ္ဝာ၊ ဆိုလျှင်။ အမ-ကရဏာပသုတာ။ အဓိကရုဏ်းဌ် လေ့လာကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တေ၊ ထိုသူတို့သည်။ အသမာနာနာမ၊ မ‌ညီကုန်၏။ တေဟိ၊ ထိုသူတို့နှင့်။ သဒ္ဓိ၊ တကွ။ သံဝါသော၊ ပေါင်းဘက်ရခြင်းသည်။ ဒုက္ခော၊ ဆင်းရဲ၏။ ဣတိ အယံ၊ ကား။ အတ္ထော၊ တည်း။ ဒုက္ခာနုဝတိ တဒ္ဓဂူတိ ကား။ ယေ၊ အကြင် သူတို့သည်။ ဝဠ္ဠသခ်ါတံ၊ ဝဠ္ဠဆင်းရဲဟုဆိုအပ်သော။ အဒ္ဓါနံ၊ အခွေနှင့်သို့။ ပဋိပန္နတ္တာ၊ သွားသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ အဒ္ဓဂူ၊ အခွေဂူမည်ကုန်၏။ တေ၊ ထိုသူတို့သို့။ ဒုက္ခေန၊ဆင်းရဲသည်။ အနုပတိ တောဝ၊ အစဉ်လိုက်သည်သာ လျှင်တည်း။ တသ္မာ အခ္ဓဂူတိ ကား။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဒုက္ခာနုပတိတ-ဘာဝေါပိ၊ ဆင်းရဲသို့ကျခြင်းရှိသော အဖြစ်သည်လည်း။ ဒုက္ခော၊ ၏။ အခ္ဓဂူ-ဘာဝေါပိ၊ ဝဠ္ဠဆင်းရဲဟု ဆိုအပ်သော အခွေနှင့်သို့ သွားသော အဖြစ်သည် လည်း။ ဒုက္ခော၊ ၏။ တသ္မာ။ ကြောင့်။ ဝဠ္ဠသခ်ါတံ၊ ဝဠ္ဠဆင်းရဲဟု ဆိုအပ်သော။ အဒ္ဓါနံ၊ အခွေနှင့်သို့။ ပဋိပန္နော၊ သည်။ နတဝေယျ၊ မဖြစ်ရာ။ ဝုတ္တပ္ပကာရေန၊ ဆိုအပ်ပြီးသော အပြားရှိသော။ ဒုက္ခေန၊ဆင်းရဲခြင်းသည်။ အနုပတိတောပိ၊ အစဉ်လိုက်သည်လည်း။ နတဝေယျ၊ မဖြစ်ရာ။ ဣတိ အယံ၊ ကား။ အတ္ထော၊ တည်း။

ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာ၏အဆုံး၌။ သော ဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်။ ပဠ္ဠသု ဌာနေသု၊ ငါးပါးသောဆင်းရဲခြင်း၏အကြောင်းတို့ကို။ ဒသိတေ-သု၊ ပြကုန်သည်ရှိသော်။ ဒုက္ခေ၊ဆင်းရဲ၌။ နိဗ္ဗိန္ဒန္တော၊ ငြီးငွေ့သည်ဖြစ်၍။ ပဠ္ဠ၊ ငါးပါးကုန်သော။ သြရမ္ဘာဂိယာနိ၊ အောက်အဖို့ ဖြစ်ကုန်သော။ သံယောဇနာနိ၊ သံယောဇဉ်တို့ကိုလည်းကောင်း။ ပဠ္ဠ၊ ငါးပါးကုန်သော။ ဥဒ္ဓမ္ဘာဂိယာနိ၊ အထက်အဖို့ဖြစ်ကုန်သော။ သံယောဇနာ နိစ၊ သံယောဇဉ်-တို့ကိုလည်းကောင်း။ ပဒါလေတ္တာ၊ ဖောက်ခွဲ၍။ အရဟတ္တေ၊ အရဟတ္တ-မဂ်လင်္ဘ။ ပတိဋ္ဌတိ၊ တည်၏။ ဣတိ ပရိသမာပနံ၊ နှစ်ဆယ်တစ်ခုတို့၏ ပြည့်

ကြောင်းဖြစ်သော ပကိဏ္ဏကဝဏ်၌ ခြောက်ခုမြောက်ဖြစ်သော ဝဇ္ဇိပုတ္တ ကထေရဝတ္ထု၏ ပြီးခြင်းကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏။

ဆဋ္ဌံ၊ သော။ ဝဇ္ဇိပုတ္တဘိက္ခုဝတ္ထု၊ တည်း။

*

၂၁-ပကိဏ္ဏကဝဏ္ဏ၊ ၇-စိတ္တဂဟပတိဝတ္ထု

(ဇဋ္ဌမုတ္တက ဘိက္ခုဝတ္ထု၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာတို့၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုပြီး၍ စိတ္တဂဟပတိဝတ္ထု၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာတို့၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုလိုသော အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသ ဆရာသည် သဒ္ဓေါသီလေန အစရှိသောပါဠိကို မိန့်သတည်း။)

သဒ္ဓေါတိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ သဒ္ဓေါဟူသော ဤတရားဟောခြင်းကို၊ သတ္ထာ၊ သည်။ ဇေတဝနေ၊ ၌။ ဝိဟရန္တော၊ လျက်။ စိတ္တဂဟပတိ၊ စိတ္တသူကြွယ်ကို။ အာရဗ္ဘ၊ ၍။ ကထေသိ၊ ၏၊ ဝတ္ထု၊ ဝတ္ထုကို။ ဗာလဝဂ္ဂေ၊ ဗာလဝဂ်၌။ အသန္တံ ဘာဝနမိစ္ဆေယျာတိ ဂါထာဝဏ္ဏနာယ၊ အသန္တံဘာဝနမိစ္ဆေယျ ဟူသော ဂါထာ၏ အဖွင့်၌။ ဝိတ္ထာရိတံ၊ ခဲ့အပ်ပြီ။ ဝါ ထာပိ။ ဂါထာကိုလည်း။ တတ္ထေव၊ ထိုဗာလဝဂ်၌သာလျှင်။ ဝုတ္တာ၊ ဆိုခဲ့ပြီ။ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကား မှန်၏။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ တတ္ထ ကိ ပန ဘန္တေ။လ။ ဥပဇ္ဇတိတိ၊ တိဟ္ရ၍။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ထိုသာမဏေပါဠိ၏ အနက်ကား။

တတ္ထ ဝစနေ၊ ထိုစကား၌။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ကိ ပန၊ အသို့နည်း။ တုမှာကံ၊ အရှင်ဘုရားတို့၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ အာဂစ္ဆန္တေ ဩဝ၊ လာသည်သာလျှင် ဖြစ်သော။ ဧတေ ၊ ထိုစိတ္တသူကြွယ်အား။ အယံ လာဘသက္ကာရော၊ ဤလာဘ်ပူဇော်သက္ကာသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်သလော။ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်မူကား။ အညတ္ထ၊ တပါးသော အရပ်၌။ ဂစ္ဆန္တေ ဩ၊ သွားသော်လည်း။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်ပါသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ နားတော်လျှောက်သည်ရှိသော်။ အာနန္ဒော၊ နန္ဒာ။ မမ သန္တိကံ၊ ငါ့အထံသို့။ အာဂစ္ဆန္တေ ဩ၊ လာသည်မူလည်း ဖြစ်သော။ အညတ္ထ၊ တစ်ပါးသော အရပ်သို့။ ဂစ္ဆန္တေ ဩ၊ သွားသည်မူလည်းဖြစ်သော။ ဟာ ၊ ထိုစိတ္တသူကြွယ်အား။ ဥပ္ပဇ္ဇတေဝ၊ ဖြစ်သည်သာလျှင်တည်း။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ အယဉ္စ ပါသကော။ သည်။ သဒ္ဓေါ၊ သဒ္ဓါနှင့်ပြည့်စုံ၏။ ပသန္နော၊ ရတနာသုံးပါးဌာ ကြည်ညိုး၏။ သမ္ပန္နသီလော၊ ပြည့်စုံသောသီလရှိ၏။ ဝေဠုပေါ၊ ဤသို့သော

ရှိသောသူသည်။ ယံ ယံ ဂဟေသံ၊ အကြင် အကြင် အရပ်သို့။ ဘဇတိ၊ ကပ်၏။ တတ္ထ တတ္ထေ ဝ၊ ထိုထိုအရပ်၌သာလျှင်။ အသ၊ ထိုသူအား။ လာဘသက္ကာရော၊ လာဘ်ဘူဇော်သက္ကာရသည်။ နိပ္ဖတ္တိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္ထာ၊ ၍။ ဣမံ ဂါထံ၊ ကို။ အာဟ၊ ဆို၏။

(၃၀၃) သဒ္ဓေါ၊ သဒ္ဓါနှင့်ပြည့်စုံ၏။ သီလေန၊ သီလနှင့်။ သမ္ပန္နော၊ ပြည့်စုံ၏။ ယသောဘောဂသမပ္ပိတော၊ အခြံအရံ စည်းစိမ်နှင့် ပြည့်စုံ၏။ ယံ ယံ ပဒေသံ၊ အကြင်အကြင် အရပ်သို့။ ဘဇတိ၊ ဆည်းကပ်၏။ တတ္ထ တတ္ထေ ဝ၊ ထိုထိုအရပ်၌သာလျှင်။ ပူဇိတော၊ ပူဇော်အပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။

ဤ တတ္ထ တိသံ ဂါထာယံ၊ ထိုဂါထာ၌။ သဒ္ဓေါတိ၊ ကား။ လောကိယ လောကုတ္တရသဒ္ဓါယ၊ လောကီလောကုတ္တရာသဒ္ဓါနှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံ၏။သီလေနာတိ၊ ကား။အာဂါရိယသီလံ၊ အာဂါရိယသီလကိုဝင်း။ အနာဂါရိယသီလံ၊ အနာဂါရိယသီလဝင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သီလံ၊ သီလသည်။ ဒုပိဓံ၊ နှစ်ပါးအပြားရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တေသု၊ ထိုနှစ်ပါးတို့တွင်။ အာဂါရိယသီလံ၊ အာဂါရိယသီလကို။ ဣဓ၊ ဤသီလဟူသော ပါဠိ၌။ အဓိပ္ပေတံ၊ အလိုရှိအပ်၏။ တေန၊ ထိုအာဂါရိယသီလနှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံ၏။ အတိ အယံ၊ ကား။ အတ္ထော၊ တည်း။ ယသော ဘောဂ သမပ္ပိတော၊ ကား။ အနာထပိဏ္ဍိကဒိနံ၊ အနာထပိဏ် သူဌေး အစရှိ ကုန်သောသူတို့အား။ပဋ္ဌဉ္ဇပါ သကသတပရိဝါရ သခ်ါတော၊ ငါးရာသော သီတင်းသည် အခြံအရံဟု ဆိုအပ်သော။ ယာဒိသော၊ အကြင်သို့သဘော ရှိသော။ အာဂါရိယယသော၊ အိမ်ရာထောင်သောသူဟု ဆိုအပ်သော အခြံအရံသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တာဒိသေနေဝ၊ ထိုသို့သဘောရှိသည်သာ လျှင်ဖြစ်သော။ ယသေန၊ အခြံအရံနှင့်လည်းကောင်း။ ဓနညောဒိကော၊ ဥစ္စာစပါးစသော။ဘောဂေါ ဝေ၊ စည်းစိမ်ဝင်း။သတ္ထုဝိဓအရိယဓနသခ်ါ-တော၊ ခုနှစ်ပါးအပြားရှိသော သူတော်ကောင်း ဥစ္စာဟု ဆိုအပ်သော။ ဘောဂေါ စ၊ စည်းစိမ်ဝင်း။ဣတိ၊ ဤသို့။ဘောဂေါ၊ စည်းစိမ်သည်။ဒုဝိဓော၊ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ တေန၊ ထိုနှစ်ပါးသော စည်းစိမ်နှင့်လည်းကောင်း။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံ၏။ အတ်အယံ၊ ဤသည်လျှင်။ အတ္ထော၊ တည်း။ ယံ ယံ ပဒေသန္တိ၊ ကား၊ ပုရတ္ထိမာဒီသု၊ အရှေ့မျက်နှာအစရှိကုန်သော။ ဒိသာသု၊ အရပ်တို့၌။ ဝေရူပေါ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ ကုလပုတ္တော၊

အမျိုးသားသည်။ ယဲ့ယဲ့ ပဒေသံ၊ အကြင်အကြင် အရပ်သို့။ ဘဇတိ။ ကပ်၏။ တတ္ထ တတ္ထ၊ ထိုထိုအရပ်၌။ ဧဝရူပေန၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ လာဘသက္ကာရေန၊ လာဘ်ပူဇော်ခြင်းဖြင့်။ ပူဇီတောဝ၊ ပူဇော်အပ်သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိအယံ၊ လျှင်။ အတ္ထော၊ တည်း။

ဒေသနာဝိသာနေ၊ ဒေသနာအဆုံး၌။ ဗဟူ၊ များစွာရှုန်သောသူတို့သည်။ သောတာပတ္တိဖလာဒီနိ၊ တို့သို့။ ပါပုဏိ သု၊ ရောက်ကုန်၏။ ဣတိ ပရိသမာပနံ၊ ဤသို့ နှစ်ဆယ် တစ်ခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော ပဂိဏ္ဏကဝဂ်၌ ခုနစ်ခုမြောက်ဖြစ်သော စိတ္တဂဟပတိဝတ္ထု၏ ပြီးခြင်းကို။ ဒဠ္ဌဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏။

သတ္တမံ၊ သော။ စိတ္တဂဟပတိဝတ္ထု၊ တည်း။

*

၂၁-ပဂိဏ္ဏကဝဂ်၊ ၈-စူဠသုဘဒ္ဒါဝတ္ထု

(ခုနစ်ခုမြောက်ဖြစ်သော စိတ္တဂဟပတိဝတ္ထု၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာတို့၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုပြီး၍ ယခုအခါ ရှစ်ခုမြောက်ဖြစ်သော စူဠသုဘဒ္ဒါဝတ္ထု၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာတို့၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုလိုသော အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသဆရာသည် ဒုရေသန္တော အစရှိသောပါဠိကို မိန့်သတည်း။)

ဒုရေသန္တောဟိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ဒုရေသန္တော ဟူသော ဤတရားဟောခြင်းကို။ သတ္ထာ၊ သည်။ ဇေတဝနေ၊ ၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူစဉ်။ အနာထပဏ္ဍိကဿ၊ အနာထပိဏ်သူဌေး၏။ စူဠသုဘဒ္ဒနာမ၊ စူဠသုဘဒ္ဒါအမည်ရှိသော။ ဓီတရံ၊ သမီးကို။ အာရဗ္ဘ၊ ၍။ ကထေသိ၊ ၏။ အနာထပိဏ္ဍိကဿ၊ ၏။ ဒဟရကာလတော၊ ငယ်သောအခါ၌။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ ဥဂ္ဂနဂရဝေသီ၊ ဥဂ္ဂမြို့၌ နေလေ့ရှိသော။ ဥဂ္ဂေါနာမ သေဋ္ဌိပုတ္တော၊ ဥဂ္ဂဟမည်သော သူဌေးသားသည်။ သဟာယကော၊ အဆွေခင်ပွန်းသည်။ အဟောသိ ကိရ၊ ဖြစ်သတတ်။ တေ၊ ထိုအနာထပိဏ် ဥဂ္ဂသူဌေးသားတို့သည်။ ကောစရိယကုလေ၊ ဓာစ်ဦးတည်းသော, ဆရာအိမ်၌။ သိပ္ပံ၊ အတတ်ကို။ ဥဂ္ဂဏှန္တာ၊ သင်ကုန်သည်ရှိသော်။ အညမညံ၊ အချင်းချင်း။ ကတိကံ၊ ကတိကဝတ်ကို။ ကိရိ သု၊ ပြုကုန်၏။ အမှာကံ၊ ငါတို့အား။ ဝယပ္ပတ္တကာလေ၊ အရွယ်သို့ရောက်သောအခါ၌။ ပုတ္တဓီတာသု၊ သားသမီးတို့သည်။ ဇာတာသု၊ ဖွားကုန်သည်ရှိသော်။ ယော၊ သည်။ ပုတ္တဿ၊ သားအား။ ဓီတရံ၊

သမီးကို။ ဝါရေတိ၊ ဖိတ်၏။ တေန၊ ထိုသူသည်။ တဿ၊ ထိုသားပေး သောသူအား။ ဓီတရံ၊ သမီးကို။ ဒါတဗ္ဗံ၊ ပေးအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ကတိကံ၊ ကတိကဝတ်ကို။ ကရိ သု၊ ပြုကုန်၏။။ တေ ဥတောပိ၊ ထို နှစ်ယောက်သော သူတို့သည်လည်း။ ဝယပ္ပတ္တာ၊ အရွယ်သို့ ရောက်ကုန်သည် ဖြစ်၍။ အတ္တနော အတ္တနော၊ မိမိ မိမိ၏။ နာဂရေ၊ မြို့၌။ သေဋ္ဌိဿ၊ သူဌေးအရာ၌။ ပတိဋ္ဌဟိ သု၊ ဈာပကုန်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ကေသို သမယေ၊ တစ်ပါးသောအခါ၌။ ဥဋ္ဌသေဋ္ဌိ၊ ဥဋ္ဌသူဌေးသည်။ ဝဏိဇ်ကုန် သွယ်မှုကို။ ပယောဇေန္တော၊ ယှဉ်သည်ဖြစ်၍။ ပဋ္ဌဟိ သကဋ္ဌသတေဟိ၊ လှည်းငါးရာတို့ဖြင့်။ သာဝတ္ထိံ၊ သို့။ အဂမာသိ၊ ၏။ အနာ ထပဏ္ဍိကော၊ အနုထပိဏ် သူဌေးသည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဓီတရံ၊ သမီးဖြစ်သော၊ စူဠသုဘဒ္ဒံ၊ စူဠသုဘဒ္ဒါကို။ အာဟရိတ္ဝာ၊ ခေါ်၍။ အမ္မ၊ အမိ။ တေ၊ သင်၏ချစ်သမီး၏။ ဥဋ္ဌဝသနံ နာမ၊ ဥဋ္ဌသူဌေးမည်သော။ ပိတာ၊ အဘသည်။ အာဂတော၊ ရောက်လာပြီ။ တဿ၊ ထိုသင့်အဘအား။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော။ ကတ္တဗ္ဗံ ကိစ္စံ၊ ပြုအပ်သောကိစ္စသည်။ တဝ၊ သင်၏။ ဘာရော၊ ဝန်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဏာပေသိ၊ စေ၏။ သာ၊ ထိုစူဠသုဘဒ္ဒါ သည်။ သာမေ တိ၊ ကောင်းပြီဟု။ ပဋိဿုဏိတ္ဝာ၊ ဝန်ခံ၍။ တဿ၊ ထိုဥဋ္ဌ သူဌေး၏။ အာဂတဒိဝသတော၊ ရောက်လာသောနေ့မှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ သဟတ္ထေနေဝ၊ မိမိလက်ဖြင့်သာလျှင်။ သူပဗျဉ္ဇနာဒီနိ၊ လက်သုတ်ဟင်း လျှာ စသည်တို့ကို။ သမ္ပာဒေတိ၊ ကောင်းစွာ ပြီးစေ၏။ မာလာဂန္ဓ ဝိလေ ပနာဒီနိ၊ ပန်းနံ့သာ နံ့သာပျော်း စသည်တို့ကို။ အဘိသင်္ခရောတိ၊ စီရင်၏။ ဘောဇနကာလေ၊ ထမင်းစားသောအခါ၌။ တဿ၊ ထိုဥဋ္ဌသူဌေး၏။ နာနောဒကံ၊ ချိုးရေကို။ ပဋိယာဒါပေတွာ၊ စီရင်စေ၍။ နာနကာ-လတော၊ ရေချိုးသောအခါမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ သဗ္ဗကိစ္စာနိ၊ အလုံးစုံသော ကိစ္စတို့ကို။ သာဓုကံ။ ကောင်းစွာ။ ကရောတိ၊ ပြု၏။

ဥဋ္ဌသေဋ္ဌိ၊ ဥဋ္ဌသူဌေးသည်။ တဿာ၊ ထိုစူဠသုဘဒ္ဒါ၏။ အာစာရ-သမ္ပတ္တိ၊ အကျင့်နှင့်ပြည့်စုံသည်ကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ ပသန္နာစိတ္တော၊ ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည် ဖြစ်၍။ ဧကဒိဝသံ၊ တစ်နေ့သ၌။ အနာထပိဏ္ဍိကေန၊ အနာထပိဏ်သူဌေးနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ သုခကထာယ၊ ချမ်းသာသော စကားဖြင့်။ သန္ဓိသိန္နော၊ စည်းဝေးကြသည်ဖြစ်၍။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဒေဝ-ရာဇာမလ၊ ယ်သောအခါ၌။ ဝေ၊ ဤသို့။ ကတိကံ၊ ကတိကဝတ်ကို။ ကရိမှ-စကိရ၊ ပြုကုန်သတတ်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သာရေတ္တာ၊ အောက်မေ့စေ၍။ စူဠ-

သုဘဒ္ဒံ၊ စူဠသုဘဒ္ဒါကို။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ပုတ္တဿ၊ သားတော်။ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှာ။ ပဝါရေသိ၊ ဖိတ်၏။ သောပန၊ ထိုဥဂ္ဂသူဌေးသည်ကား။ ပကတိယာ၊ ပြကတေ့အားဖြင့်။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကော၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိအယူရှိ၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ တံ၊ ထိုဥဂ္ဂသူဌေးကို။ ဒသဗလဿ၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ ဘမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ အာရောစေတွာ၊ ကြားလျှက်၊ သတ္ထာရာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဥဂ္ဂသေဋ္ဌိဿ၊ ဥဂ္ဂသူဌေး၏။ ဥပနိဿယံ၊ ဥပနိဿယကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ အနုညာတော၊ ခွင့်ပြုတော်မူလတ်သော်။ ဘရိယာယ၊ မယားနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ မဇ္ဈေတွာ၊ တိုင်ပင်ပြီး၍။ တဿ၊ ထိုဥဂ္ဂသူဌေး၏။ ဝစနံ၊ စကားကို။ သမ္မဋ္ဌိစ္ဆိတွာ၊ ဝန်ခံပြီး၍။ ဒိဝသံ၊ နေ့ကို။ ဝပတ္ထ-ပေတွာ၊ မှတ်၍။ ဓီတရံ၊ သမီးဖြစ်သော။ ဝိသာခံ၊ ဝိသာခါကို။ ဒတ္တာ၊ ပေး၍။ ဥယျောဇေန္တော၊ လွှတ်လိုက်သော်။ ဓနဉ္ဇယသေဋ္ဌိဝိယ၊ ဓနဉ္ဇယသူဌေးကဲ့သို့။ မဟန္တံ၊ မျှားစွာသော။ သက္ကာရံ၊ ပူဇော်သက္ကာကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ သုဘဒ္ဒံ၊ စူဠသုဘဒ္ဒါကို။ အာမန္တေတွာ၊ ခေါ်၍။ အမ္မ၊ ချစ်သမီး။ သသုရကုလေ၊ ယောကျ္မမအိမ်၌။ ဝသန္တီယာနာမ၊ နေသောချွေးမသည်ကား။ ဘန္တောအဂ္ဂိ၊ အတွင်းမီးကို။ ဗဟိ၊ အပသို့။နုနီဟရိတဗ္ဗော၊မထုတ်အပ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဓနဉ္ဇယသေဋ္ဌိနော၊ ဓနဉ္ဇယသူဌေး၏။ ဝိသာခါယ၊ ဝိသာခါအား။ ဒီဋ္ဌနယေနနေဝ၊ ဇေးသောနည်းဖြင့်သာလျှင်။ ဒသဿ ဝါဒေ၊ ဆယ်ပါးသော အဆုံးအမတို့ကို။ ဒတ္တွာ၊ ပေးပြီး၍။ မေ၊ ငါ၏။ ဓီတု၊ သမီးအား။ ဂတဘာဝေန၊ ရောက်ရာအရပ်၌။ ဒေါသော၊ အပြစ်သည်။ သစေ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ အကယ်၍ ဖြစ်ပြောအံ့။ တုမှေဟိ၊ သင်တို့သည်။ သောဓေတဗ္ဗာ၊ သုတ်သင်အပ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဋ္ဌကုဋ္ဌုမ္ဗိကော၊ သူကြွယ် ရှစ်ယောက်တို့ကို။ ပါဠိဘောဂေ၊ ဝန်ခံသည်တို့ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူစေ၍။ တဿာ၊ ထိုစူဠသုဘဒ္ဒါအား။ ဥယျောဇနဒိဝသေ၊ လွှတ်သောနေ့၌။ ဗုဒ္ဓပ္ပမုခဿ၊ ဘုရားအမှူးရှိသော။ ဘိက္ခုသံဃဿ၊ အား။ မဟာဒနံ၊ အလှူကြီးကို။ ဒတ္တွာ၊ ပေး၍။ ပုရိမဘာဝေ၊ ရှေးဘဝ၌။ ဓီတရာ၊ သမီးသည်။ ကတာနံ၊ ပြု အပ် ကုန် သော်။ သုစရိတာနံ၊ ကောင်းသော အကျင့်တို့၏။ ဖလဝိဘူတိံ၊ အကျိုး၏တင့်တယ်ခြင်းကို။ လောကဿ၊လူအပေါင်းအား။ ပါကဋံ၊ ထင်ရှားသည်ကို။ ကတွာ၊ ၍။ ဒေဿန္တော ဝိယ၊ ပြသကဲ့သို့။ မဟန္တေ၊ မျှားစွာသော။ သက္ကာရေန၊ ပူဇော်သက္ကာရ ဖြင့်။ ဓီတရံ၊ သမီးကို။ ဥယျောဇေသိ၊ လွှတ်၏။ တဿာ၊ ထိုစူဠသုဘဒ္ဒါ၏။ အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်သ ဖြင့်။ ဥဂ္ဂနဂရံ၊ ဥဂ္ဂ မြို့ သို့။ ဖဿ္တကာလေ၊ ရောက် သော အခါ၌။ စူဠသုဘဒ္ဒဿ၊ စူဠသုဘဒ္ဒါ၏၊ သသုရေန၊

ယောက္ခမဲ့နှင့်။ သခ္ခိ၊တကွ။မဟာဇနော၊လူများအပေါင်းသည်။ပစ္စုဋ္ဌမနံ၊ ခရီးဦးကြိုဆိုခြင်းကို။ အကာသိ၊ ပြု၏။

သာပိ၊ ထိုစူဠသုဘဒ္ဒါ သည်လည်း။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ သိရိဝိဘဝံ၊ အသရေ၏တင့်တယ်ခြင်းကို။ ပါကဋံ၊ထင်ရှားသည်ကို။ကာတုံ၊ပြုခြင်းငှာ။ ဝိသာခါဝိယ၊ စိသာခါကဲ့သို့။ သကလနဂရသ၊ အလုံးစုံသော ပြည်၌နေ သော လူအပေါင်းအား။အတ္ထာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ ဒဿေန္တီ၊ပြလိုသည်ဖြစ်၍။ ရထေ၊ ရထား၌။ဌတွာ၊ ရပ်၍၊ နဂရံ၊မြို့သို့။ ပဝိသိတွာ၊ဝင်၍။ နာဂရေဟိ ပြည်သူတို့သည်။ ပေသိတော၊ ပို့စေအပ်ကုန်သော။ ပဏ္ဏာကာရေ။ လက် ဆောင်တို့ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။အနုရူပဝေသေန၊လျော်သည်၏အစွမ်းဖြင့်။ တေသံ တေသံ၊ ထိုထိုပြည်သူတို့အား။ ပေသေန္တီ၊ ပြန်ပို့စေလျက်။သကလ နဂရံ၊မြို့အလုံးကို။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ဂုဏေဟိ၊ဂုဏ်တို့ဖြင့်။ကောပဒ္ဒံ၊တစ် စပ်တည်းကို။ အကာသိ၊ ပြု၏။ မဂ်လဒိဝသာဒီသုပန၊မင်္ဂလာနေ့အစသည် တို့၌ကား။ အသာ၊ ထိုစူဠသုဘဒ္ဒါ၏။ သသုရော၊ယောက္ခမသည်။အစေသ ကာနံ၊ အစတ်မကပ်ကုန်သော တိတ္ထိတက္ကတွန်းတို့အား။ သက္ကာရံ၊ပူဇော် သက္ကာရကို။ကရောန္တော၊ ပြုလျက်။ အာဂန္တွာ၊ လာ၍။ အမှာကံ၊ငါတို့၏။ သမဏော၊ ရဟန်းတို့ကို။ ဝန္ဒတု၊ရှိခိုးလော့။ကွတိ၊ဤသို့။ပေသေသိ။စေ၏။ သာ၊ ထိုစူဠသုဘဒ္ဒါသည်။ လဇ္ဇာယ၊ ရှက်သဖြင့်။ နဂ္ဂေ၊အဝတ်မကပ်သော တိတ္ထိတို့ကို။ ပဿိတုံ၊ မြင်ခြင်းငှာ။ အသက္ကောန္တီ၊မတတ်နိုင်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝန္ဒုံ၊သွားခြင်းငှာ။နက္ကစ္ဆတိ၊ အလိုမရှိ။ သော-ထိုယောက္ခမသည်၊ပုနပ္ပုနံ၊ အဖန်တစ်လဲလဲ၊ပေသေတွာပါ၊စေသော်လည်း။တာယ၊ ထိုစူဠသုဘဒ္ဒါသည် ပဋိက္ခိတော၊ပယ်လတ်သော်။ ကုဇ္ဈိတွာ၊အမျက်ထွက်၍။နု၊ ထိုစူဠသုဘဒ္ဒါကို နီဟရထ၊ နှင်ထုတ်ကုန်လော့။ ကွတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ဆို၏။ သာ၊ ထိုစူဠ သုဘဒ္ဒါသည်။ မမ၊ ငါ့အား။ အကာရဏေန၊ အကြောင်းမဟုတ်သဖြင့်။ ဒေါသံ၊အပြစ်ကို၊အာရောပေတုံ၊တင်စေခြင်းငှာ။နသက္ကာ၊မတတ်ကောင်း ကွတိ၊ ဤသို့နှလုံးသွင်း၍။အဌကဝဂ္ဂမှိကေ၊ပြည်ကပါလာသော်သူကြွယ်ရှစ် ယောက်တို့ကို။ ပက္ကောပေတွာ။ ခေါ်စေ၍။ တမတ္ထံ၊ ထိုကြောင်းကို။ အာရောစေသိ၊ ကြား၏။ တေ၊ သူကြွယ်ရှစ်ယောက်တို့သည်။ တဿာ၊ ထိုစူဠသုဘဒ္ဒါ၏။ နိဒ္ဒေါဘာဝံ၊ အပြစ်မရှိသည်၏အဖြစ်ကို။ ဉတွာ၊သိ၍။ သေဋ္ဌိ၊ သူဌေးကို။ သညပေသုံ၊ သိစေကုန်၏။ သော၊ ထိုသူဌေးသည်။ အိယ၊ဤစူဠသုဘဒ္ဒါသည်။ မမ၊ ငါ၏။ သမဏော၊ရဟန်းတို့ကို။အဟိရိကာ စိ၊အရှက်မရှိကုန်ဟူ၍။ နဝန္ဒိ၊ ရှိမခိုး။ ကွတိ၊ဤသို့။ ဘရိယာယ၊မယား

အား။ အာရောစေသိ၊ ကြား၏။ သာ၊ထိုဥဂ္ဂသူဌေးမယားသည်။ကျွမိ ဆာ၊ ဤစူဠသုဘဒ္ဒါ၏။သမဏာ၊ ရဟန်းတို့သည်ကား။ ကိဒိသာနုခေါ်၊အဘယ်သို့သဘောရှိကုန်သနည်း။ တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့ကို။ **အတိ**ဝိယ၊ အလွန်လျှင်။ ပသံသတိ၊ ချီးမွမ်း၏။ ကျွတိ၊ ဤသို့။ တံ၊ ထိုစူဠသုဘဒ္ဒါကို။ ပဏ္ဍောသာပေတွာ၊ ခေါ်စေ၍။ အာဟ၊ ဆို၏။

အမ္မ၊ အမိ။ တုယ္ဟံ၊ သင်၏၊ သမဏာ၊ ရဟန်းတို့သည်။ ကိဒိသာ၊ အဘယ်သို့ သဘောရှိကုန်သနည်း။ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့ကို။ ဗာဠှံခေါ်၊ အလွန်လျှင်။ ပသံသတိ၊ ချီးမွမ်း၏။ **ကိ**ံသီလာ၊ အဘယ်သို့ သီလရှိကုန်သနည်း။ **ကိ**ံသမာ,စာရာ၊ အဘယ်သို့ အကျင့်ရှိကုန်သနည်း။ တံ၊ ထို အကြောင်းကို။ ပုစ္ဆိတာ၊ မေးအပ်သော သင်သည်။မေ၊ငါ့အား။အက္ခာ ဟိ၊ ကြားလော့။ ကျွတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။

(ပြ) အထ၊ ထိုသို့မေးသောအခါ၌။ **အဿ**ာ၊ ထိုယောကျ္ဍမအား။ သုဘဒ္ဒါ ပန၊ သုဘဒ္ဒါသည်ကား။ ဗုဒ္ဓနဋ္ဌေ၀၊ ဘုရားတို့၏လည်းကောင်း။ဗုဒ္ဓသာ၀ကာနဉ္စ၊ ဘုရားတပည့်တို့၏လည်းကောင်း။ ဂုဏေ၊ ဂုဏ်တို့ကို၊ ပကာသေန္တီ၊ ထင်စွာပြလိုက်၍။

အယ္ယ၊ ရှင်မ။ ယာဒိသာ၊ အကြင်သို့သဘောရှိကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။ သန္တိန္ဒြိယာ၊ ငြိမ်သက်သော ဣန္ဒြေရှိကုန်၏။သန္တမာနသာ၊ ငြိမ်သက်သော နှလုံးရှိကုန်၏။တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့၏။ဂတံ၊ သွားခြင်းသည်။သန္တံ၊ ငြိမ်သက်၏။ ဌိတံ၊ရပ်ခြင်းသည်။ သန္တံ၊ ငြိမ်သက်၏။သြက္ခိတ္တစက္ခု၊ဈသော မျက်လွှာရှိကုန်၏။ မိတဘာဏီ၊ နှိုင်းရှည်၍ ဆိုလေ့ရှိကုန်၏။ တာဒိသာ၊ ထိုသို့သဘောရှိသောရဟန်းတို့သည်။ မမ၊ ငါ၏။ သမဏာ၊ ရဟန်းတို့တည်း။

နေသီ၊ ထိုရဟန်းတို့၏၊ ကာယကမ္မံ၊ ကိုယ်ဖြင့်ပြုအပ်သော အမှုသည်။ သုစိ၊ စင်ကြယ်၏။ ဝါစကမ္မံ၊ စကားဖြင့် ပြုအပ်သော အမှုသည်။ သုစိ၊ စင်ကြယ်၏။ သုဝိသုဒ္ဓံ၊ အလွန်ဖြူစင်၏။ တာဒိသာ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော ရဟန်းတို့သည်။ မမ၊ ငါ၏။ သမဏာ၊ ရဟန်းတို့တည်း။

ယာဒိသာ၊ အကြင်သို့သဘောရှိသောရဟန်းတို့သည်။ ဝိမလာ၊အညစ်အကြေး ကင်းကုန်၏။ သခ်မုတ္တာတာ၊ ပွတ်သစ်သောခရသင်းနှင့်တူကုန်၏။ အန္တရဗာဟိယာ၊ အတွင်းအပတို့သည်။ သုဒ္ဓါ၊ စင်ကြယ်ကုန်၏။ သုဒ္ဓဟိ၊ စင်ကြယ်ကုန်သော။မမ္မေဟိ၊တရားတို့ဖြင့်။ ပုဏ္ဏာ၊ပြည့်စုံကုန်၏။တာဒိသာ၊ ထိုသို့သဘောရှိသောရဟန်းတို့သည်။မမ၊ ငါ၏။သမဏာ၊ရဟန်းတို့တည်း

လောကော၊ လူအပေါင်းသည်။ လာဘေန၊ လာဘ်ရသဖြင့်။ ဥန္ဒ-တော၊ တက်သောမာန်ရှိ၏။ အလာဘေနစ၊ လာဘ်မရခြင်းဖြင့်လည်း။ သြနတော၊ ကျသောမာန်ရှိ၏။ ယာဒိသာ၊ အကြင်သို့ သဘောရှိကုန်သောရဟန်းတို့သည်။ လာဘာလာဘေန၊ လာဘ်ရခြင်းမရဖြင့်။ ဧကဋ္ဌာ၊ တည်ကြည်သော နှလုံးရှိကုန်၏။ တာဒိသာ၊ ထိုသို့သဘောရှိကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။ မမ၊ ဝါ၏။ သမဏာ၊ ရဟန်းတို့တည်း။

လောကော၊ လူအပေါင်းသည်။ ယသေန၊ အခြံအရံဖြင့်။ ဥန္ဒတော၊ တက်သောမာန်ရှိ၏။ သယသေနစ၊ အခြံအရံမရှိသဖြင့်လည်း။ သြနတော၊ ကျသောမာန်ရှိ၏။ ယာဒိသာ၊ အကြင်သို့သဘောရှိကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။ ယသာယသေန၊ အခြံအရံရှိ,မရှိခြင်းဖြင့်။ ဧကဋ္ဌာ၊ တည်ကြည်သော နှလုံးရှိကုန်၏။ တာဒိသာ၊ ထိုသို့သဘောရှိကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။ မမ၊ ဝါ၏။ သမဏာ၊ ရဟန်းတို့တည်း။

လောကော၊ လူအပေါင်းသည်။ ပသံသာယ၊ ချီးမွမ်းခြင်းဖြင့်။ ဥန္ဒတော၊ တက်သောမာန်ရှိ၏။ နိန္ဒာယ၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်းဖြင့်လည်း။ သြနတော၊ ကျသောမာန်ရှိ၏။ ယာဒိသာ၊ အကြင်သို့သဘောရှိသောရဟန်းတို့သည်။ နိန္ဒာပသံသာသု၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်း ချီးမွမ်းတို့၌။ သမာ၊ တူကုန်၏။ တာဒိတာ၊ ထိုသို့ သဘောရှိသော ရဟန်းတို့သည်။ မမ၊ဝါ၏။ သမဏာ၊ ရဟန်းတို့တည်း။

လောကော၊ လူအပေါင်းသည်။ သုခေန၊ ချမ်းသာသဖြင့်။ ဥန္ဒတော၊ တက်သောမာန်ရှိ၏။ ဒုက္ခေနစ၊ ဆင်းရဲခြင်းဖြင့်လည်း။ သြနတော၊ ကျသောမာန်ရှိ၏။ ယာဒိသာ၊ အကြင်သို့သဘောရှိသောရဟန်းတို့သည်။ သုခဒုက္ခေန၊ ချမ်းသာ,ဆင်းရဲခြင်းဖြင့်။ အကမ္မာ၊ တုန်လှုပ်ခြင်းမရှိကုန်။ တာဒိသာ၊ ထိုသို့သဘောရှိသောရဟန်းတို့သည်။ မမ၊ ဝါ၏။ သဏာ၊ ရဟန်းတို့တည်း။

ဧဝမာဒိဟိ ဝစနေဟိ၊ ဤသို့အစရှိကုန်သော စကားတို့ဖြင့်၊ သသုံ၊ ယောဇနမကို။ တောသေသိ၊ နှစ်သက်စေ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုစူဠ-သုတဒ္ဒါကို။ တပ်၊ သင်၏။ သမဏော၊ ရဟန်းတို့ကို။ အမှာကံမိ၊ ငါ တို့အား လည်း။ ဒသ်ယတိ၊ ပြခြင်းငှာ။ သတ္ထာ၊ တတ်နိုင်အံ့လော။ ကုတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္တာ၊ ဆိုသေစကြောင့်။ သတ္ထာတိ၊ တတ်နိုင်၏ဟု။ ဝုတ္တေ၊ ဆိုလတ်သော်။ တေနဟိ၊ ထိုသို့တပြီးကား။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်။ မယံ၊ ငါတို့ သည်။ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့ကို။ ပဿာမ၊ ဖူးမြင်ကုန်အံ့။ ကထာ၊ ထိုအခြင်း

ဖြင့်။ ကရောဟိ၊ ပြုလော့။ ကျွတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုလတ်သော်။ သာ၊ ထို စူဠသုတဒ္ဒါသည်။ သာ၎ကိုတိ၊ ကောင်းပြီဟု။ ဗုဒ္ဓပူဇမုခသ၊ ဘုရားအမှုရှိ သော။တိက္ခုသံဃသ၊ ရဟန်းသံဃာအား။မဟာဒါန်၊ ကြီးစွာသောအလှူ ကို။သဇ္ဇေတွာ၊စီရင်၍။ဥပရိပါသာဒတလေ၊ အထက်ပြာသာဒ်ပြင်၌။ဌတွာ၊ ၍။ဇေတဝနာဘိမုခံ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်သို့ရှေးရှု။သက္ကစ္စံ၊ ရိုသေစွာ။ ပဋ္ဌပတိဋ္ဌိတေန၊ ငါးပါးသောတည်ခြင်းဖြင့်။ ဝန္ဒိတွာ၊ ရှိခိုး၍။ ဗုဒ္ဓဂုဏေ၊ ဘုရားကျေးဇူးတို့ကို။အာဝဇ္ဇေတွာ၊ ဆင်ခြင်၍။ဂန္ဓဝါသပုပ္ဖမေဟ်၊ နံ့သာ အထုပန်းအခိုးတို့ဖြင့်။ ပူဇံ၊ ပူဇော်ခြင်းကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ဘဒ္ဒေ၊ အရှင် ဘုရား။သွာတနာယ၊ နက်ဖြန်ကောင်းမှုအကျိုးငှာ။ ဗုဒ္ဓပူဇမုခံ၊ ဘုရားအမှုရှိ သော။တိက္ခုသံဃံ၊ ရဟန်းသံဃာကို။နိမန္တေမိ၊ အကျွန်ုပ်ဖိတ်၏။ ကျွမိသာ သညာယ၊ ဤအမှတ်ဖြင့်။ မေ၊ ငါ၏။ နိမန္တိတဘာဝံ၊ ဖိတ်သည်၏ အဖြစ် ကို။သဇ္ဇာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဇာနာတူတိ၊ သိစေသတည်းဟု။ သုမ္ဘန ပုပ္ဖါနံ၊ မြတ်လေးပန်းတို့၏။ အဋ္ဌမုဋ္ဌယော၊ ရှစ်ဆုပ်တို့ကို။ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်၌။ခိပိ၊ပစ်၏။ပုပ္ဖါနိ၊ ပန်းတို့သည်။ဂန္ဓာ၊ သွားရ်။ စတုပိပရိသ မဇ္ဈေ၊ ပရိသတ်လေးပါး အလယ်၌။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေန္တသ၊ ဟောတော်မူသော။ သတ္ထုနော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဥပရိ၊ အထက်၌။ မာလာဝိတာနံ၊ ပန်းဗိတာန်သည်။ဟုတ္ဝာ၊ ဖြစ်၍။အဋ္ဌံသု၊ တည်ကုန်သည်။ ဘသ္မိ ခဏေ၊ ထိုခဏာ၌။ အနာထပိဏ္ဍိကော၊ အနာထပိဏ်သူဌေးသည်။ ဓမ္မကထံ၊ တရားဒေသနာကို။ သုတ္ဝာ၊ နာပြီး၍။ သာတနာယ၊ နက်ဖြန် ကောင်းမှုအကျိုးငှာ။ သတ္ထာရံ၊ ကို၊ နိမန္တေသိ၊ ဖိတ်၏။ သတ္ထာ၊ သည်။ ဂဟပတိ၊ သူဌေး။ မယာ၊ ငါသည်။ သွာတနာယ၊ နက်ဖြန်ကောင်းမှု အကျိုးငှာ။ ဘတ္တံ၊ ဆွမ်းကို။ အဓိဝုတ္ထံ၊ သည်းခံပြီ။ ကျွတိ ဝတ္ဝာ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူသောကြောင့်။ ဘဒ္ဒေ၊ ရား။ မယာ၊ အကျွန်ုပ်မှ။ပုရေတရံ၊ ရှေး ဦးစွာ။ အာဂတော၊ လာသောသူသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ကသ၊ အဘယ်သူအား။ ဝေါ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်။ အဓိဝုတ္ထံ၊ သည်းခံသနည်း။ ကျွတိ ဝုတ္တော၊ ဤသို့ နားတော်လျှောက်လတ်သော်။ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်။ စူဠသုတဒ္ဒါယ၊ စူဠ သုတဒ္ဒါသည်။ နိမန္တိတော၊ ဖိတ်ပြီ။ ကျွတိ ဝတ္ဝာ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူသော ကြောင့်။ ဘဒ္ဒေ၊ ရား။ စူဠသုတဒ္ဒါ၊ စူဠသုတဒ္ဒါသည်။ ဒုရေ၊ ဝေးသော။ ကတော၊ ဤအရပ်မှ။ ဝိသဟိယောဇနသတမတ္တကေ၊ ယူဇနာတစ်ရာ့နှစ် ဆယ်ထက်၌။ ဝသတိနုန၊ နေသည်မဟုတ်လော၊ ကျွတိ ဝုတ္တော၊ သော်။ ဂဟ ပတိ၊ သူဌေး။အာမ၊ ပြောမှန်၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ ဒုရေ၊ ဝေးသော

အရပ်၌။ ဝသန္တာပိ၊ နေသော်လည်း။ သပ္ပုရိတာ၊ သူတော်ကောင်းတို့သည်။ အဘိမုခေ၊ မျက်မှောက်၌။ ဌိတာဝ၀ယ၊ တည်ကုန်သကဲ့သို့။ ပကာသေန္တိ၊ ထင်ရှားကုန်၏။ ဣတိ၀တ္ထာ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍။ ဣမံ၀ါထံ၊ ဤ၀ါထာကို။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။

(၃၀၄) ဟိမ၀န္တောဝ၀ ပဗ္ဗတော၊ ဟိမ၀န္တာတောင်ကဲ့သို့။ ဒူရေ၊ အ၀ေး၌။ ဌိတာ၊ တည်ကုန်သော။ သန္တော၊ သူတော်ကောင်းတို့သည်။ ပကာသေန္တိ၊ ထင်ရှားကုန်၏။ ဧတ္ထ၊ ၌။ ဌိတာ၊ တည်ကုန်သော။ အသန္တော၊ သူတော်ကောင်း မဟုတ်ကုန်သော သူယုတ်မာတို့သည်။ နဒိ၊ သန္တိ၊ မထင်ကုန်။ ကိမိ၀၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်း ဟူမူကား။ ရတ္တိ၊ ညဉ့်၌။ ခိတ္တာ၊ ပစ်အပ်သော။ သရာ၊ ယထာ၊ မြားကဲ့သို့တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။)

တတ္ထ တိသ္သ ဂါထာယံ၊ ထိ၀ါထာ၌၊ သန္တောတိ၊ ကား။ ရာ၀ါဒိနံ၊ အစရှိသည်တို့၏။ သန္တတာ၀ယ၊ ငြိမ်းပြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဗုဒ္ဓါဒယော၊ ဘုရားအစရှိသော သူတို့သည်။ သန္တာနာမ၊ မည်ကုန်၏။ ဣ၀ပန၊ ဤအရာ၌ ကား။ ပုဗ္ဗဗုဒ္ဓေသု၊ ရှေးဘုရားတို့၌။ ကတာဓိကာရော၊ ပြုအပ်ပြီးသော ဆုတောင်းခြင်းရှိကုန်သော။ ဥဿန္ဒကုသလမူလာ၊ ပြန့်ပြောသောကုသိုလ်လျှင် အရင်းရှိကုန်သော။ ဘာရိတဘာ၀နာ၊ ပွားအပ်ပြီးသောဘာ၀နာ ရှိကုန်သော။ သတ္ထာ၊ တို့ကို။ သန္တောတိ၊ သန္တောဟူ၍။ အဓိပ္ပေတာ၊ အလို ရှိအပ်ကုန်၏။ ပကာသေန္တီတိ၊ ကား။ ဒူရေ၊ အ၀ေး၌။ ဌိတာ၊ တည်သော သူတို့သည်၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊ ၏၊ ဤ။ ဥဿာ၀ တံ၊ ဥဿာ၀်၏ရှေ့သို့။ အာ၀ဇ္ဇန္တာ၊ ရောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ပါ၀ကဋ္ဌာ၊ ထင်ရှားကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဟိမ၀န္တောဝ၀ါတိ၊ ကား။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ ယထာ၊ ဥပမာအဘယ်သို့နည်း ဟူမူကား။ တိ ယောဇနသဟဿိ၀ိတ္ထာရတော၊ ယူဇနာသုံးထောင် အပြန့်ကျယ်သော။ ပဗ္ဗယောဇနသတုဗ္ဗေ၀ေ၊ ယူဇနာ၁ငါးရာအစောက်ရှိသော စတုရာသီတိယာ ကူဋ္ဌသဟဿေဟိ၊ ရှစ်သောင်းလေးထောင်သောအထွတ်တို့ဖြင့်။ မဠိ၀ဏ္ဏိတော၊ တန်းဆာဆင်အပ်သော။ ဟိမ၀န္တပဗ္ဗတော၊ ဟိမ၀န္တာတောင်သည်၊ ဒူရေ၊ အ၀ေး၌။ ဌိတာ နံ ပိ၊ တည်သောသူတို့၏လည်း။ အဟိ မုခေ၊ မျက်မှောက်၌။ ဌိတော၊ တည်သည်ဖြစ်၍။ ပကာသေတိ ဝိယ၊ ထင်ရှားသကဲ့သို့။ ဧ၀ံ၊ ဤအတူ။ ပကာသေန္တိ၊ ထင်ရှားကုန်၏။ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်လျှင်။ အတ္ထော၊ တည်း။ အသန္တာ ဣတ္ထာ တိ၊ ကား။ ဒိဋ္ဌ ဓမ္မ ဂရုကာ၊ ပစ္စုပ္ပန္နကို သာ အလေးပြုကုန်သော။ အ၀ိတိဏ္ဏ ပရ ဂ္ဂ ဂ ၊ မစွန့်အပ်သော တမလွန်

လောကရှိကုန်သော။ ဇီဝိကတ္ထာယ၊ အသက်မွေးခြင်းငှာ။ အာမိသစက္ခု-ကာ၊ ဆွမ်းစသော အာမိသဋ္ဌ မြင်တတ်ကုန်သော။ ပဗ္ဗဇိတာ၊ ရဟန်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဗာလပုဂ္ဂလာ၊ မလိမ္မာသောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ အသန္ဓော နာမ၊ အသန္ဓမည်ကုန်၏။ တေ၊ ထိုမလိမ္မာသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ဇော္ဇ၊ ဋ္ဌ။ ဗုဒ္ဓါနံ။ မြတ်စွာဘုရားတို့၏။ ဒက္ခိဏာယ ဇာဏုမဏ္ဍလသ၊လက်ျာပုဆစ် ဒူးပန်း၏။ သန္ဓိကေ၊ ဋ္ဌ၊ နိသိန္နာပိ။ နေကုန်သော်လည်း။ နဒီသန္ဓိ နပညာယန္တိ၊ မထင်ကုန်။ ရတ္တိ ခ်ိတ္တာတိ၊ ကား။ စတုရင်္ဂသမန္နာဂတေ၊ အင်္ဂါလေးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော။အန္ဓကာရေ၊အမိုက်တိုက်ဋ္ဌ။ခ်ိတ္တသရာဝိယ၊ ပစ်သောမြားကဲ့သို့တည်း။တထာဘူတယ၊ ထိုသို့ သဘောရှိသောပုဂ္ဂိုလ်၏။ ဥပနိဿယဘူတယ၊ ဥပနိဿယ ဖြစ်၍ဖြစ်သော။ ပုဗ္ဗဟေတုနော၊ ရှေး အကြောင်း၏။ အတ္ထာ ဝေန၊ မရှိခြင်းကြောင့်။ နပညာယတိ၊ မထင်။ ကွတိအယံ၊ကား။ အတ္ထော၊ တည်း။

ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာ၏အဆုံးဋ္ဌ။ ဗဟူ၊ များစွာသော သူတို့ သည်။ သောတာပတ္တိဖလာဒီနိ၊ ဖိုလ်စသည်တို့သို့၊ ပါပုဏိ သု၊ ရောက် ကုန်၏၊ ကွတိအယံ၊ ကား။ အတ္ထော၊ တည်း။

သကွော ဒေဝရာဇာ၊သိကြားမင်းသည်။သတ္ထာရာ၊မြတ်စွာဘုရားသည်။ သုဘဒ္ဒါယ၊ စူဠသုဘဒ္ဒါသည်။ နိမန္တနံ၊ ဖိတ်သည်ကို၊ အဓိဝါသိတန္တိ၊ သည်းခံတော်မူ၏ဟု။ဥ ဘွာ၊ သိ၍။ ဝိသုကမ္မဒေဝပုတ္တံ၊ ဝိသကြုံနတ်သား ကို၊အာဏာပေသိ၊ စေ၏။ပဋ္ဌကူဋ္ဌာဂါရသတာနိ၊ ငါးရာသော စုလစ်မွန်း ချွန်တပ်သော ကျောင်းတို့ကို။ နိမ္မိနိတ္ဝာ၊ဖန်ဆင်း၍။သွေ၊နက်ဖြန်။ဗုဒ္ဓပွမုခံ ဘုရားအမှူးရှိသော။ သံဃသံ၊ကို။ ဥဂ္ဂနဂရံ၊သို့။ နေတိ၊ဆောင်လော့။ ကွတိ၊သို့။အာဏာပေသိ၊ စေ၏။ သော၊ ထိုဝိသကြုံနတ်သားသည်။ ပုန ဒိဝသေ၊ဋ္ဌ။ ပဋ္ဌသတာနိ ကူဋ္ဌာဂါရာနိ၊ ငါးရာသော စုလစ်မွန်းချွန်တပ် သော ကျောင်းတို့ကို။ နိမ္မိနိတ္ဝာ၊ ဖန်ဆင်း၍။ ဇေတဝန် ဒ္ဝါရေ၊ဇေတဝန် ကျောင်းတော် တံခါးဋ္ဌ။ အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်၏။ သတ္ထာ၊သည်။ ဥစ္စိနိတ္ဝာ၊ရှေး ကောက်၍။ ဝိသုဒ္ဓခီဏာသဝါနံယေဝ၊ အာသဝေါစင်ပြီးသော ရဟန္တာ ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏သာလျှင်။ ပဋ္ဌသတာနိ၊ ငါးရာတို့ကို။ အာဒါယ၊ခေါ်၍။သပရိ ဝါရော၊ အခြံအရံနှင့်တကွ။ ကူဋ္ဌာဂါရေသု၊ စုလစ်မွန်းချွန် တပ်သော ကျောင်းတို့ဋ္ဌ။ နိသီဒိတ္ဝာ။ နေ၍။ဥဂ္ဂနဂရံ၊သို့၊အဂမာသိ၏။ဥဂ္ဂသေဋ္ဌိပိ၊ ဥဂ္ဂသူဌေးသည်လည်း။ သပရိဝါရော၊ အခြံအရံနှင့်တကွ။ သုဘဒ္ဒါယ၊ စူဠသုဘဒ္ဒါသည်။ဒိန္နနယေနေဝ၊ ပေးသောနည်းဖြင့်သာလျှင်။ တထာ

ဂတ သ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ အာဂတမဂ္ဂံ၊ လာရာလမ်းကို။ သြလောကေန္တော၊ ကြည့်လျက်။ အဒ္ဓာသိ၊ တည်၏။ သတ္ထာရံ၊ ကို။ မဟန္တေန၊ မျှားစွာသော။ သိရိဝိဘဝေန၊ အသရေ၏တင့်တယ်ခြင်းဖြင့်။ အာဂစ္ဆန္တံ၊ လာသည်ကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ ပသန္နမာနသော၊ ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ မာလာ ဒီတိ၊ ပန်းအစရှိသည်တို့ဖြင့်။ မဟန္တံ၊ မျှားစွာသော။ သက္ကာရံ၊ ပူဇော် သက္ကာကို။ ကရောန္တော၊ ပြုလျက်။ သပရိဝါရော၊ အခြံအရံနှင့် တကွ။ သမ္ဗဒ္ဓိစ္ဆိတ္ဝာ၊ ဝန်ခံ၍။ ဝန္ဒိတ္ဝာ၊ ရှိခိုး၍။ မဟာဒါနံ၊ အလှူကြီးကို။ ဒတ္ဝာ၊ ပေး၍။ ပုနပ္ပုနံ၊ အဖန်တလဲလဲ။ နိမန္တေတ္ဝာ၊ ဖိတ်၍။ သတ္ထာဟံ၊ ခုနစ်ရက် ပတ်လုံး။ မဟာဒါနံ၊ အလှူကြီးကို။ အဒါသိ၊ ပေး၏။ သတ္ထာရာပိ၊ သည် လည်း။ အသ၊ ထိုဥဂ္ဂသူဌေးအား။ သပ္ပါယံ၊ လျောက်ပတ်သည်ကို၊ သလ္လက္ခေတ္ဝာ၊ မှတ်၍။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ တံ၊ ထိုသူဌေးကို။ အာဒိ ကတ္ဝာ၊ အစပြု၍။ စတုရာသီတိယာ ပါဏသဟဿာနံ၊ ရှစ်သောင်းလေးထောင်သော သတ္တဝါတို့အား။ ဓမ္မာဘိသမယော၊ သစ္စာ လေးပါးတရားကိုသိသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ သတ္ထာ၊ သည်။ စူဠသုဘဒ္ဒါ ယ၊ စူဠသုဘဒ္ဒါအား။ အနုဂ္ဂဟေန၊ ချီးမြှင့်တော်မူလိုသဖြင်။ တုံ၊ သင်သည်။ ဣဓေဝ၊ ဤဥဂ္ဂမြို့၌သာလျှင်။ ဟောဟိ၊ လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အနုရုဒ္ဓတ္ထေရံ၊ အနုရုဒ္ဓါမထေရ်ကို။ နိဝတ္တာပေတ္ဝာ၊ ပြန်စေ၍။ သာဝတ္ထိမေव၊ ပြည်သို့ သာလျှင်။ အဂမာသိ၊ ကြွတော်မူ၏။ တတောပဋ္ဌာယ၊ ထိုအခါမှစ၍။ တံ နဂရံ၊ ထိုဥဂ္ဂမြို့၌နေသောလူအပေါင်းသည်။ သဒ္ဓါသမ္ပန္နံ၊ သဒ္ဓါနှင့်ပြည့်စုံ သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ ပရိသမာနံ၊ ဤနှစ်ဆယ့် တစ်ခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော။ ပကိဏ္ဏကဝဂ်၌ ရှစ်ခုမြောက်ဖြစ်သော စူဠသုဘဒ္ဒါ ဝတ္ထု၏ ပြီးခြင်းကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏။

အဌမံ၊ သော။ စူဠသုဘဒ္ဒါဝတ္ထု၊ တည်း။

*

(၂၁) ပကိဏ္ဏကဝဂ္ဂ၊ ၉—ကေဝိဟာရိတ္ထေရ ဝတ္ထု

(ရှစ်ခုမြောက်ဖြစ်သော စူဠသုဘဒ္ဒါဝတ္ထု၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာတို့၏ အဆုံးဝဏ္ဏနာကိုပြုပြီး၍ ယခုအခါ ကိုးခုမြောက်ဖြစ် သော ကေဝိဟာရိတ္ထေရ ဝတ္ထု၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာတို့၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုလိုသော အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသဆရာသည် ကော သနန္တိ၊ အစရှိသောပါဌ်ကို မိန့်သတည်း။)

ကောသနန္တိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ ကောသနံ၊ ဟူသော ဤတရားဒေသနာ ကို။ သတ္ထာ၊ သည်။ ဇေတဝနေ၊ ၌။ ဝိဟရန္တော၊ လျက်။ ကေဝိဟာရိ-တ္တေရံ နာမ၊ မထေရ်မည်သည်ကို။ အာရဗ္ဘ၊ ၍။ ကထေသိ၊ ၏။

သောထေရော၊ ဘိုမထေရ်သည်။ ကေကောဝ၊ တစ်ယောက်အထီး တည်းသာလျှင်။ သေယ္ယံ၊ အိပ်ခြင်းကို။ ကပ္ပေတိ၊ ပြု၏။ ကေကောဝ၊ တစ်ယောက်အထီးတည်းသာလျှင်။နိသီဒိ၊ နေ၏။ကေကောဝ၊ တစ်ယောက် အထီးတည်းသာလျှင်၊ စင်္ကြံ။ စင်္ကြံသွား၏။ ကေကောဝ ၊ တစ်ယောက် အထီးတည်းသာလျှင်။ တိဋ္ဌတိ၊ ရပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စတုပရိသန္တရေ၊ ပရိသတ်လေးပါးအလယ်၌။ ပါကဋော၊ ထင်ရှားသည်။ အဟောသိကိရ၊ ဖြစ်သတတ်။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုရဟန်းကို။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့ သည်။ ဘန္တေ၊ ရှင်။ အယံ၊ ထေရော၊ ဤမထေရ်သည်။ ဧဝရူပေါနာမ။ ဤသို့သဘောရှိသည်မည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တထာဂတဿ၊ အား။ အာရော စေသုံ၊ ကုန်၏။ သတ္ထာ၊ သည်။ သာဓုသာဓူတိ၊ ကောင်း၏ ကောင်း၏ဟု။ တဿ၊ ထိုမထေရ် အား။ သာဓုကာရံ၊ ကောင်းကြီးကို။ ဒတ္ဝာ၊ ပေး၍။ ဘိက္ခုနာနာနာမ၊ ရဟန်းမည်သည်ကား။ ပဝိဝိတ္တေန၊ ဆိတ်ငြိမ်သောနေခြင်း ဖြင့်။ ဘဝိတဗ္ဗံ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝိဝေကေ၊ ဆိတ်ငြိမ်သောနေ ခြင်း၌။ အာနိသံ၊ အကျိုးဆက်ကို။ ကထေတ္ဝာ၊ ဆို၍။ ဣမံ ဂါထံ၊ ဤ ဂါထာကို။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။

(၃၀၅) ကောသနံ၊တယောက်အထီးတည်းနေခြင်းသို့လည်းကောင်း။ ကေသေယ္ယံ၊ တယောက်အထီးတည်းအိပ်ခြင်းသို့လည်းကောင်း။ ဘုဇေယ၊ ဆည်းကပ်ကုန်ရာ၏။ အတန္ဒီတော၊ မပျင်းသည်ဖြစ်၍။ ဧကော၊ တယောက် အထီးတည်း။ စရံ စရန္တော၊ သွားခြင်းသည်။ဒမယံ ဒမယန္တော၊ ဆုံးမသည် ဖြစ်၍။ ဝနန္တေ၊ မိန်းမသံ ယောက်ျားသံ ဆိတ်ငြိမ်သောတော၌။ ရမိတော၊ မွေ့လျော်သည်။ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။

တတ္ထ တိသံ ဂါထာယံ၊ထိုဂါထာ၌။ ကောသနံ ကောသေယ္ယန္တိ၊ဟူသည် ကား။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ ဘိက္ခုသဟဿမဇ္ဈေပိ၊ တစ်ထောင်သော ရဟန်းတို့၏ အလယ်၌လည်း။ မူလကမ္မဋ္ဌာနံ၊ မူလကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ အဝိဇဟိ-တ္ဝာ၊ မစွန့်မူ၍။ ဘေနေဝ မနသိကာရေန၊ ထိုသို့ နှလုံးသွင်းခြင်းဖြင့်လျှင်။ နိသိန္နာသနံ၊ နေခြင်းသည်။ ကောသနံနာမ၊ တစ်ယောက်အထီးတည်းနေ ခြင်းမည်၏။ လောဟပါသာဒ သဒိသော၊ ကြေးပြာသာဒ်နှင့် တူသော။ ပါသာဒေပိ၊ ပြာသာဒ်၌လည်း။ ဘိက္ခုသဟဿမဇ္ဈေပိ၊ တစ်ထောင်သော

ရဟန်းတို့၏ အလယ်ဌာလည်း။ ပညာတော်ခင်းအပ်သော။ ဝိစိတြပခံတွေ့ရကား-ပမာနေ၊ ဆန်းကြယ်သော အခင်း ဗိမာန်ရှိသော။ မဟာရတော၊ မြတ်သော နေရာဖြစ်သော။ သယနေ၊ အိပ်ရာ၌။ သတိ၊ သတိကို။ ဥပဋ္ဌပေတွာ၊ ၍။ ဒက္ခိဏောနုပသေန၊ လက်ယာနံပါးဖြင့်။ ဘိက္ခုသဟဿမဇ္ဈေ၊ တစ်ထောင်သော ရဟန်းတို့၏ အလယ်ဌာလည်း။ မူလကမ္မဋ္ဌာန်၊ ကို။ မနသိကာရေန၊ နှလုံးသွင်းခြင်းဖြင့်။ နိသိန္နဘိက္ခုနော၊ နေသောရဟန်း၏။ သေယ္ယော၊ အိပ်ခြင်းသည်။ ကေသေယျာနာမ၊ တစ်ယောက်အထီးတည်း အိပ်ခြင်းမည်၏။ ဝေရူပ်၊ ဤသဘောရှိသော။ ကောသနဠ၊ တစ်ယောက် အထီးတည်း နေခြင်းသို့လည်းကောင်း။ ကောသယျ၊ တစ်ယောက်အထီးတည်း အိပ် ခြင်း သို့ လည်း ကောင်း။ ဘဂဝေထ၊ ဆည်း ကပ် ကုန် ရာ ၏။ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်လျှင်။ အတ္ထော၊ တည်း။ အတန္ဒိတောတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဇာလီဝလံ၊ သလုံးမြင်းခေါင်းအားကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ ဇီဝိတကပ္ပနေန၊ အသက်မွေးခြင်းကို ပြုသဖြင့်။ အကုသီတော၊ ပျင်းရိခြင်းမရှိသည်။ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ သဗ္ဗီရိယာပထေသု၊ အလုံးစုံသော ဣရိယာပုထ်တို့၌။ ဧကတော၊ တစ်ယောက်အထီးတည်းသာလျှင်။ စရန္တော၊ သွားခြင်းသည်။ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်လျှင်။ အတ္ထော၊ တည်း။ ဧကော ဒမယန္တီ၊ ဟူသည်ကား။ ရတ္တိ-ဋ္ဌာနာဒီသု၊ ညဉ့်သန်းစရာအရပ် အစရှိသည်တို့၌။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ အနုယုဇ္ဇိတ္တာ၊ လုံ့လပြု၍။ မဂ္ဂဖလာဓိဂမဝသေန၊ မဂ်ဖိုလ်ကိုရသည်၏အစွမ်းဖြင့်။ ဧကော၊ တစ်ယောက်အထီးတည်းသာလျှင်။ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ ဒမေန္တော၊ ဆုံးမသည်ဖြစ်၍၊ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ တည်း။ ဝနမ္ဟိ ရမိတော သိယာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဝေ၊ ဤသို့။ အတ္တာနံ၊ ကိုယ်ကို။ မေန္တော၊ ဆုံးမလျက်။ ဣတ္ထမ္ဘူတော-သဒ္ဒါဒီဟိ၊ မိန်းမယောက်ျား အသံ အစရှိသည်တို့မှ။ ပဝိဝိတ္တော၊ ဆိတ်ငြိမ်သော။ ဝနမ္ဟိ သေဝ၊ တောင်ခိုသာလျှင်။ အတိရမိတော၊ အလွန်မွေ့လျော်သည်။ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ အာကိဏ္ဏဝိဟာရိနာ၊ ပြွမ်းသောနေခြင်းဖြင့် နေလေ့ရှိသော ရဟန်းသည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အတ္တာနံ၊ ကိုယ်ကို။ ဒမေတုံ၊ ဆုံးမခြင်းငှာ။ န သက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း။ ဣတိ အယံ၊ ကား။ အတ္ထော၊ တည်း။

ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာ၏အဆုံး၌။ ဗဟူ၊ များစွာသောသူကို့သည်။ သောတာပတ္တိဖလာဒီနိ၊ ဖိုလ်အစရှိသည်တို့သို့။ ပါပုဏိံသု၊ ကုန်၏။ ဣတိ အယံ၊ ကား။ အတ္ထော၊ တည်း။ တတော၊ ထိုအခါမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ မဟာဇနော၊ လူများအပေါင်းသည်။ ကေဝိဟာရိကမေဝ၊ တစ်ယောက်တထီးတည်း နေ

ခြင်းကိုသာလျှင်။ ပတ္ထေသိ၊ တောင့်တ၏။ ဣတိပရိသမာပနံ၊ နှစ်ဆယ်တစ်ခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော ပကိဏ္ဏကဝဂ်၌ ကိုးခုမြောက် ဖြစ်သော ကေဝိဟာရိမထေရ်ဝတ္ထု၏ ပြီးခြင်းကို။ ဒဠ္ဍံ၊ မှတ်အပ်၏။

နဝမံ၊ သော။ ကေဝိဟာရိတ္ထေရ ဝတ္ထု၊ တည်း။
ပကိဏ္ဏကဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။
ကေဝိသတ္တိမော၊ သော။ ဝဂ္ဂေါ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီ။

*

၂၂-နိရယဝဂ္ဂ

၁-သုန္ဒရိပရိဗ္ဗာဇိကာ ဝတ္ထု

(ကိုးဝတ္ထုတို့ဖြင့် မှတ်အပ်,ပိုင်းခြားအပ်သော နှစ်ဆယ်,စာစ်ခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော ပကိဏ္ဏကဝဂ်၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာတို့၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုပြီး၍ ယခုအခါ ကိုးဝတ္ထုတို့ဖြင့် မှတ်အပ်,ပိုင်းခြားအပ်သော နှစ်ဆယ်,နှစ်ခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော နိရယဝဂ်၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာတို့၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုလိုသော အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသမထရာသည် အာဘူတဝါဒီ အစရှိသော ပါဠိကို မိန့်သတည်း။)

အာဘူတဝါဒီဟိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ အာဘူတဝါဒီဟူသော ဤဓမ္မဒေသနာကို။ သတ္ထာ၊ သည်။ ဇေတဝနေ၊ ၌။ ဝိဟရန္တော၊ လျက်။ သုန္ဒရိं၊ သုန္ဒရီ အမည်ရှိသော။ ပရိဗ္ဗာဇိကံ၊ ပရိဗိုဇ်မကို။ အာရဗ္ဘ၊ ၍။ ကထေသိ၊ ၏။

တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ထိုအခါ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ သက္ကေ၊ အရိုအသေပြုအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဂရုကတော၊ အလေးအမြတ်ပြုအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ မာနိတော၊ မြတ်နိုးအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပူဇိတော၊ ပူဇော်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္ထု ဝတ္ထု သည်။ ဝိတ္ထာရသော။ ခဲ့သောအားဖြင့်။ ဥဒါနေ၊ ဥဒါန်းပါ၌၊ အာဂတမော၊ လာသည်သာလျှင်တည်း။ အယံ ပန၊ ဤဆိုလတ္တံ့ သည်ကား။ ဣဒါနိ ဤအဋ္ဌကထာ၌။ သခ်ေပေါ၊ အကျဉ်းတည်း။ ဘဂဝတော စ၊ အားလည်းကောင်း။ ဘိက္ခုသံ္ဃဿ စ၊ အားလည်းကောင်း။ ပဋ္ဌန် မဟာနဒီနံ၊ ငါးခုသောမြစ်ကြီးတို့၏။ မဟာယသ်ဒီသော ကြီးစွာသော ရေအယဉ်နှင့်တူ

သော။ လာဘသက္ကာရေ၊ လာဘ်ပူဇော်သက္ကာသည်။ ဥပ္ပန္နေ၊ ဖြစ်သည်ရှိ
သော်။ ဟတလာဘသက္ကာရာ၊ ပြတ်သောလာဘ်ပူဇော်သက္ကာရှိကုန်သော။
အညတိတ္ထိသာ၊ သာသနာတော်မှ အပဖြစ်ကုန်သော တိတ္ထိတို့သည်၊ သူရိ
ယုဂ္ဂမနကာလေ၊ နေတွက်သောအခါ၌။ ခဏောပနကာဝိယ၊ ပိုးစုန်းကြူး
ကဲ့သို့။နိပ်ဘ၁၊အရောင်မရှိကုန်သည်။ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ကေတော၊ တစ်ပေါင်း
တည်း။ သန္ဓိမတိတ္တာ၊ စည်းဝေး၍။ မန္တယိ သုတိရ၊ တိုင်ပင်ကုန်သတည်။
မယံ၊ ငါတို့သည်။ သမဏာသ ဂေါတမဿ၊ ရဟန်းဂေါတမ၏။ ဥပ္ပန္နေ
ကာလတော၊ ဖြစ်သောအခါမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ ဟတလာဘသက္ကာရာ၊ ပြတ်
သောလာဘ်ပူဇော်သက္ကာရှိကုန်၏။နော၊ငါတို့ကို။ကောစိ၊ တစုံတယောက်
သောသူသည်။ အတ္ထိဘာဝံပိ၊ ရှိသောအဖြစ်ကိုလည်း။ နဇာနာတိ၊ မသိ။
ကေနနုခေါ၊ အဘယ်သူနှင့်။ သဒ္ဓိ၊ တကွ။ ကေတော၊ တစ်ပေါင်းတည်း။
ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ သမဏာသ ဂေါတမဿ၊ ၏။ အဝဏ္ဏံ၊ ကျေးဇူးမဲ့ကို။ ဥပ္ပါ
ဒေတ္တာ၊ ဖြစ်စေ၍။ လာဘသက္ကာရံ၊ လာဘ်ပူဇော်သက္ကာကို။ အန္တရဓာ
ပေယျာမ၊ ကွယ်စေကုန်အံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မယိ သု၊ တိုင်ပင်ကုန်၏။
အဏ၊ ထိုသို့တိုင်ပင်ပြီးသောအခါ၌။ နေသံ၊ ထိုတိတ္ထိတို့အား။ တေ၊
ဤသို့သောအကြံသည်။ ဘဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ သုန္ဒရီယာ၊ သုန္ဒရီမနှင့်။
သဒ္ဓိ၊ ကွ။ကေတော၊ တစ်ပေါင်းဟည်း။ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ သက္ကစ္စာယာမ၊
တတ်နိုင်ကုန်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္တာ၊ ၍။ ဧတေ၊ ထိုတိတ္ထိတို့သည်။
ကေဒိဝသံ၊ တစ်နေ့သည်။ တိတ္ထိရာမံ၊ တိတ္ထိတို့၏ကျောင်းသို့၊ ပဝိသိတ္တာ၊
ဝင်၍။ ဝန္ဒိတ္တာ၊ ရှိခိုး၍။ ဌိတာ၊ နေသော။ သုန္ဒရိ၊ သုန္ဒရီပရိဗိုဇ်မကို။ နာ-
လပိ သု၊ စကားမဆိုကုန်။သာ၊ ထိုသုန္ဒရီမသည်။ ပုနပ္ပုနံ၊ အဖန်တစ်လဲလဲ။
သလ္လပေန္တီပိ၊ စကားဆိုပါသော်လည်း။ ပဋိဝစနံ၊ စကားတုံ့ကို။ အလဘိ-
တ္တာ၊ မရသော်ကြောင့်။အပိပန၊ စင်စစ်လျှင်၊ အယျာ၊ အရှင်တို့ကို။ကေန-
စိ၊ တစုံတယောက်သောသူသည်။ ဝိဟေဋ္ဌိတတ္ထာ၊ ညှဉ်းဆဲအပ်ကုန်သလော။
ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ ဘဂိနိ၊ နှမ။အမှေဟိ၊ ငါတို့ကို။ ဝိဟေဋ္ဌေတ္တာ၊
ညှဉ်းဆဲ၍။ ဟတလာဘ သက္ကာရေ၊ ပြတ်သော လာဘ်ပူဇော်သက္ကာ
တို့ကို။ ကတ္တာ၊ ပြု၍။ ဝိစရန္တိ၊ သွားသော။ သမဏံ ဂေါတမံ၊ ရဟန်း
ဂေါတမကို။ နပသဿသိကိ၊ သင်မမြင်သလော။ ဣတိ ဝုတ္တေသု၊ ဤသို့တိတ္ထိ
တို့ဆိုကုန်သည်ရှိသော်။ မယာ၊ ငါသည်။ ဘဏ္ဍ၊ ၌။ ကံ၊ သို့။ ဂ၁ တုံ၊
ဌာ၊ ဝဋ္ဋတိ၊ သင့်အံ့နည်း။ ဣတိ ပုစ္ဆိတေ၊ ဤသို့မေးသည်ရှိသော်။ ဘဂိနိ၊
နှမ။ တုံ၊ သင်သည်။ ခေါ၊ စင်စစ်။ အတိရူပါ၊ အလွန်အဆင်းလှ၏။ သော၊

ဘဂ္ဂပ္ပတ္တာ၊ တင့်တယ်ခြင်းသို့ရောက်၏။ သမဏသ ဝေါတမဿ၊ ရဟန်းဝေါတမ၏။ အယံသံ၊ အကျော်အစောမဲ့ကို။ အာရောပေတွာ၊ ထင်၍။ မဟာဇနံ၊ လူအများပါင်းကို။ တဝ၊ သင်၏။ ကထံ၊ စကားကို။ ဂါဟာပေတွာ၊ ယူစေ၍။ဟေတလာဘသက္ကာရံ၊ ကို။ ကရောသံ၊ ပြုလော့။ ကွတိအာဟံသု၊ ဤသို့ ဆိုကုန်၏။ သာ၊ ထိုသုန္ဒရီပရိဗိုဇ်မသည်။ တံ၊ ထိုတိတ္ထိတို့၏ စကားကို။ သုတ္တာ၊ ကြားပြီး၍။ သာဓုတိ၊ ကောင်းပြီဟု၍။ သမ္မဋ္ဌစ္ဆိတ္တာ၊ ဝန်ခံ၍။ ပက္ကန္တာ၊ ဖဲသွား၏။ တတော၊ ထိုသို့ဆိုသည်မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ မာလာဂန္ဓ ဝိလေပန ကပ္ပူရကဋ္ဌက ဖလာဒီနိ၊ ပန်းနံ့သာ နံ့သာပျောင်း ပရုပ် ဖာလာ ကြဇသီး အစရှိသည်တို့ကို။ ဂဟေတွာ၊ ၍။သာယံ၊ ညအခါ၌။မဟာဇနဿ၊ လူအပေါင်းသည်။သတ္ထာ၊ ၏။ဓမ္မဒေသနံ၊ တရားဟောသနာကို။သုတ္တာ၊ နာ၍။နဂရံ၊ မြို့သို့။ပဝိသနကာလေ၊ ဝင်သောအခါ၌။ ဇေတဝနာဘိမုခီ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းဘက်သို့ရှေးရှု။ ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားသည်ရှိသော်။ ကဟံ၊ အဘယ်အရပ်သို့။ ဂစ္ဆသိ၊ သင်သွားသနည်း။ ကွတိ၊ ဤသို့။ ပုဋ္ဌာ၊ မေးအပ်သော သုန္ဒရီမသည်။ သမဏသ ဝေါတမဿ၊ ရဟန်းဝေါတမ၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ဂမိဿာမိ၊ သွားအံ့။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ အဟံ၊ ငါသည်။ တေနံ၊ ထိုရဟန်းဝေါတမနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ကေဝန္ဓကုဋ္ဌိယံ၊ တစ်ခုသောဝန္ဓကုဋ္ဌ၌။ ဝသာမိ၊ နေအံ့၊ ကွတိ ဝတွာ၊ ဤသို့ဆို၍။ အညရတသ္မိံ တိတ္ထိယာရာမေ၊ အမှတ်မဲ့သော တိတ္ထိတို့၏ကျောင်း၌။ ဒသိတွာ၊ နေ၍။ ပါတောဝ၊ စောစောကလျှင်။ ဇေတဝနမဂ္ဂံ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်ခရီးသို့။ ပြတိရိတွာ၊ သက်၍။ နဂရာဘိမုခီ၊ သာဝတ္ထိသို့ရှေးရှု။ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏။ သုန္ဒရီ၊ သို့ နွဲ့ရီ။ကဟံ၊ အဘယ်သို့။ ဂစ္ဆတိ၊ သွားသနည်း။ ကွတိ၊ ဤသို့။ ပုဋ္ဌာ၊ မေးသည်ရှိသော်။ သမဏေန ဝေါတမေန၊ ရဟန်းဝေါတမနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ကေဝန္ဓကုဋ္ဌိယံ၊ တစ်ခုသောဝန္ဓကုဋ္ဌ၌။ ဝသိတွာ၊ နေ၍။ တံ၊ ထိုရဟန်းဝေါတမကို။ ကိလေသရတိယာ၊ ကိလေသာမွေ့လျော်ခြင်းဖြင့်။ ရမာပေတွာ၊ မွေ့လျော်စေ၍။ အာဂတာ၊ လာသည်။ အမ္မိ၊ ဖြစ်၏။ ကွတိ၊ ဤသို့။ ဒေတိ၊ ဆို၏။

ဤ အသ၊ ထိုအခါ၌။နံ၊ ထိုသုန္ဒရီပရိဗိုဇ်မကို။ ကတိ ပါဟစ္စယေန၊ နှစ်ရက်သုံးရက်လွန်သဖြင့်။ဒုတ္ထကာနံ၊ သေသောက်ကြွေးသူတို့အား။ကဟာပမဏာ၊ အသပြာတို့ကို။ ဒတွာ၊ ပေး၍။ ဂစ္ဆထ၊ သင်တို့သွားကြကုန်။ သုန္ဒရိံ၊ သုန္ဒရီပရိဗိုဇ်မကို။ မာရေတွာ၊ သတ်၍၊ သမဏသ ဝေါတမဿ၊ ရဟန်းဝေါတမ၏။ဝန္ဓကုဋ္ဌိယာ၊ ဝန္ဓကုဋ္ဌိ၏။ သမီပေ၊အနီး၌။မာလာကစဝရန္တရေ၊

ပန်းမှိုက်ကြား၌။ နိုက္ခိပိတ္တာ၊ ပစ်၍။ ဧယေ၊ လာကုန်လေ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဒိ သု၊ ဆိုကုန်၏။ တေ၊ ထိုသေသောက်ကြူးတို့သည်။ တယာ၊ ထိုတိတ္ထိတို့ဆို တိုင်း။ အကံသု၊ ပြုကုန်၏။ တတော၊ ထိုသတ်ပြီးသောနောက်မှ။ တိတ္ထိယာ၊ တိတ္ထိတို့သည်။ သုန္ဒရိ၊ ကို။ နု ပဿာမာတိ၊ မမြင်ကုန်ဟု။ ကောလာဟလံ၊ အုတ်အုတ်ကျက်ကျက်ကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ရညော၊ မင်းအား။ အာရောစေ– တွာ၊ ကြားသောကြောင့်။ ကတံ၊ အဘယ်အရပ်၌။ ဒေဝ၊ သင်တို့သည်။ အသက်၊ ယုံမှားရှိကုန်သနည်း။ ဣတိ ပုစ္ဆိတေ၊ ဤသို့မေးသည်ရှိသော်။ ဣမသ္မိံ ဒိဝသေ၊ ဤမည်သောနေ့၌။ ဇေတဝနေ၊ ၌။ ဝသတိ၊ နေ၏။ တတ္ထ၊ ထိုဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌။ အာသုံ၊ ထိုသုန္ဒရီမ၏။ ပဝတ္ထိ၊ အကြောင်း ကို။ နဇာနာမ၊ ငါတို့မသိကုန်။ ဣတိ ဝတွာ၊ ဤသို့ဆိုပြီး၍။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ ဆိုတပြီးကား။ ဂစ္ဆထ၊ သွားကုန်လော့။ နံ၊ ထိုသုန္ဒရီကို။ ဝိစိနထ၊ စူးစမ်း ကုန်လော့။ ဣတိ ဤသို့။ ရညော၊ မင်းသည်။ အနုညာတာ၊ ခွင့်ပြုသည်ရှိသော် အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဥပဋ္ဌာကေ၊ အလုပ်အကျွေးတို့ကို။ ဂဟေတွာ၊ ခေါ်၍။ ဇေတဝနံ၊ သို့။ ဂန္တွာ၊ သွား၍။ ဝိစိနန္တာ၊ စူးစမ်းကုန်သည်ရှိသော်။ မာလာ ဂစဝရန္တရေ၊ ပန်းမှိုက်ကြား၌။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ မဉ္စကံ၊ ညောင်စောင်းသို့။ အာရောပေတွာ၊ တင်၍။ နဂရံ၊ မြို့သို့။ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍။ သမဏာ သာ ဂေါတမသ၊ ၏။ သာဝကာ၊ တပည့်တို့သည်။ သတ္ထာရော၊ မိမိတို့ဆရာဃည်။ ကတပါပကမ္မံ၊ ပြုအပ်သောမကောင်းမှုကို။ ပဋိစ္ဆာဒေဿာမာတိ၊ ဖုံးလွှမ်း ကုန်အုံ့ဟု။ သုန္ဒရိ၊ သုန္ဒရီမကို။ မာရေတွာ၊ သတ်၍။ မာလာဂစဝရန္တရေ၊ ပန်းမှိုက်အကြား၌။ နိက္ခိပိ သု၊ ပစ်ကုန်၏ဟု။ ရညော၊ မင်းအား။ အာရော စယိ သု၊ ကြားလျှောက်ကုန်၏။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ တေနဟိ၊ ထိုသို့တပြီး ကား။ ဂစ္ဆထ၊ သွားကုန်လော့။ နဂရံ၊ မြို့ကို။ အာဟိဏ္ဍထ၊ လှည့်ကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၍။ တေ၊ ထိုတိတ္ထိတို့သည်။ နဂရဒ္ဒိယိသု၊ မြို့ထက် ဝန်းကျင်လမ်းမတို့၌။ သမဏာနံ သက္ကပုတ္တိယာနံ၊ သာကီဝင်မင်းသား ရဟန်းတို့၏။ ဂဟံ၊ အမှုကို။ ပဿထ၊ ရှုကြကုန်လော့။ ဣတိ အာဒိနိ၊ ဤသို့ အစ်ရှိသောစကားတို့ကို။ ဝတ္တွာ၊ ဆို၍။ ပုန၊ တစ်ဖန်။ ရညော၊ မင်း၏။ နိဝေသနဒ္ဒါရံ၊ နန်းတော်တံခါးသို့။ အာဂမိ သု၊ ဆောင်ခဲ့ကုန်၏။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ သုန္ဒရိယာ၊ သုန္ဒရီပရိဗိုဇ်မ၏။ သရီရံ၊ အကောင်ကို။ အာမကသု သာနေ၊ သုသာန်တစပြင်၌။ အဋ္ဌကံ၊ အလောင်းစင်ထက်သို့။ (စိတကံ၊ လည်း ရှိ၏။ ထင်းပုံဆက်သို့ပေး။) အာရောပေတွာ၊ တင်၍။ ရက္ခာပေသိ၊ စောင့် စေ၏။ သာဝတ္ထိံ ဝါသိနော၊ သာဝတ္ထိပြည်၌ နေကုန်သော။ အရိယသာဝ

ကေ၊ အရိယသာဝကတို့ကို။ ဌပေတွာ၊ ထား၍။ သေသာ၊ ကြွင်းကုန်-
သော သူတို့သည်။ ယေဘုယ္ယေန၊ များသောအားဖြင့်။ သက္ကပုတ္တိယာနံ၊
သာကီဝင်မင်းသား ရဟန်းတို့၏။ ကမ္မံ၊အမှုကို။ ဗဟုဝ၊ရှုကြကုန်လော့။
ဣတိအာဒိနိ၊ ဤသို့အစရှိသော စကားတို့ကို။ ဝတွာ၊ ဆို၍။ 'အဇ္ဇော-
နဂရေ၊ မြို့တွင်း၌လည်းကောင်း။ ဗဟိနဂရေ၊ မြို့ပ၌လည်းကောင်း။
ဝနအရညေသုပိ။ တောကြီးတောင်ယက်တို့၌ လည်းကောင်း။ ဘိက္ခု၊ရဟန်း
တို့ကို။ အဇ္ဇေါသန္တာ၊ ဆဲရေးကုန်လျက်။ ဝိစရန္တိ၊ သွားကုန်၏။ ဘိက္ခု၊
တို့သည်။ တံပဝတ္တိံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ တထာဂတဿ၊ အား။ အာရော-
စေသုံ၊ ကြားကုန်၏။သတ္ထာ၊သည်။ တေနိဟိ၊ ထိုသို့ဆိုတပြီးကား။ တုမှေဟိ၊
သင်တို့သည်လည်း။ တေ မနုဿေ၊ ထိုသူတို့ကို။ ဧဝံ၊ဤသို့။ ပဋိစောဒေထ၊
ပြန်၍မေးကြကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတွာ၊ ဆို၍။ ဣမံ ဂါထံ၊ ကို။ အာဟ၊
ဆို၏။

(၃၀၆) ယော၊ အကြင်သူသည်။ အတ္ထုတဝါဒီ၊ မဟုတ်မမှန်သည်ကို
ဆိုလေ့ရှိ၏။ ယောစဝါပိ၊ အကြင်သူသည်လည်း။ ပါဝကမ္မံ၊ မကောင်းမှုကံ
ကို။ ကတွာ၊ ပြုပြီး၍။ နကရောမီတိ၊ ငါမပြုဟု။ အာဟ၊ ဆို၏။ တေ
ဥဘောပိ၊ ထိုနှစ်ယောက်သော သူတို့သည်လည်း။ နိရယံ၊ ဂေ၊ သို့။ ဥပေတိ၊
ရောက်၏။ နိဟီနကမ္မာ၊ ယုတ်မာသောကံရှိကုန်သော။ မနုဿာ၊ လူတို့သည်။
ပေစ္စပရဏ္ဏာ၊ တမလွန်ဘဝ၌။ သမာ၊ တူကုန်သည်။ ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။
ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။

တတ္ထ တိဿ ဂါထာယံ၊ ထိုဂါထာ၌။ အတ္ထုတဝါဒီတိ၊ ဟူသည်ကား။
ပုရိသ၊သူတစ်ပါး၏။ ဒေါသံ၊အပြစ်ကို။ အဒိဿဝ၊မမြင်မူ၍လျှင်။ မုသာ-
ဝါဒံ၊ ချွတ်ယွင်းသော စကားတို့။ ကတွာ၊ ပြု၍။ တုဏ္ဍေန၊ အချည်းနှီးသော
စကားဖြင့်။ ပရံ၊ သူတစ်ပါးကို။ အဘ္ဘာစိက္ခဏ္ဍေန၊ စွပ်စွဲသော သူသည်။ ကတ္တာ-
တိ၊ ဟူသည်ကား။ ယောဇာ,ပန၊ အကြင်သူသည်ကား။ ပါပကမ္မံ၊ မကောင်းမှု
ကံကို။ ကတွာ၊ ပြုပြီး၍။ အဟံ၊ ငါသည်။ နကရောမိ၊ မပြု။ ဣတိ၊ ဤသို့။
အာဟ၊ ဆို၏။ ပေစ္စ သမာ ဘဝန္တိတိ၊ ဟူသည်ကား။ တေ ဥဘောပိ ဇနာ၊
ထိုနှစ်ယောက်သော သူတို့သည်လည်း။ ပရလောကံ၊ တမလွန်လောကသို့။
ဂန္တွာ၊ သွား၍။ နိရယံ၊ ဂေ၊ သို့။ ဥပဂမနေန၊ ကပ်ရောက်သောအားဖြင့်။ ဒုဂ္ဂ-
တိယာ၊ မကောင်းသော လားခြင်းဖြင့်။ သမာ၊ တူကုန်သည်။ ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်
ကုန်၏။ နေသံ၊ ထိုသူတို့အား။ ဒုဂ္ဂတိယေဝ၊ ဒုဂ္ဂတိဘဝကိုသာလျှင်။ ပရိစ္ဆိန္နာ၊
ပိုင်းခြားအပ်ကုန်၏။ နေသံ၊ ထိုသူတို့၏။ အာယုံ,ပန၊ အသက်ကိုကား။ နု-
ပရိစ္ဆိန္နံ၊ မပိုင်းခြားအပ်။ ဗဟုကမ္မံ၊ များစွာလည်းဖြစ်သော၊ ပါပကမ္မံ၊

မကောင်းမှုကိုကို။ ကတ္တာ၊ မြဲသောကြောင့်။ စိရံ၊ ကြာမြင့်စွာ။ နိရယေ၊ ဝရဲ့ဌာ။ ပစ္စန္တိ၊ ကျက်ကုန်၏။ ပရိတ္တံ၊ အနည်းငယ်ကို။ ကတ္တာ၊ ပြုသော ကြောင့်။ အပ္ပမတ္တကမေဝ၊ အနည်းငယ်သာလျှင်။ ကာလံ၊ ကာလပတ်လုံး။ ပစ္စန္တိ၊ ကျက်ကုန်၏။ နေသံ ဥတိန္ဒ်ပေါ်၊ ထိုနှစ်ယောက်သောသူတို့အား လည်း။ လာမကမေဝ၊ ယုတ်မာသည်သာလျှင် ဖြစ်သော။ ကမ္မံ၊ ကို။ ကတ္တာ၊ ပြု၍။ ယသ္မာပန၊ အကြင်ကြောင့်ကား။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်။ နိဟီနကမ္မာ မနုဿာ ပရတ္ထာတိ၊ နိဟီနကမ္မာ မနုဿာ ပရတ္ထာဟူ၏။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ ပရတ္ထာတိ ဣမမ္ဟာ ပန ပဒသာ၊ ပရတ္ထဟူသော ဤပုဒ်ကိုကား။ ပုရတော ပေစ္စပဒေန၊ ရှေးဖြစ်သော ပေစ္စ၊ ဟူသောပုဒ်နှင့်။ သမ္မန္ဒော၊ စပ်အပ်၏။ ပစ္စ ပရတ္ထ၊ တမလွန်ဘဝသို့။ ဣတော၊ ဤပစ္စုပ္ပန်ဘဝမှ။ ဂန္ဒာ၊ သွားရ၍။ နိဟီနကမ္မာ၊ ယုတ်မာသောကံ ရှိကုန်သော။ တေ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ပရလောကေ၊ တမလွန်ဘဝ၌။ သမာ၊ တူကုန်သည်။ ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိအဓိ၊ ကား။ အတ္ထော၊ တည်း။

ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာ၏အဆုံး၌။ ဗဟူ၊ များစွာသောသူတို့သည်။ သောတာပတ္တိဖလာဒီနိ၊ ဖိုလ်အစရှိသည်တို့သို့။ ပါပုဏိံသု၊ ကုန်၏။ ဣတိ အယံ၊ ကား။ အတ္ထော၊ တည်း။

ရာဇာ၊ မင်းသည်။ သုန္ဒရိယာ၊ သုန္ဒရိကို။ အညေဟိ၊ တစ်ပါးသောသူတို့သည်။ မာရိတဘာဝံ၊ သတ်ခြင်း၏ အဖြစ်ကို။ ဇာနာထ၊ သိကြကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုရိသေ၊ မင်းချင်းတို့ကို။ ဥယျောဇေသိ၊ စေလွှတ်၏။ အထ၊ ထိုသို့စေလွှတ်သောအခါ၌။ တေဓုတ္တာ၊ ထိုသေသောက် ကြွေးတို့သည်။ တေဟိ ကဟာပဏေဟိ၊ ထိုတိုထိုတို့ကပေးသော အသပြာတို့ဖြင့်။ သုရံ၊ သေကို။ ပိဝန္တာ၊ သောက်ကုန်စဉ်။ အဲ့ဩမည်၊ အချင်းချင်း။ ကလဟံ၊ ငြင်းခုံခြင်းကို။ ကရိ သု၊ ပြုကုန်၏။ ဧကော၊ တစ်ယောက်သော သူသည်။ ကော၊ တစ်ယောက်သောသူကို။ အာဟ၊ ဆို၏။ တုံ၊ သင်သည်။ သုန္ဒရိ ၊ သုန္ဒရိကို။ ဧကပ္ပဟာရေနေဝ၊ တစ်ချက်တည်းဖြင့်သာလျှင်။ မာရေတွာ၊ သတ်၍။ မာ လာကစ ဝရန္ဓရေ၊ ပန်းမိုက်ကြား၌။ နိက္ခိပိတွာ၊ ထား၍။ တတော၊ ထိုသို့ သတ်ခြင်းကြောင့်။ လဒ္ဓကဟာပဏေဟိ၊ ရသော အသပြာတို့ဖြင့်။ သုရံ၊ သေကို။ ဝိဝတိ ၊ သောက်၏။ ဟောတု၊ သောက်နိုင်သည်ဖြစ်ပါစေ။ ဟောတု၊ သောက်နိုင်သည်ဖြစ်ပါစေ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ ရာဇပုရိသာ၊ မင်းချင်းယောက်ျားတို့သည်။ တေ စုတ္ဓော၊ ထိုသေသောက်ကြွေးတို့ကို။ ဂဟေတွာ၊ ဖမ်း၍။ ရညော၊ မင်းကြီးအား။ ဒဿေသုံ၊ ပြကုန်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နေ–

ထိုသောသော်ကြူးတို့ကို။ ရာဇာ၊ မင်းကြီးသည်။ တုမ္မေဟိ၊သင်တို့သည်။ သာ၊ ထိုသုန္ဒရီမကို။ မာရိ့တာ၊ သတ်သလော။ ဣတိ၊ဤသို့။ပုစ္ဆိ၊မေး၏။ ဒေဝ၊ မင်းကြီး။ အာမ၊ သြော်သတ်သည်မှန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏၊ ကေဟိ၊ တို့သည်။ မာရာပိတာ၊ သတ်စေကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ ဒေဝ၊ မင်းကြီး။အညတိတ္ထိယေဟိ၊ သာသနာတော်မှ အပဖြစ်ကုန်သော ကိုယ်တို့သည်။ မာရာပိတာ၊သတ်စေအပ်ကုန်၏။ဣတိ၊ သို့။ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏။ရာဇာ၊ သည်။ တိတ္ထိယေ၊ တို့ကို။ပဏ္ဏောသာပေ တွာ၊ ခေါ်စေ၍။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ တေ၊ ထိုတိတ္ထိတို့သည်။ တထေဝ၊ထိုသေ သောသော်ကြူးတို့အတူလျှင်။ ဝဒိံသု၊ ဆိုကုန်၏။ တေနဟိ၊ထိုသို့တပြီးကား။ ဂစ္ဆထ၊ သွားကုန်လော့။ တုမ္ဟေ၊ သင်တို့သည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ဝဒန္တာ၊ဆိုကုန် လျက်။ နဂရံ၊ မြို့သို့။ အာဟိဏ္ဍထ၊လှည့်ကုန်လော့။အယံသုန္ဒရီ၊ဤသုန္ဒရီကို သမဏာယ ဂေါတမယာ၏။ အဝဏ္ဏံ၊ ကျေးဇူးမဲ့ကို။အာရောပိတုကာမေဟိ၊ တင်လိုကုန်သော။ အမှေဟိ၊ ဝါတို့သည်။ မာရာပိတာ၊သတ်စေအပ်ကုန်၏ သမဏာယ ဂေါတမယာ၊ အား။ ဒေါသော၊အပြစ်သည်။ နေဝအတ္ထိ၊မရှိ။ သမဏာယ ဂေါတမယာ၏။ သာဝကာနံ၊တပည့်တို့အား၊လည်း။ဒေါသော သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။အမှာကမေဝ၊ဝါတို့၏သာလျှင်။ဒေါသော၊အပြစ်တည်း။ ဣတိ၊ဤသို့။ ဝဒန္တာ၊ကုန်လျက်။ နဂရံ၊သို့။အာဟိဏ္ဍထ၊ ကုန်လော့။ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ တေ၊ထိုတိတ္ထိတို့သည်။ တထာ၊ထိုမင်းဆိုကိုင်း။ ကရိ ံသု၊ ပြုကုန်၏။ ဗာလမဟာဇနော၊ မလိမ္မာသော လူများအပေါင်းသည်။ တဒါ၊ ထိုအခါမှ။ သဒ္ဒဟတိ၊ ယုံကြည်၏။ တိတ္ထိယာဝိ၊ တို့သည်လည်း ကောင်း။ ဓုတ္တာပိ၊သေသောသော်ကြူးတို့သည်လည်းကောင်း၊ပုရိသဝေဒေဏ္ဍ၊ ယောက်ျားတို့ သတ်သောဒဏ်သို့။ ပါပုဏိ ံသု၊ ရောက်ကုန်၏။တတော၊ ထိုအခါမှ။ ပဌာယံ၊စ၍။ ဗုဒ္ဓါနံ။ တို့အား။သက္ကာရော၊ပူဇော်သက္ကာသည်။ မဟာ၊ များသည်။ အဟောသိ၊ဖြစ်၏။ ဣတိပရိသမာပနံ၊နှစ်ဆယ် တစ်ခု တို့၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော နိရယဝဂ်၌ရှေးဦးစွာသော သုန္ဒရီပရိဗိုဇ်မ၏ ဝတ္ထုပြီးခြင်းကို။ ဒဠ္ဍဗ္ဗံ။ မှတ်အပ်၏။

ပဌမံ၊ သော။ သုန္ဒရီပရိဗ္ဗာဇိကာ ဝတ္ထု၊ တည်း။

*

၂၂-နိရယဝဂ်၊ ၂-ဒုစ္စရိတဖလပိဋ္ဌိတ ဝတ္ထု

(သုန္ဒရီပရိဗ္ဗာဇိကာဝတ္ထုဌာ ဟောရာ ဖြစ်သော ဂါထာတို့၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကိုပြုပြီး၍ ဘိက္ခုပေတ ဝတ္ထုဌာ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာတို့၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုလိုသော အရှင်ပုဒ္ဓဃောသ ဆရာသည် ကာသာဝ ကဏ္ဍာ အစရှိသောပါဌိကို မိန့်သမျှပေး။)

ကာသာဝ ကဏ္ဍာတိ ဣမံ ဓမ္မာဒေသနံ၊ ကာသာဝ ကဏ္ဍာ ဟူသော ဤတရားဟောခြင်းကို။ သဝ္ဍာ၊ သည်။ ဝေဠုဝနေ၊ ၌။ ဝိဟရန္တော၊ လျက်။ ဒုစ္စရိတဖလာနုဘာဝေန၊ ဒုစရိုက်အကျိုး၏ အစွမ်းဖြင့်။ ပိဋ္ဌိတာ၊ နှိပ်စက်အပ်ကုန်သော။ သတ္တေ၊ သတ္တဝါတို့ကို။ အာရဗ္ဘ၊ ၍။ ကထေသိ၊ ၏။

ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ အာယသ္မာမောဂ္ဂလာနော၊ အရှင်မောဂ္ဂလာန်သည်။ လက္ခဏတ္ထေရေန၊ လက္ခဏမထေရ်နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဂိဇ္ဈကူဋေ၊ ဂိဇ္ဈကူဋ်တောင်မှ။ သြရောဟန္တော၊ ဆင်းသက်ရှိသော်။ အဋ္ဌိဋ္ဌသခ်ိသုကပေတာဒီနံ၊ အရိုးစုပြုတ္တာ အစရှိသည်တို့၏။ အတ္တဘာဝေ၊ အတ္တဘောတို့ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ သိတံ၊ ပြုံးခြင်းကို။ ကရောန္တော၊ ပြုသည်ရှိသော်။ လက္ခဏတ္ထေရေန၊ လက္ခဏမထေရ်သည်။ သိတကာရဏံ၊ ပြုံးခြင်း၏ အကြောင်းကို။ ပုဋ္ဌော၊ မေးအပ်သော အရှင်မောဂ္ဂလာန်သည်။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ ဣမသ္မိံ ပဋိဘာသေ၊ ဤပြဿနာကို။ အကာလော၊ ဖြေအံ့သောငှာ အခါမဟုတ်သေး။ တထာဂတဿ၊ ၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ မံ၊ ငါ့ကို။ ပုစ္ဆေယ္ယာသိ၊ မေးလော့။ ဣတိ ဝတ္တာ၊ ဤသို့ ဆိုတပြီး၍။ တထာဂတဿ၊ ၏။ သန္တိကေ၊ ၌။ ထေရေန၊ လက္ခဏမထေရ်သည်။ ပုဋ္ဌော၊ မေးအပ်သော အရှင်မောဂ္ဂလာန်သည်၊ အဋ္ဌိ သခ်ိလိကပေတာဒီနံ၊ အရိုးစုပြုတ္တာ အစရှိသည်တို့ကို။ ဒိဋ္ဌဘာဝံ၊ မြင်သောအဖြစ်ကို။ အာစိက္ခိတ္တာ၊ ကြား၍။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ ဣမ၊ ဤအရပ်၌။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဂိဇ္ဈကူဋ္ဌပဗ္ဗတာ။ ဂိဇ္ဈကူဋ်တောင်မှ။ သြရောဟန္တော။ သက်ဆင်းသည်ရှိသော်။ ဝေဟာယံ၊ ကောင်းကင်သို့။ ဥစ္ဆဏ္ဏံ၊ သွားသော။ ဘိက္ခုံ၊ ရဟန်းကို။ အဒ္ဒသံ၊ မြင်၏။ တဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ သံသဝဋ္ဋိပိ၊ ဒုကုဋ္ဌသက်နှိုးသည်လည်း။ အာဒိတ္တာ၊ ရဲရဲငြိ၏။ သမ္ဗဇ္ဇလိတာ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ တောက်လောင်၏။ သဇောတိဘူတာ၊ အလျှံနှင့်တကွဖြစ်၏။ (၁) ကာယောပိ၊ ကိုယ်သည်လည်း။ အာဒိတ္တော၊ ရဲရဲငြိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ အာဒိနာ နေယ်ယ်နှ၊ ဤသို့ အစရှိသောနည်းဖြင့်။ ပဋ္ဌစိဝရကာယဗန္ဓနာဒီဟိ၊ သပိတ်

သက်ိုန်းခါးပန်း အစရှိသည်တို့နှင့်။ သဒ္ဓိ၊ တက္ခ။ ဥယျမာနေ၊ လောင်ကုန်သော။ ပဠသဟဿမိုကေ၊ သိတင်းသုံးဘော် ငါးယောက်တို့ကို။ အာရောစေ သိ၊ ကြား၏။ သတ္ထာ၊ သည်။ ကဿပဒသဗလဿ၊ ကဿပ မြတ်စွာဘုရား၏။ သာသနေ၌။ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍။ ပဗ္ဗဇ္ဇာယ၊ ရဟန်း အဖြစ်အား။ အနုရူပံ၊ လျောက်ပတ်သည်ကို။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှာ။ အသက္ကောန္တော၊ မတတ်နိုင်ကုန်သော။ တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့၏။ ပါပဘာဝံ၊ ယုတ်မာသောအဖြစ်ကို။ အာစိက္ခိတွာ၊ ကြား၍။ တသ္မိံ ခဏေ၊ ထိုခဏ၌။ တတ္ထ၊ ထိုဂိုဏ်ကုင်ရာတောင်၌။ နိသိန္နာနံ၊ နေကုန်သော။ ဗဟူနံ၊ များစွာကုန်သော။ ပါပဘိက္ခူနံ၊ ယုတ်မာသောရဟန်းတို့၏။ ဒုစ္စရိတ ကမ္မဝိပါကံ၊ ဒုစရိုက်ကံ၏အကျိုးကို။ ဒသေသိ ဟေ၊ ပြတော်မူလိုသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣမံ ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။

(၃၀၇) ကာသာဝကဏ္ဍာ၊ သက်နှိုးဖြင့် ရစ်အပ်သော လည်ရှိကုန်သော။ ပါပဓမ္မာ၊ ယုတ်မာသော သဘောရှိ ကုန်သော။ အသညတာ။ ကိုယ်အစရှိသည်တို့ဖြင့် စောင့်ရှောက်ခြင်း ကင်းကုန်သော။ ဗဟဝေါ၊ များစွာကုန်သော။ ပါပါ၊ ယုတ်မာကုန်သော။ တေ၊ ထိုဗုဒ္ဓပုဂ္ဂိုလ်ဘို့သည်။ ပါပေဟိ၊ ယုတ်မာကုန်သော။ ကမ္မေဟိ၊ အကုသိုလ်ကံတို့ကြောင့်။ နိရယံ၊ ငရဲ၌။ ဥပပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။

ဘဒ္ဒ တိသ်ံ ဂါထာယံ၊ ထိုဂါထာ၌။ ကာသာဝကဏ္ဍာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ကာသာဝေန၊ ဖန်ရည်စွန်းသော သက်နှိုးဖြင့်။ ပလိဝေဋ္ဌိတကဏ္ဍာ၊ ရစ်သောလည်ရှိကုန်သော။ ပါပဓမ္မာတိ၊ ဟူသည်ကား။ လာမကဓမ္မာ၊ ယုတ်မာသော သဘောရှိကုန်သော။ အသညတာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ကာယာဒိသံယမရဟိတာ၊ ကိုယ်အစရှိသည်ဘို့ဖြင့် စောင့်ရှောက်ခြင်း ကင်းကုန်သော။ တထာရူပါ၊ ထိုသို့သဘောရှိကုန်သော။ ပါပပုဂ္ဂလာ၊ ယုတ်မာသောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ အတ္တနာ၊ မိမိသည်။ ကဟေ ဟိ၊ ပြုအပ်ကုန်သော။ ပါပအကုသလကမ္မေဟိ၊ ယုတ်မာသော အကုသိုလ်ကံတို့ကြောင့်။ နိရယေ၊ ငရဲ၌။ ဥပပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဇာတ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ဘို့သည်။ တတ္ထ၊ ထိုငရဲ၌။ ဝစ္ဆိတွာ၊ ကျက်ပြီး၍။ တတော၊ ထိုငရဲမှ။ စုတ၊ စုတေ၊ ခဲကုန်သော ဝိဓ၊ ကာဝသေသေန၊ အကျိုးကြွင်းကြောင့်။ ပေတေသု ပိ၊ ပြိတ္တာဘုံ၌ ခဲ့ကုန်လည်း။ ဝေဝစ္ဆိတ္ထ၊ ဤသို့ကျက်ကုန်၏။ ဣတိ အယံ၊ ကား။ အတ္ထော၊ တည်း။

ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာ၏အဆုံး၌။ ဗဟူ၊ များစွာသောသူတို့သည်။ သောတာပတ္တိဖလာဒီနိ။ တို့သို့။ ပါပုဏိံသု၊ ကုန်၏။ ဣတိ ပရိသဓာ၊

စနံ၊ နှစ်ဆယ်နှစ်ခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော နိရယဝဂ်၌ နှစ်ခုမြောက်ဖြစ်သော ဘိက္ခုပေတ ဝတ္ထု၏ ပြီးခြင်းကို။ ဒဠ္ဍီ၊ မှတ်အပ်၏။

ဒုတိယံ၊ သော။ ဒုစ္စရိတဖလပိဋ္ဌိတဝတ္ထု၊ တည်း။

*

၂၂-နိရယဝဂ္ဂ၊ ၃-ဝဂ္ဂုမုဒါတိရိယဘိက္ခု ဝတ္ထု

ဘိက္ခုပေတဝတ္ထု၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာတို့၏ အတ္ထ-ဝဏ္ဏနာကိုပြုပြီး၍ ဝဂ္ဂုမုဒါတိရိယဘိက္ခုဝတ္ထု၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာတို့၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုလိုသော အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသ ဆရာသည် သေယျောအယော ဂုဏ္ဌော၊ အစရှိသော ပါဠိကို မိန့်သတည်း။

သေယျော အယောဂုဏ္ဌောတိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ သေယျော အယော ဂုဏ္ဌောဟူသော ဤတရားဟောခြင်းကို။ သတ္ထာ၊ သည်။ ဝေသာလိ၊ ကို။ ဥပနိဿာယ၊ ဆွမ်းခံအမှီပြု၍။ မဟာဝနေ၊ မဟာဝုန်တော၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူစဉ်။ ဝဂ္ဂုမုဒါတိရိယေ၊ ဝဂ္ဂုမုဒါမြစ်နား၌။ ဝသန္တော၊ နေကုန်သော။ (ဤမပါ၌ကားမေ့ချော်သည်) ဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ အာရဗ္ဘ၊၍။ ကထေသိ၊ ၏။ ဝတ္ထု၊ ဝတ္ထုသည်။ ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မပါရာဇိကော၊ ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မပါရာဇိက၌။ အာဂတမေव၊ လာသည်သာတည်း။

ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ သတ္ထာ၊ သည်။ တေဘိက္ခူ၊ ထိုရဟန်းတို့ကို။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ တုမှေ၊ သင်တို့သည်။ ဥဒရဿ၊ ဝမ်း၏။ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှာ။ ဂိဟီနံ၊ လူတို့အား။ အညမညဿ၊ အချင်းချင်းအား။ ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မဿ၊ ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မ၏။ ဝဏ္ဏံ၊ ကျေးဇူးကို။ ဘာသိတ္ထကိုံ၊ ဆိုကြကုန်သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္တာ၊ မိန့်တော်မူသော ကြောင့်၊ တေဟိ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အာမ၊ ပြော်မှန်၏။ ဣတိဝုတ္တေ၊ ဤသို့ နားတော်လျှောက်သည်ရှိသော်။ တေ ဘိက္ခူ၊ ထိုရဟန်းတို့ကို။ အနေကပရိယာယေန၊ များစွာသော အကြောင်းဖြင့်။ ဂရဟိတ္ဝာ၊ ကဲ့ရဲ့တော်မူပြီး၍။ ဣမံ ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ ၏။

(၃၀၀) ဒုဿီလော၊ သီလမရှိသော။ အသညတော၊ ကိုယ်အစရှိသည်တို့ဖြင့် စောင့်ရှောက်ခြင်းကင်းသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ရဋ္ဌပိဏ္ဍံ၊ သဒ္ဓါ၍ လူသော ပြည်သူတို့၏ဆွမ်းကို။ ယဉ္ဇေ ဘုဉ္ဇေယ်၊ အကြင်ကြောင့် စားပြီးအံ့။ ထဇ္ဇော၊ ထိုဆွမ်းကို စားသောထက်။ ဘဇ္ဇော၊ ရဲရဲဒြိုသော။ အဂ္ဂိသိခ-

ပမော, မီးလျှံအဆင်းနှင့်တူသော။ အယောဂုဠ္ဠော၊ သံတွေခဲကို။ ဘုတ္တော၊ စားရခြင်းသည်။သေယျော၊ မြတ်၏။ဣတိ၊ဤသို့၊အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ ☰ တတ္ထ တိဿ ဂါထာယံ၊ ထိုဂါထာ၌။ ယဿ ဘုဉ္ဇေယျာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဒုဿီလော နိဿီလပုဂ္ဂလော၊ သီလမရှိသောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ကာယာ ဒီဟိ၊ ကိုယ်အစရှိသည်တို့ဖြင့်။ အသညတော၊ စောင့်ရှောက်ခြင်းကင်း၏။ ရဋ္ဌဝါသီဟိ၊ ပြည်၌နေသောသူတို့သည်။ သဒ္ဓါယ သဒ္ဓဟိတွာ၊ ယုံကြည်၍။ ဒိန္နံ၊ လှူအပ်သော။ ရဋ္ဌပိဏ္ဍံ၊ ပြည်သူ၏ဆွမ်းတို့ကို။ သမဏောမှိတိ၊ ငါ ရဟန်းဖြစ်၏ဟု။ ပဋိဂ္ဂဏှန္တော၊ ဝန်ခံလျက်။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ယံဘုဉ္ဇေယျ၊ ဥပေါ်။ တတ္ထော အာဒိတ္တော၊ ရဲရဲဦသော၊ အဂ္ဂိဝဏ္ဏော၊ မီးအလျှံအဆင်းနှင့်တူသော။အယောဂုဠ္ဠော၀၊သံတွေ့ခဲကိုသာလျှင်။ဘုတ္တော၊ စားခြင်းသည်။ သေယျော သုန္ဒရတရော၊ အလွန်ကောင်း၏။ ကိံ ကာ ရဏာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ တပ္ပစ္ဆယာ၊ ထိုရဲရဲဦသော သံတွေခဲကို စားခြင်းဟူသောအကြောင်းကြောင့်။ ကောဝ အတ္ထဘာဝေ၊ တစ်ခုသောကိုယ်၏ အဖြစ်သည်သာလျှင်။ စျာယေယျ၊ လောင်ရာ၏။ ဒုဿီလောပန၊ သီလမရှိသော ရဟန်းသည်ကား။ သဒ္ဓါ ဒေယျံ၊ သဒ္ဓါ၍ လှူသော ဆွမ်းကို။ ဘုဉ္ဇိတွာ၊ စား၍။ အနေကာပိ၊ များစွာလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဇာတိသတာနိ၊ အဖြစ်အရာတို့ပတ်လုံး။ နိရယေ၊ ငရဲ၌။ ဥပ္ပဇ္ဇေယျ။ ဖြစ်ရာ၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ ဝတ်ည်း။

ဒေသနာ၀သာနေ၊ ဒေသနာ၏ အဆုံး၌။ ဗဟူ၊ များစွာသော သူတို့သည်။ သောတာပတ္တိဖလာဒီနိ၊ တို့သို့။ ပါပုဏိံသု၊ ရောက်ကုန်၏။ ဣတိ ပရိသမာပနံ၊ နှစ်ဆယ်နှစ်ခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော နိရယ၀ဂ်၌ သုံးခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော ဝဂ္ဂုမုဒါတီရိယ ဘိက္ခု၀တ္ထု၏ ပြီးခြင်းကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏။

ဝတ္ထုပဋိယံ၊ သော။ ဝဂ္ဂုမုဒါတီရိယ ဘိက္ခု၀တ္ထု၊ တည်း။

*

၂၂-နိရယ၀ဂ္ဂ၊၄-အနာထပိဏ္ဍိကဆာဝကိနေ့ယျ ခေမကသေဋ္ဌိပုတ္တ ၀တ္ထု

(ဝဂ္ဂုမုဒါတီရိယ ဘိက္ခု၀တ္ထု၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာတို့၏ အတ္ထ၀ဏ္ဏနာကိုပြုပြီး၍ ခေမကသေဋ္ဌိပုတ္တ၀တ္ထု၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာတို့၏ အတ္ထ၀ဏ္ဏနာကို ပြုဆိုသော အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသ ဆရာသည် စတ္တာရီဋ္ဌာနာနိ၊ အစရှိသောပါဠိကို မိန့်သတည်း။)

စတ္တာရီ ဌာနာနိတိ ဣမံ မမ္မဒေသနံ၊ စတ္တာရိ ဌာနာနိ၊ ဟူသော ဤတရားဟောခြင်းကို။သတ္ထာ၊သည်။ ဇေတ၀နေ၊ ၌။ ဝိဟရန္တော၊ လျက်။ အနာထပိ ဏ္ဍိကဿ၊ အနာထပိဏ်သူဌေး၏။ ဘာဂိနေယ္ယ၊ တူဖြစ်သော။ ခေမက် နာမ သေဋ္ဌိ ပုတ္တံ၊ခေမက၊ အမည်ရှိသောသူဌေးသားကို။ အာရဗ္ဘ၊ ၍။ ကထေသိ၊ ၏။

သော၊ ထိုသူဌေးသားသည်၊ အာဘိရူပေါ၊ အလွန် အဆင်းလှသည်။ အဟောသိကိရ၊ ဖြစ်သတတ်။ ယေဘုယ္ယေန၊ များသောအားဖြင့်။ ဣတ္ထိ ဘောဂ၊ မိန်းမတို့သည်။ တံ၊ ထိုသူဌေးသားကို။ ဒိသွာ၊ မြင်သည်ရှိသော်။ ရာဂ၊ ဘိဘူတာ၊ ရာဂဖြင့် နှိပ်စက်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ သကဘာ၀ေန၊ မိမိ သဘောဖြင့်။ သဏ္ဌာတုံ။ တည်ခြင်းငှာ၊ နာသက္ခိ သု၊ မတတ်နိုင်ကုန်၊ သောပိ၊ ထိုခေမကမည်သော သူဌေးသား သည်လည်း။ ပရဒါရကမ္မာ-ဘိရတော၀၊ သူတစ်ပါးမယားကို ပြစ်မှားသော အမှုဌ် မွေ့လျော်သည် သာလျှင်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ (အချို့သော စာဌ် ပရဒါကမ္မာဘိဘူ-ဟောတာ၊ ဟု ရှိ၏။ သူ့မယား ပြစ်မှားခြင်းကဲဖြင့် နှိပ်စက်သည်၊ ဟုပေး) အထ၊ ထိုအခါ၌။နံ၊ ထိုသူဌေးသားကို။ ရတ္တိ၊ ညဉ့်အခါ၌။ရာဇပုရိသာ၊ မင်း၏အချင်းတို့သည်။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ဖမ်း၍။ ရညော၊ မင်းအား။ ဒဿေသုံ၊ ပြကုန်၏။ ရာဇာ၊ သည်။ မဟာသေဋ္ဌိ၊ သူဌေးကြီး အား။လဇ္ဇာမိတိ၊ ရှက်၏ဟု။ ကိဋ္ဌိ၊ တစ်ခွန်းသော စကားကိုမျှ။ အ၀တ္ဝာ၊ မဆိုမူ၍လျှင်။ ဝိဿဇ္ဇာပေသိ၊ လွှတ်စေ၏၊ သောပန၊ ထိုခေမကမည်သော သူဌေးသား သည်ကား၊ နေ၀ဝိရမိ၊ မကြဉ်။ အထ၊ ထိုနောင်မှ။ နံ၊ ထိုသူဌေးသား ကို။ ဒုတိယမ္မိ၊ နှစ်ကြိမ် မြောက်လည်း။ တတိယမ္မိ၊ သုံးကြိမ်မြောက် လည်း။ ရာဇပုရိသာ၊ မင်း၏အချင်းတို့သည်။ဂဟေတ္ဝာ၊ ဖမ်း၍။ရညော၊ မင်းအား။ ဒဿေသုံ၊ ပြကုန်၏။ ရာဇာ၊ သည်။ ဝိဿဇ္ဇာပေသိယေ၀၊ လွှတ်စေသည်သာလျှင်တည်း။ မဟာသေဋ္ဌိ၊ သူဌေးကြီးသည်။ တံပ၀တ္ထိ ံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ သုတ္ဝာ၊ ကြား၍။ တံ၊ ထိုခေမကသူဌေးသားကို။ အာ-ဒါယ၊ ခေါ၍။ သတ္ထုသန္တိက၊ ထံသို့။ ဂန္တ္ဝာ၊ သွား၍။ တံပ၀တ္ထိ ံ၊ ကို။ အာရောစေတ္ဝာ၊ ကြား၍။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဣမဿ၊ ဤခေမကသူဌေးသား အား။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေထ၊ ဟောတော်မူပါလော့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ သတ္ထာ၊ သည်။ တဿ၊ ထိုခေမကသူဌေးသားအား။ သံ၀ေဂကထံ၊ ထိတ် လန့် စေတတ် သော တရား စကားကို။ ၀တ္ဝာ၊ဟော တော်မူ ပြီး၍ ပရဒါရသေ၀နာယ၊ သူတစ်ပါးမယားကို မှီ၀ဲခြင်း၏။

ဒေါသံ၊ အပြစ်ကို။ ဒသေ ဣဿော၊ ပြတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍။ ဣမာ ဂါထာ၊ ဤဂါထာတို့ကို။ အဘာသိ၊ ဟောတော်မူ၏။

(၃၀၉) 'ပရဒါရူပသေဝီ၊ သူတစ်ပါးမယားကို မှီဝဲလေ့ရှိသော။ ပမေတ္ထော၊သတိလွတ်ခြင်းနှင့် ပြည့်စုံသော။နရော၊လူသည်။အပုညလာဘံ၊ မကောင်းမှုကိုရခြင်းငင်း။ နနိကာမသေယ္ယံ၊ 'အလိုရှိတိုင်း မအိပ်ရခြင်း လည်းကောင်း။ တတိယံ၊ သုံးခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော။ နိန္ဒ၊ကဲ့ရဲ့ခြင်းကို ရခြင်းလည်းကောင်း။ စတုတ္ထံ၊ လေးခုတို့၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော နိရယံ၊ငရဲသို့လားရခြင်းလည်းကောင်း။ ဣတိ၊ဤသို့။ စတ္တာရိဌာနာနိ၊ လေးပါးသောဒုက္ခ၏အကြောင်းတို့ကို။ အာဝဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏။

(၃၁၀) အပုညလာဘော စ၊ မကောင်းမှုကို ရခြင်းသည်လည်း။ ဟောတိ၊၏။ ပါပိတာ၊ ယုတ်မာသော။ ဂတိ စ၊ အပါယ်သို့ လားရခြင်းသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ဘီတသ ကြောက်သော ယောကျ်ားအား။ ဘီတာယ၊ ကြောက်သော မိန်းမနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ရတိ စ၊မွေ့လျော်ခြင်းသည်လည်း။ ထောတိကာ၊ အနည်းငယ်မျှဖြစ်၏။ ရာဇာစ၊ သည်လည်း။ ဂရုကံ၊ လေးသော။ ဒဏ္ဍံ၊ ဒဏ်တို့။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။ပဏ္ဍိတော၊ ဖြစ်စေ၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ နရော၊ လူသည်။ပရဒါရံ၊ သူတစ်ပါးမယားကို။ နသေဝေ၊ မမှီဝဲရာ။ ဣတိ၊ဤသို့။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။

တတ္ထ တာသု ဂါထာသု၊ ထိုဂါထာတို့၌။ ဌာနာနိတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဒုက္ခကာရဏာနိ၊ ဆင်းရဲခြင်း၏ အကြောင်းတို့ကို။ မပတ္တောတိ၊ ကား။ သတိဝေါဿဂ္ဂေန၊ သတိလွတ်ခြင်းနှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသောသူ တည်း၊ အာပဇ္ဇတီတိ၊ အာပဇ္ဇတိဟူသည်ကား။ ပါပုဏာတိ၊ရောက်၏။ပရဒါရူပသေဝီတိ၊ ကား။ပရဒါရံ၊ သူတစ်ပါးမယားကို။ ဥပသေဝေန္တော၊မှီဝဲလျက်။ ဥပ္ပဃဏ္ဍာဒီ၊ လွန်ကျူးခြင်းကျင့်သောသူတည်း။ အပုညလာဘန္တိ၊ကား အကုသလလာဘံ၊ ဒုကုသိုလ်ကံကို ရခြင်းတည်း။ နနိကာမေယျန္တိ၊ ကား။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်။ ဣဒ္ဓတိ၊အလိုရှိ၏။ ဒေါ၊ဤအခြင်းဖြင့်။သေယ်ံ၊ အိပ်ခြင်းကို။ အလဘိတ္တာ၊ မရ၍။ အနိစ္ဆိတံ၊ အလိုမရှိအပ်သော။ ပရိတ္တက မေဝကာလံ၊ အနည်းငယ်မျှသောကာလကိုသာလျှင်။သေယ်ံ၊ အိပ်ခြင်းကို။ လဘတိ၊ရ၏။ အပုညလာဘောစာတိ၊ ကား။ဒေါ၊သို့။တဿ၊ထိုသူ့မယားကို မှီဝဲသောသူအား။ အယဉ္စ အပုညလာဘော။ ဤမကောင်းမှုကိုရခြင်းတည်း။တေနစ အပုညေန၊ ထိုမကောင်းမှုကြောင့်လည်း။နိရယသင်္ခါတာ၊ နိရယဟု ဆိုအပ်သော၊ ပါပိကာ၊ယုတ်မာစွာသော။ဂတိ၊ထားခြင်းသည်။

ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ရတ်စ ထောက်ကာတိ၊ ဟူသည်ကား။ဘီတသ၊ ကြောက်လန့်သော။ တသ၊ ထိုယောက်ျားအား။ ဘီတာယ၊ ကြောက်လန့်သော။ ဣတ္ထိယာ၊ မိန်းမနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ယာရတိစ၊ အကြင် မွေ့လျော်ခြင်း သည်လည်း။အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သာစရတိ၊ထိုမွေ့လျော်ခြင်းသည်လည်း။ထော-ကိကာ။ ပရိတ္တာ၊ နည်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဂရုကန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ရာဇာစ၊ မင်းသည်လည်း။ ဟတ္ထစ္ဆေဒနာဒေ၀သေန၊ လက်ဖြတ်ခြင်း အစ ရှိသည်တို့၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဂရုကံ၊ လေးသော။ ဒဏ္ဍံ၊ ဒဏ်ကို။ ပဏေတိ၊ ဖြစ်စေ၏။ တသ္မာတိ-ဟူသည်ကား။ ပရဒါရံ၊ သူတပါးမယားကို။ သေ၀-ဏ္ဍာ၊ မှီ၀ဲသောသူသည်။ ဧတာနိ အ်ပုညာဒီနိ၊ ထိုဧကောင်းမှုကံ အစရှိ သည့်တို့ကို။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။ ပါပုဏာတိ၊ ရောက်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ပရဒါရံ၊ သူတစ်ပါးမယားကို။ နသေ၀ေယ္ယ၊ မမှီ၀ဲရာ။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။

ဒေသနာ၀သာနေ။ ဒေသနာ၏အဆုံး၌။ ခေမကာ၊ ခေမကသူဌေး သားသည်။ သောတာပတ္တိဖလေ၊ ၌။ ပတိဋ္ဌဟိ၊ တည်၏။ ဘဂဝတာ ပဋ္ဌာယ၊ ထိုနေ့မှစ၍။ မဟာဇနော၊ လူအပေါင်းသည်။ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ။ ဝိတိ-နာမေသိ၊ အချိန်ကိုလွန်စေ၏။ တသ၊ ထိုခေမက သူဌေးသား၏။ ပုဗ္ဗကမ္မံ၊ ရှေးဘ၌ပြုအာပ်သောကုသိုလ်သည်။ ကိံ ပန၊ အဘယ်နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆေယ္ယ၊ မေးငြားအုံ့။ ကိရ၊ ကြားဘူးသည်ကား။ သော၊ ထိုခေမကသူဌေး သားသည်။ ကဿပ ဗုဒ္ဓကာလေ၊ ကဿပဘုရားလက်ထက်တော်၌။ ဥက္ကမ-ဟလ္လော၊ထူးချွန်ကဲလွန်သောလက်ပမ်းသည်သည်။ဟုတ္ဝာ၊ ဖြစ်၍။ဒွေသုဝဏ္ဏ ပဋ္ဌာကာ၊ နှစ်ခုသော ရွှေကုက္ကားတို့ကို။ ဒသဗလဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ကဠေ၁ နထူပေ၊ ရွှေစေတီ၌။ အာရောပေတ္ဝာ၊ တင်၍။ ပတ္ထနံ၊ ဆုတောင်း ခြင်းကို။ ပဋ္ဌပေသိ၊ ၏။ ဥတိသာလောဟိတိတ္ထိယော၊ အဆွေတော်သော မိန်းမတို့ကို။ ဌပေတ္ဝာ၊ ၍။ အ၀သေသာ၊ အဆွေအမျိုးတော်သည်မှကြွင်း သောမိန်းမတို့သည်။ မံ၊ ငါ့ကို။ ဒိသ္ဝာ၊ မြင်သည်ရှိသော်။ ရဇ္ဇန္တု၊ တပ်နှစ်-သက်စေကုန်သတည်း။ဣတိ၊ ဤသို့။ပတ္ထနံ၊ ကို။ပဋ္ဌပေသိ၊ ၏။ဣဒံ၊ ဤသည် ကား။အာသ၊ ထိုခေမကသူဌေးသား၏။ပုဗ္ဗကံ၊ ရှေးဘ၌ ပြုဘူးသောကောင်းမှု ကံတည်း။ဣတိ၊ဤသို့။ ဝိသဇ္ဇေတဗ္ဗော၊ ဖြေအပ်၏။တေန၊ ထိုကံကြောင့်။ နံ၊ ထိုခေမကသူဌေးသားကို။ နိဗ္ဗတ္တ နိဗ္ဗတ္တဋ္ဌာနေ၊ ဖြစ်လေရာ ဖြစ်လေရာ အရပ်၌။ပရေသံ၊ တပါးသောသူတို့၏။ ဣတ္ထိယော၊ မိန်းမတို့သည်။ သက-ဘာ၀ေန၊ ဖြင့်။သဏ္ဌာတုံ၊ တည်ခြင်းငှာ။နာသက္ခိံ သု၊ မတတ်နိုင်ကုန်။ဣတိ၊ ပရိသမာ၀ိနံ၊ နှစ်ဆယ်နှစ်ခုတို့၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သောနိရယ၀ဂ်၌ လေးခု

ကို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော ခေမကသေဋ္ဌိပုတ္တ ဝတ္ထု၏ ပြီးခြင်းကို။ဒဋ္ဌဇံ၊ မှတ်အပ်၏။

စတုတ္ထံ၊ သော။ အနာထ ပိဏ္ဍိကဘာဝိနေယျ ခေမကသေဋ္ဌိပုတ္တ ဝတ္ထု၊ တည်း။

*

၂၂-နိရယဝဂ္ဂ၊ ၅-ဒုဗ္ဗစဘိက္ခု ဝတ္ထု

ခေမကသေဋ္ဌိပုတ္တဝတ္ထုဌ် ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာတို့၏ အတ္ထ ဝဏ္ဏနာကိုပြုပြီး၍ ဒုဗ္ဗစဘိက္ခုဝတ္ထုဌ် ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာတို့၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုလိုသော အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသ ဆရာသည် ကုသော ယထာ အစရှိသောပါဠိကို မိန့်သတည်း။

ကုသော ယထာတိ ဣမံ ခေမဒေသနံ၊ ကုသော ယထာဟူသော ဤ ဟရားဟောခြင်းကို။ သတ္ထာ၊ သည်။ ဇေတဝနေ၊ ၌။ ဝိဟရန္တော၊ လျက်။ အညတရံ၊ အမှတ်မရှိသော။ဒုဗ္ဗဘိက္ခုံ၊ ဆိုနိုင်ခက်သောရဟန်းကို။ အာရဗ္ဘ၊ ၍။ ကထေသိ၊ ၏။

ကောဘိက္ခု၊ ရဟန်းတစ်ယောက်သည်၊ အသဋ္ဌိစ္ဆ၊ စေတနာဖြင့် မစေ့ဆော်မူ၍။ ကေဝိတိ၊ မြက်စာပင်ကို။ ဆိန္ဒိတွာ၊ ဖြတ်မိသောကြောင့်။ ကုက္ကုစ္စေ၊ ဝိနယကုက္ကုစ္စံသည်။ ဥပ္ပန္နေ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ကောဘိက္ခု၊ ရဟန်းတစ်ယောက်သို့။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်၍။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ ယော၊ အကြင်ရဟန်းသည်။ တိဏံ၊ မြက်ကို။ ဆိန္ဒတိ ကိရ၊ ဖြတ်သတတ်။ တဿ၊ ထိုရဟန်းအား။ ကိံ ဟောတိ၊ အာပယ်အာပတ် ဖြစ်မည်နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အတ္ထနာ။ မိမိသည်။ ကတတာဝံ၊ ပြုအပ်သော အဖြစ်ကို။ အာရောစေတွာ၊ ကြားလ၍။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ အယ၊ ထိုသို့မေးသော အခါ၌၊ နံ၊ ထိုရဟန်းကို။ ဣတရော၊ တစ်ယောက်သော ရဟန်းသည်။ တံ၊ သင်သည်။ တိဏဿ၊ မြက်ကို။ ဆိန္ဒကာရဏာ၊ ဖြတ်ခြင်း ဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ကိဉ္စိ၊ တစ်စုံတခုသော အာပတ်သည်။ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သည်၊ အမှတ်ကို။ကရောသိ၊ ပြု၏။ ဒေ့ဟု၊ ဤသို့ မြက်ကို နုတ်ဖြတ်ခြင်း၌။ ကိဉ္စိ၊ တစ်စုံတစ်ခုသော အာပတ်သည်။ နု ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဒေသေ-တွာပန၊ ဒေသနာကြားပြီး၍ကား။ မုစ္စတိ တိ၊ လွတ်၏ဟူ၍။ ဝတ္တာ၊ ဆို၍။ သယမ္ပိ၊ ကိုယ်တိုင်လည်း။ ဥဘောဟိ ဟတ္ထေဟိ၊ လက်နှစ်ဘက်တို့ဖြင့်။ တိဏံ၊ မြက်ကို။ ဘုဇ္ဇိတွာ၊ နုတ်၍။ အဂ္ဂဟေသိ၊ ယူ၏။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ တံ ပဝတ္တိ၊

ကို။ သတ္တု၊ အား။ အာရောစေသုံ့၊ ကြားကုန်၏။ သတ္ထာ၊သည်။ တံဘိက္ခုံ၊ ထိုရဟန်းကို။ အနေကပရိယာယေန၊ မျှားစွာသော အကြောင်းဖြင့်။ ဂရဟိတ္ဝာ၊ ကဲ့ရဲ့၍။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေန္တော၊ ဟောတော်မူလိုသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣမာ ဂါထာ၊ တို့ကို။ အဘာသိ၊၏။

(၃၁၁) ဒုဂ္ဂဟိတော၊မကောင်းသဖြင့်ယူအပ်သော၊ ကုသော၊ သမန်းမြက်သည်။ ဟတ္ထမေဝ၊ ယူသော်သူ၏လက်ကိုသာလျှင်။ အနုကန္တတိယထာ၊ ခွဲသကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ ဤအတူ။ ဒုပ္ပဗ္ဗာမဇ္ဇံ၊ မကောင်းသဖြင့် သုံးသပ်အပ်သော။ သာမညံ၊ ရဟန်း၏အဖြစ်သည်။ နိရယာယ၊ ဝေဒေ၏။ ဥပကဿတိ၊ ဖြစ်စေ၏။ (နိရယာယ၊ ဝေဒေသည်။ သာမညံ၊ ရဟန်းကို။ ဥပကဿတိ၊ ဝင်၏ဟု တစ်နည်းဟေးလေ။)

(၃၁၂) သိထိလံ၊ လျော့သော။ ယံကိဉ္စိ၊ အမှတ်မရှိသော၊ကမ္မဉ္စ၊အမှုသည်ရင်း။ သံကိလိဋ္ဌံ၊ ညစ်ညူးသော။ ယံဝတ္ထု၊ အကြင်အကျင့်သည်လည်းကောင်း။ သင်္ကိဿရံ၊ ယုံမှားသဖြင့် အောက်မေ့အပ်သော။ ယံဗြဟ္မစရိယဉ္စ၊ အကြင်မြတ်သောအကျင့်သည်လည်းကောင်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံ၊ ထိုအကျင့်သည်။ မဟပ္ဖလံ၊ အကျိုးကြီးသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။

(၃၁၃) ကယိရာစေ၊အကယ်၍ အကုသိုလ်ကံကိုပြုပြောင်းအံ့။ကယိရာထ၊ ပြုကုန်ရာ၏။နေံ၊ ထိုကုသိုလ်ကံကို။ ဒဠှံ၊ မြဲစွာ။ပရက္ကမေ၊လုံ့လပြုရာ၏။ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ၊ သိထိလော၊ လျော့လျော့ပြုသော။ ပရိဗ္ဗာဇေ၊ရဟန်းတရားသည်။ ဘိယျော၊ လွန်စွာ၊ ရဇံ၊ရာဂဟူသောမြူကို။ အာကိရတေ၊ လောင်းထည့်တတ်၏။

တတ္ထ တာသု ဂါထာသု၊ တို့၌။ ကုသောသိ၊ ကား။ ယံကိဉ္စိ၊ အမှတ်မရှိသော။တိဏ်ဏာဝရံ၊ထက်သောအသွားရှိသော။တိဏမ္မိ၊မြက်သည်လည်းကောင်း။ အန္ဓမသော၊ အယုတ်သဖြင့်။တာလပဏ္ဏံပိ၊ ထန်းရွက်သည်လည်းကောင်း။ သောကုသော၊ထိုသမန်းမြက်ကို။ ယေန၊ အကြင်သူသည်။ ဒုဂ္ဂဟိတော၊ မကောင်းသဖြင့် ယူအပ်၏။ တဿ၊ ထိုသူ၏။ ဟတ္ထံ၊လက်ကို။ အနုကန္တတိ ဖာလေတိ့ယထာ၊ ခွဲသကဲ့သို့။ဧဝမေဝ၊ ဤအတူလျှင်။သမဏမ္မသခ်ါတံ၊ရဟန်းတရားဟုဆိုအပ်သော။သာမညံပိ၊ရဟန်းအဖြစ်သည်လည်း ခဏ္ဍသီလအာဒိတာယ၊ ကျိုးသောသီလ အစရှိသည်၏။ အဖြစ်ဖြင့်။ဒုပ္ပဗ္ဗာမဇ္ဇံ၊ မကောင်းသဖြင့် သုံးသပ်သည်ဖြစ်၍။ နိရယာယူပကဿတိ၊ ကား။ နိရယေ၊ ဝေဒေ၏။နိဗ္ဗတ္တာပေတိ၊ဖြစ်စေ၏။ဣတိအယံ၊ ကား။အတ္ထော၊တည်း သိထိလန္တိ၊ကား။ ပြုလီယိတ္ဝာ၊ လျှော့၍။ ကရဏေန၊ ပြုသဖြင့်။ သိထိလ

ဂါဟံ၊ လျှောလျှောယူခြင်းကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ကတံ၊ ပြုအပ်သော။ ယံကိဉ္စိကမ္မံ၊ အမှတ်မဲ့သောအမှုတည်း။သံကိလိဋ္ဌန္တိ၊ကား။ဝေသိယာဒိကေ-သု၊ ပြည့်တန်ဆာမ၏နေရာ အစရှိကုန်သော။ အဂေါရစေသု၊ မကျက်စားရာသော အရပ်တို့၌။ စရဏေန၊ ကျက်စားသောကြောင့်။ သံကိလိဋ္ဌံ၊ ညစ်ညူးသော။ သက်ဿရန္တိ၊ကား။သက္ခာယ၊ ယုံမှားခြင်းဖြင့်။ သရိတဗ္ဗံ၊ အောက်မေ့အပ်သော။ ဥပေါသထကိစ္စာဒိသု၊ ဥပုသ်ပြုခြင်း ကိစ္စတို့တွင်။ အညဘရကိစ္စေန၊ တပါးပါးသောကိစ္စကြောင့်။ သန္ဓိပတိတံ၊ စည်းဝေးသော။ သံဃံ၊ သံဃာကိုလည်း။ ဒိဿွာ၊ မြင်၍။ အဒ္ဓါ၊ မခွဲတတ်။ ဣမေ၊ ဤရဟန်းတို့သည်။ မမ၊ ငါ၏။ စရိယံ၊ အကျင့်ကို။ ဥတ္တာ၊ သိ၍။ မံ၊ ငါ့ကို။ ဥက္ခိပိတုကာမာဝ၊နှင်လိုသည်ဖြစ်၍သာလျှင်။သန္ဓိပတိ တာတိ၊ စည်းဝေးကုန်၏ဟု။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ အာသက်ာဟိ၊ယုံမှားခြင်းတို့ဖြင့်။ သရိတံ၊ အောက်မေ့အပ်သော။ ဥဿက္ခိ-တံ၊ပရိက္ခိ-သတံ၊ ယုံမှားအပ်သော။ နတံ ဟောတိတိ၊ ကား။ ဝေရှပ်၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ သမဏမဟမ္မံ၊ ရဟန်းတရားဟုဆိုအပ်သော။ တံပြဟွမစရိယံ၊ ထိုပြဟွမစရိယသည်။ တဿ၊ ထိုပုဂ္ဂလဿ၊ အား။ မဟပ္ဖလံ၊ များသောအကျိုးရှိသည်။ နဟောတိ၊မဖြစ်။တဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား။မဟပ္ဖလာဘာဝေနေဝ၊ အကျိုးနည်းသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်သာလျှင်။ အဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဘိက္ခုဒ္ဒါယကာ-နံပါ၊ ဆွမ်းလှူသောသူတို့အားလည်း။ မဟပ္ဖလံ၊ အကျိုးကြီးသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဣတိ အယံ၊ကား။ အတ္ထော၊ တည်း။ ကယိရာစေတိ၊ကား။ တဿ၊ ထို့ကြောင့်။ ယံကမ္မံ၊ အကြင်ကုသိုလ်ကံကို။ကရေယ္ယ၊ ပြုပြောအံ့။ တံ၊ ထိုကုသိုလ်ကံကို။ ကရေယျာတေဝ၊ ပြုကုန်ရာသည်သာလျှင်တည်း။ ဒဠ္ဌမေနံ ပရက္ကမေတိတိ၊ ကား။ ထိရကတမေဝ၊ မြဲစွာပြုအပ်သည်ကို သာလျှင်။ ကတ္တာ၊ ပြု၍။ အဝတ္ထသမာဒါနော၊ မတည်သော ဆောက်တည်ခြင်းရှိသည်။ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ နံ၊ ထိုကုသိုလ်ကံကို။ ကယိရာ၊ ပြုရာ၏။ ပရိဗ္ဗာဇောတိ၊ ကား။ သိသိလဘိက္ခဝေန္ဒ၊ လျှောသည်၏အဖြစ်ဖြင့်။ ကတော၊ ပြုအပ်သော။ ခဏ္ဍာဒိ ဘာဝပ္ပတ္တော၊ ကျိုးခြင်း အစရှိသော အဖြစ်သို့ ရောက်သော။ သမဏမဟမ္မော၊ ရဟန်းတရားသည်။ ဘိယ္ယော အာကိရတေ ရဇန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ အဗ္ဘန္တရေ၊ ကိုယ်တွင်းဌာ။ ဂိဇ္ဈာမာနံ၊ ထင်ရှားရှိသော။ ရာဂရဇာဒီ၊ ရာဂဟူသော မြူအစရှိသည်ကို။ ဝေရှပေါ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ သမဏမဟမ္မော၊ ရဟန်းတရားသည်။ အပနေတုံ၊ ပယ်ခြင်းငှာ။ နဿက္ခောတိ၊ မတတ်နိုင်။ အထခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား။ တဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ ဥပရိ၊အထက်၌။ အမရုံပိ၊တစ်ပါးလည်း

ဖြစ်သော။ ရာဂရဇာဒီ၊ ရာဂဟူသော မြူစသည်ကို။ အာကိရတိ၊ လောင်းထည့်၏။ ဣတိ အယံ၊ ကား။ အတ္ထော၊ တည်း။

ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာ၏အဆုံး၌။ ဗဟူ၊ များစွာကုန်သော သူတို့သည်။ သောတာပတ္တိဖလာဒီနိ၊ တို့သို့။ ပါပုဏိံသု၊ ကုန်၏။ သောပိ ဘိက္ခု၊ ထိုဒုဗ္ဗစရဟန်းသည်လည်း။ သံဝရေ၊ စောင့်ရှောက်ခြင်း၌။ ဌတ္တာ၊ တည်၍။ ပဓာနံ၊ နောက်မှ။ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို။ ဝေါတ္တာ၊ ပွားမျိုး၍။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပါပုဏိ၊ ရောက်၏။ ဣတိ ပရိသမာပနံ။ ဤသို့ နှစ်ဆယ်နှစ်ခုတို့၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော နိရယဝဂ်၌ငါးခုမြောက်ဖြစ်သော ဒုဗ္ဗစဘိက္ခုဝတ္ထု၏ ပြီးခြင်းကို။ ဒဠ္ဌံ၊ မှတ်အပ်၏။

ပဌမံ၊ သော။ ဒုဗ္ဗစဘိက္ခု ဝတ္ထု၊ တည်း။

*

၂၂-နိရယဝဂ္ဂ၊ ၆-ဣသာပကတိတ္ထိ ဝတ္ထု

(ငါးခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော ဒုဗ္ဗစဘိက္ခု ဝတ္ထု၌ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာတို့၏အတ္ထဝဏ္ဏနာကိုပြုပြီး၍ ဣသာပကတဣတ္ထိ ဝတ္ထု၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာတို့၏အတ္ထဝဏ္ဏနာကိုပြုလိုသော အရှင်ဗုद्ध်ယောသ ဆရာသည် အဂတန္တိ အစရှိသောပါဠိကို မိန့်သတည်း။)

အဂတန္တိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ အဂတံ ဟူသော ဤတရားဟောခြင်းကို။ သတ္ထာ၊ သည်။ ဇေတဝနေ၊ ၌။ ဝိဟရန္တော၊ လျက်။ အညတရံ၊ အမှတ်မရှိသော။ ဣသာပကတံ၊ ပြုစုခြင်းဖြင့် နှိပ်စက်သော။ ဣတ္ထိံ၊ မိန်းမကို။ အာရဗ္ဘ၊ ၍။ ကထေသိ၊ ၏။

တဿာ၊ ထိုမိန်းမ၏။ သံဝါသကော၊ လင်သည်။ ကောယ ဂေဟ ဒါသိယာ၊ တစ်ယောက်သော အိမ်ကျွန်မနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ သန္ထဝံ၊ ပေါင်းဘော်ခြင်းကို။ အကာသိ ကိ ရ၊ ပြုသတတ်။ သံ၊ ထိုမယားကြီးသည်။ ဣသာပကတာ၊ ပြုစုခြင်းဖြင့် နှိပ်စက်သောကြောင့်။ တံ ဒါသိံ၊ ထိုကျွန်မကို။ ဟတ္ထပါဒေသု၊ လက်ခြေတို့၌။ ဗန္ဓိတ္တာ၊ နှောင်ဖွဲ့၍။ တဿာ၊ ထိုကျွန်မ၏။ ကဏ္ဏနာသံ၊ နှာ,နှာခေါင်းကို။ ဆေဒေတ္တာ၊ ဖြတ်၍။ ကေသေ ဂဟေတ္တာ၊ တစ်ခုသော လျှို့ဝှက်အပ်သောတိုက်၌။ ဥက္ခိပိတ္တာ၊ သွင်းထား၍။ ဒ္ဝါရံ တံခါးကို။ ပိဒဟိတ္တာ၊ ပိတ်၍။ တဿ ကမ္မဿ၊ ထိုပြုအပ်သောအမှုကို။ အတ္ထနာ၊

မီမိသည်။ ကတဘာဝံ၊ ပြုသောကြောင့်။ ပဋိစ္စာဒေတုံ။ ဖုံးလွှမ်းခြင်းငှာ။ အယျ၊ အမောင်။ ဟေ၊ လာလတ္တည်။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။ ဂန္ဓာ၊သွား၍။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ သုဏိဿာမ၊ နာကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။သာမိကံ၊လင်ကို။ ကာဒါဟာ၊ ခေါ်၍။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ဓမ္မံ၊တရားကို။ သုဏန္တိ၊ နာလျက်။ နိသိဒိ၊ နေ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿာ၊ထိုကျွန်မ၏။ အာဂန္တုကဘိတကာ၊ ည့ေသည်ဖြစ်ကုန်သော ,ဆွေမျိုးတို့သည်။ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့။ အာဂန္ဓာ၊ ရောက်၍။ ဒွါရံ၊ တံခါးကို။ ဝိဝရိတ္တာ၊ဖွင့်၍။ တံ ဝိပ္ပကာရံ၊ထိုဖောက်ပြန်ခြင်းကို။ဒိသ္မာ။ မြင်၍။ ဒါသိ ၊ကျွန်မကို။ မောစယိ သု၊ လွှတ်ကုန်၏။ သာ၊ ထိုကျွန်မသည်၊ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။ ဂန္ဓာ၊၍။ စတုပရိသမဇ္ဈေ၊ ပရိသတ်လေးပါးတို့၏အလယ်၌။ ဌိတာ၊ တည်လျက်။ တမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ ဒသဗလဿ၊ အား။ အာရောစေသိ၊ ကြား လျှောက်၏။ သတ္ထာ၊ သည်။ တဿာ၊ ထိုကျွန်မ၏။ ဝစနံ၊ကို။ သုတ္တာ၊ ကြား၍။ ဒုစ္စရိတံနာမ၊ ဒုစရိုက်မည်သည်ကား။ မေ၊ ငါ၏။ ဣဒံ၊ ဤအမှုကို။ အညေ၊ တစ်ပါးသောသူတို့သည်။ နဇာနန္တိ၊ မသိကုန်။ ဣတိ၊ဤသို့ အပ္ပမတ္တကဝိပိ။ အနည်းငယ်သော ဒုစရိုက်ကိုလည်း။ နကာတဗ္ဗံ၊ မပြုအပ်။ အညဿ ၊ တစ်ပါးသောသူသည်။ အဇာနန္တေပိ၊မသိသော်လည်း။သုစရိတ မေပ၊ သုစရိုက်ကိုသာလျှင်။ ကာတဗ္ဗံ၊ ပြုအပ်၏။ ဟိ။ ထိုစကားသင့်စွ၊ ပဋိစ္စာဒေတ္တာ၊ ဖုံးလွှမ်း၍။ ကတံပိ၊ ပြုအပ်သည်လည်းဖြစ်သော်။ ဒုစ္စရိတံ နာမ၊ ဒုစရိုက်မည်သည်ကား။ ပစ္ဆာနုတာပံ၊ နောင်တ ပူပန်ခြင်းကို။ ကရောတိ၊ ပြု၏။ သုစရိတံ၊ သုစရိုက်သည်။ ပါမောဇ္ဇမေဝ၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းကိုသာလျှင်။ ဇနေသိ၊ ဖြစ်စေတတ်၏။ ဣတိ ဝတ္တာ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီး၍။ ဣမံ ဂါထံ၊ ကို။ အာဟ၊ ၏။

(၃၁၄) ယံ ဒုက္ကဋံ၊ အကြင်အပြစ်ရှိသောအမှုကို။ ကတ္တာ၊ ပြုသော ကြောင့်။ ပစ္ဆာ၊ နောက်၌။ တပ္ပတိ၊ ပူပန်ရ၏။ တံ ဒုက္ကဋံ၊ထိုအပြစ်ရှိသော အမှုကို။ အကတံ၊ မပြုခြင်းသည်။သေယျော၊ မြတ်၏။ ယံ သုကတံ၊အကြင် အပြစ်မရှိသောအမှုကို။ ကတ္တာ၊ ပြုသောကြောင့်။ ပစ္ဆာ၊ နောက်၌၊ နာနုတပ္ပတိ၊ မပူပန်။ တံသုကတံ၊ ထိုအပြစ်မရှိသောအမှုကို။ ကတ္ဗာ၊ ပြုခြင်းသည်လျှင်။ သေယျော၊ မြတ်။ ဣတိ၊ဤသို့။အာဟ၊ဆို၏။)

တတ္ထ တိသံ ဂါထာယံ၊၌။ ဒုက္ကဋန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ သာဝဇ္ဇံ၊ အပြစ်ရှိသော။ အပါယသံဝတ္တနိကံကမ္မံ၊ အပါယ်သို့ လားစေတတ်သောအမှုကို။ အကတမေဝ၊ မပြုခြင်းသည်လျှင်။ သေယျော ဝရံ ဥတ္တမံ၊ မြတ်၏။ပစ္ဆာ၊

ဘပ္ပတိတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဟိ၊ စ္ဆ။ တံ၊ ထိုအပါယ်လေးပါးသို့ လားစေ တတ်သော အမှုကို။ အနုဿာရ်တာ နုဿရိတကာလေ၊ အောက်မေ့တိုင်း အောက်မေ့တိုင်းသော အခါ၌။ တပ္ပရိတိယေဝ၊ ပူပန်ရသည်သာတည်း။ သုဂ္ဂတန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ အနဝဇ္ဇံ၊ အပြစ်မရှိသော။ သုခဒါယကံ၊ ချမ်း သာကို ပေးတတ်သော။ သုဂတိသံဝတ္တနိကမေဝ၊ သုံဝတီဘဝသို့ လား စေတတ်သည်သာလျှင်ဖြစ်သော။ ကမ္မံ၊ ကံကို။ ကတံ၊ ပြုခြင်းသည်။ သေ- ယျော၊ မြတ်၏။ ယံကတ္တာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ယံ ကမ္မံ၊ အကြင်ကုသိုလ်ကံ ကို။ ကတ္တာ၊ ပြုပြီး၍။ ပစ္ဆာ၊ နောက်၌။ အနုဿရဏကာလေ၊အောက် မေ့သောအခါ၌။နတပ္ပတိ နာနုတပ္ပတိ၊မပူပန်ရ။ သောမနဿဇာတောဝ၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းဖြစ်သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တံကမ္မံ၊ ထိုအပြစ် မရှိသောအမှုကို ပြုခြင်းသည်။ ဝရံ၊ မြတ်၏။ ကွတိ အတ္ထော၊ အနက် တည်း။

ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာ၏အဆုံး၌။ သောစ ဥပါသကော၊ ထို ဒါယကာသည်လည်းကောင်း၊ သာစကွတ္ထိ၊ ထိုမယားကြီးဖြစ်သော မိန်းမ သည်လည်းကောင်း။ သောတာပတ္တိဖလေ၊ ဖိုလ်၌။ ပတိဋ္ဌဟိံသု၊ တည် ကုန်၏။ တဒုဘယနှ ဒါသိံ၊ ထိုကျွန်မတို့လည်း။ တတ္ထေဝ၊ ထိုအရပ်၌သာ လျှင်။ ဘုဇိဿံ၊ တော်လှန်သည်ကို။ ကတ္တာ၊ ပြု၍။ ဓမ္မာစာရိနိံ၊ တရား ကျင့်သည်ကို။ ကရိံသု၊ ပြုကုန်၏။ ကွတ် ပရိသမာ ပနံ၊ နှစ်ဆယ် နှစ်ခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော နိရယဝဂ်၌ ခြောက်ခုတို့၏ ပြည့် ကြောင်းဖြစ်သော။ ကွဃသာပကတ၊ ကွတ္ထိဝတ္ထု၏ ပြီးခြင်းကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မှတ် အပ်၏။

တဋ္ဌံ၊ သော်။ ကွဃသာပက တိတ္ထိဝတ္ထု၊ တည်း။

*

၂၂-နိရယဝဂ္ဂ၊ ၃-သမ္မဟုလဘိက္ခု ဝတ္ထု

(ကွဃာမဏတဝတ္ထု၌ ဟောရဖြစ်သော ဂါထာတို့၏ အတ္ထ ဝဏ္ဏနာကို ပြုပြီး၍ သမ္မဟုလဘိက္ခု ဝတ္ထု၌ ဟောရဖြစ်သော ဂါထာတို့၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုလိုသော အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသ ဆရာ သည် နဂရံ ယထာ အစရှိသော မဂါဒ်ကို မိန့်သတည်း။)

☰ နဂရံ ယထာတိ ကွမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ကို။ သတ္ထာ၊ သည်။ဇေတဝနေ၊ ၌။ ဝိဟရန္တော၊ လျက်။ သမ္မဟုလေ၊ မျှားစွာကုန်သော။ အာဂန္တုကေ၊ အာ ဂန္တုကဖြစ်ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ အာရဗ္ဘ၊ ၍။ ကထေသိ၊ ၏။

တေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ ကေသို့ပစ္စန္တေ၊ [illegible] ပစ္စန္တရစ်၌။ ဝဿံ၊ ဝါကို။ ဥပဂန္တွာ၊ ကပ်၍။ ပဌမမာသေ၊ ဝါဆိုလတ်၌။ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ။ ဝိဟာရိံသု၊ နေကုန်၏။ မဇ္ဈိမမာသေ။ ဝါခေါင်လတ်၌။ စောရာ၊ ခိုးသူတို့သည်။အာဂန္တွာ၊ လာ၍။ တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့၏။ ဧကာစရဂါမံ၊ ဆွမ်းခံရွာကို။ ပဟာရိတ္ဝာ၊ ဖျက်၍။ ကရ မရော၊ သုံ့ရလူတို့ကို။ဂဟေတ္ဝာ၊ ဖမ်း၍။ အဂမံသု၊ သွားကုန်၏။ ကတော ပဋ္ဌာယ၊ ထိုနေ့မှစ၍။ မနုဿာ၊ လူတို့သည်။ စောရာနံ၊ ခိုးသူတို့ကို။ ပဋိဗာဟနတ္ထာယ၊ တားမြစ်ခြင်းငှာ။ တံပစ္စန္တနဂရံ၊ ထိုပစ္စန္တရစ်မြို့ကို။ အဘိခ်ိုရောန္တာ၊ ပြုပြင်ကြကုန်သည်ဖြစ်၍။ တေဘီက္ခူ၊ ထိုရဟန်းတို့ကို။ သက္ကစ္စံ၊ ရိုသေစွာ။ ဥပဋ္ဌာတုံ၊ လုပ်ကျွေးခြင်းငှာ။ သြကာသံ၊ အခွင့်ကို။ နလဘိံသု၊ မရကုန်။ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ အဖာသုကဝဿံ၊ မချမ်းသာသော ဝါဆိုခြင်းကို။ ဝသိတ္ဝာ၊ နေပြီး၍။ ဝုတ္ထဝဿာ၊ ဝါကျွတ်ပြီးသည်ရှိသော်။သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ ဒဿနတ္ထာယ၊ ဖူးမြင်ခြင်းငှာ။ သာဝတ္ထိံ၊ သို့။ ဂန္တွာ၊ သွား၍။သတ္ထာရံ၊ ကို။ ဝန္ဒိတ္ဝာ၊ ရှိခိုး၍။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ နိသီဒိံသု၊ နေကုန်၏။သတ္ထာ၊သည်။ တေဟိ၊ ထိုအာဂန္တုကရဟန်းတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ကတပဋိသန္ထာရော၊ ပြုအပ်ပြီးသော စေ့စပ်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ။ ဝသိတ္ထကိံ၊ နေရကုန်၏လော။ ဣတိပုစ္ဆိတ္ဝာ၊ ဤသို့မေးတော်မူသောကြောင့်။ ဘန္တေ! ရား။ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်။ ပဌမမာသမေဝ။ ဝါဆိုလတ်သာလျှင်။ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ။ ဝသိမှာ၊ နေရကုန်၏။ မဇ္ဈိမမာ-သေဝ၊ ဝါခေါင်လတ်။ စောရာ၊ ခိုးသူတို့သည်။ ဂါမံ၊ ရွာကို။ ပဟာရိံသု၊ ဖျက်ဆီးကုန်၏။တတောပဋ္ဌာယ၊ ထိုနေ့မှစ၍။ မနုဿာ၊လူတို့သည်။နဝရံ၊ မြို့ကို။ အဘိသခ်ိုရောန္တာ၊ ပြုပြင်ကြကုန်သည်ဖြစ်၍။ သက္ကစ္စံ၊ ရိုသေစွာ။ ဥပဋ္ဌာတုံ၊ လုပ်ကျွေးခြင်းငှာ။ သြကာသံ၊ အခွင့်ကို။ နလဘိံသု၊ မရကုန်။ ဘဿမာ၊ ထိုကြောင့်။ဖာသုကံ၊ချမ်းသာစွာ။ဝဿံ၊ ဝါလပတ်လုံး။ နဝသိမှာ၊ မနေရကုန်။ ဣတိ၊ ဤ။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အလံ၊ မသင့်။ မာစိန္တယိတ္ထ၊ မကြံကုန်လင့်။ ဖာသုဝိဟာရော နာမ၊ ချမ်းသာစွာ နေရခြင်းမည်သည်။ နိစ္စကာလံ၊ အခါခပ်သိမ်း။ ဒုလ္လဘော၊ ရခဲ၏။ ဘိက္ခုနာ-နာမ၊ရဟန်းမည်သည်ကား။ တေ-မနုဿာ၊ တို့သည်။ နဝရံ၊ မြို့ကို။ ဝေါပယိံ-သု ယထာ။ စောင့်ရှောက်ကုန်သကဲ့သို့။ ဝေါ၊ ဤအတူ။ အတ္တာ ဘာဝမေဝ၊ [illegible] ကို သာလျှင်။ ဝေါပယိတုံ၊ စောင့်ရှောက်ခြင်းငှာ။ ဝဋ္ဋတိ၊ သင့်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္ဝာ၊ ၍။ ဣဒံ ဝါတံ၊ ကို။ အာဟ၊ ၏။

(၃၀၅) ပစ္စန္တံ၊ အစ္စန်ဖြစ်သော။ နဂရံ၊ မြို့ကို။သန္တရဗာဟိရံ၊အတွင်း အပန္နင့်တကွ။ ဂုတ္တိယထာ၊ စောင့်ရှောက်သကဲ့သို့။ ဧ၀ံ၊ဤအတူ။အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ ဂေါပေထ၊ စောင့်ရှောက်ကုန်လော့။ ခဏော၊ဗုဒ္ဓပြုါဒနုဝမ ခဏသည်။ ဝေါ၊ သင်တို့ကို။ မာဥပစ္စဂါ၊ မလွန်စေပါသင့်။ဟိ၊ထိုစကား ဆိုသင့်စွ။ ခဏာတီတာ၊ ဗုဒ္ဓပြုာဒနုဝမခဏကို လွန်ကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ သည်။ နိရယမှိ၊ ငရဲ၌၊ သမ၀ပ္ပိတာ၊ ကျရောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ သောစန္တိ၊ စိုးရိမ်ရကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ၏။

တတ္ထ တိဿ ဂါထာယံ၊ ထိုဂါထာ၌။ သန္တရဗာဟိရန္တိ၊ဟူသည်ကား။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တေဟိ မနုဿေဟိ၊ ထိုလူတို့သည်။ တံပစ္စန္တံ နဂရံ၊ ထို ပစ္စန္တရစ်မြို့ကို။ ဒ္ဝါရပါကာရာဒီနိ၊ တံခါးတံတိုင်းအစရှိသည်ကို။ထိရာနိ၊ မြဲမြံသည်တို့ကို။ ကရောန္တေဟိ၊ ပြုခြင်းတို့ဖြင့်။ သအန္တံ၊ အတွင်းနှင့် တကွ။ အဋ္ဌာလကပရိခါဒီနိ၊ ပြအိုးတန်ဆောင်း ကျုံးမြောင်း အစရှိသည် တို့ကို။ ထိရာနိ၊ မြဲသည်တို့ကို။ ကရောန္တေဟိ၊ ပြုခြင်းတို့ဖြင့်။ သဗာဟိရံ၊ အပန္နင့်တကွ။ ဣဒုတ္တံ။ ကောင်းစွာစောင့်ရှောက်သည်ကို။ ကတံယထာ၊ ပြုသကဲ့သို့။ ဧ၀ံ၊ ဤ အတူ။ တုမှေပိ၊ သင်တို့သည်လည်း။ လဘိ ံ၊ သတိကို။ဥပဋ္ဌာပေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍။ အဇ္ဈတ္တိကာနိ၊ အဇ္ဈတ္တိကဖြစ်ကုန်သော။ ဆဒ္ဒါရာနိ၊ ခြောက်ပါး သော ဒ္ဝါရတို့ကို။ပိဒဟိတွာ၊ ပိတ်၍။ဒ္ဝါရရက္ခံတံ၊ တံခါးစောင့်ဖြစ်သော။ သတိ ံ၊ သတိကို။ အဝိဿဇ္ဇေတွာ၊ မစွန့်မူ၍။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်း ဖြင့်။ ဂယှမဒ္ဒါနာနိ၊ ယူအပ်ကုန်သော၊ ဗာဟိရာနိ၊ အပဖြစ်ကုန်သော။ ဆအာယတနာနိ၊ ခြောက်ပါးသော အာယတနတို့သည်။ အဇ္ဈတ္တိကာနံ၊ အတွင်း၌ဖြစ်ကုန်သော အာယတနတို့ကို။ ဥပဃာတာယ၊ ဖျောက်ခြင်း ငှာ။ သံ၀တ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တထာ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်။ အဂ္ဂဟဏေန၊ မယူ သဖြင့်။ တာနိပိ၊ ထိုအဇ္ဈတ္တိကဆဒ္ဒါရတို့ကိုလည်း။ ထိရာနိ၊ မြဲမြံသည်တို့ ကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ တေသံ၊ ထိုဗာဟိရာယတနတို့၏။ အပ္ပ၀ေသာယ၊ မ၀င်စေခြင်းငှာ။ ဒ္ဝါရရက္ခံတံ၊ တံခါးစောင့်ဖြစ်ခဲသော။ သတိ ံ၊သတိကို။ အပ္ပဟာယ၊ မပယ်မူ၍။ ဝိစရန္တာ၊ သွားကုန်သည်ဖြစ်၍။ အတ္တာနံ၊ မိမိ ကိုယ်ကို။ ဂေါပေထ၊ ကုန်လော့။ ဣတိ အဘ္ဘော၊ တည်း။ ခဏောဝေါ မာဥပစ္စဂါတိ၊ ကား။ ဟ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ ယော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဧ၀ံ၊ ဤသို့။ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ နဂေါပေတိ၊ မစောင့်ရှောက်။ တံ ပုဂ္ဂလံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။ အယံ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒခဏော၊ ဤဗုဒ္ဓုပ္ပါဒ ခဏလည်း ကောင်း။ မဇ္ဈိမဒေသ၊ မဇ္ဈိမဒေသ၌။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ ခဏော၊ ဖြစ်သောခဏလည်း

၁၅ ၃ ၃ ၃

သမုဒ္ဒရာပေသုံ၊ ဖြစ်စေကုန်၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။သဗ္ဗသော်။ခပ်သိမ်း သော အခြင်းအရာဖြင့်။ အပ္ပဋိဋ္ဌနေဟိ၊အဖုံးအလွှမ်းမရှိကုန်သော။ အစေ လကေဟိ၊ ပရိဗိုဇ်ရဟန်းဘောင်တို့ထက်။ ကျွန်မ နိဂဏ္ဌာ၊ဤတက္ကတွန်းတို့ သည်။ ဝရတရာ၊ အလွန်မြတ်ကုန်၏။ ယော၊ အကြင်တက္ကတွန်းတို့သည်။ကော် ပုရိမပသမ္မိ၊ ရှေ့နုံပါးတစ်ဘက်ကိုလည်း။ တာဝဋ္ဌိပစ္ဆဒေန္တိ၊ဖုံးလွှမ်းကုန် သေး၏။ ဧတေ၊ ထိုတက္ကတွန်းတို့သည်။သဟိရိကာမညော၊ အရှက်ရှိယောင် တကား။ကျွတိ၊ဤသို့။ သမုဒ္ဒရာပေသုံ၊ စကားကိုဖြစ်စေကုန်၏။တံ၊ထိုစကား ကို။ သုတ္တာ၊ ကြား၍။ နိဂဏ္ဌာ၊ တက္ကတွန်းတို့သည်။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဧတေန ကာရဏေန၊ ထိုအင်္ဂါကြီးငယ်ဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ နှ ပဋ္ဌိစ္ဆာဒေမ၊ မဖုံးလွှမ်းကုန်။ ပန၊ စင်စစ်ကား။ ပုံသုရဇာဒယော၊ မြေမှုန့် မြူ အစရှိသည်တို့သည်။ပုဂ္ဂလာဧဝ၊ပုဂ္ဂိုလ်တို့သာတည်း။ဇီဝိတိန္ဒြိယပဋ္ဌိ ဧဝ၊ဇီဝိတိန္ဒြေနှင့် စပ်ကုန်သည်သာတည်း။ တေ၊ ထိုမြေမှုန့်မြူ အစရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ နော၊ ဝါတို့၏။ ဘိက္ခာဘာဝဇနေသု၊ ဆွမ်းခွက်တို့၌။ မာ ပတိ သုံ၊ မကျစေကုန်သတည်းဟု။ ကျွမိနာ ကာရဏေန၊ ဤသို့သော အကြောင်းကြောင့်။ပဋ္ဌိစ္ဆာဒေမ၊ဖုံးလွှမ်းကုန်၏။ကျွတိ၊ဤသို့။ ဝတ္တာ၊ဆိုရ။ ဟောတိ၊ တို့နှင့်။သဒ္ဓိ၊ ကွ။ဝါ၊ပဋ္ဌိဝါ၊ဒဝသေန၊ မိမိတို့အယူကိုငြင်းခုံခြင်း တဘန်ငြင်းခုံခြင်း၏အစွမ်းဖြင့်။ ဗဟုံကတ္တုံ၊များစွာသောစကားကို။ကထေ သုံ၊ ပြောဆိုကြကုန်၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ သတ္ထာရံ၊မြတ်စွာဘုရား သို့။ ဥပသင်္ကမိတ္တာ၊ ကပ်၍။ နိသိန္နကာလေ၊နေသောအခါ၌။ တံ၊ဝတ္ထုံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ အာရောစေသုံ၊ ကြားကုန်၏။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရား သည်။ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အလဇ္ဇိတမေန၊ မရှက်အပ်သော ဆွမ်းခွက် စသည်ဖြင့်။ လဇ္ဇိတ္တာ၊ ရှက်၍။လဇ္ဇိတမေန၊ ရှက်အပ်သော အင်္ဂါကြီး,ငယ် စသည်ဖြင့်။ အလဇ္ဇမာနာနာမ၊ မရှက်သောသူတို့ညည်းသည်ကား၊ ဒုဂ္ဂတိ ပရာယဏာဝေ၊ အပါယ်သို့လားရကုန်သည်သာလျှင်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ကျွတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္တာ၊ မိန့်တော်မူ၍။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေန္တော၊ ဟော တော်မူလိုသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ ကျွမာ ဂါထာ၊ ဤဂါထာတို့ကို။ အဘာသိ၊ ဟောတော်မူ၏။

(၃၁၆) ယေသတ္တာ၊ တို့သည်။ အလဇ္ဇိတာယေ၊မရှက်အပ်သောဆွမ်း ခွက်ဖြင့်။ လဇ္ဇန္တိ၊ ရှက်ကုန်၏။ လဇ္ဇိတာယေ၊ရှက်အပ်သောအင်္ဂါကြီး,ငယ် ဖြင့်။ နလဇ္ဇရေ၊မရှက်ကုန်။မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိသမာဒါနာ၊မိစ္ဆာအယူကိုဆောက်တည် ကုန်သော။ တေသတ္တာ၊တို့သည်။ ဒုဂ္ဂတိ၊ဒုဂ္ဂတိသို့။ ဂုစ္ဆန္တိ၊လားရကုန်၏။

(၃၁ ၇) ယေသ်တ္ထာ၊ တို့သည်။ အဘယော၊ မကြောက်အပ်သောဆွမ်း ခွက်၌၊ ဘယသ်ိနော၊ ကြောက်အပ်၏ဟု ရှုလေ့ရှိကုန်၏။ ဘယေစ၊ ကြောက်အပ်သော အင်္ဂါကြီး, ငယ်၌လည်း။ အဘယသ်ိနော၊ မကြောက် အပ်ဟုရှုလေ့ရှိကုန်၏။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိသမာဒါနာ၊ မိစ္ဆာအယူကို ဆောက်တည် ကုန်သော။ တေသတ္ထာ၊ တို့သည်။ ဒုဂ္ဂတိ ၊ ဒုဂ္ဂတိသို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားကုန်၏။

တတ္ထ ဘာသု ဂါထာသု၊ ထိုဂါထာတို့၌။ အလဒ္ဓိတာယေတိ၊ဟူသည် ကား။ အလဒ္ဓိတဗ္ဗေန၊ မရှက်အပ်သဖြင့်။ ဟိ၊ စ္စ။ဘိက္ခာဘာဇနံ၊ဆွမ်းခွက်။ သည်။ အလဒ္ဓိတဗ္ဗံနာမ၊ မရှက်အပ်သည်မည်၏။ တေဟနေ၊ထိုတက္ကတွန်း တို့ သည်ကား။ တံ။ ထိုဆွမ်းခွက်ကို။ ပဋိဗ္ဗာဒေတွာ၊ ဖုံးလွှမ်း၍။ ဝိစရန္တာ၊ သွား ကုန်သည်ဖြစ်၍။ တေန၊ ထိုဆွမ်းခွက်ဖြင့်။ လဒ္ဓန္တိနာမ။ ရှက်သည်မည်ကုန်၏။ လဒ္ဓိတာယေတိ၊ ဟူသည်ကား။ အပဋိစ္ဆန္နေန၊ အဖုံးအလွှမ်းမရှိသော ဟိရိကောပိနဂေါ်န၊ အရှက်ကို ဖျက်တတ်သော အင်္ဂါကြီးငယ်ဖြင့်။ လဒ္ဓိတဗ္ဗံ၊ ရှက်အပ်၏။ တေဟနေ၊ထိုတက္ကတွန်းတို့သည်ကား။ တံ၊ တိုအင်္ဂါကြီးငယ်ကို အပဋိစ္ဆာဒေတွာ၊ မဖုံးလွှမ်းမူ၍။ ဝိစရန္တာ၊ သွားကုန်သည်ဖြစ်၍။ လဒ္ဓိတာ ယေ၊ ရှက်အပ်သော အင်္ဂါကြီး,ငယ်ဖြင့်။ နလဒ္ဓန္တိနာမ၊ မရှက်သည်မည်ကုန် ၏။ တေန၊ ထို့ကြောင့်။ တေသံ၊ ထိုတက္ကတွန်းတို့အား။ အလဒ္ဓိတဗ္ဗေန၊ မရှက်အပ်သဖြင့်။ လဒ္ဓိတံ၊ ရှက်အပ်၏။ လဒ္ဓိတဗ္ဗေန၊ ရှက်အပ်သဖြင့်။ အလဒ္ဓိတံ၊ မရှက်။ တုစ္ဆဂဟဏဘာဝေန စ၊ အချည်းနှီးကိုယူသည်၏အဖြစ် ကြောင့်လည်းကောင်း။ အညတာ ဂဟဏတာဝေန စ၊ ဖောက်ပြန်သည်ကို ယူသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၊ မိစ္ဆာအယူသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တံ၊ ထိုမိစ္ဆာအယူကို။ သမာဒိယိတွာ၊ဆောက်တည်၍။ ဝိစရန္တာ၊ သွားကုန်သော။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိသမာဒါနာ၊ မိစ္ဆာအယူကို ဆောက် တည်ကုန်သော။ တေ သတ္ထာဝန၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည် ကား၊နိရယာဒိ ဘေဒံ၊ ဝရဲအစရှိသည် အပြားရှိသော။ဒုဂ္ဂတိ ၊ဒုဂ္ဂတိသို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊သွားကုန် ၏။ ကုတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနှက်တည်း။ အဘာယေတိ၊ အဘာယေဟူသည်ကား။ ဘိက္ခာဘာဇနံ၊ ဆွမ်းခွက်ကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ ရာဂ ဒေါသ မောဟ မာန ဒိဋ္ဌိ ကိလေသ ဒုစ္စရိတဘယာနံ၊ရာဂ ဒေါသ မောဟ မာန ဒိဋ္ဌိဟူသော ကိလေသာ ဒုစရိုက်ဘေးတို့၏။အနုပ္ပဇ္ဇနတော၊ မဖြစ်ခြင်းကြောင့်။ ဘိက္ခာဘာဇနံ၊ ဆွမ်းခွက်သည်။ အဘယံနာမ၊ ဘေး မရှိသည်မည်ကုန်၏။ ဘယေန၊ ဖြင့်။ တံ၊ကို။ ပဋိစ္ဆာဒေန္တာဝန၊ ဖုံးလွှမ်း သောသူတို့သည်ကား။ အဘယော၊ ဘေးမဟုတ်သည်၌။ ဘယဒဿိနော၊

နာမ၊ ဘေးဟု ရှုလေ့ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်မည်ကုန်၏၊ ဟီရိကောပိနဂ်ံပန၊ အရှက်ကို ဖျက်တတ်သော အင်္ဂါကြီး၊ ငယ်ကိုကား။ နိဿာယ၊မှီ၍။ ရာဂါဒိနံ၊ ဂုဏအစရှိသည်တို့၏။ ဥပဇ္ဇနတော၊ ဖြစ်ခြင်းကြောင့်။ တံ၊ ထိုအင်္ဂါကြီး၊ ငယ်သည်။ ဘယံနာမ၊ ဘေးမည်၏။ တဿ၊ ထိုအင်္ဂါကြီး၊ ငယ်ကို အပဋိဋ္ဌာဒနေန၊မဖုံးလွှမ်းသဖြင့်။ဘယေစ၊ဘေးဖြစ်သောအင်္ဂါကြီး၊ငယ်၌။ လည်း။အာဘထဒဿိနော၊ ဘေးမရှိဟုရှုလေ့ရှိကုန်၏။တဿ၊ထိုသူ၏။ တံ၊ ထိုင်းအင်္ဂါကြီးငယ်ကို။ အတယာ ဝဂဟဏသ၊ ဘေးမရှိဟုယူခြင်း၏။ သမာဒိနံ ဘာ၊ မြဲစွာဆောက်တည်သောကြောင့်။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိသမာဒါနာ၊ မိစ္ဆာအယူကို ဆောက်တည်ကုန်သော။ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ တံဒုဂ္ဂတိံ၊ ထိုအပါယ်အစရှိသော ဒုဂ္ဂတိသို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားကုန်၏။ ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။

ဒေဝနာဝသာနေ၊ ဒေသနာ၏အဆုံး၌။ ဗဟူ၊ များစွာ ကုန်သော။ နိဂဏ္ဌာ၊ တဂ္ဂတွန်းတို့သည်။ သံဝိဂ္ဂမာနသာ၊ ထိတ်လန့်သော စိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ပဗ္ဗဇိ သု၊ ရဟန်းပြုကုန်၏။ သမ္ဘတ္တာနံပိ၊ ရောက်လာသော ပရိသတ်တို့အားလည်း။ ဒေသနာ၊ ဒေသနာသည်။ သာတ္ထိကာ၊အကျိုးရှိသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိပရိသမာပနံ၊ နှစ်ဆယ် နှစ်ခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော နိရယဝဂ်၌ ရှစ်ခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော နိဂဏ္ဌစတ္ထု၏ ပြီးခြင်းကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏။

အဋ္ဌမံ၊ သော။ နိဂဏ္ဌ ဝတ္ထု၊ တည်း။

*

၂၂- နိရယဝဂ်၊ ၉-တိတ္ထိယသာဝက ဝတ္ထု

(နိဂဏ္ဌဝတ္ထု၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာတို့၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုပြီး၍ တိတ္ထိယသာဝက ဝတ္ထု၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာတို့၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုလိုသော အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသ ဆရာသည် အဝဇ္ဇေ၊ အစရှိသောပါဠိကို မိန့်သတည်း။)

အဝဇ္ဇေတိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ အာဝဇ္ဇေ ဟူသော ဤဓမ္မဒေသနာကို။ သဇ္ဇာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရန္တော၊နေတော်မူလျက်။ တိတ္ထိယ သာဝကေ၊ တိတ္ထိတို့၏တပည့်တို့ကို အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍၊ ကထေသိ၊ဟောတော်မူ၏။

ဟိ၊ ထင်စွာပြဦးအုံ။ ကေသို့ သမယေ၊ တစ်ပါးသောအခါ၌။ အညတိတ္ထိယသာဝကာ၊ သာသနာမှ အပဖြစ်ကုန်သော တိတ္ထိတို့၏ တပည့်တို့သည်။ အတ္ထ ဒနာ၊ မိမိ၏။ ပုတ္တာ၊ သားတို့သည်။ သမ္မာဒိဋ္ဌိကာနံ၊ သမ္မာအယူရှိကုန်သော။ ဥပသကာနံ၊ ဒါယကာတို့၏။ ပုတ္တေဟိ၊ သားကို့နှင့်။ သဒ္ဓိ၊ တကွ။ သပရိဝါရေ၊ အခြံအရံနှင့်တကွ။ ကိဋ္ဌမာနေ၊ ကဖားသည်တို့ကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့။ အာဂတကာလေ၊ လာသောအခါ၌။ ဝေါ၊ သင်တို့သည်။ သက္ကပုတ္တိယာ၊ သာကီဝင်မင်းသား ဖြစ်ကုန်သော။ သမဏာ၊ ရဟန်းတို့ကို။ နဝန္ဒိတ္ထ၊ ရှိမခိုးအပ်ကုန်။ တေသံ၊ ထိုသာကီဝင်မင်းသားရဟန်းတို့၏။ ဝိဟာရံ၊ သို့။ နာပိပဝိသိတ္ထ၊ ဝင်လည်းမဝင်အပ်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သာဝကံ၊ ကျိန်ဆဲခြင်းကို။ ကာရယိ သု၊ ပြုကုန်၏။ တေ၊ ထိုသတို့သား တို့သည်။ ဧကဒိဝသံ၊ တစ်နေ့သည်။ ဧတဝန ဝိဟာရသာ၊ ဧတဝန်ကျောင်း၏။ ဗာဟိဒ္ဓါ ရကောဋ္ဌကသာမန္တေ၊ တံခါးမုခ်၏အနီး၌။ ကီဋ္ဌန္တာ၊ ကစားကုန်သည်ရှိသော်။ ဝိပါသိတ္ထေရေ၊ ရေသိပ်ကုန်သည်။ အဟောသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ကေ၊ တစ်ယောက်သော။ ဥပါသကဒါရကံ၊ သုမ္မာအယူရှိသောသူ၏ သားကို။ တံ၊ သင်သည်။ ဧတ္ထ၊ ဤကျောင်းသို့။ ဂန္ဒွာ၊ သွား၍။ ပါနီယံ၊ ရေကို။ ပိဝိတ္ထာ၊ သောက်၍။ အမှာကံ ပါ၊ ငါတို့အားလည်း။ အာဟယိ၊ ဆောင်ခဲ့လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဟိဏိ သု၊ စေကုန်၏။ သော၊ ထိုသူငယ်သည်။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။ ပါဝိသိ၊ ဝင်၏။ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဝန္ဒိတ္ထာ၊ ရှိခိုး၍။ ပါနီယံ၊ ရေကို။ ပိဝိတ္ထာ၊ သောက်ပြီး၍ သမတ္ထံ၊ ထိုသို့မှာလိုက်သောအကြောင်းကို။ အာရောစေသိ၊ ကြားဏ်။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုသူငယ်ကို။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တွမေဝ၊ သင်သည်လျှင်။ ပါနီယံ၊ ရေကို။ ပိဝိတ္ထာ၊ သောက်၍။ ဂန္ဒွာ၊ သွား၍။ ဣတရေ ပိ၊ မှာလိုက်သော သူတို့ကိုလည်း။ ပါနီယံ၊ ရေကို။ ပိဝနတ္ထာယ၊ သောက်စေခြင်းငှာ။ ဣဓေဝ၊ ဤကျောင်းသို့သာလျှင်။ ပေသေဟိ၊ စေလေလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ တေ၊ ထိုသူငယ်တို့သည်။ အာဂန္ဒွာ၊ လာ၍။ ပါနီယံ၊ ရေကို။ ပိဝိ သု၊ သောက်ကုန်၏။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တေ၊ ထိုသူငယ်တို့ကို။ ပဏ္ဏာသာ ပေတွာ၊ ခေါ်စေ၍။ တေသံ၊ တို့အား။ သပ္ပါယံ၊ လျှောက်ပတ်သော။ ဓမ္မကထံ၊ တရားစကားကို။ ကထေတွာ၊ ဟောတော်မူ၍။ တေ၊ ထိုသူငယ်တို့ကို။ အစလသဒ္ဓေ။ မတုန်မလှုပ်ကြည်ညိုခြင်းတို့ကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ သရဏေသု၊ သရဏဂုံတို့၌ဌဝင်း။ သီလေသု၊ သီလတို့၌ဌဝင်း။ ပတိဋ္ဌာပေတိ၊ တည်စေ၏။ တေ၊ ထိုသူငယ်တို့သည်။ သကာနံ၊

ဂေဟာနံ၊ မိမိအိမ်တို့သို့။ ဂန္တွာ၊ သွားကုန်၍။ တမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ မာတာပိတူနံ၊ အမိအဘတို့အား။ အာရောစေသုံ၊ ကြားကုန်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နေသံ၊ ထိုသူငယ်တို့၏။ မာတာပိတရော၊ အမိအဘတို့သည်၊ နောဂါတို့၏။ ပုတ္တကာ၊ သားတို့သည်။ ဝိပန္နဒိဋ္ဌိကာ၊ ဖောက်ပြန်သော အယူရှိကုန်သည်။ ဇာတာတိ၊ ဖြစ်ကုန်၏ဟု၊ ဒေါမနဿပတ္တာ၊ နှလုံးမသာယာခြင်းသို့ ရောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ပရိဒေဝိံသု၊ ငိုမြည်တမ်းကုန်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ တေသံ၊ ထိုသူငယ်တို့၏မိဘတို့အား။ ဆေကာ၊ လိမ္မာကုန်သော သမ္ဘတုလာ၊ မျှားစွာကုန်သော။ ပဋ္ဌဝိသကာ၊ အိမ်နီးချင်း ဖြစ်ကုန်သော။ မနုဿာ၊ လူတို့သည်။ အာဂန္တွာ၊ လာ၍။ ဒေါမနဿံ၊ နှလုံးမသာယာခြင်းကို။ ဝူပသမတ္ထာယ၊ ငြိမ်းစေခြင်းငှာ။ ဓမ္မံ၊ တရားစကားကို။ ကထယိံသု၊ ဆိုကုန်၏။ တေ၊ ထိုသူငယ်တို့၏ အမိအဘတို့သည်။ တေသံ၊ ထိုအိမ်နီးချင်းဖြစ်ကုန်သောသူတို့၏။ ကထံ၊ စကားကို။ သုတ္တာ ကြား၍။ ကွမေဒါယကေ၊ ဤဘုရားယ်တို့ကို။ သမဏာသု ဂေါတမသော၊ ရဟန်းဂေါတမအားသာလျှင်။ နိယျာဒေသာမာတို့၊ ဆောက်နှင်းကုန်အံ့ဟု။ **မဟာနေန**၊ မျှားစွာသော။ ဥာတိဂဏေန၊ ဆွေမျိုးအပေါင်းနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။ နယိံသု၊ ဆောင်ကုန်၏။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တေသံ၊ ထိုသူတို့၏။ အဇ္ဈာသယံ၊ အလိုကို။ ဩလောကေတွာ၊ ကြည့်၍။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေန္တော၊ ဟောတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍။ ကွမာဂဝါ ထာ၊ ဤဂါတို့ကို။ အဘာသိ။ ဟောတော်မူ၏။

(၃၁၈) ယေသတ္တာ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့သည်။ အဝဇ္ဇေ၊ အပြစ်မရှိသော အကြောင်းဌာ။ ဝဇ္ဇမတိနော၊ အပြစ်ရှိ၏ဟု အယူရှိကုန်၏။ ဝဇ္ဇေ၊ အပြစ်ရှိသော အကြောင်းဌာလည်း။ အဝဇ္ဇဒဿိနော၊ အပြစ်မရှိဟုရှုလေ့ရှိကုန်၏။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိသမာဒါနာ၊ မိစ္ဆာအယူကို ဆောက်တည်ကုန်၏။ တေ သတ္တာ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်။ ဒုဂ္ဂတိံ၊ ဒုဂ္ဂတိသို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ လားရကုန်၏။

(၃၁၉) ယေသတ္တာ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့သည်။ ဝဇ္ဇေ၊ အပြစ်ရှိသော အကြောင်းကိုလည်း။ ဝဇ္ဇတော၊ အပြစ်ရှိသောအားဖြင့်။ အဝဇ္ဇေ၊ အပြစ်မရှိသော အကြောင်းကိုလည်း။ အဝဇ္ဇတော၊ အပြစ်မရှိသော အား ဖြင့်။ ဥ ဘတ္တာ၊ သိ၍။ သမ္မာဒိဋ္ဌိသမာဒါနာ၊ ကောင်းသောအယူကိုဆောက်တည်ကုန်၏။ တေသတ္တာ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်။ သုဂ္ဂတိံ၊ သုဂတိဘုံဝယ်သို့၊ ဂစ္ဆန္တိ၊ လားရကုန်၏။ ကွတိ၊ ဤသို့။ အဘာသိ၊ ဟောတော်မူ၏။)

စတ္ထ တာသု ဂါထာသု၊ ထိုဂါထာတို့၌။ အဝဇ္ဇေတိ၊ အဝဇ္ဇေဟူသည်ကား။ ဒသဝတ္ထုကာယ၊ ဆယ်ပါးသော အကြောင်းရှိသော။ သမ္မာဒိဋ္ဌိယာစ၊ သမ္မာအယူဟု၌လည်းကောင်း။ တဿာ၊ ထိုသမ္မာအယူ၏။ ဥပနိဿယဘူတေ၊ ဥပနိဿယဖြစ်သော။ ဓမ္မေစ၊ အကြောင်းဟု၌လည်းကောင်း။ ဝဇ္ဇမတိနောတိ၊ ဝဇ္ဇမတိနောဟူသည်ကား။ ဣဒံ၊ ဤအကြောင်းသည်။ ဝဇ္ဇံ၊ အပြစ်ဘည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဥပဟန္နမတိနော၊ ဖြစ်သော အယူရှိကုန်၏။ ဒသဝတ္ထုကာယ၊ ဆယ်ပါးသော အကြောင်းရှိသော။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိယာစ၊ မိစ္ဆာအယူသည်လည်းကောင်း။ တဿာ၊ ထိုမိစ္ဆာအယူ၏။ ဥပနိဿယဘူတေ၊ ဥပနိဿယဖြစ်သော။ ဓမ္မေစ၊ အကြောင်းဟု လည်းကောင်း။ အဝဇ္ဇဒဿိနော၊ အပြစ်မရှိဟု ရှုလေ့ရှိကုန်၏။ အဝဇ္ဇံ၊ အပြစ်မရှိသည်ကိုလည်း။ ဝဇ္ဇတော၊ အပြစ်ရှိသော အားဖြင့်။ ဝဇ္ဇဋ္ဌ၊ အပြစ်ရှိသည်ကိုလည်း။ အဝဇ္ဇတော၊ အပြစ်မရှိသော အားဖြင့်။ ဥ ဘော၊ သိ၍။ ဂဟဏသခ်ါတာယ၊ ယူခြင်းဟုဆိုအပ်သော။ တေသာ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိယာ၊ ကို။ သမာဒိန္နတ္တာ၊ မြဲစွာ ဆောက်တည်သောကြောင့်။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိသမာဒါနာ၊ မိစ္ဆာအယူကိုဆောက်တည်ကုန်သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ ဒုဂ္ဂတိ ၊ ဒုဂ္ဂတိဘဝသို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ လားရကုန်၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ဒုတိယ ဂါထာယ၊ ဒုတိယဂါထာ၌၊ ဝုတ္တဝိပရိယာယေန၊ ဆိုအပ်ပြီးသည့်မဖြန်သော အားဖြင့်။ အတ္ထော၊ အနက်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။

ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာ၏အဆုံး၌။ သဗ္ဗေပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော။ ဣတ၊ ထိုသူတို့သည်။ တီသုသံရဒဏသု၊ သရဏဂုံ သုံးပါးတို့၌၊ ပတိဋ္ဌာယ၊ တည်၍။ အပရာပရံ၊ အဆင့်ဆင့်။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ သုဏန္တာ။ နာကုန်သည်ဖြစ်၍။ သောတာပတ္တိဖလေ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌။ ပတိဋ္ဌတိ ၊ သုံ၊ တည်ကုန်၏။ ဣတိ ပရိသမာပနံ၊ နှစ်ဆယ် နှစ်ခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော နိရယဝဂ်၌ ကိုးခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော တိတ္ထိယသာဝက ဝတ္ထု၏ ပြီးခြင်းကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏။

နဝမံ၊ သော။ တိတ္ထိယာသာဝက ဝတ္ထု၊ တည်း။

နိရယဝဂ္ဂ ဝဏ္ဏနာ၊ သည်။, နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

ဒွါဒသတိမော၊ သော။ ဝဂ္ဂေါ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီ။

*

၂၃—နာဂဝဂ္ဂ

၁—အတ္တဒန္တ ဝတ္ထု

နှစ်ဆယ်နှစ်ခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော်ကား ဝတ္ထုတို့၏အစုံ ဖြစ်သော နိရယဝဂ်၌ဟောအပ်သော ဂါထာတို့၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုပြီး၍ ယခုအခါ နှစ်ဆယ်သုံးခုမြောက်ဖြစ်သော ရုပ်ဝတ္ထုတို့၏ အစုဖြစ်သော နာဂဝဂ်၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာတို့၏ အတ္ထ ဝဏ္ဏနာကိုပြုလိုသော အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသမထရာသည် အဟံနာဂေါ ဝါတိ ဟူသော ပါဠိကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။

(၂) အဟံ နာဂေါ ဝါတိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ အဟံ နာဂေါ ဟူသော ဤတရားဒေသနာကို။ သတ္ထာ၊ သည်။ ဇေတဝနေ၊ ၌။ ဝိရဟန္တော၊ လျက် အတ္တာနံ၊ ကိုယ်ကို။ အာရဗ္ဘ၊ ၍။ ကထေသိ၊ ၏။ ဝတ္ထု၊ ဝတ္ထုကို၊ အပ္ပမာဒ။ ဝဂ္ဂသ၊ အပ္ပမာဒဝဂ်၏။ အာဒိဂ်ါထာဝဏ္ဏနာယ၊ အစဂါထာအဖွင့်၌။ ဝိတ္ထာရိတမေव၊ ခဲ့အပ်သည်သာလျှင်တည်း။ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏ ကေဝလံ၊ ထိုစကားကို။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။

တတ္ထ၊ ၌။ မာဂ၊ လျှိုယာ၊ မာဂ၊ လျှိုသည်၊ တာသံ၊ ထိုသာမာဝတီအစရှိသော မိန်းမတို့အား။ ကိဉ္စိ၊ တစ်စုံတစ်ခုသောအမှုကို။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှာ။ အသက္ကု၊ ကိတ္တာ၊ မတတ်နိုင်သောကြောင့်။ သမဏာသ ဂေါတမသ္သ၊ ရဟန်း ဂေါတမအားသာလျှင်။ ကတ္တုံ၊ ပြုအပ်သောအမှုကို။ ကရိဿာမ၊ ပြုကုန် အုံ။ လ္ဟတိ၊ ဤသို့။ နာဂရာနံ၊ ပြည်သူတို့အား။ လဗ္ဘံ၊ တန်ဆိုးကို၊ ဒတ္တာ၊ ပေး၍။ သမဏံ ဂေါတမံ၊ ရဟန်းဂေါတမကို။ အန္တောနဂရံ၊ မြို့တွင်းသို့။ ပဝိသိ-တ္တာ၊ ကြွဝင်၍။ စရန္တံ၊ သွားသောရဟန်းဂေါတမကို။ ဒါသကမ္မကရပုရိ သေဟိ၊ ကျွန်အမှုလုပ်သောသူတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ အက္ကောသိတ္တာ၊ ဆဲ ရေး၍။ ပရိဘာသိတ္တာ၊ ရေရွတ်၍။ ပလာပေယ၊ ပြေးစေကုန်လော့။ ကတိ ဤသို့။ အာဏာပေသိ၊ စေ၏။ တိဏု ရသနေသု။ ရတနာသုံးပါးတို့၌။ အပ္ပ သန္နာ၊ မကြည်ညိုကုန်သော။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကာ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ အယူရှိကုန်သောသူ တို့သည်။ အန္တောဂရံ၊ မြို့တွင်းသို့။ ပဝိဋ္ဌံ၊ ဝင်သော။ သတ္ထာရံ၊ ကို။ အနုဗန္ဓိ-တ္တာ၊ လိုက်၍။ စောရောသိ၊ သင်ခိုးသူဖြစ်၏။ ဗာလောသိ၊ သင်မလိမ္မာ သူဖြစ်၏။ မူဠှောသိ၊ သင် တွေဝေသူဖြစ်၏။ ထေနောသိ၊ သင်ခိုးသူ ဖြစ်၏။ သြဠောသိ၊ သင်ကုလားအုတ်၏။ ဂေါဏောသိ၊ သင်နွားဖြစ်၏။

ဂခြေဘောသိ၊ သင်မြေဖြစ်၏။ နေရယိကောသိ၊ သင်ငရဲသူဖြစ်၏။ တိရစ္ဆာန်
ဂမေတာသိ၊ သင် တိရစ္ဆာန်ဖြစ်၏။ တုယ္ဟံ။ သင်အား။ သုဂတိ၊သုဂတိဘဝ
သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ။ တုယ္ဟံ၊ သင်သည်။ ဒုဂ္ဂတိယေဝ၊ ဒုဂ္ဂတိဘဝ်ကိုသာလျှင်။
ပါဋိဂဏ္ဍိ၊ အလိုရှိအပ်၏။ ဣတိ၊ဤသို့။ ဒသဟိ၊အကြောသဝ့ တ္ထူဟိ၊ဆယ်
ပါးသော ဆဲရေးခြင်းတို့ဖြင့်။ အက္ကောသန္တီ၊ ဆဲရေးကုန်၏။ ပရိဘာသန္တီ၊
ရေရွတ်ကုန်၏။ တံ၊ထိုစကားကို။ သုတ္ဝာ၊ ကြား၍။ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊
အရှင်အာနန္ဒာသည်။ သတ္ထာရံ၊ကို။ တေ၊ ဤအကြောင်းကို။ အဝေါစ၊
လျှောက်၏။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ဣမေ ဂရာ၊ ဤပြည်သူတို့သည်။ အမှေ၊
ငါတို့ကို။ အက္ကောသန္တိ၊ ဆဲရေးကုန်၏။ ပရိဘာသန္တိ၊ ရေရွတ်ကုန်၏။
ဣတော၊ဤပြည်မှ။ အညတ္ထ၊ တစ်ပါးသောအရပ်သို့။ ဂစ္ဆာမ၊သွားကုန်အံ့။
ဣတိ အဝေါစ၊ဤသို့လျှောက်၏။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ ကုဟိं၊ အဘယ်အရပ်
သို့။ ဂမိဿာမိ၊ သွားကုန်အံ့နည်း။ ဣတိ ပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊
ဘုရား။ အညံ၊ တစ်ပါးသော။ နဂရံ၊မြို့သို့၊ ဂမိဿာမိ၊ သွားကုန်အံ့။ ဣတိ
အဝေါစ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်၌။ မနုဿေ
သု၊ လူတို့သည်။ အက္ကောသန္တေသု၊ ဆဲရေးကုန်သည်ရှိသော်။ ပရိဘာ
သန္တေသု၊ ရေရွတ်ကုန်သည်ရှိသော်။ ပုန၊ တစ်ဖန်။ ကတ္ထ၊ အဘယ်အရပ်သို့။
ဂမိဿာမ၊ သွားကုန်အံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊
ဘုရား။ တတောပိ၊ထိုအရပ်မှလည်း။ အညံ နဂရံ၊ တစ်ပါးသော မြို့သို့။ ဂမိဿာ
မ၊ သွားကုန်အံ့။ ဣတိ အဝေါစ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်၌။
မနုဿေသု၊ လူတို့သည်။ အက္ကောသန္တေသု၊ ဆဲရေးကုန်သည် ရှိသော်။
ပရိဘာသန္တေသု၊ ရေရွတ်ကုန်သည်ရှိသော်။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ ကုဟိं၊
အဘယ်အရပ်သို့။ ဂမိဿာမ၊သွားကုန်အံ့နည်း။ ဣတိ ပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေးတော်
မူ၏။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ တတောပိ၊ထိုမြို့မှလည်း။ အညံ နဂရံ၊ တစ်ပါးသော
မြို့သို့။ ဂမိဿာမ၊ သွားကုန်အံ့။ ဣတိ အဝေါစ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ အာနန္ဒ၊
အာနန္ဒာ။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှာ။ နဝဋ္ဋတိ၊ မသင့်။ ဣတိ၊ ဤသို့
မိန့်တော်မူ၏။ ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌။ အဓိကရဏံ၊ အဓိကရဏ်းသည်။ ဥပ္ပန္နံ
ဖြစ်၏။ တတ္ထေव၊ ထိုအရပ်၌သာလျှင်၊ တဿ ၊ ထိုအဓိကရဏ်းသည်။ ဥပ
သန္တေ၊ ငြိမ်းသည်ရှိသော်။ အညတ္ထ၊ တစ်ပါးသောအရပ်သို့။ ဂန္တုံ၊ သွားခြင်း
ငှာ။ ဝဋ္ဋတိ၊ သင့်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်၏။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ ကေန၊ အဘယ်
အကြောင်းကြောင့်၊ တေ၊ ထိုသူတို့သည်။ တစ်နည်းကား။ တေ၊ သင်အား။ ကေန၊
အဘယ်သူသည်။ (ကေ ပန တေ၊ လည်း ပါ၍ အနုဝါဒ ရှိ၏။ တေ၊ သင်အား။

ကေပန၊ အဘယ်သူတို့သည် ပေး။) အင်္ဂြာသန္တိ၊ ဆဲရေးကုန်သနည်း။ ပရိဘာသန္တိ၊ ရေရွတ်ကုန်သနည်း။ လူတိပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဘဒ္ဒေ၊ ဘုရား။ ဒါသကမ္မကရေ၊ ကျွန်အမှုလုပ်တို့ကို။ ဥပါဒါယ၊ အစပြု၍။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော်သူတို့သည်။ အဂ္ဂေါသန္တိ၊ ဆဲရေးကုန်၏။ ပရိဘာသန္တိ၊ ရေရွတ်ကုန်၏။ လူတိအာဟ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ အဟံ၊ ဝါသည်။ သင်္ဂါမံ၊ စစ်မြေအရပ်သို့။ သြတိဏ္ဏဟတ္ထိနာဂသဒိသော၊ သင်္ဂ သော ဆင်ပြောင်နှင့်တူ၏။ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည် မှန်၏။ သင်္ဂါမံ၊ စစ်မြေ ပြင်အရပ်သို့။ သြတိဏ္ဏဟတ္ထိနော၊ သင်္ဂသော ဆင်ပြောင်သည်။ စတူဟ် ဒိသာဟိ၊ အရပ်လေးမျက်နှာတို့မှ၊ အာဂတော၊ လာကုန်သော။ သရေ၊ မြားတို့ကို။ သဟိတုံ၊ သည်းခံခြင်းငှာ၊ ဘာရော၊ ဝန်တည်း။ ဘဝေ၊ ထို့အတူသာလျှင်။ ဗဟူဟိ၊ များစွာကုန်သော။ ဒုဿီလေဟိ၊ သီလ မရှိကုန်သောသူတို့သည်။ ကထိတကထာနံ၊ ဆိုအပ်ကုန်သော စကားတို့ကို။ သဟနံနာမ၊ သည်းခံခြင်း မည်သည်ကား။ မယှံဘာရော၊ ငှာဝန်တည်း။ လူတိဝတ္ထာ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍။ အတ္ထာနံ၊ ကိုယ်တော်ကို။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေန္တော။ ဟောတော်မူလိုသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ လူမာ ဂါထာ၊ တို့ကို။ အဘာသိ၊ ၏။

(၃၂၀) အဟံ၊ ဝါသည်။ သင်္ဂါမေ၊ စစ်မြေအရပ်၌။ စာပတောဝ၊ လေးမှ။ ပတိတံ၊ ကျသော။ သရံ၊ ကို။ နာဂေါ၊ ဆင်ပြောင်သည်။ တိတိက္ခတိ ဝိယ၊ သည်းခံသကဲ့သို့။ အတိဝါကျံ၊ အလွန်အကျူးရမ်းကား၍ ဆိုသောစကား ကို။ တိတိက္ခိဿံ၊ သည်းခံအံ့။ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည် မှန်၏။ ဗဟုနော၊ လောကီလူအပေါင်းသည်။ ဗဟုဒုဿီလော၊ သီလမရှိသူ များ၏။

(၃၂၁) သမိဟိ၊ လူအပေါင်းအလယ်သို့။ ဂစ္ဆန္တာ၊ သွားကုန်သည်ရှိ သော်။ ဒန္တံ၊ ယဉ်ကျေးသော နွားမြင်းကို။ နိယန္တိ၊ ဆောင်ကုန်၏။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ ဒန္တံ၊ ယဉ်ကျေးသော နွားမြင်းကို။ အာဘိရုဟတိ၊ စီး၏။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ အတိဝါကျံ၊ အလွန်အကျူးရမ်းကား၍ ဆိုသောစကား ကို။ တိတိက္ခတိ၊ သည်းခံ၏။ ဝေ ရုပေါ။ ဤသို့သဘောရှိသော။ ဒန္တော၊ ယဉ်ကျေးသောသူသည်။ မနုဿေသု၊ လူတို့တွင်၊ သေဋ္ဌော၊ မြတ်၏။

(၃၂၂) ဒန္တာ၊ ယဉ်ကျေးကုန်သော။ အသ္သတရာ၊ အသ်တို့ရိုမြင်းတို့ သည်။ ဝရံ၊ မြတ်၏။ ဒန္တာ၊ ယဉ်ကျေးကုန်သော။ အာဇာနိယာ၊ လျင်စွာ သိခြင်းငှာ၊ စွမ်းနိုင်ကုန်သော။ သိန္ဓဝါစ၊ သိန္ဓာတိုင်းဌ်ဖြစ်ကုန်သောမြင်းတို့ သည်လည်းကောင်း။ ဒန္တာ၊ ယဉ်ကျေးကုန်သော။ ကုဉ္ဇရာ၊ ကုဉ္ဇရဟုဆိုအပ်

ကုန်သော။မဟာနာဂ၀ါစ၊ မြတ်သောဆင်တို့သည်လည်းကောင်း။ဝရဲ့၊မြတ်၏။ ဘတော၊ ထက်။ အတ္တန္ဆော၊ လေးပါးသော မင်္ဂတို့ဖြင့် မိမိကိုယ်ကို ဆုံးမအပ်ပြီးသောသူသည်။ နဝရဲ့၊မြတ်လှစ္စာ၏။ဣတိ၊ဤသို့။အဘာသိ၊၏။

တတ္ထ တာသု ဂါထာသု၊ ထိုဂါထာတို့တွင်။ နာဂေါ၀ါတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဟတ္ထိ၀ိယ၊ ဆင်ပြောင်ကဲ့သို့တည်း။ စာ၀ပတော ပတိတန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ဂန္ဓတော၊လေးမှ။မုတ္တဲ့၊ လွတ်သော။ အတိ၀ါကျန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ အဋ္ဌအနုရိယ၀ေါဟာရ၀သေန၊ ရှစ်ပါးသော အနုရိယ ၀ေါဟာရ၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ ပ၀တ္တဲ့၊ ဖြစ်သော။ ဝိတိက္ကမာစနံ၊ အလွန်အကျူးရမ်းကား၍ဆိုသော စကားတည်း။ တိတိက္ခိဿန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ သင်္ဂါမာ၀စရော၊ စစ်မြေအရပ်၌ ကျက်စားသော။သုဒန္တော၊ ကောင်းစွာယဉ်ကျေးသော။ မဟာနာဂေါ၊ ဆင်ပြောင်ကြီးသည်။ သတ္တိပဟာဒိနိ၊ လှံထိုးခြင်းစသည်တို့ကို။ ခေမာ၊ သည်းခံနိုင်၏။ စာ၀ပတော၊ လေးမှ။ မုစ္စိတွာ၊လွတ်၍။ အတ္တနိ၊ မိမိ၌။ ပတိကေ၊ကျကုန်သော။ သရေ၊ မြားကို့ကို။ အဂိဟည္ဟမာနော။ မ၀င်ပန်းမူ၍။ တိတိက္ခတိ၀ိယ၊ သည်းခံသကဲ့သို့။ ဧ၀မေ၀၊ ဤအတူလျှင်။ ဧ၀ံရူပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ အတိ၀ါကျံ။ အလွန်အကျူးရမ်းကား၍ ဆိုသောစကားကို။ တိတိက္ခိဿံ၊ သည်းခံအံ့။ သဟိဿာ၀မိ၊ သည်းခံအံ့။ ဣတိအဲယံ၊ ဤသည်လျှင်။ အတ္ထော၊ တည်း။ဒုဿီလော ဟိဘိ၊ ဟူသည်ကား။ ဟိ၊သင့်စွ။ ဗဟု၊ များစွာသော။ ဒုဿီလော၊ သော။ အယံ လောကိယမဟာဇနော၊ ဤလောကီလူအပေါင်းသည်၊ အတ္ထနော၊ မိမိ၏။ ရုစိတ၀သေန၊ နှစ်သက်သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ ၀ါစံ၊ အလွန်အကျူးရမ်းကား၍ဆိုသောစကားကို။ နိစ္ဆာရေတွာ၊ မြှောက်၍။ ဃဋ္ဋေန္တော၊ ထိခိုက်လျက်။ စရတိ၊သွား၏။ (၀ဒဟိ၊လည်းရှိ၏။ဆိုး၏။ပေး)တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌ အဋ္ဌမေဘဝနေ၀၊ လျစ်လျူရှုခြင်း လက္ခဏာရှိသည်သာလျှင် ဖြစ်သော။ အဓိ၀ါသနံ၊ သည်းခံခြင်းသည်။ မမ၊ ၀ါ၏။ ဘာရော၊ ဝန်တည်း။ သမိတိန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏။ ဥယျာနကီဠမဏ္ဍလာ ဒိသု၊ ဥယျာဉ်ကစားရာဖြစ်သော အ၀နှီး စသည်တို့၌။ မဟာဇနမဇ္ဈေ၊ လူအများအလယ်သို့။ ဂစ္ဆန္တော၊ သွားသည်ရှိသော်။ ဒန္ဓံ ဧ၀ံ၊ ယဉ်ကျေးသည်သာလျှင်ဖြစ်သော။ ဂေါဏဇာတိ၊ နွားမျိုး၌ဖြစ်သော သတ္တ၀ါ အပေါင်းကိုလည်းကောင်း။ အဿဇာတိ၀ါ၊ မြင်းမျိုးဖြစ်သော သတ္တ၀ါ အပေါင်းကိုလည်းကောင်း။ယာနေ၊ ယာဉ်၌။ ယောဇေတွာ၊ကား။နယန္တိ၊ ဆောင်ကုန်၏။ ဣဇာတိ၊ ဟူသည်ကား။ တထာရူပေဟေ၀ ဝါဟနေဟိ၊

ထိုသို့သဘောရှိသောယာဉ်တို့ဖြင့်သာလျှင်။ ဝစ္ဆဂြော၊ သွားသည်ရှိသော်။ ရာဇာပိ၊ မင်းသည်လည်း။ ဒန္တမေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ အတိရှဟတိ၊ စီးဏ၊ မနုဿေသူတိ၊ ကား။ မနုဿေသုပိ၊ လူအပေါင်းတို့တွင်လည်း။ စတူဟိ အရိယမဂ္ဂေဟိ၊ လေးပါးသော အရိယာမဂ်တို့ဖြင့်။ ဒန္တော၊ ယဉ်ကျေးသော။ နိဗ္ဗိသေဝေနော၀၊ ကိလေသာဟူသော အဆိပ်မရှိသောသူသည်သာလျှင်။ သေဋ္ဌော၊ မြတ်၏။ ယောတိ၀ါကျန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ဝေရုပုံ၊ သော၊ အတိက္ကမ၀ စနံ၊ အလွန်အကျူး ရမ်းကား၍ ဆုံသောစကားကို။ ပုနပ္ပုန၊ အဖန်တလဲလဲ။ ဝုစ္စမာနံပိ၊ ဆိုသော်လည်း။ တိတိက္ခတိ၊ သည်းခံ၏။ နပဋိပ္ပရတိ၊ ဆိုတုံ့မဆို။ နဝိဟညတိ၊ ရိုက်တုံ့မရိုက်။ ဝေရုပေါ၊ သော။ ဒန္တော၊ ယဉ်ကျေးသောသူသည်။ သေဋ္ဌော၊ မြတ်၏။ ဣတိ အယံ၊ လျှင်။ အတ္ထော၊ တည်း။ အဿ ဘရာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဝဠ ဝါယ၊ မြင်းမ၌။ ဂဒြဘေန၊ မြည်းကြောင့်။ ဇာတာ၊ ဖြစ်ကုန်သောမြင်းတို့တည်း။ အာဇာနိ ယာတိ၊ ဟူသည်ကား။ အဿ ဒမသာ ရထိ၊ မြင်းကိုဆုံးမသောရထားထိန်းသည်။ ယံ ကာရဏံ၊ အကြောင်းအကြောင်းကို။ ကာရေတိ၊ ပြုစေ၏။ တဿ၊ ထိုအကြောင်းကို။ ခိပ္ပံ၊ လျင်စွာ။ ဇာနနသမတ္ထော၊ သိခြင်းဌာနစွမ်းနိုင်သော။ သိန္ဓ၀ါတိ၊ ဟူသည်ကား။ သိန္ဓ၀ရဋ္ဌေ၊ သိန္ဓ၀တိုင်းဌ၌။ ဇာတာ၊ ဖြစ်ကုန်သော။ အဿာ၊ မြင်းတို့တည်း။ မဟာနာ၀ါတိ၊ ဟူသည်ကား။ ကုဠရသခ်ါတာ၊ ကုဠရဟုဆိုအပ်ကုန်သော။ မဟာဟတ္ထိနော၊ မြတ်သောဆင်မျိုးတို့တည်း။ အတ္ထာ ဒန္တော ဘတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဧတေ အဿရာစ၊ ထိုအသတိုရ်မြင်းတို့သည်လည်းကောင်း။ ဧတေ သိန္ဓ၀ါစ၊ ထိုသိန္ဓ၀တိုင်းဌ်ဖြစ်သောမြင်းတို့သည်လည်းကောင်း။ ဧတေ ကုဠရာစ၊ ထိုကုဠရဟုဆိုအပ်သောဆင်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ဒန္တာ၀၊ ယဉ်ကျေးမှုသာလျှင်။ ဝရံ၊ မြတ်၏။ အဒန္တာ၊ မယဉ်ကျေးကုန်သည်။ နု၊ မဟုတ်ကုန်။ ယောပနဲ၊ အကြင်သူသည်ကား။ စတူဟိ အရိယမဂ္ဂေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ အတ္တာနော၊ မိမိကိုယ်ကို။ ဒန္တာယ၊ ဆုံးမသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အတ္တာ ဒန္တော၊ မိမိကိုယ်ကိုဆုံးမပြီးသောသူသည်။ နိဗ္ဗိသေ ဝ နော၊ အဆိပ်အတောက်မရှိ။ အယံ၊ ဤသူသည်။ တတော ပိ၊ ထိုဆင်, မြင်းထက်လည်း၊ ဝရံ၊ မြတ်၏။ သဗ္ဗေဟိပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော။ ဧတေပိ၊ ထို့ထက်။ ဥတ္တရိတရော၊ အလွန်မြတ်၏။ ဣတိ အယံ၊ လျှင်။ အတ္ထော၊ တည်း။

ဒေသနာ၀ဏ္ဏနာ၊ ၌။ လဠုံ၊ တန်ဆိုးကို၊ ဂဟေတ္တာ၊ ယူ၍။ ဧ၀ံ၊ ဤသို့။ ဝိထိသိဿံ ဌာဒီသု၊ ခရီးမ ခရီးဆုံစသည်တို့၌။ ဌတ္တာ။ ရပ်၍။ အဂ္ဂော-

သန္တော၊ ဆဲရေးသော။ ပရိဘာသန္တော၊ ရေရွတ်သော။သဗ္ဗောဝိ၊အလုံး စုံလည်းဖြစ်သော။ သောမဟာဇနော၊ ထိုလူအပေါင်းသည်။ သောတာ ပတ္တိဖလာဒီနိ၊ တို့သို့။ ပါပုဏိံသု၊ ရောက်ကုန်၏။ ဣတိ ပရိသမာပနံ။ နှစ်ဆယ်သုံးခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော နာဂဝဂ်၌ ရှေးဦးစွာသော အတ္တဒန္ဓ ဝတ္ထု၏ ပြီးခြင်းကို။ ဗဒ္ဓတ်၊ မှတ်အပ်၏။

ပဌမံ၊ သော။ အတ္တဒန္ဓ ဝတ္ထု၊ တည်း။

*

၂၃-နိဝဂ္ဂ၊ ၂-ဟတ္ထာစရိယပုဗ္ဗကဘိက္ခု ဝတ္ထု

အတ္တဒန္ဓ ဝတ္ထုဌ် ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာတို့၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာ ကိုပြုပြီး၍ ယခုအခါ ဆင်ဆရာဖြစ်သော ရဟန်း၏ ဝတ္ထုဌ် ဟော ရာဖြစ်သော ဂါထာတို့၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုလိုသော အရှင်ဥဒ္ဒ ဓေါသသမ္ဘရာသည် နဟိ ဧတေဟိတိ စသော ပါဋ္ဌကို မိန့်သတည်း။

နဟိ ဧတေဟိတိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ဤတရားဒေသနာကို။ သတ္ထာ၊ သည်။ဧတေ ဝဝနေ၊ ဌ်။ ဝိဟရန္တော၊ လျက်။ တေ၊ တစ်ယောက်သော။ဟတ္ထာ စရိယပုဗ္ဗကံ၊ ဆင်ဆရာဖြစ်ဖူးသော။ဘိက္ခုံ၊ ကို။ အာရဗ္ဘ၊ ၍။ကထေသိ၊ ၏။

သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်။ ကေဒိဝသံ၊ ဌ်။ အစိရဝတီ နဒီတီရေ၊ အစိရဝတီမြစ်နား ဌ်။ ဧကံ ဟတ္ထိ ၊ တစ်စီးသောဆင်ကို။ ဒမေယျာမိတိ ၊ ဆုံးမ အံ့ဟု၍။ အတ္တာ၊ မိမိသည်။ ဣစ္ဆိတကာရဏံ၊ အလိုရှိအပ်သောအကြောင်း ကို။ သိက္ခာပေတံ၊ သင်ခြင်းငှာ။ အသက္ကောန္တံ၊ မတတ်နိုင်သော။ ဟတ္ထိ ဒမကံ၊ ဆင်ဆရာကို။ ဒိသွာ။မြင်၍။ သမီပေ၊ အနီးဌ်။ ဌိတော၊ ရပ်ကုန်သော၊ ဘိက္ခု၊ တို့ကို။ အာမန္တေတွာ၊ ခေါ်၍၊ အာဟကိရ၊ ဆိုသတတ်။ အာဝု သော၊ ငါ့ရှင်တို့။ အယံ ဟတ္ထာစရိယော၊ ဤဆင်ဆရာသည်။ဣမံ ဟတ္ထိ ဤဆင်ကို။ အသုသဒ္ဒါနေနာမ၊ ဤမည်သောအရပ်ဌ်။ သစေဝိဠေယျ၊ အကယ်၍ထိုးပြားအုံ့။ခပ်ပွမေဝ၊ လျင်စွာလျှင်။ဣမံ ကာရဏံ၊ ဤအကြောင်း ကို။ သိက္ခာပေယျ၊ သင်နိုင်ရာ၏။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။သော၊ ထိုဆင် ထိန်းသည်။ ထသ၊ ရဟန်း၏။ ကထံ၊ စကားကို။ သုတ္တာ၊ ကြား၍။ ဘထာ၊ ထိုရဟန်းဆိုတိုင်း။ ကတ္တာ၊ ပြု၍။တံ ဟတ္ထိ ၊ ထိုဆင်ကို။သုဒန္တံ၊ ကောင်းစွာယဉ်ကျေးအောင်။ဒမေဟိ၊ ဆုံးမ၏။ ယေဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းတို့ သည်၊ တံပဝတ္တိ ၊ ထိုအကြောင်းကို။ သတ္ထု၊အား။ဩာရောစေသုံ၊ကုန်၏။

သတ္ထာ၊ သည်။ တံဘိက္ခုံ၊ ကို။ ပက္ကောသာပေတွာ။ ခေါ်တော်မူစေ၍။ တယာ၊ သင်သည်။ ဝေဝုတ္တံ၊ ဤသို့ဆို၏ဟူသည်။ သစ္စံကိရ၊ မှန်သလော။ ကွတိပုစ္ဆိတွာ၊ ဤသို့မေးသောကြောင့်။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ သစ္စံ၊ မှန်၏။ ကွတ်ဝုတ္တော၊ ဤသို့ဆိုသည်ရှိသော်။ ဝိဂဟရိတွာ။ ကဲ့ရဲ့တော်မူ၍၊ မောဃပုရိသ၊ မင်ဖိုလ်မှအချည်းနှီးဖြစ်သောယောက်ျား။ တေ၊ သင်အား။ ဟတ္ထိယာနေ-နဝါ၊ ဆင်ယာဉ်ဖြင့်လည်းကောင်း။ အညေန၊ တစ်ပါးသော။ ဒန္တေနဝါ၊ ယဉ်ကျေးသော ယာဉ်ဖြင့်လည်းကောင်း။ ကိံ၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ သုဒန္တေဟိပိ၊ ကောင်းစွာ ယဉ်ကျေးသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဧတေဟိ ယာနေဟိ၊ ဤယာဉ်တို့ဖြင့်။ အဂတပုဗ္ဗံ၊ မရောက်ဘူးသော။ ဌာနံ၊ အရပ်သို့။ ဂန္တုံ၊ သွားခြင်းငှာ၊ သမတ္ထောနာမ၊ မစွမ်းနိုင်သောသူမည်သည်။ နအတ္ထိ၊ မရှိ။ အတ္တနာပန၊ မိမိကိုယ်ကိုကား။ သုဒန္တေန၊ ကောင်းစွာယဉ်ကျေးစေသဖြင့်။ အဂတပုဗ္ဗဌာနံ၊ မရောက်ဘူးသောအရပ်သို့။ ဂန္တုံ၊ သွားခြင်းငှာ။ သက္ကာ၊ တတ်ကောင်း၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အတ္တနာမေဝ၊ မိမိကိုယ်ကိုသာလျှင်။ ဒမေဟိ၊ ဆုံးမလော့။ တေ၊ သင်အား။ ဧတေသံ၊ ထိုဆင်တို့ကို။ ဒမေန၊ ဆုံးမသဖြင့်။ ကိံ၊ အဘယ်အကျိုး ရှိအံ့နည်း။ ကွတိ ဝတွာ၊ ၍။ ကွမံဂါထံ၊ ကို၊ အာဟ၊ ၏။

(၃၂၃) ဧတေတိ ယာနေဟိ၊ ဤယာဉ်တို့ဖြင့်။ အဂဂတံ၊ အိပ်မက်ဖြင့် မရောက်ဘူးသော။ ဒိသံ၊ နိဗ္ဗာန်ဟူသော အရပ်သို့။ နဟိ ဂစ္ဆေယျ၊ မရောက်နိုင်ရာ။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်။ အတ္တနာ၊ မိမိသည်။ သုဒန္တော၊ ကောင်းစွာယဉ်ကျေးသဖြင့်။ ဂစ္ဆေယျ၊ ရောက်ရာ၏။ တထာ ဒန္တေန၊ ထိုသို့ဆုံးမသဖြင့်။ ဒန္တော၊ ယဉ်ကျေးပြီးသောသူသည်။ ဒိသံ၊ နိဗ္ဗာန်ဟူသော အရပ်သို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏။ ကွတိအာဟ၊ ဤသို့ဟောတော်မူ၏။

တတ္ထာ၊ ထိုဂါထာ၏။ အတ္ထော၊ အနက်ကား။ ဟတ္ထိယာနာဒိနိ၊ ဆင်ယာဉ် အစရှိကုန်သော။ ယာနိ တာနိ ယာနာနိ၊ အကြင်ယာဉ်တို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ ဧတေဟိ ယာနေဟိ၊ ဤယာဉ်တို့ဖြင့်။ ကောစိ၊ တစ်စုံတစ်ယောက် သော။ ပဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သုပီနန္တေနပိ၊ အိပ်မက်ဖြင့်လည်း။ အဂတ-ပုဗ္ဗတ္တာ၊ မရောက်ဘူးသောကြောင့်။ အဂတန္တိသင်္ခါတံ၊ အဂတံဟု ဆိုအပ်သော။ နိဗ္ဗာနဒိသံ၊ နိဗ္ဗာန်ဟူသော အရပ်သို့။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်။ နဟိ ဂစ္ဆေယျ၊ မရောက်ရာ။ တထာ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်။ ပုဗ္ဗဘာဝေ၊ ရှေးအဖို့၌။ ကွန္ဒြိယဒမေန၊ ကွန္ဒြေကိုဆုံးမခြင်းဟုဆိုအပ်သော။ ဒန္တေန၊ ယဉ်ကျေးသဖြင့်။

အပရဘာဝေ၊ နောက်အဖို့၌။ အရိယမဂ္ဂဘာဝနာယ၊ အရိယမဂ်ကို ပွားခြင်းဟု ဆိုအပ်သော။ သုဒန္တေန၊ ကောင်းစွာ ယဉ်ကျေးသဖြင့်၊ ဒန္တော-နိဗ္ဗိသေဝနာ၊ အဆိပ်မရှိသော။ သပ္ပညော၊ ပညာရှိသော။ ပဂ္ဂလော၊ သည်။ အဂတပုဗ္ဗံ၊ အိပ်မက်တွင်မျှ မရောက်ဘူးသော။ တံဒိသံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန် အရပ်သို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏။ ဒန္တဘူမိ၊ယဉ်ကျေးသောတုံသို့။ပါပုဏာတိ၊ ရောက်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ , အတ္တဒမနမေဝ၊ ခြင်းသည်သာလျှင်။ တတော၊ ထက်။ ဝရံ၊ ၏။ ဣတိအယံ၊ လျှင်။ အတ္ထော၊ တည်း။

ဒေသနာဝသာနေ၊ ၌။ဗဟူ၊ များစွာသော သူတို့သည်။သောတာပတ္တိ-ဖလာဒီနိ၊ တို့သို့။ ပါပုဏိံသု၊ ၏။ ဣတိပရိသမာပနံ၊ ဤနှစ်ဆယ်သုံးခု တို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော နာဂဝဂ်၌ နှစ်ခုမြောက်ဖြစ်သော ဟတ္ထာ-စရိယ၊ ပုဗ္ဗကဝတ္ထု၏ ပြီးခြင်းကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏။

ဒုတိယံ၊ သော။ ဟတ္ထာစရိယပုဗ္ဗကဘိက္ခု ဝတ္ထု၊ တည်း။

*

၂ ဒု-နာဂဝဂ်၊ ၃-ပရိဒီဏ္ဏပြာဟ္မဏပုတ္တ ဝတ္ထု

(ဟတ္ထာစရိယ ပုဗ္ဗကရဟန်း၏ဝတ္ထု၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာတို့၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုပြီး၍ ယခုအခါ ပရိဒီဏ္ဏပြာဟ္မဏပုတ္တ ဝတ္ထု၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာတို့၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုလိုသော အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသဆရာသည် ဓနပါလောတိ စသောပါဠိ ကို မိန့်သတည်း။)

ဓနပါလောတိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ဤတရားဒေသနာကို။ သတ္ထာ၊ သည်။ သာဝတ္ထိယံ၊ ၌။ ဝိဟရန္တော၊လျက်။ အညတရဿ၊ အမှတ်မရှိသော။ ပရိဒီဏ္ဏပြာဟ္မဏဿ၊ ပုဏ္ဏားအို၏။ ပုတ္တေ၊ သားတို့ကို။ အာရဗ္ဘ၊ ၍။ ကထေသိ၊ ၏။

သာဝတ္ထိယံ၊ ၌။ အဠသတသဟဿဝိဘဝေ၊ရှစ်သိန်းသော ဥစ္စာရှိ သော။ ဧကော ပြာဟ္မဏော၊ပုဏ္ဏားတစ်ယောက်သည်။ဝယပ္ပတ္တာနံ၊အရွယ် သို့ရောက်ကုန်သော။စတုန္နံ ပုတ္တာနံ၊သားလေးယောက်တို့အား။အာဝါဟံ၊ ထိမ်းမြားခြင်းမင်္ဂလာကို။ကတ္တာ၊ ပြု၍။ စတ္တာရိသတသဟဿာနိ၊ လေး သိန်းသောဥစ္စာတို့ကို။အဒါသိကိရ၊ ပေးရသတတ်။ အထ၊ ထိုနောက်မှ။ အဿ၊ထိုပုဏ္ဏား၏။ပြာဟ္မဏိယာ၊ပုဏ္ဏေး မသည်။ ကာလံကတာယ၊ သေ သည်ရှိသော်။ ပုတ္တာ၊ သားတို့သည်။ သမ္ပတ္တယိ သု၊ တိုင်ပင်ကုန်၏။ အယံ၊

ဤအဘာသည်။အည့်၊ တစ်ပါးသော်၊ ဗြာဟ္မဏကို၊ ပုဏ္ဏားမကို။ သစေအာ
နေသတိ၊ အကယ်၍ဆောင်ယူအံ့။ တဿ၊ ထိုပုဏ္ဏားမ၏။ ကုစ္ဆိယံ၊ ဝမ်း
ဗိုက်။နိဗ္ဗတ္တာနံ၊ ဖြစ်သောသားတို့၏။ ဝသေန၊ အစွမ်းအားဖြင့်။ကုလသန္တကံ၊
အမျိုး၏ဥစ္စာသည်။ ဘိဇ္ဇိဿတိ၊ ပျက်လတ္တံ့။ ဟန္ဒ၊ ယခု။မယံ၊ ငါတို့သည်။ဗ
နံ၊ ထိုအဘာပုဏ္ဏားကို။ သင်ကျိုဿာမ၊ သင်ကြိုဟ်ကုန်အံ့။ ကွတိသမ္ဘဿယိ သု
ဤသို့တိုင်ပင်ကုန်၏၊ တေ၊ ထိုသားတို့သည်။ နံ၊ ထိုအဘကို။ ပဏ္ဍိတေဟိ၊
မွန်မြတ်ကုန်သော။ ဃာသစ္ဆာဒနဒါတိ၊ အစား,အဝတ်အစရှိသည်တို့ဖြင့်။
ဥပဋ္ဌဟန္တာ၊ လုပ်ကျွေးကုန်လျက်။ ဟတ္ထပါဒသမ္မာဒီဟိ၊ လက်ခြေဆုပ်
နယ်ခြင်းအစရှိသည်တို့ကို။ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏။ ဥပဋ္ဌဟိတ္တာ၊ လုပ်ကျွေး၍။
ကေဒိဝသံ၊ ဌ။ အဿ၊ ထိုပုဏ္ဏား၏။ ဒိယဝါ၊ နေ့ဌ။ နိဗ္ဗါယိတ္တာ၊ အိပ်၍။
ဝုဋ္ဌိတဿ၊ နိုးသည်ရှိသော်။ဟတ္ထပါဒေ၊ လက်ခြေတို့ကို။သမ္မာဟန္တာ၊ ဆုပ်
နယ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ပါဒ္ဓိယေကျံ ၊အသီးအသီး။ဃရာဝါသေ၊ အိမ်ရာထောင်
ခြင်းဌ။အာဒီနဝံ၊ အပြစ်ကို။ဝတ္တာ၊ ၍။မယံ၊ ငါတို့သည်။တုမှေ၊ သင်တို့ကို။
ကွမိနာ နိဟာရေန၊ ဖြင့်။ ယာဝဇီဝံ၊ အသက်ထက်ဆုံး။ ဥပဋ္ဌဟိဿာမ၊
လုပ်ကျွေးကုန်အံ့။သေသမနံပိ၊ ကြွင်းသောဥစ္စာကိုလည်း။နော၊ ငါတို့အား။
ဒေထ၊ ပေးကုန်လော့။ ကွတိ၊ သို့ယာစိ သု၊ တောင်းပန်ကုန်၏။ ဗြာဟ္မ-
ဏောပုဏ္ဏားသည်။ပုန၊ တစ်ဖန်။ကေဝကဿ၊ တစ်ယောက်တယောက်အား။
သတသဟဿံ၊ တသိန်း,တသိန်းစီ။ဒတ္တာ၊ ပေး၍။အတ္ထနော၊ မိမိ၏။ နိဝတ္ထ
ပါရုပနမတ္တံ၊ အဝတ်အရုံမျှကို။ ဌပေတ္တာ၊ ထား၍။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော။
ဥပဘောဂပရိဘောဂဉ္စ၊ အိမ်အသုံးအဆောင် ပရိက္ခရာကိုလည်း။ စတ္တာ
ရောကောဋ္ဌာသေ၊ လေးစုတို့ကို။ကတ္တာ၊ ပြု၍။နိယျာဒေသိ၊ ဆောင်နှင်း၏။
တံ၊ ထိုအဘကို။ဇေဋ္ဌပုတ္တော၊ သား‌ကြီးသည်။ကတိပါဟံ၊ နှစ်ရက်,သုံးရက်။
ဥပဋ္ဌဟိ၊ လုပ်ကျွေး၏။ အဘ၊ ထိုနောင်မှ။ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သ‌ဌ။ နှတ္တာ၊
ရေချိုး၍။ အာဂစ္ဆန္တံ၊ လာသော။ နံ၊ ထိုယောကျ်မကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။
ဒ္ဓါရကောဋ္ဌကေ၊ တံခါးပေါက်ဝ‌ဌ။ ဌတ္တာ၊ရပ်၍။ သုဏှာ၊ ချွေးမသည်။
ဧဝံအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ တဝ၊ သင်သည်။ ဇေဋ္ဌပုတ္တဿ၊ သား‌ကြီးအား။
သတံဝါ၊ တရာလည်းဖြစ်သော၊ သဟဿံဝါ၊ တစ်ယောက်လည်းဖြစ်သော။
အာဘိရေကံ၊ အလွန်ကို။ဒိန္နံ၊ ပေးခြင်းသည်။အတ္ထိကိ ၊ ရှိပါသလော။သဗ္ဗေ
သံ၊ ခပ်သိမ်းသောသားတို့အား။ ဒ္ဝေဒ္ဝေ သတဟဿာနိ၊ နှစ်သိန်း နှစ်သိန်း
တို့ကို။ ဒိန္နာနိနနု၊ ပေးအပ်၏မဟုတ်တုံလော။ သေသပုတ္တာနံ၊ ကြွင်းသော
သားတို့၍။ယရဿ၊ အိမ်၏။မဂ္ဂံ၊ ခရီးကို။နဇာနာသိကံ၊ မသိပါသလော။

ကျွတိအာဟာ၊ ဤသို့ဆိုမ်။ သောပိ၊ ထိုပုဏ္ဏားသည်ဟု၎င်း၊ သလီ၊ သူယုတ်မ။ နသေ၊ ပျက်မ်။ ကျွတိကုဋ္ဌိတွာ၊ ဤသို့အမျက်ထွက်၍။ အညသ္မာ၊ သား တစ်ယောက်မ်။ ဃရံ၊ အိမ်သို့။ အဂမာသိ၊ သွား၏။ တတော၊ ထိုသားအိမ် မှလည်း။ ကတိပါဟစ္စယေန၊ နှစ်ရက်လွန်သဖြင့်။ ကျမိနာ၀ ဥပါယေန၊ ဖြင့်လျှင်။ ပလာ၀ိတော၀ ပြေးရသည်သာလျှင်တည်း။ အညသ္မာ၊ တယောက် မ်။ ဃရံ၊ အိမ်သို့။ အဂမာသိ၊ သွား၏။ ကျွတိ ဝေ၊ ဤသို့။ ဇကဃရေ၊ တစ်အိမ်အိမ်ဖျ်လည်း။ ပဝေသနံ၊ ဝင်ရောက်ခြင်းကို၊ အလဘမာနော၊ မရသည်ရှိသော် ပဏ္ဍရဂ်ပဋ္ဌဲ၊ အ၀တ်ဖြူ ၀တ်သော သီတင်းသုံးခြင်းကို။ ပဋ္ဌဲတွာ။ သီတင်း သုံး၍။ သိက္ခာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှာ။ စရန္တော၊ သွားသည်ရှိသော်။ ကာလာနံ၊ ရှည်ကြာစွာသောကာလတို့ကို။ အစ္စယေန၊ လွန်သဖြင့်။ ဇရာဇိဏ္ဏော၊ အိုမင်း ဆွေးမြည့်သည်ဖြစ်၍။ ဒုဗ္ဗော ဇနဒုက္ခသေယျာယ၊ မကောင်းသောစားခြင်း မနကောင်းသောအိပ်ခြင်းဖြင့်။ မိလာယသရီယော၊ ညှိုးနွမ်းသောကိုယ်ရှိသည် ဖြစ်၍။ သိက္ခာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှာ။ စရန္တော၊ သွားပြီးသည်ရှိသော်။ အာဂမ္မ၊ ပြန်လာ၍။ ပိဏ္ဍိကာယ၊ အလျှားတစ်စောင်း၊ နိပန္နော၊ လျောင်းလျက်။ နိဒ္ဒံ၊ အိပ် ပျော်ခြင်းသို့။ ဩက္ကမိတွာ၊ ရောက်၍။ နိဒ္ဒါယုဋ္ဌာယ၊ အိပ်ရာမှနိုးလတ်သော်။ (ပဗုဒ္ဓါယ၊ လည်းရှိ၏။ နိုးသည်ရှိသော်၊ ပေး။) နိသိန္နော၊ ထိုင်လျက်။ အတ္တာနံ၊ ကိုယ်ကို။ ဩလောကေတွာ၊ ကြည့်၍။ ပုတ္တေသု၊ သားတို့၌။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ပတိဋ္ဌံ၊ ကိုးကွယ်ရာကို။ အပဿန္တော၊ မမြင်သည်ရှိ သော်။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ သမဏော ဂေါတမော၊ ရဟန်းဂေါတမသည်။ အဘ္ဘာကုဋ္ဌိကောကိရ၊ မျက်မှောင်မကြုတ်သတတ်။ ဥတ္တာနမုခေါကိရ၊ ရှင် သောမျက်နှာရှိသတတ်။ သုခသမ္ဘာသောကိရ၊ ချမ်းသာသော စကားရှိ သတတ်။ ပဋ္ဌိသန္ထာရ ကုသလောကိရ၊ စေ့စပ်ခြင်းဥ်ာ လိမ္မာတော်မူသတတ်။ သမဏံ ဂေါတမံ၊ ရဟန်းဂေါတမသို့။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်၍။ ပဋ္ဌိသန္ထာရ၊ စေ့စပ်ခြင်းကို။ လဘိတုံ၊ ရခြင်းငှာ။ သက္ကာ၊ တတ်ကောင်း၏။ ကျွတိစိန္တေသိ၊ ဤသို့ကြံ၏။ သော၊ ထိုပုဏ္ဏားသည်၊ နိ၀ါသနပါရုနံ၊ ဝတ်ရုံသောပုဆိုးဖြူ ကို။ သဏ္ဌပေတွာ၊ သိမ်းဆည်း၍။ ဘိက္ခာဘာဇနံ၊ ထမင်းခွက်ကို။ ဂဟေ တွာ၊ လွယ်၍။ ဒဏ္ဍံ၊ တောင်ဝှေးကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ဘဂ၀တော၊ ၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ အဂေသိ၊ သွား၏။ တေ၀ စနံ၊ ထိုစကားကို။ ဝုတ္တံပိ၊ ဟောကြားအပ်သည်သာတည်း။

(ခ) အ၀ထခေါ၊ ထိုအခါ၌။ အညတရော၊ အမှတ်မရှိသော။ မဟာသာလော၊ မျိုးသေဥစ္စာရှိသော။ လူခေါ၊ ခေါင်းပါးသော ကိုယ်, လက်ရှိသော။

လူခပါဝုရကော၊ညစ်နွမ်းသော အဝတ်ရှိသော။ ပြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏား သည်။ ယေန၊ အကြောင်အရပ်၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တေန၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားရှိရာအရပ်သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ကပ်၏။ ဥပသင်္ကမိတ္မာ၊ကပ် ပြီး၍။ ဧကမန္တံ၊ တဝှမ်းအပ်လျောက်ပတ်သော ဘရပ်၌။ နိသိဒိ၊ နေ၏။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သေမန္တံ၊ အရပ်၌။ နိသိန္နော၊ နေသော။ တေန၊ ထိုပုဏ္ဏားအိုနှင့်။ သဒ္ဓိ၊ကွ။ ပဋိသန္ထာရံ၊ စေ့စပ်ခြင်းကို။ ကတ္မာ၊ ပြု၍။ တေဝစနံ၊ ကို။ အာဟ၊ ဝါစ၊ ၏။ ပြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ တုံ၊သင်သည်။ ကိံ နု၊ အဘယ်ကြောင့်။ လူခေါ၊ ခေါင်းပါးသော ကိုယ်, လက်ရှိသနည်း။ လူခပါဝုရကော၊ ညစ်နွမ်းသော အဝတ်ရှိသနည်း။ ဣတိ ပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေး တော်မူ၏။ ဘောဂေါတမော၊ အိုရှင်ဂေါတမ။ ဣဒေဝ၊ ဤပြည်၌ ဆာလျှင်။ မေ၊ ငါ၏။ စတ္တာရော ပုတ္တာ၊ သားလေးယောက်တို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တေ၊ ထိုသားတို့သည်၊ မံ၊ ငါ့ကို။ ဒါရေဟိ၊ မယားတို့နှင့်။ သံပုစ္ဆိ၊ ထိုင်ပင်ကုန်၏။ ဃရာ၊ အိမ်မှ။ နိက္ခမေန္တိ၊ နှင်ထုတ်ကုန် ၏။ ဣတိအဝေါစ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ တေနဟိ၊ ထိုသို့တပြီးကား။ ပြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ တုံ၊ သင်သည်။ ဣမာ ဂါထာရော၊ ဤဂါထာတို့ကို။ ပရိယာပုဏိတ္မာ၊သင်၍။သဘာယံ။ သဘင်အလယ်၌။ မဟာဇနကာယေ၊ လူအမေါင်းသည်။သန္ဓိမတိတော၊စည်းဝေးသည်ရှိသော်။ ပုတ္တေသု၊ သားတို့ သည်။သန္ဓိပတိတေသု၊စည်းဝေးကုန်သည်ရှိသော်။ ဘာသတု၊ဆိုလေလော့။

ဇာတေဟိ၊ မွေးဖွားဖြစ်ပေါ်လာကြကုန်သော၊ တေဟိ၊ အကြင်သား တို့ကြောင့်။ အဟံ၊ သည်။ နန္ဒိဿံ၊ နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်ရပေပြီ။ ယေသဗ္ဗ၊ အကြင်သားတို့၏လည်း။ ဘဝံ၊ ချမ်းသာကြီးပွားခြင်းကို။ ဣစ္ဆိသံ၊တောင့် ထခဲ့ပြီ။ တေ၊ ထိုသားသည်။ ဒါရေဟိ၊ မယားတို့နှင့်။ သံပုစ္ဆ၊ တိုင်ပင် ကုန်၍။ သာ၊ ခွေးတို့သည်။ သူကရံ၊ ဝက်ကို။ ဝါရေန္တိ ဣဝ၊ တားမြစ် ကုန်သကဲ့သို့၊ သာ၊ ထိုခွေးမတို့သည်။ မံ၊ ငါ့ကို၊ ဝါရေန္တိ။ တားမြစ် ကြကုန်၏။

အသန္တာ၊သူတော်ကောင်းမဟုတ်ကုန်သော။ ဇမ္ဘာ၊ယုတ်မာကုန်သော။ ရုက္ခသာ၊ရက္ခိုသ်ဘီလူးတို့သည်။ ပုတ္တရူပေန၊သား၏အသွင်ဖြင့်။ မံ၊ငါ့ကို။ ဘာတ ဘာတာဟိ၊ ဖခင်ဖခင်ဟူ၍။ ဘာသရေကိုရ။ ခေါ ဝေါ ပြောဆို ကုန်သတတ်။ တေ၊ ထိုသားတို့သည်။ ဝယောဂတံ၊ နောက်ဆုံးအရွယ်ခဲ့ တည်သော။ မံ၊ငါ့ကို။ ဇဟန္တိ၊စွန့်ပစ်ကြကုန်၏။ နိဗ္ဗောဂေါ၊ မသုံးဆောင် ထိုက်သော။ ဇိဏ္ဏော၊ အိုမင်းသော။ အသော၊ မြင်းကို။ ခါဒနာ၊အစာမှ။ အပနိယတိ ဣဝ၊ ပယ်အပ်သကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ အဟံ၊ ငါ့ကို။ အပနိယန္တိ၊

ပယ်အပ်ကုန်၏။ ဗာလကာနုံ၊ သားမိုက်တို့၏။ ပိတာ၊ အဖဖြစ်သော။ ထေရော၊ အဖိုးအိုကြီးသည်။ ပရာဝါရေသု၊ သူတစ်ပါးအိမ်တို့၌။ ဘိက္ခာယံ၊ တောင်းစားရလေ၏။

မေ၊ ငါ၏။ယံပုတ္တော၊ အကြင်သားတို့သည်။ အနသဝါ၊ တုပ်ဝတ်ရှိသေခြင်းမရှိကြကုန်။ မေ၊ ငါ၏။ ဒဏ္ဍော၊ တောင်ဝှေးသည်။ စဏ္ဍံပိ ဂေါ-ဏံ၊ ကြမ်းသောနွားကိုလည်း။ ဝါရေတိ၊ မြစ်၏။ အထော၊ ထိုမှတစ်ပါး။ စဏ္ဍံပိ ကုက္ကုရံ၊ ကြမ်းသောခွေးကိုလည်း။ ဝါရေတိ၊ မြစ်၏။ တသ္မာ၊ ထို-ကြောင့်။ ဒဏ္ဍောဝ၊ တောင်ဝှေးသည်သာလျှင်။ သေယ္ယောကိရ၊ မြတ်သတတ်။

ဒဏ္ဍော၊ တောင်ဝှေးသည်။ အန္ဓကာရေ၊အမိုက်တိုက်၌။ပုရေ၊ရှေ့သွား-သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဂမ္ဘီရေ၊ အစောက်နက်သော ရေ၌။ ဝါမံ၊ ထောက်ရာတည်ရာကို။ ဧတိ၊ ရ၏။ ဒဏ္ဍဿ၊ စောင်ဝှေး၏။ အာနုဘာဝေန၊ အာနုဘော်ကြောင့်။ ခလိတ္ဝာ၊ ချော်သည်ရှိသော်။ ပဘိတ္တိ ဌတိ။ တစ်ဖန်-တည်ရာကိုရ၏။ ဣတိ ဘာသတု၊ ဤသို့ဆိုလော့။

သော၊ ထိုပုဏ္ဏား သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ တာ-ဂါထာယော၊ ထိုဂါထာတို့ကို။ ဥဂ္ဂဏ္ဍတ္ဝာ၊ သင်ပြီး၍။ ဗြာဟ္မဏာနုံ၊ ပုဏ္ဏားတို့၏။ တထာရူပေ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော။ သမာဂမဒိဝသေ၊ အညီ-အညွတ်စည်းဝေးသောနေ့၌။သဗ္ဗာလက်ာရပဋ္ဌိမဏ္ဍိတေသု၊ ခပ်သိမ်းသော-ဝန်ဆာတို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်အပ်ကုန်သော။ ပုတ္တေသု၊ သားတို့သည်။ တံ-သတံ၊ ထိုသဘင်ကို။ သြဂါဟိတ္ဝာ၊ သက်၍။ ဗြာဟ္မဏာနုံ၊ ပုဏ္ဏားတို့၏။ မဇ္ဈေ၊ ၌။မဟာရဟေသု၊မြတ်သောသူတို့အားသာလျှင် နေခြင်းငှာ ထိုက်-ကုန်သော။ အာသနေသု၊ နေရာတို့၌။ နိသိန္နေသု၊ နေကုန်သည်ရှိသော်။ အယံ၊ဤအခါသည်။ မေ၊ ငါ၏။ ကာလော၊ ချိန်အခါတန်ပြီ။ ဣတိ ဣတ္ထိ။ သဘာယမဇ္ဈေ၊ သဘင်အလယ်၌။ ဗဟိသိတ္ဝာ၊ ဝင်၍။ ဟတ္ထေ၊ လက်-ကို။ ဥက္ခိပိတ္ဝာ၊ မြှောက်၍။ အဟံ၊ ငါသည်။ တုမှာကံ၊ သင်တို့အား၊ ဂါထာရော၊ ဂါထာတို့ကို။ ဘာသိတုကာမော၊ ဆိုခြင်းငှာ အလိုရှိ၏။ သုဏိယထ၊ နာကုန်လော့။ ဣတိ ဝတ္ဝာ၊ ဤသို့ဆို၍။ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ ဘာသဿု၊ ဆိုလော့။ သုဏောမ၊ နာကုန်အုံ့။ ဣတိ ဝုတ္တေ၊ သော်။ ဌိတ-ကောဝ၊ရပ်လျက်သ ာလျှင်။ အသာသိ၊ ရွတ်၏။ ဧတနစ သမယေန၊ ထို-အခါ၌လည်း။ မနုဿာနုံ၊တို့၏။ဘေဝတ္ထံ၊ ဤသို့သောဝတ်သည်၊ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ မာတာပိတူနုံ၊ အမိအဘတို့၏။ သန္တိကံ၊

ဥစ္စာကို။ ခါဒန္ဓောဝ၊ စာလျက်။ မာတာပိတရော၊ အမိအဘတို့ကို။ နပေါ
သေတိ၊ မမွေးကျွေး။ သော၊ ထိုသားကို။ မာရေတဗ္ဗော၊ သတ်အပ်၏။
ဤတိ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ တေ၊ ပြာဟ္မဏ ပုတ္တာ၊ ထိုပုဏ္ဏားသားတို့သည်။
ပိတု၊ အဘ၏။ ပါဒေသု၊ ခြေတို့၌။ ပတိတွာ၊ ဝပ်၍။ တာတ၊ သခင်။ နော၊
အကျွန်ုပ်တို့အား။ ဇီဝိတံ၊ အသက်ကို။ ဒေထ၊ ပေးလော့။ ကိတိ ယာစိ သု၊
ဤသို့တောင်းပန်ကုန်၏။ သောပိ၊ ထိုအဘသည်လည်း။ ဟဒယမုဒုတာယ၊
နှလုံးနူးညံ့သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဘော၊ အချင်းတို့။ မေ၊ ငါ၏။ ပုတ္တကော၊
သားငယ်တို့ကို။ မာဝိနာသတိတ္ထ၊ မဖျက်ဆီးကုန်လင့်။ မံ၊ ငါ့ကို။ ပေါသိ
သန္တိ၊ မွေးကျွေးကုန်လတ္တံ့။ ကိတိ အာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ အထ၊ ထိုနောင်မှ။
အဿ၊ ထိုပုဏ္ဏား၏။ ပုတ္တေ၊ သားတို့ကို။ မနုဿဿ၊ လူတို့သည်၊ အာဟံသု၊
ဆိုကုန်၏။ သော၊ အချင်းတို့။ အဇ္ဇပဌ္ဌာယ၊ ယနေ့ကိုအစပြု၍။ ပိတရံ။
အဘကို။ သစေ နသမ္မာပဋ္ဌဂ္ဂိဿထ၊ အကယ်၍ ကောင်းစွာ မလုပ်ကျွေး
ကုန်သည်ဖြစ်အံ့။ ဝေါ၊ သင်တို့ကို။ ဃာတေဿာမ၊ သတ်ကုန်အံ့။ ဣတိ
အာဟံဟု၊ ဤသို့ဆိုကုန်၏။ တေ၊ ထိုသားတို့သည်။ ဘီတာ၊ ကြောက်ကုန်
သည်ဖြစ်၍။ ပိတရံ၊ အဘကို။ ပိဋ္ဌေ၊ အင်းပျဉ်၌။ နိသီဒါပေတွာ၊ နေစေ၍။
သယံ၊ ကိုယ်တိုင်။ ဥက္ခိပိတ္ဝာ၊ ထမ်း၍။ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့။ နေတ္ဝာ၊ ဆောင်၍။
သရီရံ၊ ကိုယ်ကို။ ဝေဌေန၊ ဆံဖြင့်။ ဗန္ဓိတ္ဝာ၊ သုတ်၍။ ဥဒ္ဒေ့တွာ၊
ပွတ်၍။ ဂန္ဓစုဏ္ဏာဒီဟိ၊ နံ့သာမှုန့်စသည်တို့ဖြင့်။ နှာပေတွာ၊ ရေချိုးစေ၍။
ပြာဟ္မဏိယော၊ ပုဏ္ဏားမတို့ကို။ ပဏ္ဏောသာပေတွာ၊ ခေါ်၍။ အဇ္ဇပဌ္ဌာယ
ယနေ့ကိုအစပြု၍။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ ပိတရံ၊ အဘကို။ သမ္မာပဋ္ဌဂ္ဂထ၊
ကောင်းစွာလုပ်ကျွေးကုန်လော့။ ပမာဒံ၊ မေ့လျော့ခြင်းသို့။ သစေအာ၀ဇ္ဇိ-
သထ၊ အကယ်၍ ရောက်ကုန်သည်ဖြစ်အံ့။ ဝေါ၊ သင်တို့ကို။ နိဂ္ဂဏ္ဍာဿာမ၊
နှိပ်ကွပ်ကုန်အံ့။ ဣတိ ဝတ္ဝာ၊ ဤသို့ဆို၍။ ပဏိတဘောဇနံ၊ မွန်မြတ်သော
ဘောဇဉ်ကို၊ ဘောဇေသုံ၊ လုပ်ကျွေးကုန်၏။

ပြာဟ္မဏော၊ ဝုဏ္ဏားသည်။ သုဘောဇနဿ၊ ကောင်းစွာ စားခြင်းကို
လည်းကောင်း။ သုခသေယ္ယဿ၊ ကောင်းစွာအိပ်ရခြင်းကို လည်းကောင်း။
အာဂမ္မ၊ စွဲ၍၊ ဂတိပါ ဟစ္စယေန၊ နှစ်ရက်သုံးရက် လွန်သဖြင့်။ သဠာတ
ဗလော၊ ဖြစ်သောအားရှိသည်ဖြစ်၍။ ဇီတိန္ဒြိယော၊ ပြည့်ဖြိုးသောကျန်းမာ
ရှိသည်ဖြစ်၍။ အဇ္ဇ ဘာ၀ံ၊ အတ္တဘောကို။ သြလောကေတ္ဝာ၊ ကြည့်၍။
မေ၊ ငါသည်။ အယံ သမ္ဘတ္တိ၊ ဤစည်းစိမ်ကို။ သမဏ၊ ဂေါမ်၊ ရဟန်းဂေါတမ

ကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ သဒ္ဓါ၊ ရဝေ၏။ ကြွတိ။ဤသို့။ ပဏ္ဍာကာရတ္ထာယ၊ လက်ဆောင်အလို့ငှာ။ကေဒုဿယုဂ်၊တစ်စုံသောပုဆိုးကို။အာဒါယ၊ယူ၍။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သန္ဓိကံ၊ အထံသို့။ ဂန္တွာ၊ သွား၍။ ကတပဋိယန္တာရော၊ ပြုအပ်သောစေ့စပ်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍။ ကေမန္ဒီ၊ တင့်အပ် လျောက်ပတ်သောအရပ်၌။ နိသိန္နော၊ နေလျက်။ တံဒုဿယုဂ်၊ ထိုပုဆိုးအစုံကို။ ဘဂဝတော၊၏၊ ပါဒမူလေ၊ ခြေရင်း၌။ ဌပေတွာ။ ထား၍။ ဘောဂေါ တမ၊ အိုရှင်ဂေါတမ။ မယံ၊ ဗြဟ္မဏာနာမ၊အကျွန်ုပ် ပုဏ္ဏားတို့မည်သည်ကား။ အာစရိယဿ၊ ဆရာ၏။ အာစရိယနော်၊ ဆရာ့ဥစ္စာကို။ ပရိယေသာမ၊ရှာကုန်၏။ ဘဝံဂေါတမော၊ ရှင်ဂေါတမသည်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ အာစရိယော၊ ဆရာတည်း။ အာစရိယဿ၊ ဆရာ၏ဥစ္စာကို။ ပဋိဥဂ္ဂဏှာတု၊ခံပါလေ့။ ကြွတိအာဟ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ဘဂဝါသည်။ တဿ၊ ထိုပုဏ္ဏားအား။ အနုကမ္ပာယ၊ အစဉ်သနားသဖြင့်။ တံ၊ ထိုပုဆိုးအစုံကို။ ပဋိဂ္ဂဟေတွာ၊ခံ၍။ဓမ္မံ၊တရားကို။ဒေသေသိ၊၏။ဒေသနာဝသာနေ၊ဒေသနာတော်၏ အဆုံး၌။ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်။ သရဏေသု၊ သရဏဂုံသုံးပါးတို့၌။ ပတိဋ္ဌာယ၊ တည်သဖြင့်။ ဝေဿာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ ဘောဂေါတမ၊ အိုရှင်ဂေါတမ။ မယံ၊ အကျွန်ုပ်အား။ ပုတ္တေဟိ၊ သားတို့သည်။ စတ္တာရိဝေ-သတ္ထာနိ၊ အမြဲလေးလုံးသော ထမင်းအိုးတို့ကို။ ဒိန္နာနိ၊ ပေးအပ်ကုန်၏။ တတော၊ ထိုလေးလုံးသောထမင်းအိုးတို့မှ။အဟံ၊အကျွန်ုပ်သည်။တုမှာကံ၊ အရှင်ဘုရားတို့အား။ ဒွေ၊ နှစ်လုံးသောထမင်းတို့ကို။ဒမ္မိ၊ လှူပါ၏။ကြွတိ အာဟ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုပုဏ္ဏားကို။သတ္ထာ၊သည်။ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ကလ္ယာဏ၊ ကောင်းသောသဘောရှိ၏။မယံပန၊ ငါတို့သည်ကား။ ရုစ္စနဋ္ဌာနမေဝ၊ နှစ်သက်သောအရပ်ကိုသာလျှင်။ ဂမိဿာမ၊ သွားကုန်အံ့။ ကြွတိဝတ္တွာ၊ ဤသို့ဆို၍။ ဥယျောဇေသိ၊ လွှတ်လိုက်၏။ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်။ ဃရံ၊ အိမ်သို့။ ဂန္တွာ၊သွား၍။ပုတ္တေ၊ သားတို့ကို။ဝေ၊ဤသို့။အာဟ၊ဆို၏။ တာတ၊ချစ်သားတို့။ သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။မယံ့။ငါ၏။ သဟာယော၊အဆွေခင်ပွန်းတည်း။မေ၊ငါ၏သည်။တဿ၊ ထိုရဟန်းဂေါတမအား။ဒွေဓုံဝတတ္ထာနိ၊ အမြဲနှစ်လုံးသော ထမင်းအိုးတို့ကို။ ဒိန္နာနိ၊ လှူအပ်ကုန်၏။တုမှေ၊သင်တို့သည်။ တသ္မိံ၊ ထိုရဟန်းဂေါတမကို။ သမ္ဘတ္တေ၊ ရောက်လတ်သည်ရှိသော်။ မာဝမဇ္ဇိတ္ထ၊ မမေ့မလျော့ကုန်လင့်။ ကြွတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ တေ၊ ထိုသားတို့သည်။ တာတ၊ ဘခင်းသားတို့၊ ကောင်းပြီဟု၍။ သမ္ပဋိစ္ဆိ ၁ သု၊ ဝန်ခံကုန်၏။

သတ္ထာ၊ သည်။ပုန္နဒိ၀သေ၊၌။ ပိဏ္ဍာယ၊ ၄ာ။ စရန္တော၊ သော်။ဧ၀ဋ္ဌ ပုတ္တသ၊ သားကြီး၏။ ဃရ၀ါရံ၊ အိမ်တံခါးသို့။အဂမာသိ၊ ရောက်တော်မူ၏။ သော၊ ထိုသားကြီးသည်။ သတ္ထာရံ၊ ကို။ ဒိသွာ၊မြင်၍။ပတ္တံ၊သပိတ်ကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ဃရံ၊အိမ်သို့။ပ၀ေသေတွာ၊ ပင့်ပြီး၍။ မဟာရဟေ၊ မြတ်သောသူတို့အား နေခြင်း၄ာထိုက်သော၊ပလ္လင်၊ ပလ္လင်၌။ နိသီဒါပေတွာ၊ နေစေ၍။ ပဏီတံ၊ မွန်မြတ်သော။ ဘောဇနံ၊ဘောဇဉ်ကို။အာဒါသိ၊ လှူ၏။ သတ္ထာ၊ သည်။ပုန္နဒိ၀သေ၊မိုးသောက်သောနေ့၌။လူတရာ၀ါပါ၊ သားတစ်ယောက်၏လည်း၊ ဃရံ၊ အိမ်သို့၊ အ၀မာသိ၊ ရောက်တော်မူ၏။ ပဋိပါဋိယာ၊ အစဉ်သဖြင့်။ သဗ္ဗေသံ၊ ခပ်သိမ်းသော သားတို့၏။ဃရာနိ၊ အိမ်တို့သို့။အဂမာတို့၊ရောက်တော်မူ၏။ သ၀ဗ္ဗေ ၊ခပ်သိမ်းကုန်သောသားတို့ သည်၊ တ၀ေ၀၊ ထိုအတူလျှင်။ သက္ကာရံ၊ ပူဇော်သက္ကာကို။ အကံသု၊ ပြုကုန်၏။ကေဒိ၀သံ၊၌။ ဧ၀ဋ္ဌပုတ္တော၊ သားကြီးသည်။ မဂ်လေ၊မဂ်လာကို၊ ပစ္စုပဋ္ဌိတေ၊ သည်ရှိသော်။ ပိ,တရံ၊ အာဘကို။ အာဟ၊ဆို၏။တာတ၊ဖခင်။ ကဿ၊ အာဘယ်သူသည်။ မဂ်လံ၊ မဂ်လာကို။ ဒေမ၊ လှူကုန်အံ့နည်း။ကျွတိ၊ အာဟ၊ဤသို့ဆို၏။အဟံ၊ငါသည်။ အညေ၊တပါးသူတို့ကို။နဇာနာမိ၊မသိ။ သုမ၀ော ဂေါတမော၊ သည်။ မယှံ၊ ငါ၏။ သဟာယော၊ အဆွေခင်ပွန်းတည်း။ ကျွတိ အာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ တေနဟိ၊ ထိုသို့တပြီးကား။ တံ၊ ကို။ သွာ၀ဏာယ၊နက်ဖြန်ကောင်းမှုအကျိုးငှာ။ ပဠ္ဍဟိ၊ဘိက္ခုသံဃာ၊ငါးရာ သောရဟန်းတို့နှင့်။သဒ္ဓိ ။တက္ခ။နိမန္တေထ၊ ဖိတ်ပါကုန်လော့။ကျွတိ ဝုတ္တော၊ သော်။ ပြာဟ္မဏော၊သည်။တထာ၊ ထိုသားကြီးဆိုတိုင်း။ အကာသိ၊ပြု၏။ သတ္ထာ၊ သည်။ပုန္နဒိ၀သေ၊ မိုးသောက်သောနေ့၌၊ သ၀ရိ၀ါရော၊အခြံအရံ နှင့်တကွ။ တဿ၊ ထိုသားကြီး၏။ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့။ အ၀မာသိ၊ ရောက်တော်မူ၏။သော၊ထိုသားကြီးသည်။ ဟရိကုပလိတ္တော၊ ဆေးဒန်းမြင်းသီလာ ဖြင့် လိမ်းကျံအပ်သော။ သဗ္ဗာလင်္ကာရ ပဋိ၀ိဘူသိတော၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော တန်ဆာတို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်အပ်သော။ ဂေ၀ေ၊ အိမ်၌။ ဗုဒ္ဓပွမုခံ၊ဘုရား အမှူးရှိသော။ ဘိက္ခုသံဃံ၊ ရဟန်းသံဃာကို။ နိသီဒါပေတွာ၊ နေစေ၍။ ဩ၊ အပ္ပေါဒတမခုံ၀ါယာ၊သေနစေ၀၊ ရေမရှိသောနို့ယနာဖြင့်လည်းကောင်း။ ပဏီတေန၊ မွန်မြတ်သော။ ခါဒနီယေန၊ ခဲဖွယ်ဖြင့်လည်းကောင်း။ ပရိ ဝိသိ၊လုပ်ကျွေး၏။ အန္တရာသတ္တာသ္မိ ယေ၀၊ ဆွမ်းဘုဉ်းပေးသည်၏အခြားမဲ့ ဖြစ်သာလျှင်။ပြာဟ္မဏာယ၊ ပုဏ္ဏား၏။ စတ္တာရော်ပုတ္တာ၊ သားလေးယောက်

တို့သည်။ သတ္တု၊ ၏။ သန္ဓိကေ၊ အထံ၌။ နိသီဒိတ္ဝာ၊ နေ၍။ အာဟံသု၊ လျှောက်ကုန်၏။ ဒေဝေါတမ၊အိုရှင်ဂေါတမ။ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်။ အမှာကံ၊ အကျွန်ုပ်တို့၏။ ပိတရံ၊ အဘကို။ ပဋိစ္စဂ္ဂါမ၊ လုပ်ကျွေးကုန်၏။ နပမဇ္ဇာမ၊ မခမ့်မလျော့ပါကုန်။ တဿ၊ ထိုပုဏ္ဏား၏။ အတ္တဘာဝံ။ အတ္တဘောကို။ ပဿထ၊ ရှုကုန်လော့။ကျွတိအာဟံသု၊ ဤသို့ဆိုကုန်၏။သတ္ထာ၊ သည်။ ဝေါ၊ သင်တို့၏။ ကတံ၊ ပြုခြင်းသည်။ ကလျာဏံ၊ ကောင်းသော သဘောရှိ၏။ မာတာပိတုပေါ သနံနာမ၊ အမိအဘတို့ကို လုပ်ကျွေးခြင်း မည်သည်ကား။ ပေါရာဏကပဏ္ဍိတာနံ၊ ရှေးပညာရှိတို့၏။အာစိဏ္ဏမေဝ၊ အလေ့အကျက်သည်သာလျှင်တည်း။ ကွတိ ဝတ္ထာ၊ တဿ နာဂဿ ဝိပ္ပဝုသေန(လ)ကုဋ္ဌာဇာစာတိ၊ ဟူ၍။ ကောဒဿနိပါတေ၊ ကေဒဿနိပါတ်၌။ ကွမ်၊ မာတုပေါသကနာဂရာဇ ဇာတကံ၊ ဤအမိကို လုပ်ကျွေးသော ဆင်မင်းဇာတ်ကို။ ဝိတ္ထာရေန၊အကျယ်အားဖြင့်။ ကထေတ္ဝာ၊ ဟောတော်မူပြီး၍။ ကွမ်၊ ဂါထံ၊ ကို။ အဘာသိ၊ ၏။

(၃၂၄) ဓနုပါလောနာမ၊ ဓနုပါလအမည်ရှိသော၊ ကုဋုမ्बေ၊ ဆင်ပြောင်သည်။ ကဋ္ဌကဘေဒနော၊ ခေတက်သောအမှုန်ယစ်ခြင်းရှိ၏။ ဒုန္ဒိဝါရယော၊ မြင်နိုင်ခဲ၏။ ဗဟွေါ၊ ဖွဲ့အပ်သော။ သဠ္ဠေ၊ ဆင်ပြောင်သည်။ ကဗဠံ၊အစာကို။ နာဘုဇ္ဇတိ၊ မစား။ ကုဋုမ्बေ၊ သည်။ နာဂဝနဿ၊ ဆင်တောကို။သုမရတို့၊ အောက်မေ့၏။ ကွတိအာဟ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။

တတ္ထ၊ထိုဂါထာ၌။ဓနုပါလောနာမာတိ၊ဟူသည်ကား။ဟဒါ၊ ထိုအခါ၌။ ကာသိကရညာ၊ကာသီကရာဇ်မင်းသည်။ ဟတ္ထာစရိယံ၊ ဆင်ဆရာကို၊ ပေသေတ္ဝာ၊ စေ၍။ ရမဏီယေ၊မွေ့လျော်ဘွယ်ရှိသော။ နာဂဝနေ၊ ဆင်တော၌။ ဂါဟာပိတဿ၊ ဖမ်းယူအပ်သော။ တဿ ဟတ္ထိနော၊ ထိုဆင်၏။ တေနာမံ၊ ဤအမည်တည်း။ ကဋ္ဌကဘေဒနောတိ၊ ဟူသည်ကား။ တိဓိဏ မဒေါ၊ ထက်သောအမှုန်ယစ်ခြင်းသည်။ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည် မှန်၏။ ဟတ္ထိနံ၊ ဆင်တို့၏။ မဒကာလေ၊ အမှုန်ယစ်သောအခါ၌။ကဏ္ဌစုဋ္ဌိကာ၊ နားစွန်းဖျားသည်။ ပဘိဇ္ဇန္တိ၊ ပေါက်ကွဲကုန်၏။ပကတိယာပိ၊သဘောအားဖြင့်လည်း။ဟတ္ထိနော၊တို့ကို။ တသ္မိံ ကာလေ၊ ထိုအခါ၌။ အက်ုံသေနဝါ၊ ချွန်းဖြင့်လည်းကောင်း။ ကုန္တတောမရေနဝါ၊ လှံမ ခက်ရင်းဖြင့် လည်းကောင်း။ နိဂ္ဂဏှန္တာ၊ နှိပ်ကုန်သည်ရှိသော်။စဏ္ဍာ၊ကြမ်းကုန်သည်။ ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ယောပန၊ ထိုဓနုပါလဆင်သည်ကား။ အတိစဏ္ဍောယေဝ၊ အလွန်ကြမ်းသည်သာလျှင်တည်း။ တေန၊ ထိုကြောင့်။ ကုဋ္ဌကဘေဒနော ဒုန္ဒိဝါရယောတိ၊ ကဋ္ဌကဘေဒနော ဒုန္ဒိဝါရယောဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ဆိုအပ်၏။

ဗဒ္ဓေါ ကဗဠံ နဘုဥ္ဇတိတိ၊ ဗဒ္ဓေါကဗဠံ နဘုဥ္ဇတိ ဟူသည်ကား။ သော၊ ထိုနေပါလဆင်ကို။ ဗဒ္ဓေါ။ ဖွဲ့အပ်သည်၊ နေ၊ မဟုတ်။ ဟတ္ထိသာလံပန်၊ဆင်တင်းကုပ်တို့အား။ နေတ္တာ၊ ဆောင်၍။ ဝိစိတြသာဏိယာ၊ဆန်းကြယ်သော တင်းတိမ်ဖြင့်။ ပရိက္ခိပါပေတ္တာ၊ ရံစေ၍။ ကတပန္နပရိဘဏ္ဍာယ၊ ပြုအပ်သော နံ့သာအဆောက်အဦး၏ဥပရိ၊ အထက်၌။ ဗဒ္ဓဝိစိတြဝိတာနာယ၊ ဖွဲ့အပ်သောဆန်းကြယ်ကော်ဒီတာန်ရှိသော။ ဘူမိယာ၊ မြေ၌။ ဌပိတော၊ ထားအပ်သည်ဖြစ်၍။ ရဇ္ဇုယာ၊ မင်းသည်။ရာဇာရဟေန၊ မင်းအားထိုက်သော။ နာနဂ္ဂရသေန၊ အထူးထူးသောမြတ်သောအရသာရှိသော။ဘောဇနေန၊အစာဖြင့်။ဥပဋ္ဌာပိတောဟိ၊လုပ်ကျွေးသော်လည်း။ကိဉ္စိ၊တစ်စုံတစ်ခုကို။ ဘုဉ္ဇိတုံ၊ စားခြင်းငှာ။နဏ္ဍစ္ဆိ၊ အလိုမရှိ။ ဟတ္ထိသာလံ၊ ဆင်တင်းကုပ်သို့ ပရိသီတမတ္ထံပန၊ ဝင်ကာမျှကိုကား။ သန္ဓာယ၊ရည်၍။ ဗဒ္ဓေါကဗဠံနဘုဥ္ဇတီတိ၊ ဗဒ္ဓေါ ကဗဠံ နဘုဥ္ဇတီဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ဆိုအပ်၏။ သုမရုတိနာဂဝနသာတိ၊ ဟူသည်ကား။ သော၊ ထိုဆင်ပြောင်သည်။ မေ၊ ငါ၏။ ဝသဋ္ဌာနံ၊ နေရာအရပ်သည်။ ရမဏီယ၊ မွေ့လျော်ဘွယ်ရှိ၏။ ဣတိ၊ သို့။နာဂဝနံ၊ ဆင်တောကို။ သရတိ၊ အောက်မေ့၏။ အဿ၊ ထိုဆင်၏။ မာတာပန၊ အမိသည်ကား။ အရညေ၊ တောဌ်။ ပုတ္တဝိယောဂေန၊ သားနှင့်ကွေကွင်းခြင်းကြောင့်။ ဒုက္ခပ္ပတ္တာ၊ ဆင်းရဲခြင်းသို့ ရောက်သည်။အဟောသိ၊ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုဆင်သည်၊မာတာပိတုဥပဋ္ဌာနဓမ္မော၊အမိအဘကိုလုပ်ကျွေးခြင်းတရားသည်။ မေ၊ငါ့အား။နပုရတိ။ မပြည့်။ မေ၊ ငါ့အား။ ဣမိနာဘောဇနေ၊ ဤအစာဖြင့်။ ကိं၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း။ ဣတိ၊ဤသို့။ ဓမ္မိကံ၊ တရားကိုစောင့်လျက်။ မာတာပိတုဥပဋ္ဌာနဓမ္မမေဝ၊ အမိအဘကိုလုပ်ကျွေးခြင်း တရားကိုသာလျှင်။ သရိ၊ အောက်မေ့၏။ တဿိံ၊ နာဂဝနေယေဝ၊ ထိုဆင်တောဌ်သာလျှင်။ ဌိတေန၊ နေသဖြင့်။ တံပန၊ထိုအမိအဘကို လုပ်ကျွေးခြင်းကိုကား။ပူရေတုံ၊ ပြည့်ခြင်းငှာ။ယသ္မာ၊အကြင်ကြောင့်။သက္ကာ၊ တတ်ကောင်း၏။ တေန၊ ထို့ကြောင့်။ သုမရတိ နာဂဝနသကုဋ္ဌရောတိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ သတ္တရိ၊သည်။ အတ္တနော၊ ကိုယ်တော်၏။ ဣမံ ပုဗ္ဗစရိယံ၊ ရှေးအကျင့်ကို။ အာဟရိတ္တာ၊ ဆောင်တော်မူ၍။ ကထေန္တော၊ ဟောတော်မူသည်ရှိသော်။ ကထေန္တော ထေဝ၊ ဟောစဉ်ပင်လျှင်။သဗ္ဗေပိ၊ အလုံးစုံလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ တေ၊ထိုပုဏ္ဏားတို့သည်။ အဿုဝါရာ၊မျက်ရည်အယဉ်တို့ကို။ပဝတ္တေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍။ မုဒုဟဒယာ၊နှုးညံ့သော နှလုံးရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဩဟိတသောတာ၊ နားထောင်ကုန်သည်။ ဘဝိံသု၊ဖြစ်

ကုန်၏။အထ၊ထိုနောင်မှ။ နေသံ၊ထိုပုဏ္ဏားသားတို့အား။ဆဂ၀ါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သပ္ပါယံ၊ လျှောက်ပတ်သည်ကို။ ဝိဒိတွာ၊ သိ၍။ သစ္စာနှိ၊ သစ္စာတို့ကို။ ပကာသေတွာ၊ ပြ၍။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေတိ၊ ဟော၏ တော်မူ၏။

ဒေသနာ၀သာနေ၊ ၌။ ပုတ္တေတိစေ၀၊ သားတို့နှင့် လည်းကောင်း။ သုဏိသာဟိစ၊ ချွေးမတို့နှင့်လည်းကောင်း။ သဒ္ဓိံ၊တကွ။ ဗြာဟ္မဏောပိ၊ ပုဏ္ဏားသည်လည်း။ သောတာပတ္တိဖလေ၊ ဖိုလ်၌။ပတိဋ္ဌဟိ၊ တည်၏။ကျေတိ-ပရိသမာပနံ၊ နှစ်ဆယ်သုံးခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော နာ၀ဝက်၌။ သုံးခုမြောက်ဖြစ်သော။ ပရိဇိဏ္ဏဗြာဟ္မဏ၀တ္ထု၏ ပြီးခြင်းကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏။

တတိယံ၊ သော။ ပရိဇိဏ္ဏဗြာဟ္မဏ၀တ္ထု ၀တ္ထု၊တည်း။

*

၂၃-နာ၀ဂ၀ဏ္ဏ၊ ၄-ပသေနဒိကောသလ၀တ္ထု

(ပရိဇိဏ္ဏဗြာဟ္မဏ၀တ္ထု ၀တ္ထုဌ် ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာတို့၏ အတ္ထ၀ဏ္ဏနာကို ပြုပြီး၍ ယခုအခါ ပသေနဒိကောသလ ၀တ္ထုဌ် ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာတို့၏ အတ္ထ၀ဏ္ဏနာကို ပြုလိုသော အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသဆရာသည် မိဒ္ဓိ ယဒါဟောတိ စသော ပါဠိကို မိန့်သတည်း။)

မိဒ္ဓိ ယဒါ ဟောတိတိ ဤမှ ဓမ္မဒေသနံ၊ဟူသော ဤတရားဒေသနာကို သတ္ထာ၊ သည်။ ဇေတဝနေ၊ ၌။ ဝိဟရန္တော၊ လျက်။ ရာဇာနံပသေနဒိ၊ ကောသလံ၊ ပသေနဒိ ကောသလမင်းကြီးကို။ အာရဗ္ဘ၊ ၍။ ကထေသိ၊ ၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ ကေသို့ ၊ သံမယေ၌။ရာဇာ၊ပသေနဒိကောသလမင်းကြီးသည်။ တဏ္ဍုလဒေါဏသ၊ ဆန်တစရွက်ဖြင့်။ သြဒနံ၊ ချက်သော ထမင်းကို။ တဒနုရူပေန၊ ထိုထမင်းအား လျော်သော။သူပဗျဉ္ဇနေန၊ လက်သုတ်ဟင်းလျှာဖြင့်၊ဘုဉ္ဇတိ၊စား၏။သော၊ ထိုပသေနဒိကောသလမင်းကြီးသည်၊ တံဒိ၀သံ၊ထိုနေ့၌။ ဘုတ္တ၀ါတရာသော၊ နံနက်စာ စားပြီးသော်။ ဘတ္တသမ္မဒံ၊ ထမင်း၏ယစ်ခြင်းကို။ အ၀ိနောဒေတွာ၀၊ မဖျောက်မူ၍သာ လျှင်။သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့၊ ဂန္တွာ၊သွား၍။ကိလန္တ-ရူပေါ၊ ပင်ပန်းသောကိုယ်ရှိလျက်။ ဤတောစိတောစ၊ ထိုမှ ဤမှလည်း။ သံပရိ၀တ္တတိ၊လူးလည်း၏။ နိဒ္ဒါယ၊ ငိုက်မျည်းခြင်းဖြင့်။ သဘိဘုယျမာ၊

နောပိ၊ နိုပ်စက်သည်ဖြစ်၍လည်း၊ ဥဇုကံ၊ ဖြောင့်စွာ။ နိပဇ္ဇိတုံ၊ အိပ်ခြင်းငှာ။ အသက္ကောဇ္ဈာ၊ မတတ်နိုင်သည်ဖြစ်၍။ ကေမန္ဒီ၊ ဌ်။ နိသီဒိ၊ နေ၏။ အထ၊ ထိုနောင်မှ။ နံ၊ ထိုပသေနဒိကောသလမင်းကြီးကို။ သတ္ထာ၊ သည်။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းကြီးအဝိဿမိတွာ ဝ၊ ပင်ပန်းခြင်းကို မဖျောက်မူ၍သာလျှင်။ အာဂဇတာ၊ လာသည်။ အသိကိ၊ ဖြစ်သလော။ ကွတိ ပုဏ္ဏိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ အာမ၊ ၏။ ဘုတ္တကာလတော၊ ထမင်းစားသောအခါမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ မေ၊ အား။ မဟာဒုက္ခံ၊ ကြီးစွာသော ဆင်းရဲသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကွတိ အဝေါစ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ အထ၊ ထိုနောင်မှ။ နံ၊ ထိုပသေနဒိကောသလမင်းကြီးကို။ သတ္ထာ၊ သည်။ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး။ အတိပဟုဘောဇနသ၊ များစွာစားကြူးသောသူ အားဧ ဝ ဒုက္ခံ၊ ဤသို့ဆင်းရဲသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကွတိ ဝတ္တွာ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍။ ကွမ်ဂါထံ၊ ကို။ အာဟ၊ ၏။

(၃) (၃၂၅) ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌။ ပုရိသော၊ ယောက်ျားသည်။ မဒ္ဒီစ ထိန, မိဒ္ဓနိုပ်စက်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ မဟဗ္ဗသောစ၊ များစွာစားကြူးသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ နိဝါ ဝ ပုဗ္ဗော၊ အစာဖြင့်ကျွေးမွေးအပ်သော။ မဟာ ဝ ရာ ဟော ဝ ၊ ဝက်ကြီးကဲ့သို့။ နိဒ္ဒါယိတာ၊ အိပ်ကြူးလေ ရှိသည်ဖြစ်၍။ သံပရိဝတ္တသာယီ၊ တစ်ပြောင်းပြန်ပြန်လူးလည်း၍ အိပ်၏။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ မနုဿော၊ ပညာနည်းသောသူသည်။ ပုနပ္ပုန၊ အဖန်တစ်လဲလဲ ဝတ္ထံ၊ အမိုးမ်ားတိုက်သို့။ ဥပေတိ၊ ကပ်ရ၏။ ကွတိ၊ ဤသို့ဟောတော်မူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ မိဒ္ဓီတိ၊ ကား။ ထိနမိဒ္ဓါဘိဘူတော၊ ထိနမိဒ္ဓနိုပ်စက်ခြင်းရှိသောသူတည်း။ မဟဗ္ဗသောစာတိ၊ ကား။ မဟာဘောဇနော၊ များစွာ စားကြူးသောသူတည်း။ အာဟရဟတ္ထက၊ လက်ကိုဆွဲ၍ထူမှ ထနိုင်အောင်စားကြူးသောပုဏ္ဏား။ အလံသာဋ္ဌက၊ ပုဆိုးကျွတ်အောင်စားသောပုဏ္ဏား။ တတြ ဝ ဋ္ဌက၊ စားရာ၌ လည်းအောင် စားသောပုဏ္ဏား။ ကာကမာသကဘုတ္တာ မိဟကာနံ၊ ခံတွင်းမှကျီးနှိုက်၍ စားလောက်အောင် စားသော ပုဏ္ဏားတို့တွင်။ အညတရောဝိယ၊ တစ်ယောက် တစ်ယောက်သော ပုဏ္ဏားကဲ့သို့တည်း။ နိဝါ ဝ ပုဗ္ဗောတိ၊ ကား။ ကုဏ္ဍဓာဒိနာ၊ ဆန်ကွဲစသော သူကရတဘတ္တေန၊ ဝက်စာဖြင့်။ ပုဗ္ဗော၊ မွေးသည်တည်း။ ဟိသ္ဒ်၊ ထိုစကားသည်မှန်၏။ ဃရသူကရော၊ အိမ်ဝက်သည်။ ဒဟရကာလတော၊ ငယ်သောအခါမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ ဒေါသိယမာနော၊ မွေးကျွေးသည်ဖြစ်၍။ ထူလသရီရကာလေ၊ ဆူဖြိုးသောကိုယ်ရှိသော အခါ၌။ ဂေဟာ၊ အိမ်မှ။

ဗဟိ၊ အပသို့။ နိုက္ခမိတုံ၊ ထွက်ခြင်းငှာ။ အလဘန္တော၊ မရသည်ရှိသော်။ ဟေဋ္ဌာမဏ္ဍာဒီသုံ၊ ညောင်စောင်းအောက်စသည်တို့၌။ သံဝရိဝတ္ထေတွာ၊ လူးလည်း၍။ အဿန္တသန္တော၊ ပဿဿသန္တော၊ ထွက်သက်ဝင်သက်ရှုလျက်။ ဘယသေဝ၊ အိပ်သည်သာလျှင်တည်း။ ဣဒံ၊ ဤအဓိပ္ပာယ်ကို။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုလို သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌။ ပုရိသော၊ သည်။ မိဒ္ဓံ၊ ထိနမိဒ္ဓနိပ်စက်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏၊ မဟဋ္ဌသောဒေ၊ မျှားစွာစားကြူး သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ နိဝါပပုဋ္ဌော၊ အစာဖြင့်ကျွေးမွေးအပ်သော။ မဟာဝရာဟောဝ်ယစ၊ အိမ်ဝက်ကြီးကဲ့သို့လည်း။ အညေန ဣရိယာပထေန၊ တစ်ပါးသော ဣရိယာပုထ်ဖြင့်။ ယာပေတုံ၊ မျှခြင်းငှာ။ အသက္ကောန္တော၊ မတတ်နိုင်သည်ဖြစ်၍။ နိဒ္ဒါယနသီသော၊ အိပ်ကြူးလေ.ရှိလျက်။ သံဝရိ ဝတ္ထသာယီ၊ တစ်ပြောင်းပြန်ပြန် လူးလည်း၍ အိပ်၏။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ သော၊ ထိုသူသည်။ အနိစ္စံ ဒုက္ခံ အနတ္တာတိ၊ အနိစ္စံ ဒုက္ခံ အနတ္တာဟူ၍။ လက္ခဏာ၊ လက္ခဏာတို့ကို။ မနကာတုံ၊ နှလုံးသွင်းခြင်းငှာ၊ နသက္ကောတိ၊ မတတ်နိုင်။ တေသံ၊ ထိုလက္ခဏာရေး သုံးပါးတို့ကို။ အမနသိကာရာ၊ နှလုံးမသွင်းခြင်းကြောင့်။ မန္ဒပညော၊ ပညာနည်းသော သူသည်။ ပုနပ္ပုနံ၊ အဖန်တလဲလဲ။ ဂစ္ဆ ၊ အမိဝမ်းတိုက်သို့။ ဥပေတိ၊ ကပ်၏။ ပဋ္ဌဝါသတော၊ အမိဝမ်းတိုက်ဌာနေခြင်းမှ။ နပရိမုစ္စတိ၊ မလွတ်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ဒေသနာဝသာနေ၊ အဆုံး၌။ သတ္ထာ၊ သူည်။ ရညော၊ ပသေနဒိကောသလမင်းကြီး၏။ ဥပကာရဝသေန၊ ကျေးဇူးမျှား၏အစွမ်းအားဖြင့်။

သဒ္ဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ သတိမတော၊ သတိရှိသော။ လဒ္ဓဘောဇနေ၊ ရသောဘောဇဉ်၌။ မတ္တံ၊ အတိုင်းအရှည်ကို။ ဇာနတော၊ သိသော။ အသဲ နှုမဇယ၊ ထိုလူ၏။ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာတို့သည်။ တနုကာ၊ ခေါင်း ပါးကုန်သည်။ ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ သဏိကံ၊ ဖြေးဖြေး။ ဇီရတိ၊ အိုး၏။ အာယုပါလယံ၊ အသက်ကိုစောင့်၏။

ဣတိ ဣမံ ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ ဝတ္ဝါ၊ ဟောတော်မူ၍။ ဥတ္တရမာဏဝံ၊ ဥတ္တရလုလင်ကို။ ဥဂ္ဂဏှာပေတွာ၊ သင်စေ၍။ ဣမံ ဂါထံ၊ ကို။ ရညော၊ ပသေနဒိ ကောသလမင်းကြီး၏။ ဘုဉ္ဇနဝေလာယ၊ ထမင်းစားသောအခါ ၌။ ပဝေဒေယျာသိ၊ ရွတ်ကြားလေလော့။ ဣမိနာ ဥပါယေန၊ ဤသို့သော အကြောင်းဖြင့်။ ဘောဇနံ၊ ဘောဇဉ်ကို။ ပရိဟာပေယျာသိ၊ ယုတ်စေ လော့။ ဣတိ ဥပါယံ၊ ဤသို့သောအကြောင်းကို။ အာစိက္ခိ၊ ကြား၏။ သော

ထိုဥတ္တရလုလင်သည်။ တထာ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား မိန့်တော်မူတိုင်း။ အကာ-
ဒေသိ၊ ပြု၏။ ရာဇာ၊ ပသေနဒီကောသလမင်းကြီးသည်။ အဝ့ရေ သမယေန၊
တစ်ပါးသောအခါ၌။ နာဠန္ဒာမဟာဒနပရမတာယ၊ တက္ကမ်းစားချက် အတိုင်း
အရှည်ရှိသော ထမင်းဖြင့်။ သဏ္ဌိတော၊ တည်လတ်။ သလ္လဟုကသရီရော၊
ပေါ့သောကိုယ် ရှိသည်ဖြစ်၍။ သုခပဋ္ဌာ၊ ချမ်းသာခြင်းသို့ ရောက်၏။
သတ္ထုရိ၊ မြတ်စွာဘုရား၌။ ဥပဋ္ဌာယိသသော၊ ဖြစ်သော အကျွမ်းဝင်ခြင်း
ရှိသည်ဖြစ်၍။ သတ္ထာဟ၊ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး။ အသဒိသဒါန၊ အသဒိသ
အလှူကို။ ပဝတ္တေတိ၊ ဖြစ်စေ၏။ ဒါနာနုမောဒနာယ၊ အလှူကိုသာဝုခေါ်
ခြင်းငှာ။ သမ္ဘတ္တမဟာဇနော၊ ရောက်လာသောလူအပေါင်းသည်။ မဟန္တံ၊
ကြီးစွာသော။ ဝိသေသံ၊ ဈာန်မဂ်ဖိုလ်အထူးသို့။ ပါပုဏိ၊ ရောက်၏။

ဤတိပဋိသမ္ဘာဝနံ၊ နှစ်ဆယ် သုံးခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော နာဂဝဂ်
၌ လေးခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော ပသေနဒီကောသလမင်းကြီး ဝတ္ထု
၏ ပြီးခြင်းကို။ ဒဠ္ဌဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏။

စတုတ္ထံ၊ သော။ ပသေနဒိကောသလ ဝတ္ထု၊ တည်း။

*

၂၃-နာဂဝဂ္ဂ၊ ၅-သာနုသာမဏေရ ဝတ္ထု

(ပသေနဒီကောသလ မင်းကြီး၏ ဝတ္ထု၌ ဟောရာ ဖြစ်သော ဂါထာတို့၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုပြီး၍ ယခုအခါ သာနုအမည် ရှိသော သာမဏေဝတ္ထု၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာတို့၏ အတ္ထ ဝဏ္ဏနာကို ပြုလိုသော အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသ ဆရာသည် ဣဒံပုရေတိ စသောပါဠိကို မိန့်သတည်း။)

ဣဒံ ပုရေတိ ဣမံ မေဃဒေသံ၊ ဟူသော ဤတရားဒေသနာကို။ သတ္ထာ၊
သည်၊ ဇေတဝနေ၊ ၌။ ဝိဟရန္တော၊ လျက်။ သာနုနာမ၊ သာနုအမည်ရှိ
သော။ သာမဏေရံ၊ သာမဏေကို။ အာရဗ္ဘ၊ ၍။ ကထေသိ၊ ၏။

သော၊ ထိုသာမဏေသည်။ ကေသဝ်ာဥပါသိကာယ၊ တစ်ယောက်သော
ဒါယိကာကြီး၏။ ကေဝုတ္တကော၊ တစ်ယောက်သောသား သည်။ အဟော-
သိကိ ရ၊ ဖြစ်သတတ်၊ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ။ ထိုသာမဏေကို။ ဒဟရကာ-
ထေရေ ဝ၊ ငယ်သောအခါ၌လျှင်၊ ပဗ္ဗာဇေသိ၊ ရှင်ပြု၏။ သော၊ ထိုသာမဏေ
သည်။ ပဗ္ဗဇိတကာလတော၊ ရှင်ပြုသောအခါမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ သီလဝါ-

သီလရှိသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဝတ္ထုသမ္ပန္နော၊ ဝတ်နှင့်ပြည့်စုံသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ အာစရိယုပဇ္ဈာယ အာဂန္တုကာနံ၊ ဆရာဥပဇ္ဈာယ် အာဂန္တုကတို့အား။ဝတ္ထုံ၊ ဝတ်ကို။ကတမေဝ၊ ပြုသည်သာလျှင်။ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ မာသသ၊ လ၏။ အဋ္ဌမေ ဒိဝသေ၊ ရှစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌။ ပါတောဝ၊ နံနက်စောစောကလျှင်။ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ဥဒကမာဋ္ဌကေ၊ ရေအိုး စင်၌။ဥဒကံ၊ ရေကို။ဥပဋ္ဌာပေတွာ၊ ဇလောင်း၍။ဓမ္မာသနံ၊ တရားနာရာ စရပ်သို့။ သမ္မဇ္ဇိတွာ၊ တံမြက်လှည်း၍။ အာသနံ၊ နေရာကို။ ပညာပေတွာ၊ ခင်း၍။ဒီပံ၊ ဆီမီးကို။ ဇာလေတွာ၊ ညှိ၍။ မဓုရသရေန၊ သာယာစွာသော အသံဖြင့်။ ဓမ္မာသနံ၊ တရားနာခြင်းကို။ လောသေတိ၊ ကြွေးကြော်၏။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့သည်။တဿ၊ ထိုသာမဏေ၏။ထာမံ၊ အစွမ်းကို။ ဉတွာ၊ သိ၍၊ သာမဏေရ၊ သာမဏော၊ သရဘည်၊ အသံဖြင့်ရွတ်ခြင်းကို။ ဘဏာ၊ ရွတ်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေ္ဓသန္တိ၊ တိုက်တွန်းကုန်၏။ သော၊ ထို သာမဏောသည်။မယံ၊ တပည့်တော်အား။ဟဒယဝါဏော၊ နှလုံးလေသည်။ ရူဇတိ၊ ထိုးကျင့်သောကြောင့်. နာကျင်ပါ၏၊ ကာယောဝ။ ကိုယ်သည်မူ လည်း၊ ဗာဓတိ၊ နှိပ်စက်၏။ဣတိ၊ ဤသို့။ကိဠိ၊ တစုံတခုသော။ပစ္စာဟာရံ၊ ဆန့်ကျင်ခြင်းကို။ အကတွာ၊ မူ၍။ ဓမ္မာသနံ၊ တရားဟောပလွင်သို့။ အဘိရုဟိတွာ၊ တက်၍။ အဗ္ဘုဏ္ဏာသဂဂ်ါ၊ အာကာသဂင်္ဂါမှ။ သြတရန္တော ဝိယ၊ ကျဆင်းသကဲ့သို့။ သရဘည်၊ အသံဖြင့်ရွတ်ခြင်းကို။ ဝတွာ၊ ရွတ်၍။ သြတရန္တော၊ ဆက်ဆင်းသည်ရှိသော်။ မယံ၊ ငါ၏။ မာတာပိတရော၊ အမိအဘတို့သည်။ ပတ္ထိ၊ အဖို့ကို။ ဒိန္နဘာဝံ၊ ပေးသည်၏အဖြစ်ကို။ နဇာနန္တိ၊ မသိကုန်။ အာသာ၊ ထိုသာမဏော၏။ အနန္တရတ္ထာဘာဝေ၊ အခြားမဲ့လွန်ခဲ့ပြီးသောကိုယ် အဖြစ်၌။ မာတာပန၊ အမိသည်ကား။ ယက္ခိနီ၊ ဘီလူးမသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ နိဗ္ဗတ္တာ၊ ဖြစ်၏။ သာ၊ ထိုဘီလူးမသည်။ ဒေဝတာဟိ၊ နတ်တို့နှင့်။ သဒ္ဓိ၊ တကွ။ အာဂန္ဒာ၊ လာ၍။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ သုတွာ၊ နာ၍။ သာမဏော ရေန၊ သာမဏောသည်၊ ဒိန္နံ၊ ပေးအပ်သော။ ပတ္ထိ၊ အဖို့ကို။ တာတ၊ ချစ်သား။ အနုမောဒါမိ၊ ဝမ်းမြောက်၏။ဣတိ ဝဒတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ သီလ သမ္ပန္နော၊ သီလနှင့် ပြည့်စုံသော။ ဘိက္ခုစနာမ၊ ရဟန်းမည်သည်ကို။ သဒေဝကဿ၊ နတ်နှင့်တကွသော။ လောကဿ၊ လူသည်။ပိယော၊ ချစ်အပ်

သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ ဝဒတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ တသ္မိံ သာမဏေရေ၊ ထိုသာမဏေ၌။ ဒေဝတာ၊ နတ်တို့သည်။ သလဇ္ဇာ၊ ရှက်ခြင်းရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ သဝါရဝါ၊ ရိုသေခြင်းရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ မဟာပြဟ္မာနံ ဝိယစ၊ မဟာပြဟ္မာကြီးကဲ့သို့ လည်းကောင်း။ အဂ္ဂိဟုတံ ဝိယစ၊ မီးပုံကြီးကဲ့သို့ လည်းကောင်း။ နံ၊ ထိုသာမဏေကို၊ အညမ္တိ၊ အောက်မေ့ကုန်၏။ သာမဏေရေ၊ သာမဏေ၌။ ဂါရဝေန၊ ရိုသေခြင်းဖြင့်။ တဉ္စ ယက္ခိနိံ၊ ထိုဘီလူးမကို။ ကရုဏံ ကတ္တာ၊ အလေးအမြတ်ပြု၍။ ပသံသန္တိ၊ ကုန်၏။ ဓမ္မသဝဏ ယက္ခသမာဂ မာဒီသု၊ တရားနာခြင်းငှာ ဘီလူးအမေါင်းတို့သည်အညီအညွတ်စည်းဝေးခြင်းစသည်တို့၌။ သာနုမာတာတိ၊ သာနု၏အမိဟူ၍။ ယက္ခိနိယာ၊ ဘီလူးမအား။ အဂ္ဂါသနံ၊ မြတ်သော်နေရာကို။ အဂ္ဂေါဒကံ၊ မြတ်သောရေကို။ အဂ္ဂပိဏ္ဍံ၊ မြတ်သောထမင်းကို။ ဒေန္တိ၊ ပေးကုန်၏။ မဇ္ဈေ ဟသ္ဘာ၊ ကြီးသော တန်ခိုးရှိကုန်သော။ ယက္ခာပိ၊ ဘီလူးတို့သည်လည်း။ တံ၊ ထိုဘီလူးမကို။ ဒိသ္ဝာ၊ မြင်၍။ မဂ္ဂါ၊ ခရီးမှ။ ဩက္ကမန္တိ၊ ဖဲကုန်၏။ အာသနာနိ၊ နေရာမှလည်း။ ဝုဋ္ဌဟန္တိ၊ ထကုန်၏။

အထ ခေါ၊ ထိုအခါ၌။ သာမဏေရော၊ သည်။ ဝုဏ္ဏံ၊ ကြီးပွားခြင်းကို။ အန္ဓာယ၊ အစွဲပြု၍။ ပရိပက္ကိန္ဒြိယော။ ရင့်သော ဣန္ဒြေရှိသည်ဖြစ်၍။ အနုတိရတိ ယာ၊ မမ္မေ လျော်ခြင်းဖြင့်။ ပိဏ္ဍတော၊ နှိပ်စက်သည်ဖြစ်၍။ အနုတိရတိ၊ မမ္မေ လျော်ခြင်းကို။ ဝိနောဒေတုံ၊ ဖျောက်ခြင်းငှာ။ အသက္ကောန္တော၊ မတတ်နိုင်သည်ဖြစ်၍။ ပရဋ္ဌကေသနခေါ၊ ရှည်သောဆံ ခြေသည်းလက်သည်းရှိသည်ဖြစ်၍။ ကိလိဋ္ဌနဝါသနပါရုပနော၊ ညစ်နွမ်းသော သင်္ကန်းကိုဝတ်ရုံလျှက်။ ကဿစိ၊ တစ်စုံတယောက်သောသူအား။ အနာရောစေတွာ၊ မကြားမူ၍။ ပတ္တစီဝရံ၊ သပိတ်သင်္ကန်းကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ဧကကောဝ၊ တယောက်အထီးတည်းလျှင်။ မာတုယံ၊ အမိအိမ်သို့။ အာမာသိ၊ သွား၏။ ဥပသိကာ၊ ဒါယိကာမကြီးသည်။ ပုတ္တံ၊ သားကို။ ဒိသ္ဝာ၊ မြင်၍။ ဝန္ဒိတ္ဝာ၊ ၍။ အာဟ၊ ဆို၏။ တာတ၊ ချစ်သား။ ကိံ၊ အဘယ်သို့နည်း။ တုံ၊ သင်သည်။ ပုဗ္ဗေ ရှေးဦး။ အာစရိယုပဇ္ဈာယေဟိ ဝါ၊ ဆရာဥပဇ္झာယ်တို့နှင့် လည်းကောင်း။ ဒဟရသာမဏေရေဟိ ဝါ၊ သာမဏေငယ်တို့နှင့် လည်းကောင်း။ သဒ္ဓိံ ကွ။ ဣဓ ဤအိမ်သို့။ အာဂစ္ဆသိ၊ လာ၏။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ ဧကောဝ၊ တစ်ယောက်အထီးတည်းလျှင်။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ အာဂတော၊ လာသည်၊ အသိ၊ သနည်း။ ဣတိ အာဟ။ ဤသို့ဆို၏။ သော၊ ထိုသာနုအမည်ရှိသော သာမဏေသည်။ ဥက္ကဏ္ဌိတ ဘာဝံ၊ ကို။ အာရောစေသိ၊ ကြား၏။ သာ ဥပါသိကာ

ထိုဒါယိကာမကြီးသည်။ နာနပ္ပကာရေန၊ အထူးထူး အပြားပြားသော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ဃရာဝါသေ၊ အိမ်ရာယောင်ခြင်းဌာ။ အာဒီနဝံ၊ အပြစ်ကို။ ဒသေတွာ၊ ပြ၍။ ပုတ္တံ၊သားကို။ သြဝဒမာနာပိ၊ ဆုံးမသော်လည်း။ သညာပေတုံ၊ သိမှတ်စေခြင်းငှာ။ အကြောသန္တိ၊ မတတ်နိုင်သည် ဖြစ်၍။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ဓမ္မတာယပိ၊ သဘောအားဖြင့်လည်း။ အပ္ပေဝ နာမ သလ္လကွေယျ၊ သိမှတ်နိုင်ပြားအုံ့လည်းမသိ။ ကွတိ၊ ဤသို့။ အနုယောစေတွာ၊ ပြန်မလွှတ်လိုက်မှု၍။ တာတ၊ချစ်သား။ ယာဝ၊ အကြင်ရွှေ့ လောက်။ တော၊ သင်အား။ ယာဂုဘတ္တံ၊ ယာဂုဆွမ်းကို။ သမ္ပါဒေမိ၊ ပြည့်စုံစေအုံ့။ တာဝ၊ ထိုရွှေ့ လောက်။ တိဋ္ဌ၊ ဆိုင်းငံ့ရပ်တည်ပါဦးလော့။ ယာဂုံ၊ ယာဂုကို။ ပိဝိတွာ၊ သောက်၍။ ကတဘတ္တကိစ္စဿ၊ ပြုအပ်ပြီးသော ဆွမ်းစားခြင်းကိစ္စ ရှိသော။ တော၊ သင်အား။ မနာပါနိ၊ နှလုံးကို ပွားစေတတ်ကုန်သော။ ဝတ္ထာနိ၊ ပုဆိုးတို့ကို။ နီဟရိတွာ၊ ထုတ်၍။ ဒဿာမ၊ ပေးအုံ့။ ကွတိ ဝတွာ၊ ဤသို့ ဆို၍။ အာသနံ၊ နေရာကို။ ပညာပေတွာ၊ ခင်း၍၊ အဒါသိ၊ ပေး၏။ သာမဏေရော၊ သာမဏေသည်။ နိသီဒိ၊ နေ၏။ ဥပါသိကာ၊ ဒါယိကာမကြီး သည်။ မုဟုတ္တေ ဗ္ဗနေ ဝ၊ တစ်ခဏခြင်းဖြင့်လျှင်။ ယာဂုခဇ္ဇကံ၊ ယာဂုခဲဘွယ်ကို။ သမ္ပါဒေတွာ၊ ပြည့်စုံစေ၍။ အဒါသိ၊ လှူ၏။ အထ၊ ထိုနောင်မှ။ သာ၊ ထို အမိသည်။ ဘတ္တံ၊ ဆွမ်းကို။ သမ္ပာဒေဿာမိ၊ ပြည့်စုံစေအုံ့။ ကွတိ၊ ဤသို့။ အဝိဒူရေ၊ မနီးမဝေးသောအရပ်၌။ နိသိန္နာ၊ နေလျက်။ တဏ္ဍုလံ၊ ဆန်ကို။ ဓောဝတိ၊ ဖွတ်၏။ တသ္မိံ သမယေ၊ ထိုအခါ၌။ သာယကွိန္နိ၊ ထိုဘီလူးမသည်။ သာမဏေရော၊ သာမဏေသည်။ ကဟံ နု ခေါ၊ အဲဘယ်အရပ်သို့သွားသနည်း၊ ကွတိ ဝတွာ၊ ဆို၍။ ကိုဋ္ဌိ၊ တစ်စုံတစ်ခုသော။ ဘိက္ခာဟာရံ၊ ထမင်းအဟာရကို၊ လဘတိ၊ ရသလော။ နော၊ မရသလော။ ကွတိ၊ ဤသို့။ အာဝဇ္ဇမာနာ၊ ဆင်ခြင်သည်ရှိသော်။ ဃ၊ ဃ၊ ထိုသာမဏေ၏။ ဝိဇ္ဇမိတုကာမတာယ၊ လှုပ်ထွက်လိုသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ နိသိန္နဘာဝံ၊ နေသည်၏အဖြစ်ကို။ ဒီပေတွာ၊ ၍။ (ဥ တွဲ လည်းရှိ၏။ သို၍ ပေး)။ သာမဏေရော၊ သာမဏေသည်။ မေ၊ ငါ့အား။ မဟေသက္ခာနံ၊ တန်ခိုးကြီးကုန်သော။ ဒေဝတာနံ၊ နတ်တို့၏။ အန္တရေ၊ အကြားဌာ။ လဇ္ဇံ၊ ရှက်ခြင်းကို၊ ဥပ္ပါသေယျ၊ ဖြစ်စေရာ၏။ ဂစ္ဆာမိ၊ သွားအုံ့။ သာမဏေရံ၊ သာမဏေကို၊ ဝိဇ္ဇမနအန္တရာယံ။ လှုပ်ထွက်ခြင်းဌာ အန္တရာယ်ကို။ ကရိဿာမိ၊ ပြုအုံ့။ ကွတိ၊ ဤသို့။ အာဂန္ဒာ၊ လာ၍။ တဿ၊ ထိုသာ ၍ မဏေ၏။ သဂ္ဂိရေ၊ ကိုယ်ဌာ။ အဓိမုစ္စိတွာ၊ ပူး၍။ ဂီဝံ၊ လည်ကို။ ပရိဝဋ္ဋေတွာ၊ လည်စေ၍။ ဒေဋ္ဌေန ပဋ္ဌရန္တေန၊ ယိုစီးသောတံထွေးဖြင့်။ ဘူမိယံ၊ မြေ၌။

နိုပတိ ၊လည်း၏။ ဥပါသိကာ၊ ဒါယိကာမကြီးသည်။ ပုတ္တာ၊ သား၏။ တံဝိပ္ပကာရံ၊ ထိုဖောက်ပြန်သော အခြင်းအရာကို။ဒိဿာ၊မြင်၍။ ဝေဂေန၊ လျင်စွာ။ ဂန္ဓာ၊၍။ပုတ္တံ၊သားကို။အာလိဂေ်တွာ၊လည်ဖက်၍။ဥရေ၊ ရင်ခွဲ။ (ဥိရူသု၊လည်းရှိ၏။ ပေါင်တို့ခွဲ ခပ်း။) နိပဇ္ဇာပေသိ၊ ၏။ သကလဂါမ-ဝါသိနော၊ အလုံးစုံသောရွာခွဲ နေသောသူတို့သည်။ အာဂန္ဓာ၊ လာ၍။ ဗဟိကမ္မာဒီနိ၊ ဗဟိနတ်စာပေးခြင်းစသော အမှုတို့ကို။ ကရိ သု၊ ပြုကုန်၏။ ဥပါသိကာပန၊ ဒါယိကာမကြီးသည်ကား။ ပရိဒေဝမာနာ၊ ငိုကြွေးလျက်။ ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အဘာသိ၊ ရွတ်၏။

စာတုဒ္ဒသိ၊ တစ်ဆယ့်လေးရက်မြောက်သော နေ့ပတ်လုံး လည်းကောင်း။ ပဉ္စဒသိ၊ တစ်ဆယ့်ငါးရက်မြောက်သော နေ့ပတ်လုံး လည်းကောင်း။ ယာဝ၊ လောက်။ ပက္ခဿ၊ လဆန်းလဆုတ်ပက္ခ၏။ အဋ္ဌမိ၊ ရှစ်ရက်မြောက်သော နေ့ပတ်လုံး လည်းကောင်း။ ပါဋိဟာရိယပက္ခဋ္ဌ၊ ဥပုသ်သီတင်းနေ့၏ ရှေ့အဖိတ် ဥပုသ်သီတင်းနေ့၏ နောက်အထွက် တစ်ရက်နေ့ ပတ်လုံး လည်းကောင်း။ အဌ၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသော၊ သုသမာဟိတံ၊ ကောင်းစွာစောင့်အပ်သော။ ဥပေါသထံ၊ဥပုသ်ကို။ ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်။ ဥပဝသန္တိ၊ သုံး၍နေကုန်၏။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သော အကျင့်ကို။ ဧရန္တိ၊ ကျင့်ကုန်၏။ ဇေတဟိ၊ တို့နှင့်။ သဟ၊ကွ။ယက္ခာ၊ ဘီလူးတို့သည်။ နကီဠန္တိ၊ မကစားကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မေ၊ ငါသည်။အရဟတံ၊ မြတ်သောအလ္လကို ခံထိုက်သော ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏။ ဝစနံ၊ ကို။ သုတံ၊ ကြားဘူး၏။ ဒါနိ၊ ယခု။သာ အဟံ၊ ထိုငါသည်။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။သာနုနာ၊ သာနုသာမဏေနှင့်။ သဟ၊ ကွ။ ယက္ခာ၊ ဘီလူးတို့သည်။ ကီဠန္တိ၊ ကစားကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဣဒံ၊ ဤအကြောင်းကို၊ ပဿာမိ၊ ၏။

ဥပါသိကာယ၊ ဒါယိကာမကြီး၏။ ဝစနံ၊ စကားကို။ သုတ္တာ၊ ၍။ စာတုဒ္ဒသိ၊ တစ်ဆယ့်လေးရက်မြောက်သောနေ့ပတ်လုံး လည်းကောင်း။ ပဉ္စဒသိ၊ တစ်ဆယ့်ငါးရက်မြောက်သောနေ့ပတ်လုံး လည်းကောင်း။ပ။ တေ၊သင်၏။ အရဟတံ၊ မြတ်သောအလ္လကို ခံထိုက်သော ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏။ ဝစနံ၊ ကို။ သုတံ၊ ကြားဘူးခြင်းသည်။ သာဟု၊ ကောင်း၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုး၍။ အာဟ၊ ၏။

ပဇ္ဇုန်၊ နှုံးသော။ သာနု၊ သာနုသာမဏေကို။ ဣဒံ၊ ဤစကားသည်ကား။ ယက္ခာနံ၊ တို့၏။ ဝစနံ၊စကားတည်းဟူ၍။ ဝဇ္ဇာသိ၊ ဆိုလေလော့။ အာဝိဝါ၊ မျက်မှောက်ဖြစ်ခင်း။ ယဒိ၊ ထိုမျှ။ ရဟောဝါ၊ မျက်ကွယ်ဖြစ်ခင်း။ ပါပကံ၊ ယုတ်

မာစ္ဆာသော။ ကမ္မ၊အကုသိုလ်ကံကို။ မာကာသိ။ မ[illegible]။ပါ ပါတ်၊ ယုတ်
မာစ္ဆာသော။ ကမ္မ၊အကုသိုလ်ကံကို။ သစေကရိုဿတိ၊ အကယ်၍ ကိုယ်
တိုင်မူလည်းပြု၊အုံ့။သစေကရောသိ ဝါ၊ အကယ်၍ သူတပါးကိုလည်း ပြု၊စေ
အုံ့။ စေ်ဿတိ၊သော်။ ဥပ္ပစ္ဆ၊ကောင်းကင်သို့ပျံတက်၍။ ပလာယတောအဗိ၊
ပြေးသော်လည်း။ တေ၊ သင်အား။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲမှ။ ပမုတ္တိ၊လွတ်မြောက်
နိုင်ခြင်းသည်။ နု အတ္ထိ။မရှိ။ ဣတိအာ ဟ၊ ဤသို့ဆိုဏ်။

ဧဝံ၊ ဤသို့။ပါ ပါတ်၊ ယုတ်မာစ္ဆာသော။ ကမ္မ၊အကုသိုလ်ကံကို။ကတ္တာ၊
ပြု၍။ သကုဏာဿာဝိယ၊ငှက်၏သို့။ ဥပ္ပတိတ္တာ၊ ပျံတက်၍။ပလာယတောပိ၊
ပြေးသော်လည်း။ တေ၊ သင်အား။ မောက္ခာ၊ ဆင်းရဲမှ လွတ်ခြင်းသည်၊
နတ္ထိ၊ မရှိ။ဣတိ ဝတ္တာ၊ဤသို့ဆိုဏ်။သာယက္ခဏံ၊ ထိုဘီလူးမသည်။သာမဏေ
ရံ၊ သာမဏေကို။ မုဠ္ဠ၊ လွှတ်ဏ်။ အက္ခိနိ၊ မျက်စိတို့ကို။ ဥမ္မိလိတ္တာ၊ဖွင့်ဏ်။
မာတရံ၊ အမိကို။ ကေသေ၊ ဆံတို့ကို။ ဂိဏှိရိယ၊ ဖရိုဖရဲကြဲလျက်။ အဿ၊
သန္တိ ပဿသန္တိ ၊ ထွက်သက်ဝင်သက်ရှူလျက်။ ရောဒမာနံစ၊ ငိုသည်ကို
လည်းကောင်း။ သကလဂါမဝါသိနော၊ အလုံးစုံရွာ၌နေကုန်သောသူတို့
သည်။သန္နိပတိတေစ၊ စည်းဝေးသည်တို့ကိုလည်းကောင်း။ ဒိသ္ဝာ၊မြင်ဏ်။
ယက္ခေန၊ ဘီလူးမသည်။ အတ္တနော၊ မိမိကို။ ဂဟိတဘာဝံ၊ ဖမ်းသည်
၏ အဖြစ်ကို။ အဇာနန္တော၊ သိသည်ဖြစ်ဏ်။ အဟံ၊ ငါသည်။ပုဗ္ဗေ၊ရှေးဏ်။
ပိဋ္ဌေ၊ အင်းပျဉ်ဏ်။ နိသိန္နော၊ နေသည်ရှိသော်။ မေ၊ ငါ၏။ မာတာ၊အမိ
သည်။ အဝိဒူရေ၊ မနီးမဝေးသောအရပ်ဏ်။ နိသိဒိတ္တာ၊ နေ၍။ တဏ္ဍုလံ၊
ဆန်ကို။ ဓောဝိ၊ ဖွပ်ဏ်။ ဣဒါနိပန၊ ယခုအခါဏ်ကား။ ဘူမ်ယံ၊ မြေ၌
နိပန္နော၊ အိပ်သည်။ အမ္မာ၊ ဖြစ်ဏ်။ တေ၊ဤအကြောင်းသည်။ ကိ နု ခေါ၊
အသို့နည်း။ဣတိ၊ဤသို့။နိပန္နကောဝ၊ အိပ်လျက်လျှင်။ မာတရံ၊ အမိကို။
အာဟ၊ ဆိုဏ်။

အမ္မ၊ အမိ။ မတ်ဝါ၊ သောသောသူကိုမူလည်း။ဥတကာ၊ တို့သည်။
ရောဒန္တိ၊ ငိုကြွေးကုန်ဏ်။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ ဧဝံ၊ အသက်ရှင်လျက်။
နဒိဿတိ၊ မတွေ့မမြင်မထင်။ တံ ဝါ၊ ' ထိုသူ့ကိုမူလည်း။ရောဒန္တိ၊ ကုန်ဏ်။
အမ္မ၊ အမိ။ ဧဝန္တိ၊ အသက်ရှင်သော၊ မံ ဝါ၊ ' ကိုမူ ' ပဿန္တိ၊ မြင်ရလျက်။
ကသ္မာ၊ကြောင့်။ အမ္မ၊အမိ၊ ရောဒသိ၊ငိုကြွေးသနည်း။ဣတိအာဟ၊ဤသို့
ဆိုဏ်။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုသာနုသာမဏေ၏။ မာတာ၊အမိသည်။
ဝတ္ထုကာမ ကိလေသကာမေ၊ ဝတ္ထုကာမ, ကိလေသာကာမ တို့ကို။
ပဟာယ၊ ပယ်ဏ်။ ပဗ္ဗဇိတ္ဝာ၊ ရဟန်းဖြစ်သော သား၏။ပုန၊တစ်ဖန်။

ဝိဇ္ဇမနုတ်ကို၊ လူထွက်ခြင်းငှာ။ အာဂမနေ၊ လာရာ၌။ အာဒိနဝံ၊ အပြစ်ကို။ ဒေဿနန္တိ၊ ပြလျက်။ အာဟ၊ ဆိုတော်။

ပုတ္တ၊ သား။ မတံဝါ၊ ထိုမူလည်း။ ဥတကာ။ တို့သည်။ ရောဒန္တိ၊ ငိုကြွေးကုန်တော်။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ ဇီဝံ၊ အသက်ရှင်လျက်။ နဒိဿတိ၊ မထင်။ တံဝါ၊ ကိုမူလည်း။ ရောဒန္တိ၊ ကုန်တော်။ ယောစ၊ အကြင်သူသည်လည်း။ ကာမေ၊ ကာမဂုဏ်တို့ကို။ စဇိတွာန၊ စွန့်၍။ ပုန၊ တစ်ဖန်။ ဣမ၊ ဤအိမ်သို့။ အာဂစ္ဆတေ၊ ပြန်၍လာ၏။ ပုတ္တ၊ သား။ တံဝါပိ၊ ထိုသူကိုလည်း။ ဥတကာ၊ တို့သည်။ ရောဒန္တိ၊ ငိုကြွေးကုန်တော်။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ သော၊ ထိုသူသည်။ ပုန၊ တစ်ဖန်။ ဇီဝံ၊ အသက်ရှင်လျက်။ မတော၊ သေသည်မည်တော်။ ဣတိ အာဟ၊ ဆိုတော်။

ဝေဠုပန၊ ဤသို့လျှင်။ ဝတ္တာ၊ ဆိုပြီး၍။ ဃရာဝါသံ၊ အိမ်ရာထောင်သော လူ၏ဘောင်၌ နေခြင်းသည်။ ကုက္ကုဋ္ဌသဒိသံ စေဝ၊ ပြာပူနှင့်တူသည်ကိုလည်းကောင်း။ နရကသဒိသဉ္စ၊ နရကာနှင့် တူသည်ကိုလည်းကောင်း။ ကတ္တာ၊ ပြု၍။ ဃရာဝါသေ၊ အိမ်ရာထောင်ခြင်း၌။ အာဒီနဝံ၊ အပြစ်တို့။ ဒဿေန္တိ၊ ပြလျက်၊ ပုန၊ တစ်ဖန်၊ အာဟ၊ ဆိုတော်။

တာတ၊ ချစ်သား။ ကုက္ကုဋ္ဌာ၊ ပြာပူမှ။ ဥဋ္ဌတေ၊ ထွက်မြောက်ပြီးလျက်။ ကုက္ကုဋ္ဌံ၊ ပြာပူသို့။ ပတိတုံ၊ ကျခြင်းငှာ။ ဣစ္ဆသိ၊ အလိုရှိတော်။ တာတ၊ ချစ်သား။ နရကာ၊ နရကာမှ။ ဥဋ္ဌတေ၊ ထွက်မြောက်ပြီးလျက်။ နရကံ၊ နရကာသို့။ ပတိတုံ၊ ကျခြင်းငှာ။ ဣစ္ဆသိ။ သင်အလိုရှိတော်။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့ဆိုတော်။

အထ၊ ၌။ နံ၊ ထိုသာနုသာမဏေကို။ ပုတ္တ၊ သား။ တဝ၊ သင့်အား။ ဘဒ္ဒံ၊ ကောင်းခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ မယာပန၊ ငါသည်ကား။ နော၊ ငါတို့၏။ အယံ ပုတ္တ ကော၊ ဤသားငယ်ကို။ ဥယ္ယာနေ ဝါ ဘီး လောင်လျက်ရှိ၏ဟူ၍။ ဂေဟာ၊ မီးလောင်သောအိမ်မှ။ ဘဏ္ဍာ၊ ဥစ္စာကို။ နီဟရိတွာ ဝိယ၊ ထုတ်သကဲ့သို့။ ဃရာ၊ လူ့ဘောင်မှ။ နီဟရိတ္ဝာ၊ ထုတ်၍။ ဗုဒ္ဓသာသနေ၊ မြတ်စွာဘုရားသာသနာတော်၌။ ပဗ္ဗာဇိတေ၊ ရဟန်းပြုအပ်ပါလျက်။ ဃရာဝါသေ၊ ၌၊ ပုန၊ တစ်ဖန်။ ဥယ္ယိတုံ၊ လောင်စေခြင်းငှာ။ ဣစ္ဆတိ၊ သင်အလိုရှိ၏။ သဘိဒ္ဒ ဝဝထ၊ ဘုရားသာသနာတွင်းသို့ ပြေးဝင်ကုန်လော့။ နော၊ တို့ကို။ ပရိတ္တာယထ၊ စောင့်ရှောက်ကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဣမံ၊ အတ္ထံ၊ ဤအကြောင်းကို။ တယ၊ အဘယ်သူအား။ ဥဒ္ဓါ ပယာမ၊ ကဲ့ရဲ့ရကုန်အံ့နည်း။ ကံ၊ ကို။ နိဗ္ဗာ ပယာမ၊ ရှုတ်ချရကုန်အံ့နည်း။ ဣတိ ဒီပေတုံ၊ ဤသို့ပြခြင်းငှာ။ ဣမံ ဂါထာယံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ ဆိုတော်။

ပုတ္တာ၊ သား။ တေ၊ သင်အား။ ဘဒ္ဒံ၊ ကောင်းခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ၊ အာဘိဓာဝေထ၊ ဘုရားသာသနာတွင်းသို့ ပြေးဝင်လော့။ ကဿ၊ အား။ ဥဒ္ဓာပယာမသေ၊ ငါတို့ကဲ့ရဲ့ရကုန်အံ့နည်း။ အာဒိတ္တာ၊ရဲရဲပြိုသော မီးမှ။ နိဟတံ၊ ထုတ်အပ်ပြီးသော။ ဘဏ္ဍံ၊ ကို။ ပုန၊ စာစ်ဖန်။ ဥယ္ယိတုံ၊ လောင်စေခြင်းငှာ။ ဣစ္ဆိ သိ၊ သင်အလိုရှိ၏။ ဣတိ အာဟ၊ ဆို၏။

သော၊ ထိုသာနုသာမဏေသည်။ မာတရိ၊ အမိသည်။ ကထေန္တိယာ၊ ပြောဆိုစဉ်။ တံ၊ ထိုစကားကို။ သလ္လက္ခေတွာ။ မှတ်၍။ မယှံ၊ ငါ့အား။ ဂိဟိဘာဝေန၊ လူ၏အဖြစ်ဖြင့်။ အတ္ထော၊ အကျိုးသည်။ နတ္ထိ၊မရှိ။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ အထ၊ ထိုနောင်မှ။ အဿ၊ ထိုသာမဏေ၏။ မာတာ၊ အမိသည်။ တာတ၊ ခွေးသား။ သာဓု၊ကောင်းပြီ။ ဣဘိ၊ ဤသို့။ တုဋ္ဌာ၊ နှစ်သက်သည်ဖြစ်၍။ ပဋိဓာတောဇနံ၊ မွန်မြတ်သောဘောဇဉ်ကို။ ဘောဇေ-တွာ၊ ကျွေး၍။ တာတ၊ ခွေးသား။ ကတိဝဿောသိ၊ သင်အာယုမ္မ နှစ်ရှိသနည်း။ ဣတိ ပုစ္ဆိတွာ၊ ဤသို့မေး၍။ ပရိပုဏ္ဏဝဿာဘာဝံ၊ အနှစ်နှစ်ဆယ်စေ့သည်၏အဖြစ်ကို။ ဉတွာ၊သိ၍။ တိစီဝရံ၊ တိစီဝရိတ်သင်္ကန်းကို။ ပဋိ-ယာဒေသိ၊ စီရင်၏။ သော။ ထိုသာနုသာမဏေသည်။ပရိပုဏ္ဏပတ္တဝေရော၊ ပြည့်စုံသော သပိတ်သင်္ကန်းရှိသည်ဖြစ်၍။ ဥပသမ္ပဒံ၊ ပဉ္စင်း၏ အဖြစ်ကို။ လဘိ၊ ရ၏။ အထ၊ထိုနောင်မှ။ အစိရူပသမ္ပန္နဿ၊ ပဉ္စင်းဖြစ်၍ မကြာမြင့်သေးသော(အချို့စာ၌ အဘိရူပသမ္ပန္နဿ၊ ဟုရှိ၏။ အသွန်အဆင်းနှင့်ပြည့်စုံခြင်းရှိသော ပေး) အဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏။စိတ္တံ၊စိတ်ကို။သတ္ထာ၊သည်မှ ဒိဋ္ဌကျိတွာ၊ နှိပ်၍။ ဥဿာဟံ၊ အားထုတ်ခြင်းကို။ ဇနေန္တော၊ ဖြစ်စေတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍။ ဧတံ စိတ္တံနာမ၊ ဤစိတ်မည်သည်ကား။ နာနာရမ္မဏေသု၊ အထူးထူးသောအာရုံတို့၌။ ဒ္ဒိသရတ္တံ၊ ရှည်ကြာစွာသော ကာလပတ်လုံး။ စာရိကံ၊ လှည့်လည်ပြေးသွားလျက်။ စရန္တံ၊ ကျင်လည်သည်ကို။ အနိဋ္ဌ-ဏ္ဌာနဿ၊ မနှိပ်သောပုဂ္ဂိုလ်အား။ သောတ္ထိဘာဝေါနာမ၊ ချမ်းသာခြင်းမည်သည်ကား။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။ နတ္ထိ၊မရှိ၊ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ အကုသေန၊ ချန်းဖြင့်။ မတ္တာဟတ္ထိနော၊ အမှန်ယစ်သောဆင်ကို။ နိဋ္ဌဏ္ဌတိ-ဝိယ၊ နှိပ်သကဲ့သို့။ စိတ္တဿ၊ စိတ်ကို။ နိဋ္ဌဏ္ဌနေ၊ နှိပ်ခြင်းဌ။ ယေဂေါ၊ လုံ့လကို။ ကရဏီယော၊ ပြုအပ်၏။ ဣတိ ဝတွာ၊ ဤသို့ဆို၍။ ဣမံ ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။

(၃၂၆) ဣဒံ စိတ္တံ၊ ဤစိတ်သည်။ ဣတောဝါ၊ဤမှ။ ပုရေ၊ဌ။ ရူပါဒီသု၊ ရူပါရုံအစရှိကုန်သော။ အာရမ္မဏေသု၊ အာရုံတို့၌။ ယေန၊ အကြင်ရာဇ

အစရှိသည်တို့တွင် တစ်ပါးပါးသော အကြောင်းဖြင့်။ ဤစွဲကံ၊အလိုရှိ၏။ ယတ္ထကာမ၊ အလိုအတိုင်း။ ယထာသုခံ၊ ချမ်းသာစွာ။စာရိကံ၊ကို။အစာရိ၊ ပြီ။ တံစိတ္တံ၊ ထိုစိတ်ကို။ အဇ္ဈ၊ ယနေ့။ ဟတ္ထိပဘိန္နံ၊အမှန်ယစ်သောဆင်ကို။ အကုံသဂ္ဂဟော၊ ချွန်းကိုင်သောသူသည်။ အကုံသေန၊ ဖြင့်။ နိဂ္ဂတိဝိဏာ့ယ၊ ကဲ့သို့။ မယာနိသော၊ အသင့်အာဃာတဖြင့်။ အဟံ၊ ဝါသည်။ နိဂ္ဂဟေဿာမိ၊ နှိပ်အံ့။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့ဆိုး၏။

တဿ၊ ထိုဂါထာ၏။ အတ္ထော၊ အနက်သည်ကား။ ဣဒံ စိတ္တံနာမ၊ဤ စိတ်မည်သည်ကား။ ဣတော၊ ဤမှ။ပုဗ္ဗေ၊ရှေးဘ၌။ ရူပါဒီသု၊ရူပါရုံအစရှိ ကုန်သော။ အာရမ္မဏေသု၊ အာရုံတို့၌။ ရာဂါဒီနံ၊ရာဂအစရှိသည်တို့တွင်။ ယေန ကာရဏေန၊ အကြင်အကြောင်းဖြင့်။ ဣဒံ စိတ္တံ၊ အလိုရှိ၏။ယတ္ထဝ၊ အကြင်ရူပါရုံ၌သာလျှင်။ အဿ၊ ထိုစိတ်၏။ကာမော၊ အလိုရှိ၏။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။တဿ၊ ထိုစိတ်၏။ဝေသေန၊အစွမ်းဖြင့်။ ယတ္ထကာမံ ယထာရုစိ၊ အလို အတိုင်း။ စရန္တဿ၊ ကျင်လည်သွားလာသော၊ ပုဂ္ဂိုလ်အား။ သုခံ၊ချမ်းသာ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တထေဝ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်လျှင်။ စရန္တော၊ သည် ဖြစ်၍။ ယထာသုခံ၊ ချမ်းသာစွာ။ဒီဃရတ္တံ၊ ရှည်ကြာစွာသောကာလပတ် လုံး။ စာရိကံ၊ ကို။ စရိ၊ ပြီ။ အဇ္ဈ၊ ယနေ့။အဟံ၊ ဝါသည်။ပဘိန္နမတ္တဟတ္ထိံ၊ အမှန်ယစ်သောဆင်ကို။ ဟတ္ထာစရိယ သခၤါတော၊ ဆင်ထိန်းဟု ဆိုအပ် သော။ ဆေကော၊ လိမ္မာသော။အကုံသဂ္ဂဟော၊ ချွန်းကိုင်သောသူသည်။ အကုံသေန၊ ချွန်းဖြင့်။ နိဂ္ဂဏှတိဝိယ၊ နှိပ်သကဲ့သို့။ ယောနိသောမနသိ ကာရေန၊ ဖြင့်။ နိဂ္ဂဟေဿာမိ၊ နှိပ်အံ့။အဿ၊ ထိုစိတ်အား။ ဝိတက္ကမိတုံ၊ လွန်ကျူးခြင်းငှာ။ အဟံ၊ ဝါသည်။ နဒဿာမိ၊ မပေးအံ့။ဣတိ အယံ၊ကား။ အတ္ထော၊ တည်း။

ဒေသနာဝသာနေ၊ ၌။ သာနုနာ၊ သာနုသာမဏေနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဓမ္မဿဝနာ၊ တရားနာခြင်းငှာ။ ဥပသင်္ကမန္တာနံ၊ ကပ်ကုန်သော။ဗဟူနံ၊ များစွာကုန်သော။ဒေဝဂဏာနံ၊နတ်အပေါင်းတို့အား။ ဓမ္မာဘိသမယော သစ္စာလေးပါးတရားကို သိသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။အာယသ္မာ၊သော။ သောပိ၊ ထိုသာနုမဏေရသည်လည်း။ တေပိဋကံ၊ပိဋကတ်သုံးပုံဟုဆိုအပ် သော။ဗုဒ္ဓဝစနံ၊ဗုဒ္ဓ၏တရားဧကားတော်ကို။ ဥဂ္ဂဏှိတွာ၊ သင်၍၊ မဟာ ဓမ္မကထိကော၊ ဓမ္မဟော တရားဟောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဟုတွာ၊ဖြစ်၍၊ ဝိသ ဝဿသတံ၊ အနှစ်တစ်ရာနှင့်ဆယ်ပတ်လုံး။ ဇီဝိတွာ၊ သက်ရှည်မှီခိုပေ၊ အလုံးစုံသော ဓမ္မဋ္ဌပါဠိတွင်းအပြင်၌။သခေါ်ဘေတွာ၊ချောက်ချားစေ၍။

ပရိနိဗ္ဗာယိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြု၏။ ။ဤတိပရိသမာနံ၊ ဤသို့နှစ်ဆယ်သုံးခု တို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော နာဂဝတ်၌ ငါးခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော သာနုသာမဏေရဝတ္ထု၏ ပြီးခြင်းကို။ ဒဠ္ဍံ၊ မှတ်အပ်၏။

ပဌမံ၊ သော။ သာနုသာမဏေရဝတ္ထု၊ တည်း။

*

၂၃-နာဂဝတ္ထု၊ ၆-ပါဝေယျကဟတ္ထိ ဝတ္ထု

(နှစ်ဆယ်သုံးခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော သာနုသာမဏေ ဝတ္ထု၌ ဗဟုရာဖြစ်သော ဂါထာတို့၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုပြီး၍ ယခုအခါ ပါဝေယျကဟတ္ထိ ဝတ္ထု၌ ဟောရာ ဖြစ်သော ဂါထာ တို့၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုလိုသော အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသ ဆရာသည် အပ္ပမာဒရတာတိ စသောပါဠိကို မိန့်သတည်း။)

အပ္ပမာဒရတာ၏ ဤမမ် ဓမ္မဒေသနံ၊ ဟူသော ဤတရားဒေသနာတော်ကို။ သတ္ထာ၊သည်။ ဇေတဝနေ၊၌။ ဝိဟရန္တော၊လျက်။ ကောသလရညော၊ ကောသလမင်းကြီး၏။ ပါဠေယျကနာမဟတ္ထိ၊ ပါဝေယျအမည်ရှိသော ဆင်ကို။ အာရဗ္ဘ၊ ၍။ ကထေသိ၊ ၏။

သောဟတ္ထိ၊ထိုဆင်သည်။ တရုဏဟာလေ၊ ငယ်သောအခါ၌။ မဟာ ဗလော၊ မျိုးသောအားရှိသည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ဖြစ်၍။ အပရေန သမယေန၊ ၌။ ဇရာဝါတဝေဂဇ္ဇာဟတော၊ ဇရာဟူသော လေအဟုန်ဖြင့် ခတ်အပ်သည်။ ဟုတ္ဝာ။ဖြစ်၍။ကော်၊သော။မဟန္တံ၊ကြီးစွာသော။ သဒ္ဒံ၊ အိုင်သို့။ သြရုယ်၊ ဆင်း၍။ ကကလော၊ ညွှန်ပျောင်း၌။ လဂ္ဂိတ္ဝာ၊ကျွံ၍။ ဥတ္တရိတုံ၊ ထုတ်ခြင်းငှာ။ နာသသိ၊ကို့ကိုရ၊ မတတ်နိုင်သတတ်၊ မဟာဇနော၊လူအပေါင်းသည်။ တံ၊ ထိုဆင်ကို။ဒိသွာ၊မြင်၍။ ဧဝရူပေါ၊ ဤသို့သဘော ရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ဟတ္ထိနာမ၊ ဆင်မည်သည်ကား။ကျွမ် ဒုဗ္ဗလဘာဝံ၊ဤသို့ အားနည်းသည်၏ အဖြစ်သို့။ ပတ္တော၊ ရောက်၏။ကျွတိကထံ၊ ဤသို့သောစကားကို။ သမုဋ္ဌာပေသိ၊ ပြောဟောဏ်။ ရာဇာ၊မင်းသည်။ တံပဝတ္တိံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ သုတ္ဝာ၊ကြား၍။ ဟတ္ထာစရိယံ၊ ဆင်ထိန်းကို။ အာဏာပေသိ၊ စေ၏။ အာစရိယ၊ ဆရာ။ ဂစ္ဆ၊ သွား၊လော့။ တံဟတ္ထိံ၊ ထိုဆင်ကို။ ကကလတော၊ ညွှန်ပျောင်းမှ။ ဥဒ္ဓရာဟိ၊ ထုတ်လော့။ ကျွတိအာဏာပေသိ၊ ဤသို့စေ၏။ သော၊ ထိုဆင်ထိန်းသည်။ဂန္တွာ၊သွား၍။ တသ္မိံ ဌာနေ၊ထိုအရပ်၌။ သဂ္ဂါမ၊

သီသံ၊ စစ်မြေအဦးခ်ဉ်။ ဒသောတွာ၊ ပြ၍။ သင်္ဂါမဘေရိ၊ စစ်မြေအရပ်ခ်ဉ်။ တီးအပ်သောစည်ကို။အာကောဋ္ဌာပေသိ၊ တီးစေ၏။ တတော၊ထိုအခါမှ။ မာနဇာတိကော၊ မာန်ခက်ထန်သောသတ္တဝါရှိသော။ ဟတ္ထိ၊ ဆင်သည်။ ဝေဂေန၊ လျင်စွာ။ ဥဒ္ဓါယ၊ ထ၍။ ထလေ၊ ကြည်းကုန်းခ်ဉ်။ ပတိဋ္ဌတ၊ တည်၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ တံကာရဏံ၊ ထိုအကြောင်းသို့။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ အာရောစေသုံ၊ ကုန်၏။ သတ္ထာ၊သည်။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဟေနဟတ္ထိနာ၊ ထိုဆင်သည်။ ပကတိပက်ဒုဂ္ဂတော၊ ပြကတေ့သောညွှန်ပြောင်းခ်ဉ်နစ်သည်ဖြစ်၍။ အတ္ထာ၊ မိမိကိုယ်ကို။ဥဒ္ဓဠေ၊ ထုတ်၏။ တုမှေပန၊ သင်တို့သည်ကား။ ကိလေသဒုဂ္ဂေ၊ကိလေသာဟူသော ညွှန်ပြောင်းခ်ဉ်။ ယဿ၊ အကြင်ကြောင့်။ပဏ္ဍိန္ဓာ၊ ပြေးဝင်ကုန်၏။တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ယောနိသော၊အသင့်အားဖြင့်။ပဒဟိတွာ၊လုံ့လပြု၍။ တုမှေပိ သင်တို့သည်လည်း။ တတော၊ ထိုကိလေသာဟူသောညွှန်ပြောင်းမှ။အတ္တာနံ၊ ကိုယ်ကို။ ဥဒ္ဓရထ၊ ထုတ်ကုန်လော့။ ဣတိ ဝတ္တွာ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍။ ဣမံ ဂါထံ၊ ကို။ အာဟ၊ ၏။

(၃၂) အပ္ပမာဒရတာ၊သတိနှင့်မကင်းသောအားဖြင့်မွေ့လျော်ခြင်းတို့သည်။ ဟောထ၊ဖြစ်ကုန်လော့။သမစိတ္တံ၊မိမိစိတ်ကို။ အနုရက္ခထ၊စောင့်ကုန်လော့။ ပဇေါ၊ ညွှန်ပြောင်းခ်ဉ်။ သန္ဓော၊ နစ်၍နေသော။ကုဥ္ဇရော၊ဆင်ပြောင်သည်။ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ ဒုဂ္ဂါ၊ ရွံ့ညွှန်ပြောင်းမှ။ဥဒ္ဓရတိဣဝ၊ ထုတ်နုတ်သကဲ့သို့။ တုမှေ၊တို့သည်။ အတ္တာနံ၊ကိုယ်ကို။ ဒုဂ္ဂါ၊ကိလေသာဟူသော ရွံ့ညွှန်ပြောင်းမှ။ဥဒ္ဓရထ၊ ထုတ်ကုန်လော့။ ဣတိ အာဟ၊ဤသို့ဟောတော်မူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ အပ္ပမာဒရတာတို့၊ဟူသည်ကား၊ သတိယာ၊သတိနှင့်။အဝိပ္ပဝါသေ၊မကင်းရာ၌။အဘိရတာ၊ မွေ့လျော်ကုန်သည်။ဟောထ၊ ဖြစ်ကုန်လော့။ သစိတ္တန္တိ၊ ဟူသည်ကား၊ ရူပါဒိသု၊ရူပါရုံအစရှိကုန်သော။ အာရမ္မဏေသု၊ အာရုံတို့၌။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်။ စိတ်တွေ့မိ၊ လွန်ကြူးခြင်းကို။ နိ ကရောတိ၊ မပြု။ဧवं၊ ဤအခြင်းဖြင့်။ ရက္ခထ။ စောင့်ကုန်လော့။ ဒုဂ္ဂါတိ၊ ကား။သော်ကုဥ္ဇရော၊ ထိုဆင်သည်။ ပဇော်၊ ညွှန်ပြောင်းခ်ဉ်။သန္ဓော၊နစ်လျက်။ ဟတ္ထေဟိစ၊ နှာမောင်းလက်တို့ဖြင့် လည်းကောင်း။ပါဒေဟိစ၊ခြေတို့ဖြင့်လည်းကောင်း။ ဝါယာမံ၊ လုံ့လကို။ ကတ္တွာ၊ပြု၍။ ပဇော်တော၊ ညွှန်ပြောင်းမှ။ အတ္တာနံ၊

ကိုယ်ကို။ ဥဒ္ဒရိတ္ဘာ၊ ထုတ်၍။ ထလေ၊ ကြည်းကုန်းဌ်။ ပတိဋ္ဌိတောယထာ၊ တည်သကဲ့သို့။ ဝေဝတထာ၊ထိုအတူ၊တုမ္မေပိ၊ သင်တို့သည်လည်း။ကိလေသ-ဒုဂ္ဂစတာ၊ ကိုလေသာဟူသော ညွှန်ပျောင်းမှ။ အတ္ထာနံ၊ကိုယ်ကို။ဥဒ္ဒရထ၊ ထုတ်ကုန်လော့။ နိဗ္ဗာနထလေ၊ နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသော ကြည်းကုန်းဌ်။ပတိ-ဋ္ဌာပေထ၊ တည်စေကုန်လော့။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။

ဒေသနာဝသာနေ၊ အဆုံးဌ်။ တေဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ အရဟတ္တေ၊ ဖိုလ်ဌ်။ ပတိဋ္ဌဟိံသု၊ ကုန်၏။ ဣတိပရိသမာပနံ၊ နှစ်ဆယ်သုံးခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော နာဂဝဂ်ဌ် ခြောက်ခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော ပါဝေယျကဆင်၏ ဝတ္ထုပြီးခြင်းကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏။

ဆဋ္ဌံ၊ သော။ ပါဝေယျကဟတ္ထိ ဝတ္ထု၊ တည်း။

*

၂၃-နာဂဝဂ်၊ ၇-သမ္မဟုလဘိက္ခု ဝတ္ထု

(ပါဝေယျကဆင်ဝတ္ထုဌ် ဟောရာဖြစ်သောဂါထာတို့၏ အဓိပ္ပာယ်ကို ပြုပြီး၍ ယခုအခါ သမ္မဟုလဘိက္ခု ဝတ္ထုဌ် ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာတို့၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုလိုသော အရှင်ဗုဒ္ဓ-ဃောသ ဆရာသည် သစေ လဘေထာတိ စသော ပါဠိကို မိန့်သတည်း။)

သစေ လဘေထာတိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ဟူသော ဤတရားဒေသနာကို။ သတ္ထာ၊ သည်။ ပါလိလေယျကံ၊ ပါလိလေယျ ဆင်တော်ကို။နိဿာ-ယ၊ မှီ၍။ ရက္ခိတဝနသဏ္ဍေ၊ ပါလိလေယျက ဆင်မင်းသည် စောင့်ရှောက်အပ်သော တောအုပ်ဌ်။ ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူလျက်။ သမ္မဟုလေ၊များစွာကုန်သော ရဟန်းတို့ကို။ အာရဗ္ဘ၊ ၍။ ဂ၊ထေသိ၊ ၏။ ဝတ္ထု၊ ဝတ္ထု-သည်။ ယမကဝဂ္ဂေ၊ ယမကဝဂ်ဌ်။ပရေ၊ နဝိဇာနန္တိတိ ဂါထာဝဏ္ဏနာယ၊ ဟူသော ဂါထာတို့၏ အဖွင့်ဌ်။ အာဂတမေव၊ လာသည်သာလျှင်တည်း။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ ဧတံ ဝစနံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်ပြီ။

တထာဂတသ၊မြတ်စွာဘုရား၏။တတ္ထ၊ထိုပါလိလေယျကတောဌ်။ဟတ္ထိ-နာဂေန၊ပါလိလေယျကဆင်မင်းသည်။ ဥပဋ္ဌိယမာနသ၊ လုပ်ကျွေးလျက်။ ဝသနဘာဝေ၊ နေသည်၏ အဖြစ်သည်။ သကလဇမ္ဗုဒီပေ၊ အလုံးစုံသော ဇမ္ဗုဒိပ ကျွန်းအပြင်ဌ်၊ ပါကဋော၊ ထင်ရှားသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ သာဝတ္ထိ၊ နဂရတော၊ သာဝတ္ထိပြည်မှ။ အနာထပိဏ္ဍိကော၊အနာထပိဏ်သူဌေးသည် လည်းကောင်း။ ဝိသာခါမဟာဥပါသိကာ၊ ဝိသာခါ ဒါယိ

ကာမကြီးသည် လည်းကောင်း။ ဣတိဧဝမာဒိနိ၊ ဤသို့ အစရှိကုန်သော။ မဟာကုလာနိ၊ အမျိုးကြီးအနွယ်ကြီးတို့သည်။ အာနန္ဒဟေ့ ရယ်ဟု ခေါ်ရ။ အာနန္ဒာ ထေရ်အား။ သာသနံ၊ သတင်းစကားကို။ ပဟိဏိံသု၊ စေကုန်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ နော၊ အကျွန်ုပ်တို့အား။ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဒဿယ ပြုကုန်လော့။ ဣတိ ပဟိဏိံသု၊ ဤသို့စေကုန်၏။ ဒိသ္သာ ဝါ သိနော အရပ်လေးမျက်နှာ၌နေကုန်သော။ ပဋ္ဌသတာ၊ ဝါးရာကုန်သော။ ဘိက္ခူ ပိ၊ ရဟန်းတို့သည်လည်း။ ဝုတ္ထာ ဝ ဟု ဝါကျတ်ကုန်ပြီးသည်ရှိသော်။ အာနန္ဒ-ဟေ့ ရယ်ဟု ခေါ်ရ။ အာနန္ဒာ မထေရ်သို့။ ဥပသက်မိတွာ၊ ကပ်၍။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ နော၊ ဝါတို့အား။ ဘဂဝတော၏။ သမ္မုခါ၊ မျက်မှောက်တော်မှ။ ဓမ္မံ ကသာ၊ တရားစကားကို။ စိရသုတာ၊ ကြာရှည်ခြင်းသည်။ ကြာမြင့်ပြီ တကား။ အာဝုသော အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ သာဓု၊ တောင်းပန်ပါ၏။ မယံ၊ တို့သည်။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သမ္မုခါ၊ မျက်မှောက်တော်မှ။ ဓမ္မံ ကထံ၊ တရားစကားကို။ သဝနာယ၊ ဌာ။ လဘေယျာမ၊ ရလိုပါကုန်၏။ ဣတိ ယာစိံသု၊ ဤသို့တောင်းပန်ကုန်၏။ ထေရော၊ အာနန္ဒာမထေရ်သည်။ တေဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ အာဒါယ၊ ခေါ်၍။ တတ္ထ၊ ထိုပါလိလေယျကတောသို့။ ဂန္တွာ၊ သွား၍။ တေမာသံ၊ ဝါတွင်းသုံးလပတ်လုံး။ ကေဝိဟာ ရိနော၊ တပါး တည်းနေလေ့ရှိတော်မူသော။ ဘဂဝတော၏၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ တတ္ထ ကေဟိ ဘိက္ခူဟိ၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိသောရဟန်းတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဥပဿက်မနံ၊ ကပ်ခြင်းတည်း။ အယုတ္တံ၊ မသင့်။ ဣတိ စိန္တေတွာ၊ ဤသို့ကြံ၍။ ကေကောဝ၊ တစ်ယောက်အထီးတည်းလျှင်။ သတ္ထာရံ၊ သို့။ ဥပ သက်မိ၊ ကပ်၏။ ပါလိလေယျကော၊ ပါလိလယျက အမည်ရှိသောဆင် သည်၊ တံ၊ ထိုအာနန္ဒာမထေရ်ကို။ ဒိသ္သာ၊ မြင်၍။ ဒဏ္ဍံ၊ တောင်ဝှေးကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ပက္ခန္ဒိ၊ ပြေးဝင်၏။ သတ္ထာ၊ သည်။ သြလောကေတွာ၊ ကြည့်၍။ ပါလိလေယျက၊ ပါလိလေယျဆင်မင်း။ အပေဟိ၊ ဖဲလော့။ မာဝါရယိ၊ မမြစ်လင့်။ ဧသော၊ ဤရဟန်းသည်ကား။ ဗုဒ္ဓပဋ္ဌာကော၊ ဘုရား အလုပ်အကျွေးတည်း။ ဣတိ အာဝဟ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ သော။ ထိုဆင်မင်း သည်။ တတ္ထေဝ၊ ထိုအရပ်၌ မင်လျှင်။ ဒဏ္ဍံ၊ တောင်ဝှေးကို။ ဆဒ္ဒေတွာ၊ စွန့်၍။ ပတ္တစီဝရပဋိဂ္ဂဟဏံ၊ သပိတ်သင်္ကန်းလှမ်းယူခြင်းကို။ အာပုစ္ဆိ၊ ပန် ကြား၏။ ထေရော၊ အာနန္ဒာမထေရ်သည်။ နံ အဒါသိ၊ မပေး။ နာဂေါ၊ ဆင်သည်။ ဥဂ္ဂဟိတဝဏ္ဏော၊ သင်အပ်သော ဝဏ္ဏရှိသည်။ သာစ ဘဝံ ဃော်တိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အုံ။ သတ္ထု၏။ နိသီဒနပါသာဏဖလကေ၊ ဘီတင်းသုံးတော်

မူသော ကျောက်အင်းပျဉ်ခွ၊ ဘတ္တော၊ မိမိ၏။ ပရိက္ခာရံ၊ ပရိက္ခရာကို။ နဋ္ဌပေယျတိ၊ မတားလတ္တံ့။ ဣတိစိန္တေသိ၊ ဤသို့ကြံ၏။ ထေရော၊ အရှင်အာနန္ဒာ မထေရ်သည်။ ပတ္တစီဝရံ၊ သပိတ်သင်္ကန်းကို။ ဘူမိယံ၊ မြေ၌။ ဌပေသိ၊ ထား၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ ဝတ္တသမ္ဘဒ္ဓေ၊ ဝတ်နှင့်ပြည့်စုံသော သူသည်။ ဂရုနံ၊ အလေးအမြတ်ပြုသော သူတို့၏။ အာသနေ ဝါ၊ နေရာ၌ လည်းကောင်း။ သယနေ ဝါ၊ အိပ်ရာ၌လည်းကောင်း။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ပရိက္ခာရံ၊ ပရိက္ခရာကို။ နဋ္ဌပေန္တိ၊ မထားကုန်။

ထေရော၊ အာနန္ဒာ မထေရ်သည်။ သတ္ထာရံ၊ ကို။ ဝန္ဒိတွာ၊ ရှိခိုး၍။ ကေမန္ဒီ၊ ၌။ နိသိဒိ၊ နေတော်မူ၏။ သတ္ထာ၊ သည်။ ကေကေ ဝ၊ တစ်ယောက်အထီး တည်းသာလျှင်။ အာဂတော၊ လာသည်။ အသိ၊ ဖြစ်သလော။ ဣတိ ပုစ္ဆိတွာ၊ ဤသို့မေးတော်မူသောကြောင့်။ ပဋ္ဌဟိ ဘိက္ခုသတေဟိ ဝါ၊ ရဟန်းတို့နှင့်။ အာဂတဘာဝံ၊ လာသည်၏ အဖြစ်ကို။ သုတ္တာ၊ ကြား၍။ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ ကဟံ ပန၊ အဘယ်မှာနည်း၊ ဣတိ ပုစ္ဆိတွာ၊ ဤသို့ မေးတော်မူသောကြောင့်။ တုမှာကံ၊ အရှင်ဘုရားတို့၏။ စိတ္တံ ပန၊ စိတ်ကို ကား။ အဇနန္တော၊ မသိသောကြောင့်။ ဗဟိ၊ အပ၌။ ဌပေတွာ၊ ထား၍။ အာဟရော၊ လာသည်။ အမှီ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ ဝုတ္တေ၊ ဤသို့နှားတော်လျှောက်သည်ရှိသော်။ နေ၊ ထိုရဟန်းတို့ကို။ ပက္ကောသာဟိ၊ ခေါ်ချေ။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ ထေရော၊ အာနန္ဒာ မထေရ်သည်။ တထာ၊ ထို မြတ်စွာဘုရား အမိန့်ရှိတိုင်း။ အကာသိ။ ပြု၏။ သတ္ထာ၊ သည်။ တေဟိ ဘိက္ခူဟိ၊ တို့နှင့်။ သဒ္ဓိ၊ တကွ။ ပဋိသန္ထာရံ၊ အစေ အစပ်ကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ တေဟိ ဘိက္ခူဟိ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဗုဒ္ဓသုခုမာလောစ၊ ဘုရားဖြစ်၍လည်း သိမ်မွေ့နူးညံ့ခြင်းရှိ၏။ ခတ္တိယ သုခုမာလောစ၊ မင်းဖြစ်၍လည်း သိမ်မွေ့ နူးညံ့ခြင်းရှိ၏။ တုမှေ၊ အရှင် ဘုရားတို့သည်။ တေ၊ မာသံ၊ ဝါ၊ တွင်းသုံးလပတ်လုံး။ ကေကေဟိ၊ တစ်ယောက် အထီးတည်း၊ တိဋ္ဌန္တေဟိစ၊ ရပ်သည်တို့ဖြင့်လည်းကောင်း။ နိသီဒန္တေဟိစ၊ ထိုင်သည်တို့ဖြင့်လည်းကောင်း။ ဒဏ္ဍရံ၊ ခဲယဉ်းသည်ကို။ ကတံ၊ ပြုရ၏။ ဝတ္ထ ပဋိဝတ္ထကာရကောပိ၊ ဝတ်ကြီးဝတ်ငယ်ကို ပြုလိုသောသူသည်လည်းကောင်း မုခေ ဒကာဒိဒါယကောပိ၊ မျက်နှာသစ်ရေစသည်ကို လှူသောသူသည် လည်းကောင်း။ နဟောသိ မည်။ မရှိယောင်တကား။ ဣတိ ဝုတ္တေ၊ ဤသို့ ဆိုသည်ရှိသော်။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ပါလိလေယျက ဟတ္ထိနာ၊ ပါလိလေ ယျကဆင်တည်း။ မမ၊ ငါ၏။ သဗ္ဗကိစ္စာနိ၊ အလုံးစုံသော ကိစ္စတို့ကို၊

ကထာနိ၊ ပြုအပ်ကုန်၏။ ဟီ၊ထိုစကားသင့်စ္ဓ။ ဝေရှပ်၊ ဤသို့ သဘောရှိ သော။ သဟာယံ၊ အဆွေခင်ပွန်းကောင်းကို။ လဘန္တေ၊ ရသဖြင့်။ ဧက ကောဝ၊တစ်ယောက်အထီးတည်းလျှင်။ ဝသိတုံ၊နေခြင်းငှာ။ယုတ္တံ၊သင့်၏။ အထဘန္တသ၊ မရသောသူအား။ဧကစာရိကဘာဝေ၊တစ်ယောက်အထီး စည်းကျင့်သော အဖြစ်သည်သာလျှင်။ သေယျော၊ မြတ်၏။ ကုတိ ဝတ္ထု၊ ၍။နာဂဝဂ္ဂေ၊ နာဂဝဂ်၌။ ကုမာ ဂါထာတို့ကို။ အဘာသိ၊ ၏။

(၃၂၈) နိပဏံ၊ ရင့်ပြီးသောပညာရှိသော။ သဒ္ဓိ ၊စရံ၊ အတူတကွကျင့် ဖော်ဖြစ်ထသော။ သာဓုဝိဟာရီ ။ ကောင်းစွာ နေလေ့ရှိထသော။ ဓီရံ၊ မြဲမြံ သောပညာရှိထသော။ သဟာယံ၊ အဆွေခင်ပွန်းကောင်းကို။ သစေ လဘေထ၊ အကယ်၍ရကုန်သည်ဖြစ်အုံ။ သဗ္ဗာနိ၊ အလုံးစုံသည်း ဖြစ်ကုန် သော။ ပရိဿယာနိ၊ ဘေးရန်တို့ကို။ အဘိဘုယ္ယ၊ နှိပ်စက်၍။ တေန၊ထို အဆွေခင်ပွန်းနှင့်။ သဒ္ဓိ ၊ကွ။ အတ္တမနော၊ ဝမ်းမြောက်သောစိတ်ရှိသည် ဖြစ်၍။ သတီမာ၊ဆင်သောသတိရှိသည်ဖြစ်၍။စရေယ္ယ၊ ကျင့်ရာ၏။

(၃၂၉) နိဝကံ၊ ရင့်ပြီးသော ပညာရှိထသော၊ သဒ္ဓိ ၊စရံ၊အတူတကွ ကျင့်ဖော်ဖြစ်ထသော။ သာဓုဝိဟာရီ ၊ကောင်းစွာနေလေ့ရှိထသော။ဓီရံ၊ မြဲမြံ သော ပညာရှိထသော။ သဟာယံ၊အဆွေခင်ပွန်းကောင်းကို၊ နောစေ လဘေထ၊ အကယ်၍ မရကုန်သည်ဖြစ်ငြားအုံ။ကော၊တစ်ယောက်အထီး တည်း။ စရေ၊ ကျင့်ရာ၏။ ကိမိဝ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်း ဟူမူကား။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ဝိဇိတံ၊ အောင်အပ်ပြီးသော။ ရဋ္ဌံ၊ တိုင်းကို။ ပဟာယ၊ စွန့်၍။ စရတိ ဣဝ၊ ကဲ့သို့လည်းကောင်း။အရညေ၊ တောင်၌။ မာတင်ေ၊ မာတင် အမည်ရှိသော။ နာဂေ၊ဆင်ပြောင်သည်။စရတိ ဣဝ၊ကဲ့သို့လည်းကောင်း ကေကော၊ တစ်ယောက်အထီးတည်း။ စရေ၊ ကျင့်ရာ၏။

(၃၃၀) ကေသ၊ တစ်ယောက်တည်းသောရဟန်း၏။စရိတံ၊ကျင့်ခြင်း သည်၊ သေယျော၊ မြတ်၏။ ဗာလေ၊ မလိမ္မာသောသူ၌။ သဟာယတာ၊ သီလရှိသောအဘော်၏အဖြစ်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဧကော၊ တစ်ယောက် အထီးတည်း။ စရေ၊ ကျင့်ရာ၏။ ကိမိဝ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်း ဟူမူကား။ အပ္ပေါဿုက္ကော၊ ကြောင့်ကြမဲ့။ အရညေ၊ တောင်၌။ မာတင်ေ၊ မာတင် အမည်ရှိသော။နာဂေ၊ ဆင်ပြောင်သည်။ ကေဝ၊တစ်စီးတည်း။ စရတိ ဣဝ၊ သကဲ့သို့။ တည်း။ စရေ၊ ရာ၏။ ပါပါနိ၊ မကောင်းမှုတို့ကို။ နစ ကယိရာ၊ မပြုရာ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ နိပသန္တိ၊ ကား။ နေပက္ကာယ ပညာယ၊ ရင့်ပြီး သောပညာနှင့်။ သမန္နာဂတံ၊ ပြည့်စုံသော၊ သာဓုဝိဟာရိဓီရန္တိ၊ ကား။ ဘဒ္ဒကဝိဟာရီ၊ ကောင်းစွာနေခြင်း ရှိသည်ဖြစ်၍။ ပဏ္ဍိတံ။ ပညာရှိထ သော။ပရိဿယာနိတိ၊ ကား။ တာဒိသံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော။ မေတ္တာ ဝိဟာရီ၊ မေတ္တာဖြင့် နေခြင်းရှိသော။ သဟာယံ၊ အဆွေခင်ပွန်းကို။ လဘန္တော၊ ရသည်ဖြစ်၍။ သီဟဗျဂ္ဃါဒယော၊ ခြင်္သေ့ကျားအစရှိကုန်သော ပါဏဒုပရိဿယေ၀ါ၊ ထင်ရှားသော ဘေးရန် တို့ကို လည်းကောင်း။ ရာဂဘယ ဒေါသဘယ မောဟဘယာဒယော၊ ရာဂဘေး ဒေါသဘေး မောဟဘေး အစရှိကုန်သော။ ပဋိစ္ဆန္နပရိဿယေစ၊ ဖုံးလွှမ်း အပ်သော ဘေးရန်တို့ကိုလည်းကောင်း။ ဣဘိ၊ ဣတိ။ သဗ္ဗေ၀၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ် ကုန်သော။ ပရိဿယေ၊ ဘေးရန်တို့ကို။ အဘိဘဝိတ္ဝာ၊ နှိပ်စက်၍။ ဧတန၊ ထိုအဆွေခင်ပွန်းကောင်းနှင့်။ သဒ္ဓိ ၊ တက္ခ။ အတ္ထနော၊ မိမိ၏။ (အတ္ထမနာ လည်းရှိ၏။ ဝမ်းမြောက်သည်ဖြစ်၍။ပေး) ဥပဋ္ဌိတသတိ၊ ထင်သောသတိ ရှိသည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ဖြစ်၍။ စရေယျ၊ ကျင့်ရာ၏။ ဝိဟရေယျ၊ နေရာ၏။ ဣတိအတ္ထော၊ ဤသည်လျှင် အနက်တည်း။

ရာဇာ၀ ရဇ္ဇန္တိ၊ ကား။ ရဇ္ဇံ၊ တိုင်းကို၊ ဟိတ္ဝာ၊စွန့်၍။ ဂတော၊ သွား သော။ မဟာဇနကရာဇာ၀ိယ၊ ကဲ့သို့တည်း။ ဣဒံ၊ ဤအဓိပ္ပါယ်ကို။ ဝုတ္တံ ဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝိဇိတဘူမိပဒေသော အောင်အပ် ပြီးသော စစ်မြေအရပ်ရှိသော။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ ဣဒံရဇ္ဇံနာမ။ ဤမင်း စည်းစိမ်မည်သည်ကား။ မဟန္တံ၊ ကြီးစွာသော။ပမာဒဋ္ဌာနံ၊ မေ့လျော့ခြင်း ၏ အကြောင်းတည်း။ မေ၊ ဝါသည်။ ကာရိတေန၊ ပြုအပ်သော။ရဇ္ဇေန၊ မင်းအဖြစ်ဖြင့်။ ကိံ ၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း။ ဣတိအတ္ထော၊ တည်း။ ဝိဇိတံ၊ အောင်အပ်ပြီးသော။ရဇ္ဇံ၊ တိုင်းကို။ ပဟာယ၊ စွန့်၍။ကေဝေ၀ ၀ ၊ တစ်ယောက်ထီးတည်းလျှင်။ မဟာရညံ၊ တောကြီးသို့၊ ပ၀ိသိတ္ဝာ၊ ဝင်၍။ ဣာ၀ပသပဇ္ဇဋ္ဌံ၊ ရသေ့ရဟန်းအဖြစ်ကို။ ပဋ္ဌဇိတ္ဝာ၊ပြု၍။စတ္ဘုသု ဣရိယာ ပထေသု၊ လေးပါးသောဣရိယာပုထ်တို့၌။ကေဝေ၀ ၀ ၊ တစ်ယောက်အထီး တည်းလျှင်။ စရတိယထာ၊ သကဲ့သို့။ ဧ၀ံ ၊ ထို့အဘာ။ ကေဝေ၀ ၀ ၊ တယောက်အထီးတည်းလျှင်။ စရေယျ၊ ကျင့်ရာ၏။ ဣတိအတ္ထော၊တည်း။ ဟောတဂ်ရညေ၀နာ၀ေါ၊ ကား။ အဟံခေါ၊ ဝါသည်လျှင်။ အာကိဏ္ဏော၊ ပြွမ်းသောဆင်အပေါင်းရှိသည်ဖြစ်၍။ဝိဟရာမိ၊ နေ၏။ဟတ္ထိ၊ ဟိဆင်ပြောင် တို့သည်လည်းကောင်း။ ဟတ္ထိနီ၊ ဆင်မတို့သည်လည်းကောင်း။ဟတ္ထိကဋ္ဌ၊

ကေတာ်၊ ဆင်ရွှေအပေါ်င်းတို့သည်လည်းကောင်း။ဟတ္ထိစ္ဆာပေတာ်၊ ဆင်ငယ်တို့သည်လည်းကောင်း။ ဆိန္နဂ္ဂါနီ၊ ချိုးအပ်ပြီးသော အညွှန့်ရှိကုန်သော။ တိဏာနိစေဝ၊ မြက်တို့ကိုလည်း။ ခါဒါမိ၊ စားရ၏။ မေ၊ ငါသည်။ သြဘဂ္ဂေါဘဂ္ဂံ၊ စနောင့်စနင်းရှိသော။ သာခါဘင်္ဂံ စ၊ ချိုးအပ်ပြီးသော အခက်ကိုလည်း။ ခါဒါမိ၊ စားရ၏။ အာဝိသာနိ၊ နောက်ကုန်မသာ။ ပါနိယာနိစ၊သောက်ရေတို့ကိုလည်း။ပိဝါမိ၊သောက်ရ၏။သြဂါဟန္ဓသေစ၊ ရေသို့မူလည်း သက်သော။ ဥတ္တိဏ္ဏာသေစ၊ ရေမှမူလည်း တက်သော။ မေ၊ ငါ၏။ ကာယံ၊ ကို။ ဟတ္ထိနိယော၊ ဆင်မတို့သည်။ ဥပနိယံ သန္တိယော၊ တိုက်ပွတ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ဂစ္ဆတိ၊ သွားကြကုန်၏။ယံနူန ယဒိပန၊ အကယ်၍။ အဟံ၊ ငါသည်။ ကေကော၀ဝ၊ တစ်ဦးတည်းသာလျှင်။ ဂဏမှာ၊ ဆင်အပေါ်င်းမှ။ ဝူပကဋ္ဌော၊ ငြိမ်းသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရေယျံ၊ နေအံ့။ ဣတိဝေါ၊ ဤသို့။ ပဋိသင်္ခိဿတွာ၊ ဆင်ခြင်၍။ *(တေန၊ ထိုဆင်မင်းသည်။ အသီးသီး၊ မလျင်ဘဲ) ဂမနတော၊ သွားခြင်းကြောင့်။ မာတရံ၊ မာတင်ဟူ၍။ လဒ္ဓနာမော၊ ရအပ်သော အမည်ရှိသော။ အယံဟတ္ထိနာဂေါ၊ ဤဆင်ပြောင်သည်။ ဣမသ္မိံ အရညေ၊ ဤတောင်၌။ ယူထံ၊ ဆင်အပေါ်င်းကို။ ပဟာယ၊ စွန့်၍။ သဗ္ဗိရိယာပထေသု၊ အလုံးစုံသော ဣရိယာပုထ်တို့၌။ ကေကော၀၊ စာစ်စီးတည်းသာလျှင်။ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ။ စရတိယထာ၊ သကဲ့သို့။ ဝေပိ၊ ထိုအတူလည်း။ ကေကော၀၊ သာလျှင်။ စရေယျ၊ကျင့်ရာ၏၊ ဣတိအတ္ထော။ စာည်း။

ကေသာတိ၊ ကား။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ပဗ္ဗဇိတကာလတော၊ရဟန်းပြုသောအခါမှ။ ပဋ္ဌာယ၊စ၍။ ကိဘာ၀ါဘိရတသာ၊ တစ်ယောက်တည်း။ သော၊အဖြစ်၌မှေ့လျော်သော။ပဗ္ဗဇိတသ၊အား။ကေသေ၀ ၊တစ်ယောက်တည်း၏သာလျှင်။ စရိတံ၊ခြင်းသည်။ သေယ္ယော၊ မြတ်၏။ နတ္ထိ ဗာလေ-သဟာယတာတိ၊ကား။ စူဠသီလံ၊ ၎င်း။ မဇ္ဈိမသီလံ၊ ၎င်း။ မဟာသီလံ၊ ၎င်း။ ဒသကထာ၀ဏ္ဏနိ၊ ဆယ်ပါးသော ကထာ၀ဏ္ဏတို့၎င်း။ တေရသ-ဓုတင်္ဂဂုဏာနိ၊တစ်ဆယ် သုံးပါးသော ဓုတင်ကျေးဇူးတို့၎င်း။ဝိပဿနာဉာ-ဏံ၊၎င်း။စတ္တာရော မဂ္ဂေါ၊လေးပါးသော မဂ်ဉာဏ်တို့၎င်း။ စတ္တာရိဖလာ၊ လေးပါးသောဖိုလ်တို့၎င်း။ တိဿော ဝိဇ္ဇာ၊ သုံးပါးသော ဝိဇ္ဇာတို့၎င်း။ ဆ အဘိညာ၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့၎င်း။ အမတ္တာမထာနိ ဇာနံ။ အမြိုက်နိဗ္ဗာန်၎င်း။ ဣတိ သို့။ အယံတိ အယံ၀ေ၊ဤစူဠသီလအစ အမြိုက်

---

* ကျင်းအတွင်းရှိ ပါဠိမျှား ဆဋ္ဌမ္ဗဏ္ဏ မပါ။

နိုင္ငာန်အဆုံးရှိသော သဘောတရားသည် သာလျှင်။ သဟာယတာနာမ်၊ မည်၏။ သာ၊ ကို။ ဗာလေ၊ မလိမ္မာသောသူတို့ကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။အမိ-
ဂန္တုံ၊ ရခြင်းငှာ။ နသက္ကာ၊မဘတ်နိုင်။ ဣတိတသ္မာ၊ထို့ကြောင့်။ဗာလေ၊
ဣတိ။ သဟာယကာ၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ကောတိ ဣမိနာ ကာရဏေန၊
ကောဟူသော ဤအကြောင်းဖြင့်။ သဗ္ဗိရိယာပထေသု၊ အလုံးစုံသော
ဣရိယာပုထ်တို့၌။ ကကောဝ၊ တစ်ယောက်အထီးတည်းသာလျှင်။စရေ-
ယျ၊ကျင့်ရာ၏။သပ္ပမတ္တကာနိပိ၊အနည်းငယ်မျှလည်းဖြစ်ကုန်သော။ပါပါနိ၊
မကောင်းမှုတို့ကို။ နကယိရာ၊ မပြုရာ။ သော၊ ထိုဆင်မင်းသည်။ အပ္ပေါ-
သုက္ကော၊ ကြောင့်ကြမဲ့။ နိရာသကော်၊ ရွံ့ရှာခြင်းမရှိ။ နိရာလယော၊
တပ်ခြင်းမရှိမူ၍။ ဣမသ္မိံ အရညေ၊ ဣတောဠ္ဍ။ မတင်္ဂနာဂေါ။ သည်။
ဣစ္ဆိတိစ္ဆိတဋ္ဌာနေ၊ လိုရာလိုရာအရပ်၌။ သုခံ၊ ခြမ်းသာစွာ။ စရတိ ယထာ၊
သကဲ့သို့။ ဧဝံ တထာ၊ ဣအတူ။ ကောဝ၊ တစ်ယောက်အထီးတည်းသာ
လျှင်။ ဟုတ္ဝာ၊ ဖြစ်၍။ စရေယျ၊ ကျင့်ရာ၏။ အပ္ပမတ္တကာနိပိ၊ အနည်းငယ်
မျှလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ပါပါနိ၊ မကောင်းမှုတို့ကို။ နစ ကရေယျ၊မပြု
ရာ။ ဣတိအတ္ထော၊ စသည်း။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။တုမှေဟိ၊ သင်တို့သည်
ပတိရူပံ သဟာယံ၊ လျောက်ပတ်သော အဆွေခင်ပွန်း ကောင်းကို
အလဘန္တေဟိ၊ မရခြင်းတို့ကြောင့်။ ကေစာရိဟိယေဝ၊ တစ်ယောက်အထီး
တည်းတို့ဖြင့်သာလျှင်။ ဘဝိတဗ္ဗံ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဣတိ ဣမမတ္ထံ၊ဣအကြောင်း
ကို။ ဒဿေန္တော၊ ပြတော်မူလိုသော။ သတ္ထာ၊ သည်။ တေသံ ဘိက္ခူနံ၊ ထို
ရဟန်းတို့အား။ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ဣတရားဒေသနာကို။ ဒေသေသိ၊
ဟောတော်မူ၏။

ဒေသနာဝသာနေ၊အဆုံး၌။ ပဠဿတာပိ၊ ငါးရာအတိုင်းအရှည်ရှိသည်
လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ တေ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ အရဟတ္တေ၊ ဖိုလ်၌
ပတိဋ္ဌဟိ သု၊ တည်ကုန်၏။ ။ဣတိပရိသမာပနံ၊ နှစ်ဆယ်သုံးခုတို့၏
ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော နာဂဝဂ်၌ ခုနစ်ခုမြောက်ဖြစ်သော သမ္ဗဟုလ
ဘိက္ခု ဝတ္ထု၏ ပြီးခြင်းကို။ ဒဠ္ဌံ၊ မှတ်အပ်၏။

သတ္တမံ၊ သော။ သမ္ဗဟုလ ဘိက္ခု ဝတ္ထု၊ တည်း။

*

၂၃-နာ၀ဝ၇၊ ဂ-မာရ၀တ္ထု

(သမ္ဗဟုလဘိက္ခု၀တ္ထု၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာတို့၏ အတ္ထ ဝဏ္ဏနာကိုပြုပြီး၍ ယခုအခါ မာရ၀တ္ထု၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာတို့၏ အတ္ထ၀ဏ္ဏနာကို ပြုလိုသော အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသ ဆရာသည် အတ္ထမ္မိတံ စသော ပါဠိကို မိန့်သတည်း။)

အတ္ထမ္မိတိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ အတ္ထမ္မိ၊ ဟူသော ဤတရားဟောခြင်းကို။ သတ္ထာ၊ သည်။ ဟိမ၀န္တပဒေသေ၊ ဟိမ၀န္တာအရပ်၌။ အရညဂုဠ္ဠိကာယံ၊ တောကျောင်း၌။ ဝိဟရန္တော၊ လျက်။ မာရံ၊ မာရ်နတ်သားကို။ အာရဗ္ဘ၊ ၍။ ကထေသိ၊ ၏။

တသ္မိံ ကာရေ၊ ထိုအခါ၌။ ရာဇာနော၊ မင်းတို့သည်၊ မနုဿေ၊ လူတို့ကို။ပိဋ္ဌေတွာ၊ နှိပ်စက်ညှဉ်းပန်း၍။ ရဇ္ဇံ၊ ပြည်စည်းစိမ်ကို။ကာရေန္တိ၊ ရ၊ ပြုကုန်သတတ်။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဘဂ၀ါ၊ သည်။ အမမ္မိကရာဇာနံ၊ တရားမစောင့်သော မင်းတို့၏။ ရဇ္ဇေ၊ ပြည်၌။ ဒဏ္ဍကရဏာပိဋ္ဌိတော၊ ဒဏ်ထားခြင်းဖြင့် နှိပ်စက်ကုန်သော။ မနုဿေ၊ လူတို့ကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ ဘေ၊ ထိုလူတို့ကို။ ကာရညေန၊ သနားသဖြင့်။ **ဝေ**ဓိန္တေသိ၊ ဤသို့ကြံ၏။ ဣဟနံ၊ မသတ် မညှဉ်းဆဲအပ်သော သူကို။ အဃာသယံ၊ မသတ် မညှဉ်းဆဲစေသည် ဖြစ်၍။ အဇိနံ၊ မအောင်အပ်သောသူကို။ အဇာပယံ၊ မအောင်စေအပ်သည် ဖြစ်၍။ အသောကံ၊ မစိုးရိမ် မကြောင့်ကြထိုက်သော သူကို။ အသောစာပယံ၊ မစိုးရိမ် မကြောင့်ကြစေသည်ဖြစ်၍။ ရဇ္ဇံ၊ ပြည်စည်းစိမ်ကို။ ဓမ္မေန၊ တရားသဖြင့်။ ကာရေတုံ၊ ဌာ။ သက္ကာ-နုဓေါ၊ တတ်နိုင်ကောင်းအံ့သော။ ဣတိ စိန္တေသိ၊ ဤသို့ကြံ၏။ ပါပိမာ၊ ယုတ်မာစွာသော။ မာရော၊ မာရ်မင်းသည်။ အဇ္ဈဘာ၊ မြေမ်ိုစွာ ဘုရား၏။ တံ ပရိ ဝိတက္ကံ၊ ထိုအကြံကို။ ဉတ္ဝာ၊ ၍။ သမကော ဂေါတ-မော၊ သည်။ ရဇ္ဇံ၊ ကို။ကာရေတုံ၊ ဌာ။သက္ကာနုဓေါ၊ တတ်နိုင်ကောင်းအံ့လော။ ဣတိ စိန္တေသိ၊ ဤသို့ ကြံ၏။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ရဇ္ဇံ၊ ကို။ ကာရေတုံ ကာမော၊ ပြုလိုသည်။ ဘ၀ိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ တေ ရဇ္ဇဿ နာမ၊ ဤမင်းစည်းစိမ်မည်သည်ကား။ ပမာဒဋ္ဌာနံ၊ မေ့လျော့ခြင်း၏အကြောင်းတည်း။ တံ၊ ထိုမင်းအဖြစ်ကို။ ကာရေန္တော၊ ပြုသည်ရှိသော်။ ဩကာသံ၊ အခွင့်ကို။ လဘိတုံ၊ ရခြင်းငှာ၊ သက္ကာ၊ တတ်ကောင်း၏။ ဂစ္ဆာမိ၊ ဘုရားရှိရာသို့ သွားအံ့။ အဃ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားအား။ ဉဿာဟံ၊ အားထုတ်ခြင်း

ကို။ ဇနေသောမိ၊ ဖြစ်စေအံ့။ ဣတိ စိန္တေတွာ၊ ဤသို့ကြံ၏။သတ္ထာရံ၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ကပ်၍။အာဟ၊လျှောက်၏။ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အဟနံ၊မသတ်မည့်ဦးဆဲအပ်သောသူကို။ အဃာတယံ၊ မသတ်မည့်ဦးဆဲ စေအပ်သည်ဖြစ်၍။အဇိနံ၊မအောင်အပ်သောသူကို၊ အဇာပယံ၊ မအောင် စေအပ်သည်ဖြစ်၍။ အသောစံ၊ မစိုးရိမ်အပ်သောသူကို။ အသောစာပယံ၊ မစိုးရိမ်စေအပ်သည်ဖြစ်၍။ ရဇ္ဇံ၊ ကို။ ဓမ္မေန၊ တရားသဖြင့်။ ကာရေတု၊ ပြုတော်မူပါလော့။ သုဂတော၊ ကောင်းသောစကားကို ဆိုတော်မူတတ် သော မြတ်စွာဘုရားသည်။ ရဇ္ဇံ၊ကို။ကာရေတု၊ပြုတော်မူပါလော့။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ အထ၊ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုမာရ်နတ်သားကို။ သတ္ထာ၊သည်။ ပါပိမ၊ မာရ်ယုတ်။ တွံ၊ သင်သည်။မေ၊ငါ့အား။ ကိံ ပန ပဿသိ၊ အဘယ်အကြောင်းကို မြင်သနည်း။ ယံတွံ၊ အကြင်သင်သည်။ ကိံ ပန၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်၊ မံ၊ ငါ့ကို။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝဒေသိ၊ လျှောက်သနည်း။ ဣတိ ဝတ္တွာ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူသောကြောင့်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဘဂဝတော၊ အား။ခေါ၊ စင်စစ်။ စတ္တာရော၊ လေးပါးကုန် သော။ဣဒ္ဓိပါဒါ၊ ဣဒ္ဓိပါဒ်တို့ကို။ သုဘာဝိယာ၊ကောင်းစွာပွားစေအပ်ကုန် ပြီ။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ ဘဂဝါ၊ သည်။အာကခ်မာနော၊အလိုရှိစောမ်မူ သည်ရှိသော်။ ဟိမဝန္တံ ပဗ္ဗတရာဇံ၊ ဟိမဝန္တာတောင်မင်းကို။ သုဝဏ္ဏမယံ၊ ရွှေဖြစ်စေသတည်းဟု။ဘဝိမုစ္ဆေယျ၊ နှလုံးသွင်းပြားအံ့။ တဉ္စ၊ ထိုဟိမဝန္တာ တောင်မင်းသည်လည်း။ သုဝဏ္ဏမေဝ၊ရွှေသည်သာလျှင်၊ အသ၊ဖြစ်ရာ၏။ အဟံပိ၊ ငါသည်လည်း။ တေနခေနေန၊ထိုဖန်ဆင်းပြီးသောရွှေအစရှိသော ဥစ္စာဖြင့်။ ကရဏီယံ၊ ပြုအပ်သောအမှုကို။ကရိဿာမိ၊ ပြုအံ့။ဣတိ တဿ၊ ထို့ကြောင့်။ တုမှေ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်။ ဓမ္မေန၊ တရားသဖြင့်။ ရဇ္ဇံ၊ ကို။ ကာရေဿထ၊ပြုတော်မူကြကုန်လတ္တံ့။ တေန၊ထိုကြောင့်။ပဗ္ဗတဿ။ ။လ။သိကွေတိ၊ သိကွေဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။

ကေဝလော၊ တစ်ပါးသော အရာဝတ္ထုနှင့် မရောမရှက် သက်သက်။ ဇာတ်ရှုပဿ၊ ကောင်းသော အဆင်းရှိသော။ သုဝဏ္ဏဿ ပဗ္ဗတော၊ရွှေ တောင်သည်။ အဿ ဘဝေယျ၊ဖြစ်ရာ၏။ကော ပဗ္ဗတော၊ တစ်ခုသောရွှေ တောင်ကို၊ ဘုံတုဋ္ဌတု၊ ထားဘိဦး၊ ဒိတ္တောဝ၊ ထိုထက် နှစ်ဆ ကြီးသော ရွှေတောင်သော်လည်း၊ ကေဿ၊ တစ်ယောက်သော သူအား။ နာလံ၊ ရောင့်ရဲခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဝိဒ္ဓါ၊ သိသောပညာရှိသည်။ သမံ၊ ညီညွတ်စွာ။ ဝိရေ၊ ကျင့်ရာ၏။

ယတောနိဒါန်၊ အကြင်အကြောင်းကြောင့်။ ယောဇနာ၊ အကြင်သတ္တ ၀ါသည်။ ဒုက္ခ၊ တေဘူမက ဝဋ်ဟူသော ဆင်းရဲခြင်းကို။ အဒကို၊ မြင်ပြီ။ တတောနိဒါန်၊ ထိုအကြောင်းကြောင့်။ သောဇနာ၊ ထိုသတ္တ၀ါသည်။ ကာမေသု၊ တို့၌။ ကထံ၊ အဘယ်ကြောင့်။နမေယျ၊ မိမိကိုယ်ကို ညွှတ်စေ ရာအံ့နည်း။ လောကေ၊ လောကဋ္ဌ။ဥပမိ၊ ကိလေသာဟူသော ဥပမိကို။ သဂ်ေါ်ဟိတိ၊ ကပ်ငြိတတ်၏ ဟူ၍။ ဝိဒိတ္ဝာ၊ သိ၍။ ဇနာ၊ သတ္တ၀ါသည်။ တသ္မာ၀၊ ထိုကိုလေသုပမိကိုလျှင်။ ဝိနယာယ၊ ဖျောက်ခြင်းငှာ။သိက္ခေ၊ ကျင့်ရာ၏။

ဣမာဟိ ဂါထာဟိ၊ ဤဂါထာတို့ဖြင့်။ သံ၀ေဇေတွာ၊ ထိတ်လန့်စေ၍။ ၀ါ၀ိမ၊ ယုတ်မာစွာသော မာရ်နတ်သား။ တ၀၊ သင်၏။ သြ၀ါဒေါ၊ ဆုံးမခြင်းသည်။ အညောဝေ၀ခေါ၊ တစ်ပါးတည်းသာလျှင်တည်း။ မမ၊ ၀ါ၏။ သြ၀ါဒေါ၊ဆုံးမခြင်းသည်ကား။ အညော၊ တစ်ပါးတည်း။တယာ၊ သင်နှင့်။ သဒ္ဓိ၊ တကွ။ ဓမ္မသံသန္ဒနာ နာမ၊ ဓမ္မအားဖြင့် တိုင်ပင်နှီးနှော ခြင်းမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ အဟံပိ၊ ၀ါသည်လည်း။ ဧ၀ံ၊ ဤသို့။ သြ၀ါဒါမိတိ၊ ဆုံးမပေအံ့ဟူ၍။ ၀တွာ၊ မိန့်တော်မူ၍၊ ဣမာ ဂါထာ၊ ဤဂါထာတို့ကို။ အဘာသိ၊ ဟောတော်မူ၏။

(၃၃၁) အတ္ထမ္ပိ၊ မိမိအမှုကိစ္စသည်။ ဇာတမ္ပိ၊ ဖြစ်လတ်သည်ရှိသော်။ သဟာယာ၊ အဆွေခင်ပွန်းကောင်း တို့သည်။ သုခါ၊ ချမ်းသာခြင်း၏ အကြောင်းတို့တည်း။ ဣတ်ရိတရေန။ နည်းသည်မျှားသည်ဖြစ်သော မိမိ ဥစ္စာပစ္စည်းဖြင့်။ ယာတုဋ္ဌီ၊ အကြင်ရောင့်ရဲလွယ်ခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သာတုဋ္ဌ၊ ထိုရောင့်ရဲလွယ်ခြင်းသည်။ သုခါ၊ ချမ်းသာခြင်း၏ အကြောင်း တည်း။ ဇီ၀ိတသင်္ခယမ္ပိ၊ စုတေခါနီး ကာလ၌။ ပုညံ၊ ကောင်းမှုသည်။ သုခံ၊ ချမ်းသာခြင်း၏ အကြောင်းတည်း။

(၃၃၂) လောကေ၊ လောကဋ္ဌ။ မတ္တေယျတာ၊အမိ၌ကောင်းစွာလုပ် ကျွေး မွေးမြူသော အားဖြင့် ကျင့်ခြင်းသည်။ သုခါ၊ ချမ်းသာခြင်း၏ အကြောင်းတည်း။ အ၀ထာ၊ ထိုမျှ။ ပေတ္တေယျတာ၊အဘ၌ကောင်းစွာ လုပ်ကျွေး မွေးမြူသောအားဖြင့်ကျင့်ခြင်းသည်။သုခါ၊တည်း။ လောကေ၊ လောကဋ္ဌ။သားမည်တာ၊ရဟန်းတို့၌ ကောင်းစွာကျင့်ခြင်းသည်။ သုခါ၊ တည်း။ အ၀ထာ၊ ထိုမှတပါး။ ဗြဟ္မညတာ၊ အပပြုအပ်သော မကောင်းမှု

ရှိကုန်သော ဘုရား၊ ပစ္ခေကဗုဒ္ဓါသာဝကတို့၌ ကောင်းစွာကျင့်ခြင်းသည်။ သုခါ၊ တည်း။

(၃၃၃) ယာဝဇရာ၊ အိုသည်တိုင်အောင်၊ သီလ၊ သီလသည်။ သုခံ၊ တည်း။ သဒ္ဓါပတိဋ္ဌိတာ၊ လောကီ လောကုတ္တရာအားဖြင့် သဒ္ဓါနှစ်ပါး၏ မတုန်မလှုပ်တည်ခြင်းသည်။သုခါ၊ တည်း။ပညာသ ပဋိလာဘော၊လောကီ လောကုတ္တရာ ပညာနှစ်ပါးကို ရခြင်းသည်။ သုခေါ၊ တည်း။ ပါပါနံ၊ မကောင်းမှုတို့ကို။ အကရဏံ၊ မပြုခြင်းသည်။ သုခံ၊တည်း၊ ကုသိအာဟ၊ ဤသို့ ဟောတော်မူ၏။

တတ္ထ တာသု ဂါထာသု၊ ထိုဂါထာတို့၌။ အတ္ထမ္ပိတိ၊ ကား။ ဟိ၊ ထို စကားသင့်စွ။ ပဇ္ဇဇိတသောပိ၊ ရဟန်းသည်လည်း။ စိဝရ ကရဏာဒိကေ၊ သင်္ကန်းချုပ်ခြင်းအစရှိသော။ ကိစ္စေ ဝါ၊ ကိစ္စသည်၎င်း။ အဓိကရဏ ဝူပသမာဒိကေ၊အဓိကရဏ်းကို ငြိမ်းစေခြင်း အစရှိသော။ကိစ္စေ ဝါ၊ကိစ္စသည်၎င်း။ ဂိဟိနောပိ၊လူသည်လည်း။ ကသိကမ္မာဒိကေ၊ လယ်လုပ်ခြင်းအစရှိ သော။ ကိစ္စောရ၊ ကိစ္စသည်၎င်း။ ဗလဝပက္ခသန္ဓိဿိတေဟိ၊ အားကြီး သော အသင်းအပင်းကို မှီရကုန်သော သူတို့သည်။ အတိဘဝနာဒိကေ၊ နှိပ်စက်ဘိစီးခြင်းအစရှိသော။ ကိစ္စေ ဝါ၊ ကိစ္စသည်၎င်း။ဥပနေ၊ ဖြစ်တတ် သည်ရှိသော်။ ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်။ ဧတံ ကိစ္စ၊ကို။ နိပ္ပါဒေတုံ ဝါ၊ပြီး စေခြင်းငှာ၎င်း။ ဓူပသမေတုံ ဝါ၊ငြိမ်းစေခြင်းငှာ၎င်း။သင်္ကြာန္တိ၊တတ်နိုင် ကုန်၏။ ဧဝရူပါ၊ ဤသို့သဘောရှိကုန်သော။ သဟာယာ၊ အဆွေခင်ပွန်း ကောင်းတို့သည်။ သုခါ၊ ကုန်၏။ ကုတော ဘတ္ထော၊ ဤကားအနက်တည်း တုဋ္ဌိ. သုခါတိ၊ကား။ ဂိဟိနောပိ၊လူတို့သည်လည်း။သတေန၊ မိမိဥစ္စာဖြင့်။ အသန္တုဋ္ဌာ၊ မရောင့်ရဲကုန်သည်ဖြစ်၍။သန္ဓိစ္ဆေဒါဒီနိ၊ ခြံစပ်ဖောက်ခိုးခြင်း အစရှိသည်တို့ကို။ ယသ္မာပန၊ အကြင်ကြောင့်ကား။အာရတန္တိ၊အားထုတ် ကုန်၏။ ပဇ္ဇဇိတောပိ၊ ရဟန်းတို့သည်လည်း။ နာနပ္ပကာရံ၊ အထူးထူး အပြားပြားရှိသော။ အနေသနံ၊မရှာမှီးအပ်သောဆေးကုခြင်းအစရှိသော အမှုကို။ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။အာရတန္တိ၊အားထုတ်ကုန်၏။ ကုတောတသ္မာ ကြောင့်။ တေ၊ ထိုသူတို့သည်။ သုခံ၊ ချမ်းသာကို။ နဝိန္ဒန္တိယေဝ၊မရကုန် သည်သာလျှင်တည်း။တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ကုတုရိတရေန၊ ကုတရိတရဟု ဆိုအပ်သော။ ပရိတ္တေနဝါ၊ နည်းသည်လည်းဖြစ်သော။ဝိပုလေနဝါ၊များ သည်လည်းဖြစ်သော။ အတ္ထာနောသန္တကေန၊ မိမိဥစ္စာဖြင့်။ ယာသန္တုဋ္ဌိ၊ အကြင်ရောင့်ရဲ လွယ်ခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ရှိ၏။ အယမေဝ၊ ဤရောင့်ရဲလွယ်

ခြင်းသည်သာလျှင်။ သုခါ၊ တည်း။ ဤတို့အတွေ့၊ တည်း။ ပုညန္တိ၊ကား။ မရဏကာလေပန၊ သေခါနီးဆဲဆဲသောကာလ၌ကား။ယထာဗျာသယေန၊ အကြင်သို့သော အလိုဖြင့်၊ ပတ္ထရိတ္ဝာ၊ တောင့်တ၍။ ကတပုညကမ္မမေဝ၊ ပြုအပ်သောကုသိုလ်ကောင်းမှုသည်သာလျှင်။ သုခံ၊ တည်း။ သဗ္ဗသောတိ၊ ကား။ သုကလသယိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော။ ဝဋ္ဋဒုက္ခသေပန၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ ကိုကား။ ပဟာနသင်္ခါတံ၊ ပယ်ခြင်းဟုဆိုအပ်သော။ အရဟတ္တမေဝ၊ အရဟတ္တဖိုလ်စိတ်သည်သာလျှင်။ ဤမသို့လောကေ၊ ဤလောကတွင်။ သုခံ နာမ၊ ချမ်းသာခြင်း၏ အကြောင်းမည်၏။

မတ္ထေယျဘာတိ၊ ဟူသည်ကား။ မာတရိ၊ အမိ၌။ သမ္မာပဋိပတ္တိ။ ကောင်းစွာကျင့်ခြင်းတည်း။ ပေတ္ထေယျတာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ပိတရိ အဘာ၌။ သမ္မာပဋိပတ္တိ၊ ကောင်းစွာကျင့်ခြင်းတည်း။ ဥတယေနပိ၊မတ္ထေယျ တာ ပေတ္ထေယျတာ ဟူသော ပုဒ်ဖြင့်လည်း။ မာတာပိတူနံ၊ အမိအဘတို့ အား။ ဥပဋ္ဌာနမေဝ၊ ယုပ်ကျွေးခြင်းကိုသာလျှင်။ ကထိတံ၊ ဆိုအပ်၏။ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ မာတာပိတရော၊ အမိအဘာတို့၏။ ပုတ္တာနံ၊ သားတို့၏။ အနုပဋ္ဌဟန ဘာဝံ၊ မှလုပ်ကျွေးသည်၏အဖြစ်ကို။ ဥ တ္ဝာ၊သိ၍။အတ္ထနော၊ မိမိ၏။သန္တကံ၊ ဥစ္စာကို။ ဘူမိယံဝါ၊ မြေ၌မူလည်း။ နိဓဟန္တိ၊ မြှုပ်ကုန်၏။ ပရေသံဝါ၊ သူတစ်ပါးတို့အားမူလည်း။ ဝိယောဇေန္တိ၊ ဖွဲ့ကုန်၏။ မာတာ ပိတရော၊ အမိအဘာတို့ကို။ နဥပဋ္ဌဟန္တိ၊ မလုပ်ကျွေးကြကုန်၊ ဤသို့။ နေသံ၊ ထိုသားသမီးတို့အား။ နိန္နာပိ၊ကဲ့ရဲ့ခြင်းသည်လည်း။ ဝစုတိ၊ပွားမြဲ။ ဝါ၊ နိန္ဒာဝိန္ဒတိ၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်းကိုရ၏။ ကာယသ၊ ၏။ ဘေဒါ၊ ပျက်သည်မှ။ စူထနိရယော၊ ဘင်ပုပ်ဝရဲ၌။နိဗ္ဗတ္တန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏။ယေပန၊အကြင်သားသမီးတို့ သည်ကား။ မာတာပိတရော၊ အမိအဘာတို့ကို။ သက္ကစ္စံ၊ ရိုသေစွာ။ ဥပဋ္ဌ ဟန္တိ၊ လုပ်ကျွေးကုန်၏။ တေ၊ ထိုသားသမီးတို့သည်။ တေသံ၊ ထိုအမိအဘ တို့၏။ သန္တိကံ ဓနံမိ၊ ရွှေငွေအစရှိသော ဥစ္စာရတနာသို့လည်း။ပါပုဏန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။ ပသံသံပိ၊ လူတို့၏ချီးမွမ်းခြင်းကိုလည်း။ လဘန္တိ၊ရကုန်၏။ ကာယသ၊ကိုယ်ခန္ဓာ၏။ဘေဒါ၊ပျက်သည်မှ။ သဂ္ဂေ၊ နတ်ပြည်၌။ နိဗ္ဗတ္တန္တိ။ ဖြစ်ကုန်၏။တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ဧတံ ဥတယံ၊ထိုလုပ်ကျွေးခြင်းနှစ်ပါးကို။ သုခန္တိ၊ သုခတူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဝါ ဧတံ ဥတယံ၊ ဤအမိနှင့် အဘ နှစ်ပါးကို။ သုခန္တိ၊ ချမ်းသာခြင်း၏ အကြောင်းဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ သာမညတာတို့၊ ကား။ပဗ္ဗဇိတေသု၊ ရဟန်းတို့၌ သမ္မာပဋိပတ္တိ၊ကောင်း စွာကျင့်ခြင်းတည်း။ ဗြဟ္မညတာတိ၊ ကား။ ဗာဟိတပါပေသု၊ အပယ်ပြုအပ်

ပြီးသော မကောင်းမှုရှိကုန်သော၊ ဗုဒ္ဓပစ္စေကဗုဒ္ဓ သာဝကေသုံ၊ ဘုရား ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ သာဝကတို့၌။ သမ္မာပဋိပတ္တိယော၊ ကောင်းစွာ ကျင့်ခြင်း သည်သာလျှင်တည်း။ ဥဘယေနပိ၊ သာမညတာ ဗြဟ္မညတာ ဟူသော နှစ်ပုဒ်ဖြင့်လည်း။ တေသံ၊တို့အား။ စတ္ဟိ ပစ္စယေဟိ၊ ပစ္စည်းလေးပါး တို့ဖြင့်။ ပဋိဇဂ္ဂနတာ၀ေါ၊ လုပ်ကျွေးသောအဖြစ်ကို။ ကတိ တော၊ဆိုအပ် ၏။ ဣဒံပိ၊ ဤပစ္စည်းလေးပါးတို့ဖြင့်လုပ်ကျွေးခြင်းကိုလည်း။ ဧလာ ဧကော၊ လောကဋ္ဌ။ သုခံနာမ၊ မည်၏ဟူ၍။ ကထိတံ၊ ဆိုအပ်၏။

သီလန္တိ၊ကား။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ မဏိကုဏ္ဍလ ရတ္တဝဏ္ဏာဒယော၊ ပတ္တမြားနားဆောင်းပုဆိုးနီအစရှိကုန်သော။ အလက်ာရာ၊ တန်းဆာတို့ သည်။ တသ္မိံ တသ္မိံ ဝယေ၊ ထိုထိုအရွယ်၌။ ဌိတာနံ ယေ ဝ၊ ဘည်ကုန်သော သူတို့အား သာလျှင်။ သောဘန္တိ၊ တင့်တယ်ကုန်၏။ ဒဟရာနံ၊ သူငယ်တို့ ၏။ အလက်ာရာ၊ တို့သည်။ မဟလ္လကကာလေ၊ အိုမင်းသောကာလ၌။ နသောဘန္တိ၊ ကုန်။ မဟလ္လကာနံ ဝါ၊ အရွယ်ကြီးရင့်သောသူတို့၏လည်း။ အလက်ာရာ၊ တို့သည်။ ဒဟရကာလေ၊ ငယ်နှုသောအခါ၌။ နသောဘန္တိ၊ ကုန်။ သေ၊ဤသူကား။ ဥမ္မတ္တကောမည္ဆေ၊ရူးယောင်တကား။ ကုတိ ဝတ္ထော၊ ဤသို့ဆို၍။ ဂရုဟုပ္ပါဒနေန၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်းကို ဖြစ်စေသောအားဖြင့်။ ပန်၊ တစ်ဖန်။ ဒေါသမေ ဝ၊အပြစ်တင်ခြင်းကိုသာလျှင်။ ဇနေတိ၊ ဖြစ်စေ၏။ ပဋ္ဌ သီလ ဒသသီလာဒိဘေဒံ၊ ပဋ္ဌသီလ ဒသသီလစသည်ဖြင့်ပြားသော။ သီလံ ပန၊ သီလသည်ကား။ ဒဟရသာပိ၊ သူငယ်အားလည်းကောင်း။ မဟလ္လ ကသာပိ၊ အရွယ်ကြီးရင့်သော သူအားလည်းကောင်း။ သဗ္ဗဝယေသု၊ အလုံးစုံသော အရွယ်သုံးပါးတို့၌။ သောဘတိယေ ဝ၊ တင့်တယ်သည်သာ လျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အယံ၊ ဤသူသည်၊ သီလ ဝါ၊ သီလရှိ၏။ အဟော ဝတ၊ သြော် ကောင်းပါလေစု၊ ကုဋေ၊ ဤသို့။ ပသံသုပ္ပါဒနေန၊ အချီးအမွှမ်း ကိုဖြစ်စေသောအားဖြင့်။ သောမနဿမေ ဝ၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းကိုသာလျှင်။ အာ ဝဟတိ၊ ရွက်ဆောင်၏။ တေန၊ ထို့ကြောင့်။ သုခံ ယာ ဝ ဇရာ သီလန္တိ၊ သီလံဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်ပြီ။ သဒ္ဓါ ပတိဋ္ဌာ တာ၊ ကား။ လောကိယ လောကုတ္တရတော၊ လောကီလောကုတ္တရာအားဖြင့်။ ဒုဝိဓာ ပိ သဒ္ဓါ၊ နှစ် ပါးအပြားရှိသော သဒ္ဓါသည်လည်း။ အနိစ္စလာ၊ တုန်လှုပ်ခြင်းမရှိသည်။ ဟုတ္ဝာ၊ဖြစ်၍။ ပတိဋ္ဌာ၊ တည်ကုန်သည်။ သုခေါ ပညာယ ပဋိလာဘော တိ၊ ဟူသည်ကား။ လောကိယ လောကုတ္တရ ပညာယ၊ လောကီ, လော ကုတ္တရာ ပညာကို။ ပဋိလာဘော၊ ရခြင်းသည်။ သုခေါ၊ တည်း။ အဂ်ရ

ဏန္တိ၊ ကား။ သေတုဃာတဝသေန ပန၊ အရဟတ္တမဂ်ဟူသော ဓား သန်လျက်ဖြင့် ကိုလေသာဟူသော ရန်သူတို့ကို သတ်သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ ပါပါနံ၊ အကုသိုလ် ဒုစရိုက်တို့ကို။ အကရဏာ၊ မပြုခြင်းသည်။ ဣမသ္မိံ-လောကေ၊ ဤလောကဌ်။ သုခံ၊ တည်း။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။

ဒေသနာဝသာနေ၊ ဌ်။ ဗဟုဒေဝတာနံ၊ များစွာကုန်သော နတ်တို့အား။ မမ္မာဘိသမယော၊ သစ္စာလေးပါး တရားကို သိသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိပရိသမာပနံ၊ ဤသို့နှစ်ဆယ် သုံးခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော နာဂဝဂ်ဌ် ရှစ်ခုမြောက်ဖြစ်သော မာရဝတ္ထု၏ ပြီးခြင်းကို။ ဒဠ္ဍပ်၊ မှတ်အပ်၏။

အဌမံ၊ သော။ မာရဝတ္ထု၊ တည်း။
နာဂဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။
ဗောဓိသတိမော၊ သော။ ဝဂ္ဂေါ။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးပြီ။

*

၂၄—တဏှာဝဂ္ဂ

၁—ကပိလမစ္ဆဝတ္ထု

နှစ်ဆယ် သုံးခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော ရှစ်ဝတ္ထုတို့၏ အစုဖြစ်သော နာဂဝဂ်ဌ် ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာတို့၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုပြီး၍ ယခုအခါ နှစ်ဆယ် လေးခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော တစ်ဆယ် နှစ်ဝတ္ထုတို့၏ အစုဖြစ်သော တဏှာဝဂ်ဌ် ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာတို့၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုလိုသော အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသ ဆရာသည် မနုဇသောတ်- စသော ပဋိဗိုဒါတို့ကို မိန့်သတည်း။

(၁) မနုဇသောတိ ဣမံ မမ္မဒေသနံ၊ မနုဇသ စသော ဤတရားဟောခြင်းကို။ သတ္ထာ၊ သည်။ ဇေတဝနေ၊ ဌ်။ ဝိဟရန္တော၊ လျက်။ ကပိလမစ္ဆံ၊ ကပိလမည်သော ငါးကို။ အာရဗ္ဘ၊ ၍။ ကထေသိ၊ ၏။

အတီတေ၊ လွန်လေပြီးသောအခါဌ်။ ကဿပ ဘဂဝတော၊ ကဿပမြတ်စွာဘုရား၏။ ပရိနိဗ္ဗုတကာလေ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုပြီးသော ကာလဌ်။ ဒွေ-ကုလဘာတရော၊ အမျိုးသားညီနောင် နှစ်ယောက်တို့သည်။ နိက္ခမိတ္တာ၊ လူ၏ဘောင်မှ ထွက်၍။ သာဝကာနံ၊ ဘုရားတပည့်တို့၏။ သန္တိကေ၊ အထံဌ်။

ပဗ္ဗဇိ သု၊ ရဟန်းပြုကုန်၏။ တေသု၊ ထိုရဟန်းနှစ်ပါးတို့တွင်။ ဧဇ္ဇော၊ အစ်ကိုကြီးဖြစ်သော ရဟန်းသည်။ သာဂတောနာမ၊ သာဂတ အမည်ရှိသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ကနိဋ္ဌော၊ ညီရဟန်းသည်။ ကပိလောနာမ၊ ကပိလမည်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ နေသံ၊ ထိုရဟန်းနှစ်ဦးတို့၏။ မာတာပန၊ အမိသည်ကား။ သာမိနိနာမ၊ သာမိနိ အမည်ရှိသည်။ အဟောသိ၊ ၏။ ကနိဋ္ဌဘာဂိနီ၊ နှမငယ်သည်။ ဘာပနာနာမ၊ ဘာပနာမည်သည်။ အဟောသိ၊ ၏။ တာယ၊ ထိုသားအမိတို့သည်။ ဘိက္ခုနိသု၊ ရဟန်းမိန်းမအထံတို့၌။ ပဗ္ဗဇိ သု၊ ရဟန်းပြုကုန်၏။ ဧဝံ၊ သို့။ တေသု၊ ထိုမိသားလေးယောက်တို့သည်။ ပဗ္ဗဇိတေ၊ ရဟန်းပြုကုန်ပြီးသည်ရှိသော်။ ဥဘောဘာတာရာ၊ ညီနောင်နှစ်ယောက်ဘို့သည်။ **အာစရိယုပဇ္ဈာယာနံ**၊ တို့အား။ ဝတ္တပဋိဝတ္တံ၊ ဝတ်ကြီးဝတ်ငယ်ကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ဝိဟရန္တာ၊ နေကုန်လျက်။ ဧကဒိဝသံ၊ တစ်နေ့သ၌၊ ဘဂ္ဂေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဣမသ္မိံ သံဃသနေ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဓုရာနိ၊ ဓူရတို့သည်။ ကတိ၊ အဘယ်မျှတို့နည်း။ ဣတိ ပုစ္ဆိတွာ၊ ဤသို့မေးသောကြောင့်။ ဂန္ထဓုရဉ္စ၊ ဂန္ထဓူရဌင်း။ ဝိပဿနာဓုရဉ္စ၊ ဝိပဿနာဓူဌင်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဓုရာနိ၊ ဓူရတို့သည်။ ဒွေ၊ နှစ်ပါးတို့သည်။ ဣတိ ဝစနံ၊ ဤသို့သောစကားကို။ သုတ္တွာ၊ ၍။ ဧဇ္ဇော၊ အစ်ကိုကြီး ရဟန်းသည်။ ဝိပဿနာဓုရံ၊ ဝိပဿနာဓူရကို။ ပူရေဿာမိတိ၊ ဖြည့်အံ့ဟူ၍။ ပဋ္ဌဝဿာနိ၊ ငါးဝါတို့ပတ်လုံး။ **အာစရိယုပဇ္ဈာယာနံ**၊ ဆရာဥပဇ္ဈာယ်တို့၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ ဝသိတ္တွာ၊ နေပြီး၍။ ယာဝ-အရဟတ္တာ၊ အရဟတ္တာဖိုလ်တိုင်အောင်သော။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ ဂဟေတ္တွာ၊ ယူ၍။ အရညံ၊ တောသို့။ ပဝိသိတ္တွာ၊ ဝင်၍။ စ ဣယမန္ဓော၊ လုံ့လပြုသည်ရှိသော်။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တာဖိုလ်သို့။ ပါပုဏိ၊ ရောက်လေ၏။ ကနိဋ္ဌော၊ ညီရဟန်းသည်။ အဟံ၊ ငါသည်။ တာဝတ်ရုဏောဝ၊ ငယ်နုသေး၏။ ဝုဋ္ဌာ-ကာလေ၊ အိုမင်းသောကာလ၌။ ဝိပဿနာဓုရံ၊ ဝိပဿနာဓူရကို။ ပူရေဿာမိတိ၊ ဖြည့်အံ့ဟူ၍။ ဂန္ထဓုရံ၊ ဂန္ထဓူရကို။ ပဋ္ဌပေတ္တွာ၊ ဖြစ်စေ၍။ တိပိဋကာနိ၊ ~~ပိဋကတ်သုံးမုံတို့ကို~~။ ဥဂ္ဂဏ္ဟိ၊ သင်၏။ တဿ၊ ထိုကပိလရဟန်းအား။ ပရိယတ္တိ၊ ပရိယတ်ကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ မဟာ-ပုဂိုဝါရော၊ များသော အခြံအရံရှိသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ပရိဝါရံ၊ အခြံအရံကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ လာဘော၊ လာဘ်များခြင်းသည်။ ဥဒပါဒိ၊ ဖြစ်ရှားဖြစ်၏။ သော၊ ထိုကပိလရဟန်းသည်။ ဗာဟုသစ္စမဒေန၊ များသော အကြားအမြင်ရှိခြင်းဖြင့်။ မတ္တော၊ မေ့လျော့၏။ လာဘ-ဟတ္ထာယ၊ လာဘ်ကိုတပ်မက်သောတဏှာဖြင့်။ အဘိဘူတော၊ နှိပ်စက်ခြင်း

ရှိ၏။ အတိပဏ္ဍိတမာနိတာယ၊ အလွန်ပညာရှိ၏ဟူသော မာန်ယစ်ခြင်း ဖြင့်။ ပရေတိ၊ သူတစ်ပါးကို့သည်။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သော။ ကပ္ပိယမ္ပိ၊ အပ် သောအမှုကို။ အပ္ပိယန္တိ၊ မအပ်ဟူ၍။ ဝဒေတိ၊ ဆို၏။ အကပ္ပိယမ္ပိ၊ အပ် သည်ကိုလည်း။ ကပ္ပိအန္တိ၊ အပ်၏ဟူ၍။ ဝဒေတိ၊ ဆို၏။ သာဝဇ္ဇမ္ပိ၊ အပြစ် ရှိသည်ကိုလည်း။ အနဝဇ္ဇန္တိ၊ အပြစ်ရှိ၏ဟူ၍။ ဝဒေတိ၊ ဆို၏။အနဝဇ္ဇမ္ပိ၊ အပြစ်မရှိသည်ကိုလည်း။ သာဝဇ္ဇန္တိ၊ အပြစ်ရှိ၏ဟူ၍။ ဝဒေတိ၊ ဆို၏။ သော၊ ထိုကပိလရဟန်းသည်။ ပေသလေဟိ၊ သီလကို ချစ်မြတ်နိုးကုန် သော။ ဘိက္ခူဟိ၊ ရဟန်းတို့သည်။ အာဝုသော ကပိလ၊ ငါ့ရှင် ကပိလ။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ မာအဝစ၊ မဆိုလင့်။ ဣတိဝတ္တာ၊ ဤသို့တားမြစ်၍။ ဓမ္မဠ္ဠ၊ သုတ်, အဘိဓမ္မာကို လည်းကောင်း။ ဝိနယဠ္ဠ၊ ဝိနည်းကိုလည်းကောင်း။ ဒုဿေတွာ၊ ပြု၍။ သြဝဒီယ မာနာပိ၊ ဆိုဆုံးမကုန်သော်လည်း၊ တုမှေ၊ သင်တို့သည်။ ကိုဏ်၊ အဘယ်ကို။ ဇာနာထ၊ သိကုန်သနည်း။ ရိတ္တမုဒ္ဓိသဒ်-သာ၊ အချည်းစည်းသော လက်ဆုပ်နှင့် တူကုန်၏။ ဣတိအာဒီနိ၊ ဤသို့ စသော စကားတို့ကို။ဝတ္တာ၊ ဆို၍။ ခုံသေန္တော၊ထိခိုက်လျက်။ဝဗ္ဗေန္တော၊ ချုတ်ချယ်လျက်။ စရတိ၊ သွား၏၊ အယ၊ ထိုအခါ၌။ အသာ၊ ထိုရဟန်း ၏။ ဘာတု။ အစ်ကိုဖြစ်သော။ သာဂတထေရသ္သ၊ သာဂတ မထေရ် အား။ ဝဒ၊ ဟု။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့သည်။ ဘဒ္ဒန္တေ၊ ထိုအကြောင်းကို။ အာ-ရောစေသုံ၊ ကြားလျှောက်ကုန်၏။ သောပိ၊ ထိုအစ်ကို မထေရ်ကြီးသည် လည်း။ နံ၊ ထိုကပိလရဟန်းသို့။ ဥပသင်္ကမိတ္တာ၊ ကပ်၍။ အာဝုသော ကပိလ၊ ငါ့ရှင် ကပိလ ရဟန်း။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ တုမှာဒိသာနံ၊ သင်ကဲ့သို့ သဘောရှိကုန်သော သူတို့၏။ သမ္မာပဋိပတ္တိ၊ ကောင်းသော အကျင့်ပဋိပတ်သည်။ သာသနဿ၊ သာသနာတော်၏။ အာယုနာမ၊ အသက်မည်၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ပဋိပတ္တိ၊ ကောင်းသော အကျင့် ကို။ ပဟာယ၊ ပယ်၍။ ကပ္ပယာဒီနိ၊ အခြင်းစသည်တို့ကို။ ပဋိ-ဗာဟန္တော၊တားမြစ်လျက်။ဧဝံ၊ဤသို့။ မာအဝစ၊ မဆိုလင့်။ ဣတိ သြဝဒ၊ ဤသို့ဆုံးမ၏။ ယောစ၊အကြင်ကပိလရဟန်းသည်လည်း။တဿ၊ ထိုအစ်ကို ရဟန်း၏။ ဝစနံ၊ကို။အနာဒိယိ၊မနာယူ။ ဧဝံသန္တေပိ၊ဤသို့မနာယူသည်ပင် ဖြစ်သော်လည်း။ ထေရော၊ အစ်ကိုမထေရ်ကြီးသည်။ ဒ္ဝိတ္တိက္ခတ္တုံ၊ နှစ်ကြိမ် သုံးကြိမ်။ သြဝဒ်တွာ၊ ဆုံးမ၍။ သြဝ'ဒံ၊ အဆုံးအမကို။ အဂဏှန္တံ၊ မယူသည်ရှိသော်။ အယ၊ဤကပိလရဟန်းသည်။ မမ ဝစနံ၊ ငါ့စကားကို။ နဂရောတိ၊ မနာယူ။ ဣတိ ဥ တွာ၊ ဤသို့သိသည်ဖြစ်၍။အာဝုသော၊ငါ့

ရှင်။ ဘာန၊ ထိုသင်သည်။ သကေန ကမ္မေန၊ မိမိအမှုဖြင့်။ ပညာယိ သတိ၊ ထင်ရှားလတ္တံ့။ ဣတိ ဝတ္တာ၊ ၍။ ပက္ကာမိ၊ ဖဲ ၏။ တသ္မာ ပဋ္ဌာယ၊ ထိုနေ့မှစ၍။ နံ၊ ထိုကပိလရဟန်းကို။ ပေသလာ၊ ဘိက္ခု၊ သီလကို ချစ်မြတ်နိုးကုန်သော ရဟန်းကို သည်။ ဆဋ္ဌယိ သု၊ စွန့်ကုန်၏။

☰ သော၊ ထိုကပိလရဟန်းသည်၊ ဒုရာစာရော၊ မကောင်းသောအကျင့်ရှိသည်။ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ ဒုရာစာရပရိဝုတော၊ မကောင်းသောအကျင့်ရှိသော ရဟန်းတို့ဖြင့် ခြံရံလျက်။ ဝိဟရန္တော၊ နေသည်ရှိသော်။ကေဒိဝသံ၊ တစ်နေ့သ၌။ ဥပေါသထဂ္ဂေ၊ ဥပုသ်အိမ်၌။ ပါတိမောက္ခံ၊- ပါတိမောက်ကို။ ဥဒ္ဒိသိ ဿာမီတိ၊ ပြအံ့ဟူ၍။ ဗီဇနိं၊ ယပ်ကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ဓမ္မာသနေ၊ တရားဟောပလ္လင်၌။ နိသီဒိတ္ဝာ၊ နေ၍။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ ဣဒါနိ ဥပုသ်အိမ်၌။ သန္နိပတိတာနံ၊ စည်းဝေးကုန်သော။ ဘိက္ခူနံ၊ရဟန်းတို့ အား။ပါတိမောက္ခံ၊ ပါတိမောက်ပြခြင်းသည်။ဝဋ္ဋတိ၊ အပ်သလော။ဣတိ၊ ပုစ္ဆိတ္ဝာ၊ ဤသို့မေးသောကြောင့်။ ဣတိ၊ ဤကပိလရဟန်းကို။ ပဋိ ဝစနေန ဒိန္နေန၊စကားတုံ့ဖေးသဖြင့်။ ကောအတ္ထော၊အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တုဏှီဘူတေ၊ ဆိတ်ဆိတ်နေကုန်သော ရဟန်းတို့ကို။ ဒိသ္ဝာ၊ မြင်၍။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ ဓမ္မောဝါ၊ သုတ်, အဘိဓမ္မာသည် လည်းကောင်း။ ဝိနယောဝါ ဝိနည်းသည်လည်းကောင်း။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ပါတိ မောက္ခေန၊ ပါတိမောက်ကို။ သုတေနဝါ၊ ကြားရသဖြင့်လည်းကောင်း။ အသုတေနဝါ၊ မကြားရသဖြင့်လည်းကောင်း။ ကောအတ္ထော၊ အဘယ် အကျိုးရှိအံ့နည်း။ ဣတိ ဝတ္တာ၊ ဤသို့ဆို၍။ အာသနာ၊ နေရာမှ။ ဝုဋ္ဌဟိ၊ ထ၏။ ဧဝံ၊ဤသို့။ ဟော၊ ထိုကပိလရဟန်းသည်။ ကဿပဿဘဂဝတော၊ ကဿပမြတ်စွာဘုရား၏။ ပရိယတ္တိ သာသနံ၊ ပရိယတ္တိ သာသနာကို။ သြသက္ကာပေသိ၊ ဆုတ်ယုတ်စေ၏။ သာဂတမ်ထေရော ပိ၊ သာဂတမထေရ် သည်လည်း။ တဒဟော ဝ၊ ထိုနေ့ဌ်သာလျှင်။ ပရိနိဗ္ဗာယိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ယူ၏။ ကပ်လော၊ ကပိလသည်။ အာယုပရိယောသာနေ၊ အသက်၏ အဆုံး၌။ အဝီစိမ္ဟိ ဟောနိရယေ၊အဝီစိငရဲ၌။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏။ အသ္သ၊ထိုကပိလ၏။သာ ပိ မာတာ၊ အမိသည်လည်းကောင်း။သာပိ ဘဂိနီ၊ ထိုနှမသည်လည်း ကောင်း။ တယော ဝ၊ထိုကပိလ၏သာလျှင်။ ဒိဋ္ဌာနုဂတိ ၊ ဒိဋ္ဌာနုဂတိသို့။ အာပဇ္ဇိတ္ဝာ၊ ရောက်၍။ ပေသလေ၊ သ်လကို ချစ်မြတ်နိုးကုန်သောရဟန်း တို့ကို။ အက္ကောသိတ္ဝာ၊ ဆဲရေး၍"ပရိဘာသိတ္ဝာ၊ ရေရွတ်၍။ တတ္ထေ ၊ ထိုအင်္ဂပိ ( ) ဌ်သာလျှင်။ နိဗ္ဗတ္တိ သု၊ ပြစ်ကု ၏။

တသို့ ပနကာလေ၊ ထိုအခါ၌။ ပဠသတာ ပုရိသာ၊ ငါးရှာသော ယောက်ျားတို့သည်။ ဂါမဃာတတာဒီနိ၊ ရွာကို ဖျက်ဆီးခြင်းစသည်တို့ကို။ ကတ္တာ၊ ပြု၍၊ စောရိကာယ၊ ခိုးမှုဖြင့်။ ဇီဝန္တာ၊ အသက်မွေးကုန်လျက်။ ဇနပဒမနုဿေသု၊ ဇနပုဒ်၌နေကုန်သောလူတို့သည်။ အနုဗန္ဓာ၊ လိုက်ကုန်သောကြောင့်။ ပလာယမာနာ၊ ပြေးကုန်သည်ရှိသော်။ အရညံ၊ တောသို့။ ပဝိသိတ္ဝာ၊ ဝင်၍။ တတ္ထ၊ ထိုတောင်း။ ကိဠိ၊ တစ်စုံတစ်ခုသော။ ပဋိသရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာကို၊ အပဿန္တာ၊ မမြင်ကုန်သည်ရှိသော်။ အညတရံ၊ အမှတ်မရှိသော။ အာရညိကံ၊ တောင်းနေခြင်းရှိသော။ ဘိက္ခုံ၊ ရဟန်းကို။ ဒိသ္ဝာ၊ မြင်၍။ ဝန္ဒိတ္ဝာ၊ ရှိခိုး၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ နော၊ အကျွန်ုပ်တို့၏။ ဝဋ္ဋသရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာသည်။ဟောထ၊ ဖြစ်ပါကုန်လော့။ ဣတိ ဝဒိ သု၊ ဤသို့ဆိုကုန်၏။ ထေရော၊ မထေရ်သည်။ တုမှာကံ၊ သင်တို့အား။ သီလသဒ်သံ၊ သီလနှင့်တူသော။ပရိသရဏံနာမ၊ ကိုးကွယ်ရာမည်သည်။နတ္ထိ၊ မရှိ။သဗ္ဗေပိ၊ အလုံးစုံသောသူတို့သည်လည်း။ ပဠသီလာနိ၊ ငါးပါးသောသီလတို့ကို။ သမာဒိယထ၊ ဆောက်တည်ကုန်လော့။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ တေ၊ ငါးရာသောခိုးသူတို့သည်။ သာဓူတိ၊ ကောင်းပြီဟူ၍။ သမ္မဝိစ္ဆိတ္ဝာ၊ ဝန်ခံ၍။ သီလာနိ၊ သီလတို့ကို။ သမာဒိယိ သု၊ ဆောက်တည်ကုန်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နေ၊ ထိုငါးရာသောခိုးသူတို့ကို။ ထေရော၊ မထေရ်သည်။ ဩဝဒိ၊ ဆုံးမ၏။ ဣဒါ နိ၊ ယခုအခါ၌။ တုမှေ၊ သင်တို့သည်။ သီလဝန္တာ၊ သီလရှိကုန်ပြီ။ ဇီဝိတဟေတုပိ၊ အသက်ဟူသောအကြောင်းကြောင့်လည်း။ ဝေါ၊ သင်တို့အား။ သီလံ၊ သီလကို။ နေဝအတိက္ကမိတဗ္ဗံ၊ မလွန်ကျူးအပ်။ မနောပဒေါသော၊ နှလုံး၏ပြစ်မှားခြင်းကို။ နှ ကာတဗ္ဗော၊ မပြုအပ်။ ဣတိ ဩဝဒိ၊ ဆုံးမ၏။ တေ၊ ထိုခိုးသူတို့သည်။ သာဓူတိ၊ ကောင်းပြီဟူ၍။ သံမဒ္ဒိစ္ဆိ သု၊ ဝန်ခံကုန်၏။ အထ၊ ထိုနောက်မှ။ နေ၊ ထိုခိုးသူတို့ကို။ ဇနပဒမနုဿာ၊ ဇနပုဒ်သားလူတို့သည်။ တံဌာနံ၊ ထိုအရပ်သို့၊ ပတ္ဝာ၊ ရောက်၍။ ဣတောစိတောစ၊ ထိုမှဤမှလည်း။ပရိယေသမာနာ၊ ရှာကုန်သည်ရှိသော်။ တေဝေရေ၊ ထိုခိုးသူတို့ကို။ ဒိသ္ဝာ၊ မြင်၍။ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော။တေ၊ ထိုခိုးသူတို့ကို။ဇီဝိတာ၊ အသက်မှ။ ဝေါရောပေသုံ၊ ချကုန်၏။ တေ၊ ထိုခိုးသူတို့သည်။ ကာလံကတ္ဝာ၊ သေခြင်းကိုပြု၍။ ဒေဝလောကေ၊ နတ်ပြည်၌။ နိဗ္ဗတ္တိ သု၊ ဖြစ်ကုန်၏။ စောရဇေဋ္ဌကော၊ ခိုးသူကြီးသည်။ ဇေဋ္ဌကဒေဝပုတ္တော၊ နတ်သားအကြီးသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ခဲ့၏။

ဟေ၊ ထိုခိုးသူဘို့သည်။ အနုလောမ ပဋိလောမဝသေန၊ အပြန်အလှန် ကျင်လည်သည်၏ အစွမ်းဖြင့်။ ကော်ဇုန္တရံ၊ နှစ်ဆူသောဘုရားတို့၏ စာစ်ခု သောအကြား ကာလပုတ်လုံး။ ဒေဝလောကေ၊ နတ်ပြည်၌။ သံသရိတွာ၊ ကျင်လည်ပြီး၍။ ဣမသ္မိံ ဘဒ္ဒပ္ပါ၊ ဤ၂ဘုရား ပွင့်လင်း ထွန်းပတော်မူ သောအခါ၌။ သာဝတ္ထိနဂရဒ္ဒါရေ၊ သာဝတ္ထိပြည်ဝယ်ခါးနှင့်နီးသောရွာ၌။ ပဋ္ဌသတကုလိကေ၊ ငါးရာအမျိုးရှိသော။ ကေဝဋ္ဋဂါမေ၊ တံငါရွာ၌။ နိဗ္ဗတ္တိံသု၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဇေဋ္ဌကဒေဝပုတ္တော၊ နတ်သားအကြီးသည်။ကေဝဋ္ဋ ဇေဋ္ဌကဿ၊ တံငါ့အကြီး၏။ဂေဟေ၊ အိမ်၌။ ပဋိသန္ဓိံ၊ ပဋိသန္ဓေကို။ဂဏှိ၊ ယူ၏။ ဣတရေ၊ ဤမှတစ်ပါးကုန်သော ခိုးသူတို့သည်။ ဣတရေသု၊ ဤမှ တစ်ပါးကုန်သောအမျိုးတို့၌။ ဂဏှိံသု၊ပဋိသန္ဓေ ယူကြကုန်၏။ဝေ၊ ဤသို့။ တေသံ၊ ထိုငါးရာသော နတ်သားတို့၏။ပဋိသန္ဓိဂဟဏာ၌၊ ပဋိသန္ဓေယူခြင်း သည်လည်းကောင်း။ ဗာဟုကုစ္ဆိတော၊ အမိဝမ်းမှ။ နိက္ခမနာ၌၊ ဖွားခြင်း သည်လည်းကောင်း။ ကေဒိဝသေယေव၊ တစ်နေ့ခြင်း၌သာလျှင်။ အဟောသိ၊ဖြစ်၏။ ကေဝဋ္ဋဇေဋ္ဌကော၊တံငါအကြီးသည်။ ဣမသ္မိံ ဂါမေ၊ဤရွာ၌။ အဇ္ဈ၊ ယနေ့။ ဇာတာ၊ ဖွားကုန်သော။ အညပိ ဒရေကာ၊ တစ်ပါးသော သူငယ်တို့သည်လည်း။ အတ္ထိ နု ခေါ၊ ရှိကုန်သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ပရိယေ သာပေတွာ၊ ရှာစေ၍။ တေသံ၊ထိုသူငယ်တို့၏။ ဇာတတာဝံ၊ဖွားသည်၏ အဖြစ်ကို။ ဉတွာ၊သိ၍။ ဧတေ၊ဤသူတို့သည်။ မမပုတ္တာသာ၊ ငါ့သား၏။ သဟာယကာ၊ သူငယ်ဖော်တို့သည်။ ဘဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သဗ္ဗေသံ၊ အလုံးစုံသောသူငယ်တို့အား။ ပေါသာဝနိကံ၊မွေးကျွေး ရန် မျိုးရိုက္ခာကို။ ဒါပေသိ၊ပေးစေ၏။ တေသဗ္ဗေပိ၊ထိုအလုံးစုံသောသူငယ် တို့သည်လည်း။သဟ၊တကွ။ ပံသုကီဠတာ သဟာယကာ၊ မြေမှုန့်ကစား ဖော်သူငယ်တို့သည်။ ဟုတ္တွာ။ ဖြစ်ကုန်၍။ အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်သဖြင့်။ ဝယပ္ပတ္တာ၊ အရွယ်သို့ရောက်ကုန်သည်။ အဟောသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုသူငယ်တို့တွင်။ ကေဝဋ္ဋဇေဋ္ဌကပုတ္တော၊ တံငါကြီးသားသည်။ယသော စ၊ ကျော်စောခြင်းလည်း ရှိ၏။ တေဇောစ၊ ဘုန်းတန်ခိုးနှင့်လည်းပြည့်စုံ ၏။ အဂ္ဂပုရိသော၊ မြတ်သောယောကျ်ားသည်။အဟောသိ၊ဖြစ်၏။

ကဿပေ ပိ ကဿပသည်လည်း။ဒေ၀ဒုဗ္ဗဒ္ဓရံ၊ နှစ်ဆူသော ဘုရားတို့၏ တစ်ခုသောအကြားပတ်လုံး။နိရယေ၊ အဝီစိ၌။ ဝိစိတွာ၊ ကျက်ပြီး၍။ဝိပါ ကာဝသေသေန၊ အကျိုးကြွင်းခြင်း။ တသ္မိံ ကာ၊ ယေ၊ ထိုအခါ၌။ အဝီရ ဝတိယာ၊ အဝီရဝတီမြစ်၌။ သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏာ. ရွှေအသွေးနှင့် တူသော

အဆင်းရှိသော။ ဒုဂ္ဂန္ဓမှိုခမစ္ဆောမကောင်းသောခံတွင်းအနံ့ရှိသော။ငါး သည်။ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ကေဒိဝသံ၊ တစ်နေ့ သ၌။ တေ သဟာယကာ၊ ထိုတံငါသား အဆွေခင်ပွန်းတို့သည်။ မစ္ဆေ၊ ငါးတို့ကို။ ဗန္ဓိသာမာတိ၊ ဖမ်းကုန်အံ့ဟူ၍။ ဇာလာဒိနိ၊ ပိုက်ကွန်စသည် တို့ကို။ ဂဟေတ္တာ၊ ယူ၍။ နဒိသာ၊ မြစ်၌။ ခိပိဟု၊ချကုန်၏။အထ၊ထိုအခါ ၌။ နေသံ၊ ထိုတံငါတို့၏။ အန္တောဇာလေ၊ ကွန်တွင်းသို့။ သောမစ္ဆော၊ထို ငါးသည်။ ပါဝိသိ၊ဝင်၏။ တံ၊ထိုငါးကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံ ကုန်သော။ ကေဝဋ္ဋဂါမခါသိနော၊ တံငါရွာ၌ နေကုန်သော သူတို့သည်။ ဥစ္စာသဒ္ဒံ၊ ကြော်ငြာသံကို၊ အကံသု။ ကြွေးကြော်ကုန်၏။ နော၊ ငါတို့၏။ ပုတ္တာ၊ သားတို့သည်။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ၊မစ္ဆေ၊ငါးတို့ကို။ ဗန္ဓန္တာ၊ ဖမ်းကုန် သည်ရှိသော်။သုဂ္ဂဏ္ဍမစ္ဆံ၊ရှေ့အဆင်းနှင့်တူသော ငါးကို။ဗန္ဓိ သု၊မိကုန်၏။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ နော၊ ငါတို့၏။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ဗဟုဓနံ၊များစွာ သောဥစ္စာကို။ ဒဿသိ၊ ပေးလတ္တံ့။ ဣတိ အာဟံသု။ ဤသို့ ကြွေးကြော် ကုန်၏။ တေပိခေါ သဟာယကာ၊ အဆွေခင်ပွန်းတို့သည်လည်း။ မစ္ဆံ ငါးကို။နာဝါယ၊လှေ၌။ပက္ခိပိတ္တာ၊တင်၍။နာဝံ၊ လှေကို။ဥက္ခိပိတ္တာ၊ချီမ၍ ရညော၊ မင်း၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ အဂမံသု၊ သွားကြကုန်၏။ ရညာပိ၊ မင်းသည်လည်း။ တံ၊ ထိုအခြင်းအရာကို။ဒိသ္မာ၊ မြင်၍လျှင်။ကေ၊ဤသည် ကား။ကိံ၊အဘယ်နည်း။ဣတိ ဝုတ္တော၊ဤသို့ဆိုသည်ရှိသော်။ဒေဝ၊မင်းကြီး။ မစ္ဆော၊ ငါးဖြစ်ပါသည်ဘုရား။ ဣတိ အာဟံသု၊ ဤသို့ လျှောက်ကုန်၏။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏံ၊ ရှေ့အဆင်းနှင့်တူသော အဆင်းရှိသော။ မစ္ဆံ၊ငါးကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ သတ္ထာ၊မြတ်စွာဘုရားသည်။ကေဿ၊ထိုငါး၏ သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏံကာရဏံ၊ ရှေ့အဆင်းနှင့် တူသောအဆင်းရှိ၏ အကြောင်း ကို။ ဇာနိဿတိတိ၊ သိလတ္တံ့ဟူ၍။ မစ္ဆံ ငါးကို။ ဂါထာပေတ္တာ၊ ယူစေ၍ ဘုဂဝတောဝ၏။ သန္တိကံ၊အထံသို့။ အဂမာသိ၊ သွား၏။မစ္ဆေန၊ငါးသည်။ မုခေ၊ ခံတွင်းကို။ ဝိဝဋ္ဋမတ္တေယေဝ၊ ဖွင့်ကာမျှဖြစ်သော်သာလျှင်။ သကလ ဇေတဝနံ၊အလုံးစုံသော ဇေတဝန်ကျောင်းတော်သည်။ အတိပိယ၊အလွန် လျှင်။ ဒုဂ္ဂန္ဓံ၊ မကောင်းသောအနံ့ရှိသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ဘန္တေ၊ဘုရား။ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ မစ္ဆော၊ ငါးသည်။ သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏော၊ ရှေ့အဆင်းနှင့်တူ သောအဆင်းရှိသည်။ ဇာတော၊ ဖြစ်သနည်း။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့် ကား။ အဿ၊ ထိုငါး၏။ မုခတော၊ ခံတွင်းမှ။ ဒုဂ္ဂန္ဓော၊ မကောင်းသော

ရှိကုန်သော ဘုရား ပစ္ဆေကဗုဒ္ဓါသာဝကတို့၌ ကောင်းစွာကျင့်ခြင်းသည်။ သုခါ၊ တည်း။

(၃၃၃) ယာဝဇရာ၊ အိုသဲည်တိုင်အောင်၊ သီလံ၊ သီလသည်။ သုခံ၊ တည်း။ သဒ္ဓါပတိဋ္ဌိတာ၊ လောကီ လောကုတ္တရာအားဖြင့် သဒ္ဓါနှစ်ပါး၏ မတုန်မလှုပ်တည်ခြင်းသည်။သုခါ၊ တည်း။ပညာသ ပဋိလာဘော၊လောကီ လောကုတ္တရာ ပညာနှစ်ပါးကို ရခြင်းသည်။ သုခေါ၊ တည်း။ ပါပါနံ၊ မကောင်းမှုတို့ကို။ 'အကရဏံ၊' မပြုခြင်းသည်။ သုခံ၊တည်း၊ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ ဟောတော်မူ၏။

တတ္ထ တာသု ဂါထာသု၊ ထိုဂါထာတို့၌။ အတ္ထမ္ပိတိ၊ ကား။ ဟိ၊ ထို စကားသင့်စွ။ ပဗ္ဗဇိတသာပိ၊ ရဟန်းသည်လည်း။ စိဝရ ကရဏာဒိကေ၊ သင်္ကန်းချုပ်ခြင်းအစရှိသော။ ကိစ္စေ ဝါ၊ ကိစ္စသည်ရင်း။ အဓိကရဏာ ဝူပ သမာဒိကေ၊အဓိကရုဏ်းကို ငြိမ်းစေခြင်း အစရှိသော။ကိစ္စေ ဝါ၊ကိစ္စသည် ရင်း။ ဂိဟိနောပိ၊လူသည်လည်း။ ကသိကမ္မာဒိကေ၊ လယ်လုပ်ခြင်းအစရှိ သော။ ကိစ္စောရ၊ ကိစ္စသည်ရင်း။ ဗလဝပက္ခသန္ဓိဿိတေဟိ၊ အားကြီး သော အသင်းအပင်းကို မှီရကုန်သော သူတို့သည်။ အာဘိဘဝနာဒိကေ၊ နှိပ်စက်ဘိစီးခြင်းအစရှိသော။ ကိစ္စေ ဝါ၊ ကိစ္စသည်ရင်း။ဥပန္နေ၊ ဖြစ်တတ် သည်ရှိသော်။ ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်။ ဧတံ ကိစ္စံ၊ကို။ နိပ္ပါဒေတုံ ဝါ၊ပြီး စေခြင်းငှာရင်း။ ဓူပသမေတုံ ဝါ၊ငြိမ်းစေခြင်းငှာရင်း။သင်္ကော၊န္ဓိ၊တတ်နိုင် ကုန်၏။ ဝေရူပါ၊ ဤသို့သဘောရှိကုန်သော။ သဟာယာ၊ အဆွေခင်ပွန်း ကောင်းတို့သည်။ သုခါ၊ ကုန်၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ ဤကားအနက်တည်း တုဋ္ဌိ သုခါတိ၊ကား။ ဂိဟိနောပိ၊လူတို့သည်လည်း။သတေန၊ မိမိဥစ္စာဖြင့်။ အသန္တုဋ္ဌာ၊ မရောင့်ရဲကုန်သည်ဖြစ်၍။သန္ဓိစ္ဆေဒါဒိနိ၊ ခြံစပ်ဖောက်ခိုးခြင်း အစရှိသည်တို့ကို။ ယသ္မာပန၊ အကြင်ကြောင့်ကား။အာရဘန္တိ၊အားထုတ် ကုန်၏။ ပဗ္ဗဇိတာပိ၊ ရဟန်းတို့သည်လည်း။ နာနပ္ပကာရံ၊ အထူးထူး အပြားပြားရှိသော်။ အနေသနံ၊မရှာမှီးအပ်သောဆေးကုခြင်းအစရှိသော အမှုကို။ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။အာရဘန္တိ၊အားထုတ်ကုန်၏။ ဣတိတသ္မာ ကြောင့်။ တေ၊ ထိုသူတို့သည်။ သုခံ၊ ချမ်းသာကို။ နဝိန္ဒန္တိ ယေဝ၊မရကုန် သည်သာလျှင်တည်း။တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ဣတရီတရေန၊ ဣတရီတရဟု ဆိုအပ်သော်။ ပရိတ္တေနဝါ၊ နည်းသည်လည်းဖြစ်သော။ဂိဟိနဝါ၊မျှားသည်လည်းဖြစ်သော။ အတ္ထနောသန္တကေန၊ မိမိဥစ္စာဖြင့်။ ယာသန္တုဋ္ဌိ၊ အကြင်ကျေနပ်ခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ရှိ၏။ အယံ၊ မဂ၊ ဤရောင့်ရဲလွယ်

ရပါ၏။ ကျွတ်အဝေါစ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ တော၊ သင်၏။ဇေဋ္ဌဘာတိ-
ကော၊ နောင်တော်ကြီးဖြစ်သော။ သာဂတော၊ သာဂတ အမည်ရှိသော
မထေရ်သည်။ ကုဟိ၊ အဘယ်အရပ်သို့၊ ဂတော၊သွားပါသနည်း။ ကျွတ်-
ပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား။ ပရိနိဗ္ဗုတောဟု၊ ပရိနိဗ္ဗာန်
ပြုပါပြီ။ ကျွတ်အဝေါစ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ တေပန၊ သင်၏ကျောင်းသား-
စိန်၊ သာဝိန်အမည်ရှိသော။ မာတာ၊ အမိသည်။ ကဟိ၊ အဘယ်အရပ်
သို့။ ဂတာ၊ သွားသနည်း။ ကျွတ်ပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်
ဘုရား။ မဟာနိရယော။ အဝီစိဝရဲကြီး၌။ နိဗ္ဗတ္တာ၊ ဖြစ်၏။ ကျွတ်အဝေါစ၊
ဤသို့လျှောက်၏။ တေ၊ သင်၏။ တာပနာ၊ တာပနာ အမည်ရှိသော။
ကနိဋ္ဌဘဂိနိ၊နှမငယ်သည်။ ကဟိ၊အဘယ်အရပ်သို့။ ဂတာ၊ သွားသနည်း။
ကျွတ်ပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေး၏။ ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား။ မဟာနိရယေ၊ မဟာအဝီစိ
ဝရဲ၌။ နိဗ္ဗတ္တာ၊ ဖြစ်၏။ ကျွတ်အဝေါစ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ကွဒါနိ၊ယခု
အခါ၌။ တွံ၊ သင်သည်။ ကဟိ၊ အဘယ်ဘဝသို့။ ဂမိဿသိ၊ သွားရအံ့
နည်း။ ကျွတ်ပုစ္ဆိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အဝီစိ
မဟာနိရယမေဝ၊ အဝီစိဝရဲကြီးသို့သာလျှင်။ ဂမိဿာမိ၊ သွားရအံ့။ ကျွတ်
ဝတ္ထာ၊ ဤသို့ဆို၍။ ဝိပဿီသာရာဘိဘူတော၊ နှလုံးမသာယာခြင်းဖြင့် နှမ်း
စက်ခြင်းရှိသောကြောင့်။ နာဝံ၊ လှေကို။ သိသေန၊ ဦးခေါင်းဖြင့် ။ပဟ-
ရိတ္ဝာ၊ ခတ်၍။ တာဝဒေဝ၊ ထိုခဏခွဲလျှင်။ ကာလံကတ္ဝာ၊ စုတေခြင်းကို
ကိုယ်ပြု၍။ နိရယေ၊ အစီစိဝရဲ၌။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏။ မဟာဇနော၊ လူများ
သည်။ သံဝေဝေါ၊ ထိတ်လန့်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။လောမဟဋ္ဌ-
ဇာတော၊ ကြက်သီးမွေးညင်းထခြင်းသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။

အထ၊ ထိုနောင်မှ။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တသ္မိံ ခဏေ၊ ထို
ခဏခွဲ။သန္နိပတိတာယ၊ စည်းဝေးသော။ ပရိသာယ၊ ပရိသတ်၏။စိတ္တာရုံ၊
စိတ်၏အကြံကို။ ဩလောကေတ္ဝာ။ ကြည့်၍။ တံခဏာနုရူပံ၊ ထိုခဏနှင့်
လျော်သော။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေတုံ၊ ဟောခြင်းငှာ။ ဓမ္မပရိယံ ဗြဟ္မ-
စရိယံ၊ တေဒါဟု ဇသုတ္တမန္တိ၊ ဝသုတ္တမံဟု၍။ သုတ္တနိပါတေ၊ သုတ္တနိပါတ်
၌။ ကပိလသုတ္တံ၊ ကပိလသုတ်ကို။ ကထေတ္ဝာ၊ ဟော၍။ ကွမ်ဂဝါထာ၊ ဤ
ဂါထာတို့ကို။ အဘာသိ၊ ဟောတော်မူ၏။

(၃၃၄) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ မာလုဝါ၊ မာလာနွယ်သည်။ရက္ခံ၊သစ်ပင်ကို။
သသိဗ္ဗန္တိ၊ ချုပ်စပ်လျက်။ ပရိယောနဒ္ဓန္တိ၊ မြေးရက်လျက်။ ဝဓုတိ ဂိယ၊
ကြီးပွားသကဲ့သို့။ ပမတ္တစာရိနော၊ မေ့လျော့သော အကျင့်ရှိသော။မနု-
ဇဿ၊ လူအား။ တဏှာ၊ အာရုံ၌ကပ်ငြိခြင်းတဏှာသည်။ ဝဓုတိ၊ အဖန်

တလဲလဲ ဖြစ်သောအားဖြင့် ပွားမ်။ ဖလံ၊ သစ်သီးကို။ ဣစ္ဆံ ဣစ္ဆန္တော၊ အရှိလိုသော။ ဝါနရော။ မျောက်သည်။ ဝနသ္မိံ၊ တောင်၌။ ဟုရာဟုရံ၊ ထိုအရပ် ဤအရပ်သို့။ ပလ္လ ဝတိဝိယ၊ ပြေးသွားသကဲ့သို့။ သောပုဂ္ဂလော၊ သည်။ ဟုရာ၊ တစ်ဘဝမှ။ ဟုရံ၊ တစ်ဘဝသို့။ ပလ္လ ဝတိဓာ ဝတိ၊ ပြေးသွားမ်။

(၃၃၅) လောကေ၊ လောကဋ္ဌ။ ဇမ္မီ၊ ယုတ်မာထသော၊ ဝိသတ္တိကာ၊ ဝိသတ္တိဟုဆိုအပ်သော။ သော တဏှာ၊ ဤဆဋ္ဌါရိုက တဏှာသည်။ ယံ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ သဟတေ။ညှင်းဆဲ၏။ ဗီရဏံ၊ ပြိန်းမြက်သည်။ ဝ ယသ္မော-နှ၊ မိုးရွာသဖြင့်။ အဘိရုဋ္ဌော ဝ၊ အလွန်ကြီးပွားသကဲ့သို့။ တဿ၊ ထိုတဏှာ၏ အလိုသို့လိုက်သော ပုဂ္ဂိုလ်အား။ သောကာ၊ စိုးရိမ်ခြင်းတို့သည်။ ပဝဍ္ဎန္တိ၊ ပွားကုန်၏။

(၃၃၆) ယော စ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း။ ဇ မ္မီ၊ ယုတ်မာစွာသော။ လောကေ၊ လောကဋ္ဌ။ ဒုစ္စယံ၊ အလွန်စွန့်နိုင်ခဲထသော။ ဧတံ တဏှံ၊ ထိုတဏှာကို။ သဟတေ၊ နှိပ်စက်မူကား။ ပေါ ကွဿ ရာ၊ ကြာရွက်မှ။ ဥဒကဗိန္ဒု၊ ရေပေါက်တို့သည်။ ပပတန္တိ ဣဝ ဝ၊ ကျကုန်သကဲ့သို့။ ဘာမှာ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်မှ။ သောကာ၊ စိုးရိမ်ခြင်းတို့သည်။ ပပတန္တိ၊ လျှောကျကုန်၏။

(၃၃၇) ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ တံ ဧတေန ကာရဏေန၊ ထိုအကြောင်းကြောင့်။ ဝေါ၊ သင်တို့အား။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဝဒါမိ၊ ဆိုအံ့။ ဘဏ္ဍ၊ ဤအရပ်၌။ ယာဝတာ၊ အကြင်မျှလောက်ကုန်သော သင်တို့သည်။ သမာ-ဂတာ၊ အညီအညွတ် စည်းဝေးလာကုန်၏။ တတ္ထ ယာဝ၊ ထိုမျှလောက်ကုန်သော။ ဝေါ၊ သင်တို့အား။ ဘဒ္ဒံ၊ ကောင်းခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေလော့။ အယံ၊ ကပိလောပိယ၊ ဤကပိလကဲ့သို့။ ဝိနာယ၊ ဗျက်စီးခြင်း။ မပါပုဏာတ၊ မရောက်စေကုန်လင့်။ ဥသ်ရတ္ထော၊ ပန်းရင်းဖြင့် အလိုရှိသော သူသည်။ ဗီရဏံ၊ ပြိန်းမြက်ကို။ ခဏတိက္ခံ၊ တူးသကဲ့သို့။ တဏှာယ၊ ဆဋ္ဌါရိုက်တဏှာ၏။ မူလံ၊ အမြစ်ကို။ ခဏတ၊ တူးကုန်လော့။ နဠံ၊ ကြူကို။ သောတော၊ ပြင်းစွာသော အဟုန်ဖြင့် လာသော ရေယဉ်သည်။ သဠာ-ဝတိ-ဝ၊ ချိုးဖျက်သကဲ့သို့။ ဝေါ ဘုမ္မေ၊ ထိုသင်တို့ကို။ မာ ဝ၊ မာရ်သည်။ ပုနပ္ပုနံ၊ အဖန်တလဲလဲ။ မာဘဉ္ဇိ၊ မချိုးဖျက်စေလင့်။ ကတိ အဘာသိ၊ ဤသို့ ဟောတော်မူ၏။)

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့တွင်။ ပမတ္တ စာရိနော တိ၊ ကား။ သတိ ဝေါ ဿ ဂုဏ-လက္ခဏေန၊ သတိ၏လွတ်ခြင်း လက္ခဏာရှိသော။ ပမာဒေန။ မေ့လျော့ခြင်းဖြင့်။ ပမတ္တာ စာရိဿ၊ မေ့လျော့သောအကျင့်ရှိသော။ ပုဂ္ဂလဿ၊ ပုဂ္ဂိုလ်

အား။ စျာနံ၊ စျာန်သည်။ နေဝဝဈုဘိ၊ မပွား။ ဝိပဿန၊ ဝိပဿနာသည်။ နဝစုံတိ၊ မပွား။ မဂ္ဂဖလာနိ၊ မဂ်,ဖိုလ်တို့သည်။နဝဇုန်တို့၊ မပွားကုန်။မာလုံ ဝါလတာ၊ မာလောနွယ်သည်။ ရက္ခံ၊ ကို၊ သဲသိုဗွန်တို့၊ ချုပ်စပ်လျက်။ မရိယောနန္ဒန်တို့၊ မြေးရှက်လျက်။တသာ၊ထိုသစ်ပင်ကို။ဝ်နာသာယ၊ဖျက်ခြင်း ငှာ။ ဝဈုတိယထာပန၊ ပွားသကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ ဤအတူလျှင်။ အသ၊ ပုဂ္ဂိုလ် အား။ ဆဒ္ဓါရာဒီနိ၊ ခြောက်ပါးသောဒွါရ စသည်တို့ကို။ နိဿာယ၊မှီ၍။ ပုနပ္ပုနံ၊ အဖန်တလဲလဲ။ ဥပ္ပဇ္ဇနတော၊ ဖြစ်ခြင်းကြောင့်။ တဏှာ၊တဏှာ သည်။ ဝဈုတိ၊ ပွား၏။ ဣတိ အယံ အတ္ထော၊ တည်း။

သော ပ္ပဝတိ ဟုရာ ဟုရန္တိ၊ ကား။ တဏှာဝသိကော၊ တဏှာ၏အလို သို့လိုက်ခြင်းရှိသော။ (တဏှာဝတိကော၊ လည်းရှိ၏။ တဏှာဖြင့်အထား ရှိသော၊ ပေး။) သောပုဂ္ဂလော၊သည်။ဘဝေ ဘဝေ၊ ဘဝတိုင်းဘဝတိုင်း ဥပ္ပဇ္ဇဝတိ ဓာဝတိ၊ပြေး၏။ ယထာကံ ဝိယ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်း။ဣတိ ဝဒေ ယျ၊ ဤသို့ဆိုပြားအံ့။ ဖလမိစ္ဆံ ဝ ဝနသ္မိ ဝါနရောတိ၊ကား။ရက္ခဖလံ၊သစ် သီးကို။ ဣစ္ဆန္တော၊ အလိုရှိသော။ ဝါနရော၊ မျောက်သည်။ဝနသ္မိ ၊တော အုပ်ခဲ့၊ ဓာဝတိ၊ ပြေ၏။ တသ တသ ရုက္ခဿ၊ ထိုထိုသစ်ပင်၏။သာခံ၊ သစ်ခက်ကို။ ဂဏှတိ၊ ဆွဲ၏။ တံ၊ ထိုဆွဲပြီးသော သစ်ခက်ကို။ မုဋ္ဌိတ္တာ၊ လွှတ်၍။ အညံ၊ တစ်ပါးသောအကိုင်းကို။ဂဏှာတိ ၊ ဆွဲ၏။ တမ္မိ၊ကိုလည်း။ မုဋ္ဌိတ္တာ၊ ၍။ အညံ၊ ကို။ ဂဏှာတိ ၊ ဆွဲ၏။ သာခံ၊အခက်ကို။ အလဘိတ္တာ၊ မရသည်ရှိသော်။ သန္ဓိသိန္ဓော၊တိ၊ အညီအညွတ် မျောက်အပေါင်းတို့နှင့် အတူဓာတုနေရ၏ဟူ၍။ ဝတ္တဗ္ဗတံ၊ ဆိုအပ်သည်၏ အဖြစ်သို့။ နာပဇ္ဇတိ ယထာ၊ မရောက်သကဲ့သို့။ ဧဝမေဝ၊ ဤအတူလျှင်။ တဏှာဝသိကော၊ တဏှာ၏အလိုသို့လိုက်ခြင်းရှိသော။ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ဟုရာ၊အာရုံတခုမှ။ဟု ရုံ၊ အာရုံတစ်ခုသို့။ဓာဝန္တော၊ပြေးလျက်။အာရမ္မဏာ၊အာရုံကို။အလဘိတ္တာ၊ မရသည်ရှိသော်။ ဓာဏှာယ၊ တဏှာ၏။ အာပတ္တံ ပတ္တောတိ ၊မဖြစ်ခြင်းသို့ ရောက်၏ဟူ။ ဝတ္တဗ္ဗတံ၊ ဆိုအပ်သည်၏ အဖြစ်သို့။ နပဇ္ဇတိ၊ မရောက်။

ယန္တိ၊ ကား။ ပဏ်ပုဂ္ဂလံ၊ကို။ ဧသ၊ ဤတဏှာသည်။ လာမကဘာဝေ၊ ယုတ်မာသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ ဇမ္မိ၊ ယုတ်မာခြင်းရှိ၏။ ဝိသာဟာရတာယ၊ အဆိပ်အာဟာရနှင့်တူသဖြင့်လည်းကောင်း။ဝိသပုပ္ဖတာကာယ၊အဆိပ်ပွင့် နှင့်တူသဖြင့်လည်းကောင်း။ ဝိသဖလတာယ၊ အဆိပ်သီးနှင့် တူသဖြင့် လည်းကောင်း။ဝိသပရိဘောဂတာယ၊အဆိပ်ကို သုံးဆောင်သည်နှင့် တူ

သဖြင့်လည်းကောင်း။ ရူပါဒီသုံ၊ ရူပါရုံ အစရှိသည်တို့၌။ ဝိသဟ္ဘာတာယ၊ ကပ်ငြိစေတတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အာသဘ္ဘာတာယ၊ လွန်စွာကပ်ငြိစေတတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဝိသတ္တိကာတိ သင်္ခေါ်၊ ဝိသတ္တိကာဟု ဆိုအပ်သော အရေအတွက်သို့။ ဂတာ၊ ရောက်သော။ ဆဒ္ဒါရိကတဏှာ၊ ခြောက်ဒွါရ၌ ဖြစ်သောတဏှာသည်။ အတီဝဓုတိ၊ ပွားများ၏။ ဝဿာနေ၊ မိုးလဲ့။ ပုနပ္ပုနံ၊ အဖန်တလဲလဲ။ ဒေဝေန၊ မိုးသည်။ ပဿန္တေန၊ ရွာသဖြင့်။ အာဘိရုဠှံ၊ ပွားများသော။ ဗီရဏာဘိဏံ၊ ပြိန်းမြက်သည်။ ဝဓုတိယထာနာမ၊ ပွားသကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ ဤအတူ။ တဿပုဂ္ဂလဿ၊ ၏။ အန္တော၊ အတွင်း၌။ ဝဋ္ဋမူလကာ၊ ဝဋ်၏ အမြစ်သဖွယ်ဖြစ်ကုန်သော။ တဏှာ၊ တဏှာတို့သည်။ အာဘိဝဓန္တိ၊ ပွားများကုန်၏။ ကုတိအတ္ထာ၊ တည်း။

ဒုရစ္စယန္တိ၊ ကား။ ယောပန ပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တပ္ပကာရံ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော အပြားရှိသော တဏှာကို။ အတိက္ကမိတုံ၊ လွန်ခြင်းငှာ။ ပဇဟိတုံ၊ စွန့်ခြင်းငှာ။ ဒုက္ကရတာယ၊ ခဲယဉ်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဒုရစ္စယံ၊ ဒုရစ္စယမည်သော။ တဏှာ၊ တဏှာကို။ သဟတို့၊ ညှဉ်းဆဲအံ့။ အတိဘဝတိ၊ နှိပ်စက်အံ့။ တမှာ ပုဂ္ဂလာ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်မှ။ ဝဋ္ဋ-မူလကာ၊ ဝဋ်၏ အမြစ်သဖွယ်ဖြစ်ကုန်သော။ သောကာ၊ စိုးရိမ်ခြင်းတို့သည်။ ပပတန္တိ၊ လျှောကျကုန်၏။ ယထာနာမ၊ ဥပမာမည်သည်ကား။ ပေါက္ခရေ၊ ကြာတောဝ်၌။ ပဒုမပတ္တေ၊ ကြာပဒုမာရွက်၌။ ပတိယံ၊ ကျသော။ ဥဒကဗိန္ဒု၊ ရေပေါက်သည်။ နပတိဋ္ဌာတိ ဝိယ၊ မတည်သကဲ့သို့။ ဧဝံ ဘဝ၊ ထိုအတူ။ နပတိဋ္ဌတိ၊ မတည်။ ကုတိအတ္ထာ၊ တည်း။

တံ ဝေါ ဝဒါမိ ဘိ၊ ကား။ တေန ကာရဏေန၊ ထိုအကြောင်းကြောင့်။ အဟံ၊ ငါသည်။ တုမ္ဟေ၊ သင်တို့ကို။ ဝဒါမိ၊ ဆို၏။ ဘဒ္ဒံ ဝေါ ဘိ၊ ကား။ တုမှာကံ၊ သင်တို့အား။ ဘဒ္ဒံ၊ ကောင်းခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေလော့။ အယံ ကပိ လောဝိယ၊ ဤကပိလရဟန်းကဲ့သို့။ ဝိနာသံ၊ ပျက်စီးခြင်းသို့။ မာ ပါပုဏာတု၊ မရောက်စေကုန်လင့်။ ကုတိအတ္ထာ၊ တည်း။ မူလန္တိ၊ ကား။ ကုမိဿာ၊ ဆဒ္ဒါရိက တဏှာယ၊ ဤဆဒ္ဒါရိကတဏှာ၏။ မူလံ၊ အမြစ်ကို။ အရဟတ္တမဂ္ဂညာဏေန၊ အရဟတ္တမဂ်ာဏ်ဖြင့်။ ခဏတ၊ တူးကုန်လော့။ ကိံ ဝိယ၊ အဘယ်ကဲ့နည်း။ ကုတိ၊ ဤသို့ဆိုပြားအံ့။ ဥသီရဒဏ္ဍာ၊ ပန်းရင်းကို အလိုရှိသောသူသည်၊ ဗီရဏံ၊ ပြိန်းမြက်ကို။ ခဏတိ ကုဝ၊ တူးသကဲ့သို့ တည်း။ ဥသီရေန၊ ပန်းရင်းဖြင့်။ အတ္ထိကော၊ အလိုရှိသော။ ပုရိသော၊ ယောကျ်ားသည်။ မဟန္တေန၊ ကြီးစွာသော။ ကုဒါလေန၊ ပေါက်တူးဖြင့်။ ဗီရဏံ၊

ပြိန်းမြက်ကို။ ခဏတိယထာ၊ တူးသကဲ့သို့။ ဝေံ၊ ဤအတူ။ အဃာ၊ ထို တဏှာ၏။ မူလ၊ အမြစ်ကို။ ခဏထ၊ တူးကုန်လော့။ ဣတိအတ္ထော၊ တည်း။ မာ၊ ဝေါနဋ္ဌံ ဝသောတောဝ၊ မာရော ဘဒ္ဒိ ပုနပ္ပုနန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ တုမှေ၊ သင်တို့သည်။ နဒီသောတေ၊ မြစ်ရေအယဉ်၌။ ဇာတကံ၊ ပေါက်သော။ နဠံ၊ ကြူ၊ မြက်ကို။ မဟာဝေဂေန၊ ပြင်းစွာသော ရေအဟုန်ဖြင့်။ အာဟ-တော၊ လာသော။ နဒီသောတေ၊ ရေအယာဉ်သည်။ ဘဒ္ဒတိဝိယ၊ ဖျက်ဆီးသကဲ့သို့။ ကိုလေသမာရောစ၊ ကိလေသာမာရ်သည် လည်းကောင်း။ မရဏမာရောစ၊ မရဏမာရ်သည်လည်းကောင်း။ ဒေဝပုတ္တမာရောစ၊ ဒေဝပုတ္တမာရ်သည်လည်းကောင်း။ ပုနပ္ပုနံ၊ အဖန်တလဲလဲ။ မာဘဒ္ဒတု၊ မဖျက်ဆီးစေလင့်။ ဣတိအတ္ထော၊ တည်း။

ဒေဝသနာဝသာနေ၊ ၌။ ပဌမသတာပိ၊ ဝါးရာလည်းဖြစ်ကုန်သော။ ကေစဗုဒ္ဓပုတ္တာ၊ တံငါသားတို့သည်။ သံဝေဂံ၊ ထိတ်လန့်ခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇိတ္တာ၊ ရောက်၍။ ဒုက္ခဿန္တံကိရိယာယ၊ ဆင်းရဲ၏အဆုံးကို ပြုခြင်းငှာ၊ ပဋ္ဌယမာနာ၊ တောင့်တသည်ဖြစ်၍။ သတ္ထုသန္တိကေ၊ ဘုရားအထံ၌။ ပဗ္ဗဇိတ္တာ၊ ရဟန်းပြု၍။ နရစိဿောဝ၊ မကြာမြင့်မီလျှင်။ ဒုက္ခဿန္တံ၊ ဆင်းရဲ၏အဆုံးကို။ ကတ္တာ၊ ပြု၍။ သတ္ထာရာ၊ ဘုရားသခင်နှင့်။ သဒ္ဓိ၊ တကွ။ အာနေဉ္ဇ၊ ဝိဟာရသမာပတ္တိ ပရိဘောဂေန၊ မတုန်မလှုပ်သော သမာဓိဖြစ်နေခြင်းရှိသော သမာပတ်ဟူသော သုံးဆောင်ခြင်းဖြင့်။ ကေပရိဘောဂါ၊ တူသော သုံးဆောင်ခြင်းရှိကုန်သည်။ အဟေသုံ။ ဖြစ်ကုန်၏။

ပဌမံ၊ သော။ ကပိလမစ္ဆဝတ္ထု၊ ဝတ္ထုသည်။
ဣတိသမတ္တံ၊ ပြီး၏။

*

၂၃-နာဂဝဂ္ဂ၊ ၂-သူကရပေါတိကာ ဝတ္ထု

(ကမ္ပိလဝတ္ထုဟု ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာတို့၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုပြီး၍ ယခုအခါ သူကရပေါတိကာ ဝတ္ထု၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာတို့၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုလိုသော အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသ ဆရာသည် ယထာမိ မူလေတိ စသောပါဠိကို ~~မိန့်ဆိုတော်မူ၏။~~)

ယထာပိ မူလေတိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ယထာပိ မူလေ၊ စသော ဤဘုရားဟောခြင်းကို။ သတ္ထာ၊ သည်။ ဝေဠုဝနေ၊ ၌။ ဝိဟာရဋ္ဌေ၊ လျက်။ ကော်-

တစ်ခုသော။ ဝူထသူကရပေါတိကံ၊ မစင်ကိုစားသော ဝက်မကို။အာရဇ္ဇ၊ ၍။ ကထေသိ၊ ၏။

ကေသို့ သမယော၊ တစ်ခုသောအခါ၌။ သတ္ထာ၊ သည်။ ရာဇဂဟံ၊သို့။ ပိဏ္ဍာယ၊ဌာ။ ပဝိသန္တော၊ သော်။ကေ သူကရပေါတိကံ၊ဝက်မငယ်တစ်ခု ကို။ ဒိသွာ၊မြင်၍။ သိတံ ပါတွာကာသိကိရ၊ပြုံးခြင်းကို ထင်စွာပြုသတတ်။ သိတံ၊ ပြုံးခြင်းကို။ကရောန္တသ၊ ပြုတော်မူသော။ တဿ၊ထိုမြတ်စွာ၏ဘုရား ၏။ မုခဝိဝရနိဂ္ဂတံ၊ ဖွင့်တော်မူသော ခံတွင်းတော်ဟူသော ကြာကမုဒ်မှ ထွက်သော။ ဒန္တောဘာသမဏ္ဍလံ၊ သွားတော်မှ ထွက်သော ရောင်ခြည် တော်အဝန်းကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ အာနန္ဒတ္ထေရော၊ အာနန္ဒာမထေရ်သည်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ သိတသ၊ ပြုံးခြင်းကို။ပါတုကမ္မသ၊ ထင်စွာပြုခြင်း ၏။ ဟေတု၊ အကြောင်းကား။ ကောနုခေါ၊ အဘယ်နည်း။ဣတိ၊ဤသို့၊ သိတကာရကံ၊ ပြုံးခြင်း၏အကြောင်းကို။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ အထ၊ထိုနောင်မှ။ နံ။ ထိုအာနန္ဒာကို။ သတ္ထာ၊သည်။အာဟ၊မိန့်တော်မူ၏။အာနန္ဒ၊အာနန္ဒာ။ သူကရပေါတိကံ၊ဝက်မငယ်ကို။ တေ၊သည်။ ပဿ၊ မြင်သလော။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား။အာမ၊ဩ၊မြင်ပါ၏။ ဣတိ အဝေါစ၊ ဤသို့လျှောက်၏။သော၊ ထိုဝက်မငယ်သည်။ကကုသန္ဓသ ဘဂဝတော၊ ကကုသန်မြတ်စွာဘုရား၏။ သာသနေ၊ သာသနာတော်၌။ ဧကာယ အာသနသာလာယ၊ တစ်ဆောင်သောနေရာဇရပ်၏။ သမန္တာ၊ အနီး၌။ ကုက္ကုဋ္ဌိ၊ ကြက်မသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ဘူး၏။သာ၊ ထိုကြက်မ သည်။ ဧကဿ၊ တစ်ဦးသော။ ယောဇဂါဝစရဿ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်းသော ရဟန်း၏။ ဝိပဿနာကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ဝိပဿနာကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ သဇ္ဈာယန္တဿ၊ သရဇ္ဈာယ်စဉ်။ ဓမ္မောဃသံ၊ တရားသံကို။ သုတ္တာ၊ ကြား၍။ တတော၊ ထို ကြက်မအဖြစ်မှ။ စုတာ၊ စုတေသည်ရှိသော်။ ရာဇကုလေ၊ မင်းမျိုး၌။ နိဗ္ဗတ္တိတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ ဥပရိနာမ ရာဇမိတာ၊ ဥပရိမည်သောမင်းသမီးသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ သာ၊ ထိုမင်းသမီးသည်။အာရဘာဝေ၊နောက်အဖို့၌။ သရီရဝလဉ္ဇဋ္ဌာနံ၊ ရေအိမ်သို့။ ပဝိဋ္ဌာ၊ ဝင်သည်ရှိသော်။ ပုဋ္ဌဝဏ္ဏာသိ၊ ပိုးလောက်အစုကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ တတ္ထ၊ ထိုရေအိမ်၌။ ပုဋ္ဌဝဏ္ဏသည်၊ ပိုးလောက်ဟူသောအမှုတ်ကို။ ဥပ္ပါဒေတွာ၊ဖြစ်စေ၍။ပဌမစျာန်၊ပဌမစျာန်ကို။ ပဋ္ဌိလဘိ၊ရ၏။ သာ၊ ထိုမင်းသမီးသည်။ တတ္ထ၊ထိုလူ.ပြည်၌။ ယ ဝ တာယုကံ၊ အသက်အတိုင်း။ ဌတွာ၊ တည်သည်ဖြစ်၍။ တတော၊ တိုင်ယမ်မှ။ စုတာ၊ စုတေသည်ရှိသော်။ ဗြဟ္မလောကေ၊ ဗြဟ္မာ့ပြည်၌။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏။

တဝေဘ၊ ထိုပြဟ္မာ့ပြည်မှ။ စဝိတ္ထာ၊ စုတေ၍။ ပုန၊ တစ်ဖန်။ ဂတိဝသေန၊ ဂတိ၏အစွမ်းဖြင့်။ အာလုလမာနာ၊ နှောင့်ရှက်ခြင်းကြောင့်။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ သူကရယောနိယံ၊ ဝက်မျိုး၌။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏။ ဣဒံ ကာရဏံ၊ ဤအကြောင်းကို။ ဒီဃာ၊ ခြင်္သေ့။ မယာ၊ ပါတုရားသည်။ သိတံ၊ ပြုံးခြင်းကို။ ပါတုကတံ၊ ထင်စွာပြတော်မူ၏။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ တံ၊ ထိုစကားကို။ သုတ္ဝာ၊ ကြား၍။ အာနန္ဒတ္ထေရပ္ပမုခါ၊ အာနန္ဒာမထေရ်အမှူးရှိကုန်သော။ ဘိက္ခူ။ ရဟန်းတို့သည်။ မဟန္တံ၊ ကြီးစွာသော။ သံဝေဂံ၊ ထိတ်လန့်ခြင်းကို။ ပဋ္ဌလဘိ သု၊ ရကုန်၏။ သတ္ထာ၊ သည်။ တေသံ၊ ထို ရဟန်းတို့အား။ သံဝေဂံ၊ ထိတ်လန့်ခြင်းကို။ ဥပ္ပဒေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍။ ဘဝ တဏှာယ၊ ဘဝတဏှာ၏။ အာဒီနဝံ၊ အပြစ်ကို။ ဝဏ္ဏာသန္ဓော၊ ထင်ရှားပြလျက်။ အန္တရဝိထိယံ၊ ခရီးအကြားဌာန်။ ဌတကောဝ၊ ရပ်လျက်သာလျှင်။ ဣမာ ဂါထာ၊ ဤဂါထာတို့ကို။ အဘာသိ၊ ဟောတော်မူ၏။

(ဂါထာ) (၃၃ဂ) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ရုက္ခော၊ သည်။ မူလေ၊ အမြစ်သည်။ အနုပဒ္ဒဝေ၊ ဥပဒ္ဒဝေါဖြင့် မနှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍။ ဒဠှေ၊ ခိုင်ခံ့သည်ရှိသော်။ ဆိန္နော်ပိ၊ အကိုင်း အခက် အညွှန့်တို့ကို ဖြတ်အပ်ငြားသော်လည်း၊ ပုနရေဝ၊ တစ်ဖန်သာလျှင်။ ရူဟတိယထာ၊ ရှင်သကဲ့သို့။ ဧवံ ဘဝတဏှာ၊ ထို့အတူ။ ဘဝတဏှာနုသယော၊ ခြောက်ခွါရန်၌ ဖြစ်သော ဘဝတဏှာနုသယကို။ အနုဟတေ၊ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်ဖြင့် မနုတ်မဖြတ်အပ်သည်ရှိသော်။ ဣဒံ ဒုက္ခံ၊ ဤ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းအစရှိသော ဒုက္ခအပေါင်းသည်။ ပုနပ္ပုနိ၊ အဖန်တစ်လဲလဲ။ နိဗ္ဗတ္တတိ၊ ဖြစ်ခြင်းရှိ၏။

~~(ဒုတိယ) ဘသိကာမယာ၊ တောင့်တမက်မောသောတဏှာဖြင့်။ မုရကဘောဂ၊ ခြံရံအပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ပဇာ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ ပန္ဓိတော၊ မုဆိုးသည် နှောင်ဖွဲ့အပ်သော။ သသော၀၊ ယုန်ကဲ့သို့။ ယသ္မာ၊ အကြောင်းကြောင့်။ ပရိသပ္ပန္တိ၊ ကြောက်လန့်ရုန်း၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဝိရာဂံ၊ ရာဂ၏ ကင်းရာနိဗ္ဗာန်ကို။ အာကင်္ခန္တော၊ အလိုရှိသော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ တေ တသိဏံ၊ ထိုဘဏ္ဍာဟူသော်တောင့်တမက်မောခြင်းကို။ ဝိနောဒယေ၊ ဖျောက်ရာ၏။)~~

ဘဟ္ဏ၊ ထိုဂါထာတို့တွင်။ မူလေတိ၊ ကား။ ယဿ ရုက္ခဿ၊ အကြင်သစ်ပင်၏။ စတူသု ဒိသာသု၊ အရပ်လေးမျက်နှာတို့၌။ စတူဟိ၊ လေးပါး အပြားအားဖြင့်။ ဂတေဟိ၊ သွားကုန်သောအမြစ်တို့၎င်း။ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်သို့။ ဥဇုဂတာမေ၀၊ ဖြောင့်ဖြောင့်သာလျှင်။ ဂတေဟိ၊ သွားကုန်သော အမြစ်တို့၎င်း။ ဣတိ၊ သို့။ ပဋ္ဌဝိမူလေ၊ ငါးခုသောအမြစ်ကြီးသည်။ ဆေဒနေ၊

သောတ စသည်၌ ရောက်သော။ တဠုလတံ၊ ထိုတဏှာဟူသော နွယ်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ပညာယ၊ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်ဖြင့်။ မူလံ၊ အနုသယဟူသော အမြစ်ကို။ ဆိန္နတ၊ ဖြတ်ကုန်လော့။

(၃၄၁) သရီသာနံ၊ အစဉ်မပြတ်စီးကုန်ရှေ့ကုန်ထသော။ သိနေဟိ တာနိစ၊ တဏှာဟူသောအစေးဖြင့် လိမ်းကျံကုန်ထသော။ သောမနဿာနိ၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းတို့သည်။ ဇန္တုနော၊ တဏှာ၏အလိုသို့ လိုက်သော ပုဂ္ဂိုလအား။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တေ၊ ထိုတဏှာ၏ အလိုသို့လိုက်ကုန် သောပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို။ သာတသိတာ၊ သုခကိုမှီကုန်သည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ဖြစ်၍ သုခေသိနော၊ လောကီသုခကို ရှာကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တေတာဒိသာ၊ ထိုသို့သဘောရှိကုန်သော။ နရာ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ ဝေ၊ စင်စစ်။ ဇာတိဇရူပဂါ၊ ဇာတိ ဇရာ ဗျာဓိ မရဏတို့ကို ကပ်ကုန်သည်။ ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။

(၃၄၂) တသိဏာယ၊ တောင့်တမက်မောတတ်သော တဏှာဖြင့်။ ပုရက္ခတာ၊ ခြုံရံအပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ပဇာ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ ဗန္ဓိတော၊ မုဆိုးသည် နှောင်ဖွဲ့အပ်သော။ သသောဝ၊ ယုန်ကဲ့သို့။ ယုနဲ့ကဲ့သို့။ ပရိသပ္ပန္တိ၊ ကြောက်လန့်ကုန်၏။ သံယောဇနသင်္ခါတာ၊ ဆယ်ပါးသော သံယောဇဉ် ခုနစ်ပါးသော ရာဂစသော ကပ်ငြိခြင်းတို့ဖြင့် ကပ်ငြိကုန်သည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ဖြစ်၍။ ပဇာ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ စိရာယ၊ မြင့်ရှည်စွာသောကာလပတ်လုံး။ ပုနပ္ပုနံ၊ အဖန်တစ်လဲလဲ။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲသို့။ ဥပေန္တိ၊ ကပ်ကုန်၏။

(၃၄၃) တသိဏာယ၊ တောင့်တမက်မောသောတဏှာဖြင့်။ ပုရက္ခတာ၊ ခြုံရံအပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ပဇာ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ ဗန္ဓိတော၊ မုဆိုးသည် နှောင်ဖွဲ့အပ်သော။ သသောဝ၊ ယုန်ကဲ့သို့။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။ ပရိသပ္ပန္တိ၊ ကြောက်လန့်ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဝိရာဂံ၊ ရာဂ၏ ကင်းရာနိဗ္ဗာန်ကို။ အာကင်္ခန္တော၊ အလိုရှိသော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ဧတံ တသိဏံ၊ ထိုတဏှာဟူသောတောင့်တမက်မောခြင်းကို။ ဝိနောဒယေ၊ ဖျောက်ရာ၏။)

ဘဏ္ဍ၊ ထိုဂါထာတို့တွင်။ မူလေတိ၊ ကား။ ယသ ရုက္ခသ၊ အကြင် သစ်ပင်၏။ စတူသု ဒိသာသု၊ အရပ်လေးမျက်နှာတို့၌။ စတုဓာ၊ လေးပါး အပြားအားဖြင့်။ ဂတေစ၊ သွားကုန်သောအမြစ်တို့ဌင်း။ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်သို့။ ဥဒ္ဓဂတာမေဝ၊ ဖြောင့်ဖြောင့်သာလျှင်။ ဂတေစ၊ သွားကုန်သောအမြစ် တို့ဌင်း။ ကေစိ၊ သို့။ ပဌဝိဓမူလေ၊ ငါးခုသောအမြစ်ကြီးသည်။ ဆေဒနေ၊

ဖာလ ပါစနဝိဏ္ဏာဒီန၊ ဖြတ်ခြင်းခွဲခြင်း ငင်ခြင်း ထိုးခြင်းစသည်တို့တွင်။ ကောနဝိ ဥပဒ္ဒဝေန၊ အကြောင်တစ်စုံတစ်ခုသောဥပဒ္ဒဝေါသည်။ အနုပဒ္ဒဝေ၊ ဘေးရန်မရှိသည်ရှိသော်။ ထိရပတ္တဲတာယ၊မြေမြေ့ခိုင်ခံ့ခြင်းသို့ရောက်သည်၏အဖြစ်ဖြင့်။ ဒဠ္ဌေ၊ခိုင်ခံ့သော်၊သောရုက္ခော၊ထိုသစ်ပင်သည်။ဥပရိစ္ဆိန္နော ပိ၊ အထက်၌ဖြတ်သော်လည်း။ သာခါနံ၊ ခက်မ,ခက်သေးတို့၏။ ဝသေန၊ အစွမ်းဖြင့်။ ပုနဒေဝ၊တစ်ဖန်လျှင်။ ရူပ.တိယထာ၊ ပေါက်ရောက်ရှင်သန်သကဲ့သို့။ ဧဝမေဝ၊ ဤအတူလျှင်။ ဆဒ္ဒါဒိကာယ၊ ခြောက်ဒွါရ၌ ဖြစ်သော။ တဏှာယ၊ သော။အနုသယော၊အနုသယကို၊အရဟတ္တမဂ္ဂဉာဏေန၊ အရဟတ္တ မဂ်ဉာဏ်ဖြင့်။ အနုဟတေ အသမုစ္ဆိန္နေ၊ မဖြတ်သည်ရှိသော်။ တသ္မိं တသ္မိံ ဘဝေ၊ ထိုထိုဘဝ၌။ဇာတိအာဒီဝဘေဒံ၊ဇာတိသည်အဖြားရှိသော။ ဣဒံဒုက္ခံ၊ ဤဝဋ်ဆင်းရဲသည်။ပုနပ္ပုနံ၊အဖန်တစ်လဲလဲ။နိဗ္ဗတ္တိယေ ဝ၊ ဖြစ်သည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။

ယဿ ဝါတိ၊ ကား။ ယဿ ပုဂ္ဂလဿ၊ အား၊ဣတိ၊ ဤသို့။အတ္တဝါတိကဿ၊ အတ္တရှိတိကရုပ်ကို။ ဥပါဒါယ၊စွဲ၍။အဋ္ဌာရသ တဏှာဝိစရိတာနိ၊တစ်ဆယ်ရှစ်ပါးသောတဏှာဝိစရိုက်တို့လည်းကောင်း။ ဗာဟိရဿ၊ ဗာဟိရရုပ်ကို။ ဥပါဒါယစွဲ၍။အဋ္ဌာရသတဏှာဝိစရိတာနိ၊တစ်ဆယ်ရှစ်ပါးသောတဏှာဝိစရိုက်တို့လည်းကောင်း။ ဣတိ၊သို့။ ဣမေသံ၊ဤတဏှာဝိစရိုက်တို့၏။ဝသေန၊ အစွမ်းဖြင့်။ဆတ္တိံသတိယာ သောတေဟိ၊သုံးဆယ်ခြောက်ပါးသော အယဉ်တို့နှင့်။ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံသော။ မနာပေသု ရူပါဒီသု၊ နှစ်သက်ဖွယ်ရှိကုန်သော, ရူပါရုံစသည်တို့၌။အာသဝတိ၊ ယိုစီးတတ်၏။ ပဝတ္တတိ၊ ဖြစ်တတ်၏။ ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်။မနာပသဝနာ၊မနာပ.သဝနအမည်ရှိသော။ ဝ ဏှာ၊ ဝ ဏှာသည်။ဘုသာ ဗလဝတိ၊ အားကြီးသည်။ ဟောသိ၊ဖြစ်၏။တံ ပုဂ္ဂလံ၊ကို။ ဝိပန္နဉာဏတာယ၊ ဖောက်ပြန်သော အားဖြင့် သင်ခြင်းရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဒုဒ္ဒိဋ္ဌိ၊ မှားသော အမြင်ကို။ ပုနပ္ပုနံ၊ အဖန်တစ်လဲလဲ။ ဥပ္ပဇ္ဇနတော၊ ဖြစ်ခြင်းကြောင့်၊မဟန္တဘာဝေန၊ များသည်၏အဖြစ်ဖြင့်။ ဟော၊ များကုန်သည်။ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ စျုတံ ဝါ၊ စျုတ်ကိုလည်းကောင်း။ ဝိပဿနံ ဝါ၊ ဝိပဿနာကိုလည်းကောင်း။ အနိဿာယ၊ အမှီမပြုမူ၍။ ရာဂနိဿိတာ၊ ရာဂကိုမှီကုန်သော။သက်ပွါ၊ မိန္ဒ ဝိတက်သုံးပါးတို့သည်။ ဝဟန္တိ၊ ဆောင်ကုန်၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။

သဝန္တိ သဒ္ဒမိ သောတာတိ၊ ကား။ဣမေ တဏှာ၊တို့သည်။သောတာ၊ စီးကုန်လုပ်၊စက္ခုဒ္ဒါရမ်ိုး၊ စက္ခုဒ္ဒါရ စသည်တို့၏။ ဝသေန၊ အစွမ်းဖြင့်။ ရူပါဒီသု၊ ရူပါရုံအစဉ်ကုန်သော။ သဒ္ဒေသု အာရမ္မဏေသု၊ အလုံးစုံ

သော အာရုံတို့၌။ သဝနတော၊ စီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ သဗ္ဗာပိ၊အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော။ ရူပတဏှာ၊ ရူပါရုံ၌ တပ်ငြိခြင်းရှိသော တဏှာလည်းကောင်း။လ။ဓမ္မတဏှာ၊ဓမ္မာရုံ၌တပ်ငြိခြင်းရှိသော တဏှာလည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ အပြားရှိကုန်သော တဏှာတို့သည်။ သဗ္ဗာဝေသုဝါ၊အလုံးစုံသောဘဝတို့၌။ သဝနတော၊ စီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ သဗ္ဗမိ၊ အလုံးစုံသော ဘဝ၌။ ဆဝဋ္ဌာနာမ၊ စီးသည်မည်ကုန်၏။ လတာတိ၊ ကား။ ပလိဝေဌနဋ္ဌေန၊ ရစ်ပတ်တတ်သော အနက်ကြောင့် လည်းကောင်း။ သံသိဗ္ဗနဋ္ဌေန၊ ချုပ်တတ်, စုပ်တတ်သော အနက်ကြောင့်လည်းကောင်း။ လတာဝိယ၊ နွယ်ကဲ့သို့တည်း။ ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်။ လတာ၊ လတာမည်၏။ ဥပဓေ တိဋ္ဌတိတိ၊ ကား။ ဆဟိ ဒ္ဝါရေဟိ၊ ခြောက်ပါးသော ဒွါရတို့မှ။ ဥပဓိတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ ရူပါဒီသု အာရမ္မဏေသု၊ ရူပါရုံအစရှိကုန်သော အာရုံတို့၌။ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏။ တဿ ဒိသ္မာတို့၊ ကား။ တံ ပန တဏှာ-လတံ၊ ထိုတဏှာဟူသောနွယ်ကို။ ဘေတ္ဝာ၊ ဤရူပါရုံစသည်၌။ သော၊ ဤ တဏှာသည်။ ဥပဓေမာနာ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ဥပဓေတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ဤသို့။ ဇာတဋ္ဌာနဝသေန၊ ဖြစ်ရာအရပ်၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ပညာ-ယာတိ၊ ကား။ သဘ္ဘောနာ၊ ဝါးဖြင့်။ ဝနေ၊တော၌။ ဇာတံ၊ပေါက်သော။ လတံ၊ နွယ်ကို။ ဆိန္ဒတိဝိယ၊ ဖြတ်သကဲ့သို့။ မဂ္ဂပညာယ၊ မဂ်ပညာဖြင့်။ မူလေ၊ အကုသိုလ်မူလတို့ကို။ ဆိန္ဒထ။ ဖြတ်ကုန်လော့။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။

☰ သရိတာနိတိ၊ ကား။ အနုသဋ္ဌာနိ ပယာဟာနိ၊ စီးကုန်ထသော။သိနေဟိတာနိတိ၊ ကား။ စိဝ်ရာဒီသု၊ သက်နှံးစသည်တို့၌။ ပဝတ္တသိနေဟာဝသေန၊ ဖြစ်သော ချစ်ခြင်း၏အစွမ်းဖြင့်။ သိနေဟိတာနိစ၊ တဏှာဟူသော အစေးလည်းရှိကုန်ထသော။ တဏှာသိနေဟမက္ခိတာနိ၊ တဏှာဟူသော အစေးတို့ဖြင့် လိမ်းကျံအပ်ကုန်၏။ ဣတိ အတ္ထော၊တည်း။သောမနဿာနိ-တိ၊ ကား။ တဏှာဝသိကဿ၊ တဏှာ၏ အလိုသို့လိုက်သော။ ဇန္တုနော၊ သတ္တဝါအား။ ဧဝရူပါနိ၊ ဤသို့သဘောရှိကုန်သော။ သောမနဿာနိ၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းတို့သည်။ ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တေ သာတသိတာတိ၊ ကား။ တဏှာဝသိကာ၊ တဏှာ၏အလိုသို့လိုက်ကုန်သော။ တေပဋ္ဌလာ၊ တို့သည်။ သာတနိဿိတာ၊ သာယာခြင်းကိုမှီကုန်လျက်။ သုခနိဿိတာစ၊ ချမ်းသာခြင်းကို မှီကုန်သည်သာလျှင်။ ဟုတ္ဝာ၊ ဖြစ်၍။ သုခေသိနော သုခပရိယေသိနော၊ သုခကို ရှာကုန်သည်။ ဘဝန္တိ၊ ကုန်၏။ တေ ဝေ တိ ကား။ ဧဝရူပါ၊ ဤသို့သဘောရှိကုန်သော။ ယေနရာ၊ အကြင်လူတို့သည်။

သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ ဟေနရာ၊ ထိုလူတို့သည်။ ဇာတိဇရာဗျာဓိမရဏာနိ၊ ဇာတိဇရာဗျာဓိ မရဏာတို့သို့။ဥပဂစ္ဆန္တိ ယေဝ၊ကပ်ကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိတသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ဇာတိဇရူပဂါနာမ၊ ဇာတိဇရူပဂမည်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ပဇာတိ၊ ကား။ ဣမေသတ္တာ၊ တို့သည်။ တာသကရဏေန၊ ချစ်ခြင်းကိုပြုသဖြင့်။ တသိဏာတိသင်္ခါ၊ တသိဏာဟူသော ရေတွက်ခြင်းသို့။ ဂတာယ၊ သော။ တဏှာယ၊ ဖြင့်။ ပုရက္ခတာ ပရိဂါရိတာ၊ ခြံရံခြင်းရှိကုန်သည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ၍။

ဗာဓိတောတိ၊ ဟူသည်ကား။ လုဒ္ဓေန၊ မုဆိုးသည်။ အရညေ၊တောင်၌။ ဗဒ္ဓေ၊ နှောင်ဖွဲ့အပ်သော။ သသောဝိယ၊ ယုန်ကဲ့သို့။ပရိသမ္ဗန္ဓိ ဘာယန္တိ၊ ကြောက်ကုန်၏။ သံယောဇန သင်္ခါတတ္တာ၊ ကား။ ဒသဝိဓေန၊ ဆယ်ပါးအပြားရှိသော။ သံယောဇနသင်္ခါတမ်ပြီ၊ သံယောဇဉ်ဟူသော ကပ်ငြိခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း။ သတ္တဝိဓေန၊ ခုနစ်ပါးအပြားရှိသော။ရာဂ သင်္ခါဒိနာစ၊ရာဂဟူသောကပ်ငြိခြင်း စသည်ဖြင့်လည်းကောင်း။ သတ္တာဗဒ္ဓါ ဖွဲ့အပ်ကုန်သည်ရှိသော်။ တသ္မိ ဝါ၊ထိုရူပါရုံစသည်၌လည်း။လဂ္ဂါ၊ ငြိသည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ဖြစ်၍။ ဝိရာယတိ၊ ကား။ စိရံဒီဃမဒ္ဓါနံ၊ ရှည်ကြာစွာသော ကာလပတ်လုံး။ပုနပ္ပုနံ၊ အဖန်တစ်လဲလဲ။ဇာတိအာဒိကံ၊ဇာတိအစရှိသော ဒုက္ခံဆင်းရဲခြင်းသို့။ ဥပဂစ္ဆတိ၊ ကပ်တတ်၏။ဣတိအတ္ထော၊တည်း။ ကသ္မာ တိ၊ ကား။ ယသ္မာ၊ အကြင့်ကြောင့်။ ကသိဏာယ၊ တောင့်တအပ်သော တဏှာဖြင့်။ ပုရက္ခတာ၊ ခြံရံခြင်းရှိကုန်သော။ သတ္တာ၊ သတ္တဝါ တို့သည်။ မလိဝေဌိတာ၊ တဏှာဖြင့်ရစ်ပတ်၍ တည်ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဝိရာဂံ ဣဂါဒိပ်ဂမံ။ ရာဂစသည်၏ ကင်းရာဖြစ်သော။ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို။ ပတ္ထေန္တော၊ တောင့်တသော။ အာဂတံမာနော၊အလိုရှိသော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။အရဟတ္တေ္တမဂ္ဂေန၊ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်ဖြင့်။ ဧတံတသိဏံ။ ထိုတောင့်တမက်မောသောတဏှာကို။ဝိနောဒယေပနုဒိတ္တာ၊ ပယ်၍။ နိဟရိတ္တာ၊ ထုတ်၍။ ဆဋ္ဌေယ့၊ စွန့်ရာ၏။ ဣတိအတ္ထော၊တည်း။

ဒေသနာဝသာနေ၊၌။ ဗဟူ၊မျှားစွာသောသူတို့သည်။ သောတာပတ္တိ ဖလာဒီနိ၊ စသည်တို့သို့။ပါပုဏိံသု၊ ရောက်ကုန်၏။သာပိသူကရပေါ်တိ-ကာ၊ ထိုဝက်မယ်သည်လည်း။တတော၊ထိုဝက်အဖြစ်မှ။ စပိတ္တာ၊စုတေ၍။ သုဝဏ္ဏဘူမိယံ၊ သုဝဏ္ဏဘူမိအရပ်၌။ ရာဇကုလေ၊ မင်းမျိုး၌။နိဗ္ဗတ္တိ၊ဖြစ်၏။ ဟတော၊ ထိုမင်းသမီးအဖြစ်မှ။ စုတာ၊ စုတေသည်ရှိသော်။ ဗာရာဏ

သိယံ၊ ဥ၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏။ တတော၊ ထိုဗာရာဏသီပြည်မှ။ စုတာ၊ စုတေ သည်ရှိသော်။ သုပ္ပါရကပट္ဋနေ၊ သုပ္ပါရကအမည်ရှိသောသင်္ဘောဆိပ်၌။ အဿ ဝါဏိဇေ ဟေ၊ မြင်းကုန်သည်အိမ်၌။ နိဗ္ဗတ္တိ ဖြစ်၏။ တတော၊ ထို အိမ်မှ။ စုတာ၊ သော်။ ကာဝီရပट္ဋနေ၊ကာဝီရအမည်ရှိသော သင်္ဘောဆိပ် ၌။ နာဝိကဿ၊ လှေသူကြီး၏။ ဂေဟေ၊အိမ်၌။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ဖြစ်၏။ တတော၊ မှ။ စုတာ၊ သော်။ အနုရာဓပုရေ၊ အနုရာဓပြည်၌။ ဣဿရ ကုလဂေဟေ၊ အစိုးရသောမင်းမျိုး၏အိမ်၌။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ဖြစ်၏။ တတော၊မှ။စုတာ၊ သော်။ တသ္မိံ၊ ထိုအနုရာပြည်၏သာလျှင်။ ဒက္ခိဏဒိသာယ၊ တောင်မျက်နှာ အရပ်၌။ ဘောဂ္ဂနဂရေ၊ ဘောဂ္ဂန်တွေရှာ၌။ (ဘောဂ္ဂနဂရေ ဟူ၍ လည်းကောင်း။ ပေါဂ္ဂနဂရေဟူ၍ လည်းကောင်း အထူးထူး အခေါ် ထွေရှိကြ၏။ ဘောဂ္ဂန်တွေရှာ၊ ပေါဂ္ဂန်တွေရှာဟူ၍ အလိုရှိရာ ပေးလေ)။ သုမနဿာမ၊ သုမနအမည်ရှိသော။ ကုဋုမ္ဗိကဿ၊ သူကြွယ်၏။ ဓီတာ၊ သမီးဖြစ်၍။ နာမေန၊ အမည်အားဖြင့်။ သုမနာဒေဝီ၊ သုမနအမည်ရှိသည် သာလျှင်။ ဟုတ္ဝာ၊ ဖြစ်၍။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏။ အထ၊ ထိုနောက်မှ။ အဿ၊ ထိုသုမနအမည်ရှိသော သူကြွယ်သမီး၏။ပိတာ၊ အဘသည်။တသ္မိံ ဂါမေ၊ ထိုရွာကို။ဆဋ္ဌိတေ၊ စွန့်ပစ်ရသည်ရှိသော်။ ဒီဃဝါပိရဋ္ဌံ၊ ဒီဃဝါပိအမည် ရှိသောတိုင်းသို့။ဂန္တွာ၊ သွား၍။မဟာမုနိဂါမေနာမ၊ မဟာမုနိမည်သော ရွာ၌။ ဃသိ၊ နေ၏။ တတ္ထ၊ ထိုရွာ၌။ နံ၊ ထိုသူကြွယ်သမီးကို။ ဒုဗ္ဗဂါမဏိ- ရညော၊ ဒုဗ္ဗဂါမဏီ မင်း၏။ လကုဏ္ဍက အတိမ္ဗရောနာမ၊ လကုဏ္ဍက အတိမ္ဗရ ဒုမည်ရှိသော။ အမစ္စော၊ အမတ်သည်။ ကေနစိဒေဝကရဏီ- တေန၊တစ်စုံတစ်ခုသောပြုဖွယ်ကိစ္စဖြင့်။ဂတော၊သွားသည်ရှိသော်။ဒိသွာ၊ ၍။မဟန္တံမဂ်လံ၊ ကြီးကျယ်ပြန့်ပြောသော မြတ်သောမင်္ဂလာကို။ ကတ္ဝာ၊ ပြု၍။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ မဟာပုဏ္ဏဂါမံ၊ မဟာပုဏ္ဏရွာသို့၊ဂတော၊ရောက် ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။နံ၊ထိုသူကြွယ်သမီးကို။ ကောဋိပဗ္ဗတမဟာဝိဟာရ- ဝါသီ၊ ကောဋိပဗ္ဗတ အမည်ရှိသော ကျောင်းကြီး၌ သီတင်းသုံးနေသော။ မဟာအနုရုဒ္ဓတ္ထေရော၊ အနုရုဒ္ဓါ အမည်ရှိသော မထေရ်မြတ်သည်၊ တတ္ထ၊ ထိုပုဏ္ဏရွာ၌။ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှာ။စရိတ္ဝာ၊သွား၍။တဿ၊ ထိုအမတ်မယား၏။ ဂေဟဒ္ဝါရေ၊ , အိမ်တံခါး၌၊ ဋ္ဌိတော၊ ရပ်စဉ်။ပ်သွာ မြင်၍။ ဘိက္ခုဟိ၊ ရဟန်းတို့နှင့်။သဒ္ဓိ၊ တကွ။ကထေသိ၊ဆိုး၏။ အ ပု သော၊ငါ့ရှင်တို့။ သူကရပေါ်တိကာနာမ၊ငက်မဖြစ်ပေးသောသတို့သမီးငယ် သည်ကား။ လကုဏ္ဍကအတိ ရမဟာမတ္တဿ၊ လကုဏ္ဍကအတိမ္ဗရအမည်

ရှိသော အမတ်ကြီးမှ။ ဘဒ္ဒိယဘာဝံ၊ မယားအဖြစ်သို့။ ပတ္တာ၊ ရောက်သည်ကား။ အဟောအဇ္ဇရိယံ၊ သြော်အုံ့ဖွယ်ရှိစွ။ ဣတိကထေသိ၊ ဤသို့ပြောဟော၏။ သာ၊ ထိုအမတ်ကတော်သည်။ တံကထံ၊ ထိုစကားကို။ သုတ္တာ၊ ကြား၍။ အတ္ထိ ဘဘဝေ၊ လွန်လေပြီးသောဘဝတို့ကို။ ဥဋ္ဌါဒေ-တ္တာ၊ ခွာလွန်၍။ ဇာတိသရဉာဏံ၊ ဇာတိသရဉာဏ်ကို။ ပဋိလဘိ၊ ရ၏။ တံ ခဏညေဝ၊ ထိုခဏ၌လျှင်။ ဥပဋ္ဌသံ ဝေဂါ၊ ဖြစ်သောထိတ်လန့်ခြင်းရှိ၍။ သာမိကံ၊ လင်ဝန်မင်းကို။ ယာစိတ္တာ၊ ၍။ မဟာရာဇ၊ မျှားစွာသော။ ဣသရိ-ယေန၊ အစိုးရသော အခြံအရံဖြင့်။ ပဠုဗလကဿ ရီနံ၊ ပဠုဗလက အမည်ရှိသော ထေရ်မတို့၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ ပဗ္ဗဇိတ္တာ၊ ရဟန်းပြု၍။ တိသ မဟာဝိဟာရေ၊ တိသာအမည်ရှိသော ကျောင်းကြီး၌။ မဟာသတိပဋ္ဌာန၊ သုတ္တန္တကထံ၊ မဟာသတိပဋ္ဌာန သုတ္တန်ဒေသနာကို။ သုတ္တာ၊ ကြားနာရ၍။ သောတာပတ္တိဖလေ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌။ ပတိဋ္ဌဟိ၊ တည်၏။ ပစ္ဆာ၊ နောက်၌။ ဒမိဋ္ဌမဒ္ဒနေ၊ မိစ္ဆာအယူရှိသော ကျည်းကုလားလူမျိုးတို့ကိုနှိပ်နင်းခြင်းကို။ ကတေ၊ ပြုပြီးသည်ရှိသော်။ ဥာတိနံ၊ ဆွေမျိုးတို့၏။ ဝသနဋ္ဌာနံ နေရာအရပ်ဖြစ်သော။ ဘောက္ကန္တဂါမမေဝ၊ ဘောက္ကန္တရွာသို့သာလျှင်။ ဂန္တွာ၊ သွား၍။ တတ္ထ၊ ထိုဘောက္ကန္တရွာ၌။ ဝသန္တိ၊ နေသည်ရှိသော်။ ကလ္လမဟာဝိဟာရေ၊ ကလ္လအမည်ရှိသောကျောင်းကြီး၌။ အာသိဝိသော။ မပသုတ္တန်ံ၊ အာသီဝိသောပမ သုတ္တန်ဒေသနာကို။ သုတ္တာ၊ ကြားနာရ၍။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပါပုဏိ၊ ရောက်၏။

သာ၊ ထိုရဟန္တာမသည်။ ပရိနိဗ္ဗာနဒိဝသေ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုအံ့သောနေ့၌။ ဘိက္ခု ဘိက္ခုနိဟိ၊ ရဟန်းယောက်ျားရဟန်းမိန်းမတို့သည်။ ပုစ္ဆိတာ၊ မေးကုန်သည်ရှိသော်။ ဘိက္ခုနိသံဃသ၊ ရဟန်းမိန်းမ သံဃာအား။ နိရန္တရံ၊ မပြတ်။ ဖဝတ္တိ ံ၊ ဖြစ်ခြင်းရှိသော။ ကုမ်သဗ္ဗံ၊ ဤအလုံးစုံကို။ ကထေတ္တာ၊ ပြော၍။ သန္ဓိပတိတသ၊ စည်းဝေးသော။ ဘိက္ခုသံဃသ၊ ရဟန်းသံဃာ၏။ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌။ မဏ္ဍလာရာမဝ ါသိနာ၊ မဏ္ဍလာရာမကျောင်း၌နေလေ့ရှိသော။ ဓမ္မပဒဘာဏကေ ဟောတိသာတ္ထေရေန၊ ဓမ္မပဒကို ဆောင်သော တိသမထေရ်နှင့်။ သဒ္ဓိ ံ၊ တကွ။ သံသန္ဒိတ္တာ၊ နှီးနှောမြဲ။ အဟံ၊ သည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ မနုဿယောနိယံ၊ လူမျိုး၌။ နိဗ္ဗတ္တိတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ တတော၊ ထိုအဖြစ်မှ၊ စုတာ၊ စုတေသည်ရှိသော်။ ကုက္ကုဋဟုတ္တာ၊ ကြက်မငယ်ဖြစ်၍။ တတ္ထ၊ ထိုကြက်ဘဝ၌။ သေနသ၊ စွန်၏။ သန္တိကာ၊ အထံမှ။ သီသဿ ဒဏ်ံ၊ ဦးခေါင်းဖြတ်ခြင်းသို့။ ပတ္တာ၊ ရောက်၍။ ရာဇဂဟေ ၊ ၌။ နိဗ္ဗတ္တာ၊ ဖြစ်ရ၏။

ပရိဗ္ဗာဇိကာသု၊ ပရိဗိုဇ်မအထံတို့၌။ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍။ ပဋ္ဌမဗျာန်-ဘူမိယံ၊ ပဋ္ဌမဈာန်သမာပတ်ကို။ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်စေ၍။ တတော၊ ထို ဘဝမှ။ စုတာ၊ သော်။ ဗြဟ္မလောကေ၊ ၌။ နိဗ္ဗတ္တွာ၊ ၍။ တတော၊ ထို ဘဝမှ။ စုတာ၊ စုတေသည်ရှိသော်။ ("ဗြဟ္မလောကေ နိဗ္ဗတ္တိတွာ တတော စုတာ" ဤပါဠိကား 'အဋ္ဌကထာမှာ မပါ။ ကျမ်းထင်သည်။ မပါလျှင် တစ်ဆယ့်သုံးဘဝ မပြည့်) သေဋ္ဌိကုလေ၊ သူဌေးမျိုး၌။ နိဗ္ဗတ္တာ၊ ဖြစ်ရ၏။ နစိရသေဝ၊ မကြာမြင့်မီလျှင်။ စဝိတွာ၊ စုတေ၍။ သူကရယောနိ၊ ဝက်မျိုးသို့။ ဂန္ဓာ၊ ရောက်၍။ တတော၊ ထိုဝက်အဖြစ်မှ။ စုတာ၊သော်၊ သုဝဏ္ဏဘူမိ။ သုဝဏ္ဏဘူမိသို့။ တတော၊ ထိုသုဝဏ္ဏဘူမိမှ။ စုတာ၊ သော်။ ဗာရာဏသိ၊ ဗာရာဏသီပြည်သို့။ တတော၊ ထိုဗာရာဏသီပြည်မှ။ စုတာ၊ သော်။သုပ္ပါရကပဋ္ဋနံ၊ သုပ္ပါရကသင်္ဘောဆိပ်သို့။တတော၊ထိုသင်္ဘောဆိပ်မှ။စုတာ၊သော်။ ကာဝီရပဋ္ဋနံ၊ကာဝီရသင်္ဘောဆိပ်သို့။ တတော။ထိုကာဝီရသင်္ဘောဆိပ်မှ။ စုတာ၊ သော်။ အနုရာဓပုရံ၊ အနုရာဓပြည်သို့။ တတော၊ ထိုပြည်မှ။ စုတာ၊ သော်။ ဘောဂ္ဂနဂရေ၊ ဘောဂ္ဂနဂရာသို့။ ဣတိ ဧဝံ၊ ဤသို့။ သမဝိသမေ၊ ညီညွတ် မညီညွတ်ဖြစ်ကုန်သော။ 'တေရသအတ္တ-ဘာဝေ၊ တစ်ဆယ့်သုံးဘဝသော အတ္တဘောတို့သို့။ ပတ္တာ၊ ရောက်၍။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ဥက္ကဏ္ဌိတွာ၊ ငြီးငွေ့၍။ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍။ အရဟတ္တံ၊ ဖိုလ်သို့။ ပတ္တာ၊ ရောက်၏။ သဗ္ဗေပိ၊ အလုံးစုံသော သူတို့ကို လည်း။ အပ္ပမာဒေန၊ မမေ့မလျော့ခြင်းဖြင့်။သမ္ဘာဒေထ၊ ပြည့်စုံကုန်လော့။ ဣတိ ဝတ္တာ၊ ဤသို့ဆို၍။ စတသော်ပရိသာ၊ ပရိသယလေးပါးတို့ကို။ သံဝေဇေတွာဝ၊ ထိတ်လန့်စေ၍သာလျှင်။ ပရိနိဗ္ဗာယိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြု၏။ ဒုတိယံ၊ သော။ သူကရပေါတိကာဝတ္ထု၊ ဝတ္ထုသည်။

ဣတိသမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

*

၂၄-တဏ္ဍာဝဝ္ဂ၊ ၃-ဗိန္ဒုတိဿ ဝတ္ထု

(သူကရပေါတိကာ ဝတ္ထု၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာတို့၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုပြီး၍ တစ်ယောက်သော လူထွက်ဝတ္ထု၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာတို့၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုလိုသော အရှင် ဗုဒ္ဓဃောသ ဆရာသည် ယော နိဗ္ဗနထောတိ စသော ပါဠိကို မိန့်သတည်း။)

ယော နိဗ္ဗနထောတိ ကွမ် ဓမ္မဒေသနံ၊ ယော နိဗ္ဗနထော၊ စသော ဤတရားဒေသနာကို။ သတ္ထာ၊သည်။ဝေဠု ဝနေ၊၌။ ဝိဟရန္တော၊ လျက်။ ကော် ဝိဘ္ဘန္တက်၊ ရဟန်းလူထွက်တစ်ယောက်ကို။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။

သော၊ ဤသူသည်။ မဟာကဿပတ္ထေရသာ၊ ရှင်မဟာကဿပ မထေရ်၏။ သဒ္ဓေဝိဟာရီကော၊ ဥပဇ္ဈာယ်တူတပည့်သည်။ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ စိတ္တာရိဗျာနာနိ၊ စျာန်လေးပါးတို့ကို။ ဥပ္ပါဒေတွာပိ၊ ဖြစ်စေ၍လည်း။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ မာတုလဿ၊ ဦးရီးဖြစ်သော။ သုဝဏ္ဏကာရဿ၊ ရွှေပန်း ထိမ်သည်၏။ ဂေဟေ၊ အိမ်၌။ ဝီသတာဝါ ရမ္ဘဏ်၊မသင့်တင့်မလျောက်ပတ် သော အာရုံကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ တတ္ထ၊ ထိုအာရုံ၌။ ပဋိပဒ္ဓစိတ္တော၊ တပ် သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိဘ္ဘမိတိရ၊ လူထွက်ခဲ့သတတ်။ အထ၊ ထိုနောက် မှ။ မနုဿာ၊ လူတို့သည်။ အလသတာနေ၀၊ ပျင်းသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ကမ္မံ၊ အမှုကို။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှာ။အနိစ္ဆန္တံ၊ အလိုမရှိသော။နံ၊ထိုလူထွက် ကို။ ဂ ဂဟေ၊အိမ်မှ။နိဟရိ သု၊ နှင်ကုန်၏။ သော၊ ထိုလူထွက်သည်။ ပါပ ဓိတ္တာ သံသဂ္ဂေန၊ ယုတ်မာသော အမှောင်ခင်ပွန်းနှင့် နီးနှောခြင်းရှိသော။ စောရကာ ကမ္မေန၊ ခိုးမှုဖြင့်။ ဧဝိတံ၊အသက်ကို။ ကပ္ပရန္တော၊မွေးလျက်။ ဝိစရိ၊ သွားလာလှည့်ပတ်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုလူထွက် ခိုးသူကို။ ကေဒ္ဒိ ဧသံ၊ ဓာစ်နှေသည်။ ဂဟေတွာ၊ ဖမ်း၍။ ပစ္ဆာဗာဟံ၊ လက်ပြန်ကို။ ဂါ ဠှဗန္ဓနံ၊ ပြင်းစွာချည်နှောင်ခြင်းကို။ ဗန္ဓိတ္တာ၊ ဖွဲ့၍။ စတုက္ကေစတုက္ကေ၊ လေးမြောက် လေးမြောက်ရှိသောလမ်းဆုံတိုင်း၌။ ကသာဟိ၊ ကြိမ်လုံးတို့ဖြင့်။တဘ ဠေန္တော၊ ရိုက်စေလျက်။ အာဃာတနံ၊ ခိုးသူတို့ကို သတ်ရာသင်းချိုင်းသို့။ နယိ သု၊ ဆောင်ကုန်၏။ ထေရော၊ ရှင်မဟာကဿပမထေရ်သည်။ ပိဏ္ဍာ ယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှာ။ စရိတုံ၊ သွားခြင်းငှာ။ ပဝိသန္တော၊ ဝင်သည်ရှိသော်။ တံ၊ ထိုလူထွက်ခိုးသူကို။ ဒကွိ ကောနု ဒ္ဒါ ရေန၊ တောင်တံခါးဖြင့်။နိဟရိယ မာနံ၊ ထုတ်လာသည်ကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ ဗန္ဓနံ၊ လက်ပြန်ကြိုးအထုံးကို။ သိထိလံ ကာရေတွာ၊ လျော့စေ၍။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဘ၌။တယာ၊သင်တို့သည်။ပရိ စိတကမ္မဋ္ဌာနံ၊ လေ့ကျက်ဘူးသောကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ပုန၊တစ်ဖန်။အာ ဝဇ္ဇေဟိ၊ ဆင်ခြင်အောက်မေ့နှလုံးသွင်း၍။ စီးဖြန်းလော့။ ကွတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ သော၊ထိုသူသည်။ တေန သြ ဝါ ဒေန၊ထိုအဆုံးအမပေးခြင်းဖြင့်။ သတုပ္ပါ ဒံ လဘိတွာ၊ သတိကြပ်ကြပ်ရ၍။ပုန၊တစ်ဖန်။စတုတ္ထစျာနံ၊စတုတ္ထစျာန်ကို။ နိဗ္ဗတ္တေသိ၊ ဖြစ်စေ၏။ အထ၊ ထိုနောင်။ နံ၊ ထိုခိုးသူကို။ အာဃာတနံ၊

ခိုးသူတို့သတ်ရာသင်းချိုင်းသို့။ နေတွေ၊ ဆောင်၍။ ဃာတေဃာမာတ်၊ သတ်ကုန်အုံဟူ၍။ သုလေ ဥတ္တာပေတုံ၊ ဝ်ကျင်လျှို့ခြင်းငှာ။အာရတိ ̇သု၊ ကုန်၏။ သော၊ ထိုသူသည်။ နု ဘာယတိ၊ မကြောက်။ နု သန္တသတိ၊မလန့်။ အထ၊ ထိုနောင်မှ။ အဃ၊ ထိုသူသည်။ တသ္မိ ̇ တသ္မိ ̇ ဒိသာဘာဂေ၊ထိုထို အရပ်မျက်နှာအဖို့၌။ ဌိတာ၊ တည်ကုန်သော။ မနုဿာ၊လူတို့သည်။အသိ-သတ္တိတောမရာဒီန်၊ သန့်လျက် လုံ ဆောက်ပုတ် အစရှိကုန်သော။ အာဝု-ဓာနိ၊ တို့ကို။ ဥက္ခိပိတ္တာ၊ချီ၍လည်း။ တံ၊ထိုခိုးသူကို။ အသန္တသန္တမေဝ၊ မလန့်ခြင်းသည်သာလျှင်။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ဘော ၊အချင်းတို့။ ဣမံ ပုရိသံ၊ဤ ယောက်ျားကို။ ပဿထ၊ကြည့်ပါကုန်လော့။ အနေကသတာနံ၊အရာမက များစွာကုန်သော။ အာဝုဓ ဟတ္ထာနံ၊ လက်နက်စွဲကုန်သော။ ပုရိသာနံ၊ ယောက်ျားတို့၏။ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌။နေဝဆမ္ဘတိ၊ ကြက်သီးမွေးညင်းမထ။ နု ဝေဓတိ၊ တုန်လှုပ်ခြင်းမရှိ။ အဟောသစ္စာ ရဟယံ၊ သြော်ဘွယ်ရှိစွ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အစ္ဆရိယဗ္ဘုတာ၊ အံ့ဘွယ်သရဲ ဖြစ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ မဟာနဒံ၊ သည်းစွာသော အသံကို။ နဒိတွာ၊ ကြွေးကြော်၍။ တံ၊ထိုအခြင်းအရာကို။ မနုဿာ၊ လူတို့သည်။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ရညော၊ မင်းအား။ တံပဝတ္တိ ̇ ၊ထို အကြောင်းကို။ အာရောစေသုံ၊ ကြားကုန်၏။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။တံဂ်ာရ ဏံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ သုတ္တွာ၊ ကြား၍။ နံ၊ ထိုခိုးသူကို။ ဝိဿဇ္ဇေထ၊ကုန် လော့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သန္ဓိဂ်ံပိ၊ အထံသို့လည်း။ ဂန္ဒွာ၊ သွား၍။ တမတ္ထ၊ထိုအကြောင်းကို။အာရောစယိ ̇ - သု၊ ကြားလျှောက်ကုန်၏။ သုတ္ထာ၊ သည်။ သြဘာသံ၊ အရောင်တော်ကို။ ဖရိတ္တွာ၊ နှံ့စေ၍။ တဿ၊ ထိုသူအား။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ဒေသေန္တော၊ ဟော တော်မူလိုသောကြောင့်။ ဣမ်ဂ ါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ဟောတော် မူ၏။

(၃၄၄) ဥပါသကာ၊ ဒါယကာတို့။ နိဗ္ဗုနထော၊ လူ၏အဖြစ်ကိုတပ် တတ်သော တဏှာတည်းဟူသောတောကို စွန့်ပြီးထသော။ ဝနာဓိမုတ္တော၊ မြတ်သော နေခြင်းဟူဆိုအပ်သော အကျင့်တည်းဟူသော တောသို့ ဝင်ထ သော။ ဝနမုတ္တော၊ အိမ်ရာထောင်ခြင်းဟု ဆိုအပ်သော တဏှာတည်းဟူ သော တောမှ ထွက်ထသော။ ယော၊အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဝနမေဝ။ အိမ် ရာထောင်ခြင်းအနှောင်အဖွဲ့ဟု ဆိုအပ်သော တဏှာတည်းဟူသော တော သို့သာလျှင်။ ဓာဝတိ၊ ပြေးပြန်ခဲ့၏။ ထေ၊ လာကုန်လော့။ မုတ္တော၊ ယခု ဝါသ အနှောင်အဖွဲ့မှ လွတ်ပြီးလျက်။ဗန္ဓနမေ၊အနှောင်အဖွဲ့သို့ပင်လျှင်။ ဓာဝတိ ဓာဝန္တံ၊ ပြေးသော။ တံပုဂ္ဂလံ၊ ကို။ ပဿထ၊ ရှုကြကုန်လော့။

တဿ၊ ထိုဂါထာ၏။ အတ္ထော၊ အနုက်ကား။ ယောပုဂ္ဂလော၊ သည်။ ဂိဟိတာဝေ၊ လူတို့၏အဖြစ်၌။ အာလယသခ်ါတံ၊ အာလယဟု ဆိုအပ်သော။ ဝနထံ၊ တဏှာတည်းဟူသော တောကို။ ဆဋ္ဌေတ္တာ၊ စွန့်၍။ ပဗ္ဗဇိတတာယ၊ ရဟန်းအဖြစ်ဖြင့်။ နိဗ္ဗနထော၊ ရဟန်းဖြစ်ယသော။ ဒိဗ္ဗဇိ-ဟာရသခ်ံတေ၊ မြတ်သောနေခြင်းဟုဆိုအပ်သော။ ဝိပေါဝနေ၊ အကျင့်ဟူသော တောင်၌။ အဓိမုဓတ္တာ၊ နှလုံးသွင်း၍။ ဃရာဝါသဗန္ဓနသခ်ါတာ၊ ဃရာဝါသဖြင့် နှောင်ဖွဲ့ခြင်းဟုဆိုအပ်သော။တဏှာဝနာ၊ တဏှာဟူသော တောမှ။မုတ္တော၊ လွတ်သည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ဖြစ်၍။ ဝုန္နာ၊ တစ်ဖန်။ ဃရာဝါသ-ဗန္ဓနသခ်ါတံ၊ ဃရာဝါသဖြင့် နှောင်ဖွဲ့ခြင်းဟု ဆိုအပ်သော။တဏှာဝနမေဝ၊ တဏှာဟူသော ဧကာရပြတ်ကား ဝနမေဝ ဟု ဆိုအပ်သော။ ဝိဝေါ-ဝေ၊ ကိုယ်ကိုသာ ခွဲခြားတတ်ကုန်။ ဝိဝေါ-ဝေ ဟု ဆိုအပ်သော ဝိဝေကကို ဝိဝေါ-ဝေ ဟု ဆိုအပ်ကုန်ရာ

၂၄-တဏှာဝဂ် ၄-ဗန္ဓနာဂါရ ဝတ္ထု

(ဝိဿဇ္ဇနာအိုက္ခုဝတ္ထု၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာတို့၏ အဋ္ဌ-ဝဏ္ဏနာကို ပြုပြီး၍ ဗန္ဓနာဂါရဝတ္ထု၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာတို့၏ အဋ္ဌဝဏ္ဏနာကို ပြုလိုသော အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသ ဆရာသည် နတံ ဒဠှန္တိ စသော ဝါဒ်ကို မိန့်တော်မူ၏။)

နတံ ဒဠှန္တိ ကွမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ နတံ ဒ္ဌ စသော ဤတရားဒေသနာကို။ သတ္ထာ၊ သည်။ ဇေတဝနေ၊ ၌။ ဝိဟရန္တော၊ လျက်။ ဗန္ဓနာဂါရံ၊ နှောင်အိမ်သွင်းခြင်းကို။ အာရဗ္ဘ၊ ၍။ ကထေသိ၊ ၏။

ကေသို့ ကာလေ၊ တစ်ခုသော ကာလ၌။ ဗဟု၊ များစွာကုန်သော။ သန္ဓိစ္ဆေဒက ပန္ထသဟာယက မနုဿသဟာယကေ၊ ခြစ်ပယ်ဖောက်၍ ခိုးခြင်း ခရီးခွင် လုယက်ဖျက်ဆီးခြင်း, လူကိုသတ်ခြင်းရှိကုန်သော၊ စောရေ၊ ခိုးသူတို့ကို။ အာနေတ္မာ၊ ဆောင်၍။ ကောသလရညော၊ ကောသလမင်းအား။ ဒဿယိ သု၊ ဆက်ကုန်၏၊ တေ၊ ထိုခိုးသူတို့ကို။ရာဇာ၊မင်းသည်။အန္ဓ၊ဗန္ဓန-ရဇ္ဇု၊ဗန္ဓန သခလိကဗန္ဓနေဟိ၊ နှောင်အိမ်ဖြင့်ဖွဲ့ခြင်း, ကြိုးဖွဲ့ခြင်း, သံခြေကျဉ်းတို့ဖြင့် ဖွဲ့ခြင်းတို့ဖြင့်။ ဗန္ဓာပေသိကိရ၊ နှောင်ဖွဲ့စေသတတ်။ တိ သ-မတ္တာပိခေါ ဇာနပဒါ၊သုံးကျိပ်မျှလောက်သော ဇနပုဒ်သားဖြစ်ကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။သတ္ထာရံ၊ကို။ဒဠှ၊ကာမာ၊ဖူးမြင်လိုကုန်သည်ဖြစ်၍။ အာဂန္တွာ၊လာ၍။ ဒိသ္မာ၊မြင်၍။ ဝန္ဒိတ္မာ၊ ရှိခိုး၍။ ပုနဒိဝသေ၊ မိုးသောက်သောနေ့၌။ သာဝတ္ထိ၊သို့။ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငာ။ စရန္တာ၊သွားကုန်သည်ရှိသော်။ ဗန္ဓနာဂါရံ၊ နှောင်အိမ်သွင်းရာသို့။ဂန္တွာ၊ ရောက်၍။ တေ-စောရေ၊ ထိုခိုးသူတို့ကို။ ဒိသ္မာ၊မြင်၍။ ပိဏ္ဍပါတပဋိက္ခေပ၊ ဆွမ်းခံရွာမှ ဖဲကုန်ပြီးသော်။ သာယန္ဟသမယေ၊ ညချမ်းသောအခါ၌။ တထာဝတံ၊သို့။ ဥပသင်္ကမိတ္မာ၊ ကပ်၍။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငာ။ စိရန္တေဟိ၊ သွားကုန်သော။ အမှေဟိ၊တို့သည်။ ဗန္ဓနာဂါရေ၊ နှောင်အိမ်၌။ ဗဟု၊ များစွာကုန်သော။ စောရေ၊ခိုးသူတို့သို့။အဋ္ဌ၊ဗန္ဓနာ-ဒီဟိ၊တိတ်ဖြင့်နှောင်ဖွဲ့ခြင်းစသည်တို့ဖြင့်။ဗန္ဓာ၊ဖွဲ့ကုန်သည်ဖြစ်၍။ မဟာ-ဒုက္ခ၊ ကြီးစွာသောဆင်းရဲကို။အနုဘဝန္တာ၊ခံစားသည်တို့ကို။ ဒိဋ္ဌာ၊ မြင်အပ်ကုန်၏။ တေ၊ ထိုခိုးသူတို့သည်။တာနိ ဗန္ဓနာနိ၊ ထိုအနှောင်အဖွဲ့တို့ကို။ ဆိန္ဒိတ္မာ၊ ဖြတ်၍။ ပထာယိတုံ၊ပြေးခြင်းငှာ။ နသက္ကေန္တိ၊ မတတ်နိုင်ကုန်။

ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ တေဟိ ဗန္ဓနေဟိ၊ ထိုနှောင်ဖွဲ့ခြင်းတို့ထက်။ ထိရတရံ၊ မြဲစွာသော။ အညံ၊တစ်ပါးသော။ဗန္ဓနံနာမ၊အနှောင်အဖွဲ့မည်သည်။အတ္ထိ နုခါ၊ ရှိသလော။ကုတိပုစ္ဆိ ံသု၊ ဤသို့မေးလုန်း၏။ သတ္ထာ၊ သည်။ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဧတာနိ ဗန္ဓနာနိနာမ၊ ဤအနှောင်အဖွဲ့တို့ မည်သည်ကား။ ကိ ံ၊ အဘယ်မှာ နှောင်ဖွဲ့သည်မည်အံ့နည်း။ ဓနညေပုတ္တဒါရာဒီသု၊ ဥစ္စာစပါးသားမယားစသည်တို့၌။ တဏှာသင်္ခါတံ၊ တဏှာဟု ဆိုအပ်သော။ ယံပနေတံ ယံပန ဧတံ ကိုလေသဗန္ဓနံ၊ အကြင်ကိလေသာဟူသောအနှောင်အဖွဲ့သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဧတံ၊ ဤကိုလေသာဖြင့် နှောင်ဖွဲ့ခြင်းသည်။ ဧတေဟိ၊ ဤနှောင်အိမ် စသည်ဖြင့် နှောင်ဖွဲ့ခြင်းတို့ထက်။ သတဂုဏေန၊ အဆအရာအားဖြင့်လည်းကောင်း။ သဟဿဂုဏေန၊ အဆအထောင်ဖြင့်လည်းကောင်း။သတသဟဿဂုဏေန၊အဆအသိန်းဖြင့်လည်းကောင်း။ထိရတရံ၊ မြဲမြံ ိစွာ၏၊ ဝေ၊ ဤသို့။မဟန္တံပိ၊ အားကြီးသည်လည်းဖြစ်သော။ဧတံ ပနဒုစ္ဆေဒနိယံ ဗန္ဓနံ၊ ဤဖြတ်နိုင်ခဲ့သော အနှောင်အဖွဲ့ကိုကား။ပေါရာဏကပဏ္ဍိတာ၊ ရှေးပညာရှိတို့သည်။ ဆိန္နိတ္ဝာ၊ ဖြတ်၍။ ဟိမဝန္တံ၊ ဟိမဝန္တာသို့။ ပဝိသိတ္ဝာ၊ ဝင်၍။ပဗ္ဗဇိ ံသု၊ ရဟန်းပြုကုန်၏။ကုတိဝတ္ဝာ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍။ အတိတံ၊ လွန်လေပြီးသောအကြောင်းကို။ အာဟရိ၊ ဆောင်တော်မူ၏။

အတီတေ၊ ၌။ ဗာရာဏသိယံ၊ ၌။ ဗြဟ္မဒတ္တေနာမ၊ ဗြဟ္မဒတ်အမည်ရှိသောမင်းသည်။ရဇ္ဇံ ရာဇဘာဝံ၊ မင်း၏အဖြစ်ကို။ကာရေန္တေ၊ သော်။ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ကေသို ံ ဒုဂ္ဂတဂဟပတိကုလေ၊ တယောက်သောသူဆင်းရဲအိမ်၌။ နိဗ္ဗတ္တေ၊ ဖြစ်၏။ တဿ၊ ထို ဘုရားလောင်း၏။ ဝယပ္ပတ္တဿ၊ ကြီးရင့်သောအရွယ်သို့ရောက်သည်ရှိသော်။ ပိတာ၊ အဘသည်။ကာလံ၊စုတေခြင်းကို။အကာသိ၊ ပြု၏။သော၊ ထိုဘုရားလောင်းသည်။ သတ ံ၊ သတိကို။ကတ္ဝာ၊ ပြု၍။မာတရံ၊ အမိကို။ပေါသေသိ၊ မွေးကျွေး၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုဘုရားလောင်း၏။ မာတာ၊ အမိသည်။ အနိစ္စမာနသော၀၊ အလိုမရှိဘဲလျှင်။ကေ ံ ကုလဓီတရံ၊ အမျိုးသမီးတယောက်ကို။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ယူစေ၍။အပရဘာဂေ၊ နောက်အဖို့၌။ကာလံ၊ စုတေခြင်းကို။ အကာသိ၊ ပြု၏၊ အဿ၊ ထိုဘုရားလောင်း၏။ဘရိယာပိ၊ မယား၏လည်း။ ကုစ္ဆိယံ၊ ဝမ်း၌။ ဂဗ္ဘော၊ ကိုယ်ဝန်သည်။ ပတိट္ဌဟိ၊ တည်၏။ သော၊ ထိုဘုရားလောင်းသည်။ဂဗ္ဘဿ၊ ကိုယ်ဝန်၏။ပတိဋ္ဌတဘာဝံ၊ တည်သည်၏အဟုတ်ကို။ ဩဇာနန္တော၊ မသိခြင်းကြောင့်။ ဘဒ္ဒေ၊ နှမ။ တွံ၊ သင်သည်။

သတိ။ အခက်။ ကတွေ့ပြု၍။ ဇီဝ၊ အသက်မွေးရစ်လော့။ အဟံ၊ ငါသည်။ ပဇ္ဇဇိသောမိ၊ ရဟန်းပြုအံ့။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ သာမိ၊ သခင်။ မေ၊ ငါ့အား။ ဂဟ္ဟော၊ ကိုယ်ဝန်သည်။ ပဋိဋ္ဌိမတာနနု၊ တည်၏မဟုတ်လော။ မယိ၊ ငါသည်။ ဝိဇာတာယ၊ ဖွားမြင်ပြီးသည်ရှိသော်၊ ဒါရကံ၊ သူငယ်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ပဇ္ဇဇိသသိ၊ ရဟန်းပြုလေလော့။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ သော၊ ထိုဘုရားလောင်းသည်။ သာဓုတိ၊ ကောင်း၏ဟု။ သမ္ပဋ္ဌိစ္ဆိတ္ဝာ၊ ဝန်ခံ၍။ တဿာ၊ ထိုမယားအား။ ဝိဇာတကာလေ၊ ဖွားမြင်ပြီးသောအခါ၌၊ ဘဒ္ဒေ၊ နှမ။ တုံ၊ သင်သည်။ သောတ္ထိနာ၊ ချမ်းသာစွာ။ ဝိဇာတာ၊ သားဖွားလေပြီ။ ဣဒါနိ ပန၊ ယခုအခါ၌ကား။ အဟံ၊ ငါသည်။ ပဇ္ဇဇိဿာမိ၊ ရဟန်းပြုတော့အံ့။ ဣတိ အာပုစ္ဆိ၊ ဤသို့ပန်ကြား၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုဘုရားလောင်းကို။ သာ၊ ထိုမယားသည်။ ပုတ္တကဿ၊ သားငယ်၏။ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ။ ထနုပါနတော၊ နို့စို့ခြင်းမှ။ အပဂမနတာလံ၊ နို့ကွာသည်တိုင်အောင်။ အာဂမေဟိ၊ ငံ့ဦးလော့။ ဣဿသိ ဝတ္ဝာ၊ ဤသို့ဆို၏။ ပုန၊ တစ်ဖန်။ ဂဗ္ဘံ၊ ကိုယ်ဝန်ကို။ ဂဏှိ၊ ယူပြန်၏။ သော၊ ထိုဘုရားလောင်းသည်။ စိန္တေသိ၊ ၏။ ဣမံ၊ ဤမိန်းမကို။ သမ္ဘဋ္ဌိစ္ဆာပေတ္ဝာ၊ ဝန်ခံစေ၍။ ဂန္တုံ၊ သွားခြင်းငှာ။ နသက္ကောမိ၊ မတတ်ကောင်း၊ ဣမိဿာ၊ ဤမယားအား။ အနာစိက္ခိတ္ဝာ ဧဝ၊ မကြားမူ၍လျှင်။ ပလာယိတ္ဝာ၊ ပြေး၍။ ပဇ္ဇဇိဿာမိ၊ ရဟန်းပြုအံ့။ ဣတိ စိန္တေသိ၊ ဤသို့ကြံ၏။ သော၊ ထိုဘုရားလောင်းသည်။ တဿာ၊ ထိုမယားအား။ အနဝစိက္ခိတ္ဝာ ဝ၊ မကြားမူ၍လျှင်။ ရတ္တိတာ ဧဝ၊ ညဉ့်အဖို့၌။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ ပလာယိ၊ ပြေး၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုဘုရားလောင်းကို။ နဂရဒ္ဒုတ္ထိကာ၊ မြို့စောင့်တို့သည်။ အဂ္ဂဟေသုံ၊ ဖမ်းကုန်၏။ သော၊ ထိုဘုရားလောင်းသည်။ သာမိ၊ မြို့ဝန်မင်း။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ မာတုပေါသကောနာမ၊ မာတုပေါသကမည်၏။ မံ၊ အကျွန်ုပ်ကို။ ဝိဿဇ္ဇေထ၊ လွှတ်ပါကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ ဝိဿဇ္ဇေပေတ္ဝာ၊ လွှတ်စေ၏။ ကေသို ဌာနေ၊ တခုသောအရပ်၌။ ဝသိတ္ဝာ၊ နေ၍။ ဣသိပဇ္ဇံ၊ ရသေ့ရဟန်းအဖြစ်ကို။ ပဋ္ဌဝိတ္ဝာ၊ ရဟန်းပြု၍။ အဘိညာဝ၊ အဘိညာဏ်တို့ကိုလည်းကောင်း။ သမာပတ္တိယောစ၊ သမာပတ်တို့ကိုလည်းကောင်း။ လဘိတ္ဝာ၊ ခံ၍။ ဈာနကီဠာယ၊ ဈာန်ဟူသောကစားခြင်းဖြင့်။ ကီဠန္တော၊ ကစားလျက်။ ဝိဟာသိ၊ နေ၏။ သော၊ ဘုရားသည်။ ဘတ္တာ၊ ထိုအရပ်၌။ ဝသန္တောယေဝ၊ နေလျက်လျှင်။ ဇေရုပံ၊ ဤသို့သောဘဝရှိသည်သာလျှင်။ ဒုစ္ဆိန္နနိယံ၊ ဖြတ်နိုင်ခဲသော။ ပုတ္တဒါရေ ဘဇန္တေ၊ ကေးမယားနှင့် နှောင်ယှက်ခြင်းဟူသို့ အပ်သော။ ဘိလေသမဟန္တံ၊ နာမ၊

ကိလေသာဟူသော အနောင်အဖွဲ့မည်သည်ကို။ မေ၊ သည်။ ဆိန္နံတိ၊ဖြတ်ရပြီဟူ၍။ ဣမံဥဒါနံ၊ ဤသို့နှစ်သက်သောစကားကို။ ဥဒါနေသိ၊ မြွက်၏။

သတ္ထာ၊ သည်။ ဣမံ အတီတံ၊ ဤအတိတ်ဖြစ်သော အကြောင်းကို။ အာဟရိတ္မာ၊ ၍။ တေန၊ ထိုဘုရားလောင်းသည်။ ဥဒါနိတံ၊ ဝမ်းမြောက်အပ်သော၊ ဥဒါနံ၊ ဥဒါန်းစကားကို။ ပကာသေန္တာ၊ ထင်ရှားပြတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍။ ဣမာဂါထာ၊ တို့ကို၊ အဘာသိ၊ ဟောတော်မူ၏။

(၃၄၅) အယသံ၊ သံဖြင့်ပြီးသော။ ယံဗန္ဓနံ၊ အကြင်ခြေကျဉ်းအဖွဲ့သည်လည်းကောင်း။ ဒါရုဇံ၊ သစ်သားဖြင့်ပြီးသော။ ယံဗန္ဓနံစ၊အကြင်အဖွဲ့သည်လည်းကောင်း။ ပဗ္ဗဇံ၊ ပြိန်းမြက်စသည်ဖြင့်ပြီးသော။ ယံဗန္ဓနံစ၊ အကြင်ကြိုးအဖွဲ့သည်လည်းကောင်း အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံဗန္ဓနံ၊ ထိုအလုံးစုံသောအဖွဲ့ကို။ ဒဠှံ၊ မြဲစွာသောအဖွဲ့ဟူ၍။ ဓီရာ၊ ဘုရားအစရှိသောပညာရှိတို့သည်။ နု အာသု၊ မဆိုကုန်။ မဏိကုဏ္ဍလေသုစ၊ပတ္တမြားနားဆောင်းတို့ဌာလည်းကောင်း။ ပုတ္တေသု ဒါရေသုစ၊ သားမယားတို့ဌာလည်းကောင်း။ သာရတ္တရတ္တာ၊ ပြင်းစွာတပ်သည်။ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍။ ယာအပေက္ခာ၊ အကြင်ငဲ့ကွက်ခြင်းတဏှာသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။

(၃၄၆) ဧတေ။ ကိလေသာဟူသောအဖွဲ့ကို။ ဒဠှံ၊ မြဲစွာသော။ ဗန္ဓနံ၊ အဖွဲ့ဟူ၍။ ဓီရာ၊ ပညာရှိတို့သည်။ အာဟု၊ဆိုကုန်၏။ သြဟာရိနံ၊အောက်အပါယ်သို့ဆောင်တတ်သော။ သိထိလံ၊ လျော့သော။ ဒုပ္ပမုဉ္စဠံ၊ လွှတ်နိုင်ခဲသော။ ဧတေပိ၊ ဤကိလေသာဟူသောအဖွဲ့ကိုလည်း။ ဆေတ္တာန၊ ဉာဏ်သန်လျက်ဖြင့်ဖြတ်၍။အနပေက္ခိနော၊ ငဲ့ခြင်းမရှိမူ၍။ ကာမသုခံ၊ကာမဂုဏ်ချမ်းသာကို။ ပဟာယ၊ပယ်၍။ ပရိဗ္ဗဇန္တိ၊ ရဟန်းပြုကုန်၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့တွင်။ ဓီရာတိ၊ကား။ဗုဒ္ဓါဒယော၊ ဘုရားအစရှိကုန်သော်။ ပဏ္ဍိတပုရိသာ၊ ပညာရှိသော ယောကျ်းတို့တည်း။ အယသာ၊ သံဖြင့်။ နိဗ္ဗတ္တံ၊ ဖြစ်သော။သခ်ိလိကသင်္ခါတံ၊ သံခြေကျဉ်းဟုဆိုအပ်သော။ ယဉ္စ အယသံ၊ အကြင်သံဖြင့်ပြီးသော အဖွဲ့သည်လည်းကောင်း။ အန္ဓုဗန္ဓနသင်္ခါတံ၊ ထိပ်တုံး အဖွဲ့ဟုဆိုအပ်သော၊ယဉ္စ ဒါရုဇံ၊အကြင်သစ်သားအဖွဲ့သည်လည်းကောင်း။ ပဗ္ဗဇတိဏေဟိဝါ၊ ပြိန်းမြက်တို့ဖြင့် လည်းကောင်း။ အညေဟိ၊ တစ်ပါးကုန်သော။ ဝါကာဒီဟိဝါ၊ လျှော်မျှင် စသည်တို့ဖြင့် လည်းကောင်း။ ရဇ္ဇုံ၊ ကြိုးကို၊ကတ္တာ၊ပြု၍။ ယဉ္စကတရဇ္ဇုဗန္ဓနံ၊ အကြင်ပြုအပ်သောကြိုးအဖွဲ့သည်လည်းကောင်း၊အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံ၊ ထိုအဖွဲ့ပေါင်းကို။ အသိအာဒီဟိ၊သန်လျက်စသည်တို့ဖြင့်။ ဆိန္ဒိတုံ၊ ဖြတ်ခြင်းငှာ၊ သက္ကု

ကောသျှဘာဝေန၊ တတ်နိုင်သည်၏အဖြစ်ဖြင့်။ ထိရန္တိ၊ မြဲမြဲသောအဖွဲ့ဟူ၍။ နဝဒန္တိ၊ မဆိုကုန်။ ဣတိအတ္ထော၊ တည်း။ သာရတ္တရတ္တာတိ၊ကား။ သာ ရတ္တာ၊ပြင်းစွာကပ်ခြင်းရှိသည်။ ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍။ရတ္တာ၊ တပ်နှစ်သက်သည်။ ဗဟလတရရာဂရတ္တာ၊ အာကြီးစွာ တပ်ခြင်းရှိ၏။ ဣတိအတ္ထော၊တည်း။ မဏိကုဏ္ဍလေသုတိ၊ ကား။ 'မဏိသုစ၊ ပတ္တမြားတို့၌ လည်းကောင်း။ ကုဏ္ဍလေသုစ၊ နားဆောင်းတို့၌လည်းကောင်း။ တစ်နည်းအား။ မဏိ-ဝိစိတ္တေသု၊ ပတ္တမြားဖြင့် ဆန်းကြယ်ကုန်သော။ကုဏ္ဍလေသု၊ နားဆောင်း တို့၌။ ဧတ်ဒဋ္ဌန္တိ၊ ကား။ မဏိကုဏ္ဍလေဟ၊ ပတ္တမြား နားဆောင်းတို့၌။ သာရတ္တရတ္တာ၊ အားကြီးသော တပ်ခြင်းရှိကုန်သော။ ယေ၊ အကြင်သူ တို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုသူတို့၏။ သောရာဝေါစ၊ ထို ရာဂသည်လည်းကောင်း။ ပုတ္တဒါရေသု၊ သားမယားတို့၌။ အပေက္ခာ၊ ငဲ့ခြင်းရှိကုန်ခဲသော။ ယာစတဏှာ၊ အကြင်တဏှာတို့သည် လည်းကောင်း။ အတ္ထိ၊ ရှိကုန်၏။ တေ ကိလေသမယံ ဗန္ဓနံ၊ ဤကိလေသာဖြင့်ပြီးသော အနှောင်အဖွဲ့ကို။ ပဏ္ဍိတပုရိသာ၊ ပညာရှိသော ယောက်ျားတို့သည်။ ဒဠ္ဌန္တိ၊ မြဲစွာသော အနှောင်အဖွဲ့ဟူ၍။ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ ဩဘာရိနန္တိ၊ ကား။ အာကဿိတ္ဝာ၊ ငင်၍။ စတူသုအပါယေသု၊ အပါယ်လေးဘုံတို့၌။ ပါတနဿေဝ၊ ချသောအားဖြင့်။ အဝဟရတိ ဟေဋ္ဌာ ဟရတိ၊ အောက် သို့ ဆောင်တတ်၏။ ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်။ ဩဘာရိနံ၊ ဩဘာရိနမည်၏။ ဣတိလန္တိ၊ ကား။ ဗန္ဓနဋ္ဌာနေ၊ ဖွဲ့ရာအရပ်၌။ ဆဝိစမ္မမံသာနိ၊အရေပါး အရေထူ အသားတို့ကို၊ နဆိန္ဒတိ၊ မဖြတ်။ လောဟိတံ၊ သွေးကို။ နနိ-ဟရတိ။ မထုတ်။ ဗန္ဓနဘာဝံဝိ၊ ဖွဲ့သည်၏အဖြစ်ကိုလည်း။အဇာနာပေ-တွာ၊ မသိစေမူ၍။ ထလပထ ဇလပုထာဒီသု၊ ကျည်းကြောင်းခရီး, ရေ ကြောင်း ခရီး စသည်တို့၌။ ကမ္မာနိ၊ အမှုတို့ကို။ ကာတုံ၊ပြုခြင်းငှာ။ဒေတိ၊ ပေးတတ်၏။ ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်။သိထိလံ၊ သိထိလမည်၏။ ဒုပ္ပမုဉ္စန္တိ၊ကား။ ဟိ၊ ထိုစကားဆိုသင့်စွ။လောဘဝသေန၊ လောဘ၏အစွမ်းဖြင့်။ ကေဝါရံပိ၊ တစ်ကြိမ်လည်း။ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်သော။ ကိလေသမယဗန္ဓနံ၊ ကိလေသာဖြင့် ပြီးသော ဗန္ဓနကို။ ကစ္ဆပေါ၊ လိပ်ကို။ ဒဠ္ဌဌာနမတော၊ ကိုက်ရာအရပ်မှ ဒုမ္မောစိယံ၊ ဖြေနိုင်ခဲသည်။ ဟောတိ ဝိယ၊ ကဲ့သို့။ ဒုမ္မောစိယံ၊ ခဲသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်။ ဒုပ္ပမုဉ္စံ၊ ဒုပ္ပမုဉ္စမည်၏။ ဧတံ ပိ-ဆေတ္တာနာတိ၊ ကား။ ဒဠ္ဌံ၊ မြဲစွာသော။ဧတံ ကိလေသဗန္ဓနံ မိ၊ ဤကိလေ သာဟူသောအနှောင်အဖွဲ့ကိုလည်း။ ဘဂဝတော ဂုဏေန ဘာ၊ ဘုရားမြတ်သော သန် လျက်ဖြင့်။ ဆိန္ဒိတ္ဝာ၊ ဖြတ်၍။ အနပေက္ခိနော၊ ငဲ့ကွက်ခြင်းမရှိသည်။ ဣတ္တာ၊

ဖြစ်၍။ ကာမသုခ၊ ကာမဂုဏ်ချမ်းသာကို။ ပဟာယ၊ ပယ်၍။ ပရိဗ္ဗဇန္တိ၊ ရဟန်းပြုကုန်၏။ ပဏ္ဍိတန္တိ၊ ဗဟုသုတကုန်၏။ ပဒ္ဓဇန္တိ၊ ရဟန်းပြုကုန်၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။

ဒေသနာဝတ်သာနေ့၊ ဒေသနာတော်၏ အဆုံး၌။ ဗဟု၊ များစွာကုန်သော သူတို့သည်။ သောတာပတ္တိဖလာဒီနိ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ် အစရှိသည်တို့သို့။ ပါပုဏိံသု၊ ရောက်ကုန်၏။

စတုတ္ထံ၊ သော။ ဗန္ဓနာဂါရဝတ္ထု၊ ဝတ္ထုသည်။
ဣတိသမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

*

၂၄-တဏှာဝဂ္ဂ၊ ၅-ခေမာထေရီ ဝတ္ထု၊

(ဗန္ဓနာဂါရဝတ္ထု၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာကို၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုပြီး၍ ခေမာထေရီ ဝတ္ထု၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာတို့၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုလိုသော အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသ ဆရာသည် ယေ-ရာဂရတ္တာတိ စသောပါဠိကို မိန့်သတည်း။)

ယေ ရာဂရတ္တာတိ ဤမမ် ဓမ္မဒေသနံ ယေ ရာဂရတ္တာ စ သော ဤတရား ဟောခြင်းကို။ သတ္ထာ၊ သည်။ ဝေဠုဝနေ၊ ဝေဠုဝန် ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူလျက်။ ခေမံနာမ၊ ခေမာအမည်ရှိသော။ ရညော-ဗိမ္ဗိသာရဿ၊ ဗိမ္ဗိသာရမင်း၏။ အဂ္ဂမဟေသိ၊ မြတ်သောမိဖုယားကို။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ၏။

ပဒုမုတ္တရ ပါဒမူလေ၊ ပဒုမုတ္တိုရ် မြတ်စွာဘုရား၏ ခြေတော်ရင်း၌ ပတ္ထိတပတ္ထနာ၊ တောင်းအပ်ပြီးသော ဆုရှိသော။ သာ၊ ထိုမိဖုယားသည်။ အတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်။ အဘိရူပါ၊ အလွန်အဆင်းလှသည်။ ပါသာဒိကာ၊ ကြည်ညိုဖွယ်ရှိသည်။ အဟောသိ ကိရ၊ ဖြစ်သတတ်။ သတ္ထာ၊ သည်။ ရူပဿ၊ အဆင်း၏။ ဒေါသံ၊ အပြစ်ကို။ ကထေသိ ကိရ၊ ဟော၏ဟု။ ဣတိ-ဝစနံ၊ ဤသို့သောစကားကို။ ဣ တ္ထာ၊ ကြား၍ကား။ သတ္ထုသန္တိကံ၊ ဘုရား အထံသို့။ ဂန္တုံ၊ သွားခြင်းငှာ။ နိက္ခမ္ဓိ၊ အလိုမရှိ။ ရာဇာ၊ ဗိမ္ဗိသာရမင်းသည်။ တဿာ၊ ထိုခေမာမိဖုရား၏ ရူပဒေါသတ္ထာယ၊ အဆင်းကိုမှီ၍ မာန်ယစ်မေ့လျော့သည်၏ အပြစ်ကို ကိရ တ္ထာ၊ သိ၏။ ဝေဠုဝနုယ်ဥယျာဉ်ယုတ္တာနိ၊ ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်၏ ကျက်ကျေးဇူးနှင့်စပ်ကုန်သော။ ဂီတာနိ၊ သီချင်း

ရတုတ္ကို။ ကာရေတွာ၊ သီကုံးစေ၍။ နဋ္ဌာဒီနံ၊ ကခ္ခေသည်မ စသည်တို့
အား။ ဒါပေသိ၊ ၏။ တာနိ၊ထိုသီချင်း။ ရတုတို့ကို။ ဝါယန္တာနံ၊ သီကုန်
သော။ တာသံ၊ ထိုကခ္ခေသည်မတို့၏။ သဒ္ဒါ၊ကို။ သုတွာ၊ ၍။ တဿာ၊
ထိုခေမာမိဖုရားအား။ ဝေဠုဝနံ၊ ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်ကို။ အဒိဋ္ဌပုဗ္ဗ-
ဝိစယ၊ မမြင်ဘူးသကဲ့သို့ဝင်း။ အသုတပုဗ္ဗဝိယစ၊ မကြားဘူးသကဲ့သို့ဝင်း။
အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ သာ၊ထိုခေမာမိဖုရားသည်။ကတရံ ဥယျာနံ၊ အာဟယ်
ဥယျာဉ်ကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ ဝါယထ၊သီကုန်သနည်း။ ဣတိ ပုစ္ဆတွာ၊ ဤသို့
အမေးတော်ရှိသောကြောင့်။ဒေဝီ၊ မိဖုရား။ တုမှာကံ၊သခင်မတို့၏ဝေဠု-
ဝနုယျာနမေဝ၊ ဝေဠုဝန်ဥယျာဉ်ကိုသာလျှင်။ သန္ဓာဟ၊ရည်၍။ ဝါမာယ၊
သီကုန်ပါ၏။ ဣတိ ဝုတ္တေ၊ ဤသို့ တင်လျှောက်သည်ရှိသော်။ ဥယျာနံ၊
ဥယျာဉ်သို့၊ ဂန္တုကာမာ၊ သွားလိုသည်။အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ သဘ္ဘာ၊လူ
နတ်တို့၏ဆရာ ဘုရားသည်။ တဿာ၊ ထိုခေမာမိဖုရား၏။ အာဂမနံ၊လာ
ခြင်းကို၊ ဉတွာ၊ သိ၍။ ပရိသမဇ္ဈေ၊ ပရိသတ်အပေါင်းတို့၏ အလယ်၌။
နိသိဒိတွာ၊ နေ၍။ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေန္တော၊ ဟောတော်မူလျက်သာ
လျှင်။ တာတဝဏ္ဏံ၊ ထန်းရွက်ယပ်ဝန်းကို။ အာဒါ၊ ကိုင်စွဲလျက်။ အတ္တ-
နော၊ ကိုယ်တော်မြတ်၏။ ပယောဇနံ၊ နံပါး၌။ ဌတွာ၊ ရပ်၍၊ ဗီဇမာနံ၊ယပ်
လေခတ်သော။ အဘိရုပံ၊ အလွန်အဆင်းလှသော။ဣဒ္ဓိံ၊ မိန်းမကို။ နိမ္မိနိ၊
ဖန်ဆင်းတော်မူ၏။ခေမာဒေဝီပိ၊ခေမာမိဖုရားသည်လည်း။ပဝိသမာနာ၀၊
ဝင်လာစဉ်လျှင်။ တံ ဣဒ္ဓိံ၊ ထိုမိန်းမကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။
သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေ၊ သစ္စာလေးပါးတရားကို မဖောက်မပြန် သိတော်မူသော
မြတ်စွာဘုရားသည်။ ရူပဿ၊ အဆင်း၏။ ဒေါသံ၊ အပြစ်ကို။ ကထေတိ-
တိ၊ ဆိုတော်မူ၏ဟု။ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ အယံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏။သန္တိ-
ကေ၊ အထံ၌။ အယဉ္စ ဣတ္ထိ၊ ဤမိန်းမသည်လည်း။ ဗီဇယမာနာ၊ယပ်လေ
ခတ်လျက်။ ဌိတာ၊ ၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဣမိဿာ၊ဤမိန်းမ၏။ရူပံ၊အဆင်း
ကို။ ဃောဠသဘာဂံပိ၊ တစ်ဆယ့်ခြောက်စိတ် စိတ်၍ တစ်စိတ်ကိုမျှလည်း
ဥပေမိ၊ မမီနိုင်။ မယာ၊သည်။ ဤဒိသံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ ဘုဇ္ဇိရူပံ၊
ကို။နဒိဋ္ဌပုဗ္ဗံ၊ မမြင်စဘူး။ သတ္ထာရံ၊ ကို။ အဘူတေန၊ မဟုတ်မမှန်သဖြင့်။
အဗ္ဘာစိက္ခန္တော၊ စွပ်စွဲမိယောင်တကဲ့။ ဣဒါနိ ဣတ္ထိ ကြံ၍။
တထာဂတဿ၊ ၍။ ကထာသဒ္ဒံပိ၊ဟောကြားသော ဒေသနာသံကိုလည်း။
အနိသာမေတွာ၊ နှလုံးမသွင်းမူ၍။ တမေव ဣတ္ထိ ထိုမိန်းမကိုသာလျှင်။
ဩလောကယမာနာ၊ ကြည့်လျက်။ အဋ္ဌာသိ၊ရပ်၏။ သတ္ထာ၊ သည်။ ဘဿိ ၊

ရှုပေ၊ ထိုမိန်းမအဆင်းဌ။ ဥပဓိနှင့်ဟုမာနတံ၊အကြိမ်များစွာ၊မြတ်နိုးခြင်းရှိ သည်၏ အပြစ်ကို။ ဥ.တွာ၊၍။ တံရှပ်၊ ထိုအဆင်းကို ပဌမဈာနဒိဝသေန၊ ပထမအရှယ်သည်၏အစွမ်းဖြင့်။ ဒသေတွာ၊ပြ၍။ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်ဌ။ ဝုတ္တာနယေနေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်လျှင်။ ပရိယောသာနေ၊အဆုံးဌ။ အဋ္ဌမတ္တာဝသာနံ၊ အရိုးမျှသာအဆုံးရှိသည်ကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ဒသ္သေသိ၊ ပြု၏။ ခေမာ၊ ခေမာမိဖုရားသည်။ တံ၊ ထိုဖောက်ပြန်သော အခြင်းအရာ ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ဝေရှပမ္ပိနာမ ဤသို့သဘောရှိသည်လည်းမည်သော။ တံရှပ်၊ ထိုအဆင်းသည်။ မုဟုတ္တေနေဝ၊ တခဏခြင်းဖြင့်လျှင်။ခယဝယံ၊ ကုန်ခြင်းပျက်ခြင်းသို့။ သမ္ပတ္တော်၊ ရောက်ရ၏။ ဣမသ္မိ ရှုပေ၊ ဤအဆင်းဌ။ သာရော၊အနှစ်သည်။ နတ္ထိဝတ၊ မရှိခဲ့စွတကား။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ သတ္ထာ၊ သည်။ တဿာ၊ ထိုခေမာမိဖုရား၏။ စိတ္တာစာရံ၊ စိတ် အကြံကို။ ဩလောကေတွာ၊ ကြည့်၍။ ခေမေ၊ ခေမာမိဖုရား။ တုံ၊ သင် သည်။ ဣမသ္မိ-ရှုပေ၊ ဤအဆင်းဌ။ သာရော၊ အနှစ်သည်။ အတ္ထိတိ၊ရှိ ၏ ဟူ၍။ စိန္တေသိ၊ ကြံဘိ၏။ ဒါနိ၊ယခု။ အသ၊ထိုရုပ်အဆင်းအား။အသာရ ဘာဝံ၊ အနှစ်မရှိသည်၏အဖြစ်ကို။ ပဿ၊ ရှုလော့။ ဣတိ ဝတွာ၊ ဤသို့မိန့် တော်မူ၍။ ဣမံ ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။

ခေမေ၊ ခေမာမိဖုရား။အာတုရံ၊ကျင်နာခြင်းသဘောရှိသော။အာဘုစိ မစင်ကြယ်ထသော။ ပုဘိ၊ပုပ်ခြင်းသဘောရှိထသော။ ဥဋ္ဌရန္တံ၊ အထက် သို့အန်ခြင်း သဘောရှိထသော။ ဂဋ္ဌဂန္ဓံ၊ကိုးပါးသောအဝမှ တတွေတွေ ယိုစီးခြင်းသဘောရှိထသော။ ဇာလာနံ၊ မလိမ္မာသောသူတို့သည်။ အဘိ ပတ္ထိတံ၊ အလွန်တောင့်တအပ်ထသော၊ သမုဿယံ၊ ရုပ်,နာမ်ဟု ဆိုအပ် သော ခန္ဓာငါးပါးအပေါင်းကို။ ပဿ၊ ရှုလော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော် မူသည်ရှိသော်။

သာ၊ ထိုခေမာ မိဖုရားသည်။ ဂါထာပရိယောသာနေ၊ ဂါထာ၏။ အဆုံးဌ။ သောတာပတ္တိဖလေ၊ ဌ။ ပတိဋ္ဌဟိ၊တည်၏။ အထ၊ ထို့နောင်မှ။ နံ၊ ထိုခေမာမိဖုရားကို။ သတ္ထာ၊ သည်။ခေမေ၊ခေမာမိဖုရား။ဣမေသတ္တာ၊ ဤသတ္တဝါတို့သည်။ ရာဂရတ္တာ၊ရာဂဖြင့်တပ်ခြင်းရှိကုန်၏။ ဒေါသဝဒုဋ္ဌာ၊ ဒေါသဖြင့်ပြစ်မှားခြင်းရှိကုန်၏။ မောဟမူဠှာ၊ မောဟဖြင့် တွေဝေခြင်း ရှိကုန်၏။ အတ္တေနာ၊ မိမိ၏။ တဏှာသောတံ၊တဏှာဟူသော အယဉ်ကို။ သမတိက္ကမိတုံ၊ ကောင်းစွာလွန်ခြင်းငှာ၊ နသက္ကောန္တိ၊ မတတ်နိုင်ကုန်။ တတ္ထေဝ၊ ထိုတဏှာဟူသော အစေးဌသာလျှင်။ လဂ္ဂန္တိ၊ ကပ်ငြိကုန်၏။

ကျွတ်ဝတ္တာ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေန္တော၊ ဟော တော်မူလိုသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ တူမံ ဂါထံ၊ကို။အာဟ၊ ၏။

(၃၄၂) ခေမေ၊ ခေမာမိဖုရား၊ မဂ္ဂဇုကော၊ ပင့်ကူသည်။သယံ ကတံ၊ မိမိသည်ပြုအပ်သော။ ဇာလံ၊ ကွန်ရက်၏အလယ်၌။ အနုပတိတ္တဝ။ အိပ်၍ နေသကဲ့သို့။ ။ယ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့သည်။ ရာဂရတ္တာ၊ ရာဂဖြင့် ကပ်ငြိ ကုန်သည်ဖြစ်၍။ သောတံ၊ တဏှာဟူသောအယဉ်သို့။ အနုပတန္တိ၊အဖန် တလဲလဲ ကျကုန်၏။ ဧတံပိ၊ ဤတဏှာဟူသော အဖွဲ့ကိုလည်း။ခီရာ၊ပညာ ရှိတို့သည်၊ ဆေတ္တာန၊ ဖြတ်ကုန်၍။ အနပေက္ခိနော၊ ငဲ့တွက်ခြင်း မရှိကုန် သည်ဖြစ်၍၊သမ္ဗုဒ္ဓံ၊ အလုံးစုံသောဝင့်ဆင်းရဲကို။ ပဟာယ၊ စွန့်၍။ဝဇန္တိ၊ သွားကုန်၏။ ကျွတ်အာဟ၊ ဤသို့ဟောတော်မူ၏။

ထတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ မဂ္ဂဇုကောဝ ဇာလန္တိ၊ ဇာလံ ဟူသည်ကား။ မဂ္ဂဇုကော၊ ပင့်ကူသည်။ သုတ္တံဇာလံ၊ မိမိမှထွက်သောချည်ကွန်ရက်ကို။ ကတ္တာ၊ပြု၍။ မဇ္ဈေဌာနေ၊ အလယ်အရပ်ဟုဆိုအပ်သော။နာဘိမဇ္ဈေ၊ ခွက်ဝန်း၌။ နိပန္နော၊ အိပ်လျက်။ ပရိယန္တေ၊ အစွန်အနား၌။ ပတိတံ၊ ကျသော။ပဋ္ဌင်ဝါ၊ နှံ့ကောင်ကိုလည်းကောင်း။ မက္ခိကဝါ၊ ယင်ကိုလည်း ကောင်း။ ဝေဝေန၊ လျင်စွာ။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ဝိဇ္ဈိတ္တာ၊ ထိုးဖောက်၍။ အဿ၊ ထိုနှံစသည်တို့၏။ရသံ၊ အရည်ကို။ပိဝိတ္တာ၊သောက်၍။ပုန၊တစ်ဖန်။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ တသ္မိံ ယေဝ ဌာနေ၊ ထိုအရပ်၌လျှင်။ နိပဇ္ဇတိ ယထာ၊အိပ် သကဲ့သို့။ ဝေမေဝ ဝေတ္တတာ၊ ထို အတူ။ ယေသတ္တာ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့ သည်။ ရာဂရတ္တာ၊ ရာဂဖြင့်တပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဒေါသပဒုဋ္ဌာ၊ဒေါသဖြင့် ပြစ်မှားကုန်သည်ဖြစ်၍။ မောဟမူဠှာ၊မောဟဖြင့် တွေဝေကုန်သည်ဖြစ်၍။ သယံ ကတံ၊မိမိသည်ပြုအပ်သော။ တဏှာသောတံ၊တဏှာဟူသောအယဉ် သို့။ အနုပတန္တိ၊ အဖန်တလဲလဲကျကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုတဏှာအယဉ်တို့ကို။ အတိက္ကမိတုံ၊ လွန်ခြင်းငှာ၊ နသက္ကောန္တိ၊ မတတ်နိုင်ကုန်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဒုရတိက္ကမံ၊ လွန်နိုင်ခဲသော၊ ဧတံပိ ဆေတ္တာန ဝဇန္တိ မိရာတိ၊ ကား။ ပဏ္ဍိတာ၊ပညာရှိတို့သည်။ ဧတံ ဗန္ဓနံ၊ဤတဏှာဟူသောအဖွဲ့ကို၊ဆေတ္တာ၊ ဖြတ်၍၊ အနပေက္ခိနော နိရာလယာ၊ တပ်ခြင်းမရှိကုန်သည်။ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍။ အရဟတ္တမဂ္ဂေန၊ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့်။ သမ္ဗုဒ္ဓံ၊ အလုံးစုံသောဝင့်ဆင်းရဲကို။ ပဟာယ၊ပယ်စွန့်၍။ဝဇန္တိ၊ သွားကုန်၏။ ဂစ္ဆန္တိ၊သွားကုန်၏။ကျွတ်အတ္ထော၊ အနက်တည်း။

ဒေဿနာဝ၀သာနေ၊ ဒေဿနာ၏အဆုံးဌ်။ ခေမာ၊ခေမာ-မိဖုရားသည်။ အရဟတ္တေ၊ ဌ်။ ပဟိဋ္ဌတိ၊ တည်၏။ မဟာဇနဿာပိ၊ လူအပေါင်းအား လည်း။ သာတ္ထိကာ၊အကျိုးရှိသော။ ဓမ္မဒေသနာ၊တရားဟောခြင်းသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။သတ္ထာ၊ သည်။ ရာဇာနံ၊ ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီးကို။အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး။ ခေမာယ၊ ခေမာမိဖုရား အား။ ပဗ္ဗဇိတုံ၀ါ၊ ရဟန်းပြုခြင်းငှာ လည်းကောင်း။ ပရိနိဗ္ဗာယိတုံ၀ါ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုခြင်းငှာ လည်းကောင်း။ဝန္ဒတိ၊ အပ်၏။ဣတိ အာဟ၊ဤသို့မိန့် တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ နံ၊ ထိုခေမာမိဖုရားကို။ ပဗ္ဗာဇေထ၊ ရဟန်းပြုစောင်မူကုန်လော့။ ပရိနိဗ္ဗာနေန၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသဖြင့်။ အလံ၊ မသင့်ပါ။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ သာ၊ ထိုခေမာမိဖုရားသည်။ ပဗ္ဗဇိတ္ဝာ၊ ရဟန်းပြု၍။ အဂ္ဂသာဝိကာ၊ လက်ျာရံဖြစ်၍ မြတ်သော တာပည်မသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။

ပဋိမံ၊ သော။ ခေမာထေရီ၀တ္ထု၊ ၀တ္ထုသည်။ ဣတိသမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

*

၂၄-တဏှာဝဂ္ဂ၊ ၆-ဥဂ္ဂသေန ဝတ္ထု

(ခေမာထေရီ၀တ္ထုဌ် ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာတို့၏ အတ္ထ-ဝဏ္ဏနာကိုပြုပြီး၍ ဥဂ္ဂသေန၀တ္ထုဌ် ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာတို့၏ အတ္ထ၀ဏ္ဏနာကို ပြုလိုသော အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသ ဆရာသည် မုဠ-ပုရေတိ-စသောပါဠိကို မိန့်သတည်း။)

မုဠ ပုရေတိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ မုဠ ပုရေ၊စသောဤတရားဟောခြင်းကို သတ္ထာ၊ သည်။ ဝေဠုဝနေ၊ဌ်။ ဝိဟရန္တော၊ လျက်။ ဥဂ္ဂသေနံ၊ ဥဂ္ဂသေန သူဌေးသားကို။ အာရဗ္ဘ၊ ၍။ ကထေသိ၊ ၏။

ဣ ပဋ္ဌသတာ၊ ၀ါးရုအတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော။ နဠာ၊ ကရှေသည်ကို သည်။ သံ၀ဋ္ဋရေ၀ါ၊တစ်နှစ်သို့လည်းကောင်း။ ဆမသေ၀ါ၊ခြောက်လသို့ လည်းကောင်း။ ပတ္တေ၊ ရောက်သည်ရှိသော်။ ဧကဝတ်၊ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့။ ဂန္တွာ၊ သွား၍။ ရညော၊ မင်း၏။ သမီပေ၊ သဘင်ကို။သတ္ထာဟ၊ခုနစ်ရက် ဝတ်လုံး။ ကတ္ဝာ၊ပြု၍။ ဗဟုံ၊ များစွာသော။ ဟိရညသုဝဏ္ဏံ၊ ရွှေငွေကို။ လဘိတ္ဝါကိရ၊ ရကုန်သတတ်။ အန္တရန္တရေ၊ အကြားအကြားဌ်။ ဥဂ္ဂေ၀ပ-ဒါယာနံ၊ အပေးအကမ်းတို့၏။ပရိယန္တော၊ အပိုင်းအခြားသည်။နတ္ထိ၊မရှိ။

မဟာဇာနော်၊လူအပေါင်းသည်။မဠာတိ မဠာဒီသု၊ညောင်စောင်းအဆင့်
ဆင့် စသည်တို့၌။ ၌တွာ၊ ရပ်၍။ သမင်္ဂီ၊ သဘင်ကို။ သြလောကေသို့
ကြည့်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဧကာ၊ တစ်ယောက်သော။ လယ်ကဒိတာ၊
ကျွမ်းသမား၏သမီးသည်။ ဝံသံ၊ ဝါးဖျားသို့။ အဘိရုယှ၊ တက်၍။တဿ၊
ထိုဝါး၏။ ဥပရိ၊ အထက်၌။ ပရိဝတ္တေတွာ၊ ကျွမ်းထိုး၍။တဿ၊ထိုဝါး၏။
ပရိယန္တေ၊ အစွန်းဖြစ်သော။ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်၌။ စက်မမာနာ၊
စကြိုသွားလျက်။ နစ္စတိစေဝ၊ ကလည်းက၏။ ဂါယတိစ၊ သီလည်းသီ၏။
တသ္မိံ သမယေ၊ ထိုအခါ၌။ ဥဂ္ဂသေနော နာမ၊ ဥဂ္ဂသေနအမည်ရှိသော။
သေဋ္ဌိပုတ္တော၊ သူဌေးသားသည်။ သဟာယကေန၊ အဆွေခင်ပွန်းနှင့်။
သဒ္ဓိံ၊တကွ။ မဠာယမဠေ၊ညောင်စောင်းအထက်ဆင့်၌။ဌိတောရပ်လျက်။
တံ၊ ထိုကချေသည်မကို။ သြလောကေတွာ၊ ကြည့်၍။ တဿာ၊ ထိုကချေ
သည်မ၏။ ဟတ္ထပါဒပိကျေပါဒီသု၊ လက်ခြေလှုပ်ခြင်းစသည်တို့၌။ ဥပဂန္တ-
သိနေဟော။ ဖြစ်သောချစ်ခြင်း ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့။ ဂန္တွာ၊
သွား၍။ တံ၊ ထိုကချေသည်မကို။ လဘန္တော၊ ရသည်ရှိသော်။ ဇီဝိဿာမိ၊
အသက်ရှည်အံ့။ အလဘန္တဿ၊ မရသည်ရှိသော်၊ မေ၊ ဝါအား။ဣမေဝ-
မရဏံ၊ ဤအရပ်၌သာလျှင် သေအံ့။ ဣတိ၊သို့။ အာဟာရုပစ္ဆေဒံ၊ အစာ
ဖြတ်ခြင်းကို။ ကတွာ၊ ၍။ မဠာကေ၊ ၌။ နပဇ္ဇိ၊ အိပ်၏။ မာတာပိတူဟိ၊
အမိအဘတို့သည်။ တာတ၊ ချစ်သား။ တေ၊သင့်အား။ကိံ ရုဇတိ၊အဘယ်
ဝေဒနာနှိပ်စက်၍နာကျင်ခြင်းရှိသနည်း။ ဣတိ ပုစ္ဆိတောပိ၊ ဤသို့မေးအပ်
သော်လည်း။ ဝါ ဘား။ တံနုဠ္ဠမိတရံ၊ ထိုကချေသည်သမီးကို။ လဘန္တဿ၊
ရသည်ရှိသော်။ ဇီဝိတံ။ အသက်ရှည်ခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။အလဘန္တဿ၊
မရသည်ရှိသော်။ မေ၊ ဝါအား။ ဣမေဝ၊ဤအရပ်၌လျှင်။မရဏံ၊သေအံ့။
ဣတိ ဝတ္တွာ ဤသို့ဆိုသောကြောင့်။ တာတ၊ချစ်သား။ ဧဝံ၊ဤသို့။မာဂရိ၊
မပြုလင့်၊ တေ၊ သင်အား။ အမှာကံ၊ဝါတို့၏။ ကုလဿ၊အမျိုးနှင့်ဂုဏ်း။
ဘောဂါနဉ္စ၊ စည်းစိမ်တို့နှင့်ဂုဏ်း၊ အနုရူပံ၊ လျောက်ပတ်သော။ အညံ-
ကုမာရိကံ၊ တစ်ပါးသော သတို့သမီးကို။ အာနေဿာမ၊ ဆောင်ကုန်အံ့။
ဣတိ ဝုတ္တေပိ၊ဤသို့ဆိုပါသော်လည်း။တဝေဝ၊ ထိုရှေးနည်းအတူသာလျှင်
ဝတွာ၊ ဆို၍။ နိပဇ္ဇိ၊အိပ်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုဥဂ္ဂသေန၏။
ပိတာ၊ အဘသည်။ ဗဟူ၊ များစွာ။ ယာစိတွာပိ၊ တောင်းပန်သော်လည်း။
တံ၊ ထိုသားကို။ သညာပေတုံ၊ နှစ်သက်စေခြင်းငှာ။ အသက္ကောန္တော၊
မတတ်နိုင်သည်ဖြစ်၍။ တဿ။ ထိုဥဂ္ဂသေန၏။ သဟာယ၊ အဆွေခင်ပွန်း

ကို။ ပကြောသာပေတွာ၊ ခေါ်စေ၍။ ကဟာပဏသဟဿံ၊ အသပြာ တစ်ထောင့်ကို။ ဒတွာ၊ ပေး၍။ ဣမေ ကဟာပဏေ၊ ဤအသပြာတို့ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ အတ္တနော ဓီတရံ၊ မိမိသမီးကို။ မယ္ဟံ ပုတ္တဿ၊ ငါ့သား အား။ ဒေတူတေ၊ ပေးပါလော့ဟု။ ပဟိဏိ၊ စေ၏။ သော၊ ထိုကချေ သည်မ၏ အဘသည်။ အဟံ၊ ငါသည်။ ကဟာပဏေ၊ အသပြာတို့ကို။ ဂဟေတွာ၊ယူ၍။ မ၏တရံ၊ သမီးကို။ နဒေမိ၊ မပေးအံ့။ သော၊ ထိုဥဂ္ဂသေန သည်။ ဣမံ၊ ဤသမီးကို။ အလဘိတွာ၊ မရမူ၍။ဇီဝိတုံ၊ အသက်ရှည်ခြင်း ငှာ၊ သံစေပနနသဏ္ဌောတိ၊ အကယ်၍ မတတ်နိုင်သည်ဖြစ်အံ့။ တေနဟိ၊ ထိုသို့မတတ်နိုင်ပြီးတကား။အမှေဟိ၊ငါတို့နှင့်။ သဒ္ဓိ ယေဝ၊ အတူတကွသာ လျှင်။ စရိတုံ၊ နေခြင်းငှာ။ သစေ ပန သဏ္ဌောတိ၊အကယ်၍တတ်နိုင်သည် ဖြစ်ငြားအံ့။ အယံ၊ ထိုဥဂ္ဂသေနအား။ ဓီတရံ၊ သမီးကို။ ဒယာမိ၊ပေးအံ့။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့စကားပြန်လိုက်၏။မာတာပိတရော၊ အမိအဘတို့သည်။ ပုတ္တဿ၊ သားအား။ တမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ အာရောစေသုံ၊ ကြား ကုန်၏။ သော၊ ထိုဥဂ္ဂသေနသည်။ အဟံ၊ ငါသည်။ တေဟိ၊ ထိုသူတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိ၊ တကွ။ ဝိပရိဿာမိတိ၊ အတူနေအံ့ဟူ၍။ ဝတွာ၊ ဆို၍။ ဂေသံ။ ထိုမိဘတို့၏။ ယာဝနန္တာနံပိ၊ တောင်းပန်ကုန်သော်လည်း၊ ကတံ၊ထိုစကား ကို။ အနာဒိယိတွာ၊ မနာယူမူ၍။ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်သွား၍။ နာဠကလံ၊ ထိုကချေသည်၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ အဂမာသိ၊ သွား၏။ သော၊ ထို ကချေသည်၏ အဘသည်။ တဿ၊ ထိုဥဂ္ဂသေနအား။ ဓီတရံ၊ ကို။ဒတွာ၊ ပေး၍။ တေန၊ ထိုဥဂ္ဂသေနနှင့်။ သဒ္ဓိ ယေဝ၊ တကွသာလျှင်။ ဂါမနိဂမ-ရာဇဓာနိသု၊ ရွာ နိဂုံး မင်းနေပြည်တို့ဌာ။ သိပ္ပံ၊ အတတ်ကို။ ဒဿေန္တော၊ ပြလျက်။ ဝိစရိ၊ လှည့်ပတ်သွားလေ၏။

သာပိ၊ ထိုကချေသည်မသည်လည်း။ တေန၊ ထိုဥဂ္ဂသေနနှင့်။ သဒ္ဓိ၊ တကွ။ သံဝါသာ၊ ပေါင်းဖော်ခြင်းကို။ အန္ဒာယ၊စွဲ၍။နစိရဿ၊မမြင့်မီ လျှင်။ ပုတ္တံ၊ သားကို။လဘိတွာ၊ရ၍။တံ၊ထိုသားငယ်ကို။ကိဠာပယမာနာ၊ မြူသည်ရှိသော်။ သကဋ္ဌဝေါ ပါကဿ ပုတ္တ၊ အို လှည်းစောင့်ယောက်ျား၏ သား။ ဘဏ္ဍဟာရကဿ ပုတ္တ၊အို ဥစ္စာထုပ်ကိုထမ်းရသော ယောက်ျား၏ သား။ ကိဠိအဇာနကဿ ပုတ္တ၊စိုးစဉ်းမျှ မသိသော ယောက်ျား၏သား။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဒတိ၊ဆို၍။သောပိ၊ ထိုဥဂ္ဂသေနသည်လည်း။ နေသံ၊ ထိုလူတို့၏။သကဋ္ဌပရိဝတ္တကံ ကတွာ၊ လှည်းချက်ခြင်းကိုပြု၍။ ဌိကဋ္ဌာနေ၊ တည်ရာအရပ်၌။ ဂေါဏာဝစာရိကံ၊ နွားတို့ကျက်စားရာသို့။ စရတိ၊ သွားရ

၏။ သိပ္ပဒဿနဋ္ဌာနေ၊ အတတ်ကိုပြရာအရပ်၌။ လဒ္ဓတဏ္ဍာကံ၊ရအပ်သော ဥစ္စာကို။ ဥက္ခိပိတ္ဝာ၊ ချီ၍။ ဟရတိ၊ ရွက်ဆောင်ရ၏။ တဒေဝ၊ ထိုရွက် ဆောင် ထမ်းပိုးရသည်ကိုလျှင်။ သန္ဓာယ၊ ရည်၍။ သာ၎ကတ္ထီ၊ ထိုမယား၏ ကချေသည်မသည်။ ပုတ္တံ၊ သား၏။ ကိဋ္ဌာပယမ် ဓနာ၊ မြှုသည်ရှိသော်။ တထာ၊ ထိုအချင်းအရာဖြင့်။ ဝဒတိ ကိုရ၊ ဆိုသတတ်။သော၊ ထိုဥဂ္ဂသေန သည်။ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ တဿ၊ထိုကချေ သည်မ၏။ ဂါယနဘာဝံ၊ သီချင်းဆိုလျက် သူငယ်ကို မြှုသည်၏အဖြစ်ကို။ ဥ တ္ဝာ၊ သိ၍။ တံ၊ ထိုကချေသည်မကို။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ တံ၊ သင်သည်။ မံ၊ ငါ့ကို။ သန္ဓာယ၊ ရည်၍။ကထေသိ၊ ဆိုသလော။ ဣတိ ပုစ္ဆိ၊ဤသို့မေး၏။ တံ၊ သင့်ကို။ သန္ဓာယ၊ ရည်၍။အာမ၊ ပြောဆိုသည်မှန်၏။ဣတိ အဝေါစ၊ ဤသို့ဆို၏။ စေသန္တေ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်။အဟံ၊ ငါသည်။ ပလာယိ– သာမိ၊ ပြေးအံ့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ သာ၊ ထိုကချေသည်မသည်။ တသာ၊ သင်သည်။ မယှံ၊ ငါ့အား။ ပလာယိတေနဝါ၊ ပြေးသဖြင့်လည်း ကောင်း။ အာဂတေနဝါ၊ လာသဖြင့်လည်းကောင်း။ ကိံ၊ အဘယ်သို့ပြုအံ့ နည်း။ဣတိ၊ဤသို့ဆို၍။ ပုနပ္ပုနံ၊အဖန်တစ်လဲလဲ။တဒေဝ ဂီတံ၊ထိုသီချင်းကို သာလျှင်။ ဂါယတိ၊ သီ၏။ သာ၊ ထိုကချေသည်မသည်။အတ္တနော၊မိမိ၏။ ရူပသမ္ပတ္တိ ဧဝ၊ အဆင်းနှင့် ပြည့်စုံခြင်းကိုလည်းကောင်း။ ဓနလာဘဉ္စ၊ ဥစ္စာ၏ ရခြင်းကိုလည်းကောင်း။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ တံ၊ ထိုဥဂ္ဂသေနကို။ ကိသ္မိဉ္စိ၊ တစ်စုံတစ်ခု၌။ နမညတိ ကိရ၊ မအောက်မေ့သတတ်။သော၊ ထိုဥဂ္ဂ သေနသည်။ ကိံ နု ခေါ၊ အဘယ်ကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ဣဒါနိ၊ ဤကချေ သည်မ၏။ အယုံမာနော၊ ဤမာန်တက်ခြင်းဖြစ်သနည်း။ဣတိ စိန္တေ စိန္တော၊ ဤသို့ကြံဆည်ရှိသော်။ သိပ္ပံ၊ အတတ်ကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။မာ ဧ နာ၊မာန် တက်ခြင်းရှိ၏။ ဣတိ ဥ တ္ဝာ၊ ဤသို့သိ၍။ ဟောတု၊ ထိုသို့မူလည်းဖြစ်စေ၊ သိပ္ပံ၊အတတ်ကို။ ဥဂ္ဂဏှိဿာမိ၊သင်ယူအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။သသုရံ၊ယောဇဉ္စမ သို့။ ဥပသင်္ကမိတ္ဝာ၊ကပ်၍။ တဿ၊ ထိုဥဂ္ဂသေန၏။ဇာနနကသိပ္ပံ၊သိလွယ် သောအတတ်ကို။ ဥဂ္ဂဏှိတ္ဝာ၊ သင်ယူ၍။ဂါမနိဂမာဒီသု၊ တို့၌။သိပ္ပံ၊ကို။ ဒဿေန္တော၊ပြလျက်။ အနုပုဗ္ဗေန၊ သဖြင့်။ ရာဇဂဟံ၊ ပြည်သို့။ အာဂန္တွာ၊ လာ၍။ ဣတော၊ ဤနေ့မှ။ ဘတ္တမေဒိဝသေ၊ ခုနစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌။ ဥဂ္ဂဲသေနော၊ ဥဂ္ဂသေနအမည်ရှိသော။ သေဋ္ဌိပုတ္တော၊ သူဌေးသားသည်။ နဂရဝါသိနံ၊ မြို့နေလူအပေါင်းတို့အား၊ သိပ္ပံ၊အတတ်ကို။ဒဿေသိ၊ ပြ ပြလတ္တံ့။ ဣတိ အာရောစာပေသိ၊ ဤသို့ကြားစေ၏။

နဂရဝါသိနောပိ၊ မြို့နေသူလူအပေါင်းတို့သည်လည်း။ မဠာကိမဠာ ဒေယော၊ ညောင်စောင်းအဆင့်ဆင့် စသည်ကို့ကို။ ဗန္ဓာပေတွာ၊ ဖွဲ့စေ၍။ သတ္တမေ ဒိဝသေ၊ ခုနစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌။သန္ဓိပတိ သု၊ စည်းဝေးကုန်၏။ သောပိ၊ ထိုဥဂ္ဂသေနသည်လည်း၊ ဃဋ္ဌိဟတ္ထ၊ အတောင်ခြောက်ဆယ် ရှိသော။ ဝံသံ၊ ဝါးသို့။ အဘိရုယှ၊ တက်၍။ တဿ၊ ထိုဝါး၏။ မတ္ထကေ၊ ထိပ်၌။ အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်၏။ တံဒိဝသံ၊ ထိုနေ့၌။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပစ္ဆာ၊သကာလေ၊ မိုးသောက်ထအခါ၌။ လောကံ၊ လူအပေါင်းကို။ သြ-လောကေန္တော၊ ကြည့်တော်မူသည်ရှိသော်။တံ၊ ထိုဥဂ္ဂသေနကို။အတ္တနော၊ ကိုယ်တော်မြတ်၏။ ဉာဏဇာလဿ၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်ဟူသော ကွန်ရက်၏။ အန္တော၊ အတွင်းသို့။ ပဝိဋ္ဌံ၊ ဝင်လာသည်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ကိံ နု ခေါ၊ အာဘယ်သို့။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဝဇ္ဇေန္တော၊ ဆင်ခြင်တော်မူသည်ရှိလော်။ သေ့၊ နက်ဖြန်။ သေဋ္ဌိပုတ္တော၊ သူဌေးသား သည်။ သိပ္ပံ၊ အတတ်ကို။ ဒဿဿာမိ၊ ပြအံ့ဟူ၍။ ဝံသမတ္ထကေ၊ ဝါး ဖျားထိပ်၌။ ဌဿတိ၊ တည်လတ္တံ့။ တဿ၊ ထိုဥဂ္ဂသေနကို။ ဒဿနတ္ထံ၊ ကြည့်ရှုခြင်းငှာ။ မဟာဇနော၊ လူများအပေါင်းသည်။ သန္ဓိပတိဿတိ၊ စည်းဝေးလတ္တံ့။ တတြ၊ ထိုအစည်းအဝေး၌။ အဟံ၊ ငါသည်။ စတုပ္ပဒိကံ၊ လေးပါဒရှိသော။ ဂါထံ၊ ဂါထာကို။ ဒေဿဿာမိ၊ ဟောရအံ့။ တံ၊ ထိုဂါထာကို။ သုတ္ဝာ၊ ကြား၍။ စတူရာသီတိယာ ပါဏသဟဿာနံ၊ ရှစ်သောင်းလေးထောင်သော သတ္တဝါတို့အား။ ဓမ္မာဘိသမယော၊ သစ္စာ လေးပါးကိုသိသည်။ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ဥဂ္ဂသေနောပိ၊ ဥဂ္ဂသေနသည် လည်း။ အရဟတ္တေ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၌။ ပတိဋ္ဌဟိဿတိ၊ တည်လတ္တံ့။ ဣတိ အညာသိ၊ ဤသို့ဟောတော်မူ၏။သော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ပုနဒိဝသေ၊ မိုးသောက်သော်နေ့၌။ ကာလံ၊ အခါကို။ သလ္လက္ခေတွာ၊ မှတ်၍။ ဘိက္ခု-သံဃပရိဝုတော၊ရဟန်းသံဃာအပေါင်းခြံရံလျက်။ရာဇဂဟံ၊သို့။ပိဏ္ဍာယ၊ ဌာ၊ ပါဝိသိ၊ ၏။ဥဂ္ဂသေနောပိ၊ သည်လည်း။သတ္ထရိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အန္တောနဂရံ၊ မြို့တွင်းသို့။ အပဝိဋ္ဌေယေव၊ မဝင်မီကပင်လျှင်။ ဥန္နာ-ဒနတ္ထာရာ၊ ပဲ့တင်ထပ်မျှ အုတ်အုတ်ကျွတ်ကျက် ကြွေးကြော်ခြင်းငှာ။ မဟာဇနဿ၊ လူအပေါင်းအား။ အဂုံလိသည်ံ၊ လက်သြဇာသော ဣမှတ် ကို။ ဒတ္ဝာ၊ ပေး၍။ ဝံသမတ္ထကေ၊ ဝါးဖျားထိပ်၌။ ပတိဋ္ဌာယ၊ တည်၍။ အာကာသေယေव၊ ကောင်းကင်၌သာလျှင်။ သတ္တဝါရေ၊ ခုနှစ်ကြိမ်။ ပရိဝတ္တေတွာ၊ ပြန်လှန်၍။ သြရုယှ၊ ဆင်း၍။ ဝံသမတ္ထကေ၊ ဝါးဖျားထိပ်၌။

အဋ္ဌာသိ၊ တည်၏။ တသိ ခဏော၊ ထိုခဏ၌။ သတ္ထာ၊ သည်။ နဂရဲ့၊ မြို့သို့။ ပဝိသန္တော၊ ဝင်ပြီးသော်။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်။ တံ၊ ထိုဥဂ္ဂသေနကို။ ပရိသာ၊ ပရိသတ်အပေါင်းသည်။ နသြေ့လောကေတိ၊ မကြည့်။ ဧဝံ၊ ဤအခြင်းဖြင့်။ ကတ္တာ၊ ပြု၍။ အတ္ထာနမေဝ၊ ကိုယ်တော်ကိုသာလျှင်။ ဩလောကာပေသိ၊ ကြည့်စေ၏။ ဥဂ္ဂသေနော၊ သည်။ ပရိသံ၊ ကို။ ဩလောကေတွာ၊ ၍။ မံ၊ ငါ့ကို။ ပရိသာ၊ သည်။ နဩလောကေတိ၊ မကြည့်ခဲ့တကား။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒေါမနဿာဟတ္တော၊ နှလုံးမသာယာခြင်းသို့ရောက်၍။ မယာ၊ ငါသည်။ သံဝစ္ဆရေ. တနှစ်ဈာစ်ကြိမ်။ ဣဒံ ကတ္တာမ္ဟိ သိပ္ပံ၊ ဤအတတ်ကိုပြအပ်သော။ မံ၊ ငါ့ကို။ ဥဒေနော လောကေတွာ၊ မကြည့်မူ၍။ သတ္ထာရိ၊ သည်၊ နဂရံ၊ မြို့သို့။ ပဝိသန္တေ၊ ဝင်သည်ရှိသော်။ ပရိသာ၊ သည်။ သတ္ထာရမေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ ဩလောကေတိ၊ ကြည့်၏။ မေ၊ ငါ၏။ သိပ္ပဒဿနံ၊ အတတ်ကိုပြခြင်းသည်။ မောဃံ၊ အချည်းနှီး။ ဇာတံ ဝတ၊ ဖြစ်ခဲ့၏တကား။ ဣတိ စိန္တေသိ၊ ဤသို့ ကြံ၏။

သတ္ထာ၊ သည်။ တဿ၊ ထိုဥဂ္ဂသေန၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ ဉတ္တွာ၊ သိ၍။ မဟာမောဂ္ဂလာနံ၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်ကို။ အာမန္တေတွာ၊ ခေါ်၍။ မောဂ္ဂလာန၊ မောဂ္ဂလာန်။ ဂစ္ဆ၊ သွား၁။ သေဋ္ဌိပုတ္တံ၊ သူဌေးသားကို။ ဝဒေဟိ၊ ဆိုလော့လော့။ သိပ္ပံ၊ အတတ်ကို။ ဒဿေတုကိရ၊ ပြသာပြလော့။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့ ဆိုလေလော့။ ထေရော၊ ရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်သည်။ ဂန္တွာ၊ သွား၍။ ဝံသဿ၊ ဝါး၏။ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌။ ဌိတော၊ ရပ်လျက်။ သေဋ္ဌိပုတ္တံ၊ သူဌေးသားကို။ အာမန္တေတွာ၊ ခေါ်၍။ ဣမံ ဂါထံ၊ ဤ ဂါထာကို။ အာဟ၊ ၏။

(ဒု) မတ္တဇ္ဇလ၊ ခွန်အားကြီးသော။ ဥဂ္ဂသေန၊ ဥဂ္ဂသေနအမည်ရှိသော။ နာဋ္ဌပုတ္တ၊ ကချေသည်မသား။ ဣဃ၊ တိုက်တွန်း၏။ ပဿ၊ ကြည့်လော့။ ပရိသာယ၊ ပရိသတ်အပေါင်း၌။ ရဂ်ံ ပွဲသဘင်ကို။ ကရောဟိ၊ ပြုလော့။ မဟာဇနံ၊ လူအပေါင်းကို။ ဟာသတသုံ၊ ရွှင်စေလော့။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့ ဆို၏။

သော၊ ထိုဥဂ္ဂသေနသည်။ ထေရဿ၊ မဟာမောဂ္ဂလာန်၏။ ကထံ၊ စကားကို။ သုတ္တာ၊ ကြား၍။ တုဋ္ဌမာနသော၊ နှစ်သက်သောစိတ်ရှိသည်။ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ မမ၊ ငါ၏။ သိပ္ပံ၊ အတတ်ကို။ ပဿိတုကာမော မဟေ၊ ကြည့်တော်မူလိုသည်ထင်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ကြံ၍။ ဝံသမတ္ထ-

ကေ၊ ဝါးအထက်၌။ ဌိတကောဝ၊ ရပ်လျက်လျှင်။ ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာ ကို။ အာဟ၊ ဆို၏။

မဟိဒ္ဓိက၊ ကြီးသောတန်ခိုးရှိသော။ မဟာပုညာ၊ မြတ်သော ဘုန်းရှိ သော။ မောဂ္ဂလာန၊ အရှင်မောဂ္ဂလာန်။ ဣဒံ၊ တိုက်တွန်း၏။ ပဿ၊ ကြည့်ပါလော့။ ပရိသာယ၊ ပရိသတ်အပေါင်း၌။ ရတ်ံ၊ ပွဲသဘင်ကို။ ဂဏရောမိ၊ ပြု၏။ မဟာဇနံ၊ လူအပေါင်းကို။ ဟာသယာမိ၊ ရွှင်စေအံ့။ ဣတိအာဟ။ ဤသို့ဆို၏။

ဝေဠုပန၊ ဤသို့ဆိုသောစကားကို။ ဝတ္တွာ၊ ဆို၍။ ဝံသမတ္ထကတော၊ ဝါးထိပ်မှ။ ဝေဟာသံ၊ ကောင်းကင်သို့။ အဗ္ဘုဂ္ဂန္တွာ၊ ပျံတက်၍။ အာကာ သေ၀၊ ကောင်းကင်၌လျှင်။ စုဒ္ဒသက္ခတ္တုံ၊ တစ်ဆယ့်လေးကြိမ်။ ပရိ၀-တ္တေတ္တွာ၊ ပြန်လှန်၍။ သြရယ္ဟ၊ ဆင်းပြီး၍။ ဝံသမတ္ထကေ၀၊ ဝါးဖျားခွ၌လျှင်၊ အဋ္ဌာသိ၊ တည်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုဥဂ္ဂသေနကို၊ သတ္ထာ၊ သည်။ ဥဂ္ဂသေန ဥဂ္ဂသေန။ ပဏ္ဍိတောနာမ၊ ပညာရှိမည်သည်ကား။ အတီ-တာနာဂတ ပစ္စုပ္ပန္နေသု၊ အတိတ်အနာဂတ်ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်ကုန်သော။ ခန္ဓေသု၊ ခန္ဓာတို့၌။ အာလယံ၊ ဇာပ်ခြင်းတဏှာကို။ ပဟာယ၊ ပယ်၍။ ဇာတိ အာဒီဟိ၊ ပဋ္ဌိသန္ဓေနေခြင်းစသည်တို့မှ။ မုစ္စိတုံ၊ လွတ်ခြင်းငှာ။ ဝဋ္ဋတိ၊ သင့်၏။ ဣတိ ဝတ္တွာ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍။ ဣမံ ဂါထံ၊ ကို။ အာဟ၊ ၏။

(၃ ၄ ၀)။ ဥဂ္ဂသေန၊ ကျွမ်းသမားဥဂ္ဂသေန။ ပုရေ၊ အတိတ်ခန္ဓာ၌။ အာလယာဒီနိ၊ တပ်ခြင်းစသည်တို့ကို။ မုဉ္စ၊ လွှတ်လော့။ ပစ္ဆိ တော၊ နောက်အနာဂတ်ခန္ဓာတို့၌။ အာလယာဒီနိ၊ တပ်ခြင်းစသည်တို့ကို။ မုဉ္စ၊ လွှတ်လော့။ မဇ္ဈေ၊ အလယ်ပစ္စုပ္ပန်ခန္ဓာ၌။ အလာယဒီနိ၊ တပ်ခြင်းစသည် တို့ကို။ မုဉ္စ၊ လွှတ်လော့၊ ဧ၀ံသန္တေ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်။ ဘ၀ဿ၊ သုံးပါးသောဘ၀၏။ ပါရဂူ၊ ကမ်းတစ်ဘက်သို့ရောက်သည်ဖြစ်၍။ သဗ္ဗတ္ထ၊ ခန္ဓာအာယတနဓာတ်စသည် အပြားရှိသော အလုံးစုံသောသင်္ခတမမှု၌။ ဝိမုတ္တမာနသော၊ လွှတ်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ပုန၊ တစ်ဖန်။ ဇာတိဇရံ၊ ပဋ္ဌိသန္ဓေနေခြင်း, အိုခြင်းစသည်သို့။ နဥပေဟိသိ၊ မကပ်ရောက်ရတော့ လတ္တံ့။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့ဟောတော်မူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ မုဉ္စပုရေတိ၊ ကား။ အတီတေသု ခန္ဓေသု၊ အတိတ် ခန္ဓာတို့၌။ အာလယံ နိကန္တိံ၊ တပ်ခြင်းကို၊ အဇ္ဈောသာနံ၊ အာရုံ၏ အရ သာကို မျိုသွင်းခြင်းကို။ ပတ္ထနံ၊ တောင့်တခြင်းကို။ ပရိယုဋ္ဌာနံ၊ ထိုးကျင့် ခြင်းကို။ ဂါဟံ၊ လုယက်၍ ယူခြင်းကို။ ပရာမာသံ၊ မှားသောအားဖြင့်

သုံးသပ်ခြင်းကို။ တဏှံ၊ တပ်ခြင်းကို။မုဠု၊လွှတ်လော့။ ပစ္ဆတောတိ၊ ကား။ အနာဂတေသုပိ ခန္ဓေသု၊ အနာဂတ် ခန္ဓာတို့၌လည်း။ အာလယာဒီနိ၊ တပ်ခြင်းစသည်တို့ကို။ မုဠု၊ လွှတ်လော့။ မဇ္ဈေဘိ၊ ကား။ ပစ္စုပ္ပန္နေသု၊ ပစ္စုပ္ပန် ခန္ဓာတို့၌လည်း။တာနိ၊ထိုဘပ်ခြင်း စသည်ဘို့ကို။မုဠု၊ လွှတ်လော့။ ဘဝသ ပါရဂူတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဧဝံသန္တေ၊ ဤသို့ ဖြစ်သည်ရှိသော်။ တိဝိဓသောပိ၊ သုံးပါးအပြားရှိသည်လည်း ဖြစ်သော။ ဘဝသ၊ ဘဝ၏။ အဘိညာပရိညာ ပဟာန ဘာဝနာ သစ္ဆိကိရိယဝသေန၊ ထူးမြတ်သိခြင်း, ပိုင်းခြားမြတ်သိခြင်း, ပယ်ခြင်း, ပွားစေခြင်း, မျက်မှောက်ပြုခြင်းတို့၏အစွမ်း အားဖြင့်။ ပါရဂူ၊ ကမ်းတစ်ဘက်သို့ရောက်သည်။ ပါရံ၊ကမ်းတစ်ဘက်သို့။ ဂတော၊ သည်။ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ ခန္ဓာဝေတုအာယတနာဒိဘေဒေ၊ ခန္ဓာ ခေါတ် အာယတန စသည်အပြားရှိသော။ သဗ္ဗတ္ထသခ်ေတ၊ အလုံးစုံသော သခ်ာတရားဌ။ ဝိမုတ္တမာနသော၊ လွတ်သောစိတ်ရှိလျက်။ ဝိဟရန္တော၊ နေသောသူသည်။ ပုန၊ တစ်ဖန်။ ဇာတိဇရာမရဏာနိ၊ ဇာတိဇရာ.မရဏ တို့သို့။ နဥပဂစ္ဆတိ၊ မကပ်ရ။ ဣတိအတ္ထော၊ တည်း။

ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာ၏အဆုံး၌။ စတုရာသီတိယာ ပါဏ-သဟဿာနံ၊ ရှစ်သောင်းလေးထောင်သော သတ္တဝါတို့အား။ ဓမ္မာဘိ-သမယော၊ သစ္စာလေးပါးကိုသိသည်။ အဟောသိ၊ဖြစ်၏။သေဋ္ဌပုတ္တော်ပိ၊ သူ့ဌေးသားသည်လည်း။ ဝံသမတ္ထကေ၊ ဝါးဖျားဌ။ ဌိတကောဝ၊ ရပ်လျက်သာလျှင်။သဟပဋိသမ္ဘိဒါဟိ၊ ပဋိသမ္ဘိဒါလေးပါးတို့နှင့်တကွ။ အရ-ဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပတ္တော၊ ရောက်၍။ ဝိသတော၊ ဝါးအထက်မှ။ သြရုယ္ဟ၊ ဆင်း၍။ သတ္ထုသန္တိကံ၊ သို့။ အဂန္တွာ။ လာ၍။ ပဗ္ဗဇိတ်ဌိတေန၊ ဝါးပါးသောတည်ခြင်းဖြင့်။ သတ္ထာရံ၊ကို။ဝန္ဒိတ္တွာ၊ရှိခိုး၍။ပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ ရဟန်း၏ အဖြစ်ကို။ ယာစိ၊ တောင်းပန်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုဥဂ္ဂသေနကို။ သတ္ထာ၊ သည်။ ဒက္ခိဏာဟတ္ထံ၊ လက်ျာလက်ကို။ ပသာရေတ္တာ၊ ဆန့်၍။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ဟော်၊ လာလော့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ ခေါ်တော်မူ၏။ သော၊ ထိုဥဂ္ဂသေနသည်။ တာဝဒေဝ၊ ထိုခဏ၌သာလျှင်။အဋ္ဌပရိက္ခါရ-မရော၊ ရှစ်ပါးသောပရိက္ခရာကို ဆောင်သော။ သဋ္ဌိဝဿိကတ္ထေရောဝိယ၊ အဝါခြောက်ဆယ်ရသော မထေရ်ကြီးကဲ့သို့။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဘိက္ခု၊ရဟန်းတို့သည်။အာစုသော ဥဂ္ဂသေန၊ငါ့ရှင်ဥဂ္ဂသေန။ တေ၊ သင့်အား။ သဋ္ဌိဟတ္ထာသ၊ အတောင်ခြောက်ဆယ်ရှိသော။ ဝံသ သ၊ ဝါး၏။ မတ္ထကတော၊ ထိပ်ဖျားမှ။ သြတရန္တာ သ၊ ဆင်းသည်ရှိသော်။

ဘယ်နှာမ၊ ကြောက်ခြင်းမည်သည်။ နာဟောသိ၊မဖြစ်သလော။ဤတိပုဏ္ဏ-
တွာ၊ ဤသို့မေးသောကြောင့်။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ မေ၊ ငါ့အား။
ဘယံ၊ ကြောက်ခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဤတိဝုတ္တော၊ဤသို့ဆိုသည်ရှိသော်။
သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရားအား။အာရောစေသုံ၊ ကြားလျှောက်ကုန်၏။ဘန္တေ၊
အရှင်ဘုရား။ ဥဂ္ဂသေနော၊ ဥဂ္ဂသေနသည်။ နဘာသာမိတိ၊ မကြောက်
ဟူ၍။ ဝဒတိ၊ ဆိုတိ၏။ အဘူတံ၊ မဟုတ်သည်ကို။ ဝတွာ၊ ဆို၍။ အညံ၊
အရဟတ္တဖိုလ်ကို။ ဗျာကရောသိ၊ ကြားတိ၏။ ဤတိ အာရောစေသုံ၊ ဤသို့
လျှောက်ကုန်၏။ သတ္ထာ။ သည်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ မမပုတ္တေန၊ ငါ့သား
ဖြစ်သော။ ဥဂ္ဂသေနေန၊ ဥဂ္ဂသေနနှင့်။ သဒ္ဓိသာ၊ တူကုန်သော။ ဆိန္န-
သံယောဇနဘိက္ခူ၊ဖြတ်ပြီးသော သံယောဇဉ်ရှိကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။
နဘာယန္တိ၊ မကြောက်ကုန်။ နတသန္တိ၊ မလန့်ကုန်။ ဤတိဝတ္တွာ၊ ဤသို့
မိန့်တော်မူ၍။ ဗြဟ္မဏဝဂ္ဂေ၊ဝဂ်၌။ ဤမဂ်ဝါထံ၊ ကို။ အာဟ၊ ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သဗ္ဗသံယောဇနံ၊ ခပ်သိမ်းသော သံယောဇဉ်ကို။
ဆေတ္ဝာ၊ ဖြတ်၍။ ဝေ၊ စင်စစ်။ ယော။ အကြင်သူသည်။ နပရိတဿတိ၊
မယိတ်လန့်။ သင်္ခါတိဂ်၊ ကုပ်ငြိခြင်း တဏှာကို လွန်၍ သွားပြီးထသော။
ဝိသံယုတ္တံ၊ မယှဉ်ထသော၊ တံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။ အဟံ၊ သည်။ ဗြဟ္မဏန္တိ၊
ဗြဟ္မဏဟူ၍။ ဗြူဟိ၊ ဟောတော်မူ၏။

ဒေသနာဝသာနေ၌။ ဗဟူနံ၊များစွာကုန်သော သူတို့အား။ ဓမ္မာဘိ-
သမယော၊ သစ္စာလေးပါးကိုသိသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ပုန။တစ်ဖန်။
ဧကဒိဝသံ၊ ၌။ ဓမ္မသဘာယံ၊ တရားသဘင်၌။ ကထံ၊ စကားကို။ သမုဋ္ဌာ-
ပေသုံ၊ ပြောဟောကုန်၏။ အာဝုသော၊ငါ့ရှင်တို့။ဝေ၊ဤသို့။အရဟတ္တ၊ပ-
နိဿယသမ္ပန္နသ၊ **အရဟတ္တဖိုလ်၏ ဥပ**နိဿယနှင့် ပြည့်စုံသော။ ဘိက္ခု-
နော၊ **ရဟန်းအား။** ဗုဒ္ဓဆီတရုံ၊**ကချေ**သည်သမီးကို။နန်သာယ၊မှီ၍။**ဗုဒ္ဓ**ဟာ၊
ကချေ**သည်တို့**နှင့်။ **သင်္ခ**ံ၊**တက္ခ**။**ပိ**စရဏကာရဏံ၊သွားလာခြင်းအ**ကြောင်း**
သည်။ **ကိ**ံ **နုခေ**၊ အဘယ်နည်း။ အရဟတ္တ၊ပနိဿယကာရဏံ၊ အရဟ**တ္တ**
ဖိုလ်**၏** ဥပနိဿယဖြစ်သော အကြောင်းသည်။ ကိံ၊ အဘယ်နည်း။ ဤတိ-
သမုဋ္ဌာပေသုံ၊ဤသို့ဖြစ်စေကုန်၏။ သတ္ထာ၊ သည်။ အာဂန္တွာ၊ လာတော်မူ
လတ်၍။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တေရဟိ၊ ယခုလာတော်မူဆဲ ဖြစ်သောအခါ၌။
ကာယ ကထာယ၊ အဘယ်မည်သော စကားကြောင့်။ သန္နိသိန္နာ၊ အည်
အည်တ် စည်းဝေးကုန်သည်။ အတ္ထနု၊ ဖြစ်ကုန်သနည်း။ ဤတိပုဏ္ဏတွာ၊

ဤသို့မေးသောကြောင့်။ ဣမာယနာမာတိ၊ ဤမည်သော စကားကြောင့် တည်းဟု။ ဝုတ္တော၊ နားတော်လျှောက်သည်ရှိသော်။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝေဒ ဥဘယံ၊ ဤနှစ်ပါးကိုလည်း။ ဣမိနာ ဝေ၊ ဤသူသည်သာလျှင်။ ကတံ၊ ပြုအပ်၏။ဣတိ ဝတ္တာ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍။တမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို ပကာသေတုံ၊ ထင်ရှားပြခြင်းငှာ။အတီတံ၊ကို။အာဟရိ၊ဆောင်တော်မူ၏။

အတီတေ၊ ဌ။ ကဿပ ဒသဗလဿ၊ ကဿပမြတ်စွာဘုရား၏။သုဝဏ္ဏ-စေတိယေ၊ ရွှေစေတီကို။ကရိယမာနေ၊တည်သည်ရှိသော်။ ဗာရာဏသိ၀ါ-သိနော၊ ဗာရာဏသီပြည်ခ်ဉ်နေကုန်သော်။ ကုလပုတ္တာ၊အမျိုးသားတို့သည်။ ဗဟုခါဒနီယ ဘောဇနီယံ၊ များစွာသောခဲဖွယ်ဘောဇဉ်ကို။ယာနကေသု၊ လှည်းတို့ခ်ဉ်။ အာရောပေတွာ၊ တင်၍။ ဟတ္ထကမ္မံ၊ ကို။ ကရိသာမာတိ၊ ပြုကုန်အံ့ဟု၍။ စေတိယင္ဂဏံ၊ စေတီတည်ရာအရပ်သို့။ ဂစ္ဆန္တာ၊သွားကုန်သည်ရှိသော်။ အန္တရာမဂ္ဂေ၊ခရီးအကြားခ်ဉ်။ပိဏ္ဍာယ၊ဆွမ်းအလို့ငှာ။ပဝိ-သန္တိ၊သော။ထေရံ၊ မြတ်သော သီလ,သမာဓိရှိသော။ ဧကံဘိက္ခုံ၊ ရဟန်း-ရဟန်းတစ်ဦးကို။ ပဿိ သုကိရ၊မြင်ကုန်သတတ်။ အထ၊ထိုအခါခ်ဉ်။ကော-ကုလဓီတာ၊အမျိုးသမီးတစ်ယောက်သည်။ထေရံ။မထေရ်ကို။ညြလောကေ-တွာ၊ ကြည့်၍။ သာမိကံ၊ လင်ကို၊ အာဟ၊ ဆို၏။ သာမိ၊ အရှင်သား။ အယျော၊ အရှင်ဘုရားသည်။ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှာ။ ပဝိသတိ၊ဝင်၏။ ယာနကေစ၊ လှည်းခ်ဉ်လည်း။ နော၊ ငါတို့အား။ ခါဒနီယံ၊ ခဲဖွယ်သည်။ ဘောဇနီယံ၊ ဘောဇဉ်သည်။ ဗဟုံ၊ များ၏။ အဿ၊ ထိုမထေရ်၏။ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို။ အာဟာ၊ ဆောင်ခဲ့လော့။ဘိက္ခံ၊ဆွမ်းကို။ ဒဿာမ၊လှူကုန်အံ့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ သော၊ ထိုလုလင်ယောကျ်ားသည်။ တံပတ္တံ၊ထို-သပိတ်ကို။ အာဟရိ၊ ဆောင်ခဲ့၏။ တံ၊ ထိုသပိတ်ကို။ခါဒနီယ ဘောဇနီ-ယဿ၊ ခဲဖွယ်ဘောဇဉ်ဖြင့်။ ပူရေတွာ၊ ပြည့်စေ၍။ ထေရဿ၊ မထေရ်၏။ ယဿ္ဌေ၊ လက်ခ်ဉ်။ ပတိဋ္ဌာပေတွာ၊ကပ်၍။ဥဒ်ဘောပိ၊ သမီးမောင်နှံတို့သည်-လည်း။ ပတ္ထနံ၊ ဆုတောင်းခြင်းကို။ကရိ သု၊ပြုကုန်၏။ဘဒ္ဒေ၊အရှင်ဘုရား။ တုမှေဟိ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်။ ဒိဋ္ဌမမ္မသေ၀ ၊ မြင်အပ်သော တရား၏-သာလျှင်။ ဘာဂိနော၊ အဖို့ရှိသည်။ ဘဝေယျာမ၊ဖြစ်ရပါလိုကုန်၏။ဣတိ-ရိ သု၊ ဤသို့ဆုတောင်းခြင်းကို ပြုကုန်၏။ သောပိထေရော၊ ထိုမထေရ်-သည်လည်း။ ယဿ၊ အကြင်ကြောင့်။ ခီဏာသ၀ေါ၊ ကုန်ပြီးသော-အာသ၀ေါ ရှိသည်သာ လျှင်တည်း။ တဿ၊ ထို့ကြောင့်။ ညြလော-ကေန္တော၊ ကြည့်သည်ရှိသော်။ တေသံ၊ ထိုသမီး ခင်ပွန်းတို့အား။ ပတ္ထ-

နာယ၊ ဆုတောင်းခြင်း၏။ သမိဒ္ဓေ၊ ပြည့်စုံလတ္တံ့သော အဖြစ်ကို။ ဥ တွာ၊သိ၍။သိတံ၊ ပြုံးရှင်ခြင်းကို။အကာသိ၊ ပြု၏။တံ၊ထိုပြုံးရှင်ခြင်းကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ဘုတ္ထိ၊ မိန်းမသည်။ သာမိကံ၊လင်ကို။အာဟ၊ဆို၏။အမှာကံ၊ ငါတို့သည်။အယျော၊ အရှင်မြတ်သည်။သိတံ၊ပြုံးခြင်းကို။ကရောတိ၊ပြု၏။ ကောဟတ်ယောက်သော။ နဠကရေကော၊ ကချေသည် ကျွမ်းသမားသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ကွတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ အဿ၊ ထိုမယားမ၏။ သာမိ-ကောပိ၊ လင်သည်လည်း။ ဘဒ္ဒေ၊ နှမ။ ဝေဘဝိဿတိ၊ ဤသို့ဖြစ်လတ္တံ့။ ကွတိ၊ ဤသို့ဆို၍။ ပက္ကာမိ၊ ဖဲသွားလေ၏။ ကွဒ၊ ဤသည်လျှင်။တေသံ၊ ထိုသူနှစ်ယောက်တို့၏။ ပုဗ္ဗကမ္မံ၊ ရှေးကောင်းမှု ကံတည်း။ ကွတိ၊ဤသို့။ တေ၊ ထိုသူတို့သည်။ တတ္ထ၊ ထိုဘဝ၌။ တာဝတာယုကံ၊ အသက်အတိုင်း။ ဌတွာ၊ တည်၍။ ဒေဝလောကေ၊ နတ်ပြည်၌။ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍။ကွဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ တတော၊ ထိုဘဝမှ။ စဝိတွာ၊ စုတေ၍၊သာဘုတ္ထိ၊ ထိုမိန်းမ သည်။ နဠဂေဟေ၊ ကချေသည်အိမ်၌။နိဗ္ဗတ္တိ၊ဖြစ်၏။ ပုရိသော၊ယောကျ်ား သည်။ သေဋ္ဌိဂေဟေ၊သူဌေးအိမ်၌။နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်၏။သော၊ထိုယောကျ်ား သည်။ ဝေ ဘဒ္ဒေ ဘဝိဿတိတိ၊ ဘဝိဿတိဟု၍။ တဿ၊ ထိုမယား အား။ ပဋ္ဌိဝစနဿ၊ စကားတုံ့ကို။ ဒိန္နာတာတံ၊ ပေးဘူးသည်၏ အဖြစ် ကြောင့်။ နဠေဟိ၊ ကချေသည်တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဝိစရတိ၊ သွားလာ

လှည့်ပတ်ရ၏။ ခီဏာသဝတ္ထေရသ၊ ရဟန္တာမထေရ်အား၊ ဒိန္နပိဏ္ဍပါတံ၊ ပေးလှူအပ်သောဆွမ်းကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပါပုဏိ၊ ရောက်၏။ သာပိ နဠဒီတာ၊ ထိုကချေသည်မသည်လည်း။ မေ၊ ငါ၏။ သာမိကဿ၊ လင်၏။ ယာဂတိ၊ အကြင်အလားသည်။ အတ္ထိ၊ရှိ၏။ မယံပိ၊ ငါ့အားလည်း။ သာ ဂေ ဂတိ၊ ထိုအလားပင်တည်း။ ကွတိမနသိ-ကတ္တာ၊ ဤသို့နှလုံးပြု၍။ ပဗ္ဗဇိတ္တာ၊ရဟန်းပြုလျက်။အရဟတ္တော၊အရဟတ္တ ဖိုလ်၌။ ပတိဋ္ဌဟိ၊ တည်၏။

ဆဋ္ဌ၊ ဥဂ္ဂဒေယာသေန ဝတ္ထု၊ သည်။ ကွတိသမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

*

၂၄-တဏှာဝဂ္ဂ၊ ၇-စူဠဝေဒနာဂဟပဏ္ဍိတ ဝတ္ထု

(ဥဂ္ဂဒေသေနဝတ္ထု၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာတို့၏အတ္ထဝဏ္ဏနာ ကိုပြုပြီး၍ စူဠဝေဒနာဂဟပဏ္ဍိတ ဝတ္ထု၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ တို့၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုလိုသော အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသ ဆရာသည် ဝိတက္ကမတိတသ-စသောမဟာဋီကာကို မိန့်သတည်း။)

ဝိတက္ကမသိတသောဘိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ-စသော ဤဘုရားဟောခြင်းကို။ သတ္တာ၊ သည်။ ဧတဝေ၊ ၌။ ဝိဟရန္တော၊ လျက်။ စူဠဓနုဂ္ဂဟပဏ္ဍိတံ၊ လေးသမားငယ်ဖြစ်ဖူးသော။ပညာရှိသုခမိန်ကို။အာရဗ္ဘ၊ ၍။ကထေသိ၊ ၏။

ကော ဒတရဘိက္ခု၊ ပဉ္စင်းငယ်တပါးသည်။ သလာကဂ္ဂေ၊ စာရေးတံ ကောက်ယူရာဖြစ်သော စရပ်အစွန်း၌။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ပတ္တသလာကံ၊ အစဉ်အားဖြင့် အဖို့ရှိသော စာရေးတံကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ သလာက ယာဂုံ၊ စာရေးတံယာဂုကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ အာသနသာလံ၊ ဆွမ်းစား စရပ်သို့။ဂန္တွာ၊ သွား၍။ပိဝိ၊ သောက်၏။တတ္ထ၊ ထိုဆွမ်းစားစရပ်၌၊ ဥဒကံ အလတိတွာ၊ ရေကိုမရသောကြောင့်။ ဥဒကတ္ထာယ၊ ရေအလို့ငှာ။ ကေ ဃရံ၊ တခုသောအိမ်သို့။ အဂမာသိ၊ သွား၏။တတ္ထ၊ ထိုအိမ်၌။နံ၊ ထိုပဉ္စင်း ငယ်ကို။ ကော ကုမာရိကာ၊ သတို့သမီးငယ်တယောက်သည်။ ဒိသွာဝ၊မြင်၍ လျှင်။ ဥပဂန္တတ္တိနေဟာ၊ ဖြစ်သောချစ်ခြင်းရှိခြင်းကြောင့်။ ဘန္တေ၊ အရှင် ဘုရား။ ပုန၊ တစ်ဖန်၊ ပါနီယေန၊ သောက်ရေဖြင့်။ အတ္ထော၊ အလိုသည်။ သတိ၊ ရှိလတ်သော်။ ဣဒေဝ၊ ဤအကျွန်ုပ်တို့အိမ်သို့သာလျှင်။ အာဂစ္ဆ-ယျာထ၊ ကြွတော်မူပါကုန်လော့။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့မေတ္တာစိတ်ဖြင့် ဖိတ် လိုက်၏။ သော၊ ထိုရဟန်းငယ်သည်။ တတောပဋ္ဌာယ၊ ထိုဖိတ်သောနေ့မှ စ၍။ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌။ပါနီယံ၊ ရေကို။နလဘတိ၊ မရ။တဒါ၊ ထိုအခါ၌။တတ္ထေဝ၊ ထိုအိမ်သို့သာလျှင်။ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏။သာပိ၊ ထိုသတို့သမီးငယ် သည်လည်း။ အဿ၊ ထိုရဟန်းငယ်၏။ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ပါနီယံ၊ သောက်ရေကို။ ဒေတိ၊ လှူ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဂစ္ဆန္တေ ကာလေ၊ သွား သောကာလ၌။ယာဂုံပိ၊ ယာဂုကိုလည်း။ဒတ္တွာ၊ ၍။ပုန၊ တဖန်။ ကေဒိဝသံ၊ ဃမ်နေ့သ၌။ တတ္ထေဝ၊ ထိုအိမ်၌လျှင်။ နိသီဒါပေတ္တွာ၊ နေစေ၍။ ဘတ္တံ၊ ဆွမ်းကို။အဒါသိ၊ လှူ၏။အဿ၊ ထိုပဉ္စင်းငယ်၏။သန္တိကေဝ၊ အထံ၌လျှင်။ နိသီဒိတ္ဝာ၊ နေ၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဣမသ္မိံ ဂေဟေ၊ ဤအိမ်၌။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသည်။ နတ္ထိနာမ၊ မရှိမည်သည်ကား။ နု၊ မဟုတ်။ အတ္ထိ ဧဝ၊ ရှိသည် သာလျှင်တည်း။ကေဝလံ၊ သက်သက်။မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဝိစရဏကမနုဿ-မေဝ၊စီရင်ခန့်မှန်းရန်မည်သူ့လူကိုသာလျှင်။နလဘာမ၊မရကုန်။ဣဒါနိ ကထံ၊ ဤသို့သောစကားကို။ သမုဋ္ဌာပေသိ၊ ပြော၏။ သော၊ ထိုပဉ္စင်းငယ်သည်။ ကတိပါဟေနေပ၊ နှစ်ရက်၊သုံးရက်လွန် သဖြင့်လျှင်။တုဿ၊ ထိုသတို့သမီး ငယ်၏။ ကထံ၊ စကားကို။ သုတ္တာ ကြား၍။ ဥက္ကဏ္ဌိတော၊ လူထွက်လို၏။

အထ၊ ထိုအခါ၌။နံ၊ ထိုပဋ္ဌင်းငယ်ကို။ကေဒ္ဒိဝသံ၊ ၌။အာဂန္တုကာ ဘိက္ခု။ ဧည့်သည်ရဟန်းတို့သည်။ဒီဿ၊ မြင်၍။အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။တုံ့၊ သင်သည်။ ကသ္မာ၊အဘယ်ကြောင့်။ကိသော၊ကြုံလို့သနည်း။ဥပ္ပဏ္ဏုပဏ္ဏုက်ဇာတော၊ ဖက်ရွက်လျော်ကဲ့သို့ ဖြေ့တော့သော အဆင်းရှိသနည်း။ ဣတိပုစ္ဆိတွာ၊ ဤသို့မေးသောကြောင့်။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ဥက္ကဏ္ဌိတော၊ သာသနာ ၌မမေ့လျော့၍ ငြီးငွေ့သည်၊ အမှိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိဝုတ္တော၊ ဤသို့ဆိုသည်ရှိ သော်။ အာစရိယုပဇ္ဈာယာနံ၊ ဆရာဥပဇ္झာယ်တို့၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ နယိ သု၊ ခေါ်ခဲ့ကုန်၏။ တေပိ၊ ထို ဆရာဥပဇ္झာယ်တို့သည်လည်း။ နံ၊ ထိုပဋ္ဌင်းငယ်ကို။ သတ္ထုသန္တိကံ၊ အထံသို့။ နေတွာ၊ ခေါ်ဆောင်၍။ တမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ အာရောစေသုံ၊ ကြားလျှောက်ကုန်၏။ သတ္ထာ၊ သည်။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ တုံ၊ သည်။ ဥက္ကဏ္ဌိတော၊ လူထွက်လို၏ဟူသည်။ သစ္စံကိရ၊ မှန်သလော။ဣတိ ဝတွာ၊ ဤသို့မေးတော်မူသောကြောင့်။ သစ္စန္တိ၊ မှန်၏ဟူ၍။ ဝုတ္တေ၊ နားတော်လျှောက်သည်ရှိသော်။တုံ၊ သင်သည်။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ မာဒိသဿ၊ ငါကဲ့သို့သောသဘောရှိသော။ အာရဒ္ဓ ဝိရိယဿ၊အားထုတ်အပ်သောလုံ့လရှိသော။ဗုဒ္ဓဿ၏။သာသနေ၊ သစ္စာ လေးပါးကို သိတော်မူသော သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရား သာသနာတော်၌။ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍။ အတ္ထာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ သောတာပန္နောတိ ဝါ၊ သောတာပန်ဟူ၍လည်းကောင်း။ သကဒါဂါမီတိ ဝါ၊ သကဒါဂါမ်ဟူ၍ လည်းကောင်း။ အဝဒါပေတွာ၊ မခေါ်စေမူ၍။ ဥက္ကဏ္ဌိတောတိ၊ လူထွက် လိုသောရဟန်းဟူ၍။ ဝဒါပေသိ၊ ခေါ်စေဘ်သနည်း။ တေ၊ သင်သည်။ ကတံ၊ ပြုအပ်သော။ ကမ္မံ၊ အမှုသည်။ ဘာရိယံ၊ ဝန်လေးစွာ။ ဣတိ ဝတွာ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍။ ကိ ကာရဏာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ ဥက္ကဏ္ဌိတော၊ ငြီးငွေ့ သည်။ အသိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဣတိပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေး၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ကောဏ္ဍဏ္ဍီ၊ မိန်းမတယောက်သည်။ ဓံ၊ အကျွန်ုပ်ကို။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ ဣတိ ဝုတ္တေ၊ ဤသို့လျှောက်သည်ရှိသော်။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ တဿာ၊ ထိုမိန်းမ၏။ ဧဝံကိရ ယံ၊ ဤသို့ပြုခြင်းသည်။ အနစ္ဆရိယံ၊ အံ့ဖွယ်မရှိ။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ သာ၊ ထိုမိန်းမသည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ သကလဇမ္ဗုဒ္ဒီပေ၊ အလုံးစုံသော ဇမ္ဗူဒီပါကျွန်း၌။ အဂ္ဂပဏ္ဍိတ၊ မြတ်သောပညာရှိကို။ ပဟာယ၊ ပယ်စွန့်၍။ တံမုဟုတ္တဒ်ဋ္ဌကေ၊ ထိုခဏမျှမြင်ခြင်းရှိသော။ကေသို့ တစ်ယောက်သောယောက်ျား၌။ သိနေဟ်၊ ချစ်ခြင်းကို။ ဥပ္ပါဒေတွာ၊ ဖြစ် စေ၍၊ တံ၊ ထိုမြတ်သောပညာရှိကို၊ ဇီဝိတကွယံ၊ အသက်ကုန်ခြင်းသို့။

ပါပေသိ၊ ရောက်စေ၏။ ကျွတိ၀တွေ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၍။ တဿ အတ္ထသဒ္ဒါ၊ ထိုအကြောင်းကို။ ပကာသနတ္ထံ၊ ထင်ရှားပြခြင်းငှာ၊ ဘိက္ခုဟိ၊ ရဟန်းတို့သည်။ ယာစိတောဝ၊ တောင်းပန်အပ်သည်ဖြစ်၍။ အတိတေ၊ လွန်လေပြီးသောအကြောင်းကို။ အာဟရိ၊ ဆောင်တော်မူ၏။ *

အတိတေစူဠဓနုဂ္ဂဟပဏ္ဍိ တကာလေ၊ ရှေးစူဠဓနုဂ္ဂဟ သုခမိန်ဖြစ်သော အခါ၌။ တဏ္ဍာသိလာယံ၊ တဏ္ဍာသိုလ်ပြည်၌။ ဒဿာပါမောက္ခဿ၊ အရပ်လေးမျက်နှာမှ လာသောသူတို့၏ အကြီးအမှူးဖြစ်သော။ အာစရိယဿ၊ ဆရာ၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ သိပ္ပံ၊ အဘတ်ကို။ ဥဂ္ဂဟေတွာ၊ သင်ပြီး၍။ တေန၊ ထိုဒိသာပါမောက္ခဆရာသည်။ တုဋ္ဌေန၊ နှစ်သက်သဖြင့်။ ဒိန္နံ ဓီတရံ၊ ပေးလိုက်သောသမီးကို။ အာဒါယ၊ ခေါ်၍။ ဗာရာဏသိံ၊ သို့။ ဂစ္ဆန္တဿ၊ သွားစဉ်။ ကေသို့ အဋ္ဌဝိမုခေ၊ တစ်ခုသောတောအုပ်ဝ၌။ ပညာသာယ၊ ငါးဆယ်အတိုင်းအရှည်ရှိသော။ ကဏ္ဏေန၊ မြားဖြင့်။ ပညာသစောရေ၊ ငါးကျိပ်အတိုင်းအရှည်ရှိသော ခိုးသူတို့ကို။ မာရေတွာ၊ သေစေပြီး၍။ ကဏ္ဏေသု၊ မြားတို့သည်။ ခီဏေသု၊ ကုန်ခဲ့သည်ရှိသော်။ စောရဇေဋ္ဌကံ၊ ခိုးသူကြီးကို။ ဂဟေတွာ၊ ဖမ်း၍။ ဘူမိယံ၊ မြေ၌။ ပါတေတွာ၊ လည်းစေ၍။ ဘဒ္ဒေ၊ နှမ။အသိံ၊ သန်လျက်ကို။ အာဟာရ၊ ဆောင်ခဲ့လော့။ ကျွတိ၀ုတ္ထော၊ ဤသို့ဆိုသည်ရှိသော်။ တဿ၊ ထိုမိန်းမသည်။ တံ မဏိ ဒိဋ္ဌ စောရေ၊ ထိုခဏမြင်သောခိုးသူကို။ သိန္ဒေဟံ၊ မေတ္တာစိတ်ရောက်သည်ကို။ ကတ္ဝာ၊ ပြု၍။ စောရဿ၊ ခိုးသူ၏။ ဟတ္ထေ၊ လက်၌။ အသိဝဏ္ဏံ၊ သန်လျက်အရိုးကို။ ဌပေတွာ၊ ထား၍။ စောရေန၊ ခိုးသူသည်။ ဓနုဂ္ဂဟပဏ္ဍိတဿ၊ ဓနုဂ္ဂဟ သုခမိန်ကို။ မာရိတဘာဝံ၊ သတ်လေသောအဖြစ်ကို။ အာ၀ိကတွာ၊ ထင်ရှားပြု၍။ အာစိက္ခိတွာ၊ ကြား၍။ (အာစိက္ခိတွာကား ထည့်သည်။)စောရေနစ၊ ခိုးသူသည်လည်း၊ တံ၊ ထိုလော်လီသောမိန်းမကို။ အာဒါယ၊ ခေါ်၍။ ဂစ္ဆန္တေနပိ၊ သွားသော်လည်း။ မံ၊ ငါ့ကို။ ဧသော၊ ဤမိန်းမသည်။ အညံ၊ ငါမှအခြားသူကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ အတ္တနောသာမိကံ ဝိယ၊ မိမိ လင်ကိုကဲ့သို့။ မာရာပေဿတိ၊ သတ်စေလတ္တံ့။ မေ၊ ငါ့အား။ ကဏ္ဏမာယ၊ ဤမိန်းမဖြင့်။ ကိံ၊ အဘယ်ပြုအံ့နည်း။ ကျွတိ၀တွာ၊ ဤသို့ဆိုလျက်။ ဧကံ နဒိံ၊ မြစ်တခုကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ သြရိမတီရေ၊ ဤမှာဘက်ကမ်းနား၌။ ဝ၊ ထိုမိန်းမကို။ ဌပေတွာ၊ ထားခဲ့၍။ တဿာ၊ ထိုမိန်းမ၏။ ဘဏ္ဍကံ၊ ဥစ္စာကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ဘဏ်၊ သင်သည်။ ဥမေ၀၊ ဤကမ်းနား၌လျှင်။ ဟောဘိ၊ နေရစ်ဦးလော့။ အဟံ၊ ငါသည်။ ယာ၀၊ အကြင်မျှလောက်။ ဘဏ္ဍိကံ၊ ဥစ္စာထုပ်ကို။ ဥတ္တာရေမိ ဘိ၊

ပို့အံ့ဟူ၍။ တ ထွေ့ဝ၊ သိုမ္ဘာဘက်ခ်ဋ္ဌလျှင်။ တံ၊ ထိုမိန်းမကို။ ပဟာယ၊ ပစ်ခဲ့၍။ ဂမနုတာဝဠ္ဗ၊ သွားသောအဖြစ်ကိုလည်း။ အာဝိကတွာ၊ ထင်စွာပြု ခြင်းကြောင့်။

ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ သင်္ဘတ္ထံ၊ အလုံးစုံသောဘဏ္ဍာကို။ သမာဒေါယ၊ ယူ၍။ ပါရံ၊ ကမ်းတဘက်သို့။ တိဏ္ဏော၊ ကူးသည်။ အသိ၊ ဖြစ်၏။ လဟုခိပ္ပံ၊ အလွန်လျင်စွာ။ ပစ္စာဂစ္ဆ၊ တစ်ဖန် ပြန်လာခဲ့ပါလော့။ တာရံ၊ ကူးအပ်သော။ ဒါနိုဏ္ဍဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ မံပိ၊ ငါ့ကိုလည်း။ ဏ္ဍတော၊ ဤကမ်းတစ်ဖက်မှ။ တာရေဟိ၊ ကူးပါစေလော့။ ဏ္ဍတိ၊ ဤသို့ မိန်းမယုတ်က ဆို၏။

ဘောတိ၊ အိုရှင်မ၊ အသန္တုတံ၊ မပေါင်းဖော်ဘူးသော။ အဒ္ဓုဝံ၊ အမြဲ လင်ဟုတ်သော။ မံ၊ ငါခိုးသူကြီးကို။ စိရသန္တုတေန၊ ကာလ အရှည် ပေါင်းဖော်ပြီးသော။ ဓုဝေန၊ အမြဲလင်ဖြစ်သောသူနှင့်။ နိမနိ၊ လဲလှယ်၏၊ ဘောဟိ၊ အိုရှင်မ။ ယောပိ၊ နှင့်လည်း။ အည်၊ တစ်ပါး သော သူကို။ နိမိနေယ္ယ၊ လဲလှယ်ရာ၏။ ဏ္ဍတော၊ ဤအရပ်မှ။ အဟံ၊ ငါ သည်။ ဒုရတရံ၊ ဝေးစွာသောအရပ်သို့။ ဂမိဿံ၊ သွားလေအံ့။ ဏ္ဍတိ၊ ဤသို့ဆို၍ ပြေးလေ၏။

ဏ္ဍမ်ဒ္ဓေဂလာဂုမ္မေ၊ ဤတန့်ကျွန်ချုံ၌။ နိစ္စ●ါ၊ ကခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ဂီတံ ဝါ၊ သီခြင်းသည်လည်းကောင်း။ သုသမာဟိတံ၊ ကောင်းစွာတိုးအပ်သော။ ဘာဒ္ဒ●ါ၊ ခွက်ခွင်းခြင်းသည်လည်းကောင်း။ နအတ္ထိ၊ မရှိ။ အဟု-ဟာသိယံ၊ ပြင်းစွာရယ်ရွှင်ခြင်းကို။ ကရောတိ၊ ပြု၏။ အယံ၊ ဤမိန်းမ ကား။ ကာ၊ အဘယ်မိန်းမနည်း။ သုသောဏိ၊ ကောင်းသော တစ်ဝိုက်ရှိထ သော။ သောဘလေ၊ တင့်တယ်သော အမှုအရာရှိသော နှစ်မ။ အနမ္ပိ-ကာလေ၊ ငိုသင့်သောအခါ၌။ ကိံ နုဇဂ္ဂသိ၊ အဘယ်ကြောင့် ပြင်းစွာ ရယ်ဘိသနည်း။ ဏ္ဍတိ၊ ဤသို့ မြေခွေးက ဆို၏။

ဇာလ၊ လေမ်ားလှသော။ ဒုမ္မေဓ၊ ဉာဏ်မဲ့သော။ သိဂါလ၊ မြေခွေး။ တွံ၊ သည်။ အဇ္ဇပညော၊ သည်။ အသိ၊ ၏။ ဇမ္ဗုက၊ က။ မစ္ဆဠ္ဠ၊ ငါးတို့ လည်းကောင်း။ ပေသိဠ္ဠ၊ သားတစ်ကို လည်းကောင်း။ ဇီနော၊ မရခြင်း ကြောင့် ရှုံးလွှတ်။ ဂတပစ္စာဂတော၊ အထီးကျန်သော ယောက်ျားကဲ့သို့။ စွာယေတိ၊ ကြံမှိုင်ရှိနေ၏။ ဏ္ဍတိ၊ ဤသို့ မိန်းမယုတ်က ဆို၏။

ဟေ၊ မိန်းယောင်။ တ္ဝံ၊ နင်မိန်းယောင်သည်၊ အညေသံ၊ သူတစ်ပါးတို့၏။ ဇဠ်ံ၊ အပြစ်ကို၊ သုဒဿံ၊ ပြင်လွယ်၏။ အတ္တနော ပန၊ မိမိ၏ အပြစ်ကိုကား။ ဒုဒ္ဒသံ၊ မမြင်။ တွံ ဣဝ၊ သင်သည်သာလျှင်။ ပတိဠ္ဠ၊ လင်ရင်းကိုလည်း

ကောင်း။ ဇာရဏ္ဍ၊လင်ယမ်ခိုးသူ ကိုးသည်းကောင်း။ ဇီနာ၊ရှုံးခြင်းကြောင့်။ ဈာယတိမညေ၊ ကြံမိုင်နေရ၏ဟု ငါထင်၏။ ကုဘိ၊ဤသို့မြေခွေးကဆို၏။

(ဒေ) ဇမ္ဗုက၊ ဇမ္ဗုကအမည်ရှိသော။ မိဂရာဇ၊ သားတို့၏ မင်းဖြစ်သော မြေခွေး။ တေ၊ ဤစကားကို။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်။ ဘာသသိ၊ သင်ဆို၏။ ဧवं၊ ဤသို့သင်ဆိုတိုင်း မှန်ပေသည်သာတည်း။ သာဟံ၊ ထိုငါသည်။ ကုတော၊ ဤအရပ်က။ဂန္တွာ၊သွား၍။ နနု၊အကယ်မလွဲသဖြင့်။ သဘ္ဘု၊ လင်၏။ ဝသာနုဂါ၊ အလိုသို့လိုက်ခြင်းသည်။ ဟောသံ၊ဖြစ်ပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန်းမယုတ်က ဆို၏၊

ယော၊ အကြင်သူသည်။ မတ္တိကံ ထာလံ၊ မြေခွက်ကို။ ဟရေ၊ ခိုးယူ၏။ သော၊ ထိုသူသည်။ ကံသထာလံပိ၊ ရွှေခွက်ကိုလည်း။ ဟရေ၊ ခိုးရာ၏။ ဟေ၊ မိန်းမယုတ်။ တယာ၊ နင်မိန်းမယုတ်သည်။ ပါပံ၊ မကောင်းမှုကို။ ကတံယေဝ၊ ပြုတတ်သည် သာလျှင်တည်း။ ပုနပိ၊ တစ်ဖန်လည်း။ ဧवံကရိဿသိ၊ ဤသို့ပြုလတ္တံ့သည်သာ၊ ဣတိ၊ဤသို့ဆို၍ မြေခွေးယောင်ဆောင်သော သိကြားကွယ်လေ၏။

ပဠုကနိပါတေ၊ ပဠုကနိပါတ်၌။ ဣမံ စူဠဓနုဂ္ဂဇာတကံ၊ ဤစူဠဓနုဂ္ဂဟ ဇာတ်ကို။ ဝိတ္ထာရေတွာ၊ ချဲ့ပြီး၍။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ စူဠဓနုဂ္ဂပဏ္ဍိတော၊ စူဠဓနုဂ္ဂဟ သုခမိန်သည်။ တုံ၊ သင်ရဟန်းငယ်သည်။ အဟောသိ၊ဖြစ်၏။ သောဣဒါနိ၊ ထိုမိန်းမသည်။ ဇေရဟိ၊ ယခုအခါ၌။ အယံကုမာရိကာ၊ ဤသတို့သမီးငယ်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်လာ၏။ သိဂ်ါလရူပေန၊ မြေခွေးအယောင်ဖန်ဆင်းသဖြင့်။ အာဂန္တွာ၊ လာ၍။ တဿာ၊ ထိုမိန်းမအား။ နိဂ္ဂဟကာရကော၊နှိပ်ခြင်းကိုပြုတတ်သော။ သက္ကော ဒေဝရာဇာ၊သိကြား မင်းသည်။ အဟမေဝ၊ ငါဘုရားသည်သာလျှင်။ အဟောသိ၊ဖြစ်၏။ ဣတိ-ဝတ္တွာ၊ဤသို့မိန့်တော်မူ၍။ဧवं၊ ဤသို့။သောဣဒါနိ၊ထိုမိန်းမသည်။ တံမုဟုတ္တံ၊ ထိုဘဝကမျှ။ ဒိဋ္ဌကော၊ တွေ့မြင်ရသော။ ဧတသ္မိံ၊ ထိုခိုးသူ၌။ သိနေဟေနု၊ ချစ်ခြင်းကြောင့်။ သကလဇမ္ဗုဒီပေ၊ အလုံးစုံသော ဇမ္ဗုဒီပါကျွန်း၌။ အဂ္ဂ-ပဏ္ဍိတံ၊ မြတ်သောပညာရှိကို။ ဇီဝိတာ၊ အသက်မှ။ ဝေါရောပေသိ၊ချ၏။ တံဣဒါနိ၊ ထိုမိန်းမကို။ အာရဗ္ဘ၊ ၍။ ဥပဓိ၊ဖြစ်သော။ တဝတဏှံ၊ သင်၏။ တဏှာကို။ ဆိန္ဒိတ္တာ၊ ဖြတ်၍။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ဝိဟရာဟိ၊နေပါလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တံ၊ ထိုရဟန်းကို။ သြဝဒိတ္တာ၊ ဆုံးမ၍။ ဥတ္တရိမ္ပိ၊ အလွန်ကို လည်း။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေန္တော၊ဟောတော်မူလို၍။ ဣမာဒွေဂါထာ၊ ဤနှစ်ဂါထာတို့ကို။ အဘာသိ၊ ဟောတော်မူ၏။

(၃၄) ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ဝိတက္ကမတိဟသ၊ ကာမဝိတက်စသော သုံးပါးသောဝိတက်သည့် လုံးထွေးရစ်ပတ် လွန်စွာနှိပ်စက်အပ်ထသော။ တိမ္ဗရောဂသ၊ အလွန်အားကြီးစွာ ထူသောရောဂရှိထသော။ သုဘာနုပဿိနော၊ ကုဋ္ဌာရုံ၌ တင့်တယ်၏ဟု ရှုလေ့ရှိသသော။ ဗဟုနော၊ သတ္တဝါအား။ တဏှာ၊ ဆဒ္ဒါရိက တဏှာသည်။ ဘိယျော၊ လွန်စွာ။ ပဝဍ္ဎတိ၊ ပွားများ၏။ သေ၊ ဤသို့ သတောရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဒဠ္ဌီ မြဲစွာ။ ဗန္ဓနံ၊ တဏှာဟူသောအဖွဲ့ကို။ ကရောတိ၊ ပြု၏။

(၃၅) ဝိတက္ကူပသမေ၊ မိစ္ဆာဝိတက် စသည်တို့ကို ငြိမ်းစေတတ်သော အသုဘဈာန်၌သာလျှင်။ ယော ပုဂ္ဂလော၊ အကြင် ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ရတော၊ မွေ့လျော်ခြင်းရှိ၏။ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ သတော၊ သတိရှိသည်ဖြစ်၍။ အသုဘံ၊ ဆယ်ပါးသောအသုဘကို။ ဘာဝယတော၊ ပွားစေခြင်းရှိ၏။ သေသော ပုဂ္ဂလော၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ခေါ၊ စင်စစ်။ ဗျန္တီ၊ ဘဝသုံးပါးတို့၌ ဖြစ်လတ္တံ့သော တဏှာကင်းခြင်းကို။ ကာဟတိ၊ ပြုရလတ္တံ့။ သေသော ပုဂ္ဂလော၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်သည်။ မာရဗန္ဓနံ၊ တောဘူမကဝဋ္ဋဟူသောမာရ်၏ အနှောင်အဖွဲ့ကို။ ဆေစ္ဆတိ၊ ဖြတ်ရလတ္တံ့၊ ဣတိ အဘာသိ၊ ဤသို့ ဟောတော်မူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့တွင်။ ဝိတက္ကမတိဟသာတိ၊ ကား။ ကာမဝိတက္ကာဒီဟိ၊ ကာမဝိတက်အစရှိကုန်သော။ ဝိတက္ကေဟိ၊ သုံးပါးသောဝိတက်တို့သည်။ နိမ္မထိတသ၊ အလွန်နှိပ်စက်အပ်ထသော။ တိမ္ဗရောဂသာတိ၊ ကား။ ဗဟလရောဂသ၊ ထူသောရောဂရှိထသော။ သုဘာနုပဿိနောတိ၊ နောဟူသည်ကား။ ကုဋ္ဌာရုံမှကော၊ ကုဋ္ဌာရုံ၌။ သုဘနိမိတ္တဂ္ဂါဟာဒိဝသေန၊ စာင့်တယ်သောအကြောင်းကို ယူခြင်းစသည်၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဝိသဒ္ဒမာနသတ္ထာယ၊ လွတ်သောစိတ်ရှိသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်၊ သုတန္တိ၊ တင့်တယ်၏ဟူ၍။ အနုပဿနာ၊ အဖန်တစ်လဲလဲရှုထသော။ တဏှာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဝေရူပဿ၊ ဤသို့သဘောရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်အား။ ဈာနာဒီသု၊ ဈာန်အစရှိသည်တို့၌။ ကေပေ၊ တခုသောတရားသည်လည်း။ နဝဋ္ဌတိ၊ မပွား။ အထခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား။ ဆဒ္ဒါရိကာ၊ ခြောက်ဒွါရ၌ဖြစ်သော။ တဏှာယေव၊ တဏှာသည်သာလျှင်။ ဘိယျော၊ လွန်စွာ။ ဝဋ္ဌတိ၊ ပွား၏။ သောတိ၊ သေဟူသည်ကား။ သော ပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ တဏှာဗန္ဓနံ၊ တဏှာဟူသောအနှောင်အဖွဲ့ကို။ ဒဠ္ဌံ သုထိရံ၊ မြဲမြံစွာ။ ကရောတိ၊ ပြု၏။ ဝိတက္ကူ-

ပသ့ေတာ်၊ သမေဟူသည်ကား။ မိစ္ဆာဝိတက္ကာဒီနံ၊ မိစ္ဆာ ဝိတက်စ်သည်တို့
၏။ ဝူပဿမသခ်ါတေ၊ ငြိမ်းသည်ဟုဆိုအပ်သော။ ဒသသု အသုတေသု၊
ဆယ်ပါးသောအသုဘကမ္မဋ္ဌာန်းတို့၌ဖြစ်သော။ ပဌမစျာနေ၊ပဌမစျာန်၌။
သဒါ သတောတိ၊ကား။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ ဘိက္ခု၊ ဤပဌမစျာန်
စသည်၌။ အဘိရတော၊ အလွန်မွေ့လျော်ခြင်းရှိသည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ဖြစ်၍။
နိစ္စံ၊ အမြဲ။ ဥပဋ္ဌိတသတိတာယ၊ ထင်သောသတိရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။
သတော၊ အောက်မေ့လျက်။ တံ အသုဘစျာနံ၊ ထိုအသုဘစျာန်ကို။
ဘာဝေသိ၊ ပွားစေ၏။ ဗျန္ဓိကာဟိတိတိ၊ ကား။ သေတိကဿ၊ ဤရဟန်း
သည်။ တိသုဘဝေသု၊သုံးပါးသော ဘဝတို့၌။ ဥပဋ္ဌာနတ၊ဖြစ်လတ္တံ့ သော။
တဏှံ၊ တဏှာကို။ ဝိဂတန္တံ၊ကင်းခြင်းကို။ကရိဿတိ ၊ပြုလုတ္တံ့ ။မာရဗန္ဓနန္တိ၊
ကား။ ဧသော၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ တေဘူမကဝဋ္ဋသခ်ါတံ၊ တေဘူမကဝဋ်ဋ
ဟုဆိုအပ်သော။ မာရဗန္ဓနံပိ၊ မာရ်၏ နှောင်ဖွဲ့ခြင်းကိုလည်း။ ဆိန္ဒိဿတိ၊
ဖြစ်လတ္တံ့ ။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။

ဒေသနာဝသာနေ၊ ဘိက္ခု။ သောဘိက္ခု။ ထိုရဟန်းသည်။ သောတာပတ္တိ-
ဖလေ၊ ဖွဲ့လ်၌။ ပတိဋ္ဌဟိ၊ တည်၏။ သမ္ပတ္တာနံပိ၊ တို့အား လည်း။ သာတ္ထိကာ၊
ကာကျိုးရှိသော။ ဓမ္မဒေသနာ၊ တရားဟောခြင်းတည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။

သတ္တမ်၊ သော။ စူဠဓနုဂ္ဂဟပဏ္ဍိတ ဝတ္ထု၊ ဝတ္ထုသည်။
ဣတိ သမတ္တံ။ ပြီးပြီ။

*

၂၄-တဏှာဝဂ္ဂ၊ ၈-မဘုရ ဝတ္ထု

(စူဠဓနုဂ္ဂဟပဏ္ဍိတဝတ္ထု၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာတို့၏အတ္ထ
ဝဏ္ဏနာကို ပြုပြီး၍ မာရဝတ္ထု၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာတို့၏
အတ္ထဝဏ္ဏနာကိုပြုလိုသောအရှင်ဗုဒ္ဓဃောသသဆရာသည် နိဒ္ဒေါတော
တိ စသောပါဋ္ဌကို မိန့်သတည်း။)

နိဒ္ဒေါကောတိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ နိဒ္ဒေါတောစသော ဤတရားဟောခြင်း
ကို။ သတ္ထာ၊ သည်။ ဇေတဝနေ၊ ၌။ ဝိဟရန္တော၊လျက်။ မာရံ၊မာရ်နတ်
ကို။ အာရဗ္ဘ၊ ၍။ ကထေသိ၊ ၏။

ဟိ။ ထိုစကားသင့်စ။ကေဒိဝသံ၊ တစ်နေ့သ၌။ဝိကာလေ၊ညဉ့်အခါ၌။
သမ္ပဟုလာ ထေရာ၊ မျိုးစွာကုန်သော မထေရ်တို့သည်။ ဇေတဝနေ၊ ၌။
ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းတော်တွင်းသို့။ ပဝိသိတ္ဝာ၊ ဝင်၍။ ရာဟုလတ္ထေရသ

ရာဟုလာ မထေရ်၏။ ဝသနဋ္ဌာနံ၊ နေရာအရပ်သို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။တံ၊ထို ရာဟုလာကို။ ဥဋ္ဌာပေသုံ၊ ထသွားစေကုန်၏။ သော၊ ထိုရာဟုလာသည်။ အညတ္ထ၊ တစ်ပါးသောအရပ်၌။ ဝသနဋ္ဌာနံ၊နေရာအရပ်ကို။အပဿန္တော၊ မမြင်သောကြောင့်။ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဂန္ဓကုဋိယာ၊ ဂန္ဓ ကုဋိတိုက်၌။ ပမုခေ၊ အဝဉီး၌။ နိပဇ္ဇိ၊ အိပ်၏။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ သော အာယသ္မာ၊ ထိုအရှင်ရာဟုလာသည်။အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ပတ္တော၊ ရောက်ပြီးသည် ဖြစ်၍။ အဝဿီကောဝ၊ ဝါမရသေးသည် ဆာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ မာရော၊ မာရ်နတ်သားသည်။ဝသဝတ္တီဘဝနေ၊ဝသဝတ္တီ နတ်ပြည်၌။ ဌိတောယေव၊ လည်လျက်လျှင်။တံ အာယသ္မန္တာ၊အသက်ရှည် သော ထိုအရှင်ရာဟုလာကို။ ဂန္ဓကုဋိပမုခေ၊ ဂန္ဓကုဋိအဝဉီး၌။ နိပန္နံ၊ အိပ် သည်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ သမဏာသ ဂေါတမဿ၊ ရဟန်းဂေါတမ၏။ ရဇနကအဂ္ဂိလိ၊ ဈာလွန်နာကျင်တတ်သော လက်ညှိုး ထိပ်နှင့်တူသော ရာဟုလာသည်။ ဗဟိ၊ အပ၌။ နိပန္နော၊ အိပ်၏။ သယံ၊ ကိုယ်တော်သည်။ အန္တောဂန္ဓကုဋ္ဌယ၊ ဂန္ဓကုဋိအတွင်း၌။ နိပန္နော၊ ကျိန်း တော်မူ၏။ အဂ္ဂိလိယာ၊ လက်ညှိုးကို။ ပိဋ္ဌိယမာနာယ၊ နှိပ်စက်အပ်သည်ရှိ သော်။ သယံ၊ ကိုယ်တော်ကို။ ပီဋ္ဌိတော။နှိပ်စက်အပ်သည်။ဘဝိဿတိ၊ဖြစ် လတ္တံ့။ ဣတိစိန္တေသိ၊ ဤသို့ကြံ၏။ သော၊ထိုမာရ်နတ်သားသည်။ မဟန္တံ၊ ကြီးစွာသော။ ဟတ္ထိရာဇဝဏ္ဏံ၊ ဆင်မင်း၏ အရုပ်သဏ္ဌာန်အဆင်းကို။အဘိ နိမ္မိနိတ္တာ၊ဖန်ဆင်း၍။ အာဂမ္မ၊လာ၍။သောဏ္ဍာယ၊နှာမောင်းဖြင့်၊ထေရ- သ၊ ရာဟုလာမထေရ်၏။ မတ္ထကံ၊ထိပ်ကို။ ပရိကွိပိတ္တာ၊ရစ်၍၊မဟန္တေန- သဒ္ဒေန၊ သည်းစွာသောအသံဖြင့်။ကောဥ္စနာဒံ၊ကြိုးကြွားသံကို။ရဂိ၊မည်၏။ သတ္ထာ၊ သည်။ ဂန္ဓကုဋ္ဌိယံ၊ ဂန္ဓကုဋိ၌။ နိသိန္နောဝ၊ နေတော်မူလျက်လျှင်။ တဿ၊ ထိုသူ၏။ မာရဘာဝံ၊ မာရ်မင်း၏ အဖြစ်ကို။ ဉတ္တာ၊သိ၍။ ဟေ၊ရ၊ မာရ်နတ်သား။ တာ[illegible]နံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော ဆင်တို့၏။သတသဟ- ဿနာဝိ၊ တစ်သောင်းဖြင့်လည်း။ မမပုတ္တော၊ ငါ့သားတော်အား။ဘယံ၊ ကြောက်ခြင်းကို။ဥပ္ပါဒေတုံ၊ ဖြစ်စေခြင်းငှာ။နဿ သက္ကာ၊ ရတတ်နိုင်။ဟိ၊ထို စကားသင့်စွ။မေ၊ ငါ၏။ ပုတ္တော၊ သားသည်။အသန္တာသီ၊ ထိတ်လန့်ခြင်း မရှိသည်။ အသိ၊ဖြစ်၏။ ဝီတတဏှော၊ ကင်းပြီးသောတဏှာရှိသည်။အသိ၊ ဖြစ်၏။ မဟာဝီရိယော၊ ကြီးသော လုံ့လရှိသည်။ အသိ၊ ဖြစ်၏။ မဟာ- ပညော၊ မြတ်သောဗဟုသုတရှိသည်။ အသိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ ဝတ္တွာ၊၍။ ဣမံ- ဂါထာတို့ကို။ အဘာသိ၊ ၏။

(မာရ၊ မာရ်မင်း။ မမ၊ ငါ၏။ ပုတ္တော၊ သားသည်။ နိဋ္ဌင်္ဂတော၊ အရဟတ္တဖိုလ်တည်းဟူသော အပြီးသို့ရောက်ပြီ။ အသန္တာသီ၊ ထိတ်လန့်ခြင်းသဘောမရှိသည်ဖြစ်၏။ ဝိတတဏှာ၊ ကင်းသောတဏှာရှိ၏။ အနုဂ်ဏော၊ ကိလေသာမရှိ။ ဘဝသလ္လာနိ၊ ဘဝသို့ လားစေတတ်ကုန်သော အလုံးစုံသော ငြောင့်တို့ကိုလည်း။ အစ္ဆိန္နိ၊ နှုတ်လေပြီ။ အယသမုဿယော၊ ဤခန္ဓာငါးပါးတို့၏ အပေါင်းဖြစ်သောကိုယ်သည်။ အန္တိမော၊ အဆုံးဖြစ်သော ဘဝနှင့် ယှဉ်၏။

(၃၅၂) ဝိတတဏှော၊ တဏှာကင်း၏။ အနာဒါနော၊ ခန္ဓာစသည်တို့ဌာ စွဲလမ်းခြင်းမရှိ။ နိရုတ္တိပဒကောဝိဒေါ၊ ဝိဂြိုဟ်ဆိုခြင်းဌာနင်း။ ပုဒ်ကို ရွက်ခြင်းဌာနင်း အလွန်လိမ္မာ၏။ အက္ခရုနံ၊ အစိတ်စိတ်သောအက္ခရာတို့၏။ သန္ဓိပါတံ၊ စုဝေးသည်ဟု ဆိုအပ်သောအက္ခရာအပေါင်းကိုလည်းကောင်း။ ပုဗ္ဗာပရာနိ၊ ရှေ့အက္ခရာဖြင့် နောက်အက္ခရာကို နောက် အက္ခရာဖြင့် ရှေ့အက္ခရာကိုလည်းကောင်း။ ဇညော၊ သိ၏။

၀၀၊ စင်စစ်။ အန္တိမာသာရီရော၊ အဆုံးဌာ တည်သောကိုယ်ရှိသော။ သသော။ ထိုဝါသားတော် ရာဟုလာကို။ မဟာပညောတိ၊ မြတ်သော ပဋိသမ္ဘိဒါ, မြတ်သောသီလကွန် စသည်တို့ကို သိနိုင်စွမ်းသော ပညာရှိ၏ ဟူ၍လည်းကောင်း။ မဟာပုရိသောတိ၊ ကိလေသာတို့မှ လွတ်ပြီးသော စိတ်ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့် မဟာပုရိသ ဟူ၍လည်းကောင်း။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဣတိ၊ အဘာသိ၊ ဤသို့ဟောတော်မူ၏။)

(ဤ) တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့တွင်။ နိဋ္ဌင်္ဂတောတိ၊ ကား။ ဣပသို့ သာသနေ၊ ဤသာသနာတော်ဌာ။ ဟပ္ပဇီတာနံ၊ ရဟန်းပြုကုန်သောသူတို့အား။ အရဟတ္တ အရဟတ္တဖိုလ်သည်။ နိဋ္ဌနာမ၊ ပြီးခြင်းမည်၏။ တံ၊ ထိုအရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ဂတော ပတ္တော၊ ရောက်သည်တည်း။ ဣတိ အတ္ထော။ တည်း။ အသန္တာ-သီတိ၊ ကား၊ အမ္ဘန္တရေ၊ ကိုယ်တွင်းဌာ။ ရာဂသန္တာသာဒီနံ၊ ရာဂဟူသော ပူပန်ခြင်းစသည်တို့၏။ အဘာဝေန၊ မရှိခြင်းကြောင့်။ အသန္တသနကော၊ မလန့်သော သဘောရှိ၏။ အစ္ဆိန္နိ ဘဝသလ္လာနိတိ၊ ကား။ သံဗာနိပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော။ ဘဝဂါမိနိ။ ဘဝသို့လားစေတတ်ကုန်သော။ သလ္လာနိပိ ငြောင့်တို့ကိုလည်း။ အစ္ဆိန္နိ၊ နှုတ်ပြီ။ သမုဿယောတိ၊ ကား။ တေဿ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်၏အန္တိမေ၊ အဆုံးစွန်ခဿ။ အယံ ဒေဟော၊ ဤခန္ဓာကိုယ်တည်း။ အနာဒါနောတိ၊ ကား။ ဣဒါ ခန္ဓာဒီသု၊ ခန္ဓာစသည်တို့ဌာ။ နိဋ္ဌဟကော၊ စွဲလမ်းခြင်းမရှိ။ နိရုတ္တိပဒကောဝိဒေါတိ၊ ကား။ နိရုတ္တိ ဟု၊ ဝိဂြိုဟ်ဌာလည်း

ကောင်း။ သေသပဒေသုစ၊ ကြွင်းသောပုဒ်တို့၌လည်းကောင်း။ စတူသုပိ၊ လေးပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော။ ပဋိသမ္ဘိဒါသု၊ ပဋိသမ္ဘိဒါတို့၌။ ဆေကော၊ လိမ္မာ၏။ ဣတိအတ္ထော၊ ဤကားအနက်တည်း။ အက္ခရာနံ သန္ဓိပါတံ၊ ဇညာပုဗ္ဗာပရာနိစာတိ၊ ကား။ အက္ခရာနံ၊ တလုံးတလုံးသောအက္ခရာတို့၏။ သန္ဓိပါတ သမ်ိတံ၊ စုဝေးသည်ဟု ဆိုအပ်သော။ အက္ခရပိဏ္ဍဉ္စ၊ အက္ခရာ အပေါင်းကိုလည်း။ ဇာနာတိ၊ သိ၏။ ပုဗ္ဗအက္ခရေန၊ ရှေ့အက္ခရာဖြင့်။ အပရက္ခရံ၊ နောက်အက္ခရာကို။ အပရက္ခရေန၊ နောက်အက္ခရာဖြင့်။ ပုဗ္ဗက္ခရဉ္စ၊ ရှေ့အက္ခရာကိုလည်း။ ဇာနာတိ၊ သိ၏။ ပုဗ္ဗက္ခရေန၊ ရှေ့အက္ခရာဖြင့်။ အပရက္ခရံ၊ နောက်အက္ခရာကို။ ဇာနာတိ နာမ၊ သိခြင်းမည်သည်ကား။ အာဒိမ္ပိ၊ အစသည်။ ပညာယမာနေ၊ ထင်ရှားရှိသည်ရှိသော်။ မဇ္ဈေမပရိယောသာ-နေသု၊ အလယ် အဆုံးတို့သည်။ အပညာယမာနေသုပိ၊ မထင်ကုန်သော်လည်း။ ဣမေသံ အာဒိအက္ခရာနံ၊ ဤအစဖြစ်သော အက္ခရာတို့၏။ ဣဒံ၊ ဤသည်ကား။ မဇ္ဈေ၊ အလယ်တည်း။ ဣဒံ၊ ဤသည်ကား။ ပရိယောသာနံ၊ အဆုံးတည်း။ ဣတိဇာနာတိ၊ ဤသို့သိ၏၊ အပရက္ခရေန၊ နောက်အက္ခရာဖြင့်။ ပုဗ္ဗက္ခရံ၊ ရှေ့အက္ခရာကို။ ဇာနာတိ နာမ၊ သိခြင်းမည်သည်ကား။ အန္တေ၊ အဆုံးသည်။ ပညာယမာနေ၊ ထင်ရှားသည်ရှိသော်။ အာဒိမဇ္ဈေသု၊ အစ အလယ်တို့သည်။ အပညာယမာနေသုပိ၊ မထင်ရှားကုန်သော်လည်း။ ဣမေသံ အန္တက္ခရာနံ၊ ဤအဆုံးအက္ခရာတို့၏။ မဇ္ဈေ၊ အလယ်ကား။ ဣဒံ၊ ဤသည်လျှင်တည်း။ အာဒိ၊ အစကား။ ဣဒံ၊ ဤသည်လျှင်တည်း။ ဣတိ ဇာနာတိ၊ ဤသို့သိ၏။ မဇ္ဈေ၊ အလယ်သည်။ ပညာယမာနေ၊ ထင်ရှားသည်ရှိသော်။ ဣမေသံ မဇ္ဈက္ခရာနံ၊ ဤအလယ်အက္ခရာတို့၏။ အယံ၊ ဤသည်ကား။ အာဒိ၊ အစတည်း။ အယံ၊ ဤသည်ကား။ အန္တော၊ အဆုံးတည်း။ ဣတိဇာနာတိ၊ ဤသို့သိ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ မဟာပညော၊ ကြီးသောပညာရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသည်ကားအနက်တည်း။ သဝေ အန္ဓိမသာရ၌ရောတိ၊ ကား။ သေ၊ ဤရာဟုလာသည်။ ကောဋ္ဌယံ၊ အဆုံး၌။ ဋ္ဌတသရိရော၊ တည်သောကိုယ်ရှိ၏။ မဟန္တောနံ၊ မြတ်ကုန်သော။ အတ္ထမေနိရတ္တိ ပဋိဘာနာနံ၊ အတ္ထပဋိသမ္ภိဒါ ဓမ္မပဋိသမ္ภိဒါ နိရုတ္တိပဋိသမ္ภိဒါ ပဋိဘာနပဋိသမ္ภိဒါတို့ကိုလည်းကောင်း။ သီလက္ခန္ဓာဒီနဉ္စ၊ သီလကွန်စသည်တို့ကို လည်းကောင်း။ ပရိဂ္ဂါဟိကာယ၊ သိမ်းဆည်းခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်သော။ ပညာယ၊ ပညာနှင့်။ သမန္နာဂတတ္တာ၊ ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ မဟာပညောတိ၊ မဟာပညာဟူ၏။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ဝိမုတ္တိစိတ္တတ္တာ ဒွါဟံ သာဝ၏ပုတ္တ မဟာပုရိသောတိ-

ဝဒါမီတိ၊ ဝဒါမိဟူ၍။ ဝစနတော၊ ဟောတော်မူသောကြောင့်။ ဝိမုတ္တ စိတ္တတာယစ၊ ကိလေသာမှ လွတ်သောစိတ်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်း။ မဟာပုရိသော၊ မဟာပုရိသဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ကွတိ အတ္ထော၊ ဤကား အနက်တည်း။

ဒေသနာဝသာနေ၊ ဌ။ ဗဟူ၊ တို့သည်။ သောတာပတ္တိဖလာဒီနိ၊ တို့သို့။ပါပုဏိံသု၊ ရောက်ကုန်၏။ ကွတိ ကွမိနာ့ ကာရဏေန၊ ဤသို့သော အကြောင်းကြောင့်။ ပါပိမာ၊ ယုတ်မာစွာသော။ မာ့ရောပိ၊ မာရ်နတ်သားသည်လည်း။ မံ၊ ငါ့ကို။ သမဏောဝ ဂေါတမော၊ ရဟန်းဂေါတမသည်။ ဇာနာတိ၊ သိခေါ့ပြီ။ ကွတိ၊ ဤသို့။ တတ္ထဝ၊ ထိုအရပ်၌လျှင်၊ အန္တရဓာယ်၊ ကွယ်လေ၏။

အဋ္ဌမံ၊ သော။ မာရဝတ္ထု၊ မာရ ဝတ္ထု သည်၊
ကွတိသမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

*

၂၄-တက္ကာဝဂ်၊ ၉-ဥပကာဇီဝက ဝတ္ထု

(မာရဝတ္ထုဌ် ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာတို့၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုပြီး၍ ဥပကမည်သော တက္ကတွန်း ဝတ္ထုဌ် ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာတို့၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုလိုသော အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသ ဆရာသည် သဗ္ဗာဘိဘူတိ-စသောပါဠိကို မိန့်သတည်း။)

သဗ္ဗဘိဘူတိ ကွမ် ဓမ္မဒေသနံ၊ သဗ္ဗာဘိဘူ-စသော ဤတရားဟောခြင်းကို။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အန္တရာမဂ္ဂေ၊ ခရီးအကြား၌။ ဥပကံ၊ ဥပကအမည်ရှိသော။ အာဇီဝကံ၊ တက္ကဘွန်းကို။အာရဗ္ဘ၊ ၍။ကထေသိ၊၏။

'ဟိ၊ ထင်စွာပြဦးအုံ့။ကေသို့ သုမယေ၊ ဌ။သတ္ထာ၊ သည်။ပဘာသဗ္ဗညုတ ညာဏော၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်သို့ရောက်ပြီး၍။ဗောဓိမဏ္ဍေ၊ ဗောဓိမဏ္ဍိုင်ဌ်။ သတ္တသတ္တာဟိ၊ သတ္တသတ္တာဟကို။ ဝိဘိနာမေတွာ၊ လွန်စေ၍။ အဘ္ဘနော၊ မိမိ၏။ ပတ္တစီဝရံ၊ သပိတ်သင်္ကန်းကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ဓမ္မစက္ကပဝတ္တနတ္ထံ၊ ဓမ္မစက္ကြာတရားဟောခြင်းငှာ။ ဗာရာဏသိံ၊ ဗာရာဏသီပြည်ကို။ သန္ဓာယ၊ ရည်၍။ အဋ္ဌရသယောဇနမဂ္ဂံ၊ တဆယ်ရှစ်ယူဇနာရှိသောခရီးကို။ ပဋ္ဌိ ပန္နော၊ ကြွသွားတော်မူသည်ရှိသော်။ အန္တရာမဂ္ဂေ၊ ခရီးအကြား၌။ဥပကံ၊ ဥပကမည်သော။အာဇီဝကံ၊ တက္ကတွန်းကို။အဒ္ဒသ၊ မြင်တော်မူ၏။သောပိ၊

ထိုတဏှာတွန်းသည်လည်း။ သတ္ထာရဲ့၊ ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ တေ၊ သင်၏။ဤနေ့ယာနိ၊ ဤနေ့တို့သည်။ ဝိပ္ပသန္နာနိ၊ ကြည်လင်လှကုန်၏။ ဆဝိဝဏ္ဏော၊ အရေအဆင်းသည်။ ပရိသုဒ္ဓေါ၊ ဖြူစင်၏။ ပရိယောဒါတော၊ ပြိုးပြိုးပျက်သော အရောင်ရှိ၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ တုံ၊ သင်သည်။ ကံ၊ အဘယ်သူကို။ ဥဒ္ဒိဿ၊ ရည်၍။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြုသည်။ အသိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ကောဝါ၊ အဘယ်သူသည်လျှင်။တေ၊သင်၏။ သတ္ထာ၊ ဆရာနည်း။ ကဿဝါ၊ အဘယ်သူ၏လည်း။ တုံ၊ သင်သည်။ ဧမ့ဲ၊ တရားကို။ ရောစေသိ၊ နှစ်သက်သနည်း။ ဤတိပုဏ္ဏ၊ ဤသို့မေး၏။ အထ၊ ထိုနောက်မှ။ အဿ၊ ထိုဥပကအား။သတ္ထာ။ သည်။ မယှံ၊ ငါ၏။ဥပဇ္ဈာယောဝါ၊ ဥပဇ္ဈာယ်သည်လည်းကောင်း။ အာစရိယောဝါ၊ ဆရာသည်လည်းကောင်း။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဤတိဝတ္ထာ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍။ ဤမ၊ ဂါထာ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။

(ဂ)((၃၅၃) ဥပက၊ ဥပက။ အဟုံ၊ငါသည်။ သမ္ဗာဟိတ္ဝါ၊ အလုံးစုံသော တေဘူမက တရားတို့ကို နှိပ်နင်းပြီးသည်။ အသ္မိ၊ ဖြစ်ပြီ။ သဗ္ဗဝိဒူ၊ အလုံးစုံသော။ မမ္မေသု၊ တေဘူမက တရားတို့၌။ အနူပလိတ္တော၊ တဏှာဒိဋ္ဌိတို့ဖြင့် မလိမ်းကျံသည်။အသ္မိ။ ဖြစ်ပြီ။သဗ္ဗဇဟော၊ အလုံးစုံသော တေဘူမက တရားကိုစွန့်သည်။ အသ္မိ၊ ဖြစ်ပြီ။ တဏှက္ခယေ၊ တဏှာ၏ ကုန်ရာဖြစ်သော အရဟတ္တဖိုလ်၌။ ဝိမုတ္တော၊ တည်သည်။ အသ္မိ၊ ဖြစ်ပြီ။ သယံ အဘိညာယ၊ ကိုယ်တိုင် သစ္စာလေးပါးတရားကို သိပြီး၍။ ကံ၊ အဘယ်သူကို။ ဥဒ္ဒိသေယျံ၊ ငါ့ဆရာဟူ၍ ညွှန်းရအံ့နည်း။ ဤတိအာဟ၊ ဤသို့ဟောတော်မူ၏။)

. တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ သမ္ဗာဟိတ္ဝါတို့၊ ကား။သဗ္ဗေသံ တေဘူမက ဧမ္မာနံ၊ အလုံးစုံသော တေဘူမက . တရားတို့ကို။ အဘိဘာနတော၊ နှိပ်နင်းခြင်းကြောင့်။ သဗ္ဗာဘိဘူ၊ သမ္ဗာဘိဘူမည်၏။သဗ္ဗဝိဒူတိ၊ ဟူသည်ကား။ဝိဒိတ-သမ္ဗာစတုဘူမကဓမ္မော၊သိအပ်ပြီးသော အလုံးစုံသော စတုဘူမကတရားရှိ၏။ သင်ဗေသုဓမ္မေသူတိ ကား သဗ္ဗေသုပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော။ တေဘူမကဓမ္မေသု၊ တေဘူမကတရားတို့၌။ တဏှာဒိဋ္ဌိဟိ၊ တဏှာဒိဋ္ဌိတို့ဖြင့်။ အနူပလိတ္တော၊ လိမ်းကျံခြင်းမရှိ။ သဗ္ဗဇဟောတိ၊ကား။ သဗ္ဗေ-တေဘူမကဓမ္မေ၊ အလုံးစုံသော တေဘူမကတရားတို့ကို။ ဧဟိတ္တာ၊စွန့်၍။ ဌိတော၊ တည်၏။ တဏှက္ခယေ ဝိမုတ္တောတိ၊ ကား။တဏှက္ခယ်၊တဏှာ၏ ကုန်ရာ နိဗ္ဗာန်ကို။ ဥပဂါဒိတော၊ ဖြစ်စေအပ်သော။ တဏှက္ခယသင်္ခါတော၊

တဏှာ၏ ကုန်ရာဟု ဆိုအပ်သော။ အရဟတ္တေစ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ဌာလည်း။ အသေခါယ၊ ကျင့်ခြင်းကိစ္စ ပြီးပြီးသော ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏။ ဝိမုတ္တိယာ၊ ကိလေသာမှ လွတ်ခြင်းသည်။ ဝိမုတ္တေ၊ ဝိမုတ္တမည်၏။ ကတိအတ္ထော၊ ဤကား အနက်တည်း။ သယံအဘိညာယ၊ တိ၊ ကား။ အဘိညေယျာ-ဓမ္မေ၊ အဘိညေယျ စသည်အပြားရှိကုန်သော။ ဓမ္မေ၊ တရားတို့ကို။ သယမေव၊ ကိုယ်တိုင်သာလျှင်။ ဗာဟိတ္တာ၊ သိပြီး၍။ ကမုဒ္ဒိသေယျုန္တိ၊ ကား။ မေ၊ ငါ့အား။ အယံ၊ ဤသူသည်။ ဥပဇ္ဈာယော၊ ဥပဇ္ဈာယ်တည်း။ ကတိ ဝါ၊ ဤသို့လည်းကောင်း။ အာစရိယော၊ ဆရာတည်း။ ကတိ ဝါ၊ ဤသို့ လည်းကောင်း။ ကံနာမ၊ အဘယ်မည်သော သူကို။ ဥद्दिသေယျ၊ ညွှန်းရအံ့နည်း။ ကတိအတ္ထော၊ ဤကား အနက်တည်း။

ဒေသနာဝသာနေ၊ ၌။ ဥပကော၊ ဥပကအမည်ရှိသော။ အာဇီဝကော၊ တကွတွန်းသည်။ တထာဂတသ၊ ၏။ ဝစနံ၊ စကားကို။ နေဝ အဘိနန္ဒိ၊ မနှစ်သက်။ နပဋိက္ခိတ္တောသိ၊ စိတ်မဆိုး။ သိသံပန၊ ဦးခေါင်းကိုကား။ စာ-လေတွား လှုပ်၍။ ဇိဝှံ၊ လျှာကို။ နိုလ္လာ ဇေတွာ၊ ထုတ်၍။ ဧကပဒိကမဂ္ဂံ။ ကကြောင်းသော ခရီးကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ အညတရံ၊ အမှတ်မရှိ သော။ လုဒ္ဒကနိဝါသနဋ္ဌာနံ၊ မုဆိုးနေရာ တောရွာအရပ်သို့။ အဂမာ သိ သွား၏။

နဝမ်၊ သော။ ဥပကာဇီဝကဝတ္ထု၊ သည်။
ကတိသမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

*

၂၄-တဏှာဝဂ္ဂ၊ ၁၀-သဟပဋိဝတ္ထု

(ဒုဟကအမည်ရှိသော တကွတွန်းဝတ္ထု၌ ဟော်ရာဖြစ်သော ဂါထာတို့၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုပြီး၍ သိကြားမင်းဝတ္ထု၌ ဟော်ရာဖြစ်သော ဂါထာတို့၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုလိုသော အာရုဏ်ဗုဒ္ဓဟောသ ဆရာသည် သဗ္ဗဒါနန္တိ စသောပါဠိကို မိန့်သတည်း။)

သဗ္ဗဒါနန္တိ ကျမ်း ဓမ္မဒေသနံ သဗ္ဗဒါနံစသော ဤတရားဟောခြင်းကို။ သတ္ထာ၊ သည်။ ဇေတဝနေ၊ ၌။ ဝိဟရန္တော။ နေတော်မူစဉ်။ သက္ကံ ဒေဝ-ရာဇာနံ၊ သိကြားမင်းကို။ အာရဗ္ဘ၊ ၍။ ကထေသိ၊ ၏။

ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွဲ။ ကေသို့သမယော၊ တစ်ခုသောအခါ၌။ တာဝတိံ သ-ဒေဝတာ၊ နတ်တို့သည်။ သန္နိပတိတာ၊ စည်းဝေးကုန်၍။ စတ္တာရော ပဠေ၊

လေးပါးသော ပြဿနာတို့ကို။ သမုဒ္ဒရာပေသုံ၊ ဖြစ်စေကုန်၏။ ဒါနေသု၊ အလှူတို့တွင်။ ကတရံ ဒါနံ၊ အဘယ်အလှူကို။ ဇေဋ္ဌကံတိ၊ အကြီးဟူ၍။ ဝုစ္စတိ-နုခေါ၊ ဆိုအပ်သနည်း။ ရသေသု၊ အရသာတို့တွင်။ ကတရော ရသော၊ အဘယ်အရသာကို။ ဇေဋ္ဌကောတိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိနုခေါ၊ ဆိုအပ်သနည်း။ ရတိသု၊ မွေ့လျော်ခြင်းတို့တွင်။ ကတရာ ရတိ၊ အဘယ်သို့သောမွေ့လျော်ခြင်းကို။ ဇေဋ္ဌကာတိ၊ အကြီးဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်သနည်း။ တဏှက္ခယောဝ၊ တဏှာ၏ကုန်ခြင်းကိုသာလျှင်။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ ဇေဋ္ဌကောတိ၊ အကြီးဟူ၍။ ဝုစ္စတိနုခေါ၊ ဆိုအပ်သနည်း။ ဣတိသမုဒ္ဒပေသုံ၊ ဤသို့ဖြစ်စေကုန်၏။ တေ ပဏ္ဍိ၊ ထိုပြဿနာတို့ကို။ သောဒေဝ.တာပိ၊ တယောက်သောနတ်သည်မျှလည်း။ ဝိနိစ္ဆိတုံ၊ ဆုံးဖြတ်ခြင်းငှာ။ နာသက္ခိ၊ မတတ်နိုင်။ ကောပန ဒေဝေါ၊ တယောက်သောနတ်သားသည်။ ကေ ဒေဝံ၊ တယောက်သောနတ်ကို။ သောပိ၊ ဆိုတစ်ယောက်သောနတ်သည်လည်း။ အပရံ၊ တယောက်သောနတ်ကို။ ဣတိ ဧ၊ သို့။ အညမညံ၊ အချင်းချင်း။ ပုစ္ဆန္တာ၊ မေးကုန်လျက်။ ဒသသု စက္ကဝါဠသဟဿေသု၊ တသောင်းသောစကြဝဠာတိုက်တို့၌။ ဒ္ဝါ-ဒသ သံဝစ္ဆရာနိ၊ တဆယ်နှစ်နှစ်လို့တိုင်တိုင်။ ဝိစရိံသု၊ သွားလာလှည့်ပတ်ကုန်၏။ ဣတ္ထကေန၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိသော။ ကာလေနဝိ၊ ကာလဖြင့်လည်း။ ပဉ္ဍာနံ၊ ပြဿနာတို့၏။ အတ္ထံ၊ အနက်ကို။ အဒိသ္မာ၊ မမြင်နိုင်သောကြောင့်။ ဒသသဟဿာ စက္ကဝါဠဒေဝတာ၊ တစ်သောင်းသောစကြဝဠာတိုက်တို့၌ နေကုန်သော နတ်တို့သည်။ သန္နိပတိတွာ၊ စည်းဝေးကုန်၍။ စတုန္နံ မဟာရာဇာနံ၊ စတုမဟာရာဇ် နတ်မင်းကြီး လေးယောက်တို့၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ဂန္တွာ၊ သွား၍။ တာတ၊ အမောင်နတ်တို့။ ကိံ၊ အဘယ်ကြောင့်။ မဟာဒေဝတာ၊ မျှားစွာသောနတ်တို့သည်။ သန္နိပါတာ။ စည်းဝေးကုန်သနည်း။ ဣတိ ဝုတ္တေ၊ ဤသို့မေးသည်ရှိသော်။ စတ္တာရော ပဉ္ဍေ၊ ပြဿနာလေးပါးတို့ကို။ သမုဒ္ဒပေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍။ ဝိနိစ္ဆိတုံ၊ ဆုံးဖြတ်ခြင်းငှာ။ အသက္ကောန္တာ၊ မတတ်နိုင်သောကြောင့်။ တုမှာကံ၊ အရှင်နတ်မင်းတို့၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ အာဂတမှာ၊ လာပါကုန်၏။ ဣတိအဝေါစုံ၊ ဤသို့ဆိုကုန်၏။ တာတ၊ အမောင်နတ်တို့။ တေ ပဉ္ဍ နာမ၊ ဤပြဿနာမည်သည်ကား။ ကိံ၊ အဘယ်နည်း။ ဣတိ ပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေး၏။ ဒါနရသတီသု၊ အလှူအရသာ မွေ့လျော်ခြင်းတို့တွင်။ ကတမာ၊ အဘယ်မည်ကုန်သော။ ဒါနရသတီ၊ အလှူအရသာ မွေ့လျော်ခြင်းတို့သည်။ သေဋ္ဌာနုခေါ၊ မြတ်ကုန်သနည်း။ တဏှက္ခယောဝ၊ တဏှာ၏ကုန်ခြင်းသည်သာလျှင်။ ကသ္မာ

အာဘယ် ကြောင့်။ သေဋ္ဌောနုခေါ၊ မြတ်သနည်း။ ဣတိ၊ ဣမေ ပဏ္ဍိ၊ ဤ ပြဿနာတို့ကို။ ဝိနိစ္ဆိတုံ၊ ဆုံးဖြတ်ခြင်းငှာ။ အသက္ကောန္တာ၊ မတတ်နိုင် ကုန်သောကြောင့်။ အာဂဂမှာ၊ လာသည်ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိအာဟံသု၊ ဤသို့ဆိုကုန်၏။ တာတ၊ အမောင်နတ်တို့။ မယံပိ၊ ငါတို့သည်လည်း။ ဣမေသံ၊ ဤပြဿနာတို့၏။ အတ္ထေ၊ အနက်တို့ကို။ နဇာနာမ၊ မသိကုန်။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ ရာဇာပန၊ သိကြားမင်းသည်ကား။ ဇနသဟဿေန၊ လူတစ်ထောင်သည်။ (နံယန သဟဿေန၊ ဟု ပါဠိအချို့ရှိ၏။ မျက်စိ တစ်ထောင်ဖြင့်ပေး) စိန္တိတော၊ကြံအပ်ကုန်သော။အတ္ထေ၊အကြောင်းတို့ကို။ စိန္တေတွာ၊ ကြံ၍။ တမ်ဏောနေ၀၊ ထိုဓဏဖြင့်သာလျှင်။ ဇာနာတိ၊သိနိုင်၏။ သော၊ ထိုသိကြားမင်းသည်။ အမှေဟိ၊ ငါတို့ထက်။ ပညာယစ၊ပညာဖြင့် လည်းကောင်း။ပုညေနစ၊ ကောင်းမှုဖြင့်လည်းကောင်း။ ဝိသိဋ္ဌော။ထူး၏။ ဃေ၊ လာကြကုန်၊ တဿ၊ ထိုသိကြားမင်း၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ဂန္တွာမ၊ သွားကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တမေ၀ ဒေ၀ဂဏာ၊ ထိုနတ်အပေါင်းကုသာ လျှင်။ အာဒါယ၊ ခေါ်၍။သက္ကဿ ဒေ၀ရညော၊သိကြားမင်း၏။သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ဂန္တွာ၊ သွား၍။ တေနာပိ၊ ထိုသိကြားမင်းသည်လည်း။ တာတ၊ ချစ်သားတို့။ ကိံ၊ အဘယ်ကြောင့်။ မဟန္တော၊ မျှားစွာသော။ ဒေ၀သန္နိ ပါတော၊ နတ်တို့စည်းဝေးကြသနည်း။ ဣတ၀ဝုတ္တော၊ဤသို့ဆိုသည်ရှိသော်။ တမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ အာရောစေသုံ၊ ကြားလျှောက်ကုန်၏။တာတ၊ ချစ်သားတို့။ ဣမေသံ ပဏ္ဍာနံ၊ ဤပြဿနာတို့၏၊ အတ္ထံ၊ အကြောင်းကို။ အညောပိ၊တစ်ပါးသောသူသည်လည်း။ဇာနိတုံ၊သိခြင်းငှာ။နသက္ကောတိ၊ မတတ်နိုင်။ ဧတေ၊ ဤပြဿနာတို့သည်။ ဗုဒ္ဓဝိသယာ၊ ဘုရားတို့၏အရာ သာတည်း။ သတ္ထာပန၊ မြတ်စွာဘုရားသည်ကား။ ဧတရဟိ၊ယခုအခါ၌။ ကဟံ၊အဘယ်အရပ်၌။ ဝိဟရတိ၊ နေသနည်း။ဣတိပုစ္ဆိတွာ၊ဤသို့မေး၍။ ဧတ၀ဝေ၊ ၌။ ဝိဟရတိ၊၏။ ဣတိသုတွာ၊ ဤသို့ကြားသောကြောင့်။ဃေ၊ လာကြကုန်။ တဿ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ဂမိဿာ– မာတိ၊ သွားကုန်အံ့ဟူ၍။ဝေ၀ဒုဂဏောဟိ၊ နတ်အပေါင်းတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ရတ္ထိဘာဂေ၊ ညဉ့်အဖို့၌။ သကလံ ဧတ၀ဝနံ၊ အလုံးစုံသော ဧတ၀ဝန် ကျောင်းတော်ကို။ ဩဘာသေတွာ၊ ကိုယ်ရောင်ကိုယ်ဝါဖြင့် ထွန်းလင်း စေ၍။ သဏ္ဌာရံ၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်၍။ ဝန္ဒိတွာ၊ ရှိခိုး၍။ ဧကမန္တံ၊ တင့်အပ်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌။ ဌိတော၊ ရပ်သည်ရှိသော်။မဟာရာဇ၊ မြတ်သော သိကြားမင်း။ ကိံ၊ အဘယ်ကြောင့်။ မဟတာ၊ မျှားစွာသော။

ဒေဝသံဃေန၊ နတ်အပေါင်းနှင့်တကွ။ အာဂတောဝ၊ လာသည်။ အသိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ကျွတ်ဝုဋ္ဌေ၊ ဤသို့မေးသည်ရှိသော်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဒေဝဂဏေန၊ နတ်အပေါင်းသည်။ ကျွမေနာမ ပဉ္စာ၊ ဤပြဿနာတို့ကို။ သမုဒ္ဒာပိဘာ၊ ဖြစ်စေကုန်၏။ အညော၊ တစ်ပါးသောသူသည်။ ဣမေသံ၊ ဤပြဿနာတို့၏။ အတ္ထံ၊ အကြောင်းကို။ ဇာနိတုံ၊ သိခြင်းငှာ။သမတ္ထော-နာမ၊ စွမ်းနိုင်သောသူမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ နော၊ ငါတို့အား။ ဣမေသံ၊ ဤပြဿနာတို့၏။ အတ္ထံ၊ အကြောင်းကို။ ပကာသေထ၊ ပြတော်မူပါကုန်လော့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့နားတော်လျှောက်၏။

သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောသိကြားမင်း။ သာဓု၊ကောင်း၏။ဟိ ၊ထိုစကားသင့်စွ။မယာ၊ ငါဘုရားသည်။ပါရေမိယော၊ ပါရမီတို့ကို။ပူရေတွာ၊ ဖြည့်၍။မဟာပရိစ္စာဂေ၊ စွန့်ခြင်းကြီးငါးပါးတို့ကို။ ပရိစ္စဇိတွာ၊ စွန့်၍။ တုမှာဒိသာနံ၊ သင်ကဲ့သို့ သဘောရှိသောသူတို့၏။ ကခ်ဏ္ဍေ ဒုဒနတ္ထမေဝ၊ ယုံမှားခြင်းကို ဖျောက်ခြင်းအကျိုးငှာသာလျှင်။ သဗ္ဗ-ညုတညာဏံ၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်ကို။ ပဋ္ဌိဝိဒ္ဓံ၊ ထိုးထွင်း၍ သိရပြီ။ ဟိ၊ ထို စကားသင့်စွ။တယာ၊ သင်သည်။ ပုစ္ဆိတပဉ္ဍသ၊ မေးအပ်သောပြဿနာ၏။ အတ္ထော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ သဗ္ဗဒါနနိ၊ အလုံးစုံကုန်သော အလှူတို့တွင်။ ဓမ္မဒါနံ၊ တရားအလှူသည်။ သေဋ္ဌံ၊ မြတ်၏။ သဗ္ဗရသာနံ၊ အလုံးစုံသောအရသာတို့တွင်။ဓမ္မရသော၊ တရားအရသာသည်။သေဋ္ဌော၊ မြတ်၏။သဗ္ဗရတီနံ၊ အလုံးစုံသောမွေ့လျော်ခြင်းတို့တွင်။ ဓမ္မရတိ၊ တရားဌ် မွေ့လျော်ခြင်းသည်။ သေဋ္ဌော၊ မြတ်၏။ တဏှက္ခယော၊ တဏှာ၏ကုန်ရာ ဖြစ်သော။ အရဟတ္တံပန၊ အရဟတ္တဖိုလ်သည်ကား။ သမ္ပါပကတ္တာ၊ နိဗ္ဗာန် သို့ရောက်စေတတ်သောကြောင့်။သေဋ္ဌောယေဝ၊ မြတ်သည်သာလျှင်တည်း။ ကွတိ ဝတ္ထာ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍။ ကွမံ ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။

(ဂ) (၃၅) သက္ကာ၊ အလှူလက်ဦးပေးတတ်စွာသော သိကြားမင်း။ သဗ္ဗ-ဒါနံ၊ သက်နှိုး ဆွမ်း ကျောင်း စသောအားဖြင့်။ 'အလုံးစုံသောအလှူကို။ ဓမ္မဒါနံ၊ တရားတော်ကို ဟောခြင်း သင်ကြားပို့ချခြင်း စသောအားဖြင့်ဖြစ် သောဓမ္မဒါနသည်။ဇိနာတိ၊ အောင်၏။ သဗ္ဗရသံ၊ ပစ္စည်းအရသာစသော အလုံးစုံသော အရသာကို။ ဓမ္မရသော၊ ဗောဓိပက္ခိယသုံးဆယ်ခုနစ်ပါးဟူ သောဓမ္မရသည်။ ဟနည်းကား။ ဓမ္မရသော၊ ကိုးပါးသောလောကုတ္တရာ တဏှာဟည်းဟူသောအရသာသည်။ ဇိနာတိ၊ ၏။ သဗ္ဗရတ္တိ၊ သားမယား

တို့၌ နှစ်သက်ခြင်း,ကခြင်း,သီခြင်းစသည်ကို နှစ်သက်ခြင်း,ဥစ္စာစည်းစိမ်ကို နှစ်သက်ခြင်းစသော အလုံးစုံသော နှစ်သက်ခြင်းကို။ ဓမ္မရတိ၊ တရားတော်ကို ဟောသောသူ, နာသောသူ, ကြားသောသူ, ဆောင်ရွက်သောသူတို့၏ အတွင်း၌ဖြစ်သော ဓမ္မပီတိတည်းဟူသော နှစ်သက်ခြင်းသည်။ ဇိနာတိ၊ အောင်၏။ တဏှာက္ခယော၊ တဏှာကို အကြွင်းမဲ့ကုန်စေတတ်သော အရဟတ္တမဂ်၏ အဆုံးဖြစ်သော အရဟတ္တဖိုလ်သည်။ သဗ္ဗဒုက္ခံ၊ အလုံးစုံသောဝဋ္ဋဆင်းရဲကို။ ဇိနာတိ၊ အောင်၏။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဟောတော်မူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ သဗ္ဗဒါနံ ဓမ္မဒါနန္တိ၊ ကား။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ စက္ကဝါဠဂဗ္ဘေ၊ စကြဝဠာတိုက်၌။ ယာဝဗြဟ္မလောကာ၊ ဗြဟ္မာ့ပြည်တိုင်အောင်။ နိရန္တရံကတွာ၊ အစဉ်မပြတ်ပြု၍။ သန္ဓိသိန္နာနံ၊ စည်းဝေးကုန်သော။ ဗုဒ္ဓပစ္စေကဗုဒ္ဓခီဏာသဝါနံ၊ ဘုရားပစ္စေကဗုဒ္ဓါရဟန္တာတို့အား၊ ကဒလိဂဗ္ဘသဒိသာနိ၊ ငှက်ဗျောဖူးညွှန့်နှင့်တူကုန်သော။ စီဝရာနိ၊ သင်္ကန်းတို့ကို။ သစေပိ ဒဒေယျ၊ အကယ်၍ လှူငြားအုံ့။ တသ္မိံ သမာဂမေ၊ ထိုအစည်းအဝေး၌၊ စတုပ္ပဒိကာယ ဂါထာယံ၊ လေးပုဒ်ရှိသော ဂါထာဖြင့်။ ကတာနုမောဒနာဝ၊ ပြုအပ်သောအနုမောဒနာတရားသည်လျှင်။ သေဋ္ဌာ၊ မြတ်၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ တံဒါနံ၊ ထိုအလှူသည်။ စာသာ ဂါထာယ၊ ထိုဂါထာကိုဟောခြင်း၏။ သောဠသိ ကလံ၊ တစ်ဆယ် ခြောက်စိတ်စိတ်၍ တစိတ်သောအကျိုးကိုမျှ။ နာဂဃတိ၊ အဖိုးမထိုက်။ ဝေါ ဤသို့။ ဓမ္မသ၊ တရားတော်ကို။ ဒေသနာပိ၊ ဟောခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ဝါစနံပိ၊ သင်ခြင်းဈေးခြင်းသည်လည်းကောင်း။ သဝနံပိ၊ နာခြင်းသည်လည်းကောင်း။ မဟန္တံ၊ မြတ်သောအကျိုးရှိ၏။ ယေနစ ပုဂ္ဂလေန၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း။ ဗဟုနံ၊ များစွာသောသူတို့ကို။ တံ ဓမ္မသဝနံ၊ ထိုတရားနာခြင်းကို။ ကာရိတံ၊ ပြုအပ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အားသာလျှင်။ အာနိသံသော၊ အာနိသင်္သသည်။ မဟာ၊ များစွာ၏။ တထာရူပါယ ဧဝ ပရိသာယ၊ ထိုသို့သဘောရှိသောပရိသတ်၌သာလျှင်။ ပဏီတပိဏ္ဍပါတဿ၊ မွန်မြတ်သောဆွမ်းဖြင့်၊ ပတ္တော၊ သပိတ်၌။ ပူရေတွာ၊ ပြည့်စေ၍။ ဒိန္နဒါနတောပိ၊ ပေးအပ်သောဆွမ်းအလှူထက်လည်းကောင်း။ သပ္ပိတေသာဒီနိ၊ ထောပတ် ဆီ စသည်တို့ဖြင့်။ ပတ္တေ၊ သပိတ်၌။ ပူရေတွာ၊ ပြည့်စေ၍။ ဒိန္နတေသဇ္ဇဒါနသောပိ၊ ပေးအပ်သော ဆေးဟူသော အလှူထက်လည်းကောင်း။ မဟာဝိဟာရသဒိသာနံ၊ ဘိဟိုဠ်ကျွန်း၌ မဟာဝိဟာရကျောင်းနှင့်တူကုန်သော။ ဝိဟာ-

ရာနဲ့၊ ကျောင်းတို့ကိုလည်းကောင်း။ လောဟပါသာဒသဒိသာနံ၊ ကြေး ပြာသာဒ်နှင့်တူကုန်သော။ ပါသာဒါနဲ့၊ ပြာသာဒ်တို့ကိုလည်းကောင်း။ အနေကာနိ၊ များစွာကုန်သော။ သတသဟဿာနိ၊အသိန်းသောကျောင်း အသိန်းသောပြာသာဒ်တို့ကို။ ကာရေတွာ၊ဆောက်စေ၍။ဒိန္နသေနာသန-ဒါနတောပိ၊ ပေးလှူအပ်သောကျောင်းဟူသော အလှူထက်လည်းကောင်း အနာထပိဏ္ဍိကာဒိဟိ၊ အနာထပိဏ်သူဌေးစသော သူတို့သည်။ဝိဟာရေ၊ ဆောက်အပ်သောကျောင်းတို့ကို။အာရဇ္ဇ၊အကြောင်းပြု၍။ကတပရိစ္စာဂ-တောပိ၊ ပြုအပ်သော စွန့်ကြဲခြင်းထက် လည်းကောင်း။ အန္တမသော၊ သဖြင့်။ စတုပ္ပဒိကာယ ဂါထာယ၊ လေးပုဒ်ရှိသော ဂါထာဖြင့်။ အနု-မောဒနာဝသေနာပိ၊ အနုမောဒနာ၏ အစွမ်းအားဖြင့်လည်း။ ပဝတ္တိတံ၊ ဖြစ်စေအပ်သော။ ဓမ္မဒါနမေव၊ တရားအလှူသည်သာလျှင်။ ဝရံ သေဋ္ဌံ၊ မြတ်၏။ ကိံ ကာရဏာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ ဟိ၊ သင့်စွ။ ဒေ-ရူပါနိ ပုညာနိ၊ ဤသို့သင့်တော်ရှိသော ကောင်းမှုတို့ကို။ကရောန္တာ၊ပြုကုန်သောသူတို့သည်။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ သုတ္တာဝ၊ နာရသောကြောင့်သာလျှင်။ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏။အသ္မိတ္ဝာ၊ မကြားနာရသောကြောင့်။နော၊မပြုကုန်။ ဟိ၊ သင့်စွ။ ဣမေ သတ္တာ။ ဤသတ္တဝါတို့သည်။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ သစေနု-သုဏောယျုံ၊ အကယ်၍ မနာရကုန်အုံ့။ ဥဒ္ဓုက္ခံမတ္တံ၊ တဟင်းချိုမျှသော၊ ယာဂုံပိ၊ ယာဂုကိုလည်းကောင်း။ ကဌဋ္ဌမတ္တံ၊ တစ်ယောက်မမျှသော။ ဘတ္တံပိ၊ ဆွမ်းကိုလည်းကောင်း။နဒေယ္ယေ၊ မလှူရာ။ ဣမိနာ ကာရဏေန၊ ဤသို့သောအကြောင်းကြောင့်။ သဗ္ဗဒါနေဟိ၊အလုံးစုံသောအလှူတို့ထက်။ ဓမ္မဒါနမေဝ၊ တရားအလှူသည်သာလျှင်။ သေဋ္ဌံ၊ မြတ်၏။အပိစ အပရော နယော၊နည်းတစ်ပါးကို။မယာ၊ငါအဋ္ဌကထာဆရာသည်။ ဝုစ္စတေ၊ဆိုဦးအုံ့။ ဗုဒ္ဓေစ၊ဘုရားတို့ကိုလည်းကောင်း။ပစ္စေကဗုဒ္ဓေစ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့ကိုလည်း ကောင်း။ ဌပေတွာ၊ ထား၍။ သကလကပ္ပံ၊ အလုံးစုံသော ဘဒ္ဒကပ်ကမ္ဘာ ကာလပတ်လုံး။ ဒေဝေ ဝယဿန္တေ၊ အလျဉ်မပြတ် မိုးရွာသည် ရှိသော်။ ဥဒကဝိန္ဒုနိ၊ မိုးပေါက်တို့ကို။ ဂဏေတုံ၊ ရေတွက်ခြင်းငှာ။ သမတ္ထာယ-ပညာယ၊ စွမ်းနိုင်သောပညာနှင့်။ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်သော။သာရိ ပုတ္တာဒယောပိ၊ သာရိပုတ္တရာ အစရှိကုန်သော အရှင်မြတ်တို့သည်လည်း။ အတ္တနော ဓမ္မတာယ၊ မိမိသဘောအားဖြင့်။ သောတာပတ္တိ ဖလာဒိနိ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ် အစရှိသည်တို့ကို။ အဓိဂန္တုံ၊ ရခြင်းငှာ။ နာသက္ခိံသု၊ မတတ်နိုင်ကုန်။ အာသီဒိတ္ထေရာဒီဟိ၊ အသီဒိထေရ် အစရှိကုန်သောသူတို့

သည်။ ကထိကဓမ္မံ၊ ဟောအပ်၎သောတရားကို။သုတ္တာ၊ နာရ၍။ သောတာ-ပတ္တိဖလံ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်ကို။ သစ္ဆိကရိ ံသု၊ မျက်မှောက် ပြုကုန်၏။ သတ္ထုဓမ္မဒေသနာယ၊မြတ်စွာဘုရား၏ တရားဒေသနာဖြင့်။သာဝကပါရမီ ဉာဏံ၊ သာဝကပါရမီဉာဏ်ကို။ သစ္ဆိကရိ ံသု၊ မျက်မှောက် ပြုကုန်၏။ ဣမိနာပိ ကာရဏေန၊ ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း။မဟာရာဇ၊မြတ်သော သိကြားမင်း။ ဓမ္မဒါနမေव၊ တရားအလှူသည်သာလျှင်။ သေဋ္ဌံ၊ မြတ်၏။ တေန၊ ထို့ကြောင့်။ သဗ္ဗဒါနံ ဓမ္မဒါနံ ဇိနာတိ၊ ဇိနာတိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ဟောအပ်ပြီ၊

ဂန္ဓရသာဒယော၊အနံ့ အရသာအစရှိကုန်သော။သဗ္ဗေပိရသာ၊အလုံးစုံ သော အရသာတို့သည်လည်း။ ဥက္ကံ သတော၊ အလွန်အားဖြင့်။ ဒေဝ-တာနံ၊ နတ်တို့၏။ သုဓာဘောဇနရသောပိ၊ သုဓာဘုတ် အရသာသည် လည်း။ သံသာရဝဋ္ဋေ၊သံသရာဝဋ်ဆင်းရဲ၌။ပါတေတွာ၊ ကျစေ၍။ဒုက္ခာ-နုဘဝနသော၊ ဒုက္ခဝေဒနာကို ခံစားရခြင်း၏ သာလျှင်။ ပစ္စယော၊ အကြောင်းဖြစ်၏။ သတ္တာတိ သဗ္ဗောဓိပက္ခိယ ဓမ္မသင်္ခါတော၊ သုံးဆယ် ခုနစ်ပါးသော ဗောဓိပက္ခိယတရားဟု ဆိုအပ်သော၊ ယောပနေသ ယော ပန ဧသော ဓမ္မရသောစ၊ အကြင်ဓမ္မရသသည်လည်းကောင်း။နဝ လော ကုတ္တရဓမ္မသင်္ခါတော၊ ကိုးပါးသော လောကုတ္တရာတရားဟုဆိုအပ်သော။ ယောပန ဧသော ဓမ္မရသောစ၊ အကြင်ဓမ္မရသသည်လည်းကောင်း။အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ အယမေဝ၊ ဤဓမ္မရသည်သာလျှင်။ သဗ္ဗရသာနံ၊ အလုံးစုံသောအရ

(၅)သာတို့ထက်။ သေဋ္ဌော၊ မြတ်၏။တေန၊ထို့ကြောင့်။ သဗ္ဗရသံ ဓမ္မရသော ဇိနာတိကိ ဇိနာတိဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ဟောအပ်ပြီ။ ပုဗ္ဗဏှတိ၊သားဌမ္မေ့လျော်ခြင်းသည်။ဓိတုရတိ၊သမီးဌမ္မေ့လျော်ခြင်း။ဓနရတိ၊ဥစ္စာဌမ္မေ့လျော်ခြင်း ဣတ္ထိရတိ၊ မိန်းမဌ မ္မေ့လျော်ခြင်း။ နစ္စဂီဘဝါဒိတာ ဒိရတိပဘေဒါ၊ ကခြင်း သီခြင်း တီးမှုတ်ခြင်း စသည်ဌမ္မေ့လျော်ခြင်းအပြားရှိသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော၊အနေကပဘေဒါ၊များသောအပြားရှိကုန်သော။ယဝေသာ ရတိ၊အကြင်မ္မေ့လျော်ခြင်းတို့သည်။ သန္ထိ၊ကုန်၏။သာဇိ၊ထိုမ္မေ့လျော်ခြင်း သည်လည်း။ သံသာရဝဋ္ဋေ၊ သံသရာဝဋ်ဆင်းရဲ၌။ ပါတေတွာ၊ ကျစေ၍။ ဒုက္ခာနုဘဝနသော၊ ဒုက္ခဝေဒနာကို ခံစားရခြင်း၏သာလျှင်။ ပစ္စယော၊ အကြောင်းဖြစ်၏။ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ကထေန္တသဝါ၊ ဟောသော်သူ၏ လည်းကောင်း။ သုဏန္တသဝါ၊နာသောသူ၏လည်းကောင်း။ဝါစေန္တသ၊ ဝါ၊ သင်သောပို့ချသောသူ၏ လည်းကောင်း။ အန္တော၊ ကိုယ်တွင်းဌ။

ဥပ္ပဇ္ဇမာနာ၊ ဖြစ်သော။ ယာပနေသာ ပီတိ၊ အကြင်ပီတိသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သာပီတိ၊ ထိုပီတိသည်။ ဥဒဂ္ဂဘာဝံ၊ တက်ကြွသောကိုယ် ရှိသည်၏ အဖြစ်ကို။ ဇနေတိ၊ ဖြစ်စေ၏။ အဿုနိ၊ မျက်ရည်တို့ကို။ ပဝတ္တေတိ၊ ယိုစေ၏။ လောမဟံသနံ၊ ကြက်သီးမွေးညင်းထခြင်းကို။ ဇနေတိ၊ ဖြစ်စေ၏။ သာအယံပီတိ၊ ထိုပီတိသည်။ သံသာရဝဋ္ဋ၊ သံသရာဝဋ်ဆင်းရဲ၏။ အန္တံ၊ အဆုံးကို။ ကတ္တာ၊ ပြု၍။ အရဟတ္တာ။ ပရိယောသာနာ၊ အရဟတ္တဖိုလ် အဆုံးရှိသည်တိုင်အောင်။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သဗ္ဗရတိနံ၊ အလုံးစုံသော မွေ့လျော်ခြင်းတို့ထက်။ ဧဝရူပါ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ မမ္မရတိယေဝ၊ တရားဟူသော မွေ့လျော်ခြင်းသည်သာလျှင်။ သေဋ္ဌော၊ မြတ်၏။ ဘေန၊ ထိုကြောင့်။ သဗ္ဗ-ရတိ ဓမ္မရတိ ဇိနာတိ၊ ဇိနာတိဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ဟောအပ်ပြီ၊ တဏှာကွယောပန၊ တဏှာ၏ ကုန်ရာဖြစ်သော သဘာဝတရားမည်သည်ကား။ တဏှာယ၊ တဏှာသည်။ ခယန္တေ၊ ကုန်သည်ရှိသော်။ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်သော။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်စိတ်သည်။ သကလသာပိ၊ အလုံးစုံလည်း ဖြစ်သော။ ဝဋ္ဋ-ဒုက္ခဿ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲကို။ အဘိဘဝနတော၊ နှိပ်နင်းခြင်းကြောင့်။ သဗ္ဗသေဋ္ဌ-မေဝ၊ အလုံးစုံတို့ထက် မြတ်သည်သာလျှင်တည်း။ ဘေန၊ ကြောင့်။ တဏှက္ခ-ယော သဗ္ဗဒုက္ခံ ဇိနာတီတိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ဟောအပ်ပြီ။

ဝေ၊ ဤသို့။ သတ္ထုရိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ကုမိသာဂါထာယ၊ ဤဂါထာ ဖြင့်။ အတ္ထံ၊ အနက်ကို။ ကထေန္တေ ယေဝ၊ ဟောစဉ်ပင်လျှင်။ စတုရာသီတိ-ယာ ပါဏသဟဿာနံ၊ ရှစ်သောင်းလေးထောင်သော သတ္တဝါတို့အား။ ဓမ္မာဘိသမယော၊ သစ္စာလေးပါးတို့ကိုသိသည်။ အဟောသိ၏။ သဏ္ဌာ-ပိ၊ သည်လည်း။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဓမ္မကထံ၊ တရားစကားကို။ သုတ္တာ၊ ကြား၍။ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဝန္ဒိတ္တာ၊ ရှိခိုး၍။ ဧဝံ အာဟ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဧဝံ ဧဝ ဣကေနာမ၊ ဤတရားဟူ သော အလှူသည် အလုံးစုံသောအလှူထက် အကြီးမည်သော။ ဓမ္မဒါနေ၊ တရားဟူသောအလှူကို လှူရာ၌။ ကိမတ္ထံ၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်၊ အမှာ-ကံ၊ အကျွန်ုပ်တို့အား။ ပတ္ထေ၊ အဖို့ဝေခြင်းကို။ နဒါပေထ၊ မပေးဝေပဲ နေလေကုန်ဘိသနည်း။ ကုတော ပဋ္ဌာယ၊ ဤနေ့မှစ၍၊ ဘိက္ခုသံဃသ၊ ရဟန်းသံဃာအား။ ကထေတွာ၊ ဟောပြီး၍၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ နော၊ အကျွန်ုပ်တို့အား။ ပတ္ထေ၊ အဖို့ကို။ ဒါပယ၊ ပေးဝေကုန်လော၊ ကုတော၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ သတ္ထာ၊ သည်။ တဿ ဝစနံ၊ ထိုသိကြားစကားကို။ သုတ္တာ၊

ကြား၍။ ဘိက္ခုသံဃံ၊ ကို။ သန္ဓိဝါတေတွာ၊ စည်းဝေးစေ၍။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဇ္ဇ၊ ယခုနေ့ကို။ အာဒိ ကတွာ၊ အစပြု၍။ မဟာဓမ္မသာ ပနံဝါ၊ များစွာသော တရားနာခြင်းကို လည်းကောင်း။ ပါကတိကဓမ္မသာ ဝနံဝါ၊ ပကတိသော တရားနာခြင်းကိုလည်းကောင်း။ ဥပနိသိန္နကထံ ဝါ၊ အနီးဌာ ချဉ်းကပ်သည်အား ဟောခြင်းကိုလည်းကောင်း။ အန္တမသော၊ အယုတ် သဖြင့်။ အနုမောဒနံပိ၊ အနုမောဒနာကိုလည်း။ ကထေတွာ၊ ဟော ပြီး၍။ သဗ္ဗသတ္တာနံ၊ ခပ်သိမ်းသော သတ္တဝါတို့အား။ ပတ္တိ၊ အဖို့ပေးဝေ ခြင်းကို။ ဒဒေယျာထ၊ ပေးကုန်လော့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဟောတော် မူ၏။

ဒသမံ၊ သော။ သက္ကပဉ္စ ဝတ္ထု၊ ဝတ္ထုသည်။

ဣတိ သမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

*

၂၄-တဏှာဝဂ္ဂ၊ ၁၁-အပုတ္တကသေဋ္ဌိဝတ္ထု

(သက္ကပဉ္စဝတ္ထုဌာ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာတို့၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာ ကို ပြုပြီး၍ ပုဏ္ဏကသူဌေး ဝတ္ထုဌာ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ တို့၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုလိုသော အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသ ဆရာသည် ဟနန္တိ ဘောဂေါ စသောပါဠိကို မိန့်သတည်း။)

ဟနန္တိ ဘောဂါတိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ စသော ဤတရားဟောခြင်းကို။ သတ္ထာ၊ သည်။ ဇေတဝနေ၊ ၌။ ဝိဟရန္တော၊ မူစဉ်။ အပုတ္တက သေဋ္ဌိ နာမ၊ သားမရှိသော သူဌေးမည်သည်ကို။ အာရဗ္ဘ၊ ၍။ ကထေသိ၊ ၏။

ကိရ၊ အကျယ်ဆိုဦးအံ့။ တဿ၊ ထိုသူဌေး၏။ ကာဠကိရိယံ၊ သေ ခြင်းကို။ သုတ္တာ၊ ကြား၍။ ရာဇာပသေနဒိ ကောသလော၊ ကောသလမင်း ကြီးသည်။ အပုတ္တကံ၊ သားမရှိသောသူ၏။ သာပတေယ္ယံ၊ ဥစ္စာနှစ်သည်။ ကဿ၊ အဘယ်သူအား။ ပါပုဏာတိ၊ ရောက်သနည်း။ ဣတိ ပုစ္ဆိတွာ၊ ဤသို့ အမတ်တို့ကို မေးသောကြောင့်။ ရညော တိ၊ မင်းအား သာထိုက်၏ ဟူသောစကားကို။ သုတ္တာ၊ ကြား၍။ သတ္တဟိဒိဝသေဟိ၊ ခုနစ်ရက်တို့ဖြင့်။ တဿ၊ ထိုအပုတ္တကသူဌေး၏။ ဂေဟတော၊ အိမ်မှ။ ဓနံ၊ ဥစ္စာကို။ ရာဇ-ရာလံ၊ မင်းအိမ်သို့။ အဘိဟရာပေတွာ၊ ဆောင်စေ၍။ ရာဇာ၊ သည်။ သတ္ထု၊ ၏။ သန္ဓိကံ၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်ခြင်းကြောင့်။ မဟာရာဇာ၊ မြတ်သော မင်းကြီး။ တံ၊ သင်သည်။ ဟန္ဒ၊ ယခုအခါ၌။ ဒိဝါ ဒိဝဿ၊ နေ့တောတော

ကြီးဋ္ဌ။ ကုတော၊ အသယ်မှာ။ အာဂစ္ဆသိနု၊ လာခဲ့သနည်း။ ဣတိဝုတ္တော၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူသည်ရှိသော်။ ဘဂ္ဂေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဣဒ သာဝတ္ထိယံ၊ ဤသာဝတ္ထိပြည်၌။ သေဋ္ဌိဂဟပတိ၊ အပုတ္တကသူဌေးသည်။ ကာလကတော၊ သေခဲ့ပါ၏။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ အပုတ္တကံ၊ သားမရှိသော။ တံ သာပတေယျံ၊ ထိုဥစ္စာနှစ်ကို။ ရာဇဂေဟေ ပုရံ၊ နန်းတော်တွင်းသို့။ အဘိဟရိတွာ၊ ဆောင်ပြီး၍။ အာဂစ္ဆာမိ၊ လာခဲ့ပါ၏။ ဣတိ အာဒီနိ၊ ဤသို့စသော စကားတို့ကို။ အာဟ၊ လျှောက်၏။ သမ္ဘံ၊ အလုံးစုံသော အကျယ်စကားကို။ သုတ္တော၊ ပါဠိတော်၌။ အာဂတနယေနေဝ၊ လာသောနည်းဖြင့် သာလျှင်။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။

(၅) သော၊ ထိုအပုတ္တကသူဌေးသည်။ သုဝဏ္ဏပါတိယာ၊ ရွှေခွက်ဖြင့်။ နာနဂ္ဂရသဘောဇနေ၊ အထူးထူးမြတ်သော အရသာရှိသောဘောဇဉ်ကို။ ဥပနီတေ၊ ဆောင်ပို့ခဲ့သည်ရှိသော်။ ဧဝရူပံ နာမ၊ ဤသို့သဘောရှိသော ဘောဇဉ်ခဲဖွယ်ကို။ မနုဿာ၊ လူတို့သည်။ ဘုဉ္ဇန္တိ ကိရ၊ စားကုန်ကြသလော။ ဘုဉ္ဇေ၊ သင်တို့သည်။ မယာ၊ ငါနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဣမသ္မိံ ဂေဟေ၊ ဤအိမ်၌ ကေဋ္ဌံ၊ ပြက်ရယ်ကို၊ ကရောထ၊ ပြုကြကုန်သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုလျက်။ ဘောဇနေ၊ ဘောဇဉ်ကို။ ဥပဋ္ဌိတေ၊ အနီးဌာနတည်ခဲ့သည်ရှိသော်။ လေဠုဒဏ္ဍာဒီဟိ၊ အုတ်ခဲလှန်ကန်စသည်တို့ဖြင့်။ ပဟရိတွာ၊ ပုတ်ခတ်၍။ ပလာပေတွာ၊ ပြေးစေ၍။ ဣဒံ၊ ဤအရသာနှင့်ပြည့်စုံသော ဘောဇဉ်သည်။ မနုဿာနံ၊ လူတို့၏။ ဘောဇနံ၊ ဘောဇဉ်ဟည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုလျက်။ ဗိဠင်ဒုတိယံ၊ ပအုန်းရည်ဟင်းလျှင် နှစ်ခုမြောက်ဖြစ်သော။ ကဏာဇကံ၊ ဆန်ကွဲထမင်းကို။ ဘုဉ္ဇတိ၊ စား၏။ မနာပေသု၊ နှစ်သက်ဖွယ်ရှိကုန်သော။ ဝတ္ထယာနဆတ္တေသု၊ အဝတ်ပုဆိုးယာဉ်ထီးတို့ကို။ ဥပဋ္ဌာပိတေသု၊ ဆောင်ခဲ့ကုန်ရှိသော်။ ကေမနုဿ၊ ထိုလူတို့ကို။ လေဠုဒဏ္ဍာဒီဟိ၊ အုတ်ခဲလှန်ကန် စသည်တို့ဖြင့်။ ပဟရန္တော၊ ပုတ်ခတ်လျက်။ ဝလာပေတွာ၊ ပြေးစေ၍။ သာဏာနိ၊ ပိုက်ဆံလျှော်ဖြင့်ပြီးကုန်သော အဝတ်တို့ကို။ ခာရေတိ၊ ဝတ်၏။ ဇဋိရရထကေန၊ ဆွဲမြည်သော ရထားဖြင့်။ ယာတိ၊ သွား၏။ ခာရိယ မာနေန၊ ဆောင်းအပ်သော။ ပဏ္ဏဆတ္တကေန၊ သစ်ရွက်ထီးဖြင့်။ ယာတိ၊ သွား၏။ ဣတိ ဝေါ၊ ဤသို့၊ ရညာ၊ မင်းသည်။ အာရောစိတေ၊ ကြားလျှောက်သည်ရှိသော်။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တဿ၊ ထိုအပုတ္တကသူဌေး၏။ ပုဗ္ဗကမ္မံ၊ ရှေးဘဝပြုအပ်သော မကောင်းမှုကံကို။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။

မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး။ သော၊ ထိုအပုတ္တကသူဌေးသည်။ ဘူတ-ပုဗ္ဗံ၊ ရှေးဦးဖြစ်ဘူးပြီး၊ သေဋ္ဌိဂဟပတိ၊ သူဌေးသူကြွယ်သည်။ တဂရသိခိ-နာမ၊ တဂရသိခိအမည်ရှိသော၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓံ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါကိုး။ ပိဏ္ဍာပါတေန၊ ဆွမ်းဖြင့်။ ပဋိပါဒေသိ၊ စီရင်စေ၏။ သမဏာသု၊ ပစ္ဗဇိတပုဒ္ဓါ ရဟန်းအား။ ပိဏ္ဍံ၊ ဆွမ်းကို။ ဒေထ၊ ပေးလှူပါကုန်လော့။ ဣတိ ဝတ္တွာ၊ ဤသို့ဆိုလျက်။ သော၊ ထိုသူသည်။ အာသနာ၊ နေရာမှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ ပဏ္ဍာမိ၊ ဖဲ၏။ အာသဒ္ဓေ ဗာလေ၊ သဒ္ဓါတရားရှိသဖြင့် မလိမ္မာသော။ တသ္မိံ၊ ထိုပုဏ္ဏားသူကြွယ်သည်။ ဝေဝတ္တွာ၊ ဤသို့လှူပါကုန်လော့ဟုဆို၍။ ပဏ္ဍန္တေ၊ ဖဲသည်ရှိသော်။ တသ္မာ၊ ထိုပုဏ္ဏားသူကြွယ်၏။ သဒ္ဓါသမ္ပန္နာ၊ သဒ္ဓါတရားနှင့်ပြည့်စုံသော။ ဘရိယာ၊ မယားသည်။ ဣမသ္မာ၊ ဤသူဌေး၏။ မုခတော၊ ခံတွင်းမှ ဒေယိတိ ဝစနံ၊ ပေးလော့ဟုဆိုသော စကားကို။ မေသုတံ၊ ငါ၏ ကြားခြင်းသည်။ ဝတ၊ စင်စစ်။ စိရဿံ၊ ကြာမြင့်ခြင်းရှိ၏။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ မမ၊ ငါ၏။ မနောရထံ၊ နှလုံးအလိုကို။ ပူရေန္တိ၊ ပြည့်စေလျက်။ ပိဏ္ဍာပါတံ၊ ဆွမ်းကို။ ဒဿာမိ၊ လှူအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓဿ၊ အရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၏။ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို။ ဂဟေတ္တာ၊ ယူ၍။ ပဏီတဘောဇနဿ၊ မွန်မြတ်သောဘောဇဉ်ဖြင့်။ ပူရေတ္တာ၊ ပြည့်စေ၍။ အဒါသိ၊ လှူ၏။ သော ပိ၊ ထိုသူဌေးသည်လည်း။ နိဝတ္ထမာနော၊ မင်းအားခစားရာမှ ပြန်ခဲ့သည်ရှိသော်။ တံ၊ ထိုပစ္စေကဗုဒ္ဓါကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ သမဏာ၊ ရှင်ရဟန်း။ ကိံ၊ အဘယ်သို့နည်း။ တေ၊ အရှင်ဘုရားအား။ ကိဉ္စိ၊ တစ်စုံတစ်ခုကို။ လဒ္ဓန္တိ၊ ရပါ၏လောဟု။ ပတ္တံ၊ ကို။ ဂဟေတ္တာ၊ ၍။ ပဏီတပိဏ္ဍာပါတံ၊ မွန်မြတ်သောဆွမ်းကို။ ဒိသ္မာ၊ ကြည့်ရာ၌ မြင်သောကြောင့်။ ဝိပ္ပဋိသာရီဟုတ္တာ၊ နှလုံးမသာယာရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝေဝစိန္တေသိ၊ ဤသို့ကြံ၏။ တေ ပိဏ္ဍာပါတံ၊ ထိုဆွမ်းကို။ ဒါသာဝေါ၊ ကျွန်တို့သည်လည်းကောင်း။ ကမ္မကရာဝေါ၊ အမှုလုပ်သောသူတို့သည်လည်းကောင်း။ ဘုဥ္ဇေယျုံ၊ စားရကုန်မူကား။ ရေ၊ မြတ်သေး၏။ တေ၊ ထိုကျွန်အမှုလုပ်သောသူတို့သည်။ ဣမံ၊ ဤဆွမ်းကို။ ဘုဥ္ဇိတ္တာ၊ စား၍။ မယံ ကမ္မံ၊ ငါ၏အမှုကို။ ကရိဿန္တိ၊ ပြုကုန်လတ္တံ့၊ အယံ ပန၊ ဤရဟန်းသည်ကား။ ဂန္ဓာ သွား၍။ ဘုဥ္ဇိတ္တာ၊ ၍။ နိဒ္ဒါယိဿတိ၊ အိပ်လတ္တံ့။ မေ။ ငါ၏။ သော ပိ ဏ္ဍပါ-တော၊ ထိုဆွမ်းသည်။ နဋ္ဌော၊ ပျက်ခဲ့ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့နှလုံးမသာယာဖြစ်၏။ သော၊ ထိုသူဌေးသည်။ သာဝတ္ထိစပန၊ အစ်ကို၏ကား။ ဂေဟတ္ထကံ၊ သားတစ်ယောက်ကို။ သာ ပတေ ၊ သား ဥစ္စာ၏။ ဟာ ရဏ ဟာ၊ အကြောင်းကြောင့်။ ဧဝိတာ၊ အသက်မှ။ ဝေါရောပေသိ၊ ချခဲ့ဟု ဟု။ သော၊ ထိုသူငယ်သည်။

အယ်၊ ထိုသူဌေး၏။ အဂ္ဂိလိ၊ လက်ညှိုးကို။ ဂဟေတွာ၊ ဆွဲ၍။ ဝိစရန္တော၊ သွားသည်ရှိသော်။ ကွမ်း၊ ဤဥမ္မာသည်။ မယ့်ပိတု၊ ငါ့အဘ၏။ သန္တက်၊ ဥစ္စာဖြစ်သော။ ယာနက်၊ လှည်းတည်း။ အဟံ၊ ဤနွားသည်။ တဿ၊ ထို ငါ့အဘ၏။ဂေါဏော၊ နွားတည်း။ ကွတိအာဒီနိ၊ ဤသို့စသောစကားတို့ ကို။ အာဟကိရ၊ ဆိုသတတဲ့။ အထ၊ ထိုနောက်မှ။ နံ၊ ထိုသူငယ်ကို။ သောဿေဋ္ဌိ၊ထိုသူဌေးသည်။ကွဒါနိ၊ယခုအခါ၌။တာဝ၊ရှေးဦးစွာ။သော ဤသူငယ်သည်။ ဧဝံဝဒေတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ ကွမယဿပန်၊ ဤသူငယ်၏ကား။ ဝုဒ္ဓပ္ပတ္တကာလေ၊ အရွယ်ကြီးခြင်းသို့ရောက်သောအခါ၌။ ကွမသ္မိ ဂေဟေ၊ ဤအိမ်၌။ ဘောဂေ၊ ဥစ္စာတို့ကို။ ကောရက္ခိဿတိတိ၊ အာဘယ်သူ စောင့် လတ္တံ့နည်းဟု။ ဝတ်၊ ထိုသူငယ်ကို။အာရည်း၊ တောသို့။ နေတွာ၊ဆောင်၍။ ကေသ္မိ ဂစ္ဆမူလေ၊ တစ်ခုသောချုံအနီး၌၊ ဂီဝါယ၊ လည်ကို။ ဂဟေတွာ၊ ဆွဲ၍။ မူလကန္ဒံဝိယ၊ သစ်မြစ်နုကဲ့သို့။ ဂီဝံ၊ လည်ကို။ ဂလိတွာ၊ လိမ်၍။ မာရေတွာ၊ သတ်၍။တတ္ထေဝ၊ ထိုချုံ၌သာလျှင်။ ဆာဒ္ဒေသိ၊စွန့်ပစ်၏။ကွဒ်၊ ဤသည်လျှင်။ အယ၊ ထိုသူဌေး၏။ ပဋ္ဌကမ္မံ၊ ရှေးမကောင်းမှုကံတည်း။ တေန၊ ထိုကြောင့်။ ယံဝစနံ၊ အကြင်။ "သော မဟာရာဇ သေဋ္ဌိဂဟပတိ– ။လ။ဘုဇ္ဇေယျုန္တိ" ဘုဇ္ဇေယျုံဟူသော စကားကို၊ ခေါ၊ စင်စစ်။ ဝုတ္တံ၊ ဟောအပ်ပြီ။

မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး။ သော သေဋ္ဌိဂဟပတိ၊ ထိုသူဌေး သူကြွယ်သည်။ တဂရသိခိ ပစ္စေကဗုဒ္ဓံ၊ ဂဂ်ရသိခိပစ္စေကဗုဒ္ဓါကို။ ပိဏ္ဍ ပါတေန၊ ဆွမ်းဖြင့်။ ပဋိပါဒေသိ၊ လှူ၏။တဿကမ္မဿ၊ထိုကောင်းမှုကံ၏။ ဝိပါကေန၊အကျိုးအားဖြင့်။သတ္တက္ခတ္တုံ၊ ခုနစ်ကြိမ်။ သုဂတိ သဂ္ဂလောကံ၊ သုဂတိဘဝဟု ဆိုအပ်သော နတ်ပြည်သို့၊ ဥပပဇ္ဇိ၊ ဖြစ်၏။ တဿေव– ကမ္မဿ၊ ထိုကုသိုလ်ကံ၏သာလျှင်။ ဝိပါကာဝသံသေန၊ အကျိုးအကြွင်း အားဖြင့်။ ကွမိသ္မာယေဝ သာဝတ္ထိယာ၊ ဤသာဝတ္ထိပြည်၌ သာလျှင်။ သတ္တက္ခတ္တုံ၊ ခုနစ်ကြိမ်။ သေဋ္ဌိတ္တံ၊ သူဌေး၏အဖြစ်ကို။ ကာရေသိ၊ ပြုစေ ၏။ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး။ သော သေဋ္ဌိဂဟပတိ၊ ထိုသူဌေး သည်။ ယံခေါ၊ အကြင်အလှူကို။ ဒတွာ၊ ပေး၍။ ပစ္ဆာ၊ နောက်၌။ဝိပ္ပဋိ- သာရီ၊ နှလုံးမသာယာရှိသည်။အဟောသိ၊ဖြစ်၏။ တေဝိဏ္ဍပါတံ၊ဤဆွမ်း ကို။ ဒါသာဝေါ၊ ကျွန်တို့သည်လည်းကောင်း။ ကမ္မကရာဝေါ၊ အမှုလုပ်တို့ သည်လည်းကောင်း။ ဘုဇ္ဇေယျုံ၊ စားရလေကုန်မူကား။ ဝရံ သာဒု၊ ကောင်းလေစု။ ကွတိ၊ ဤသို့ နှလုံးမသာယာရှိ၏။ တဿကမ္မဿ၊ ထို

အကုသိုလ်ကံ၏။ ဝိပါကေန၊ အကျိုးကြောင့်။ အယ၊ ထိုသူဌေးအား။ ဥဒ္ဒါရာယ၊ မြတ်သော။ ဘတ္တဘောဂါယ၊ ထမင်းကို စားခြင်းဌာ။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ နနမတိ၊ မည်ဆုတ်။ အသ၊ ထိုသူဌေးအား။ ဥဒ္ဒါရာယ ဝတ္ထုယာန ဘောဂါယ၊ သိမ်မွေ့နူးညံ့သောအဝတ်ကို။ သုံးဆောင်ခြင်း, တင့်တယ်ကောင်းမြတ်သောယာဉ်ကို သုံးဆောင်ခြင်းဌာ။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ နနမတိ၊ မည်ဆုတ်။ အသ၊ ထိုသူဌေးအား။ ဥဒ္ဒါရာနံ ပဌမံ၊ ပြန့်ပြောသောကာမဂုဏ်ငါးပါးတို့ကို။ ဘောဂါယ၊ သုံးဆောင်ခြင်းငှာ။ စိတ္တ၊ စိတ်သည်။ နနမတိ၊ မည်ဆုတ်။ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး။ သောသေဋ္ဌိဂဟပတိ၊ ထိုသူဌေးသည်။ ဘာတု၊ အစ်ကို၏။ ကေပုတ္တက၊ တစ်ယောက်တည်းသောသားကို။ သာပတေယျံ သ၊ ဥစ္စာ၏။ ကာရဏာ၊ အဲ့ကြောင်းကြောင့်။ ဇီဝိတာ၊ အသက်မှ။ ယံခေါ ဝေါရောပေသိ၊ အကြင်ကြောင့် သတ်၏။ ကသကမ္မဿ၊ ထိုဇာကုသိုလ်ကံ၏။ ဝိပါကေန၊ အကျိုးဖြင့်။ ဗဟူနိ ဝဿ-သတာနိ၊ များစွာကုန်သော နှစ်အရာတို့ပတ်လုံးလည်းကောင်း။ ဗဟူနိ-ဝဿသဟဿာနိ၊ များစွာကုန်သော နှစ်အထောင်တို့ ပတ်လုံးလည်းကောင်း။ ဗဟူနိ ဝဿသတသဟဿာနိ၊ များစွာကုန်သောနှစ်အသိန်းတို့ ပတ်လုံးလည်းကောင်း။ နိရယေ၊ ငရဲ၌။ ပစိတွာ၊ ကျက်ပြီး၍။ တတ်သော ဝ ကမ္မဿ၊ ထိုအကုသိုလ်ကံ၏သာလျှင်။ ဝိပါကာ ဝ သေသေန၊ အကျိုးကြွင်းအားဖြင့်။ အပုတ္တကံ၊ သားမရှိသော။ ဣမံ သာပတေယ္ယံ၊ ဤဥစ္စာကို၊ ရာဇကောသံ၊ မင်း၏ရွှေတိုက်တော်သို့။ ပဝေသန္တိ၊ ဝင်ကုန်၏။ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး။ တသ ခေါ ပန သေဋ္ဌိဿ ဂဟပတိဿ၊ ထိုအပုတ္တကသူဌေး၏။ ပုရာဏဘဏ္ဍ ပုညံ၊ ရှေးကောင်းမှုကံသည်လည်း။ ပရိက္ခီဏံ၊ ကုန်လေပြီ။ နဝဘဏ္ဍ ပုညံ၊ အသစ်သော ကောင်းမှုကံကိုလည်း။ အနုပစိတံ၊ ဆည်းပူးခြင်းမရှိ။ အဇ္ဇ ပန၊ ယခုအခါ၌ကား။ မဟာရာဇ၊ မင်းကြီး။ သေဋ္ဌိဂဟပတိ၊ သူဌေးသည်။ မဟာရောရုဝေ နိရယေ၊ မဟာရောရုဝငရဲ၌။ ပစ္စတိ၊ ခံရ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။

ရာဇာ၊ မင်းသည်။သတ္တုဝစနံ၊ ဘုရားစကားတော်ကို။ သုတ္တွာ၊ ကြား၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဘာရိယံ၊ ဝန်လေးသော။ ကမ္မံ၊ အကုသိုလ်ကံသည်၊ အဟော၊ အံ့ဖွယ်ရှိစွ။ ဘွာကေနာမဘောဂေ၊ ဤမျှလောက်သောစည်းစိမ်ဥစ္စာသည်။ ငိုဇမာနေ၊ ထင်ရှားရှိပါလျက်။ အတ္တနာ၊ မိမိသည်။ နေဝ ပရိ-ဘုဉ္ဇိ၊ မသုံးဆောင်။ တုမှာဒိသေ၊ အရှင်ဘုရားတို့ကဲ့သို့သော။ ဗုဒ္ဓေ၊ ဘုရားသည်။ ဓုရဝိဟာရေ၊ အနီးဌာ်ဖြစ်သော်ကျောင်းဌာ်။ ဝိဟရန္တေ၊ သီတင်းသုံး

နေပါလျက်။ ပုညကမ္မံ၊ ကောင်းမှုကံကို၊ နအကာသိ၊ မပြု။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ သတ္ထာ၊ သည်။ မဟာရာဇ၊ မင်းကြီး။ ဧတံ၊ ဤသင်လျှောက်သောစကားသည်။ ဧवं၊ ဤသို့လျှောက်တိုင်းမှန်၏။ ဒုမ္မေဓ ပုဂ္ဂ-လာနာမ၊ ပညာမရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့မည်သည်ကား။ ဘောဂေ၊ ဥစ္စာတို့ကို။ လဘိတ္ဝာ၊ ရ၍။ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို။ နဂဝသန္တိ၊ မရှာကုန်။ ဘောဂေ၊ ဥစ္စာတို့ကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ ဥပ္ပန္နတရာပန၊ ဖြစ်သောတရာသည်ကား။ ဧတေ၊ ဤပညာမရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ ဒီဃရတ္တံ၊ ရှည်ကြာစွာသော ကာလပတ်လုံး။ ဟနတိ၊ သတ်၏။ ဣတိဝတ္ဝာ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍။ ဣမံ ဂါထံ၊ ကို။ အာဟ၊ ၏။

(ဒုဂ္ဂတိ) မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဘောဂါ၊ စည်းစိမ်တို့သည်။ ဒုမ္မေဓံ၊ ပညာမရှိသောသူကို။ ဟနန္တိ၊ သတ်ကုန်၏။ ယေ၊ အကြင်ပညာရှိတို့သည်။ ပါရဂဝေသိနော၊ နိဗ္ဗာန်ကို ရှာကုန်၏။ တေ၊ ထိုပညာရှိတို့ကို။ ဘောဂါ၊ စည်းစိမ်တို့သည်။ နော စ ဟနန္တိ၊ မသတ်ကုန်။ ဘောဂတရာယ၊ စည်းစိမ်ကိုမှီသော တရာဖြင့်။ ဒုမ္မေဓော၊ ပညာမရှိသောသူသည်။ အညေ၊ တစ်ပါးသောသူတို့ကို။ ဟနတိ ဣဒံ၊ သတ်သကဲ့သို့။ အတ္ထာနံ၊ ကိုယ်ကို။ ဟန္တိ ဟနတိ၊ သတ်၏။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဟောတော်မူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ နော စ ပါရဂဝေသိနော တိ၊ ကား။ နိဗ္ဗာနပါရ-ဂဝေသိနော၊ နိဗ္ဗာန်ကို ရှာလေ့ရှိကုန်သော။ ယေ ပုဂ္ဂလာ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်ကို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တေ။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို။ ဘောဂါ၊ စည်းစိမ်တို့သည်။ နဟနန္တိ၊ မသတ်ကုန်။ အညေ ဝ အတ္တာနန္တိ၊ ကား။ ဘောဂေ၊ စည်းစိမ်တို့ကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ ဥပ္ပန္နာယ တရာယ၊ ဖြစ်သောတရာဖြင့်။ ဒုပ္ပညော ပုဂ္ဂလော၊ ပညာမရှိသောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ပရေ၊ တစ်ပါးသောသူတို့ကို။ ဟနတိ ဝိယ၊ သတ်သကဲ့သို့။ အတ္တာနော မေဝ၊ မိမိကိုယ်ကိုသာလျှင်။ ဟနတိ၊ သတ်၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ ဤကားအနက်တည်း။

ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာအဆုံး၌။ ဗဟူ၊ များစွာကုန်သော သူတို့သည်။ သောတာပတ္တိဖလာဒီနိ၊ စသည်တို့သို့။ ပါပုဏိံသု၊ ရောက်ကုန်၏။

ကောဇသမံ၊ သော။ အပုတ္တကသေဋ္ဌိ ဝတ္ထု၊ ဝတ္ထုသည်။
ဣတိ သမတ္တံ၊ ပြီ။

*

၂၄-တဏှာဝဂ္ဂ၊ ၁၂-အက္ခရ ဝတ္ထု

(အမှတ်တရကသူဌေးဝတ္ထုဌာ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာတို့၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကိုပြုပြီး၍ အက္ခရ နတ်သားဝတ္ထုဌာ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာတို့၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုလိုသော အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသ ဆရာသည် တိဏဒေါသာနိတိ စသော ပါဠိကို မိန့်သတည်း။)

[illegible]တိဏဒေါသာနိတိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ တိဏဒေါသာနိစသော ဤဘုရား ဟောခြင်းကို။ သတ္ထာ၊ သည်။ ပဏ္ဍုကမ္မလသိလာယံ၊ ပဏ္ဍုကမ္မလာ ကျောက်နေရာ၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူစဉ်။ အက္ခရံ၊ အက္ခရနတ်သားကို။ အာရဗ္ဘ၊ ၍။ ကထေသိ၊ ၏။ ဝတ္ထုံ၊ ဝတ္ထုကို။ ယေ စျာနပ္ပသုကာ ဓီရာတိ-ဂါထာယ၊ ယေ စျာနပ္ပသုဘာ ဓီရာဟူသော ဂါထာ၌။ ဝိတ္ထာရိတမေဝ၊ ခဲ့အပ်ပြီးသည်သာလျှင်တည်း။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ ဣန္ဒကံ၊ ဣန္ဒကနတ်သားကို။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟော တော်မူ၏။ တေ၊ ဤစကားကို။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်ပြီးလေပြီ။ သေ၊ ထိုဣန္ဒက နတ်သားသည်။ အနုရုဒ္ဓတ္ထေရဿ၊ အနုရုဒ္ဓါမထေရ်အား။ အန္တောဂါမံ၊ ရွာတွင်းသို့။ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှာ။ ပဝိဋ္ဌဿ၊ ဝင်သည်ရှိသော်။ အတ္တ-နော အာဘတံ၊ မိမိစားရာဖို့ အကျိုးငှာ ဆောင်ခဲ့သော။ တဋ္ဌစ္ဆုမတ္တကံ ဘိက္ခံ၊ တယောက်မမျှသောဆွမ်းကို။ ဒါပေသိ၊ လှူခဲ့သတတ်။ တဿ၊ ဘိ ဣန္ဒကနတ်သား၏။ ပုညံ၊ ကောင်းမှုသည်။ အက္ခရေန၊ အက်ရနတ်သား သည်။ ဒသဝဿသဟဿာနိ၊ အနှစ်ဘစ်သောင်းတို့ပတ်လုံး။ ဒ္ဝါဒသယောဇနိကံ၊ တစ်ဆယ်နှစ်ယူဇနာ တိုင်တိုင်။ ဥဒ္ဓနပန္ထံ၊ ခုံလောက်အစဉ်ကို။ ကတ္တာ၊ ပြု၍။ ဒိန္နဒါနတော၊ ပေးအပ်သော အလှူထက်။ မဟပ္ဖလတရံ၊ အားကြီးသည်ထက် အားကြီးစွာ။ ဇာတံ၊ ဖြစ်၏။ တဿ၊ ထို့ကြောင့်။ ဧဝံအာဟ၊ ဤသို့ဟောတော်မူ၏။ ဧဝံဝုတ္တေ၊ ဤသို့ဟောရာ၌။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အက္ခရ၊ အက်ရနတ်သား။ ဒါနံနာမ၊ အလှူမည်သည်ကို။ ဝိစေယျ၊ ရွေးချယ်စီစစ်၍။ ဒါတုံ၊ ပေးခြင်းငှာ။ ဝဋ္ဋတိ၊ သင့်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့စီစစ်၍လှူသည်ရှိသော်။ တံ၊ ထိုအလှူသည်။ သုခေတ္တေ၊ ကောင်းသော မြေသြဇာရှိသောလယ်၌။ သုဝုတ္ထိတဗီဇံ ဝိယ၊ ကောင်းစွာစိုက်ပျိုးအပ်သော မျိုးစေ့ကဲ့သို့။ မဟပ္ဖလံ၊ များမြတ်သောအကျိုးရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တုံ ပန၊ သင်သည်ကား။ တထာ၊ ထိုအချင်းအရာဖြင့်။ နအကာသိ၊ မပြု။ တေန၊ ထိုကြောင့်။ တေ၊ သင်၏။ ဒါနံ၊ အလှူသည်။ မဟပ္ဖလံ၊ များမြတ်

သောအကျိုးရှိသည်။ နဇာတံ၊ မဖြစ်။ ဣတိ ဣမ မတ္ထံ၊ ဤသို့သော အကြောင်းကို။ ဝိတာဝဇ္ဇော၊ ထင်စွာပြုလိုသောကြောင့်။

အက်ုရ၊ အက်ုရ။ကတ္ထ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်၌။ ဝိစေယ္ယ၊ ရွေးချယ်စိစစ်၍။ ဒါတဗ္ဗံ၊ ပေးလှူအပ်သော။ ယံဒါနံ၊ အကြင်အလှူသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံဒိန္နံ၊ ထိုပေးအပ်သောအလှူသည်။ မဟပ္ဖလံ၊ များမြတ်သော အကျိုးရှိ၏။ ဣဒမ ဇီဝလောကေ၊ ဤသတ္တလောကတွင်။ ဒကို့ဏေယျာ၊ မြတ်သော အလှူကို ခံထိုက်ကုန်သော။ ယေ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ ဧတေသု၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့၌။ ဒိန္နံ၊ ပေးအပ်သော အလှူတို့သည်။ မဟပ္ဖလာနိ၊ များမြတ်သော အကျိုးတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ သုခေတ္တေ၊ ကောင်းသော လယ်မြေ၌။ ဝုတ္တဿ၊ စိုက်ပျိုးအပ်ကုန်ကော။ ဗီဇာနိ၊ မျိုးစေ့တို့သည်။ မဟပ္ဖလာနိ၊ များသောအသီးရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိယထာ၊ ဖြစ်ကုန်သကဲ့သို့။ တထာ၊ ထို့အတူ။ မဟပ္ဖလာနိ၊ များသောအကျိုးရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ဝိစေယ္ယ၊ ရွေးချယ်စိစစ်၍။ ဒါနံ၊ လှူခြင်းကို။ သုဂတပသတ္ထံ၊ မြတ်စွာဘုရား ချီးမွမ်းအပ်၏။ ဣတိဝတ္ထွာ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍။ ဥဋ္ဌာရိမ္ပိ၊ အလွန်ကိုလည်း။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေန္တော။ ဟောတော်မူလိုသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣမာ ဂါထာ၊ ဤဂါထာတို့ကို။ အဘာသိ၊ ဟောတော်မူ၏။

(၃၅) ခေတ္တာနိ၊ လယ်တို့သည်။ တိဏဒေါသာနိ၊ မြက်ပေါက်သဖြင့် ပျက်စီးကုန်၏။ အယံပဇာ၊ ဤသတ္တဝါ အပေါင်းသည်။ ရာဂ-ဒေါသာ၊ အတွင်း၌ဖြစ်သော ရာဂဖြင့် ဖျက်၏။ တသ္မာဟိ၊ ထို့ကြောင့်လျှင်။ ဝီတရာဂေသု၊ ရာဂကုန်ပြီးသောပုဂ္ဂိုလ်တို့၌။ ဒိန္နံ၊ ပေးအပ်သော အလှူသည်။ မဟပ္ဖလံ၊ များသောအကျိုးရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

(၃၅၂) ခေတ္တာနိ၊ လယ်တို့သည်။ တိဏဒေါသာနိ၊ မြက်ပေါက်သဖြင့် ပျက်စီးကုန်၏။ အယံပဇာ၊ ဤသတ္တဝါ အပေါင်းသည်။ ဒေါသ-ဒေါသာ၊ အတွင်း၌ဖြစ်သော ဒေါသဖြင့် ဖျက်၏။ တသ္မာဟိ၊ ထို့ကြောင့်လျှင်။ ဝီတဒေါသေသု၊ ဒေါသကုန်ပြီးသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၌။ ဒိန္နံ၊ ပေးအပ်သောအလှူသည်။ မဟပ္ဖလံ၊ များသော အကျိုးရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

(၃၅၃) ခေတ္တာနိ၊ လယ်တို့သည်။ တိဏဒေါသာနိ၊ မြက်တို့ဘည် ဖျက်ဆီးအပ်ကုန်၏။ အယံပဇာ၊ ဤသတ္တဝါအပေါင်းသည်။ မောဟ-ဒေါသာ၊ အတွင်း၌ဖြစ်သော မောဟသည် ဖျက်ဆီးတတ်၏။ တသ္မာဟိ၊

ထို့ကြောင့်လျှင်။ ဝိတမောဟေသု၊ မောဟကုန်ပြီးသော ပုဂ္ဂိုလ်ကို၏။ ဒိန္နံ၊ ပေးအပ်သော အလှူသည်။ မဟပ္ဖလံ၊ များသော အကျိုးရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။

(၃၅၉) ခေတ္တာနိ၊ လယ်တို့သည်။ တိဏဒေါသာနိ၊ မြက်တို့ကြောင့် ပျက်စီးကုန်၏။ အယံပဇာ၊ ဤသတ္တဝါအပေါင်းသည်။ ဣစ္ဆာဒေါသာ၊ အတွင်း၌ဖြစ်သော အလိုရမ္မက်ဖြင့် ဖျက်၏။ တသ္မာဟိ၊ ထို့ကြောင့်လျှင်။ ဝိဂတိစ္ဆေသု၊ အလိုရမ္မက်ကုန်ပြီးသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၌။ ဒိန္နံ၊ ပေးအပ်သော အလှူသည်။ မဟပ္ဖလံ၊ များသော အကျိုးရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ-အဘာသိ၊ ဤသို့ဟောတော်မူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့တွင်။ တိဏဒေါသာနိတိ၊ ကား။ ဟိ၊ ထိုစကား သင့်စွ။ သာမာကာဒီနိ၊ မြက်စပါးအစရှိကုန်သော။ (ဌင်းမြက်စပါးဆန်ကို စားမူ လေပူထ၍ ကိုယ်ကြုံလှိုတတ်သည်။ ဌင်းမြက်စပါးသည် ကသ္ဒီရ တိုင်းမှာ ပေါ၏။ အချို့နိဿတို့၌ကား သာမာကာဒီနိ၊ ဆင်ငိုမြက်ဟူ၍ဌင်း, သမန်းမြက်ဟူ၍ဌင်း ပေးတတ်ကြ၏) တိဏာနိ၊ မြက်တို့သည်။ ဥဒ္ဒဟန္တာနိ၊ ပေါက်ကုန်သည်ရှိသော်။ ပုဗ္ဗဏ္ဏာပရဏ္ဏာနိ ခေတ္တာနိ၊ စပါးပင်, ပဲပင် ရှိသော လယ်တို့သည်။ ဒူသေန္တိ ယထာ၊ ပျက်ကုန်သကဲ့သို့။ တေန၊ ထို မြက်စပါးကြောင့်။ တာနိ၊ ထိုစပါးပဲတို့သည်။ ဗဟုဖလာနိ၊ များသော အသီးအနှံရှိကုန်သည်။ နဟောန္တိ ယထာ၊ မဖြစ်ကုန်သကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ ဤ အတူ။ သတ္တာနံပိ၊ သတ္တဝါတို့၏လည်း။ အန္ဓောရာဂေါ၊ အတွင်း၌ ဖြစ်သော ရာဂသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇန္တော၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်။ သတ္တေ၊ သတ္တဝါတို့ကို။ ဒူသေတိ၊ ဖျက်ဆီး၏။ တေန၊ ထို့ကြောင့်။ တေသု၊ ထိုရာဂမကင်း သောပုဂ္ဂိုလ်တို့၌။ ဒိန္နံ၊ ပေးအပ်သောအလှူသည်။ မဟပ္ဖလံ၊ များသော အကျိုးရှိသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ခီဏာသဝေသု၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့၌။ ဒိန္နံပန၊ ပေးအပ်သောအလှူသည်ကား။ မဟပ္ဖလံ၊ များသောအကျိုးရှိ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိအတ္ထော၊ တည်း။ တေန၊ ထို့ကြောင့်။

ဤ

တိဏဒေါသာနိ ခေတ္တာနိ၊ ရာဂဒေါသာ အယံ ဇဏာ၊
တသ္မာဟိ ဝိတရာဂေသု၊ ဒိန္နံ ဟောတိ မဟပ္ဖလန္တိ။

မဟပ္ဖလံ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်ပြီ။ သေသဂါထာသုပိ၊ ကြွင်းသော ဂါထာတို့၌လည်း။ သေဝ နယော၊ ဤနည်းလျှင်နည်းရှိ၏။

ဒေသနာဝသာနေ၊ အဆုံး၌။ အကုံ့ရောစ၊ အကုံ့ရနတ်သားသည်လည်း ကောင်း။ ဣန္ဒကောစ၊ ဣန္ဒကနတ်သားသည်လည်းကောင်း။ သောတာ-

ပတ္တိဖလေ၊ ဖိုလ်ခ်ီ။ ပဘိဌဟိ ဝဲ့ သုံ၊ တည်ကုန်၏။ သမ္ဘတ္တာနမ္ပိ၊ တို့အား လည်း။သာတ္ထိကာ၊ အကျိုးရှိသော၊ ဒေသနာ၊သည်။အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။

ဒွါဒသမံ၊ သော။ အကုံရဝတ္ထု၊ သည်။ ဣတိသမတ္တံ၊ ပြီး၏။
တဏှာဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ၊ တဏှာဝဂ် အဖွင့်သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီး၏။
စတုဝီသတိမော၊ နှစ်ဆယ်လေးခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော
ဝဂ္ဂေါ၊ တဏှာဝဂ်သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီ။

*

၂၅–ဘိက္ခုဝဂ်

၁–ပဌမဘိက္ခု ဝတ္ထု

(တစ်ဆယ်နှစ်ဝတ္ထုတို့ဖြင့် မှတ်အပ်သော နှစ်ဆယ် လေးခုမြောက်ဖြစ်သော တဏှာဝဂ်၌ ဟောအပ်သော ဂါထာတို့၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကိုပြုပြီး၍ တစ်ဆယ် နှစ် ဝတ္ထုတို့ဖြင့် မှတ်အပ်သော နှစ်ဆယ့်ငါးခုမြောက်ဖြစ်သော ဘိက္ခုဝဂ် ပဌမဘိက္ခုဝတ္ထု၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာတို့၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုလိုသော အရှင်ဗုဒ္ဓ ဃောသ ဆရာသည် စက္ခုနာသံဝရောစသောမဂ်ကို မိန့်သတည်း။)

(၁) စက္ခုနာ သံဝရောတိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ စက္ခုနာ သံဝရော စသော ဤတရားဟောခြင်းကို။ သတ္ထာ၊ သည်။ ဇေတဝနေ၊ ၌။ ဝိဟရန္တော၊ လျက်။ ပဌမဘိက္ခု၊ ငါးယောက်သော ရဟန်းတို့ကို။ အာရဗ္ဘ၊ ၍။ ကထေသိ၊ ၏။

တေသု၊ ထိုငါးယောက်သော ရဟန်းတို့တွင်။ ကေကော၊ တစ်ယောက် တစ်ယောက်သော ရဟန်းသည်။ စက္ခုဒ္ဒါရေ ဒီသု၊ စက္ခုဒ္ဒါရ အစရှိကုန်သော။ ပဉ္စသု ဒ္ဒါရေသု၊ ငါးပါးသော ဒ္ဒါရတို့တွင်။ ကေဝလမေव၊ တစ်ခုတည်းသော ဒ္ဒါရကိုသာလျှင်။ ရက္ခိတုံ ရ၊ စောင့်သတတ်။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ကေဒိဝသုံ၊ တစ်နေ့သည်။ သန္ဓိပတိတ္တာ၊ စည်းဝေး၍။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဒုရက္ခံ၊ စောင့်နှိုင်ခဲသည်ကို။ ရက္ခာမိ၊ စောင့်၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဒုရက္ခံ၊ စောင့်နှိုင်ခဲသည်ကို။ ရက္ခာမိ၊ စောင့်၏။ ဣတိ ဝိဝဒိဒိတ္တာ၊ ဤသို့အငြင်းအခုံရှိလျက်။ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ပုစ္ဆိတ္တာ၊ မေးလျှောက်၍။ ဣမ မတ္ထံ၊ ဤအကြောင်းကို။ ဇာနိဿာမ၊ သိရကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့နှလုံးသွင်းလျက်။ သတ္ထာရံ၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိတ္တာ၊ ကပ်၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်။

စက္ခုဒ္ဒါရာဒီနိ၊ စက္ခုဒ္ဒါရစသည်တို့ကို။ ရက္ခန္တာ၊ စောင့်ကုန်လျက်။အတ္တ-နော အတ္တနော၊ မိမိမိမိ၏။ ရက္ခနဒ္ဒါရမေဝ၊ စောင့်အပ်သော ဒ္ဒါရကို သာလျှင်။ ဒုရက္ခန္တိ၊ စောင့်နှိုင်ခဲ၏ဟု။ မညာမ၊ ဣအာက်မေ့ကုန်၏။ အမ္မေသု၊ ငါတို့တုင်။ ကောနုခေါ၊ အာဘယ်သူလျှင်။ ဒုရက္ခံ၊ စောင့်နှိုင်ခဲသည်ကို။ ရက္ခတိ၊ စောင့်သည်မည်သနည်း။ ဣတိပုစ္ဆိ သို့၊ ဤသို့မေး လျှောက်ကုန်၏။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ကေဘိက္ခုံ ပိ၊ တစ်ယောက်သော ရဟန်းကိုလည်း။ အနောသဝရေတွာ၊ မရှုတ်ချမူ၍။ အနုသရိတွာ၊ အစဉ်အတိုင်း အောက်မေ့စေ၍။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ သဗ္ဗာနိ၊ အလုံးစုံ ကုန်သော။ တောနိပိ၊ထိုစက္ခုဒ္ဒါရစသည်တို့ကိုလည်း။ဒုရက္ခာနေ ဝ၊စောင့်နှိုင်ခဲကုန်သည်သာလျှင်တည်း။အပိစခေါ ပန၊စင်စစ်အားဖြင့်ကား။ တုမ္မေ၊ သင်တို့သည်။ ဣဒါနေ ဝ၊ ယခုအခါ၌လျှင်။ပဋ္ဌသု ဌာနေသု၊ ငါးပါးသော အရာတို့၌။ အသံဝုတာ၊ မစောင့်နှိုင်ကုန်သည်။ နု၊ မဟုတ်သေး။ ပုဗ္ဗေပိ၊ ရှေးဘ၌လည်း။ အသံဝုတာယေ ဝ၊ မစောင့်နှိုင်ကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ အသံဝုတတ္တာယေ ဝစ၊ မစောင့်နှိုင်ကုန်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် သာလျှင်၊ ပဏ္ဍိတာနံ၊ ပညာရှိတို့၏။ ဩ ဝါဒေ၊ အဆုံးအမကို။ အဝတ္တိတွာ၊ မလိုက်နာခြင်းကြောင့်။ ဧ ဝိတက္ခယံ၊ အသက်ကုန်ခြင်းသို့။ ပါပုဏိတ္ထ၊ ရောက်လေကုန်ပြီ။ ဣတိ ဝစ္ဆာ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူသောကြောင့်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ကဒါ၊ အာဘယ်အခါ၌ ဖြစ်သနည်း။ ဣတိ ပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေးလျှောက်၏။ တေဟိ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ယာစိတော၊ တောင်းပန်အပ်သော မြတ်စွာ ဘုရားသည်။ အတီတံ၊ လွန်လေပြီးသော အကြောင်းကို။ အာဟရိ၊ ဆောင်တော်မူ၏။ အတီတေ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ၌။ တက္ကသိလဿ ဘဂဝတော ကာလေ၊ တက္ကသိုလ်ပြည်၌ဖြစ်သော ဘုရား၏။ ဝတ္ထုံ၊ ကို။ ဝိတ္ထာရေတွာ၊ ခဲ့၍။ ရက္ခသိနံ၊ ရက္ခိုယ်မတို့၏။ဝ ဿေန၊ အလိုသို့လိုက်ခြင်းကြောင့်။ရာဇကုလေ၊ မင်းမျိုးသည်။ ဇီဝိတက္ခယံ၊ အသက်၏ ကုန်ခြင်းသို့။ ပတ္တော၊ ရောက်သည်ရှိသော်။ ပတ္တာဘိသေကေန၊ အဘိသိက်သွန်းခြင်းသို့ ရောက်သော။ မဟာ-သတ္တေန၊ ဘုရားလောင်းသည်။ သေတစ္ဆတ္တယ၊ ထီးဖြူ၏။ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌။ ရာဇာသနေ၊ မင်းနေရာ၌။ နိသိန္နေန၊ နေသဖြင့်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ သိရိသမ္ပတ္တိ၊ အသရေ၏ပြည့်စုံခြင်းကို။ သြလောကေတွာ၊ ကြည့်၍။ တေ ဝိရိယံ နာမ၊ ဤလုံ့လမည်သည်ကို။သတ္တေဟိ၊ သတ္တဝါ တို့သည်။ ကတ္တဗ္ဗမေ ဝ၊ ပြုအပ်သည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဥဒါနဝသေန၊ စမ်းမြောက်သည်၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဥဒါနိတံ၊ ကျူးရင့်အပ်ပြီ။

ကုသလူပဒေသေ၊ဘုရား ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ ရဟန္တာစသော သူတော်ကောင်းတို့၏ ဥပဒေသည်။ ဒဠှာယ၊ မြဲမြဲစွာ။ ဓိတိယာယ၊ တည်သောကြောင့်ရင်း။ ဘယဘီရတာယ၊ ဘေးကိုကြောက်သဖြင့်။ အနိဝတ္တိတတ္တာစ၊ မဆုတ်မနစ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်ရင်း။ ရက္ခသီနံ၊ ရက္ခသ်မတို့၏။ ဝသံ၊ နိုင်ငံသို့။ နအာဂမိမ္ဘသေ၊ မလိုက်ကြကုန်။ မေ မမ၊ ငါ့အား။ မဟတာဘယေန၊ ကြီးစွာသော ဘေးမှ။ သ သော သောတ္ထိဘာဝေါ၊ ထိုချမ်းသာသော အဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ဣတိ ဣမံ ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ ဒသေတွာ၊ ပြု၍။ တဒါပိ၊ ထိုအခါ၌လည်း။ တုပမှဝ ပဌဝေနာ၊ ငါးယောက်သောသင်္ဘတို့သည်။ ဂဂ္ဂသိလရဇ္ဇုံ၊ ဘဂ္ဂသိုလ်ပြည်စည်းစိမ်ကို။ဂဟဏတ္ထာယ၊ ယူခြင်းငှာ။ နိက္ခန္တံ၊ ထွက်သော။ မဟာသတ္တံ၊ ဘုရားလောင်းကို။ အာဝုဓဟတ္ထာ၊ လက်နက်စွဲကုန်လျက်။ ပရိဝါရေတွာ၊ ခြံရံ၍။ မဂ္ဂံဂစ္ဆန္တာ၊ ခရီးသွားကုန်သည်ရှိသော်။ အန္တရာ-မဂ္ဂေ၊ ခရီးအကြား၌။ ရက္ခသီဟိ၊ မတို့သည်။ စက္ခုဒ္ဒါရာဒိဝသေန၊ စက္ခုဒ္ဒါရစသည်တို့၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဥပနီတေသု၊ ဆောင်အပ်ကုန်သော။ ရူပါရမ္မဏာဒီသု၊ ရူပါရုံစသည်တို့၌။ အသံဝုတာ၊ မစောင့်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ပဏ္ဍိတသ၊ ပညာရှိသောသူ၏။ သြဝါဒေ၊ အဆုံးအမကို။ အဝတ္တိတ္တာ၊ မလိုက်နာမူ၍။ သြလီယန္တာ၊ ကျန်ရစ်ကုန်လျက်။ ရက္ခသီဟိ၊ မတို့သည်။ ခါဒိတာ၊ ကိုက်သတ်ခြင်းကြောင့်။ ဇီဝိတက္ခယံ၊ အသက်၏ ကုန်ခြင်းသို့။ ပါပုဏိတ္ထ၊ရောက်ကုန်ပြီ။ တေသု ပန အာရမ္မဏေသု၊ ထိုအာရုံတို့၌။သုသံ-ဝုတော၊ ကော်င်းစွာစောင့်အပ်သော ဘုရားလောင်းသည်။ ပိဋ္ဌိတော ပိဋ္ဌိ-တော၊ နောက်မှနောက်မှ။ အနုဗန္ဓန္တိံ၊ အစဉ်လိုက်သော။ ဒေဝဝဏ္ဏံ၊ နတ်၏အဆင်းနှင့်တူသော။ ရက္ခိံ နိ၊ ဘီလူးမကို။ အနာဒိယိတ္တာ၊ မယူမူ၍။ သောတ္ထိနာ၊ ချမ်းသာစွာ။သက္ကသိလံ၊ တက္ကသိုလ်ပြည်သို့။ဂန္တာ၊ ရောက်၍။ ရဇ္ဇံ၊ ပြည်စည်းစိမ်သို့။ ပတ္တော၊ ရောက်သော။ ရာဇာ၊ မင်းကား။ အဟု-မေဝ၊ ‘ငါဘုရားသည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဇာတကံ၊ ဇာတ်ကို။ သမောဓာနေတွာ၊ ပေါင်းတော်မူ၍။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဘိက္ခုနာ နာမ၊ ရဟန်းမည်သည်ကား။ သဗ္ဗာနိပိ၊ အလုံးစုံလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဒွါရာနိ၊ ဒွါရတို့ကို။ သံဝရိတဗ္ဗာနိ၊ စောင့်အပ်ကုန်၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွာ။ ဘောနိ၊ ထိုဒွါရတို့ကို။ သံဝုတာဝေ၊ စောင့်ကုန်သောသူတို့သည်သာလျှင်။ သဗ္ဗဒုက္ခာ၊ အလုံးစုံသောဝဋ္ဋဆင်းရဲမှ။ သမုစ္စန္တိ၊ လွတ်ကုန်၏။ ဣတိဝတွာ၊

ဤသို့ မိန့်တော်မူ၍။ ဓမ္မ၊ တရားကို။ ဒေသေန္တာ၊ ဟောတော်မူလို့သော် မြတ်စွာဘုရားသခင်သည်။ ဣမာ ဂါထာ၊ ဤဂါထာတို့ကို။ အဘာသိ၊ ၏။

(၃၆၀) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ စက္ခုနာ၊ စက္ခုဒ္ဓါရဖြင့်။ သံဝရော၊ ရာဂ ဒေါသ မောဟတို့ကို မဖြစ်စေမူ၍ စောင့်ခြင်း ပိတ်ခြင်းသည်။ သာဓု၊ ကောင်း၏။ သောတေန၊ သောတဒ္ဓါရဖြင့်။ သံဝရော၊ စောင့်ခြင်းသည်။ သာဓု၊ ကောင်း၏။ ဃာနေန၊ ဃာနဒ္ဓါရ ဖြင့်၊ သံဝရော၊ ရာဂစသည်တို့ ပိတ်ခြင်း ဆို့ခြင်းသည်။ သာဓု၊ ကောင်း၏။ ဇိဝှါယ၊ ဇိဝှါဒ္ဓါရဖြင့်။ သံဝရော။ စောင့်ခြင်းသည်။ သာဓု၊ ကောင်း၏။

(၃၆၁) ကာယေန၊ ကာယဒ္ဓါရဖြင့်။ သံဝရော၊ စောင့်ခြင်းသည်။ သာဓု၊ ကောင်း၏။ ဝါစာရ၊နှုတ်ဖြင့်။သံဝရော၊စောင့်ခြင်းသည်။ သာဓု၊ ကောင်း၏။ မနသာ၊ စိတ်ဖြင့်။ သံဝရော၊ စောင့်ခြင်းသည်။ သာဓု၊ ကောင်း၏။ သဗ္ဗတ္ထ၊ ၌။ အလုံးစုံသော ဒ္ဓါရခြောက်ပါးတို့၌။ သံဝရော၊ စောင့်ခြင်းသည်။ သာဓု၊ ၏။ သဗ္ဗတ္ထ၊၌။သံဝုတော၊ စောင့်သော။ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ သဗ္ဗဒုက္ခာ၊ အလုံးစုံသောဝဋ်ဆင်းရဲမှ။ ပမုစ္စတိ၊ လွတ်၏။ ဣတိအဘာသိ၊ ဤသို့ဟောတော်မူ၏။)

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့တွင်။ စက္ခုနာတိ၊ စက္ခုနာဟူသည်ကား။ ဟိ၊ ထို ထိုစကားသင့်စွ။ ယဒါ၊ ၌။ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်း၏။ စက္ခုဒ္ဓါရေ၊စက္ခုဒ္ဓါ၌။ ရူပါရမ္မဏံ၊ ရူပါရုံသည်။ အာပါတံ၊သို့။အာဂစ္ဆတိ၊၏။တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ ဣဋ္ဌာရမ္မဏော၊ ကောင်းသောအာရုံ၌။ အရဇ္ဇန္တသ၊ တပ်ခြင်းမရှိသော သူအား။ အနိဋ္ဌာရမ္မဏော၊ အနိဋ္ဌာရုံ၌။ အဒုဿန္တသ၊ ပြစ်မှားခြင်းမရှိ သောသူအား။ အသမပေက္ခနေန၊ မညီမညွှတ်သော ရှုခြင်းဖြင့်။ မောဟံ၊ တွေဝေခြင်းကို။ အနုပ္ပါဒေန္တသ၊ မဖြစ်စေသောသူအား။ တသ္မိံ ဒ္ဓါရေ၊ ထိုဒ္ဓါရတို့၌။ သံဝရော ထကနံ ပိဒဟနံ၊ ပိတ်ခြင်းသည်။ ရဏ္ဍိကတာနာမ၊ လုံခြုံစွာ ပြုအပ်သည်မည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏။ စက္ခုနာ၊ စက္ခုဒ္ဓါရဖြင့်။ဧရူဒပါ၊ဤသို့သဘောရှိသော။သောသံဝရော၊ ထိုစောင့်ခြင်းသည်။ သာဓု၊ကောင်း၏။သောတဒ္ဓါရာဒီသုပိ၊သောတဒ္ဓါရ စသည်ကို၌လည်း။ သေနယော၊ ဤနည်းလျှင် နည်းတည်း။ ပန၊ စင်စစ် သော်ကား။ စက္ခုဒ္ဓါရာဒီသု၊ စက္ခုဒ္ဓါရစသည်တို့၌။ သံဝရောဝါ၊ သံဝရ သည်ရင်း။အသံဝရောဝါ၊အသံဝရသည်ရင်း။ နပ္ပယောဇယေ၊ မဖြစ်သည် သာလျှင်တည်း။ ဝန၊မဖြစ်သည်မှတစ်ပါးဖြစ်သည်ကို ဆိုဦးအံ့။ ပရေတော၊ နောက်မှ။ ဇဝနဝီထိယံ၊ ဇောဖြစ်ရာဝီထိ၌။ သေ၊ ဤသံဝရ အသံဝရကို။

လဗ္ဘတိ၊ ရအပ်၏။ တိ၊ ထိုစကားသင့်စွ၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ အသံဝရော၊ အသံဝရသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇန္တော၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်။ ဆဿဒ္ဓါ၊ မယုံကြည်ခြင်းငင်း။ အက္ခန္တိ၊ သည်းမခံခြင်းငင်း။ ကောသဇ္ဇ၊ပျင်းရိခြင်းငင်း။ မုဋ္ဌာသစ္စံ၊ အတိလွတ်ခြင်းငင်း။ အညာဏံ၊ မသိခြင်းငင်း။ ဣတိ အယံ ပဠိဝိဓော၊ ဤငါးပါးသောအပြားကို။ အကုသလဝိထိယံ၊ အကုသလဝိထိ၌။ လဗ္ဘတိ၊ ရအပ်၏။ သံဝရော၊ သံဝရသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇန္တော၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်။ သဒ္ဓါ၊ သဒ္ဓါခြင်းငင်း။ ခန္တိ၊ သည်းခံခြင်းငင်း။ ဝီရိယံ၊ လုံ့လငင်း။ သတိ၊ အောက်မေ့ခြင်းငင်း။ ညာဏံ၊ သိခြင်းငင်း။ ဣတိ အယံ ပဠိဝိဓော၊ ဤငါးပါးသောအပြားကို။ ကုသလဝိထိယံ၊ ကုသလဝိထိ၌။ လဗ္ဘတိ၊ ရအပ်၏။

ကာယေန သံဝရောတိ ဗ္ဗတ္ထပန၊ ဤပုဒ်၌ကား။ ပသာဒကာယော ပိ၊ ပသာဒကာယကို လည်းကောင်း။ စောပနကာယော ပိ၊ စောပနကာယကိုလည်းကောင်း။ လဗ္ဘတိ၊ ရအပ်၏။ ဧတေ ပန ဥဘယေ ပိ၊ ထိုနှစ်ပါးစုံသည်လည်း။ ကာယဒ္ဓါရမေव၊ ကာယဒ္ဓါရမည်သည်သာလျှင်တည်း။ တတ္ထ၊ ထိုနှစ်ပါးတို့တွင်။ ပလာဒဒ္ဓါရေ၊ ပလာဒဒ္ဓါရ၌။ သံဝရသံဝရော၊ သံဝရအသံဝရကို။ ကထိတောဝ၊ ဟောအပ်သည် သာလျှင်တည်း။ စောပနဒ္ဓါရေ ပိ၊ စောပနဒ္ဓါရ၌လည်း။ တံ ဓတ္ထုကာ၊ ထိုစောပနဒ္ဓါရလျှင်အကြောင်းရှိသော။ ပါဏာတိပါတော၊ သူ့အသက်ကိုသတ်ခြင်းငင်း။ အဒိန္နာဒါနံ၊ သူ့ဥစ္စာကိုယူခြင်းငင်း။ ကာမေသုမိစ္ဆာစာရော၊ ကာမဂုဏ်တို့၌မှားသောအကျင့်ငင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အကုသလဝိထိယံ၊ အကုသလဝိထိ၌။ ဥပ္ပဇ္ဇန္တေ ဟိ၊ ဖြစ်ကုန်သော်။ တေဟိ ပန၊ ထိုပါဏာတိပါတ စသည်တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ တံ-ဒ္ဓါရံ၊ ထိုဒ္ဓါရသည်။ အသံဝုတံ၊ မလုံခြုံသည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ကုသလ-ဝိထိယံ၊ ကုသလဝိထိ၌။ ဥပ္ပဇ္ဇန္တေ ဟိ၊ ဖြစ်ကုန်သော်။ ပါဏာတိပါတာ၊ ဝေရမဏိအာဒီဟိ၊ သူ့အသက်ကိုသတ်ခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်ခြင်း စသည်တို့ဖြင့်။ သံဝုတံ၊ လုံခြုံသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သာဝေ ဝါ စာယာတိ ဗ္ဗောပိ၊ ဤပုဒ်၌လည်း။ စောပနဝါစာပိ၊ စောပနဝါစာကိုလည်း။ လဗ္ဘတိ၊ ရအပ်၏။ တာယ၊ ထိုစောပနဝါစာနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဥပ္ပဇ္ဇန္တေ ဟိ၊ ဖြစ်ကုန်သော်။ မုသာဝါဒါဒီဟိ၊ မဟုတ်မမှန်သည်ကို ဆိုခြင်း စသည်တို့ဖြင့်။ တံ ဒ္ဓါရံ။ ထိုဒ္ဓါရသည်။ အသံဝုတံ၊ မလုံခြုံသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ မုသာဝါဒါ ပဝေရမဏီအာဒီဟိ၊ စသည်တို့ဖြင့်။ သံဝုတံ၊ လုံသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ မနသာ-သံဝရောတိ ဗ္ဗောပိ၊ ဤပုဒ်၌လည်း။ ဇဝနမနတော၊ ဇော်ဖြစ်သော့စိတ်မှ။ အညေန မနေန၊ တစ်ပါးသောစိတ်နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ အဘိဇ္ဈာဒယော၊

အာဘိဇ္ဈာ စသည်တို့သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိကုန်။ မနောဒ္ဓါရေပန၊ မနောဒ္ဓါရဋ္ဌ
ကား။ ဇဝနက္ခဏေ၊ ဇောခဏာ၌။ ဥပ္ပဇ္ဇမာနေဟိ၊ ဖြစ်ကုန်သော အာဘိဇ္ဈာ
ဒီဟိ၊ အာဘိဇ္ဈာစသည်တို့ဖြင့်။ တံ ဒ္ဓါရံ၊ ထိုဒ္ဓါရကို။ အသံဝုတံ၊ မလုံခြုံသည်။
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အနာဘိဇ္ဈာဒီဟိ၊ အာဘိဇ္ဈာမရှိခြင်း စသည်တို့ဖြင့်။ သံဝုတံ၊
လုံခြုံသည်။ ဟောတိ ၊ ဖြစ်၏။ သာမုသဗ္ဗတ္ထာတိ၊ ကား။ သဗ္ဗေသုပိ၊ အလုံးစုံ
လည်းဖြစ်ကုန်သော။ တေသု စက္ခုဒ္ဓါရာဒီသု။ ထိုစက္ခုဒ္ဓါရစသည်တို့၌။
သံဝရော၊ စောင့်ခြင်းသည်။ သာဓု၊ ကောင်း၏။ ဟိ၊ ထိုစကားဆိုသင့်စွ။
တ္ထောဝတာ၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိသော စကားအစဉ်ဖြင့်။ အဋ္ဌသံဝရ
ဒ္ဓါရာနိစ၊ ရှစ်ပါးသော သံဝရဒ္ဓါရတို့ကို လည်းကောင်း။ အဋ္ဌသံဝရ
ဒ္ဓါရာနိစ၊ ရှစ်ပါးသော အသံဝရဒ္ဓါရတို့ကို လည်းကောင်း။ ကထိတာနိ၊
ဆိုအပ်ကုန်၏။ တေသု၊ ထိုနှစ်ပါးတို့တွင်။ အဋ္ဌသု အသံဝရဒ္ဓါရေသု၊
ရှစ်ပါးသော အသံဝရဒ္ဓါတို့၌။ ဌိတောဘိက္ခု၊ တည်သော ရဟန်းသည်။
(၅) သကလဝ်ဋ္ဋ မူလကဒုက္ခတော၊ အလုံးစုံသော ဝဋ်၏ အကြောင်းရင်းဖြစ်
သောဆင်းရဲမှ။ နမုစ္စတိ၊ မလွတ်။ သံဝရဒ္ဓါရေသုပန၊ သဝရဒ္ဓါရတို့၌
ကား။ ဌိတော၊ တည်သောရဟန်းသည်။ သဗ္ဗသ္မာပိ၊ အလုံးစုံလည်း ဖြစ်
သော။ ဝဋ္ဋမူလကဒုက္ခာ၊ ဝဋ်လျှင်အကြောင်းရင်းရှိသော ဆင်းရဲခြင်းမှ၊
မုစ္စတိ၊ လွတ်၏။ တေန၊ ထို့ကြောင့်။ သဗ္ဗတ္ထ သံဝုတောဘိက္ခု၊ သဗ္ဗဒုက္ခာ-
ပမုစ္စတိတိ၊ ပမုစ္စတိ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ဟောအပ်ပြီ။

ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာတော်၏အဆုံး၌။ တေဘိက္ခု၊ တို့သည်။
သောတာပတ္တိဖလေ၊ ဖိုလ်၌။ ပတိဋ္ဌဟိံသု၊ တည်ကုန်၏။ သမ္ဘတ္တာနံပိ၊ တို့
အားလည်း။ သာတ္ထိကာ၊ အကျိုးရှိသော။ ဒေသနာ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ၏။

ကျွတိပရိသမာပနံ၊ နှစ်ဆယ်ငါးခုတို့၏ပြည့်ကြောင်း ဖြစ်သော ဘိက္ခု
ဝဂ်၌ ရှေးဦးစွာသော ပဌမဘိက္ခုဝတ္ထုပြီးခြင်းကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏။

ပဌမဘိက္ခု ဝတ္ထု ပဌမံ။

*

၂၅-ဘိက္ခုဝဂ် ၂-ဟံသယာတကဘိက္ခုဝတ္ထု

(ဗဟုဘိက္ခုစမ္ဘုဒ္ဓ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာတို့၏အတ္ထဝဏ္ဏနာ
ကိုပြုပြီး၍ ဟံသယာတက ဘိက္ခု ဝတ္ထု၌မော်ရာဖြစ်သောဂါထာ

(ဒု) ၂၅-ဘိက္ခုဝဂ္ဂ၊ ၂-ဟံသဃာတကဘိက္ခု ဝတ္ထု ၂၀၃

~~တို့၏ အတ္တဝဏ္ဏနာကို ပြုလိုသော အရှင်ဥဒ္ဒယောသ ဆရာသည် ဟတ္ထ သံဃတောတိ စသော ပါဠိကို မိန့်သတည်း။~~

ဟတ္ထ သံဃတောတိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ဟတ္ထသံဃတော စသော ဤ တရားဟောခြင်းကို။ သတ္ထာ၊ သည်။ ဇေတဝနေ၊ ၌။ ဝိဟရန္တော၊ လျက်။ ဟံသဃာတက်၊ဟသ့်ကိုသတ်ခြင်းရှိသော။ကေဘိက္ခုံ၊ ရဟန်းတစ်ပါးကို။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏၊

သာဝတ္ထိဝါသိနော၊ သာဝတ္ထိပြည်လျှင်နေရာရှိကုန်သော။ ဒွေသဟာ-ယကာ၊ အဆွေခင်ပွန်းနှစ်ယောက်တို့သည်။ ဘိက္ခူသု၊ ရဟန်းတို့၌။ ပဗ္ဗ-ဇိတွာ။ ရှင်ပြု၍။ လဒ္ဓူပသမ္ပဒါ၊ပဋ္ဌင်းအဖြစ်ကိုရကုန်လျက်။ယေဘုယ်ျန၊ များသောအားဖြင့်။ ကေတော။ တကွနက်။ ဝိစရန္တိကိရ၊ သွားလာကုန်သတတ်။ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ ကေဒိဝသံ၊ တစ်နေ့သင်္ဘ။အစိရဝတီ၊ ပန္ဓာ၊အစိရဝတီမြစ်နားသို့သွား၍။ နှတွာ၊ရေချိုး၍။အာတပေ၊နေရောင်ပျိုး၌။ တမ္ပမာနာ၊ နေဇာလှံကုန်လျက်။သာရဏီယကတ်၊အသက်ထက်ဆုံးအောက်မေ့အပ်သော စကားကို။ ကထေန္တာ၊ ပြောဟော ကုန်လျက်။ အဋ္ဌံသု၊ နေကုန်၏၊ တသ္မိံ ခဏေ၊ ထိုခဏာ၌။ ဒွေဟံသာ၊ဟသ့်နှစ်ကောင်တို့သည်။ အာကာသေန၊ ကောင်းကင်ဖြင့်။ အာဂစ္ဆန္တိ၊ ပျံလာကုန်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဧကောဒဟရဘိက္ခု၊ ပဋ္ဌင်းငယ်တစ်ပါးသည်။သက္ခရုံ၊ ကျောက်စရစ်ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ကေဿဟံသပေါတကဿ၊ ဟသ့်ငယ်တစ်ခု၏။ အက္ခိမှိ၊မျက်စိကို။ ပဟရိဿာမီတိ၊ ပစ်အုံ့ဟု။ အာဟ၊ ဆို၏။ ဣတရော၊ သီတင်းကြီးရဟန်းသည်။ နသက္ခိဿသိ၊ မျက်စိကို မှန်အောင်မပစ်နိုင်လတ္တံ့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ ဣမသ္မိံ ပဝေယ်၊ ဤတက်၌။ အက္ခိမှိ၊ မျက်စိကို။ တိဋ္ဌတု၊ ထားတိုး။ ပရပဝေယ၊ ထိုတက်၌။ အက္ခိမှိ၊ မျက်စိကို။ ပဟရိဿာမိ၊ ပစ်အုံ့။ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ဣဒံပိ၊ ဤအမှုကိုလည်း။ နသက္ခိဿသိယေဝ၊ သင်မတတ်နိုင်အုံ့သည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဆိုတပြီးကား။ ဥပခ်ာရေဟိ၊ စူးစမ်းလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုသည်ရှိသော်။ဒုတိယသက္ခရုံ၊ နှစ်ခုမြောက်ဖြစ်သောကျောက်စရစ်ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ဟံသဿ၊ ဟသ့်၏။ ပစ္ဆာဘာဂေ၊နောက်အဖို့၌။ ခိပိ၊ ပစ်၏။ ဟံသော၊ ဟသ့်သည်။ သက္ခရသဒ္ဒံ၊ ကျောက်စရစ်သံကို။ သုတ္တွာ၊ကြား၍။နိဝတ္တေတွာ၊ လည်၍။ သြလောကေသိ၊ကြည့်၏။အထ၊ထိုအခါ၌။ (နံ၊ကားအနုက်မရှိ)ဣတရံ ဝဋ္ဋသက္ခရုံ၊မှတစ်ပါးသောကျောက်

စရပ်တလုံးကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ပရပ်သော အာကို့မှ၊ ထိုဘက်မျက်စိ၌။ ပဟရိတွာ၊ ပစ်၍။ သြရိမကို့နာ၊ ဤမှာဘက်မျက်စိဖြင့်။နိက္ခမေသိ၊ ထွက်စေ၏။ ဟံသော၊ ဟသ့ော်သည်။ဝိဝရန္တော၊ မြည်တမ်းလျက်။ပရိဝတ္တိတွာ၊ လည်၍။ တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့၏။ ဗါဒမူလေယေဝ၊ ခြေရင်းခ၌သာလျှင်။ ပတိ၊ ကျ၏။ တတ္ထ တတ္ထ၊ ထိုသို့အရပ်၌။ ဌိတာ ဘိက္ခူ၊ နေကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။ ဒိသ္ဝါ၊ မြင်၍။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ ဗုဒ္ဓသာသနေ၊ မြတ်စွာဘုရားသာသနာ၌။ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍။ ပါဏာတိပါတံ၊ သူ့အသက်သတ်ခြင်းကို။ ကရောန္တော်ဟိ၊ ပြုခြင်းတို့ဖြင့်။ ဝေါ၊ သင်တို့သည်။ အနနုစ္ဆဝိကံ၊ မလျော်လျောက်ပတ်သောအမှုကို၊ ကတံ၊ ပြု၏။ဣတိ ဝတ္တွာ၊ ဤသို့ဆို၍။ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့ကို။ အာဒါယ၊ ခေါ်၍။ ဂန္တွာ၊ သွား၍။ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ ဒဿေသုံ၊ ပြကုန်၏။

သတ္ထာ၊ သည်။ ဘိက္ခူ၊ရဟန်း။ တယာ၊ သင်သည်။ပါဏာတိပါတော၊ သူ့အသက်ကိုသတ်ခြင်းကို။ ကတောတိ၊ ပြု၏ဟူသည်။ ကိုရ၊ ဝါကြားတော်မူသည်အတိုင်း။ သစ္စံ၊ မှန်သလော။ ဣဘိပုစ္ဆိတွာ၊ ဤသို့မေးတော်မူသောကြောင့်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ သစ္စံ၊ မှန်ပေ၏။ဣတိ ဝုတ္တော၊သော်။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်း။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ ဝေဠုပေ နိယ္ယာနိက သာသနေ၊ ဤသို့သဘောရှိသောဝဋ္ဋမှ ထွက်မြောက်ရာ သာသနာ၌။ပဗ္ဗဇိတွာ၊ရဟန်းပြု၍။ဝေဠအကာသိ၊ ဤသို့ပြုဟိသနည်း။ ပေါရာဏကပဏ္ဍိတာ၊ရှေးပညာရှိတို့သည်။ ဗုဒ္ဓေ၊ ဘုရားသည်။ အနုပ္ပန္နေ၊ မပြစ်မီ။ အဂါရမ်ဗျော၊ အိမ်ရာထောင်သော လူ၏ဘောင်၌။ ဝသမာနာ၊ နေကုန်လျက်။ အပ္ပတ္တေသုပိ-ဌာနေသု၊ အနည်းငယ်မျှသော အကြောင်းတို့၌လည်း။ကုက္ကုစ္စံ၊ အလို့လို့နောင်တပူပန်ခြင်းကို။ကရိ သု၊ ပြုကုန်၏။ တံ၊ ပန၊ သင်သည်ကား။ ဝေဠုပေ၊ ဗုဒ္ဓသာသနေ၊ ဤသို့သဘောရှိသော ဘုရားသာသနာတော်၌။ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍။ ကုက္ကုစ္စမတ္တံပိ၊ ဒုက္ခလို့လို့မျှကိုလည်း။ န အကာသိ၊ မပြု။ ဣတိ ဝတ္တွာ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍။ တေဟိ၊ထိုရဟန်းတို့သည်။ ယာဝ စိတော၊ တောင်းပန်အပ်သော မြတ်စွာဘုရားသည်။ အတိတံ၊ လွန်လေပြီးသော အကြောင်းကို။ အာဟရိ၊ ဆောင်တော်မူ၏။

အဘိတော၊ လွန်လေပြီးသောအခါ၌။ ကုရုရဋ္ဌေ၊ ကုရုရစ်တိုင်း၌။ဣန္ဒ-ပတ္ထနဂရေ၊ ဣန္ဒပတ္ထနဂိုရ်ပြည်၌။ ဓနုဠယေ၊ ဓနုဠယမည်သောမင်းသည်။ ရဇ္ဇံ၊ မင်းအဖြစ်ကို။ ကာရေန္တေ၊ ပြုသည်ရှိသော်။ ဗောဓိသတ္တော၊ဘုရားလောင်းသည်။ တဿ၊ထိုမင်း၏။ အဂ္ဂမဟေသိယာ၊ မိဖုရားကြီး၏။ကုစ္ဆိမှီ၊

ဝမ်းခ်ဳပ်။ ပဋိသန္ဓိ၊ ပဋိသန္ဓေကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်သဖြင့်။ ဝိညုတံ၊ သိကြားလိမ္မာသည်၏ အဖြစ်သို့။ ပတ္တော၊ ရောက်ပြီးသော်။ တဏ္ဍုသိလာယံ၊ တက္ကသိုလ်ပြည်၌။ သိပ္ပါနိ၊ အတတ်တို့ကို။ ဥဂ္ဂဟေတွာ၊ သင်၍။ ပိတရာ၊ အဘသည်။ ဥပရဇ္ဇေ၊ အိမ်ရှေ့မင်း အရာ၌။ ပတိဋ္ဌာပိတော၊ ထားတော်မူ၏။ အပရဘာဂေ၊ နောက်အဖို့၌။ ပိတုအစ္စယေန၊ အဘနတ်ရွာလားသဖြင့်။ ရဇ္ဇံ၊ မင်းအဖြစ်သို့။ ပတ္တော၊ ရောက်၍။ ဒသရာဇမဇ္ဈေ၊ ဆယ်ဗါးသော မင်းကျင့်ဘရားတို့ကို။ အကောပေန္တော၊ မပျက်စေမူ၍။ ဂရုမဇ္ဈေ၊ ပဉ္စသီဝါးပါးတို့ကို။ ပဝတ္တိတ္ထ၊ ကျင့်ကုန်ပြီ။ ဂရုဓမ္မောနာမ၊ ဂရုဓမ္မမည်သည်ကား။ ပဉ္စသီလာနိ၊ ငါးပါးသော သီလတို့တည်း။ တာနိ၊ ထိုငါးပါးသော သီလတို့ကို။ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ ပရိသုဒ္ဓါနိ၊ ဖြူစင်သည်တို့ကို။ကတွာ၊ ပြု၍။ ရက္ခိ၊ စောင့်၏။ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ ရက္ခိတာယတာစ၊ စောင့်သကဲ့သို့လည်း။ ဧဝံ၊ ဤအတူ။ အယံ၊ ထိုဘုရားလောင်း၏။ မာတာ၊ အမိသည်ဌင်း။ အယံ၊ ထိုဘုရားလောင်း၏။ အဂ္ဂမဟေသီ၊ မိဖုရားကြီးသည်ဌင်း။ ကနိဋ္ဌဘာသာ ဥပရာဇာ၊ ညီအိမ်ရှေ့မင်းသည်ဌင်း။ပုမ္ဗရာဟိတောဘြာဟ္မဏော၊ ပုရောဟိတ်ပုဏ္ဏားသည်ဌင်း။ ရဋ္ဌုဂါဟကော အမစ္စော၊ တာကြိုးဆွဲအမတ်သည်ဌင်း။ သာရထိ၊ ရထားထိန်းသည်ဌင်း။ သေဋ္ဌိ၊ သူဌေးသည်ဌင်း။ ဒေါ်ဏမာပကော မဟာမတ္တော၊ တင်းခြင်ရာ၌ တံတုတ်ဆွဲအမတ်သည်ဌင်း။ ဒေါဝါရိကော၊ တံခါးစောင့်သည်ဌင်း။နဂရသောဘဏ္ဍာဂါရိကော၊ ဝတ္ထုဒါသီ၊ ဝတ္ထုဒါသီအမည်ရှိသော ပြည့်တန်ဆာမသည်ဌင်း။ဤတိ-ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဧတေသုကော ဒသသု ဇနေသု၊ဤတစ်ကျိပ်တစ်ယောက်သော သူတို့သည်။ ဂရုဓမ္မံ၊ ပဉ္စသီဝါးပါးကို။ ရက္ခန္တေသု၊ စောင့်ရှောက်ကုန်သည် ရှိသော်။ ကလိဂ်ရဋ္ဌေ၊ ကလိဂ်ရစ်တိုင်း၌။ ဒန္တပုရနဂရေ၊ ဒန္တပုရအမည်ရှိ မြို့၌။ ကလိဂ်၊ ကလိဂ်အမည်ရှိသော မင်းသည်။ ရဇ္ဇံ။ မင်းအဖြစ်ကို။ ကာရေန္တေ၊ ပြုသည်ရှိသော်။ တသ္မိံ ရဋ္ဌေ၊ ထိုတိုင်း၌။ ဒေဝေါ၊ မိုးသည်။ နပဝဿိ၊ မရွာ။ မဟာသတ္တသပန၊ ဘုရားလောင်းအား ကား။ အနုဇ္ဇနသန္ဓိတောနာမ၊ အဋ္ဌနသန္ဓိတ အမည်ရှိသော။ မဂ်လဟတ္ထိ၊ မဂ်လာဆင်တော်သည်။ မဟာပုညော၊ ဘုန်းကြီးသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ရဋ္ဌဝါသိနော၊ တိုင်းသူပြည်သားတို့သည်။ တသ္မိံ၊ ထိုဆင်ကို။ အာနီတေ၊ ဆောင်သည်ရှိသော်။ ဒေဝေါ၊ မိုးသည်။ ဝဿိဿတိ၊ ရွာလတ္တံ့။ ဣတိသညာယ၊ ဤသို့သောအမှတ်ဖြင့်။

ရညော၊ မင်းအား။ အာရောစယိ သု၊ ကြားကုန်၏။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ တဿပဋိဿုတ္တိ သာ၊ ထိုဆင်ကို။ အာနယနတ္ထာယ။ ဆောင်စေချင်းငှာ။ ဗြာဟ္မ-ဏော၊ ပုဏ္ဏားတို့ကို။ ပဟိဏိ၊ စေ၏။ တေ၊ ထိုပုဏ္ဏားတို့သည်။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ မဟာသတ္တ၊ ထိုဘုရားလောင်းကို။ ဟတ္ထိ ၊ ဆင်ကို။ ယာစိ သု၊ တောင်းကုန်၏။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တေသံ၊ ထိုပုဏ္ဏားတို့၏။ ယာစနကာရဏံ၊ တောင်းသောအခြင်းအရာကို။ ဒသ္သေတုံ၊ ပြခြင်းငှာ။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။

ဇနာဓိပ၊ လူတို့ကို အစိုးရသောမင်းကြီး။ တဝ၊ သင်၏။ သဒ္ဓဋ္ဌ၊ သဒ္ဓါကို လည်းကောင်း။ သီလဋ္ဌ၊ သီလကိုလည်းကောင်း။ ဝိဒိတ္တာန၊ သိလတ်၍။ အဋ္ဌနဝဏ္ဏာန၊ မျက်စဉ်းညို့အဆင်းနှင့်တူသော အဆင်းရှိသော။ ဝဏ္ဏ၊ လှပယဉ်ကျေးသော အဆင်းရှိသောဆင်ကို။ ကလိင်္ဂ သို့ ၊ ကလိင်္ဂတိုင်းသို့။ နိမိမှသော၊ ဝါတို့ဆောင်လိုကုန်၏။

ဣတိ၊ ဤသို့။ တိကနိပါတေ၊ တိကနိပါတ်၌။ ဣမံ ဇာတကံ၊ ဤဇာတ်ကို။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဟတ္ထိမ္ပိပန၊ ဆင်ကိုကား။ အာနိတေပိ၊ ဆောင်သော်လည်း။ ဒေဝေါ၊ မိုးသည်။ အဝဿန္တေ၊ မရွာသည်ရှိသော်။ သောရာဇာ၊ ထိုမင်းသည်။ ဂရုဓမ္မံ၊ ဂရုဓမ္မကို။ ရက္ခတိ၊ စောင့်၏။ ဘေန၊ ထိုကြောင့်။ အသ၊ ထိုမင်း၏။ ရဋ္ဌေ၊ တိုင်း၌။ ဒေဝေါ၊ မိုးသည်။ ဝဿတိ ၊ ရွာ၏။ ဣတိသညာယ၊ ဤသို့သောအမှတ်ဖြင့်။ သော၊ ထိုမင်းသည်။ ယံ-ဂရုဓမ္မံ၊ အကြင်ဂရုဓမ္မကို၊ ရက္ခတိ၊ စောင့်၏။ တံ၊ ထိုဂရုဓမ္မကို။ သုဝဏ္ဏ ပဋ္ဋေ၊ ရွှေပြား၌။ လိခိတ္တာ၊ ရေး၍။ အာနေထ၊ ဆောင်ကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုန၊ တဖန်။ ကာလိင်္ဂ ၊ ကလိင်္ဂရစ်တိုင်းသားဖြစ်ကုန်သော။ ဗြာဟ္မ ဏေ၊ ပုဏ္ဏားတို့ကိုလည်းကောင်း။အမစ္စေ၊ အမတ်တို့ကိုလည်းကောင်း။ ပေသေသိ၊ စေ၏။ တေသု၊ ထိုအမတ်ပုဏ္ဏားတို့သည်။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ယာဝဇနေသု၊ တောင်းကုန်သည်ရှိသော်။ ရာဇာနံ၊ မင်းကို။ အဒိ ကတ္တာ၊ အစပြု၍။ တေသဗ္ဗေပိ၊ ထိုအလုံးစုံသောသူတို့သည်လည်း။ အတ္တနော အတ္တနော သီလေသု၊ မိမိ မိမိတို့၏ သီလတို့၌။ ကိဉ္စိ၊ အနည်းငယ်မျှ၌။ ကုက္ကုစ္စံ မတ္တံ၊ အလို့လို့မျှကို။ ကတ္တာ၊ ပြု၍။ တုမှာကံ၊ တို့အား။ ဒေဿေ၊ ပေးသည်ရှိသော်(တုမှာကံ ဒေဿေကား ထည့်သည်။)နော၊ ဝါတို့၏။သီလံ၊ သီလသည်။ အပရိသုဒ္ဓံ၊ မစင်ကြယ်သည်ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိပဋ္ဌာယိ ဤသို့ပယ်၍လည်း။ တ္ဘာဝတာ၊ ဤသို့ပေးကာမျှဖြင့်။သီလဘေဒေါ၊ သီလ ပျက်စီးခြင်းသည်။နု ဟောတိ၊ မဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘေဟိ၊ ထိုပုဏ္ဏား အမတ်တို့သည်။ ပုနပ္ပုနံ၊ အဖန်တစ်လဲလဲ။ ယာစိတာ၊ တောင်းကုန်သည်

ရှိသော်။ အတ္တနော အတ္တနောသီလာနိ၊ မိမိ မိမိသီလတို့ကို။ ကထယိ သု၊ ဆိုကုန်၏။ ကာလိဂ္ဂေါ၊ ကလိဂ်ရစ်မင်းသည်။ သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏေ၊ ရွှေပေဉ္စီ။ ကလိခါပေတွာ၊ ရေးစေ၍။ အာဘတံ၊ ဆောင်ခဲ့သော။ ဂရုခမ္မံ၊ ဂရုခမ္မကို။ ဒိသွာဝ၊ မြင်၍သာလျှင်။ သမာဒါယ၊ ဆောက်တည်၍။ သာခုတံ၊ ကောင်းစွာ။ ပူရေသိ၊ ပြည့်စေ၏။ တသ၊ ထိုမင်း၏။ ရဋ္ဌေ၊ တိုင်းဌ။ ဒေဝေါ၊ မိုးသည်။ ပါဝဿီ၊ ရွာ၏။ ရဋ္ဌံ၊ တိုင်းဌ။ ခေမံ၊ ဘေးမရှိ။ သုဘိက္ခံ၊ ဝပြောသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ သတ္ထာ၊ သည်။ ဣမံ အတီတံ၊ ဤလွန်လေပြီး သော အကြောင်းကို။ အာဟရိတ္တာ၊ ဆောင်တော်မူ၍။

တဒါ၊ ထိုအခါဌ။ ဂဏိကာ၊ ပြည့်တန်ဆာမသည်။ ဥပ္ပလဝဏ္ဏာ၊ ဥပ္ပလဝဏ်ဖြစ်၏။ ဒေါဝါရိကော၊ တံခါးစောင့်သည်။ ပုဏ္ဏာ၊ ပုဏ္ဏမထေရ်ဖြစ်၏။ရဇ္ဇုဂါဟကော၊ တာကြိုးဆွဲအမတ်သည်လည်း။ ကစ္စာနော၊ ကစ္စည်းမထေရ်ဖြစ်၏။ ဒေါဏမာပကော၊ တင်းခြင်အမတ်သည်လည်း။ ကောလိတော၊ မောဂ္ဂလာန်ဖြစ်၏။

တဒါ၊ ထိုအခါဌ။ သေဋ္ဌိ၊ သူဌေးသည်။ သာရိပုတ္တော၊ သာရိပုတ္တရာ ဖြစ်၏။ သာရထိ၊ ရထားထိန်းသည်။ အနုရုဒ္ဓေါ၊ အနုရုဒ္ဓါဖြစ်၏။ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်။ ကဿပေါ ထေရော၊ကဿပမထေရ်ဖြစ်၏။ဥပရာဇာ၊ အိမ်ရှေ့မင်းသည်။ အာနန္ဒပဏ္ဍိတော၊ အာနန္ဒာပညာရှိဖြစ်၏။

မဟေသီ၊ မိဖုရားကြီးသည်။ ရာဟုလမာတာ၊ ရာဟုလာမယ်တော်ဖြစ်၏။ ဇနေတ္တိကာ၊ အမိသည်။ မာယာဒေဝီ၊ မာယာမည်သောမယ်တော်ကြီးဖြစ်၏။ ကုရုရာဇာ၊ ကုရုရာဇမင်းသည်။ ဗောဓိသတ္တော၊ ဗောဓိသတ္တဝါဘုရားလောင်းဖြစ်၏။ဝေ၊ ဤသို့။ ဇာတကံ၊ ဇာတ်ကို။ ဓာရေထ၊ မှတ်ကုန်လော့။

ဣတိ၊ သို့။ ဇာတကံ၊ ဇာတ်ကို။ သဓောဓနေတွာ၊ ပေါင်း၍။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်း။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဥဇ္ဇေပိ၊ ရှေးဌလည်း။ ပဏ္ဍိတာ၊ ပညာရှိတို့သည်။ အပ္ပမတ္တာကေပိ၊ ဒုနည်းငယ်မျှလည်း။ ကုဋုမ္ဘေ၊ အုလို့လို့သည်။ ဥပ္ပန္နေ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်။ အတ္တနော သီလဘေဒေ၊ မိမိ၏ သီလပျက်ခြင်းဌ။ အာသင်္ကံ၊ ယုံမှားကို။ ဂရိ သု၊ ပြုကုန်၏။ တံပန၊ သင်သည်ကား။ မာဒိသဿ ဗုဒ္ဓဿ၊ ငါကဲ့သို့သောဘုရား၏။ သာသနေ၊ သာသနာတော်ဌ။ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍။ ပါဏာတိပါတံ၊ သူ့အသက်သတ်ခြင်းကို။ ကရောန္တော၊ ပြုလျက်။ အတိဘာရိယကမ္မံ၊ အလွန်လေးသောအကုသိုလ်ကံကို။အကာသိ၊ ပြု၏။ဘိက္ခုနာနာမ၊ ရဟန်းမည်သည်ကား။ဟတ္ထေဟိစ၊ လက်တို့ဖြင့်လည်းကောင်း။ ပါဒေဟိစ၊ ခြေတို့ဖြင့်ဌင်း။ ဝါစာယစ။

နှုတ်ဖြင့်လည်းကောင်း။ သံယတေန၊ စောင့်စည်းခြင်းရှိသည်။ ဘဝိတဗ္ဗံ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဣတိ ဝတ္တာ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍။ ဣမံ ဂါထံ၊ ကို။ အာဟ၊ ၏။

(၃၆၂) ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ တတ္ထ သံယတော၊ လက်ကိုစောင့်စည်း၏။ ပါဒသံယတော၊ ခြေကိုစောင့်စည်း၏။ ဝါစာ-သံယတော၊ နှုတ်ကိုစောင့်စည်း၏။ သံယတုတ္တမော၊ ကိုယ်၏ဖောက်ပြန်ခြင်းစသည်ကို စောင့်စည်း၏။ အဇ္ဈတ္တရတော၊ ဂေါစရဇ္ဈတ္တဟု ဆိုအပ်သော ကမ္မဋ္ဌာန်းကို ပွားစေခြင်း၌ မွေ့လျော်၏။ သမာဟိတော၊ တည်ကြည်သောစိတ်ရှိ၏။ ဧကော၊ တယောက်ထီးတည်း။ သန္တုသိတော၊ ဝိပဿနာကျင့်သည်မှစ၍ မိမိရအပ်သောတရားဖြင့် လွန်စွာနှစ်သက်သောစိတ်ရှိ၏။ တံ၊ ထိုသူကို။ ဘိက္ခုတိ၊ ဘိက္ခုဟူ၍။ အာဟု၊ ဆိုကုန်၏။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့ ဟောတော်မူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ ဟ ဘိက္ခသံယတောဘိ၊ ကား။ ဟ ဘိက္ခကိဠာပနာဒီနံ ဝါ၊ လက်ဖြင့် ကစားခြင်း စသည်တို့၏ လည်းကောင်း။ ဟတ္ထေန၊ လက်ဖြင့်။ ပရေသံ၊ သူတစ်ပါးတို့အား။ ပဟာရဒါနာဒီနံ ဝါ၊ ပုတ်ခတ်ခြင်းစသည်တို့၏ လည်းကောင်း။ အဘာဝေန၊ မရှိသဖြင့်။ ဟတ္ထသံယတော၊ လက်ဆောင့်ခြင်းကိုစောင့်စည်း၏။ ဒုတိယပဒေပိ၊ ဒုတိယပုဒ်၌လည်း။ ဧသေဝနယော၊ ဤနည်းလျှင် နည်းရှိ၏။ ဝါစာယပန၊ နှုတ်ဖြင့်ကား။ မုသာဝါဒါဒီနံ၊ မုသားဆိုခြင်းစသည်တို့ကို။ အကရဏတော၊ မပြုခြင်းကြောင့်။ ဝါစာယ သံယတော၊ နှုတ်စောင့်ခြင်းရှိ၏။ သံယတုတ္တမောတိ၊ ကား။ သံယတတ္တ-ဘာဝေ ဝါ၊ ကိုယ်ကိုစောင့်စည်း၏။ ကာယစလနသီသုက္ခိပန ဘမုကဝိကာ-ရာဒီနံ၊ ကိုယ်ကိုလှုပ်ခြင်း, ဦးခေါင်းလှုပ်ခြင်း, မျက်မှောင်ချီခြင်း ဖောက်ပြန်သော အခြင်းအရာ-စသည်တို့ကို။ အကရဏတော၊ မပြုခြင်းကြောင့်။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။ အဇ္ဈတ္တရတေပတိ၊ ကား။ ဂေါစရဇ္ဈတ္တသင်္ခါတာယ၊ ဂေါစရဇ္ဈတ္တဟု ဆိုအပ်သော။ ကမ္မဋ္ဌာနဘာဝနာယ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို ပွားစေခြင်း၌။ ရတော၊ မွေ့လျော်ခြင်းရှိ၏။ သမာဟိတောတိ၊ ကား၊ သုဋ္ဌုဌပိတော၊ ကောင်းစွာ တည်ကြည်ခြင်းရှိ၏။ ဧကောသန္တုသိတောတိ၊ ကား။ ဧကော-ဝိဟာရီ။ တစ်ယောက်တည်းသာနေလေ့ရှိသည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ဖြစ်၍။ သုဋ္ဌု-တုသိတော၊ ကောင်းစွာနှစ်သက်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိပဿနာစာရတော၊ ပဋ္ဌာယ၊ ဝိပဿနာကျင့်သည်မှစ၍။ အတ္ထနော၊ သည်။ အဓိဂုမေန၊ ရအပ်သောတရားဖြင့်။ ဘဋ္ဌမာနသော၊ နှစ်သက်သောစိတ်ရှိ၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ ပုထုဇ္ဇနကလ္ယာဏကံ၊ ပုထုဇဉ်ကလျာဏာဂုဏ်ကို။ အာဒိ ကတ္ဝာ၊

အစပြု၍။ သမ္ဘပိ သေခါ၊ အလုံးစုံသော သေက္ခ ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်လည်း။ အတ္ထနော၊ မိမိ၏။ အဓိဂမေန၊ မဂ်ကိုရခြင်းဖြင့်။ သန္တုဿန္တိ၊ နှစ်သက်တတ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်။ သန္တုသိတာ၊ သန္တုသိတ မည်ကုန်၏။ အရဟာပန၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည်ကား။ ကေန္တသန္တုသိတောဝ၊ စင်စစ်နှစ်သက်ခြင်းရှိသည်သာလျှင်တည်း။ တံ၊ ထိုရဟန္တာကို။ သန္ဓာယ၊ရည်၍။ စေတံ၊ ဤစကားကို။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။

ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာ၏အဆုံး၌။ ဗဟူ၊ များစွာကုန်သော သူတို့သည်။ သေခတာပတ္တိဖလာဒီနိ၊ စသည်တို့သို့။ ပါပုဏိံသု၊ ရောက်ကုန်၏။

ဒုတိယံ၊ သော။ ဟံသဃာတကဘိက္ခုဝတ္ထု၊ ဝတ္ထုသည်။
ဣတိသမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

*

၂၅-ဘိက္ခုဝဂ္ဂ၊ ၃-ကောလိက ဝတ္ထု

(တံ့ဃဃာတကဘိက္ခု ဝတ္ထု၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ တို့၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုပြီး၍ ကောဃာလိကဝတ္ထု၌ ဟောရာ ဂါထာ တို့၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုလိုသော အရှင်ဥဒ္ဒယော သ ဆရာသည် ယော မုခသံယကော စသောပါဠိကို မိန့်သတည်း။)

ယော မုခသံယတောတိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံစသော ဤတရားဟောခြင်းကို။ သံတ္ထာ၊ သည်။ ဇေတဝနေ၊ ၌။ ဝိဟရန္တော၊လျက်။ ကောကာလိကံ၊ ကို။ အာရဗ္ဘ၊ ၍။ ကထေသိ၊ ၏။ ဝတ္ထု၊ ဝတ္ထုသည်။ အယခေါ ကောကာလိကော ဘိက္ခုယေန ဘဂဝါ တေနုပသင်္ကမိတိ၊ တေနုပသင်္ကမိဟု၍။ သုတ္တေ၊ ပါဠိတော်၌။ အာဂတမေव၊ လာသည်သာလျှင်တည်း။ အယံ၊ ထိုပါဠိ၏။ အတ္ထောပိ၊ အနက်ကိုလည်း။ အဋ္ဌကထာယ၊ အဋ္ဌကထာ၌။ ဝုတ္တနယေနေव၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်သာလျှင်။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။

ကောကာလိကေပန၊ ကောကာလိကသည်ကား။ ပဒုမနိရယေ၊ ပဒုမငရဲ၌။ ဥပ္ပန္နေ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်။ ဓမ္မသဘာယံ၊ တရားသဘင်၌။ ကထံ၊ စကားကို။ သမုဋ္ဌာပေသုံ၊ ဖြစ်စေကုန်၏။ အဟော၊ ကြောင်ကဲ့ဖွယ်ရှိစွ။ ကောကာလိကောဘိက္ခု၊ ကောကာလိကရဟန်းသည်။ အတ္တနောမုခံ၊ မိမိခံတွင်းကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ ဝိနာသံ၊ ပျက်စီးခြင်းသို့။ ပတ္တော၊ ရောက်၏။

ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ အဿ၊ ထိုကောကာလိကအား။ ဒွေအဂ္ဂသာဝကော နှစ်ပါးသော အဂ္ဂသာဝကတို့ကို။ အကြောသန္ဓဿေ၀၊ ဆဲရေးစဉ်သာ လျှင်။ပထဝီ၊ မြေကြီးသည်။ ဝိ၀ရ၊ ဟင်းလင်းပွင့်ခြင်းကို။အဒါသိ၊ပေး၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ပြောဟောကုန်၏။သတ္ထာ၊သည်။ အာဂန္တွာ၊လာတော်မူလတ် ၍။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တေရဟိ၊ ယခုငါလာဆဲအခါ၌။ ကာယကထာယ၊ အာဘယ်စကားဖြင့်။ သန္ဓိသိန္ဒာ၊ စည်းဝေးကုန်၏။ အဘ္ဘန္တု၊ ဖြစ်ကုန် သနည်း။ ဣတိပုစ္ဆိတွာ။ဤသို့မေးတော်မူသောကြောင့်။ဣဒမာယနာမာတိ၊ ဤမည်သောစကားကြောင့်တည်းဟု။ ဝုတ္တေ၊ နားတော် လျှောက်သည်ရှိ သော်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဒါနေ၀၊ ယခုသာလျှင်။ နုမဟုတ်သေး။ပုဗ္ဗေပိ၊ ရှေးဦးလည်း။ ကောကာလိကော ဘိက္ခု၊ ကောကာလိက ရဟန်းသည်။ အတ္တနောမုခမေ၀၊ မိမိနှုတ်ကိုသာလျှင်။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ နဒ္ဒေါ၊ပျက်ဘူး လေပြီ။ ဣတိ၀တွာ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍။ တမတ္တံ၊ထိုအကြောင်းကို။သော တု ကာမေဟိ ဘိက္ခုဟိ၊ နာလိုကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။ ယာစိတော၊ တောင်းပန်သောကြောင့်။ တဿ၊ ထိုအကြောင်းကို။ ပကာသနတ္ထံ၊ သင် ရှားစွာ ပြခြင်းငှာ။ အတီတံ၊ ကို။ အာဟရိ၊ ဆောင်တော်မူ၏။

အတီတေ၊ ၌။ဟိမ၀န္တပဒေသေ၌။ကေသို့ သရေ၊တစ်ခုသောအိုင်၌။ ကစ္ဆပေါ၊ လိပ်သည်။ ၀သိ၊ နေ၏။ ဒွေဟံသပေါတိကာ၊ ဟသ်ာငယ်နှစ် ကောင်တို့သည်။ ဂေါစရာ၊ ကျက်စားခြင်းငှာ။ စရန္တာ၊ ပျံသွားကုန် သည်ရှိသော်။ တေန၊ ထိုလိပ်နှင့်။သဒ္ဓိ၊ တကွ။ ဝိဿာသံကတ္ဝာ၊အကျွမ်း ဝင်သည်ကိုပြု၍။ဒဠ္ဌဝိဿာသိကာ ဟုတွာ၊ မြဲမြံသောအဆွေခင်ပွန်းဖြစ်၍ ဧကဒိ၀သံ၊ တစ်နေ့သ၌။ ကစ္ဆပံ၊လိပ်ကို။ပုစ္ဆိ သု၊ မေးကုန်၏။ သမ္မ၊အဆွေ လိပ်။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ ဟိမ၀န္တေ၊ ဟိမ၀န္တာ၌။ စိတ္တကူဋပဗ္ဗတပါဒေ၊ စိတ္တကူဋ်တောင်ခြေရင်း၌။ ကဠုနဒီဟာယ၊ ရွှေဂူလိုဏ်ခေါင်း၌။ ၀သန- ဌာနံ၊ နေရာအရုပ်ဟူဆိုအပ်သော။ ပဒေသော၊ ငါတို့ကျင်လည်ရာဒေသ သည်။ ရမဏီယော၊ မွေ့လျော်ဖွယ်ရှိ၏။ အမှေဟိ၊ငါတို့နှင့်။ သဒ္ဓိ၊တကွ ဂစ္ဆိဿသိ၊ လိုက်ချင်ပါသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးကုန်၏။ သာမိ၊ သခင် သားဟသ်ာမင်းတို့။ အဟံ၊ ငါသည်။ကထံဂမိဿာမိ၊ အာဘယ်ကဲ့သို့လိုက် ပါရအံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ မုခံရက္ခိတုံ၊ နှုတ်စောင့်ခြင်းငှာ။သစေ- သက္ခိဿသိ၊ အကယ်၍ဘတ်နိုင်သည်ဖြစ်အံ့။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ တံ၊ သင့် ကို။ နေဿာမ၊ ဆောင်ကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ရက္ခိဿာမိ၊ စောင့်ပါ အံ့။ သမ္မာ၊ကောင်းစွာ။ မံ၊ ငါ့ကို။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ဆောင်ယူ၍။ ဂစ္ဆထ၊

သွားပါကုန်လေ့။ ကျွတိ၊ ဤသို့ဆိုသည်ရှိသော်။ တေ၊ ထိုဟသ်ာဝယ်တို့
သည်။ သာဓုတိ၊ ကောင်းပြီဟု။ ဝတွာ၊ ဆို၍။ ကေ ဒဏ္ဍကဲ၊ တစ်ခုသော
လှန်ကန်ကို။ ကစ္ဆပေန၊ 'လပ်ကို။ ဒုံ သာပေတွာ၊ ကိုက်စေ၍။သယံ၊မိမိဟု
ဆိုအပ်သော ဟသ်ာနှစ်ကောင်သည်။ တသ္မာ၊ ထိုလှန်ကန်၏။ ဥဘော-
ကောဋ္ဌယော၊ နှစ်ပါးသော အစွန်းတို့ကို။ ဒုံ သိတွာ၊ကိုက်၍။အာကာသံ၊
ကောင်းကင်သို့။ ပက္ခန္ဒိ ၊ သု၊ပျံကုန်၏။တံ၊ ထိုလပ်ကို။တထာ၊ထိုအခြင်းအရာ
ဖြင့်။ ဟံသေဟိ၊ ဟသ်ာတို့သည်။ နိယမာနံ၊ ဆောင်သည်ရှိသော်။ ဂါမ-
ဒါရကာ၊ ရွာသူသားငယ်တို့သည်။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ ဒေဝတ်သာ။ ဟသ်ာ
နှစ်ကောင်တို့သည်။ ကစ္ဆပံ၊ လပ်ကို။ ဒဏ္ဍေန၊ လှန်ကန်ဖြင့်။ ဟရန္တိတိ၊
ဆောင်ကုန်၏ဟု။ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏။ ကစ္ဆပေ၊ လပ်သည်။ ဒုဋ္ဌစေ-
ဋ္ဌကာ၊ ပျက်သောကျွန်ငယ်တို့။ မံ၊ ငါ့ကို။သဟာယကာ၊အဆွေခင်ပွန်းတို့
သည်။ ယဒိနေန္တိ၊ အကယ်၍ ဆောင်ကုန်၏။ တွေ၊ ဤသို့ဆောင်ရာ၌။
တုမှာကံ၊သင်တို့အား။ ကိံ ၊ အဘယ်မူစဲ့ခဲ့နည်း။ ကျွတိ၊ ဤသို့။ဝတ္ထုကာ-
ရေ၊ ဆိုလိုလျက်။ ဟံသာနံ၊ ဟသ်ာတို့၏။ သီဃဝေဂတာယ၊လျင်သော
အဟုန်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဗာရာဏသိနဂရေ၊ ဗာရာဏသီပြည်၌။
ရာဇနိဝေသနသ၊ မင်းအိမ်၏။ ဥပရိဘာဂံ၊ အထက်အဖို့သို့။ သမ္ပတ္တ-
ကာလေ၊ ရောက်သောကာလ၌။ ဒဋ္ဌဋ္ဌဝနတော၊ ကိုက်ရာအရပ်မှ။ဒဏ္ဍကံ၊
လှန်ကန်ကို။ စိသဒ္ဒေတ္တွာ၊ လွှတ်၍။ အာကာသဂ်ဏော၊ ကောင်းကင်ပြင်မှ။
ပဟိတ္တွာ၊ ကျ၍၊ ဒွေဓာ၊ နှစ်ဖြာ။ ဘိဇ္ဇ၊ ကဲ့၏။သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။
ကျွမ် အတိတ်၊ ဤလွန်လေပြီးသော အကြောင်းကို။အာဟရိတ္တွာ၊ ဆောင်
တော်မူ၍။

(၅) ကစ္ဆပေ၊ လပ်သည်။ ဗျဟရံ ဂိရံ၊ စကားကို ဆိုခြင်းကြောင့်။
အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ အဝဓိဝတ၊ -သတ်လေစွတကား။ သုဂ္ဂဟီတသ္မိံ ၊
ကောင်းစွာယူအပ်သော။ ကဋ္ဌသ္မိံ ၊ကိုက်အပ်သောတုတ်ချောင်းကို။မုဏ္ဍိတ္တွာ
လွှတ်၍။ သက်ယာ ဝါစာယ၊ မိမိစကားဖြင့်။ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။
အဝဓိ၊ သတ်၏။

နရဇိရိယသေဋ္ဌ၊ လုံ့လကြီးသော လူတို့ထက် မြတ်သော မင်းကြီး။
ကေမ္မိ၊ ဤလိပ်ကိုလည်း။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ နာတိဝေလံ၊ အခါကိုလွန်၍မဆို
ရာ၊ ကုသလံ၊ အပြစ်မရှိသော။ ဝါစံ၊ စကားကို။ ပမုဉ္စေ၊ ဆိုရာ၏။ ဗဟု-
ဘာဏေန၊ များစွာဆိုခြင်းကြောင့်။ ဗျသနံ၊ ပျက်စီးခြင်းသို့။ ဂတံ၊ ရောက်
သော။ ကစ္ဆပံ၊ လိပ်ကို။ ပဿသိ၊ ရှုလော့။

ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒုကနိပါတေ၊ ဒုကနိပါတ်၌။ ဣမံ ဗဟုဘာဏိဇာတကံ၊ ဤဗဟုဘာဏိဇာတ်ကို။ ဝိတ္ထာရေတွာ၊ ခဲ့၍။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဘိက္ခုနာနာမ၊ ကား။ မုခသံယတေန၊ နှုတ်စောင့်စည်းခြင်း. ရှိသဖြင့်ရင်း။ သမစာရိနာ။ ငြိမ်သက်သော အကျင့်ရှိသဖြင့်ရင်း။ အနုဒ္ဒေတေန၊ မပျံ့လွင့်သဖြင့်ရင်း။ နိဗ္ဗုတစိတ္တေန၊ ငြိမ်းအေးသော စိတ်ရှိသဖြင့်ရင်း။ ဘဝိတဗ္ဗံ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဣတိ ဝတ္တာ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍။ ဣမံ ဂါထံ၊ ကို။ အာဟ၊ ၏။

(၃၆၃) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယောဘိက္ခု၊ အကြင် ရဟန်းသည်။ မုခသံယ-တော၊ နှုတ်ဖြင့် စောင့်စည်းခြင်းရှိ၏။ မန္တဘာဏီ၊ ပညာဖြင့် ဆင်ခြင်၍ ဆိုလေ့ရှိ၏။ အနုဒ္ဒတော၊ ပျံ့လွင့်ခြင်းမရှိသဖြင့် ငြိမ်သက်၏။ အတ္ထဗ္ဗု၊ အနက်ကိုလည်းကောင်း။ ဓမ္မဗ္ဗု၊ ပါဠိကိုလည်းကောင်း။ ဒီပေတိ၊ ပြတတ်၏။ တဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ ဘာသိတံ၊ ဆိုအပ်သောစကားသည်။ မဓုရံ၊ ချိုမြိန်သော အရသာရှိ၏။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့ဟောတော်မူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ မုခသံယတောတိ၊ ကား။ ဒါသစဏ္ဍာလာဒယော၊ ကျွန်ဒွန်းစဏ္ဍားစသည်တို့ကိုလည်း။ တုံ၊ သင်သည်။ ဒုဋ္ဌောတော၊ မကောင်းသောဖြစ်ခြင်းရှိ၏။ တုံ၊ သင်သည်။ ရဿိလော၊ သိုလမရှိသည် ဖြစ်၏။ ဣတိ အာဒီနိ၊ ဤသို့သောစကားတို့ကို။ အဝစနတ်ထယ၊ မဆိုခြင်းကြောင့် မုခေဏ သံယတော၊ နှုတ်ဖြင့်စောင့်စည်းခြင်းရှိ၏။ မန္တဘာဏီတိ၊ ကား။ ပညာ၊ ပညာကို။ မန္တာ၊ မန္တာဟု၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ တာယပန၊ ထိုပညာဖြင့်ကား။ တဏှနသိလော၊ ဆိုလေ့ရှိ၏။ အနုဒ္ဒတောတိ၊ ကား။ နိဗ္ဗုတ-စိတ္တော၊ ငြိမ်သက်သောစိတ်ရှိ၏။ အတ္ထံ ဓမ္မဉ္စ ဒီပေတိတိ၊ ကား။ ဘာသိ-တတ္ထေ ဓမ္မေ ဝေ၊ ဟောအပ်သော အနက်ကိုလည်းကောင်း။ ဒေသနာဓမ္မဉ္စ၊ ဒေသနာဓမ္မကို လည်းကောင်း။ ကထေသိ၊ ဆို၏။ မဓုရန္တိ၊ ကား။ ဝေ-ရူပဃ ဘိက္ခုနော၊ ဤသို့သဘောရှိသောရဟန်း၏။ ဘာသိတံ၊ ဟောအပ်သော စကားသည်။ မဓုရံနာမ၊ ချိုမြိန်သော အရသာ ရှိသည် မည်၏။ ယောပန၊ အကြင် ရဟန်းသည်ကား။ အတ္ထမေဝ၊ အနက်ကို သာလျှင်။ သမ္မာဒေတိ၊ ပြည့်စုံစေ၏။ ပါဠိံ၊ ပါဠိကို။ နသမ္မာဒေတိ၊ မပြည့်စုံစေ။ ပါဠိံ ယေဝ၊ ပါဠိကိုသာလျှင်။ သမ္မာဒေတိ၊ ပြည့်စုံစေ၏။ အတ္ထံ၊ အနက်ကို။ နသမ္မာဒေတိ၊ မပြည့်စုံစေ။ ဥဘယံ ဝါ ပန၊ နှစ်ပါးကိုလည်း။ နသမ္မာ-ဒေတိ၊ မပြည့်စုံစေ။ တဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ ဘာသိတံ၊ ဆိုခြင်းသည်။ မဓုရံ နာမ၊ ချိုမြိန်သော အရသာနှင့် ပြည့်စုံခြင်းမည်သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဣတိ၊

ဘတ္ထော၊ ဤကားအနက်တည်း။ ဒေသနာဝသာနေ၊ ၌။ ဗဟု၊ များစွာ ကုန်သော သူကို့သည်။ သောတာပတ္တိဖလာဒီနိ၊ စသည်တို့ကို။ ပါပုဏိ သု၊ ကုန်၏။

တတိယံ၊ သော။ ကောကာလိက ဝတ္ထု၊ သည်
ဏ္ဍတိသမတ္တံ၊ ပြီး။

*

၂၅-ဘိက္ခုဝဂ္ဂ၊ ၄-ဓမ္မာရာမတ္ထေရ ဝတ္ထု

(ကောကာလိက ဝတ္ထု၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ တို့၏အတ္ထ ဝဏ္ဏနာကို ပြုပြီး၍ ဓမ္မရာမ မထေရ်ဝတ္ထု၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာတို့၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို မြဲလိုသော အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသ ဆရာသည် ဓမ္မာရာမောတိ စသောပါဠိကို မိန့်သတည်း။)

ဓမ္မာ ရာမောတိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ဓမ္မာရာမော စသော ဤတရား ဒေသနာကို။ သတ္ထာ၊ သည်။ ဇေတဝနေ၊ ၌။ ဝိဟရန္တော၊ လျက်။ ဓမ္မရာ-မတ္ထေရံ၊ ကို။ အာရဗ္ဘ၊ ၍။ ကထေသိ၊ ၏။

သတ္ထာရာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣဒေါ၊ ဤနေ့မှ။ မေ၊ ငါသည်။ စတုမာသစ္စယေန၊ လေးလေးလွန်သဖြင့်။ ပရိနိဗ္ဗာနံ ဘဝိဿတိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုတော်မူသည်ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိ အာရောစိတေ၊ ဤသို့ကြားသည်ရှိသော်။ အနေကသဟဿာ ဘိက္ခူ၊ အထောင်မက များစွာကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ပရိဝါရေတွာ၊ ခြံရံကုန်၍။ ဝိစရိ သု-ကိရ၊ လှည့်လည်ကုန်သတတ်။ ဓတ္ထ၊ ထိုရဟန်းအပေါင်းတို့တွင်။ ပုထုဇနာ-ဘိက္ခု၊ ပုထုဇဉ်ရဟန်းတို့သည်။ အဿုနိ၊ မျက်ရည်တို့ကို။ သန္ဓာရေတုံ၊ တည်စေခြင်းငှာ။ နာသက္ခိ သု၊ မတတ်နိုင်ကုန်။ ခီဏာသဝါနံ၊ ရဟန္တာ ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား။ ဓမ္မသံဝေဂေါ၊ ဓမ္မသံဝေဂသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ ဖြစ်၏။ သဒ္ဓေပိ၊ အလုံးစုံသော ရဟန်းတို့သည်လည်း။ ကိံ နု ခေါ၊ ကရိဿာမ၊ အဘယ်သို့ ပြုရကုန်အုံနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဂ္ဂဗန္ဓနေန၊ အစုဖွဲ့သဖြင့်။ ဝိစရန္တိ၊ သွားလာကုန်၏။ ဓမ္မာရာဒမာနာမ၊ ဓမ္မာရာမအမည်ရှိသော၊ ဗောဓိသတ္တ်ကို၊ တစ်ယောက်သော ရဟန်းသည်ကား။ ဘိက္ခုနာ၊ ရဟန်းတို့၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ နဥပသက်မတိ၊ မကပ်။ ဘိက္ခုဟိ၊ ရဟန်းတို့သည်ကား။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ နဥပသက်မဘိကိ၊ အဘယ့်ကြောင့် ငါတို့အထံသို့ သင်မကပ်ပဲနေ

သနည်း။ ကျွတ်ဝုစ္စမာနော၊ ဤသို့ဆိုသည်ရှိသော်။ ပဋ္ဌိဝစန်၊ စကားတို့ကို။ အဒတ္တာ၊ မပေးမူ၍။ သတ္ထာပိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း။ စတုမာသမ္ပယေန၊ လေးလလွန်သဖြင့်။ ပရိနိဗ္ဗာယိဿတိကိရ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုလတ္တံ့တဲ့။ အဟဟ္ဟ၊ ငါသည်လည်း။ အဝီတရာဂေါ၊ ရာဂမကင်းသည်။ အမှိ၊ ဖြစ်၏။ သတ္ထုရိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဓရမာနေယေဝ၊ သက်တော်ထင်ရှားရှိစဉ်သာလျှင်။ ဝါယမိတ္တာ၊ လုံ့လပြု၍ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပါပုဏိ-ဿာမိ ရောက်အံ့။ ကျွတ်၊ ဤသို့နှလုံးသွင်း၍။ ဧကကောဝ၊ တစ်ယောက်အထီးတည်းသာလျှင်။ ဝိဟာရန္တော၊ နေတော်မူလျက်။ သတ္ထာရာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဒေသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ အာဝဇ္ဇတိ၊ ဆင်ခြင်၏။ စိန္တေတိ၊ ၏။ အနုဿရတိ၊ အောက်မေ့၏။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့သည်။ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ အာရောစေသုံ၊ ကြားလျှောက်ကုန်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဓမ္မာရာမဿ၊ ဓမ္မာရာမသည်။ တုမှေသု၊ အရှင်ဘုရားတို့၌။ သိနေဟမတ္တမ္ပိ၊ ချစ်ခြင်းမျှသည်လည်း။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ သတ္ထာ၊ သည်။ ကိရ၊ စင်စစ်မလွဲသဖြင့်။ ပရိနိဗ္ဗာယိဿတိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုလတ္တံ့။ ကိံ နုခေါ၊ အဘယ်သို့။ ကရိဿာမ၊ ပြုရကုန်အံ့နည်း။ ကျွတ်၊ ဤသို့။ အမှေဟိ၊ ငါတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ သံသန္ဒနမတ္တမ္ပိ၊ တိုင်ပင်နှီးနှောခြင်းမျှကိုလည်း။ နကရောတိ၊ မပြု။ ကျွတ်၊ ဤသို့လျှောက်၏။ သတ္ထာ၊ သည်။ တံ၊ ထိုဓမ္မာရာမကို။ ပကြောသာပေတွာ၊ ခေါ်စေ၍။ တံ၊ သင်သည်။ ဝေဠ-ကရောသိကိရ၊ ဤသို့ပြု၏ဟူသည်။ သစ္စံ၊ မှန်သလော။ ကျွတ်ပုဏ္ဏား၊ ဤသို့မေး၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ သစ္စံ၊ မှန်ပေ၏။ ကျွတ်၊ ဤသို့လျှောက်သည်ရှိသော်။ ကာရဏာ၊ အကြောင်းကား။ ကိံ၊ အဘယ်နည်း။ ကျွတ်ပုဏ္ဏား၊ ဤသို့မေး၏။ တုမှေ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်။ ကိရ၊ မချွတ်။ စတုမာသစ္ဆ-ယေန၊ လေးလလွန်သဖြင့်။ ပရိနိဗ္ဗာယိဿထ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုကုန်လတ္တံ့။ အဟဟ္ဟ၊ အကျွန်ုပ်သည်လည်း။ အဝီတရာဂေါ၊ ရာဂမကင်းသည်။ အမှိ၊ ဖြစ်၏။ တုမှေ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်။ ဓရမာနေယေဝ၊ ထင်ရှားရှိကုန်စဉ်လျှင်။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပါပုဏိဿာမိ၊ ရောက်စေအံ့ဟု။ တုမှေဟိ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်။ ဒေသိတဓမ္မံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော တရားကို။ အာဝဇ္ဇာမိ၊ ဆင်ခြင်၏။ စိန္တေမိ၊ ကြံ၏။ အနုဿရာမိ၊ အောက်မေ့၏။ ကျွတ်၊ ဤသို့လျှောက်၏။

သတ္ထာ၊ သည်။ သာဓုသာဓုတိ၊ ကောင်းစွ ကောင်းစွဟု။ တဿ၊ ကို ဓမ္မာရာမအား။ သာဓုကာရံ၊ ကောင်းခြီးကို ဒတ္တွာ၊ ပေး၍။ ဘိက္ခဝေ၊ ပဋ္ဌေ။

အညေနာပိ၊ တပါးသောရဟန်းသည်လည်း။ မယိ၊ ငါဘုရား၌။ သိနေဟ-ဝန္တေန၊ ချစ်ခြင်းရှိသော။ ဘိက္ခုနာနာမ၊ ရဟန်းမည်သည်ကား။ ဓမ္မာ-ရုံမ\သဒိသေနေဝ၊ ဓမ္မာရုံမရဟန်းနှင့်တူသည်သာလျှင်။ ဘဝိတဗ္ဗံ၊ ရာ၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။မယ္ပိ၊ ငါ့အား။မာလာဂန္ဓာဒီဟိ၊ ပန်းနံ့သာစသည်တို့ဖြင့်။ ပူဇံ၊ ပူဇော်ခြင်းကို။ ကရောန္တာ၊ ပြုသောသူတို့သည်။ မမ၊ ငါဘုရား-အား။ ပူဇံ၊ ပူဇော်ခြင်းကို။ နကရောန္တိနာမ၊ ပြုသည်မမည်ကုန်။ ဓမ္မာနုဓမ္မံ၊ လောကုတ္တရာတရားအားလျော်သောအကျင့်ကို။ ပဋိပဇ္ဇန္တာယေဝဟိ၊ ကျင့်သောသူတို့သည်ကား။ မံ၊ ငါဘုရားကို။ ပူဇေန္တိနာမ၊ ပူဇော်သည်မည်ကုန်၏။ ဣတိဝတ္တာ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍။ ဣမံဂါထံ၊ ကို။ အာဟ၊ ၏။

(ဒုတိယ) (၃၆၄) ယောဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်။ ဓမ္မာရုံမော၊ သမထ-ဝိပဿနာကမ္မဋ္ဌာန်း၌ မွေ့လျော်ခြင်းရှိသည်။ ဓမ္မရတော၊ သမထ, ဝိပဿနာခံမှ၌ နှစ်သက်ခြင်းရှိသည်။ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ ဓမ္မံ၊ သမထဝိပဿနာ-တရားကို။ အနုဝိစိန္တယံ၊ အဖန်တစ်လဲလဲကြံခြင်း ဆင်ခြင်ခြင်း နှလုံးသွင်း-ခြင်းရှိသည်။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ အနုဿရံ၊ အဖန်တလဲလဲအောက်မေ့ခြင်း-ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်။ သဒ္ဓမ္မာ၊ ဗောဓိပက္ခိယတရား, လောကုတ္တရာတရားမှ။ နပရိဟာယတိ၊ မဆုတ်ယုတ်။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဟောတော်မူ၏။)

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ နိဝါသနဋ္ဌာနေ၊ နေရာအရပ်၌။ အဿ၊ ထိုရဟန်း-အား၊ သမထ ဝိပဿနာ ဓမ္မော၊ သမထ ဝိပဿနာဓမ္မဟု ဆိုအပ်သော။ အာရုံမော၊ မွေ့လျော်ခြင်းသည်။အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်။သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ ဓမ္မာရုံမော၊ ဓမ္မရုံမမည်၏။ တသ္မိံ ယေဝ ဓမ္မေ၊ ထို-သမထ, ဝိပဿနာဓမ္မ၌သာလျှင်။ ရတော၊ မွေ့လျော်သည်တည်း။ ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်။ ဓမ္မရတော၊ ဓမ္မရတမည်၏။ တယော ဓမ္မဿ၊ ထိုသမထ-ဝိပဿနာဓမ္မကိုသာလျှင်။ ပုနပ္ပုနံ၊ အဖန်တလဲလဲ။ ဝိစိန္တနတာယ၊ ကြံ-သည်၏အဖြစ်ဖြင့်။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ အနုဝိစိန္တယံ၊ အဖန်တစ်လဲလဲ ကြံခြင်း-ရှိ၏။ တံ၊ ဓမ္မံ၊ ထိုတရားကို။ အာဝဇ္ဇေန္တော၊ ဆင်ခြင်ခြင်းရှိ၏။ မနသိ-ကရောန္တော၊ နှလုံးသွင်းခြင်းရှိ၏။ ဣတိအတ္ထော၊ တည်း။ အနုဿရန္တိ၊ ကား။ တမေဝ ဓမ္မံ၊ ထိုသမထ,ဝိပဿနာဓမ္မကိုသာလျှင်။ အနုဿရန္တော၊ အောက်မေ့ခြင်းရှိ၏။ သဒ္ဓမ္မာတိ၊ ကား။ ဝေရုပေါဘိက္ခု၊ ဤသို့သဘော-ရှိသောရဟန်းသည်။ သတ္တတိ သဘေဒါ ဗောဓိပက္ခိယဓမ္မာစ၊ သုံးဆယ်-ခုနစ်ပါးအပြားရှိသော ဗောဓိပက္ခိယတရားမှလည်းကောင်း။ နဝ ဝိဓ-

လောကုတ္တရဓမ္မာစ၊ ကိုးပါး အပြားရှိသော မဟာကုတ္တရာတရားမှ လည်းကောင်း။ နပရိဟာယတိ၊ မဆုတ်ယုတ်၊ ဣတိအတ္ထော၊ တည်း။

ဒေသနာဝသာနေ၊ ၌။ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်။ အရဟတ္တေ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၌။ ပတိဋ္ဌဟိ၊ တည်၏။ သမ္ဘတ္တာနံပိ၊ တို့အား လည်း။ သာတ္ထိကာ၊ သော။ ဒေသနာသည်။ အဟောသိ၊ ၏။

စတုတ္ထံ၊ သော။ ဓမ္မာရာမတ္ထေရဝတ္ထု၊ ဝတ္ထုသည်။

ဣတိ သမတ္ထံ၊ ပြီး၏။

*

၂၅-ဘိက္ခုဝဏ္ဏ၊ ၅-ဝိပက္ခသေဝကဘိက္ခု ဝတ္ထု

(ဓမ္မာရာမတ္ထေရဝတ္ထုဟု ဟောရာဂါထာတို့၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုပြီး၍ ဝိပက္ခသေဝကဘိက္ခုဝတ္ထုဟု ဟောရာဂါထာတို့၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုလိုသော အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသဆရာသည် သလာဘန္တိစသောပါဠိကို မိန့်သတည်း။)

သလာဘန္တိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ သလာဘံ စသော ဤတရားဟောခြင်းကို။ သတ္ထာ၊ သည်။ ဝေဠုဝနေ၊ ၌။ ဝိဟရန္တော၊ စဉ်။ အညတရံ၊ အမှတ်မရှိသော။ ဝိပက္ခသေဝကံ ဘိက္ခုံ၊ ဝိပက္ခသေဝကအမည်ရှိသော ရဟန်းကို။ အာရဗ္ဘ၊ ၍။ ကထေသိ၊ ၏။

ဒေဝဒတ္တပက္ခိကော၊ ဒေဝဒတ်၏ အပင်းအသင်းဖြစ်သော။ ကောဘိက္ခု၊ ဝတယောက်သောရဟန်းသည်။ တဿ၊ ထိုဝိပက္ခသေဝကရဟန်း၏။ သဟာယော၊ အဆွေခင်ပွန်းသည်။ အဟောသိကိရ၊ ဖြစ်သတတ်။ သော၊ ထိုအပေါ်ဆွခင်ပွန်းရဟန်းသည်။ ဘိက္ခုဟိ၊ ရဟန်းတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှာ။ စရိတ္တာ၊ သွား၍။ ကတဘတ္တကိစ္စံ၊ ဆွမ်းစားပြီး၍။ အာဂစ္ဆန္တံ၊ လာသော။ တံ၊ ထိုဝိပက္ခသေဝကရဟန်းကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ကုဟိ၊ အဘယ်အရပ်သို့။ ဂတောသိဟိ၊ သွားသနည်းဟု။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ အသုကဋ္ဌာနံနာမ၊ ဤမည်သောအရပ်သို့။ ပိဏ္ဍာယ စရိတုံ၊ ဆွမ်းခံလှည့်လည်ခြင်းငှာသွား၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောသည်ရှိသော်။ တေ၊ သင်သည်။ ဝိဏ္ဍပါတေ၊ ဆွမ်းကို။ လဒ္ဓေ၊ ရ၏လော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ အာမ-လဒ္ဓေ၊ ရြောက်ရ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောသည်ရှိသော်။ ဣဒံ၊ ဤအရပ်၌။ အမှာကံ၊ ငါတို့အား။ မဟာလာဘသက္ကာရော၊ များသောလာဘ်ပူဇော်

သက္ကာရှိ၏။ ကတိပါဟုံ၊ နှစ်ရက် သုံးရက်။ ကျွန်မ၀ေ၀၊ ဤအရပ်ဌာလျှင်။ ဟောဟိ၊ နေလော့။ ကျွတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ သော၊ ထိုဝိပက္ခသေ၀က ရဟန်းသည်။ တဿ၊ ထိုအဆွေခင်ပွန်းဖြစ်သော ဒေ၀ဒတ်၏ အပင်းအသင်းဖြစ်သော ရဟန်း၏။ ၀စနေန၊ ဖြင့်။ ကတိပါဟုံ၊ နှစ်ရက် သုံးရက်။ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်ဌာ။ ၀သိတ္တာ၊ နေ၍။ သကဌာနမေ၀၊ မိမိနေရာအရပ်သို့သာလျှင်။ အဂမာသိ၊ သွားလေ၏။ အထ၊ ဌာ။ နံ၊ ထိုဝိပက္ခသေ၀က အမည်ရှိသော ရဟန်းကို။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ ဘန္တေ၊ ရား။ အယံ၊ ဤရဟန်းသည်။ဒေ၀ဒတ္တဿ၊ အား။ ဥပဇ္ဈာ၊ ဘသက္ကာရံ၊ ကို။ ပရိဘုဉ္ဇတိ၊ ၏။ သော၊ ဤရဟန်းသည်။ ဒေ၀ဒတ္တဿ၊ ၏။ ပက္ခ၀ေါ။ အပင်းအသင်းတည်း။ ကျွတိ၊ သို့။ တထာ၀ဝတ္ထ၊ အား။ အာရောစေသုံ၊ ကုန်၏။ သတ္ထာ၊ သည်။ တံ၊ ထိုရဟန်းကို။ ပက္ကောသာပေတွာ၊ ၍။ တံ၊ သည်။ဝေ၀ံအကာသိ၊ ဤသို့ပြု၏ ဟူသည်။ သစ္စံကိရ၊ မှန်သလော။ ကျွတိပုစ္ဆိတွာ၊ ၍။ ဘန္တေ၊ ရား။အာမ၊ ပြောမှန်ပေ၏။ အဟံ၊ သည်။ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်ဌာ။ ကော်ဒဟရံ၊ ပဋ္ဌင်းဝယ် တစ်ပါးကို။ နိသီဒယ၊ ၍။ ကတိပါတံ၊ နှစ်ရက်သုံးရက်။ဝသိ၊နေဘူး၏။ ပန၊ ထိုသို့ပင်နေဘူးသော်လည်း။ ဒေ၀ဒတ္တဿ၊ ၏။ လဒ္ဓိ။ အယူကို။ နှစ ရောစေမိ၊ မနှစ်သက်ပါဘုရား။ကျွတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။အထ၊ထိုနောင် မှ။နံ၊ထိုဝိပက္ခသေ၀ကရဟန်းကို။ ဘဂ၀ါ၊ သည်။ တံ၊ သည်။ လဒ္ဓိ၊ အယူကို။ ကိဏ္ဍာပိ နရောစေသိ၊ အကယ်၍ကား မနှစ်သက်၏ရှင်။ ပန၊ ထိုသို့ပင် မနှစ်သက်သော်လည်း။ ဒ်ဌဒ်ဌကာနံယေ၀၊ မြင်ကုန် မြင်ကုန် သောသူတို့အား သာလျှင်။ လဒ္ဓိ၊ အယူကို။ ရောစေန္တောဝိယ၊ နှစ်သက် ဘိသကဲ့သို့။ ဝိစရသိ၊ လှည့်လည်၏။ တံ၊ သည်။ ကျွဒါနေ၀။ ဌာသာလျှင်။ ဝေ၀ံကရောသိ၊ ဤသို့ပြုသည်။ နမဟုတ်။ ပုဗ္ဗေပိ၊ ရှေးဌာလည်း။ဝေ၀ရှေ့ပါ-ယေ၀၊ ဤသို့သဘောရှိသည် သာလျှင်တည်း။ ကျွတိ ၀တွာ၊ဤသို့မိန့်တော်မူသည်ရှိသော်။ ဘန္တေ၊ ရား။ ကျွဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ အမှေဟိ၊ တို့သည်။ သာမံ၊ ကိုယ်တိုင်။ ဘာ၀ဒ်ဌော၊ မြင်ရပါပြီ။ ပုဗ္ဗပန၊ ရှေးဌာကား။ ဘေ-ဘော၊ ဤရဟန်းသည်။ တေသံ တေသံ၊ ထိုထိုသူတို့အား။ လဒ္ဓိ၊ ကို။ ရောစေန္တောဝိယ၊ နှစ်သက်သကဲ့သို့။ ကံ ဝိစရိ၊ အာသယ်သို့ လှည့်လည်သနည်း။ (ကံ ကား အဌကထာပါဠိ၌ မပါ ပါလျှင်ကောင်း၏) နော၊ အကျွန်ုပ်တို့အား။ အာစိက္ခထ၊ ကြားတော်မူပါကုန်ဘုရား။ ကျွတိ၊ဤသို့။ ဘိက္ခူဟိ၊ တို့သည်၊ ယာစိတော၊ တောင်းပန်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ အထိတံ၊ အတိတ်ကို။ အာဟရိတွာ၊ ဆောင်တော်မူ၍။

မဟာရာဇ၊ ကြီး၊ ပုရာဏစောရာနှံ၊ ရှေးဦးဖြစ်သော ခိုးသူတို့၏။ ဝစော၊ စကားကို။ နိသမ္မ၊ ကြားရ၍။ မဟိလာမုခေါ်၊မဟိလာမုခအမည် ရှိသော ဆင်မင်းသည်။ ပေါ်ထယံ ပေါ်ထယန္တော၊ ပုတ်မတ် သတ်ဖြတ် လျက်။ အနုစရီ၊ အစဉ်သွားလေ့ရှိ၏။ ဟိ၊ စင်စစ်။ ဣဒါနိ၊ယခုအခါ၌။ သုသညတာနှံ၊ ကိုယ်နှုတ်နှလုံးသုံးပါးကို ကောင်းစွာစောင့်ကုန်ထသော တာပသာနှံ၊ ရသေ့တို့၏။ ဝစော၊ စကားကို။ နိသမ္မ၊ ကြားရပြန်၏။ ဂဇုတ္တမော၊ဆင်တို့ထက် မြတ်သော မဟိလာမုခဆင်သည်။သဗ္ဗဂုဏေသု၊ အလုံးစုံသော ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့၌။ အဋ္ဌ၊ တည်လေ၏။

ဣမံ မဟိလာမုခဇာတကံ၊ ဤမဟိလာမုခဇာတ်ကို။ ဝိတ္ထာရေတွာ၊ ခဲ့၍။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ဘိက္ခုနာနာမ၊ရဟန်းမည်သည်ကား။သလာဘေနေဝ၊ မိမိလာဘ်ဖြင့်သာလျှင်။ သန္တုဋ္ဌေန၊ ရောင့်ရဲတတ်သည်။ ဘဝိတဗ္ဗံ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ပရလာဘံ၊ သူတစ်ပါးလာဘ်ကို။ပတ္ထေတုံ၊တောင့်တခြင်းငှာ။နဝဋ္ဋတိ၊ မအပ်။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ ပရလာဘံ၊ကို။ပတ္ထေန္တသ၊ အား။ဗျာနဝိပဿနာ-မဂ္ဂဖလေသု၊ ဗျာန်ဝိပဿနာ မဂ်ဖိုလ်တို့တွင်။ ဧကမ္မေဝပိ၊ တစ်ခုသော တရားသည်လည်း။ နုပ္ပဇ္ဇတိ၊ မဖြစ်။ ပန၊ စင်စစ်သော်ကား။သကလာဘ-သန္တုဋ္ဌသေဝ၊ မိမိလာဘ်ဖြင့် ရောင့်ရဲတတ်သော သူအား။သာလျှင်။ ဗျာနာဒီနိ၊ ဗျာန်စသည်တို့သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ ဝတ္တွာ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၍။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေန္တော၊ ဟောလို၍။ ဣမာ ဂါထာ၊ တို့ကို။ အဘာသိ၊ ၏။

(၃၆၅) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သလာဘံ၊ မိမိလာဘ်ကို။ နာတိမညေယ္ယ၊ မထီမဲ့မြင် မပြုရာ။အညေသံ၊ သူတစ်ပါးတို့၏။ လာဘံ၊လာဘ်ကို။ဝိဟယံ၊ ဝိဟယန္တော၊ တောင့်တလျက်။ နစရေ၊ မကျင့်ရာ။အညေသံ၊တို့၏။လာဘံ၊ ကို။ ဝိဟယံ ဝိဟယန္တော၊ တောင့်တသော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သမာဓိ-ဥပစာရသမာဓိ, အပ္ပနာ သမာဓိကို။ နာဓိဂစ္ဆတိ၊ မရ။

(၃၆၆) ဘိက္ခု၊ သည်။ စေ၍။ အပ္ပလာဘောပိ၊ နည်းသောလာဘ် ရှိသော်လည်း။ သလာဘံ၊ မိမိအား၊ဖြစ်သောလာဘ်ကို။ နာတိမညတိ၊မထီ မဲ့မြင် မအောက်မေ့တုံ့ဆုံ့။ သုဒ္ဓါဇီဝိ၊ စင်ကြယ်သောအသက်မွေးခြင်းရှိထ သော။အတန္ဒိတံ၊ မပျင်းရိထသော။ တံ၊ ထိုရဟန်းကို။ဝေ၊စင်စစ်။ဒေဝါ၊ နတ်တို့သည်။ ပသံသန္တိ၊ ချီးမွမ်းကုန်၏။

တဋ္ဌ၊ ထိုဂါထာတို့တွင်။ သလာဘန္တိ၊ ကား။ အတ္ထနော၊ မိမိ၏။ ဥပ္ပဇ္ဇနကလာဘံ၊ တရားနှင့်ညီစွာ ဖြစ်သော လာဘ်တည်း။ ဟိ၊ မှန်၏။

သပဒါနုစာရံ၊ အိမ်စဉ် ဆွမ်းခံခြင်းကို။ ပရိဝေဏေတွာ၊ ကြည့်၍။ အနေ-သနာယ၊ မအပ်သော ရှာမှီးခြင်းဖြင့်။ ဧဝိတံ၊ အသက်ကို။ ကပ္ပေန္တော၊ မွေးသောသူသည်။ သလာတံ၊ မိမိ၏လာတ်ကို။ အတိမညတိ ဟိ ဣဂုဏ္ဌတိ နာမ၊ စက်ဆုပ်သည်မည်၏။ တဿ၊ ထို့ကြောင့်။ ဝေဂေနာရောန္တော၊ ဤသို့ပြုလျက်။ သလာတံ၊ မိမိလာတ်ကို။ နာတိမညေယ္ယ၊ မထီမဲ့မြင် မအောက်မေ့ရာ၊ အညေသံပိ ဝိဟာယန္တိ၊ ကား။ အညေသံ၊ တစ်ပါးသော သူတို့၏။ လာတံ၊ လာတ်ကို။ ပတ္ထေန္တော၊ တောင့်တလျက်။ နစရေယ္ယ၊ မကျင့်ရာ၊ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။ သမာဓိ နာဓိဂစ္ဆတိ၊ ကား။ ဟိ၊ ထို စကားသင့်စွ။ အညေသံ၊ တစ်ပါးသောသူတို့၏။ လာတံ၊ လာတ်ကို။ ပိဟယန္တော၊ တောင့်တသည်ဖြစ်၍။ တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့၏။ စိတ္တဝိဇ္ဇာ ဝိဝရတိ ရဏော၊ သက်နုံးစသည်တို့ကို ချုပ်ခြင်းငှ။ ဥဿုက္ကံ၊ လုံ့လပြုခြင်းသို့။ အာပန္နော-ဘိက္ခု၊ ရောက်သော ရဟန်းသည်။ အပ္ပနာသမာဓိံ ဝါ၊ အပ္ပသာဓိကို လည်းကောင်း။ ဥပစာရသမာဓိံ ဝါ၊ ဥပစာရသမာဓိကို လည်းကောင်း။ နာဓိဂစ္ဆတိ၊ မရ။ သလာတံ နာတိမညတိ၊ ကား။ အပ္ပလာဘောပိ သမာနော၊ နည်းသောလာတ်ရှိသည်ဖြစ်၍မူလည်း။ ဥစ္စနီစကုလပင္တိပါဋိ-ယာ၊ မြင့်သော အမျိုး ယုတ်သော အမျိုး အစဉ်အားဖြင့်။ သပဒါနံ၊ အစဉ် အတိုင်း။ စရန္တော ဘိက္ခု၊ သွားသော ရဟန်းသည်။ သလာတံ၊ မိမိလာတ်ကို။ နာတိမညတိ နာမ၊ မထီမဲ့မြင်မပြု သည်မည်၏။ တံ ဝေတိ၊ ကား။ ဧဝရူပံ၊ ဤသို့ သဘောရှိသော။ တံ ဘိက္ခုံ၊ ထိုရဟန်းကို။ လာရုဇီဝိတာယ၊ မြတ်သော အသက်မွေးခြင်း ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သုဒ္ဓါဇီဝိ၊ စင်ကြယ်သော အသက်မွေးခြင်းရှိသော။ ဇဋ်ဗလံ နိဿာယ၊ သလုံးမြင်းခေါင်းအားကို မှီ၍။ ဇီဝိတကပ္ပနေန၊ အသက်မွေးခြင်းဖြင့်။ အကုသိတစာယ၊ ပျင်းခြင်းမရှိ သည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ အတန္ဒိတံ၊ ပျင်းခြင်းမရှိသော ရဟန်းကို။ ဒေဝတာ၊ နတ်တို့သည်။ ပသံသန္တိ ထောမေန္တိ၊ ချီးမွမ်းကုန်၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ ဤကား အနက်တည်း။ ဒေသနာဝသာနေ။ ဘုံ။ ဇဟူ၊ မျှားစွာသော သူတို့သည်။ သောတာပတ္တိ ဖလာဒီနိ စသည်တို့သို့။ ပါပုဏိံသု၊ ရောက်ကုန်၏။

ပဌမံ၊ သော။ ဝိပက္ခသေဝကဘိက္ခု ဝတ္ထု၊ သည်။
ဣတိ သမတ္တံ၊ ပြီး၏။

*

၂၂၅-ဘိက္ခုဝဂ္ဂ၊ ၆-ပဉ္စဂ္ဂဒါယကဗြာဟ္မဏ ဝတ္ထု

(ဝိမတ္တသေဝကဘိက္ခု ဝတ္ထုဟု ဟောရာ ဂါထာတို့၏ အဘ္ဘ-ဝဏ္ဏနာကိုပြုပြီး၍ ဗုဒ္ဓဝဂ္ဂဒါယကာမည်သော ပုဏ္ဏားဝတ္ထုဟော်ရာ ဂါထာတို့၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ဖြေလိုသော အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသ ဆရာသည် သဗ္ဗသောတိ စသော ပါဠိကို မိန့်သတည်း။)

သဗ္ဗသောတိ ဣမံ မမ္မဒေသနံ၊ သဗ္ဗသော စသော ဤတရားဟောခြင်းကို။ သတ္ထာ၊ သည်။ ဇေတဝနေ ဟု။ ဝိဟရန္တော၊ လျက်။ ပဉ္စဂ္ဂဒါယကံ နာမ၊ ပဉ္စဂ္ဂဒါယကာ အမည်ရှိသော။ ဗြာဟ္မဏံ၊ ပုဏ္ဏားကို။ အာရဗ္ဘ၊ ၍။ ကထေသိ၊ ၏။

ကိရ၊ ကြားရသည်ကား။ သော၊ ထိုပုဏ္ဏားသည်။ သဿခေတ္တေ၊ စပါးစိုက်ရာလယ်ကို။ သောဓိတကာလေ ယေဝ၊ သုတ်သင်သော ကာလ၌သာ လျှင်။ ခေတ္တဂ္ဂံ နာမ၊ လယ်ဦးမည်သည်ကို။ ဒေတိ၊ လှူ၏။ ခလကာလေ၊ တလင်းပြင်သောအခါ၌။ ခလဂ္ဂံ နာမ၊ တလင်းဦးမည်သည်ကို။ ဒေတိ၊ လှူ၏။ ခလဘဏ္ဍာကာလေ၊ တလင်းတွင်စုပုံသောအခါ၌။ ခလဘဏ္ဍဂ္ဂံ နာမ၊ တလင်း၌ စုပုံဦးမည်သည်ကို။ ဒေတိ၊ လှူ၏။ ဥက္ခလိကကာလေ၊ ထမင်းချက်သော ကာလ၌။ ကုမ္ဘဂ္ဂံ နာမ၊ ထမင်းအိုး၏ အဦးမည်သည်ကို။ ဒေတိ၊ လှူ၏။ ပါတိယံ၊ ခွက်၌။ ဝဓိတကာလေ၊ ထမင်းခူးသောကာလ၌။ ပါတဂ္ဂံ နာမ၊ ခွက်ဦးမည်သည်ကို။ ဒေတိ၊ လှူ၏။ ဣတိ ဣမာနိ ပဉ္စအဂ္ဂဒါနာနိ၊ ဤငါးပါးသော အဦးအလှူတို့ကို။ ဒေတိ၊ လှူ၏။ သမ္ဘတ္ထသ၊ ရောက်လာသော သူအား။ အဒတ္တွာ၊ မပေးမကမ်းမူ၍။ နဘုဉ္ဇတိ နာမ၊ မစားစဘူး၊ တေန၊ ထို့ကြောင့် အဿ၊ ထိုပုဏ္ဏား၏။ ပဉ္စဂ္ဂဒါယကောတ္တေ ဝ နာမ၊ ပဉ္စဂ္ဂဒါယကာဟူသော အမည်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တဿ၊ ထို ပဉ္စဂ္ဂဒါယကာ၏ လည်းကောင်း။ အဿ၊ ထိုဒါယကာ၏။ ဗြာဟ္မဏိယာ စ၊ ပုဏ္ဏားမ၏ လည်းကောင်း။ တိဏ္ဏံ ဖလာနံ၊ ထိုသုံးပါးသောဖိုလ်တို့၏။ ဥပ-နိဿယံ၊ အားကြီးသော အကြောင်းကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ဗြာဟ္မဏဿ၊ ပုဏ္ဏား၏။ ဘောဇနဝေလာယံ၊ စားအံ့သောအခါ၌။ ဂန္တွာ၊ သွား၍။ ဒ္ဝါရေ၊ တံခါး၌။ အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်တော်မူ၏။ သောပိ၊ ထိုပုဏ္ဏားသည်လည်း။ ဒ္ဝါရေ ပမုခေ၊ တံခါးဝ၌။ အဋ္ဌာ ဂေဟာ ဘိမုခေ ဂါ၊ အိမ်တွင်းသို့မျက်နှာ သွည့်လျက်။ နိသီဒိတ္တာ၊ ထိုင်၍။ ဘုဉ္ဇတိ၊ စား၏။ ဒ္ဝါရေ၊ ၌။ ဌိတံ၊ ရပ်သော။ သဗ္ဗာရံ၊ ကို။ နပဿတိ၊ မမြင်။ ဗြာဟ္မဏိပန၊ ပုဏ္ဏားမသည်ကား။ တံ

သတ္ထာရံ၊ ကို။ ပဋိဝိသမာနာ၊ လင်ကိုလုပ်ကျွေးသျှက်။ ဒဲသွာ၊ မြင်၍။ ☰ စိန္တေသိ၊ ၏။ အယ်ပြာဟ္မဏော၊ သည်။ ပဠသုဌာနေသု၊ ငါးပါးသော ဌာနတို့၌။ အဂ္ဂ၊ အဦးကို။ ဒတ္တွာ၊ ၍။ ဘုဉ္ဇတိ၊ ၏။ ဣဒါနိစ၊ ၌လည်း။ သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။အာဂန္ဒာ၊လာ၍။ ဒ္ဒါရေ၊ ၌။ ဋ္ဌိတော၊၏။ ပြာဟ္မဏော၊ သည်။ တေ၊ ဤရဟန်းဂေါတမကို။ ဒိသ္မာ၊ ၍။အတ္တနော-ဘတ္တံ၊ မိမိ၏ထမင်းကို။ ဟရိတ္မာ၊ ဆောင်၍၊ သစေဒဿတိ၊ အကယ်၍ ပေးလှူအံ့။ ပုနံ၊ တဖန်။အဟံ၊ သည်။ပစိတုံပိ၊ ချက်ခြင်းငှာလည်း။နသက္ခိ-ဿာမိ၊ နိုင်။ဣတိ၊ဤသို့ကြံ၏။ သော၊ထိုပုဏ္ဏားမသည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့ပြုသည် ရှိသော်။ အယံ၊ ဤပုဏ္ဏားသည်။ သမဏ ဂေါတမံ၊ ကို။ နပဿိဿတိ၊ လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ကြံ၍။ သတ္ထု၊အား။ ပိဏ္ဍံ ဒတ္တွာ၊ ကျောပေး၍။တဏှာ၊ ထိုပုဏ္ဏား၏။ ပစ္ဆတော၊ မှ။ တံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို။ ပဋိစ္ဆာဒေန္တိ၊ကွယ်ကာလျက်။သြနမိတ္မာ၊ညွှတ်၍။ပုဏ္ဏစန္ဒံ၊ လပြည့်ဝန်းကို။ပါဏိနာ၊ လက်ဝါးဖြင့်။ ပဋိစ္ဆာဒေန္တိဝိယ၊ ကွယ်ကာသကဲ့သို့။ အဋ္ဌာသိ၊တည်၏။တထာဂတော ၈၀၀ ပန၊ ထိုသို့တည်လျက်သာလျှင်။ ဂတောနုခေါ၊ သွားလေပြီလော။ နော၊ မသွားလေသေးသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သတ္ထာရံ၊ကို၊အဖုကွံ့ကေန၊ မျက်စောင်းဖြင့်။ သြလောကေသိ၊ ကြည့်၏။ သတ္ထာ၊သည်။တတ္ထေဝ၊လျှင်။ အဋ္ဌာသိ၊ ၏။ပြာဟ္မဏဿပန၊၏ကား။ သနဝဘယေန၊ကြားမည်စိုးသဖြင့်။ အတိစ္ဆထာတိ၊ လွန်၍အလိုရှိတော် မူပါဦးဟု။ (ကန်တော့ ပါသေးဟု လည်းဟူ) နဝေဒေတိ၊ မဆို။ သြသက္ကိတ္မာ၊ပန၊ ပုဏ္ဏားအနီးမှဆုတ်ခွာ၍ ကား။ သဏိကမေဝ၊ တိုးတိုးသာလျှင်။ အတိစ္ဆထာတိ၊ ကန်တော့ပါကုန် ၏ဟု။ အာဟ၊ ၏။ သတ္ထာ၊ သည်။ နဂမိဿာမိတိ၊ မိသွားအံ့ဟု။ သိသ်၊ ကို။ စာလေသိ၊ ၏။လောကဂရုနာ၊ လူသုံးပါးတို့၏အရိုအေ၊ ဆပြုခြင်းငှာ ထိုက်တော်မူသော။ ဗုဒ္ဓေန၊ သည်။ နဂမိဿာမိတိ၊ အံ့ဟု။ သိသေ၊ ကို။ စာလေန္တေ၊ သော်။ သာ၊ ထိုပုဏ္ဏားမသည်။သန္ဓာရေတုံ၊ကျွန်ုပ်ကိုဆောင်-ခြင်းငှာ။ အသက္ကောန္တိ၊ ၍။ မဟာဟသိတံ၊ ပြုင်းစွာရယ်ခြင်းကို။ ဟသိ၊ ရယ်၏။ တသ္မိံ ခဏေ၊ ၌။ သတ္ထာ၊သည်။ ဂေဟာဘိမုခံ၊ အိမ်ဝသို့ရှေးရှု၊ သြဘာသံ၊ ကို။ မုဉ္စိ၊ လွှတ်၏။ ပြာဟ္မဏောပိ၊ သည်လည်း။ ပိဏ္ဍံ ဒတ္တွာ၊ ကျောပေး၍။ နိသိန္နောယေဝ၊ နေလျက်သာလျှင်။ ပြာဟ္မဏာ၊ ၏။ ဟသိတသဒ္ဒဉ္စ၊ ရယ်သံကိုလည်းကောင်း။ သုတ္တာ၊ ၍၊ ဆဗ္ဗဏ္ဏာနံ့ရသို့နံ့၊ ခြောက်သွယ်သော ရောင်ခြည်တော်တို့၏။ သြဘာသဉ္စ၊ အရောင်ကိုလည်း ကောင်း။ သြလောကေတ္မာ၊ ကြည့်၍။ သတ္ထာရံ၊ ကို။ အဒ္ဒသ၊ မြင်၏။

ဟိသတ္ခံ၊ ဘုရားကို မြင်၏ဟု ငါ့ဆိုသော စကားသည် မှန်၏။ ဗုဒ္ဓါနာမ၊ တို့မည်သည်ကား။ ဂါမေဝါ၊ ဌ်လည်းကောင်း။ အရညေဝါ၊ ဌ်လည်းကောင်း။ ဟေတုသမ္ပန္နာနံ၊ သရဏာဂုံ ပဠသီ မဂ်ဖိုလ်၏ အကြောင်းနှင့်ပြည့်စုံကုန်သောသူတို့အား။ အတ္ထာနံ၊ ကိုယ်တော်ကို။ အသဒေတ္ထာ၊ မပြုမူ၍။ (မမြင်စေမူ၍လည်းဟူ) နုပဂ္ဂမန္တိ၊ မဖဲ့သွားကုန်။ ပြာဟွဏော်ပါ၊ သည်လည်း။ သတ္ထာရံ၊ ကို။ ဒ္ဒိသွာ၊ မြင်၍။ ဘောတော်၊ အိုရှင်မ။ နာသိတောဝ၊ ဖျက်ဆီးအပ်သည်။ အမှိ၊ ဖြစ်၏။ တယာ၊ သည်။ အာဂန္ဓာ၊ ၍။ ဒ္ဒါရေ၊ ဌ်။ ဌိတံ၊ ရပ်သော။ ရာဇပုတ္တံ၊ မင်းသားကို။ မယံ၊ အား။ အနာစိက္ခန္တိယာ၊ မကြားခြင်းသည်။တေ၊ အား။ ဘာရိယံ၊ ဝန်လေးသော။ကမ္မံ၊ ကို။ ကတံ၊ ၏။ ဣတိဝတ္ထာ၊ ၍။ အဖုဘုတ္တံ၊ ထက်ကော်စားပြီးသော။ ဘောဇနပါတိံ၊ ထမင်းခွက်ကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ သတ္ထုသန္တိကံ၊ သို့။ ဂန္ဓာ၊ ၍။ ဘော-ဂေါတမ၊ မ။ အဟံ၊ သည်။ ပဠသုံ ဌာနေသု၊ ငါးပါးသောဌာနတို့ဌ်။ အဂ္ဂံ ဒတ္ဝာဝ၊ အဦးကိုလှူ၍သာလျှင်။ ဘုဉ္ဇာမိ၊ ၏။ မေမယာ၊ သည်။ ဣတောစ၊ ဤထမင်းခွက်မှလည်း။ မဇ္ဈေ၊ ဌ်။ ဘိန္ဒိတ္ဝာ၊ ခွဲ၍။ ကေဝ၊ တတ္တကောဌာ-သော၊ တစ်ခုသောထမင်းအစုကိုသာလျှင်။ ဘုတ္တော၊ စားအပ်ပြီ။ ကော-ကောဌာကော၊ သည်။ အဝသိဋ္ဌော၊ ကြွင်းသေး၏။ မေ၊ ၏။ ဣဒံဘတ္တံ၊ ဤထက်ဝက်သော အကြွင်းထမင်းကို။ ပဋ္ဌိဂ္ဂဏှိဿသိ၊ ခံအုံလော။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်သော်။ သတ္ထာ၊ သည်။ မေ၊ ငါ့အား။ တဝ၊ သင်၏။ ဥစ္ဆိဋ္ဌ ဘတ္တေန၊ စားကြွင်းထမင်းဖြင့်။ အနတ္ထောတိ၊ အလိုမရှိဟု။ အဝတ္ဝာ၊ မမိန့်မူ၍။ ပြာဟွဏား၊ ပုဏ္ဏား။ အဂ္ဂံပိ၊ အဦးသည်လည်း။ မယံ၊ ငါ့အား။ အနုစ္ဆဝိကံ ဝေ၊ လျှောက်ပတ်သည်သာလျှင်တည်း။ မဇ္ဈေ၊ အလယ်ဌ်။ ဘိန္ဒိတ္ဝာ၊ ခွဲ၍။ အဖုသုတ္တာဘတ္တံပိ၊ ထက်ဝက်ထမင်းစားကြွင်းသည်လည်း ကောင်း။စရိမကဘတ္တပိဏ္ဍောပိ၊အဆုံးစွန်ထမင်းဆုပ်သည်လည်းကောင်း။ မယံ၊ ငါ့အား။ အနုစ္ဆဝိကောဝေ၊ လျှောက်ပတ်သည်သာလျှင်တည်း။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ ပြာဟွဏ၊ ပုဏ္ဏား။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ပရဒတ္တူပဇီ-ဝိပေတသဒိသာ၊ သူတစ်ပါးကိုမှီ၍ အသက်မွေးခြင်းရှိသော ပြိတ္တာနှင့် တူကုန်၏။ ဣတိဝတ္ဝာ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍။ ဣမံ ဂါထံ၊ ကို။ အာဟ၊ ၏။

ပြာဟွဏ၊ ပုဏ္ဏား။ ပရဒတ္တူပဇီဝိ၊ သူတပါးကိုမှီ၍ အသက်မွေးသော သူသည်။ယုံပိဏ္ဍ ၊ အကြင်ဆွမ်းကို။ အဂ္ဂတော၊ အဦးအဖျားအားဖြင့်လည်း ကောင်း။ မဇ္ဈာတမ၊ စားတုန်းအလယ်အားဖြင့်လည်းကောင်း။ သေသ-တောဝ ၊ အကြွင်းအားဖြင့်လည်းကောင်း။ လဘေထ၊ ရရာ၏။ တံပိဏ္ဍ ၊

ကို။ ထုတုံပိ၊ ခ၊ီးမွမ်ားခြင်းငှာလည်း။ နာလ၊ မထိုက်တန်။ နောပိနိပစ္စဝါ ဒီပိ၊ နှိပ်ခ၊ကဲ့ရဲ့ စကားပြောကြားခြင်းလည်းမရှိ။ တံဝါပိ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို လည်း။ ဓီရာ၊ ပညာရှိတို့သည်။ မုနီ၊ မုနိဟူ၍။ ဝေဒယန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ ကတိ အာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။

ပြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်။ တံ၊ ထိုစကားကို။ သုတ္တာဝ၊ ကြား၍လျှင်။ ပသန္နစိတ္တော၊ ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်။ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ အဟောအစ္ဆရိယံ၊ ချောက်အံ့ဖွယ်ရှိပေစ္ခ။ ဒီပသာမိကော၊ လေးကျွန်းလုံး၏ အရှင်ဖြစ်သော။ ရာဇပုတ္တောနာမ၊ မင်းသားဖြစ်လျက်လည်း။ မေ၊ ငါ့အား။ တဝ၊ သင်၏။ ဥစ္ဆင်ဌဘတ္တေန၊ စားကြွင်းထမင်းဖြင့်။ နအတ္ထော၊ အလိုမရှိ။ ကတိ-အဝတ္တာ၊ ဤသို့မိန့်မူ၍။ ဝေဝကွတိတိ၊ ဤသို့ဆိုပေ၏ဟု။ ဒ္ဝါရေ၊ တံခါး၌။ ဌိတကောဝ၊ ရပ်လျက်လျှင်။ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ပဠုံ၊ ပြဿနာ ကို။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ ဘောဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ။ တုမှေ၊ အရှင်ဘုရား တို့သည်။ အတ္ထနော၊ ကိုယ်တော်၏။ သာဝကေ၊ တပည့်တို့ကို။ ဘိက္ခူတိ၊ ဘိက္ခုဟူ၍။ ဝဒထ၊ ဆိုကုန်၏။ ကိတ္တာဝတာ၊ အဘယ်မျှဖြင့်။ ဘိက္ခုနာမ၊ ဘိက္ခုမည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ကတိ၊ ဤသို့မေး၏။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ကမဿ၊ ဤပုဏ္ဏားသမီးခင်ပွန်းအား။ ကထာနုရူပါ၊ စကားအားလျော်စွာ။ ဓမ္မဒေသနာ၊ တရားဟောခြင်းသည်။ သပ္ပါယာနုခေါ၊ လျောက်ပတ်အံ့လော။ ကတိ ဥပဓာရေန္တော၊ ဤသို့စူးစမ်းဆင်ခြင်သည်ရှိသော်။ ကမေ ဒ္ဝေပိ ဇနာ၊ ဤပုဏ္ဏားသမီး ခင်ပွန်း နှစ်ယောက်တို့ သည်လည်း။ ကဿပဗုဒ္ဓကာလေ၊ ကဿပမြတ်စွာဘုရားလက်ထက်တော်၌။ နာမရူပန္တိ၊ နာမရူပဟူ၍။ ဝေဒန္တောနံ၊ ဆိုအပ်သောရဟန်းတို့၏။ ကတံ၊ စကား ကို။ သုဏိ သု၊ ကြားဘူးကုန်၏။ နာမရူပံ၊ နာမ်ရုပ်ကို။ အဝိဇ္ဇာတ္တာဝ၊ မစွန့်မူ၍သာလျှင်။ နေသံ၊ ထိုသူတို့အား။ မမံ၊ တရားကို။ ဒေသေထုံ၊ ဟောခြင်းငှာ။ ဝဋ္ဋတိ၊ သင့်၏။ ကတိ၊ ဤသို့ ဆင်ခြင်တော်မူ၍၊ ပြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ နာမေစ၊ နာမ်၌လည်းကောင်း။ ရူပေစ၊ ရုပ်၌လည်းကောင်း။ အရဇ္ဇန္တော၊ မတပ်သောသူသည်။ အသုဇ္ဇန္တော၊ မကပ်ငြိသောသူသည်။ အသောစန္တော၊ မစိုးရိမ်သောသူသည်။ ဘိက္ခု နာမ၊ ဘိက္ခုမည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကတိဝတ္တာ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍။ ဂါထံ၊ ကို။ အာဟ၊ ၏။

(၃၆၂) ပြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ ယဿ၊ အကြင်သူအား။ သဗ္ဗသော-သဗ္ဗသိ ပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော။ နာမရူပသ္မိံ၊ နာမ်ရုပ်၌။ မမာယိတံ၊ ငါ့ငါ၏နာမ်ရုပ်ဟု မြတ်နိုးခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ အသတာစ၊ ကုန်ခြင်း

ပျက်ခြင်းသို့ရောက်၍ မရှိသော်လည်း။ နသောစတိ၊ မစိုးရိမ်။ သော၊ ထို သူကို။ ဝေ၊ စင်စစ်။ ဘိက္ခုတိ၊ ဘိက္ခုဟု၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဣတိ-အာဟ၊ ဤသို့ဟောတော်မူ၏။)

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ သဗ္ဗတောတိ၊ ဟူသည်ကား။ သဗ္ဗသ္မိံပိ၊ အလုံးစုံ လည်းဖြစ်သော။ ဝေဒနာဒီနံ၊ ဝေဒနာအစရှိကုန်သော။စတုန္နဉ္စ၊ လေးပါး သောခန္ဓာတို့၏လည်းကောင်း။ ရူပက္ခန္ဓဿစ၊ ရူပက္ခန္ဓာ၏လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဉ္စန္နံခန္ဓာနံ၊ ခန္ဓာငါးပါးတို့၏။ ဝသေန၊ အစွမ်းအားဖြင့်။ ပဝတ္တေ၊ ဖြစ်သော။ နာမရူပေ၊ နာမ်ရုပ်၌။ မမာယိတန္တိ၊ မမာယာတံ ဟူသည်ကား။ တဿ၊ အကြင်သူအား။ အဟန္တိ ဝါ၊ ငါဟူ၍လည်းကောင်း။ မမန္တိ ဝါ၊ ငါ၏ နာမ်ရုပ်ဟူ၍လည်းကောင်း။ ဂါဟော၊ ယူခြင်း စွဲလမ်း ခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ သတာစ နသောစတိဘိ၊ ကား။တသ္မိံ စ နာမရူပေ၊ ထိုနာမ်ရုပ်သည်လည်း။ခယဝယံ၊ ကုန်ခြင်းပျက်ခြင်းသို့။ပတ္တေ၊ ရောက်သည် ရှိသော်။ မမရူပံ၊ ငါ့ရုပ်သည်။ ဣဒံ၊ ကုန်၏။ ပ။ မမဝိညာဏံ၊ ငါ့ဝိညာဉ် သည်။ ဣဒံ၊ ကုန်၏။ ဣတိ နသောစတိ၊ ဤသို့မစိုးရိမ်။ နဝိတဿတိ၊ မပင်ပန်း။ မေ၊ အား၊ ခယဝယမမ်၊ ကုန်ခြင်း ပျက်ခြင်း သဘောသည်။ ဣဒံ၊ ကုန်၏။ ဣတိပဿတိ၊ ဤသို့ရှု၏။ သဝေတိ၊ ကား။ နာမရူပေ၊ နာမ်ရုပ်သည်။ ဘိဇ္ဇမာနေပိ၊ ပျက်သော်လည်း။ မောယိတရဟိတောပိ၊ ငါ၏နာမ်ရုပ်ဟု မြတ်နိုးစွဲလမ်းခြင်းမှ ကင်းသည်လည်းဖြစ်သော။အသတာ၊ ကုန်ခြင်း ပျက်ခြင်းသို့ ရောက်သဖြင့်။ နာမ်ရုပ်မရှိ။ တေန၊ ထိုကုန်ခြင်း ပျက်ခြင်းသို့ရောက်၍။ နာမ်ရုပ်မရှိသောကြောင့်။ အသောစန္တောပိ၊ စိုး ရိမ်ခြင်းမရှိသည်လည်း ဖြစ်သော။ ဝေရူပေါ၊ သော။ သော၊ ထိုသူကို။ ဘိက္ခုတိ၊ ဘိက္ခုဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဣတိအတ္ထော၊ ဤကား အနက်တည်း။

ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာ၏အဆုံး၌။ ဥတောပိ ဇယမ္ပတိ ကာ၊ နှစ်ယောက်သောလင်မယားတို့သည်။ အနာဂါမိဖလေ၊ အနာဂါမ်ဖိုလ်၌။ ပတိဋ္ဌဟိ သု၊ တည်ကုန်၏။ သမ္ပတ္တာနံပိ၊ တို့အားလည်း။ သာတ္ထိကာ၊ အကျိုးရှိသော။ ဒေသနာ၊ ဒေသနာသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။

ဆဋ္ဌံ သော။ ပဋ္ဌဂ္ဂဒါယက ဗြာဟ္မဏဝတ္ထု၊ သည်။
ဣတိသမ်တ်ံ၊ ပြီးပြီ။

*

၂၅-ဘိက္ခုဝဂ္ဂ၊ ၇-သမ္မဟုလဘိက္ခု စတ္တ၊

(ပဋ္ဌာနဒါယကာဝတ္ထုဌာ ဟောရာဂါထာတို့၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုပြီး၍ သမ္မဟုလဘိက္ခုဝတ္ထုဌာ ဟောရာဂါထာတို့၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုလိုသော အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသမထရာသည် မေတ္တာဝိဟာရီ-စသောပါဌ်ကို မိန့်သတည်း။)

မေတ္တာဝိဟာရီတိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ မေတ္တာဝိဟာရီ စသော ဤတရား ဟောခြင်းကို။ သတ္ထာ၊ သည်။ ဇေတဝနေ၊ ၌။ ဝိဟရန္တော၊ လျက်။ သမ္မဟုလေဘိက္ခူ၊ များစွာသောရဟန်းတို့ကို။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ၏။

ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ ကေသွိ သမယေ၊ တခုသောအခါ၌။ အာယသ္မန္တေ၊ ရှည်သောအသက်ရှိသော။ မဟာကစ္စာယနေ၊ မဟာကစ္စည်းမထေရ်သည်။ အဝန္တိဇနပဒေသု၊ အဝန္တိဇနပုဒ်တို့၌၊ ကုလဃရနဂရေ၊ ကုလဃရ မည်သော မြို့ကို။ (အမျိုးအိမ်ရှိသော မြို့ကိုလည်းဟု။) နိဿာယ၊ မှီ၍။ ပဝတ္တေ ပဝတ္တတောင်၌။ ဝိဟရန္တေ၊ နေတော်မူသည်ရှိသော်။ သောဏောနာမ၊ သောဏအမည်ရှိသော။ ကောဋိကဏ္ဏော ဥပဇ္ဈာယော ကောဋိကဏ္ဏဒါယကာသည်။ ထေရဿ၊ ကစ္စည်းမထေရ်၏။ ဓမ္မကထာယ၊ တရားစဉ်ကား၌။ ပသီဒိတ္တာ၊ ကြည်ညိုမူ၍။ ထေရဿ၊ ကစ္စည်းမထေရ်၏။ သန္တိကေ၊ အနီး၌။ ပဗ္ဗဇိတုကာမော၊ ရဟန်းပြုလိုမူ၍။ ထေရေန၊ မထေရ်သည်။ သောဏ၊ သောဏ။ ယာဝဇီဝံ၊ အသက်ထက်ဆုံး။ ဧကာဟတ္တံ၊ တထပ်သာစားခြင်းရှိသော။ ဧကသေယျံ၊ တစ်ယောက်တည်းသာ အိပ်ခြင်းရှိသော။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သောအကျင့်ကို။ ဒုက္ခံ ရံ ခေါ၊ ပြုခြင်းငှာခဲယဉ်း၏။ ဣတိ ဝတ္တွာ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍။ ဒ္ဝေ ဝါ ရေ၊ နှစ်ကြိမ်။ ပဋိက္ခိတ္တိတ္ထောပိ၊ ပယ်သော်လည်း။ ပဗ္ဗဇ္ဇာယ၊ ရှင်အဖြစ်၌။ အတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်။ ဥဿာဟ ဇာတော၊ ဖြစ်သောအားထုတ်ခြင်းရှိ၏။ တတိယံ ဝါ ရေ၊ သုံးကြိမ်မြောက်၌။ ထေရံ၊ ကစ္စည်းမထေရ်ကို။ ယာစိတ္တာ၊ တောင်းပန်၍။ ပဗ္ဗဇိတ္တာ၊ ရှင်ပြု၍။ ဒက္ခိဏာပဝေ၊ ဒကၠိဏာတိုင်း၌။ အပ္ပဘိက္ခုကတ္တာ၊ နည်းသော ရဟန်းရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ တိဏ္ဏံ ဝဿာနံ၊ သုံးနှစ်တို့ကို။ အစ္စယေန၊ လွန်သဖြင့်။ လဒ္ဓူပသမ္ပဒေ ါ၊ ပဋ္ဌင်းအဖြစ်ကိုရပြီးသော။ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ သမ္မုခါ၊ မျက်မှောက်။ ဥဒ္ဒုကာမောဟုတ္တာ၊ ဖူးမြင်လိုသည်ဖြစ်၍၊ ဥပဇ္ဈာယံ၊ ဥပဇ္ဈာယ်ကို။ အာပုစ္ဆိတ္တာ၊ ပန်၍။ တေန၊ ထိုဥပဇ္ဈာယ်

သည်။ ဒိန္နံ သာသနံ၊ မှာထားအပ်သော သတင်းစကားကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်သဖြင့်၊ ဇောတဝနံ၊ သို့။ဂန္ဓာ၊ ၍။ သတ္ထာရံ၊ ကို။ ဝန္ဒိတွာ၊ ၍။ သတ္ထာ၊ ရှားသည်။ ကတပဋိသန္ထာရော၊ စကားပြောဟောပြီးသော်။ ဧကဂန္ဓကုဋိယံယေဝ၊ တစ်ခုသောဂန္ဓကုဋိ၌သာလျှင်။ အနုညာတ-သေနာသနော၊ ခွင့်ပြုအပ်သော ကျောင်းရှိသည်ဖြစ်၍။ ဗဟုဒေဝရတ္တံ၊ များစွာသောနေ့ညဉ့်ပတ်လုံး။ အဇ္ဈောကာသေ၊ လွင်တီးကောင်၌။ ဝိတိနာမေတွာ၊ လွန်စေ၍။ ရတ္တိဘာဂေ၊ ညဉ့်အခါ၌။ ဂန္ဓကုဋိံ၊ ဂန္ဓကုဋိသို့။ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ပတ္တသာသနေ၊ ရောက်သောအိပ်ရာနေရာ၌။ တံရတ္တိဘာဂံ၊ ထိုညဉ့်အဖို့ကို။ ဝိတိနာမေတွာ၊ လွန်စေ၍။ ပစ္ဆာ၊သဿမယော၊ မိုးသောက်သောအခါ၌။ သတ္ထာရာ၊ သည်။ အဇ္ဈိဋ္ဌော၊ တိုက်တွန်းအပ်သည်ရှိသော်။ သဗ္ဗာနေဝ၊ အလုံးစုံသာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော။ သောဠသအဋ္ဌကဝဂ္ဂကာနိ၊ တစ်ဆယ်ခြောက်ပါးသော အဋ္ဌကဝဂ်တို့ကို။ သရဘညေန၊ ပါဠိရွတ်သောနည်းဖြင့်။အဘာဏိ၊ ရွတ်ပြီ။အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုသောဏအား။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သရဘညဝရိယောသာနေ၊ ပါဠိရွတ်ပြီးသောအဆုံး၌။ အဗ္ဘာနုမောဒေန္တော၊ လွန်စွာ။ ဝမ်းမြောက်စေလျက်။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ သာဓုသာဓု၊ ကောင်းစွကောင်းစွ။ ဟေတိ၊ ဤသို့။ သာဓုကံ၊ ကောင်းချီးကို။ အဒါသိ၊ ပေး၏၊ သတ္ထာရာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဒိန္နံသာဓုကာရံ၊ ကောင်းချီးပေးသံကို။ သုတ္တွာ၊ ကြား၍။ ဘူမဋ္ဌကဒေဝါနာဂါ သုပဏ္ဏာ၊ ဘုမ္မစိုး နတ် နဂါး ဂဠုန်တို့သည်။ သာဓုကာရံ၊ ကို။ ဒေန္တိ၊ ကုန်၏။ ဟေ၊ သို့။ ယာဝဗြဟ္မလောကာ၊ ဗြဟ္မာ့ပြည်တိုင်အောင်။ ကေသာဓုကာရမေဝ၊ တစ်ပြိုင်နက် ကောင်းချီးပေးသည်သာလျှင်။ အဟု သိ၊ ဖြစ်၏။

တသ္မိံ ခဏေ၊ ထိုခဏ၌။ ဇောတဝနတော၊ ဇောတဝန်ကျောင်းတော်မှ။ ဝိသယောဇနသတမတ္တကေ၊ ယူဇနာတစ်ရာ့နှစ်ဆယ်ထက်၌။ ကုလယဝိ-နဂရေ၊ ကုလယဝရမြို့၌။ (အမျိုးအိမ်ရှိသော မြို့လည်းဟူ) ထေရဿ၊ သောဏမထေရ်၏။ မာတု၊ အမိဖြစ်သော။ မဟာဥပါသိကာယ၊ ဒါယိကာမကြီး၏။ ဂေဟေ၊ အိမ်၌။ အဓိဝတ္ထာ ဒေဝတာပိ၊ အိမ်စောင့်နတ်သည်လည်း။ မဟန္တေန သဒ္ဒေန၊ သည်းစွာသော အသံဖြင့်။ သာဓုကာရံ၊ ကောင်းချီးကို။ အဒါသိ၊ ပေး၏။ အထ၊ ထိုသခါ၌။ နံ၊ ထိုအိမ်စောင့်နတ်ကို။ ဥနုပါသိကာ၊ ဒါယိကာမကြီးသည်။ ကေသာဓုကာရံ၊ တစ်ခုသော တစ်ပြိုင်နက် တခဲနက်သောကောင်းချီးကို။ (သေသာဓုကာရံ၊ ဟုနိုဿုမှာ

ရှိ၏။ သင့်မြတ်၏။ အဋ္ဌကထာပါဠိမှာ။ ဒကသာဓုကာရံ၊ ဟူရှိ၏ ဒေတိ၊ ပေးသောသို့သည်။ ကော၊ အသူနည်း။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့မေး၏။ဘဝိန်၊ နမ။ အဟံ၊ ဝါဟာည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ပြော၏။ တုံ၊ သင်သည်။ ကောဘိ၊ အဘယ်အမည်ရှိသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ တဝ ဂေဟေ၊သင့်အိမ်၌၊ အဓိဝတ္ထာ ဒေဝတာ၊ စောင့်သောနတ်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ပြော၏။ တုံ၊ သင်သည်။ ဣဒေါ။ ဤနေ့မှ။ ပဋ္ဌေ၊ ရှေး၌။ မယှံ၊ ဝါ့အား။သာဓုကာရံ ကောင်းချီး။ အကိုဒတ္တာ၊ မပေးမူ၍။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့မှ။ ကသ္မာ၊ အဘယ့်ကြောင့်။ ဒေတိ၊ ပေးသနည်း။ ဣတိ၊ဤသို့မေး၏။ အဟံ၊ဝါသည်။တုယှံ၊ သင်အား။ သာဓုကာရံ၊ ကောင်းချီးကို။နဒမ္မိ၊ မပေး။ ဣတိအာဟ၊ဤသို့ဆို၏။ အထ။ ထိုသို့မပေးသည်ရှိသော်။ တဿ၊ အဘယ်သူအား။ တေ၊ သင်သည်။ သာဓုကာရော၊ ကောင်းချီးကို။ဒ်နွှော၊ ပေးအပ်သနည်း။ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ တဝပုတ္တဿ၊သင့်သားဖြစ်သော။ ကောဠိကဏ္ဍသောဏတ္တေ-ရဿ၊ ကောဠိကဏ္ဍမည်သော သောဏမထေရ်အား။ ဒိန္နော၊ပေးအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ပြောဆို၏။ မေ ပုတ္တေန၊ ဝါ၏သားသည်။ ကိံ၊အဘယ်ကို၊ ကတံ၊ ပြုသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။တေ၊ သင်၏။ ပုတ္တော၊သားသည်။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ သတ္ထာရာ၊ မြတ်စွာဘုရားနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ကေဝန္ဓကုဋ္ဌိယံ။ တစ်ခုသောဝန္ဓကုဋ္ဌိ၌။ ဝသိတွာ၊ နေ၍။မမ်ွ၊တရားကို။ ဒေသေသိ၊ဟော၏။ သတ္ထာ၊ သည်။ ဟေ ပုတ္တသ၊ သင့်သား၏။ ဓမ်ွ၊ တရားကို။ သုတ္တာ၊ ကြား၍။ ပသန္ဒော၊ ကြည်ညိုစွာ၊ သာဓုကာရံ၊ ကောင်းချီးကို။အဒါသိ၊ ပေး၏။ တေန၊ ထို့ကြောင့်။ အယ၊ ထိုသောဏအား။ သာဓု ၊ ရော၊ ကောင်းချီးကို။ မယာပိ၊ ဝါသည်လည်း။ ဒိန္နော၊ပေးအပ်၏။ ဣတိ၊ဤသို့ဆို၏။ ဟိ၊ သင့်စွ။ သမ္ဘာသမ္ဘုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သာဓုကာရံ၊ ကောင်းချီးကို။သ မ္ဘင်္ဂိတ္တာ၊ ဝန်ခံ၍ဘုမဇ္ဈကဒေဝ၊ ဘုမ္မဇိုင်းနတ်တို့ကို။ အာဒိ ကတ္တာ၊အစပြု၍ ယာဝ ब्रह्मलोका၊ ब्रह्मलोकပြည်တိုင်အောင် ကေသာဓုကာရမေဝ၊ တစ်ပြိုင်နက်ကောင်းချီးပေးသည်သာလျှင်။ဇာတ်ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုသည်ရှိသော်။ သာမိ၊ အရှင်နတ်မင်း။ ကိံ ပန၊ အသို့နည်း။ မမပုတ္တေန၊ ဝါ့သားသည်။ သတ္ထု၊ ဘုရားအား။ ဓမ်ွ၊ တရားစကားကို။ ကထိတော၊ ဟောသလော။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ မမပုတ္တဿ၊ ဝါ့သားအား။ကထိတော၊ ဟောသလော။ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ တဝပုတ္တေန၊ သင့်သားသည်။ သတ္ထာ၊ ဘုရားအား။ ကထိတော၊ ဟော၏။ ဣတိ၊ ဤသို့နတ်ကပြော၏။ဝေါ၊ ဤသို့။ဒေဝတာယ၊နတ်သည်

ကထေန္တိယာဝ၊ဆိုစဉ်လျှင်။ ဥပါသိကာယ၊ ဒါယိကာမအား။ပဋ္ဌဝဏ္ဏဝီတိ၊ ငါးပါးသော အကြောင်းရှိသော ဝီတိသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇိတွာ။ ဖြစ်၍။သ္ဝကထ-သရီရံ၊ ကိုယ်အလုံးကို။ ဖရိ၊ နှံ့၏။

အထ၊ ထိုအခါ၌။အဿာ၊ ထိုဒါယိကာမအား။ စေတ်၊ ဤအကြံသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ မေပုတ္တောဿ၊ ငါ၏သားသည်။ သတ္ထာရော၊ မြတ်စွာဘုရားနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဧကဂန္ဓကုဋ္ဌိယံ၊ တစ်ခုသောဂန္ဓကုဋီ၌။ ဝသိတွာ၊ နေ၍။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ကထေတုံ၊ ဟောခြင်းငှါ။ သစေသက္ခိ၊ အကယ်၍ တတ်နိုင်သည်ဖြစ်အံ့။ မယ္ဟံ ပိ၊ ငါ့အားလည်း။ ကထေတုံ။ ဟောခြင်းငှာ။ သက္ခိဿတိ ယေဝ၊ တတ်နိုင်လတ္တံ့သည်သာလျှင် တည်း။ ပုတ္တသ၊ သား၏။ အာဂတကာလေ၊ ရောက်လာသောအခါ၌။ ဓမ္မဿ ဝဏ်ံ၊ တရားနှာခြင်းကို။ ကာရေတွာ၊ ကြွေးကြော်၍။ဓမ္မကထံ၊ တရားစကားကို။ သုဏာမိ၊ နာအံ့။ ကတိ၊ ဤသို့ကြံ၏။ သောဏတ္ထေရောပိ-ခေါ၊ သောဏမထေရ်သည်လည်း။ သတ္ထုရိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သာဝု-ကာရေ၊ ကောင်းချီးကို။ ဒိန္နေ၊ ပေးပြီးသည်ရှိသော်။ မေ၊ ငါ့အား။အယံ၊ ဤအခါသည်။ဥပဇ္ဈာယေန၊ ဥပဇ္ဈာယ်ယည်။ ဒိန္နသာသနံ၊ မှာထားလိုက်သောသတင်းစကားကို။ အာရောစေတုံကာလောတိ၊ ကြားအံ့သောအခါတည်းဟု။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ပစ္စုန္တိမေသု ဇနပဒေသု၊ ပစ္စန္တရစ်ဇနပုဒ်တို့၌။ ဝိနယဓရပဋိမေန၊ ဝိနည်းခိုရ်လျှင်ငါးယောက်ရှိသော။ ဂဏေန၊ ဂိုဏ်းဖြင့်။ ဥပသမ္ပဒံ၊ ပဋိဉာဏ်ခံခြင်းကို။အဒိ ကတွာ၊ အစပြု၍။ပဋ္ဌဝ ရေ၊ ငါးပါးသောဆုတို့ကို။ ယာစေတွာ၊ တောင်း၍။ ကဟိပါဟံ၊ နှစ်ရက်,သုံးရက်။ သတ္ထု၊သခင်ကေယေဝ၊ ဘုရားအထံ၌သာလျှင်။ ဝသိတွာ၊ နေပြီး၍။ ဥပဇ္ဈာယံ၊ ဥပဇ္ဈာယ်ကို။ ပဿိတုံ ဝတ္တမိတိ၊ ဖူးမြင်အံ့ဟု၍။ သတ္ထာရံ၊ ကို။ အာပုစ္ဆိတွာ၊ ပန်၍။ ဇေတဝနေ၊မှ။ နိက္ခမိတွာ၊ထွက်၍။ အနုပုဗ္ဗေန၊အစဉ်သဖြင့်။ ဥပဇ္ဈာယဿ၊ ဥပဇ္ဈာယ်၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ အဂမာသိ၊ ရောက်လာ၏။

ထေရော၊ ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာသည်။ ပုနဒိဝသေ၊ မိုးသောက်သောနေ့၌။ တံ၊ ထိုသောဏကို။ အာဒါယ၊ ခေါ်၍။ပိဏ္ဍာယ စရန္တော၊ဆွမ်းခံသွားသည်ရှိသော်။ မာတုဥပါသိကာယ၊ အမိဒါယိကာမ၏။ ဂေဟဒ္ဒါရံ၊ အိမ်တံခါးသို့။ အဂမာသိ၊ ရောက်၏။ သာပိ၊ ထိုအမိသည်လည်း။ ပုတ္တံ၊သားကို။ ဒိသ္ဝာ၊ မြင်၍။ တုဋ္ဌမာနသာ၊ နှစ်သက်သောစိတ်ဖြင့်။ဝန္ဒိတ္ဝာ၊ရှိခိုး၍။ သက္ကစ္စံ၊ ရိုသေစွာ။ ပရိဝိသိတွာ၊ ဆွမ်းကျွေး၍။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ တာတ၊

ငါ့သား။ တံ၊ သင်သည်။ သတ္ထာရာ၊ မြတ်စွာဘုရားနှင်။ သဒ္ဓိံ၊ တက္ခ။ ကေဝန္ဓကုဋ္ဌယံ၊ တခုတည်းသောဂန္ဓကုဋီ၌။ ဝသိဘွာ၊ နေ၍။ သတ္ထု၊ အား။ ဓမ္မကထံ၊ တရားစကားကို။ ကထေသိ၊ ဟောတော်ဟူသည်။ သစ္ဆံကိရ၊ မှန်သ‌ဲလော။ကွတိ၊ဤသို့မေး၏။ဥပါသိကေ၊ ဒါယိကာမကြီး။တုယ္ဟံ၊ သင်အား။ ကေန၊ အဘယ်သူသည်။ ကွဒံ၊ ဤအကြောင်းကို။ ကထိတံ၊ ပြောသနည်း။ ကွတိ၊ ဤသို့မေး၏။ တာတ၊ ငါ့သား။ ကွမသ္မိံ ဂေဟေ၊ ဤအိမ်၌။ အဓိ-ဝတ္ထာ ဒေဝတာ၊ အိမ်စောင့်နတ်သည်။ မဟာနေ္တန သဒ္ဒေန၊ သည်းစွာယောအသံဖြင့်။ သာဓုကာရံ၊ ကောင်းချီးကို။ ဒတ္တွာ၊ ပေးခြင်းကြောင့်။ မယာ၊ ငါသည်။ ဧသော၊ ဤသူကား။ ကော၊ အသူနည်း။ ကွတိဝုတ္တေ၊ ဤသို့မေးသည်ရှိသော်။ အဟန္တိ၊ ငါဟူ၍။ ဝတ္တွာ၊ ဆိုခြင်းကြောင့်။ ဧဝ္ဗ ဧဝ္ဗ၊ ဤသို့ဤသို့လည်း။ကထေသိ၊ ဆို၏။ တံ၊ ထိုနတ်ဆိုသောစကားကို။သုတ္တာ၊ ကြား၍။ မယ္ဟံ၊ ငါ၏။ ဧတံ၊ ဤအကြံသည်။ အဟောသိ၊ ၏။ မေပုတ္တော၊ ငါ၏သားသည်။သတ္ထု၊ အား။ဓမ္မကထံ၊ တရားစကားကို။ သစေကထေသိ၊ အကယ်၍ ဟောသည်ဖြစ်အုံ။ မယ္ဟံပိ၊ ငါ့အားလည်း။ ကထေတုံ၊ ဟောခြင်းငှာ။ သက္ခိဿတိ၊ တတ်နိုင်လတ္တံ့။ ကွတိ၊ ဤသို့အကြံဖြစ်၏။ အတ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုသောဏကို။ အာဟ၊ ဆို၏။ တာတ၊ ချစ်သား။ ထတော၊ အကြင်ကြောင့်။ မာယာ၊ သင်သည်။ သတ္ထု၊သမ္မုခါ၊ ဘုရားမျက်မှောက်၌။ ဓမ္မော၊ တရားကို။ ကထိတော၊ ဟောနိုင်သည်ရှိသော်။ မယ္ဟံပိ၊ ငါ့အား။ လည်း။ ကထေတုံ၊ ဟောခြင်းငှာ။ သက္ခိဿတိ ဧဝ၊ တတ်နိုင်လတ္တံ့သည်သာလျှင်တည်း။ အသုကဒိဝသေနာမ၊ ဤမည်သောနေ့၌။ ဓမ္မသဝနံ၊ တရားနာခြင်းကို။ကာရေတွာ၊ ကြွေးကြော်၍။တာတ၊ ချစ်သား။ တဝဓမ္မံ၊ သင့်တရားကို။ သုဏိဿာမိ၊ 'နာအုံ့။ ကွတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ သော၊ ထိုသောဏမဟေရ်သည်။အဓိဝါသေသိ၊ သည်းခံ၏။ဥပါသိကာ၊ ဒါယိကာမကြီးသည်။ ဘိက္ခုသံဃဿ၊ ရဟန်းသံဃာအား။ ဒါနံ၊ အလှူကို။ ဒတ္တွာ၊ ပေး၍။ပူဇံ ကတ္တွာ၊ ပူဇော်ခြင်းကိုပြု၍။မေပုတ္တဿ၊ ငါ့သား၏။ ဓမ္မကထံ၊ တရားစကားကို။ သုဏိဿာမိတိ၊ နာအုံ့ဟူ၍။ ဧကမေဝ၊ တစ်ယောက်သာလျှင်ဖြစ်သော်။ ဒါယိံ၊ ကျွန်မကို။ ဂေဟရက္ခိကံ ဌပေတ္တွာ၊ အိမ်စောင့်ထား၍။ သဗ္ဗပရိဇနံ၊ အလုံးစုံသောပရိသတ်ကို။ အာဒါယ၊ ခေါ်၍။ အန္တောနဂရေ၊ မြို့တွင်း၌။ ဓမ္မသဝနံ ဘဏ္ဍာယ၊ တရားနာခြင်းငှာ။ ကာရိ-တော၊ ဆောက်စေအပ်သော။ မဏ္ဍပေ၊ မဏ္ဍပ်၌။ အလက်တဓမ္မာသနံ၊ ဘုန်းဆာဆင်ခြင်းရှိသော တရားဟောပလွင်သို့။ အဘိရုယှ၊ တက်၍။ ဓမ္မံ၊

တရားကို။ ဒေသေန္တဿ၊ ဟောသော။ ပုတ္တဿ၊ သား၏။ ဓမ္မကထံ၊ တရားစကားကို။ သောတုံ၊ နာခြင်းငှာ။ အဂမံသိ၊ သွားလေ၏။

တသ္မိံ ပနကာလေ၊ထိုအခါ၌။ နဝသတာစောရာ၊ ကိုးရာသော ခိုးသူတို့သည်။ တဿ ဥပါသိကာယ၊ ထိုဒါယိကာမကြီး၏။ ဂေဟေ၊ အိမ်၌။ သြကာသ၊ အခွင့်ကို။ သြလောကေန္တာ၊ ကြည့်ကုန်လျက်။ ဝိစရန္တိ။ သွားလာကုန်၏။ တဿာပန၊ ထိုဒါယိကာမကြီး၏သား။ ဂေဟံ၊ အိမ်သည်။ သတ္တဟိ ပါကာရေဟိ၊ တံတိုင်းခုနစ်ထပ်တို့ဖြင့်။ ပရိက္ခိတ္တံ၊ ခြံရံအပ်၏။ သတ္တဒ္ဝါရကောဋ္ဌကယုတ္တံ၊ မုတ်တံခါးခုနစ်သပ်နှင့် ယှဉ်ခြင်းရှိ၏။ တတ္ထ-တတ္ထ ဘေသု တေသု ဌာနေသု၊ ထိုထိုအရပ်တို့၌။ စတ္ထာသုနခေ၊ ခွေးကြမ်းတို့ကို။ ဗန္ဓိတ္ဝာ၊ ချီ၍။ ဌပယိံသု၊ အစောင့်ထားကုန်၏။ အန္တောဂေဟေ၊ အိမ်တွင်း၌။ ဆဒနဿ၊ အမိုး၏။ ဥဒကပါတဋ္ဌာနေပန၊ တန်စက်ကျရာအရပ်၌ကား။ ပရိခံ၊ ကျုံးကို။ ခဏိတ္ဝာ၊ တူး၍။ တိပုနာ၊ သလွဲဖြင့်။ ပူရယိံသု၊ ပြည့်စေကုန်၏။ တံ၊ ထိုသလွဲသည်။ ဒိဝါ၊ နေ့၌။ အာတပေန၊ နေပူသဖြင့်၊ ဝိလီနံ၊ ကြေ၍။ ပက္ကုထိတံ ဝိယ၊ ကျိုက်ကျိုက်ဆူသကဲ့သို့။ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏။ ရတ္တိံ၊ ညဉ့်အခါ၌။ ကဍ္ဎံ ဝိယ၊ ထင်းခြောက်ကဲ့သို့။ ကက္ခဋ-ဟုတ္ဝာ၊ အလွန်ခက်ထရော်လျက်။ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏။ တဿ၊ ထိုသလွဲ၏။ အနန္တရာ၊ အခြားမဲ့၌။ မဟန္တာနိ၊ မျှားစွာကုန်သော။ အယသဝဏ္ဏ-ကာနိ၊ သံငြောင့်ခလုတ်တို့ကို။ နိရန္တရံ၊ မပြတ်။ ဘူမိယံ၊ မြေ၌။ သြဒဟိံသု၊ စိုက်၍ထားကုန်၏။ ဣတိ ဣမဋ္ဌာရက္ခံ၊ ဤသို့သောအစောင့်အရှောက်ကို လည်းကောင်း။ ဥပါသိကာယ၊ ဒါယိကာမကြီး၏။ အန္တောဂေဟေ၊ အိမ်တွင်း၌။ ဌိတာဘာဝဋ္ဌ၊ တည်သည်၏အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း။ ပဋ္ဌိစ္ဘ၊ စွဲ၍။ ဘေ စောရာ၊ ထိုခိုးသူတို့သည်။ သြကာသံ၊ အခွင့်ကို။အလဘန္တာ၊ မရကုန်သည်ရှိသော်။တံဒိဝသံ၊ ထိုနေ့၌။တဿာ၊ ထိုဒါယိကာမကြီး၏။ ဂဟဘာဝံ၊ တရားနာသွားသည်၏အဖြစ်ကို။ ဥ တွာ၊ သိ၍။ ဥမင်္ဂံ၊ ဥမင်ကို။ ဘိန္ဒိတ္ဝာ၊ တူး၍။ ပုန၊ တစ်ဖန်။ တိပုပရိခ ပါယစ၊ သလွဲကျုံး၏ဝင်း။ အယသာဝဏ်ဏ-ကာနဉ္စ၊ သံဆူးတို့၏လည်းကောင်း။ ဟေဋ္ဌာဘာဂေနေဝ၊ အောက်အားဖို့ဖြင့်သာလျှင်။ဂေဟံ၊ အိမ်သို့။ ပဝိသိတ္ဝာ၊ ဝင်၍။ စောရဇေဋ္ဌကံ၊ ခိုးသူကြီးကို၊ တဿာ၊ ထိုသောဏအမိသည်။ သန္ဓိကံ၊ အထံသို့။ ပဟိဏိံသု၊ စေကုန်၏။ သာ၊ ထိုဒါယိကာမကြီးသည်။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ ဣမံ၊ ဤအရပ်သို့။ ပဝိဋ္ဌဘာဝံ၊ ဝင်သည်၏အဖြစ်ကို။ သုတ္ဝာ၊ ကြား၍၊ နိဝတ္တိတ္ဝာ၊ ပြန်၍။ ဂေဟာဘိမုခီ၊ အိမ်သို့ရှေးရှု။ သစေအာဂ-ဋ္ဌတိ၊ အကယ်၍လာအံ့။ နံ၊ ထို

သူကို။ အသ်ိနာ၊ သန်လျက်ဖြင့်။ ပဟာရိတွာ၊ ခုတ်၍။မာရေထ၊ သတ်ကုန်လော့။ ဣတိ။ ဤသို့စေကုန်၏။ သော၊ ထိုခိုးသူကြီးသည်။ ဂန္ဓာ၊သွား၍။ တဿ၊ ထိုဒါယိကာမ၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ အဋ္ဌဝသိ၊ရပ်လျက်နေ၏။

စောရာပိ၊ ခိုးသူတို့သည်လည်း။ အန္တောဂေဟေ၊အိမ်တွင်း၌။ ဒ္ဝိပ်ဇာ်လေတွာ၊ ဆီမီးကိုညှိ၍။ ကဟာပဏဂဗ္ဘဒ္ဒါရဲ့ ဥစ္စာထားရာတိုက်တံခါးကို။ ဝိဝရိ သု၊ ဖွင့်ကုန်၏။ သာဒါသီ၊ ထိုကျွန်မသည်။ ခစောရေ၊ ခိုးသူတို့ကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ ဥပါသိကာယ၊ ဒသာဏ၏အမိ။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ အယ္ယ၊ သခင်မ။ ဗဟူစောရာ၊ များစွာသော ခိုးသူတို့သည်။ ဂေဟေ၊ အိမ်သို့။ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍။ ကဟာပဏဒိဗ္ဗဒ္ဒါရဲ့ ဥစ္စာထားရာတိုက်တံခါးကို။ ဝိဝရိ သု၊ ဖွင့်ကုန်၏။ဣတိအာရောစေသိ၊ ဤသို့ကြား၏။ စောရာ ခိုးသူတို့သည်။ အတ္တနာ၊ မိမိသည်။ ဒိဗ္ဗကဟာပဏော၊ မြင်မြင်သမျှသော အသပြာတို့ကို။ ဟရန္တု၊ ဆောင်စေကုန်။ အဟံ၊ ငါသည်။ မမပုတ္တဿ၊ ငါ့သား၏။ ဓမ္မကထံ၊ တရားစကားကို။ သုဏာမိ၊ နာအံ့၊ မေ ဓမ္မဿ၊ ငါ့အားတရားနာခြင်း၏။ အန္တရာယံ၊ အန္တရာယ်ကို။ မာ-ကရိ၊ မပြုလင့်။ ဟေဟိ၊ အိမ်သို့။ ဂစ္ဆ၊ သွားလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍။ တံ၊ ထိုကျွန်မကို။ ပဟိဏိ၊ စေလိုက်၏။ စောရာပိ၊ ခိုးသူတို့သည်လည်း။ကဟာ-ပဏဂဗ္ဘံ၊ အသပြာတိုက်ကို။ တုစ္ဆကတွာ၊ အချည်းစည်းပြု၍။ ရတ္တဂဗ္ဘံ၊ ငွေတိုက်ကို။ ဝိဝရိ သု၊ ဖွင့်ကုန်၏။ သာ၊ထိုကျွန်မသည်။ပုနပိ၊တစ်ဖန်လည်း အာဂန္တွာ၊ လာ၍။ တမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို အာရောစေသိ၊ ကြား၏။ အယ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုကျွန်မကို။ ဥပါသိကာ၊ ဒါယိကာမသည်။ အာ-မန္တေတွာ၊ ခေါ်၍။ စောရာ၊ ခိုးသူတို့သည်။ အတ္တနာ ကိုယ်စီတံ၊ မိမိသည် အလိုရှိတိုင်း။ ဟရန္တု၊ ဆောင်စေကုန်။ မမ၊ ငါ့သား။ အန္တရာယံ၊တရား နာခြင်း၌ အန္တရာယ်ကို။ မာကရိ၊ မပြုလင့်။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ ပုန၊ တစ်ဖန်။တံ၊ထိုကျွန်မကို။ပဟိဏိ၊စေ၏။တေစေရာ၊ ထိုခိုးသူတို့သည်။ရတ္တ-ဂဗ္ဘံပိ၊ ငွေတိုက်လည်း။တုစ္ဆကတွာ၊ အချည်းစည်းပြု၍။ သုဝဏ္ဏဂဗ္ဘံ၊ ရွှေတိုက်ကို။ ဝိဝရိ သု၊ ဖွင့်ကုန်၏။ သာ၊ထိုကျွန်မသည်။ ပုနပိ၊တစ်ဖန်လည်း။ ဂန္တွာ၊ သွား၍။ ဥပသိကာယ၊ ဒါယိကာမအား။ တမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ အာရောစေသိ၊ ကြား၏။ အယ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုကျွန်မကို။ဥပါသိ-ကာ၊ ဒါယိကာမသည်၊ အာမန္တေတွာ၊ ခေါ်၍။ ဘောတိ ဇေ၊ အိုကျွန်မ။ တုံ၊ သင်သည်။ အနေကဝါရံ၊ အကြိမ်များစွာ။ မမသန္တိကံ၊ ငါ့အထံသို့။ အာဂတာ၊ လာ၍။ စောရာ၊ ခိုးသူတို့သည်။ ယထာရုစိတံ၊အလိုရှိတိုင်း။

ဟရန္တု၊ ဆောင်လေသုံ့။ အား၊ ငါသည်။ မမပုတ္တာ၊ ငါ့သားရေ့။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ သုဏာသာမိ၊ နာအံ့။ မေ၊ ငါ့အား။ အန္တရာယ်၊ တရား နားခြင်းခဲ့ အန္တရာယ်ကို။ မာကရိတိ၊ မပြုလင့်ဟု။ မယာ၊ ငါသည်။ ဝုတ္တာဝိ၊ ဆိုသော်လည်း။ မမကထံ၊ ငါ့စကားကို။ အနာဒိယိတ္တာ၊ မနာ ယူမှု၍။ ပုနပ္ပုနံ၊ အဖန်တလဲလဲ။ အာဂစ္ဆသိယေဝ၊ လာသည်သာလျှင် တည်း။ ကွာဒါနိ၊ ယခုအခါမှ နောက်၌။ တုံ၊ သင်သည်။ သစေအာဂစ္ဆ. ဿသိ၊ အကယ်၍လာသည်ဖြစ်အံ့။ တေ၊ သင့်အား။ ကတ္တဗ္ဗံ၊ ပြုအပ်သော အမှုကို။ ဇာနိဿာမိ၊ သိရအံ့။ ဂေဟမေဝ၊ အိမ်သို့သာလျှင်။ ဂစ္ဆ၊ သွားလေလော့။ ကွတိပဟိတ်၊ ဤသို့စေ၏။

စောရဇေဋ္ဌကော၊ ခိုးသူကြီးသည်။ တဿ၊ ထိုသောဏအမိ၏။ ကထံ၊ စကားကို။ သုတ္တာ၊ ကြား၍။ ဝေရူပါယ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ ကွတ္ထိယာ၊ မိန်းမ၏။ သန္တကံ၊ ဥစ္စာကို။ ဟရန္တာနံ၊ ခိုးကုန်သောသူတို့သည်။ မတ္ထကံ၊ ထိပ်သို့။ အသနိပတိတ္တာ၊ မိုးကြိုးကျ၍။ ဘိန္နေယျ၊ ကွဲရာ၏။ ကွတိ၊ ဤသို့ ဆိုလျက်။ စောရာနံ၊ ခိုးသူတို့သည်။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ဂန္ဒာ၊ သွား၍။ သီဃံ၊ လျင်စွာ။ ဥပါသိကာယ၊ ဒါယိကာမ၏။ သန္တကံ၊ ဥစ္စာကို။ ပဋိပါကတိကံ၊ ပကတိတားမြစ်တိုင်းကို။ ကရောထ၊ ပြုကုန်လော့၊ ကွတိ အာဟ၊ဤသို့ဆို၏။တေ၊ ထိုခိုးသူတို့သည်။ကဟာပဏေဟိ၊အသပြာတို့ဖြင့်။ ကဟာပဏဂဗ္ဘံ၊ အသပြာတိုက်ကို။ ပူရယိံသု၊ ပြည့်စေကုန်၏။ ရဇတ-သုဝဏ္ဏေဟိ၊ ရွှေ ငွေတို့ဖြင့်။ ရာဇတသုဝဏ္ဏဂဗ္ဘေ၊ ငွေတိုက်,ရွှေတိုက်တို့ကို။ ပွန၊ တစ်ဖန်။ ပူရယိံသု၊ ပြည့်စေကုန်၏။ သော၊ ဤသည်ကား။ ဓမ္မတာ-ကိရ၊ သဘောဖြစ်သတတ်။အယံသဒ္ဒမ္မော၊ ဤသူတော်ကောင်းတရားသည်။ ဓမ္မာစာရိနံ၊ တရားကိုကျင့်သောသူတို့အား။ ရက္ခတိ၊ စောင့်ရှောက်၏။ တေနေဝ၊ ထိုကြောင့်လျှင်-

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဓမ္မစာရိ၊ တရားကျင့်သောသူကို။ ဟဝေ၊ စင်စစ်။ ဓမ္မော၊ တရားသည်။ ရက္ခတိ၊ စောင့်၏။ သုစိဏ္ဏော၊ ကောင်းစွာ လေ့ကျက်အပ်သော။ ဓမ္မော၊ တရားသည်။ သုခံ၊ ချမ်းသာသုံးပါးကို။ အာဝဟတိ၊ ရွက်ဆောင်၏။သော၊ ဤသည်ကား။သုစိဏ္ဏော၊ ကောင်းစွာ ကျင့်အပ်သော။ ဓမ္မော၊ တရားတော်၌။ အာနိသံသော၊ အကျိုးတည်း။ ဓမ္မစာရီ၊ တရားကျင့်လေ့ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဒုဂ္ဂတိ-ဒုဂ္ဂတိဘဝသို့။ နဂစ္ဆတိ၊ မလားရ။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့ဟောတော်မူ၏။

စောရှာပိ၊ ခိုးသူတို့သည်လည်း။ ဂန္ဓာ၊ သွဲ့၍။ ခမ္ပဲသီဝနဌာနေ၊ တရားနာရာ အရပ်၌။ အဌံသု၊ နေကုန်၏။ ထေရောပိ၊ သောဏမထေရ်သည်လည်း။ ဓမ္မံ ကထေတွာ၊ တရားဟောပြီး၍။ ရတ္တိယာ၊ ညဉ့်သည်။ ဝိဘာတာယ၊ လင်းသည်ရှိသော်။ အာသနာ၊ နေရာတရားဟောပလွင်မှ။ သြတရိ၊ ဆင်း၏။ တဿ ခဏေ၊ ထိုခဏာ၌။ စောရဇေဋ္ဌကော၊ ခိုးသူကြီးသည်။ ဥပါသိကာယ၊ ဒါယိကာမ၏။ ပါဒမူလေ၊ ခြေရင်း၌၊ နိပဇ္ဇိတွာ၊ ဝပ်၍။ အယျ၊ အရှင်မ၊ မေ၊ ငါ့အား။ ခမာဟိ၊ သည်းခံပါလော့။ ကုတိ အာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ တာတ၊ ငါ့မောင်။ ကုဒံ၊ ဤသည်ကား။ ကိံ၊ အဘယ်နည်း။ ကုတိ၊ ဤသို့မေး၏။ ဟိ၊ အကြောင်းကိုဆိုအံ့။ အဟံ၊ ကျွန်တော်သည်။ တုမှေသု၊ သင်တို့၌။ အာဃာ ကတွာ၊ ရန်ပြုဖူးခြင်းကိုပြုလျက်။ တုမှေ-သင်တို့ကို။ မာရေတုကာမော၊ သတ်လိုလျက်။ အဌာသိံ၊ နေပြီ။ ကုတိ၊ ဤသို့ပြောဆို၏။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဆိုတပြီးကား။ တာတ၊ ငါ့မောင်။ တေ၊ သင့်အား။ ခမာမိ၊ ငါသည်းခံ၏။ ကုတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ သေသစောရာပိ၊ ကြွင်းသော ခိုးသူတို့သည်လည်း။ တထေဝ၊ ထိုခိုးသူကြီးအတူလျှင်။ ဝတ္ထွာ၊ တောင်းပန်ခြင်းကို ပြုသောကြောင့်။ တာတ၊ အမောင်တို့။ ခမာမိ၊ ငါ့-သည်းခံ၏။ ကုတိဝုတ္တော၊ ဤသို့ဆိုသည်ရှိသော်။ တေ၊ ထိုခိုးသူတို့သည်။ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏။ အယျ၊ သခင်မ၊ နော၊ ကျွန်တော်တို့အား။ သစေ-ခမထ၊ အကယ်၍ သည်းခံကုန်သည်ဖြစ်အံ့။ တေပုတ္တာ သ၊ သခင်မသား၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ အမှာကံ၊ ကျွန်တော်တို့အား။ ပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ ရှင်ရဟန်းအဖြစ်ကို၊ ဒါပေထ၊ ပေးပါကုန်လော့။ ကုတိ၊ ဤသို့ဆိုကုန်၏။ သာ၊ ထိုမယ်ရှင်၏ မယ်တော်သည်။ ပုတ္တေ၊ သားကို။ ဝန္ဒိတ္ဝာ၊ ရှိခိုး၍။ တာတ၊ ငါ့သား။ ကုမေ-စောရာ၊ ဤခိုးသူတို့သည်။ မမ ဂုဏေသု၊ ငါ၏ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့၌ဝင်း။ တုမှာ-တံ၊ အရှင်ဘုရားတို့၏။ မေ ကထယာယစ၊ တရားစကားခံ၌ဝင်း။ ပသန္နာ၊ ကြည်ညိုခြင်းရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ပဗ္ဗဇ္ဇံ။ ရှင်ရဟန်းအဖြစ်ကို။ ယာစန္တိ၊ တောင်းပန်ကုန်၏။ နေ၊ ထိုခိုးသူတို့ကို။ ပဗ္ဗာဇေထ၊ ရှင်ရဟန်းပြုပါကုန်လော့။ ကုတိ-အာဟ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ထေရော၊ မထေရ်သည်။ သာ ဓူတိ၊ ကောင်းပြီဟု၊ ဝတ္ဝာ၊ ဆို၍။ တေ ဟိ၊ ထိုခိုးသူတို့သည်။ နိ ဝတ္ထ ဝတ္ထာနံ၊ ဝတ်အပ်သော ပုဆိုးတို့၏။ ဒ်သာနိ၊ အမြီတ်အဆာတို့ကို။ ဆိန္နာ ပေတွာ၊ ဖြတ်စေ၍၊ တမ္ဗ-မတ္တိကာယ၊ မြေနီဖြင့်။ ရဇာ ပေတွာ၊ ဆိုးစေ၍။ တေ၊ ထိုခိုးသူတို့ကို။ ပဗ္ဗာ-ဇေတွာ၊ ရဟန်းပြု၍။ သိသေသု၊ သီလတို့ဖြင့်။ ပတိဋ္ဌာပေသိ၊ ဟည်စေ၏။

ကသ၊ တပါးတပါးအား။ဝိသုံဝိသုံ ကမ္မဋ္ဌာန်၊အသီးအသီးသောကမ္မဋ္ဌာန်း ကို။ အဒါသိ၊ ပေး၏။ တေန နဝသတာဘိက္ခူ၊ ထိုကိုးရာသောရဟန်း သည်။ဝိသုံဝ်သုံ၊ အသီးအသီး။ နဝသတကမ္မဋ္ဌာနာနိ၊ကိုးရာသောကမ္မဋ္ဌာန်း တို့ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ကော် ပဗ္ဗတံ၊ တောင်တစ်ခုသို့။အာဘိရုယှ်၊တက်၍။ တသ္မိ တဿ ရုက္ခဿ၊ ထိုထိုသစ်ပင်၏။ ဆာဟာယ၊အရိပ်၌၊ နိသီဒိတ္ဝာ၊ နေ၍။ သမဏဓမ္မံ၊ ရဟန်းတရားတို့ကို။ ကရိ သု၊ ပြုကုန်၏။

သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝိသယောဇနသတမတ္တကေ၊ ယူဇနာ တစ်ရာ့နှစ်ဆယ်အထက်၌တည်သော။ဇေတဝနေမဟာဝိဟာရေ၊ဇေတဝန် ကျောင်းမြတ်ကြီး၌။နိသိန္နော၀၊နေလျက်လျှင်။ ဘေဘိက္ခူ၊ထိုရဟန်းတို့ကို ဩလောကေတွာ၊ကြည့်၍။ဘေသံ၊ထိုရဟန်းတို့၏။ စရိယဝသေန၊စရိုက်၏ အစွန်းဖြင့်။ ဓမ္မဒေသနံ၊ တရားဒေသနာကို။ ပဝတ္တာပေတွာ၊ပိုင်းခြားမှတ် သားရ၍ဩဘာသံ၊အရောင်တော်ကို။ဖရိတ္ဝာ၊နှံ့စေ၍။သမ္မုခေ၊ ရှေ့တော် မျက်မှောက်၌။ နိသီဒိတ္ဝာ၊ ထိုင်စေ၍။ ကထေန္တော၀ိယ၊ ဟောသကဲ့သို့။ ကွမာ ဂါထာ၊ ဤဂါထာစသည်ကို။ အဘာသိ၊ ဟောတော်မူ၏။

(၃၆ဂ) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယောဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်။ မေတ္တာ-ဝိဟာရီ၊ မေတ္တာကမ္မဋ္ဌာန်းစီးပြန်းခြင်းကိုပြု၍ နေလေ့ရှိ၏။ဗုဒ္ဓသာသနေ၊ မြတ်စွာဘုရား သာသနာ၌။ ပသန္နော၊ ယုံကြည်၏။သောဘိက္ခု၊ထိုရဟန်း သည်။ သခ်ါရူပသမံ၊ သခ်ါရတို့၏။ ငြိမ်းချမ်းခြင်းဖြစ်ထသော။ သုခံ၊ ချမ်းသာ ရှိထသော။ သန္တံ၊ ငြိမ်သက်ထသော။ ပဒံ၊ နိဗ္ဗာန်ဟူသောမဂ်ဖိုလ်ကို။ အဓိဂစ္ဆေ၊ ရရာ၏။

(၃၆ဃ) ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ကွမံနာဝံ၊ ဤအတ္တဘော တည်းဟူသော လှေကို။ သိဉ္စ၊ မိစ္ဆာဝိတက်တည်းဟူသော ရေကို သွန်လော့။တေ၊သင်၏။ သိတ္တာ။ မိစ္ဆာဝိတက် တည်းဟူသော သွန်အပ်ပြီးသော ရေရှိသော အတ္တဘော တည်းဟူသော လှေသည်။ လဟုံ၊ လျင်စွာ။ဩသေတိ၊နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်လတ္တံ့။ ဧကဝဋ္ဋ၊ ဧကဟူသောအဖွဲ့ကိုဝင်း။ဒေါသဋ္ဌ၊ ဒေါသဟူသော အဖွဲ့ကိုဝင်း၊ ဆိန္ဒ၊ ဖြတ်လော့၊ ဆေတ္ဝာ၊ ဖြတ်၍။ တတော၊ ထိုနောက် အဖို့၌၊ နိဗ္ဗာန်၊ အနုပါဒိသေသ နိဗ္ဗာန်သို့။ ဧဟိတိ၊ရောက်လတ္တံ့တည်း။

(၃၇၀) ပဋ္ဌ၊ ငါးပါးသော သြရမ္ဘာဂိယသံယောဇဉ်တို့ကို။ ဆိန္နေ၊ အောက်မဂ်သုံးပါးဖြင့် ဖြတ်ရာ၏။ ပဋ္ဌ၊ ငါးပါးကုန်သော။ ဥဒ္ဓံဘာဂိယ၊ သံယောဇဉ်တို့ကို။ ဧဟေ၊ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့် ပယ်ရာ၏။ ပဋ္ဌ၊ သဒ္ဓါအစ ကုန်သော ငါးပါးသော ကွန်ရှေ့တို့ကိုလည်း။ဥတ္တရိ၊ လွန်စွာ။ ဘာ၀ယေ၊

ပွဲ၁ားရာ၏။ ပဠိသင်္ကေတ်ကိုကော်၊ ရာဂ ဒေါသ မောဟ မာန ဒိट्ठိဟု ဆိုအပ်သော ငါးပါးကုန်သော ငြိုခြင်းတို့ကိုလွန်သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို။ သြဃ-တိဏ္ဏောတိ၊ လေးပါးသောသြဃကိုကူးမြောက်ပြီးဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။

(၃၇၁) ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ စျာယ၊ နှစ်ပါးသော စျာန်၏အစွမ်းဖြင့် ရှုလည်းရှုလော့။ မာပမာဒေါ၊ ကာယကံစသည်တို့၌ မေ့လျော့ခြင်းရှိသည် မဖြစ်စေလင့်။ ကာမဂုဏေ၊ ငါးပါးသော ကာမဂုဏ်၌။ တေ၊ သင်၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ မာရေမသု၊ မမေ့လျော့စေလင့်။ ပမတ္တော၊ မေ့လျော့သည်ဖြစ်၍။ လောဟကုဋ္ဌံ၊ သံဆွေခဲကို။ မာဂိလိ၊ မမျိုလင့်။ ဒယှမာနော၊ ငရဲမီးလောင်သည်ရှိသော်။ ကေဒံ၊ ဤလောင်ခြင်းကား။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲစွ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မာကန္ဒိ၊ မငိုကြွေးလင့်။

(၃၇၂) အပညာ၊ ပညာမရှိသောသူအား။ စျာနံ၊ စျာန်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ အစျာယိနော၊ စျာန်မရှိသောသူအား။ ပညာ၊ ပညာသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ယမှိ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်၌။ စျာနဉ္စ၊ စျာန်သည်လည်းကောင်း။ ပညာစ၊ ပညာသည်လည်းကောင်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သောပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဝေ၊ စင်စစ်။ နိဗ္ဗာနသန္တိကေ၊ နိဗ္ဗာန်၏အနီး၌။ ဌိတောယေव၊ တည်သည်သာ ကတည်း။

(၃၇၃) သုညာဂါရံ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်သို့။ ပဝိဋ္ဌဿ၊ ဝင်၍ကမ္မဋ္ဌာန်းကို နှလုံးပြုသဖြင့် နေထသော။ သန္တစိတ္တဿ၊ ငြိမ်သက်သောစိတ် ရှိထသော။ သမ္မာ၊ သင့်သောအကြောင်းဖြင့်။ မဲ့၊ တရားကို။ ဝိပဿတော၊ ရှုထသော။ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းအား။ အမာနုသီ၊ ရှစ်ပါးသောသမာပတ်ဟု ဆိုအပ်သော နတ်၌ဖြစ်သော။ ရတိ၊ မေ့လျော့ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

(၃၇၄) ယတော ယတော၊ အကြင်အကြင်အခါ၌။ ခန္ဓာနံ၊ ခန္ဓာတို့၏။ ဥဒယဗ္ဗယံ၊ ကုန်ခြင်းဖျက်ခြင်းကို။ သမ္မာသတိ၊ ဆင်ခြင်သုံးသပ်၏။ တတော-တတော၊ ထိုထိုအခါ၌။ ပီတိပါမောဇ္ဇံ၊ နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို။ လဘတိ၊ ရ၏။ တံ၊ ထိုပီတိပါမောဇ္ဇသည်။ ဝိဇာနတံ၊ ပညာရှိတို့အား။ အမတံ၊ အမြိုက်ရည်လျှင်တည်း။

(၃၇၅) ကာမေ၊ ကျွန်သောသနာတော်၌။ ပညဿ၊ ပညာရှိသော။ ဘိက္ခု-နော၊ အား။ ကာနုန္ဒိယ၊ တို့၊ ကာနေ့ကိုစောင့်ခြင်းသည်လည်းကောင်း။ သန္တုဋ္ဌိ-စ၊ ပစ္စည်းလေးပါးနှင့် ရောင့်ရဲလွယ်ခြင်းသည် လည်းကောင်း။ ပါတိ-မောက္ခေ စ သံဝရော၊ ပါတိမောက္ခသီလ၌စောင့်ခြင်းသည် လည်းကောင်း။

အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ အယံ၊ ဣန္ဒြိယဂုတ္တိ စသည်ကား။ တတြ၊ ထိုစတုပါရိသုဒ္ဓိ သီလ၌။ အာဒိ၊ အစသည်။ ဘဝတိ၊ ဖြစ်၏။

(၃၇၆) သုဒ္ဓဇီဝေ၊ စင်ကြယ်သောအသက်မွေးခြင်း ရှိကုန်ထသော။ အတန္ဒိတေ။ မပျင်းခြင်းရှိကုန်ထသော။ ကလျာဏေ၊ လိမ္မာကုန်ထသော။ မိတ္တေ၊ အဲဆွေခင်ပွန်းကောင်းတို့ကို။ ဘဇသဲ့၊ ဆည်းကပ်ကုန်လော့။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း၊ တုံ၊ သည်။ ပဋိသန္ဓာဝုတ္တိ၊ အာမိသပဋိသန္ဓာရ, ဓမ္မပဋိသန္ဓာရနှင့် ပြည့်စုံသော ဖြစ်ခြင်းရှိသည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ အာစာရ-ကုသလော။ အကျင့်၌လိမ္မာသည်။ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏။ တတော၊ ထိုသို့သော အကြောင်းကြောင့်။ ပါမောဇ္ဇဗဟုလော၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းများသည်ဖြစ်၍။ ဒုက္ခဿ၊ အလုံးစုံသော ဝဋ္ဋဒုက္ခ၏။ အန္တံ၊ အဆုံးကို။ ကရိဿတိ၊ ပြုလတ္တံ့။ ဣတိ အဘာသိ။ ဤသို့ဟောတော်မူ၏။)

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့တွင်။ မေတ္တာဂမ္မဒ္ဒါနေ၊ မေတ္တာကမ္မဋ္ဌာန်း၌။ ကမ္မံ-ပရိကံကို။ ကရောန္တော၊ ပြုသောရဟန်းသည်လည်းကောင်း။ မေတ္တာ-ဝသေန၊ မေတ္တာ၏အစွမ်းဖြင့်။ တိကစတုက္ကစျာနေ၊ တို့ကစျာန်, စတုက္ကစျာန်တို့ကို။ နိဗ္ဗတ္တေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍။ ဌိတော၊ ပိ၊ တည်သော ရဟန်းသည်လည်း ကောင်း။ မေတ္တာဝိဟာရိယေဝနာ၊ မေတ္တာဖြင့် နေလေ့ရှိသည်သာလျှင် မည်၏။ ပသန္နောတိ၊ ကား။ သောဝန၊ ထိုရဟန်းသည်ကား။ ဗုဒ္ဓသာသ-နေ၊ ဘုရားသာသနာ၌။ ပသန္နော၊ ကြည်ညိုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပသာဒံ၊ ကြည်ညိုခြင်းကို။ ရောစေတိ၊ ယေဝ၊ နှစ်သက်ခြင်းရှိသည်သာလျှင် ဖြစ်၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ ဤကား အနက်တည်း။ ပဒံ သန္တန္တိ၊ ပဒံသန္တံ ဟူသော ဤအမည်သည်။ နိဗ္ဗာနဿ၊ နိဗ္ဗာန်၏။ နာမံ၊ အမည်တည်း။ တိ၊ ထိုစကား ၄-စွဲ။ ဝေရူပေါ၊ ဘိက္ခု၊ ဤသို့သဘောရှိသော ရဟန်းသည်။ သန္တံ ကောဌာသံ။ နိဗ္ဗာန်ဟူသော အဖို့ရှိသော။ ဣဗ္ဗသခ်ါရာနံ၊ အလုံးစုံ-သော သခ်ါရတို့၏။ ဥပသန္တတာယ၊ ငြိမ်းသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သခ်ါ-ရူပသမံ၊ သခ်ါရအပေါင်း၏ ငြိမ်းရာဖြစ်သော။ ပရမသုခတာယ၊ အလွန်-မြတ်သော ချမ်းသာခြင်းရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သုခန္တိလဒ္ဓနာမံ၊ သုခ-ဟူ၍ ရအပ်သော အမည်ရှိသော။ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို။ အဓိဂစ္ဆတိ ဝိနဒတိ-ယေဝ၊ ရ သည်သာလျှင်ဖြစ်၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ ဤကား အနက်တည်း။

သီဠ ဘိက္ခု ဣမံ နာဝံ ဘိန္ဒိ၊ ကား။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ အတ္တာသာဝ သခ်ါတံ၊ အတ္တဘောဟူဆိုအပ်သော။ ဣမံ နာဝံ၊ ဤလှေကို။ မိစ္ဆာဝိအဂ္ဂ၊ ဒ-မိစ္ဆာဝိတက်တည်းဟူသော ရေကို။ သိဠိတ္ဝာ၊ သွန်၍၊ ဆင်ခြေတွာ၊ စွန့်

သိဒ္ဓ၊သွန်လော့၊သ်ဟ္ဘာ ဟေ လဟုမေဃတိတိ၊ ကား။ဟိ၊ သိုစကားသင့်စ္ပ။ မဟာသမုဒ္ဒေ၊ မဟာသမုဒ္ဒရာဇ်။ ဥဒကဿေ၀၊ ရေဖြင့်သာလျှင်။ ဘာရိ-တာ၊ လေးသော။ နာ၀ါ. လှေကို။ ဆိဒ္ဓါနိ၊ အပေါက်တို့ကို။ပိဒဟိတွာ၊ ပိတ်၍။ ဥဒကဿ၊ ရေကို။ သိတ္ဘတာယ၊ သွန်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ သိတ္ဘာ၊ သွန်အပ်ပြီးသောလှေသည်။ သလ္လဟုကာ၊ ပေါ့သောဝန်ရှိသည်။ ဟုတ္ဘာ၊ ဖြစ်၍။ သမုဒ္ဒေ၊ သမုဒ္ဒရာဇ်။ အနောသိဒိတွာ၊ မနုစ်မူ၍။သီလဲ့၊ လျှင်စွာ၊ သုပဋ္ဌနံ၊ သဘော်ကောင်းပ်သို့။ ဂစ္ဆတိယထာ၊ ရောက်သကဲ့သို့။ ဧ၀-ဟာယာ၊ ထို့အတူ။ မိစ္ဆာဝိတက္ကောဒကဘာရိတာ၊ မိစ္ဆာဝိတက် တည်းဟူ သော ရေဖြင့် လေးသောဝန်ရှိသော။ အယံပိ အတ္တဘာ၀နာ၀ါ၊ ဤ အတ္တဘော တည်းဟူသော လှေသည်လည်း။ စက္ခုဒ္ဒါရာဒိဆိဒ္ဒါနိ၊ စက္ခု ဒ္ဒါရစသော အပေါက်တို့ကို။သံ၀ရေန၊စောင့်ရှောက်ခြင်းဖြင့်။ပိဒဟိတွာ၊ ပိတ်၍။ ဥပ္ပန္နဿ၊ဖြစ်သော။ မိစ္ဆာဝိတက္ကောဒကဿ၊ မိစ္ဆာဝိတက်တည်း ဟူသော ရေကို။ သိတ္ဘတာယ၊ သွန်အပ်ပြီးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သိတ္ဘာ၊ သွန်အပ်ပြီးသော အတ္တဘောသည်။ သလ္လဟုကာ၊ ပေါ့သည်ဖြစ်၍။ သံ-သာရ၀ဋ္ဋေ၊ သံသရာ၀ဋ်ဆင်းရဲ၌။ အနောသိဒိတွာ၊ မနုစ်မူ၍။ သီလဲ့၊ လျှင်စွာ။ နိဗ္ဗာနပဋ္ဌနံ၊နိဗ္ဗာန်ဟူသော သူတော်ကောင်းတို့၏ကူးရာဆိပ်သို့။ ဂမိဿတိ၊ ရောက်လတ္တံ့။ ထေတွာတိ၊ ,ကား။ ရာဂဒေါသံ၀နာနိ၊ ရာဂ ဒေါသ ဟူသော အနှောင်အဖွဲ့တို့ကိုလည်း။ ဆိန္ဒ၊ ဖြတ်လော့။ ဟိ၊ ထို စကားသင့်စ္ပ။ ဘောနိ၊ ဤရာဂ, ဒေါသတို့ကို။ ဆိန္ဒိတွာ ဖြတ်၍။ အရ-ဟတ္တပ္ပတ္တော၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်၏။ တတော၊ ထိုသို့ရောက်ပြီးသည် မှ။ အ၀ရ၀ာ၀ေ၊ နောက်အဖို့၌။ အနုပါဒိသေသနိဗ္ဗာနမေ၀၊ ဝိပါက် ကမ္မဇရူပ်အကြွင်းမရှိသော နိဗ္ဗာန်ကိုလျှင်။ဟေသိ.ဂမိဿသိ၊ရောက်လတ္တံ့။ ဣတိအတ္ထော၊ ဤ[illegible] အနက်တည်း။

ပဠ္ဌ ဆိန္နေတိ၊ကား။ ဟေဋ္ဌာအ[illegible]ယ သမ္ပာ၀ကာနိ၊ အောက်ဖြစ်သော အ[illegible]ယ်ဘုံသို့ ရောက်စေတတ်ကုန်သော။ပ[illegible]ရမ္ဘာ၀ိယ သံယောဇနာနိ၊ ငါးပါးသော ဩရမ္ဘာ၀ိယ် သံယောဇဉ်တို့ကို။ ပါဒေ၊ ခြေ၌၊ ဗန္ဓနရဇ္ဇု၊ နှောင်ဖွဲ့သော အားဖြင့် ချည်သော ကြိုးကို။ ပုရိသော၊ ယောက်ျားသည်။ သတ္ထေန၊ခားယန်လျက်ဖြင့်။ဆိန္ဒတိ ဝိယ၊ဖြတ်သကဲ့သို့။ ဟေဋ္ဌာမဂ္ဂတ္တယေန၊ အောက်မဂ် သုံးပါးဖြင့်။ ဆိန္နေယ္ယ၊ ဖြတ်ရာ၏။ ပဠ္ဌဟေတိ၊ ကား။ ဥပရိဒေ၀ လောကသမ္ပ[illegible]ကာနိ၊ အထက်နတ်ပြည်သို့ ရောက်စေတတ်ကုန် သော။ ပဠ္ဌဒ္ဓမ္ဘာ၀ိယ် သံယောဇနာနိ၊ ငါးပါးသော ဥဒ္ဓမ္ဘာ၀ိယသံယော

ဇဉ်တို့ကို။ ပုရိသော၊ ယောက်ျားသည်။ ဂိဝါယ၊ လည်ခ်ာ။ ဗန္ဓနရဇ္ဇုကံ၊ ဖွဲ့သောကြိုးကို။ ဆိန္ဒတိ ဝိယ၊ ဖြတ်သကဲ့သို့။ အရဟတ္တမဂ္ဂေန၊ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့်။ ဇဟေယျ ပဇဟေယျ၊ ပယ်ရာ၏။ ဆိန္နေယျ၊ ဖြတ်ရာ၏။ ဣတိ-အတ္ထော၊ တည်း။ ပဋ္ဌဝုတ္တာရိ ဘာဝယေတိ၊ ကား။ ဥဒ္ဒမ္ဘာဂိယသံယောဇနာနံ၊ ဥဒ္ဓမ္ဘာဂိယသံယောဇဉ်တို့ကို။ ပဟာနတ္ထာယ၊ပယ်ခြင်းအကျိုးငှာ။ သမ္မာဒိဋ္ဌိနိ ပဋ္ဌိန္ဒိယာနိ၊သစ္စာအစရှိသော ငါးပါးသော ဣန္ဒြေတို့ကို။ဥတ္တရိ၊ အလွန်။ ဘာဝေယျ၊ ပွားရာ၏။ ပဋ္ဌသင်္ဂါတိ ဂေါတိ၊ ကား။ ဝေဝသ္ဒေ၊ ဤသို့ ဖြစ်သည်ရှိသော်။ ပဋ္ဌန်ဒ် ရာဂဒေါသ·မောဟနုဒ္ဒိဋ္ဌသင်္ဂါနံ၊ ငါးပါးကုန်သော ရာဂ ဒေါသ မောဟ မာန ဒိဋ္ဌိ ဟူသော ကပ်ငြိခြင်း တို့ကို။ အတိက္ကမနေန၊ လွန်သဖြင့်။ ပဋ္ဌသင်္ဂါတိ ဂေါ၊ ငါးပါးသော ကပ်ငြိခြင်း တို့ကို လွန်ခြင်းရှိသော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို။ ဩဃတိဏ္ဏောတိ။ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ဆိုအပ်၏။စတ္တာရော ဩဃေ၊ လေးပါးသော ဩဃတို့ကို။တိဏ္ဏော-ယေဝ၊ ကူးမြောက်ပြီးသည်သာလျှင်တည်း။ဣတိ ဤသို့။ ဝုစ္စတိ၊ဆိုအပ်၏။ ဣတိအတ္ထော၊ တည်း။ စျာယတိ ဘိက္ခု၊ တိ၊ ကား။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။တို့၊ သင်သည်။ ဒ္ဌိန္ဒ္ဒြာနာနံ၊ နှစ်ပါးသောစျာန်တို့၏။ ဝသေန၊ အစွမ်းအားဖြင့်။ စျာနိယစေဝ၊ ရှုလည်း ရှုပါလော့။ကာယကမ္မာဒီသုစ၊ကာယကံစသည်တို့၌ လည်း။ အပ္ပမတ္တာဝိဟာရိတာယ၊မေ့လျော့ခြင်းမရှိသော နေခြင်းဖြင့်။ မာ-ပမဇ္ဇ၊ မမေ့မလျော့ပါနှင့်။ ရမဿုတိ ကား။ ပဋ္ဌဝိဓေစ၊ငါးပါးအပြားရှိသည်လည်း ဖြစ်သော။ ကာမဂုဏေ၊ ကာမဂုဏ်၌။ တေ၊ သင်၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ မာရမဿု၊ မမွှေ့လျော်စေလင့်။ မာလောဟဂုဏ္ဌန္တိ၊ ကား။ ဟ်၊ ထိုစကားဆိုသင့်စွ။ သတိဝေါ ဩဂုလက္ခဏေန၊ သတိလွတ်ခြင်းလက္ခဏာ ရှိသော။ ပမာဒေန၊ မေ့လျော့ခြင်းဖြင့်။ ပမတ္တော၊ မေ့လျော့သော သူကို့ သည်။ နိရယော၊ ငရဲ၌။ တတ္ထ လောဟဂုဏ်၊ ရဲရဲငြိသော သံတွေ့ခဲကို။ ဂိလန္တိ၊ မျိုရကုန်၏။ တေန၊ ထို့ကြောင့်။ တံ၊ ထိုမမွှေ့မလျော့ခြင်းကို။ ဝဒါမိ၊ ငါဘုရားဟောတော်မူ၏။ ပမတ္တော၊ မေ့လျော့သည်။ ဟုတ္တာ၊၍။ လောဟဂုဏ်၊ ရဲရဲငြိသော သံတွေ့ခဲကို။ မာဂိလိ၊ မမျိုလင့်။ နိရယော၊ငရဲ၌။ ဒုက္ခမာနော၊ လောင်သည်ရှိသော်။ ဣဒံ-ဒုက္ခန္တိ၊ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် ဆင်းရဲစွတဲ့။ မာဟန်ဒ်၊ မငိုကြွေးလင့်။ ဣတိ၊ အတ္ထော၊ တည်း။

နတ္ထိ စျာနန္တိ၊ ကား။ စျာနုပ္ပါဒိ ကာယ၊ စျာန်ကို ဖြစ်စေ တတ်သော။ ဝါယမပညာယ၊ လုံ့လပြုသော ပညာဖြင့်။ အပညဿ၊ ပညာမရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်အား။ စျာနံ နာမ၊ စျာန်မည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ပညာနတ္ထိတိ၊ကား။

အစ္စာယနွယ်သ၊ ရှုခြင်းမရှိသော ရဟန်းအား။ သမာဟိတောဟုတည်ကြည်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်စွာ။ ဇာနာတိ၊ သိ၏။ ပဿတိ။ မြင်၏။ ဟုတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္ထလက္ခဏာ၊ဆိုအပ်ပြီးသော လက္ခဏာရှိသော။ ပညာ၊ ပညာသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ယမ္ပိ စ္စာနုဗ္ဗ-ပညာစာတိ၊ ကား။ ယမ် ပုဂ္ဂလေ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်၌၊ ကြားခဲ့ဘယံပါ၊ ဤစ္စာန်ပညာ နှစ်ပါးသည်လည်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ နိဗ္ဗာ-နဿေဝ။ နိဗ္ဗာန်၏သာလျှင်။ သန္တိကေ၊ အထံ၌၊ ဗ္ဗိတောယေဝ၊ တည်သည်သာလျှင်ဖြစ်၏။ ဣတိအတ္ထော၊ တည်း။

သုညဂါရံ ပဝိဋ္ဌဿာတိ၊ ကား။ ကိသ္မိဉ္စိဒေဝ ဝိဝိတ္တောကာသေ၊တစ်စုံတစ်ခု ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်၌။ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ အဝိဇဟိတ္တာ၊ မစွန့်မူ၍။ ကမ္မဋ္ဌာနံ မနသိကာရေန၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို နှလုံးသွင်းခြင်းဖြင့်။ နိသိန္နဿ၊ နေသော။ သန္တစိတ္တဿာတိ၊ ကား။ နိဗ္ဗုတစိတ္တဿ၊ ငြိမ်းပြီးသောစိတ်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်အား။သမ္မာတိ၊ ကား။ဟေတနာ ကာရဏေန၊သင့်သောအကြောင်းဖြင့်။ ဓမ္မံ၊ရုပ်,နာမ်တရားကို။ ဝိပဿန္တဿ၊ဝိပဿနာရှုလေ့ရှိသောပုဂ္ဂိုလ်အား။ဝိပဿနာ သခ်ါတာ၊ ဝိပဿနာဟုဆိုအပ်သော။အမာနုသီရတီတိ၊ ကား။အဌသမာပတ္တိသခ်ါတာ၊ ရှစ်ပါးသော သမာပတ်ဟုဆိုအပ်သော။ ဒိဗ္ဗာပိ ရတိ၊နတ်၌ဖြစ်သော မွေ့လျော်ခြင်းသည်။ဟောတိဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ဖြစ်၏။ ဣတိအတ္ထော၊ တည်း။

ယတော ယတော သမ္မသတိတိ၊ ဟူသည်ကား။ အဌတ္ထိ သာယ-အာရမ္မဏေသု၊ သုံးဆယ် ရှစ်ပါးသော အာရုံတို့၌။ကမ်္ဘ၊ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်းခြင်းကို။ကရောန္တော၊ပြုသောရဟန်းသည်။ယေန ယေနာကာရေန၊အကြင်သို့သောအခြင်းအရာဖြင့်။ ဝါ၊ တစ်နည်းကား။ ပုရေဘတ္တာဒီသု ကာလေသု၊ဆွမ်းမစားမီကာလစသည်တို့တွင်။အတ္တနာ၊မိမိသည်။အဘိရုစိတေ နှစ်သက်သော။ ယသ္မိं ယသ္မိं ကာလေ၊ အကြင်အကြင်ကာလ၌။အဘိရုစိ-တေ ကမ္မဋ္ဌာနေ၊ နှစ်သက်ခြင်းရှိသောကမ္မဋ္ဌာန်း၌။ကမ်္ဘ ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်းခြင်းအမှုကို။ ကရောန္တော၊ ပြုသောရဟန်းသည်။ သမ္မသတိ၊ ကောင်းစွာသုံးသပ်၏။ ဥဒယဗ္ဗယန္တိ၊ ကား။ ပဋ္ဌန် ခန္ဓာနံ၊ ငါးပါးသော ခန္ဓာတို့၏။ ပဋ္ဌဝိသတိယာ လက္ခဏေဟိ၊ နှစ်ဆယ် ငါးပါးသော လက္ခဏာတို့ဖြင့်။ ဥဒယံ၊ ဖြစ်ခြင်းကို။ ပဋ္ဌမိသတိယာ ဝေစ လက္ခဏေဟိ၊ နှစ်ဆယ် ငါးပါးသော လက္ခဏာတို့ဖြင့်သာလျှင်။ ဝယံ၊ ပျက်ခြင်းကို။ ဇ်တိပါ မောဇ္ဇန္တိ၊ ကား။ ဇ်ပ်၊ ဤသို့။ ခန္ဓာနံ၊ ခန္ဓာတို့၏။ ဥဒယဗ္ဗယံ၊ ဖြစ်ခြင်းပျက်ခြင်းကို။

သမ္မသန္တော၊ သုံးသပ်သည်ရှိသော်။ ပိတိ ံစ၊ ဓမ္မဟူသော နှစ်သက်ခြင်းကို လည်းကောင်း။ .. ဓမ္မပါမောဇ္ဇဉ္စ၊ တရားဟူသော ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို လည်းကောင်း။ လဘတိ၊ ရ၏။ အမတန္တိ၊ ကား။ သပ္ပစ္စယေ၊ ပိတိပါ မောဇ္ဇအကြောင်းရှိသော။ နာမရူပေ၊ နာမ်ရုပ်သည်။ ပါကဋေ ဟုတ္တာ၊ ထင်ရှားရှိသည်ဖြစ်၍။ ဥပဇ္ဇတန္တေ၊ ထင်ရှားရှိသော်။ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်သော။ တံ ပိတိပါမောဇ္ဇံ၊ ထိုပိတိပ ါမောဇ္ဇသည်။အမတနိဗ္ဗာနံ၊အမြိုက်နိဗ္ဗာန်သို့။ သမ္ဘာပကတ္တာ၊ ကောင်းစွာ ရောက်စေတတ်သောကြောင့်။ ဝိဇာနတ်– ပဏ္ဍိတာနံ၊ ပညာရှိသော သူတို့အား။ အမကမေဝ၊ အမြိုက်ရည်သာလျှင် မည်၏။ ဣတိအတ္ထော၊ တည်း။

တတြာယမာဒိ ဘဝတိတိ၊ ကား။ တတြ၊ ထိုစတုပါရိသုဒ္ဓိသီလ၌။ အယံ၊ ဤသည်ကား။ အာဒိ၊ အစမည်၏။ ဣဒံ၊ ဤသည်ကား။ ပုဗ္ဗဘာဂံ၊ ရှေးဦးစွာဖြစ်သော အရာသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣဒေ ဉာဏာဿတိ၊ ကား။ ဣမသ္မိ သာသနေ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ပဏ္ဍိတဘိက္ခုနော၊ ပညာရှိသော ရဟန်းအား။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ အာဒိတိ၊ အာဒိဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သော။ တံ ပုဗ္ဗဘာဂံ၊ ထိုရှေးဦးစွာဖြစ်သော အရာကို။ ဒယော ဟေတ္ထော၊ ပြလိုသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣန္ဒြိယဂုတ္တိတိ အာဒိံ၊ ဣန္ဒြိယဂုတ္တိ ဤသို့ အစရှိသော စကားကို။ အာဟ၊ ဆိုပြီ။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွာ။ စတုပါရိသုဒ္ဓိသီလံ၊ စတု ပါရိသုဒ္ဓိသီလသည်။ ပုဗ္ဗဘာ၊ နံနာမ၊ ပုဗ္ဗဘာနမည်၏။ တတ္ထ၊ ထိုစကား၌။ ဣန္ဒြိယဂုတ္တိတိ၊ ကား။ ဣန္ဒြိယသံဝရော၊ ဣန္ဒြိယသံဝရတည်း။ သန္တုဋ္ဌိဟ၊ ကား။ စတုပစ္စယသန္တောသော၊ ပစ္စည်းလေးပါး၌ ရောင့်ရဲလွယ်ခြင်း တည်း။ တေန၊ ထိုဣန္ဒြိယဂုတ္တ, သန္တုဋ္ဌိဖြင့်။ အာဒိံ ဝပါရိသုဒ္ဓိစေဝ၊ အသက်မွေးခြင်း၏ စင်ကြယ်ကြောင်းဖြစ်သော သီလကိုလည်းကောင်း။ ပစ္စယသန္ဓိသိတဉ္စ၊ ပစ္စည်းလေးပါး၌ ပစ္စက္ခဝေဒနာ ဆင်ခြင်ခြင်းကို မှီ၍ ဖြစ်သော သီလကိုလည်းကောင်း။ သီလံ၊ သီလဟူ၍။ ကထိတံ၊ ဆိုအပ်၏။ ပါတိမောက္ခေတိ၊ ကား။ ပါတိမောက္ခသံဝရေ၊ ပါတိမောက်ဟု ဆိုအပ် သော။ ဇေဋ္ဌကသီလေ၊ အကြီးဖြစ်သော သီလ၌။ ယဒိပိ ရကာဒိတာ၊ ပြည့် ခြင်း ရှိသည်၏ အဖြစ်ကို။ ကထိတာ၊ ဆိုအပ်၏။ မိတ္တော ဘဒ္ဒသု ကလ္ယာ– ဏောတိ၊ ကား ဝိသုဒ္ဓကမ္မဟေ၊ လွတ်အပ်သော ကမ္မဋ္ဌာန်း ရှိကုန်သော။ ပတိရူပအ ပတာပေါ၊ မသေချာက်ပတ်သော အသွေ့ခင်ပွန်းတို့ကို။ ဝဇ္ဇေတွာ ကြဉ်၍။ သ. ခုဒ်ဝိတာယ၊ ကောင်းသောအသက်မွေးခြင်းဖြင့်။ သုဒ္ဓိ ဇီဝေ၊ စင်ကြယ်သော အသက်မွေးခြင်းရှိခဲ့ကုန်သော်။ ဇာယတေ၊ သလုံး ဖြင့်

ခေါင်းအားကို။ နိသိဝုယ၊ မှီ၍။ ဇီဝိတထပ္ပနာယ၊ အသက်မွေးခြင်းဖြင့်။ အကုသိတေ အတန္ဒိတေ၊ ပျင်းခြင်းမရှိသော။ ကလျာဏမိတ္တေ၊ ကောင်းသော အဆွေခင်ပွန်းတို့ကို။ ဘဇဿု၊ ဆည်းကပ်လော့။ ဣတိအတ္ထော၊ တည်း။ ပဋိသန္ထာရဝုဟ္ယသာတိ၊ ကား။ အာမိသပဋိသန္ထာရေန စ၊ အာမိသပဋိသန္ထာရန္နင့်လည်းကောင်း။ ဓမ္မပဋိသန္ထာရေန စ၊ ဓမ္မပဋိသန္ထာရန္နင့်လည်းကောင်း။ သမ္ဘန္နဂုတ္တိတာယ၊ ပြည့်စုံသောအသက်မွေးခြင်းရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်။ ပဋိသန္ထာရဝုတ္တိ၊ စေ့စပ်သောအသက်မွေးခြင်းရှိသည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ပဋိသန္ထာရသ၊ စေ့စပ်ခြင်းကို။ ကာရကော၊ ပြုတတ်သည်။ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဣတိအတ္ထော၊ တည်း။ အာစာရကုသလောတိ၊ ကား။ သီလံပိ၊ သီလသည်လည်း။ အာစာရော၊ အာစာရမည်၏။ ဝတ္တပဋိဝတ္တံပိ၊ ဝတ်ကြီး, ဝတ်ငယ်သည်လည်း။ အာစာဇီရာ၊ အာစာရမည်၏။ တဿ၊ ထိုသီလအာစာရ ဝတ်ကြီး, ဝတ်ငယ်တို့ကို ကျင့်ခြင်းဖြည့်ခြင်းဌာ။ ကုသလော၊ လိမ္မာသည်။ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဆေကော၊ လိမ္မာသည်။ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဣတိအတ္ထော၊ တည်း။ တုဋ္ဌောပါမောဇ္ဇဗဟုလောတိ၊ ဟူသည်ကား။ တဝေ ပဋိသန္ထာရဝုတ္တိတောစ၊ ထိုပဋိသန္ထာရဝုတ္တိကြောင့်လည်းကောင်း။ ဟေဋ္ဌတော အာစာရကောသလ္လတောစ၊ ထိုအကျင့်ဌာ လိမ္မာခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း။ ဥပပန္နေန ဓမ္မပါမောဇ္ဇေန၊ ဖြစ်သောဓမ္မပါမောဇ္ဇဖြင့်။ ပါမောဇ္ဇဗဟုလော၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းများသည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ဖြစ်၍။ တုံ၊ သင်သည်။ သဓကလဿပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော။ ဝဋ္ဋဒုက္ခဿ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲအပေါင်း၏။ အန္တံ၊ အဆုံးကို။ ကရိဿတိ၊ ပြုလတ္တံ့။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။

ဝေ၊ ဤသို့။ သတ္ထာရာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဒေသိတာသု၊ ဟောအပ်ကုန်သော။ ဣမာသု ဂါထာသု၊ ဤဂါထာတို့တွင်။ ကောမကိဿာယ-ဂါထာယ၊ တစ်ခုတစ်ခုသော ဂါထာ၏။ ပရိယောသာနေ၊ အဆုံး၌။ ကေမေ၊ ကံ ဘိက္ခုသတံ၊ ရဟန်းတရာ, တရာသည်။ နိသိန္နနိသိန္နဋ္ဌာနေမယဝ၊ နေရာနေရာ အရုပ်တို့ဌာသာလျှင်။ အဟပဋိသမ္ဘိဒါဟိ၊ ပဋိသम्भिदा ၄ ပါးတို့နှင့်တကွ။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပတ္တာ၊ ရောက်၍။ ဝေဟာသံ၊ ကောင်းကင်သို့။ အဗ္ဘုဂ္ဂန္တွာ၊ ပျံတက်၍။ သိဒ္ဓေပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော။ ဟေ-ဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ အာကာသေနေဝ၊ ကောင်းကင်ဖြင့်သာလျှင်။ ဝိသယောဇနသတိကံ ကန္တာရံ၊ ယူဇနာတရာ့နှစ်ဆယ်ရှိသော ခရီးခဲကို၊ အတိက္ကမိတ္ဝာ၊ လွန်၍။ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဃဝဏ္ဏဝဏ္ဏံ-

သရိုရုံ၊ ရွှေအဆင်းနှင့်တူသော အဆင်းရှိသောကိုယ်တော်ကို။ ဝဏ္ဏာနှာ၊ ချီးမွမ်းကုန်လျက်။ ထောမဓနာ၊ ထောမနာကုန်လျက်။ ပါဒေ၊ ခြေတို့ကို၊ ပဒ္ဒိ သု၊ ရှိခိုးကုန်၏။

သတ္တမံ၊ သော။ သမ္ဘဟုလဘိက္ခုဝတ္ထု၊ သည်။
ဣတိ သမတ္တံ၊ ပြီး၏။

*

၂၅-ဘိက္ခုဝဏ္ဏ၊ ၈-ပဒုသဘိက္ခု ဝတ္ထု

(သမ္ဘဟုလဘိက္ခုဝတ္ထုတို့၌ ဟောရဂါထာတို့၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာ ကိုပြုပြီး၍ ပဒုသဘိက္ခုဝတ္ထု၌ ဟောရဂါထာတို့၏ အတ္ထ-ဝဏ္ဏနာကို ပြုလိုသော အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသဆရာသည် ဝဿိကာဝိယ၊ စသောပါဠိကို မိန့်သတည်း။)

(၅) ဝဿိကာဝိယ ပုပ္ဖါနိတိ ဣမံ မေမုဒေသနံ၊ ဝဿိကာဝိယ ပုပ္ဖါနိ-စသော ဤတရားဟောခြင်းကို။ သတ္ထာ။ သည်။ ဇေတဝနေ၊ ၌။ ဝိဟရန္တော၊ လျက်။ ပဒုသဘေ ဘိက္ခူ၊ ငါးရာအတိုင်းအရည်ရှိကုန်သော ရဟန်းတို့ကို။ အာရဗ္ဘ၊ ၍။ ကထေသိ၊ ၏။

ကိရ၊ အကျယ်ဆိုဦးအံ့။ တေ၊ ထိုငါးရာသောရဟန်းတို့သည်။ သတ္ထု သန္တိကေ၊ ဘုရားအထံ၌။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ ဂဟေတ္မာ၊ ယူ၍။ ဘရညေ၊ တောင်၌။ သမဏဓမ္မံ၊ ရဟန်းတရားကို။ ကရောန္တာ၊ ပြုကုန်သည် ရှိသော်။ပါဒေါ၊ စောစ်ောကလျှင်။ ပုပ္ဖိတာနိ၊ ပွင့်ကုန်သော။ ဝဿိက-ပုပ္ဖါနိ၊ မုလေးပန်းတို့သည်။သာယံ၊ ညချမ်းအခါ၌။ဝဏ္ဏတော၊ အညွှာမှ။ မုစ္စန္တာနိ၊ ကြွေသည်တို့ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ တုမ္ဟာကံ၊ သင်တို့မုလေးပန်းတို့၏။ ဝဏ္ဏော၊ အညွှာတို့မှ။မုစ္စန်တော၊ ကြွေကျသည်မှ။ပဋ္ဌမ်တရံ၊ ရှေးဦးစွာ။ (ဝါ၊ ကား။ မုစ္စန်တော ပဋ္ဌမတရံ၊ ကြွေမကျမီ။) မယံ၊ ငါတို့သည်။ ရာဂါဒိဟိ၊ ရာဂ-အစရှိသည်တို့မှ။ မုစ္စိဿာမ၊ တို၊ လွတ်စေကုန်အုံ့ဟု၍။ ဝါယမိ သု၊ လုံ့လပြုကုန်၏။ သတ္ထာ၊ သည်၊ တေ ဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ ဩလောကေတ္မာ၊ ကြည့်၍။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဘိက္ခုနာနာမ၊ ရဟန်းမည်သည် ကား။ ဝဏ္ဏတော၊ အညွှာမှ။ မုစ္စနပုပ္ဖေနဝိယ၊ လွတ်သော ကြွေသော ပန်းကဲ့သို့။ ဒုက္ခတော၊ ဝဋ်ဆင်းရဲမှ။ မုစ္စိတုံ၊ လွတ်စေခြင်းငှာ။ ဝါယမိ-တဗ္ဗမေဝ၊ လုံ့လပြုအပ်သည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ ဝတ္မာ၊ ဤသို့ဆို၍။

ဂန္ဓကုဋ်ယံ၊ ဂန္ဓကုဋ်ဋ္ဌ။ နိသိန္နောဝ၊ နေတော်မူလျက်လျှင်။ အာလောကံ၊ ရောင်ခြည်ဟူသော ကိုယ်တော်ရောင်အလင်းကို။ ဖရိတ္တာ၊ နှံ့စေ၍။ ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။

(၃၇၇) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝဿိကာ၊ မုလေးပန်းပင်သည်။ မဒ္ဒဝါနိ၊ ညိုးကုန်ပြီးသော။ ပုပ္ဖါနိ၊ ပန်းပွင့်တို့ကို။ ပမုဉ္စတိ ဝိယ၊ အညှာမ့လွှတ်စေသကဲ့သို့။ ဧवं၊ ဤအတူ။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ တုမှေ၊ သင်တို့သည်။ ရာဂဋ္ဌာ၊ ရာဂကိုလည်းကောင်း။ ဒေါသဋ္ဌာ၊ ဒေါသကိုလည်းကောင်း။ ဝိပ္ပမုဉ္စေထ၊ လွှတ်စေကုန်လော့။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့ဟောတော်မူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ ဝဿိကာတိ၊ ဟူသည်ကား။ သုမနာ၊ မုလေးပန်းတည်း။ မဒ္ဒဝါနိတိ၊ ကား။ မိလာတာနိ၊ ညိုးနွမ်းကုန်သည်တို့တည်း။ ဣဒံ၊ ဤအဓိပ္ပာယ်ကို။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝဿိကာ၊ မုလေးပန်းပင်သည်။ ဟိ ယေ၊ ရာ၊ ယမန်နေ့က။ ပုပ္ဖိတပုပ္ဖာနိ၊ ပွင့်ပြီးသောပန်းတို့သည်။ ပုနဒိဝသေ၊ မိုးသောက်သောနေ့၌။ ပုရာဏဘူတာနိ၊ ဟောင်းကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝဏ္ဏေဝ၊ အညှာမ့။ မုဉ္စတိ ယထာ၊ လွှတ်စေသကဲ့သို့။ ဝဏ္ဏေဝ၊ မ့။ ဝိသေဋ္ဌတိ ယထာ၊ စွန့်စေသကဲ့သို့၊ ဧवं၊ ဤအတူ။ တုမှေ ပိ၊ သင်တို့သည်လည်း။ ရာဂါဒယော၊ ရာဂအစရှိကုန်သော။ ဒေါသ၊ အပြစ်တို့ကို။ ဝိပ္ပမုဉ္စေထ၊ လွှတ်စေကုန်လော့။ ဣတိ အဋ္ဌော၊ တည်း။

ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာ၏အဆုံး၌။ သဗ္ဗေပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော။ တေ ဘိက္ခူ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ အရဟတ္တေ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၌။ ဒတိ ဋ္ဌ ဟိ သု၊ ပယ်ကုန်၏။

အဋ္ဌမံ၊ သော။ ပဉ္စသတဘိက္ခုဝတ္ထု သည်။ ဣတိ သမတ္တာ၊ ပြီးပြီ။

*

၂၅-ဘိက္ခုဝဂ်၊ ၉-သန္တကာယတ္ထေရ ဝတ္ထု

(ပဉ္စသတဘိက္ခုဝတ္ထု၌ ဟောရာဂါထာတို့၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုပြီး၍ သန္တကာယတ္ထေရဝတ္ထု၌ ဟောရာဂါထာတို့၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုလိုသော် အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသမထရာသည် သန္တကာယောတ်၊ စသောပါဠိကို မိန့်သတည်း။)

သန္တကာယောတိ ဣမံ မေ့ဒေသနံ၊ သန္တကာယော စသော ဤတရားဟောခြင်းကို။ သတ္ထာ၊ သည်။ ဇေတဝနေ၊ ၌။ ဝိဟရန္တော၊ လျက်။ သန္တ-

တာယတ္ထေရံနာမ၊ သန္ဓကာယ အမည်ရှိသော မထေရ်ကို။ အာရဗ္ဘ၊ ၍။ ကထေသိ၊ ၏။

တသ၊ ထိုမထေရ်အား။ ဟတ္ထပါဒကုက္ကုစ္စံနာမ၊ လက်ခြေ၏ ဆော့ခြင်းသည်။ နာဟောသိကိရ၊ မဖြစ်သတတ်။ ကာယဝိဇ္ဇမ္ဘနရဟိတောဒုကိုယ်ကိုစမ္မာယ်ခြင်းမှ ကင်းသောကြောင့်။ သန္ဓအတ္တဘာဝေါ၊ ငြိမ်သက်သော အတ္တဘောရှိသည်သာလျှင်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ သောထေရော်ထိုမထေရ်သည်။ သီဟယောနိတော၊ ခြင်္သေ့အမျိုးမှ။ အာဂတောကိရ၊ လာသတတ်။ကိရသစ္ဒံ၊မှန်၏။ သီဟာ၊ခြင်္သေ့တို့သည်။ကေဒိဝသံ၊တနေ့သင်္ဘ။ ဂေါစရံဂဟေတွာ၊ အစာယူပြီး၍။ ရဇတသုဝဏ္ဏမဏိပဝါဠဂုဟာနံ၊ ငွေဖြင့်ပြီးသောဂူ,ရွှေဖြင့်ပြီးသောဂူ,ပတ္တမြားဖြင့်ပြီးသောဂူ,သန္ဓာဖြင့် ပြီးသောဂူ တို့တွင်။အည့ုတရဲ့ ၊တခုခုသောဂူကို။ပဝိသိတ္ဝာ၊ ဝင်၍။မနောသိလာတလေါ ဆေးဒန်းမြင်းသီလာ ကျောက်ဖျာအပြင်၌။ ဟရိဘာလစုဏ္ဏေသု၊ ဆေးဒန်းမြင်းသီလာအမှုန့်တို့၌။ သတ္တာဟံ၊ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး။ နိပဇ္ဇိတ္ဝာ၊ အိပ်၍။ သတ္တမေ ဒိဝသေ၊ ခုနစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ နိပန္နဋ္ဌာနံ၊ အိပ်ရာအရပ်ကို။ သြလောကေတ္ဝာ၊ ကြည့်၍။ နဂ္ဂဋ္ဌသဝါ၊ အမြီး၏လည်းကောင်း။ ကဏ္ဏာနံဝါ၊ နားရွက်တို့၏ လည်းကောင်း။ ဟတ္ထပါဒါနံဝါ၊ လက်,ခြေတို့၏လည်းကောင်း။ စလိဘတ္ဘာ၊ လှုပ်သည်၏, အဖြစ်ကြောင့်။ မနောသိလာဟယရိတာလဝဏ္ဏာနံ၊ ဆေးဒါန်း မြင်းသီလာအမှုန့်တို့၏။ ဝိပ္ပကိဏ္ဏတံ၊ ဖရိဖရဲရှိသည်၏အဖြစ်ကို။ သစေပဿေယ်ဿ၊ အကယ်၍ မြင်ကုန်အုံ့။ ဟေ၊ သင်အား။ ဣဒံ၊ ဤအမှုသည်။ ဇာဝတိယာဝါ၊ ဇာတ်အားဖြင့်လည်းကောင်း။ ဂေါတ္တသဝါ၊ အနွယ်အားဖြင့် လည်းကောင်း၊ နုပတိရူပန္တိ၊ မလျောက်ပတ်ဟု။ပုန၊ ဘဖန်။ သတ္တာဟံ၊ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး။ နိရာဟာရော၊ အစာမစားဘဲ။ နိပဇ္ဇတိ၊ အိပ်၏။ စုဏ္ဏာနံပန၊ ဆေးဒါန်းမြင်းသီလာအမှုန့်တို့၏ကား။ ဝိပ္ပကိဏ္ဏဘာဝေ၊ ဖရိဖရဲရှိသောအဖြစ်သည်။ အသတိ၊ မရှိမူကား။ တေ၊ သင်၏။ ဣဒံ၊ ဤသို့ဖြစ်ခြင်းသည်။ ဇာတိဂေါတ္တာနံ၊ အမျိုးအနွယ်တို့အား။ အနုဗ္ဗဝိကန္တိ၊ လျောက်ပတ်၏ဟု။ ဝိလ ဝသယာ၊ နေရာဂူမှ။ နိက္ခမိတ္ဝာ၊ ထွက်၍။ ဝိဇမ္ဘိတ္ဝာ၊ တင့်တယ်စမ္ပယ်ခြင်းကို ပြု၍။ ဒိသာပဋိဒသာ၊ တူရွှမျက်နှာ အရေှ့ောင့်မျက်နှာတို့ကို။ အနုလောကတ္ဝာ၊ အစဉ်အတိုင်းကြည့်၍။ တိက္ခတ္တုံ၊ သုံးကြိမ်။ ဃီဟနာဒံ၊ မြတ်သောအသံကို။ နဒိတ္ဝာ၊ ဟောက်၍။ ဂေါစရာယ၊ အစာရှာခြင်းငှာ။ ပက္ကမန္တိ၊ ဖဲကုန်၏။ ဧဝရူပါယ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ သီဟယောနိယာ၊ ခြင်္သေ့မျိုးမှ။ အယံ

ဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းသည်။ အာဂတောဝ၊ လာ၏။ တဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ ကာယသမစာရံ၊ ကိုယ်ငြိမ်သက်ခြင်းဟု ဆိုအပ်သော ကာယသမာစာရကို၊ ဒိဿာ၊ မြင်၍။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ အာရောစေသုံ၊ ကြားလျှောက်ကုန်၏။ ဘဂ္ဂေ၊ အရှင်ဘုရား။ နော၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်။ သန္တကာယတ္ထရသဒ္ဒေသော၊ သန္တကာယထေရ၏နှင့်တူသော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို။ နဒိဋ္ဌပုဗ္ဗော၊ မမြင်ဘူးကုန်။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ ဣမဿ၊ ဤသန္တကာယမထေရ်၏။ နိသိန္နဋ္ဌာနေ၊ နေရာအရပ်၌။ ဟတ္ထစလနံ ဝါ၊ လက်၏လှုပ်ခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ပါဒစလနံ ဝါ၊ ခြေ၏လှုပ်ခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ကာယရိဇ္ဇမ္ဘိတာဝ ဝါ၊ ကိုယ်ကို ဆန့်စဆန့်ယမ်းခြင်းသည်လည်းကောင်း။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣဒါနိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ တံ၊ ထိုလျှောက်သောစကားကို။ သုတ္ဝာ၊ ကြား၍။ သတ္ထာ၊ သည်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဘိက္ခုနာနာမ၊ ရဟန်းမည်သည်ကား။ သန္တကာယဟတ္ထေရေနဝိယ၊ သန္တကာယမထေရ်ကဲ့သို့။ ကာယဒီဟိ၊ ကိုယ်စသည်တို့မှ။ ဥပသန္တေဝေ၊ ငြိမ်သက်ခြင်းရှိသည်သာလျှင်။ ဘဝိတဗ္ဗံ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဣတိ ဝတ္ဝာ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍။ ဣမံ ဂါထံ၊ ကို။ အာဟ၊ ၏။

(၃)

(၃၇ဂ) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သန္တဟာယော၊ ပါဏာတိပါတစသည်တို့၏ မရှိခြင်းဖြင့် ငြိမ်သက်သောကိုယ်ရှိသော။ သန္တဝါစော၊ မုသားဆိုခြင်းစသည်တို့၏ မရှိခြင်းဖြင့် ငြိမ်သက်သောစကားရှိသော။ သန္တဝါ၊ အဘိဇ္ဈာစသည်တို့၏ မရှိခြင်းဖြင့် ငြိမ်သက်သောစိတ်ရှိသော။ သုသမာဟိတော၊ ကောင်းစွာတည်ကြည်သော။ ဝန္တလောကာမိသော၊ ထွေးအန်ပြီးသော လောကာမိသရှိ၏သော်။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို။ ဥပသန္တောတိ၊ ဥပသန္တဟူ၍ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့ဟောတော်မူအပ်၏။)

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ သန္တကာယောတိ၊ ကား။ ပါဏာတိပါတာဒီနံ၊ သူ့အသက်ကို သတ်ခြင်းစသည်တို့၏။ အဘာဝေန၊ မရှိခြင်းဖြင့်။ သန္တ-ကာယော၊ ငြိမ်သက်သောကိုယ်ရှိသော။ သန္တဝါစောတိ၊ ကား။ မုသာ-ဝါဒါဒီနံ၊ မဟုတ်မမှန် ဆိုခြင်းစသည်တို့၏။ အဘာဝေန၊ မရှိခြင်းဖြင့်။ သန္တဝါစော၊ ငြိမ်သက်သော စကားရှိသော။ အဘိဇ္ဈာဒီနံ၊ အဘိဇ္ဈာအစရှိသည်တို့၏။ အဘာဝေန၊ မရှိခြင်းဖြင့်။ သန္တဝါ၊ ငြိမ်သက်သော စိတ်ရှိသော။ ကာယာဒီနံ၊ ကာယအစရှိကုန်သော။ တိဏ္ဏံပိ၊ သုံးပါးတို့၏လည်း။ သုဋ္ဌု သမာဟိတတ္တာ။ ကောင်းစွာ တည်ကြည်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။

တိ၊ ရဟန်းပြုပါလတ္တံ့နည်း။ ကြာဘိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ သစေ ပဗ္ဗဇိဿသိ၊ အကယ်၍ရဟန်းပြုလိုသည်ဖြစ်အုံ့။ တံ၊ သင့်ကို။ အဟံပဗ္ဗဇေဿामိ၊ငါပင် ရဟန်းပြုပေးအုံ့။ ကြာတိ၊ဤသို့ အမိန့်ရှိ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ သာဓု၊ ကောင်းပါပြီ။ မံ၊ အကျွန်ုပ်ကို။ သစေပဗ္ဗာဇေဿထ၊အကယ်၍ ရဟန်းပြု ပေးကုန်သည်ဖြစ်အုံ့။ အဟံ၊ သည်။ ပဗ္ဗဇိဿာမိ၊ ရဟန်းပြုပါအုံ့။ ကြာတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ အထ၊ ဌ။ နံ၊ ထိုလူဆင်းရဲကို။ သော ထေရော၊ သည်။ ဇေတဝနံ၊ သို့။ နေတ္တွာ၊ခေါ်ခဲ့၍။ သဟတ္ထေန၊ မိမိလက်ဖြင့်။ နှာပေတ္တွာ၊ ရေချိုး၍။ မာဌကေ၊ ဥပုသ်အိမ်ဖြစ်သော သိမ်အပြင်ဌ။ ဌပေတ္တွာ၊ထား၍။ ပဗ္ဗာဇေတ္တွာ၊ ရဟန်းပြုစေ၍။ နိဝတ္ထဝိလောကိကမဏ္ဍေန၊ စတ်ပြီးသော ပုဆိုးနွမ်းအပိုင်းနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ နဂ်လံ၊ ထွန်တုံးကို။ မာဌကသိမာယ မေဝ၊ သိမ်အပြင်ဌသာလျှင်၊ ရုက္ခသာခါယံ၊ သစ်ခက်ဌ။ ဌပါပေသိ၊ထားစေ၏။ သော၊ ထိုသူဆင်းရဲသည်။ ဥပသမ္ပန္နကာလေပိ၊ ပဋိဉာဏ်းဖြစ်ပြီးသော ကာလဌလည်း။ နဂ်လတ္ထေရောတ္တေဝ၊ နဂ်လမထေရ်ဟူ၍သာလျှင်။ ပညာယိ၊ တွင်၏။ သော၊ ထိုနဂ်လမထေရ်သည်၊ဗုဒ္ဓါနံ၊ တို့၏။ ဥပဇ္ဈာယသက္ကာရံ၊ ဖြစ်သောလာဘ်ပူဇော်သက္ကာကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ ဇီဝန္တော၊ အသက်-မွေးသည်ရှိသော်။ ဥက္ကဏ္ဌိတ္တွာ၊ လူထွက်လိုသောကြောင့်။ ဥက္ကဏ္ဌိတံ၊ ဆန့်ကျင်ခြင်း ငြီးငွေ့ခြင်းကို။ ဝိနောဒေတုံ၊ ဖျောက်ခြင်းငှာ။ အသက္ကေန္တော၊ မတတ်နိုင်သည်ဖြစ်၍။ ဒါနိ၊ ဌ။ သဒ္ဓါဒေယျာနိ၊ လုံ့ကြည်၍ လှူအပ်ကုန်သော။ ကာသာယာနိ၊သင်္ကန်းတို့ကို။ ပရိဒဟိတ္တွာ၊ ဝတ်၍။ နာ မိဿာ-မိတိ၊ မသွားအုံ့ဟူ၍။ တံရုက္ခမူလံ၊ ထိုထွန်တုံး ပုဆိုးပိုင်းဆွဲသောသစ်ပင်ရင်းသို့။ ဂန္တွာ၊ ၍။ အတ္တနာ ဝ၊မိမိသည်ပင်လျှင်။ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ ဩဝဒိ၊ ဆုံးမ၏။ အဟိရိက နိလ္လज्ज၊ အရှက်အကြောက်မရှိသော ရဟန်း။ ဣဒံ၊ ဤပုဆိုးနွမ်း အပိုင်းကို။ နိဝါသေတွာ၊ ဝတ်လျက်။ ဝိဇ္ဇမိတွာ၊ လှူထွက်၍။ ဘတိ ကတွာ၊ အခယူ၍။ ဇီဝိတုဟာမော၊ အသက်မွေးလိုခြင်းသည်။ ဇာတာတိ၊ ဖြစ်၏ဟု။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အတ္တာနံ၊ ကိုယ်ကို။ ဩဝဒန္တ်သေဝ၊ ဆုံးမစဉ်လျှင်။ တဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ စိတ္တံ၊စိတ်သည်။ တနုကတာဝ၊ခေါင်းပါးသည်၏ အဖြစ်သို့။ ဂတံ၊ ရောက်၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ နိဝတ္ထိတ္တွာ၊ ပြန်လည်ခဲ့၍။ ပုန၊ တဖန်။ ကတိပါဟစ္စပေန၊ နှစ်ရက်,သုံးရက်လွန်သဖြင့်။ ဥက္ကဏ္ဌိတ္တွာ၊ လူထွက်လို၍။ တထေव၊ ထိုရှေးအတူလျှင်။ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ ဩဝဒိ၊ ဆုံးမ၏။ ပုန၊ တဖန်။ အဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ စိတ္တံ၊စိတ်သည်။ နိဝတ္ထိ၊နစ်၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ ကျမိနာဝ နိဟာရေန၊ဤသို့

သောနည်းဖြင့်လျှင်။ ဥက္ကဏ္ဌိတ ဥက္ကဏ္ဌိတကာလေ၊ လူထွက်လို့ လူထွက်လို့ သော ကာလ၌။ တတ္ထ၊ ထိုပုဆိုးနှမ်းပိုင်းနှင့်ထွန်တုံးကိုဆွဲ၍ထားရာသစ်ပင် ရှိသော သိမ်အပြင်သို့။ ဂန္တ္ဝာ၊ ၍။ အတ္ထာနံ၊ ကို၊ ဩဝဒ၊ ၏။ အထ၊ ၌။ နံ၊ ထိုရဟန်းကို။ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်သို့။ အဘိဏှံ၊ မပြတ်။ ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားသည်ကို။ ဒိသွာ၊ ၍။ အာဝုသော နဂ်လတ္ထေရ၊ ငါ့ရှင်နဂ်လ မထေရ်။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ တ္တေ၊ ဤအရပ်သို့။ ဂစ္ဆသိ၊ သွားသနည်း။ ဣတိပုစ္ဆိ သု၊ ဤသို့ မေးကုန်၏။ သော၊ ထိုနဂ်လမထေရ်သည်။ တဿ၊ အရှင်ဘုရားတို့။ အာစရိယဿ၊ ၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ဂစ္ဆာမိ၊ သွား၏။ ဣတိ ဝတ္တွာ၊ ၍။ကတိပါဟေနေဝ၊နှစ်ရက်,သုံးရက်ဖြင့်သာလျှင်။အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပါပုဏိ။ ၏။

ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ဘေန၊ ထိုနဂ်လရဟန်းနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကွ။ ကေဠိံ၊ပြက်ရယ်မှုအားဖြင့် ကျီစယ်သော စကားကို။ ကရောန္တာ၊ပြုကုန်လျက်။အာဟံ သု၊ ဆိုကုန်၏။အာဝုသော နဂ်လတ္ထေရ၊ငါ့ရှင်နဂ်လမထေရ်။တဝဝိစရဏ-မဂ္ဂေ၊ သင်၏ သွားရာ ခရီးသည်။ အဝဇ္ဇဿ ဝိယ၊မသုံးဆောင်ကောင်း သကဲ့သို့။ ဇာတော၊ ဖြစ်၏။ အာစရိယဿ၊ ဆရာ၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ နဂစ္ဆသိမညေ၊ မသွားယောင်တကား။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုကုန်၏။ ဘန္တေ၊ တို့။ အာမ၊ ပြော် မသွားသည်မှန်၏။မယံ၊ တို့သည်။ သံသဂ္ဂေ၊ရောနှော ဆက်ဆံခြင်းသည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ ဂမိမှာ၊ သွားကုန်၏။ ဣဒါနိ ပန၊ ယခုမူကား။ နော၊ ငါတို့အား။ သံသဂ္ဂေ၊ ရောနှော ဆက်ဆံခြင်းသည်။ ဆိန္နော၊ ပြတ်ပြီ။တေန၊ ထို့ကြောင့်။ နဂစ္ဆာမိ၊ မသွား။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုဏ်။ တံ၊ ထိုစကားကို။သုတ္တာ၊ ကြား၍။ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ ဧသ၊ ဤရဟန်းသည် ကား။ အတ္ဘုတံ၊ မဟုတ်မမှန်သည်ကို၊ ဝတ္တာ၊ ဆို၍။ အည်ုအရဟတ္တဖိုလ် ကို။ ဗျာဂရောတိတိ၊ ကြား၏ဟု။ သတ္ထု၊ အား။ တမတ္ထံ၊ ကို။ အာရော-စေသုံ၊ ကုန်၏။ သတ္ထာ၊ သည်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အာမ၊ ပြော် အရတ္တဖိုလ် ကို ကြားသည်မှန်၏။ မမ ပုတ္တော၊ ငါ့သားနဂ်လသည်။ အတ္တနာပ၊ မိမိ သည်ပင်လျှင်။ အတ္တာနံ၊ ကိုယ်ကို။ စောဒေတွာ၊ စောဒနာ၍။ ပဋိဘ-ကိစ္စံ သ၊ ရဟန်းကိစ္စ၏။ မတ္ထကံ၊ အပြီးအဆုံးသို့။ ပတ္တော၊ ရောက်ပြီ။ ဣတိ ဝတ္တွာ၊ ၍။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေန္တော၊ ဟောတော် မူလိုသောကြောင့်၊ ဣမာ ဂါထာ၊ တို့ကို။ အဘာသိ၊ ၏။

((၃၇၉) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယော ဘိက္ခု၊ သည်။ အ ... နာ၊ မိမိသည်ပင်။ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ စောဒယ်၊ ... ပြစ်တင်ဆုံးမ၍။ အတ္တနာ၊ မိမိသည်။

အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ ပဋ္ဌမံသေထ၊ စုံစမ်း ဆင်ခြင်ကုန်ရာ၏။ ဘိက္ခု ရဟန်း။ သောတ္ထိ၊ ထိုသင်သည်။ အတ္တဂုတ္တောဝ၊ မိမိကိုယ်ကို လုံခြုံစွာ စောင့်ရှောက်သည်ဖြစ်၍။ သတိမာ၊ ထင်သော သတိရှိသည်ဖြစ်၍။ သဗ္ဗဒီဃရတ္တိံ၊ အလုံးစုံသော ဣရိယာပုထ်ကို၌။ သုခံ။ ခဲ့မ်းသာစွာ။ ဝိဟရေယျ၊ နေရလတ္တံ့။

(၃၈၀) အတ္တာဟိ၊ မိမိသည်လျှင်။ 'အတ္တနော၊ 'မိမိ၏။ နာथော၊ ကိုးကွယ်ရာသည်၊ ဟောဟိ၊ ဖြစ်၏။ ပရော၊ ဟပါ၊သော။ ကောဟိ။အသူ လျှင်။ နာथော၊ ကိုးကွယ်ရာ သည်။ သိယာ၊ ဖြစ်နိုင်ရာအံ့နည်း။အတ္တာဟိ၊ မိမိသည်လျှင်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဂတိ၊လားရာတည်း။တသ္မာ၊ထို့ကြောင့် အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ သံယမ၊ လုံခြုံစွာ စောင့်ရှောက်လော့၊ ကဲ့သို့ အာဘယ်ကဲ့သို့ စောင့်ရှောက်ရမည်နည်းဟူ မူကား။ ဝါဏိဇော၊မြင်းကုန် သည်သည်။ ဘဒ္ဒံ'အသယံ၊ ကောင်းသော အာဇာနည်မြင်းကို။သံယမေတိ– ဣဝ၊ သုတ်သင်ခြင်း လုပ်ကျွေးမွေးမြူခြင်း စသော အားဖြင့် ကောင်းစွာ စောင့်ရှောက်သကဲ့သို့။ ဧवံ၊ ဤအတူ။ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ သံယမ၊ အကုသိုလ်၏ ဖြစ်ခွင့်ကို မပေးမူ၍ ကောင်းစွာစောင့်ရှောက်လော့။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့ ဟောတော်မူ၏။

(ဤ) တဏ္ဍာ၊ ထိုဂါထာတို့တွင်။ စောဒယတ္တာနန္တိ၊ ကား။ အတ္တနာဝ၊ မိမိ သည်လျှင်၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ စောဒယ သာရယ၊ အောက်မေ့စေ လော့။ ပဋိမံသေထာဟိ၊ ကား။ အတ္တနာဝ၊ မိမိသည်လျှင်။ အတ္တာနံ၊ မိမိ ကိုယ်ကို။ ပရိဝီမံသထ၊ စုံစမ်းခြင်းဆင်ကုန်လော့။ သောတိ၊ကား။ဘိက္ခု၊ ရဟန်း၊သောတံ၊ ထိုသင်သည်။ ဧवံသန္တော၊ဤသို့ဖြစ်သော်။အတ္တာနာဝ၊ မိမိသည်သာလျှင်။ ဂုတ္တတာယ၊ လုံခြုံသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။အတ္တဂုတ္တောဝ။ မိမိကိုယ်ကို လုံခြုံစေလျက်။ ဥပဋ္ဌိတသတိတာယ၊ ထင်သောသတိရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သတိမာ၊ သတ်နှင့် ပြည့်စုံစွာ။ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍။သဗ္ဗီရိယာ ပထေသု၊ အလုံးစုံသော ဣရိယာပုထ်တို့၌။သုခံ၊ချမ်းသာစွာ။ဝိဟရိဿသိ၊ နေရလတ္တံ့။ ဣတိအယ္ဟော၊ တည်း။

နာथောဟိ၊ ကား။ အဝယယော၊ မှီခိုရာတည်း။ ပတိဋ္ဌာ၊ တည်ရာ တည်း။ကော ဟိ နာथောပရော၊ ကား။ **ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပရသ**– အတ္တာဘာဝေ။ စာမ်ပါ၊သောသူ၏။ အတ္တာ**ဟောဘ**ဲ။ ပတ်**ဋ္ဌာယ၊ တည်၍**။ ကုသလ်ကတ္တာ၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှုကိုပြု၍။ သဂ္ဂပရာယဏော**နဝ**ါ၊နတ်ပြည်

သို့ လားခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း။ မဂ္ဂံ၊ မဂ်ကို။ ဘာဝေတ္တာ၊ ပွားစေ၍။ သုဇ္ဇိကတဿလေနဝါ၊ မျက်မှောက်ပြုအပ်သော ဖိုလ်ဖြင့် လည်းကောင်း။ ဘဝါတုံ၊ ဖြစ်ခြင်းငှာ၊ နသက္ကာ၊ မတတ်နိုင်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ကောဟိနာမ၊ အဘယ်အမည်ရှိသော။ ပရောသုတစ်ပါးသည်။နာထော ·ဘဝေယျ၊ ကိုးကွယ်ရာဖြစ်နိုင်အံ့နည်း။ ဣတိအတ္ထော၊ တည်း။ တသ္မာတိ၊ ကား။ယဿ၊ ကြောင့်။ အတ္တာဝ၊ မိမိသည်လျှင်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ဂတိ၊ လားရာဖြစ်၏။ ဂတိ ဌာ၊ တည်ရာဖြစ်၏။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ဘဒ္ဒ - အဿာဇာနီယ၊ ကောင်းသောအာဇာနည်မြင်းကို။နိဿာယ၊ မှီ၍။လာဘံ။ လာဘ်ကို။ ပတ္ထယန္တော၊ တောင့်တသော။ ဂါဏိဇော။ မြင်းကုန်သည်သည်။ တယာ၊ ထိုမြင်း၏။ ဝိသမဋ္ဌာနစာရံ၊ မညီမညွှတ်သောစားကျက်ကို။ ပစ္ဆိန္နံတတ္ထ၊ ဖြတ်၍။ ဒိဝသဿ၊ နေ့၏။ တိက္ခတ္တုံ၊ သုံးကြိမ်။နဟာပေန္တော၊ ရေချိုးစေလျက်။ ဘောဇေန္တော၊ ကျွေးမွေးလျက်။ သံယမေတိ ပဋ္ဌဇဂ္ဂတိ... ယထ၊ ကျွေးမွေး စောင့်ရှောက်သကဲ့သို့။ ဝေ၊ ဤအတူ။ တံ ပိ၊ သင်သည်လည်း။ အနုပန္နဿ၊ မဖြစ်သေးသော။ အကုသလဿ၊ အကုသိုလ်၏။ ဥပ္ပာဒံ၊ ဖြစ်ခြင်းကို။ နိဝါရေန္တော၊ မြစ်လျက်။သတိသမ္မောသေန၊ သတိ၏ မေ့လျော့ခြင်းဖြင့်။ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်ပြီးသော။ အကုသလံ၊ ကို။ပဇဟန္တော၊ ဖယ်လျက်။ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ သံထမဝေါပယ၊ လုံခြုံစေလော့။ဝေ၊ သင်္ဘော ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်။ ပဌမစျာနံ၊ ပဌမစျာန်ကို။အာဒိ ကတ္တာ၊ အစပြု၍။ လောကိယလောကုတ္တရဝိသေသံ၊ လောကီ,လောကုတ္တရာ ဂုဏ်အထူးကို။ အဓိဂမိဿတိ၊ ရလတ္တံ့။ ဣတိအတ္ထော၊ တည်း။ ဒေသနာဝသာနေ၊ အဆုံး၌။ ဗဟူ၊ တို့သည်။ သောတာပတ္တိဖလာဒီနိ၊ ဖိုလ်စသည်တို့သို့။ ပါပုဏိံသု၊ ၏။

ဒသမံ၊ သော။ နဂ်လဏ္ဌေရဝတ္ထုသည်။ ဣတိသမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

*

၂၅-ဘိက္ခုဝဂ် ၁၁-ဝဏ္ဏလိဏ္ဌေရ ဝတ္ထု

နဂ်လဏ္ဌေရဝတ္ထုခဏ် ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာတို့၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုပြီး၍ ဣဒါနိ ဝဏ္ဏလိဏ္ဌေရ ဝတ္ထုခဏ် ဟောရာ ဖြစ်သော ဂါထာတို့၏ အဋ္ဌဝဏ္ဏနာ ပြုလိုသော အာရဘဒ္ဒယောသ ဆရာသည် ပါမောက္ခ ဗဟုသုတ၊ စဒသာပါဒ်ကို မိန့်သောအည်း။

ပါမောဇ္ဇဗဟုလောတိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ပါမောဇ္ဇဗဟုလော စသော ဤတရားဟောခြင်းကို။ သတ္ထာ၊ သည်။ ဝေဠုဝနေ၊ ၌၊ ဝိဟရန္တော၊စည်။ ဝက္ကလိတ္ထေရံ၊ ဝက္ကလိမထေရ်ကို။ အာရဗ္ဘ၊ ၍။ ကထေသိ၊ ၏။

သော၊ထိုဝက္ကလိသည်။ယသ္မာ၊ကြောင့်။သာဝတ္ထိယံ၊၌။ပြာဟ္မဏကုလေ၊ ပုဏ္ဏားမျိုး၌။နိဗ္ဗတ္တိတ္တာ၊ဖြစ်၍။ ဝယပ္ပတ္တော၊အရွယ်သို့ရောက်သည်ရှိသော်။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ဆွမ်းအလို့ငှာ။ ပဝိဋ္ဌံတထာဂတံ၊ဝင်တော်မူသော ဘုရားသခင်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ သတ္ထုသရီရသမ္ဘတ္တိ ကိုယ်တော်၏ တင့်တယ်ခြင်းကို။ သြလောကေတ္တာ၊ကြည့်၍။သရီရသမ္ဘတ္တိ ဒဿနေန၊ကိုယ်တော်၏တင့်တယ်ခြင်းကို မြင်ခြင်းဖြင့်။ အတိဝေ္ဌာဝေ၊ မရောင့်ရဲမှုရှိလျှင်။ အယံ၊ ငါသည်။ နိစ္စကာယ၊ အခါခပ်သိမ်းမပြတ်။ တထာဂတံ၊ ကို။ ဒဋ္ဌုံ၊ ဖူးမြင်ခြင်းငှာ။ လဘိဿာမိ။ ရလိုမည်။ ဣတိ၊ ဤသို့နှလုံးသွင်း၍။ သတ္ထုသန္တိကေ၊ အထံ၌။ ပဗ္ဗဇိတ္တာ၊ ရဟန်းပြု၍။ ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌။ ဌိတေန၊ ရပ်သဖြင့်။ ဒဿဝလ်၊ ကို။ ပဿံတံ၊ ဖူးမြင်ခြင်းငှာ၊သက္ကာ၊တတ်ကောင်း၏။ တတ္ထ၊ထို အရပ်၌။ ဌိတော၊ ရပ်လျက်။ သဗ္ဗာယကမ္မဋ္ဌာနမသိကာရာဒိနိ၊သရဇ္ဈာယ်ခြင်း ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန့်ခြင်း နှလုံးသွင်းခြင်း စသည်တို့ကို။ ပဟာယ၊ ပယ်စွန့်၍။သတ္ထာရံ၊ကို။ သြလောကေန္တော၊ကြည့်လျက်သာလျှင်။ ဝိစရတိ၊ သွားလာ၏။ သတ္ထာ၊ သည်။ တဿ၊ ထိုဝက္ကလိရဟန်း၏။ ဥဏာပရိပါကံ၊ ဥဏ်၏ရင့်ခြင်းကို။ အာဝမေန္တော၊ ငံ့လင့်တော်မူလိုသောကြောင့်။ ကိဠိ၊ တစ်စုံတစ်ခုသောစကားကို။ အဝတ္တာ၊ ၍။ ဣဒါနိ၊ ယခုမူကား။ အဿ၊ ထိုဝက္ကလိရဟန်း၏။ ဥဏာပရိပါကံ၊ ဥဏ်ရင့်ခြင်းကို။ ဂတန္တိ၊ ရောက်ပြီ ဟု။ ဥတ္တာ သိ၍။ ဝက္ကလိ၊ ဝက္ကလိရဟန်း။ ဣမိနာ ပုတိကာယေန၊ ဤပိုးလောက်အတိပြီးသောကိုယ်ကို။ဒိဋ္ဌေန၊ ဖူးမြင်ခြင်းဖြင့်။ တေ၊သင်အား ကား၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း။ ဝက္ကလိ၊ ဝက္ကလိ။ ခေါ၊ စင်စစ်။ ယော၊ အကြင် ရဟန်းသည်။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ပဿတိ၊ မြင်၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ မံ၊ ငါ့ကို။ ပဿတိ၊ ဖူးမြင်ရသည်မည်၏။ ယော၊ အကြင်ရဟန်းသည်။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ နပဿတိ၊ မမြင်။ သော။ထိုရဟန်းသည်။မံ၊ငါ့ကို။ နပဿတိ၊ မြင်ရသည်မမည်၊ ဣတိဝတ္တာ၊ ဤသို့ဆို၍။ဩဝဒိ၊ ဆုံးမတော်မူ၏။ သော၊ထိုဝက္ကလိသည်။ ဧဝ ဩဝဒိတောပိ၊ဤသို့ ဆုံးမပါသော်လည်း။ သတ္ထု၊ အား။ ဒဿနံ၊ ဖူးမြင်ခြင်းကို။ပဟာယ၊ပယ်စွန့်၍။ အညတ္တ၊ တစ်ပါး သောအရပ်သို့။ ဂန္တုံ၊ သွားခြင်းငှာ။ နေဝသက္ကောတိ၊ မတတ်နိုင်။ အထ၊ ၌။ နံ၊ ထိုဝက္ကလိကို။ သတ္ထာ၊ သည်။ အယံ ဘိက္ခု၊ သည်။သံဝေဂံ၊ ထိတ်

လန်ခြင်းကို။အလတိတ္ထာ၊ မရမ္ဟု၍။နဇုဒ္ဓိသတိ၊ မသိလတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဿူပနာယိကာယ၊ ဝါဆိုအံ့သောနေ့သည်။ ဥပကဋ္ဌာယ၊ နီးလတ်သည် ရှိသော်။ ရာဇဂဟံ၊ သို့။ ဂန္တွာ၊ သွား၍။ ဝဿူပနာယိကဒိဝသေ၊ ဝါကပ်သောနေ့၌။ ဝဏ္ဏလိ၊ ဝဏ္ဏလိ၊ အပေဟိ၊ ဖဲလေလော့။ ဝဏ္ဏလိ၊ ဝဏ္ဏလိ၊ အပေဟိ၊ ဖဲလော့။ဣတိ၊ ဤသို့ခြိမ်းမောင်းလျက်။ပဏာမေသိ၊နှင်ထုတ်၏။ သော၊ ထိုဝဏ္ဏလိသည်။ မံ၊ ငါ့ကို။သတ္ထာ၊ သည်။ နအာလပတိတိ၊ မခေါ်ခဲ့ပြီတကားဟု၊ တေမာသံ၊ သုံးလပတ်လုံး။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သမ္မုခေ၊ မျက်မှောက်တော်၌။ ဝသိတုံ၊ နေခြင်းငှာ။ အသက္ကောန္တော၊ အခွင့်မရနိုင်သောကြောင့်။ မယှံ၊ ငါ့အား။ ဇီဝိတေန၊ အသက်ရှင်ခြင်းဖြင့်။ ကိံ၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း။ ပဗ္ဗတာ၊ ဂိဇ္ဈကူဋ်တောင်မှ။ အတ္တာနံ၊ ကိုယ်ကို၊ ပါတေသာမိတိ၊ ချ၍သေစေအံ့ဟု။ ဂိဇ္ဈကူဋ်၊ ဂိဇ္ဈကူဋ်တောင် ထိပ်သို့။ အဘိရှဟိ၊ တက်၏။ သတ္ထာ၊ သည်။ အဿ၊ ဝဏ္ဏလိ၏။ ကိလမနဘာဝံ၊ ပင်ပန်းသည်၏အဖြစ်ကို။ ဉတ္တွာ၊ သိ၍။ အယံ ဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းသည်။မမသန္တိကေ၊ ငါ့အထံ၌။ အဿသသံ၊ သက်သာရာကို။ အလဘန္တော၊ မရသည်ရှိသော်။ မဂ္ဂဖလာနံ၊ မဂ်ဖိုလ်၏။ ဥပနိဿယံ၊ ကို။ နာသေယျာတိ၊ ဖျက်လေရာ၏ဟု။အတ္တာနံ၊ ကိုယ်တော်ကို။ဒဿေတုံ၊ ပြခြင်းငှာ။သြဘာသံ၊ ကိုယ်တော်မှ ပြိုးပြိုးပြက်ထွက်သော ရောင်ခြည်တော်အလင်းကို။ မုဉ္စိ၊ လွှတ်၏။ အထ၊ ၌။ အဿ၊ ထိုဝဏ္ဏလိအား။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဒိဋ္ဌကာလတော၊ ပဋ္ဌာယ၊ မြင်သောအခါမှစ၍။ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ။ မဟန္တောပိသောဇကော၊ အားကြီးစွာဖြစ်သော စိုးရိမ်ခြင်းသည်လည်း။ ပတိယိ၊ ရောက်၏။ သတ္ထာ၊ သည်။ သုက္ခဘဋ္ဌာကံ၊ ခြောက်လေပြီးသော တဖက်ဆည်ကန်သို့။ သြယေန၊ ရေအယဉ်ဖြင့်။ ပူရေန္တောဝိယ၊ ပြည့်စေသကဲ့သို့။ ထေရဿ၊ ဝဏ္ဏလိမထေရ်အား။ ဗလဝပီတိပါမောဇ္ဇံ၊ အားကြီးစွာဖြစ်သော ပီတိပါမောဇ္ဇကို။ ဥပ္ပါဒေတုံ၊ ဖြစ်စေခြင်းငှာ။ ဣမံ ဂါထံ၊ ကို။ အာဟ၊ ၏။

(၃၇၁) ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ပါမောဇ္ဇဗဟုလော၊ မြားသောနှစ်သက်ခြင်းစမ်းမြောက်ခြင်းရှိသော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ဗုဒ္ဓသာသနေ၊ ဘုရားသာသနာ၌။ ပဿဒ္ဓေ၊ ကြည်ညိုသည်ဖြစ်၍။ သခ်ါရူပသမံ၊ သင်္ခါရတို့၏ ငြိမ်းရာဖြစ်သော။ သုခံ၊ ချမ်းသာခြင်းတို့၏ အထွတ်ဖြစ်သော။ သန္တံ၊ ငြိမ်သက်သော။ ပဒံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို။ အဓိဂစ္ဆေ၊ ရရာ၏။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့ ဟောတော်မူ၏။)

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၏။ အတ္ထော၊ အနက်ကား။ ပကတိယာ၊ သဘော အားဖြင့်။ ပီဘိပါမောဇ္ဇဗဟုလော၊ မျှားသောနှစ်သက်ခြင်း ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိသော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ဗုဒ္ဓသာသနေ၊ ၌။ ပသာဒံ၊ ကြည်ညိုခြင်းကို။ ရောစေတိ၊ နှစ်သက်စေ၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ ဧဝံပသန္နော၊ ဤသို့ ကြည်ညိုသည်ဖြစ်၍။ ဗုဒ္ဓသာသနေ၊ ၌။ သန္တိ ပဒံ သခ်ါရူပ-သမ် သုခန္တိ၊ သုခံဟူ၍။ လဒ္ဓနာမံ၊ ရအပ်သော အမည်ရှိသော။ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို။ အဓိဂစ္ဆေယ္ယ၊ ရရာ၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။ ဣမမတ္ထ ပန ဂါထံ၊ ကို။ ဝတ္မာ၊ ၍။ သတ္ထာ၊ သည်။ ဝက္ကလိတ္ထေရဿ၊ အား။ ဟတ္ထံ၊ လက်တော်ကို။ ပသာရေတ္မာ၊ ဆန့်၍-

ဝက္ကလိ၊ ဝက္ကလိ။ ဧဟိ၊ လာလတ္တံ့။ မာဘာယိ။ မကြောက်လင့်။ တထာဂတံ၊ ဝိပဿီအစရှိသောရှေးဘုရားတို့ကဲ့သို့ လာခြင်းကောင်းသော ငါဘုရားကို။ ဩလောကေဟိ၊ ကြည့်လော့။ အဟံ၊ ငါသည်။ တံ၊ သင့်ကို။ ပဂ်ေသန်း၊ ညွှန်ပြောင်းခ၌ကျွံ နှစ်သော။ ကုဋ္ဌရုံကွဝ၊ ဆင်ပြောင်ကြီးကိုကဲ့သို့ ဥဒ္ဓရိဿာမိ၊ ကိုလေသာညွှန်ပြောင်းမှ ထုတ်ဆယ်အံ့။

ဝက္ကလိ၊ လိ။-ဧဟိ၊ လာလတ္တံ့။ မာဘာယိ၊ မစိုးရိမ် မကြောက်လင့်။ တထာဂတံ၊ လာခြင်းကောင်းသော ငါဘုရားကို။ ဩလောကေဟိ၊ ဖူးမြင်လော့။ အဟံ၊ ငါသည်။ တံ၊ သင့်ကို။ ရာဟုဂ္ဂလံ၊ ရာဟုသူရိမ်ဖမ်းသော။ သူရိယံ ကွဝ၊ နေမင်းကိုကဲ့သို့။ မောစယိဿာမိ၊ ကိုလေသာ တည်းဟူသော ရာဟု အသူရိမ်ဖမ်းခြင်းမှ လွတ်စေအံ့။

ဝက္ကလိ၊ လိ။ ဧဟိ၊ လာလော့။ မာဘာယိ၊ လင့်။ တထာဂတံ ပဿ။ ဩလောကေဟိ၊ ဖူးမြင်လော့။ အဟံ၊ သည်။ တံ၊ သင့်ကို။ ရာဟုဂ္ဂဟံ၊ သော။ စန္ဒမိဝ ကွဝ၊ လမင်းကိုကဲ့သို့။ မောစယိဿာမိ၊ ကိုလေသာဟူသော အသူရိန်ဖမ်းခြင်းမှ လွတ်စေအံ့။ ဣတိ၊ သို့။ ဣမာဂါထာပိ၊ တို့ကိုလည်း။ အဘာသိ၏။

သော၊ ထိုဝက္ကလိမထေရ်သည်။ ဒသဗလော၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ မေ၊ ငါသည်။ ဒိဋ္ဌော၊ ဖူးမြင်ရပြီ။ ဟေ၊ လာခဲ့လော့။ ဣတိ စ၊ ဤသို့လည်း။ အဝုါနုပိ၊ ခေါ်ခေါ်ခြင်းကိုလည်း။ လဒ္ဓန္တိ။ ရပေပြီဟု။ ဗလဝတိ၊ အားကြီးသောနှစ်သက်ခြင်းကို။ ဥပ္ပါဒေတ္မာ၊ ဖြစ်စေ၍။ ကုသောအဘယ် အရပ်သို့။ ဂန္တဗ္ဗန္တိ နုခေါ်။ သွားရအံ့နည်းဟု။ ဂမနမဂ္ဂံ၊ သွားရာလမ်းခရီးကို။ အပဿန္တော၊ မမြင်သောကြောင့်။ ဒသဗလဿ၏။ သမ္မုခေ၊ ရှေ့တော်မျက်မှောက်၌။ အာဂတာသေ၊ သို့။ ဥပ္ပတိတ္မာ၊ တက်၍။ ပဌမပါဒေ၊

ရှေးဦးစွာဖြစ်သော ကြောင့်သည်။ **ပဋ္ဌာ**ဟု၊ **တောင်ထိပ်**၌။ ဤတောယော၊ တည်စဉ်လျှင်။ သတ္တာရာ၊ **သည်**။ **ဝုတ္ထဂါထာ**၊ ဟောတော်မူသော ဂါထာကို။ အာဝဇ္ဇေန္တော၊ဆင်ခြင်လျက်။ **အာကာသေယေव**၊ကောင်းကင်၌သာလျှင်။ ဝိတိ ဝိကွမ္ဘတ္တာ၊ ဝိတိကိုခွာ၍။ သဟပဋ္ဌိသမ္ဘိဒါဟိ၊ ပဋ္ဌိသမ္ဘိဒါတို့နှင့်တကွ။ အရဟတ္တံ၊ သို့။ ဝတ္တာ၊ ရောက်၍။ တယာဂတံ၊ကို။ ဝန္ဒမာနော၊ ရှိခိုးလျက်လျှင်။ သြတရိတ္တာ၊ ဆင်း၍။ သတ္တုသန္တိကေ၊ ၌။ အဋ္ဌာသိ၊ တည်၏။ အထ၊ ၌။ နံ၊ ထိုဝဏ္ဏလိမထေရ်ကို။ သတ္ထာ၊ သည်။ အပရဘာဂေ၊ နောက်အဖို့၌။ သဒ္ဓါဒိမုတ္တာဝနံ။ သဒ္ဓါလွန်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်။ အဂ္ဂဋ္ဌာနေ၊ မြတ်သော်နေရာ၌။ ဌပေသိ၊ ထားတော်မူ၏။

ကောဒသမံ၊ သော။ ဝဏ္ဏလိတ္ထေရဝတ္ထု။ သည်။ ဣတိသမတ္တံ၊ ပြီး၏။

*

၂၁-ဘိက္ခုဝဂ်၊ ၁၂-သုမနသာမဏေရ ဝတ္ထု

(ဝဏ္ဏလိတ္ထေရ ဝတ္ထုခဏ် ဟောရာဂါထာတို့၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုပြီး၍ သုမနသာမဏေ ဝတ္ထုခဏ်ဟောရာဂါထာတို့၏အတ္ထဝဏ္ဏနာ ကိုပြုလိုသော အရှင်ဘုဒ္ဓဃောသဆရာသည် ယော ဟဝေ စသော ပါဠိကို မိန့်သတည်း။)

ယော ဟဝေတိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ယောဟဝေ စသော ဤတရားဟောခြင်းကို။ သတ္ထာ၊ သည်။ ပုဗ္ဗာရာမေ၊ပုဗ္ဗာရုံကျောင်း၌။ ဝိဟရန္တော၊ လျက်။ သုမနသာမဏေရံ၊ သုမနသာမဏေကို။ အာရဗ္ဘ၊ ၍။ ကထေသိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုစကား၌။ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့ သည်ကား။ အနုပုဗ္ဗီကထာ၊ အစဉ်အတိုင်းဖြစ်သော စကားတည်း။

ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ ပဒုမုတ္တရဗုဒ္ဓကာလသို့၊ ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရား လက်ထက်တော်၌၊ ဧကောဂုလပုတ္တော၊ အမျိုးသား တစ်ယောက်သည်။ သတ္ထာရာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။စတုပရိသမဇ္ဈေ၊ပရိသတ်လေးပါးအလယ်၌။ ကေဝဋိကွေ၊ရဟန်းတစ်ဦးကို။ ဒိဋ္ဌစက္ခုကာနံ၊ ဒိဋ္ဌစက္ခုအာဒိညာဉ်ရကုန်သော ရဟန်းတို့တွင် ရဟန်းတို့ယက်။ အဂ္ဂဋ္ဌာနေ၊ မြတ်သောအရာ၌။ ဌပေန္တံ၊တင်ထားလည်းကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ တံသမ္ပတ္တိံ၊ ထိုပြည့်စုံခြင်းကို၊ ပတ္ထယမာနော၊ တောင့်တလျက်။ သတ္ထာရံ၊ ကို။ နိမန္တေတွာ၊ ဆွမ်းစားဖိတ်၍။ သတ္ထာဟံ၊ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး။ ဗုဒ္ဓုပဋ္ဌာနံ ဘိက္ခုသံဃဿ၊ အား။

မဟာဒါနံ၊ ကြီးစွာသောအလှူကို။ ဒတ္တာ၊ပေး၍။ ဘန္တေ၊ ရား။ အဟံပိ၊ သည်လည်း။ အနာဂတေ၊ ၌။ ဧကဿ ဗုဒ္ဓဿ၊ တစ်ဆူသော ဘုရား၏။ သာသနေ၊ ၌။ ဒိဋ္ဌစက္ခုကာရံ၊ ဒိဋ္ဌစက္ခုအဘိညာဉ်ကို ရကုန်သောရဟန်း တို့တွင်, ရဟန်းတို့ထက်။ အဂ္ဂေါ၊ မြတ်သည်။ ဘဝေယျံ၊ ဖြစ်ရလို၏။ ကွာတိပတ္ထနံ၊ ဤသို့ဆုတောင်းခြင်းကို။ ဌပေသိ၊ ဖြစ်စေ၏။သတ္ထာ၊သည်။ ကပ္ပလတသဟဿံ၊ ကမ္ဘာတစ်သိန်းကို။ သြလောကေန္တော၊ ကြည့်လျက်။ တဿ၊ ထိုကုလပုတ္တအား၊ ပတ္ထနာ၊ ဆုတောင်းခြင်းဖြင့်။ သမိဒ္ဓနဘာဝံ၊ ပြည့်စုံလတ္တံ့သောအဖြစ်ကို။ ဝိဒိတ္ဝာ၊သိ၍။ ဣတော၊ ဤကမ္ဘာမှ။ ကပ္ပ-သတသဟဿမတ္ထကေ၊ ကမ္ဘာတစ်သိန်းထက်၌။ ဧေါတမ ဗုဒ္ဓသာသနေ၊ ၌။ ဒိဋ္ဌစက္ခုကာနံ၊ ဒိဋ္ဌစက္ခုအဘိညာဉ်ကို ရကုန်သော ရဟန်းတို့ထက်။ အဂ္ဂေါ၊ မြတ်သော။အနုရုဒ္ဓတ္ထေရောနာမ၊ အနုရုဒ္ဓါအမည်ရှိသောမထေရ်သည်။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ ဣတိ ဗျာကာသိ၊ ဤသို့ ဗျာဒိတ်ကြား၏။ သော၊ ထိုကုလပုတ္တသည်။ တံ ဗျာကရဏံ၊ ထိုဗျာဒိတ်စကားကို။ သုတ္ဝာ၊ ၍၊ သွေး၊ နက်ဖြန်။ ပတ္တဗ္ဗံဝိယ၊ ရောက်အံ့သကဲ့သို့။ ဝံ သမ္ဗတ္တိံ၊ထိုပြည့်စုံခြင်းကို။ မညမာနော၊ အောက်မေ့လျက်။ သတ္ထရိ၊ သည်။ ပရိနိဗ္ဗုတေ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်လွန်တော်မူသည်ရှိသော်။ ဘိက္ခူနံ၊ တို့အား။ ဒိဋ္ဌစက္ခုပရိကမ္မံ၊ ဒိဋ္ဌစက္ခုအဘိညာဉ်၏ ပရိကံကို။ ပုစ္ဆိတ္ဝာ၊မေး၍။ သတ္ထာယောဇနိကံ၊ခုနှစ်ယုဇနာရှိသော။ ကဉ္စနထူပံ၊ ရွှေစေတီကို။ ပရိက္ခိပိတ္ဝာ၊ရံ၍။အမနကာနံ၊ များစွာကုန်သော။ ဒီပရုက္ခသဟဿာနံ၊ ဆီမီးတစ်ထောင်ကို။ ကာ-ရေတ္ဝာ၊ ပြုစေ၍။-ဒီပပူဇံ၊ ဆီမီးပူဇော်ခြင်းကို။ ကတ္ဝာ၊ ပြု၍။တဘောဝ၊ ထိုဘဝမှ။ စုတောဝ၊ သော်။ ဒေဝလောကေ၊ နတ်ပြည်၌။ နိဗ္ဗတ္တိတ္ဝာ၊၍။ ဒေဝမနုဿေသု၊ နတ်ပြည်လူ့ပြည်တို့၌။ ကပ္ပသတသဟဿာနံ၊ ကမ္ဘာတစ်သိန်းတို့ပတ်လုံး။သံသရိတ္ဝာ၊ ကျင်လည်၍။ ဣမသ္မိံ ကပ္ပေ၊ဤဘဒ္ဒကပ်ကမ္ဘာ၌။ ဗာရာဏသိယံ၊ ၌။ ဒလိဒ္ဒေကုလေ၊ သူဆင်းရဲအမျိုး၌။ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်၏။ သုမနသေဋ္ဌိ၊ သုမနသူဌေးကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ တိဏဟာရ-ကော ဟုတ္ဝာ၊ မြက်ရိတ်သောယောက်ျားဖြစ်၍။ ဇီဝိတံ ကပ္ပေသိ၊ အသက်မွေး၏။ အဿ၊ ထိုသူဆင်းရဲအား။ အန္ဓဘာရောတိ နာမံ၊ အန္ဓဘာရဟူသောအမည်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ သုမနသေဋ္ဌိပိ၊ သည်လည်း။ တသ္မိံ နဂရေ၊ ထိုဗာရာဏသီပြည်၌။ နိစ္စကာလံ၊အခါခပ်သိမ်း။မဟာဒါနံ၊ အလှူကြီးကို။ ဒေတိ၊ ပေး၏။

အထ၊ ၌။ ကော်ဒီဝ သံ၊၌။ ဥပရိဋ္ဌောနာမ ပစ္စေကဗုဒ္ဓေါ၊ ဥပရိဋ္ဌအမည် ရှိသော ပစ္စေကဗုဒ္ဓါသည်။ ဂန္ဓမာဒနေ၊ ဂန္ဓမာဒနတောင်ထိပ်၌။ နိရောဓ-သမာပတ္တိတောဝမ့။ ဝုဋ္ဌာယ၊၍။ ကဿနူခေ၊ အဘယ်သူအား လျှင်။ အဇ္ဇ ယနေ့။ အနုဂ္ဂဟံ၊ ချီးမြှင့်ခြင်းကို။ ကရိဿာမိ၊ ပြုရအံ့နည်းဟု။ စိန္တေတွာ၊ ကြံ၍။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ မယာ၊ ငါသည်။ အန္ဓဘာရသ၊ အန္ဓဘာရသူ ဆင်းရဲ အား။ အနုဂ္ဂဟံ၊ ချီးမြှင့်ခြင်းကို၊ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှာ။ ဝဋ္ဋတိ၊ သင့်၏။ ဣဒါနိစ၊ ယခုအခါ၌လည်း။ သော၊ ထိုအန္ဓဘာရသည်။ အဋ္ဌဝိတောဝ၊ တောအုပ်မှ။ တိဏံ၊ မြက်ကို။ အာဒါယ၊ ဆောင်ယူ၍။ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့။ အာဂမိ-ဿတိ၊ လာလတ္တံ့။ ဣတိ ဥ တွာ၊ ဤသို့သိ၍။ ပတ္တစီဝရံ၊ ကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ဣဒ္ဓိယာ၊ တန်ခိုးဖြင့်။ ဂန္ဓာ၊ ကြွ၍။ အန္ဓဘာရသ၊ အန္ဓဘာရ၏။ သမ္မုခေ၊ ရှေ့၌ဖြစ်သောအရပ်၌။ ပစ္စုဋ္ဌာသိ၊ တည်၏။ အန္ဓဘာရောဝ၊ အန္ဓ ဘာရသည်။ တုစ္ဆဝတ္ထုဟတ္ထံ၊ ဆွမ်းမရှိ အချည်းစည်သော သပိတ်လက်စွဲ လျက်ရပ်သော။ တံ၊ ထိုပစ္စေကဗုဒ္ဓါကို။ ဒိသွာ၊၍။ ဘန္တေ၊ ရှင်း။ ဘိက္ခံ၊ ဆွမ်းကို။ လဘိတ္ထအပိ၊ ရပြီလော။ ဣတိ ပုစ္ဆိတွာ၊ ဤသို့မေးသောကြောင့်။ မဟာပုဏ္ဏ၊ မြတ်သောအလှူရှင်။ လဘိဿာမ၊ ရကုန်လတ္တံ့။ ဣတိ ဝုတ္တေ၊ ဤသို့ဆိုသည်ရှိသော်။ ဘန္တေ၊ ရှင်း၊ တေနဟိ၊ ကား၊ ထောကံ၊ အတန်ငယ်၊ အာဂမေထ၊ ငံ့တော်မူပါကုန်ဦးလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်ပြီးသော်။ တိဏကာဇံ၊ မြက်ထမ်းပိုးကို။ ဆဋ္ဌေတွာ၊ စွန့်ပစ်၍။ ဝေဂေန၊ လျင်စွာ။ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ဘဒ္ဒေ၊ နှမအိမ်ရှင်။ မယှံ၊ ငါ့ဘို့။ ဌပိတာ၊ ဘာဂသတ္တံ၊ ထားအပ်သောအဘို့ထမင်းသည်။ အတ္ထိ၊ လော။ နတ္ထိ၊ လော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘရိယံ၊ မယားကို။ ပုစ္ဆိတွာ၊ မေးသောကြောင့်။ သာမိ၊ သခင်သား။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣတိ ဝုတ္တေ၊ သော်။ ဝေဂေန၊ လျင်စွာ။ ပစ္စာ-ဂန္ဓာ၊ တဖန်ပြန်၍။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓဿ၊ ၏။ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ မယှံ၊ ငါ့အား။ ဒါတုကာမာတာယ၊ လှူလိုသော အဖြစ်သည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ ဒေယျဓမ္မော၊ လှူဖွယ်ဝတ္ထုသည်။ နုဟောတိ၊ မရှိ။ ဒေယျဓမ္မော၊ လှူဖွယ်ဝတ္ထုသည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ ပဋ္ဌိဂ္ဂါယတံ၊ အလှူခံ ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ နလဘာမိ၊ မရ။ အဇ္ဇပန၊ ယနေ့မူကား။ မေ၊ ငါ့အား။ ပဋ္ဌိဂ္ဂဟ-ကောစ၊ အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်ကိုလည်း။ ဒိဋ္ဌော၊ မြင်ရ၏။ ဒေယျဓမ္မော၊ လှူဖွယ် ဝတ္ထုသည်လည်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ မေ၊ ငါ့အား။ လာဘာ၊ ဝတ၊ ရတော်ပေစ ဟိကား။ ဣတိ ဤသို့နှလုံးသွင်း၍ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ။ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ဘတ္တံ၊ ဆွမ်းကို။ ပတ္တေ၊ သပိတ်၌။ ပက္ခိပါ၊ ပေတွာ၊ ထည့်

စေ၍။ ပစ္စာဟရိတ္ဘာ၊ တဖန်ဆောင်၍ ပစ္စေကဗုဒ္ဓသ၊ ၏။ ဟတ္ထေ၊ လက်၌။ ပတိဋ္ဌပေတ္ဘာ၊ တည်စေ၍။

ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ဤမိနာပန ဒါနေန၊ ဤသို့ပေးလှူရသော ဒါနကြောင့်။ မေ၊ အား။ ဒါလိဒ္ဓိယံ၊ သူဆင်းရဲအမျိုးဌ။ မာအဟု၊ မဖြစ်ပါစေသတည်း။ ဘဝါဘဝေ။ဘဝတိုင်းဘဝတိုင်းဌ။ နဘ္ဘိဘိဝစနံနာမ၊ မရှိဟူသောစကားကို တရံတဆစ်မျှ ကြားရခြင်းသည်။ မာအဟောသိ၊ မဖြစ်ပါစေသတည်း။

ဘန္တေ၊ ရား။ဝေရူပါ၊ သော။ဒုဇ္ဇီဝိကာ၊ ပြိုပြင်ခဲ့ယင်းစွာ အသက်မွေး ခြင်းမှ။ မုစ္စေယျုံ၊ လွတ်ရပါလို၏။ နတ္ထိတိဝဒမေဝ၊ မရှိဟူသောစကား ကိုပင်။နသုဏေယျုံ၊ မကြားရပါလို။ဤတ်ပုတ္ထနံ၊ ဤသို့ဆုတောင်းခြင်းကို။ ဒုပေသိ၊ ဖြစ်စေ၏။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓေါ၊ သည်။ မဟာပုညာ၊ မြတ်သောအလှူရှင်။ ဧဝံဟောတု၊ ဤသို့ဆုတောင်းတိုင်းပြည့်စုံစေလော့။ ဤတိဝတ္ဘာ၊ ဤသို့မိန့် တော်မူ၍။ အနုမောဒနံ၊ ကို။ ကတ္ဘာ၊ ၍။ ပက္ကာမိ၊ ဖဿ ၏။

သုမနသေဋ္ဌိနောပိ၊ ၏လည်း။ ဆတ္တေ အဓိဝတ္ထာ ဒေဝတာ၊ ထီးချက် စောင့်နတ်သမီးသည်။ ဥပရိဋ္ဌေ၊ ဥပရိဋ္ဌ အမည်ရှိသော ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၌။ သုပတိဋ္ဌိတံ၊ ကောင်းစွာတည်စေအပ်သော။ ဒါနံ၊ အလှူသည်။ အဟော၊ အံ့ဖွယ်ရှိပေစွ။ ပရမဒါနန္တိ၊ မြတ်သော အလှူတည်းဟူ။ ဝတ္ဘာ၊ ၍။ တိုက္ခတ္တုံ၊ သုံးကြိမ်သာဓုကာရံ၊ ကို။အဒါသိ၊ ၏။အထ၊ ၌။နံ၊ ထိုထီးချက် စောင့်နတ်သမီးကို။ သေဋ္ဌိ၊ သုမနသူဌေးသည်။ ကိံ၊ ကြောင့်။ မံ၊ ငါ့ကို။ ဧတ္တကံ ကာလံ၊ ဤမျှလောက်သောကာလပတ်လုံး။ ဒါနံ၊ ကို။ ဒဒမာနံ၊ ပေးလှူပါလျက်။တံ့၊ သည်။နပ ဃတို့ ၊ မမြင်ဘိသနည်း။ဤတိအာ ... ဤသို့ ဆို၏။အဟံ၊ ငါသည်။ တဝ၊ သင်၏။ ဒါနံ၊ အလှူကို။ အာရုဗ္ဘ၊ အာရုံပြု၍။ သာဓုကာရံ၊ကောင်းချီးကို။နဒေမိ၊မပေး။အန္ဓဘာဝရေနပန၊အန္ဓဘာဝရသည် ကား။ ဥပရိဋ္ဌဿ၊ ဥပရိဋ္ဌအမည်ရှိသော ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအား။ ဒိန္နပိဏ္ဍပါတေ၊ ပေးလှူအပ်သောဆွမ်းဌ။ ပသီဒတ္ဘာ၊ ကြည်ညိုမှု။ မယာ၊ ငါသည်၊ သေ- သာဓုကာရော၊ ဤသို့သောကောင်းချီးကို။ ပဝတ္တိတော၊ ဖြစ်စေအပ်၏။ ဤတိ၊ ဤသို့ နတ်သမီးက ဆို၏။ သော၊ ထိုသုမနသူဌေးသည်။ ဘော၊ အချင်းတို့။ အစ္ဆရိယံဝတ၊ တကား။ အဟံ၊ သည်။ ဧတ္တကံ ကာလံ၊ လုံး။ ဒါနံ၊ ကို။ ဒဒန္တော၊ ပေးသည်ရှိသော်။ ဒေဝတာနံ၊ နတ်တို့အား။ သာဓုကာရံ၊ ကောင်းချီးကို။ ဒါပေတုံ၊ ပေးစေခြင်းငှာ။ နာသက္ခိံ၊ မတတ်နိုင်။ အန္ဓဘာရော၊ သည်။မံ၊ ကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ ဧဝံဘန္တော၊ အသက်မွေး လျက်။ ကေ ပိဏ္ဍပါ ... ဟောနော ... တကြိမ်ဆွမ်းလှူခြင်းဖြင့်လျှင်။ သာဓုကာရံ၊

ကို။ ဒါပေသိ၊ ပေးစေ၏။ တယ၊ ထိုအန္ဓဘာရ၏။ ဒါနေ၊ အလှူ၌။ အနုစ္ဆရိုက်၊ လျှောက်ပတ်သည်ကို။ ကတ္တာ၊ ပြု၍။ ပိဏ္ဍပါတံ၊ ဆွမ်းကို။ မမ သန္တကံ၊ ငါ့ဥစ္စာကို။ ကရိယာမိတိ၊ ပြုအံ့ဟု၍။ စိန္တေတ္တာ၊ ၍၊တံ၊ ထိုအန္ဓဘာရကို။ ပဏ္ဏောသာပေတ္တာ၊ ခေါ်စေ၍။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ တယာ၊ သင်သည်။ ကယိစိ၊ တစုံတယောက်သော သူအား။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသော ဝတ္ထုပစ္စည်းကို။ ဒိန္နံ၊ ပေးအပ်သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့။တံ၊ ထိုအန္ဓဘာရကို။ ပုစ္ဆိ၊ ၏။ သာမိ၊ အရှင်။ ဥပရိဋ္ဌပစ္စေကဗုဒ္ဓေ သ၊ အား။ မေ၊ ငါသည်။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ ဘာဘဂတ္တံ၊ အဖိုဖြစ်သော ဆွမ်းကို။ အာဟ ဒိန္နံ၊ ပြောပေး လှူသည်မှန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ ဘော၊ အရှင်း။ဟန္ဒ၊ ယခု။ ကဟာပဏံ၊ အသပြာကို။ဂဟေတ္တာ၊ ယူ၍။မယှံ၊ ငါ့အား။ တေ ပိဏ္ဍပါတံ၊ ဤဆွမ်းကို။ ဒေဟိ၊ ပေးလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ သာမိ၊ ရှင်သူဌေး။ နဒေမိ၊ ကျွန်ုပ် မပေးနိုင်။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ သော၊ ထိုသုမနသူဌေးသည်၊ ယာဝ-သဟသံ၊ အသပြာတထောင်တိုင်အောင်။ ဝဍ္ဎေသိ၊ ပွားစေ၍ လှူပြီးသော ဆွမ်းကိုဝယ်၏။ ဣတရော၊ အန္ဓဘာရသည်။ သဟဿေနာပိ၊ အသပြာ တမထောင်ပွား၍သော်လည်း။ နာဒါသိ၊ မပေး။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ အထ၊ ၌။ နံ၊ ထိုအန္ဓဘာရကို။ ဟောတိ၊ ထိုသို့မူလည်းဖြစ်စေ။ ဘော၊ အရှင်း။ ပိဏ္ဍပါတံ၊ ဆွမ်းကို။ ယဒိနဒေသိ၊ အကယ်၍ သင်မပေးသည်ဖြစ်အံ့။ သဟဿံ၊ အသပြာတထောင်ကို။ ဂဟေတ္တာ၊ ယူ၍။ ပတ္တိံ၊ အလှူအဖို့ကို။ မေ၊ ငါ့အား။ ဒေဟိ၊ ပေးလော့။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ သော၊ ထို အန္ဓဘာရသည်။ အယျေန၊ အရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ မဇ္ဈေတ္တာ၊ တိုင်ပင်၍။ ဇာနိဿာမိတိ၊ သိရအံ့ဟု။ ဝေဂေန၊ လျင်စွာ။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓံ၊ ကို။သမ္မာပုဏိတ္တာ၊ အမှီလိုက်၍။ဘန္တေ၊ ရှား။သုမနသေဋ္ဌိ၊ သည်။ သဟဿံ၊ အသပြာတထောင်ကို။ ဒတ္တာ၊ ပေး၍။ တုမ္ဘာကံ၊ အရှင်သုရားတို့အား။ ပိဏ္ဍပါတေ၊ လှူပြီးသော ဆွမ်းဌ။ ပတ္တိံ၊ အဖို့ကို။ ယာစတိ၊ တောင်းခဲ့၏။ ကိံ ကရောမိ၊ အဘယ်သို့ပြုရအံ့နည်း။ ဣတိ ပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေး၏။

(၅) အထ၊ ထိုအခါ၌။ အာဟ၊ ထိုအန္ဓဘာရအား။ သော ထိုပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၊ သည်။ ဥပမံ၊ ဥပမာကို၊ အာဟရိ၊ ဆောင်တော်မူ၏။ ပဏ္ဍိတာ၊ ပညာရှိ သောယောကျ်ား။ သေယျထာပိ၊ အတန္တု မည်သည်ကား။ ကုလသတိကော၊ အမျိုးတို့၏နေရာ အိမ်ခြေတစ်ရာရှိသော။ ဂမေ၊ ရွာ၌။ ကေသ္မိ ဝ ရေ၊ တခုသောအိမ်၌။ ဒီပံ၊ ဆီမီးကို။ ဇာလေယ္ယ၊ ညှိထွန်းပြုံးအံ့။ သော၊ ကြွင်းကုန်သောသူတို့သည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ တေလေန၊ ဆီဖြင့်။ ဝဋ္ဋိ-

ဆိမ်းစာကို။ ဟေမေတ္တာ၊ ဆီဆွတ်၍။ ဂန္ဓာ၊ သွေး၍။ ဇာလာပေတ္တာ၊ ညှိဝေ၍။ ဂဏ္ဍယျုံ၊ ယူကုန်ငြားအုံ့။ ပုဂ္ဂိမာဒီပဿ၊ ရှေးဖြစ်သောဆိမ်း၏။ ပဘာ၊ အရောင်သည်။ အတ္ထိတိ၊ ရှိ၏ဟူ၍။ ဝတ္ထတ္ထေ၊ ဆိုအပ်မည်လော။ နတ္ထိတိ၊ မရှိဟူ၍။ ဝတ္ထတ္ထေ၊ ဆိုအပ်မည်လော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးဟော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရှင်း။ အတ်ရေကတရေ၊ အတိုင်းထက်လွန်စွာ။ ပဘာ၊ အရောင်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်သည်ရှိသော်။ ဧဝမေဝံ၊ ဤအတူလျှင်။ ပဏ္ဍိတ၊ ပညာရှိသောယောက်ျား။ ဥဒ္ဒုက်ယာဂုဝါ၊ တယောက်ချို့သောယာဂုပညည်လည်း။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ။ ကဋ္ဌစ္ဆုဘိက္ခာ-ဝါ၊ တယောက်မသောဆွမ်းမူလည်း။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ။ အတ္ထနော၊ ၏။ ပိဏ္ဍပါတေ၊ ဆွမ်း၌။ ပရေသံ၊ သူတစ်ပါးတို့အား။ ပတ္တံ၊ အလှူအဖို့ကို။ ဒေန္တသ၊ ပေးသည်ရှိသော်။ ယတ္ထကာနံ၊ အကြင်မျှလောက်ကုန်သောသူတို့အား။ ဒေတိ၊ ပေး၏။ တတ္ထက၊ လိုမျှလောက်သော ကောင်းမှုသည်။ ဝဍ္ဎတိ၊ ပွားများ၏။ တံ၊ လင်သည်။ ကေမေဝ၊ တကြိမ်သာလျှင်။ ပိဏ္ဍပါတံ၊ ကို။ အဒါသိ၊ လှူ၏။ သေဋ္ဌိသပန၊ အားကား။ ပတ္တိယာ၊ အလှူအဖို့ကို။ ဒိန္နာယ၊ ပေးသည်ရှိသော်။ ဒွေ ပိဏ္ဍပါတာ၊ နှစ်ကြိမ်ဆွမ်းလှူခြင်းတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ လုံ၏။ တဝ၊ သင်အား။ ဧကော၊ တဘို့သည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေလော့။ တဿ၊ ထိုသူ၌ဦးအား။ ဧကော၊ တဘို့သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။

သော၊ ထိုအန္ဓဘာရသည်။ ဘန္တေ၊ ရှင်း။ သာဓုတိ၊ ကောင်းပါပြီဟု။ တံ၊ ထိုပစ္စေကဗုဒ္ဓါကို။ အဘိဝါဒေတွာ၊ ရှိခိုး၍။ သေဋ္ဌိဿ၊ ၏။ ဝန္ဒိတ်၊ သို့။ ဝန္ဒိတ္ဝာ၊ ၍။ သာမိ၊ ရှင်သူဌေး။ ပတ္တိ၊ အလှူအဖို့ကို။ ဂဏှ၊ ယူတော်မူလော့။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့ဆိုရာ။ ဘေန္တိ၊ ကား။ ဣမေ ကဟာပဏေ၊ ဤအသပြာတို့ကို။ ဂဏှ၊ ယူလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့သူဌေးဆိုသည်ရှိသော်။ အာဟ၊ သည်။ ပိဏ္ဍပါတံ၊ ဆွမ်းကို။ နဝိက္ကိဏ္ဏာမိ၊ မရောင်း။ သဒ္ဓါယ၊ ကြည်ညိုသဖြင့်။ ဘေ၊ သင်အား။ ပတ္တိ၊ အလှူအဖို့ကို။ ဒမ္မိ၊ ပေး၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုသည်ရှိသော်။ တံ၊ သင်သည်။ သဒ္ဓါယ၊ ကြည်ညိုမှု။ ဒေဟိ၊ ပေး၏။ အာဟံပိ၊ သည်လည်း။ တဝ ဝုဏော၊ သင့်လျှေးဝှေးတို့ကဲ့။ ပုဗ္ဗေပိ၊ ပုဗ္ဗော်ပါ၏။ တာဝတ၊ ဝါသား။ ဂဏှ၊ ယူလော့။ ဣတောပဋ္ဌာယ ဝ ပန၊ ဤနေ့မှစ၍ ကား။ သဟတ္ထာ၊ မိုင်လက်ဖြင့်။ ကမ္ပံ၊ ဒေမ္ဗဏ်၊ မာဒေကာသိ၊ ပယ်လတဲ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝိထိယံ၊ ခရီးဆုံ၌။ ဝေဟာ၊ ဒေါင်ကို။ မာပေတ္တာ၊ ပန်ဆင်း၍။ ဝသ၊ နေလော့၊ ယေန၊ အကြင်ဝတ္ထုပစ္စည်းဖြင့်။ ဘေ၊ သင်အား။ ဒေဝတ္ထာ၊

အလိုသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သင့်၊ အလုံးစုံကို။ မမ သုန္ဒရီကာ၊ ငါ့အထံမှ။ ဂဏှာဟိ၊ ယူလော့။ ကုတော အာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ နိရောဓာ ဝုဋ္ဌိတာသမာနာ၊ နိရောဓသမာပတ်မှ ထသော ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအား၊ ဒိန္နပိဏ္ဍပါတော၊ လူအပ်သောဆွမ်းသည်။ တဒဟော၊ ထိုနေ့ဌာသာလျှင်။ ဝိပါကံ၊ အကျိုးကို။ ဒေတိ၊ ပေး၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ရာဇာပိ၊ မင်းသည်လည်း။ တံပဝတ္တိံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ သုတ္ဝာ၊ ၍။ အနုဘာရံ၊ ကို။ ပတ္ထေသာပေတ္ဝာ၊ ၍။ ပတ္တိံ၊ အဖို့ကို။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ယူ၍။ မဟန္တံ၊ များစွာသော။ ဗောဓံ၊ စည်းစိမ်ချမ်းသာကို။ ဒတ္ဝာ၊ ပေး၍။ တဿ၊ ထိုအနုဘာရအား။ သေဋ္ဌဿ၊ သူဌေးအရာကို။ ဒါပေသိ၊ ပေးစေ၏။

သော၊ ထိုအနုဘာရသူဌေးသည်။ သုမနသေဋ္ဌိဿ၊ ၏။ သဟာယ-ကောဟုတ္ဝာ၊ အဆွေခင်ပွန်းဖြစ်၍။ ယာဝဇီဝံ၊ အသက်ထက်ဆုံး၊ ပညာ-နိ၊ တို့ကို။ ကတ္ဝာ၊ ၍။ တတော၊ ထိုကိုယ်အဖြစ်မှ။ စုတော၊ သော်။ ဒေဝလောကေ၊ ၌။ နိဗ္ဗတ္တိတ္ဝာ၊ ၍။ ဒေဝမနုဿေသု၊ နတ်ပြည် လူ့ပြည်တို့၌။ သံသရန္တော၊ ကျင်လည်သည်ရှိသော်။ ဣမသ္မိံ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဤငါတို့အရှင်ဂေါတမဘုရား ပွင့်လင်း ထွန်းပသောအခါ၌။ ဂဟပတိကုလေ ဝတ္ထုနုဂရေ၊ ၌။ အမိတောဒနသာ သက္ကသာ၊ အမိတောဒနသာကံဝင်၏။ ဂေဟေ၊ အိမ်၌။ ပဋိသန္ဓိံ၊ ကို။ ဂဏှိ၊ ယူ၍။ မာတာ၊ အမိသည်။ ဒသမာသစ္စယေန၊ ဆယ်လလွန်သဖြင့်။ ပုတ္တံ၊ ကို။ ဝိဇာယိ၊ ဖွားမြင်၏။ အသ၊ ထိုသူအား။ အနုရုဒ္ဓေါတိ နာမံ၊ အနုရုဒ္ဓါဟူသောအမည်ကို။ အကံသု၊ မှည့်ကုန်၏။ သော၊ ထိုအနုရုဒ္ဓါသည်။ မဟာနာမက္ကသာ၊ မဟာနာမ် အမည်ရှိသော သာကီဝင်မင်းသား၏။ ကနိဋ္ဌဘာတာ၊ ညီတော်တည်း။ သံတ္ထု၊ ၏။ စူဠပိတုပုတ္တော၊ ဘထွေးတော်သားတည်း။ ပရမသုခုမာလော၊ အလွန်သိမ်မွေ့နူးညံ့၍ ချမ်းသာသဖြင့် ကြီးပွားမြတ်။ မဟာပုညော၊ ကြီးသောဘုန်းရှိသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ကေဒိဝသံ၊ ၌။ ဆသု ဒတ္တိယေသု၊ ခြောက်ယောက်သောမင်းသားတို့သည်။ ပူဝေဟိ၊ မုန့်တို့ဖြင့်။ လက္ခံ ကတ္ဝာ၊ အမှတ်ပြု၍။ ဂုဠေဟိ၊ ဂုံချင်းတို့ဖြင့်။ ကီဠန္တော သု၊ ကစားကုန်သည်ရှိသော်။ အနုရုဒ္ဓေါ၊ သည်။ ပရာဇိတောကိရ၊ ရှုံးခဲ့သတတ်။ ပူဝါနံ၊ မုန့်တို့၏၊ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှာ။ မာတုသန္တိကံ။ သို့။ ပဟိဏိ၊ စေ၏။ သော၊ ထိုအမိသည်။ မဟာနာမံ သုဝဏ္ဏယာလံ၊ ရွှေခွက်ကြီးကို၊ ပူရေတ္ဝာ၊ ပြည့်စေ၍။ ပူဝေ၊ မုန့်တို့ကို။ ပေသေသိ၊ ပေးစေ၏။ ပူဝေ၊ မုန့်တို့ကို။ ခါဒိတ္ဝာ၊ စား၍။ ပုန၊ တဖန်။ ကီဠန္တော၊ ကစားသည်ရှိသော်။ ပရာဇိတော၊ ရှုံးခြင်းကြောင့်။ တံ ထေဝ၊ ထို့အတူလျှင်။ ပဟိဏိ၊ စေ၏။

ဝေ၊ဤသို့။ တိက္ခတ္တုံ၊ သုံးကြိမ်။ ပူဝေသု၊ မုန့်တို့ကို။အာဟရေသု၊ဆောင်
ကုန်သည်ရှိသော်။ စတုတ္ထေ ဝါရေ၊ လေးကြိမ်မြောက်၌။ မာတာ၊ အမိ
သည်။ ကုဒါနိ၊ ၌။ ပူဝါ၊ မုန့်တို့သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိကုန်ပြီဟု။ ပဟိဏိ၊
စေ၏။ တဿာ၊ ထိုအမိ၏။ ဝစနံ၊ မရှိဟူသောစကားကို။ သုတ္တာ၊ ၍။ နတ္ထိ-
ပဒဿ၊ မရှိဟူသောစကားကို။ အသုတပုဗ္ဗတာယ၊ မကြားဘူးသည်၏ အဖြစ်
ကြောင့်။ နတ္ထိ ပူဝါ နာမ မရှိဟူသော မုန့်တို့မည်သည်။ ကုဒါနိ၊ ၌။ ဘဝိဿန္တိ၊
ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့။ ကုတိသည်ကုံ၊ ဤသို့သော အမှတ်ကို။ ကတ္တာ၊ ၍။ ဂစ္ဆ၊ သွား
လေကုန်၊ နတ္ထိ ပူဝေ၊ မရှိမုန့်တို့ကို။ အာဟရ၊ လော့။ ကုတိ ဝေ သေသိ၊ ဤသို့
စေ၏။ အထ၊ ၌။ အဿ၊ ထိုအနုရုဒ္ဓါ မင်းသား၏။ မာတာ၊ အမိသည်။
(ပဟိဏိမှာစပ်)အယျ၊ ရှင်မ။ နတ္ထိ ပူဝေ၊ မရှိမုန့်တို့ကို။ ဒေထ ကိရ၊ ပေး
လော့တဲ့။ ကုတိ ဝုတ္တေ၊ သော်။ မမ ပုတ္တေန၊ ငါ့သားသည်။ နတ္ထိ တိ ပဒံ၊
မရှိဟူသောစကားကို။ နသုတပုဗ္ဗံ၊ မကြားဘူးသည် ဖြစ်ခဲ့၏။ (ကထံ နုခေါ
ကား အနုက်မရှိ။) နတ္ထိ ဘာဝံ၊ မရှိသည်၏ အဖြစ်ကို။ ဇာနာပေယ္ယ၊
သိစေအံ့။ ကုတိ၊ ဤသို့နည်းသွင်း၍။ သုဝဏ္ဏပါတိံ၊ ရွှေခွက်ကို။ ဓောဝိတ္တာ
ဆေး၍။ အပရာယ သုဝဏ္ဏပါတိယာ၊ တပါးသောရွှေခွက်ဖြင့်၊ ပဋိကုဋ္ဌေ-
တ္တာ၊ မှောက်၍။ ဘာတာ၊ ချစ်သား။ ဟန္ဒ၊ ယခုအခါ ၌။ ကုမ်း၊ ဤအုပ်ပြီး
သော ရွှေခွက်နှစ်ခုကို။ မမ ပုတ္တသ၊ ငါ့သားအား။ ဒေဟိ တိ၊ ပေးလော့ဟု။
ပဟိဏိ၊ စေ၏။ တဿိ ဝဏ္ဏော ၌။ နဂရပဋိဂ္ဂါဟိကာ ဒေဝတာ၊ ကပိလဝတ်
ပြည်ကို စောင့်ကုန်သော နတ်တို့သည်။ အမှာကံ သာမိနာ၊ ငါတို့အရှင်
ဖြစ်သော အနုရုဒ္ဓါမင်းသားသည်။ အန္ဓဘာရကာလေ၊ အန္ဓဘာရသူဆင်းရဲ
ဖြစ်သောအခါ ၌။ ဥပရိဋ္ဌသ ပစ္ဆေ ကဗုဒ္ဓသ၊ အား။ ဘာဂဘတ္တံ၊ စားဖို့ရာ
ထမင်းကို။ ဒတ္တာ၊ လှူ၍။ နတ္ထိ တိ ပဒမေဝ၊ မရှိဟူသော စကားကိုလျှင်။
နသုဏောယ္ယ၊ မကြားရလို။ ကုတိ ဝတ္ထုနာနာမ၊ ဤသို့ ဆုတောင်းခြင်းမည်
သည်ကို၊ ဌပိတာ၊ ထားအပ်၏။ မယံ၊ တို့သည်။ တမတ္ထံ၊ ကို။ ဣဒါနိ၊
သိလျက်၊ သစေ အဏ္ဏုပေက္ခေယ္ယာမ၊ အကယ်၍ လျစ်လျူရှု၍နေကုန်ငြား
အံ့။ နော၊ ငါတို့၏။ မုဒ္ဓါပိ၊ ဦးခေါင်းသည်လည်း။ သုတ္တဝေဓာလေ ယျ၊
ခုနစ်စိတ်ကွဲရာ၏။ ကုတိ စိန္တေတွာ၊ ဤသို့ ဆင်ခြင်အောက်မေ့ပြီး၍။ ဒီဃ-
ပူဝေဟိ၊ နတ်၌ဖြစ်ကုန်သော မုန့်တို့ဖြင့်။ ပါတိံ၊ ရွှေခွက်ကို။ ပူရယိ သု၊ ပြည့်
စေကုန်၏။ သော ပုရိသော၊ ထိုမင်းချင်း လင်ယောကျ်ားသည်။ ပါတိံ၊
ရွှေခွက်ကို၊ အာဟရိတ္တာ၊ ၍။ တဿ၊ ထိုမင်းသား၏။ သန္တိကေ၊ ၌။
ဌပေတ္တာ၊ ထား၍။ ဝိဝရိ၊ ဖွင့်၏။ တေသံ၊ ထိုမုန့်တို့၏။ ဂန္ဓော၊ အနံ့သည်။

သကလန္ဒရံ၊ မြို့အလုံးကို။ ဖရိ၊ နှုန့်၏။ ပူပေါပန၊ မုန့်ကိုကား။ မုခေ၊ ခံတွင်းဌ်။ဌပိတမတ္တေ၊ထားကာမျှဌ်။သတ္တရသဟရဏိသဟဿနိ၊အရသာကို ဆောင်သော အကြောခုနစ်ထောင်တို့သည်။ ဖရိတွာ၊ နှုန့်၍။ အဌာသိ၊ တည်၏။

အနုရုဒ္ဓေါပိ၊ သည်လည်း။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ မ၊ငါ့ကို။ မာတာ၊သည်။ ဣတောဝ၊ ဤနေ့မှ။ ပုဗ္ဗေ၊ရှေးဌ်။နပိယဝါယဟိမညေ၊ချစ်ခြင်းမရှိယောင်ခဲ့ တကား။ ဣတိ၊ ဤသို့ ကြံ၏။ ဟိ၊ စု။ မေ၊ ငါ့အား။ အညဒါတာယ၊ တစ်ပါးသောနေ့ဌ် ပေးသည်ရှိသော်။ နတ္ထိပုဝါနာမ၊ မရှိမုန့်မည်သည်ကို။ နပဏ္ဏပုဗ္ဗာ၊ ကြော်၍မပေးစဘူး။ ဣတိ၊ဤသို့ ကြံ၍။ တနည်းကား—မေ၊ ငါ၏။ တာယ၊ ထိုအံ့မိသည်။အညဒါ၊ တပါးသောအခါဌ်။နတ္ထိပုဝါနာမ၊ မရှိမုန့်မည်သည်ကို။ နပဏ္ဏပုဗ္ဗာ၊ မကြော်စဘူး။ ဣတိ၊ဤသို့ကြံ၍။သော၊ ထိုအနုရုဒ္ဓါမင်းသားသည်။ ဂန္ဓာ၊ ၍။ မာတရံ၊ ကို။ ဝေံအာဟ၊၏။ အမ္မ၊ အမိ။ အဟံ၊ ငါ့ကို။ တဝ၊သင်သည်။ နပိယော၊ မချစ်။ဣတိ၊ဤသို့ဆို၏။ တာတာ၊ ချစ်သား။ကိံ ဝဒေသိ၊ အသို့ဆိုတိသနည်း။ မမ အက္ခိဟိပိ၊ငါ၏ မျက်စိတို့ထက် လည်းကောင်း။ မမဟဒယမံသဟောပိ၊ ငါ၏နှလုံးခွံသား ထက်လည်းကောင်း။ တုံ၊ သင့်ကို။ပိယတရော၊ လွန်စွာချစ်မြတ်နိုး၏။ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ အမ္မ၊ အမိ။ အဟံ၊ ကို။ တဝ၊ သင်သည်။ သစေ ပိယော၊ အကယ်၍ ချစ်သည်ဖြစ်အုံ့။ ကသ္မာ၊ကြောင့်။ မမ၊အား။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဌ်။ ဝေရုပေ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ နတ္ထိပုဝေနာမ၊ မရှိမုန့်မည်သည်တို့ကို။ နအဒါသိ၊ မပေးတိသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ သာ၊ ထိုအမိသည်။ တံပဋိသံ၊ ထိုအနုရုဒ္ဓါမင်းသား၏။နောက်လိုက်နောက်ပါဖြစ်သော မုန့်ယူ လာသော ယောကျ်ားလုလင်ကို။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။တာတ၊ချစ်သား။ပါတိယံ၊ ရွှေခွက်ဌ်။ ကိဠ၊ တစုံတခုသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်သလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့ မေး၏။ အယျ၊ ရှင်မ၊ အာမ၊ ဩကာရှိသည်ဖြစ်၏။ ပုဝါနံ၊ မုန့်တို့ဖြင့် ပါဟိ၊ ရွှေခွက်သည်။ ပရိပုဏ္ဏာ၊ ပြည့်သည်။ အဟောသိ၊ဖြစ်၏။ မေ၊ငါ့ အား။ ဧဝရူပါ၊ ဤသို့သဘောရှိသော်မုန့်တို့ကို။ နဒိဋ္ဌပုဗ္ဗာ၊ မမြင်စဘူး။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ သာ၊ထိုအမိသည်။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ ဧမ ဖ္ဌ ဣတ္ထာ သည်။ ကတပုညော၊ ပြုအပ်သောကောင်းမှုရှိ၏။ အသ၊ထိုငါ့သားအနုရုဒ္ဓါအား။ ဒေဝတာဟိ၊ နတ်တို့သည်။ ဒိဗ္ဗပုဝါ၊ နတ်ဌ်ဖြစ်သော မုန့်တို့ကို။ ပဟိဟာ၊ ပို့လေသည်။ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ကြံ၏။သောပိ၊ထိုအနုရုဒ္ဓါ မင်းသားသည်လည်း။ မာတရံ၊ ကို။ အာဟ၊ ဆို၏။ အမ္မ၊ အမိ။ မယာ-

သည်၊ ဝေရူပါ၊ ကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်၊ မုန့်တို့ကို။ နခါဒိတပုဗ္ဗာ၊ မစားစဘူး။ ကျွန်တော် ပဋ္ဌာယ၊ ဤနေ့မှစ၍။မေ၊ အားပေးနှင့်ပူဇော်မယ်၊ မင်္ဂလာမုန့်ကိုသာလျှင်။ ဗေဒေယျာသိ၊ ပို့လာပါစေလော့။ ကျွန်တော်၊ ဤသို့ဆိုပြီ။ သာ၊ ထိုအမိသည်။ တစ်ကောပဋ္ဌာယ၊ ထိုနေ့မှစ၍။ တနေ့၊ ထိုအနုရုဒ္ဓါမင်းသားသည်။ ပူဝေ၊ မုန့်တို့ကို။ ခါဒိတုကာမော၊ စားလိုသည်။အမှိ၊ ဖြစ်၏။ ကျွန်တော်ပုတ္တကာလေ၊ ဤသို့ဆိုသောကာလသည်။သုဝဏ္ဏပါတိ၊ ရွှေခွက်ကို။ဓောဝိတ္တာ၊ ဆေးမြှော်။ အညာယ ပါတိယာ၊ တခုသောရွှေခွက်ဖြင့်။ ပဋိဂဏှိတ္တာ၊ ဖုံးအုပ်၍။ ပဟိဏာတိ၊ စေ၏။ ဒေ၀တာ၊ တို့သည်။ တံပါတိ၊ ထိုရွှေခွက်ကို။ ပူရေန္တိ၊ ပြည့်စေကုန်၏။ ဝေ၊ ဤသို့။ သော၊ ထိုအနုရုဒ္ဓါမင်းသားသည်။ အဂါရ-မဗ္ဘေ၊ အိမ်ယာထောင်သောလူ၏ဘောင်ဌာ။ ဝသန္တော၊ နေသည်ရှိသော်။ နတ္ထိဟိ ပဒသ နတ္ထိ၊ဟူသောပုဒ်၏။အတ္တံ၊အနက်အဓိပ္ပာယ်ကို။အဇာနိတ္တာ၊ မသိမူ၍။ ဒိဗ္ဗဗဝေယော၊ နတ်တို့ဌာဖြစ်သော မုန့်တို့ကိုသာလျှင်။ ပရိ-ဘုဉ္ဇိ၊ သုံးဆောင်ရ၏။

သတ္တုပန၊ မြတ်စွာဘုရား၏ကား။ ပရိပါရကာတို့၊ အခြံအရံ ဖြစ်ခြင်း အကျိုးငှာ၊ ကုလပဋ္ဌပါဋိယာ၊ ဆွေတော်မျိုးတော်အစဉ်အားဖြင့်။ သာ-ကိယ ကုမာရေသု၊ သာကီ၀င်မင်းသားတို့သည်။ ပဗ္ဗဇန္တေသု၊ ရဟန်းပြု ကုန်သည်ရှိသော်။ မဟာနာမေန သက္ကေန၊ မဟာနာမ် အမည်ရှိသော သာကီ၀င်မင်းသည်ကား။တာတ၊ငါ့ညီ။အမှာကံ၊ငါတို့၏။ကုလေ၊အမျိုးဌာ။ ကောစိ၊ တစုံတယောက်သော။ပဗ္ဗဇိတောတိ၊ ရဟန်းပြုသူသည်။နတ္ထိ၊ မရှိ။ တယာ၀ါ၊ သင်သည်လည်း။ ပဗ္ဗဇိတဗ္ဗံ၊ရဟန်းပြုအံ့လော့။ မယာ၀ါ၊ငါ သည်မူလည်း။ ပဗ္ဗဇိတဗ္ဗံ၊ ရဟန်းပြုအံ့လော။ ကျွန်တော်ဝုတ္တော၊ သော်။ သော၊ အနုရုဒ္ဓါမင်းသားသည်။ အာဟ၊ ဆိုပြီ။ အဟံ၊ သည်။ အတိသုခုမာလော၊ အလွန်နုးညံ့သိမ်မွေ့၏။ ပဗ္ဗဇိတုံ၊ ဌာ။ နာသက္ခိဿာမိ၊ မတတ်နိုင်။ ကျွန်တော်၊ ဤသို့ဆိုပြီ။ ဘေနဟိ၊ ကား။ ကမ္မန္တံ၊ အမှုကို။ ဥဂ္ဂဏှာ၊ သင်လော့၊ အဟံ၊ သည်။ ပဗ္ဗဇိဿာမိ၊ ရဟန်းပြုအံ့။ကျွန်တော်၊ ဤသို့ဆိုလေသော်။ သေကမ္မန္တော နာမ၊ ဤအမှုမည်သည်။ ကော၊ အဘယ်နည်း။ ကျွန်တော်၊ ဤသို့မေး၏။ ဟိ၊ သင့်စွ။ သော၊ ထိုအနုရုဒ္ဓါမင်းသားသည်။ သတ္တာဿ၊ ထမင်း၏။ ဥဒ္ဒါန-ဌာနံပိ၊ ဖြစ်ရာအရပ်ကိုလည်း။နဇာနာတိ၊ မသိ။ ကမ္မန္တံ၊ အမှုကို။ကိမေ၀၊ ဇာနိဿတိ၊ အဘယ်မှာလျှင်သိရှုအံ့နည်း။တဿ၊ ကြောင့်။ ဧ၀ံအာဟ၊ ၏။ဟိ၊ သင့်စွ။ကေ၀ိ၀ယံ၊ ဌ။အနုရုဒ္ဓါ၊ အနုရုဒ္ဓါမင်းသားဌင်း။ ဘဒ္ဒံယော၊ ဘဒ္ဒိယမင်းသားဌင်း။ ကိမိလော၊ ကိမိလမင်းသားဌင်း။ ကျွန်တို့၊ ဤသို့။

တယောဇနာ၃၊ သုံးယောက်သောမင်းသားတို့သည်။ဘတ္တံနာမ၊ ထမင်းမည်
သည်။ ကဟိ။ အာဘယ်ဌ။ ဥဋ္ဌာတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဣတိမယိ သု၊ ဤသို့ပြော
ဟောသည်ဖြစ်ကုန်၏။ တေသု၊ တို့တွင်။ ကိမိ၎လောဒ သည်။ ကောဋ္ဌသု၊
ကျီတို့ဌ။ ဥဋ္ဌာတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ သော၊ ထိုကိမိလ
မင်းသားသည်။ကေဒိဝသံ၊ ဌ။ ဝိတိ၊ စပါးကို။ ကေဒ္ဌေမိ၊ ကျီဌ။ ပက္ခိပန္တေ၊
ထည့်သွင်းသည်တို့ကို။ အဋ္ဌသကိ့ရ၊ မြင်ရသတတ်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။
ကောဋ္ဌေ၊ ကျီဌ။ ဘတ္တံ၊ ထမင်းသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိသညာယ၊
ဤသို့သောအမှတ်ဖြင့်။ ဝေဒအာဟ၊ ၏။အဝ၊ ဌ။ နံ၊ ထိုကိမိလမင်းသား
ကို။ဘဒ္ဒိယော၊ သည်။တုံ၊ သည်။ နဇာနာသိ၊ ထမင်းဖြစ်ရာကို မသိ။ ဣတိ-
ဝတ္တာ၊ ဤသို့ဆို၍။ ဘတ္တံနာမ၊ ထမင်းမည်သည်ကား။ ဥက္ခလိယံ၊ ထမင်း
အိုးဌ။ ဥဋ္ဌာတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ အာဟ၊ ၏။သော၊ ထိုဘဒ္ဒိယမင်းသားသည်။
ကေဒိဝသံ၊ ဌ။ ဥက္ခလိတော၊ ထမင်းအိုးမှ။ ဘတ္တံ၊ ထမင်းကို။ ဝဠုန္တေ၊
ခူးသည်တို့ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ဘြောဝ၊ ဤထမင်းအိုးဌသာလျှင်။ သော၊ ထို
ထမင်းသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိကိရ၊ ဖြစ်ယောင်ထင်၏။ ဣတိသညံ၊ ဤသို့သော
အမှတ်ကို။အကာသိ၊ ပြု၏။တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ဝေဒအာဟ၊ ၏။အနုရုဒ္ဓေ၊
သည်။ဥတော၊ နှစ်ယောက်ကုန်သော။တေ တုံမေဟိ၊ ထိုသင်တို့သည်လည်း။
နဇာနာထ၊ ထမင်းဖြစ်လာသည်ကို မသိကုန်။ ဣတိဝတ္တာ၊ ဤသို့ဆို၍။
ဘတ္တံနာမ၊ ထမင်းမည်သည်ကား။ ရတနဇေဓောကုဋ္ဌာယ သုဝဏ္ဏပ ၊တိယံ၊
အစောက်တယောင်ရှိသော ရွှေအုပ်ကြီးဌ။ ဥဋ္ဌာတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိအာဟ၊
၏။ တေန၊ ထိုအနုရုဒ္ဓါမင်းသားသည်။ ဝိဟိ ကောဋ္ဌန္တာ၊ စပါးထောင်း
သည်တို့ကို။ နေဝဒိဋ္ဌပုဗ္ဗါ၊ မမြင်စဘူး။ ဘတ္တံ၊ ပစန္တာ၊ ထမင်းချက်သည်
တို့ကို။ နဒိဋ္ဌပုဗ္ဗာ၊ မမြင်စဘူး။ သုဝဏ္ဏပါတိယံ၊ ရွှေခွက်ဌ။ ပဓေတ္တာ၊
ခူး၍။ ပုရတော၊ ရှေ့မှ။ ဌပိတသတ္ထမေဝ၊ ထားသောထမင်းကိုသာလျှင်။
ပဿတိကိရ၊ မြင်သတတ်။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ပါတိယံယေဝ၊ ရွှေခွက်
ဌသာလျှင်၊ တေ၊ ဤထမင်းသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ ၏။ ဣတိအညံ၊ ဤသို့သော
အမှတ်ကို။ အကာသိ ပြု၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ဧဝံအာဟ ဤသို့ဆို၏။
ဧဝံ၊ သို့။ မဟာပုညော၊ ကြီးသောဘုန်းရှိသော။ ကုလပုတ္တော၊ သည်။
ကမ္မန္တေ၊ အမှုကြီးငယ်တို့ကို ရှက်ဆောင်ခြင်းဌ။ ဣဒါနိ သတိ၊ နည်း။

သော၊ ထိုမဟာနာမ်မင်းသားသည်။ အနုရုဒ္ဓေ၊ အနုရုဒ္ဓါမင်းသား။
ဟေ၊ လာလှည့်။ခေါ်စင်စစ်။တေ၊ အ ။ သရာဝါသတ္တံ၊ အိမ်ရာထောင်သော

လူ၏ဘောင်ခ်ဉ်၊ ခန့်သောသူတို့၏အကျိုးငှာ။အနုသာသိသောမိ၊ အံ့။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ။ ခေတ္တာ၊လယ်ကို။ကသောပေတမ့်၊ ထွန်စေအပ်၏။ကျွတ်အာဇ်နာ-နယေန၊ ဖြင့်။ ဘုံဘဝရာ၊ နောင်တော်သည်။ ဝုတ္တာနံ၊သွန်သင်ဆုံးမသော အားဖြင့် ဆိုအပ်ကုန်သော။ ကမ္မဗန္ဓာနံ။ 'အမှုဘို့၏။ အပရိယန္တဘာဝံ၊ အဆုံးမရှိသည်၏ အဖြစ်ကို။ သုတွာ၍။ မေ၊အား။ယရာဝါသေန၊ အိမ်ရာ ထောင်သောလူ၏ဘောင်ခ်ဉ် နေခြင်းဖြင့်။ နအတ္ထော၊ အလိုမ္ဂရှိ။ကျွတ်၊ဤသို့ ဆိုလျက်။ မဟာတရ၊ကို။ အာပုစ္ဆိတွာ၊ ပန်၍။ ဘဒ္ဒိယပမုခေဟိ၊ဘဒ္ဒိယအမှူး ရှိကုန်သော၊ ပဉ္စဟိ သာကိယကုမာရေဟိ၊ ငါးယောက်သော သာကီဝင် မင်းသားတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တက္ခ။ နိက္ခမိတွာ၊ ၍။ အနုပိယမ္ဗဝနေ၊ အနုပိယ အမည်ရှိသော သရက်ဥယျာဉ်ခ်ဉ်။ သတ္ထာရံ၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ၍။ ပဗ္ဗဇိ၊ ရဟန်းပြု၏။ပဗ္ဗဇိတွာစပန၊ရဟန်းပြု၍ကား။သမ္မာပဋိပဒံ၊ကောင်း သောအကျင့်ကို၊ ပဋိပန္နော၊ ကျင့်လျက်။ အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ် သဖြင့်။ တိုသော ဝိဇ္ဇာ သုံးပါးသော ဝိဇ္ဇာတို့ကို။ သစ္ဆိကတွာ၊ မျက်မှောက်ပြု၍။ ဒိဗ္ဗေန စက္ခုနာ၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုအာတိညာဉ်နှင့်။ သဟ၊ တက္ခ။ကောသနေ၊ တခု တည်းသောနေရာ၌။ နိသိန္နော၀၊ နေလျက်လျှင်။ ဟတ္ထတလေ၊ လက်ဝါး အပြင်ခ်ဉ်။ ဌပိတအာမလကာနိ၀ိယ၊ ထားအပ်သော ရှစ်ရှားသီးတို့ကဲ့သို့။ သဟဿ လောကဓာတုယော၊ တထောင်သော လောကဓာတ် တို့ကို။ ဩလောကနသမတ္ထော၊ ကြည့်ခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ဣမံ ဂါထံ၊ ကို။ အာဟ၊ ၏။

အဟံ၊ သည်။ ပုဗ္ဗေနိ၀ါသံ၊ ရှေးခ်ဉ်နေဘူးသောခန္ဓာအစဉ်ကို။ဇာနာမိ၊ သိ၏။ ဒိဗ္ဗစက္ခုဝိသောဓိတံ၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုအာဘိညာဉ်ကို သုတ်သင်အပ်ပြီ။တေ-ဝိဇ္ဇာ၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးနှင့် ပြည့်စုံစွာ။ ဣဒ္ဓိပတ္တော၊ တန်ခိုးအထူးသို့ရောက် သည်။အမှိ၊ ဖြစ်၏။ ဗုဒ္ဓသာ၊ ၏။ သာသနံ၊ အဆုံးအမကို။ ကတံ၊လိုက်နာ၍ ကျင့်ရပြီ။

ကျွတ်ဥဒါနံ၊ ဤသို့နှစ်သက်သော စကားကို။ဥဒါနေတွာ၊ ခမ်းမြောက် ဝမ်းသာဆို၍။ မေ၊ ငါ့အား။ ကိံ နုခေါ၊ အဘယ်အကြောင်းကို။ကတွာ၊ ပြု၍။ အဟေ သမ္ဗတ္တိ၊ ဤဝည်းစိမ်ချမ်းသာကို။ လဒ္ဓါ၊ ရသနည်း။ ကျွတ်-သြလောကေနော၊ ဤသို့ ကြည့်ရှု ဆင်ခြင်သည်ရှိသော်။ ပဒုမုတ္တရဟု-မ္ဘယော၊ ခ်ဉ်။ ပတ္ထနံ၊ ကို။ ဌပေသိ၊ ဖြစ်စေပြီ။ ကျွတ်ဥ တွာ၊ ဤသို့သိ၍။ ပုန၊ တဖန်။ သံသာရေ၊ ခ်ဉ်။ သံသရန္တော၊ သော်။ အသုကသ္မိံ ဌာန ကာလေ-ဤ၊ အမည်ရှိသောအခါ၌။ ဗောဓိဏာသိယံ၊ ခ်ဉ်။ သုမနဒေဝိံ၊ ကို။နိဿာယ၊

မ်ိုး၍။ ဇီဝန္တော၊ အာသက်မွေးလျက်။ အန္ဓဘာရောနာနု၊ အန္ဓဘာရအမည်ရှိ သော မြက်ရိတ်သော ယောက်ျား နည်းပါးလှသော ဥစ္စာရှိသောသူဆင်း ရဲသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ဘူးပြီ။ ကုဘိပိ၊ ဤသို့လည်း။ ဥတ္တာ၊ သိ၍။

အဟံ၊ သည်။ တံဏဟာရကော၊မြက်ကိုထမ်း၍ ရွက်ဆောင်ပို့ရသော။ ဒုလိဒ္ဓေါ၊ ဆင်းရဲစွာသော အန္ဓဘာရော၊ အန္ဓဘာရသည်။ ပုရေ၊ ရှေး အခါ၌။ အာသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ တာဒိနော၊ သည်းခံခြင်းနှင့်ပြည့်စုံသော။ဥပရိ ဋ္ဌသ၊ ဥပရိဋ္ဌ အမည်ရှိသော အရှင်ပစ္စေက ဗုဒ္ဓါအား။ မယာ၊ငါသည်။ ပိဏ္ဍပါတော၊ ဆွမ်းကို။ ဒိန္နော၊လှူအပ်ပြီ။ ကုတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။

ဒေ အယ၊ ဘိုး။ အသ၊ ထိုအနုရုဒ္ဓါမထေရ်အား။ ဧတံ၊ ဤအကြံသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။မယာ၊ ငါသည်။ ဥပရိဋ္ဌသ၊ဥပရိဋ္ဌ အမည်ရှိသောပစ္စေကဗုဒ္ဓါအား။ ဒိန္နပိဏ္ဍပါတတော၊လှူအပ်သောဆွမ်းမှ။ ကဟာပဏော၊ အသပြာတို့ကို။ ဒတ္တာ၊ ပေး၍။ ပတ္တိ အလှူအဖို့ကို။အဂ္ဂ-ဟေသိ၊ ယူလေဘူးသော။မမ သဟာယကော၊ငါ့အဆွေခင်ပွန်းဖြစ်သော။ ယော သုမနသေဋ္ဌိ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ သော၊ ထိုသုမန သေဋ္ဌေးသည်။ ကဟံနုခေါ၊အဘယ်အရပ်ဌဝေါ်။ ဧတရဟိ၊ ဌ။နိဗ္ဗတ္တော၊ဖြစ်လေသနည်း။ ကုတိ၊ ဤသို့အကြံဖြစ်၏။ အယ၊ ဌ။ နံ၊ ထိုသုမနသေဋ္ဌေးကို။ ဝိဇ္ဇာဌဝိယံ၊ ကြီးစွာသောတောအုပ်ရှိသော။ ပဗ္ဗတပါဒေ၊ တောင်ခြေရင်းဌ။ မုဏ္ဍ၊ နိဂမောနာမ၊ မုဏ္ဍအမည်ရှိသော နိဂုံးရွာသည်။ အဟို၊ ရှိ၏။ အတ္ထ၊ ဌ။ မဟာမုဏ္ဍကဿနာမ၊ မဟာမုဏ္ဍက အမည်ရှိသော။ဥပါသကဿ၊ ဒါယ ကာအား။ မဟာသုမနော၊ မဟာသုမနဇင်း။ စူဠသုမနော၊ စူဠသုမနဇင်း။ ကုတိ၊ ဤသို့။ ဒွေပုတ္တာ၊ သားနှစ်ယောက်တို့သည်။ အဟေသုံ၊ဖြစ်ကုန်၏။ တေသု၊ ထိုနှစ်ယောက်တို့တွင်။ စူဠသုမနော၊ စူဠသုမနသည်။ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ နိဗ္ဗတ္တောတိ၊ ဖြစ်၏ဟု။အဒ္ဒသ၊မြင်၏။ဒိသွာစ ပန၊မြင်ပြီး၍ ကား။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ အတ္ထ၊ ထိုအရပ်သို့။ မယိ၊ ငါသည်။ ဂတေ၊ သွားသည်ရှိ သော်။ ဥပဂါရော၊ ကျေးဇူးသည်။အဘိနုခေါ၊ ရှိအုံ့လော။နတ္ထိ၊ မရှိအုံ့ လော၊ကုတိ၊ဤသို့ကြံ၏။ သော၊ကိုအနုရုဒ္ဓါမထေရ်သည်။ ဥပဓာရေန္တော၊ စူးစမ်းဆင်ခြင်သည်ရှိသော်။ကုဒံ၊ ဤအကြောင်းကို။ အဒ္ဒသ၊မြင်၏၊သော၊ ထိုစူဠသုမနသည်။ ဟတ္ထ၊ ထိုအရပ်သို့။ မယိ၊ ငါသည်။ ဂတေ၊ သွားသည် ရှိသော်။ သတ္တဝဿိကော၊ ခုနစ်နှစ်ရှိလျက်လျှင်။ နိက္ခမိတ္တာ၊ လူ၏ဘောင် မှ ထွက်၍။ ပဗ္ဗဇိဿတိ၊ ရှင်ပြုလတ္တံ့။ ခုရမဋ္ဌယေပ၊ ဆံပုတ်သောအဆုံးဌ သာလျှင်။ အရဟတ္တံ၊ သို့။ပါပုဏိဿတိ၊ လတ္တံ့။ ကုတိဒိသွာစပန၊ ဤသို့

မြင်ပြီး၍ကား။ အန္တောဝယော၊ ဝါတွင်း၌။ (ဝါဆိုတဲ့သောနေ့သည် တည်းဟု) ဥပဂုဋ္ဌေ၊ နီးသည်ရှိသော်။ အာကာသေန၊ ဖြင့်။ ဂန္ဓာ၊ တို့၍။ ဝါမဒ္ဒါရေ၊ ရွာတံခါး၌။ သြဘရိ၊ ဆင်း၏။ မဟာပုညော ဥပါသကော-ပန်၊ မဟာမုဏ္ဍာအမည်ရှိသော ဒါယကာသည်ကား။ ထေရဿ၊ မထေရ်၏။ ပုဗ္ဗဟိ၊ ရှေးဦးလည်း။ ဝိဿာလိကောဝေ၊ အကျွမ်းဝင်ဘူးသော ဒါယကာ ဖြစ်သည်သာတည်း။ သော၊ ထိုမဟာမုဏ္ဍာ ဒါယကာသည်။ ထေရံ၊ အနုရုဒ္ဓါ မထေရ်ကို။ ပိဏ္ဍပါတကာလေ၊ ဆွမ်းကျွေးသောအခါ၌။ စီဝရံ ဝါရုပန္တံ၊ သင်္ကန်းရံသည်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ပုတ္တံ မဟာသုခမ်၊ သားဖြစ်သော မဟာ သုမနကို။ အာဟ၊ ဆို၏။ တာတ၊ ချစ်သား။ မေ၊ ငါ၏။ အယျော၊ အရှင် ဖြစ်သော။ အနုရုဒ္ဓတ္တေရော၊ သည်။ အာဂတော၊ လာ၏။ ယာဝ၊ အကြင် ရွှေ့လောက်။ အယ်၊ ထိုအနုရုဒ္ဓါ၏။ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို။ အညော၊ တပါး သော။ ကောစိ၊ တစုံတယောက်သောသူသည်။ နဂဏှတိ၊ မယူ။ တာဝ၊ ထိုရွှေ့လောက်။ အယ်၊ ထိုအနုရုဒ္ဓါ၏။ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို။ ဂန္ဓာ၊ ၍။ ဂဏှ၊ ယူချေလော့။ အဟံ၊ ငါသည်။ အာသနံ၊ နေရာကို။ ပညာပေယာမိ၊ ခင်း နှင့်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ သော၊ ထိုမဟာသုမနသည်။ ဘဏ္ဍာ၊ ထိုအဘ ဆိုတိုင်း။ အကာသိ၊ ပြု၏။ ဥပသကော၊ မုဏ္ဍမည်သော။ ဒါယကာသည်။ ထေရံ၊ အနုရုဒ္ဓါမထေရ်ကို။ အန္တောနိဝေသနေ၊ အိမ်တွင်း၌။ သက္ကစ္စံ၊ ရိုသေစွာ။ ပရိဝိသိတွာ၊ ဆွမ်းကျွေး၍။ တေမာသံ၊ လုံး။ ပသန္နတ္ထာယ၊ ဝါဆို၍ နေစေခြင်းငှာ။ ပဋိညံ၊ ဝန်ခံခြင်းကို။ ဂဏှိ၊ ယူစေ၍။ ထေရောပိ၊ အနုရုဒ္ဓါမထေရ်သည်လည်း၊ အဓိဝါသေသိ၊ သည်းခံ၏။

အထ၊ ၌။ နံ၊ ထိုအနုရုဒ္ဓါမထေရ်ကို။ ကေဒိဝသံ၊ တနေ့၌။ ပဋိဇဂ္ဂန္တော ဝိယ၊ မေ့ကျွေးသုတ်သင်သကဲ့သို့။ တေမာသံ၊ လုံး။ ပဋိဇဂ္ဂိတွာ၊ ကျွေးမွေး၍။ မဟာပဝါရဏာယ၊ သီတင်းကျွတ်လပြည့်နေ့၌။ တိစီဝရဿ ဝ၊ သင်္ကန်း သုံးထည်ကိုလည်းကောင်း။ ဂုဠတေလတဏ္ဍုလာဒိနိစ၊ တင်လဲ ဆီ ဆန် စသည်တို့ကိုလည်းကောင်း။ အာဟရိတွာ၊ ဆောင်၍။ ထေရဿ၊ မထေရ် ၏။ ပါဒမူလေ၊ ခြေရင်း၌။ ဌပေတွာ၊ ထား၍။ ဘန္တေ။ ဟုး။ ဂဏှထ၊ ခံတော်မူကုန်လော့။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ဥပသကော၊ ဒါယကာ၊ အလံ၊ ပသာဒ်။ မေ၊ ငါ့အား။ ဣမိနာ၊ ဤသို့ဆန်အစရှိသည်ဖြင့်၊ နိ[illegible]ဏ္ဍ၊ ဒါလိုမရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့ဝိုဏ်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ဟုး။ [illegible] ။ [illegible] ဤ[illegible]ကြားသည်။ ဩဝါသိကလာဘောနာမ၊ ဝါဆိုလာဘ်[illegible] ။ [illegible] ထိပမသုံးကို။ ဂဏထ၊ ခံတော်မူကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့[illegible] ။ [illegible]

သက၊ ဒါယကာ။နဂဏ္ဍာမိ၊ ငါမခံအုံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ကိမတ္တံ၊ အဘယ်ကြောင့်။ နဂဏ္ဍယ၊ ခံတော်မမူကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်သည်ရှိသော်။ မယံ၊ ငါ၏။ သန္ဓိကော၊ အထံ၌။ ကပ္ပိယ-ကာရကော သာမဏေရော၊ အပ်သည်ပြုတတ်သော သာမဏေသည်လည်း။နတ္ထိ၊ မရှိ။ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ဘန္တေ၊ ရား။ တေနဟိ၊ ကား။ မေ ပုတ္တော၊ ကျွန်ုပ်သား၊ ဖြစ်သော။ မဟာသုမနော နာမ၊ မဟာသုမန အမည်ရှိသော်သူသည်။ သာမဏေရော၊ သည်။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ဥပါသက၊ ဒါယကာ။ မေ၊ ငါ့အား။ မဟာ-သုမနေန၊ သားကြီးမဟာသုမနဖြင့်။ နအတ္ထော၊ အလိုမရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ တေနဟိ၊ ထိုမဟာသုမနကို လှူပြီး၍ တပည့်မပြုလိုသည်ဖြစ်အုံ့။ စူဠသုမနံ၊ စူဠသုမနအမည်ရှိသောသူငယ်ကို။ ပဗ္ဗာ-ဇေထ၊ သာမဏေပြုတော်မူပါကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ထေရော၊ အရှင်အနုရုဒ္ဓါမထေရ်သည်။ သာဓုတိ၊ ဟု။ သမ္ဗဋ္ဌိတ္တွာ၊ စူဠသုမနံ၊ ကို။ပဗ္ဗာဇေသိ၊ ရှင်ပြု၏။သော၊ ထိုစူဠသုမနသည်။ခုရဂ္ဂေ ယေဝ၊ သင်ဓုန်းတင်၍ ဆံရိတ်သည်၏ အဆုံး၌သာလျှင်။ အရဟတ္တံ။ သို့။ ပါပုဏိ၊ ၏။ထေရော၊ အနုရုဒ္ဓါမထေရ်သည်။ တေန၊ ထိုယုမနသာမဏေနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ အမုမာသမတ္တံ၊ တစ်ဆယ့်ငါးရက်အတိုင်းအရှည်ရှိသော လခွဲမျှ။ တတ္ထ၊ ထိုမုဏ္ဍ အမည်ရှိသောတောနိုကုံး၌။ ဝတိတ္တာ၊ နေပြီး၍။ သတ္ထာရံ၊ ကို။ ပဿိဿာမီတိ၊ ဖူးမြင်ကုန်အုံ့ဟူ၍။ တဿ၊ ထိုသုမနသာမဏေ၏။ ဘာတကေ၊ အဆွေ့အမျိုးတို့ကို။ အာပုစ္ဆိတ္တာ၊ ပန်၍။ အာကာသေနေဝ၊ ဖြင့်သာလျှင်။ ဂန္တွာ၊ သွား၍။ ဟိမဝန္တပဒေသေ၊ ၌။ အရကုဋ္ဌကာယ၊ တောကျောင်းကုဋီ၌။ ဩတရိ၊ ဆင်း၏။

ထေရောပန၊ အနုရုဒ္ဓါမထေရ်သည်ကား။ ပကတိယာပိ၊ သဘောအား ဖြင့်လည်း။ အာရဒ္ဓဝီရိယော၊ အားထုတ်အပ်သော လုံ့လရှိ၏။ တဿ၊ ထိုအနုရုဒ္ဓါမထေရ်၏။ ပုဗ္ဗရတ္တာပရရတ္တံ၊ ညဉ့်သုံးယာမ်ပတ်လုံး။ တတ္ထ၊ ထိုတောကျောင်းကုဋီ၌၊ စင်္ကမန္တဿ၊ စင်္ကြံသွားစဉ်။ ဥဒရဝါတော၊ ဝမ်းလေနာသည်။ သမုဋ္ဌာတိ၊ ဖြစ်၏။ အထ၊ ၌။ ကိုလန္တရုပံ၊ ပင်ပန်းသော သဘောရှိသော။ နံ၊ ထိုအနုရုဒ္ဓါမထေရ်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။သာမဏေရော၊ သုမနသာမဏေသည်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဝေါ၊ တို့အား။ ကိं၊ အဘယ်ကြောင့်။ရဿတိ၊ ကျင်နာသနည်း။ဣတိ ပုစ္ဆိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ မေ၊ ငါ့အား။ ဥဒရဝါတော၊ ဝမ်းလေနာသည်။ သမုဋ္ဌိတော၊ ထ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။

မိန့်တော်မူ၏။ဘန္တေ၊ ရား။အညဒါပိ၊ တပါးသောအခါ၌လည်း။သမုဒ္ဒတ-ပုဒ္ဓေ၊ ထပ္ပားသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်သုမန သာမဏော။ အာမ၊ ပြောထတ္တားသည်မှန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ကေန၊ အဘယ်ဆေးဖြင့်။ ဖာသုကံ၊ ချမ်းသာသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်သုမနသာမဏော။ အနောတတ္တတော၊ ပအနောတတ်အိုင်မှ။ ပါနီယေ၊ ရေကို။ လဒ္ဓေ၊ ရသည် ရှိသော်။ဖာသုကံ၊ ချမ်းသာသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ တေနဟိ၊ ထိုအနောတတ်အိုင်ရေဖြင့် ချမ်းသာတပြီးကား။ အာဟရာမိ၊ တပည့်တော်ဆောင်ယူပါအုံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ သာမဏေရ၊ ဏေသကို့ဆီတိ၊ သင်ဆောင်ခြင်းငှာတတ်ကောင်းအုံ့လော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ အာမ၊ ပြောယူနိုင်ပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။တေနဟိ၊ ကား။အဲနောတတ္တေ၊ ဍ်။ ပန္နဂေါနာဝ-နာဂရောဇာ၊ ပန္နဂ အမည်ရှိသော နဂါးမင်းသည်။ မံ၊ ငါ့ကို။ ဇာနာတိ၊ သိ၏။ ဟသ၊ ထိုနဂါးမင်းအား။ အာစိက္ခိတ္တာ၊ အကြောင်းကြား၍။ ဘေသဇ္ဇတ္ထာယ၊ ဆေးအကျိုးငှာ။ကေဝါနိယဝါရကံ၊ တအိုးအတိုင်းအရည် ရှိသောရေကို။ အာဟရ၊ ဆောင်ချေလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူလတ်သော်။ သော၊ ထိုသာမဏေသည်။ သာဓုတ်၊ ယူ၍။ဥပဇ္ဈာယံ၊ ကို။ဝန္ဒိတ္တာ၊ ၍။ ဝေဟာသံ၊ သို့။ အဗ္ဘုဂ္ဂန္တ္ဝာ၊ ၍။ ပဒ္ဒယောဇနသတံ၊ ယူဇနာငါးရာရှိ သော။ ဌာနံ၊ အရပ်သို့။ အဂမာသိ၊ သွားလေ၏။ တံဒိဝသံပန၊ ထိုနေ့ဌာ ကား။ နာဂရာဇာ၊ နဂါးမင်းသည်။ နာဂနာဠကပရိဝုတော၊ နဂါးကချေ သည်မအပေါင်းခြံရံလျက်။ ဥဒကကီဠံ၊ ရေကစားခြင်းကို။ ကီဠတု-ကာမော၊ ကစားလိုသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုနဂါးမင်းသည်။ အာဂစ္ဆန္တံ၊ လာသော။ သာမဏေရံ၊ ကို။ ဒိသ္မာ၀၊ ၍လျှင်။ ကုဇ္ဈိ၊ အမျက် ထွက်၏။ အယံ မုဏ္ဍကသာမဏေရော၊ ဤဦးပြည်းသာမဏေသည်။ အတ္တ-နော ပါဒပံသုံ၊ မိမိခြေတွင် ကပ်၍ပါသောမြေမှုန့်ကို။ မမ မတ္ထကေ၊ ငါ၏ ထိပ်ထက်၌။ သြကိရန္တော၊ ကြဲလျက်။ ဝိစရတိ၊ သွား၏။ အနောတတ္တော၊ အနောတတ်အိုင်၌။ ပါနီယတ္ထာယ၊ သောက်ရေအကျိုးငှာ။ အာဂတော၊ လာသည်။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ ဒါနိ၊ ၌။ အဿ၊ ထိုသာမဏေအား။ ပါနုယ. ရေကို။ နဒဿာမိတိ၊ မပေးအုံ့ဟူ၍။ ပဏ္ဍာသယောဇနိကံ၊ ယူဇနာ ငါးဆယ်ရှိသော။ အနောတတ္တာဒဟံ၊ အနောတတ်အိုင်ကို၊မဟာပါတိယ၊ ကြီးစွာသောခွက်ဖြင့်။ဥက္ခလိ ၊ထမင်းအိုးကို။ပိဒဟာမနွှာ၀ိယ၊ ပိတ်သကဲ့သို့။

ဖကောန့၊ ပါးပျဉ်းဖြင့်ပိဒဟိတ္တာ၊ ဖုံးအုပ်၍။ နိပဇ္ဇိ၊ အိပ်၏။ သာမဏေ-ရော၊ သည်။ နာဂရာဇာ၊ ၏။ အာကာရံ၊ အမူအရာကို။ သြလောကေတ္တာ၊ ကြည့်၍လျှင်။ အယံ၊ ဤနဂါးမင်းသည်။ ကုဒ္ဓေါတိ၊ အမျက်ထွက်ပြီဟု။ ဥဗ္ဗာ၊ သိ၍။ ဣမံ ဂါထံ၊ ကို။ အာဟ၊ ဆို၏။

ဥဒ္ဒေတေ၊ ကျော်စော ထက်မြက်သော တန်ခိုးရှိထသော။ မဟာဇလ၊ ကြီးသောခွန်အားရှိထသော။ နာဂရာဇ၊ နဂါးမင်း။ မေ၊ ငါ၏။ ဝစနံ၊ စကားကို။ သုဏောဟိ၊ နာယူလော့။ မေ၊ ငါ့အား။ ပါနီယဿ၊ ပါနီယသင်္ခ၊ သောက်ရေ တလုံးကို။ ဒေဟိ၊ ပေးလော့။ ဘေသဇ္ဇတ္ထံ၊ ဆေးအကျိုးငှာ။ အာဂ-တောဝါ၊ လာသည်။ အမှိ၊ ၏။ ဣတိ အာဟ၊ ၏။

တံ၊ ထိုစကားကို။ သုတ္တာ၊ ၍၊ နာဂရာဇာ၊ သည်။ ဣမံ ဂါထံ၊ ကို။ အာဟ၊ ၏။

သာမဏေရ၊ဏော၊ပုရတ္ထိမသ္မိं ဒိသာဘာဂေ၊အရှေ့မျက်နှာ အတွင်းအရပ်၌။ ဂင်္ဂါနာမ မဟာနဒီ၊ ဂင်္ဂါမြစ်ကြီးသည်။ မဟာသမုဒ္ဒံ၊ မဟာသမုद्रရာ-သို့။ အပ္ပေတိ၊ စီးဝင်၏။ တတော၊ ထိုဂင်္ဂါမြစ်မှ။ တုံ၊ သင်သည်။ ပါနီယံ၊ ရေကို။ ဟရ၊ ဆောင်လေလော့။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။

တံ၊ ထိုစကားကို။ သုတ္တာ၊ ၍။ သာမဏေရော၊ သည်။ အယံ နာဂရာဇာ၊ သည်။ အတ္တနော၊ ၏။ ဣဿရိယ၊ အလိုဖြင့်။ နဒဿတိ၊ မပေးလတ္တံ့။ အယံ၊ သည်။ ဗလဏ္ဍာရုံ၊ နှင်တက်ကလူကို။ ကတ္တာ၊ ပြု၍။ အာနုဘာဝံ၊ ကြီးသောအာနုဘော်ရှိသည်၏အဖြစ်ကို။ ဇာနာပေတ္တာ၊ သိစေ၍။ ဣမံ၊ ဤနဂါးမင်းကို။ အဘိတစိတ္တာဝ၊ နှိပ်စက်၍သာလျှင်။ ပါနီယံ၊ ရေကို။ ဂဏှိဿာမိတိ၊ ယူအံ့ဟု၍။ စိန္တေတ္တာ၊ ၍။ မဟာရာဇ၊ မြတ်သော နဂါး-မင်း။ ဥပဇ္ဈာယော၊ သည်။ မံ၊ ကို။ အနောတတ္တတောဝ၊ အနောတတ်အိုင်မှသာလျှင်။ ပါနီယံ၊ ရေကို။ အာဟရာပေတိ၊ ဆောင်စေ၏။ တေန၊ ကြောင့်။ အဟံ၊ သည်။ ဣဒါနေဝ၊ ဤအနောတတ် အိုင်ရေကိုသာလျှင်။ ဟရိဿာမိ၊ ဆောင်အံ့။ အပေဟိ၊ ဖဲလေလော့။ မံ၊ ငါ့ကို။ မာဝါရေဟိ၊ မတားမြစ်လင့်။ ဣတိဝတ္တာ၊ ဤသို့ဆို၍။ သာမဏေရော၊ သည်။ ဣမံ ဂါထံ၊ ကို။ အာဟ၊ ၏။

နာဂရာဇ၊ မင်း။ ဣဒါနေဝ၊ ဤအနောတတ်အိုင်မှသာလျှင်။ ပါနီယံ၊ ရေကို။ ဟရိဿံ၊ ဆောင်အံ့။ ဣတိ၊ ဤအနောသာယ် အိုင်ရေဖြင့်သာ လျှင်။ အတ္ထိ၊ ကာ၊ အလိုရှိသည်။ အမှိ၊ ဖြစ်၏။ ဟေ၊ ဟင်၏။ ယာဝဇလံ၊ အာဝအစွမ်းကုန်။ ယပ်ဆောင်ကို၊ [illegible]ရှိသည့်ဖြစ်ဆုံ။ နာဂရာဇ၊ နဂါး-မင်း။ [illegible] ပြောကြမ်းလော [illegible]

အထ၊ ထို့နောင်မှ၊ နံ၊ ထိုသုမနသာမဏေကို။ နာဂသုဇာ၊ သည်၊ အာဟ၊ ၏။

သာမဏေရ၊ဏော။ တဝ၊ သင်အား။ ပိဏ္ဍမပေရိသံ၊ ယောက်ျားမြတ်တို့၏ လုံ့လသည်။ သစေအတ္ထိ၊ အကယ်၍ ရှိသည်ဖြစ်အံ့။ တေ၊ သင်၏။ ဝါစံ၊ စကားကို။ အဘိဒ္ဒဟာမိ၊ ငါအလွန်နှစ်သက်၏။ မမ၊ ငါ၏။ ပါနိယံ၊ ရေကို။ ဟရဿု၊ ဆောင်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။

(ခ) အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုနဂါးမင်းကို။ သာမဏေရော၊ သည်။ မဟာ-ရာဇ၊ မြတ်သောနဂါးမင်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ကောင်းပြီ။ ဟာရဓီတိ၊ ဆောင်ယူအံ့ဟူ၍။ ဝတ္တွာ၊ ဆိုခြင်းကြောင့်။ ယဒိ သရဏ္ဂတာ သန္တော၊ အကယ်၍ တတ်နိုင်သည်ဖြစ်အံ့။ ဟရာဟိ၊ ဆောင်စမ်းတော့လော့။ ဣတိ ဝတ္တေ၊ သော်။ တေနဟိ၊ ထိုသို့သင်ရဲ့ဆိုတဖြီးကား။ သုဋ္ဌု၊ ကောင်းစွာ။ ဇာနဿု၊ သိလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တိက္ခတ္တုံ၊ သုံးကြိမ်။ ပဋိညဿံ၊ ဝန်ခံခြင်းကို။ ဂဟေတ္တာ။ ယူစေ၍။ ဗုဒ္ဓသာသနဿ၊ တုရားအဆုံးအမ၏။ အာနုဘာဝံ၊ အစွမ်းကို။ ဒဿေတ္တာ၊ ပြ၍။ မယာ၊ သင်သည်။ ဒါနိယံ၊ ရေကို။ ဟရိတုံ၊ ဆောင်စေခြင်းငှာ။ ဝဋ္ဋတိ၊ တိ သင့်၏ဟု။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၍။ အာကာသဋ္ဌဒေဝတာနံ။ ကောင်းကင်ဌာနတည်ကုန်သောနတ်တို့၏။ သန္တိကံ၊ သို့။ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ။ အဂမာသိ၊ ကြွသွား၏။ တာ ဒေဝတာ၊ ထိုနတ်တို့သည်။ အာဂန္တွာ၊ ၍။ ဝန္ဒိတ္တွာ၊ ၍။ ဘဒ္ဒေ၊ ရား။ ကိံ၊ အဘယ်သို့ အကြောင်းရှိသနည်း။ ဣတိ ဝတ္တွာ၊ ဤသို့ လျှောက်၍ အဋ္ဌသု၊ တည်နေကုန်၏။ ကေသို့ အနောတတ္တဒယပိ ဣဒ္ဓေ၊ တစ်ခုသောအနောတတ်အိုင်၏။ ရေအပြင်ဌ။ ပန္နဂနာဂရာဇေန၊ ပန္နနဂါးမင်းနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ မမ၊ ငါ၏။ သင်္ဂမော၊ စစ်ထိုးခြင်းပွဲသည်။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့စစ်ပွဲဖြစ်လတ္တံ့သောကြောင့်။ တဿ၊ ထိုအနောတတ်အိုင်သို့။ ဂန္တွာ၊ သွား၍။ ဇယပရာဇယံ၊ အောင်ခြင်းရှုံးခြင်းကို။ ဩလောကေထ၊ ကြည့်ကြကုန်လော့။ ဣတိ အာဟ၊ ၏။ သော၊ ထိုသုမနသာမဏေသည်။ တေ နေဝ-နိဟာရေန၊ ဤသို့သောနည်း ဖြင့်လျှင်။ စတ္တာရော လောကပါ လေ့ဟ၊ လေးယောက်သော လောကပါလနတ်တို့သို့ လည်းကောင်း။ သက္ကဟယာ-သန္ဒသိတနိမ္မာနရတိ ပရနိမ္မိတ ဝသဝတ္တိစ၊ သိကြားသုယာ ဝဓိသန္ဒသိတ နိမ္မာနရတိ နတ် ပရနိမ္မိတ ဝသဝတ္တီ နတ်တို့သို့လည်းကောင်း။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်၍။ ဘဒ္ဒေ၊ ကို။ အာရောစေသိ၊ ၏။ တတော ပရံ၊ ထိုမှနောက်၌။ ပဋိဝါဠိယာ၊ အစဉ်အတိုင်း။ ယာဝ ဗြဟ္မလောကံ၊ တိုင်အောင်။ ဂန္တွာ၊ ၍။ တတ္ထ တတ္ထ၊ ထိုထိုအရပ်၌။ ဗြဟ္မောဟိ၊ ဗြဟ္မာမင်းတို့သည်။ အာဂန္တွာ၊ ၍။

ဝန္ဒိတ္တာ၊ ၍။ ဌိတေဟိ၊ ရပ်ကုန်သော ဗြဟ္မာတို့သည်။ ဘန္တေ၊ရား။ ကိံ ဘယ်အကြောင်းရှိသနည်း။ ဣတိပုဗ္ဗေ၊ ဤသို့ မေးအပ်သည် ရှိသော်။ တမတ္တံ၊ ကို။ အာရောစေသိ၊ ၏။ ဝေ၊ ဤသို့။ သော၊ထိုသုမနသာမဏော သည်။ အသညေစ၊ အသညသတ်ဗြဟ္မာတို့ကိုလည်းကောင်း။ အရူပိဗြဟ္မ-သောစ၊ အရူပဗြဟ္မာတို့ကိုလည်းကောင်း။ ဌပေတ္တာ၊ ထား၍။ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသော အရပ်တို့သို့။ မုဟုတ္တေနေဝ၊ ဘခဏချင်း ဖြင့်လျှင်။ အာဟိဏ္ဍိတ္တာ၊-လှည့်လည်၍။ အာရောစေသိ၊ ၏။ တသ၊ ထိုသုမန သာမဏော၏။ ဝစနံ၊ ကို။ သုတ္တာ၊ ၍။ သဗ္ဗာပိဒေဝတာ၊ အလုံးစုံသော-နတ်တို့သည်လည်း။ အနောတတ္တဒဟပိဗ္ဗေ၊ အနောတတ်အိုင်၏ အပြင်ဌ။ နာဌိယ၊ ကျည်တောက်ဌ။ ပက္ခိတ္တာနိ၊ ထည့်သွင်းအပ်ကုန်သော။ ပိဋ-စုဏ္ဏာနိဝိယ၊ မုန့်ညက်တို့ကဲ့သို့။ အာကာသံ၊ ကို။ နိရန္တရံ၊ အခြားမရှိ။ ပူရေတ္တာ၊ ပြည့်စေ၍။ သန္ဓိပတိ ံသု၊ စည်းဝေးကုန်၏။ ဒေဝသံဃော၊ နတ်အပေါင်းသည်။ သန္ဓိပတိ ံတေ၊ စည်းဝေးကုန်သည်ရှိသော်။သာမဏော ရှာ၊သည်။ အာကာသေ၊ ဌ။ ဌတ္တာ၊ ၍။နာဂရာဇံ၊ကို။အာဟ၊ ၏။

ဥဂ္ဂတေ၊ ထက်သောတန်ခိုးရှိသော။ မဟဗ္ဗလ၊ကြီးသောအားရှိသော နာဂရာဇ၊ နဂါးမင်း။ မေ၊ ငါ၏။ဝစနံ၊စကားကို။သုဏောဟိ၊နာလော့။ မေ၊ ငါ့အား။ ပါနီယဃဋံ၊ သောက်ရေတလုံးကို။ ဒေဟိ၊ပေးလှူလော့။ ဘေသဇ္ဇတ္ထံ၊ ဆေးအကျိုးငှာ။ အာဂတောမှိ၊လာသည်။ အမှိ၊ ဖြစ်၏။ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။

အထ၊ ဌ။ နံ၊ ထိုသုမနသာမဏောကို။ နာဂေါ၊သည်။ အာဟ၊ ဆို၏။ သာမဏေရ၊ သာမဏော။တဝ၊ သင်အား။ ဝိဂ္ဂဟမပေါရိသံ၊ယောက်ျားတော်တကာတို့၏ လုံ့လသည်။ သစေအတ္ထိ၊ အုံ့။ တေဝါစံ၊ သင်အမိန့်ရှိ ချက်စကားကို။ အဘိနန္ဒာမိ၊ ငါနှစ်သက်ပါ၏။ မမ ပါနီရာ၊ ငါ၏ရေကို။ ဟရသု၊ ဆောင်လေလော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။

သော၊ ထိုသုမနသာမဏောသည်။ တိက္ခတ္တုံ၊ သုံးကြိမ်။ နာဂရာဇဿ၊ အား။ ပဋိညံ၊ ဝန်ခံခြင်းကို၊ ဂဟေတ္တာ၊ ယူ၍။ အာကာသေ၊ဌ။ ဌိတ-ကေဝေ၊ရပ်လျက်သာလျှင်။ဒွါဒသယောဇနိကံ၊တဆယ့်နှစ်ယူဇနာရှိသော ဗြဟ္မတ္တဘावံ၊ ဗြဟ္မာမင်း၏ကိုယ်ကို။ မာပေတ္တာ၊ ဖန်ဆင်း၍။အာကာသ-ကော၊ မှ။ သြရယ်၊ ဆင်း၍။ နာဂရာဇဿ၊ ၏။ ဖဏေ၊ ပါးပျဉ်းဌ။ အဂ္ဂမိတ္တာ၊ နင်း၍။အခေါမုခံ၊ အောက်မျက်နှာသို့။နိပ္ပိဋ္ဌေသိ၊နှိပ်၍နစ်၏။ တာဝဒေဝ၊ ထိုခဏဌသာလျှင်၊ ဗလဝတောပူရိသေန၊ အားကြီးစွာသော-

ယောက်ျားသည်။ အကြွေးအလွန်စမ်းဝိုလ၊ နင်းအပ်သော စိုစွတ်သော သားရေကဲ့သို့။နာဂရာဇာ၊ ၏။ဖရော၊ ပါးပျဉ်းသည်။ အကြွေးမတွေ့၊ နင်းကာမျှဖြစ်သော်။ဩဂဝတုသုမဝဏ္ဏာ၊ လျှောကျ၍။ ဒဗ္ဗိမက္ကာ၊ ယောက်မအတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော။ ဖဏာပုဋ္ဌကာ၊ ပါးပျဉ်းအဖုတို့သည်။ အဟေသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ နာဂရာဇာ၊ ၏။ ဖရောဟိ၊ ပါးပျဉ်းတို့မှ။ မုတ္တဋ္ဌာနေ၊ လွတ်ရာအရပ်၌။ တာဝလက္ခဏပမာဏာ၊ ထန်းလုံးအတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော၊ဥဒကဝဋ္ဋိယော၊ ရေယဉ်အလုံးတို့သည်။ ဥဂ္ဂဉ္ဆိုံသု၊ တက်ကုန်၏။ သာမဏေရော၊ သည်။ အာကာသေယေဝ၊ ၌သာလျှင်။ ပါနီယဝါရကံ၊ ရေအိုးကို။ ပူရေသိ၊ ပြည့်စေ၏။ဒေဝသံဃော၊ နတ်အပေါင်းသည်။ သာဓုကာရံ၊ ကို။ အကာသိ၊ ပြု၏။ အထ၊ ထိုနောင်မှ။ နာဂရာဇာ၊ သည်။ လဇ္ဇီတွာ၊ ရှက်၍။ သာမဏေ-ရဿ၊ အား။ ကုဏ္ဍီတွာ၊ အမျက်ထွက်၍။ အဿ၊ ထိုနဂါးမင်း၏။ အက္ခီနိ၊ မျက်စိတို့သည်။ဩယတုသုမဝဏ္ဏာနိ၊လယ်ခေါင်ရုန်းပန်းအဆင်းရှိကုန်သည်။ အဟေသုံ၊ ကုန်၏။ သော၊ ထိုနဂါးမင်းသည်။ အယံ၊ ဤသာမဏေသည်။ ဒေဝသံဃံ၊ နတ်အပေါင်းကို။ အန္ဓိပါတေတွာ၊ စည်းဝေးစေ၍။ ပါနီယံ၊ ရေကို။ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။မံ၊ ကို။လဇ္ဇာပေသိ၊ ရှက်စေ၏။တေ၊ ဤသာမဏေကို။ (နံကားနှိပ်တော်မျှသာတည်း။) ဂဟေတွာ၊ ဖမ်း၍။ မုခေ၊ ခံတွင်း၌။ ဟတ္ထံ၊ လက်ကို။ပဏ္ဍိပ်တွာ၊ ထည့်၍။အဿ၊ ထိုသာမဏေ၏။ဟဒယမံသဝါ၊ နှလုံးခွံကိုလည်း။ မဒ္ဒါမိ၊ ဆုပ်အံ့။ နံ၊ ထိုသာမဏေကို။ ပါဒေဝါ၊ ခြေတို့ကိုလည်း။ ဂဟေတွာ၊ ဆွဲ၍။ ပါရဂင်္ဂါယ၊ ဂင်္ဂါတဖက်သို့။ ခိပါမိတိ၊ ပစ်အံ့ဟူ၍။ ဝေဂေန၊ လျင်စွာ။ အနုမ္မဒ္ဒိ၊ လိုက်၏။ အနုဗန္ဓန္တောပိ၊ အစဉ်အတိုင်းလိုက်သော်လည်း။ နံ၊ ထိုသာ[illegible]ဏေကို။ ပါပုဏိတုံ၊ မှီခြင်းငှာ။ နာသက္ခိယေဝ၊ မတတ်နိုင်သည်သာလျှင်တည်း။ သာမဏေရော၊ သည်။ ဂန္တွာ၊ ၍။ ဥပဋ္ဌာယဿ၊ ၏။ ဟတ္ထေ၊ လက်၌။ပါနီယံ၊ ရေကို။ ဒေတွာ၊ ထား၍။ ဘန္တေ၊ ရား။ ပိဝထ၊ သုံးဆောင်တော်မူကုန်လော့။ ကွတိ အာဟ၊ ဤသို့လျှောက်၏။နာဂရာဇာပိ၊ သည်လည်း။ပစ္ဆတော ပစ္ဆတော၊ နောက်မှ နောက်မှ။ အာဂန္တွာ၊ လိုက်လာ၍။ ဘန္တေ အနုရုဒ္ဓ၊ အရှင်ဘုရား အနုရုဒ္ဓါ။ သာမဏေရော၊ သည်။ မဟာ၊ ဘဝည့်တော်သည်။ အဒိန္နမေဝ၊ မလှူသည်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ ပါနီယံ၊ ကို။ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။အာဂ၊ တောင်းလာ၏။မာပိဝိတ္ထ၊ သုံးဆောင်ကြောက်မပြုလင့်။ကွတိ အာဟ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ သာမဏေရ၊ ဏေ၊ ဧဝံကိုရဲ့၊ ဤတို့ နဂါးလျှောက်ချက်မှန်သလော။ ကွတိ၊ ဤသို့မေး၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ပိဝထ၊ သောက်တော်ပါကုန်။ ကွမိနာ

ဤနဂါးမင်းသည်။ ဒိန္နံ၊ လူအပ်သော။ ပါနီယံ၊ ကို။ မေ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ အာဟာရံ၊ ဆောင်ခဲ့အပ်၏။ ဣတိ အာဟ၊ ၏။ ထေရော၊ အနုရုဒ္ဓါမထေရ်သည်။ ခီဏာသဝ သာမဏေရသာ၊ ရဟန္တာဖြစ်သော သာမဏေအား။ မုသာကထနံ နာမ၊ မုသားဆိုခြင်းမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ ဥ တွာ၊ ဤသို့သိ၍။ ပါနီယံ၊ ကို။ ပိဝိ၊ သုံးဆောင်တော်မူပြီ။ တံခဏညေဝ၊ ထိုခဏ၌သာ လျှင်။ အဃ၊ ထိုအနုရုဒ္ဓါမထေရ်အား။ အာဗာဓော၊ အနာသည်။ ပဋိ-ပဿမ္ဘိ၊ ငြိမ်း၏။ နာဂေါ၊ နဂါးမင်းသည်။ ပုန၊ တဖန်။ ထေရံ၊ ကို။ အာဟ၊ လျှောက်၏။ ဘန္တေ၊ ရှင်း။ သာမဏေရေန၊ သာမဏေသည်။ သမ္ဘဒ္ဒေ-ဂဏာ၊ အလုံးစုံသောနတ်အပေါင်းကို။ သန္ဓပါတေတွာ၊ ၍။ မ၊ ကို။ လဒ္ဓါဝိ-တော၊ ရှက်စေအပ်၏။ အဟံ၊ သည်။ အယ၊ ထိုသာမဏေ၏။ ဟဒယံ ဝါ၊ နှလုံးကိုမူလည်း။ ဖာလေဿာမိ၊ ခွဲအံ့။ ပါဒေ ဝါ၊ ခြေတို့ကိုမူလည်း။ ဂဟေတွာ၊ ၍။ ပါရေ ဂင်္ဂါယံ၊ ဂင်္ဂါတဖက်သို့။ နံ၊ ထိုသာမဏေကို။ ခိပိဿာမိ၊ ပစ်အံ့။ ဣတိ၊ ထို့ကြောင့် လိုက်၏ဟု လျှောက်၏။ မဟာရာဇ၊ မြတ်သော နဂါးမင်း။ သာမဏေရော၊ သည်။ မဟာနုဘာဝေ ဝါ၊ ကြီးမြတ်သောအာနုဘော်ရှိ၏။ တုမှေ၊ သင်တို့သည်။ သာမဏေရေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ သင်္ဂါမေတုံ၊ စစ်ဆိုးခြင်းငှာ။ နာသက္ခိဿထ၊ မဂတ်နိုင်ကုန်လတ္တံ့။ နံ၊ ထိုသာမဏေကို။ ခမာပေတွာ၊ သည်းခံစေ၍။ ဂစ္ဆထ၊ သွားကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ သော၊ နဂါးမင်းသည်။ သယံပိ၊ ကိုယ်တိုင်လည်း။ သာမဏေရဿ၊ ၏။ အာနုဘာဝံ၊ တန်ခိုးအာနုဘော်ကို။ ဇာနာ-တိယေဝ၊ သိသည်သာလျှင်တည်း။ လဒ္ဓါယပန၊ ရှက်နိုးရှိကား။ အနု-ဗန္ဓိတွာ၊ လိုက်၍။ အာဂတော၊ လျှောက်လာ၏။ အထ၊ ၌။ ထေရဿ၊ အနုရုဒ္ဓါထေရ်၏။ ဝုစနေန၊ စကားဖြင့်။ နံ၊ ထိုသာမဏေကို။ ခမာပေတွာ၊ ကန်တော့၍။ တေန၊ ထိုသုမနသာမဏေနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ မိတ္တသန္ထဝံ၊ အဆွေခင်ပွန်းဖွဲ့ခြင်းကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ဣဘော ပဋ္ဌာယ၊ ဤနှမ်းစ၍။ အနောတတ္တဒဟကေန၊ အနောတတ်အိုင်ရေဖြင့်။ အဒ္ဓတ္ထ ဃတိ၊ အလိုရှိခဲ့သော်။ ဟုမ္ဗာဇျ၊ အရှင်ဘုရားတို့၏။ အာဂမနကိစ္စံ၊ လာခြင်းကိစ္စသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ မယံ၊ အား။ ပဟိဏေယျာထ၊ ဧခိုင်းပါကုန်လော့။ အဟမေဝ၊ သည်သာလျှင်။ အာဟရိတွာ၊ ဆောင်၍။ ဒဿာမိတိ၊ လူပါအုံ့ဟု။ ဝတွာ၊ ဆိုမ်။ ပက္ကာမိ၊ ပဲ၏။

ထေရော်ပိ၊ သည်လည်း။ သာမဏေရံ၊ ကို။ အာဒါယ၊ ခေါ်၍။ ပါယာသိ၊ ကြွသွား၏။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ထေရဿ၊ အနုရုဒ္ဓါ၏။ အာ-

ဂမနဘာဝံ၊ လာလတ္တံ့သော အဖြစ်ကို။ ဥတ္တ၊ သိ၍၊ မိဂါရမာတု-ပါသာဒေ၊ မိဂါရ အမိ၏ပြာသာဒ်၌။ ထေရ ၊ အနုရုဒ္ဓါ၏။ အာဂုမန်၊ လာခြင်းကို။ သြလောကေန္တော၊ ကြည့်လျက်။ ဒိသိဒ်၊ နေတော်ဖူး၏။ ဘိက္ခုပိ၊ တို့သည်လည်း။ အာဂစ္ဆန္တ၊ ကြွလာသော။ ထေရံ၊ ရှင်အနုရုဒ္ဓါ မထေရ်ကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ ပဋိဂ္ဂဏှာ၊ ခရီးဦးကြိုဆို၍။ ပတ္တစီဝရုံ၊ သပိတ်သင်္ကန်းကို။ ပဋိဂ္ဂဟေသုံ၊ လှမ်းယူကုန်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ကေစ္စေ၊ အချို့ကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။ သာမဏေရံ၊ကို။ သံသေဝိ၊ ဦးခေါင်း၌ လည်းကောင်း။ ကဏ္ဌေသု၊ နားရွက်တို့၌ လည်းကောင်း။ ဗာဟာယံပ၊ လက်မောင်း၌ လည်းကောင်း။ ဂဟေတွာ၊ ဆွဲ၍။ သဠာလေတွာ၊ လှုပ်လျက်။ စုဠကနိဋ္ဌ၊ ညီထွေးဖြစ်သော။ သာမဏေရ၊ သာမဏေ။ ကိံ၊ အသို့နည်း။ ဥဋ္ဌဟိတေ၊ ဆန့်ကျင်ခြင်းသည်။ နအသိ၊ မဖြစ်သလော၊ ဣတိအာဟံသု၊ ဤသို့ဆို၍ ကန့်ဆယ်ကုန်၏။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့၏။ ကိရိယံ၊ အမှုအရာကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ ဣမေသံ ဘိက္ခူနံ၊ ဤရဟန်းတို့၏။ကမ္မံ၊ အမှုသည်။သာရိယံ၊ တေ၊ ဝန်လေးစွာတကား။ အာသံ၊ ဖြစ်ကား။ ဗြဟ္မောဝါ၊ ဗြဟ္မာ။ ဒိဝါ၊ လည်၌။ ဂဏ္ဍိန္ဒာ၊ ကိုင်ဆွဲကုန်သကဲ့သို့။သာမဏေရံ၊ ကို။ဂဏှန္တိ၊ ကိုင်ဆွဲကုန်၏။ အယ၊ ထိုသာမဏေ၏။ အနုဘာ၊ ဝေ၊ အာနုဘော်ကို။ နဇာနန္တိ၊ မသိကုန်။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ မယာ၊ သည်။ သုမနသာမဏေရဿ၊ ၏။ ဂုဏ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို။ ပါကဋံ၊ ထင်ရှားစွာ။ ကာတုံ၊ ဌာ၊ ဝဋ္ဋတိ၊ သင့်၏။ ကွတိ၊ ဤသို့ကြံတော်မူ၏။ ထေရောပိ၊ အနုရုဒ္ဓါ မထေရ်သည်လည်း။ အာဂန္ဒာ၊ လာ၍။ သတ္ထာရံ၊ ကို။ ဝန္ဒိတွာ၊ ၍။ နိသိဒိ၊ ၏။ သတ္ထာ၊ သည်။ တေန၊ ထိုအနုရုဒ္ဓါနှင့်။ သဒ္ဓိံ။ တကွ။ ပဋိသန္ထာရံ ကတွာ၊ စေ့ငင်ခြင်းကိုပြု၍။ အာနန္ဒတ္ထေရံ၊ ကို။ အာ-မန္တေသိ၊ ခေါ်တော်မူ၏။ အာနန္ဒ၊ နန္ဒာ၊ အနောတတ္တဒဂေ၊ အနောတတ်ရေဖြင့်။ ပါဒေ၊ ခြေတို့ကို။ ဓောတုကာမော၊ ဆေးလိုသည်။ အမှိ၊ ဖြစ်၏။ သာမဏေရာနံ၊ တို့အား။ ဌပေ။ အိုးကို။ ဒတွာ။ ဖေး၍။ ပါနီယံ၊ ရေကို အာဟရ ပေသိ၊ ဆောင်စေလော့။ ကွတိ၊ ဤသို့အာနန္ဒာကို မိန့်တော်မူ၏။ ထေရောပိ။ အာနန္ဒာ မထေရ်သည်လည်း။ ဝိဟာရေ၊ ကျောင်း၌။ ပဋ္ဌ-မတ္ထာ ဝနိသာမဏေရသဟာနိ၊ ငါးရာကုန်သော သာမဏေတို့ကို။ သန္ဓိ ပါတေ-သိ၊ စည်းဝေးစေ၏။ တေသု၊ ထိုငါးရာသော သာမဏေတို့တွင်။ သုမန-သာမဏေရော၊ သည်။ သဗ္ဗနဝကော၊ အလုံးစုံအောက်ဝယ်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ထေရော၊ အာနန္ဒာမထေရ်သည်။ သဗ္ဗမဟာလတ္ထံ၊ အလုံးစုံသော

သာမဏေထက် အကြီးဖြစ်သော။ သာမဏေရဲ့ ကို။ အာဟ၊ ဆိုမ်။ သာမဏေရ၊ ဏေ၊ သတ္ထာ၊ သည်။အနောတတ္တဒဟ ဥဒကေန၊ဖြင့်။ပါဒေ၊ ခြေတို့ကို။ ဓောဝိတုကာမော၊ ဆေးလိုသည်။ အမှိ၊ဖြစ်မ်။ ဃဋ်ုအိုးကို၊ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ဂန္ဓာ၊ သွားမ်။ ပါနီယံ၊ ရေကို။ အာဟာရ၊ဆောင်ချေ လော့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆိုမ်။ သော၊ ထိုသာမဏေကြီးသည်။ဘန္တေ၊ ရှုး။ နု သက္ကောမိ၊ မစွမ်းနိုင်။ဣတိ၊ဤသို့။ နဣစ္ဆိ၊အနောတတ်အိုင်ရေကို ဆောင်ခြင်းငှာ အလိုမရှိသဖြင့် လျှောက်မ်။ ယောရော၊အာနုဘာဝကေရ်ရ် သည်။ သေသဝိ၊ ကြွင်းသောသာမဏေတို့ကိုလည်း။ ပဋိပါဋိယာ၊ အစဉ် အတိုင်း။ ပုစ္ဆိ၊ မ်။ တေပိ၊ ထိုသာမဏေတို့သည်လည်း။တယော၊ ထိုရှေး သာမဏေကြီးအတူသာလျှင်။ ပဋိကွိပိ ံသု၊ ပယ်ကုန်မ်။ ပန၊ စောဒနာ သောခနာကို ထုတ်၍ ဆိုဦးအုံ့။ဣဒ်ာ၊ဤသာမဏေအစည်းအဝေး၌။ခီဏာ– သဝ သာမဏေရာ၊ ရဟန္တာဖြစ်သော သာမဏေတို့သည်။နတ္ထိက ံ ပန၊မရှိ ကုန်သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုပြီးအုံ့၊ အတ္ထိ၊ ရှိမ်။ ပန၊ ထိုသို့ပင်ရှိသော် လည်း။ တေ၊ ထိုသာမဏေတို့သည်။အယံမာ,လာပုဠ္ဠော၊ဤအစည်းအဝေး ဟု ဆိုအပ်သော ပန်းထုပ်ကို။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏ အကျိုးငှာ။ နဗဟွေ၊ ဖွဲ့တော်မမူ။ သုမနသာမဏေရသော၊ သုမနသာမဏေ၏ အကျိုးငှာသာ လျှင်။ ဗဟွေ၊ ဖွဲ့အပ်မ်။ ဣတိတသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။နဣစ္ဆိ ံသု၊အနောတတ် အိုင်ရေကို ဆောင်ခြင်းငှာ အလိုမရှိကုန်။ ပုထုဇ္ဇနာပန၊ တို့သည်ကား။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ အသမတ္ထသော၊ မစွမ်းနိုင်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် သာလျှင်။ နဣစ္ဆိ ံသု၊ အလိုမရှိကုန်။ ပရိယောသာနေပန၊ အဆုံး၌ကား။ သုမနသ၊ သုမနသာမဏေ၏။ ဝါရေ၊ အလှည့်သည်။ သမ္ဘော၊ ရောက် သည်ရှိသော်။သာမဏေရ၊ သာမဏေ။ သတ္ထာ၊ သည်။ အ နောတတ္တဒဟ– ဥဒကေန၊ အနောတတ်အိုင်ရေဖြင့်။ပါဒေ၊ ခြေတို့ကို။ ဓောဝိတုကာမော၊ ဆေးတော်မူလို၏။ကုဋ္ဌ ံ၊အိုးကို။အာဒါယ၊ ယူ၍။ ဥဒကံ၊ ရေကို။အာဟရ၊ ဆောင်ခဲ့လော့။ ဣတိအာဟာ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူသတတ်။ သော၊ ထို သုမနသာမဏေသည်။သတ္ထာရံ၊ သည်။ အာဟရာပေန္တော၊ ဆောင်တော်မူလို သည်ရှိသော်။ အာဟရိဿာမိတိ၊ ဆောင်ယူအုံ့ဟူ၍။ သတ္ထာရံ၊ ကို။ ဝန္ဒိတ္ဝာ၊ ရှိခိုး၍။ ဘန္တေ၊ ရှုး။အနောတတ္တဒဟတော။အနောတတ်အိုင်မှ။ ကိရ၊ စင်စစ်။ မံ၊ အကျွန်ုပ်ကို။ ဥဒကံ၊ ရေကို။ အာဟာပေထ၊ဆောင်စေ ကုန်သလော။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့လျှောက်မ်။ သုမန၊ သုမနသာမဏေ၊ အာမ၊ ပြောဆောင်စေလို၏။ ဣတိ၊ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ သော၊ထိုသုမန

သောမကောသည်။ ပိသာခါယ၊ ဝိသာခါသည်။ ကာရိတေသု၊ ပြုအပ်ကုန်သော။ ဃနသု ကြီးကောင်ကြီးမသို့၊ တခဲနက်သောရွှေဖြင့် ထုလုပ်အပ်ကုန်သော။ သေနာသနံကုဋေသု၊ ကျောင်းအသုံးအဆောင်ဖြစ်သော အိုးဟိုတွင်။ သင်္ဃိကုဋ္ဌဥဒကဝဏ္ဏနက်၊ ရေအိုးအလုံးခြောက်ဆယ် ဝင်မျှလောက်သော၊ ဟေမ ဟာဝယန္ဒံ၊ အိုးကြီးတလုံးကို။ ဟတ္ထေန၊လက်ဖြင့်။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ မေ၊ ဝါသည်။ ဥက္ခိပိတ္ဝာ၊ထမ်း၍။ အံ့သဏ္ဌေ၊ပခုံးစွန်း၌။ ဌပိတေန၊ ထားအပ်သော။ ဣမိနာ၊ ဤအိုးဖြင့်။ အဇ္ဇေ၊ အလိုသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့နှလုံးသွင်း၍။ သြလမ္ဗကံ၊ တွဲလျားကို။ ကတ္ဝာ၀၊ ကိုင်၍သာ လျှင်။ ဝေဘာသိ၊ ကောင်းကင်သို့။ အဗ္ဘုန္နာ၊ ပျံတက်၍။ ဟိမဝန္တာ-တမုခေ၊ ဟိမဝန္တာသို့ရှေ့ရှု ပဋ္ဌန်၊ ပျံ၏။

နာဂရာဇာ၊ သည်။ သာမဏေရံ၊ ကို။ ဒဿရတောဝ၀၊ အဝေးမှသာလျှင် အာဂစ္ဆန္တံ၊ လာသည်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ပစ္စုန္နာ၊ ခရီးဦးကြိုဆို၍။ ကုဋ္ဌံ၊ အိုးကို။ အံ့သဏ္ဌေ၊ ပခုံးစွန်းဖြင့်။ အာဒါယ၊ ထမ်း၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ကုမ္ဘေ၊အရှင်ဘုရားတို့သည်။ မာဒိသေ ဒါသေ၊ ငါကဲ့သို့သောကျွန်တပည့် နဂါးမင်းသည်။ ဝိဇ္ဇမာနေ၊ ရှိလျက်။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်။ အာဂတေ၊ ကြွလာတိသနည်း။ ဥဒမကန၊ ရေဖြင့်။ အတ္ထေ အလိုသည်။ သတို့၊ ရှိသော်။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ သာသနမတ္တံပိ၊ သတင်းစကားကိုမျှလည်း။ နပဟိဏိထ။မစေကုန်တိသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်ပြီးသည်ရှိသော်။ ကုဋ္ဌေ၊အိုးဖြင့်။ ဥဒကံ၊ ရေကို။ အာဒါယ၊ယူ၍။ သယံ၊ နဂါးမင်းကိုယ်တိုင်၊ ဥက္ခိပိတ္ဝာ၊ ထမ်း၍။ ဘန္တေ၊ ရှင်။ ပုရတောဝ၊ရှေ့မှ။ ဟောထ၊ ကြွပါကုန်လော့ အဟမေဝ၀၊ အကျွန်ုပ်သည်သာလျှင်။ အာဟ-ရိဿာမိ၊ ပို့လိုက်ပါအံ့။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ မဟာရာဇ၊မြတ်သောနဂါးမင်း။ ကုမ္ဘေ၊ သင်နဂါးမင်းတို့သည်။တိဋ္ဌထ၊သည်းခံဦးလော့။ အဟမေဝ၊ ငါ့ကိုယာလျှင်။ သမ္ဘာသမ္ဘုဒ္ဓေန၊ သည်။ အာဏတ္တော၊ စေခိုင်းတော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍။နာဂရာဇာနံ၊ ကို။ နိ၀တ္တာပေတွာ၊ပြန်လည်စေ၍။ ကုဋ္ဌံမှခ၀ဋ္ဌိယံ၊ အိုးအနားရေး၌။ ဟတ္ထေန၊ လက်ဖြင့်။ ဂဟေတွာ၊ ဆွဲ၍။အာကာသေန၊ ကောင်းကင်ခရီးဖြင့်။ အာဂန္တာ၊လာ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုသုမနသာမဏေကို။ သတ္ထာ၊ သည်။ အာဂစ္ဆန္တံ၊ လာသည်ကို။ သြလောကေတွာ၊ ကြည့်၍။ ဘိက္ခု၊ ဘိက္ခုတို့ကို။ အာမန္တေသိ၊ ခေါ်တော်မူ၏။ ဘိက္ခဝေ၀၊ ဘိက္ခုတို့။ သာမဏေရဿ၊ သာမဏေ၏ တင့်တယ်စမ္ဘွယ်ခြင်းကို။ ပဿထ၊ ကြည့်ကြကုန်လော့။ အာကာသေ၊ ကောင်း

ကင်း၌။ ဟံသရာဇာဝိယ၊ ဟသ်ာမင်းကဲ့သို့။ သောဘတိ၊ တင့်တယ်၏။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ သောပိ၊ ထိုသုမနသာမဏေသည်လည်း။ ပါနီယလင်္ကာ၊ ရေအိုးကို။ ဌပေတွာ၊ ခြေတော်ရင်း၌ထား၍။ သတ္ထာရံ၊ ကို။ ဝန္ဒိတွာ၊ ၍။ အဋ္ဌာသိ၊ နေ၏။ အထ၊ ၌။ နံ၊ ထိုသုမနသာမဏေကို။ သတ္ထာ၊ သည်။ အာဟ၊ ၏။ သုမန၊ သုမန။ တွံ၊ သင်သည်။ ကတိဝ-ဿောသိ၊ အဘယ်နှစ်နှစ်ရှိပြီနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူလေ၏။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ သတ္ထာ ဣဿော၊ ခုနစ်နှစ်ရှိသည်။ အမှိ၊ ဖြစ်ပါပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ သုမန၊ သုမနသာမဏေ။ ဟေနဟိ၊ ကား။ အဇ္ဇပဘွာယ၊ ယနေ့ကိုအစပြု၍။ ဘိက္ခုဟောတိ၊ ရဟန်းဖြစ်လော့။ ဣတိ ဝတ္တွာ၊ ဤသို့ ခိန့်တော်မူ၍။ ဒါယဇ္ဇဥပသမ္ပဒံ၊ အမွေဖြစ်သောပဉ္စင်းအဖြစ်ကို။ အဒါသိ၊ ပေးတော်မူ၏။ ဒွေယေဝ သာမဏေရော၊ နှစ်ပါးသောသာမဏေတို့သည် သာလျှင်။ သတ္ထာ ဝဿိကာ၊ ခုနစ်နှစ်ဖြင့်။ ဥပသမ္ပဒံ၊ ပဉ္စင်းအဖြစ်ကို။ လဘိ သုကိရ၊ ရကုန်သတတ်။ အယဉ္စ သုမနော၊ ဤသုမနသာမဏေသည် သည်းကောင်း။ သောပါ ကောစ၊ သောပါကသာမဏေသည်လည်း ခကောင်း။ ဣတိ ဒွေ၊ ဤနှစ်ပါးတို့သည်။ လဘိ သု၊ ရကုန်၏။

ဝေ၊ ဤသို့။ တသ္မိ၊ ထိုသုမနသာမဏေသည်။ ဥပသမ္ပန္နေ၊ ပဉ္စင်းဖြစ် သည်ရှိသော်။ ဓမ္မသဘာယံ၊ ၌။ ကထံ၊ ကို။ သမုဋ္ဌာပေသုံ၊ ကုန်၏။ အာဝုသော၊ တို့။ ဝေရှုပေါဟိနာမ၊ ဤသို့သဘောရှိသည်သာလျှင်ဖြစ် သော။ ဒဟရသ သာမဏေရသ၊ သာမဏေငယ်၏။ အာနုဘာဝေ၊ အာနုဘော်သည်။ အစ္ဆရိယံ ဟောတိ၊ အံ့ဖွယ်သရဲဖြစ်၏။ ဣဒေါ၊ ဤမှ။ ပဋ္ဌာ၊ ရှေး၌။ နော၊ ငါတို့အား။ ဝေရှုပေါ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ အာနုဘာဝေ၊ အာနုဘော်ကို။ နဒိဋ္ဌပုဗ္ဗော၊ မမြင်စဘူး။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောဟောကုန်၏။ သတ္ထာ၊ သည်။ အာဝဇ္ဇန္တာ၊ ကြွတော်မူလာ၍။ ဘိက္ခဝေ၊ ကို။ ဟေဟိ၊ ၌။ ကာယကထာ၊ ဖြင့်။ သန္ဓိသိဿာ၊ ကုန်သည်။ အတ္ထနု၊ ဖြစ် ကုန်သနည်း။ ဣတိ ပုစ္ဆိတွာ၊ ဤသို့မေးတော်မူသော်ကြောင့်။ ဣမာယနာ ဟတိ၊ ဤမည်သော စကားကြောင့်တည်းဟု။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ ဘိက္ခဝေ၊ ။ ဓမ္မသာသံ၊ ငါ၏ဘုရားသာသနာ၌။ ဟေရော ပိ၊ အငယ်ဖြစ်သော်လည်း။ သမ္ဘာဝဝုဋ္ဌိ ဥပ္ပန္နော၊ ကောင်းစွာကျင့်သည်ဖြစ်အံ့။ ဝေရှုပေါ၊ သော်၊ မဟတ္တိ၊ ဝည်းစိမ်ချမ်းသာကို။ လဘတိ ယေဝ၊ ရသည်သာလျှင်တည်း။ ဣဝတ္တွာ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေန္တော၊ ဟောတော်မူလို ကြောင်းစွာဘုရားသည်။ ဣမံ ဂါထံ၊ ကို။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။

(၃၀၂) တိက္ခဝေ၊ ဟိ။ ဒဟရော၊ အဝယ်ဖြစ်သော။ ယောတိက္ခု၊ သည်။ ဗုဒ္ဓသာသနေ၊ ဘိုး။ဟဝေ၊စင်စစ်အားဖြင့်၊ယုဇ္ဇတိ၊ ဂဟမ္မဌာန်းစီးဖြန့်ခြင်း စသောအမှု၌ လုံ့လပြု၏။ သောတိက္ခု၊ သည်။ အဇ္ဇာ၊ တိမ်တိုက်မှ။ မုဏ္ဍော၊ လွတ်သော။ စန္ဒိမာဝ၊ လမင်းကဲ့သို့၊ အတ္ထနော၊ မိမိ၏။ အရ-ဟတ္တ မဂ္ဂညာဏေန၊ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်ဖြင့်။ဣမံ လောကံ ဤခန္ဓာစသော လောကကို။ ပဘာသေတိ၊ ထွန်းလင်းစေ၏။ အာတိအာဟ၊ ၏။

တတ္ထ၊ ဘိုး။ ယုဇ္ဇတိတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဃဋ္ဋတိ ဝါယမတိ၊ လုံ့လပြု၏။ ပဘာသေတီတိ၊ ဟူသည်ကား။ သောတိက္ခု၊ သည်။ အတ္ထနော၊ မိမိ၏။ အရဟတ္တမဂ္ဂညာဏေန၊ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်ဖြင့်၊ အဇ္ဇာဒီဟိ၊ တိမ်တိုက်စသည် တို့မှ။ မုဏ္ဍော၊ လွတ်သော။ စန္ဒိမာဝိယ၊ လမင်းကဲ့သို့။ လောကံ ခန္ဓာဒိ-ဘေဒံ လောကံ၊ ခန္ဓာစသည် အပြားရှိသော လောကကို။ ဩဘာသေတိ၊ ထွန်းလင်းစေ၏။ ကောလောကံ၊ တပြိုင်နက်သော အလင်းကို။ကရောတိ၊ ပြု၏။ ဣတိအတ္ထော၊ ဤကားအနက်တည်း။ ဒေသနာဝသာနေ၊ ဘုန်း။ဗဟု၊ တို့သည်။ သောတာပတ္တိဖလာဒီနိ၊ ဖိုလ်စသည်တို့သို့။ ပါပုဏိ သို့ကုန်၏။

ဒ္ဓါဒသမံ၊ သော။ ယုမနသာမဏေရဝတ္ထု၊ ဝတ္ထုသည်။
ဣတိသမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

ဘိက္ခုဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ၊ ဘိက္ခုစက်အဖွင့်သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးပြီ။
ပဌမဝိသတိမော၊ နှစ်ဆယ်၁ငါးခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်း ဖြစ်သော
ဗဟုဝိ ဝဂ်သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးပြီ။

*

၂၆—ဗြာဟ္မဏဝဂ္ဂ

၁-ပဌာဒဗဟုလဗြာဟ္မဏ ဝတ္ထု

ဘဆယ်နှစ်စတ္ထုတို့ဖြင့် မှတ်အပ်သော ဘိက္ခုဝဂ်၌ ဟောရာ ဖြစ်သော ဂါထာတို့၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုပြီး၍ ဝတ္ထုလေးဆယ် တို့ဖြင့် မှတ်အပ်သော ဗြာဟ္မဏဝဂ်၌ ဟောရာ ဖြစ်သော ဂါထာ တို့၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုလိုသော အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသ ဆရာသည် ဆိန္နသောတန္တိ စသော ပါဠိကို မိန့်သတည်း။

ဆိုန္ဒသောတန္တိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ဆိန္ဒ သောတံ စသော ဤတရားဟော ခြင်းကို။ သတ္ထာ၊ သည်။ ဇေတဝနေ၊ ၌။ ဝိဟရန္တော၊ စည်။ ပသာဒဗဟုလံ၊ များသောကြည်ညိုခြင်းရှိသော။ ဗြာဟ္မဏံ၊ ပုဏ္ဏားကို။ အာရဗ္ဘ၊ ၍။ ကထေသိ၊ ၏။

ကိရ၊ ဟောသည်ကို အကျယ်ခဲ့ဦးအုံ။ သော ဗြာဟ္မဏော၊ ထိုပုဏ္ဏား သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဓမ္မဒေသနံ၊ တရားဟောခြင်းကို၊ သုတ္တာ၊ ၍။ ပသန္နဝိတ္တော၊ ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဂေဟေ၊ အိမ်၌။ သောဠသမတ္တာနံ ဘိက္ခူနံ၊ တကျိပ်ခြောက်ယောက်အတိုင်းအရှည် ရှိကုန်သော ရဟန်းတို့အား။ နိစ္စဘတ္တံ၊ အမြဲဆွမ်းထပ်ကျွေးခြင်းကို။ ပဋ္ဌ-ပေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍။ ဘိက္ခူနံ၊ ရဟန်းတို့၏။ အာဂတာဝေလာယ၊ ကြွလာ သောအခါ၌။ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ဘောန္တော၊ အရှင်ဖြစ် ကုန်သော။ အရဟန္တော၊ ရဟန္တာတို့သည်။ အာဂစ္ဆန္တု၊ ကြွပါကုန်လော့။ ဘောန္တော၊ အရှင်ဖြစ်ကုန်သော။ အရဟန္တော၊ ရဟန္တာတို့သည်။ နိသီ-ဒန္တု၊ ထိုင်ပါကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ယံ ကိဉ္စိ၊ အလုံးစုံကို။ ဝဒန္တော၊ ဆိုသည်ရှိသော်။ အရဟန္တဝါဒပဋိသံယုတ္တမေဝ၊ ရဟန္တာဟု ခေါ်ဝေါ် ခြင်းနှင့် စပ်ယှဉ်သော စကားကိုသာလျှင်။ ဝဒတိ၊ ဆို၏။ တေသု၊ ထို ရဟန်းအပေါင်းတို့တွင်။ ပုထုဇ္ဇနာ၊ ပုထုဇဉ်ရဟန်းတို့သည်။ အယံ၊ ဤပုဏ္ဏား သည်။ အမှေသု၊ ငါတို့၌။ အရဟန္တသညီဟိ၊ ရဟန္တာမှတ်ခဲ့ပြီ ဟူ၍။ စိန္တယိ သု၊ ကြံကုန်၏။ ခီဏာသဝါ၊ ရဟန္တာတို့သည်။ အယံ၊ ဤပုဏ္ဏား သည်။ နော၊ ငါတို့ကို။ ခီဏာသဝဘावံ၊ ရဟန်းအဖြစ်ကို။ ဇာနာတိ၊ သိ၏။ ဣတိ၊ ဤ-ကြံ၏။ စေသန္တော၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်။ သဗ္ဗေ။ အလုံး စုံကုန်သော။ တေပိ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်လည်း။ ကုက္ကုစ္စာယန္တာ၊ အလို့လို့ ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ တဿ၊ ထိုပုဏ္ဏား၏။ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့။ နာဂမိ သု၊ မသွား မကြွတဲ့ နေကုန်၏။ သော၊ ထိုပုဏ္ဏားသည်။ ဒုက္ခီ ဒုမ္မနော၊ နှလုံးဆင်းရဲ လျက်။ ကိံ နု ခေါ၊ အဘယ်ကြောင့်။ အယျာ၊ အရှင်တို့သည်။ နာဂစ္ဆန္တိ၊ မကြွတဲ့နေလေကုန်ဘိသနည်းဟု။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။ ဂန္တွာ၊ ၍။ သတ္ထာရံ၊ ကို။ ဝန္ဒိတ္ဝာ၊ ၍။ ဘဝန္တံ၊ ကို။ အာရောစေသိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ သည်။ ဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ အာမန္တေတ္ဝာ၊ ခေါ်တော်မူ၍။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တေ၊ ဤသို့ မသွား ခြင်းသည်။ ကိံ၊ အဘယ်အကြောင်းရှိသနည်း။ ကုက္ကုစ္စာယန္တာ၊ ဤသို့မေး တော်မူသောကြောင့်။ ဘေတေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ ကသ္မာ အတ္ထေ၊ ထို အကြောင်းကို။ အာရောစိတေ။ ကြားသည်ရှိသော်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တုမှ-

သင်တို့သည်။ အာရဟန္တာဝဒံ၊ ရဟန္တာဟုခေါ်ဝေါ်ခြင်းကို။ သာဒီယထ၊ သာယာကုန်သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား၊ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်။ နု သာဒီယာမ၊ မသာယာပါကုန်။ ဣတိ၊ဤသို့ လျှောက်ကုန်၏။ ဧဝံသန္တေ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော။ မနုဿာနံ၊ လူတို့၏။ စေ၊ ဤသို့ခေါ်ဝေါ်ခြင်းသည်။ ပသာဒသည်၊ ကြည်ညိုခြင်း ဆိုခြင်းသာ တည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပသာဒဘည်း၊ ကြည်ညိုခြင်းကြောင့်။ အနာ-ပတ္တိ၊ အာပတ်မသင့်။ အဝိစ ခေါပန၊ စင်စစ်အားဖြင့်ကား။ပြာဟ္မဏသ ပုဏ္ဏားအား။ အရဟန္တတော သ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့၌။ အဓိမတ္တံပေမံ၊အလွန် ချစ်ခြင်းရှိ၏။ တသ္မာ၊ထို့ကြောင့်။ တုမှေသံပိ၊ သင်တို့သည်လည်း။တဏှာ-သောဟံ၊ တဏှာဟူသောအယဉ်ကို။ ဆေတ္တာ၊ ဖြတ်၍။ အရဟတ္တမေဝ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့သာလျှင်။ပတ္တုံ၊ ရောက်ခြင်းငှာ။ယုတ္တံ၊သင့်၏။ဣတိ ဝတ္ဘာ၊ ၍။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေန္တာ၊ ဟောတော်မူလိုသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣမံ ဂါထံ၊ ကို။ အာဟ၊၏။

(ခုဝဝ) ပြာဟ္မဏ၊ အပပြုပြီးသော မကောင်းမှုရှိသောသူ။ တုံ၊ သင်သည်။ ပရဏ္ဏမဉ္ဇာဏ်နှင့်ယှဉ်သော ဝိရိယဖြင့်လုံ့လပြု၍။ သောတံ၊တဏှာ ဟူသောအယဉ်ကို။ ဆိန္ဒ၊ ဖြတ်လော့။ ဘာမေ၊ နှစ်ပါးသောကာမတို့ကို။ ပနုဒ။ ထုတ်လော့။ ပြာဟ္မဏ၊ ရဟန်း။ တုံ၊ သင်သည်။ သခ်ါရာနံ၊သခ်ါရ တို့၏။ မယံ၊ ကုန်ခြင်းကို။ ဥ တွာ၊ သိ၍။ အက်တညု၊ တစ်စုံတစ်ခုသော အကြောင်းတရားသည် မပြုအပ်သော နိဗ္ဗာန်ကို သိသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဟောတော်မူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ပရဏ္ဏမာတိတိ၊ကား။တဏှာသောတံနာမ၊တဏှာ အယဉ်မည်သည်ကို။ အမ္မမတ္ထကေန၊ အနည်းငယ်သော။ ဝါယာမေန၊ လုံ့လဖြင့်။ ဆိန္ဒိတုံ၊ ဖြတ်ခြင်းငှာ။ ယသ္မာ၊ အကြောင်းကြောင့်။ နသက္ကာ၊ မတတ်နိုင်။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ဉာဏသမ္ပယုတ္တေန၊ဉာဏနှင့်ယှဉ်သော။ မဟန္တေန ပရက္ကမေန၊ ကြီးမြတ်သောလုံ့လဖြင့်။ ပရက္ကမိတ္တာ၊လုံ့လပြု၍၊ သောတံ၊ တဏှာဟူသော အယဉ်ကို။ ဆိန္ဒ၊ ဖြတ်လော့။ ဥဘောပိကာမေ၊ နှစ်ပါးသောကာမတို့ကိုလည်း။ ပနုဒိတ္ဝာ၊ ထုတ်လော့။ ပြဟ္မာဂတော-တေ၊ ပြာဟ္မဏဟူသော ဤသဒ္ဒါသည်။ ခီဏာသဝါနံ၊ ရဟန္တာတို့ကို၊ အာလပနံ၊ ခေါ်ဝေါ်သော အာလုပ်တည်း။ သခ်ါရာနန္တ၊ကား။ ပဋ္ဌန-ခန္ဓာနံ၊ ခယံ၊ ကုန်ခြင်းကို။ ဇာနိတ္ဝာ၊ သိ၍။ အက်တညု၊ တိ၊ ကား။ ဧဝံသန္တေ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်။ တုံ၊ သင်သည်။ သုဝဏ္ဏာဒီသု၊ ရွှေ

စသည်တို့တွင်။ ကေနစိ၊ ဟစ်စုံဟစ်ခုဖြင့်။ အကတဿ၊ မပြုပြင်အပ်သော။ နိဗ္ဗာနဿ၊ နိဗ္ဗာန်ကို။ ဇာနနတော၊ သိခြင်းကြောင့်။ အကတညူ နာမ၊ အကတညူမည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

ဒေသနာဝသာနေ၊ ၌။ ဗဟူ၊ တို့သည်။ သောတာပတ္တိဖလာဒီနိ၊ စသည်တို့သို့။ ပါပုဏိ ံသု၊ ကုန်၏။ ဣတိပရိသမာနံ၊ နှစ်ဆယ့်ခြောက်ခုတို့၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော ဗြာဟ္မဏာဝဂ်၌ ရှေးဦးစွာသောပသာဒဟုလ ဗြာဟ္မဏဝတ္ထု၏ ပြီးခြင်းကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏။

ပဌမံ။ သော။ ပသာဒဟုလဗြာဟ္မဏဝတ္ထု၊ တည်း။

*

၂၆–ဗြာဟ္မဏဝဂ္ဂ၊ ၂–သမ္ဗဟုလဘိက္ခုဝတ္ထု

ပဿာဒဟုသဗြာဟ္မဏဝတ္ထု၌ ဟောရာဂါထာတို့၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုပြီး၍ သမ္ဗဟုလဘိက္ခုဝတ္ထု၌ ဟောရာဂါထာတို့၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုလိုသော အရှင်ဝုဒ္ဓယောသဆရာသည် ယဒါဒ္ဓ-ယေသု စသောပါဠိကို မိန့်သတည်း။

ယဒါဒ္ဓယေသုတိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ယဒါ ဒ္ဓယေသုစသော ဤတရား ဟောခြင်းကို။ သတ္ထာ၊ သည်။ ဇေတဝနေ၊ ၌။ ဝိဟရန္တော၊ လျက်။ သမ္ဗဟုလေဘိက္ခူ၊ များစွာကုန်သောရဟန်းတို့ကို။ အာရဗ္ဘ၊ ၍။ ကတေသိ၊ ၏။

ဘိ၊ သိုစကားသင့်စွ။ ဧကဒိဝသံ၊ တစ်နေ့သ၌။ တိ ံသမဟ္ဘာ၊ သုံးကျိပ်အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော၊ ဒိသဝါသိကာ၊ အရပ်ရှစ်မျက်နှာ၌ နေကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့သည်။ အာဂန္တွာ၊ လာ၍၊ သတ္ထာရံ၊ ကို။ ဝန္ဒိတ္တာ၊ ၍။ နိသိဒိ ံသု၊ နေကုန်၏။ သာရိပုတ္တရော၊ သည်။ တေသံ၊ ထို ရဟန်းတို့၏။ အရဟတ္တဿ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၏။ ဥပနိဿယံ၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ သတ္ထာရံ၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိတ္တာ၊ ကပ်၍။ ဌိတောဝ၊ ရပ်လျက်လျှင်။ ဣမံ ဟဒ္ဒံ၊ ဤပြဿနာကို။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဒွေဓမ္မာတိ၊ နှစ်ပါးသောတရားတို့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ အသ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုသာရိပုတ္တရာကို။ သတ္ထာ၊ သည်။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ။ သမထဝိပဿနာ၊ သမထ,ဝိပဿနာတို့ကို။ ဒွေဓမ္မာတိ၊ ဒွေဓမ္မာဟု၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။ ဣတိ ဝတ္တာ၊ ၍။ ဣမံ ဂါထံ၊ ကို။ အာဟ၊ ၏။

(၃၀၄) သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ။ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌။ ဗြာဟ္မ-ဏော၊ အုပ်ပြုအပ်ပြီးသော မကောင်းမှုရှိသော ရဟန္တာသည်။ ဒွေယသ-ဓမ္မေသု၊ နှစ်ပါးအပြားရှိကုန်သော သမထ, ဝိပဿနာတရားတို့၌။ ပါရဂူ အပြီးသို့ရောက်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဇာနတော၊ သိသော။ အဿ၊ ထိုရဟန္တာအား။ သဗ္ဗေ သံယောဂါ၊ အလုံးစုံသော သံယောဇဉ်တို့သည်။ အတ္ထံ၊ ချုပ်ခြင်းသို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဟော၏။

တတ္ထ၊ ၌။ ယဒါတိ၊ ကား။ ယသ္မိं ကာလေ၊ အကြင်အခါ၌။ ဒ္ဝိဒါ၊ နှစ်ပါအပြားအားဖြင့်။ သမထ ဝိပဿနာ ဓမ္မေသု၊ တို့သည်၊ ဌိတေသု၊ တည်ကုန်သည်ရှိသော်။ အဘိညာပါရုဂါ ဒိဋ္ဌဓမ္မသုခ၊ အဘိညာဥ်ဟူသော ကမ်းတဖက်သို့ ရောက်ခြင်းစသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ အယံ ခဏာသဝေါ၊ ဤရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ပါရဂူ၊ ရောက်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဇာနန္တသ၊ သိသော။ အဿ၊ ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်အား။ ဝန္ဒသို့၊ ဝန္ဒဆင်းရဲ၌။ သံယောဇနသမတ္ထာ၊ ယှဉ်စေခြင်းဌာနစွမ်းနိုင်ကုန်သော။ သဗ္ဗေ ကာမသံယောဂါဒယော၊ အလုံးစုံသော ကာမသံယောဇဉ်အစရှိကုန်သော။ သံယောဂါ၊ တို့သည်၊ အတ္ထံ ပရိက္ခယံ၊ ကုန်ခြင်း, ချုပ်ခြင်းသို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။

ဒေသနာဝသာနေ၊ အဆုံး၌။ သဗ္ဗေပိ။ ကုန်သော။ တေ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ အရဟတ္တေ၊ ဖိုလ်၌။ ပတိဋ္ဌဟိံသု၊ တည်ကုန်၏။ ဣတိ ပရိသမာပနံ၊ ဤနှစ်ဆယ်ခြောက်ခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော ဗြာဟ္မဏဝဂ်၌ နှစ်ခုမြောက်ဖြစ်သော သမ္မဟုလဘိက္ခု ဝတ္ထုပြီးခြင်းကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ။ မှတ်အပ်၏။

ဒုတိယံ၊ သော။ သမ္မဟုလဘိက္ခု ဝတ္ထု၊ တည်း။

*

၂၆-ဗြာဟ္မဏဝဂ္ဂ၊ ၃-မာရ ဝတ္ထု

(သမ္မဟုလဘိက္ခုဝတ္ထုဟု) ဟောရာဂါထာတို့၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုပြီး၍, မာရဝတ္ထုဟု ဟောရာဂါထာ တို့၏။ အတ္ထ ဝဏ္ဏနာကို ပြုလိုသော အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသာ ဆရာသည် ယဿ ပါရိန္တိ စသော ပါဠိကို မိန့်သတည်း။

ယဿ ပါရိန္တိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ယဿ ပါရိန္တိ၊ စသော ဤတရားဟောခြင်းကို။ သတ္ထာ၊ သည်။ ဇေတဝနေ၊ ၌။ ဝိဟရန္တော၊ လျက်။ မာရံ၊ မာရ်နတ်သားကို။ အာရဗ္ဘ၊ ၍။ ကထေသိ၊ ၏။

သော၊ ထိုမာရ်နတ်သားသည်။ ကေသို့ ဒီဝသေ၊ တစ်ခုသောနေ့၌၊ အညတရော ပုရိသောဝိယ၊ အမှတ်မရှိသော ယောက်ကျားကဲ့သို့။ဟုတွေ၊ ဖြစ်၍။ သတ္ထာရံ၊ သို့။ ဥပသက်မိတွေ၊ ကပ်၍။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ပါရံပါရန္တိ၊ ပါရံပါရံဟူ၍။ ဝုစ္စတိ ကိရ၊ ဆိုသတတ်။ ဧတံ ပါရံ နာမ။ ဤပါရမည်သည်။ ကိ အနုံ ခေါ၊ အဘယ်နည်း။ ကတိ၊ ဤသို့ မေး၏။ သတ္ထာ၊ သည်။ အယံ၊ ဤသူသည်။ မာရော၊ မာရ်နတ်သားတည်း။ ကတိ ဝိဒိတွေ၊ ဤသို့ သိ၍။ ပါပိမ၊ မာရ်နတ်ယုတ်။ တဝ၊ သင်အား။ ပါရေနဝါ၊ ပါရဖြင့်လည်းကောင်း။ အပါရေနဝါ၊ အပါရဖြင့်လည်းကောင်း။ ကိं၊ အဘယ် အကျိုးရှိအံ့နည်း၊ ဟိ၊ ထို့စကားသင့်စွ။ တံ၊ ထိုပါရသို့။ ဝိတရာဝေဟိ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ပတ္တေ၊ ရောက်အပ်၏။ ကတိဝတွေ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍။ ကတမံ ဝါ ထံ၊ ကို။ အာဟ၊ ၏။

((၃၇၅) ပါရံဝါ၊ အဋ္ဌတ္တိကာယတနခြောက်ပါးသည်လည်းကောင်း။ အပါရံဝါ၊ ဗာဟိရာယတန ခြောက်ပါးသည်လည်းကောင်း။ ပါရာပါရံ-ဝါ၊ အဋ္ဌတ္တိကာယတန, ဗာဟိရာယတနသည် လည်းကောင်း။ ယသ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်အား။ နိ ဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ။ စိတ္တဒ္ဒုရံ၊ ကိလေသာဟူသော ပူပန်ခြင်းကင်းသော။ ဝိသံယုတ္တံ၊ ကိလေသာတို့နှင့် မယှဉ်သော။ တံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ပြာဟ္မဏံ၊ မကောင်းမှုကို အပယ်ပြုပြီးသောသူဟူ၍။ ပြုမိ၊ ဆို၏။ ကတိ၊ ဤသို့ဟောတော်မူ၏။)

☰ တဿ၊ ၌။ ပါရန္တိ၊ ကား။ အဋ္ဌတ္တိကာနိ ဆ အာယတနာနိ၊ အဋ္ဌတ္ထိက အာယတနခြောက်ပါးတို့တည်း။ အပါရန္တိ၊ ကား။ ဗာဟိရာနိ ဆ အာယ-တနာနိ၊ ဗာဟိရာယတနခြောက်ပါးတို့တည်း၊ ပါရာပါရန္တိ၊ ကား။ တဒု-ဘယံ၊ ထိုနှစ်ပါးစုံတို့တည်း။ နိ ဝိဇ္ဇတီတိ ကား။ ယသ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်အား။ အဟန္တိ ဝါ၊ ဟူ၍ရင်း၊ မမန္တိ ဝါ၊ လို၍ရင်း။ ဂဟဏာတာ ဝေန၊ ယူခြင်းမရှိသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ ဧတံ တဇ္ဇံ ပိ၊ ဤအလုံးစုံသည်လည်း။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ တံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ကိလေသဒရတာနံ၊ ကိလေသာဟူသော ပူပန်ခြင်းတို့၏။ ဝိဂတမေန၊ ကင်းခြင်းကြောင့်။ ဝိတဒ္ဒရံ၊ ပူပန်ခြင်းကင်းသော။ သဗ္ဗကိလေသေဟိ၊ အလုံးစုံသောကိလေသာတို့နှင့်။ ဝိသံယုတ္တံ၊ ယှဉ်ခြင်းမရှိသော။ တံ၊ ထိုသူကို။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ပြာဟ္မဏံ၊ မကောင်းမှုကို အပယ်ပြုပြီးသောသူဟူ၍။ ဝဒါမိ၊ ဆို၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။

ဒေသနာဝသာနေ၊ ၌။ ဗဟူ၊ တို့သည်။ သောတာပတ္တိဖလာဒီနိ၊ ဖိုလ်သည်တို့သို့။ ပါပုဏိံသု၊ ကုန်၏။ ဣတိ ပရိသမာပနံ၊ နှစ်ဆယ်ခြောက်ခုတ်၏

(ခ) ၂၄-ဗြာဟ္မဏဝဂ္ဂ၊ ၆-အညတရဗြာဟ္မဏ ဝတ္ထု ၃၆၉

ပြည့်ခ်ာကြောင်းဖြစ်သော ဗြာဟ္မဏဝဂ်၌ သုံးခုမြောက်ဖြစ်သော မာရဝတ္ထု ပြီးခြင်းကို။ ဒဠ္ဍမ်၊ မှတ်အပ်၏။

ဟတ်ယဲ့ သော။ မာရဝတ္ထု၊ တည်း။

*

၂၆-ဗြာဟ္မဏဝဂ္ဂ၊ ၄-အညတရဗြာဟ္မဏဝတ္ထု

(မာရဝတ္ထု၌ ဟောရာဂါထာတို့၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုပြီး၍ အညတရ ဗြာဟ္မဏဝတ္ထု၌ ဟောရာဂါထာတို့၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုလိုသောအရှင်ဗုဒ္ဓဃောသမဟာသဆရာသည် စျာယိန္ဒိ အစရှိသော ပါဠိကို မိန့်သတည်း။)

စျာယိန္ဒိ ကျွမ် ဓမ္မဒေသနာ၊ စျာယိ စသော ဤ တရားဟောခြင်းကို။ သတ္ထာ၊ သည်။ ဇေတဝနေ၌။ ဝိဟာရန္တော၊ လျက်။ အညတရံ၊ အမှတ်မရှိ သော။ ဗြာဟ္မဏံ၊ ပုဏ္ဏားကို။ အာရဗ္ဘ၊ ၍။ ကထေသိ၊ ၏။

သော၊ ထိုပုဏ္ဏားသည်။ စိန္တေသိကိရ၊ ကြံသတတ်။ သတ္ထာ၊ သည်။ အတ္ထနော၊ မိမိ၏။ သာဝကေ၊ တပည့်တို့ကို။ ဗြာဟ္မဏာတိ၊ ဗြာဟ္မဏဟူ၍။ ဝဒတိ၊ ဆို၏။ အဟဉ္စ၊ ငါသည်လည်း။ ဇာတိဂေါတ္တေန၊ ဇာတ်အနွယ်အားဖြင့်။ ဗြဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်။ အမှိ၊ ဖြစ်၏။ မမ၊ ငါ့ကိုလည်း။ အပိနုခေါ၊ စင်စစ်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝတ္တုံ၊ ဆိုခြင်းငှာ။ ဝဋ္ဋတိ၊ သင့်၏။ ကွတိ၊ ဤသို့ ကြံ၏။ သော၊ ထိုပုဏ္ဏားသည်။ သတ္ထာရံ၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိတ္မာ၊ ကပ်၍။ တမတ္ထံ၊ ကို။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ သတ္ထာ၊ သည်။ အဟံ၊ သည်။ ဇာတိဂေါတ္တ မတ္တေန၊ ဇာတ်အနွယ်မျှဖြင့်။ ဗြာဟ္မဏော၊ ဗြာဟ္မဏဟူ၍။ နဝါဒါမိ၊ မဆို။ ဥတ္တမတ္ထံ၊ မြတ်သောသဘောရှိသော။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ အနုပ္ပတ္တမေဝ၊ အစဉ်ရောက်သောသူကိုသာလျှင်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝဒါမိ၊ ဆို၏။ ကွတိ ဝတ္မာ၊ ၍။ ကွမ်ဂါထံ၊ ကို။ အာဟ၊ ၏။

(ဂါ ၁၇၆) စျာယိ၊ နှစ်ပါးသောစျာန်ဖြင့် ရှလေ့ရှိသော။ ဝိရဇံ၊ ကာမဂုဏ်ဟူသော မြူမရှိထသော။ အာသီနံ၊ တောင်ခြေတစ်ယောက်အထီး တည်းနေလေ့ရှိထသော။ ကတကိစ္စံ၊ ပြုအပ်ပြီးသော တစ်ဆယ့်ခြောက် ပါးသောမဂ်ကိုစွဲရှိသော။ အနာသဝံ၊ အာသဝေါမရှိသော။ ဥတ္တမတ္ထံ၊ မြတ်သောသဘောရှိသော အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ အနုပ္ပတ္တံ၊ အစဉ်ရောက်သော။ တံ၊ ထိုသူကို။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဗြာဟ္မဏ၊ ဗြဟ္မဏဟူ၍။ ဗြူမိ၊ ဆို၏။

တတ္ထ၊ ၌။ စျာယိန္တိ၊ ကား။ဒုဝိဓေဒေန၊ နှစ်ပါးအပြားရှိသောချောနေနေ။ စျာန်ဖြင့်။ စျာယန္တိ၊ ရှုလေ့ရှိထသော။ ကာမရဇေန၊ ကာမဂုဏ်ဟူသော မြူမှု၊ ဝိရဇ ၊ ကင်းသော မြူရှိထသော။ ဝနေ၊ ဝတောဿ။ ကေကံ၊ တယောက်အထီးတည်း။ အာသီနံ၊ နေလေ့ရှိထသော။ စတူဟိမဂ္ဂေဟိ၊ လေးပါးသောမဂ်တို့ဖြင့်။သောဠသန္နံ ကိစ္စာနံ၊ တဆယ့်ခြောက်ပါးသော ကိစ္စတို့ကို။ ကတတ္တာ၊ ပြုအပ်ပြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ကတကိစ္စံ၊ပြုအပ်ပြီးသောကိစ္စရှိထသော။ အာသဝါနံ၊ အာသဝေါတို့၏။ အဘာဝေန၊ မရှိခြင်းကြောင့်။အနာသဝံ၊ အာသဝေါမရှိထသော။ ဥတ္တမတ္ထံ၊မြတ်သော သဘောရှိသော။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ အနုပ္ပတ္တံ၊ ရောက်သော သူကို။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဗြာဟ္မဏံ၊ ဗြာဟ္မဏဟူ၍။ ဝဒါမိ၊ ဆိုအံ့။ ဣတိ အတ္ထော၊ ဤကားအနက်တည်း။

ဒေသနာဝသာနေ၊ ၌။သောဗြာဟ္မဏော၊သည်။ သောတာပတ္တိဖလေ၊ ဖိုလ်၌။ ပတိဋ္ဌဟိ၊ အံ့။ သမ္ပတ္တာနံပိ၊ တို့အားလည်း။ သာဝတ္ထိကာ၊ သော။ ဒေသနာ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်အံ့။ ဣတိပရိသမာပနံ၊ နှစ်ဆယ်ခြောက်ခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော ဗြာဟ္မဏဝဂ်၌ လေးခုမြောက်ဖြစ်သော အညတရဗြာဟ္မဏဝတ္ထု ပြီးခြင်းကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏။

စတုတ္ထံ၊ သော။ အညတရ ဗြာဟ္မဏဝတ္ထု၊ တည်း။

*

၂၆-ဗြာဟ္မဏဝဂ်၊ ၁-အာနန္ဒတ္ထေရ ဝတ္ထု

(အညတရဗြာဟ္မဏစတ္ထု၌ ဟောရာဂါထာတို့၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုပြီး၍ ယခုအခါ အာနန္ဒာမထေရ်ဝတ္ထု၌ ဟောရာဂါထာတို့၏ အတ္ထ ဝဏ္ဏနာကိုပြုလိုသော အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသ ဆရာသည် ဒီဝါတိ စသော ပါဠိကို မိန့်သတည်း။)

ဒီဝါတိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ဒီဝါ စသော ဤတရားဟောခြင်းကို။ သတ္ထာ၊ သည်။ မိဂါရမာတုပါသာဒေ၊ မိဂါရသူဌေး၏ အမိသဖွယ်ဖြစ်သော ဝိသာခါ၏ ပြာသာဒ်၌။ ဝိဟရန္တော၊ လျက်။ အာနန္ဒတ္ထေရံ၊ကို။အာရဗ္ဘ။ ၍။ ကထေသိ၊ ၏။

ပသေနဒိကောသလော၊ ပသေနဒိကောသလမင်းကြီးသည်။ မဟာ-ပဝါရဏာယ၊ သီတင်းကျွတ်လပြည့်နေ့၌။ သဒ္ဓါဘရဏပဋ္ဌိမဏ္ဍိတော

အလုံးစုံသော တန်ဆာတို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်လျက်။ ဂန္ဓမာလာဒီနိ၊နံ့သာ
ပန်း စသည်တို့ကို။ အဒါယ၊ ယူ၍။ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။အဂမာသိကိရ၊
သွားသတတ်။ တသ္မိံ ခဏေ၊ ထိုခဏ၌။ကာဠုဒါယိတ္ထေရော၊ကာဠုဒါယိ
မထေရ်သည်။ စျာနံ၊ စျာန်ကို။ သမာပဇ္ဇိတ္တာ၊ဝင်စား၍။ပရိသပရိယန္တေ၊
ပရိသတ်အစွန်း၌။ နိသိန္နော၊ နေသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ အဿပန
ထိုကာဠုဒါယိမထေရ်၏ကား။ မနာပမေव၊ နှစ်လိုဘွယ်ရှိသည်သာလျှင်
ဖြစ်သော။ သရီရံ၊ ကိုယ်သည်။သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏံ၊ ရွှေအဆင်းနှင့်တူသောအဆင်း
ရှိ၏။ တသ္မိံ ပနခဏေ၊ ထိုခဏ၌။ စန္ဒော၊ လသည်။ ဥဂ္ဂစ္ဆတိ၊ ထွက်၏။
သူရိယော၊ နေသည်။ အတ္ထမေတိ၊ ဝင်၏။ အာနန္ဒတ္ထေရော၊ သည်။
အတ္ထမေန္တသဒ္ဒ၊ ဝင်သော။ သူရိယသဒ္ဒ၊ နေ၏။ သြဘာသံ။ အရောင်ကို
လည်းကောင်း။ ဥဂ္ဂစ္ဆန္တသဒ္ဒ၊ ထွက်သော။ စန္ဒသဒ္ဒ၊ လ၏။ သြဘာသံ၊
အရောင်ကိုလည်းကောင်း။ သြလောကေန္တော၊ ကြည့်လျက်။ ရညော၊
ကောသလမင်းကြီး၏။ သရီရောဘာသံ၊ ကိုယ်အရောင်ကို လည်းကောင်း။
ထေရဿ၊ မဲထရ်၏။ သရီရောဘာသံ၊ ကိုယ်အရောင်ကို လည်းကောင်း။
တသာဝတ္ထဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သရီရောဘာသံ၊ကိုယ်အရောင်ကိုလည်း
ကောင်း။ သြလောကေသိ၊ ကြည့်၏။ တတ္ထ။ ထိုအရောင်အပေါင်းတို့တွင်။
သဗ္ဗောဘာသေ၊ အလုံးစုံသော အရောင်တို့ကို။ အတိက္ကမိတ္တာ၊ လွန်၍။
သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်သာလျှင်။ ဝိရောစတိ၊ တင့်တယ်၏။ထေရော၊
အာနန္ဒာမထေရ်သည်။ သတ္ထာ၊ ကို။ ဝန္ဒိတ္တာ၊၍။ ဘန္တေ၊ရား။အဇ္ဇ၊ယနေ့၊
မမ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ဣမေ သြဘာသေ၊ ဤအရောင်တို့ကို။သြလောကေန္တသဒ္ဒ
ကြည့်စဉ်ပင်လျှင်။ တုမှာကမေव၊အရှင်ဘုရားတို့၏သာလျှင်။သြဘာသော။
အရောင်သည်။ ဝုစ္စတိ၊ နှစ်သက်ဖွယ်ရှိ၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ တုမှာကံ၊
အရှင်ဘုရားတို့၏။ သရီရံ၊ ကိုယ်အရောင်သည်။ သဗ္ဗောဘာသေ၊ အလုံးစုံ
သောအရောင်တို့ကို။ အတိက္ကမိတ္တာ၊ လွန်၍။ ဝိရောစတိ။ တင့်တယ်၏။
ဣတိအာဟ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုအာနန္ဒာကို။
သတ္ထာ၊ သည်။ အာနန္ဒ၊ နန္ဒာ။သူရိယောနာမ၊ နေမင်းမည်သည်ကား။ဒိဝါ
နေ့၌။ဝိစရောတိ၊ တင့်တယ်၏။ စန္ဒော၊ သည်။ရတ္တိ၊ ညဉ့်၌။ဝိရောစတိ၊၏။
ရာဇာ၊ မင်းသည်။ အလက်တကာလေယေဝ၊ တန်ဆာဆင်သော ကာလ၌
သာလျှင်။ ဝိရောစတိ၊ ၏။ ခီဏာသဝေ၊ ရဟန္တာသည်။ ဂဏသင်္ဂဏိကံ၊
အခြေအရွေ့အပေါင်းအဖော်ကို။ ပဟာယ၊ ပယ်၍။ အနေ္တောသမာပတ္တိယံ-
ယေဝ၊ ဈာန်သမာပတ်တို့၏ အတွင်း၌သာလျှင်။ ဝိရောစတိ၊၏။ ဗုဒ္ဓ ပန

ဘုရားတို့သည်ကား။ ရတ္တာမို့၊ ညဉ့်ခ်ိန်လည်းကော်င်း။ ဒိဝါပိ၊ နေ့ခ်ိန်လည်း သည်းကောင်း။ ပဗ္ဗဝိခေန၊ ဝါးပါးအပြားရှိသော။တေဇေန၊ တန်ခိုးဖြင့်။ ဝိရောစန္တိ၊ တင့်တယ်ကုန်၏။ ဣတိဝတ္ထု၊ ၍။ဣမံ ဂါထံ၊ကို။ အာဟ၊၏။

(၃ဂ၂) အာဒိစ္စော၊ နေမင်းသည်။ ဒိဝါ။နေ့ခ်ိန်။တပတိ ၊တင့်တယ်၏။ စန္ဒိမာ၊ လမင်းသည်။ ရတ္တိ ၊ ညဉ့်ခ်ိန်။ အာတာတိ ၊တင့်တယ်၏။ ခတ္တိယော၊ မင်းသည်။ သန္နဒ္ဓေါ၊ အလုံးစုံသော တန်ဆာဖြင့် တန်ဆာဆင်သည်ရှိ သော်။ တပတိ၊ တင့်တယ်၏။ ပြာဟ္မဏော၊ ရဟန္တာသည်။ဈာယီ၊ ဈာန်ဝင်စားသည်ရှိသော်။ တပတိ ၊ တင့်တယ်၏။ အထ၊ ထိုမျှ ။ သဗ္ဗံ၊အလုံးစုံ သော။ အဟောရတ္တိ ၊ နေ့ညဉ့်ပတ်လုံး။ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားသည်။ တေဇသာ၊ ဝါးပါးသောတန်ခိုးဖြင့်။ တပတိ ၊ တင့်တယ်၏။ ဣတိအာဟ ၊ ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ ဒိဝါတပတီတိ ၊ ကား။ ဒိဝါ ၊ နေ့၌။ ဝိရောစတိ ၊ တင့်တယ်၏။ အဿ ၊ ထိုနေ့၏။ ရတ္တိ ပန ၊ ညဉ့်၌ကား။ ဂတမဂ္ဂေါပိ ၊ သွားရာခရီးသည်လည်း။ နပညာယတိ ၊ မထင်။ စန္ဒိမာတိ ၊ ကား။စန္ဒြာပို့ ၊ လသည်လည်း။ အဗ္ဘာဒီယိ ၊ တိမ်တိုက်စသည်တို့မှ။ မုတ္တောဝ ၊ လွတ်သည် ရှိသော်။ ရတ္တိမေव ၊ ညဉ့်၌သာလျှင်။ ဝိရောစတိ ၊ တင့်တယ်၏။ဒိဝါ ၊ နေ့ခ်ိန် နော ၊ မတင့်တယ်။ သန္နဒ္ဓေါတိ ၊ ကား။ သုဝဏ္ဏမဏိဝိစိတ္တေဟိ ၊ ရွှေ၊ပတ္တမြား တို့ဖြင့် ဆန်းကြယ်ကုန်သော။ သဗ္ဗာဘရဏေဟိ ၊ အလုံးစုံသောတန်ဆာတို့ ဖြင့်။ ပဋိမဏ္ဍိတော ၊ တန်ဆာဆင်အပ်သော။စတုရင်္ဂနိယာသေနာယ ၊ အင်္ဂါ လေးပါးရှိသောစစ်သည်ဖြင့်။ ပရိက္ခိတ္တောဝ ၊ ခြံရံသော်သာလျှင်။ ရာဇာ ၊ မင်းသည်။ ဝိရောစတိ ၊ တင့်တယ်၏။ အညာတကဝေသေန ၊ မထင်ရှား သော အသွင်ဖြင့်။ ဌိတော ၊ တည်သည်ရှိသော်၊ နပမတင့်တယ်။မဏ္ဍာယီတိ ၊ ကား။ ခီဏာသဝေါပန ၊ ရဟန္တာသည်ကား။ ဂဏ ၊ အပေါင်းအဖော်ကို။ ဝိဇိနောဒေတွာ ၊ ဖျောက်၍။ ဈာယန္တောဝ ၊ ဈာန်ဝင်စားသော် သာလျှင်။ ဝိရောစတိ ၊ တင့်တယ်၏။ တေဇသာတိ ၊ ကား။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါပန ၊ မြတ်စွာ ဘုရားသည်ကား။ သီလတေဇေန ၊ သီလတန်ခိုးဖြင့်။ ဒုဿီလတေဇံ ၊ သီလ မရှိသောသူကို၏ တန်ခိုးကို။ ဂုဏတေဇေန ၊ ဂုဏ်တော်ဟူသောတန်ခိုးဖြင့်။ နိဂ္ဂုဏ္ဍတေဇံ ၊ ဂုဏ်ကင်းသောသူတို့၏။ တန်ခိုးကို။ ပညာတေဇေန ၊ ပညာ ဟူသော တန်ခိုးဖြင့်။ ဒုပ္ပညတေဇံ ၊ ပညာမရှိသောသူတို့၏တန်ခိုးကို။ ပုညတေဇေန ၊ ကောင်းမှုတန်ခိုးဖြင့်။ အပုညတေဇံ ၊ ကောင်းမှုမရှိသော သူတို့၏ တန်ခိုးကို။ ဓမ္မတေဇေန ၊ ဓမ္မဟူသောတန်ခိုးဖြင့်။ အဓမ္မတေဇံ ၊ တန်ခိုးကို။

ပရိယာဒိယိတ္တာ၊ ကုန်စေ၍။ ဣမိနာ ပဋ္ဌဝိဓေန တေဇသာ၊ ငါးပါးအပြား ရှိသော ဤတန်ခိုးဖြင့်။ နိစ္စကာလမေဝ၊ မြဲသော ကာလပတ်လုံးသာလျှင် ဝိရောစတိ၊ တင့်တယ်၏။ ဣတိအတ္ထော၊ တည်း။

ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာ၏အဆုံး၌။ ဗဟူ၊ များစွာကုန်သောသူတို့သည်။ သောတာပတ္တိဖလာဒီနိ၊ စသည်တို့သို့။ ပါပုဏိံသု။ ရောက်ကုန်၏။ ဣတိပရိသမ္ပဒါနံ၊ နှစ်ဆယ့်ခြောက်ခုတို့ ၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော ပြာဟ္မဏ ဝဂ်၌ ငါးခုမြောက်ဖြစ်သော အာနန္ဒတ္ထေရဝတ္ထုပြီးခြင်းကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၏။

ပဋ္ဌမံ၊ သော။ အာနန္ဒတ္ထေရဝတ္ထု၊ တည်း။

*

၂၆-ပြာဟ္မဏဝဂ္ဂ၊ ၆-အညတရပြာဟ္မဏပဗ္ဗဇိတဝတ္ထု

(အာနန္ဒတ္ထေရ ဝတ္ထု၌ ဟောရာဂါထာတို့၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုပြီး၍ အညတရပြာဟ္မဏပဗ္ဗဇိတဝတ္ထု၌ ဟောရာ ဂါထာတို့၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုလိုသော အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသဆရာသည် ဗာဟိတ စသောပါဠိကို မိန့်သတည်း။)

ဗာဟိတပဝေါတိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ဗာဟိတပါဝေါ စသောဤတရား ဟောခြင်းကို။ သတ္ထာ၊ သည်။ ဇေတဝနေ၌။ ဝိဟရန္တော၊ လျက်။ အညတရံ၊ အမှတ်မရှိသော။ ပြာဟ္မဏပဗ္ဗဇိတံ၊ ပုဏ္ဏားရဟန်းကို။ အာရဗ္ဘ၊ ၍။ ကထေသိ၊ ၏။

ဧကော ပြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏား တစ်ယောက်သည်။ ဗာဟိရတပဗ္ဗဇ္ဇာယ၊ သာသနာတော်မှအပဖြစ်သော ရဟန်းအဖြစ်ဖြင့်။ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍။ သမဏော ဂေါတမော၊ သည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ သာဝကေ၊ တပည့်တို့ကို။ ပဗ္ဗဇိတာတိ၊ ပဗ္ဗဇိတဟူ၍။ ဝဒတိ ကိရ၊ ဆိုသတတ်။ အဟဗ္ဘ၊ သည်လည်း။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြုသည်။ အမှိ၊ ဖြစ်၏။ မံ ပိ၊ ငါ့ကိုလည်း။ ခေါ်စင်စစ်။ ဧဝံ ဝတ္တုံ၊ ဤသို့ဆိုခြင်းငှာ။ ဝဋ္ဋတိ ဣတိ၊ သင့်၏ဟု။ စိန္တေတွာ၊ ကြံ၍။ သတ္ထာရံ၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်၍။ တေမဏ္ဍံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ သတ္ထာ၊ သည်။ အဟံ၊ ငါသည်၊ တွေ့ကရာ၊ ဤမျှဖြင့်။ ပဗ္ဗဇိတောတိ၊ ပဗ္ဗဇိတဟူ၍။ နဝဒါမိ၊ ဟောတော်မမူ။ ကိလေသမလာနံ ပန၊ ကိလေသာဟူသော အညစ်အကြေးတို့ကိုကား။ ပဗ္ဗဇိတတ္တာ၊ နှင်ထုတ် တတ်သော

ကြောင့်။ ပဋ္ဌဇိတောနာမ၊ပဋ္ဌဇိဘာမည်သည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ကျွတိဝတ္ထု၊ ၏။ ကျွမ် ဂါထံ၊ ကို။ အာဟ၊ ၏။

((၃၈၈) ဗာဟိတပါ ပေါ အပပြုအပ်ပြီးသောမကောင်းမှုရှိ၏။ကျွတိ တသ္မာ၊ သို့ကြောင့်၊ ဗြာဟ္မဏောတိ၊ ဗြာဟ္မဏဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ သမစရိယာ၊ အကုသိုလ်ကို ငြိမ်းစေ၍ ကျင့်သောကြောင့်။ သမဏောတိ၊ သမဏဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ အတ္တနော၊မိမိ၏။မလ်-ရာဂအစရှိသော အညစ်အကြေးကို။ ပဗ္ဗာဇယံ၊ နှင်ဖြိုလျက်၊စရတိ၊ ကျင့်တတ်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သော၊ ထိုသူကို။ ပဋ္ဌဇိတောတိ၊ ပဋ္ဌဇိတဟူ၍ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ကျွတ်အာဟ၊ ၏။)

တတ္ထ၊ ၌။ သမစရိယာတိ၊ ကား။ သဗ္ဗာကုသလာနိ၊ အလုံးစုံသော အကုသိုလ်တို့ကို။ သမေတ္စ၊ ငြိမ်းစေ၍။ စရဏေန၊ ကျင့်ခြင်းကြောင့်။ တသ္မာတိ၊ ကား။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။ဗာဟိတပါပတာယ၊အပပြုအပ်ပြီးသော မကောင်းမှုရှိသည်၏ ဘဖြစ်ကြောင့်။ဗြာဟ္မဏော၊ ဗြာဟ္မဏမည်၏။ အကုသလာနိ၊ အကုသိုလ်တို့ကို။ သမေတ္စ၊ ငြိမ်းစေ၍။ စရဏေန၊ ကျင့်ခြင်းကြောင့်။ သမဏောတိ၊ သမဏဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ အတ္တနော၊ ၏။ ရာဂါဒိမလံ။ ရာဂစသော အညစ်အကြေးကို။ ပဗ္ဗာဇယန္တော ဝိနောဒေန္တော၊ နှင်ဖြိုဖျောက်လွှင့်လျက်။ စရတိ၊ ကျင့်၏။ သောပိ၊ ထိုသူကိုလည်း။ တေန ပဗ္ဗာဇနေန၊ ထိုရာဂစသည်တို့ကို နှင်ဖြိုခြင်းကြောင့်။ ပဋ္ဌဇိတောတိ၊ ဟူ၍။ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ကျွတိအတ္ထော၊ တည်း။

ဒေသနာဝသာနေ၊ ၌။သော ဗြာဟ္မဏော ပဋ္ဌဇိတော၊ထိုပုဏ္ဏားရဟန်းသည်။ သောတာပတ္တိဖလေ၊ ဖိုလ်၌။ ပတိဋ္ဌဟိ ၏။ သမ္ဘတ္တာနမ္ပိ၊တို့အား လည်း။ သာတ္ထိကာ၊ သော။ ဒေသနာ၊ သည်။အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ကျွတိ၊ ပရိသမ္ဘာပနံ၊ နှစ်ဆယ်ခြောက်ခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော ဗြဟ္မဏဝဂ် ၌ ခြောက်ခုမြောက်ဖြစ်သော အညတရ ဗြာဟ္မဏဝတ္ထု ပြီးခြင်းကို။ ဒဠ္ဌဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏။

ဆဋ္ဌံ၊ သော။ အညတရ ဗြာဟ္မဏပဋ္ဌဇိတဝတ္ထု၊ တည်း။

၂၆-ဗြာဟ္မဏဝဂ်၊ ၇-သာရိပုတ္တရာတ္ထေရ ဝတ္ထု၊

(အညတရဗြာဟ္မဏဝတ္ထု၌ ဟောရာဂါထာတို့၏ အဋ္ဌဝဏ္ဏနာကို ပြုပြီး၍ သာရိပုတ္တရာတ္ထေရဝတ္ထု၌ ဟောရာဂါထာတို့၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုလိုသောအရှင်ဗုဒ္ဓဃောသဆရာသည် နှ ဗြာဟ္မ-ဏသ-စသောပါဠိကို မိန့်သုတည်း။)

ရှေ့ နှ ဗြာဟ္မဏသာတိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ကိုး။ သတ္ထာ၊ သည်။ ဇေတဝနေ၊ ၌။ ဝိဟရန္တော၊ လျက်။ သာရိပုတ္တတ္ထေရံ၊ သာရိပုတ္တရာမထေရ်ကို။ အာရဗ္ဘ၊ ၍။ ကထေသိ၊ ၏။

ကိရ၊ ဆိုသင့်စွ။ ဧကသ္မိံ ဌာနေ၊ တစ်ခုသောအရပ်၌။ သမ္ဗဟုလာ-မနုဿာ၊ များစွာသောလူတို့သည်၊ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ အယျော၊ အရှင်ဖြစ်သောသာရိပုတ္တရာသည်။ အဟေဝ၊ အံ့ဖွယ်ရှိစွ။ ခန္တီဗလေန၊ သည်းခံခြင်းနှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံ၏။ အညေသု၊ တစ်ပါးသောသူတို့သည်။ အက္ကောသန္တေသု ဝါ၊ ဆဲရေးကုန်သော်လည်းကောင်း။ ပဟရန္တေသု ဝါ၊ ပုတ်ခတ်ကုန်သော်လည်းကောင်း။ ကောပမတ္တံပိ၊ အမျက်မျှလည်း။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဧဝရသ်၊ ရှင်သာရိပုတ္တရာ၏။ ဂုဏော၊ ဂုဏ်ကျေးဇူး တို့ကို။ ကထယိ သု၊ ပြောဟောကုန်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ကောမိဠ္ဟာ ဒိဋ္ဌိကော ဗြာဟ္မဏော၊ မိစ္ဆာအယူရှိသော ပုဏ္ဏားတယောက်သည်။ နကု-ဇ္ဇတိ၊ အမျက်ထွက်ခြင်းမရှိသော။ သေ၊ ဤသူကား။ ကော၊ အဘယ်နည်း။ ဣတိပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေး၏။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ ထေရော၊ သာရိပုတ္တရာ မထေရ်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုသည်ရှိသော်။ နံ၊ ထိုမထေရ်ကို။ ကုဇ္ဈာ-ပေန္တော၊ အမျက်ထွက်အောင် ပြုနိုင်သောသူသည်။ နဘဝိသ တိ၊ ရှိသည် မဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိဝုတ္တော၊ ဤသို့ဆိုသည်ရှိသော်။ ဗြာဟ္မဏပုဏ္ဏား။ တေ၊ ဤမထေရ်ကို အမျက်ထွက်အောင်ပြုနိုင်သောသူသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုကုန်သည်ရှိသော်။ တေနဟိ၊ ကား။ အဟံ၊ ငါသည်။ နံ၊ ထိုသာရိ ပုတ္တရာကို။ ကုဇ္ဈာပေဿာမိ၊ အမျက်ထွက်စေအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ သစေ-သက္ကောသိ၊ အကယ်၍ အမျက်ထွက်စေခြင်းငှာစွမ်းနိုင်သည်ဖြစ်အံ့။ ကုဇ္ဈာ-ပေဟိ၊ အမျက်ထွက်စေလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုကုန်၍။ သော၊ ထိုပုဏ္ဏား သည်။ တောတု၊ ထိုသို့မူလည်းဖြစ်စေ။ အဿာ၊ ထိုမထေရ်အား။ ကတ္တဗ္ဗံ၊ ပြုအပ်သည်ကို။ ဇာနိဿာမိ၊ သိရလတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုလျက်။ သိဂ္ဂါယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှာ။ ပဝိဋ္ဌော၊ ဝင်သော။ ထေရံ၊ ရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်ကို။ ဒိသ္မာ၊

မြင်၍။ ပစ္ဆာဘာဝေန၊ နောက်အဖို့ဖြင့်။ ဂန္ဓာ၊ သွားမ်ား။ ပိဋ္ဌိမဇ္ဈေ၊ ကျောက်ကုန်းလယ်ခ၊ မဟန္တံ၊ ပြင်းစွာသော။ ပါဏိပ္ပဟာရံ၊ လက်ဝါးပြက်ဖြင့် ပုတ်ခတ်ခြင်းကို။ အဒါသိ၊ ပေး၏။ ထေရော၊ သာရိပုတ္တရာ မထေရ်သည်။ ဧတံ၊ ဤသည်ကား။ ကိံ ၊ နာမ၊ အဘယ်နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အနောလောကေတွာဝ၊ မကြည့်မူ၍သာလျှင်။ ဂတော၊ သွား၏။ ब्राह्म-ဏာ ၊ ပုဏ္ဏား၏။ သကလသရီရေ၊ ကိုယ်အလုံးခ။ ဌာတော၊ ပူလောင်ခြင်းသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုပုဏ္ဏား သည်။ ဂုဏသမ္ပန္နော၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးနှင့် ပြည့်စုံသော။ အယျော၊ ရှင်သာရိပုတ္တရာ မထေရ်သည်။ အဟော၊ အံ့ဖွယ်ရှိပေစွ။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုလျက်။ ထေရဿ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာ မထေရ်၏။ ပါဒမူလေ၊ ခြေရင်းခ။ နိပတ္တိတွာ၊ ဝပ်၍။ ဘန္တေ၊ ရား။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ ခမထ၊ သည်းခံပါကုန်လော့။ ဣတိ ဝတွာ၊ ဤသို့လျှောက်ခြင်းကြောင့်။ ဧတံ၊ ဤအမှုသည်။ ကိံ ၊ အဘယ်နည်း။ ဣတိ ဝုတ္တေ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူသည်ရှိသော်။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဝိမံသနတ္ထာယ၊ စူးစမ်းခြင်းငှာ။ တုမှေ၊ အရှင်ဘုရားတို့ကို။ ပဟရိံ ၊ ပုတ်ခတ်မိပြီ။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ဟောတု၊ ထိုသို့ပုတ်ခတ်မိသည်ပင် ဖြစ်စေလော့။ တေ၊ သင်အား။ ခမာမိ၊ ငါသည်းခံ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ မေ၊ အား။ သခေခမထ၊ အကယ်၍သည်းခံကုန်သည်ဖြစ်အုံ။ မမ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ဂေဟေယေဝ၊ အိမ်ခ်ဉ်သာလျှင်။ နိသီဒထ၊ နေ၍။ ဘိက္ခံ၊ ဆွမ်းကို။ ဂဏှထ၊ ခံပါကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်ပြီးသော်။ ထေရဿ၊ ရှင်သာရိပုတ္တရာ၏။ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို။ ဂဏှိ၊ ယူ၏။ ထေရောပိ၊ ရှင်သာရိပုတ္တရာ သည်လည်း။ ပတ္တံ၊ ကို။ အဒါသိ၊ ပေး၏။ ब्राह्म-ဏော၊ သည်။ ထေရံ ၊ ကို။ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့။ နေတွာ၊ ပင့်ဆောင်၍။ ပဏ္ဍိတ်၊ ဆွမ်းလုပ်ကျွေး၏။

မနုဿာ၊ လူတို့သည်။ ကုဋ္ဌိတွာ၊ အမျက်ထွက်၍။ ဣမိနာ၊ ဤပုဏ္ဏားသည်။ အမှာကံ ၊ ငါတို့၏။ နိရာပရာဓော၊ အပြစ်မရှိသော။ အယျော၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာကို။ ပဟရေါ၊ ပုတ်ခတ်အပ်၏။ အဿာ၊ ထိုပုဏ္ဏားအား။ ဒဏ္ဍေနပိ၊ ဒဏ်မှလည်း။ မောမက္ခာ၊ လွတ်ခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဧတ္ထ ဝ ၊ ဤအရပ်ခ်ဉ်သာလျှင်။ နံ ၊ ထိုပုဏ္ဏားကို။ မာရေဿာမိ၊ သတ်ကုန်အုံ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ လေဋ္ဌုဒဏ္ဍာဒိဟတ္ထာ၊ အုတ်ခဲလှံနကန်စသည် လက်စွဲလျက်။ ब्राह्म-ဏာ ၊ ပုဏ္ဏား၏။ ဂေဟဒ္ဒါရေ၊ အိမ်ဘံခါးခ။ အဋ္ဌံသု၊ ရပ်ကုန်၏။ ထေရော၊ ရှင်သာရိပုတ္တရာသည်။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ ဂစ္ဆန္တော၊ ကြွသည်ရှိသော်။ ब्राह्म-ဏာ ၊ ပုဏ္ဏား၏။ ဟတ္ထေ၊ လက်ခ။ ပတ္ထံ ၊ သပိတ်ကို။ အဒါသိ၊ ပေး၏။ မနုဿာ-

သူဘိုသည်။ တံ၊ ထိုပုဏ္ဏားကို။ ဘဝရေန၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာ မထေရ်နှင့်။ သမ္ဓိ၊ တကွ။ ဂဟ္ဌန်၊ သွားသည်ကို။ ဒိသွာ၊ ခြင်ချ။ ဘန္တေ၊ ရှုး။တုမှာတဲ့၊ အရှင်ဘုရားတို့၏။ ပဘွေ၊ ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူလိုက်၍။ ဗြာဟ္မဏံ၊ပုဏ္ဏားကို။ နိဝေဘောဏာတိ၊ ပြန်ပါစေကုန်လော့ဟု။ အာဟံသု၊ လျှောက်ကုန်၏။ဥပါ-သကာ၊ ဒါယကာတို့။ ဧတံ။ ဤအမှုသည်။ ကိံ၊ အဘယ်နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူသည်ရှိသော်။ ဗြာဟ္မဏေန၊ ပုဏ္ဏားသည်။ တုမှေ၊တို့ကို။ ပဟဋ္ဌာ၊ ပုတ်ခတ်အပ်ကုန်၏။ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်။ အသ္သ၊ထိုပုဏ္ဏား အား။ ကတ္တုံ၊ ပြုအပ်သော အမှုကို။ ဇာနိဿာမ၊ သိကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်ကုန်၏။တုမှေ၊ သင်တို့ကို။ ဣမိနာ၊ ဤပုဏ္ဏားသည်။ပဟဋ္ဌာ ကိံ ပန၊ ပုတ်ခတ်သလော။ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်။အေဝံ၊ ကို။ပဟဋ္ဌာကိံ-ပန၊ ပုတ်ခတ်သလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား။တုမှေ၊ အရှင်ဘုရားတို့ကိုပုတ်ခတ်သည်မှန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်သည်ရှိသော်။ ဟေ၊ ဤပုဏ္ဏားသည်။ မံ၊ ငါ့ကို။ ပဟရိတွာ၊ ပုတ်ခတ်ခြင်းကြောင့်။ ခမာ-ပေသိ၊ ကန်တော့စေပြီ။ တုမှေ၊သင်တို့သည်။ ဂစ္ဆထ၊သွားလေကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မနုဿေ၊ လူတို့ကို။ ဥယျောဇေတွာ၊ လွှတ်လိုက်၍။ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏားကို။ နိဝတ္တာပေတွာ၊ ပြန်စေ၍။ ထေရော၊ ရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်သည်။ ဝိဟာရမေव၊ ကျောင်းသို့သာလျှင်။ ဂတော၊ ၏။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့သည်။ ဥဇ္ဈာယိံသု၊ ကဲ့ရဲ့ကုန်၏။တံ၊ ဤသည်ကား၊ ကိံ နာမ၊အဘယ်-နည်း။ သာရိပုတ္တတ္ထေရော၊ သာရိပုတ္တရာမထေရ်သည်။ ယေန ဗြာဟ္မဏေန၊ အကြင်ပုဏ္ဏားသည်။ပဟဋ္ဌော၊ ပုတ်ခတ်အပ်၏။ တဿ၊ ထိုပုဏ္ဏား၏ သာလျှင်။ ဂေဟေ၊ အိမ်၌။ နိသီဒိတွာ၊ နေ၍။ ဘိက္ခံ၊ ဆွမ်းကို။ဂဟေတွာ၊ ခံယူ၍။ အာဂတော၊ ကြွလာ၏။ သေရယ်ရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်အား။ ဂဟဋ္ဌကာလတော ပဋ္ဌာယ၊ ပုတ်ခတ်သောအခါမှစ၍၊ကျွန်ုပ်အခါ၌၊ သော၊ ထိုပုဏ္ဏားသည်။ ကယ၊ အဘယ်သူအား။ လဇ္ဇိယတိ၊ ရှက်လတ္တံ့နည်း။ အဝသေသေ၊ ကြွင်းသောသူတို့ကို။ ပေါတေန္တော၊ ပုတ်ခတ်လျက်။ ဝိစရိယတိ၊ သွားလတ္တံ့။ ဣတိ၊ဤသို့ကဲ့ရဲ့ကုန်၏။သတ္ထာ၊ သည်။ (၅) အာဂန္တာ၊ ၍။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တေရဟိ၊ ယခုငါလာဆဲဖြစ်သောအခါ၌။ ကာယကထာယ၊ ဖြင့်။ သန္ဓိသိန္နာ၊ ကုန်သည်။ အတ္ထနိ၊ ကုန်သနည်း။ ဣတိပုစ္ဆိတွာ၊ ဤသို့မေးတော်မူသောကြောင့်။ဣဒမာယ နာမာတိ၊ ဤမည်သောစကားကြောင့်သည်းဟု။ဝုတ္တေ၊ ရှိသော်။ဘိက္ခဝေ၊တို့။ဗြာဟ္မဏော၊ ရဟန္တာသည်။ ဗြာဟ္မဏံ၊ ရဟန္တာကို။ ပဟရန္တောနာမ၊ပုတ်ခတ်ခြင်းမည်

သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဝိဟိတြာဟ္မဏောနုပန၊ လူဖြစ်သော ပုဏ္ဏားသည်ကား။ သမဏတြာဟ္မဏော၊ ရဟန်းဖြစ်သော တြာဟ္မဏကို။ ပဟာရော၊ ပုတ်ခတ်သည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ သေသော ကောဓောနာမ၊ ဤအမျက်မည်သည်ကား။ အနာဂါမိမဂ္ဂေန၊ အနာဂါမိမဂ်ဖြင့်၊ သမုစ္ဆိတံ၊ အကြွင်းမဲ့နှုတ်ခြင်းသို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏။ ကွာဘိဝတ္ထာ၊ ၍။ ခမ္ဘံ၊ ကို။ ဒေသေန္တော၊ ဟောတော်မူလိုသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဧကမာ ဂါထာ၊ တို့ကို။ အဘာ-သိ၊ ဟောတော်မူ၏။

(၃၇၉) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တြာဟ္မဏောဟု၊ ရဟန္တာဖြစ်သော တြာဟ္မဏသည်၊ တြာဟ္မဏယဟု၊ ရဟန္တာတြာဟ္မဏ, ပုထုဇဉ်တြာဟ္မဏအား။ နပဟရေ-ယျ၊ မပုတ်ခတ်ရာ။ တြာဟ္မဏောဟု၊ ရဟန္တာဖြစ်သော တြာဟ္မဏသည်။ အယံ၊ ထိုမိမိကို ပုတ်ခတ်သောသူ၏။ ဥပရိ၊ အထက်၌။ နမုဉ္စေထ၊ ပြန်၍ပုတ်ခတ်ခြင်းကို မလွှတ်ကုန်ရာ။ တြာဟ္မဏယဿ၊ ခီဏာသဝတြာဟ္မဏအား။ ဟန္တာရံ၊ ပုတ်ခတ်သူဉီးဆဲခြင်းကို။ ဓီ၊ ငါဘုရားကဲ့ရဲ့တော်မူ၏။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ အယံ၊ ထိုမိမိကို ပုတ်ခတ်သောသူ၏။ ဥပရိ၊ အထက်၌။ မုဉ္စတိ၊ ပြန်၍ ပုတ်ခတ်ခြင်းကို လွှတ်၏။ တံ၊ ထိုပုတ်ခတ်တို့ ပုတ်ခတ်သောသူကို။ တတော၊ ထိုမိမိကို ပုတ်ခတ်သော သူထက်။ ဓီ။ ငါဘုရား ကဲ့ရဲ့တော်မူသည်သာတည်း။

(၃၈၀) တြာဟ္မဏယဿ၊ ခီဏာသဝ တြာဟ္မဏဿ၏။ ဧတံ၊ ဤသို့ဆဲရေးသော သူကိုမတုံ့မဆဲရေးခြင်း, ပုတ်ခတ်သောသူကို အတုံ့မပုတ်ခတ်ခြင်းသည်။ အကိဉ္စိသေယ္ယော၊ အနည်းငယ်သာမြတ်သည်။ နု၊ မဟုတ်။ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌။ မနသော ပိယေဟိ၊ အမျက်ကိုဖြစ်စေတတ်သောစိတ်တို့ကို သာလျှင်။ နိသေဓေ၊ တားမြစ်အပ်၏။ ဟိ သမနော၊ အမျက်ထွက်သောစိတ်သည်။ ယတော ယတော၊ အကြင် အကြင်ဝတ္ထုမှ။ နိဝတ္တတိ၊ နစ်၏။ တတော တတော၊ ထိုထိုဖြစ်သော ဝတ္ထုမှ။ ဒုက္ခံ၊ သံသရာဝဋ်ဆင်းရဲသည်။ သမ္မတိ မေဝ၊ ငြိမ်းသည်သာလျှင်တည်း။ ကွတိ၊ ဤသို့ဟော၏။

တတ္ထ၊ တွင်။ ပဟရေယ္ယာတိ၊ ကား။ အဟံ၊ ငါသည်။ ခီဏာသဝတြာဟ္မဏော၊ ခီဏာသဝတြာဟ္မဏသည်။ အသ္မိ၊ ဖြစ်၏။ ကွတိ ဇာနေ၊ ဤသို့သိလျက်။ ခီဏာသဝယဝါ၊ ခီဏာသဝ တြာဟ္မဏကို လည်းကောင်း။ ဇာတိတြာဟ္မဏယဿ၊ ဇာတ်အားဖြင့် တြာဟ္မဏဖြစ်သော။ အညတရယဝါ၊ ရဟန္တာမှ တစ်ပါးသော တြာဟ္မဏကိုလည်းကောင်း။ နပဟရေယ္ယ၊ မပုတ်ခတ်ရာ။ နာသ မုဉ္စေ့ဿာတိ၊ ကား။ ပဟရော၊ ပုတ်ခတ် အပ်သော။

သောပိ ခီဏာသဝပြာဟူဏောဝ၊ ထိုခီဏာသဝပြာဟူဏသည်လည်း။ ပဟာ-ရိုတ္ဌာ၊ ပုတ်ခတ်၍။ ဌိတာသ၊ တည်သော။ အားယ၊ ထိုမိမိကို ပုတ်ခတ်သော သူအား။ ဝေရံ၊ ရန်တို့ကို။ နမုဠ္ဌေထ၊ မလွှတ်ကုန်ရာ။ တသ္မိံ၊ ထိုသူ၌။ ကောပ၊ ပြန်၍အမျက်ထွက်ခြင်းကို။ နကရေယ္ယ၊ မပြုရာ၊ ဣတိအတ္ထော၊ တည်း။ မီ ပြာဟူဏသာတိ၊ ကား။ ခီဏာသဝပြာဟူဏဿ၊ ခီဏာသဝ ပြာဟူဏအား။ ဟန္တွာရံ၊ ပုတ်ခတ်သည်ဉီးဆဲတတ်သောသူကို။ ဂရဟာမိ၊ ကဲ့ရဲ့၏။ တတောမိတိ၊ ကား။ ယောပန၊ အကြင်သူသည်ကား။ တံပတ-ရန္တံ၊ ထိုမိမိကိုပုတ်ခတ်သောသူကို။ ပဋိပဟာရန္တော၊ ပုတ်ခတ်တို့ ပုတ်ခတ်သည်ဖြစ်၍။ တဿ၊ ထိုသူ၏။ ဥပရိ၊ အထက်၌၊ ဝေရံ၊ရန်တို့ကို။ မုဠ္ဌတိ၊ လွှတ်၏။ တံ၊ထိုသူကို။ တတောပိ၊ ထိုမိမိကိုပုတ်ခတ်သော သူထက်လည်း။ ဂရဟာမိယေဝ၊ ကဲ့ရဲ့သည်သာလျှင်တည်း။

တေဒကိဿ သေယ္ယောတိ၊ ကား။ ခီဏာသဝဿ၊ ရဟန္တာအား။ အဏ္ဏောသန္တံ၊ ဆဲရေးသောသူကို။ ယံ အပစ္စဏ္ဏောသနံဝါ။ အကြင်အတို့ မဆဲရေးခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ပဟာရန္တံ၊ ပုတ်ခတ်သောသူကို။ အပဋိ-ပဟာရဏံဝါ။ အကြင်အတို့ မပုတ်ခတ်ခြင်းသည် လည်းကောင်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တေ၊ ဤသို့အတို့ ဆဲရေးခြင်း, အတို့ မပုတ်ခတ်ခြင်းသည်။ တဿ ခီဏာ-သဝ ပြာဟူဏဿ၊ ထိုရဟန္တာပြာဟူဏအား။ ကိဿ သေယ္ယော၊ စဉ်းငယ် မြတ်သည် မဟုတ်။ အပ္ပမတ္တကံ၊ အနည်းငယ်မျှ။ သေယော၊ မြတ်ခြင်း သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ အဓိမတ္တမေဝ သေယ္ယော၊ အလွန်မြတ်ခြင်းရှိ၏။ ဣတိအတ္ထော၊ တည်း။ ယဒါနိ သေခေါ မနသော ဝိယေဟိတိ၊ ကား။ ဟိ၊ သင့်စွ။ ကောခနဿ၊ အမျက်ထွက်သောသူအား။ ကောခုပ္ပါဒေါ၊ အမျက်ကိုဖြစ်စေခြင်းသည်သာလျှင်။ မနသော ပုံယောနာမ၊ စိတ်ကိုချစ်အပ်သည်မည်၏။ (မနသောပိယမည်၏ လည်းဟူ) ဟိ၊ ထိုစကားဆိုသင့်စွ။ သေ ကောခေါပန၊ ဤအမျက်ထွက်ခြင်းရှိသောသူ သည်ကား။ မာတာ ပိတု၊ အမိအဘတို့၌ လည်းကောင်း။ ဗုဒ္ဓါဒီသုပိ၊ ဘုရားစသည်တို့၌ လည်းကောင်း။ အပရဒ္ဓတိ၊ ပြစ်မှားတတ်၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ အဝဿံ၊မချွတ်။ တေဟိမနောပိ ယေဟိ၊ ထိုအမျက်ထွက်ခြင်းတို့ကို။ ယော-သောအနိသေခေါ၊ အကြင်အမြစ်ခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ (အ-ကား အနက်မရှိ) ကောခဝေသေန၊ အမျက်ထွက်ခြင်း၏အစွမ်းဖြင့်။ ဥပ္ပဇ္ဇမာနဿ၊ ဖြစ်သော။ စိတ္တဿ၊စိတ်ကို။ ယောသော နိဂ္ဂဟော၊ အကြင်နှိပ်ခြင်းသည် လည်းကောင်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တေ၊ ဤသို့မြစ်ခြင်း, နှိပ်ခြင်းသည်။ နု ကိ-

သေယျော၊ အနည်းငယ်သာမြတ်သည် မဟုတ်။ (မျှားမျှားမြတ်၏ဟူလို) ဣတိအတ္ထော၊ တည်း၊ ဟိ သမနောတိ၊ ကား။ ကောမေနော၊ ဒေါသစိတ် ရှိသောသူတည်း။ ဃော၊ ထိုဒေါသစိတ်သည်။ တယ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား။ ယတော ယတော ဝတ္ထုတော၊ အကြင်အကြင်သို့သောဝတ္ထုမှ။အနာဂါမိ-မဂ္ဂေန၊ ဖြင့်။ သမုဋ္ဌိတံ၊ အကြွင်းမဲ့နုတ်ခြင်းသို့။ ဂစ္ဆန္တော၊ ရောက်ခြင်း ကြောင့်။ နိဝတ္တတိ၊ နစ်၏။ တတော တတောတိ၊ ဟူသည်ကား။ တတော တတော ဝတ္ထုတော၊ထိုထိုသို့သောဝတ္ထုမှ။ သကလံပိ၊ အလုံးစုံလည်း ဖြစ်သော၊ ဝဋ္ဋဒုက္ခံ၊ဝဋ်ဆင်းရဲသည်။နိဝတ္တတိယေဝ၊ နစ်သည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိအတ္ထော၊ ဤကားအနက်တည်း။

ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာအဆုံး၌။ ဗဟူ၊ မျှားစွာကုန်သော သူတို့သည်၊ သောတာပတ္တိဖလာဒီနိ၊ စသည်တို့သို့။ ပါပုဏိံသု၊ ကုန်၏။ သတ္တမံ၊ သော။ သာရိပုတ္တတ္ထေရဝတ္ထု၊ သည်။ ဣတိသမုတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

*

၂၆–ဗြာဟ္မဏဝဂ္ဂ၊ ၈–မဟာပဇာပတိ ဂေါတမီဝတ္ထု

(သာရိပုတ္တတ္ထေရဝတ္ထု၌ ဟောရာဂါထာတို့၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုပြီး၍ မဟာပဇာပတိ ဂေါတမီဝတ္ထု၌ ဟောရာဂါထာ တို့၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုလိုသော အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသ ဆရာသည် ယဿ ကာယေန စသောပါဠိကို မိန့်သတည်း။)

ယဿ ကာယေန ဝါစာယာတိ **ဣမံ** ဒေသနံ၊ ကို။ သတ္ထာ၊ သည်။ ဇေတဝနေ၊ ၌။ ဝိဟရန္တော၊ စဉ်။ **မဟာပဇာပတိ**ံ ဂေါတမိံ၊ ကို။ အာဂရဇ္ဇ၊ ၍။ ကထေသိ၊ ၏။

ဟိ၊ ထင်စွာပြဦးအုံ့။ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝတ္ထုသို့၊ ဝတ္ထုသည်။ အနုပ္ပန္နေ၊ မဖြစ်မီ။ ပညတ္တေ၊ ပညတ်အပ်သော၊ အဋ္ဌဂရုဓမ္မေ၊ ရှစ်ပါးသောဂရုဓမ္မတို့ကို။မဏ္ဍာဏကဇာတိယော၊တန်ဆာဆင်လေ့ရှိသော။ ပုရိသော၊သည်။ သုရဘိပုပ္ဖဒါမံ၊ အလွန်မွေ့လျော်ဖွယ် ရှိသော ပန်းဆိုင်းကို။ သိရသာ၊ ဦးခေါင်းဖြင့်။ သမ္ပဋိစ္ဆတိ ဝိယ၊ ပန်ဆင်ခံယူတိသကဲ့သို့။ သိရသာ၊ ဦးခေါင်းဖြင့်။ သမ္ပဋိစ္ဆိတ္တာ၊ဝန်ခံ၍။ သပရိဝါရာ၊ အခြံအရံနှင့်တကွ။ မဟာပဇာပတိ ဂေါတမီ၊မဟာပဇာပတိဂေါတမီသည်။ ဥပသမ္ပဒံ၊ ပဋ္ဌင်းအဖြစ်ကို။လဘိ၊ရ၏။အညော၊ဟပါးသော၊အသော၊ထိုဂေါတမီ၏။

ဥပဇ္ဈာယောဝါ၊ သည်လည်းကောင်း။ အာစရိယောဝါ၊ သည်လည်း ကောင်း။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဝေ၀ဒ္ဓ-ပြမ္ပဒ၊ ဤသို့ရအပ်သော ပဋ္ဌင်းဖြစ်ခြင်းရှိ သော။ ထေရီ၊ ဂေါတမီထေရီကို၊ အာရဗ္ဘ၊ ၍။ အပရေနသမယေန၊ တပါး သောအခါ၌။ ကထံသမုဋ္ဌာပေသုံ၊ စကားပြောဟောကြကုန်၏။ မဟာ-ပဇာပတိ ဂေါတမီယာ၊ မဟာပဇာပတိဂေါတမီ၏။ အာစရိယုပဇ္ဈာယာ၊ ဆရာဥပဇ္ဈာယ်တို့သည်။ နပညာယန္တိ၊ မထင်ကုန်။ သဟတ္ထေနေ၀၊ မိမိ လက်ဖြင့်သာလျှင်။ ကာသာယာနိ၊ သင်္ကန်းတို့ကို။ ဂဏှိ၊ ယူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ပြောဟောကုန်၏။ ဧ၀ဉ္စပန၊ ဤသို့သောစကားကို။ ၀တ္ဝာ၊ ပြောဆို ခြင်းကြောင့်။ ကုက္ကုစ္စာယန္တိယော၊ ကုက္ကုစ္စရှိကုန်သော။ ဘိက္ခုနိယော၊ ရဟန်းမိန်းမတို့သည်။ တာသ၊ ထိုဂေါတမီနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဥပေါသထံ၊ ဥပုသ်ကို။ နေ၀ကရောန္တိ၊ မပြုကုန်၊ ပ၀ါရဏံ၊ ပ၀ါရဏာကို။ နကရောန္တိ၊ မပြုကုန်၊ တာ၊ ထိုရဟန်းမိန်းမတို့သည်။ ဂန္တွာ၊ သွား၍။ တထာဂတဿာပိ၊ မြတ်စွာဘုရားအား လည်း။ တမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ အာရောစေသုံ၊ ကြားလျှောက်ကုန်၏။ သတ္ထာ၊ သည်၊ တာသံ၊ ထိုရဟန်းမိန်းမတို့၏။ ကထံ၊ လျှောက်ချက်စကားကို။ သုတ္ဝာ၊ ကြား၍။ မယာ၊ သည်။ မဟာပဇာပတိ-ယာ၊ မဟာပဇာပတိအား။ အဋ္ဌဂရုဓမ္မာ၊ ရှစ်ပါးသော ဂရုဓမ္မကို။ ဒိန္နာ၊ ပေးအပ်၏။ အဟမေ၀၊ ငါဘုရားသည်သာလျှင်။ အသ၊ ထိုဂေါတမီ၏။ ဥပဇ္ဈာယော၊ ဥပဇ္ဈာတည်း။ ကောယ၀ုဠ္ဓရီတာဒိ ဝိရဟိတေသု၊ ကာယ ဒုစရိုက် စသည်တို့မှ ကင်းကုန်သော။ ခီဏာသ၀ေသု၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့၌။ ကုက္ကုစ္စံ နာမ၊ အပ်လေသလော, မအပ်လေသလောဟူသော အလို့လို့မည် သည်ကို။ နကာတဗ္ဗံ၊ မပြုအပ်။ ဣတိ ၀တ္ဝာ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေန္တော၊ ဟောတော်မူလိုသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣမံ-ဂါထံ၊ ကို။ အာဟ၊ ၏။

(၃၉၁) ဘိက္ခုနိယော၊ တို့။ ယဿ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်အား။ ကာယေ-နေ၀ါ၊ ကိုယ်ဖြင့် လည်းကောင်း။ ၀ါစာယ၀ါ၊ နှုတ်ဖြင့် လည်းကောင်း။ မနသာ၀ါ၊ နှလုံးဖြင့် လည်းကောင်း။ ဒုက္ကဋံ၊ မကောင်းသဖြင့်ပြု အပ်သော အပြစ်ရှိသော အမှုသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ တံဟိ ဌာနေဟိ၊ သုံးပါးသော အကြောင်းတို့ဖြင့်။ သံ၀ုတံ၊ ဒုစရိုက်၏ ဝင်လာခြင်းကို ဆီးတားပိတ်ပင်အပ် ပြီ။ တံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ပြာဟ္မဏံ၊ ပြာဟ္မဏဟူ၍။ အဟံ၊ ငါသည်။ ပြုမိ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ ဒုက္ကဋန္တိ၊ ကား။ သာ၀ဇ္ဇံ၊ အပြစ်ရှိသော။ ဒုက္ခုဋ္ဌယံ၊ ဒုက္ခကို ဖြစ်စေတတ်သော။ အပါယသံ၀တ္တနိကံ ကမ္မံ၊ အပါယ်သို့လားစေ

အပ်သောကံတည်း။ တီဟိ ဌာနေဟိတိကား။ ဧတေဟိ ကာယာဒီဟိ၊ ကျဲ့ ကာယ အစရှိကုန်သော အကြောင်းတို့ဖြင့်။ ကာယဒုစ္စရိတာဒ်ပဝေသန၊ နိဝါရဏာတ္ထာယ၊ကာယ ဒုစရိုက်စသည်တို့၏ ဝင်ခြင်းကိုကားမြစ်ခြင်းငှာ။ ဝိဟိတံ၊ ပိတ်အပ်သော။ ဒွါရံ၊ တံခါးရှိသော။ တံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။ အဟံ၊ သည်။ ဗြာဟ္မဏံ၊ ဟူ၍။ ဝဒါမိ၊ ဆို၏။ ဣတိအတ္ထော၊ တည်း။

ဒေသနာဝသာနေ၊ ဌ။ ဗဟူ၊ တို့သည်။သောတာပတ္တိဖလာဒီနိ၊စသည်တို့သို့။ ပါပုဏိံသု၊ ကုန်၏။

အဋ္ဌမံ၊သော။မဟာပဇာပတိ ဂေါတမီဝတ္ထု၊ သည်။ဣဟ သမတ္တံ၊ပြီး၏။

*

၂၆–ဗြာဟ္မဏဝဂ်၊ ၉–သာရိပုတ္တတ္ထေရဝတ္ထု

(မဟာပဇာပတိ ဂေါတမီဝတ္ထု၌ ဟောရာဂါထာတို့၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုပြီး၍ သာရိပုတ္တတ္ထေရဝတ္ထု၌ ဟောရာဂါထာတို့၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုလိုသော အရှင်ဗုဒ္ဓယောသဆရာသည် ယမ္ဘာတိ စသောပါဠိကို မိန့်သတည်း။)

ယမ္ဘာတိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ကို။သတ္ထာသည်။ဇေတဝနေ၌။ဝိဟရန္တော၊ စည်။ သာရိပုတ္တတ္ထေရံ၊ ကို။ အာရဗ္ဘ၊ ၍။ ကထေသိ။ ၏။

အာယသ္မာ၊ ရှည်သော အသက်ရှိသော။ သော၊ ထိုရှင်သာရိပုတ္တရာသင့် အဿဇိတ္ထေရဿ၊ ၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ သုတ္ဝာ၊ ကြား၍။ သောတာပတ္တိဖလံ၊ သို့။ ပတ္တကာလတော ပဋ္ဌာယ၊၍။ ယသ္မိံ ဒိဿာယံ၊ အကြင်အရပ်၌။ ထေရော၊ အဿဇိမထေရ်သည်။ ဝသတိ၊ နေ၏ဟု။ သုဏာတိ ကိရ၊ ကြားသတတ်။ တတော၊ ထိုအရပ်သို့။အဠလိနှဲ့ လက်အုပ်ကို။ ပဂ္ဂယှ၊ ၍။ တတော ဝ၊ ထိုအရပ်သို့လျှင်။ သိသ်ကတ္ဝာ၊ ဦးခေါင်းပြု၍။ နိပဇ္ဇတိ၊ အိပ်၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းထို့သည်။သာရိပုတ္တော၊ သည်။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကော၊ မှားသောအယူရှိ၏။ အဇ္ဇာပိ၊ ယနေ့ထက် တိုင်အောင်လည်း။ ဒိသာ၊ အရပ်မျက်နှာတို့ကို။ နမဿမာနော၊ ရှိခိုးလျက်။ ဝိစရတိ တိ၊ သွားခဲ့၏ဟု။ တမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ တထာဂတသ၊ အား။ အာရောစေသုံ၊ ကြားလျှောက်ကုန်၏။ သတ္ထာ၊ သည်။ ဇေဋ္ဌ-သာရိပုတ္တရာမထေရ်ကို။ ပအောသဝါပေတ္ဝာ၊ ခေါ်စေ၍။ သာရိပုတ္တ၊ဟု။ ဘုံ၊သင်သည်။ ဒိသာ၊ အရပ်မျက်နှာတို့ကို။ နမဿန္တော၊ ရှိခိုးလျက်။

ဂိုးဒုသိက်ရ၊ သွားဇော်ဟူသည်။ သင်္ခေါမှန်သလော။ ဣတိပုဗ္ဗိတွာ၊ ဣမိုသ့်ဧမ-
တော်မူသောကြောင့်၊ ဘဒ္ဒေ၊ ရား။ မမ၊အကျွန်ုပ်၏။ဒီသာ၊ အရပ်မျက်နှာ
တို့ကို။ နမဿနဘာဝံ၀ါ။ ရှိခိုးသည်၏ အဖြစ်ကို လည်းကောင်း။
အနမဿနဘာဝံ၀ါ။ ရှိမခိုးသည်၌ အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း။ တုဗှေ၀၊
အရှင်ဘုရားတို့သည်သာလျှင်။ ဘာနာထ၊ သိတော်မူကုန်၏။ ဣတိ၀ုဒေတ္တ၊
သော်။ ဘိက္ခဝေ၀၊ တို့။ သာရိပုတ္တောဝ၊ သည်။ ဒီသာ၊အရပ်မျက်နှာတို့ကို။
နဲ့ နမဿသိ၊ ရှိမခိုး။ အသ ဒီတ္ထောရဿပန၊အဿ ဒီမထေရ၏ကား။သန္ဓိ-
ကာ၊ အထ်မှ။ ဓမ္မံသုတွာ၊ တရားနာရ၍။ သောတာပတ္တိဖလံ၊ ဖိုလ်သို့။
ပတ္တတာယ၊ ရောက်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အတ္ထနော အာစရိယံ၊ မိမိ
ဆရာကို။ နမဿတိ၊ ရှိခိုး၏။ ဟိ၊ သင့်စွာ။ ယံအာစရိယံ၊ အကြင်ဆရာ
ကို၊ နိဿာယ၊ မှီ၍။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဝိဇာနာသိ၊
သိ၏။ တေန၊ ထိုရဟန်းသည်။ သော၊ ထိုဆရာကို။ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်။
အဂ္ဂိ၀ိယ၊ ပူဇော်အပ်သော မီးကိုကဲ့သို့။ သက္ကစ္စံ၊ ရိုသေစွာ။
နမဿိတဗ္ဗောယေ၀၊ ရှိခိုးအပ်သည် သာလျှင်တည်း။ ဣတိ ဝုတ္တ၀ာ၊ ဤသို့
မိန့်တော်မူ၍။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေန္တော၊ သည်။ ဣမံ ဂါထံ၊ ကို။
အာဟ၊ ၏။

((၃၉၂) ဘိက္ခဝေ၀၊ တို့။ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်။အဂ္ဂိဟုတ္တံ၊ ပူဇော်
အပ်သော မီးကို။ သက္ကစ္စံ၊ ရိုသေစွာ။ နမဿတိ ဣဝ၀ံ၊ ရှိခိုးသကဲ့သို့။ ဧ၀ံ၊
ဤအတူ။ ယမှာ၊ အကြင်ဆရာအတံမှ။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဒေသိတံ၊ ဘုရားဟော
တော်မူအပ်သော။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဝိဇာနေယ္ယ၊ သိပြီးအံ့။ တံ၊ထိုဆရာ
ကို။ သက္ကစ္စံ၊ ရိုသေစွာ။ နမဿေယ္ယ၊ ရှိခိုးရာ၏။)

တတ္ထ၊ သိုဂါထာ၌။အဂ္ဂိဟုတ္တံ၀ါတိ၊ ကား။ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်။
အဂ္ဂိဟုတ္တံ၊ပူဇော်အပ်သော မီးကို။သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ ပရိစရဏေနဝေ၀၊
လုပ်ကျွေးခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း။ အဠလိကမ္မာဒီဟိစ၊ လက်အုပ်ချီခြင်း
အမှု စသည်ကဲ့ဖြင့် လည်းကောင်း။ သက္ကစ္စံ။ ရိုသေစွာ။ နမဿတိ ယထာ၊
ရှိခိုးသကဲ့သို့။ ဧ၀ံ၊ ဤအတူ။ ယမှာ အာစရိယာ၊အကြင်ဆရာမှ။ ယထာ-
ဂတ ပဝေဒိတံ၊ ဘုရားဟောကြားတော်မူအပ်သော။ ဓမ္မံ၊တရားကို။ဝိဇာ-
နေယ္ယ၊ သိပြီးအံ့။ တံ၊ထိုဆရာကို၊ သက္ကစ္စံ၊ရိုသေစွာ။ နမဿေယ္ယ၊ ရှိခိုး
ရာ၏။ ဣတိအတ္ထော၊ တည်း။

ဒေသနာ၀သာနေ၊ ၌။ ဗဟူ၊ တို့သည်။သောတာပတ္တိဖလာဒီနိ၊ ဖိုလ်
စသည်တို့သို့။ ပါပုဏိံသု၊ ၏။

နဝမံ၊ သော၊ သာရိပုတ္တာတ္ထေရ၀တ္ထုး၊ သည်။ ဣတိသမတ္တံ၊ ပြီး၏။

၆-ဗြာဟ္မဏဝဂ္ဂ၊ ၁၀-ဇဋိလဗြာဟ္မဏ ဝတ္ထု

(သဒ္ဓါပုတ္တဘောဂရုဝတ္ထုဟု ဟောရာ ဂါထာတို့၏ အတ္ထ ဝဏ္ဏနာကို ပြုပြီး၍ ဇဋိလဗြာဟ္မဏဝတ္ထုဟု ဟောရာဂါထာတို့၏ အတ္ထ-ဝဏ္ဏနာကိုပြုလိုသော အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသဆရာသည် နှင့် ဇဋိလာဟိ စသော ပါဠိကို မိန့်သတည်း။)

နှင့် ဇဋိလာဟိတိ ဤမမ် ဓမ္မဒေသနံ၊ နှင့် ဇဋိလာဟိ၊စသော ဤတရားဟောခြင်းကို။သတ္ထာ၊သည်။ ဇေတဝနေ၊၌။ဝိဟရန္တော၊လျက်။ ကေ ဇဋိလဗြာဟ္မဏ၊ ဆံကျစ်ထုံးသော ပုဏ္ဏားတစ်ယောက်ကို။ အာရဗ္ဘ၊ ၍။ ကယေသိ၊ ၏။ ကိရ၊ ကြားဘူးသည်ကား။ သော၊ ထိုပုဏ္ဏားသည်။ အဟံ၊ ငါသည်။ မာတိတောစ၊ အမိမှလည်းကောင်း။ ပိတိတောစ၊ အဘမှလည်းကောင်း။ သုဇာတာ၊ ကောင်းစွာဖွားမြင်။ဗြာဟ္မဏာကုလေ၊ ပုဏ္ဏားမျိုး၌။နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်၏။ သာမဏော ဂေါတမော၊ရဟန်းဂေါတမမဟာသည်။အတ္တနော၊ မိမိ၏။ သာဝကေ၊ တပည့်တို့ကို။ ဗြာဟ္မဏောတိ၊ ဗြာဟ္မဏဟူ၍။ သစေ ဝဒတိ၊ အကယ်၍ ဆိုသည် ဖြစ်အံ့။ ဓမ္မိ၊ ငါ့ကိုလည်း။ အထာ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်။ ဝတ္တုံ၊ ဆိုခြင်းငှာ။ ဝဋ္ဋတိ ခေါ၊ သင့်သည်ပင်တည်း။ ကွာတိ၊ ဤသို့ နှလုံးသွင်း၍။ သတ္ထုသန္တိကံ၊ သို့။ ဂန္တွာ၊ ၍။ တမတ္ထံ၊ ကို။ ပုစ္ဆိ၊မေး၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုပုဏ္ဏားကို။ သတ္ထာ၊ သည်။ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ ဣဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ဇဋာမတ္တေန၊ဆံကျစ်ထုံးကာမျှဖြင့်။ ဇာတိဂေါတ္တမတ္တေန၊ အမျိုးအနွယ်မျှဖြင့်။ ဗြာဟ္မဏံ၊ ပုဏ္ဏားဟူ၍။ နဝဒါမိ။ ငါမဟော။ ဝဠ-ဝိဒ္ဓံသစ္စမေဝ၊ ထိုးထွင်း၍သိပြီးသော သမ္ဘာရှိသောသူကိုသာလျှင်။ဗြာဟ္မ-ဏောတိ၊ ဗြာဟ္မဏဟူ၍။ ဝဒါမိ၊ ဟော၏။ ကွာတိ ဝတ္တာ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေန္တော၊ ဟော်တော်မူလိုသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ ကွဒံ ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။

(၃၉၃) ဇဋာဟိ၊ ဆံကျစ်တို့ဖြင့်။ ဗြာဟ္မဏော၊ ဗြာဟ္မဏမည်သည်။ နှ ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဂေါတ္တေန၊ အနွယ်ဖြင့်။ ဗြာဟ္မဏော၊ မည်သည်။ နှ ဟောတိ၊ မဖြစ်။ဇဋာ၊အမျိုးဖြင့်။ ဗြာဟ္မဏော၊သည်။နှ ဟောတိ။ မဖြစ်။ ယမ္ဟိ၊အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်၌။ သစ္စဉ္စ၊ ထိုးထွင်း၍သိအပ်ပြီးသော သစ္စာသည်လည်းကောင်း။ဓမ္မောစ၊ ကိုးပါးသော လောကုတ္တရာတရားသည်လည်းကောင်း။ အတ္ထိ၊ ၏။ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သုစိ၊ စင်ကြယ်ခြင်းရှိ၏။ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း။ ဗြာဟ္မဏော၊ ဗြာဟ္မဏာမည်၏။ ကွာတိ အာဟ၊ ၏။

ဟဘ္ဘ၊ ထိုဂါထာ၌။ သစ္စန္တိ၊ ကား။ယသ္မိ ပုဂ္ဂလေ၊၌။စတ္တာရိ သစ္စာနိ၊ တို့ဟု။ သောဠသဟာကာရေ ဟိ၊တဆယ် ခြောက်ပါးသော အခြင်းအာ တို့ဖြင့်။ ပဋိဝိဇ္ဈတဲ့၊ တိုးဝင်း၍။ ဒ္ဒိတံ၊ တည်၏။ သစ္စညာဏဿေव၊ သိပြီး သော သစ္စညာဏ်သည် လည်းကောင်း။ နဝဝိဓောစ လောကုတ္တရမဂ္ဂေ၊ ကိုးပါးသော လောကုတ္တရာတရားသည် လည်းကောင်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သော၊ သိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သုစိစေဝ၊ စင်လည်း စင်ကြယ်၏။ဗြာဟ္မဏောစ၊ ဗြာဟ္မဏလည်း မည်၏။ ဣတိအတ္ထော၊ တည်း။

ဒေသနာဝသာနေ၊ ၌။ ဗဟူ၊ တို့သည်။ သောတာပတ္တိဖလာဒီနိ၊ ဖိုလ် စသည်တို့သို့။ ပါပုဏိံသု၊ ကုန်၏။

ဒသမံ၊ သော။ ဇဋိလဗြာဟ္မဏဝတ္ထု၊ သည်။ ဣတိသမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

*

၂၆-ဗြာဟ္မဏဝဂ္ဂ၊ ၁၁- ကုဟကဗြာဟ္မဏ ဝတ္ထု၊

(ဇဋိလဗြာဟ္မဏဝတ္ထု၌ ဟောရာဂါထာတို့၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုပြီး၍ ဇဋိလဗြာဟ္မဏ ဝတ္ထု၌ ဟောရာဂါထာတို့၏ အတ္ထ ဝဏ္ဏနာကိုပြုလိုသော အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသ ဆရာသည် ကိုတေဟိ စသော ပါဠိကို မိန့်သတည်း။)

ကိုတေဟိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ကို။ သတ္ထာ၊သည်။ ကုဋုဗာဂါရသာလာ-ယံ၊ ဂန္ဓကုဋီတိုက်ကို အတွင်းထား၍ ဝမ်းဘဲတောင်, ဂဠုန်တောင် သဏ္ဌာန် လည်ရှိမိုးအပ်သော စုလစ်မွန်းချွန်တပ်၍ ဆောက်အပ်သော စရပ်၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူစဉ်၊ ဝဏ္ဏုလိဝတ်၊ လင်းနို့တို့၏အကျင့်ရှိ သော။ တေကုဟကဗြဟ္မဏံ၊ ပလ္လင်းတတ်သော အကျင့်ရှိသော ပုဏ္ဏား တစ်ယောက်ကို။ အာရဗ္ဘ၊ ၍။ ကထေသိ၊ ၏။

ကိရ၊ အကျယ်ဆိုဦးအံ့။ သော၊ထိုပုဏ္ဏားသည်။ ဝေသာလိနဂရဒ္ဓါရေ၊ ဝေသာလီပြည်တံခါးအနီး၌။ ကော် ကကုရေက္ခ၊တစ်ခုသော ရေခတက်ပင် သို့။ အာရုယ္ဟ၊ တက်၍။ ဒ္ဒိဟိ ပါဒေဟိ၊ ခြေနှစ်ဖက်ဘို့ဖြင့်။ ရုက္ခသာခံ၊ သစ်ခက်ကို။ ဂဏှိတ္ဝာ၊ ခိုပ်၍။ အဓောသိရော၊ ဦးခေါင်းစောက်ထိုး။ သြလမ္ဗေန္တော၊ တွဲလျားဆွဲလျက်။ မေ၊ ငါ့အား။ ကပ်လာနံ၊ပြောက်ကျား သော အဆင်းရှိသော။ ဂေါသတံ၊ နွားတစ်ရာကို။ ဒေထ၊ ပေးကုန်လော။ ကဟာပဏော၊ အသပြာတို့ကို။ ဒေထ၊ ပေးကုန်လော့။ ပရိစာရိကံ၊ ခြေ

ရင်း အလုပ်အကျွေးကို။ ဒေဝ၊ ပေးကုန်သော့။ နောဝေဒဿထ၊အကယ်၍ မပေးကုန်သည်ဖြစ်အုံ့။ ကျွတော၊ ဤရေခဲတက်ပင်မှ။ ပတိတ္ထာ၊ ချ၍။ မရန္တော။ သေသည်ရှိသော်၊ နဂရံ၊မြို့သည်။ အနဂရံ၊ မြို့မဟုတ်သည်ကို။ ကရိဿာမိ၊ ပြုအုံ့။ ကျွတိဝဒေဟိ၊ ဤသို့ဆိုမ်။ ဘိက္ခုသံဃပရိဝုတဿ၊ ရဟန်းသံဃာ အပေါင်းခြံရံလျက်။ တထာဂတဿာပိ၊ မြတ်စွာဘုရား၏ လည်း။နာဂရံ၊ မြို့သို့။ ပဝိသနကာလေ၊ ဝင်သောအခါ။ဘိက္ခုတို့သည်။ တံ ဗြာဟ္မဏံ၊ ထိုပုဏ္ဏားကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ နိက္ခမနကာလေပိ၊ ထွက်သော အခါ၌လည်း။ တထေဝ၊ ထို့အတူလျှင်။ သြလမ္ဗန်တ်၊ တွဲလျှားဆွဲသော။ နံ၊ ထိုပုဏ္ဏားကို။ ပဿိ သု၊ မြင်ကုန်၏။ နာဂရပိ၊ ပြည်သူပြည်သားတို့သည် လည်း။ စိန္တေသုံ၊ ကြံကြကုန်၏။ အယံ၊ ဤပုဏ္ဏားသည်။ ပါတောဝပ္ပဌာယံ၊ နံနက်အခါမှစ၍လျှင်။ ဝေသြလမ္ဗန္တော၊ ဤသို့တွဲလျှားဆွဲလျက်။ပတိတ္ထာ၊ ချ၍။ မရန္တော၊ နေသည်ရှိသော်။ နဂရံ၊ မြို့သည်။ အနဂရံ၊ မြို့မဟုတ် သည်ကို။ ကရေယ္ယ၊ ပြုခေျရာ၏။ ကျွတိစိန္တေတွာ၊ ဤသို့ကြံလျက်။နဂရ-ဝိနာသဘီတာ၊ ဝေသာလီပြည်ပျက်စီးအုံ့သည်မှ ကြောက်သောကြောင့်။ ယံ၊ အကြင်ဝတ္ထုပစ္စည်းကို။ သော၊ ထိုပုဏ္ဏားသည်။ ယာစတိ၊တောင်း၏။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံကို။ဒေမ၊ ပေးကုန်အုံ့။ ကျွတို့ပဋိဿုဏိတွာ၊ ဤသို့ဝန်ခံပြီး၍။ အဒံသု၊ ပေးကုန်၏။ သော၊ ထိုပုဏ္ဏားသည်။ သြတရိတွာ၊ ဆင်း၍။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ အဂမာသိ၊ သွား၏။ ဘိက္ခု၊ရဟန်း တို့သည်။ ဝိဟာရပစာရေ၊ ကျောင်း၏ ဥပစာရ၌၊ ဂါ ဝိ ဝိယ၊ နွားကဲ့သို့။ ဝိရဝိတ္ဝာ၊ မြည်တမ်းလျက်။ဂမ္ဘန်တ်၊ သွားသော။ တံ၊ ထိုပုဏ္ဏားကို။ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ သဠာနိတ္ဝာ၊သိ၍။ပြာဟ္မဏာ၊ပုဏ္ဏား။တေ၊ သင်သည်၊ ယထာပတ္ထိတံ၊ တောင်တတိုင်းကို။ လဒ္ဓန်တ်၊ ရ၏လောဟု။ ပုစ္ဆိတွာ၊ မေးသောကြောင့်။ မေ၊ ငါသည်။ အာမလဒ္ဓံ၊ ရြော်ရ၏။ ကျွတိ၊ ဤသို့ဆိုသော ပုဏ္ဏား စကားကို။ သုတ္ဝာ၊ ကြား၍။ အန္တောဝိဟာရံ၊ ကျောင်းတွင်းသို့။ ဂန္တွာ၊ ၍။ တထာဂတဿ၊ အား။ တမတ္ထံ၊ ကို၊ အာရောစေသုံ၊ ကုန်၏။သတ္ထာ၊ သည်။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ကုဟိနေ၊ ယခုသာလျှင်။ သော။ထိုပုဏ္ဏား သည်။ ကုဟကစောရော၊ ပလွှားရှိခိုးခြင်းသည်။နှ၊ မဟုတ်။ပုဗ္ဗေပိ။ရှေးဘဝ်လည်း။ ကုဟကစောရယေဝ၊ ပလွှားရှိခိုးခြင်းရှိသည်သာလျှင်။အဟောသိ၊ဖြစ်ပြီ။ကုဟိနိုပနဃသ ခုဒ္ဓကာ။ သေ၊ ဤပုဏ္ဏားသည်။ ဗာလဇနံ၊လေလီမှာ သော လူအပေါင်းကို။ ဝဉ္ဇေတိ၊ လှည့်ပတ်၏။ တဒါပနဲ၊တိုအခါ၌ကား၊ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသောသူတို့ကို။ ဝဉ္ဇေတုံ လှည့်ပတ်ခြင်းငှာ။ နာသက္ခိ

မတတ်နိုင်။ ဣဟ ဝတ္တာ၊ ရှိ။ ဟေဟိ၊ ဘိုရဟန်းတို့သည်။ ယာဝဒေဝ၊ တောင်းပန်သောကြောင့်။ အတီတ်၊ လွန်လေပြီးသော အကြောင်းကို။ အာဟရိ၊ ဆောင်တော်မူ၏။

အတီတေ၊ ဘုရား။ ကေဝါမ်၊ ရွာတစ်ခုကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ ကောကုဟကတာပသော၊ ရသေ့စဉ်းလဲတယောက်သည်။ ဝါသံ၊ နေခြင်းကို။ ကပ္ပေသိ၊ ပြု၏။ တံ၊ ထိုရသေ့ကို။ ကေဝဋ်ကုလံ၊ အမျိုးသားတယောက်သည်။ ပဋိဇဂ္ဂိ၊ လုပ်ကျွေး၏။ ဒိဝါ၊ နေ့၌။ ဥပ္ပန္နခါဒနီယ ဘောဇနီယတော၊ ဖြစ်သောခဲဘွယ်ဘောဇဉ်မှ။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ပုတ္တာနံ ဝိယ၊ သားတို့ကဲ့သို့။ တာသာပိ၊ ထိုရသေ့အား လည်း။ ကေဝဋ္ဋော သ၊ တစ်ခုသောအဖို့ကို။ ဒေတိ၊ ပေး။ သာယံ၊ ညအခါ၌။ ဥပ္ပန္နကောဋ္ဌာသံ၊ ဖြစ်သောခဲဘွယ်ဘောဇဉ်မှအဖို့ကို။ ဌပေတွာ၊ ထား၍။ ဒုတိယ ဒိဝသေ၊ မိုးသောက်သော နေ့၌။ ဒေတိ၊ ပေး၏။ အသ၊ ထိုအခါ၌။ ကေဝဋ်သံ။ တစ်နေ့သည်။ သာယံ၊ ညအခါ၌ဂေါဓမ်သံ၊ ဖွတ်သားကို။ လဘိတွာ၊ ရ၍။ သာဓုကံ၊ ကောင်းစွာ၊ ပစိတွာ၊ ချက်၍။ တတော၊ ထိုချက်ပြီးသောဖွတ်သားမှ။ ကောဋ္ဌာသံ။ တစ်ခုသောအဖို့ကို။ ဌပေတွာ၊ ထား၍။ ဒုတိယ ဒိဝသေ၊ မိုးသောက်သော နေ့၌။ တဿ၊ ထိုရသေ့အား။ အဒံသု၊ ပေးကုန်၏။ တာပသော၊ ရသေ့သည်။ မံသံ၊ ဖွတ်သားကို။ ခါဒိတွာ၊ စားပြီး၍။ ရသတဏှာယ၊ ရသတဏှာ ဖြင့်။ ဗဒ္ဓေါ၊ ဖွဲ့လျက်။ ဧတေ မံသံ နာမ၊ ဤအသားမည်သည်။ ကိံ၊ အဘယ်နည်း။ ဣတိ ပုစ္ဆိတွာ၊ ဤသို့မေးသောကြောင့်။ ဂေါဓမံသံ၊ ဖွတ်သားဖြစ်ပါသည်အရှင်ဘုရား။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောကြားသောစကားကို။ သုတ္တာ၊ ကြား၍။ ဘိက္ခာယ၊ ဆုမ်းအလို့ငှာ။ စရိတွာ၊ သွား၍။ သပ္ပိဒဓိကဠဂ-ဘဏ္ဍာဒီနိ၊ ထောပတ်နို့ဓမ်းပြုပ် ချင်းကြက်သွန်စသည်တို့ကို။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ယူ၍။ ပဏ္ဏသာလံ၊ သစ်ရွက်မိုးသောစရပ်သို့။ ဂန္တွာ၊ သွား၍။ ကေမဒ္ဓံ၊ တင့်အပ်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌။ ဌပေတွာ၊ ထား၏။ ပဏ္ဏသာလာယ-ပန၊ သစ်ရွက်မိုးသောကျောင်း၏ကား။ အဝိဒူရေ၊ မနီးမဝေးသောအရပ်၌။ ကေသို့ ဝမ္မိ ကေ၊ တစ်ခုသောတောင်ပို့၌။ ဂေါရောဇာ၊ ဖွတ်မင်းသည်။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ သော၊ ထိုဖွတ်မင်းသည်။ ကာလေန ကာယံ၊ နံခါရံခါ။ တာပသံ၊ ရသေ့ကို။ ဝန္ဒိတုံ၊ ရှိခိုးခြင်းငှာ။ အာဂစ္ဆတိ၊ လာ၏။ တံ ဒိဝသံ၊ ထိုနေ့၌ကား။ တံ၊ ထိုဖွတ်မင်းကို။ ဝဓိဿာမိ တိ၊ သတ်အံ့ဟူ၍။ ဒဏ္ဍ၊ တောင်ဝှေးကို။ ပဋိမုဉ္စိတွာ၊ ဖုံးလွှမ်း၍။ တဿာ ဝမ္မိ တဿ၊ ထိုတောင်ပို့၏။ အဝိဒူရေ ဌာနေ၊ မနီးမဝေးသောအရပ်၌။ နိဒ္ဒါယန္တော

ဝိယ၊ အိပ်သကဲ့သို့။ နိသီဒိ၊ နေ၏။ သောဂေါဓရာဇာပိ၊ ထိုဖွတ်မင်း သည်လည်း။ ဝမ္မိကတော၊ တောင်ပို့မှ။ နိက္ခမိတ္တာ၊ ထွက်၍။ တဿ၊ ထိုရသေ့၏။ သန္တိကံ။ အထံသို့။ အာပဇ္ဇန္တော၊ လာလတ်သော်သာလျှင်။ အာကာရံ၊ ရသေ့၏အခြင်းအရာကို။ သလ္လက္ခေတ္တာ၊ မှတ်၍။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ မေ၊ ငါ၏။ အာစရိယဿ၊ ဆရာရသေ့၏။ အာကာရော၊ အမူအရာသည်။ နရုစ္ဇတိ၊ နှစ်သက်ဖွယ်မရှိ။ ကွတိ၊ ဤသို့နလုံးသွင်း၍။ တတော၀၊ ထိုအရပ်မှလျှင်။ နိ၀တ္တိ၊ နစ်၏။ တာ၀ပတော၊ ရသေ့သည်။ တဿ၊ ထိုဖွတ်မင်း၏။ နိ၀တ္တနဘာ၀ံ၊ ဆုတ်နစ်သည်၏အဖြစ်ကို။ ဉတ္တာ၊ သိ၍။ တဿ၊ ထိုဖွတ်မင်းကို၊ မာရဏတ္ထာယ၊ သတ်ခြင်းငှာ။ ဒဏ္ဍံ၊ တောင်ဝှေးကို။ ခိပိ၊ ပစ်၏။ ဒဏ္ဍော၊ တောင်ဝှေးသည်။ ဝိရဇ္ဈိတ္တာ၊ ချော်၍။ ဂတော၊ သွား၏။ ဂေါဓရာဇာပိ၊ ဖွတ်မင်းသည်လည်း။ ဝမ္မိကံ၊ တောင်ပို့သို့။ ပဝိသိတ္တာ၊ ဝင်၍။ တတော၊ ထိုတောင်ပို့မှ။ သီသံ၊ ဦးခေါင်းကို။ နီဟရိတ္တာ၊ ထုတ်၍။ အာဂတမဂ္ဂံ၊ ပြေးလာခဲ့သောခရီးကို။ ဩလောကေန္တော၊ ကြည့်လျက်။ တာ၀ပသံ၊ ရသေ့ကို။ အာဟ၊ ဆို၏။

ဘောတာ၀ပသ၊ အို သီလကြောင်ရသေ့။ အသညတံ၊ ကိုယ်နှုတ်နှလုံးသုံးပါးကို မစောင့်ထိန်းသော။ တံ၊ သင့်ကို။ သမဏ၊ ရသေ့ဟူ၍။ မညမာ မာနော၊ အထင်ရှိလျက်။ ဥ၀ဂစ္ဆိ၊ ငါမဆည်းကပ်။ သောတံ၊ ထိုသင်သည်။ မံ၊ ငါ့ကို။ အသမဏော၊ ရဟန်းမဟုတ်သောသူသည်။ ဒဏ္ဍေန၊ ဖြင့်။ ပဟရတိယထာ၊ ပစ်ခတ်သကဲ့သို့။ တထာ၊ တူ။ ပါဟာသိ၊ ပစ်ဘို့၏။

ဒုမ္မေ၀၊ ပညာနည်းသောရသေ့။ ဝေ၊ သင့်အား။ ဇဋာဟိ၊ ဆံကျစ်ထုံးခြင်းတို့ဖြင့်။ ကိံ၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း။ ဝေ၊ သင့်အား။ အဇိန-သာဋိယာ၊ သစ်နက်ရေဟူသော အ၀တ်ကိုဝတ်ခြင်းဖြင့်။ ကိံ၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း။ ဝေ၊ သင်၏။ အဗ္ဘန္တရံ၊ ကိုယ်တွင်းခ္ခဲ။ ဂဟနံ၊ ကိုလေသာဟူသောတော်ရှိ၏။ ဗာဟိရံ၊ အပခ္ခဲ။ ပရိမဇ္ဇသိ၊ ဖြူစင်၏။ ကွတိ-အာဟ၊ ဆို၏။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုဖွတ်မင်းကို။ တာ၀ပသော၊ ရသေ့သည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ သန္တိကေန၊ ဥစ္စာဖြင့်။ ပလောဘေတုံ၊ ဖြားယောင်းခြင်းငှာ။ ဧ၀ံအာဟ၊ ၏။

ဂေါ၀၊ ဖွတ်မင်း။ ဟေ၊ လာလတ္တိ။ နိ၀ဇ္ဇ၊ နေခဲ့ဦးလော့။ သာလီန-မောဒနံ၊ သလေးထမင်းကို။ ဘုဉ္ဇ၊ စားခဲ့လော့။ မေ၊ ငါ့အား။ တေလဉ္စ၊

ဆီသည်လည်းကောင်း။ လောဏာ၌၊ ဆားသည်လည်းကောင်း။အတ္ထိ၊ရှိ၏။ မယ့်၊ ငါ့အား။ ပိပ္ပလိ၊ ပိတ်ချင်းသီးသည်။ပဟူတံ၊များ၏။ဣတိ အာဟာ၏။

ဤ တံ၊ ထိုရသေ့စကားကို။ သုတ္တာ၊ ကြား၍။ ဧဝါ၊ဆုစာ၊သည်။ယထာ ယထာ၊ အကြင်အကြင်အခြင်းဖြင့်။ တံ၊ သင်ရသေ့သည်။ကထေသိ၊ဆို၏။ တထာတထာ၊ ထိုထိုအခြင်းဖြင့်။ မေ၊ငါသည်။ ပလာယိတုကာမတာဝ၊ ပြေးခြင်းငှာအလိုရှိသည်အဖြစ်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊တွေ့၊ ဆို၍။ ဣမံ ဂါထံ၊ ကို။ အာဟ၊ ဆို၏။

ထာပယ၊ ရှင်ရသေ့။သေအဟ၊ထိုငါသည်။သတ္တပေါရိသံ။ အသ္ဆုတရာ နက်သော။ဝမ္မိကံ၊တောင်ပို့သို့။ ဘိယျော၊ လွန်စွာ။ ပဝေက္ခာမိ။ ဝင်တော့အုံ့။ တံ၊ သင်ရသေ့သည်။ တေလဒ္ဓ၊ ဆီကိုလည်းကောင်း။ လောဏဒ္ဓ၊ ဆားကိုလည်းကောင်း။ ကိတ္တေသိ၊ ကြားဘိ၏။ မယ့်၊ ငါ့အား။ ပိပ္ပလိ၊ စပ်သော ဘဏ္ဍာဖြစ်သော ပိတ်ချင်းသီးသည်။ အဟိတံ၊ မလျှောက်ပတ်။

ဝေဒ္ဓပန၊ ဤသို့သောစကားကို။ဝတ္တာ၊ ဆို၍၊အဟံ၊ ငါသည်။တ္တေကံ-ကာလံ၊ ဤမျှလောက်သော ကာလပတ်လုံး။ တယိ၊ သင်၌။ သမဏသည့်၊ ရသေ့ရဟန်းဟူသော အမှတ်ကို။ အကာသိ၊ပြု၏။ ဣဒါနိ၊ ၌။တေ၊သင်သည်။ မ၊ ငါ့ကို။ ပဟရိတုကာမတာယ၊ ပုတ်ခတ်ခြင်းငှာ အလိုရှိသော အဖြစ်ဖြင့်။ ဒဏ္ဍံ၊ တောင်ဝှေးကို။ခိတ္တော၊ ပစ်အပ်၏။ တယ၊ထို့တောင်ဝှေးကို။ ခိတ္တကာလေယေဝ၊ ပစ်သောကာလ၌သာလျှင်။ အသမ်ဏော၊ ရသေ့မဟုတ်သည်။ ဇာတော၊ ဖြစ်၏။ဒုပ္ပညသ၊ ပညာမရှိသော။တာဒိ-သဿ၊ ထိုသို့ သဘောရှိသော သူအား။ ဇဋ္ဌာဟိ၊ ဆံကျစ်တို့ဖြင့်။ ကိं၊ အာဘယ်အကျိုးရှိအုံ့နည်း။ သခုရေန၊ ခွာနှင့်ဘကွဖြစ်သော။ အဇိနစမ္မေန၊ သစ်နက်ရေဖြင့်။ ကိं၊ အာဘယ်အကျိုးရှိအုံ့နည်း။ တေ၊ သင်၏။ အဇ္ဇနဏ်၊ ကိုယ်တွင်း၌လျှင်။ ဝဟနံ၊ ကိလေသာဟူသော ဖမ်းယူခြင်းရှိ၏။ကောလံ၊ သက်သက်။ ဗာဟိရမေဝ၊ အပကိုသာလျှင်။ ပရိမဇ္ဇသိ၊ သုတ်သင်၏။ ဣတိ အာဟ။ ဤသို့ဆို၏။သတ္ထာ၊သည်။ဣမံ အတ္ထံ၊ ဤလွန်လေပြီးသော အကြောင်းကို။ အာဟရိတ္တာ၊ ၍။တဒါ၊ ထိုအခါ၌။သေ၊ဤပုဏ္ဏားသည်။ ကုဟကော ထာပသော၊ ဤရသေ့စဉ်းလဲသည်။ အဟောသိ၊၏။ဧဝါ၊-ရာဇာပန၊ ဖွတ်မင်းသည်ကား။ အဟမေဝ၊ငါဘုရားသည်သာလျှင်ဘည်း။ ဣတိ၊တွေ့၊ ၍။ ဇာတက၊ ကို။ သမောဓာနေတ္တာ၊ ၍။ တဒါ၊၌။ဧဝါ-ပဏ္ဍိတေန၊ ပညာရှိသော ဖွတ်မင်းသည်။ တယ၊ ထိုရသေ့စဉ်းလဲအား။

နိဂ္ဂဟိတကာရဏံ၊ နှိပ်အပ်သောအကြောင်းကို။ ဒသေန္တော၊ ပြလိုရကား။ ဣမံ ဂါထံ၊ ကို။ အာဟ၊ ၏။

(၃၉၄) ဒုမ္မေဓ၊ ပညာမရှိသော ရဟေ ။ တေ၊ သင်အား။ ဇဋာဟိ၊ ဆံကျစ်ထုံးခြင်းတို့ဖြင့်။ ကိံ ၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း။ တေ၊ သင်အား။ အဇိနသာဋိယာ၊ သစ်နက်ရေပုဆိုးဖြင့်။ ကိံ ၊ အဘယ် အကျိုးရှိအံ့နည်း။ တေ၊ သင်၏။ အဗ္ဘန္တရံ၊ ကိုယ်တွင်းခံ့။ ဂဟနံ၊ ရာဂစသော ကိလေသာ ဟူသော တောရှိ၏။ တံ၊ သင် သည်။ ကေဝလံ၊ သက်သက်၊ မဋ္ဌံ၊ ဆင်ခြေးမြင်းခြေး ကဲ့သို့ ပြေပြစ်သော၊ ဗာဟိရံ၊ အပကို။ ပရိမဇ္ဇသိ၊ သုတ်သင်ဘိ၏။ ဣတိ အာဟ၊ ၏။

တတ္ထ၊ ဒုမ္မေဓ။ ကိံ ၊ တေ ဇဋာဟိ ဘိ၊ ကား။ အမ္ဘော ဒုပ္ပညေ၊ အို ပညာမရှိသော ရဟေ ၊ စည်းလဲ၊ တဝ၊ သင်အား။ ဗဟ္ဒါ ဟိ ပိ၊ ကောင်းစွာ ဖွဲ့ထုံးအပ်သည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဣမာ ဟိ ဇဋာ ဟိ၊ ဆံကျစ်တို့ ဖြင့်။ တေ၊ သင်အား။ ကိံ ၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း။ သခဲ့ရာယ၊ ခွာနှင့်တကွ။ နိဝတ္ထာ ယပိ၊ ဝတ်အပ်သည်လည်းဖြစ်သော။ ဣမာ ယ အဇိနစမ္မသာဋိကာ ယစ၊ ဤသစ်နက်ရေ အဝတ်ဖြင့်လည်း။ တေ၊ သင်အား၊ ကိံ ၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း။ ဣတိ အဟ ၊ တည်း။ အဗ္ဘန္တရန္တိ ၊ ကား။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ တေ၊ သင်၏။ အဗ္ဘန္တရံ ၊ အတွင်းခံ့။ ရာဂါဒိကိလေသဂဟနံ ၊ ရာဂ အစရှိသော ကိလေသာ ဟူသော၊ တောရှိ၏။ ကေဝလံ ၊ သက်သက်။ ဟတ္ထိလဏ္ဍံ ၊ အသလဏ္ဍ ဝိယ၊ ဆင်ခြေး မြင်းခြေးကဲ့သို့ ။ မဋ္ဌ ၊ ပြေပြစ်သော။ ဗာဟိရံ ၊ အပကို။ ပရိမဇ္ဇသိ ၊ သုတ်သင်၏။ ဣတိ ဣဒံ အဟောသိ ၊ ဤကားအနက်တည်း။ ဒေသနာဝသာနေ ၊ ခံ့။ ဗဟူ ၊ တို့သည်။ သောတာပတ္တိဖလာဒီနိ ၊ စသည်တို့သို့။ ပါပုဏိံ ၊ သု၊ ကုန်၏။

ကောဒသမံ ၊ သော။ ကုဟကဗြာဟ္မဏဝတ္ထု ၊ သည်။

ဣတိ သမတ္တံ ၊ ပြီး၏။

*

၂၆ ဗြာဟ္မဏဝဂ္ဂ ၊ ၁၂ ကိသာဂေါတမီ ဝတ္ထု

ဇဋိလဗြာဟ္မဏဝတ္ထုခံ့ ဟောရာဂါထာတို့၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုပြီး၍ ကိသာဂေါတမီဝတ္ထုခံ့ ဟောရာဂါထာတို့၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုလိုသော အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသသဆရာသည် ပဏ္ဍိတာရုံ ၊ စသော ပါဠိကို မိန့်သတည်း။

ပံသုကူလဓရန္တိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ပံသုကူလရဲ့၊ စသော ဤတရား ဒေသနာကို။ သတ္ထာ၊ သည်။ ဂိဇ္ဈကူဋ္ဌပဗ္ဗတေ၊ တောင်၌။ ဝိဟရန္တော၊ စည်။ ကိသာဂေါတမီ၊ ကို။ အာရဗ္ဘ၊ ၍။ ကထေသိ၊ ၏။

တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်။ ပဌမယာမာဝသာ-နေ၊ ပဌမယာမ်၏ အဆုံး၌။ ဒေဝပရိသာယ၊ နတ်ပရိသတ်နှင့်။ သံဒ္ဓိံ၊ တကွ။ သတ္ထာရံ၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ၍။ ဝန္ဒိတွာ၊ ၍။ ဧကမန္တေ၊ ၌။ သ၁ရဏီယဓမ္မကထံ၊ အသက်ထက်ဆုံး အောက်မေ့အပ်ကိုးကွယ်အပ်သော စာရုံးစကားကို။ သုဏန္တော၊ နာလျက်။ နိသိဒိတ်ရ၊ နေသတတ်။ တသ္မိ-ခဏေ၊ ၌။ ကိသာဂေါတမီ၊ ကိသာဂေါတမီသည်။ သတ္ထာရံ၊ ကို။ ပသဒ်သာ-မိတိ။ ဖူးမြင်အံ့ဟု၍။ အာကာသေန၊ ကောင်းကင်ခရီးဖြင့်။ အာဂန္တွာ၊ လာ၍။ သတ္ထာ၊ သင်္ကြားမင်းကို။ ဒ်သွာ၊ မြင်သောကြောင့်။ နိဝတ္တိ၊ ပြန် **နစ်၏။** သော့ ထိုသင်္ကြားမင်းသည်။ **နိဝတ္တန်**၊ ပြန်၍သွားသော၊ တံ၊ ထို ကိသာဂေါတမီကို။ ဒ်သွာ၊ မြင်၍။ သတ္ထာရံ၊ ကို။ ပုစ္ဆိ၊ ၏။ ဘဒ္ဒေ၊ ရှေး-အာဂစ္ဆမာနာဝ၊ လာပြီးလျှင်လျှင်။ တုမှေ၊ အရှင်ဘုရားတို့ကို။ ဒိသွာ၊ ဖူးမြင်၍။ နိဝတ္တတိ၊ ပြန်သွားသော။ သော၊ ဤထေရီမကား။ ကာနာမ၊ အဘယ်အမည်ရှိသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ သတ္ထာ၊ သည်။ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောသိကြားမင်း။ သော၊ ဤထေရီမကား။ ကိသာဂေါတမီနာမ၊ ကိသာဂေါတမီအမည်ရှိ၏။ မမ ဓီတာ၊ ငါ၏သမီးတည်း။ ပံသုကူလိက-ထေရိနှ၊ ပံသုကူသင်္ကန်းကို ဆောင်ကုန်သော ရဟန်းမိန်းမတို့တွင်, ရဟန်း မိန်းမတို့ထက်။ အဂ္ဂါ၊ မြတ်၏။ ဣတိ ဝတ္တွာ၊ ၍။ ဣမံ ဂါထံ၊ ကို။ အာဟ၊ ၏။

(၃၉၅) မဟာရာဇ၊ သိကြားမင်း။ ပံသုကူလရေဇန္တိ၊ ပံသုကူသင်္ကန်း ကိုဝတ်သော သူဖြစ်ထသော။ ဂ်သံ၊ ခေါင်းပါးသော အသားအသွေးရှိ သည်ဖြစ်၍ ကြုံလိုသော ကိုယ်ရှိထသော။ မေနိသန္ဓိ တံ၊ အကြောတည်းဟူ သော ကွန်ရက်ဖြင့် ခင်းအပ်သော ရူပကာယရှိထသော။ **ကေဝ**ံ၊ တစ် ယောက် ဒေထီးတည်း။ ဝနသ္မိံ၊ ဆိတ်ငြိမ်ခြင်းရှိသောတောအုပ်၌။ စာဃယန္တံ၊ စာနှစ်ဝင်စားထသော။ တံ၊ ထိုထေရီမကို။ ဗြာဟ္မဏော၊ မကောင်းမှုကို အပ ပြုပြီးသောသူ ဟု၍။ အဟံ၊ သည်။ ဗြူမိ၊ ဟောတော်မူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့၌။ ကိသန္တိ၊ ကား။ ပံသုလ္လလိကာ၊ ပံသုကူခုံတင် ဆောင်ကုန်သောသူတို့သည်။ အဇ္ဇနော၊ မိမိအား။ အနုရူပံ၊ လျောက်ပတ် သော။ ဝဋ္ဋိပဒံ၊ အကျင့်ကို။ ပူရန္တော၊ ဖြည့်ကျင့်လျှောက်ရှိသောပုဂ္ဂိုလ်အား-မံသ လောတိတာစေဝ၊ နည်းသော အသားအသွေး ရှိကုန်သည်လည်း။

ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဓမနိသန္ထတဂတ္ဘာစ၊ အကြောတည်းဟူသော ကွန်ရက်ဖြင့် ခင်းအပ်သော ကိုယ်ရှိကုန်သည်လည်း။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ဝေအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ ကေဝနသ္မိန္တိ၊ ကား။ ဝိဝိတ္တ-ဋ္ဌာနေ၊ စိတ်ငြိမ်ရာအရပ်ဖြစ်သော။ ကေကံ၊ တစ်ယောက်အထီးတည်း။ ပနသ္မိံ။ တောအုပ်၌။ စွာသန္တိ၊ စွာန်ဂဝင်စားခြင်းရှိသော။ တံ၊ ထိုထေရီမကို။ အဟံ၊ သည်။ ပြာဟ္မဏီ၊ ဟူ၍။ ဝဒါမိ၊ ဆို၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။ ဒေသနာဝသာနေ။ ဣ၊ ဗဟု၊ တို့သည်။ သောတာပတ္တိဖလာဒီနိ၊ တို့သို့။ ပါပုဏိံသု၊ ကုန်၏။

ဒွါဒသမံ၊ သော။ ကိသာဂေါတမီဝတ္ထု၊ သည်။ ဣတိ သမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

*

၂၆-ပြာဟ္မဏဝဂ္ဂ၊ ၁၃-ဧကပြာဟ္မဏ ဝတ္ထု

ကိသာဂေါတမီဝတ္ထု၌ ဟောရုဂါထာတို့၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုပြီး၍ ဧကပြာဟ္မဏဝတ္ထု၌ ဟောရုဂါထာတို့၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုလိုသော အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသဆရာသည် နှစ်ဟန်၊စသောပါဠိကို မိန့်သတည်း။

နှစ်ဟန်တို့ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ကို။ သတ္ထာ၊ သည်။ ဇေတဝနေ၊ ၌။ ဝိဟရန္တော၊ လျက်။ ဧကံ ပြာဟ္မဏံ၊ ပုဏ္ဏားတစ်ယောက်တို့။ အာရဗ္ဘ၊ ၍။ ကထေသိ၊ ၏။ သော၊ ထိုပုဏ္ဏားသည်။ သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ အတ္ထနော၊ မိမိ၏။ သာဝကေ၊ တပည့်တို့ကို။ ပြာဟ္မဏောတိ၊ ပြာဟ္မဏ ဟူ၍။ ဝဒတိ ကိရ၊ ဆိုသဘတ်။ အဟဘ္ဘ၊ ငါသည်လည်း။ ပြာဟ္မဏော ယော-နိယံ၊ ပုဏ္ဏားမျိုး၌။ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်၏။ ခေါ၊ စင်စစ်။ မမ ပိ၊ ငါ့ကိုလည်း။ ဝေဝတ္ထုံ၊ ဤသို့ဆိုခြင်းငှာ။ ဝဋ္ဋတိ ဣတိ။ သင့်၏ဟု။ သတ္ထာရံ၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိတ္ဝာ၊ ၍။ ဟမတ္ထေ၊ ကို။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ အထ၊ ၌။ ထိုပုဏ္ဏားကို။ သတ္ထာ၊ သည်။ အဟံ၊ သည်။ ပြာဟ္မဏယောနိယံ၊ ပုဏ္ဏားမျိုး၌။ နိဗ္ဗတ္တမတ္တေ၊ နေ၀၊ ဖြစ်ကာ မျှဖြင့်လျှင်။ နု ဝဒါမိ၊ ပြာဟ္မဏဟူ၍ ငါမဆို။ ယောပန အကြင်သူသည် ကား။ အကိုဋ္ဌနော၊ ရာဂစသော ကြောင့်ကြခြင်းမရှိ။ အဂဟဏော၊ မြဲစွာစွဲလမ်းခြင်းမရှိ။ တံ၊ ထိုသူကို။ အဟံ၊ ငါသည်။ ပြာဟ္မဏံ၊ ဟူ၍။ ဝဒါမိ၊ ဆို၏။ ဣတိ ဝတ္ဝာ၊ မူ၍။ ဣမံ ဂါထံ၊ ကို။ အာဟ၊ ၏။

(၃၉၆) ယော နိဗ္ဗ၊ အမျိုးအားဖြင့်ဖြစ်သော။ မတ္တိသမ္ဘဝံ၊ ပုဏ္ဏေးမ ၏ဝမ်းဌဲ ပဋိသန္ဓေနေထသော။ တံ၊ ထိုပုဏ္ဏားကို။ ပြာဟ္မဏံ၊ ပြာဟ္မဏဟူ၍။ အဟံ၊ ငါသည်။ နုစပြုမိ၊ ဟောတော်မမူ။ ထိုအမျိုးအားဖြင့် ဖြစ်သော

ပုဏ္ဏားသည်။ သင်္ကိုဠနော-ရာဂ စသည်တို့ဖြင့် ကြောင့်ကြခြင်း ရှိသည်။ သစေ ဟောတိ၊ အကယ်၍ ဖြစ်အံ့၊ ဘောဝ ဒိနာမ-ဘော၊ ဟောဟု ဆို လျက် လှည့်လည်ဟတ်သည်ဖြစ်၍ ဘောဝါဒ် အမည်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အကိုဠန်၊ ရာဂစသည်တို့ဖြင့် ကြောင့်ကြခြင်း မရှိသော။ အနာဒါန်၊ ဥပါဒါန်လေးပါးတို့ဖြင့် စွဲလမ်းခြင်းမရှိသော။ တံ၊ ထိုသူကို။ အဟံ။ ဝါ ဘုရားသည်။ ဗြာဟ္မဏန္တိ၊ ဗြာဟ္မဏဟူ၍။ ဗြူမိ၊ ဆို၏။)

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ ယောနိဇန္တိ၊ ကား။ ယောနိယံ၊ ယောနိလေးပါး အားဖြင့်။ ဇာတံ၊ ဖြစ်ထသော။ ခတ္တိသမ္ဘဝန္တိ၊ ကား။ ဗြာဟ္မဏ်ယာ၊ ပုဏ္ဏားမ ဖြစ်သော။ မာတုသန္တိကေ၊ အမိအထံ၌။ ဥဒရသ္မိံ၊ ဝမ်း၌။ သမ္ဘူတံ၊ ဖြစ်ထသော။ ဘောဝါဒီတိ၊ ကား။ သောပန၊ ထိုပုဏ္ဏားသည်ကား။ အာမန္တနာဒီသု၊ ခေါ်ဝေါ်ခြင်းစသည်တို့၌။ ဘောဘောတိ၊ ဘောဘော ဟူ၍။ ဝတ္တာ၊ ဆိုလျက်။ ဝိစရန္တော၊ သွားခြင်းကြောင့်။ ဘောဝါဒိနာမ၊ ဘောဝါဒီမည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သစေ၊ အကယ်၍။ ရာဂါဒီဟိ၊ ရာဂအစရှိကုန်သော။ ကိဉ္စနေဟိ၊ ကြောင့်ကြခြင်းတို့ဖြင့်။ သကိဉ္စနော၊ ကြောင့်ကြခြင်းရှိ၏။ အဟံပန၊ ဝါဘုရားသည်ကား။ ရာဂါဒီဟိ၊ ရာဂ စသည်တို့ဖြင့်။ အကိဉ္စနံ။ ကြောင့်ကြခြင်းမရှိသော။ စတူဟိ ဥပါဒါနေဟိ၊ လေးပါးသော ဥပါဒါန်တို့ဖြင့်။ အနာဒါနံ၊ စွဲလမ်းခြင်းမရှိသောသူကို။ ဗြာဟ္မဏံ, ဗြာဟ္မဏဟူ၍။ ဝဒါမိ၊ ဆို၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။

ဒေသနာဝသာနေ၊ ၌။ သော ဗြာဟ္မဏော၊ ထိုပုဏ္ဏားသည်၊ သောတာ ပတ္တိဖလေ၊ ၌။ ပတိဋ္ဌဟိ၊ တည်၏။ သမ္ပတ္တာနံပိ၊ တို့အားလည်း။ သာတ္ထိကာ သော။ ဒေသနာ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ၏။

တေရသမံ၊ သော။ ဧကဗြာဟ္မဏဝတ္ထု၊ သည်။ ဣတိ သမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

*

၂၆-ဗြာဟ္မဏဝဂ်၊ ၁၄-ဥဂ္ဂသေနသေဋ္ဌိပုတ္တ ဝတ္ထု၊

(ဧကဗြာဟ္မဏဝတ္ထု၌ ဟောရာ ဂါထာတို့၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုပြီး၍ ဥဂ္ဂသေနသေဋ္ဌိပုတ္တဝတ္ထု၌ ဟောရာ ဂါထာတို့၏ အတ္ထ-ဝဏ္ဏနာကို ပြုလိုသော အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသ ဆရာသည်သဗ္ဗသံယော-ဇနံ၊ စသော ပဒြင်္ဂကို မိန့်ဆိုအံ့။)

သဗ္ဗ သံယောဇနန္တိ ဣမံမမ္မဒေသနံ၊ ကိုး။ သတ္ထာ၊ သည်။ ဇေတဝနေ၊ ဌိ။ ဝိဟရန္တော၊ စည်။ ဥဂ္ဂသေနသေဋ္ဌိပုတ္တံ၊ ဥဂ္ဂသေနသေဋ္ဌေးသားကို။ အာရဗ္ဘ၊ ၍။ ကထေသိ၊ ၏။ ဝတ္ထု၊ ဝတ္ထုကို။ မုဠုပုရေ မုဠုပစ္ဆတောတိ၊ ပစ္ဆတောဟူသော။ ဂါထာဝဏ္ဏနာယ၊ ဂါထာအဖွင့်၌။ ဝ်တ္ထာရိတမေဝ၊ ခဲ့အပ်သည်သာလျှင်တည်း။

ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ သတ္ထာ၊ သည်။ (အာဟမ္ဘာစပ်) ဘန္တေ၊ရား။ဥဂ္ဂသေနော၊ ဥဂ္ဂသေနသည်။ နဘာယာမိတိ၊ မကြောက်ဟူ၍။ ဝဒတိ၊ ဆို၏။ အဘူတေန၊ မဟုတ်မမှန်သဖြင့်။ အည်း၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို။ ဗျာကရောတိမညေ၊ ကြားယောင်ခဲ့တကား။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘိက္ခူဟိ၊ ရဟန်းတို့သည်။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ သတ္ထာ၊ သည်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။မမပုတ္တ-သဒ္ဓိသာ၊ ငါ့သားတော်နှင့်တူကုန်သော။ ဆိန္နသံယောဇနာ၊ ဖြတ်အပ်ပြီး သော သံယောဇဉ်ရှိကုန်သော သူတို့သည်။ နဘာယန္တိယေဝ၊ မကြောက် ကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိဝတ္မာ၊ ၍။ ဣမံ ဂါထံ၊ ကို။ အာဟ၊ ၏။

(၃၉၇) ယော၊ အကြင်သူသည်။ သဗ္ဗသံယောဇနံ၊ အလုံးစုံသော သံယောဇဉ်ဆယ်ပါးကို။ဆေတ္မာ၊ဖြတ်အပ်ပြီး၍။ဝေ၊စင်စစ်။နပရိတသတိ မထိတ်လန့်။ သင်္ဂါတိဂံ၊ ရာဂသင်္ဂအစရှိသော ကပ်ငြိခြင်းကို လွန်ပြီးထ သော။ ဝိသံယုတ္တံ၊ လေးပါးသော ယောဂကင်းပြီးထသော။ တံ၊ ထိုသူကို။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊ ब्राह्मणं၊ ဟူ၍။ ဝဒါမိ၊ ဆို၏။ ဣတိအတ္ထော၊ တည်း။ ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာ၏ အဆုံး၌။ ဗဟူ၊ များစွာကုန်သော သူတို့သည်။ သောတာပတ္တိဖလာဒီနိ၊ စသည်တို့သို့။ ပါပုဏိံသု၊ ကုန်၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ သဗ္ဗသယောဇနန္တိ၊ ကား။ ဒသဝိဓသယောဇနံ၊ ဆယ်ပါးအပြားရှိသောသံယောဇဉ်ကို။နပရိတသတိ၊ကား။တဏှာယ၊ တဏှာဖြင့်။ နဘာယတိ၊ မကြောက်။ တမဟန္တိပဒဿ၊ တမဟံဟူသောပုဒ်ကို။ တံ အဟန္တိ၊ တံ အဟံဟု ပုဒ်ဖြတ်အပ်၏။ ရာဂါဒိနံ၊ ရာဂအစရှိကုန်သော။ သံဂါနံ၊ ကပ်ငြိခြင်းတို့ကို။ အတီတတ္တာ၊ လွန်ပြီးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သင်္ဂါတိဂံ၊ သင်္ဂါတိဂမည်သော။ စတုန်ဗိယောဂါနံ၊လေးပါး သော ယောဂတို့၏လည်း။ အဘာဝေန၊ မရှိခြင်းကြောင့်။ ဝိသံယုတ္တံ၊ ယောဂကင်းပြီးသော။တံ၊ ထိုသူကို။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊ ब्राह्मणं၊ ဟူ၍။ ဝဒါမိ၊ ဆို၏။ ဣတိအတ္ထော၊ တည်း။ ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာ၏ အဆုံး၌။ ဗဟူ၊ များစွာကုန်သော သူတို့သည်။ သောတာပတ္တိဖလာဒီနိ၊ စသည်တို့သို့။ ပါပုဏိံသု၊ ကုန်၏။

စုဒ္ဓသမံ၊ သော။ ဥဂ္ဂသေနသေဋ္ဌိပုတ္တဝတ္ထု၊ သည်။ ဣတိသမတ္တံ၊ပြီးပြီ။

၂၆-ပြာဟ္မဏဝဂ္ဂ၊ ၁၂-ဒွေပြာဟ္မဏ ဝတ္ထု၊

ဤသေနသေဋ္ဌိပုတ္တ ဝတ္ထုဟု ဟောရာဝါထာတို့၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုပြီး၍ ဒွေပြာဟ္မဏဝတ္ထုဟု ဟောရာဝါထာတို့၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုလိုသော အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသဆရာသည် ဆေတ္တာ နဒီနှင့် စသောပါဠိကို မိန့်သတည်း။

ဆေတ္တာ နဒီနှင့် ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ကို။ သတ္ထာ၊ သည်။ ဇေတဝနေ၊ ဟု။ ဝိဟရန္တော၊ စည်။ ဒွေပြာဟ္မဏေ၊ ပုဏ္ဏားနှစ်ယောက်တို့ကို။အာရဗ္ဘ၊ ၍။ ကထေသိ၊ ၏။

ကိုရ၊ အကျယ်ခဲ့ဦးအုံ့။တော သို့၊ထိုပုဏ္ဏားနှစ်ယောက်တို့တွင်။ ကေသ၊ ပုဏ္ဏားတယောက်အား။ စူဠဇနောဟိတောနာမ ဂေါမော၊ စူဠဇနောဟ်တ မည်သောနွားသည်။အဟောသိ၊ဖြစ်၏။ကေသ၊ ပုဏ္ဏားတစ်ယောက်အား။ မဟာဇနောဟ်တောနာမ၊ မဟာဇနောဟိတမည်သော နွားသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တေ၊ ထိုပုဏ္ဏားနှစ်ယောက်တို့သည်။ ကေဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌။ တဝ-ဂေါဏော၊ သင့်နွားသည်။ ဗလဝါ၊ အားကြီး၏။ မမ ဂေါဏော၊ငါ့နွား သည်။ ဗလဝါ၊ အားကြီး၏။ ဣတိဝိဝဒိတွာ၊ဤသို့ အငြင်းအခုံဖြစ်ကြ၍။ နော၊ ငါတို့အား။ ဝိဝါဒေ၊ အငြင်းအခုံဖြစ်ခြင်းဖြင့်။ကုံ ၊ အဘယ်အကျိုး ရှိအံ့နည်း။ ပါဇေတွာ၊ နှင်၍။ ဇာနိဿာမာဝေါ၊သိရကုန်အံ့ဟု၍။ အစိန္တ-ဝတိတိရေ၊ အစိရဝတီမြစ်နားသို့။ သကဋံ၊ လှည်းကို။ ဝါလုကာ၊ သဲဖြင့်။ ပူရေတွာ၊ ပြည့်စေ၍။ ဂေါနေ၊ နွားတို့ကို။ ယောဇယိ သု၊ နှင်ကုန်၏။ တသ္မိံ ခဏေ၊ ထိုခဏ၌။ ဘိက္ခုပိ၊တို့သည်လည်း။နာယိတုံ၊ရေချိုးခြင်းငှာ။ တတ္ထ၊ ထိုအစိရဝတီမြစ်ဆိပ်သို့။ ဂတာ၊ ရောက်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ပြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏားတို့သည်။ ဂေါဏ၊ နွားတို့ကို။ ပါဇေသုံ၊ မောင်းကုန်၏။ သာကဋံ၊ လှည်းသည်။ နိမ္ဗလံ၊ မတုန်မလှုပ်။ အဋ္ဌာသိ၊ တည်၏။ နဒီဝရတ္ဌာပန၊ လှည်းဖွဲ့သောကြိုးတို့သည်ကား။ ဘိဇ္ဇိ သု၊ ပြတ်ကုန်၏။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့သည်။ဒိသွာ၊ မြင်၍။ ဝိဟာရံ၊ သို့။ ဂန္တွာ၊ ၍။ တမတ္ထံ၊ ကို။ သတ္ထု၊ အား။ အာရောစယိ သု၊ ကုန်၏။ သတ္ထာ၊ သည်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။တော နဒီဝရတ္ဌာ၊ဤမြို့အပ်သောကြိုးလွန်းတို့သည်။ဗဟိရာ၊ အပ်ခဲ့ဖြစ်ကုန်၏။တော၊ ထိုကြိုးလွန်းတို့ကို။ယောသောစိ၊ အမှတ်မရှိသော သူသည်။ ဆိန္နတေဝ၊ ဖြတ်နိုင်သည်သာလျှင်တည်း။ ဘိက္ခုနာမ၊ ရဟန်း မည်သည်ကား။ အဇ္ဈတ္တိကံ၊ မိမိကိုယ်တွင်း၌ ဖြစ်သော။ ကောဓနဒီဠှေ၊

အမျက်ဒေါသ တည်းဟူသော အဖွဲ့ကိုလည်းကောင်း၊ တဏှာဝရတ္တဟု၊ တဏှာဟူသော ကြိုးလွန်းကိုလည်းကောင်း။ ဆိန္ဒိတုံ၊ ဖြတ်ခြင်းငှာ။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ ဣတိဝတ္တာ၊ ၍။ ဣမံ ဂါထံ၊ ကို။ အာဟ၊ ဆို၏။

(၃၉ဂ) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ နဒ္ဒါဟု၊ ရန်အမျက်ဟူသော အနှောင်အဖွဲ့ကို လည်းကောင်း။ ဝေဠဟု၊ ချည်နှောင်တတ်သော တဏှာဟူသော ကြိုးလွန်းကိုလည်းကောင်း။ သဟာနုဟာမ်၊ အနုသယတို့၏ အစဉ်နှင့်တကွ ဖြစ်သော။ သန္ဓပနဟု၊ ခြောက်ဆယ့်နှစ်ပါးသော မိစ္ဆာအယူတည်းဟူသော ဖွဲ့ချည်ကြိုးကိုလည်းကောင်း။ ဆေတွာ၊ ဖြတ်၍။ ဌိတံ၊တည်သော၊ ဥက္ခိတ္တံ ပလိဃံ၊ နှုတ်အပ်ပြီးသော အဝိဇ္ဇာဟူသော တံခါးကျည်းရှိသော။ ဗုဒ္ဓံ၊ သစ္စာလေးပါးကို သိပြီးသော။ တံ၊ ထိုသူကို။ ဗြာဟ္မဏံ၊ ဟူ၍။ အဟံ၊ သည်။ ဗြူမိ၊ ဆို၏။)

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ နဒ္ဒိန္တိ၊ ကား။ နယ္ယနဘာဝေန၊ဖွဲ့အပ်သည်၏အဖြစ်ဖြင့်။ ပဝတ္တံ၊ ဖြစ်သော။ ကောဓံ၊ အမျက်တည်း။ ဝရတ္တန္တိ၊ ကား။ ဗန္ဓနဘာဝေန၊ ထုံးအပ်သည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ ပဝတ္တံ၊ သော။ တဏှံ၊တဏှာတည်း။ သန္ဓာနံ သတန္ဏုက္ကမန္တိ၊ ကား။ အနုသယာနုက္ကမသဟိတံ၊ အနုသယတို့၏ အစဉ်နှင့်တကွဖြစ်သော။ ဒွါသဋ္ဌိဒိဋ္ဌိသန္ဓာနံ၊ ခြောက်ဆယ့်နှစ်ပါးသော မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိဟူသော ဖွဲ့ချည်ကြိုးတည်း။ ဣဒံသစ္စပိ၊ ဤအလုံးစုံကို လည်း။ ဆိန္ဒိတ္တာ၊ ဖြတ်၍။ ဌိတံ၊ တည်သော။ အဝိဇ္ဇာပလိဃံ ၊ အဝိဇ္ဇာဟူသော တံခါးကျည်းမင်းတုတ်၏။ ဥက္ခိတ္တတာယ၊နှုတ်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ဥက္ခိတ္တပလိဃံ၊ နှုတ်အပ်ပြီးသော တံခါးကျည်းရှိသော။ စတုန္နံ-သစ္စာနံ၊သစ္စာလေးပါးတို့ကို။ ဗုဒ္ဓတ္တာ၊ သိပြီးသောကြောင့်။ဗုဒ္ဓံ၊ဗုဒ္ဓအမည်ရှိသော။ တံ၊ ထိုသူကို။ အဟံ၊ သည်။ ဗြာဟ္မဏံ၊ဟူ၍။ ဝဒါမိ၊ ၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။

ဒေသနာဝသာနေ၊ ၌။ ပဋ္ဌသတာဘိက္ခူ၊ ငါးရာသော ရဟန်းတို့သည်။ အရဟတ္တေ၊ ၌။ ပတိဋ္ဌဟိံသု၊ တည်ကုန်၏။ သမ္ဗဟုလာ နမ္ပိ၊ တို့အားလည်း။ သာတ္ထိကာ၊ သော။ ဒေသနာ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ၏။

ပန္နရသမံ၊ သော။ ဒ္ဝေဗြာဟ္မဏဝတ္ထု၊ သည်။ ဟေဋ္ဌာ သမဒ္ဒံ၊ ပြီးပြီ။

*

(၃) ၂၆-ဗြာဟ္မဏဝဂ္ဂ၊ ၁၆-အက္ကောသကဘာရဒ္ဒါဇ ဝတ္ထု ၃၉၇

၂၆-ဗြာဟ္မဏဝဂ္ဂ၊ ၁၆-အက္ကောသကဘာရဒ္ဒါဇ ဝတ္ထု

(ဒေါ်ဗြာဟ္မဏဝတ္ထုနှင့် ဟောရုဂါထာတို့၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကိုပြုပြီး၍ အက္ကောသက ဘာရဒ္ဒါဇ ဝတ္ထုနှင့် ဟောရုဂါထာတို့၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုလိုသော အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသမထေရာသည် အက္ကောသန္တိ၊ စသောပါဠိကို မိန့်သတည်း။)

အက္ကောသန္တိ ဣမံ ဗမ္မဒေသနံ၊ ကိုး။ သတ္ထာ၊ သည်။ ဝေဠုဝနေ၊ ဠာ။ ဝိဟရန္တော၊ မူစည်။ အက္ကောသက ဘာရဒ္ဒါဇံ၊ ဆဲရေးတတ်သော ဘာရဒ္ဒါဇမည်သော ပုဏ္ဏားကို။ အာရဗ္ဘ၊ ပြု၍။ ကထေသိ၊ ၏။

ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ အက္ကောသက ဘာရဒ္ဒါဇဿ၊ အက္ကောသက ဘာရဒ္ဒါဇ၏။ ဘာတု၊ အစ်ကို၏။ဘရိယာ၊မယားဖြစ်သော။ဓနဉ္ဇာနီနာမ၊ ဓနဉ္ဇနီအမည်ရှိသော။ ဗြဟ္မဏီ၊ ပုဏ္ဏားမသည်။ သောတာပန္နာ၊ ပန်သည်။ အဟောသိ၊ ၏။ သာ၊ ထိုသောတာပန်ပုဏ္ဏားမသည်။ ခဏိတ္ဝာပိ၊ ချေသော်လည်းကောင်း။ ပက္ခလိတ္ဝာပိ၊ ချေသော်လည်းကောင်း။ နမောတဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿာတိ၊ သမ္ဗုဒ္ဓဿဟူ၍။ ဣမံ ဥဒါနံ၊ ဤနှစ်သက်သောစကားကို။ ဥဒါနေသိ၊ မြွက်ဆို၏။သာ၊ထို ပုဏ္ဏားမသည်။ ကေဒိဝသံ၊ ၌။ ဗြာဟ္မဏံ၊ ပုဏ္ဏားအပေါင်းကို။ ပရိဝေသနာယ၊ ထမင်းကျွေးမွေးခြင်းသည်။ ပဝတ္တမာနာယ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်။ ပက္ခလိတ္ဝာ၊ ချော်ချွတ်၍။ တဝေဝ၊ ထိုရှေးအတူလျှင်၊ မဟာသဒ္ဒေန၊ သည်းစွာသောအသံဖြင့်။ ဥဒါနံ၊ နှစ်သက်သော စကားကို။ ဥဒါနေသိ၊ ဆို၏၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်။ ကုဒ္ဓါတ္ဝာ၊ အမျက်ထွက်၍။ ဧဝမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ အယံ ဝသလီ၊ ဤသူယုတ်မသည်၊ ယတ္ထ ဝါ တတ္ထ ဝါ၊ ဟုတ်ဟုတ် ငြားငြား။ တနည်းကား။ ယတ္ထ ဝါ၊ အကြင် အရပ်၌ဌင်း။ တတ္ထ ဝါ၊ ထိုအရပ်၌ဌင်း။ မုဏ္ဍကဿ၊ ဦးပြည်းဖြစ်သော၊ တဿ သမဏဿ။ ထိုရဟန်း၏။ ဝဏ္ဏံ၊ ကျေးဇူးကို။ ဘာသတိ၊ ဆို၏ဟူ၍။ ဝတ္ဝာ၊ မောင်းမဲ၍။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ဝသလိ၊ သူယုတ်မ။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဂန္တွာ၊ သွား၍။ တေ၊ သင်၏။ တဿ သတ္ထုနော၊ ထိုဘုရား၏။ ဝါဒံ၊ အယူကို။ အာရောပေဿာမိ၊ တင်အံ့။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ပုဏ္ဏားကို။ သာ၊ ထိုပုဏ္ဏားမသည်။ ဗြာဟ္မဏ၊ အမောင် ပုဏ္ဏား။ ဂစ္ဆ၊ သွားချေ။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ တဿ ဘဂဝတော၊

သိုမြင်ုစ္ဆာဘုရား၏။ ဝါဒီး အယူကို၊ အာရောပေယျ၊ တင်ရာ၏။ ဟံ၊ ထို သူကို။ အဟံ၊ သည်၊ နပသဿာမိ၊ မမြင်။ အပိ၊ စင်စစ်ကား။ ဂန္ဓာ၊ ၍။ ထံ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ပဗ္ဗံ၊ ပြဿနာကို။ ပုစ္ဆဿု၊ မေးပါလော့။ ကွတိ အာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ သော၊ ထိုပုဏ္ဏားသည်။ သတ္ထာ၊ သန္တိကံ၊ သို့။ ဂန္ဓာ၊ ၍။ အဝန္ဒိတ္ဝာဝ၊ ရှိမခိုးမူ၍လျှင်။ ကေမန္တံ၊ ၌။ ဌိတောဝ၊ ရပ်လျက်။ ပဗ္ဗံ၊ ကို။ ပုစ္ဆန္တော၊ မေးလိုရကား။။ ကွမ် ဂါထံ၊ ကို။ အာဟ၊ ဆို၏။

ဂေါတမ၊ ဂေါတမ။ ကိံ သု၊ အဘယ်ကို။ ဆေတ္ဝာ၊ ဖြတ်၍။ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ။ သေတိ၊ နေရသနည်း။ ကိံ သု၊ အဘယ်ကို။ ဆေတ္ဝာ၊ ဖြတ်၍။ နသောစတိ၊ မစိုးရိမ်ရသနည်း။ ကိဿဿ၊ အဘယ်မည်သော။ ဧကဓမ္မဿ၊ တခုသောတရားကို။ ဝဓံ၊ သတ်ခြင်းကို။ ရောစေသိ၊ နှစ်သက် သနည်း။ ကွတိ ပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေး၏။

အထ၊ ထိုနောင်မှ။ အဿ၊ ထိုပုဏ္ဏား၏။ ပဗ္ဗံ၊ ပြဿနာကို။ ဗျာက-ရောန္တော၊ ဖြေလိုရကား။ သတ္ထာ၊ သည်။ ကွမ် ဂါထံ၊ ကို။ အာဟ၊ ၏။

ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ ကောဓံ၊ အမျက်ထွက်ခြင်းကို။ ဆေတ္ဝာ၊ ဖြတ်၍၊ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ။ သေတိ၊ နေရ၏။ ကောဓံ၊ အမျက်ထွက်ခြင်းကို။ ဆေတ္ဝာ၊ ဖြတ်၍။ နသောစတိ၊ မစိုးရိမ်ရ။ မဓုရဂ္ဂဿ၊ ချိုမြိန်ကောင်း မြတ်သော အညွှန့်အဖျားရှိသော။ ဝိသမူလဿ၊ အဆိပ်ဘည်းဟူသော အမြစ်အရင်းရှိသော။ ကောဓဿ၊ အမျက်ထွက်ခြင်းကို။ ဝဓံ၊ သတ်သော သူကို။ အရိယာ၊ သူတော်စင်တို့သည်။ ပသံသန္တိ၊ ချီးမွမ်းကုန်၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ၊ တံ၊ ထို့အမျက်ထွက်ခြင်းကို။ ဆေတ္ဝာ၊ ဖြတ်၍။ နသော စတိ၊ မစိုးရိမ်ရ။ ကွတိ အာဟ၊ ၏။

သော၊ ပုဏ္ဏားသည်။ သတ္ထရိ၊ ၌။ ပသီဒိတ္ဝာ၊ ကြည်ညိုမှ၍။ ပဗ္ဗဇိတ္ဝာ။ ရဟန်းပြုမှ၍။ အရဟတ္တံ၊ ဖိုလ်သို့။ ပါပုဏိ၊ ရောက်၏။ အထ၊ ထိုနောင်မှ၊ အဿ၊ ထိုပုဏ္ဏား၏။ ကနိဋ္ဌော၊ ညီဖြစ်သော။ အဂ္ဂေါသကဘာရဒ္ဒါဇော၊ အဂ္ဂေါသက ဘာရဒ္ဒါဇသည်။ ဒမ၊ ငါ၏။ ဘာတာ၊ နောင်တော်သည်။ ပဗ္ဗဇိတောကိရ၊ ရဟန်းပြုသတတ်။ ကွဟိသုတ္ဝာ၊ ဤသို့ကြား၍၊ ကုဒ္ဓေါ၊ အမျက်ထွက်လျက်။ အာဂန္တ္ဝာ၊ ၍။ သတ္ထာရံ၊ ကို။ အသဗ္ဘာဟိ၊ သူတော် မဟုတ် သူယုတ်တို့၏ အကျင့်ဖြစ်ကုန်သော။ ဖရုသာဟိ၊ ကြမ်းကြုတ်ကုန် သော။ ဝါစာဟိ၊ စကားတို့ဖြင့်။ အဂ္ဂေါသိ၊ ဆဲရေး၏။ သောပိ၊ ထိုဘာရ ဒ္ဒါဇပုဏ္ဏားကိုလည်း။ သတ္ထာရာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အတိထိနံ၊ ညှဉ်သည် ဘို့အား။ ခါဒနီယာ ဒီဒါနသြပဓေန၊ ခဲတွယ်ဝသည်ကို ပေးခြင်းရှိ

သောဥပမာဖြင့်။ သည်တွေ့ကာ၊ သီဟစအပ်သည်ရှိသော်။ သတ္တရိ၊ မြတ်စွာ ဘုရားခဲ့။ပသန္နော၊ကြည်ညိုသည်ဖြစ်၍။ပဋိဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍။အရဟတ္တံ၊ ဖိုလ်သို့။ ပါပုဏိ၊ ရောက်၏။ အသ၊ ထိုပုဏ္ဏားမ၏။ အပရေပိ၊တပါးလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ သုန္ဒရိကဘာရဒ္ဒါဇောစ၊ သုန္ဒရိကဘာရဒ္ဒါရုဇရင်း။ဗိလင်္ဂ က ဘာရဒ္ဒါဇောစ၊ ဗိလင်္ဂကဘာရဇရင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒွေကနိဋ္ဌ-ဘာဝတရော၊ ညီအစ်ကိုနှစ်ယောက်တို့သည်။ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ အက္ကောသန္တာဝ၊ ဆဲရေးကုန်သည်ဖြစ်၍သာလျှင်။ သတ္ထာရာ၊ သည်။ ဝိနိတာ၊ ဆုံးမအပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံသောသူတို့ကို။ ပဋ-ဗိတ္ဝာ၊ ရဟန်းပြု၍။ အရဟတ္တံ၊ သို့။ ပါပုဏိံသု၊ ရောက်ကုန်၏။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ ကေဒိသံ၊ တစ်နေ့သ၌။ ဓမ္မဘာယံ၊ တရား သဘင်၌။ ကထံ၊ စကားကို။ သမုဋ္ဌာပေသုံ၊ ပြောဟောကုန်၏။ သော-အာဝုသော၊ အိုငါ့ရှင်တို့။ ဗုဒ္ဓဂုဏာ၊ ဘုရားဂုဏ်ကျေးဇူးတို့သည်။အစ္ဆရိ သဝတ၊ အံ့ဘွယ်ရှိစွတကား။ စတ္ဠသုနာမ၊ ဘာတို့ကေသု၊ လေးယောက် သော ပုဏ္ဏားညီနောင်တို့သည်။ အက္ကောသန္တေသု၊ ဆဲရေးကုန်သည်ရှိ သော်။ သတ္ထာ၊ သည်။ကိဠိ၊တစ်စုံတစ်ခွန်းသောစကားကို။အဝတ္ဝာ၊ မဆို မူ၍။ တေသံယေဝ၊ ထိုသူတို့၏သာလျှင်။ ပတိဋ္ဌာ၊ တည်ရာသည်။ဇာတာ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဘုရားဂုဏ်ကို ချီးမွမ်း၏။ သတ္ထာ၊ သည်။အာဂန္တွာ၊ ကြွတော်မူလာ၍။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့၊ ဧတရဟိ၊ ယခုငါလာဆဲသော အခါ၌။ ကာယ ကတာယ၊ ဖြင့်။ သိန္နိသိန္နာ၊ ကုန်သည်။အတ္တနာ၊ ဖြစ်ကုန်သနည်း။ ဣတိ ပုစ္ဆိတွာ၊ ဤသို့ မေးတော်မူသောကြောင့်။ဣမာယနာမာတိ၊ဤမည် သော စကားကြောင့်တည်းဟု။ ဝုတ္တေ၊ ရှိသော်။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဟံ၊ငါ သည်။ မမခန္ဓိဗလေန၊ ငါ၏သည်းခံခြင်း အားဖြင့်။ သန္ဓောဂတတ္တာ၊ ပြည့်စုံသောကြောင့်။ ဒုဋ္ဌေသု၊ ပြစ်မှားကုန်သော သူတို့၌။ အဒုဿေ၊ ပြစ်မှားမူ၍။ မဟာဇနဿ၊ လူအပေါင်း၏။ ပတိဋ္ဌာ၊ တည်ရာသည်။ ဟောမိယေဝ၊ ဖြစ်သည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ ဝတ္ဝာ၊ ၍။ ဣမံ ဂါထံ၊ကို။ အာဟ၊ ၏။

(၃၉၉) အက္ကောသဠ၊ ဆယ်ပါးသော အက္ကောသဝတ္ထုတို့ဖြင့်ဆဲရေး ခြင်းကိုလည်းကောင်း။ဝေဓဗန္ဓ၊ လက်စသည်တို့ဖြင့် ပုတ်ခတ်ခြင်းထိပ်ကြိုး စသည်ဖြင့် နှောင်ဖွဲ့ခြင်းကိုလည်းကောင်း။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ အ-ဒုဋ္ဌော၊ အမျက်မထွက်၍။တိတိက္ခတိ၊ သည်းခံ၏။ ခန္တီဗလံ၊ သည်းခံခြင်း တည်းဟူသော အားရှိယသော။ ဗလာနီကံ၊ အဖန်တစ်လဲလဲဖြစ်သဖြင့် ခန္တီ

ဗလတည်းဟူသော ၁စ်သည်အပေါင်း ရှိထသော။ တံ၊ ထိုသို့သဒေါရှိ သောသူကို။ အဟံ၊ ငါသည်။ ပြောယူ၏၊ ဟူ၍။ ဗြူမိ၊ ဆိုအံ့။)

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ အဒုဋ္ဌောတိ၊ အဒုဋ္ဌောဘိဟူသည်ကား။ ဒသဟိ၊ ဆယ်ပါးကုန်သော။ အဂ္ဂေါသဝဟူ၏ဟု။ ဆဲရေးခြင်း အကြောင်းဟူ၏ဖြင့်။ အဂ္ဂေါသဟု၊ ဆဲရေးခြင်းကိုလည်းကောင်း။ ပါဏာတိပါတီဟု၊ လက်အစရှိ သည်တို့ဖြင့်။ ပေါတနံ၊ ပုတ်ခတ်ထိုးထောင်းသတ်ခြင်းကို လည်းကောင်း။ အန္တုဗန္ဓနာဒီဟု၊ ထိပ်ဖွဲ့ခြင်း, နှောင်အိမ်သွင်းခြင်း အစရှိသည်တို့ဖြင့်။ ဗဟိဗန္ဓနံ၊ ချည်နှောင်ခြင်းကို လည်းကောင်း။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ အကုဒ္ဓမာနသော၊ အမျက်မထွက်သောစိတ် ရှိသည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ဖြစ်၍။ (အဓိဝါသေတိ၊ သည်းခံ၏။ ခန္တီဗလေန၊ ခန္တီဗလံနှင့်။ သမန္နာဂတတ္တာ၊ ပြည့်စုံသောကြောင့်။ ခန္တီဗလံ၊ သည်းခံခြင်းအားရှိ၏။ ပုနပ္ပုနံ၊ အဖန်တလဲလဲ။ ဥပ္ပဇ္ဇတိယာ၊ ဖြစ်သဖြင့်၊ အနိဂတဘူတေန၊ စစ်သည် အပေါင်းသဖွယ်ဖြစ်၍ ဖြစ်သော။ တေနေဝ ခန္တီဗလေန၊ ထိုခန္တီဗလနှင့်လျှင်။ သမန္နာ ပတတ္တာ၊ ပြည့်စုံလည်း၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဗလာနိ၊ စစ်သည်အပေါင်းဟူသောအားရှိ သော။ ဝေရူပ်၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ တံ၊ ထိုသူကို။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ဗြာဟ္မဏံ၊ ဗြာဟ္မဏဟူ၍။ ဝဒါမိ၊ ဆိုအံ့။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။ ဒေသနာ-ဝသာနေ၊ ၌။ ဗဟူ၊ တို့သည်။ သောတာပတ္တိဖလာဒီနိ၊ စသည်တို့သို့။ ပါပုဏိံသု။ ရောက်ကုန်၏။

ကောဋ္ဌသမံ၊ သော။ အဂ္ဂေါသကဘာဝေ ဗဟုဝတ္ထု၊ သည်။

ဣတိ သမတ္တံ၊ ပြီး၏။

*

၂၆-ဗြာဟ္မဏဝဂ္ဂ၊ ၁၇- သာရိပုတ္တဿ ဝတ္ထု

(အဂ္ဂေါသက ဗြာဟ္မဏဝတ္ထု၌ ဟောရာဂါထာတို့၏ အတ္ထ-ဝဏ္ဏနာကို ပြုပြီး၍ ယခုအခါ သာရိပုတ္တတ္ထေရ ဝတ္ထု၌ ဟောရာ ဂါထာတို့၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုလိုသော အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသ ဆရာ သည် အဂ္ဂေါဝနုန္တိ စသောပါဋ္ဌကို မိန့်သတည်း။)

အဂ္ဂေါဝနုန္တိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ကိုး။ သတ္ထာ၊ သည်။ ဝေဠုဝနေ၊ ၌။ ဝိဟရန္တော၊ လျက်။ သာရိပုတ္တတ္ထေရံ၊ ကို။ အာရဗ္ဘ၊ ၍။ ကထေသိ၊ ၏။

တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ ထေရောသည်။ ပဠဟိ ဘိက္ခုဟိသတေဟိ၊ ငါးရာ သောရဟန်းတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဝိဏ္ဏာယ စရန္တော၊ ဆွမ်းခံသွားသည်

နှုံးသော်။ နာလကဂါမေ၊ နာလကရွာ၌။ မာတု၊ အမိ၏။ ဃရံဒ္ဒါရံ၊ အိမ်တံခါးသို့။ အဂမာသိတ်ရ၊ ရောက်သတတ်။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထို သာရိပုတ္တရာကို။ သာ၊ ထိုအမိသည်။ နိသီဒါပေတွာ၊ နေစေ၍။ ပရိဝိသ-မာနာ၊ လုပ်ကျွေးလျက်။ အက္ကောသိ၊ ဆဲရေး၏။ အမ္ဘော ဥစ္ဆိဋ္ဌခါဒကာ၊ အို စားကြွင်းစားသော သာရိပုတ္တရာ။ ဥစ္ဆိဋ္ဌကဗျိယံ၊ စားကြွင်းပုန်းရည်ဟင်းကို။ အလဘိတ္ထာ၊ မရမူ၍။ ပရယံရေသု၊ သူတပါးအိမ်တို့၌။ ဥဒ္ဒုက္ခံ ပိဏ္ဍေန၊ ယောက်ချိုဖျားဖြင့် ဃဋ္ဋိတကဗျိယံ၊ မွှေအပ်သော ပုန်းရည်ဟင်းကို။ ပရိ-ဘုဉ္ဇိတုံ၊ စားခြင်းငှာ။ ပရသိတ်ကောဋ္ဌိဓနံ၊ ကုဋေရှစ်ဆယ်သော ဥစ္စာကို။ ပဟာယ၊ စွန့်၍။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြုသည်။ အသိ၊ ဖြစ်၏။ တယာ၊ သင်သည်။ နာသိတံ၊ ဖျက်ဆီးအပ်သည်။ အမ္မ၊ ဖြစ်၏။ ဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ဘုဉ္ဇာဟိ၊ စားလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘိက္ခုံ ပိ၊ ရဟန်းတို့အားလည်း။ ဘတ္တံ၊ ဆွမ်းကို။ ဒဒမာနာ၊ ပေးသည်ရှိသော်။ တုမ္ဟေဟိ၊ သင်တို့သည်။ မမ ပုတ္တော၊ ငါ့သားကို။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ စူဠ ပဗ္ဗာ ကော၊ အလုပ်အကျွေးငယ်ကို။ ကတော၊ ပြုအပ်၏။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ဘုဉ္ဇထ၊ စားကုန်လော့။ ဣတိ ဝဒေတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ ထေရော၊ သာရိပုတ္တရာသည်။ ဘိက္ခံ၊ ဆွမ်းကို။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ယူ၍။ ဝိဟာရမေဝ၊ ကျောင်းသို့သာလျှင်။ အဂမာသိ၊ ရောက်လာ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အာယသ္မာ ရာဟုလော၊ ရှင်ရာဟုလာသည်။ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ပိဏ္ဍာ ပါတေန၊ ဆွမ်းဖြင့်။ အာပုစ္ဆိ၊ ပန်ကြား၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုရာဟုလာကို။ သတ္ထာ၊ သည်။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ရာဟုလ၊ လော်။ ကဟံ၊ အဘယ်အရပ်သို့။ ဂမိတ္ထ၊ သွားကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ အယျိကာယ၊ အဖွားမ၏။ ဂါမံ၊ ရွာသို့ သွားပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ တေ၊ သင်၏။ အယျိကာယ၊ အဖွားမ သည်။ ဥပဇ္ဈာယော၊ သင်၏ဥပဇ္झာယ်ကို။ ကိံ ပန၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ဝုတ္တော၊ ဆိုတိသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ အယျိကာယ၊ အဖွားမသည်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ဥပဇ္ဈာယော၊ ကို။ အက္ကုဇ္ဇော၊ အမျက်ထွက်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်သည်ရှိသော်။ ကိန္တိ၊ အဘယ်ကို။ ဝတ္တွာ၊ ဆို၍။ အက္ကုဇ္ဇော၊ သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဣဒံ ဒုက္ခံ ဤမည်သော အကြောင်းကို။ ဝတ္တွာ ၍။ အက္ကုဇ္ဇော၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်လတ်သော်။ တေ၊ သင်၏။ ဥပဇ္ဈာယေ နုပန၊ ဥပဇ္ဈာယ်သည်ကား။ ကိံ၊ အဘယ်သို့ပြန်၍။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုသနည်း။ ဣတိ။ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ကိဉ္စိ၊ တစ်စုံတစ်ခုသော စကားကို။ နု၊ ဆိုတော်မမူ။ ဣတိ၊ ဤသို့

လျှောက်၏။တံ၊ ထိုနှာဟုသာ လျှောက်သော စကားကို။ သုတ္တာ၊ကြားရ၍။ ဘိက္ခု၊တို့သည်။ ဓမ္မသဘာယ်၊ တရားသဘင်၌။ ကယ်၊စကားကို။သမုဋ္ဌာ ပေသုံ၊ ပြောဟောကုန်၏။ အာဝုသော၊ တို့။ သာရိပုတ္တာဗျော့ရသ၊ ၏။ ဂုဏာ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့သည်။ အစ္ဆရိယာဝတ၊ အံ့ဖွယ်ရှိကုန်သည်တကား၊ အာသ၊ ထိုသာရိပုတ္တာရာ၏၊ မာတာ၊ အမိသည်။ ဧဝနာမ၊ ဤမည်သော စကားဖြင့်။ အကြောသန္ဓိယာ၊ဆဲရေးသည်ရှိသော်။ ကောမတ္တံပိ၊အမျက် မျှသည်လည်း။ နာဟောသိ၊ မဖြစ်။ ဣတိ၊ ဤသို့ပြောဟောကုန်၏။သတ္ထာ၊ သည်။ အာဂန္တွာ၊ ၍။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တေရဟိ၊ ၌။ ကာယ ကထာယ၊ ဖြင့်။သန္ဓိသိန္တွာ၊ ကုန်သည်။ အတ္ထနု၊ ဖြစ်ကုန်သနည်း။ဣတိပုစ္ဆိတ္တာ၊ ဤသို့ မေးတော်မူသောကြောင့်။ ဣမာယ နာမာတိ၊ တည်းဟု။ ဝုတ္တေ၊သော်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ခီဏာသဝါနာမ၊ ရဟန္တာတို့ မည်သည်ကား။ အကြော-ဓနာဝ၊ အမျက်ထွက်ခြင်း မရှိကုန်သည်သာလျှင်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ ဝတ္တာ၊ ၍။ ဣမံ ဂါထံ၊ ကို။ အာဟ၊ ၏။

(၄၀၀) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အကြောဓနံ၊ အမျက်ထွက်ခြင်း မရှိထသော။ ဝတဝန္တံ၊ ဓုတင်အကျင့်နှင့် ပြည့်စုံထသော။ သီလဝန္တံ၊ စတုပါရိသုဒ္ဓိသီလ ရှိထသော။ အနုဿဒံ၊ တဏှာပြန့်ပြောခြင်းမရှိထသော။ဒန္တံ၊ဆုံးမအပ်ပြီး သော ခြောက်ပါးသော ဣန္ဒြေ ရှိသည်ဖြစ်၍ ယဉ်ကျေးထသော၊ အန္တိမ-သရီရံ၊ အဆုံးစွန်သော ကိုယ်ရှိထသော။ တံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။ အဟံ၊သည်။ ဗြာဟ္မဏံ၊ ဟူ၍။ ဗြူမိ၊ ဆို၏။

(၅) တတ္ထ၊ ၌။ ဝတဝန္တန္တိ၊ ကား။ ဓုတဝတေန၊ ဓုတင်အကျင့်နှင့်။သမန္နာ-ဂတံ၊ ပြည့်စုံသော။ စတုပါရိသုဒ္ဓိသီလေန၊ လေးပါးသော စတုပါရိသုဒ္ဓိ သီလဖြင့်။ သီလဝန္တံ၊ သီလရှိထသော။ တဏှာဥဿဒါဘာဝေန၊ တဏှာ ပြန့်ပြောခြင်း မရှိသဖြင့်။ အာနုဿဒံ၊ တဏှာပြန့်ပြောခြင်း မရှိထသော။ ဆဋ္ဌိန္ဒြိယဒမနေန၊ ခြောက်ပါးသော ဣန္ဒြေကို ဆုံးမခြင်းဖြင့်။ ဒန္တံ။ ယဉ် ကျေးထသော။ ကောဋ္ဌိယံ၊ အဆုံးစွန်သောဘဝ၌။ ဌိတေန၊ တည်သော။ အတ္တဘာဝေန၊ အတ္တဘောဖြင့်။ အန္တိမသရီရံ၊ အဆုံးစွန်သော ကိုယ်ရှိထ သော။ တံ၊ ထိုသူကို။ အဟံ၊သည်၊ ဗြာဟ္မဏံ၊ ဟူ၍။ ဝဒါမိ၊ဆို၏။ဣတိ၊ အတ္ထော၊ တည်း။ ဒေသနာဝသာနေ၊ ၌။ဗဟူ၊ တို့သည်။သောတာပတ္တိ-ဖလာဒီနိ၊ တို့သို့။ ပါပုဏိံသု၊ ကုန်၏။

သတ္တရသမံ၊ သော၊ သာရိပုတ္တတ္ထေရဝတ္ထု၊ သည်။
ဣတိ သမတ္တံ၊ ပြီး၏။

၂၆-ဗြာဟ္မဏဝဂ္ဂ၊ ၁၀-ဥပ္ပလဝဏ္ဏာထေရီ ဝတ္ထု

(ဤ)ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့ရှေ့ ဝတ္ထု၌ ဟောရာဂါထာတို့၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုပြီး၍ ဥပ္ပလဝဏ်ထေရီမ ဝတ္ထု၌ ဟောရာဂါထာတို့၏ အတ္ထ-ဝဏ္ဏနာကို ပြုလိုသော အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသ ဆရာသည် ပါရိပေါက္ခရပတ္တေ၀ စသောပါဠိကို မိန့်သတည်း။)

ပါရိပေါက္ခရပတ္တေ၀ါတိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ကို။ သတ္ထာ၊သည်။ ဧတေ-၀နေ၊ ၌။ ဝိဟာရေ၊ စည်။ ဥပ္ပလဝဏ္ဏာထေရီ၊ ဥပ္ပလဝဏ် အမည်ရှိသော ထေရီမကို။ အာရဗ္ဘ၊ ၍။ ကထေသိ၊ ၏။ ဝတ္ထု၊ ဝတ္ထုကို။ မဓုဝါမညတိ-ဗာလောတိ ဂါထာ၀ဏ္ဏနာယ၊ ဂါထာအဖွင့်၌။ ဝိတ္ထာရိတမေ၀၊ ခဲ့အပ်ပြီးသည်သာလျှင်တည်း။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာအဖွင့်၌။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။

အပရေန သမယေန၊ တပါးသောအခါ၌။ မဟာဇနော၊ လူအပေါင်းသည်။ ဓမ္မသဘာယံ၊ တရားသဘင်၌။ ကထံ၊ စကားကို။ သမုဋ္ဌာပေသိ၊ ပြောဟောကြ၏။ ဒီဃာသ၀ါပိ၊ ရဟန္တာတို့သည်လည်း။ ကာမသုခံ၊ ကာမဂုဏ် ချမ်းသာကို။ သာဒိယန္တိမညေ၊ သာယာကြယောင်တကား။ ကာမံ၊ ကာမဂုဏ်ကို။ ဝသန္တိ၊ မှီ၀ဲကြကုန်၏။ ကိံ၊ အဘယ်ကြောင့်။ နသေ၀ိသန္တိ၊ မမှီ၀ဲဘဲ နေလေကုန်အံ့နည်း။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ ဧတေ၊ ဤရဟန်းတို့သည်။ နကောဇ္ဇာပရိဂ္ဂဟ၊အဆီအစေးမရှိသောသစ်ပင်မဟုတ်ကုန်။ နဝမ္မ ကာ၊တောင်ပို့မဟုတ်ကုန်။ အလ္လမံသသရီရာ၊ စိုသောကိုယ်အသားရှိကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ဧတေ၀ိ၊ ထိုရဟန္တာတို့သည်လည်း။ ကာမသုခံ၊ ကာမဂုဏ်ချမ်းသာကို။ သာဒိယန္တိ၊ သာယာကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ပြောဟောကုန်၏။ သတ္ထာ၊သည်။အာဂန္တွာ။ ၍။ ဘိက္ခဝေ၀၊ တို့။ ဧတရဟိ၊ ၌။ ကာယ ကထာယ။ဖြင့်။သန္ဓိသိန္ဒာ၊ ကုန်သည်။ အတ္ထနု၊ ဖြစ်ကုန်သနည်း။ ဣတိပုစ္ဆိတ္တာ၊ ဤသို့ မေးတော်မူသော ကြောင့်။ ဣမာယ နာမဂုတိ၊ ဟု။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ ဘိက္ခဝေ၀၊ တို့။ ဒီဃာ-သ၀ါ၊ တို့သည်။ ကာမသုခံ၊ ကာမဂုဏ်ချမ်းသာကို။ နသာဒိယန္တိ၊ မသာယာကုန်။ ကာမေ၊ ကာမဂုဏ်တို့ကို။ နသေ၀ိန္တိ၊ မမှီ၀ဲကုန်။ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ပဒုမ၀ဏ္ဏေ၊ ကြာပဒုမ်ရောင်တို့၌။ ပတိတ၊ကျသော။ဥဒကဗိန္ဒု၊ ရေပေါက်သည်။ နလိမ္ပတိ ယထာ၊ မလိမ်းကျံသကဲ့သို့ လည်းကောင်း။ နသဏ္ဌာတိ ယထာ၊ မတည်တံ့သကဲ့သို့ လည်းကောင်း။ ဝိနိ၀တ္တိတ္တွာ ပန၊

လိမ့်၍ကား။ ပတေဘေ၊ ကျသည်သာလျှင်တည်း။ အာရဂ္ဂေ၊ ပွတ်ဆောက်ဦးခ်ု၊ ဘာသဝေါ၊ မုန့်ညင်းဝေ့သည်။ နဥပလိမ္ဗတိယထာ၊ မကုပ်သကဲ့သို့။ နသဏ္ဌာတိယထာ၊ မတည်သကဲ့သို့။ ဝိနိစ္ဆိတ္ထာ၊ လိမ့်၍။ ပတေဘေ၊ ကျသည်သာလျှင်တည်း။ ဧဝံ။ ဤအတူ။ ခ်ီဏာသဝဿ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏။ စိတ္တေ၊ စိတ်သည်။ ဒုဝိဓေဝိ ကာမေ၊ နှစ်ပါးအပြားရှိသော ကာမသည်လည်း။ နလိမ္ဗတိ၊ မလိမ်းမကျံ။ နသဏ္ဌာတိ၊ မဘည်။ ဣတိဝတ္ထာ၊ ၍။ အနုသန္ဓိ၊ အနုသန္ဓေကို။ ဃဋ္ဋေတ္ဝာ၊ စပ်၍။ ဓမ္မံ၊ ဂုဏ်။ ဒေသေန္တော၊ ဟောလိုရကား။ ဣမံ ဂါထံ၊ ကို။ အာဟ၊ မိန့်၏။

(၄၀၁) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပေါက္ခရပတ္တေ၊ ကြာရွက်၌။ ဝါရိ၊ ကျသော ရေပေါက်သည်။ နလိမ္ဗတိဣဒံ၊ မလိမ်းမကျံသကဲ့သို့။ အာရဂ္ဂေ၊ ပွတ်ဆောက်ဖျားခ်ု။ သာသဝေါ၊ မုန့်ညင်းစေ့သည်။ နလိမ္ဗတိဣဒံ၊ မကပ်ငြိသကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ ထို့အတူ။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ ကာမေသု၊ ကာမဂုဏ်တို့၌။ နလိမ္ဗတိ၊ မလိမ်းကျံ။ တံ၊ ထိုသူကို။ ဗြာဟ္မဏံ၊ ဟူ၍။ အဟံ၊ သည်။ ဗြူမိ၊ ဆို၏။)

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ ယော နလိမ္ဗတိတိ၊ ကား။ ဧဝမေဝံ၊ ဤအတူလျှင်။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ အဗ္ဘန္တရေ၊ ကိုယ်တွင်း၌ဖြစ်သော။ ဒုဝိဓေပိ၊ နှစ်ပါးအပြားရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ ကာမေ၊ ၌။ နဥပလိမ္ဗတိ၊ မလိမ်းကျံ။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ကာမေ၊ နှစ်ပါးသောကာမ၌။ နသဏ္ဌာတိ၊ မတည်။ တံ၊ ထိုသူကို။ အဟံ၊ သည်။ ဗြာဟ္မဏံ၊ ဟူ၍။ ဝဒါမိ၊ ဆို၏။ ဤတိအတ္ထော၊ တည်း။ ဒေသနာဝသာနေ၊ ၌။ ဗဟူ၊ တို့သည်။ သောတာ-ပတ္တိဖလာဒီနိ၊ စသည်တို့သို့။ ပါပုဏိံသု၊ ကုန်၏။

အဋ္ဌာရသမံ၊ သော။ ဥပ္ပလဝဏ္ဏာထေရီဝတ္ထု၊ သည်။
ဤတိသမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

*

၂၆-ဗြာဟ္မဏဝဂ္ဂ၊ ၁၃-အညတရဗြာဟ္မဏ ဝတ္ထု

(ဥပ္ပလဝဏ္ဏာထေရီဝတ္ထု၌ ဟောရာဂါထာတို့၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုပြီး၍ ယခုအခါ အညတရဗြာဟ္မဏဝတ္ထု၌၊ ဟောရာဂါထာတို့၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုလိုသော၊ အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသဆရာသည်၊ ယော ဒုက္ခယ စသော ပါဠိကို မိန့်သတည်း။)

ယော ဒုက္ခဿာတိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ကိုယ်။ သတ္ထာ၊ သည်။ ဇေတဝနေ၊ ဗျဉ်။ ဝိဟရန္တော၊ လျက်။ အညတရံ ပြာဟူဏံ၊ အမှတ်မရှိသော ပုဏ္ဏားကို။ အာရဗ္ဘ၊ ၍။ ကထေသိ၊ ၏။

ကိရ၊ အကျယ်ကိုဆိုဦးအံ့။ တဿ၊ တို့ပုဏ္ဏား၏။ ကော ဒါသော၊ ကျွန်တစ်ယောက်သည်။သင်္ကာပဒေ-သိက္ခာပုဒ်တို့ကို။ အပညတ္တေ၊မပညတ်မီ။ ပလ်ာယိတွာ၊ ပြေး၍။ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍။ အရဟတ္တံ၊ ဖိုလ်သို့။ ပါပုဏိ၊ ရောက်၏။ ပြာဟူဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်။ တံ၊ သို့ကျွန်ကို။ သြ-လောကေန္တော၊ ကြည့်သည်ရှိသော်။ အဒိသွာ၊ မမြင်မူ၍။ ကေဒိဝ၊သ်၊ တနေ့သ၌။ သတ္ထာရာ၊ မြတ်စွာဘုရားနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်း အလို့ငှာ။ ပဝိသန်တံ၊ ဝင်သောရဟန်းကို။ ဒွါရန္တရေ၊ တံခါးကြားဝ်။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ စိတ်ဝရံ၊ သက်နှိုးကို။ ဒတ္ဝါ၊ မြဲစွာ။ အဂ္ဂဟေသိ၊ ဆွဲကိုင်၏။ သတ္ထာ၊ သည်။ နိဝတ္တိတွာ၊ ၍။ ပြာဟူဏ၊ ပုဏ္ဏား။ ဣဒံ၊ ဤသို့ဆွဲဝင်ခြင်း သည်။ ကိံ။ အဘယ်နည်း။ ဣတိပုစ္ဆိတွာ၊ ကြောင့်။ ဘော ဂေါတမော၊ မ။ ဟေ၊ ဂါ၏။ ဒါသော၊ ကျွန်ဖြစ်၍ ဤရဟန်းကို ဆွဲဝင်ပါသည်ဘုရား။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပုဏ္ဏားလျှောက်သည်ရှိသော်။ ပြာဟူ၊ ပုဏ္ဏား။ သေ၊ ဤရဟန်းသည်။ ပန္နဘာရော၊ ချအပ်ပြီးသော ခန္ဓာရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်၏။ ပန္နဘာရော၊ ချအပ်ပြီးသော ခန္ဓာရှိ၏။ ဣတိ စ၊ ဤသို့လည်း။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ ပြာဟူ-ဏော၊ သည်။ အရဟာတိ၊ ရဟန္တာဟူ၍။သလ္လက္ခေ-သိ၊ မှတ်၏။ တဿ၊ ထို့ကြောင့်။ ပုနပိ၊ တဖန်လည်း၊ ဘောဂေါတမ၊ မ။ တေန၊ ထိုရဟန္တာသည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့ချိအပ်ပြီးသော ခန္ဓာဝန်ရှိ၏ဟု ဆိုတိုင်းမှန်သလော။ ဣတိဝုတ္တေ၊ ဤသို့ပုဏ္ဏားမေးလျှောက်သည်ရှိသော်။ ပြာဟူ-ဏ၊ပုဏ္ဏား။ အာမ ပန္နဘာရော၊ ချေခ်ချအပ်ပြီးသော ခန္ဓာဝန်ရှိ၏။ သတ္ထာ၊ သည်။ ဣတိ ဝတ္တွာ၊ ၍။ ဣမံ ဂါထ၊ ကို။ အာဟ၊ ၏။

(၄၀၂) ပြာဟူဏ၊ ပုဏ္ဏား၊ ယော၊ အကြင်သူသည်။ အဘ္ဘနော၊ မိမိ၏။ ဒုက္ခဿ၊ ခန္ဓာဝန်ရှိသော်ဒုက္ခ၏။ ခယံ၊ ကုန်ခြင်းကို။ ဣဓေव၊ ဤ သာသနာ၌လျှင်။ ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်သိ၏။ ပန္နဘာရံ၊ ချအပ်ပြီး သော ခန္ဓာဝန်ရှိထသော၊ ဝိသံယုတ္တံ၊ ယောဂလေးပါး,အလုံးစုံကိလေသာ တို့နှင့် မယှဉ်ထသော။တံ။ထိုသူကို။ ပြာဟူဏံ၊ ဟူ၍။ အဟံ၊ သည်။ ဗြူမိ၊ ၏။

ဘဏ္ဍ၊ ၌၊ ဒုက္ခဿာတိ၊ကား။ ခန္ဓဒုက္ခဿ၊ ခန္ဓာဟူသောဒုက္ခ၏။ ပန္န-ဘာရန္တိ၊ကား။ သြဟိတခန္ဓသာရံ၊ ချအပ်ပြီးသော ခန္ဓာဝန် ရှိသော။ စတူဟိ ယောဂေဟိ၊ လေးပါးကုန်သော ယောဂတို့နှင့်။ဝါ၊ ဝ,ည်းကား။ သဗ္ဗကိလေသေဟိ၊ အလုံးစုံသော ကိလေသာတို့နှင့်။ ဝိသံယုတ္တံ၊ မယှဉ်ထ

သော၊ တံ၊ တိုသူကို။ အဟံ၊ သည်။ ဗြာဟ္မဏံ၊ ဟူ၍။ ဝဒါမိ၊ ဆို၏။ ဣတိ၊ အဘြော၊ တည်း။

ဒေသနာဝသာနေ၊ ၌။ သော ဗြာဟ္မဏော၊ ထိုပုဏ္ဏားသည်။ သော-တာပတ္တိဖလေ၊ ၌။ ပတိဋ္ဌတိ၊ တည်၏။ သမ္ဘတ္တာနမ္မိ၊ တို့အား လည်း။ သာတ္ထိကာ၊ သော။ ဒေသနာ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။

ကေ္ဂပီသတိမံ၊ သော။ အညတရဗြာဟ္မဏဝတ္ထု၊ သည်။
ဣတိသမတ္တံ၊ ပြီး၏။

*

၂၆-ဗြာဟ္မဏဝဂ္ဂ၊ ၂၀-ခေမာဘိက္ခုနီ ဝတ္ထု၊

(အညတရ ဗြာဟ္မဏတို့၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာတို့၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုပြီး၍ ယခုအခါ ခေမာဘိက္ခုနီဝတ္ထု၌ ဟောရာ ဖြစ်သော ဂါထာတို့၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို မြဲလိုသော အရှင်ဗုဒ္ဓ-ဃောသ ဆရာသည် ဂမ္ဘီရဇာတိန္တိ၊ စသော ပါဠိကို မိန့်သတည်း။)

ဂမ္ဘီရပညန္တိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ကိုး။ သတ္ထာ၊ သည်။ ဂိဇ္ဈကူဋေ၊ ဂိဇ္ဈကူဋ်-တောင်၌။ ဝိဟရန္တော၊ လျက်။ ခမံနာမ၊ ခေမာအမည်ရှိသော။ ဘိက္ခုနိံ၊ ရဟန်းမိန်းမကို။ အာရဗ္ဘ၊ ၍။ ကထေသိ၊ ၏။

ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ ကေဒိဝသံ၊ ၌။ ပဋ္ဌမယာမ သမနန္တရေ၊ ပဋ္ဌမ-ယာမ်၏ အခြားမဲ့၌။ သက္ကော ဒေဝရာဇာ၊ သိကြားနတ်မင်းသည်။ ပရိ-သာယ၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ အာဂန္တွာ၊ ၍။ သဗ္ဗညုသန္တိကေ၊ ၌။ သာရဏီယ-ဓမ္မကထံ၊ အသက်ထက်ဆုံး အောက်မေ့အပ် ကိုးကွယ်အပ်သော နှစ်သက်-ဖွယ်ရှိသော တရားစကားကို။ သုဏန္တော၊ နာလျက်။ နိသိဒိ၊ နေ၏။ တသ္မိံ-ခဏေ၊ ၌။ ခေမာဘိက္ခုနီ၊ ခေမာမည်သော ရဟန်းမိန်းမသည်။ သတ္ထာရံ၊ ကို။ ပဿိသာမီတိ၊ ဖူးမြင်အံ့ဟု၍။ အာဂန္တွာ၊ လာ၍။ သက္ကံ၊ သိကြား-နတ်မင်းကို။ ဒိသ္မွာ၊ မြင်၍။ အာကာသေ၊ ၌။ ဌိတာဝ၊ တည်လျက်လျှင်။ သတ္ထာရံ၊ ကို။ ဝန္ဒိတ္မာ၊ ရှိခိုး၍။ နိဝတ္တိ၊ ပြန်လေ၏။ သက္ကော၊ သည်။ တံ၊ ထိုခေမာမည်သော ရဟန်းမိန်းမကို။ ဒိသ္မွာ၊ မြင်၍။ ဘန္တေ၊ရား၊ အာ-ဂစ္ဆမာနာ၊ လာပြီးလျက်၊ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်၌။ ဌိတာဝ၊ တည်-လျက်သာလျှင်။ သတ္ထာရံ၊ ကို။ ဝန္ဒိတ္မာ၊ ၍။ နိဝတ္တိ၊ ပြန်သော။ သော၊ ဤ-ရဟန်းမိန်းမသည်ကား။ ကာ၊ အဘယ်နည်း။ ဣတိ ပုစ္ဆိ၏။ သတ္ထာ၊ သည်၊ မဟာရာဇ၊ မြတ်သော သိကြားမင်း။ သော၊ ဤရဟန်းမိန်းမကား။ မမ ဓီတာ၊

ငါ့သမီးဖြစ်သော။ ခေမာနာမ၊ ခေမာမည်သော သူတည်း။ မဟာပညာ၊ ကြီးသော ပညာရှိ၏။ မဂ္ဂါမဂ္ဂပေါဒိဝါ၊ အကြောင်းဟုတ်သည်မဟုတ်သည်ကို လိမ္မာ၏။ ဤတိဝတ္ထာ၊ ၍။ ဤမမ ဂါထာ၊ ကို။ အာဟ၊ ၏။

(((၄၀၃) ဂမ္ဘီရပညာ၊ နက်နဲသိမ်မွေ့သော ခန္ဓာစသည်တို့၌ ဖြစ်သော ပညာနှင့်ပြည့်စုံထသော။ မေဓာဝီ၊ ထိုးထွင်းပွင့်သော ပညာနှင့်ပြည့်စုံထသော။ မဂ္ဂါမဂ္ဂဿ၊ အကြောင်းဟုတ်သည် မဟုတ်သည်၌။ ကောဝိဒံ၊ လိမ္မာစွာထသော။ ဥတ္တတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ဟု ဆိုအပ်ပြီးသော မြတ်သော အကျိုးသို့။ အနုပတ္တံ၊ အစဉ်ရောက်ထသော။ တံ၊ ထိုသူကို။ အဟ၊ သည်။ ဗြဟ္မဏံ၊ ဟူ၍။ ဗြူမိ၊ ဆို၏။ ဤတိ၊ ဤသို့ဟော၏။)

တတ္ထ၊ ၌။ ဂမ္ဘီရပညန္တိ၊ ကား။ ဂမ္ဘီရေသု၊ နက်နဲသိမ်မွေ့ကုန်သော။ ခန္ဓာဒိ သု၊ ခန္ဓာစသည်တို့၌။ ပဝတ္တာယ၊ သိသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့် ဖြစ်သော။ ပညာယ၊ ပညာနှင့်။ သမန္နာဂတံ၊ ပြည့်စုံသော။ မမ္မောဇပညာယ၊ မမ္မောဇ ပညာနှင့်။ သမန္နာဂတံ၊ ပြည့်စုံသော။ မေဓာဝိ၊ မိုးကြိုးစက်နှင့် တူသော ပညာရှိထသော။ အယံ၊ ဤသည်ကား။ ဒုဂ္ဂတိယာ၊ အပါယ်လားရခြင်း၏။ မဂ္ဂေ၊ အကြောင်းတည်း။ အယံ၊ ဤသည်ကား။ သုဂတိယာ၊ သုဂတိဘဝ သို့သွားရခြင်း၏။ မဂ္ဂေ၊ အကြောင်းတည်း။ အယံ၊ ဤသည်ကား။ နိဗ္ဗာ-နဿ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲအပေါင်းငြိမ်းရာနိဗ္ဗာန်၏။ မဂ္ဂေ၊ အကြောင်းတည်း။ အယံ။ ကား။ အမဂ္ဂေ၊ အကြောင်းမဟုတ်။ ဤတိ ဝေ၊ ဤသို့။ မဂ္ဂေစ၊ အကြောင်း ဟုဏ်သည်၌ လည်းကောင်း။ အမဂ္ဂေစ၊ အကြောင်းမဟုတ်သည်၌လည်းကောင်း။ ဆေကတာယ၊ လိမ္မာသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ မဂ္ဂါမဂ္ဂဿ၊ အကြောင်းဟုတ်သည် မဟုတ်သည်၌။ ကောဝိဒံ၊ လိမ္မာသော အရဟတ္တ သခ်ါတဲ့၊ အရဟတ္တဖိုလ်ဟု ဆိုအပ်သော။ ဥတ္တမတ္တံ၊ မြတ်သော။ အကျိုးသို့။ အနုပတ္တံ၊ အစဉ်ရောက်သော။ တံ၊ ထိုသူကို။ အဟံ၊ သည်။ ဗြာဟ္မဏံ၊ ဟူ၍။ ဝဒါမိ၊ ဆို၏။ ဤတိ အတ္ထော၊ တည်း။ ဒေသနာဝသာနေ၊ ၌။ ဗဟူ၊ တို့သည်။ သောတာပတ္တိဖလာဒီနိ။ တို့သို့။ ပါပုဏိံသု၊ ကုန်၏။

ဝိသတိမံ၊ သော။ ခေမာတိက္ခုနိဝတ္ထု၊ သည်။ ဤတိသမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

*

၂၆-ဗြာဟ္မဏဝဂ္ဂ၊ ၂၁-ပဒ္ဓာရဝါသီတိသတ္ထေရ ဝတ္ထု

ခေမာတိက္ခုနိ ဝတ္ထု၌ ဟောရာဂါထာတို့၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုပြီး၍ ယခုအခါ ပဒ္ဓာရဝါသီ တိသတ္ထေရ ဝတ္ထု၌ ဟောရာဖြစ်

သောဝါသာတို့၏ အဆွေဝန္ဓုနာကို ပြုလိုသော အရှင်ဝုဋ္ဌေလောသ ဆရာသည် အသံသဌန်ကို စသော ပါဠိကိုမိန့်သတည်း။

အသံသဌန်ကို ဤမိ ဓမ္မဒေသနာ ကို။ သဗ္ဗာ၊ သည်။ ဇောဝဝနေ၊ ဝိဟာ-ရန္တော၊ လျက်၊ ပဗ္ဗာရဝါသီ တိသ္သဝေ္ဍရဲ့ကို။ အာရဗ္ဘ၍။ ကထေသိ၏။

ကိုရ၊ အကျယ်ချဲ့၍ဆိုဦးအံ့။ သော၊ ထိုတိဿမထေရ်သည်။ သတ္တု-သန္တိကေ၌။ ကမ္မဋ္ဌာန်း ကို။ ဂဟေတွာ။ ယူ၍။ အရည့်၊ သို့။ ပဝိသိတွာ၊ ၍။ သပ္ပါယံ၊ လျော်ကန်ပတ်သော။ သေနာသနံ၊ ကို။ ဩလောကေန္တော၊ သော်၊ ကေလေဏပဗ္ဗတရဲ့၊ လိုဏ်ဂူတခုရှိသော တောင်ဝှမ်းသို့။ ပါပုဏိ၊ ရောက်၏။ သမ္ဗတ္တက္ခဏေယေဝ၊ ရောက်သော ခဏ၌သာလျှင်။ အဿ၊ ထိုတိဿထေရ်၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ ဧကဂ္ဂတံ၊ မြဲက်သည်ဖြစ်၍ တည်ကြည်ခြင်းကို။ လဘတိ၊ ရ၏။ သော၊ ထိုတိဿ၊ မထေရ်သည်။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဤ၊ ဤလိုဏ်ဂူ၌။ ဝသန္တော၊ နေသည်ရှိသော်။ ပဗ္ဗဇိတကိစ္စံ၊ ရဟန်းကိစ္စကို နိပ္ဖါဒေတုံ၊ ပြီးစေခြင်းငှာ။ သက္ခိဿာမိ၊ တော်နိုင်အံ့။ ဤတိစိန္တေ သိ၊ ဤသို့ကြံ၏။ လေမဏပိ၊ လိုဏ်၌လည်း။ အခိဝိပိ၊ အမြဲစောင့်သော၊ ဒေဝတာ နတ်သည်။ သီလဝါ ဘိက္ခု၊ သီလရှိသောရဟန်းသည်။ အာဂတာ၊ လာ၏။ ဤမိနာ၊ ဤရဟန်းနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ကထေန၊ တခုသောအရပ်၌။ ဝသ-ထုံ၊ နေခြင်းငှာ၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ၏။ အယံ ပန၊ ဤရဟန်းသည်ကား။ ဤမ၊ ဤလိုဏ်၌၊ သေရတ္တိမေဝ၊ တည်ခဏမျှသာလျှင်။ ဝသိတွာ၊ နေ၍။ ပတ္တ-မိ ဿာ တိ၊ ဖဲ လတ္တံ။ ဤတိစိန္တေတွာ၊ ဤသို့ကြံ၍။ ပုဏ္ဏေ၊ သားတို့ကို၊ အာဒါယ ခေါ်၍။ နိက္ခမိ၊ ထွက်၏။ ထေရော၊ တိဿမထေရ်သည်။ ပုနဒိဝသေ၊ မိုးသောက်သောနေ့၌။ ပါတောဝ၊ စောစောကလျှင်။ ဂေါစရါမံ၊ ဆွမ်းခံ ရှာသို့။ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှာ။ ပါဝိသိ၊ ဝင်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုဘိဿမထေရ်ကို။ ကောဉ္စပါသိကာ၊ ဒါယိကာမ တယောက်သည်။ ဒိသွာဝ၊ မြင်၍။ ပုတ္တသိနေဟံ၊ သားခ်စ်သောချစ်ခြင်းကို။ ပဋိလ ဘိ-တွာ၊ ရ၍။ ဂေဟာ၊ အိမ်၌။ နိသီဒါပေတွာ၊ နေစေ၍။ ဘော၊ မွန်း ကျွေး၍။ အတ္တာနံ၊ မိမိကို။ နိဿာယ၊ ရ၍။ ဘေမဝသံ၊ သုံးလေးတ်လုံး။ ဝသနဋ္ဌာယ၊ နေစေခြင်းငှာ။ ယာစိ၊ တောင်းပန်၏။ သောပိ၊ ထိုတိဿ ၊ မထေရ်သည်လည်း။ မယာ၊ ငါသည်။ ဤ၊ ဤဒါယိကာမကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ ဘဝနိဿရဏံ၊ ဘဝမှ ထွက်မြောက်ခြင်းကို။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှာ။ သက္ခာ၊ တတ်ကောင်း၏။ ဤတိ အမိဝါသေတွာ၊ ဤသို့သောယဉ်သောနှလုံး

ရှိသလော်။ တမေဝ လေကဲ၊ ထိုလိုက်သို့သာလျှင်။ အဂမာသိ၊ ကြွယ္စွားဇော်။ ဒေဝတာ၊ နတ်သည်။ အာဂစ္ဆန္တံ၊ လာသော။ တံ၊ ထိုမထေရ်ကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ ကေနစိ၊ တစုံတယောက်သော သူသည်။ အဒ္ဓါ၊ မချွတ်။ နိမန္တိတောဝ၊ ဖိတ်အပ်သည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ သေ ဝါ၊ နက်ဖြန်ရင်း။ ပရသုဝေ ဝါ၊ သံဘက်ရင်း။ ဂမိဿတိ၊ ကြွလတ္တံ့။ ဣတိစိန္တေသိ၊ ဤသို့ကြံ၏။

ဧဝံ၊ ဤသို့။ အနုမာသမတ္တေ၊ လခွဲမျှသည်။ အတိက္ကန္တေ၊ လွန်သည်ရှိသော်။ အယံ၊ ဤရဟန်းသည်။ ဣဒေဝ၊ လိုက်၌လျှင်။ အနေ္တ ဝ ဝဿံ၊ ဝါတွင်းသုံးလပတ်လုံး။ ဝသိဿတိမညေ၊ သီတင်းသုံး၍ နေယောင်တကား။ ဣတိ၊ ဤသို့ကြံ၏။ သီလ ဝ တာ ပန၊ သီလရှိသောရဟန်းနှင့်ကား။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဧကဋ္ဌာနေ၊ တခုတည်းသောအရပ်၌။ ပုတ္တကေဟိ၊ သားတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဝသိတုံ နေခြင်းငှာ။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ၏။ ဣဒမဋ္ဌ၊ ဤရဟန်းကိုလည်း။ နိဿမာတိ၊ ထွက်ပါလော့ဟု။ ဝတ္တုံ၊ ဆိုခြင်းငှာ။ နသက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း။ ဣဒမဿ၊ ဤရဟန်း၏။ သီလေ၊ သီလ၌။ ခလိတံ၊ ချွတ်ယွင်းခြင်းသည်။ ဘတ္တိနုခေါ၊ ရှိသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒိဗ္ဗေနစက္ခုနာ၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုဖြင့်။ သြလောကေန္တီ၊ ကြည့်သည်ရှိသော်။ ဥပသမ္ပဒမာဠကတော၊ ပဉ္စင်းခံသောသိမ်အပြင်မှ။ ပဌာယ၊ စ၍။ တဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ သီလေ၊ သီလ၌။ ခလိတံ၊ ချွတ်ယွင်းခြင်းကို။ အဒိသွာ၊ မမြင်သောကြောင့်။ အဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ သီလံ၊ သီလသည်။ ပရိသုဒ္ဓံ၊ ဖြူစင်၏။ အဿ၊ ထိုရဟန်းအား။ ကိဉ္စိဒေဝ၊ တစ်စုံတစ်ခုကိုလျှင်။ ဝတ္တာ၊ ဆိုမူ၍။ အယသံ၊ အကျော်အစောမဲ့ကို။ ဥပဓေဿာမိတိ၊ ဖြစ်စေအံ့ဟူ၍။ တဿ။ ထိုတိဿမထေရ်၏။ ဥပဋ္ဌာကကိုလေ၊ အလုပ်အကျွေးအိမ်၌။ ဥပါသိကာယ၊ ဒါယိကာမကြီး၏။ ဇေဋ္ဌပုတ္တဿ၊ သားကြီး၏။ သရီရေ၊ ကိုယ်၌။ အဓိမုစ္စိတ္ဝာ၊ ပူးဝင်၍။ ဂိဝံ၊ လည်ကို။ ပရိဝတ္တေတိ၊ လည်စေ၏။ တဿ။ ထိုသား၏။ အက္ခီနိ၊ မျက်စိတို့သည်။ နိက္ခမိ ဿု၊ ထွက်ကုန်၏။ မုခတော၊ ခံတွင်းမှ။ ခေဠာ၊ တံထွေးတို့သည်။ ပဋ္ဌရန္တိ၊ ယိုစီးကုန်၏။ ဥပါသိကာ၊ ဒါယိကာမကြီး-သည်။ တံ၊ ထိုသားကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ ဣဒံ၊ ဤသို့ဖြစ်ခြင်းသည်။ တိ ဿ၊ အဘယ်သို့ ဖြစ်မည်နည်းဟု။ ဝိရဝိ၊ ငိုမြည်တမ်း၏။ အဃ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုဒါယိကာမကို။ ဒေဝတာ။ နတ်သည်။ အဒိဿမာနရူပါ၊ မထင်ရှားသော သဘောရှိသော်ကိုယ်ဖြင့်။ ဧဝံ အာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ မယာ၊ ငါသည်။ ဧသ၊ ဤသူကို။ ဂဟိတော၊ ဖမ်းစား၏။ ဗဟိဂတမ္မေန၊ အခွန်အတုတ်ဟူသော နတ်စာဖြင့်။ မေ ဘုဿ။ အားလို။ အတ္ထော၊ အလိုသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ တုမ္ဟာကံ ပန၊

သင်တို့၏ကား။ ကုလူပကံ ထေရ်၊ ဆရာဖြစ်သော မထေရ်ကို။ လဋ္ဌိမဓုကံ၊ နွယ်ချို့ကို။ ယာစိတ္တွာ၊ တောင်း၍။ တေန၊ ထိုနွယ်ချို့ဖြင့်။ တေလံပစိတ္တွာ၊ ဆီချက်၍။ ဣမဿ၊ ဤသူအား။ နတ္ထုကမ္မံ၊ နှာနှတ်သောအမှုကို။ ဒေထ၊ ပေးကုန်လော့။ ဧဝံ၊ ဤသို့ပြုသည်ရှိသော်။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဣမံ၊ ဤသူကို။ မုဏ္ဍိဿာမိ၊ လွှတ်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ သေ၊ ဤသားသည်။ နဿတု ဝါ၊ ပျက်မူလည်းပျက်စီးစေ။ မရတု ဝါ၊ သေမူလည်း သေပစေ။ အဟံ၊ ငါ သည်။ အယံ၊ အရှင်ဘုရားကို။ လဋ္ဌိမဓုကံ၊ နွယ်ချို့ကို။ ယာစိတုံ၊ တောင်းခြင်းငှာ။ နသက္ခိဿာမိ၊ မတတ်နိုင်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆိုသည်ရှိသော်။ လဋ္ဌိမဓုကံ၊ နွယ်ချို့ကို။ ယာစိတုံ၊ တောင်းခြင်းငှာ။ သစေ နသက္ကောထ၊ အကယ်၍ မတတ်နိုင်ကုန်သည်ဖြစ်အံ့။ အဿ၊ ထိုသင်သား၏၊ နာသိ-ကာယ၊ နှာခေါင်းဌ။ ဟိဂ်ုစုဏ္ဏံ၊ ဟိန်းဂိုမှုန့်ကို။ ပက္ခိပိတုံ၊ ထည့်ခြင်းငှာ။ ဝဒေထ၊ မထေရ်အားလျှောက်ဆိုကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့နတ်ကဆိုသော်လည်း။ ဣဒံပိ၊ ဤဟိန်းဂိုမှုန့်ကို ထည့်ပါ လျှောက်ခြင်းကိုလည်း။ နသက္ကောမိ၊ မဆိုမလျှောက်ဝံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဒါယိကာမ ဆိုသည်ရှိသော်။ တေနဟိ၊ ကား။ အယ်၊ ထိုမထေရ်၏။ ပါဒဓောဝနဉ္စဒကံ၊ ခြေဆေးရေကို။ အာဒါယ၊ ၍။ သီသေ၊ ဌ။ အာသိဉ္စထ၊ သွန်းလောင်းကုန်လော့။ ဣတိ-ဝုတ္တေ၊ သော်။ ဥပါသိကာ၊ သည်။ ဣဒံ၊ ဤခြေဆေးရေသွန်းလောင်းခြင်းကို။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှာ။ သက္ကာ၊ တတ်နိုင်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆိုသည်ရှိသော်။ ဝေလာယ၊ ဆွမ်းစားချိန် တန်သောအခါ၌။ အာဂတဝေထ၊ လာသော မထေရ်ကို။ နိသီဒါပေတ္တွာ၊ နောစေ၍။ ယာဂုခဇ္ဇကံ၊ ယာဂုခဲဘွယ်ကို။ ဒတ္တွာ၊ လှူ၍။ အန္တရဘတ္တေ၊ ဆွမ်းမစားမီအကြား၌။ နိသိန္နဿ၊ နေသော မထေရ်၏၊ ပါဒေ၊ ခြေတို့ကို။ ဓောဝိတ္တွာ၊ ဆေး၍။ ဥဒကံ၊ ရေကို။ ဂဟေတ္တွာ၊ ယူ၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဣဒံ ဥဒကံ၊ ဤရေကို။ ဒါရဿ၊ သူငယ်၏ သီသေ၊ ဦးခေါင်း၌။ အသိဉ္စာမ၊ သွန်းပါကုန်အံ့။ ဣတိ အာဝုစ္ဆိ၊ ဤသို့ မိန့်၏။ တေနဟိ၊ ကား။ အာသိဉ္စထ၊ သွန်းလောင်းကုန်လော့။ ဣတိ ဝုတ္တေ၊ ဤသို့ မထေရ်က ဆိုသည်ရှိသော်။ တထာ၊ ထိုမထေရ်ဆိုတိုင်း။ ကရိ ဘုရား ပြုကုန်၏။ သာဒေဝ တာ၊ ထိုနတ်သည်။ တာဝဒေဝ၊ ထိုခဏ၌လျှင်။ တံ၊ ထိုသူကို။ မုဏ္ဍိတ္တွာ၊ လွှတ်၍။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ လေဏဒ္ဒါရေ၊ လိုဏ်တံခါးဝ၌ အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်၏။

ထေရောပိ၊ မထေရ်သည်လည်း။ ဘတ္တကိစ္စာဝသာနေ၊ ဆွမ်းစားပြီးသောအခါ၌၊ အာသနာ၊ နေရာမှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ အဝိသာဒကမ္မဋ္ဌာန၊

(၃) ၂၆-ဗြာဟ္မဏဝဂ္ဂ၊ ၂၁-ပဇ္ဇာရဝါသိ တိသဿတ္ထေရ ဝတ္ထု ၄၁၁

တားယ၊မစ္စန်မလ္ဆတ်အပ်သော ကမ္မဋ္ဌာန်း ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဒွတ္တိ-သာကာရုံ၊ သုံးဆယ့်နှစ်ပါးသော အခြင်းအရာကို၊ သဗ္ဗာယတ္ထောဝ၊ သရဗ္ဗာယ်သောအားဖြင့် နှလုံးသွင်းလျက်လျှင်။ ပဏ္ဏာမိ၊ ဖဇ်။ အထ' ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုမထေရ်ကို။ လေဏဒွါရံ၊လိုဏ်တံခါးသို့။ ပတ္တကာလေ၊ ရောက်သောအခါ၌။ သာဒေဝတာ၊ ထိုနတ်သည်၊မဟာဝဇ္ဇ၊ ဆေးသမား ကြီးရဟန်း။ ဤလိုဏ်သို့။ မာပဝိသ၊ မဝင်လင့်။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ သော၊ ထိုမထေရ်သည်။ တတ္ထေဝ၊ ထိုလိုဏ်၌သာလျှင်။ ဌတ္ဝာ၊ ရပ်၍။ တံ၊ သင်သည်။ ကာသိ၊ အဘယ်သူဖြစ်သနည်း။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ အဟံ၊ငါသည်၊ ဣဓ၊ ဤလိုဏ်၌။အဓိဝတ္ထော၊ စောင့်၍နေသော။ ဒေ-ဝတာ၊ နက်တည်း။ ဣတိ၊ဤသို့လျှောက်၏။ထေရော၊မထေရ်သည်။ မယာ၊ သည်။ ဝေဇ္ဇကမ္မသ၊ဆေးသမားအမှုကို။ကတဋ္ဌာနံ၊ပြုရာအရပ်သည်။အတ္ထိ နခေါ၊ရှိသလော။ဣတိ၊ဤသို့ဆင်ခြင်သည်ရှိသော်။ဥပသမ္ပဒမတ္ဌကတော၊ ပဋ္ဌင်းခံသော သိမ်အပြင်မှ။ပဋ္ဌာယ၊စ၍။ သြလောကေန္တော၊ ကြည့်သည်ရှိ သော်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ သီလေ၊ သီလ၌။တိလမတ္တမ္ပိ၊ နှမ်းစေ့မျှလည်း။ ကာဝဏ်၊မည်းနက်ခြင်းကို။ အဒိသ္ဝာ၊ မမြင်သောကြောင့်။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဝေဇ္ဇကမ္မသ၊ ဆေးသမားအမှုကို။ ကတဋ္ဌာနံ၊ ပြုဘူးရာအရပ်ကို။ နပ-ဿာမိ၊ မမြင်။ ကသ္မာ၊အဘယ်ကြောင့်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝဒေသိ၊ သင်ဆို သနည်း။ ဣတိအာဟ၊ဤသို့ဆို၏။ နပဿသိ၊ အရှင်ဘုရားမမြင်သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့နတ်ကမေး၏။ အာမနပဿာမိ၊ သြော်ငါမမြင်။ဣတိ၊ ဤသို့ မထေရ်ကဆို၏။ တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အာစိက္ခာမိ၊ ကြားပါ။ ဣတိ-အာဟ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ အာမ အာစိက္ခာဟိ၊ သြော်ကြားလော့။ဣတိ-ဤသို့မထေရ်ဆိုသည်ရှိသော်။ ဒုရေ၊ဝေးသောအရပ်၌။ ကတံ၊ပြုသည်ကို။ တာဝတိဿတု၊ ထားဘိဦး။ အဇ္ဇေဝ၊ယနေ့ပင်လျှင်။ တယာ၊ အရှင်ဘုရား သည်။ အမနုဿာဟိတသ၊ ဘီလူးဖမ်းသော။ ဥပဒ္ဒဝကပုတ္တသ၊ အလုပ် အကျွေး ဒါယိကာမ၏သား။ သီသေ၊ ဦးခေါင်း၌။ ပါဒဝေါဝနဥဒကံ၊ ခြေဆေးရေကို။ အာသိတ္တံ၊ သွန်း၏လော။နာသိတ္တံ၊မသွန်းသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ အာမညတ္တံ၊သြော်သွန်းသည်မှန်၏။ ဣတိ၊ဤသို့မထေရ် ဆို၏။ ဧတံ၊ ဤမျှကို။ ကိံ၊ အဘယ်ကြောင့်။ နပဿတိ၊ အရှင်ဘုရားမမြင် ဘိသနည်း။ဣတိ၊ဤသို့ နတ်ကကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်၍ အဇ္ဈာယ်အစော မရှိအောင် ဆိုသည်ရှိသော်။ တံ၊ သင်သည်။ ဧတံ၊ ဤခြေဆေးရေ သွန်းခြင်းအမှုကို။ သန္ဓာယ၊ ရည်၍။ ဝဒေသိ၊ဆိုသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ ဧတံ၊ ဤအမှု

ကို။ သန္ဓာယ၊ ရည်၍။ အာမဂဒါမိ၊ ပြောဆိုသည်မှန်၏။ ဗုတ်၊ ဤသို့ နတ်ကလျှောက်သည်ရှိသော်။ ထေရော၊ မထေရ်သည်။ စိန္တေသိ၊ ကြား၏။ မေ၊ ငါ၏။ အတ္တာ၊ မိမိကိုယ်ကို။ သမ္မပဇ္ဇိတောဟိ၊ ကောင်းစွာ ဆောက်တည် ကျင့်သုံးခဲ့ခြင်းသည်။ အဟောဝတ၊ ပြောကောင်းလေစွ တကား။ သာသနဿ၊ ဘုရားကိုယ်တော်မြတ် အံ့ဆုံးအမအား။ အနုရူပံ၊ လျောက်ပတ်သော စိတ်အကျင့်ကို။ ဝတ၊ စင်စစ်။ မေ မယာ၊ ငါသည်။ စရိတံ၊ ကျင့်အပ်ပြီ။ ဒေဝတာပိ၊ နတ်သည်လည်း။ မမ၊ ငါ၏။ စတုပါရိသုဒ္ဓိသီလေ၊ ပေါ်ပေါ်သော ပါရိသုဒ္ဓိသီလ၌။ ကာဌကံ၊ မည်းနက်သော။ သီလမတ္တံ ဝါ၊ နှမ်းစေ့မျှကိုလည်း။ အဒိသွာ၊ မမြင်သောကြောင့်။ ဒါရကဿ၊ သူငယ်၏။ သီသေ၊ ဦးခေါင်း၌။ အာသိတ္တပါဒဓောဝနမတ္တမ္ပိ၊ သွန်းသောဖြေဆေး ရေမျှကိုသာလျှင်။ အဒ္ဒသ၊ မြင်ရှာလေ၏။ ဗုတ်၊ ဤသို့။ တဿ၊ ထို ရဟန်းအား။ သီလံ၊ သီလကို။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ ဗလဝဝိဟိ၊ အားကြီးစွာသော နှစ်သက်ခြင်းသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ တံ၊ ထိုပီတိကို။ ဝိက္ခမ္ဘတ္ဝာ။ ခွါ၍။ ပါဒုဒ္ဓါရမ္ပိ၊ ခြေကြွခြင်းကိုလည်း။ အကတ္ဝာ၊ မပြုမူ၍။ တတ္ထေव၊ ထိုလိုဏ်အနီးတွင် ရပ်လျက်လျှင်။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပတ္ဝာ၊ ရောက်၍။ မာဒိသံ၊ ငါကဲ့သို့သော။ ပရိသုဒ္ဓံ၊ ဖြူစင်သော သီလရှိသော။ သမဏံ၊ ရဟန်းကို။ ဒုဿေတ္ဝာ၊ ဖျက်ဆီး၍။ ဣဒါနိ ဝနသဏ္ဍေ၊ ဤတောအုပ်၌။ မာ ဝသိ၊ မနေလင့်။ တ္ဝမေव၊ သင်သည် သာလျှင်။ နိက္ခမာဟိ၊ ထွက်လေလော့။ ဗုတ်၊ ဤသို့။ ဒေဝတံ၊ နတ်ကို။ သြစဒန္တော၊ ဆုံးမလျက်။ ဗုဒ္ဓမ် ဥဒါနံ၊ ဤဝမ်းမြောက်သော အခြင်းအရာကို။ ဥဒါနေသိ၊ မြွက်ဆို၏။

ဒေဝတာ၊ နတ်။ မေ၊ ငါ၏။ ဝါသော၊ နေခြင်းသည်။ ဝတ၊ စင်စစ်၊ ဝိသုဒ္ဓေ၊ သီလဖြူစင်၏။ နိမ္မလံ၊ အညစ်အကြေးမရှိသော။ မံ၊ ငါ့ကို။ နပဿသိ၊ နင်မမြင်။ တံ၊ သင်သည်။ ဝိသုဒ္ဓံ၊ သီလဖြူစင်သော ငါ့ကို။ မာ ဒူသေဟိ၊ မဖျက်ဆီးလင့်။ တုဝံ၊ သင်သည်။ ပဝနာ၊ မွေ့လျော်တွယ်ရှိသော တောအုပ်မှ။ နိက္ခမ၊ ထွက်လော့။ ဗုတ်၊ ဤသို့ဆို၏။

သော၊ ထိုမထေရ်သည်။ တတ္ထေဝ၊ ထိုအရပ်၌လျှင်။ တေမာသံ၊ ဝါတွင်းသုံးလပတ်လုံး။ ဝသိတ္ဝာ၊ နေပြီး၍။ ဝုတ္ထဝံ သော၊ ဝါကျွတ်ပြီးသည်ရှိသော်။ သတ္ထုသန္တိကံ၊ သို့။ ဂန္တ္ဝာ၊ ၍။ ဘိက္ခူဟိ၊ တို့သည်။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ ကိံ အသ္မိ နည်း။ ပဗ္ဗဇိတကိစ္စံ ရဟန်းကိစ္စသည်။ တေ၊ သင်အား။ မတ္ထကံ၊ အပြီးသို့။ ပါပိတံ၊ ရောက်ပြီးလော။ ဗုတ်ပုစ္ဆဒ္ဓေ၊ ဤသို့

မေးတော်သည်ရှိသော်။ တသို့လေလျှင်၊ ထိုလိုက်ပြီ။ ဝဿုပဂမနုသော၊ ဝါခိုရ်ိုနေသည်မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ သင်္ဘာ၊ အလုံးစုံသော။ တံ ပဝတ္တိံ၊ ထို အကြောင်းကို။ ဘိက္ခူနံ၊ ရဟန်းတို့အား။ အာရောစေတွာ၊ ကြား၍၊ အာဝုသော။ ငါ့ရှင်။တို့၊ သင့်ကို။ဝါ၊ သင်သည်။ ဒေဝတာယ၊ နတ်သည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝုစ္စမာနော၊ ဆိုသည်ရှိသော်။ နကုဋ္ဌ၊ အမျက် မထွက်သလော။ ဣတိ ဝုတ္တေ၊ ဤသို့မေးသည်ရှိသော်။ နကုဋ္ဌံ၊ အမျက်မထွက်။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့ဆိုရ်။ ဘိက္ခူ။ တဲ့သည်။ တဿ ပဋိဝတ္တာ ဿ၊ အာ-ရောစေသုံ၊ ကုန်၏။ ဘန္တေ၊ရှင်။ အယံ ဘိက္ခု။ သည်၊ အည်၊ ဗရဟတ္တဖိုလ်ကို။ ဗျာကရောတိ၊ ကြား၏။ ဒေဝတာယ၊ နတ်သည်။ ဣဒံ နာမ၊ဤမည်သော အမှုကို။ ဝုစ္စမာနောပိ၊ ကိုယ်ကျိုးနဲ့အောင် အရှက်ခွဲ၍ ဆိုသော်လည်း။ နကုဋ္ဌန္တိ၊ အမျက်မထွက်ဟု။ ဝဒတိ၊ ဆိုဘိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ကြား ကုန်၏။ သတ္ထာ၊ သည်။ တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့၏။ ကထံ၊ ကို။ သုတ္ဝာ၊ ၍။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ မမ ပုတ္တော၊ ငါ့သားသည်။ နေဝကုဋ္ဌတိ၊ အမျက်မထွက်။ ဧကသ၊ ဤငါ့သား၏။ ဂိဟိဟိ ဝါ၊ လူတို့နှင့် လည်းကောင်း။ ပဗ္ဗဇိတေဟိ ဝါ၊ ရဟန်းတို့နှင့် လည်းကောင်း။ သံသဋ္ဌေါ နာမ၊ ရောနှောခြင်းမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ အသံသဋ္ဌော၊ လူရဟန်းတို့နှင့် နှီးနှောခြင်း ရောပြွမ်းခြင်းမရှိ။ထေ၊ ဤရဟန်းသည်။အဂ္ဂိစ္ဆော၊အလိုနည်း။ သန္တုဋ္ဌော၊ ရောင့်ရဲလွယ်၏။ ဣတိ ဝတ္တာ၊ ၍။ ဓမ္မံ၊ ကို။ အာသေန္တော၊ ဟောတော်မူလိုရကား။ ဣမံ ဂါထံ၊ ကို။ အာဟ၊ ၏။

(၄ဝ၅) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဂဟဋ္ဌေဟိစ၊ လူတို့နှင့် လည်းကောင်း။ အနာဝါရေဟိစ၊ ရဟန်းတို့နှင့် လည်းကောင်း ဥဘယံ ဥဘယေဟိ၊ နှစ်ပါးစုံသော သူတို့နှင့်။ အသံသဋ္ဌံ။ ဒဿနသံသဂ္ဂစသည်တို့၏ မရှိသဖြင့် နှီးနှောခြင်း ကင်းထသော။ အနောတသာရီ၊ ကာမဂုဏ်တို့၌ သာယာခြင်း မရှိထသော။ အဂ္ဂိစ္ဆံ၊ အလိုနည်းထသော။ တံ။ ထိုသူကို။ အဟံ၊ ငါသည်။ ပြာဟ္မဏံ၊ ဟု၍။ ဗြူမိ၊ ဆို၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဟောတော်မူ၏။

တတ္ထ၊ ၌။ အသံသဋ္ဌန္တိ၊ ကား။ ဒဿနသဝနသမုल्लပနပရိဘောဂ-ကာယသံသဂ္ဂါနံ၊ မြင်ခြင်း ကြားခြင်း . စကားပြောဟောခြင်း သုံးဆောင်ခြင်း ကိုယ်ထိပါးခြင်းတို့၏။ အဘာဝေန၊ မရှိခြင်းဖြင့်။ အသံသဋ္ဌံ၊ နှောနှောခြင်းမရှိသော။ ဥဘယန္တိ၊ ကား။ ဂိဟိဟိစ၊ လူတို့နှင့် လည်းကောင်း။ အနာဝါရေဟိစ၊ ရဟန်းတို့နှင့်လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဥသယေဟိ၊ နှစ်ပါးသော သူတို့နှင့်လည်း။ အသံသဋ္ဌံ၊ နှီးနှောခြင်းမရှိ။ အနောက-

သာရိန္တိ၊ ကား။ အနာလယစာရီ၊ အာလယကင်းသော အကျင့်ရှိသော။ ဝေရူပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ တံ၊ ထိုသူကို။ အဟံ၊ သည်။ ဗြာဟ္မဏံ၊ ဟု၍။ ဝဒါမိ၊ ဆို၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။ ဒေသနာဝသာနေ၊ ၌။ ဗဟူ၊ တို့သည်။ သောတာပတ္တိဖလာဒီနိ၊ တို့သို့။ ပါပုဏိံသု၊ ကုန်၏။

ကေဝိသတိမံ၊ သော။ ပဇ္ဇာရဝါသိတိ သဏ္ဌေရဝတ္ထု၊ သည်။
ဣတိသမတ္တာ၊ ပြီး၏။

*

၂၆-ဗြာဟ္မဏဝဂ္ဂ၊ ၂၂-အညတရဘိက္ခု၊ ဝတ္ထု

(ပဇ္ဇာရဝါသိတိ သဏ္ဌေရဝတ္ထု၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာတို့၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုပြီး၍ ယခုအခါ အညတရဘိက္ခုဝတ္ထု၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာတို့၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုလိုသော အရှင်ဗုဒ္ဓ သောသဆရာသည် နိဓေယစသော ပါဠိကို မိန့်သတည်း။)

နိဓေယ ဒဏ္ဍန္တိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ကို။ သတ္ထာ၊ သည်၊ ဇေတဝနေ၊ ၌။ ဝိဟရန္တော၊ စဉ်။ အညတရံ ဘိက္ခု၊ အမှတ်မရှိသောရဟန်းကို။ အာရဗ္ဘ၊ ၍။ ကထေသိ၊ ၏။

ကိရ၊ ဆိုသင့်စွ။ သောဘိက္ခု၊ သည်။ သတ္ထုသန္တိကေ၊ ၌။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ အရညေ၊ တော၌။ ဝါယမန္တော၊ လုံ့လပြုသည် ရှိသော်။ အရဟတ္တံ၊ သို့။ ပတွာ၊ ရောက်၍။ ပဋ္ဌိလဒ္ဓဂုဏ်၊ရအပ်သော ဂုဏ် ကျေးဇူးကို။ သတ္ထု၊အား။အာရောစေသာမိတိ၊ ကြားအံ့ဟူ၍။ တတော ဝ၊ ထိုတောမှလျှင်။ နိက္ခမိ၊ ထွက်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုမထေရ်ကို။ ကေသို့ ဂါမေ၊ တခုသောရွာ၌။ ကော ဣတ္ထိ၊ မိန်းမတစ်ယောက်သည်။ သာမိကေန၊ လင်နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ကလဟံ ကတွာ၊ ခိုက်ရန်ဖြစ်၍။ တသ္မိံ၊ ထိုရဟန်းသည်။ ဗဟိ၊ အပသို့။ နိက္ခန္တေ၊ ထွက်သည် ရှိသော်။ ကုလဃံရံ၊ အမိအိမ်သို့။ ဂမိဿာမိတိ၊သွားအံ့ဟူ၍။မဂ္ဂံ၊ခရီးကို။ ပဋ္ဌိပန္နော၊ သွားစဉ်။ အန္တရာမဂ္ဂေ၊ ခရီးအကြား၌။ ဒိသွာ၊ မထေရ်ကိုမြင်၍။ ဣမံ-ထေရံ၊ ဤမထေရ်ကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ ဂမိဿာမိတိ၊ သွားအံ့ဟူ၍။ ပိဋ္ဌိတော ပိဋ္ဌိတော၊ နောက်က နောက်က၊ အနုဗန္ဓိ၊ အစဉ် လိုက်၏။ ထေရောပန၊ မထေရ်သည်ကား။တံ၊ ထိုမိန်းမကို။နပဿတိ၊မမြင်၊ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုမိန်းမ၏။ သာမိကော၊ လင်သည်။ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့။

အာဂတောဝ၊ လာသည်ရှိသော်။ တံ၊ ထိုမိန်းမကို။ အဒိသ္မာ၊ မမြင်သော ကြောင့်။ ကုလဂါမဲ၊ အမ်ိုးနေရာရွာသို့။ ဂတာ၊ သွားသည်။ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့ဟူ၍။ အနုဗန္ဓော၊ အစဉ်လိုက်သည်ရှိသော်။ တံ၊ ထိုမိန်းမကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ဣမာယ၊ ဤမိန်းမသည်။ ဧကိကာယ၊ တစ်ယောက်တည်း။ ဣမံအဌဝိ ံ၊ ဤတောအုပ်ရှိသော ခရီးခဲသို့။ ပဋိပဇ္ဇတုံ၊သွားခြင်းငှာ။ နု သက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း။ ကိ ံ နုခေါ။ အာဘယ်သူကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ ဂစ္ဆတိတိ၊သွားသနည်းဟူ။ ဩလောကေန္တော၊ ကြည့်သည်ရှိသော်၊ထေရံ၊ မထေရ်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ အယံ၊ ဤရဟန်းသည်။ ဣဒံ၊ ဤမိန်းမကို။ ဂဏှိတွာ၊ ခေါ်၍။ နိက္ခမ္မေန္တော၊ ထွက်သည်။ ဘဝိဿတိတို့၊ ဖြစ်လတ္တံ့ဟု။ စိန္တေတွာ၊ကြံ၍။ ထေရံ၊ မထေရ်ကို။ သန္တေ့ဇေသိ၊ ခြိမ်းချောက်မောင်းမိ၏။ အထ၊ထိုအခါ၌။ နံ၊ ဆိုသင်ကို။ သာဓုတ္ထု ံ၊ထိုမိန်းမသည်။ ဧသဘဒ္ဒန္တော၊ ဤအရှင်ကောင်းသည်။ မံ၊ ငါ့ကို။ နေဝပဿတိ၊မမြင်။ နု အာလပတိ၊ လိုက်ခဲ့လော့ဟူ၍လည်းမခေါ်။ နံ၊ ထိုရဟန်းကို။ ဟ ိ၊ တစုံတခုသော။ ဝစနံ၊ စကားကို။ မာအဝစ၊ မဆိုပေလင့်။ ဣတိ အာဟ။ ဤသို့မယားက တောင်းပန်သောအားဖြင့် ဆို၏။ သော။ ထိုလင်ယောကျ်ားသည်။ တုံ၊ သင်သည်။ အစ္ဆာနံ၊ မိမိကို။ ဂဟေတွာ၊ သွေးဆောင်ဖြားယောင်း၍။ ဂစ္ဆန္တံ၊ သွားသောရဟန်းကို။ မမ၊ ငါ့အား။ အာစိက္ခိဿသိ ံ ပန၊ကြား အပ်လတ္တံ့သည်မဟုတ်လော။ တုယ္ဟမေဝ၊ သင်အားသာလျှင်။ အနုစ္ဆဝိကံ၊ လျှောက်ပတ်သောအမှု ပြုထိုက်သည်ကို။ ဣဒမဿ၊ ဤရဟန်းအား။ ဂရှ-ဿာမီတိ၊ ပြုအံ့သတည်းဟု။ ဥပ္ပန္နကောဓော၊ ဖြစ်သော အမျက်ရှိလျက်။ ဣတ္ထိယာ၊ မိန်းမ၌။ အာဃာတေန၊ ဖြစ်သောရန်ငြိုးဖြင့်။ထေရံ၊မထေရ်ကို။ ပေါ်ထေတွာ၊ ထောင်းသတ်ပုတ်ခတ်၍။ တံ၊ ထိုမိန်းမကို။ အာဒါယ၊ ခေါ်ခဲ့၍။ နိဝတ္တိ၊ ပြန်ခဲ့၏။ ထေရဿ၊ မထေရ်၏။ သကလသရီရံ၊ ကိုယ်အလုံးသည်။သဠာဘဝဏ္ဏံ၊ ထသောအာဖုအပိမ့်ရှိသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ အဿ။ ထိုမထေရ်၏။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။အာဂတ-ကာလေ၊ ရောက်သောအခါ၌။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့သည်၊ သရီရံ၊ ကိုယ်အလုံးကို။ သမ္မာဟန္တွာ၊ ဆုပ်နယ်ကုန်သည်ရှိသော်။ ဂဏ္ဍေ၊ အပိမ့်အဖုတို့ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ဣဒံ၊ ဤအဖုသည်။ ကိ ံ၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်သနည်း။ ဣတိပုစ္ဆိ ံသု၊ ဤသို့မေးကုန်၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့အား။ တမတ္ထံ၊ ကို။ အာရောစေသိ၊ ကြား၏။အထ၊ ထိုအခါ၌။နံ၊ ထိုရဟန်းကို။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။တသ္မိ ံ၊

ပုရိမသ၊ ထိုယောက်ျားသည်၊ ဧကပဟာရန္တေ၊ ဤသို့ ပုတ်ခတ်သည် ရှိ
သော်။ ကုံ၊ သင်သည်။ ကိုအဝစ၊ အသို့ဆိုဘိသနည်း။ကိုဝါ၊အသို့လျှင်။
တေ၊ သင်၏။ ကောဓေ၊ အမျက်သည်။ဥဋ္ဌန္တော၊ဖြစ်သနည်း။ဣဒါနိ၊ ဤသို့
မေး၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ မေ၊ ငါ့အား။ ကောဓေ၊ အမျက်သည်။
နဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ မဖြစ်။ ဣဒါနိ၊ ဤသို့ဆိုသော်။ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။သတ္ထု-
သန္တိကံ၊ သို့။ ဂန္တွာ၊ သွားမြတ်။ တမတ္ထံ၊ကို။ 'အာရောစေတွာ၊ ကြားလိုမြတ်။
ဘန္တေ၊ရှင်း။ သေဘိက္ခု၊ သည်။ တေ၊သင်အား။ ကောဓေ၊အမျက်သည်။
ဥပ္ပဇ္ဇတိတိ။ ဖြစ်၏လောဟ ဝုစ္စမာနော၊ မေးပါသည်ရှိသော်။အာဝုသော၊
ငါ့ရှင်တို့။မေ၊ ငါ့အား။ကောဓေ၊အမျက်သည်။နဥပ္ပဇ္ဇတီတိ၊ မဖြစ်ဟူ၍။
ဝဒေတိ၊ ဆိုး၏။ အဘူတံ၊ မဟုတ်မမှန်သည်ကို။ ဝတ္တွာ၊ ဆိုမြတ်။ အညံ၊
အရဟတ္တဖိုလ်ကို။ ဗျာကရောတိ။ ကြား၏။ ဣဒါနိ၊ ဤသို့လျှောက်ကုန်၏။
သတ္ထာ၊သည်။ တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့၏။ ကထံ၊ စကားကို။ သုတ္တွာ၊ကြားမြတ်။
ဘိက္ခဝေ၊ တို့၊ ခီဏာသဝါနာမ၊ ရဟန္တာတို့မည်သည်ကား။နိဟတဒဏ္ဍာ
ချအပ်သော ဒဏ်ရှိကုန်၏။ တေ၊ ထိုရဟန္တာတို့သည်။ ပဟရန္တေသုပိ၊
ပုတ်ခတ်ကုန်သော်လည်း။ ကောဓံ၊ အမျက်ထွက်ခြင်းကို။ နကရောန္တိယေဝ၊
မပြုကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ ဣသိဝတ္တွာ၊ ၍။ ဣမံ ဂါထံ၊ကို။အာဟ၊၏။

((၄၀၅) ဘိက္ခဝေ၊ တို့၊ ယော၊ အကြင်သူသည်။ တသေသုစ၊အခိုက်
အတန့်ဖြစ်သော တဏှာတို့ကြောင့် လည်းကောင်း။ ထာဝရေသုဝ၊အမြဲ
ဖြစ်သောတဏှာတို့ကြောင့်လည်းကောင်း။ ဘူတေသု၊သတ္တဝါတို့၌။ ဒဏ္ဍံ၊
ဒဏ်ကို။ နိဓာယ၊ ချ၍။ နဟန္တိ၊ မိမိလည်း မသတ် မညှဉ်းဆဲမနှိပ်စက်။
နယောတေတိ သူတပါးကိုလည်း။ မသတ် မညှဉ်းဆဲ မနှိပ်စက်စေ။ တံ၊
ထိုသူကို။ အဟံ၊ သည်။ ပြာဟ္မဏံ၊ ဟူ၍။ ပြုမိ၊ ဆို၏။ ဣတိအာဟ၊၏။

တတ္ထ၊ ၌။ နိဓာယာတိ။ ကား။ နိက္ခိပိတ္တွာ၊ သြရောပေတွာ၊ ချ၍။
တသေသု၊ ထာဝရေသုစာတိ၊ ကား။ တဏှာဝသေန၊တဏှာ၏အစွမ်းဖြင့်။
တသေသု၊ အခိုက်အတန့်ဖြစ်သော တဏှာတို့ကြောင့် လည်းကောင်း။
တဏှာအဘာဝေန၊ တဏှာမရှိသဖြင့်။ တိရတာယ၊ မြဲမြံ့သည်၏။အဖြစ်
ကြောင့်။ ထာဝရေသုစ၊ မြဲမြံ့သော တဏှာတို့ကြောင့် လည်းကောင်း။
ဣတိအတ္ထော၊ တည်း။ ယောန ဟန္တိတိ၊ ကား။ ယော၊အကြင်သူသည်။
ဧဝံ၊ ဤသို့။ သဗ္ဗသတ္ထေသု၊ အလုံးစုံသော သတ္တဝါတို့၌။ ဝိယတပဋိယ
တာယ၊ ကင်းသော အမျက်ထွက်ခြင်းရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ နိက္ခတ္တ-
ဒဏ္ဍော၊ ချအပ်သောဒဏ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတယောက်သောသူကို။

သယံ၊ ကိုယ်တိုင်။ နေဝ ဟနတိ၊ မသတ်။ အညေ၊ တပါးသောသူတို့ကို။ နဃာတေတိ၊ မသတ်စေ၊ တံ၊ ထိုသူကို။ အဟံ၊ သည်။ ပြာဟ္မဏံ၊ ဟူ၍။ ဝဒါမိ၊ ဆိုအံ့။ ကိုတိအတ္ထာ၊ တည်း။ ဒေသနာသာနေ၊ ဣ။ ဗဟူ၊တို့သည်။ ဃောတာပတ္တိဖလာဒီနိ၊ တို့သို့။ ပါပုဏိံသု၊ ကုန်၏။

ဗာဝီသတိမံ၊ သော။ အညတရဘိက္ခု ဝတ္ထု၊ သည်။
ကိုတိသမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

*

၂၆-ပြာဟ္မဏဝဂ္ဂ၊ ၂၃-သာမဏေရာနံ ဝတ္ထု

(အညတရဘိက္ခုဝတ္ထုဌ် ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာတို့၏ အတ္ထ-ဝဏ္ဏနာကို ပြုပြီး၍ ယခုအခါ သာမဏေရဝတ္ထုဌ် ဟောရာ ဖြစ်သော ဂါထာတို့၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုလိုသော အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသ ဆရာသည် အဝိရုဒ္ဓန္တိ၊ စသောပါဠိကို မိန့်သတည်း။)

အဝိရုဒ္ဓန္တိ ကျမ်း ဓမ္မဒေသနံ၊ ကို။ သ်ထာ၊ သည်။ ဧတဝနေ၊ ဌ။ ဝိဟ-ရန္တော၊ လျက်။ သာမဏေရေ၊ သာမဏေတို့ကို။ အာရဗ္ဘ၊ ၍။ ကထေသိ၊ ၏။

ကိရ၊ အကျယ်ဆိုဦးအံ့။ ကော ပြာဟ္မဏီ၊ ပုဏ္ဏားမတစ်ယောက်သည်။ စတုန္နံ ဘိက္ခူနံ၊ လေးပါးသောရဟန်းတို့အား။ ဥဒေသဘတ္တံ။ ညွှန်း၍ လှူ-အပ်သော ဆွမ်းကို။ သဇ္ဇိတွာ၊ စီရင်ပြီး၍။ ပြာဟ္မဏံ၊ ပုဏ္ဏားကို။ အာဟ၊ ဆို၏။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။ ဂန္တွာ၊ ၍။ စတ္တာရော မဟာလွှကပြာဟ္မဏော၊ လေးယောက်သော သိက္ခာကြီးကုန်သော ရဟန်းတို့ကို။ ဥဒ္ဒိသာပေတွာ၊ ညွှန်းစေ၍။ အာနေဟိ၊ ပင့်ခေါ်ချေလော့။ ကျေတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ သော၊ ထို ပုဏ္ဏားသည်။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။ ဂန္တွာ၊ ၍။ မေ၊ ငါ့အား။ စတ္တာရော-ပြာဟ္မဏော၊ လေးဦးသော ပြာဟ္မဏာတို့ကို။ ဥဒ္ဒိသိတွာ၊ သံဃာမှညွှန်း၍။ ဒေထ၊ ပေးတော်မူပါကုန်လော့။ ကျေတိအာဟ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ တဿ၊ ထိုပုဏ္ဏားအား။ သံကိစ္စော၊ သံကိစ္စသာမဏေရင်း။ ပဏ္ဍိတော၊ ပဏ္ဍိတ သာမဏေရင်း။ သောပါကော၊ သောပါက သာမဏေရင်း။ ရေဝတော၊ ရေဝတ သာမဏေရင်း။ ကျေတိ၊ ဤသို့။ သတ္တဝဿိကာ၊ ခုနစ်နှစ်သားရှိကုန်သော။ စတ္တာရော ခီဏာသဝသာမဏေရာ၊ လေးပါး သော ရဟန်းသာမဏေတို့သည်။ ပါပုဏိံသု၊ ရောက်ကုန်၏။ ပြာဟ္မဏီ၊ ပုဏ္ဏားမသည်။ မဟာရဟာနိ၊ မြတ်သော သူတို့အား သာလျှင် ထိုက်ကုန်

သော။ အာသနာနိ၊ နေရာတို့ကို။ ပညာပေတုဿ။ ခင်းရ။ ဌိတာ၊နေသည်
ရှိသော်။ သာမဏေရေ၊ သာမဏေတို့ကို။ ဒိသ္မာဝ၊ မြင်ရ၍လျှင်။ကုပိတာ၊
အမျက်ထွက်လျက်။ ဥဒ္ဓနေ၊ ခုံလောက်၌။ ပက္ခိတ္တလောဏံပိယ၊ ထည့်အပ်
သော ဆားကိုကဲ့သို့။ တဇ္ဇတဇ္ဇာယမာနာ၊ တတောက်တောက်မြည်လျက်။
တံ၊ သင်သည်၊ ဝိဟာရံ၊ကျောင်းသို့။ ဂန္ဓာ၊ရ။ အတ္ထနော၊ မိမိ၏။နတ္ထု-
မတ္တေပိ အပ္ပဟောန္တေ၊ မြေးလောက်မျှ မရှိကုန်သော။ စတ္တာရောကုမာ-
ရကေ၊ လေးယောက်သောသူငယ်တို့ကို။ဂဟေတ္ဝာ၊ ခေါ်၍။ အာဂတောသိ
တိ၊ လာတိ၏ဟု။ ဝတ္ဝာ၊ ဆို၍။တေသံ၊ ထိုသာမဏေတို့အား။တေသု-
အာသနေသု၊ ထိုနေရာတို့၌။ နိသီဒိတု၊ နေစေခြင်းငှာ။အဒ္ဒတ္ဝာ၊မပေးမူ၍။
နိစ်ပ်ဌကာနိ၊ နိမ့်သော အင်းပျဉ်တို့ကို။ အတ္ထရိတ္ဝာ၊ ခင်း၍။ တေသု၊
ထိုနေရာတို့၌။ နိသီဒထ၊ နေကုန်လော့။ ဣတိ ဝတ္ဝာ၊ ဤသို့ဆိုလျက်။
ပြာဟ္မဏာ၊ ပုဏ္ဏား။ပစ္ဆာ၊သွားချေ၊မဟလ္လကေ၊ သိက္ခာကြီးသောရဟန်းတို့ကို။
ဩလောကေတ္ဝာ၊ ကြည့်၍။ အာနေဟိ၊ ပင့်ခေါ်ချေသော့။ ဣတိအာဟ၊
ဤသို့ဆို၏။ ပြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။ ဂန္ဓာ၊
သွား၍။ သာရိပုတ္တတ္ထေရံ၊ သာရိပုတ္တရာမထေရ်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ထေ၊
လာလှည့်ကုန်။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ဂေဟံ၊ အိမ်သို့။ ဂမိဿာမ၊သွားကုန်
အုံ၊ ဣတိအာနေသိ၊ ဤသို့ပင့်ခေါ်၏။ ထေရော၊ သာရိပုတ္တရာမထေရ်
သည်။ အာဂန္ဓာ၊ လာ၍။ သာမဏေရေ၊ သာမဏေတို့ကို။ဒဿာ၊မြင်၍။
ဣမေဟိ ပြာဟ္မဏေဟိ၊ ဤပြာဟ္မဏတို့သည်။ ဘတ္တံ၊ ဆွမ်းကို။ လဒ္ဓန္တိ၊
ရပြီးလောဟု။ ပုစ္ဆိတ္ဝာ၊ မေး၍။ နလဒ္ဓန္တိ၊ မရသေးဟု၊ ဝုတ္တေ၊နားတော
လျှောက်သည်ရှိသော်။စတုန္နမေ ဝ၊ လေးယောက်သောသူတို့သို့သာလျှင်။
ဘတ္တဿ၊ ဆွမ်းကို။ ပဋိယတ္တဘာဝံ၊ စီရင်သည်၏အဖြစ်ကို။ ဉတ္ဝာ၊ သိ၍။
မေ၊ ငါ၏။ ဝတ္တုံ၊ သပိတ်ကို။ အာဟရ၊ ဆောင်ခဲ့လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့
ဆိုလျက်။ ပတ္တံ၊ ကို။ ဂဟေတ္ဝာ၊ယူ၍။ ပက္ကာမိ၊ ဖဲ့၏။ ပြာဟ္မဏီပိ၊ပုဏ္ဏားမ
သည်လည်း။ ဣမိနာ၊ ဤအရှင်သာရိပုတ္တရာသည်။ ကိံ ဝုတ္တံ၊ အဘယ်သို့
ဆိုသနည်း။ ဣတိပုစ္ဆိတ္ဝာ၊ ဤသို့ မေးသောကြောင့်။ နိသိန္နာနံ၊ နေကုန်
သော။ တေသံ ပြာဟ္မဏာနံ၊ တိုပြာဟ္မဏတို့အား။ သဒ္ဒံ၊ ရခြင်းငှာ။
ဝဋ္ဋတိ၊ သင့်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုလျက်။ မေ၊ ငါ၏။ပတ္တံ၊သပိတ်ကို။အာ-
ဟရ၊ ဆောင်ခဲ့လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍။ အတ္တနော ပတ္တံ၊မိမိသပိတ်ကို။
ဂဟေတ္ဝာ၊ ယူ၍။ ဂတော၊ သွား၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ပုဏ္ဏားမကို ပြောသည်
ရှိသော်၊ နတ္ထိတုကာမော၊ မဘုဉ်းပေးလိုသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။

ဗ္ဗတ်၊ ဤသို့ဆိုမူ။ ပြာဟ္မဏာ၊ ပုဏ္ဏား။သီဃံ၊ လျင်စွာ။ဂန္ဓာ၊သွား၍။အည်၊ တပါးသော ရဟန်းကို၊ သြဝေါကေတွာ၊ ကြည့်၍။ အာနေဟိ၊ပင့်ခေါ်ချေလော့။ ဗ္ဗတ၊ ဤသို့စေ၏။ ပြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်၊ဂန္ဓာ၊သွား၍။ မဟာမောဂ္ဂလာနတ္ထေရံ၊ ရှင်မဟာမောဂ္ဂလ္လာန်ကို။ဒိသွာ၊မြင်၍။တထေဝ၊ ထိုသာရိပုတ္တရာကို လျှောက်သည်နှင့်အတူလျှင်။ ဝတွာ၊ ဆိုမူ။အာနေသိ၊ ပင့်ခေါ်၏။ သောပိ၊ ထိုရှင်မောဂ္ဂလာန် သည်လည်း။ သာမဏေရေ၊ သာမဏေတို့ကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ တထေဝ၊ ထိုသာရိပုတ္တရာ အတူလျှင်၊ ဝတွာ၊ ဆိုမူ။ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ပက္ကာမိ၊ ဖဲ့၏။အထ။ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုခင်ပွန်းသည် ပုဏ္ဏားကို။ပြာဟ္မဏီပုဏ္ဏေးမသည်။အာဟ၊ ဆို၏။ ဘော၊ ဤသာရိပုတ္တရာ မောဂ္ဂလာန်တို့သည်။ နဘုဇ္ဈိတုကာမာ၊ ဘုဉ်းပေးခြင်းငှာအလိုမရှိကုန်။ ပြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား. ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ဧကံ မဟာလ္လကပြာဟ္မဏံ၊ သိက္ခာကြီးသော ရဟန်းတဦးကို။ အာနေဟိ၊ ပင့်ခေါ်ချေလော့။ ဗ္ဗတိ၊ ဤသို့ ဆိုပြန်၏။

သာမဏေရာပိ၊ သာမဏေတို့သည်လည်း။ ပါတောဝ ပဌာယ၊ နံနက်အခါမှစ၍လျှင်။ ကိဉ္စိ၊တစုံတခုကို။ အလဘမာနာ၊ မရကုန်သည်ရှိသော်။ ဇိယစ္ဆာယ၊ မွတ်သိပ်ဆာလောင်ခြင်းဖြင့်။ ပီဠိတာ၊ နှိပ်စက်ကုန်သည် ဖြစ်၍။ နံ သိဒိ၊ နေကုန်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နေသံ၊ ထိုလေးဦးသော သာမဏေတို့၏။ ဂုဏာတေဇေန၊ ဂုဏ်ကျေးဇူး၏အာနုဘော်ဖြင့်။သက္ကဿ၊ သိကြားမင်း၏။ အာသနံ၊နေရာဖြစ်သော ပဏ္ဍုကမ္မလာကျောက်ဖျာသည်။ ဥဏှာကာရံ၊ ပူပြင်းခက်မာသောအခြင်းအရာကို။ ဒဿေသိ၊ ပြ၏။သော၊ ထိုသိကြားမင်းသည်။ အာဝဇ္ဇေန္တော၊ ဆင်ခြင်သည်ရှိသော်။ တေသံ၊ထို သာမဏေတို့၏။ ပါတောဝ ပဌာယ၊ နံနက်အခါမှစ၍လျှင်။ နိသိန္နာနံ၊ နေကုန်လျက်။ ကိလန္တဘာဝံ၊ ပင်ပန်းသည်၏ အဖြစ်ကို။ ဉတွာ၊ သိ၍။ မယာ၊ ငါသိကြားနတ်မင်းသည်။ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်သို့။ ဂန္တုံ၊သွားခြင်းငှာ၊ ဝဋ္ဋတိတိ၊ သင့်၏ဟု။ ဇရာဇိဏ္ဏော၊ အလွန်အိုမင်းသော။မဟလ္လက-ပြာဟ္မဏောဟုတွာ၊ ပုဏ္ဏားကြီးယောင် ဆောင်၍။ တသ္မိံ ပြာဟ္မဏာ-ပါဒကေ၊ ထိုပုဏ္ဏားတို့ ရှေ့တော်ရာ အစည်းအဝေးဌာန်။ ပြာဟ္မဏာနံ၊ ပုဏ္ဏားတို့၏။အဂ္ဂေါသနေ၊မြတ်သောနေရာ၌။ နိသီဒိ၊နေ၏။ပြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်။တံ၊ထိုပုဏ္ဏားအိုအယောင်ဖန်ဆင်းသော သိကြားကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ ဗ္ဗဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ မေပြာဟ္မဏီ၊ .ငါ့မယား ပုဏ္ဏေးမသည်။ အဘ္ဘနော၊ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာရှိသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဗ္ဗတ်၊

ဤသို့အောက်မေ့လျက်။ ဟေ့၊လာလှည့်။ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့။ ဂမိဿာမာတိ၊ သွားကုန်အုံ့ဟု။ တံ၊ ထိုသိကြားကို။ အာဒါယ၊ ခေါ်၍။ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့။ အဂမာသိ၊သွား၏။ ဗြာဟ္မဏီ၊ ပုဏ္ဏားမသည်။ တံ၊ ထိုပုဏ္ဏားအိုကြီးကဲ့သို့ ဖန်ဆင်းသော သိကြားကို။ ဒိသွာဝ၊ မြင်၍လျှင်။တုဋ္ဌစိတ္တာ၊ နှစ်သက်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဒ္ဝိသု အာသနေသု၊နှစ်ပါးသောနေရာတို့၌။ အတ္ထံရဏ်ကော်ဇောခင်းနှီးကို။ ကေသို့ ယေဝ၊ တခုတည်းသော အရပ်၌သာလျှင်။ အတ္ထရိတွာ၊ ခင်း၍။ အယျော၊ အရှင်သည်။ ဣဓ၊ ဤနေရာ၌။ နိသီဒါဟိ၊ နေပါလော့။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်။ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့။ပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍။ စတ္တာရောသာမဏေရေ၊ လေးယောက်သော သာမဏေတို့ကို။ ပဋ္ဌပတိဋ္ဌိတေန၊ ငါးပါးသော တည်ခြင်းဖြင့်။ ဝန္ဒိတွာ၊ ရှိခိုး၍။ တေသံ၊ ထိုသာမဏေတို့၏။ အာသနပရိယန္တေ၊ အစွန်ဖြစ်သော နေရာ၌။ ဘူမိယံ၊ မြေ၌။ ပလ္လင်္ကေန၊ထက်ဝယ်ဖြင့်။ နိသီဒိ၊ နေ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ထိုသိကြားမင်းကို။ ဒိသာ၊မြင်၍။ ဗြာဟ္မဏီ၊ ပုဏ္ဏားမသည်။ ဗြာဟ္မဏံ၊ ပုဏ္ဏားကို။ အာဟ၊ဆို၏။တေ၊သင်သည်။ အာ-နီတော၊ ဆောင်ခဲ့သော။ ဗြာဟ္မဏော၊ ဗြာဟ္မဏသည်။ အဟော၊ အံ့ဘွယ်ရှိလှစွာ၏။ ပိတုမတ္တတ်၊ အဘ မျှလောက်ရှိသော။ တေ၊ ဤပုဏ္ဏားကို။ ဂဟေတွာ၊ ခေါ်၍။ အာဂတောသိ၊ လာသည်ဖြစ်လျက်။ အတ္တာနော၊ မိမိ၏။ နတ္ထုမတ္ထော၊မြေးလောက်မျှဖြစ်သောသူငယ်တို့ကို။ဝန္ဒန္တော၊ရှိခိုးလျက်။ ဝိစရတိ၊ လှည့်လည်ဘိ၏။ ဣမိနာ၊ဤဗြာဟ္မဏအိုနှင့်။ကိံ၊အာဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း။နံ၊ ထိုဗြာဟ္မဏအိုကို။ နိဟရထ၊နှင်ထုတ်ကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုလျက်။ သော၊ ထိုသိကြားမင်းသည်။ ခဏေဝိ၊ ပခုံးဌ်လည်းကောင်း။ ဟတ္ထေပိ၊ လက်ဌ်လည်းကောင်း။ ကစ္ဆာယပိ၊ လက်ကတီးကြားဌ် လည်းကောင်း။ ဂဟေတွာ၊ ဆွဲ၍။ နိက္ခဓိယမာနော၊ ငင်ထုတ်သည်ရှိသော်။ ဥဋ္ဌာတုံပိ၊ ထခြင်းမျှကိုလည်း။ နဂစ္ဆတိ၊ အလိုမရှိ။ အထ၊ဌ်။ နံ၊ထိုပုဏ္ဏားကို။ ဗြာဟ္မဏီ၊ပုဏ္ဏားမသည်။ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား၊ ဟေ၊ လာလှည့်။ တုံ၊ သင်သည်။ ကေသို့ ဟတ္ထေ၊ လက်တဖက်ဌ်။ဂဏှိဿမိ၊ ဆွဲလော့။အဟံ၊ ငါသည်။ ကေသို့ ဟတ္ထေ၊ လက်တဖက်ဌ်။ ဂဏှိဿာမိ၊ ဆွဲအုံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဥဘောပိ၊ နှစ်ယောက်-သာ သူတို့သည်လည်း။ ဒ္ဝေ သု ဟတ္ထေသု၊ လက်နှစ်ဖက်တို့ဌ်။ဂဟေတွာ၊ဆွဲ၍။ ပိဋ္ဌိယံ၊ ကျောက်ကုန်းဌ်။ ပေါ်ထေနှောတောင်းခတ်လျက်။ ဂေဟဒ္ဝါရတော၊အိမ်တံခါးမှ။ဗဟိ၊အပသို့။အဂံသု၊ ငင်ထုတ်ခြင်းကို ပြုကုန်၏။ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်လည်း။ နိသိဒ္ဓ၊

ဌာနေ ယေဝ၊ နေမြဲတိုင်းသော အရပ်ဌာသာလျှင်။ နိသိန္နော၊ နေလျက်။ ဟတ္ထံ၊ လက်ကို။ ပရိဝတ္တေသိ၊ ပြန်လှည့်၏။ တေ၊ ထိုပုဏ္ဏားလင်မယားတို့သည်။ နိဝတ္တိတွာ၊ ပြန်နှင်၍။ နိသိန္နမေဝ၊ နေသည်သာလျှင် ဖြစ်သော။ တံ၊ ထိုသိကြားကို။ ဒုဿွာ၊ ခြုံ၍။ ဘိတရဝံ၊ ကြောက်မက်ဖွယ်ရှိသော ဝိမြည်တမ်းခြင်းကို။ ရဝန္တော၊ ငိုမြည်တမ်းကုန်လျက်။ ဝိယာဒေသုံ၊ လွှတ်ကုန်၏။ တသ္မိံ ခဏေ။ ထိုခဏာ၌။ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်။အတ္တနော၊ မိမိ၏။ သက္ကဘာဝံ၊ သိကြား၏အဖြစ်ကို။ ဇာနာပေသိ၊ သိစေ၏။ အသ၊ ထိုအခါမှ၊ နေသံ၊ ထိုသာမဏေ တို့အား။ အာဟာရံ၊ ဆွမ်းကို။ အဒံသု၊ လှူကုန်၏။ ပဋ္ဌပိဇနော၊ ငါးယောက်သော သူတို့သည်လည်း။ အာဟာရံ၊ ဆွမ်းကို။ ဂဟေတွာ၊ယူ၍။ ဧကော၊ တပါးသည်။ကဏ္ဏိကာမဏ္ဍလံ၊အမွှန်းအပြောက်တင်အပ်သော အိမ်၏ အချက်ဝန်းကို။ ဝိနိဝိဇ္ဈိတွာ၊ ထုတ်ချင်းဖောက်လျက်။ ဧကော၊ တပါးသည်၊ ဆဒနဿ၊ အမိုး၏။ ပုရိမဘာဂံ၊ ရှေ့အဖို့ကို။ ဧကော၊သည်။ ပစ္ဆိမဘာဂံ၊ နောက်အဖို့ကို။ ဧကော၊သည်။ ဂဏဝိယံ၊ မြေ၌။ နိမုဇ္ဇိတွာ၊ ငုပ်လျှိုး၍။ သက္ကောပိ၊ သိကြားမင်းသည်လည်း။ဧကေန ဌာနေန၊တစ်ခုသောအရပ်ဖြင့်။ နိက္ခမိတွာ၊ တွက်၍၊ဣတိ-ဧဝံ၊ သို့။ ပဋ္ဌပိဇနော၊ ငါးယောက်သော သူတို့သည်လည်း။ ပဋ္ဌဌာနနိ၊ ငါးပါးသောအရပ်တို့သို့။ အဂမံသု၊ သွားကုန်၏။ ဟာတာပဋ္ဌာယစပန၊ ထိုအခါမှစ၍ကား။တံဂေဟံ၊ ထိုအိမ်ကို။ ပဋ္ဌဆိဒ္ဒဂေဟံ နာမ၊ငါးပါးသော အပေါက်ရှိသော အိမ်မည်သည်။ ဇာတံ်ကိ်ရ၊ ဖြစ်သတတ်။

သာမဏေရာပိ၊ သာမဏေတို့သည်လည်း။ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။ ဂတ-ကာလေ၊ ရောက်သောအခါ၌။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့သည်။ အာဝုသော၊ ငါ့ညီတို့၊ ကိဒိသာ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်ခြင်း ရှိကုန်သနည်း။ ဣတိ ပုစ္ဆိ သု၊ ဤသို့ မေးကုန်၏။ နော၊ ငါတို့အား။မာပုစ္ဆိတ္ထ၊ အပြောခက်၍ မမေးကြပါကုန်လင့်။ အမှာကံ၊ငါတို့၏။ ဒိဋ္ဌကာလတောပဋ္ဌာယ၊ မြင်သောအခါမှစ၍။ ဗြာဟ္မဏီ၊ ပုဏ္ဏားမသည်။ ကောဓဘိဘူတာ၊ အမျက်ထွက်ခြင်းဖြင့် နှိပ်စက်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍။ ပညတ္တာသနေသု၊ ခင်းအပ်ပြီးသောနေရာတို့၌။ နော၊ ငါတို့အား။ နိသီဒိတုံပိ၊ နေစေခြင်းငှာလည်း။အဒတွာ၊ မပေးမူ၍။ သီသံ၊ လျင်ဝှာ။ မဟာလွကဗြာဟ္မဏံ၊ သိက္ခာကြီးသောဗြာဟ္မဏကို။အာနေ-တိတိ၊ပင့်ပေါ်ချေလော့ဟု။အာဟ၊ မှာလိုက်၏။အမှာကံ၊ငါတို့၏။ဥပဇ္ဈာ-ယော၊ ဥပဇ္ဈာယ်ဖြစ်သော ရှင်သာရိပုတ္တရာသည်။ အာဂန္တွာ၊ ကြွလာ၍။ အမှေ၊ ငါတို့ကို။ဒိသ္မာ၊မြင်၍။ဣမေသနိသိန္နဗြာဟ္မဏာနံ၊ဝိ ့၍နေကုန်သော

ဤပြာဟွဏာတို့အား။ လဒ္ဓုံ၊ ဆွမ်းကိုရခြင်းငှာ။ ဝန္ဒတိတိ၊သင့်၏ဟု။ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို။ အာဟရုပေတွာ၊ ဆောင်စေ၍။ နိဗ္ဗမိ၊ ထွက်ဒါ။ အညံ၊ တပါးသော၊ မဟလ္လကံ ပြာဟွဏ်၊ အိုလေပြီးသော ပြာဟွဏာကို။ အာနေဟီတိ၊ ပင့်ခေါ်ချေလော့ဟု။ ဝုတ္တော၊ ဆိုပြန်သည်ရှိသော်။ ပြာဟွ-ဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်။ မဟာမောဂ္ဂလာနတ္ထေရံ၊ ရှင်မောဂ္ဂလာန်မထေရ်ကို။ အာနေသိ။ ပင့်ခေါ်၏။ သောပိ၊ ထိုရှင်မောဂ္ဂလာန်သည်လည်း။ အမ္မေ၊ ငါတို့ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ တဏေဝ၊ ထိုရှင်သာရိပုတ္တရာအတူ လျှင်။ ဝတွာ၊ဆို၍။ ပက္ကာမိ၊ ဖဲ၏။ အသ၊ ထိုအခါ၌။ ပြာဟွဏီ၊ပုဏ္ဏားမ သည်။ ဧတေ၊ ဤသူတို့သည်။ နဘုဠ္ဠိတုကာမာ၊ ဘုဉ်းပေးခြင်းငှာ အလို မရှိကုန်။ ဂစ္ဆ၊ သွားချေ။ ပြာဟွဏဝါဒကတော၊ ပြာဟွဏဝါဒရှိသော သူမှ။ကော် မဟလ္လကံပြာဟွဏ်၊အိုလေပြီး၍ သိက္ခာကြီးရင့်သော တပေါက် သော ပြာဟွဏာကို။ အာနေဟိ၊ ပင့်ခေါ်ချေလော့။ဟုတိ၊ ဤသို့။ပြာဟွ-ဏ်၊ ကို။ ပဟိဏိ၊ ၏။ သော၊ ထိုပုဏ္ဏားသည်။ တတ္ထ၊ထိုအရပ်သို့။ ဂန္တွာ၊ သွား၍။ ပြာဟွဏဝေသေန၊ ဖြင့်။ အာဂစ္ဆိ၊ လာသော။ သက္ကံ၊ သိကြား ကို။ အာနေသိ၊ ဆောင်ခဲ့၏။တဿ၊ ထိုသိကြားမင်း၏။ အာဂတကာလေ၊ လာသောအခါ၌။ အမှာကံ၊ ငါတို့အား။ အာဟာရံ၊ ဆွမ်းကို။ အဒံသု၊ လှူကုန်၏။ ဟုတ်၊ ဤသို့လျှောက်ကုန်၏။ ဝေါ၊ ဤသို့။ ကရောန္တာနံ၊ ပြု ကုန်သော။ တေသံပန၊ ထိုပုဏ္ဏားလင်မယားတို့အားကား။ တုမှေ၊ သင် တို့သည်။ နကုဇ္ဈိတ္ထ။အမျက်မထွက်ကြကုန်သလော။ ဟုတိ၊ ဤသို့ မေးကုန် ၏။ နကုဇ္ဈိမှာ၊ ငါတို့အမျက်မထွက်ကုန်။ ဟုတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ကုန်၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ တံ၊ စကားကို။ သုတ္တာ၊၍။ သဗ္ဗာ၊ အာ။ အာ-ရောစေသုံ၊ ကုန်၏။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ဟုမေ၊ဤသာမဏေတို့သည်။နကုဇ္ဈိ-မှာတိ၊ အမျက်မထွက်ကုန်ဟူ၍။ အဘူတံ၊ မဟုတ်မမှန်သော စကားကို။ ဝတွာ၊ ဆို၍။ အညံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို။ ဗျာကရောန္တိ၊ ကြားကုန်၏။ ဟုတိ၊ ဤသို့လျှောက်ကုန်၏။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟုန်းတို့။ ခီဏာသဝါနာမ၊ ရဟန္တာတို့ မည်သည်ကား။ ဝိရုဒ္ဓေဟိပိ၊ ဆန့်ကျင်သောသူတို့နှင့်လည်း။ နဝိရုဇ္ဈန္တိယေဝ၊ မဆန့်ကျင်ကုန်သည်သာ လျှင်တည်း။ ဟုတိ ဝတွာ၊ ၍။ ဟုမ် ဂါထံ၊ ကို။ အာဟ၊ ၏။

(၄၀၆) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝိရုဒ္ဓေသု၊ ရန်ပြိုးဖွဲ့သော သူတို့၌။အဝိရုဒ္ဓံ၊ ပြန်၍ ရန်ပြိုးမဖွဲ့သော။ အတ္တဒဏ္ဍေသု၊မချအပ်သေးသော ဒုတ် လှန်ကန် ရှိသော သူတို့၌။ နိဗ္ဗုတံ၊ ချအပ်ပြီးသော ဒုတ် လှန်ကန်ရှိသော်။သာဒါ-

နေသူ၊ စွဲလမ်းခြင်း ရှိသော သူတို့၌။ အနာဒါနဲ့၊ စွဲလမ်းခြင်းမရှိသော။ တံ၊ ထိုသူကို။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဗြာဟ္မဏံ၊ ဟူ၍။ ပြုမိ၊ ဆိုမိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဟောမိ၏။)

(တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ အဝိရုဒ္ဓန္တိ၊ ကား။ အာဃာတဝဇ္ဇနေ၊ ရန်ငြိုးဖွဲ့သည်၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဝိရုဒ္ဓေသု၊ ရန်ငြိုးဖွဲ့ကုန်သော။ လောကိယမဟာဇနေသု၊ လောကီပြုစ်သော သူတို့၌လည်း။ အာဃာတဝေသု၊ ရန်ငြိုးဖွဲ့သည်၏ အစွမ်းဖြင့်။ အဝိသုဒ္ဓံ၊ ပြန်၍ ရန်ငြိုးဖွဲ့ခြင်းမရှိ။ ဟတ္ထာဂတေ၊ လက်သို့ရောက်သော။ ဒဏ္ဍောဝါ၊ ဒုဋ္ဌ လှန်ကန်သည် လည်းကောင်း။ သတ္ထောဝါ၊ လက်နက်သည်လည်းကောင်း။ အဝိဇ္ဇာမဝေနေ ပိ၊ မရှိသော်သည်း။ ပရေသံ၊ သူတစ်ပါးတို့အား။ ပဟာရဒါနတော၊ ပုတ်ခတ်ခြင်းကို ပေးခြင်းမှ။ အဝိရ-တတ္ထာ၊ မကြဉ်သေးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အတ္ထဒဏ္ဍေသု ဇနေသု၊ မချ အပ်သေးသော ဒုတ်လှန်ကန်ရှိသောသူတို့၌။ နိဗ္ဗုတံ နိက္ခိတ္တဒဏ္ဍံ၊ ချအပ်သော ဒုတ်လှန်ကန်ရှိသော၊ ပဋ္ဌဒ္ဒံ ခန္ဓာနံ၊ ငါးပါးသောခန္ဓာတို့ကို။ အဟံ၊ ငါတည်း။ မမန္တိ၊ ငါ၏ခန္ဓာဟူ၍။ ဂဟိတတ္ထာ၊ ယူသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ သံဝဒါနေသု၊ စွဲလမ်းခြင်းရှိသော သူတို့၌။ ဂဟိတ၊ ထိုခန္ဓာငါးပါးကို။ ဂဟဏဿ၊ စွဲလမ်းခြင်း၏။ အဘာဝေန၊ မရှိသဖြင့်။ အနာဒါနံ၊ စွဲလမ်းခြင်းမရှိသော။ ဝေရူပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ တံ၊ ထိုသူကို။ အဟံ၊ သည်။ ဗြာဟ္မဏံ၊ ဟူ၍။ ဝဒါမိ၊ ဆိုမိ၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။ ဒေသနာဝသာနေ၊ ၌။ ဗဟူ၊ တို့သည်။ သောတာပတ္တိဖလာဒီနိ၊ တို့သို့။ ပါပုဏိံသု၊ ကုန်၏။

ဘေရိသတိမံ၊ သော။ သာမဏေရာနံ၊ တို့၏။ ဝတ္ထု၊ သည်။
ဣတိသမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

*

၂၆-ဗြာဟ္မဏဝဂ္ဂ၊ ၂၄-မဟာပန္ထကထေရ ဝတ္ထု

(ဣဒါနိ ဣမေ ရဝတ္ထု၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာတို့၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုပြီး၍ ယခုအခါ မဟာပန္ထကထေရ ဝတ္ထု၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာတို့၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုလိုသော အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသ ဆရာသည် ယဿရာဂေါစရော စသော ပါဠိကို မိန့်သတည်း။)

ယဿ ရာဂေါစာတိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ကို။ သတ္ထာ၊ သည်။ ဝေဠုဝနေ၊ ၌။ ဝိဟရန္တော၊ စဉ်။ မဟာပန္ထကံ၊ ကို။ အာရဗ္ဘ၊ ၍။ ကထေသိ၊ ၏။

ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ အာယသ္မာ၊ အသက်ရှည်သော။ သော၊ ထိုမဟာ
ပန္ထကသည်။ စူဠပန္ထက်၊ ကို။ စတူဟိ မာသေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ဧကံ ဂါထံ၊
တဂါထာကို။ ပဂုဏှံ၊ လေ့လာစွာ။ ကာတုံ ဌာ။ အသင်္ကေတန်း-မစွမ်းနိုင်
သော်။ တုံ၊ သည်။ သာသနေ ပိ၊ ဌာ်လည်း။ အဘဗ္ဗော၊ မဆိုက်။ ဂိဟိ ဘောဝါ ဝိ၊
လူဘို့၏စည်းစိမ်ချမ်းသာမှလည်း။ ပရိဟီနော၊ ယုတ်၏။ တေ၊ သင်အား။
ကုမ၊ ဤသာသနာ၌။ ဝါသေန၊ နေခြင်းဖြင့်။ ကိं၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့
နည်း။ ကုတော၊ ဤသာသနာတော်မှ။ နိက္ခမ၊ ထွက်လော့။ ကုတိ၊ ဤသို့။
ဝိဟာရာ၊ မှ။ နိက္ခမ ဟိ ဘွာ၊ ငင်ထုတ်၍။ ဒွါရံ၊ ကို။ ကထေသိ၊ ပြတ်၏။ ဘိက္ခု၊
တို့သည်။ ကထံ၊ ကို။ သမုဋ္ဌာပေသုံ၊ ကုန်၏။ အာဝုသော၊ တို့။ မဟာပန္ထ-
ကတ္ထေရေန၊ မဟာပမထေရ်သည်။ ကုဒံ နာမ၊ ဤမည်သော ဘမ္မကို၊
ကတံ၊ ပြုအပ်၏။ ခီဏာသဝါနံ၊ ရဟန္တာတို့အား။ ကောဒေ၊ အမျက်ထွက်
ခြင်းသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ မညေ၊ ဖြစ်ယောင်တကား။ ကုတိ၊ ဤသို့ပြောဟော
ကုန်၏။ သတ္ထာ၊ သည်။ အာဂန္တွာ၊ လာ၍။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧထ ရဟိ၊ ယခု
ဝါလာဆဲဖြစ်သောအခါ၌။ ကာယကထာယ၊ ဖြင့်။ သန္နိသိန္နာ၊ စည်းဝေး
ကုန်သည်။ အတ္ထနိ၊ ဖြစ်ကုန်သနည်း။ ကုတိပုစ္ဆိတ္ထ၊ ဤသို့မေးတော်မူ
သောကြောင့်။ ကုမဘယနာမာတိ၊ ဟုတ်ပေ။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။
ခီဏာသဝါနံ၊ တို့အား။ ရာဂါဒယော၊ ကုန်သော် ကိလေသာတို့သည်။
နတ္ထိ၊ ကုန်။ မယာ ပုတ္ထေန၊ ဝါသားဖြစ်သော်မဟာပန္ထကသည်၊ အတ္ထ-
ပုရေက္ခာရတာယ၊ စေဝ၊ အကျိုးစီးပွားကို ရှေးရှုခြင်းဖြစ်သဖြင့်ရင်း။ ဓမ္မ-
ပုရေက္ခာရတာယ၊ စေဝ၊ တရားကိုရှေးရှုခြင်းရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်ရင်း။ ကတံ၊
ပြုအပ်၏။ ကုတိ ဝတ္တွာ၊ ဤသို့အမိန့်ရှိ၍။ ကုမံ ဂါထံ၊ ကို။ အာဟ၊ ၏။

(ဧ၀ဂ)) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အာရဗ္ဘေ၊ ပွတ်ဆောက်ဖျား ၌။ သာသပေါ
ရိ၀ါ၊ မုန်ညင်းစေ့ကိုကဲ့သို့။ ယဿ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်အား။ ရာဂေါ၊ ရာဂကို
ဌာ်။ ဒေါသော၊ ဒေါသကို ဌာ်။ မောနော၊ ဝါဟူသော ထောင်လွှား
ခြင်းကို ဌာ်။ မက္ခော၊ သူ၏ကျေးဇူးကို ချေခြင်းကို ဌာ်။ ပါတိ ဟော၊
ကျစေအပ်ပြီ။ ဝါ၊ ချအပ်ပြီ။ တံ၊ ထိုသူကို။ အဟံ၊ ဝါ ဘုရားသည်။ ဗြာဟ္မဏံ၊
ဗြဟ္မဏဟူ၍။ ပြုမိ၊ ဆို၏။ ကုတိ၊ ဤသို့ဟောတော်မူ၏။)

ထဏ္ဍ၊ ၌။ အာရဗ္ဘေ၊ ကား။ ယဿ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်အား။ ဧတေ-
ရာဂါဒယော၊ ဤရာဂအစရှိကုန်သော ကိလေသာတို့ကို။ (ပါဟိတောမှာ
စပ်) အယဉ္စ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း။ ပရဂုဏမက္ခနလက္ခဏော၊ သူတစ်ပါး
ကျေးဇူးကို ချေခြင်းလက္ခဏာရှိသည်ဖြစ်၍။ မက္ခော၊ သူ့ကျေးဇူးကို။

(ပါဠိတော်မှာ စပ်) အာရုဏ္ဂေ၊ ပွတ်ဆောင်းမှာ။ [illegible] ပါဠိယ၊ မုနိညင်းစေ့ကဲ့သို့။ ဂါထာတော၊ ချအပ်၏။ ယထာ၊ [illegible] ခြင်းဖြင့်။ သာသပေါ၊ မုနိညင်းစေ့သည်။ အာရုဏ္ဂေ၊ပွတ်ဆောက်ဦးဌ။ နသန္တိဌတိ၊ မဘည်။ ဒဝ၊ ဤအခြင်းဖြင့်။ စိတ္တေ၊ စိတ်ဌ။ နသန္တိဌတိ၊ မဘည်။ တ၊ ထိုသူကို။ အဟ၊ သည်။ ဗြာဟ္မဏ၊ ဟူ၍။ ဝဒါမိ၊ ဆို၏။ကျွတ်အတွေ့၊ တည်း။ ဒေသနာဝသာနေ၊ ဌ။ ဗဟူ၊ တို့သည်။ သောတာပတ္တိဖလာဒီနိ၊ တို့သို့။ ပါပုဏိ်သု၊ ကုန်၏။

စတုဝိသတိမံ၊ သော။ မဟာပန္ထကတ္ထေရဝတ္ထု၊ သည်။
ကျွတ်သမတ္တံ၊ ပြီး၏။

*

၂၆ ဗြာဟ္မဏဝဂ္ဂ၊ ၂၅-ပိလိန္ဒဝစ္ဆတ္ထေရ ဝတ္ထု

(မဟာပန္ထကတ္ထေရ ဝတ္ထုဌ် ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာတို့၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုပြီး၍ ယခုအခါ ပိလိန္ဒဝစ္ဆတ္ထေရဝတ္ထုဌ် ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာတို့၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုလိုသော အရှင် ဗုဒ္ဓ-ဃောသ ဆရာသည် အကကွယ်၊ စသောပါဠိကို မိန့်သတည်း။)

အကကွာသန္တိ ကျွမ် ဓမ္မဒေသနံ၊ ကို။ သတ္ထာ၊ သည်။ ဝေဠုဝနေ၊ ဌ်။ ဝိဟရန္တော၊ စဉ်။ ပိလိန္ဒဝစ္ဆတ္ထေရံ၊ ပိလိန္ဒဝစ္ဆမထေရ်ကို။ အာရဗ္ဘ၊ ၍။ ကထေသိ၊ ၏။

အာယသ္မာ၊ ရှည်သောအသက်ရှိသော်။ သော၊ ထိုပိလိန္ဒဝစ္ဆမထေရ် သည်။ ဝသလိ၊ သူယုတ်မာ။ ဧဟိ၊ လာလတ္တံ့။ ဝသလိ။သူယုတ်မာ၊ယာဟိ၊ သွားလေလော့။ ကျွတ်အာဒီနိ၊ ဤသို့စသောစကားတို့ကို။ ဝဒန္တော၊ ဆို လျက်။ ဂိဟိပိ၊လူကိုလည်းကောင်း။ပဗ္ဗဇိတေပိ၊ရဟန်းတို့ကိုလည်းကောင်း။ ဝသလိဝါဒေနေဝ၊ သူယုတ်မာ ဟူသော ခေါ်ဝေါ်ခြင်းဖြင့် သာလျှင်။ သမုဒါစရတိ၊ ပြောဟောသတတ်။ အထ၊ ဌ်။ ကေဒိဝသံ၊ ဌ်။ သမ္ဘ-ဟုလာ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ သတ္ထာ၊ အား။ အာရောစေသုံ၊ကုန်၏။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ အာယသ္မာ ပိလိန္ဒဝစ္ဆော၊ အရှင်ပိလိန္ဒဝစ္ဆ မထေရ်လည်း။ဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ ဝသလိဝါဒေန၊ သူယုတ်မာဟူသော ခေါ်ဝေါ်ခြင်းဖြင့်။ သမုဒါ-စရတိ၊ ခေါ်ဝေါ်၏။ ကျွတ်၊ ဤသို့ ကြားလျှောက်ကုန်၏။ ဘတ္တာ၊ သည်။ ကံ ကိုပိလိန္ဒဝစ္ဆကို။ ပဏ္ဏောသာပေတွာ၊ ၍။ ပိလိန္ဒဝစ္ဆ၊ပိလိန္ဒဝစ္ဆ။ တဲ့၊

သည်။ ဘိက္ခု၊တို့ကို။ ဝသလိဝါဒေန၊ သူယုတ်မာဟူသော ခေါ်ဝေါ်ခြင်း ဖြင့်။ သမုဒါစရသီဘီ၊ ခေါ်ဝေါ်၏ဟူသည်။ သစ္စံ၊ မှန်သလော၊ ဣတိ. ပုစ္ဆိတွာ၊ ဤသို့မေးတော်မူသောကြောင့်။ ဘဒန္တေ၊ ဘုရား။ ဝေ၊ ဤသို့မှန် ပေ၏။ ဣတိဝုတ္တော၊ ရှိသော်။ အာယသ္မတော၊ ရှည်သော သက်တော်ရှိ သော။ တဿ၊ ထိုပိလိန္ဒဝစ္ဆမထေရ်၏။ ပုဗ္ဗေနိဝါသံ၊ ရှေးဘ၀နေခဲ့ဘူးသော ခန္ဓာအစဉ်ကို။ မနသိကရိတ္ဝာ၊ နှလုံးသွင်းတော်မူ၍။ ဘိက္ခဝေ၊ထို့။ တုမှေ၊ သင်တို့သည်။ ဝစ္ဆဿ ဘိက္ခုနော၊ ပိလိန္ဒဝစ္ဆရဟန်းအား၊ မာခေါဠဂ္ဂါ. ယိတ္တ၊ မကဲ့ရဲ့ကြကုန်လင့်။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဝစ္ဆော၊ပိလိန္ဒဝစ္ဆသည်။ ဒေါသန္တရောစ၊ ဒေါသအထူးသို့ ရောက်သည်ဖြစ်၍လျှင်။ ဘိက္ခု၊ တို့ကို။ ဝသလိဝါဒေန၊ သူယုတ်မာဟူသော ခေါ်ဝေါ်ခြင်းဖြင့်။နှ သမုဒါစရတိ၊ မခေါ်ဝေါ်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝစ္ဆဿ၊ ဘိက္ခုနော၊ ပိလိန္ဒဝစ္ဆရဟန်းအား။ ပဋ္ဌာတိသတာနိ၊ ဘဝ၀ါးရာ အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော၊အဗ္ဗောကိဏ္ဏာ နိ၊ မရောပြွမ်းကုန်သော။ သဗ္ဗာနိ၊ အလုံးစုံကုန်သော ဘဝတို့သည်။သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တာနိ၊ ထိုဝါးရာသော ဘဝတို့သည်။ ပြာဟ္မဏကုလေ၊ ပုဏ္ဏား မျိုးဌာ။ ပစ္စာဇာတာနိ၊ အဖန်တလဲလဲ ဖြစ်ကုန်၏။ သော၊ ထိုပိလိန္ဒဝစ္ဆ ရဟန်းသည်။ဒီဃဝဏ္ဏ၊ ရှည်ကြာစွာသော ကာလပတ်လုံး။ဝသလိဝါဒေန၊ သူယုတ်မာဟူသော ခေါ်ဝေါ်ခြင်းဖြင့်။ သမုဒါစိဏ္ဏော၊ လေ့ကျက်ခြင်း ရှိ၏။ ခီဏာသဝ၀ဿနာမ၊ ရဟန္တာမည်သည်ကား။ ကဏ္ဍသ၊ ရန့်ရင်းစွာ။ ဖရုသ၊ ကြမ်းတမ်းစွာ။ ပရေသ၊ သူတပါးတို့အား။ ယဉ္စနဝ၀ေသန၊ထိခိုက် သည်၏ အစွမ်းဖြင့်။ နတ္ထိ၊ ပြောဆိုခြင်းမရှိ။ ဟိ၊ထိုစကားသင့်စွ။အာစိဏ္ဏ ဝ၀ေသန၊ လေ့ကျက်သည်၏ အစွမ်းဖြင့်။ မမ ပုဗ္ဗော၊ ငါ့သားသည်။ စော-ကထေတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ ဣတိ ဝတ္ဝာ၊ ၍။ ဣမံ ဂါထံ၊ ကို။ ဘာသတိ၊ ၏။

(၄၁၀) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ခီဏာသ၀ေါနာမ၊ မည်သည်ကား။ယာယ၊ အကြင်စကားဖြင့်။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတယောက်သောသူကို။ နာဘိသဇေ၊အမျက် ထွက်သဖြင့် မကြိုက်ပစ်စေ။အသဏ္ဍသ၊ မကြမ်းတမ်းသော။ ဝိညာပနီ၊အကျိုး စီးပွားကို ဖြစ်စေတတ်သော။ သစ္စံ၊ မှန်သောသတ္တိရှိသော။ ဂိရံ၊စကား ကို။ဥဒီရယေ၊ ဆိုတတ်၏။ တံ၊ ထိုသူကို။ အဟံ၊ သည်။ ပြာဟ္မဏံ၊ ဟူ၍။ ဗြူမိ၊ ဆို၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဟော၏။

(တတ္ထ၊ ၌။ အဟဏ္ဍသန္တိ၊ ကား။ အဖရုသံ၊မကြမ်းတမ်းသော။ ဝိညာ-ပနိ ံန္တိ၊ကား။ အတ္ထဝိညာပနံ၊ အကျိုးစီးပွားကိုဖြစ်စေတတ်သော။ သစ္စန္တိ၊ ကား။ ဘူတဘ္ဘံ၊ ဟုတ်မှန်သော သတ္တိရှိသော။ နာဘိသဇေတိ၊ ကား။

ယာသဟိ ရာယ၊ အကြောင်စကားဖြင့်။ အည်းတပါးသူကို။ ကုဋ္ဌောပနဝေသေန၊ အမျက်ထွက်ခြင်း၏အစွမ်းဖြင့်။နလဂ္ဂါပေယျ၊မဋ္ဌိကပ်စေရာ။ခီဏာသဝေါ-နာမ၊ ရဟန္တာမည်သည်ကား။ ပေရှုပမော၊ဤသို့သောဘာရှိသည်သာလျှင် ဖြစ်သော။ ဝိရုံ၊ စကားကို။ ဘာသေယျ၊ ဆိုရာ၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ တံ၊ ထိုသူကို။ အဟံ၊သည်။ပြဟ္မဏံ၊ တူ၍။ ဝဒါမိ၊ ဆို၏။ကုတိအတ္ထော၊ တည်း။ ဒေသနာဝသာနေ၊ ဌ။ ဗဟူ၊ တို့သည်။သောတာပတ္တိဖလာဒီနိ၊ တို့သို့။ ပါပုဏိံသု၊ ကုန်၏။

ပဏ္ဍိတသတိမံ၊ နှစ်ဆယ့်ငါးဝတ္ထုတို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော။ပိလိန္ဒ-ဝစ္ဆတ္ထေရ ဝတ္ထု၊ ပိလိန္ဒဝစ္ဆမထေရ်၏ ဝတ္ထုသည်။ ကုတိသမတ္တံ၊ပြီး၏။

*

၂၆-ဗြာဟ္မဏဝဂ္ဂ၊ ၂၆-အညတရတ္ထေရ ဝတ္ထု

(ပိလိန္ဒဝစ္ဆတ္ထေရ ဝတ္ထုဌ် ဟောရာဖြစ်သောဂါထာတို့၏အတ္ထ-ဝဏ္ဏနာကို ပြုပြီး၍ အညတရတ္ထေရ ဝတ္ထုဌ် ဟောရာ ဖြစ်သော ဂါထာတို့၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုလိုသော အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသ ဆရာသည် ယောဓဒီသံ စသောပါဌ်ကို မိန့်သတည်း။)

ယောဓ ဒီဃန္တိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ကိုး။ သတ္ထာ၊ သည်။ဇေတဝနေ၊ ဌ။ ဝိဟရန္တော၊ လျက်။ အညတရတ္ထေရံ၊ ကို။ အာရဗ္ဘ၊ ၍။ ကထေသိ၊ ၏။

ကိရ၊ ထိုစကားဆိုသင့်စ။ သာဝတ္ထိယံ၊ဌ။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကော၊မိစ္ဆာအယူရှိ-သော။ ဧကော ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ သရီရေ၊ ဌ။ ဂန္ဓဂဟဏာဘယေန၊ အနံ့ကို ယူအံ့သည်မှ ကြောက်သောကြောင့်။ ဥတ္တရိသာဋကံ၊ စုလားအပေါ်တင် ပုဆိုးကို။ အပနေတွာ၊ ပယ်၍။ ဧကမန္တေ၊ တင့်အပ်သော အရပ်ဌ။ ဌပေတွာ၊ ထား၍။ ဂေဟေ ဒွါရေ၊ အိမ်တံခါးဌ။ ဗဟိမုခေါ၊ အဝသို့ရှေးရှု။ နိသီဒိ၊ နေ၏။ အထ၊ ထိုအခါဌ။ ဧကော ခီဏာသဝေါ၊ ရဟန္တာတပါးသည်။ ဘတ္တကိစ္စံ၊ ဆွမ်းစားခြင်းကိစ္စကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ပိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။ ဂန္တွာ၊သွားသည်ရှိသော်။ ကံ သာဋကံ၊ထိုပုဆိုးကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ ဣတောစိတောစ၊ ထိုမှဤမှလည်း။သြဝေါဂေတွာ၊ ကြည့်၍။ ကိဠိ၊ ကစံုတယောက်ကို။ အပဿန္တော၊ မမြင်သောကြောင့်။ အယံ။ ဤပုဆိုးသည်။ နိဿာမိကောတိ၊ အရှင်မရှိဟု၊ ပံသုကူလံ၊ပံသုကူ-ဟူသောအမှတ်ကို။ အဓိဋ္ဌဟိတွာ၊ အဓိဋ္ဌာန်၍။ ဂဏှိ၊ ယူ၏။ အထ၊ထိုအခါ

ဥ်။ နံ၊ ထိုရဟန်းကို။ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်။ ဒိသွာ ခြင်၍။ အုတ္ထော သန္ဓော၊ ဆဲရေးလျက်။ဥပသက်ခ်ိတ္တော၊ ကပ်၍။ မုဏ္ဍက သမဏ၊ဦးပြည်း ရဟန်း၊ မမသာဒ္ဓက်၊ ငါ့ပုဆိုးကို။ ဂဏှသံတ်၊ သင်ယူတိ၏ဟု၊ အာဟ၊ ဆို၏။ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။သော၊ ဤပုဆိုးသည်။ တဝ၊သင်၏ပုဆိုးလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေး၏။သမဏ၊ ရဟန်း။ အာမ၊ သြော်ငါ့ပုဆိုးမှန်၏။ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုသည်ရှိသော်။ မယာ၊ငါသည်။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတယောက်သောသူကို။ အပသဿန္တော၊ မမြင်သဖြင့်။ ပံသုကူလသညာယ၊ ပံသုကူဟူသော အမှတ် ဖြင့်။ဂဟိတော၊ ယူမိ၏။ နံ၊ ထိုသင်ပုဆိုးကို။ ဂဏှ၊ ယူလော့။ဣတိ၊ ဤသို့ ဆို၏။ တဿ၊ ထိုပုဏ္ဏား အား။ ဒတ္တွာ၊ ပေး၍။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။ ဂန္တွာ၊ သွား၍။ ဘိက္ခူနံ၊ တို့အား။ တမတ္ထံ၊ ကို။ အာရောစေဟိ၊ကြား၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အသ၊ ထိုရဟန်း၏။ ဝစနံ၊ စကားကို။ သုတ္တွာ၊ ၍။ ဘိက္ခူတို့သည်။ တေန၊ ထိုရဟန်းနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ကေဠိံ၊ ပြက်ရယ်မှုဖြင့် ကစားကျီစယ်ခြင်းကို၊ ကရောန္တော၊ ပြုလို၍။ အာဝုသော၊ငါ့ရှင်။ ကိံ နုခေါ၊ အသို့နည်း။ သာဒ္ဓုကော၊ ပုဆိုးသည်။ ဒီဃော၊ရှည်သလော။ ရဿော၊တိုသလော။ထူလော၊ရုန့်ရင်းသလော။သဏှော၊သိမ်မွေ့သလော ဣတိ၊ ဤသို့ကျီစယ်၍ ဆိုကုန်၏။ ထေရော၊ မထေရ်သည်။ အာဟ၊ ဆို၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ ဒီဃောဝါ၊ရှည်သည်မူလည်း။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ။ ရဿောဝါ။ တိုသည်မူလည်း။ဟောတု၊ ဖြစ်စေ၊ထူလောဝါ၊ရုန့်ရင်းသည်မူ လည်း။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ။ သဏှောဝါ၊ ချောမွေ့မူလည်း။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ။ မယှံ၊ ငါ့အား။ တသ္မိံ၊ထိုပုဆိုး၌၊ အာလယော၊ တပ်ခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ပံသုကူလသညာယ၊ ဖြင့်။ နံ၊ထိုပုဆိုးကို။ဂဏှာမိ၊ ယူ၏။ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုသည်ရှိသော်။ တံ၊ ထိုစကားကို။ သုတ္တွာ၊ ၍။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ တထာဂတဿ၊ အာ။ အာရောစေသုံ၊ကုန်၏။ကိံ အာရောစေသုံ၊အဘယ်သို့ကြားကုန်သနည်းဟူမူကား။ ဘန္တေ၊ ရား။ သေတိက္ခူ၊ သည်။အသဘံ၊ မဟုတ်မမှန်သော စကားကို။ ဝတ္တွာ၊ ဆို၍။ အညံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို။ ဗျာကရောဟိ၊ ကြား၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်ကုန်၏။ သတ္ထာ၊ သည်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေ၊ ဤရဟန်းသည်။ ဘူတံ၊ အဟုတ်အမှန်ကို။ကထေသိ၊ ဆို၏။ ခီဏာသဝါနာမ၊ ကား။ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့၏။ သန္တကံ၊ဥစ္စာ ကို။ နဂဏှန္တိ။ မယူကုန်။ ဣတိ၊ တတ္တွာ၊ ၍။ ဣမံ ဂါထံ၊ကို၊ အာဟ၊ ၏။

((၄၀၉) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယောပုဂ္ဂလော၊အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဒီဃံ ဝါ၊ ရှည်သည်မူလည်းဖြစ်သော။ ရဿံ ဝါ၊တိုသည်မူလည်း,ဖြစ်သော။အဏုံ ဝါ၊

ငယ်သည်လည်းဖြစ်သော။ (ချောမွေ့သည်လည်း ဖြင့်သောဟူ) ထူလံ၀၊ ကြီးသည်လည်းဖြစ်သော။ (ရုန့်ရင်းသည်မူလည်း ဖြစ်သောဟူ) သုဘာ-သုတံ၊ ကောင်းမကောင်းဖြစ်သော။ အပ်ခ်ဉ်၊ အရှင်မပေးအပ်သော သူ့ဥစ္စာကို။ ဣဓ လောကေ၊ ဤလောကဌ်။ နာဒိယ တိ၊ မယူ။ တံ၊ ထိုသူကို။ အဟံ၊ သည်။ ဗြာဟ္မဏံ၊ ဟူ၍။ ဗြူမိ၊ ဆို၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဟောတော်မူ၏။

တသ၊ ထိုဂါထာ၏။ အတ္ထော၊ အနက်ကား။သာဓုကာဘရဏာဒီသု၊ ပုဆိုးအ၀တ်တန်ဆာ စသည်တို့၌။ ဒီဃံ၀၊ ရှည်သည်မူလည်း ဖြစ်ထသော။ ရဿံ၀၊ တိုသည်မူလည်းဖြစ်သော။ မဏိမုတ္တာဒီသု၊ ပတ္တမြား ပုလဲ၀သည်တို့၌။ အဏုံ၀၊ အငယ်မူလည်းဖြစ်သော။ ထူလံ၀၊ အကြီးမူလည်း ဖြစ်သော။ မဟဏ္ဍ အပ္ပဏ္ဍ၀သေန၊ အဖိုးများ ထိုက်သည် အဖိုးနည်း ထိုက်သည်၏ အစွမ်းဖြင့်။ သုဘံ၀၊ကောင်းသည်မူလည်းဖြစ်သော။ အသုဘံ၀၊ မကောင်းသည်မူလည်းဖြစ်သော။ ယောပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဣမသ္မိံ လောကေ၊ ဤလောကဌ်။ ပရပရိဂ္ဂဟံ၊ သူတစ်ပါး သိမ်းဆည်းအပ်သော ဥစ္စာကို။နာဒိယတိ၊မယူ။ တံ၊ ထိုသူကို။အဟံ၊ သည်။ ဗြာဟ္မဏံ၊ ဟူ၍။ ဝဒါမိ၊ ဆို၏။ ဣတိအတ္ထော၊ တည်း။ ဒေသနာ-၀သာနေ၊ ဌ်။ ဗဟူ၊ တို့သည်။ သောတာပတ္တိဖလာဒီနိ၊ တို့သို့။ ပါပုဏိံသု၊ ရောက်ကုန်၏။

ဆဗ္ဗဒသတိမံ၊ သော။ အညတရတ္ထေရ၀တ္ထု၊ သည်။
ဣတိသမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

*

၂၆-ဗြာဟ္မဏ၀ဂ္ဂ၊ ၂၇-သာရိပုတ္တတ္ထေရ ဝတ္ထု

အညတရတ္ထေရ၀တ္ထုဌ် ဟောရာ ဂါထာတို့၏ အတ္ထ၀ဏ္ဏနာကို ပြုပြီး၍ သာရိပုတ္တတ္ထေရ ဝတ္ထုဌ် ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာတို့၏ အတ္ထ၀ဏ္ဏနာကို ပြုလိုသော အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသာဆရာ်သည် အာသာ-ယဿ စသောပါဌ်ကို မိန့်သတည်း။

အာသာယဿာတိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ အာသာယဿ စသော ဤတရား ဟောခြင်းကို။ သတ္ထာ၊ သည်။ ဇေတ၀နေ၊ ဌ်။ ဝိဟရန္တော၊လျက်။ သာရိ-ပုတ္တတ္ထေရံ၊ ကို။ အာရဗ္ဘ၊ ၍။ ကထေသိ၊ ၏။

ကိရ၊ ဆိုသင့်စွ။ထေရော၊ သာရိပုတ္တရာမထေရ်သည်။ ပဋ္ဌသတဘိက္ခု-ပရိ၀ါရော၊ ၀ါးရာသော ရဟန်းအပေါင်းခြံရံလျက်။ ဇနပဒေ၊ဇနပုဒ်ဌ်။ ဇက် ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းတခုသို့။ ဂန္တာ၊ သွား၍။ ၀ဿံ၀ါကို။ ဥပဂဋ္ဌိ၊

ကပ်၏။ မနုဿာ၊ လူတို့သည်။ ထေရံ၊ရှင်သာရိပုတ္တရာကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ ဗဟုံဝဿာဝါသိကံ၊ များစွာသော ဝါဆိုသက်နှင်းကို။ ပဋ္ဌိဿုကိ ံသု၊ လှူအံ့ဟု ဝန်ခံကုန်၏။ ထေရော၊ ရှင်သာရိပုတ္တရာ မထေရ်သည်။ ပဝါရေတွာ၊ ပဝါရကာပြုပြီး၍။ သဗ္ဗသို့ ဝဿာဝါသိကော၊ အလုံးစုံသော ဝါဆိုသက်နှင်းသည်။ အသမ္ဘတ္တေယေဝ၊ မရောက်မီလျှင်။ သတ္ထုသန္တိကံ၊ ဘုရားအထံသို့။ ဂစ္ဆန္တော၊ သွားသည်ရှိသော်။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့ကို။ အာဟ၊ မှာခဲ့၏။ ဒဟရာနဇ္ဇေဝ၊ ပဉ္စင်းငယ်တို့ကို လည်းကောင်း။ သာမဏေနဇ္ဇ၊သာမဏေတို့ကိုလည်းကောင်း။ မနုဿေဟိ၊ လူတို့သည်။ ဝဿာဝါသိကော၊ ဝါဆိုသက်နှင်းကို။ အာဟရေ၊ ဆောင်သည်ရှိသော်။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ပေသေယျာထ၊ ငါ့အထံသို့ ပို့လာစေကုန်လော့။ ဌပေတွာဝါ၊ ထား၍ လည်းကောင်း။ သာသနံ၊ သတင်းစကားကို။ ပဟိဏေယျာထ၊ ငါ့အထံသို့ စေလွှတ်ကုန်လော့။ ဣတိ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝတ္တွာ ဧဝ ပန၊ ဆိုပြီး၍ကား။ သတ္ထုသန္တိကံ၊ သို့။ အဂမာသိ၊ ကြွသွား၏။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့သည်။ ကထံ၊ စကားကို။ သမုट्ठာပေသုံ၊ ပြောဟောကုန်၏။ အဇ္ဇာပိ၊ ယခုလည်း။ သာရိပုတ္တဿ ဓမ္ဓ-ရဿ၊ ရှင်သာရိပုတ္တရာ မထေရ်အား။ တဏှာ၊ တပ်ခြင်း လောဘသည်။ အတ္ထိယေဝမညေ၊ ရှိယောင်သည်သာလျှင်တည်း။ တထာဟိ တာတာ ဧဝ၊ ထိုကြောင့်လျှင်။ မနုဿေဟိ၊ လူတို့သည်။ ဝဿဝါသိကော၊ ဝါဆိုသက်နှင်းတို့ကို။ ဒိန္နေ၊ လှူသည်ရှိသော်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ သဒ္ဓိဝိဟာရိကာနံ၊ ဥပဇ္ဈာယ်ယူသော တပည့်တို့အား။ ဝဿာဝါသိကော၊ ဝါဆိုသက်နှင်းတို့ကို။ ပေသေယျာထ၊ ပို့လာစေကုန်လော့။ ဌပေတွာဝါ၊ ထား၍မူလည်း။ သာသနံ၊ သတင်းစကားကို။ ပဟိဏေယျာထ၊ စေလွှတ်ကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘိက္ခူနံ၊ ရဟန်းတို့အား။ ဝတ္တွာ၊ မှာထားခဲ့၍။ အာဂတော၊ ကြွ၏။ ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်။ ဝါတို့က သာရိပုတ္တရာမှာ တဏှာရှိယောင် ထင်ကုန်၏ဟု ပြောဟော၏။ သတ္ထာ၊ သည်။ အာဂန္တွာ၊ ကြွတော်မူလာ၍။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဧတရဟိ၊ ၌။ ကာယ ကထာယ။ အာဘယ်မည်သော စကားကြောင့်။ သန္နိသိန္နာ၊ ကုန်သည်။ အတ္တနော၊ ကုန်သနည်း။ ဣတိ ပုစ္ဆိတွာ၊ ဤသို့မေးတော်မူသောကြောင့်။ ဣမာယ နာမာတိ၊ ဤမည်သော စကားကြောင့်တည်းဟု။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ မမ ပုတ္တဿ၊ ငါ့သား သာရိပုတ္တရာအား။ တဏှာ၊ တဏှာသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ မနုဿာ နံ ပန၊ လူတို့အားကား။ ပုဗ္ဗ-တော၊ ကောင်းမှုမှ။ ဒဟရသာမဏေရာနဇ္ဇ၊ ပဉ္စင်းငယ် သာမဏေတို့အား လည်း။ မေ ံ ကလာတတော၊ တရားနှင့်လျော်သော လာဘ်မှ။ ပရိဟာနိ

ယုတ်ခြင်းသည်။ မာအဟောသိ၊ မဖြစ်စေလင့်။ ဤတို့ ဤသို့ နှလုံးသွင်း၍။ စောန၊ထို့ကြောင့်။ ဝေ၊ သို့။ ကထိတံ။ ဆိုအပ်၏။ ဤတို့ဝတ္ထု၊၍။ ဤမ်ဂါထံ၊ ကို။ အာဟ၊ ၏။

(၄၁၀) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ယဟ်ယ်ား၊အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်အား။အာသာ၊ တဏှာ ဘို့သည်။ နဝိဇ္ဇန္တိ၊ မရှိကုန်။ အသ္မိံ လောကေစ၊ ဤလောကဌ် လည်းကောင်း။ ပရမ္မိစ၊ တမလွန်ဘဝဌ်လည်းကောင်း။ နိရာသာသံ၊ တဏှာကင်း၏။ ဝိသံယုတ္တံ၊ ကိလေသာနှင့်မယှဉ်။ တံ၊ ထိုသူကို။အဟံ၊ ဗြာဟ္မဏော်သည်။ ဗြာဟ္မဏံ၊ ၍။ ဗြူမိ၊ ဆို၏။ ဤတို့ ဤသို့ဟောတော်မူ၏။

တတ္ထ၊ ဌ၊ အာသာတိ၊ ကား။ ဇာဏှာ၊တဏှာတည်း။ နိရာသာသန္တိ၊ ကား။ (နိရာသာယံဟူ၍လည်းရှိ၏။ကင်းသောတဏှာရှိသော ပေးသင့်၏။ ကြိုက်ရာယူလေ) /နိတ္တဏှံ၊တဏှာကင်း၏။ဝိသံယုတ္တန္တိ၊ကား။ သဗ္ဗကိလေ-သေဟိ၊အလုံးစုံသောကိလေသာတို့နှင့်။ ဝိသံယုတ္တံ၊ မယှဉ်၊ တံ။ ထိုသူကို။ အဟံ၊ သည်။ ဗြာဟ္မဏံ၊ ၍။ ဝဒါမိ၊ ဆို၏။ ဤတိအတ္ထော၊ တည်း။ ဒေသနာဝသာနေ၊ ဌ။ ဗဟူ၊ တို့သည်။ သောတာပတ္တိဖလာဒီနိ၊ တို့သို့။ ပါပုဏိံသု၊ ရောက်ကုန်၏။

သဗ္ဗာဝီသတိမ်၊ သော။ သာရိပုတ္တတ္ထေရဝတ္ထု၊ သည်။
ဤတိသမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

*

၂၆-ဗြာဟ္မဏဝဂ္ဂ၊ ၂၈-မဟာမောဂ္ဂလာနတ္ထေရ ဝတ္ထု

သာရိပုတ္တတ္ထေရဝတ္ထု၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာတို့၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုပြီး၍ မဟာမောဂ္ဂလာနတ္ထေရ ဝတ္ထု၌ ဟောရာ ဖြစ်သော ဂါထာတို့၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုလိုသော အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသ ဆရာသည် ယဿလယာ စသောပါဠိကို မိန့်သတည်း။

ယဿာလယာတိ ဤမ် ဓမ္မဒေသနာ၊ ယဿာလယာ စသော ဤစာရား ဟောခြင်းကို။ သတ္ထာ၊ သည်။ ဇေတဝနေ၊ ဌ။ ဝိဟရန္တော၊ စဉ်။ မဟာ-မောဂ္ဂလာနတ္ထေရံ၊ ရှင်မောဂ္ဂလာန်မထေရ်ကို။ အာရဗ္ဘ၊၍။ကဗေသိ၊ ၏။ ဝတ္ထု၊ ဝတ္ထုသည်။ ပုရိမသဒိသမေव၊ရှေးနှင့်တူသည်သာလျှင်တည်း။ကျမ်-ဗန၊ဤအရာ၌ကား။ သတ္ထာ၊သည်။ မောဂ္ဂလာနတ္ထေရဿ၊ ၏။ နိတ္တဏှ-ဘावံ၊ တဏှာကင်းသည်၏ အဖြစ်ကို။ ဝတ္ဝာ၊ မိန့်ပြီး၍။ ဤမ်ဂါထံ၊ကို။ အာဟ၊ ၏။

(၄၁၁) ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ယဿ၊အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်အား။အာလယာ၊ဈာဏာ တို့သည်။ နဝိဇ္ဇန္တိ၊မရှိကုန်။ အညာယ၊ အကြောင်းရှစ်ပါးကို ဟုတ်မှန်စွာ သိ၍။ အကထံကထီ ၊ရှစ်ပါးသောယုံမှားခြင်းလည်း မရှိ။ အမတောဂဓံ၊ သေခြင်း မရှိသော နိဗ္ဗာန်သို့။ အနုပ္ပတ္တံ၊ အစဉ်ရောက်၏။ တံ၊ ထိုသူကို။ အဟံ၊ သည်။ ဗြဟ္မဏံ၊ ဟူ၍၊ ဗြူမိ၊ ဆို၏။ ဣတိ၊ဤသို့ ဟောတော်မူ၏။

တတ္တ၊ ဘိက္ခဝေ။ အာလယာတိ၊ ကား။ တဏှာ၊ တဏှာတည်း။ အညာယ။ အကထံကတိတိ၊ ကား။ အဋ္ဌဝတ္ထုနိ၊ ရှစ်ပါးသော အကြောင်းတို့ကို။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်သောအတိုင်း၊ ဇာနိတ္တာ၊ သိ၍။ အဋ္ဌဝတ္ထုကာယ-ဝိစိကိစ္ဆာယ၊ ရှစ်ပါးသော အကြောင်းရှိသော ယုံမှားခြင်းဖြင့်။ နိဗ္ဗိစိ။ ကိစ္ဆော၊ ကင်းသော ယုံမှားခြင်းရှိ၏။ အမတောဂဓမနုပ္ပတ္တန္တိ၊ ကား။ အမတံ နိဗ္ဗာနံ၊ သေခြင်းမရှိသော နိဗ္ဗာန်သို့။ သြဂါဟေတ္တာ၊ သက်ဝင်၍။ အနုပ္ပတ္တံ၊ အစဉ်အတိုင်းရောက်၏။ တံ၊ ထိုသူကို။ အဟံ၊သည်။ ဗြာဟ္မဏံ၊ ဟူ၍။ ဝဒါမိ၊ ဆို၏။ ဣတိအတ္ထော၊ တည်း။ ဒေသနာဝသာနေ၊ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ သောတာပတ္တိဖလာဒီနိ၊ တို့သို့။ ပါပုဏိံသု၊ ကုန်၏။

အဋ္ဌဝီသတိမံ၊ သော။ မဟာမောဂ္ဂလာနတ္ထေရဝတ္ထု၊သည်။

ဣတိသမတ္တံ၊ ပြီး၏။

*

၂၆–ဗြာဟ္မဏဝဂ္ဂ၊ ၂၉–ရေဝတတ္ထေရဝတ္ထု

(မဟာမောဂ္ဂလာနရတ္ထေဝတ္ထု၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာတို့၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုပြီး၍ ယခုအခါ ရေဝတတ္ထေရဝတ္ထု၌ ဟောရာ ဖြစ်သော ဂါထာတို့၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုလိုသော အရှင်ဗုဒ္ဓ ဃောသ ဆရာသည် ယောပုညေ၌၊ စသောပါဠိကို မိန့်သတည်း။)

☞ ယောဓ ပုညဉ္စာတိဣမံဓမ္မဒေသနံ၊ ကို။ သတ္ထာ၊ သည်။ ပုဗ္ဗာရာမေ၊ ပုဗ္ဗာရုံကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရန္တော၊ စဉ်။ ရေဝတတ္ထေရံ၊ ကို။ အာရဗ္ဘ၊ ၍။ ကထေသိ၊ ၏။ ဝတ္ထု၊ ဝတ္ထုသည်။ ဂါမေဝါ ယဒိပါရညေတိ-ဂါထာဝဏ္ဏနာယ၊ရညေဟူသော ဂါထာအဖွင့်၌။ ဝိဘ္ဘာရိတမေဝ၊ခဲ့အပ်ပြီးသည်သာလျှင်ဘည်း။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်ပြီ။

ပုန်၊ တဖန်။ ဧကဒေါဝသံ၊ တနေ့သ၌။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ ကထံ။ စကားကို။ သမုဋ္ဌာပေသုံ၊ ပြောဟောကုန်၏။ သာမဏေရဿ၊ သာမဏေ၏။ လာဘော၊ လာဘ်သည်။ အဟော၊ အံ့ဘွယ်ရှိစွ။ ပုညံ၊ ကောင်းမှု သည်။ အဟော၊ အံ့ဘွယ်ရှိလှ၏။ ကေကေန၊ တပါးတည်းသာဖြစ်သော။ ယေန၊ အကြင်သာမဏေသည်။ ပဋ္ဌန်ဒ် ဘိက္ခု၊သတာနံ၊ ငါးရာသော ရဟန်းတို့အား။ပဋ္ဌကုဋ္ဌ ဝါရေသတာနံ၊စုလစ်မွန်းခွန်တပ်သော အပြောက် အမွှန်း တင်တပ်ကုန်သော ငါးရာသော၊ကျောင်းတို့ကို။ ကတာနံ၊ ဆောက် အပ်ကုန်၏။ ကွတ်၊ ဤသို့ ပြောဟောကုန်၏။ သတ္ထာ။ သည်။အာဂန္တွာ၊ ၍။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။တေရဟိ၊ ၌။ ကာယကထာယ၊ ဖြင့်။ သန္ဓိသိန္ဒ၊ ကုန်သည်။ အတ္ထနု၊ကုန်သနည်း။ကွတ်ပုစ္ဆိတ္တာ၊ဤသို့မေးတော်မူသောကြောင့်။ ကွမာယနမာတိ၊ ကြောင့်တည်းဟု။ ဝုတ္တေ၊ ရှိသော်။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ မယ္ဟ၊ ငါ၏။ ပုတ္တာ၊ သားဖြစ်သော ရေဝတမထေရ်အား။ ပုညံ၊ ကောင်းမှု ဟူသော ကုသိုလ်သည်။ နေဝအတ္ထိ၊ မရှိ။ ပါပံ၊ မကောင်းမှုဟူသော အကုသိုလ်သည်။ နအတ္ထိ၊ မရှိ။ အဿ၊ ထိုငါ့သားရေဝတသည်။ ဥဘယံ၊ ကုသိုလ်အကုသိုလ် နှစ်ပါးအစုံကို။ ပဟီနံ၊ ပယ်အပ်ပြီ။ ကွတိဝတ္တာ၊ဤသို့ အမိန့်ရှိပြီး၍။ ကွမ် ဂါထံ၊ ကို။ အာဟ၊ ၏။

(၄ (၄၁၂) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ကွမဲလောကေ၊ဤလောကဌ်။ယောပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ပုညဉ္စ၊ကောင်းမှုကိုလည်းကောင်း။ပါပဉ္စ၊ မကောင်း မှုကိုလည်းကောင်း။ ဥဘော၊ နှစ်ပါးစုံတို့ကို။ ဆဠေတ္တွာ၊ စွန့်၍။ သင်္ခ၊ ရာဂစသည် အပြားရှိသော ကပ်ငြိခြင်းကို။ ဥပစ္စဂါ၊လွန်ပြီ။ အသောကံ၊ စိုးရိမ်ခြင်းမရှိ။ ဝိရဇံ၊ ရာဂစသော ၊ ခြေ့ုမှုကင်း၏။ သုဒ္ဓံ၊ ကိုလေသာ မရှိ သဖြင့် စင်ကြယ်၏။ တံ ပုဂ္ဂလံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ဗြာဟ္မဏံ၊ ၍။ ဗြူ့ုမိ၊ ဆို၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဟောတော်မူ၏။)

တတ္ထ၊ ၌။ ဥဘောတိ၊ ကား။ ဒွေပိ၊ နှစ်ပါးလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ပုညာနိစ၊ ကောင်းမှုတို့ကို လည်းကောင်း။ ပါပါနိစ၊ မကောင်းမှုတို့ကို လည်းကောင်း။ ဆဠေတ္တွာ၊ စွန့်၍။ ဣတိအတ္ထော၊ တည်း။ သင်္ခ၊ ကား။ ရာဂဒီဘေဒံ၊ ရာဂအပြားရှိသော။ သင်္ခ၊ ကပ်ငြိခြင်းကို။ ဥပစ္စဂါတိ၊ ကား။ အတိက္ကန္တော၊ လွန်ပြီ။ ဝဋ္ဋမူလကဿ၊ ဝဋ္ဋမြစ်၏။ အဘာဝေန၊ မရှိသဖြင့်။ အသောကံ၊ စိုးရိမ်ခြင်းမရှိသော။ အတ္ထန္တရေ၊ ကိုယ်တွင်း၌။ရာဂ ရုဇာဒီနံ၊ရာဂဟူသောမြူစသည်တို့၏။ အဘာဝေန၊မရှိသဖြင့်။ ဝိရဇံ၊ ခြေ့ု

ကင်းသော။ နိရုပ္ပဂ္ဂိုလေသတာယ၊ ညစ်ညူးစေတတ်သော ကိလေသာ မရှိသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ သုဒ္ဓံ၊ ဖြူစင်သော။ တံ ပုဂ္ဂလံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။ အဟံ၊ သည်။ ब्राह्मणं၊ ဟူ၍။ ဝဒါမိ၊ ဆိုအံ့။ ကွာဘီအတွေ့၊ တည်း။ ဒေသနာဝသာနေ၊ ဌ။ ဗဟူ၊ တို့သည်။ သောတာပတ္တိဖလာဒီနိ၊ တို့သို့။ ပါပုဏိံသု၊ ကုန်၏။

ကေနတိ သတိမံ၊ သော၊ ရေဝတတ္ထေရ ဝတ္ထု၊ သည်။
ကွတိသမတ္ထံ၊ ပြီးပြီ။

*

၂၆-ဗြာဟ္မဏဝဂ္ဂ၊ ၃၁ စန္ဒာဘတ္ထေရ ဝတ္ထု

(ရေဝတတ္ထေရဝတ္ထုဌ် ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာတို့၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုပြီး၍ ယခုအခါ စန္ဒာဘတ္ထေရဝတ္ထုဌ် ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာတို့၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုလိုသော အရှင် ဗုဒ္ဓဃောသ ဆရာသည် စန္ဒံဝါတိ စသောပါဠိကို မိန့်သတည်း။)

စန္ဒံဝါတိ ကွမ် ဓမ္မဒေသနံ၊ ကို။သတ္ထာ၊ သည်။ ဇေတဝနေ၊ ဌ။ ဝိဟရန္တော၊ စဉ်။ စန္ဒာဘတ္ထေရံ၊ ကို။ အာရဗ္ဘ၊ ၍။ ကထေသိ၊ ၏။

တတြ၊ ထိုသို့ဟောတော်မူရာဌ်။ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား။ အနုပုဗ္ဗီကထာ၊ အစဉ်ဖြစ်သော စကားတည်း။ အတီတေ၊ လွန်လေပြီးသော အခါဌ်။ ဗာရာဏသိယံ၊ ဗာရာဏသီပြည်ဌ်။ ကောဝါဏ်ဇော၊ကုန်သည် တဦးသည်။ ပစ္စန္တံ၊ ပစ္စန္တရစ်အရပ်သို့။ ဂန္တွာ၊ သွား၍။စန္ဒံ၊ စန္ဒကူးကို။ အာဟရိတ္ဝာ မိတိ၊ ဆောင်အံ့ဟူ၍။ ဗဟူနိ ဝတ္ထာသရေဏာဒနများစွာကုန်သော အဝတ်တန်ဆာ စသည်တို့ကို။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ယူ၍။ ပဋ္ဌာဟိ သကဋ-သတေဟိ၊ လှည်းငါးရာဖြင့်။ ပစ္စန္တံ၊ ပစ္စန္တရစ်အရပ်သို့၊ ဂန္တွာ၊ သွား၍။ ဂါဒ္ဓါရေ၊ ရွာတံခါးဌ်။ နိဝါသံ ဂဟေတ္ဝာ၊ နေ၍။ အဌဝိယံ၊ တောအုပ်ဌ်။ ဂေါပါလဒါရကေ၊ နွားကျောင်းသားသူငယ်တို့ကို။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ ကွမသို့-ဂါမေ၊ ဤရွာဌ်၊ ပဇ္ဇတပါဒကမ္မိကော၊ တောင်ခြေရင်းဌ် လယ်ယာလုပ်ဆောင်သော။ ကော စိ မနုဿော၊ တစုံတစ်ယောက်သောသူသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိသလော။ ကွတိ၊ ဤသို့ပေး၏။ အာမ အတ္ထိ၊ ပြေ့ရှိ၏၊ ကွတိ၊ ဤသို့ဖြော သည်ရှိသော်။ ကေသော၊ ဤသူသည်။ ကောနာမ၊ အဘယ် အမည်ရှိသနည်း။ ကွတိ၊ ဤသို့မေး၏။ ဗဟုကနာမော၊ အမည်ရှိ၏။ ကွတိ၊ ဤသို့ ဖြော သည်ရှိသော်။ အယံ၊ ထိုတောင်ခြေရင်းဌ်လယ်လုပ်သော တောင်သူကြီး၏။ ဘရ-ယာပန၊ မယား၏လည်းကောင်း။ ပုတ္တာနံဝါ၊ သားတို့၏လည်းကောင်း။

နာမံ၊ အမည်ကို။ ဟိ၊ အဘယ်သူတို့ဟူ၍ ခေါ်ဝေါ်ကြကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ဣဒဉ္စိဒဉ္စ၊ ဤအမည် ဤအမည်ရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ပြော သည်ရှိသော်။ အသ၊ ထိုတောင်သူကြီး၏။ ကဟံပန ဌာနေ၊ အဘယ်မည် သောအရပ်၌။ ဧဝဟိ၊ နေရာအိမ်ရှိသနည်း၊ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။အသုက-ဌာနေနာမ၊ဤအမည်ရှိသောအရပ်၌ရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ပြောကြ၏။သော၊ ထိုကုန်သည်ကြီးသည်။ တေဟိ၊ ထိုနွားကျောင်းသားသူငယ်တို့သည်။ဒိန္န-သညာယ၊ ပေးအပ်သောအမှတ်ဖြင့်။ သုခယာနကေ။ချမ်းသာသောယာဉ် ထက်၌။ နိသီဒိတွာ၊ ထိုင်၍။ အသ၊ ထိုတောင်သူကြီး၏။ ဧဟဒ္ဒါရံ၊ အိမ်တံခါးသို့။ ဂန္တွာ၊ သွား၍။ယာနာ၊လှည်းမှ။ သြရုယ္ဟ၊ဆင်း၍။ဧဟံ၊ အိမ်သို့။ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍။ အသုကနာမေတိ၊ အမည်ရှိသော အမိဟူ၍။ တံ ဣတ္ထိ၊ထိုတောင်သူကြီးမယားကို။ပဏ္ဏောသိ၊ ခေါ်၏။ သာ၊ထိုတောင် သူကြီးမယား။သည်။ နော၊ ငါတို့၏။ ဧကော ဘုတကော၊ အဆွေအမျိုး တယောက်သည်။ ဘဝိဿတိတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့ဟူ၍။ ဝေဂေန၊//လျင်စွာ။အာ-ဂန္တွာ၊ လာ၍။ အာသနံ၊ နေရာကို။ ပညာပေသိ၊ ခင်း၏။ သော၊ ထိုကုန် သည်ကြီးသည်။ တတ္ထ။ ထိုခင်းအပ်ပြီးသော နေရာ၌။ နိသီဒိတွာ၊ နေ၍။ နာမံ၊ အမည်ကို။ ဝတ္တွာ၊ ဆို၍။ မမ၊ ငါ၏။ သဟာရော၊ အဆွေခင်ပွန်း သည်" ကဟံ၊ အဘယ်အရပ်သို့ သွားသနည်း။ ဣတိ ပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေး၏။ သာမိ၊ သခင်။ အရညံ၊တောသို့။ ဂတော၊သွား၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ပြော၏။ မမပုတ္တော၊ ငါ၏သားသည်။ အသုကောနာမ၊ ဤအမည်ရှိ၏။ မမဓီတာ၊ ငါ့သမီးသည်။ အသုကနာမ၊ ဤအမည်ရှိ၏။ဂဟံ၊ အဘယ်သို့သွားကုန် သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သဗ္ဗေသံ၊အလုံးစုံသောသူတို့၏။ နာမံ၊အမည်ကို။ ကိတ္တေန္တော၊ ကြားလျက်လျှင်။ ပုစ္ဆိတွာ၊ မေး၍။ နော်သ၊ ထိုသူတို့အား။ ဣမာနိ၀တ္ထာဘရဏာဒီနိ၊ ဤအ၀တ်တန်ဆာ စသည်တို့ကို။ဒဒေယျာသိ၊ ပေးလော့။ မေ၊ ငါ၏။ သဟာယဿာ၀ိ၊ အဆွေခင်ပွန်းအား လည်း။ အဌ၀ိတော၊တောအုပ်မှ။အာဂတကာလေ၊ လာသောအခါ၌။ ဣဒံ၀တ္ထာ-သရဏံ၊ ဤအ၀တ်တန်ဆာကို။ ဒဒေယျာသိ၊ [illegible]ပေးပါလော့။ ဣတိ-အဒါသိ၊ ဤသို့ပေး၏။သော၊ထိုအိမ်ရှင်မသည်။ တဿ၊ ထိုကုန်သည်ကြီး၏။ ဥဒ္ဒါရံ၊ ပြန့်ပြောသော။ သက္ကာရံ၊ကတွာ၊ ရိုသေစွာပြု၍လက်ဆောင်ပေး သည်ကို။ သာမိကဿ၊ လင်ဖြစ်သော တောင်သူကြီးအား။ အာဂတ-ကာလေ၊လာသောအခါ၌။သာမိ၊ သခင်။ဣမိနာ၊ ဤကုန်သည်ကြီးသည်။ အာဂတာလတော ပဋ္ဌာယ၊ လာသောအခါမှစ၍။ သဗ္ဗေသံနာမံ၊ အလုံး

စုံသောသူတို့၏ အမည်ကို။ ဝတ္ထာ၊ ဆိုရ်။ ဗုဒ္ဓါဒေ၊ ဤမည်ဤမည်သော အဝတ်တန်ဆာကိုလည်း။ ဒိန္နံ၊ ပေးအပ်ပြီ။ ကျွတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ သောပိ၊ ထိုတောင်သူကြီးသည်လည်း။ အာဃ၊ ထိုလှည်းကုန်သည်အား။ ကတ္တမ္ဘယုတ္တံ၊ ပြုအပ်သည်နှင့်ယှဉ်သောအမှုကို။ ကရိ၊ ပြု၏။

အထ၊ ထိုအခါ၌။နံ၊ ထိုတောင်သူကြီးကို။သာယံ၊ညအခါ၌။သယနေ၊ အိပ်ရာ၌။ နိသိန္နော၊ နေစဉ်။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ သမ္မ၊ အရှင်း။ ပဋ္ဌတပါဒေ၊ ၌။ စရန္တေန၊ လှည့်လည်ခြင်းဖြင့်။ ကေ တယာ၊ သင်သည်၊ ကိုး၊အာဘယ် သစ်ပင်ကို။ ဗဟုံ၊ များစွာ။ ဒိဋ္ဌပုဗ္ဗံ၊မြင်ဘူးသနည်း။ကျွတိ၊ ဤသို့မေးလတ်သော်။ အည်း၊ တပါးသစ်ပင်ကို။ နပဿတိ၊ ငါမမြင်။ ရတ္တသာခါပန၊ နီသောအခက်ရှိသောသစ်ပင်သာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော။ ဗဟူရက္ခာ၊ များစွာသော သစ်ပင်တို့ကို။ မေ မယာ၊ ဂါသည်။ ဒိဋ္ဌာ၊ မြင်အပ်၏။ ကျွတ်၊ဤသို့ တောင်သူကြီးက ပြော၏၊ ရက္ခာ၊ သစ်ပင်တို့သည်။ဗဟူ၊များကုန်သလော။ ကျွတိ၊ ဤသို့လှည်းကုန်သည်ကြီးက မေး၏။ အာမ ဗဟူ၊ဩော်များကုန်၏။ ကျွတိ၊ ဤသို့တောင်သူကြီးက ဆို၏။ တေနဟိ၊ ကား။ နေသံ၊ထိုသစ်ပင်တို့ကို။ အမှာကံ၊ ငါတို့အား။ ဒသ်ယဟိ၊ ပြပါကုန်လော့။ ကျွတိ၊ ဤသို့ လှည်းကုန်သည်ကြီးသည်ဆို၏။ တေန၊ ထိုတောင်သူကြီးနှင့်။ သဒ္ဓိ၊တကွ။ ဂန္ဓာ၊သွား၍။ ရတ္တစန္ဒနရက္ခေ၊စန္ဒကူးနီပင်တို့ကို။ ဆိန္ဒိတ္ဝာ၊ဖြတ်၍။ ပဋ္ဌ-သကဋ္ဌ သတာနိ၊လှည်းငါးရာတို့ကို။ ပူရေတ္ဝာ၊ ပြည့်စေ၍။ အာဂစ္ဆာ၊နွေ့ လာသည်ရှိသော်၊ တံ၊ ထိုတောင်သူကြီးကို။ အာဟ၊ ဆို၏။သမ္မ၊အရှင်း။ ဗာရာဏသိယံ၊ ဗာရာဏသီပြည်၌။အသုကဋ္ဌာနေ နာမ၊ ဤအမည်ရှိသော အရပ်၌။ မမ ဂေဟံ၊ ငါ့အိမ်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ကာလေန ကာလံ၊ရံခါ ရံခါ။ မမ သန္တိကံ၊ ငါ့ထံသို့။ အာဂစ္ဆယျာသိ၊ လာခဲ့ပါလော့။ အညေန၊ တပါးသော။ မေ၊ ငါ့အား။ ပဏ္ဏာကာရေနစ၊ လက်ဆောင်ဖြင့်လည်း။ အတ္ထော၊ အလိုသည်။ နတ္ထိ။ မရှိ။ ရတ္တသာခ ရုက္ခံ ဝေ၊ နီသောအခက်ရှိသော သစ်ပင်ကိုသာလျှင်။ အာဟရေယျာသိ၊ ဆောင်ခဲ့ပါလော့။ ကျွတိ ဤသို့ဆိုသည်ရှိသော်။ သော၊ ထိုတောင်သူကြီးသည်။သာဓုတိ၊ ကောင်းပြီဟု။ ဝတ္ဝာ၊ ဆို၍။ ကာလေန ကာလံ၊ ရံခါရံခါ။ တဿ၊ ထိုကုန်သည်ကြီး၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ အာဂစ္ဆန္တော၊ လာသည်ရှိသော်။ ရတ္တစန္ဒန-မေ ဝ၊ စန္ဒကူးနီကိုသာလျှင်။ ဟရတိ၊ ဆောင်ယူသွား၏။ သော ပိ၊ထိုကုန်သည်ကြီးသည်လည်း။ အာ ဃ၊ ထိုတောင်သူကြီးအား။ ဗဟုနံ၊ များစွာသော ဥစ္စာကို၊ ဒေတိ၊ ပေး၏။

တတော၊ ထိုးနောင်မှ။ အပရေနှ သမယေနှ၊ ဘုံ။ ကဿပဒသဗလေ၊ ကဿပမြတ်စွာဘုရားသည်။ ပရိနိဗ္ဗုတေ၊ ပရိနိဗ္ဗာန် လွန်ဘော်မူသည်ရှိသော်။ ကဋ္ဌနတ္ထူပေ၊ ရွှေစေတီကို။ ပတိဋ္ဌိတေ၊ တည်ပြီးသော်။ သော-ပုရိသော၊ ထိုတောင်သူကြီးသည်။ ဗဟုံစန္ဒနံ၊ များစွာသော စန္ဒကူးကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ဗာရာဏသိံ၊ သို့။ အဂမာသိ၊ ရောက်လာ၏။ အထ၊ ဘုံ။ အဿ၊ ထိုပစ္စန္တရစ် ဇနပုဒ်ဘုံ နေသော တောင်သူယောက်ျား၏။ သဟာ-ယကော၊ အဆွေခင်ပွန်းဖြစ်သော။ သောဝါ(ဏိ)ဇော၊ ထိုလှည်းကုန်သည်သည်။ ဗဟုံစန္ဒနံ၊ များစွာသော စန္ဒကူးကို။ ပိသာပေတွာ၊ ကြိတ်စေ၍။ ပါတိံ၊ ခွက်ကို။ ပူရေတွာ၊ ပြည့်စေ၍။ သမ္မ၊ အချင်း။ ဟေ၊ လာလှည့်။ ယာဝ၊ အကြင်ရွှေ့လောက်။ ဘတ္တံ၊ ထမင်းကို။ ပစတိ၊ ချက်၏။ တာဝ၊ ထိုရွှေ့လောက်။ ဧတိယကရဏဋ္ဌာနံ၊ စေတီတည်ရာ အရပ်သို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ အာဂမိဿာမာတိ၊ ပြန်လာကုန်အံ့ဟူ၍။ တံ၊ ထိုတောင်သူကြီးကို။ အာဒါယ၊ ခေါ်၍။ တတ္ထ၊ ထိုစေတီတည်ရာသို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ စန္ဒနပူဇံ၊ စန္ဒကူးဖြင့် ပူဇော်ခြင်းကို။ အကာသိ၊ ပြု၏။ အဿ၊ ထိုကုန်သည်၏။ သောပိ-ပစ္စန္တဝါသီ သဟာယကော၊ ထိုပစ္စန္တရစ်ဇနပုဒ်ဘုံ နေသော အဆွေခင်ပွန်း တောင်သူသည်။ ဧတိယကုစ္ဆိယံ၊ စေတီဝန်းဘုံ။ စန္ဒနေန၊ စန္ဒကူးမှန်ဖြင့်။ စန္ဒမဏ္ဍလံ၊ လဝန်းသဏ္ဌာန်ကို။ အကာသိ၊ ရေးသားခြင်းပြု၏။ အဿ၊ ထိုစန္ဒကမယေရ်၏။ ပုဗ္ဗကမ္မံ၊ ရှေးဘုံဖြစ်သော ကောင်းမှုကံသည်။ ဘွောကမေဝ၊ ဤမျှသာလျှင်တည်း။

ဤ သော၊ ထိုတောင်သူသည်။ တတော၊ ထိုကိုယ်အဖြစ်မှ။ စုတော၊ စုတေသည်ရှိသော်။ ဧကံ ဗုဒ္ဓန္တရံ၊ ကဿပဘုရား ဂေါတမဘုရား နှစ်ဆူတို့၏ တစ်ခုသော အကြားကာလပတ်လုံး။ ဒေဝလောကေ၊ နတ်ပြည်ဘုံ။ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍။ တတ္ထ၊ ထိုဘုရားနှစ်ဆူတို့၏ တခုသောအကြားကာလကို။ ခေပေတွာ၊ ကုန်စေ၍။ တစ်နည်းကား။ ဧကံ ဗုဒ္ဓန္တရံ၊ နှစ်ဆူသောဘုရားတို့၏ အကြားကာလကို။ တတ္ထ၊ ထိုနတ်ပြည်ဘုံ။ ခေပေတွာ၊ ကုန်စေ၍။ ဣမသ္မိံ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဤဂေါတမဘုရား သစ္စာလေးပါးတရားကို သိတော်မူ၍ ပွင့်လင်းထွန်းပသော အခါ၌။ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်ဘုံ။ ဗြာဟ္မဏ၏ မဟာ-သာလကုလေ၊ မြတ်သော ပုဏ္ဏားမျိုးဘုံ။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုသူ၏။ နာဘိမဏ္ဍလတော၊ ချက်အင်းမှ။ စန္ဒမဏ္ဍလသဒိသော၊ လဝန်းသဏ္ဌာန်နှင့်တူသော။ ပဘာ၊ ထွန်းလင်းသော အရောင်သည်။ ဥဋ္ဌဟိ၊ ထ၏။ ဂေန၊ ထိုကြောင့်။ အဿ၊ ထိုသူအား။ စန္ဒဘောတွော နာမံ၊ စန္ဒာဘဟူသော

အမည်ကိုသာလျှင်။ ကရိုဏ်သု၊ မှည့်ကုန်၏။ အဿ၊ ၏။ သေ၊ ဤချက်မှ လဝန်းသဏ္ဌာန် အရောင်ထွက်ခြင်းသည်။ စေတိယေ၊ကဿပမြတ်စွာဘုရား စေတီ၌။ စန္ဒမဏ္ဍလကရဏာ နိဿန္ဒောဂိရ၊ စန္ဒကူးဖြင့် လဝန်းသဏ္ဌာန်ကို ရေး၍ ပူဇော်ခဲ့ဘူးသော ကောင်းမှု၏ အကျိုးအာနိသင် ဖြစ်သတတ်။ ပြဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ စိန္တယိ်သု၊ ကြံကြကုန်၏။ အမှေဟိ၊ ငါတို့သည်။ ဣမံ၊ ဤပုဏ္ဏားကို။ ဂဟေတွာ၊ ခေါ်၍။လောကံ၊လူအပေါင်းကို။ဝဏ္ဏေတုံ၊ လှည့်ပတ်ဖြားယောင်းခြင်းငှာ။ သဏ္ဌာတိ၊ တတ်ကောင်း၏ဟု။ တံ၊ ထို ပုဏ္ဏားကို။ ကာနဂေ၊ ယာဉ်ထက်၌။ နိသီဒါပေတွာ၊ ၍။ ယော၊ အကြင် သူသည်။ ဣမဿ၊ ဤပုဏ္ဏား၏။ သရီရံ၊ ကိုယ်ကို။ ဟတ္ထေန၊ လက်ဖြင့်။ ပရာမသတိ၊သုံးသပ်၏။ သော၊ ထိုသူသည်။ ဧဝရူပံ နာမ၊ဤသို့သဘောရှိ သော။ ဣဿရိယသမ္ပတ္တိ၊ အစိုးရသော အားဖြင့် ဖြစ်သော စည်းစိမ် ချမ်းသာကို။လဘတိ၊ရတတ်၏။ဣတိဝတွာ၊ဤသို့ဆို၍။ ဝိစရိ်သု၊လှည့်ပတ် သွားလာကုန်၏။သတ်ဝါ၊တရာသော ဥစ္စာကိုလည်းကောင်း။ သဟဿံ ၊ တထောင်သော ဥစ္စာကိုလည်းကောင်း။ဒဒမာနာဧဝ၊ ပေးကုန်သောသူ တို့ သည်သာလျှင်။ အဿ၊ ထိုပုဏ္ဏား၏။ သရီရံ၊ ကိုယ်ကို။ ဟတ္ထေန၊ လက် ဖြင့်။ ဖုသိတုံ၊ တွေ့ထိခြင်းငှာ။ လဘန္တိ၊ရကုန်၏။ တေ၊ထိုပုဏ္ဏားတို့သည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အနုဝိစရန္တာ။ အစဉ်အတိုင်း လှည့်လည်ကုန်သည်ရှိသော်။ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်သို့။ အနုပဗ္ဗတ္တာ၊ ရောက်ကြကုန်၍။ နဂရဿဝ၊ သာဝတ္ထိပြည်၏ လည်းကောင်း။ဝိဟာရဿစ၊ ဇေတဝန်ကျောင်း၏သည်း ကောင်း။ အန္တရာ၊အကြား၌။ နိဝါသံ၊ပဏ္ဏိ်သု၊တည်း၍နေကုန်၏။သာဝတ္ထိ ယံ၊ပိ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌လည်း။ပဋ္ဌဝေ၊ဘဋ်မတွာ၊ ငါးကုဋေမျှအတိုင်းအရှည် ရှိကုန်သော။ အရ်ယသာဝကာ၊ အရိယာသာဝက ဖြစ်ကုန်သော သူတို့ သည်။ ပုရေဘတ္တံ၊ နံနက်အခါ၌။ ဒါနံ၊ အလှူကို။ ဒတ္တွာ၊ ပေး၍။ပစ္ဆာ-ဘတ္တံ၊ နေလွဲသောအခါ၌။ ဂန္ဓမာလဝတ္ထာဘေသဇ္ဇာဒိဟတ္ထာ၊ နံ့သာပန်း သင်္ကန်းလျှာပုဆိုးဆေး စသည်ကို လက်စွဲကုန်လျက်။ ဓမ္မဿဝနာယ၊ တရားနာခြင်းငှာ။ ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားကုန်၏။ ပြာဟ္မဏာ၊ ပုဏ္ဏားတို့သည်။ တေ၊ ထိုလူတို့ကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ ကဟံ၊ အဘယ်အရပ်သို့။ဂစ္ဆထ၊သွား ကုန်သနည်း။ ဣတိပုစ္ဆိ်သု။ ဤသို့ မေးကုန်၏။ သဘ္ဌုသန္တိကံ၊ မြတ်စွာ ဘုရားအထံသို့။ ဓမ္မဿဝနာယ၊တရားနာခြင်းငှာ သွားကုန်၏။ဣတိဝုတ္တေ၊ ဤသို့ဆိုသည်ရှိသော်။ဝေ၊ လာကြ ကုန်။ တတ္ထ၊ ထိုဘုရားအထံသို့။ဂန္တွာ၊ သွား၍။ ကိ ကရိဿထ၊ သင်တို့အား အဘယ်အကျိုးရှိသည်ကို ကြ,ုလတ္တံ့

နည်း။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ စန္ဒာဘဲသ ပြာဟူဏသ၊ စန္ဒာဘ အမည်ရှိ သော ပုဏ္ဏား၏။ အာနုဘာဝသင်္ခေသော၊ အာနုဘော်နှင့်တူသော။ အာနုဘာဝေါ၊ အာနုဘောသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ၊ တေသ၊ ဤစန္ဒာဘပုဏ္ဏား၏။သရီရံ၊ကိုယ်ကို။ဖုသိန္တာ၊ တွေ့ထိကုန်သောသူတို့သည်။ ပုဗ္ဗဒိနာမ၊ ဤမည်သော စည်းစိမ်ချမ်းသာကို။ လဘန္တိ၊ ရကုန်၏။ ဧတေ၊ လာကြကုန်။ နံ၊ ထိုစန္ဒာဘပုဏ္ဏားကို။ ပဿထ၊ ဖူးမြင်ကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုသည် ရှိသော်။ တုမှာကံ၊ သင်တို့၏။ စန္ဒာဘဲသ ပြာဟူဏသ၊ စန္ဒာဘအမည်ရှိသော ပုဏ္ဏား၏။ အာနုဘာဝေါနာမ၊ အာနုဘော် မည် သည်။ ကော၊အဘယ်နည်း။အမှာကံ၊ ငါတို့၏။သတ္ထာယေဝ၊မြတ်စွာဘုရား သည်သာလျှင်။ မဟာနုဘာဝေါ၊ ကြီးသောအာနုဘော်ရှိ၏။ ဣတိ၊ဤသို့ သိစေခြင်းငှာ။ အသဏ္ဌာနာ၊ မတည်နိုင်ကုန်သည် ဖြစ်၍။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။ ဂန္တာ၊ သွား၍။ စန္ဒာဘဲသ ဝါ၊ စန္ဒာဘ၏လည်း။ အာနု-ဘာဝံ၊ အာနုဘော်ကို။ ဇာနိဿာမ၊ သိရကုန်အံ့၊ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ သတ္ထု ဝါ၊ ဘုရား၏လည်း။ အာနုဘာဝံ၊ အာနုဘော်ကို။ ဇာနိဿာမ၊ သိရကုန်အံ့။ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုကုန်လျက်။ တံ၊ထိုစန္ဒာဘပုဏ္ဏားကို။ဂဟေတွာ၊ ခေါ်၍။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။ အဂမံသု၊ သွားကုန်၏။

သတ္ထာ၊ သည်။ ဇာသို့၊ ထိုအခါ၌။ အတ္တနော သန္တိကံ၊ ကိုယ်တော်မြတ် အထံသို့။ ဥပသင်္ကမန္တေယေဝ၊ ကပ်သော အခါ၌လျှင်။ စန္ဒာဘာယ၊ စန္ဒာဘပုဏ္ဏား၏ချက်ဦးတည်သော ဂ. ရောင်၏။ အန္ဓရဝေနံ၊ ကွယ်ပျောက် ခြင်းကို။ အကာသိ၊ ပြုတော်မူ၏။ သော၊ ထိုစန္ဒာဘပုဏ္ဏားသည်။သတ္ထု-ဝဏ္ဏေ၊ ဘုရားအထံတော်၌။ အဂ်ါရဝစိတ္တယံ၊ မိုးသွေးထည့်ရာတောင်း၌။ ကာကောဝိယာ။ ကျီးကဲသို့။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ အာထဝ်ထုံအခါ၌။နံ၊ ထို စန္ဒာဘပုဏ္ဏားကို။ ဧကမန္တံ၊ တင့်အပ်သောအရပ်သို့။ နယိ သု၊ဆောင်ကုန် ၏။ အာဘာ၊ စန္ဒာဘချက်ဌေးသော လရောင်သည်။ ပဋ္ဌပါကတိကာ၊ ကြပတေ အတိုင်း။ အဟောသိ၏။ ပုန၊ တဖန်။ သတ္ထု သန္တိကံ၊ မြတ်စွာ ဘုရားအထံသို့။ အာနယိ သု၊ ဆောင်ကုန်၏။ ဒုဗ္ဘာ၊ အရောင်သည်။ ဂဟေ ဝ၊ ထိုရှေးအတူလျှင်။ အန္ဓရဝေယ်၊ ကွယ်ပျောက်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ တိက္ခတ္တုံ၊ သုံးကြိမ်။ ဂန္တာ၊ သွား၍။ အန္ဓရဝေယမာနံ၊ ကွယ်ပျောက်ခြင်း ရှိသော။ အာဘံ၊ အရောင်ကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ စန္ဒာဘော။ ဝန္ဒာ-ပုဏ္ဏား သည်။ စိန္တေသိ၊ကြံ၏။ အယံ၊ ဤရှင်ဂေါတမသည်။ အာဘာယ၊ အရောင်

ကို။ အန္တရဓာနမန္တံ၊ ကွယ်ပျောက် စေတတ်သော မန္တန်ကို၊ ဇာနတိ-
မညေ၊ သိယောင်တကား။ ဣတိ၊ ဤသို့ကြံ၏။ သော၊ ထိုစန္ဒာဘဝုဏ္ဏား
သည်။ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ပုစ္ဆိ၊ မေးလျှောက်၏။မေ၊အကျွန်ုပ်၏။
အာဘာယ၊ အဓိပ္ပာယ်ကို။ အန္တရဓာနမန္တံ၊ ကွယ်ပျောက် စေတတ်သော
မန္တန်ကို။ ဇာနာထ ကိုယ်နှုခေါ်။ အရှင်ဘုရား သိသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့
မေး၏။အာမဇာနာမိ၊ပြောင်ပါသိ၏။ ဣတိ၊ဤသို့မိန့်တော်မူသည်ရှိသော်
တေနဟိ၊ ထိုသို့အရှင်ဘုရားသိမူကား။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ ဒေထ၊ ပေး
သနားတော်မူပါလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၍ မန္တန်ကိုအရတောင်း၏။
အပဇ္ဇိတဿ၊ ရဟန်းမဟုတ်သောသူအား။ ဒါတုံ၊အလွယ်ဘဏ္ဍပေးခြင်း
ငှာ။နသက္ကာ၊မတတ်ကောင်း။ ဣတိ၊ဤသို့မိန့်တော်မူသည်ရှိသော်။သော။
ထိုစန္ဒာဘ ဝုဏ္ဏားသည်။ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားတို့ကို။ အာဟ၊ ဆို၏၊
ဘောသို့ မန္တေ၊ ဤမည်သော မန္တန်ကို။ ဂဟိတေ၊ ရသည်ရှိသော်။ အဟံ၊
အကျွန်ုပ်သည်။ သကလဇမ္ဗုဒီပေ၊ အလုံးစုံသော ဇမ္ဗူဒီပါကျွန်းအပြင်၌။
ဇေဋ္ဌကော၊ အကြီးဖြစ်သောမင်းသည်။ ဘဝိဿာမိ၊ ဖြစ်ရအံ့။ တုမှေ၊
သင်တို့သည်။ ဇေဋ္ဌော၊ ဤအရပ်၌သာလျှင်။ ဟောထ၊ ဖြစ်ပါကုန်
လော့။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ပဒ္ဒဇိတ္တာ၊ ရဟန်းပြု၍။ ကတိပါဟေနေဝ၊
နှစ်ရက် သုံးရက်ဖြင့်သာလျှင်။ မန္တံ၊ မန္တန်ကို။ ဂဏှိဿာမိ၊ သင်ယူပါအံ့။
ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍။ သော၊ ထိုစန္ဒာဘဝုဏ္ဏားသည်။ သတ္ထာရံ၊ ကို။ ပဒ္ဒဇ္ဇံ၊
ရဟန်းအဖြစ်ကို။ယာစိတ္တာ၊ တောင်းပန်ပြီး၍။ဥပသမ္ပဒေ၊ ပဉ္စင်းခံ၏။အထ၊
(၅)ထိုနောင်မှ။ အဿ၊ ထိုစန္ဒာဘဝုဏ္ဏားအား။ ဒ္ဝတ္တိံသာကာရံ၊ သုံးဆယ်
နှစ်ပုံးသော အခြင်းအရာရှိသော ကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ အာစိက္ခိ၊ ကြားတော်
မူ၏။ သော၊ ထိုစန္ဒာဘဝုဏ္ဏားသည်။ ဣဒံ၊ ဤသည်ကား။ ကိံ၊ အဘယ်
နည်း။ ဣတိ ပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေး၏။ ဣဒံ၊ ဤသည်ကား။ မန္တဿ၊ မန္တန်၏။
ပရိကမ္မံ၊ ပရိကံတည်း။ သဇ္ဈာယိတုံ၊ သရဇ္ဈာယ်ခြင်းငှာ။ ဝဋ္ဋတိ၊ သင့်၏။
ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ ဗြာဟ္မဏာပိ၊ပုဏ္ဏားတို့သည်လည်း။အန္တရန္တရာ၊
အကြားအကြား၌။ အာဝန္ဓာ၊ လာ၍။ တေ၊ အား။ မန္တော၊ မန္တန်ကို။
ဂဟိတော၊ ယူအပ်ပြီလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆန္တိ၊ မေးကုန်၏။ တာဝ၊
ရှေးဦးစွာ။ နဂဏှာမိ၊ မယူရသေး။ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ သော၊ ထိုစန္ဒာဘ
ဝုဏ္ဏားသည်။ ကတိပါဟေနေဝ၊ နှစ်ရက်သုံးရက်ဖြင့်သာလျှင်။ အရဟတ္တံ၊
အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပတ္တော၊ ရောက်၍။ ဗြာဟ္မဏောဟိ၊ ပုဏ္ဏားတို့သည်။
အာဝန္ဓာ၊ လာ၍။ ပုစ္ဆိတကာလေ၊ မေးလျှောက်သောအခါ။ တုမှေ၊

သင်ဘို့သည်။ ယာထ၊ သွားလေကုန်လော့။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ အဟံ၊ ငါသည်။ အနာဂမနေ..မမှာ၊ မလာသော သဘောသည်။ ဇာတော၊ဖြစ်ပြီ၊ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ အာရောစေသုံ၊ ကြားလျှောက်ကုန်၏။ ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား။ အယံ၊ ဤရဟန်းသည်။ အဘူတံ၊ မဟုတ်မမှန်သော စကားကို။ ဝတ္တာ၊ ဆိုမြဲ။ အသုံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို။ ဗျာကရောတိ၊ ပြောဆို၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ကုန်၏။ သတ္ထာ၊ သည်။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဣဒါနိ၊ ဌ်။မမ-ပုတ္တော စန္ဒာဘော၊ ငါ့သားစန္ဒာဘသည်။ခီဏာသဝေါ၊ရဟန္တာဖြစ်လေပြီ။ သေ၊ ဤစန္ဒာဘ ရဟန္တာသည်။ ဘူတမေဝ၊ အဟုတ်အမှန်ကိုသာလျှင်။ ကထေသိ၊ဆို၏။ဣတိ၊ဤသို့မိန့်တော်မူ၍။ ဣမံ ဂါထံ၊ကို။အာဟ၊၏။

(ဂါထာ) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝိမလံ၊ တိမ်တိုက် ဆီးနှင်း စသော အညစ်အကြေးမှကင်းသော၊ သုဒ္ဓံ၊ညစ်ညူးကြောင်းကိလေသာ မရှိသော။စန္ဒဝ၊ လပြည့်ဝန်းကဲ့သို့။ ဝိပ္ပသန္နံ၊ အထူးသဖြင့် ကြည်လင်သော စိတ်ရှိသော။ အနာဝိလံ၊ ကိလေသာမှကင်းသော။ နန္ဒီဘဝပရိက္ခီဏံ၊ ဘဝသုံးပါးတို့၌။ ကုန်ပြီးသော နန္ဒီမည်သော တဏှာရှိသော။ တံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။ အဟံ၊ သည်။ ပြာဟ္မဏံ၊ မကောင်းမှုကို အပယ်ပြုပြီးသောသူဟု၍။ ဗြူမိ၊ ဆို၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဟောတော်မူ၏။)

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ ဝိမလန္တိ၊ ကား။ အဗ္ဘာဒိမလရဟိတံ၊ တိမ်တိုက် စသော အညစ်အကြေးမှ ကင်းသော။ သုဒ္ဓန္တိ၊ ကား။ နိရုပက္ကိလေသံ၊ ညစ်ညူးကြောင်းကိလေသာ မရှိသော။ဝိပ္ပသန္နန္တိ၊ ကား။ပသန္နစိတ္တံ၊ ကြည်လင်သော စိတ်ရှိသော။ အနာဝိလန္တိ၊ ကား။ ကိလေသဝိရဟိတံ၊ ကိလေသာမှ ကင်းသော။ နန္ဒီဘဝပရိက္ခီဏန္တိ၊ကား။တိသု ဘဝေသု၊သုံးပါးသော ဘဝတို့၌။ ပရိက္ခီဏတဏှံ၊ကုန်ပြီးသော တဏှာရှိသော။ တံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။ အဟံ၊ သည်။ ပြာဟ္မဏံ၊ ဟု၍။ ဝဒါမိ၊ ဆို၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။ ဒေသနာ ဝသာနေ၊ ဌ်။ ဗဟူ၊ တို့သည်။ သောတာပတ္တိဖလာဒီနိ၊ တို့သို့။ ပါပုဏိံသု၊ ကုန်၏။

တိ သတိမံ၊ သော။ စန္ဒာဘတ္ထေရ ဝတ္ထု၊ သည်။
ဣတိသမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

*

၂၂၆-ဗြာဟ္မဏဝဂ္ဂ၊ ၃၁-သီဝလိတ္ထေရ ဝတ္ထု

(စန္ဒာဆဏတ္ထေရဝတ္ထုဟု ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာတို့၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုပြီး၍ ယခုအခါ သီဝလိတ္ထေရ ဝတ္ထုဟု ဟောရာဖြစ်သောဂါထာတို့၏အတ္ထဝဏ္ဏနာကိုမြဲလိုသော အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသ ဆရာသည် ယော ဣမန္တိ၊ စသောပါဠိကို မိန့်သတည်း။)

ယော ဣမန္တိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ယော ဣမံ စသော။ ဤတရားဟောခြင်းကို။ သတ္ထာ၊သည်။ ကုဏ္ဍကောလိယ်၊ ကုဏ္ဍကောလိယပြည်ကို။ နိဿာယ၊ ပစ္စည်းလေးပါးဖြင့်မှီ၍။ ကုဏ္ဍဓာနဝနေ၊ဌက်တော်တို့၏ မွေ့လျော်ရာဖြစ်သော တောခွ၌။ (ဆန်ကွဲပန်းတောခွ် လည်းဟု) ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူစဉ်။ သီဝလိတ္ထေရံ၊ သီဝလိမထေရ်ကို။ အာရဗ္ဘ၊ ၍။ ကထေသိ၊ ၏။

ဟိ၊ ထိုစကားဆိုသင့်စွ။ကေသို့ သမယေ၊ တခုသောအခါ၌။ သုပ္ပဝါ-သာနာမ၊ သုပ္ပဝါသာအမည်ရှိသော။ ကောလိယဓီတာ၊ ကောလိယသတို့သမီးသည်။ သတ္တဝဿာနိ၊ ခုနစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး။ ဂဗ္ဘံ၊ ကိုယ်ဝန်ကို။ ဓာ-ရေတွာ၊ ဆောင်၍။ သတ္တာဟံ၊ ခုနစ်နှစ်ပတ်လုံး။ မုဋ္ဌဂဗ္ဘာ၊ ဖွားကာနီးဖြစ်၍ ယောနိဝဋ္ဋ တွေ့ဝေခြင်းရှိလျက် ပင်ပန်း မိန်းမောသည် ဖြစ်၍။ ဒုက္ခာဟိ၊ ဆင်းရဲခြင်း ရှိကုန်သော။ တိဗ္ဗာဟိ၊ ထက်မြက်ကုန်သော။ ကဋုကာဟိ၊ ခါးစပ်ကုန်သော။ ဝေဒနာဟိ၊ ဒုက္ခဝေဒနာတို့ဖြင့်။ ဖုဋ္ဌာ၊ တွေ့လျက်။ ယောဘဂဝါ၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝတ၊ စင်စစ်အားဖြင့်။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ သစ္စာလေးပါးတရားကို ကိုယ်တော်တိုင် သိတော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဇေရူပဿ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ ဣမဿ ဒုက္ခဿ၊ ဤဆင်းရဲကို။ ပဟာနာယ၊ ပယ်ခြင်းငှာ။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေတိ၊ ဟောတော်မူ၏။ တဿ ဘဂဝတော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏။ ဝတ၊ စင်စစ်အားဖြင့်။ ယုပ္ပဋ္ဌိပန္နော၊ ကောင်းသောအကျင့်ရှိသော။ ယော သာဝကသံဃော၊ အကြင် တုရားတပည့် သံဃာတော်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သော၊ ထိုဘုရားတပည့် သံဃာတော်သည်။ ဇေရူပဿ၊ဤသို့သဘောရှိသော။ ဣမဿ ဒုက္ခဿ၊ ဤဆင်းရဲကို။ ပဟာနယ၊ ပယ်ခြင်းငှာ။ ပဋိပန္နော၊ ကျင့်ဆောင်တော်မူ၏။ ယတ္ထ၊ အကြင်နိဗ္ဗာန်၌။ ဇေရူပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ ဣဒံ ဒုက္ခံ၊ ဤဆင်းရဲအပေါင်းသည်။ နသံဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ။ တံ နိဗ္ဗာနံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်သည်။ သုသုခံ ဝတ၊ အလွန် ချမ်းသာလေစွတကား။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဣမေဟိ တီဟိ ဝိတဿကေဟိ၊ ဤသုံးပါးသော အကြံတို့ဖြင့်"

ကိုယ်ကျိုးကို၊ ထိုသားမဖွားဘဲ ခုနစ်ရက်ဘုံ၌တိုင် ခံရသော ဆင်းရဲခြင်းကို။ အဓိပ္ပါယ်သည်ကား၊ သည်းခံလျက်။ သာမိကံ၊ လင်ကို။ သတ္တုသည်ကား၊ မြတ်စွာဘုရားအထံသို့။ ပေသောတွေ့၊ စေလွှတ်၍၊ တေန၊ ထိုလင်သည်။ တဿ၊ ထိုသုပ္ပဝါသမည်သောမယား၏။ ဝေဒနေန၊ စကားဖြင့်။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ ဝန္နနာယ၊ ရှိခိုးလျက်။ အာရောစိတာယ၊ လျှောက်ထားသည်ရှိသော်။ ကောလိယဓီတာ၊ ကောလိယပြည်သူသမီးဖြစ်သော။ သုပ္ပဝါသာ၊ သုပ္ပဝါသာသည်။ သုခိနီ၊ ချမ်းသာခြင်းရှိသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ အရောဂါ၊ အနာမရှိဘဲ။ အရောဂံ ပုတ္တံ၊ အနာမရှိသောသားကို။ ဝိဇာယတု၊ ဖွားစေသတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သတ္ထာရာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝုတ္တဂ္ဂဏေယေဝ၊ မိန့်တော်မူသော ခဏ၌သာလျှင်။ သုခိနီ၊ ချမ်းသာခြင်းရှိလျက်။ အရောဂါ။ အနာမရှိမူ၍။ အရောဂံ ပုတ္တံ၊ အနာမရှိသောသားကောင်းရတနာကို။ ဝိဇာယိတွာ၊ ဖွားမြင်၍။ ဗုဒ္ဓပမုခံ၊ ဘုရားအမှူးရှိသော။ ဘိက္ခုသံဃံ၊ ရဟန်းသံဃာကို။ ။နိမန္တေတွာ။ ဖိတ်၍။ သတ္ထာဟံ၊ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး။ မဟာဒါနံ၊ ကြီးစွာသော အလှူကို။ အဒါသိ၊ ပေး၏။ အဿာ၊ ထိုသုပ္ပဝါသာ၏။ ပုတ္တောပိ၊ သားသည်လည်း။ ဇာတဒိဝသတော၊ ဖွားသောနေ့မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ ဓမ္မကရဏံ၊ ဓမ္မကရိုဏ်ရေစစ်ကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ သံဃဿ၊ သံဃာတော်၏။ ဥဒကံ၊ ရေကို။ ပပုဿာ ဝေယ်၊ စစ်၏။ သော၊ ထိုသီဝလိအလောင်းဖြစ်သောသားသည်။ အပရဘာဂေ၊ နောက်အဖို့၌။ နိက္ခမိတွာ၊ လူ့ဘောင်မှထွက်၍။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြုသည်ရှိသော်။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပါပုဏိ၊ ရောက်၏။

အဝ၊ ထိုအခါ၌။ ကေဒိဝသံ၊ တစ်နေ့သ၌။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ ဓမ္မသဘာယံ၊ တရားသဘင်၌။ ကထံသမုဋ္ဌာပေသုံ၊ စကားပြောဟောကုန်၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ ပဿထ၊ ရှုပါကုန်လော့။ ဝေရှပေါ၊ ဤသို့သတောရှိသော။ အရဟတ္တဿ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၏။ ဥပနိဿယသမ္ပန္နော၊ ဥပနိဿယနှင့် ပြည့်စုံသော။ ဘိက္ခု၊ နာမ၊ ရဟန်းမည်သည် ဖြစ်လျက်လည်း။ ဇော့ကံ့ကာလံ၊ ဤမျှလောက်သောကာလပတ်လုံး။ မာတုကုစ္ဆိသို့၊ အမိဝမ်း၌။ ဒုက္ခံ၊ ကြီးစွာသော်ဆင်းရဲကို။ အနုဘောသိ၊ ခံစားရ၏။ အညေသံ-ပန၊ တပါးသောသူတို့အား။ ကိမင်္ဂ၊ အဘယ်ဆိုဘွယ်ရာ ရှိအုံ့နည်း။ တဝ၊ စင်စစ်။ ဗဟုံ၊ များစွာသော။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲအပေါင်းကို။ ဣမိနာ၊ ဤသီဝလိရဟန်းသည်။ နိတ္ထိဏ်ံ၊ ကူးမြောက်အပ်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ပြောဟောကုန်၏။ သတ္ထာ၊ သည်။ အာဂန္တွာ၊ ကြွတော်မူလာပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။

တေရဟိ၊ ၌။ ကာယ၊ ကထာယဖြင့်။ သန္ဓိသန္ဓော၊ ကုန်သည်။ အတ္ထနု၊ ကုန်သနည်း။ ဣတိပုစ္ဆိတွာ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူသောကြောင့်။ ဣမာယ-နာမာတိ၊ ကြောင့်တည်းဟု။ ဝုတ္တော၊ သော်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အာမ၊ သြော်ဆင်းရဲကြီးစွာ ခံစားရသည်မှန်၏။ မမဟုတ္တော၊ ငါ့သားတော် သိဝလိသည်။ တ္တောကာဒုက္ခော၊ ဤမျှလောက်သော ဆင်းရဲခြင်းမှ။ မုစ္စိတွာ၊ လွတ်၍။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ နိဗ္ဗာနံ၊ ဝဋ္ဋဆင်းရဲအပေါင်း၏ ငြိမ်းရာ နိဗ္ဗာန်ကို။ သစ္ဆိကတွာ၊ မျက်မှောက်ပြု၍။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ဣတိဝတွာ၊ ၍။ ဘုမ်ဂါထံ၊ ကို။ အာဟ၏။

(၄၁၄) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယောဘိက္ခု၊ အကြင် ရဟန္တာသည်။ ဣမံ-ပလိပတံ၊ ဤရာဂဟူသော ဘေးရန်ကိုလည်းကောင်း။ ဣဒဒုက္ခံ၊ ဤကိုလေသာဟူသော အသွားခက်သော ခရီးခဲကိုလည်းကောင်း။ ဣမံ သံသာရံ၊ ဤကူးနိုင်ခဲသော သမုဒ္ဒရာနှင့်တူသော သံသရာ ဝဋ္ဋဆင်းရဲကို လည်း-ကောင်း။ ဣမံ မောဟံ၊ သစ္စာလေးပါးကို ထိုးထွင်း၍ မသိနိုင်သော ဤ-မောဟကိုလည်းကောင်း။ အစ္စဂါ၊ လွန်မြောက်ပြီ။ တိဏ္ဏော၊ လေးပါး-သော သြဃကို ကူးမြောက်ပြီးသည်ဖြစ်၍။ ပါရဂတော၊ နိဗ္ဗာန်ဟူသော ကမ်းတဖက်သို့ ရောက်၏။ ဈာယီ၊ နှစ်ပါးသောဈာန်ဖြင့် ရှုလေ့ရှိ၏။ အနေဇော၊တဏှာကင်း၏။ အကထံကထီ၊ သို့လော သို့လောဟူသော ယုံ-မှားသံသယ တွေးဆခြင်းမရှိ။အနုပါဒါယ၊တဏှာဒိဋ္ဌိတို့ဖြင့် မစွဲလမ်းမူ၍။ နိဗ္ဗုတော၊ ပူလောင်စေတတ်သော ကိလေသာမရှိသဖြင့် ငြိမ်း၏။ တံ ဘိက္ခုံ၊ ထိုရဟန်းကို။ အဟံ၊ သည်။ ဗြာဟ္မဏံ၊ မကောင်းမှုကို အပယ်ပြုပြီး-သောသူဟူ၍။ ဗြူမိ၊ ဆို၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဟောတော်မူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၏။ အတ္ထော။ အနက်ကား။ ယောဘိက္ခု၊ သည်။ ဣမံ ရာဂပလိပထံစေဝ၊ ဤရာဂဟူသော ဘေးရန်ကို လည်းကောင်း။ ကိလေသဒုက္ခဉ္စ၊ ကိလေသာဟူသော သွားခြင်းငှာ ခဲယဉ်းသော ခရီးကို လည်းကောင်း။ သံသာရဝဋ္ဋဉ္စ၊ သံသရာဝဋ္ဋကို လည်းကောင်း။ စတုန္နံ-အရိယသစ္စာနံ၊လေးပါးသော အရိယသစ္စာတို့ကို။အပဋိဝိဇ္ဈနကမောဟဉ္စ၊ မဖောက်ထွင်းနိုင်သည်ဖြစ်၍- တွေဝေခြင်းကိုလည်းသောင်း။ တံသဗ္ဗံ၊ ထို-လုံးစုံကို။ အတိ်သေ၊ လွန်မြောက်ပြီ။ စတ္တာရော သြဃေ၊ လေးပါးသော-သြဃတို့ကို။ တိဏ္ဏော၊ ကူးမြောက်ပြီးသည်ဖြစ်၍။ ပါရံ၊ နိဗ္ဗာန်ဟူသော-ကမ်းတဖက်သို့၊အနုပဗ္ဗတ္တော၊အစဉ်ရောက်ပြီ။ဒုဝိဓေနဈာနေန၊နှစ်ပါးသော-ဈာန်ဖြင့်၊ဈာယီ၊ရှုလေ့ရှိ၏။ တဏှာယ၊တဏှာ၏။အဘာဝေန၊မရှိသဖြင့်။

အနေဇော၊ တဏှာကင်း၏။ ကထံကထာယ၊ သို့လော သို့လောဟု မတွေး တောခြင်း၏။ အဘာဝေန၊ မရှိသဖြင့်။ အကထံကထီ၊ သို့လော သို့လောဟု တွေးတောခြင်းမရှိ။ ဥပါဒါနာနံ၊ စွဲလမ်းကြောင်း ဖြစ်ကုန်သော တဏှာ ဒဋ္ဌိတို့၏။ အဘာဝေန၊ မရှိသဖြင့်။အနုပါဒိယိတ္တာ၊မစွဲလမ်းမူ၍။ကိလေသ-နိဗ္ဗာနေန၊ ကိလေသာ၏။ ငြိမ်းခြင်းဖြင့်။ နိဗ္ဗုတောဝ၊ ငြိမ်းခြင်းရှိ၏။ တံ-ဘိက္ခု။ ထိုရဟန်းကို။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ပြာဟွဏံ၊ဟူ၍။ဝဒါမိ၊ဆို၏။ ဣတိအတ္ထော၊ တည်း။ ဒေသနာဝသာနေ၊ ၌။ ဗဟု၊တို့သည်။သောတာ-ပတ္တိဖလာဒီနိ၊ တို့သို့။ ပါပုဏိံသု။ ကုန်၏။

ကေတိ သတိမံ၊ သော။ သီဝလိတ္ထေရဝတ္ထု၊ သည်။
ဣတိသမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

*

၂၆-ပြာဟွဏာဝဂ္ဂ၊ ၃၂-သုန္ဒရသမုဒ္ဒဇာတ်ရ ဝတ္ထု

ဆီဝလိတ္ထေရဝတ္ထု၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာတို့၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုပြီး၍ ယခုအခါ သုန္ဒရသမုဒ္ဒ မထေရ်၏ ဝတ္ထု၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာတို့၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုလိုသော အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသ ဆရာသည် ယောဇ ကာမေတိ စသောပါဠိကို မိန့်သတည်း။

ယောဇ ကာမေတိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ သတ္ထာ၊ သည်။ ဇေတဝနေ၊ ၌။ဝိဟရန္တော၊ လျက်။သုန္ဒရသမုဒ္ဒတ္ထေရံ၊ သုန္ဒရသမုဒ္ဒ အမည်ရှိသော မထေရ်ကို။ အာရဗ္ဘ၊ ၍။ ကထေသိ၊ ၏။

သာဝတ္ထိယံ၊ ၌။ သုန္ဒရသမုဒ္ဒကုမာရေနာမ၊ သုန္ဒရသမုဒ္ဒ သတို့သား မည်သော။ကောကုလပုတ္တော၊အမျိုးသားတစ်ယောက်သည်။စတ္တာလီသ-ကောဋိဝိဘဝေ၊ ကုဋေလေးဆယ်ဥစ္စာကြွယ်ဝသော။ မဟာကုလေ၊ မြတ်သောအမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တောကိရ၊ ဖြစ်သတတ်။ သော၊ ထိုသတို့သားသည်။ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌။ ပစ္ဆာဘတ္တေ၊ နေလွဲသောအခါ၌။ ဂန္ဓမာလာဒိ-ဟတ္ထံ၊ နံ့သာပန်းစသည်တို့ကို-လက်စွဲလျက်။ မဟာဇနံ၊ လူအပေါင်းကို။ ဓမ္မဿဝနတ္ထာယ၊ တရားနာခြင်းငှာ။ ဇေတဝနံ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်သို့။ ဂစ္ဆန္တံ၊ သွားသည်ကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ ကထံ၊ အဘယ်အရပ်သို့။ဂစ္ဆထ၊ သွားကုန်အံ့နည်း။ ဣတိပုစ္ဆိတွာ၊ ဤသို့မေး၍။ သတ္ထုသန္တိကံ၊ အထံသို့

ဓမ္မသယဝနတ္ထာယ၊ တရားနာခြင်းငှာ သွားကုန်၏။ ဣဟ ဘိက္ခဝေ၊ သော်။ အဟံပိ၊ ငါသည်လည်း၊ ဂမိဿာမိ၊ သွားအံ့။ ဣဟ ဘိက္ခဝေ၊ ဤသို့ဆိုး၍။ တေန၊ ထိုလူအပေါင်းနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဂန္တွာ၊သွား၍။ ပရိသပရိယန္တေ၊ ပရိသတ်အပွန်၌။ နိသိဒ၊ နေ၏။ တတ္ထ၊ သည်၊ ဘဿ ထိုသုန္ဒရသမုဒ္ဒ သတို့သား၏။ အာသယံ၊ အလိုကို။ ဝိဒိတ္တာ၊ သိ၍။ အနုပုဗ္ဗံ ကထံ၊ အစဉ်ဖြစ်သော တရားစကားကို။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ သော၊ ထိုသတို့သားသည်။ အဂါရံ၊အိမ်ရာထောင်သော လူ၏ဘောင်၌။ အဇ္ဈာဝသန္တေန၊ နေသဖြင့်။ သခ်လိခိတံ၊ ပွတ်သစ်သော ခဲ့ချသင်းနှင့်တူသော။ ပြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သောအကျင့်ကို။ စရိတုံ၊ ကျင့်ခြင်းငှာ၊ နသက္ခာ၊ မတတ်ကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့အကြံဖြစ်၍။သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဓမ္မကထံ၊ တရားစကားကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ ပဗ္ဗဇ္ဇာယ၊ရဟန်းအဖြစ်၌။ ဇာကုဿာတော၊ရဟန်းဖြစ်ခြင်း၌ အားထုတ်လိုသည်ဖြစ်၍။ ပရိသာယ၊ ပရိသတ်သည်။ ပက္ကန္တာယ၊ ဝေ၍သွားပြီးသည်ရှိသော်။ သတ္ထာရံ၊ကို။ ပဗ္ဗဇ်၊ ရဟန်းအဖြစ်ကို။ ယာစိတွာ၊ တောင်းပန်၍။ တထာဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားတို့သည်။ မာတာပိတူဟိ၊ အမိအဖတို့သည်။ အနနုညာတံ၊ခွင့်မပြုသောသားကို။ နပဗ္ဗာဇေန္တိ၊ရဟန်းမပြုကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူသောစကားကို။ သုတ္တာ၊ကြား၍။ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့။ ဂန္တွာ၊ သွား၍။ ရဋ္ဌပါလံ ကုလံ- ပုတ္တာဒယောဝိယ၊ ရဋ္ဌပါလသတို့သားစသော သူတို့ကဲ့သို့။ မဟာနေ္တနဝါ ယာမေန၊ မျှားစွာပြုအပ်သော လုံ့လဖြင့်။ မာတာပိတရော၊ မိဘတို့ကို။ အနုဇာနာပေတွာ၊ခွင့်လွှတ်စေ၍။ သတ္ထု သန္တိကေ၊ အထံ၌၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍။ ;လဒ္ဓ;ပသမ္ပဒေါ၊ ပဋ္ဌင်းအဖြစ်ကို ရပြီးသည်ရှိသော်။ မေ၊ ငါ့အား။ ဣဒံ၊ ဤအရပ်၌။ ဝါသေန၊ နေသဖြင့်။ ကိံ တံ၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်းဟု။တတော၊ ထိုသာဝတ္ထိပြည်ဇေတဝန် ကျောင်းတော်မှ။ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍။ ရာဇဂဟံ၊ သို့။ ပတွာ၊ ရောက်၍။ ပိဏ္ဍာယ စရန္တော၊ ဆွမ်းခံသွားလျက်။ကာလံ၊ကာလကို။ ဝီတိ-နာမေသိ၊ လွန်စေ၏။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ ကေဒိဝသံ၊ ၌။ သာဝတ္ထိယံ၊ ၌။ တဿ၊ ထိုသုန္ဒရသမုဒ္ဒမထေရ်၏။ မာတာပိတရော၊ မိဘတို့သည်။ ကေသို ဆဏဒိဝသေ၊ တစ်ခုသော ပွဲသဘင်၌။ မဟန္တေ၊ မျှားစွာသော။ သိရိသောဘဂ္ဂေန၊ အသံရေ၏ တင့်တယ်ခြင်းဖြင့်။ တဿ၊ ထိုသမုဒ္ဒမထေရ်၏။သဟာယက-ကုမာရေ၊ အဆွေခင်ပွန်းဖြစ်သော သတို့သားတို့ကို။ ကီဠမာနေ၊ကစားသည်တို့ကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ ပုတ္တဿ၊သားအား။ ဣဒံ၊

ဤပွဲသဘင်ကို။ ဒုလ္လဘံ၊ ရခဲ၏။ ဇာဘန္ဓိ၊ ဖြစ်၏ဟု၊ ပရိဒေဝံသု၊ ငိုကြွေးကုန်၏။ တသွေ့ခဏော၊ ထိုခဏာ၌။ ကောဃဏိကာ၊ ပြည့်တန်ဆာမ တစ်ယောက်သည်။ တံကုလံ၊ ထိုအမျိုးအိမ်သို့။ ဂန္တွာ၊ သွားလျက်။ တဿ၊ ထိုသုန္ဒရသမုဒ္ဒမထေရ်၏။ရောဒမာနံ၊ ငိုလျက်။ နိသိန္နံ၊ နေသော။မာတရံ၊ အမိကို။ ဒိသ္ဝာ၊ မြင်၍။ အမ္မ၊ အမိ၊ ကိံ ကာရဏာ၊ အဘယ်အကြောင်း ကြောင့်။ ရောဒသိ၊ ငိုသနည်း။ ဣတိပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေး၏။ ပုတ္တံ၊ သားကို။ အနုဿရိတ္ဝာ၊ အောက်မေ့၍။ ရောဒါမိ၊ငို၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ပြော၏။ အမ္မ၊ အမိ။ သော၊ ထိုသားသည်၊ ကဟံပန၊ အဘယ်အရပ်၌နေသနည်း။ဣတိ၊ ဤသို့မေးသည်ရှိသော်။ ဘိက္ခုဃ္ဃ၊ ရဟန်းတို့၌။ပဇ္ဇဇိတောဝ၊ရဟန်းပြု၍။ နေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ပြောသည်ရှိသော်။ ဥပ္ပဇ္ဇာဇေတုံ၊လူထွက်စေခြင်းငှာ။ နဝဠ္ဆတိ ကိံ၊ မသင့်သလော။ ဣတိ၊ဤသို့မေး၏။ဝဠ္ဆတိ၊သင့်၏။ပန၊ သင့်ပါသော်လည်း။ နဣ္ဆတိ၊ သားသည်လူထွက်ခြင်းငှာအလိုမရှိ။ ဣတောဝ၊ ဤသာ၀ဏ္ဏပြည်မှ၊ နိက္ခမိတ္ဝာ၊ ထွက်၍၊ ရာဇဂဟ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့။ ဂတောဝ၊ သွားခဲ့၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုသည်ရှိသော်။ အဟံ၊ သည်။ တံ၊ ထို မောင်ပဠွင်းကို။ သစေဥပ္ပဇ္ဇာဇေယျ၊ အဂယ်၍ လူထွက်စေနိုင်အံ့။ မေ၊ ငါ့အား။ ကိံ၊ အဘယ်ကို။ ကရေယျာထ၊ ပြုကုန်အံ့နည်း။ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုသည်ရှိသော်။ တေ၊ သင်အား။ ဣမဿ ကုလဿ၊ ဤအမျိုး၏။ ကုဋုမ္ဗ-သာမိနိံ၊ ကုဋုမ္ဗာ၏ပိုင်ရှင်ကို။ ကရေယျာမ၊ ပြုကုန်အံ့။ ဣတိ ဧတ္ဝာ၊ ဤသို့ဆိုခြင်းကြောင့်၊ တေနဟိ၊ ထိုသို့တပြီးကား။ မေ၊ ငါ့အား။ ပရိဗ္ဗယံ၊ ရိက္ခာကို။ ဒေထာဟိ၊ ပေးကုန်လော့။ ပရိဗ္ဗယံ။ ရိက္ခာကို။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ယူ၍။ မဟာဇနေန ပရိ၀ါရေန၊ များစွာသော အခြံအရံဖြင့်။ ရာဇဂဟံ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့။ ဂန္တွာ၊ သွား၍။ တဿ၊ ထိုမထေရ်၏။ ပိဏ္ဍာယ စရဏဋ္ဌာနေ၊ ဆွမ်းခံသွားသော လမ်းခရီးကို။ သလ္လက္ခေတ္ဝာ၊ မှတ်၍။ တတ္ထ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌။ ကေနိ၀ါတဂေဟံ၊ နေရာအိမ်တခုကို။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ဝယ်၍။ ပါတောဝ၊ စောစောကလျှင်။ ပဏီတံ၊မွန်မြတ်သော အာဟာရံ၊ ဆွမ်းကို။ ပဋိယာဒေတ္ဝာ၊ စီရင်၍။ ထေရဿ၊ မထေရ်၏။ ပိဏ္ဍာယ၊ဆွမ်းအလို့ငှာ။ ပ၀ိဋ္ဌကာလေ၊ဝင်သောအခါ၌။ တံကွဲ့ဆွမ်းကို။ ဒတ္ဝာ၊ ရှု၍။ ကတိပါဟစ္စယေန။ နှစ်ရက်, သုံးရက်လွန်သဖြင့်။ ဘဂ္ဂေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဣဓေ၀၊ ဤအိမ်၌သာလျှင်။ နိသီဒ၊တတ္ဝာ၊ နေ၍။ ဘတ္တဟိတ်ပ်ံ၊ ဆွမ်းစားခြင်းကိစ္စကို။ ကရောထာတိ၊ ပြုကုန်လော့ဟူ၍။ ပဟ်ံ၊ သပိတ်ကို။ ဂဏ္ဍိ၊ ယူ၏။ သော၊ ထိုမထေရ်ကို။ အဒါသိ၊ ပေး၏။

(၅) အထ ထိုအခါ၌။နံ့ထိုမထေရ်ကို။ ပဏီတေန အာဟာရေန၊ မွန်မြတ်သောဆွမ်းဖြင့်။ ပရိဝိသိတွာ၊ လုပ်ကျွေး၍။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ဤဝေဝ၊ ဤအိမ်၌သာလျှင်။ ပိဏ္ဍာယ စ ရိတုံ၊ ဆွမ်းခံသွားခြင်းငှာ။ ဖာသုကန္တိ၊ ချမ်းသာ၏ဟု။ ဝတွာ၊ ဆိုး၍။ကတ္တိပါဟံ၊ နှစ်ရက်, သုံးရက်။ အာလိန္ဒေ၊အိမ်ဦး၌။ နိသီဒါပေတွာ၊ နေစေ၍။ ဘောဇေတွာ၊ ဆွမ်းကျွေး၍။ ဒါရကေ။ သူငယ်တို့ကို။ ပူဇေဟိ၊ မုန့်တို့ဖြင့်။သင်္ကန်းတွာ။ပေးကမ်းထောက်မ၍။ထေ၊ လာလှည့်ကုန်။ တုမှေ၊ သင်တို့သည်။ ထေရသ၊ မထေရ်၏ ။အာဂတာ-ကာလေ၊ လာသောအခါ၌။ မယိ၊သည်။ ဝါရေန္တိယာပိ၊မြစ်သော်လည်း။ ဤခ၊ ဤအိမ်သို့။အာဂန္တွာ၊လာ၍။ရဇ၊မြေ့မှုန်ကို။ ဥဒ္ဓါပေယျာထ၊လွှင့်ကြကုန်လော့။ ဤတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ ဟေ၊ သင်တို့သည်။ ပုနဒိဝသေ၊ မိုးသောက်သောနေ့၌၊ထေရသ၊မထေရ်၏။ဘောဇနဝေလာယ၊ဆွမ်းစားသောအခါ၌။ တာယ၊ ထိုပြည့်တန်ဆာမသည်။ ဝါရိယမာနာပိ၊တားမြစ်ပါသော်လည်း။ ရဇ၊ မြေ့မှုန်ကို။ ဥဒ္ဓါပေသုံ၊ ထစေကုန်၏။ သာ၊ ထိုပြည့်တန်ဆာမသည်။ ပုနဒိဝသေ၊ မိုးသောက်သောနေ့၌။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဒါရကာ၊ သူငယ်တို့သည်။ ဝါရိယမာနာပိ၊ တားမြစ်ပါသော်လည်း။ မမဝစနံ၊ တပည့်တော်မ စကားကို။ အသုဏိတွာ၊ မနာယူမူ၍။ ဤခ၊ ဤအိမ်၌။ ရဇ၊ မြေ့မှုန်ကို။ ဥဒ္ဓပေန္တိ၊ ထစေကုန်၏။အန္တောဂေဟေ၊ အိမ်တွင်း၌။ နိသီဒထာတိ၊ နေကုန်လော့ဟုဆိုလျက်။ အန္တောအိမ်တွင်း၌။ နိသီဒါပေတွာ၊နေစေ၍။ ကတံပါဟံ၊နှစ်ရက်သုံးရက်။ ဘောဇေသိ၊ဆွမ်းကျွေး၏။ ပုန၊ တဖန်။ ဒါရကေ၊ သူငယ်တို့ကို။ သံဂဏှိတွာ၊ ထောက်ပံ့၍။ တုမှေ၊သင်တို့သည်၊မယာ၊ငါသည်။ဝါရိမာနာပိ၊တားမြစ်ပါသော်လည်း။ ထေရသ၊ မထေရ်၏။ ။ ဘောဇနကာလေ၊ ဆွမ်းစားသော အခါ၌။ မဟာသဒ္ဒ၊ သည်းစွာသောအသံကို။ ကရေယျာထ၊ ပြုကုန်လော့။ ဤတိ-အာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ ဟေ၊ ထိုသူငယ်တို့သည်။ တထာ၊ ထိုပြည့်တန်ဆာမ ဆိုတိုင်း။ ကရိ သု၊ ပြုကုန်၏။ သာ၊ ထိုပြည့်တန်ဆာမသည်။ပုနဒိဝသေ၊ မိုးသောက်သောနေ့၌။ဘန္တေ၊ဘုရား။ဤမသို့ ဌာနေ၊ဤအရပ်၌။အတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်။ မဟာသဒ္ဒေ၊ သည်းစွာသောအသံသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဒါရကော၊သူငယ်တို့သည်။မယာ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ဝါရိယမာနာပိ၊တားမြစ်ပါသော်လည်း။ဝစနံ၊စကားကို။ နာဂဏှန္တိ၊မနာမယူကုန်။ဥပရိပါသာဒေ ယေဝ၊ အထက်ပြာသာဒ်၌လျှင်။ နိသီဒထာတိ၊ နေကုန်လော့ဟု။ ဝတ္တွာ၊ ဆို၍။ ထေရေန၊ မထေရ်သည်။ အဓိဝါသိတေ၊ဝန်ခံသည်ရှိသော်၊ထေရံ၊

မထေရ်ကို။ ပုရတော၊ ရှေ့က၊ကတွေ၊ ကြွသွားစေသည်ကုံ့ပြု၍။ ပါသာဒ်၊ ပြသာဒ်သို့။ အဘိရှဟန္တိ၊ တက်ပြီးသည်ရှိသော်၊ ဒွါရာနိ၊ တံခါးတို့ကို။ ဝိဒဟမာနာဝ၊ ပိတ်ကုန်လျက်လျှင်။ ပါသာဒ်၊ ပြာသာဒ်သို့။ အဘိရှဟိ၊ တက်၍။ ထေရော၊ မထေရ်သည်။ ဥက္ကဋ္ဌသပဒါနစာရိကော၊ အမြတ်အား ဖြင့် ဖြစ်သောအိမ်စဉ်ဆွမ်းခံခြင်းရှိသည်။ သမာဒေနောပိ၊ ဖြစ်လျက်လည်း။ ရသတဏှာယ ဗဟွေ၊ ရသတဏှာဖြင့် ဖွဲ့ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍။ တသာ၊ ထို ပြည့်တန်ဆာမ၏။ ဝစနေန၊ စကားဖြင့်။ သတ္တာဘူမိကံ၊ ဘုံခုနစ်ဆင့် ရှိသော။ ပါသာဒံ၊ ပြာသာဒ်သို့။ အဘိရှဟိ။ တက်၏။

သာ၊ ထိုပြည့်တန်ဆာမသည်။ ထေရံ၊ မထေရ်ကို။ နိသီဒါပေတွာ၊ နေစေ၍။ စတ္တာလီသာယ ခလု သမ္မ ပုဏ္ဏမုခဋ္ဌာနေဟိ (လ) သိရသံ ဗန္ဓတိတိ၊ စတ္တာလီသာယ(လ)သိရသံ ဗန္ဓတိဟု၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အားဂတံ၊ လာသော။ ကုတ္ထိကုတ္တံ၊ မိန်းမတို့၏အမှုအရာကို။ ကုတ္ထိလီလံ၊ မိန်းမတို့၏ စမ်းယ်ခြင်းကို။ ဒသ္သေတွာ၊ ပြ၍။

အနက်ကား-ခလု၊ စင်စစ်။ သမ္မ၊ အဆွေ။ ပုဏ္ဏမုခ၊ ပြည့်သောမျက်နှာ ရှိသောအရှင်၊ စတ္တာလီသာယ·ဋ္ဌာနေဟိ၊ လေးဆယ်သောအကြောင်းတို့ ဖြင့်။ (လေးဆယ်သော မာယာတို့ဖြင့်လည်းဟု)။ ကုတ္ထိ၊ မိန်းမသည်။ ပုရိသံ၊ ယောကျ်ားကို။ အစ္ဆာဝဒတိ၊ လွန်ကျူးမြဲဆို၏၊ ဝိဇမ္ဘတိ၊ ကိုယ်ကို ဆန့်၏။ ဝိလာသတိ၊ စမ်းယ်၏။ ဝိနမတိ၊ ညွှတ်၏။ ဝိလဇ္ဇတိ၊ ရှက်ယောင် မူ၏။ နခေန၊ လက်သည်းဖြင့်။ နခံ၊ လက်သည်းတခုကို။ ဃဋ္ဋေတိ၊ ခြစ်၏။ ပါဒေန၊ ခြေတဖက်ဖြင့်။ ပါဒံ၊ ကို။ အက္ကမတိ၊ နင်း၏။ ကဋ္ဌေန၊ သစ်သား ဖြင့်။ ပထဝိံ၊ မြေကို။ ဝိလိခတိ၊ ရေးခြစ်၏။ ဒါ[illegible]ကံ၊ သူငယ်ကို။ ဥလ္လဃေတိ၊ မြှောက်၏။ ဩလမ္ဘတိ၊ နိမ့်စေ၏။ ကီဠတိ၊ မြူးထူးရှင်ပ၏။ ကီဠာပေတိ၊ မြူးထူးရှင်ပစေ၏။ စုမ္ဗတိ၊ မိမိနမ်း၏။ စုမ္ဗာပေတိ၊ သူငယ်ကိုနမ်းစေ၏။ ဘုဉ္ဇတိ၊ မိမိစား၏။ ဘုဉ္ဇာပေတိ၊ သူငယ်ကိုစားစေ၏။ ဒဒါတိ။ မိမိပေး၏။ ယာစတိ၊ မိမိကတောင်း၏။ အာယာစတိ၊ သူငယ်ကိုတောင်းစေ၏။ ကက-မနုကရောတိ၊ ပြုသည်ကို အတုလိုက်၍ ပြု၏။ ဥစ္ဆံဘာသတိ၊ မြှင့်ရှိဆို၏။ နိစ်ဘာသတိ၊ နိမ့်ရှိဆို၏။ အဝိစ္ဆံဘာသတိ၊ ကျယ်ဝန်းဆို၏။ ဝိဝိစ္ဆံဘာသတိ၊ တိုးတိုးဆို၏။ နစ္ဆေန၊ ကခြင်းဖြင့်။ ဂီတေန၊ သီခြင်းဖြင့်။ ဝါဒိတေန၊ တီးမှုတ်ခြင်းဖြင့်။ ခ်ရာဒိတေန၊ ငိုကြွေးခြင်းဖြင့်။ ဝိလာသိတေန၊ တင့်တယ်စွာ စမ်းယ်ခြင်းဖြင့်။ ဝိသူသိတေန၊ တန်ဆာဆင်ခြင်းဖြင့်။ ဇဂ္ဂတိ၊ ဟက်ဟက် ပက်ပက်ရယ်၏။ ပေက္ခတိ၊ တစိတစောင်းကြည့်၏။ ကဠိ[illegible]စာလေတ်၊ ခါးကို

လှုပ်၏။ ဂုယှဘဏ္ဍာကံ၊ လျှို့ဝှက်အပ်သောဥစ္စာကို။ စာလေတို့၊ လှုပ်၏။ ဥဒိရုံ၊ ပေါင်ကို။ ဝိဝရဟ်၊ ဖွင့်လှစ်၏။ (ဒယေတိ ဟုပါဠိအခို့ရှိ၏။ပြု၏။ ဟုပေး) ဥဒိရုံ၊ ပေါင်ကို။ ပိဒဟတိ၊ ပိတ်၏။ ထနုံ၊ အစုံဖြစ်သောသားမြတ်ကို။ ဒယေတိ၊ ပြု၏။ ကစ္ဆံ၊ လက်ကတီးကို။ ဒယေတိ၊ ပြု၏။ နာဘိံ၊ ချက်ကို။ ဒယေတိ၊ ပြု၏။ အက္ခိံ၊ မျက်စိကို။ နိခဏတိ၊ မှိတ်၏။ ဘမုကံ၊ မျက်မှောင်ကို။ ဥက္ခိပတိ၊ ချီ၏။ သြဋ္ဌံ၊ နှုတ်ခမ်းကို။ ပလိခတိ၊ စူ၏။ ဇိဝှံ၊ လျှာကို။ နိဿာရေတိ၊ ထုတ်၏။ ဒုဿံ၊ ထမီတဘက် အင်္ကျီလက်ကြပ်ကို။ မုဉ္စတိ၊ ချွတ်၏။ ဒုဿံ၊ ထမီတဘက်အင်္ကျီစသော အဝတ်ကို။ ဗန္ဓတိ၊ ပြင်ဝတ်၏။ သိရသံ၊ ဆံထုံးကို။ မုဉ္စတိ၊ ဖြေ၏။ သိရသံ၊ ဆံထုံးကို။ ဗန္ဓတိ၊ ပြင်ရှိထုံး၏။ (မာယာလေးဆယ်အနက်ပြီး၏။)တဿ၊ ထိုမထေရ်၏။ ပုရတော၊ ရှေ့မှ။ ဌိတာ၊ ရပ်လျက်။ ဣမံ ဂါထံ၊ ကို။ အာဟ၊ ဆို၏။

အလတ္တကကတာပါဒါ၊ ချိပ်ရည်ဖြင့် ဆိုးအပ်သော ခြေအစုံရှိသော။ ပါဒုကာ၊ ရှေခြေနင်းတို့ကို။ အာရုယှ၊ စီးလျက်။ ဌိတာ၊ ရပ်နေသော။ ဝေသိယာ၊ ပြည့်တန်ဆာမသည်။ပါဒုကာ၊ ရှေခြေနင်းတို့ကို။သြရှဟ်တုဝန်၊ ချတ်၍။ အဘာသတ၊ ပြောဆိုလေပြီ။ ဘန္တေ၊ အရှင်။ မမ၊ ငါ့အား။ ဒဟရော၊ ငယ်သော။ တုဝံပိ၊ သင်သည်လည်း။ အနုစ္ဆဝိကော၊ လျှောက်ပတ်၏။ စဝ၊ သင်အား။ ဒဟရာ၊ ငယ်သော။ အဟံပိ၊ သည်လည်း။ အနုစ္ဆဝိကာ၊ လျှောက်ပတ်၏။ ပစ္ဆာ၊ နောက်ကာလ၌။ ဇိဏ္ဏာ၊ အိုမင်းကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဒဏ္ဍာပရာပုဏာ၊ တောင်ဝှေးလျှင် လည်းလျှောင်းမှီခိုရာရှိကုန်သော။ ဥဘောပိ၊ ငါတို့နှစ်ယောက်သည်လည်း။ ပဗ္ဗဇိဿာမ၊ ရဟန်းပြုကြပါကုန်အံ့။ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။(ဤဂါထာကိုထေရဂါထာပါဠိ-သတ္တကနိပါတ သုန္ဒရသမုဒ္ဒဇာတ်ရ ဂါထာတို့မှ သင့်နှိုးရာ ဆောင်ယူ၍ နိဿာယပြန်ဆိုသည်) ထေရဿ၊ မထေရ်အား။ အဟောဝတ၊ ဤမိန်းမ ဆိုလေ ချက်စကားသည် အံ့ဖွယ်ရှိစွတကားဟူ၍ အောက်မေ့လျက်။ မေ၊ ငါသည်။ အနုပမာရေတ္တာ၊ မစ္စားစမ်း မဆင်ခြင်မှု၍။ ကတကမ္မံ၊ ပြုအပ်သော အမှုသည်။ ဘာရိယံ၊ ဝန်လေးလှ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့နှလုံးသွင်းလျက်။ မဟာ-သံဃေဂေါ်၊ ကြီးစွာသောထိတ်လန့်ခြင်းသည်။ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။ တသ္မိံ ခဏေ၊ ထိုခဏ၌။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဂဒ္ဒစတ္တာလီသယောဇနမတ္တေ၊ လေးဆယ့်ငါယူဇနာအထက်၌တည်သော။ ဇေတဝနေ၊ ၌။ နိသိန္နော ဝ၊ နေတော်မူလျက်လျှင်။ တံ ဘာရဏ်၊ ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ သိတ်ပတ္တာ ဟာသ၊ ပြုံးခြင်းကို ထင်စွာပြု၏။ အထ၊ ၌။ နံ၊ ထိုမြတ်စွာ

ဘုရားကို။ အာနန္ဒာတို့ရော၊ သည်။ ပဉ္စ၊ မေးလျှောက်၏။ ဘန္တေ၊ဘုရား။ သ်ဘာဝ ပါတုကမ္မဗဟု၊ ပြုံးခြင်းကို။ ထင်စွာပြုခြင်း၏။ ဟေတု၊ အကြောင်း ကား။ကောနုခေါ၊ အာဘယ်နည်း။ ပစ္စယော၊ အထောက်အပံ့ကား။ကော၊ အာဘယ်နည်း။ကွတိ၊ ဤသို့မေးလျှောက်၏။ အာနန္ဒာ၊ နှာ။ရာဇဂဟနဂရေ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌။ သတ္တာ ဘူမိကပါသာဒတလေ၊ ဘုံခုနစ်ဆင့်ရှိသော ပြာသာဒ် အပြင်၌။ သုန္ဒရသမုဒ္ဒဿ ဘိက္ခုနောစ၊ သုန္ဒရသမုဒ္ဒရဟန်း၏လည်းကောင်း။ ဂဏ်ကာယ၊ ပြည့်တန်ဆာမ၏ လည်းကောင်း။ သင်္ဂါမေ၊ စစ်ထိုးခြင်း သည်။ ဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ ကွတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူသည် ရှိသော်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ကဿ နုခေါ၊ အာဘယ်သူ၏။ ဇယော၊ အောင်ခြင်းသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့နည်း။ ကဿ၊ အာဘယ်သူ၏။ ပရာဇယော၊ ရှုံးခြင်း သည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့နည်း။ ကွတိ၊ ဤသို့မေးလျှောက်၏။ သတ္ထာ၊ သည်။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ သုန္ဒရသမုဒ္ဒဿ၏။ ဇယော၊ သည်။ ဘဝိ-ဿတိ၊ လတ္တံ့။ ဂဏ်ကာယ၊ ၏။ ပရာဇယော၊ သည်။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ ကွတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ ထေရဿ၊ မထေရ်၏။ ဇယံ၊ အောင်ခြင်းကို၊ ပကာသေတွာ၊ ပြပြီး၍။ တတ္ထ၊ ထိုဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌။ နိသိန္နကောဝ၊ နေတော်မူလျက်လျှင်။ သြဘာသံ၊ ကိုယ်တော်ရောင်ကို။ ဖရိတ္တာ၊ နှံ့စေ၍။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ဥဘောပိ၊ နှစ်ပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ကာမေ၊ ဝတ္ထုကာမ, ကိလေသာကာမတို့ကို။ နိရပေက္ခာ၊ ငဲ့ကွက်ခြင်းကင်းသည်ဖြစ်၍။ ပဇဟ၊ စွန့်လော့။ ကွတိ ဝတ္တာ၊ ၍။ ကွမ် ဂါထံ၊ ကို။ အာဟ၊ ၏။

(၄၁၅) ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ယောပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ကွမ-လော်ကေ၊ ဤလောကတွင်၊ ကာမေ၊ နှစ်ပါးသောကာမဂုဏ်တို့ကို။ ပဟာနာန၊ ပယ်ဖျောက်ဦး၍။ အနာဂါရော၊ အိမ်ရာတည်ထောင် လူတို့၏ ဘောင်၌ မနေမူ၍။ ပရိစ္စဇေ၊ ရဟန်းပြု၏။ ကာမဘဝပရိက္ခီဏော၊ ကုန်ပြီးသော ကာမဂုဏ်, ကုန်ပြီးသော ဘဝရှိသော။ တံ ပုဂ္ဂလံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။ အဟံ၊ သည်။ ပြာဟ္မဏံ၊ ၍။ ပြုမိ၊ ဆိုအံ့။ ကွတိ၊ ဤသို့ဟောအံ့။

ဝုဿ၊ ထိုဂါထာ၏။ အတ္ထော၊ အနက်ကား။ ယော ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ ကွမလော်ကေ၊ ၌။ ဥဘောပိ ကာမေ၊ နှစ်ပါးသော ကာမတို့ကိုလည်း။ ဟိတ္တာ၊ စွန့်၍။ အနာဂါရောဟုတ္တာ၊ အိမ်ရာမထောင်သည်ဖြစ်၍။ ပရိစ္စဇတိ၊ ရဟန်းပြု၏။ ပရိက္ခီဏကာမဘဝေ၊ ကုန်ပြီးသော ကာမသည်လည်း ဖြစ်သော။ ပရိက္ခီဏဘဝေ၊ ကုန်ပြီးသော ဘဝရှိသည်လည်း ဖြစ်သော။ တံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။ အဟံ၊ သည်။ ပြာဟ္မဏံ။ ဟူ၍။ ဝဒါမိ၊ ဆိုအံ့။ ကွတိအတ္ထော၊

တည်း။ ဒေသနာဝသာနေ၊ ၌။ သောထေရော၊ သည်။အရဟတ္တံ၊ ဖိုလ်သို့။ ပဘွာ၊ ၍။ကွဒ္ဒိဗလေန၊ဟန်ခိုးအာနုဘော်ဖြင့်။ဂေဟာသံ၊ကောင်းကင်သို့။ အဗ္ဘုဂ္ဂန္တွာ၊ ပျံတက်၍။ ကဏ္ဏိကာမဏ္ဍလံ၊ ထုပိကာအဝန်းကို။ဝိနိဝိဇ္ဈိတွာ၊ ထုတ်ချင်းဖေါက်၍။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သရိရံ၊ ကိုယ်တော်ကို။ ထောမေန္တောယေव၊ ထောမနာလျက် သာလျှင်။ အာဂန္တွာ၊ လာ၍။ သတ္ထာရံ၊ ကို။ ဝန္ဒိ၊ ရှိခိုး၍။ ဓမ္မသဘာဝယံပိ၊ တရားသဘောဝ်ကိုလည်း။ကထံ-သမုဋ္ဌာပေသုံ၊ စကားပြောဟောကုန်၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ဇိဝှါ-ဝိညေယ္ယရသံ၊ဇိဝှါဝိညာဉ်ဖြင့် သိအပ်သော အရသာကို၊နိဿာယ၊ မှီ၍။ သုန္ဒရသမုဒ္ဒဏ္ဍောရော၊ သည်။ မနုံနဌော၊ မနှစ်သြတ်စိုးခဲ့၏။ သတ္ထာပန၊ ဘုရားသည်ကား။ အဃ၊ ထိုမထေရ်၏။ အဝဃယော၊ မှီခိုရာသည်။ ဇာတော၊ ဖြစ်၏။ ကွတိ၊ ဤသို့ပြောဟောကုန်၏။ သတ္ထာ၊သည်။တံကထံ၊ ကို။ သုတ္တာ၊ကြား၍။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကွဒါနေ၀၊ ယခုသာလျှင် မှီခိုရာဖြစ်သည်။နု၊ မဟုတ်သေး။ ပုဗ္ဗေပိ၊ ရှေးဘ၌လည်း။အဟံ၊ သည်။ရသတဏှာယ၊ အရသာ၌တပ်ခြင်းဖြင့်။ ဗဒ္ဓမာနဿ၊ ဖွဲ့ခြင်းသတောရှိသော။ ကေဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ အဝဃယော၊ မှီခိုရာသည်။ ဇာတောယေ၀၊ ဖြစ်သည်သာ-လျှင်တည်း။ ကွတိ၀တ္တာ၊၍။တေဘိက္ခူ၊တို့သည်။ ယာဒိတော၊ တောင်းပန်အပ်သော မြတ်စွာဘုရားသည်။ တဿတ္ထဿ၊ထိုအကြောင်းကို။ ပကာ-သနတ္ထံ၊ ထင်ရှားစွာပြခြင်းငှာ။ အတီတံ၊ လွန်လေပြီးသော အကြောင်းကို။ အာဟရိတွာ၊ ဆောင်တော်မူ၏။

တော၊ အချင်းတို့။ ရသေဟိ၊ ဇိဝှါဝိညာဉ်ဖြင့် သိအပ်ကုန်သော အချို့အချဉ်အစရှိကုန်သော အရသာတို့၌ တပ်တတ်သော တဏှာတို့အောက်။ ပါပိယော၊ ယုတ်မာသောသတ္တဝါတရားသည်။ နအတ္ထိကိရ၊မရှိသတတ်။ ရသတဏှာ၊ ရသတဏှာသည်။ အာ၀ါသေဟိ၀ါ၊ အိမ်,ကျောင်း,အိပ်ရာ-နေရာတို့၌ တပ်တတ်သောတဏှာတို့ အောက်လည်းကောင်း။သန္တေ၀ေဟိ၊ ၀ါ၊ အဆွေခင်ပွန်း အပေါင်းအဖော်တို့၌ တပ်တတ်သော တဏှာတို့ အောက်လည်းကောင်း။ ပါပတရား- လွန်၍ ယုတ်မာ၏။ ဂဟနနိဿိတံ၊ တောချုံကိုမှီ၍နေသော။ ဝါတမိဂံ၊ ဝါတမိဂသမင်ကို။ သဠ္ဠယော၊ သဠ္ဠယမည်သော ဥယျာဉ်စောင့်သည်။ ရသေဟိ၊ရသတဏှာတို့ဖြင့်။ဝသံ၊ မိမိအလိုသို့။ အာနေသိ၊ ဆောင်ပြီ။

ကွတော၊ ကျွဲသို့။ ကေနိ၀ါတေ၊ ၌။ ကွဒံ၀ါဟပိဂဏ္ဍာတကံ၊ ဤသမင်ကို ဏ္ဍာတ်ကို။ ဝိဘ္ဘာ၀ရေတွာ၊ ခွဲ၍။ ဟဒ ။ ထိုအခါ၌။သုန္ဒရယမုဒ္ဒေ၊သုန္ဒရ-

သမုဒ္ဒ မထေရ်သည်။ ဝါတမိဂေါ၊ သမင်ပျံသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဤမမ်ပန ဂါထံ၊ ဤဂါထာကိုကား။ ဝတ္ထာ၊ ဟော၍ပြီး၍။ တဿ၊ ထိုသမင်ပျံကို။ ဝိသဇ္ဇာပိတောဝ၊ လွှတ်စေသောဝ၊ ရညော၊ မင်း၏။ မဟာမစ္စော၊ အမတ်ကြီးသည်။ အဟမေဝ၊ ငါဟုရှုးသားလျှင်ဘည်း။ ဤတိ၊ ဤသို့။ ဇာတကံ၊ ဇာတ်ကို။ သမောဓာနေသိ၊ ပေါင်းတော်မူ၏။

ဇာတ္တိ သဘိမံ၊ မသာ။ သုန္ဒရသမုဒ္ဒတ္ထေရ ဝတ္ထု၊ သည် ဤတိသမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

*

၂၆-ဗြာဟ္မဏဝဂ္ဂ၊ ၃၃-ဇဋ္ဌိလတ္ထေရ ဝတ္ထု

(သုန္ဒရသမုဒ္ဒတ္ထေရ ဝတ္ထုဌ် ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာတို့၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုပြီး၍ ယခုအခါ ဇဋ္ဌိလတ္ထေရ ဝတ္ထုဌ် ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာတို့၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုလိုသော အရှင်ဥဒ္ဒ-ယောသ ဆရာသည် ယောဓ တဏှာနှင့်စသောပါဠိကို မိန့်သတည်း။)

ယောဓ တဏှာနှင့် ဤမ်မမ်မမ္မဒေသနံ၊ကို။ သတ္ထာ၊ သည်။ ဝေဠုဝနေ၊ ဌ်။ ဝိဟရန္တော၊ စဉ်။ ဇဋ္ဌိလတ္ထေရံ၊ ကို။ အာရဗ္ဘ၊ ၍။ ကထေသိ၊ ၏။

ဘဏ္ဍ၊ ထိုဇဋ္ဌိလမထေရ်၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိကို ဆိုရာဆိုကြောင်းဌ်။ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့ သည်ကား။ အနုပုဗ္ဗ ကထာ၊ တည်း။ အတီတေ၊ဌ်။ ဗာရာ-ဏသိယံ၊ ဌ်။ ဒွေ ဘာ၀တရော၊ကုန်သော။ ကုဋုမ္ဗိကာ၊ သူကြွယ်တို့သည်။ မဟန်တော်၊ သော။ ဥစ္ဆုခေတ္တံ၊ ကြံခင်းကို။ ကာရေသုံ၊ကိရ၊ သတတ်။ အယ၊ ထို အခါဌ်။ ကေဒိ၀သံ၊ ဌ်။ ကနိဋ္ဌ ဘာ၀တာ၊ သည်။ ဥစ္ဆုခေတ္တံ၊သို့။ ဂန္တာ၊ ၍။ ကေ၊ ကြံတစ်ချောင်းကို၊ ဇေဋ္ဌ ဘာ၀တိ ကဿ၊ အာ။ ဒဿာမိ၊အုံ့။ ကေ၊ ကြံတစ်ချောင်းသည်။ မယှံ၊ အာ။ ဘ၀ိဿတိ၊ တုံ့။ ဤတိ၊ ဤသို့အော်ကာ မေ့လျော်။ ဒွေ ဥစ္ဆုယဉ်ယော၊ ကြံနှစ်ချောင်းတို့ကို။ ရသဿ၊ အရည်ကို။ အနိက္ခမနတ္ထာယ၊မထုတ်စေခြင်းငှာ။ ဆိန္ဒိတ္ဝါ၊နေ၊ ဖြတ်ရာအရပ်ဌ်။ ဗဟိတ္ဝာ၊ ပက်အစ်ရှိသော ဝတ္ထုဖြင့် စီး၍။ ဂတ္ဝါ၊၏။ ဘာဒ၊ ကိုအခါဌ်။ ဥစ္ဆုနံ၊ တို့၏။ ယန္တေန၊ ဖြင့်။ ပီဠနကိစ္စံ၊ သည်။ နတ္ထိကိရ၊ သတတ်။ အဂ္ဂေ၀ ၊ကောင်း။ မူလေ၀ ၊ ကေ့ဌ်။ ဆိန္ဒိတ္ဝာ၊ ၍။ ဥက္ခိပ္ပကာ၊ ခ်ိုကြွသော်အခါဌ်။ ဧမ္ဘကုရဏတော၊ မွေ့ကရိတ်ရေစစ်မှ။ ဥဒကံ ဝိယ၊ သို့။ ယယမေ၀ ၊ လျှင်။ ရသော၊ သည်။ နိက္ခမတိ၊ ၏။ တဿ ပန၊ ထိုညီငယ်၏ကား။ ခေတ္တတော၊

ကြံခင်းမှ။ ဥစ္ဆုယင်ဋ္ဌယော၊ တို့ကို။ ဂဟေတွာ၊ ၍။ အာဂမနကာလေ၊ ၌။ ဂန္ဓာမဒနေ၊ ၌။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓေါ၊သည်။သမာပတ္တိဟော၊ နိရောဓသမာပတ်မှ။ဝုဋ္ဌာယ၊၍။ ကသဏုခေါ၊အတယ်သူအား။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ အနုဂ္ဂဟံ၊ ကို။ ကရိဿာမိတိ၊ ဟူ၍။ ဥပဓာရေန္တော၊ ရှိသော်။ တံ၊ ထိုညီသူကြွယ်ကို။ အတ္တနော၊ ၏။ ဥဿာဟလေ။ ရက်၌။ ပဝိဋ္ဌံ၊ ကို။ ဒိသွာ၊ ၍။အဿ၊ ထိုသူကြွယ်အား။ သင်္ဂဟံ၊ ကို။ ကာတုံ၊ ၄ါ။ သမတ္ထတာဝဋ္ဌ၊ ကိုလည်း။ ဥတ္တာ၊ ၍။ ပတ္တစီဝရံ၊ ကို။ အာဒါယ၊ ၍။ကုဋ္ဌီယာ၊ဖြင့်။အာဂန္ဒာ၊ ၍။ တဿ၊ ထိုသူကြွယ်၏။ ပုရတောမှ။ အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်၏။ သော၊ ထိုသူကြွယ်သည်။ တံ၊ ထိုအရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါကို။ ဒိသွာဝ၊လျှင်။ ပသန္နစိတ္တော၊ ဖြစ်၍။ ဥတ္တရိသာဋကံ၊ အပေါ်ရုံပုဆိုးဖြူကို။ ဥစ္ဆင်္ဂတရေ ဘူမိပဒေသေ၊မြင့်သောမြေရိုရာ အရပ်၌။ အတ္တရိတ္တာ၊ ခင်း၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဣမေ၊ ဤနေရာ၌။ နိသီဒကဘာတိ၊နေတော်မူပါကုန်လော့ဟု။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓံ၊ အရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါကို။ နိသီဒါပေတွာ၊ နေစေ၍။ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို။ ဥပနာမေတ၊ ပေးသနားတော် မူပါကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ပြီး၍သော်၊ဥစ္ဆုယ-ဋ္ဌယာ၊ကြံချောင်းမှ။ဘန္တနဋ္ဌာနံ၊ဖွဲ့အပ်သော အရပ်ကို။မောစေတွာ၊ဖြည်၍။ ပတ္တဿ၊ သပိတ်၏။ ဥပရိ၊ အထက်၌။ အကာသိ၊ ပြု၏။ရသော၊ကြံရည်သည်။ ဩတရိတွာ၊ သက်ယိုး၍။ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို။ ပူရေသိ၊ ပြည့်စေ၏။ ပဒ္ဓစ္ဓကဗုဒ္ဓေန၊ အရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါသည်။ တသ္မိံ ရသေ၊ထိုကြံရည်ကို။ပီတေ၊ ဘုဉ်းပေးပြီးသည်ရှိသော်။မေ၊ငါ၏။ရသော၊ကြံရည်ကို။ အယျေန၊ အရှင်ဘုရားသည်။ ပီတော၊ ဘုဉ်းပေးတော်မူခြင်းသည်။ သာဓုကံဝတ၊ ကောင်းပေစု။ မေ၊ငါ၏။ ဇေဋ္ဌဘာတိကော၊နောင်တော်ကြီးသည်။ မူလံ၊ အဖိုးကို။ သစေ အာဟရာပေယျတိ၊ အကယ်၍ ဆောင်လိုစေသည် ဖြစ်အံ့။ မူလံ၊ အဖိုးကို။ ဒဿာမိ၊ ပေးအံ့။ပတ္တိံ၊အလှူ၏အဖို့ကို။ သစေ အာဟရာ-ပေယျာတိ၊ အကယ်၍ သာဓုခေါ်လိုသည် ဖြစ်အံ့။ ပတ္တိံ၊ အလှူအဖို့ကို။ ဒဿာမိ၊ အမျှပေးဝေအံ့။ကုတိစိန္တေတွာ၊ ဤသို့အကြံရှိ၍။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို။မေ၊အကျွန်ုပ်အား။ ဥပနာမေတ၊ပေးပါဦးလော့။ကုတော်၊ ဤသို့လျှောက်သည်ရှိသော်။ဒုတိယမ္ပိ၊ နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း။ ဥစ္ဆုယင်္ဌံ၊ ကြံတစ်ချောင်းကို။ မောစေတွာ။စီးခဲ့သောဖက်ကိုဖြည်၍။ရသံ၊ကြံရည်ကို။ အဒါသိ၊ လှူ၏။ သော၊ ထိုညီသူကြွယ်သည်။ 'မေ၊ ငါ၏။ ဘာတာ၊ အစ်ကိုသည်။ဥစ္ဆုခေတ္တတော၊ ကြံခင်းမှ။ အညံ ဥစ္ဆုံ၊ အခြားတပါးသော ကြံကို။ အာဟရိတ္ဝာ၊ ဆောင်ယူ၍။ ခါဒိဿတီတိ၊ ခဲသုံး လတ္တံ့ဟု။

တ္တောကမ္မံ၊ ဤမျှလောက်လည်း။ အသ၊ ထိုညီသူကြွယ်၏။ ဝဋ္ဌနစိတ္တံ၊ လှည့်စားလိုသော စိတ်သည်။ နာဟောသိကိရ၊ မဖြစ်သတဲ့။ ပစ္စေက-ဗုဒ္ဓေါပန၊ အရှင်ပစ္စေက ဗုဒ္ဓါသည်ကား။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာသော။ဥစ္ဆု-ရသံ၊ ကြံရည်ကို၊ ပီတတ္တာ၊ သောက်ပြီးဖြစ်သောကြောင့်။ တံ ဥစ္ဆုရသံ၊ နောက်တဖန် လှူပြန်သော ထိုကြံရည်ကို။ အညေဟိပိ၊တစ်ပါးသော ပစ္စေ-က ဗုဒ္ဓါတို့နှင့်လည်း။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ သံဝိတဇိတုကာမော၊ ခွဲခြမ်းဝေဖန်-လိုသော စိတ်ရှိသည်။ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ ဂဟေတ္တာဝ၊ အလှူခံ၍သာလျှင်။ နိသီဒိ၊ နေ၏။ သော၊ ထိုသူကြွယ်သည်။ တဿ၊ ထိုပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၏။ အာ-ကာရံ၊ အမူအရာကို။ ဥ တ္တာ၊ သိ၍။ပဌမပတိဋ္ဌိတေန၊ ငါးပါးသော တည်-ခြင်းဖြင့်။ ဝိန္ဒိတ္တာ၊ ရှိခိုး၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ မယာ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ယောအယံ အဂ္ဂရသော၊ အကြင်အဦးဖြစ်သော ကြံရည်ကို။ ဒိန္နော၊ လှူ-အပ်ပြီ။ ကွာမယသဒါနသ၊ ဤကြံရည်ဟူသော အလှူဒါန၏။ နိသဿနေန၊ အကျိုးဆက်ကြောင့်။ ဒေဝမနုဿေသု၊နတ်ပြည်လူ့ပြည်တို့၌။ သမ္ပတ္တိ၊စည်း-စိမ်ချမ်းသာကို။အနုဘဝိတ္တာ၊အစဉ်အတိုင်း ခံစားစံစားပြီး၍။ ပရိ ယာ-သာနေ၊သံသရာဝဋ်ဆင်းရဲ အပေါင်း၏ အဆုံးဖြစ်သော ဘဝ၌။တုမှေဟိ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်။ ပတ္တာမမ္မမေဝ၊ ရောက်အပ်သော တရားတို့သာလျှင်။ ပါပုဏောယ္ယုံ၊ ရောက်ရပါလို၏။ ကွတိပဟ္ဌနံ၊ ဤသို့ ဆုတောင်းခြင်းကို။ ပဋ္ဌပေသိ၊ ဖြစ်စေ၏။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါပိ၊ သည်လည်း။ အသ၊ ထိုသူကြွယ်-အား။ ဝေဟောတု၊ ဤသို့ ဒါယကာ တောင်းသည့်ဆုအတိုင်း။ ပြည့်စုံစေ-လော့။ ကွတိဝတ္တာ၊ မူ၍။ ကွစ္ဆိတံ ပတ္ထိတံ တုယ္ဟန္တိ၊ တုယ့် ဟူ၍။ ဒ္ဝိဟိ ဂါထာဟိ၊ တို့ဖြင့်။ အနုမောဒနံ၊ ကို။ ကတ္တာ၊ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာခြင်း-ကို ပြု၍။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်။ သေ ၊ ထိုသူကြွယ်သည်။ ပဿတိ၊ ၏။ ဧဝံ၊ ဤအခြင်းဖြင့် မြင်အောင်။ အဓိဋ္ဌဟိတ္တာ၊ ၍။ အာကာသေန၊ ကောင်းကင်ခရီးဖြင့်။ ဂန္ဓမာဒနံ၊ ဂန္ဓမာဒနတောင်သို့။ ဂန္ဓွာ၊ ကြွသွား-၍။ ပဌမံ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓ သတာနံ၊ ငါးရာသော ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့အား။ တံ ရသံ၊ ထိုကြံရည်ကို။ အဒါသိ၊ လှူ၏။

သော၊ ထိုသူကြွယ်သည်။ တံ ပါဋိဟာရိယံ၊ ထိုတန်ခိုး ပြာဋိဟာကို။ ဒိသွာ၊ ဖူးမြင်ပြီး၍။ ဘာတု၊ နောင်တော်၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ဂန္ဓွာ၊ သွား၍။ ကဟံ၊ အဘယ်အရပ်သို့။ ဂတောသိတိ၊ သွားခဲ့လေသနည်းဟု။ ဝုတ္တေ၊ မေးသည်ရှိသော်။ ဥစ္ဆုခေတ္တံ၊ ကြံခင်းကို။ သြလောကေတုံ၊ ဌာ-ဂတော၊ သွားသည်။ အမှိ၊ဖြစ်၏။ ကွတိဝုတ္တေ၊ ဤသို့ ပြောသည်ရှိသော်။ ဥစ္ဆုခေတ္တံ၊ ကြံခင်းသို့။ ဂတေန၊ သွားသော၊တာဒိသေန၊ ထိုသို့သော ဟာရီ

သောသူသည်။ ကော်ဝါ၊ တစ်ချောင်းလည်း ဖြစ်သော။ ဒွေဝါ၊နှစ်ချောင်း လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဥစ္ဆုယဋ္ဌိယော၊ ကြုံချောင်းတို့ကို။ အာဒါယ၊ယူ၍။ အာဂန္တွဲနနှုနာမ၊ လာအပ်သောမည်သည်။ ဘဝေယျကိ၊ ဖြစ်ချေ၏မဟုတ် လော။ကျုတိ၊ ဤသို့။ ဘာဘရေန၊နောင်တော်သည်။ဝုတ္တော၊ဆိုအပ်သည် ရှိသော်။ ဘာတိက၊ နောင်တော်။ အာမ၊ သြော်ကြုံကိုယူ၍။လာအပ်သည် မှန်၏။ မေ၊ ငါသည်။ ဒွေဥစ္ဆုယဋ္ဌိယော၊ ကြုံနှစ်ချောင်းတို့ကို။ဂဟိတာ၊ ယူအပ်ကုန်၏။ ကော်ပန၊ ကြုံတစ်ချောင်းကိုကား။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓံ၊ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ မမဥစ္ဆုယဋ္ဌိတော။ ငါ၏ကြုံချောင်းမှ။ရသံ၊ ကြုံရည် ကို။ ဒတ္ဝာ၊ လှူပြီး၍။ မူလံဝါ၊ အဖိုးကိုလည်းကောင်း။ ပတ္တိ ံဝါ၊ အလှူ၏ အဖို့ကိုလည်းကောင်း။ ဒဿာမိတိ၊ ပေးအံ့ဟူ၍။ မေ၊ ငါသည်။ တုမှာ- ကမ်မ်း နောင်တော်တို့၏လည်း။ ဥစ္ဆုယဋ္ဌိတော၊ ကြုံချောင်းမှ။ ရသော၊ ကြုံရည်ကို။ ဒိန္နော၊ လှူခဲ့ပြီ။ ကိ ံနုခေါ၊ အသို့နည်း။တဿ၊ထိုကြုံချောင်း ၏။ မူလံ၊ အဖိုးကို။ ဂဏှိဿထ၊ ယူကုန်အံ့လော။ ဥဒါဟု၊ သို့မဟုတ်မူ ကား။ ပတ္တိ ံ၊ အလှူ၏အဖို့ကို။ဂဏှ ိဿထ၊ ယူကုန်အံ့လော။ကျုတိ အာဟာ၊ ဤသို့ဆို၏။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓေန၊ အရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါသည်။ ကိ ံပန၊ အဘယ်သို့၊ ကတံ၊တန်ခိုးပြာဋိဟာကိုပြုသနည်း။ ကျုတိ၊ဤသို့နောင်တော်ကမေးသည် ရှိသော်။ မမဥစ္ဆုယဋ္ဌိတော၊ ငါ၏ကြုံပင်မှ။ ရသံ၊ ကြုံရည်ကို။ ပိဝိတ္ဝာ၊ ဘုဉ်းပေးပြီး၍။တုမှာကံ၊ နောင်တော်တို့၏။ ဥစ္ဆုယဋ္ဌိတော၊ကြုံချောင်းမှ။ ရသံ၊ကြုံရည်ကို။ အာဒါယ၊ ဆောင်၍။ အာကာသေန၊ကောင်းကင်လမ်း ခရီးဖြင့်။ ဂန္ဓမာဒနံ၊ ဂန္ဓမာဒတောင်သို့။ ဂန္တွာ၊ ကြွသွား၍။ပဏ္ဍိတာနံ- ပစ္စေကဗုဒ္ဓါနံ၊ငါးရာသောပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့အား။အဒါသိ၊ ပေးလှူ၏။ကျုတ်၊ ဤသို့ ဆိုသည်ရှိသော်။ သော၊ ထိုအစ်ကိုသူကြွယ်သည်။ တဿ ံ၊ သိုဉ်ညီ သူကြွယ်သည်။ ကထေန္တေ ဒယဝ၊ ဆိုစဉ် ပြောစဉ်ပင်လျှင်။နိရန္တရံ၊မပြတ်။ ပိတိယာ၊ ပီတိဖြင့်။ ဖုဋ္ဌ ဝရိရော၊ တွေ့သောကိုယ်ရှိသည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ဖြစ်၍။ မေ၊ ငါ့အား။ တေန ပစ္စေကဗုဒ္ဓေန၊ ဆိုပစ္စေကဗုဒ္ဓါသည်။ ဒိဋ္ဌိဓမ္မသော၊ မြင်အပ်သော တရားကိုသာလျှင်။ အဓိဂမော၊ သိနိုင်သည်။ ဘ ဝေယ်ျ၊ဖြစ် ရလိုမ်း။ ကျုတိပတ္ထနံ၊ ဤသို့ဆုတောင်းခြင်းကို။ အကာသိ၊ပြု၏။ဧဝံ၊ဤသို့ ကနိဋ္ဌေန၊ ညီသည်။ တိ ံသောသမ္ဘတ္တိယော၊ သုံးပါးကုန်သောလူချမ်းသာ နတ်ချမ်းသာ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာနှင့်ပြည့်စုံခြင်းတို့ကို။ ပတ္ထိတာ၊၏။ ဇေဋ္ဌေန- ပန၊ နောင်တော်အကြီးသည်ကား။ ကေပဒေနေ ဝ၊ လောကုတ္တရာဟုဆို အပ်သော တစ်ခုသောအဖို့ဖြင့်သာလျှင်။ အရဟတ္တံ၊ ဖိုလ်ကို။ ပတ္ထိတံ-

တောင့်ဟအပ်၏။ ဣတိဣဒံ၊ ဤသည်လျှင်၊ ကောသ၊ ထိုသူကြွယ်နှစ်ယောက်တို့၏။ ပုဗ္ဗကမ္မံ ရှေးဘ၌ဖြစ်သော ကောင်းမှုကံတည်း။

ဘေ၊ ထိုသူကြွယ် နှစ်ယောက် တို့သည်။ ယာဝတာယုကံ၊ အသက်အားတိုင်း။ ဗုတ္ထာ၊ တည်၍။ တဘော၊ ထိုသူကြွယ်အဖြစ်မှ။ စုတာ၊ စုတေသည်နှိုသော်။ ဒေဝလောကေ၊ နတ်ပြည်၌။ နိဗ္ဗတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ ကေဝဋ္ဋနရံ၊ နှစ်ဆူသော ဘုရားတို့၏ တစ်ခုသော အကြားကာလကို။ ခေပယံ သု။ ကုန်စေကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုသူကြွယ်တို့၏။ ဒေဝလောကေ၊ နတ်ပြည်၌။ ဋ္ဌိတကာလေ ယေဝ၊ တည်သောအခါ၌လျှင်။ ဝိပဿီသမ္ဘာသမ္ဗုဒ္ဓေ၊ ဝိပဿီမြတ်စွာဘုရားသည်။ လောကေ၊ လောက၌။ ဥပဇ္ဇိ၊ သစ္စာလေးပါး သိမှသောအားဖြင့် ဘုရားဖြစ်တော်မူ၏။ တေပိ၊ ထိုသူကြွယ် နှစ်ယောက်တို့သည်လည်း။ ဒေဝလောကတော၊ နတ်ပြည်မှ။ စဝိတ္ဝာ၊ စုတေ၍။ ဗန္ဓုမတိယာ၊ ဗန္ဓုမတီမည်သော မင်းနေပြည်တော်၌။ ကေသိ ကုလဃရေ၊ တစ်ခုသောအမျိုးအိမ်၌။ ဇေဋ္ဌော၊ နောင်တော်အကြီးသည် ဇေဋ္ဌော၀၊ အကြီးသည်သာလျှင်။ ဟုတ္ဝာ၊ ဖြစ်၍။ ကနိဋ္ဌော၊ ညီငယ်သည်။ ကနိဋ္ဌော၀၊ ညီအငယ်သည်သာလျှင်။ ဟုတ္ဝာ၊ ဖြစ်၍။ ပဋိသန္ဓိံ၊ ပဋိသန္ဓေကို။ ဂဏှိံသု၊ ယူကုန်၏။ တေသု၊ ထိုညီနောင် နှစ်ယောက်တို့တွင်။ ဇေဋ္ဌကဿ၊ အစ်ကိုကြီးအား။ သေနောတိ နာမံ၊ သေနဟူသော အမည်ကို။ အကံသု၊ မှည့်ကုန်၏။ ကနိဋ္ဌဿ၊ ညီငယ်အား။ အပရာဇိတောတိ။ အပရာဇိတဟူသောအမည်ကို။ အကံသု၊ မှည့်ကုန်၏။ တေသု၊ ထိုညီအစ်ကိုတို့သည်။ ဝယပ္ပတ္တကာလေ၊ ကြီးရင့်လိမ္မာ ပညာနှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ မင်္ဂီမအရွယ်သို့ ရောက်သောအခါ၌၊ ကုဋုမ္ဗံ၊ ဥစ္စာကို။ သဏ္ဌပေတ္ဝာ၊ ကောင်းစွာ တည်ရှိစေ၍။ ဝိဟရန္တေသု၊ နေကုန်သည်ရှိသော်။ လောကေ၊ လောက၌။ ဗုဒ္ဓရတနံ၊ ဘုရားရတနာသည် လည်းကောင်း။ ဓမ္မရတနံ၊ ကောင်း။ သံဃရတနံ၊ သံဃာရတနာသည်လည်းကောင်း။ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်ပေါ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့နှလုံးသွင်းလျက်။ ဒါနာနိ၊ အလှူတို့ကို။ ဒေထ၊ ပေးကုန်လော့။ ပုညာနိ၊ ကောင်းမှုတို့ကို။ ကရောထ၊ ပြုကုန်လော့။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ အဇ္ဇမိ၊ ရှစ်ရက်မြောက်နေ့တည်း။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့၊ စာတုဒ္ဒသီ၊ တစ်ဆယ့်လေးရက်မြောက်သောနေ့တည်း။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ ပန္နရသီ၊ တစ်ဆယ့်ငါးရက်မြောက်သောနေ့တည်း။ ဥပေါ-
(ရှေ့) သထံ၊ ဥပုသ်ကို။ ကရောထ၊ ဆောက်တည် ကုန်လော့။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ သုဏာထ၊ နာကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဗန္ဓုမတီနဂရေ၊ ဗန္ဓုမတီပြည်၌။ ဓမ္မဃောသကဿ၊ တရားနာစီမံ့သောဌာ ကြော်ငြာသောသူ၏။ ဃောသန၊

ကြွေးကြော်သံကို။ သုတ္တာ၊ ကြားရ၍။ မဟာဇနံ၊ လူအပေါင်းသည်။ပုံရေ
ဘက်ကုန်နက်အခါ၌။ ဒါနံ၊ အလှူကို။ဒတ္တာ၊ ပေး၍။ ပစ္ဆာဘတ္တံ၊ နေလွဲသော
အခါ၌။ ဓမ္မသဝနာယ၊ တရားနာခြင်းငှာ။ ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားသည်ကို။ဒဿာ၊
မြင်၍။ သေနကုဋုမ्बိကော၊ သေနအမည်ရှိသော သူကြွယ်သည်။ တုမ्ဟေ၊
တို့သည်။ ကဟံ၊ အဘယ်အရပ်သို့။ ဂစ္ဆထာတိ၊ သွားကုန်အံ့နည်းဟု။ပုစ္ဆိ-
တွာ၊ မေးသောကြောင့်။သတ္ထုသန္တိကံ၊ဘုရားအထံသို့။ဓမ္မသဝနာယာတိ၊
တရားနာခြင်းငှာ သွားကုန်အံ့ဟု။ ဝုတ္တေ၊ သော်။အဟံပိ၊ ငါသည်လည်း။
ဂမိဿာမိတိ၊ သွားပါအံ့ဟု။ ဘောတိ၊ ထိုသူတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ ယေဝ၊ တကွ
သာလျှင်။ ဂန္ဓွာ၊ သွား၍။ ပရိသပရိယန္တေ၊ပရိသတ်၏။အစွန်၌။နိသိဒိ၊၏။

သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တဿ၊ ထိုသူကြွယ်၏။ အဇ္ဈာသယံ၊
မြတ်သောအလိုကို။ ဝိဒိတ္တာ၊ သိ၍။ အနုပုဗ္ဗိံ ကထံ၊ အစဉ်ဖြစ်သောတရား
စကားကို။ ကထေသိ၊ ဟောပြီ။ သော၊ ထိုသူကြွယ်သည်။ သတ္ထုဓမ္မံ၊
မြတ်စွာဘုရား၏ တရားကို။သုတ္တာ၊နာရ၍။ ပဋ္ဌာယ၊ ရဟန်းဖြစ်လိုခြင်း၌။
ဥဿာဟဇာတော၊ အားထုတ်ခြင်းကို ဖြစ်စေလျက်။ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားကို။ ပဋ္ဌဇ်၊ ရဟန်းအဖြစ်ကို။ ယာစိ၊တောင်းပန်၏။အထ၊ထိုအခါ၌။
နံ၊ ထိုသူကြွယ်ကို။ သတ္ထာ သည်။ တေ၊ သင်သည်။ အပလောကေတဗ္ဗာ၊
ခွင့်ပန်အပ်ကုန်သော၊ ဥတကာ၊ အဆွေအမျိုးတို့သည်။ အတ္ထိပန၊ ရှိကုန်
သလော၊ဤတိပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အတ္ထိ၊
ရှိပေ၏။ ဤတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဆိုတပြီးကား။ အပ-
လောကေတွာ၊ပန်ကြားရ၍။ ဟေ၊ လာခဲ့လော့။ဤတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။
သော၊ ထိုသူကြွယ်သည်။ ကနိဋ္ဌဿ၊ ညီငယ်၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ဂန္ဓွာ၊
သွား၍။ ဤမသို့ ကုလေ၊ ဤအိမ်၌။ ယံသာပတေယျံ၊ အကြင် ဥစ္စာနှစ်
သည်။ အတ္ထိ၊ရှိ၏။ တံ သဗ္ဗံ၊ ထိုအလုံးစုံသော ဥစ္စာနှစ်သည်။တဝဟောတု၊
ငါ့ညီအား ရသည်ဖြစ်စေလော့။ ဤတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။သာမိ၊နောင်
တော်။တုမ्ဟေ၊ အရှင်နောင်တော်တို့သည်။ပန၊အဘယ်သို့ပြုအံ့နည်း။ဤတိ၊
ဤသို့မေး၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ သတ္ထုသန္တိကေ၊ ၌။ ပဗ္ဗဇိဿာမိ၊အံ့။ဤတိ၊
ဤသို့ပြော၏။ ကိံ ဝဒေထ၊ အသို့နောင်တော် ဆိုလေတိသနည်း။ အဟံ၊
အကျွန်ုပ်သည်။ မာတရံ၊ အမိသည်။ မဟာယ၊ ဘဝတစ်ပါးပြောင်းသွား
သဖြင့် နတ်ရွာလားသည်ရှိသော်။ မာတရံ ဝိယ၊ အမိကိုကဲ့သို့။ ပိတရံ၊
အဘသည်။ မဘောပိ၊ တမလွန်ဘဝသို့ ရွှေ့သောအားဖြင့် တစ်ပါးစည်းစိမ်
ကို ယူသည်ရှိသော်။ ပိတရံ ဝိယ၊ အဘကိုကဲ့သို့၊ တုဗ္ဘေ၊ သင်နောင်တော်

ပဲ့ကို။အလဘ်ကို၊ ရအပ်ပြီ။ ဣဒံ ကုလံ၊ ဤအိမ်သည်။မဟာဘောဂံ၊မျိုးကွယ်
သော စည်းစိမ်ဥစ္စာရှိ၏။ ဧဟေ၊အိမ်ရှင်။ဖြိုတေနော၊သည်သဖြင့်သာလျှင်။
ပုညာနိ၊ ကောင်းမှုဘို့ကို။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှာ။ သဂ္ဂာ၊တတ်ကောင်း၏။
ဧစံ၊ဤသို့၊မာတာရိဘ္ဂာ၊ဘုရားထံသို့သွား၍ရဟန်းပြုအံ့ဟူသောစကားကိုမရှိ
ပါလင့်။ ဣတိ၊ ဤသို့ ညီက ဟောင်းပန်စကား ပြောကြားသည်ရှိသော်။
မယား၊ ငါသည်။ သတ္တုသန္ဓိကေ၊ ဘုရားအထံ၌၊ ဓမ္မော၊ တရားကို။
သုတော၊ ကြားနာအပ်ပြီ။အဂါရမဇ္ဈေ၊ အိမ်ရာထောင်သောလူ၏ဘောင်
၌၊ ဋ္ဌိတေန၊ နေသဖြင့်။တံ၊ ထိုအကျင့်ကို။ပူရေတုံ၊ဖြည့်ခြင်းငှာ။နသက္ကာ၊
မတတ်နိုင်။ အဟံ၊ ငါသည်၊ ပဇ္ဇဇိသောမေဝ၊ ရဟန်းပြုအံ့သည်သာလျှင်
တည်း။တုံ၊ သင်သည်။နိဝတ္တာဟိ၊ ပြန်လေလော့။ ဣတိ ဝေါ၊ ဤသို့။သော၊
ထိုသူကြွယ်သည်။ ကနိဋ္ဌံ၊ ညီကို။ နိဝတ္တာပေတွာ၊ ပြန်စေ၍။ သတ္ထုသန္ဓိ-
ကေ၊ မြတ်စွာဘုရားအထံ၌။ ပဇ္ဇဇိတွာ၊-ရဟန်းပြုပြီး၍။ လဒ္ဓူပသမ္ပဒေ၊
ပဋ္ဌင်းအဖြစ်ကို ရပြီးသည်ရှိသော်။ နစိရသော၊ လျှင်။ အရဟတ္တံ၊ဖိုလ်သို့
ပါပုဏိ၊ ၏။ ကနိဋ္ဌောပိ၊ ညီငယ်သည်လည်း။ ဘာတု၊ အစ်ကို၏။ပဇ္ဇဇိ သ-
သဂ္ဂါရံ၊ ရဟန်းပြုရာ၌။ အလ္လုပေးမင်္ဂလာပွဲကြီးကို။ ကရိ သ္သာမိတိ၊ပြုအံ့
ဟူ၍။ သတ္တာဟံ၊ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး။ ဗုဒ္ဓပမုခေ သံ ဘိက္ခုသံ ဃသ္ဃ၊အား။
ဒါနံ၊ အလှူကို။ဒတ္တွာ၊ပေး၍။ ဘာတရံ၊ နောင်တော်မထေရ်ကို၊ ဝန္ဒိတ္တွာ၊
ရှိခိုး၍။ အာဟ၊ လျှောက်၏။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ တုမှေဟိ၊ အရှင်ဘုရားတို့
သည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဘဝနိဿရဏံ၊ ဘဝမှာ လွတ်မြောက်ခြင်းကို။
ကတံ၊ ပြုအပ်ပြီ။ အဟံပန၊ ငါသည်ကား။ ပဋ္ဌဟိ ကာမဂုဏေဟိ၊ငါးပါး
သော ကာမဂုဏ်တို့ဖြင့်။ ဗဟွေ၊နှောင်ဖွဲ့အပ်သည်ဖြစ်၍။နိက္ခမိတွာ၊အိမ်မှ
ထွက်၍။ ပဇ္ဇဇိတုံ၊ ၄ာ။ နသက္ကောမိ၊ မတတ်နိုင်။ ဧဟေ၊ -အိမ်ရှင်။
ဋ္ဌိတဿ၊ နေသည်သာလျှင်ဖြစ်သော။ မယုံပိ၊ တပည့်တော်အားလည်း။
အနုစ္ဆဝိကံ၊ လောကုတ္တရာတရားအား လျှောက်ပတ်သော။ မဟန္တံ ပုညှ-
ကမ္မံ၊ မြတ်သောနိဗ္ဗာန်သို့ရောက်လွယ်သော ကောင်းမှုကံကို။အာစိက္ခ၊
ညွှန်ကြားပြသတော်မူပါလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။အထ၊ထိုအခါ၌
နံ၊ ထိုညီသူကြွယ်ကို။ ထေရော၊ မထေရ်သည်။ သာဓု သာဓု၊ ကောင်း၏။
ကောင်း၏။ ပဏ္ဍိတ၊ ပညာရှိသော ဝါ့ညီသူကြွယ်။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာ
ဘုရား၏။ ဂန္ဓကုဋိံ၊ ဂန္ဓကုဋိကို။ ဂစ္ဆဟိ၊ ဆောက်လုပ်လော့။ ဣတိ၊
အာဟ။ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ သော၊ ထိုသူကြွယ်သည်။ သာဓုတိ၊ ဟုဆို
သမ္ပဋိစ္ဆိတွာ၊ ဝန်ခံ၍။ နာနာဒါရူနိ၊ အထူးထူးသောသစ်သွပ်ကို။ အာဝဇ္ဇ

ပေတ္တာ၊ ဆောင်စေ၍။ သဗ္ဗာဒီနံ၊ သည်တိုင် စသည်တို့၏။ ဒေတ္တာယ၊ အကျိုးငှ ။ တစ္ဆာပေတ္တာ၊ ရွှေစေ၍။ ကေ၊ သည်တိုင်တစ်လုံးကို။သုဝဏ္ဏ-ခစိတ်၊ ရွှေနီဖလံဖြင့် ခတ်အပ်သော အပြားတို့ဖြင့် စီခြယ်ခြင်းကို။ ကေ၊ သည်တိုင်တစ်လုံးကို။ ရဇတခစိတ်၊ ငွေပြားဖြင့်စီခြယ်အပ်သည်ကို။ ကေ၊ သည်တိုင်ဘလုံးကို။ မဏိခစိတ်၊ ပတ္တမြားဖြင့် စီအပ်သည်ကို။ကတ္တာ၊ပြု၍။ ဣတိသဒ္ဒာနိ၊ ဤသို့ သည်တိုင်စသော အလုံးစုံထုပ် လျှောက်ရနယ်တို့ကို။ သတ္တရတနခစိတာနိ၊ ရတနာခုနှစ်ပါးတို့ဖြင့် စီခြယ်အပ်သည်ဘို့ကို။ ကာ ရေတ္တာ၊ပြုစေ၍။တေဟိ၊ ထိုသည်တိုင်စသည်တို့ဖြင့်။ဂန္ဓကုဋိ ၊ဂန္ဓကုဋိကို။ ကာရေတ္တာ၊ဆောက်စေ၍။သတ္တရတနခစိတာဟေဝ၊ ရတနာခုနှစ်ပါးဖြင့် စီအပ်သည်သာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော။ ဆဒနိဋ္ဌကာဟိ၊အမိုးအုတ်ကြွပ်တို့ဖြင့်။ ဆာဒါပေသိ၊ မိုးစေ၏။ ဂန္ဓကုဋိယာ၊ဂန္ဓကုဋိကို။ ကရဏာကာလေယေဝ၊ ဆောက်လုပ်သော အခါ၌သာလျှင်။ တံ၊ ထိုအပရာဇိတ သူကြွယ်ကို။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ သမာနနာမကော၊ တူသော အမည်ရှိသော။အပရာ-ဇိတောယေဝနာမ ဘာဂိနေယျော၊ အပရာဇိတ အမည်ရှိသော တူသည့်၊ ဥပသက်မိတ္တာ၊ ကပ်၍။ အဟံပိ၊ ကျွန်တော်သည်လည်း။ ကရိဿာမိ ဆောက်လုပ်ပါအံ့။ မာတုလ၊ ဦးရီးသခင်ဘုရား။ မယံပိ၊ ကျွန်တော်အား လည်း။ပတ္တိ ၊ အဖို့အရာကို။ ဒေထ၊ပေးသနားတော်မူပါကုန်လော့။ ကွတိ-အာဟ၊ ဤသို့ အစီရင်ခံ၏။ တာတ၊ငါ့တူ။ နဒေမိ၊ငါမပေးနိုင်။အညေဟိ၊ တစ်ပါးသူတို့နှင့်။ အသာဓာရဏံ၊ မဆက်ဆံသည်ကို။ ကရိဿာမိတိ၊ ပြုအံ့ဟူ၍ ဆိုသည်ရှိသော်။ သော၊ ထိုတူသည်။ ဗဟမ္ပိ၊ မျှားစွာလည်း။ ယာ-စိတ္တာ၊ တောင်းပန်၍။ ပတ္တိ ၊ အဖို့အရာကို။ အလဘမာနော၊ မရသည်ရှိ သော်။ ဂန္ဓကုဋိယာ၊ဂန္ဓကုဋိ၏။ပုရတော၊ရှေ့မှ။ ကုဋ္ဌရသာလံ၊ကုဋ္ဌရမည် သော ဇရပ်ကို။ (မြတ်သောဇရပ်ကို လည်းဟူ)လဒ္ဓုံ၊ ဆောက်ခွင့်ရခြင်း ငှာ။ ဝဋ္ဋတိ၊ သင့်၏။ ကွတိ၊ ဤသို့။ သတ္တရတနမယ်၊ရတနာခုနစ်ပါးဖြင့် ပြီးသော။ ကုဋ္ဌရသာလံ၊ ကုဋ္ဌရမည်သောဇရပ်ကို။ ကောရေသိ၊ ဆောက် စေ၏။ သော၊ ကိုအပရာဇိတ မည်သော တူသည်။ ကွမသ္မိ ဗုဒ္ဓပ္ပဒေ၊ဤ ငါဘိုဘုရားရှင်ဂေါတမ ပွင့်လင်း ထွန်းပတော်မူသောအခါ၌။မေဏ္ဍက-သေဋ္ဌိ၊ သည်။ ဟုတ္တာ။ ဖြစ်၍။ နိဗ္ဗတ္တော၊ ၏၊

ဂန္ဓကုဋိယံပန၊ ကိုကား။ သတ္တရတနမယာနိ၊ ရတနာခုနစ်ပါးဖြင့်ပြီး ကုန်သော။ တိဏ်းမဟာဝေါတပါနာနိ၊ သုံးနေသော မြင်းသော လေသာ နန်းတံခါးဟူသည်။ အဟောသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဧသော၊ ထိုဂန္ဓကုဋိလေသာ

နန်းတံခါးတို့၏။အာဘိမုခေ၊ ရှေးရှေးဖြစ်သောအရပ်၌။ဟေဌာ၊ အောက်မှ။ သုဝေပရိုကမ္မကထာ၊ အင်္ဂတေဖြင့်။ အပြေအပြစ်ပြုအပ်သော အမှုရှိကုန်သော၊တိသော ပေါက္ခရဏီယော၊ သုံးခုသောရေကန်တို့ကို။ ကာရေတွာ၊ ပြုစေ၍။ စတုဒ္ဒာတိကဂန္ဓောဒကာ၊ နံ့သာမျိုးငါးပါးဖြင့် ထုံအပ်သောရေဖြင့်။ ပူရေတွာ၊ ပြည့်စေ၍။ အပရာဇိတောဂဟပတိ၊ အပရာဇိတမည်သောဒါယကာသည်။ ပဌဝဏ္ဏာန်၊ ငါးပါးသော အဆင်းရှိကုန်သော။ ကုသုမာနိ၊ ပန်းပင်တို့ကို။ ရောပါပေယိ၊ စိုက်စေ၏။ ကိမတ္ထံ၊ အဘယ်အကျိုးငှာ။ ရောပါပေယိ၊ သနည်း။ (ပုစ္ဆာထည့်သည်) တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ အန္တောနိသိန္နကာလေ၊ အတွင်းဝယ်နေတော်မူသော အခါ၌။ ဝါတဝေဂေန၊ လေအဟုန်ဖြင့်။ သမုဋ္ဌိတာ၊ ဖြစ်စေအပ်ကုန်သော။ ရေဏုဝဋ္ဋိ၊ ဝတ်မှုန်တို့ဖြင့်။ သရီရဿ၊ ကိုယ်တော်ကို။ ဩကိ-ရဏတ္ထံ၊ ကြဲစေခြင်းငှာ။ ရောပါပေသိ၊စိုက်စေ၏။ (နောက်ကလိုက်သည်။) ဂန္ဓကုဋ္ဌိ ထူပိကာယ၊ ဂန္ဓကုဋ္ဌိထုပိကာ၌။ ကပလ္လံ၊ အခံဖြစ်သောကြာခွက်သည်။ ရတ္တသုဝဏ္ဏမယံ၊ ရွှေနီဖလံဖြင့် ပြီးသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ သိခရာ၊ အထွတ်ဖြစ်သောထီးသည်။ ပဝါဠမယာ၊ သန္ဓာဖြင့် ပြီးသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဟေဌာ၊ အောက်၌။ ဆဒန္ဒိဌကာ၊ မိုးအပ်သောအုတ်သည်။မဏိမယာ၊ ပတ္တမြားဖြင့် ပြီးသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ဣတိ၊ ဤသို့။ သော၊ ထိုဂန္ဓကုဋ္ဌိသည်။ မောရော၊ ဥဒေါင်းမင်းသည်။ နစ္စန္တောဝိယ၊ အဘောင်ဖြန့်၍ ကသကဲ့သို့။ သောဘမာနာ၊ တင့်တယ်လျက်။ အဋ္ဌာသိ၊ တည်၏။ သတ္တသု ပန ရတနေသု ရတနာဝုနစ်ပါးတို့တွင်။ ကောဋ္ဌေတဗ္ဗ-ယုတ္တကံ၊ ခတ်အပ်သည်နှင့်ယှဉ်သောရတနာကို။ ကောဋ္ဌေတွာ၊ ခတ်၍၊ ကုတ္တရံ၊ ခတ်အပ်သည်မှတစ်ပါးသော။သဂ္ဂလမော၊ အလုံးစုံသောရတနာ ကိုသာလျှင်။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ဇဏ္ဏုမတ္ထေန၊ ပုဆစ်မှ အတိုင်းအရှည်ရှိသော။ ဩမိနာ၊ အပိုင်းအခြားဖြင့်။ ဂန္ဓကုဋ္ဌိ၊ ဂန္ဓကုဋ္ဌိကို။ ပရိက္ခိပိတွာ၊ ခြံရံစေ၍။ ပရိဝေဏံ၊ ပရိဝုဏ်ကို။ ပူရေတိ၊ ပြည့်စေ၏။

ဧဝံ၊ ဤသို့။ဂန္ဓကုဋ္ဌိ၊ ဂန္ဓကုဋ္ဌိကို။နိဋ္ဌာပေတွာ၊ပြီးစေ၍။အပရာဇိတော-ဂဟပတိ၊ အပရာဇိတမည်သော ဒါယကာသည်။ ဘာတိကတ္ထေရံ၊ နောင်တော်မထေရ်သို့။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်၍။ အာဟ၊ လျှောက်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ဂန္ဓကုဋ္ဌိ၊ ဂန္ဓကုဋ္ဌိသည်။နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးပါပြီ။ အဿာ၊ ထိုဂန္ဓကုဋ္ဌိကို။ ပရိဘောဂံ၊ သီတင်းသုံး၍နေလျက် သုံးဆောင်အံ့သောသူကို။ ပစ္စာသီသာမိ၊ တောင်းတပါ၏။ ပရိဘောဂေန၊ သုံးဆောင်တော်မူ

သဖြင့်။ ကိုရ၊ ကေန်စင်စစ်။ မဟန္တံ၊ မြတ်သော။ ပုညံ၊ ကောင်းမှုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်ပါလတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ သော၊ ထိုနောင်တော် မထေရ်သည်။ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားသို့။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဣမိနာ ကုဋုမ္ဗိကေန၊ ဤသူကြွယ်သည်။ ဧဝါ၊ အရှင်တို့၏။ ဂန္ဓကုဋိ၊ ဂန္ဓကုဋီကို။ ကာရိတာ ကိရ၊ ဆောက်လုပ်ပါသတတ်။ ဣဒါနိ ပန၊ ယခုအခါ၌ကား။ ပရိဘောဂံ၊ သုံးဆောင်အံ့သောသူကို။ ပစ္စာသီသတိ၊ တောင့်တပါ၏။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ သတ္ထာ၊ သည်။ အာသနာ နေရာမှ။ ဥट्ठာယ၊ ထ၍။ ဂန္ဓကုဋိ အဘိမုခံ၊ ဂန္ဓကုဋီသို့ ရှေးရှု။ ဂန္တွာ၊ သွား၍၊ ကုဋိံ၊ ကုဋီကို။ ပရိကွံ့ပိတွာ၊ ခြံရံ၍။ ပက္ခိတ္တံ၊ ထားအပ်သော။ ရတနရာသိံ၊ ရတနာအစုကို။ သြလောကေတွာ၊ ကြည့်၍။ ဒွါရကောဋ္ဌကေ၊ တံခါးမုတ်၌။ အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်တော်မူ၏။ အथ၊ ထိုအခါ၌။ ကုဋုမ္ဗိကော၊ သူကြွယ်သည်။ နံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ပဝိသထ၊ ဝင်တော်မူပါလော့။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ သတ္ထာ၊ သည်။ တတ္ထေव၊ ထိုတံခါးမုတ်၌သာလျှင်။ ဋ္ဌတွာ၊ ရပ်၍။ ဘတိ့ယစေ ရော၊ သုံးကြိမ်တိုင်တိုင် လျှောက်သောအခါ၌။ တဿ၊ ထိုသူကြွယ်၏။ ဘာကိကတ္ထေ ရဲ့ နောင်တော်မထေရ်ကို။ သြလောဧကသိ၊ ကြည့်၏။ သော၊ ထိုမထေရ် သည်။ သြလောကိတာ ကာရေနေဝ၊ ကြည့်သောအခြင်းအရာဖြင့်သာလျှင်။ ကနိဋ္ဌဘာဘရံ၊ ညီငယ်ဖြစ်သောသူကြွယ်ကို။ အာဟ၊ ဆို၏။ တာတ၊ ညီ သူကြွယ်။ ဟေ၊ လာလော့။ မမေဝ၊ အကျွန်ုပ်၏သာလျှင်။ ရက္ခ၊ အစောင့် အရှောက်သည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်ပါလတ္တံ့။ ဘုမ္မ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်။ ယထာသုခံ၊ အလိုတော်အတိုင်း။ ဝသထာတိ၊ နေတော်မူကုန်လော့ဟု။ သတ္ထာရံ၊ ကို။ ဝဒေဟိ၊ လျှောက်လော့။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့နောင်တော် မထေရ်က သင်ပြ၏။ သော၊ ထိုသူကြွယ်သည်။ တဿ၊ ထိုနောင်တော် မထေရ်၏။ ဝစနံ၊ စကားကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။ သတ္ထာရံ၊ ကို။ ပဋ္ဌပတိဋ္ဌ-တေန၊ ငါးပါးသောတည်ခြင်းဖြင့်။ ဝန္ဒိတွာ၊ ရှိခိုး၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ မနုဿ၊ လူတို့သည်။ ရက္ခမူလေ၊ သစ်ပင်ရင်း၌။ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်ပြီး၍။ အနပေက္ခာ၊ ငဲ့ကွက်ခြင်းမရှိကုန်ဘဲ။ ပက္ကမန္တိယထာ၊ သွားကုန်သကဲ့သို့လည်း ကောင်း။ နဒီ၊ မြစ်ကို။ တရိတ္တာ၊ ကူးပြီး၍၊ ဥဒုမ္ပံ၊ ဖောင်ကို။ အနပေက္ခဋ္ဌ၊ ငဲ့ကွက်ခြင်းမရှိကုန်ဘဲ။ ပရိစ္စဇန္တိယထာ၊ စွန့်ကုန်သကဲ့သို့လည်းကောင်း။ ဧवံ ဘထာ၊ ထိုအတူ။ အနပေက္ခာဟုတွာ၊ ငဲ့ကွက်ခြင်းမရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဘုမ္မေ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်။ ဝသထ၊ နေတော်မူပါကုန်လော့။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့

လျှောက်၏။ ပန၊ စောဒနာ, သောဒနာ ပုဒ်ကို ထုတ်၍ဆိုဦးအုံ့။ သတ္ထာ၊ သည်။ ကိမတ္ထံ၊ အာဘယ်အကျိုးငှာ။ အဌားသိ၊ ရပ်လေသနည်း။ အဲဿ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏။ ဝေ၊ ဤအကြံဟော်သည်။ အဟောသိကိရ၊ ဖြစ်သတတ်။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ ဘုရားသခင်တို့၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ပုရေဘတ္တံပိ၊ နံနက်အခါ၌လည်းကောင်း။ ပစ္ဆာဘတ္တမ္ပိ၊ ညအခါ၌လည်းကောင်း။ ဗဟူ၊ များစွာသော လူတို့သည်။ အာဂစ္ဆန္တိ၊ လာကုန်၏။ တေသု၊ ထိုလူတို့သည်။ ရတနာနိ၊ ရတနာတို့ကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ပဏ္ဍိမန္ဒေသု၊ ဖဲသွားကုန်သည်ရှိသော်။ အမှေဟိ၊ ငါတို့သည်။ ဝါ၊ ရေတုံ၊ မြစ်ခြင်းငှာ။ နသက္ကာ၊ မတတ်နိုင်။ ပရိဝေဏမှိ၊ ပရိဝုဏ်၌။ ဟောကေ၊ ဤမျှဟုတိုင်းအရှည် ရှိကုန်သော။ ဝေါ၊ ကိုယ်ကျွေ့ ပြုမ်းကုန်သော။ ရတနေ၊ ရတနာကို့ကို။ အတ္ထနော၊ မိမိ၏။ ဥပဋ္ဌာကေ၊ အလုပ်အကျွေးဒါယကာတို့သည်။ ဟရန္တေပိ၊ ဆောင်ကုန်သော်လည်း။ နဝါ၊ တီတီ၊ မမြစ်ဟု။ ကုဋုမ္ဗိကော၊ သူကြွယ်သည်။ မယိ၊ ဝါ၌။ အာဃာတံ၊ ရန်ငြိုးဖွဲ့ခြင်းကို။ တွာ၊ ပြု၍။ အပါယူပဂေါ၊ အပါယ်သို့ လားသည်။ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဣတိ ဣမိနာ ကာရဏေန၊ ဤအကြောင်းကြောင့်။ အဌာသိ၊ ရပ်တော်မူ၏။ တေနပန၊ ထိုသူကြွယ်သည်ကား။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ မမေဝ၊ တပည့်တော်၏သာလျှင်။ ရက္ခာ၊ အစောင့်အရှောက်သည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်ပါလတ္တံ့။ တုမှေ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်၊ ပဝိသထ၊ ဝင်တော်မူပါကုန်လော့။ ဣတိ ဝုတ္တော၊ ဤသို့လျှောက်သည် ရှိသော်။ ပါဝိသိ၊ ဝင်တော်မူ၏။

(၅) ကုဋုမ္ဗိကာ၊ သူကြွယ်သည်။ သမန္တာ၊ ဩဝန်းကျင်မှ။ ရက္ခံ၊ စောင့်ရှောက်သူကို။ ဌပေတွာ၊ ထား၍။ မနုဿေ၊ စောင့်သူတို့ကို၊ အာဟ၊ ဆို၏။ တာတာ၊ အမောင်စောင့်သူတို့။ ဥစ္ဆင်္ဂဏ်နဝါ၊ ခါးပိုက် ပုံဆိုးဖြင့် လည်းကောင်း။ ပစ္ဆိပသိဝေဏဟိဝါ၊ တောင်း အိတ်တို့ဖြင့်လည်းကောင်း။ အာ-ဒါယ၊ ယူ၍။ ဂစ္ဆန္တေ၊ သွားသောသူတို့ကို။ နိဝါ၊ ရေယျာထ၊ မြစ်လေကုန်လော့။ ဟဘဏ္ဍန၊ ဖြင့်။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ဂစ္ဆန္တေပန၊ သွားသောလူတို့ကို ကား။ မာဝ၊ ရယ်ကို၊ မမြစ်မတားကုန်လင့်။ ဣတိ အာဟာ၊ ဤသို့ဆို၏။ ဒုန္ဒေဝနဂရေပိ၊ ပြည်တွင်းဌာလည်း။ အာရောစာပေသိ၊ စည်လည်စေ၏၊ မယာ၊ ငါသည်။ ဂန္ဓကုဋ္ဌပရိဝုဏ်ဝေဏော၊ ဂန္ဓကုဋ္ဌိပရိဝုဏ်အတွင်းဌာ။ သတ္ထာ-ရတနာနိ၊ ရတနာခုနစ်ပါးတို့ကို။ ဩကိဏ္ဏာနိ၊ ဖြန့်ကြဲအပ်ကုန်၏။ သတ္ထု-သန္တိကေ ဌာ၊ ဝမ်း၊ ကို။ ဝေတွာ၊ နာ၍။ ဂစ္ဆန္တာ၊ သွားကုန်သော။ ဒုဗ္ဗ-မနုဿေ၊ လူဆင်းရဲတို့သည်၊ ဥဘောဟတ္ထေ၊ လက်နှစ်ဖက်တို့ဖြင့်။ ပူရေတွာ၊

ပြည့်စေ၍။ ဂဟန္ဓု၊ ယူစေကုန်သတည်း။ ဃုဠိတာပိ၊ ချမ်းသာကြွယ်ဝ ကုန်သော လူတို့သည်လည်း။ ဧကေန ဟတ္ထေန၊ လက်ဘဝက်ဖြင့်။ ဂဟန္ဓု၊ ယူစေကုန်သတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ကြွေးကြော်၏။ အဃ၊ တိုသူကြွယ်၏။ ဧဝံ၊ 'ဤအကြံသည်။ အဟောသိ ကိရ၊ ဖြစ်သဘော်။ တာဝ၀၊ ရှေးဦးစွာ။ သဒ္ဓါ၊ ရတနာသုံးပါးဌ ကြည်ညိုခြင်းရှိသော သူတို့သည်။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ သောတုမာမ၊ နာလိုကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဂမိဿန္တိ ယေ ဝ၊ သွားကုန်လတ္တံ့ သည်သာလျှင်တည်း။ အဲသဒ္ဓါ၊မသဒ္ဓါသောသူတို့သည်။ဓနလာဘေန၊ဥစ္စာ ကို လိုချင်သဖြင့်။ အာဂန္တွာ၊ လာ၍။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ သုတ္တာ၊ နာ၍။ ဒုက္ခတော၊ ဝဋ္ဋဆင်းရဲအပေါင်းမှ။ မုဋ္ဌိဿန္တိ ပန၊ လွတ်ကုန်ငြားအံ့လည်း မသိ။ ဣတိ၊ ဤသို့အကြံဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ဇနသင်္ဂဟတ္ထာယ၊ လူတို့ကို သင်္ဂြိုဟ်ထောက်ပံ့ခြင်းငှာ။ ဧဝံ၊ ဤသို့။အာရောစာပေသိ၊ စည်း လည်စေ၏။ မဟာဇနော၊ လူအပေါင်းသည်။ တေန၊ထိုသူကြွယ်သည်။ ဝုတ္တနိယာမေနေ ဝ၊ဆိုအပ်သောနည်းဖြင့်သာလျှင်။ရတနာနိ၊ရတနာတို့ကို။ ဂဏှိ၊ ၏။ သကိ ၊တစ်ကြိမ်။ သြကိဏ္ဏရတနေသု၊ ကြဲအပ်သော ရတနာတို့ သည်။ ခိဏ္ဏေသု၊ကုန်သည်ရှိသော်။ယာဝတတိယံ၊သုံးကြိမ်မြောက်အောင်။ ဇဏ္ဏုမတ္တေန သြမိနာ၊ ပုဆစ်ဒူးမျှ အတိုင်းအရှည်ရှိသော အပိုင်းအခြား ဖြင့်။ သြကိရာပေသိယော၊ ကြဲစေသည်သာလျှင်တည်း။ သတ္ထုပန၊ မြတ် စွာဘုရား၏ကား။ ပါဒမူလေ၊ ခြေတော်ရင်းခံ၌။ တိပုသမတ္တံ၊ သခွားသီး အတိုင်းအရှည်ရှိသော်။ အနဂ္ဃံ ၊ အဖိုးအတိုင်းမသိသိုက်သော။မဏိရတနံ၊ ပတ္တမြားရတနာကို။ ဌပေသိ၊ ထား၏။ အဃ၊ ထိုသူကြွယ်၏။ဧဝံ၊ဤအကြံ သည်။ အဟောသိကိရ၊ ဖြစ်သတတ်။ သတ္ထုသရီရတော၊ ဘုရားသခင် ကိုယ်တော်မြတ်မှ ဖြစ်သော။ သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏာယ၊ ရွှေအဆင်းနှင့် တူသော အဆင်းရှိသော။ ပဘာယ၊ ရောင်ခြည်တော်နှင့်။ သဒ္ဓိ ၊ တကွ။မဏိပဘံ၊ ပတ္တမြားရောင်ကို။ သြလောကေန္တာနံ၊ ကြည့်ကုန်သော သူတို့အား။တိဏ္ဏံ နာမ။ ရောင့်ရဲနှိုင်ခြင်းမည်သည်။ နဘဝိဿတိ ၊ မဖြစ်လတ္တံ့ ၊ ဣတိ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ဧဝံ ၊ ဤသို့။ အကာသိ ၊ ထားခြင်းကိုပြု၏။ မဟာဇနော ပိ၊ လူအပေါင်းသည်လည်း။ အတိဏ္ဏောဝ၊ မရောင့်ရဲမှု၌သာလျှင်။သြလော-ကေသိ ၊ ၏။

အယ၊ထိုအခါ၌။ ဧကဒိဝသံ၊ တစ်နေ့သ၌။ဧကော မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိက ပြာဟ္မ-ဏော၊ မိစ္ဆာအယူဖြင့် မဖြူသော် နှလုံးရှိသော ပုဏ္ဏားတစ်ယောက်သည်။ သတ္ထု၊ ဘုရား၏။ ပါဒမူလေ၊ခံ၌။ မဟဂ္ဃံ ၊ မျှားစွာထိုက်သော။ နိက္ခိတ္တံ-

ထားအပ်သော့။ နံ့ မကြီရတန်၊ ထို ပတ္တမြားရဘုရာကို၊ ဟရိဿာမိ၊ ဆောင်ယူအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ နှလုံးသွင်းလျက်။ ဝိဟာရ်၊ ကျောင်းသို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ သတ္ထာရ်၊ ကို။ ဝန္ဒိတုံကိရ၊ ရှိခိုးခြင်းငှာ အလိုရှိလေ ဟန်ကဲ့သို့။ အာဂတဿ၊ လာသော။ မဟာဇနဿ၊ လူအပေါင်း၏။ အန္တရေန၊ အကြားဖြင့်။ ပါဝိသိ၊ ဝင်၏။ ကုဋုမ္ဗိကော၊ သူကြွယ်သည်။ တဿ၊ ထိုပုဏ္ဏား၏။ ပဝိသနာကာရေနေव၊ ဝင်သော အခြင်းအရာဖြင့် သာလျှင်။ မဏိ၊ ပတ္တမြားကို။ ဂဏှိတုကာမောတိ။ ယူလိုဟန်၏ဟူ၍။ သလ္လက္ခေတွာ၊ အမှတ်ရှိလျက်။ နဂဏ္ဍေယျ၊ မိစ္ဆာပုဏ္ဏား ပတ္တမြားကို မယူပါမူကား။ အဟောဝတ၊ ချေဉ်ကောင်းပါလေစွ။ ဣတိစိန္တေသိ၊ ဤသို့ ကြံ၏။ သောပိ၊ ထိုမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိပုဏ္ဏားသည်လည်း။ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဝန္ဒန္တော၀ိယ၊ ရှိခိုးလိုဟန်ကဲ့သို့။ ပါဒမူလေ၊ ခြေတော်ရင်း၌။ ဟတ္ထံ။ လက်ကို။ ဥပနာမေတွာ၊ ညွှတ်၍။ မဏိ၊ ပတ္တမြားကို။ ဂဟေ-တွာ၊ ယူ၍။ သြဝဋ္ဋေ ကာယ ကတွာ၊ ခါးပိုက်အောက်ပိုးခွဲ ထားသည်ကို ပြု၍။ ပက္ကာမိ၊ ဖဲသွား၏။ ကုဋုမ္ဗိကော၊ သူကြွယ်သည်။ တသ္မိံ၊ ထိုပုဏ္ဏားခွဲ။ စိတ္တံ၊ ကို။ ပသာဒေတုံ၊ ကြည်လင်စေငှာ။ နာသက္ခိ၊ မတတ်နိုင်။ သော၊ ထိုသူကြွယ်သည်။ ဓမ္မကထာ၀သာနေ၊ တရားတော်ကို နာပြီးသော အဆုံးခွဲ။ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားသို့။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ မယာ၊ တပည့်တော်သည်။ တိက္ခတ္တုံ၊ သုံးကြိမ်။ ဂန္ဓကုဋိ၊ ဂန္ဓကုဋီကို။ ပရိက္ခိပိတွာ၊ ခြံရံ၍။ ဇဏ္ဏုမတ္တေန ဩမိနာ၊ ပုဆစ်ဒူးဝန်း အတိုင်းအရှည် ရှိသော အပိုင်းအခြားဖြင့်။ သတ္တရတနာနိ၊ ရတနာခုနစ်ပါးတို့ကို။ ဩကိဏ္ဏာနိ၊ ကြဲပါကုန်၏ မေ၊ ငါ၏။ တာနိ၊ ထိုရတနာခုနစ်ပါးတို့ကို။ ဂဏှန္တော သု၊ ယူကုန်သော။ တေသု၊ ထိုသူတို့၌။ အာယာတောနာမ၊ ရန်ငြိုးဖွဲ့သောအားဖြင့် ထိပါးခြင်းမည်သည်။ နာဟောသိ၊ ဖြစ်စဗျူး။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ ဘိယ္ယော ဘိယ္ယော၊ လွန်စွာ လွန်စွာ။ ပသီဒိယေ၀၊ ကြည်ညိုသည်သာလျှင်တည်း။ အဇ္ဇပန၊ ယနေ့မူကား။ အယံ ဗြာဟ္မဏော၊ ဤပုဏ္ဏားသည်။ မဏိ၊ ပတ္တမြားကို။ အဟောဝတ နာဂဏယျ၊ ချေဉ်မယူပါမူကား ကောင်းလေစွ။ ဣတိ-စိန္တေတွာ၊ ဤသို့အကြံရှိ၍။ တသ္မိံ၊ ထိုပုဏ္ဏားသည်။ မဏိ၊ ပတ္တမြားကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ဂဟေ၊ သွားသည်ရှိသော်။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ ပသာဒေတုံ၊ ကြည်ဖြူခြင်းငှာ။ နာသက္ခိ၊ မတတ်နိုင်။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ သတ္ထာ၊ သည်။ တဿ၊ ထိုသူကြွယ်၏။ ဝစနံ၊ စကားကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။ ဥပါ-သက၊ ဒါယကာ။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ သန္တကံ၊ ဥစ္စာကို။ ပရေဟိ၊ တစ်ပါး

သောသူတို့သည်။အနာဟရဏီယဲ့၊ မဆောင်ယူနိုင်ခြင်းကို။ကာတုံ၊ ပြုခြင်း
ငှာ။ သင်္ကြောသ်နန္ဒ၊ တတ်နိုင်သည်မဟုတ်လော။ ဣတိနယံ၊ ဤသို့သော
နည်းကို။ အဒါသိ၊ ပေး၏။ သော၊ ထိုသူကြွယ်သည်။ သတ္ထာရာ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်။ ဒိန္နနယေ၊ ပေးအပ်သောနည်းခဲ့။ ဌတ္ဝာ၊ တည်၍။ သတ္ထာရံ၊
ကို။ဝန္ဒိတ္ဝာ၊ ရှိခိုး၍။အဋ္ဌ၊ယနေ့ကို။အာဒိ ကတ္ဝာ၊ အစပြု၍မမ သန္တကံ၊
ငါ့ဥစ္စာကို။ ဒသိကသုတ္တမတ္တံပိ၊ မြတ်ဆာချည်မျှင်ကိုမျှလည်း။ မံ၊ ငါ့ကို။
အဘိဘဝိတ္ဝာ၊ နှိပ်စက်ဖျက်ဆီး၍။ အနေကသတသဟဿံ၊ အရာမက် များသည်
လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ရာဇာနောဝါ၊ မင်းတို့သည်လည်းကောင်း။ စောရာဝါ၊
ခိုးသူတို့သည်လည်းကောင်း။ ဂဏှိတုံ၊ ယူခြင်းငှာ။ သမတ္ထာနမ၊
စွမ်းနိုင်ခြင်းမည်ကုန်သည်။ မာဟောန္တော၊ မဖြစ်စေကုန်သတည်း။ အဂ္ဂိ-
နာပိ၊ မီးသည်လည်း။ မမ သန္တကံ၊ ငါ့ဥစ္စာကို။ မာဒဋ္ဌယ္ယတု၊ မလောင်စေ
သတည်း။ ဥဒကေနပိ၊ ရေသည်လည်း။ မာဝုယ္ယတု၊ မမျှောစေသတည်း။
ဣတိ ဣတ္ထိပတ္ထနံ၊ ဤသို့ဆုတောင်းခြင်းကို။ အကာသိ၊ ပြု၏။ သတ္ထာပိ၊
သည်လည်း။ အဃ၊ ထိုသူကြွယ်အား။ ဧဝံဟောတူတိ၊ ဤသို့ဒါယကာ
တောင်းသည့်ဆုအတိုင်း ပြည့်စေလော့ဟု။ အနုမောဒနံ၊ အနုမောဒနာ
ကို။ အကာသိ၊ ၏။ သော၊ ထိုသူကြွယ်သည်။ ဂန္ဓကုဋိမဟံ၊ ဂန္ဓကုဋိကို
ရိုသေစွာပူဇော်လျက် သာဓုခေါ်ခြင်းကို။ ကရောန္တော၊ ပွဲလမ်းသဘင်
ကြီးစွာပြုသည်ရှိသော်။ အဌသင်ဋ္ဌိဘိက္ခုသတ သဟဿာနံ၊ ခြောက်သန်း
ရှစ်သိန်းသောရဟန်းတို့ကို။ အန္တောဝိဟာရေယေဝ၊ ကျောင်းတွင်းဌာ
လျှင်နေစေ၍။ နဝမာသေ၊ ကိုးလတို့ပတ်လုံး။ မဟာဒါနံ၊ အလှူကြီးကို။
ဒတ္ဝာ၊ ပေး၍။ ဒါနပရိယောသာနေ၊ အလှူပြီးဆုံးသောနေ့ဌာ။ သဗ္ဗေသံ၊
အလုံးစုံသောရဟန်းတို့အား။ တိစီဝရံ၊ သင်္ဃာန်းသုံးထည်ကို။ အဒါသိ၊
လှူ၏။ သံဃနဝကသ၊ အငယ်ဆုံးသောရဟန်းအား။ စီဝရသာဋကာ၊
ရအပ်သောသင်္ဃာန်းလျှာပုဆိုးတို့သည်။ သဟဿဃ္ဃနုကာ၊ အဖိုးတစ်ထောင်
တိုက်ကုန်သည်။ အဟေသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။

သော၊ ထိုသူကြွယ်သည်။ ဧဝံ၊ သို့။ ယာဝတာယုကံ၊ အသက်ရှည်သမျှ
ကာလပတ်လုံး။ ပုညာနိ၊ ကောင်းမှုတို့ကို။ ကရိတ္ဝာ၊ ပြု၍။ တတော၊ ထို
ကိုယ်အဖြစ်မှ။စုတော၊ စုဝတသည်ရှိသော်။ ဒေဝလောကေ၊ ၌။ နိဗ္ဗတ္တိတ္ဝာ၊
၍။ တတ္ထ ကာလံ၊ ဤမျှလောက်သော ကာလပတ်လုံး။ ဒေဝမနုဿေသု၊
နတ်ပြည် လူ့ပြည်တို့၌။ သံသရိတ္ဝာ၊ ကျင်လည်ပြီး၍။ ဣမသ္မိံ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊
ဤဗုဒ္ဓဘုရား သင်္ဂီတလေးပါးကို သိသောဘဝဖြင့် ပွင့်လင်းထွန်းပခဲ့သော

အခါ၌။ ရာဇဂဟေ၊ ဥ။ကသို့။ ဆေဒ္ဓိကုလေ။ တစ်ဦးယောက်သောသူဌေး အိမ်၌။ ပဋိသန္ဓိ၊ ပဋိသန္ဓေကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ အဖုမာသာမိကော၊ လခွဲအလွန်ရှိသော။ နဝမာသေ၊ ကိုးလတို့ပတ်လုံး။ မာတုကုစ္ဆိယံ၊ အမိဝမ်း၌။ ဝသိ၊ နေ၏။ အဿ၊ ထိုသူငယ်၏။ ဇာတဒိဝသေပန၊ ဖွားသော နေ့၌ကား။ သကလနဂရေ၊ ပြည်အလုံး၌။ သဗ္ဗာဝုဓာနိ၊ အလုံးစုံသော လက်နက်တို့သည်။ ပဇ္ဇလိ သု၊ တောက်ပကုန်၏။ သဗ္ဗေသံ၊ အလုံးစုံသော သူတို့၏။ ကာယရှင်ဌာနိ၊ ကိုယ်၌ ဆင်အပ်ကုန်သော။ အာဘာရဏာနိပိ တန်ဆာတို့သည်လည်း။ ပဇ္ဇလိတာနိဝိယ၊ တောက်ပကုန်သကဲ့သို့။ သြဘာ-သံ၊ အရောင်ကို။ မုဉ္စိ သု၊ လွှတ်ကုန်၏။ နဂရံ၊ ပြည်အလုံးသည်။ ဧက-ပဇ္ဇောတံ၊ တစ်ပြိုင်နက်အရောင်အလင်းသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ သေဋ္ဌိပန သူဌေးသည်ကား။ ပါတောဝ၊ စောစောကလျှင်။ ရာဇုပဋ္ဌာနံ၊ မင်းအား ခစားခြင်းကို။ အဂမာသိ၊ သွား၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုသူဌေးကို။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ သဗ္ဗာဝုဓာနိ၊ အလုံးစုံသော လက်နက်တို့သည်။ ပဇ္ဇလိ သု၊ တောက်ပကုန်၏။ နဂရံ၊ ပြည်အလုံးသည်။ ဧကပဇ္ဇောတံ၊ တစ်ပြိုင်နက်အလင်းသည်။ ဇာတံ၊ ဖြစ်၏။ ဧတ္ထ ကာရဏံ၊ ဤ၌အကြောင်းကို။ ဇာနာသိ နု ခေါ၊ သင်သူဌေးသိ၏လော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ ဇာနာမိ၊ သိပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့တင်၏။ သေဋ္ဌိ သူဌေး။ ကိं၊ အဘယ်ဖြစ်အံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေး၏။ မမ-ဂဟေ၊ အကျွန်ုပ်အိမ်၌။ တုမှာကံ၊ သင်မင်းကြီးတို့၏။ ဒါသော၊ ကျွန်သူ ငယ်သည်။ ဇာတော၊ ဖွားမြင်၏။ တဿ၊ ထိုသူငယ်၏။ ပုညတေဇေန ဝ၊ ကောင်းမှု အာနုဘော်ကြောင့်လျှင်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ တင်၏။ ကိं နု ခေါ၊ အဘယ်သို့နည်း။ စောရော၊ ခိုးသူသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့လော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေး၏။ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ တံ၊ ဤခိုးသူ ဖြစ်အံ့သောအကြောင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ကတာဘိနိဟာရော၊ ပြုအပ်ပြီး သော ဆုတောင်းခြင်းရှိသော။ ပုညဝါ သတ္တော၊ ကောင်းမှုနှင့် ပြည့်စုံ သော သတ္တဝါတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့တင်၏။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ ဆိုတပြီး ကား။ နံ၊ ထိုသူငယ်ကို။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ ပေါသေတုံ၊ ကျွေးမွေးခြင်း ငှာ။ ဝဋ္ဋတိ၊ သင့်၏။ ဣဒံ၊ ဤအသပြာသည်။ အဿ၊ ထိုသူငယ်၏။ ခ်ီရမူလဲ၊ နို့ဖိုးသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်းဟု။ ဒေဝသိကံ၊ နေ့တိုင်း သတ္တိသည်၊ အသပြာတစ်ထောင့်အခွန်အတုတ်ကို။ ပဋ္ဌာပေသိ၊ ဖြစ်စေ၏။ အထ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုသူငယ်၏။ နာမဓေယ္ယဒိဝသေ၊ အမည်မှည့်အံ့သော

နေ၌။ သကလနဂရဿ၊ ပြည်အလုံး၏။ ဒေဝပဋ္ဌောတဘုတဟ္ဘာ၊ တစ်ပြိုင်နက် တောက်ပထွန်းလင်းသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဇောတ်ကောင်တွေ့ဝနာမ်း ဇောတိကဟူသော အမည်ကိုလျှင်။ ကရိ သု၊ ဖြည့်ကုန်၏။

အယ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုသူငယ်၏။ ဝယပ္ပတ္တကာလေ၊ အရွယ်သို့ရောက်သော အခါ၌။ ဂေဟကရုဏတ္ထာယ၊ အိမ်ကို ဆောက်လုပ်ခြင်းငှာ။ ဘူမိတလေ၊ မြေအပြင်ကို။ သောဓိယမာနေ၊ သုတ်သင်သည် ရှိသော်။ သက္ကဿ၊ သိကြားမင်း၏။ ဘဝနံ၊ ပဏ္ဍုကမ္ဗလာ ကျောက်နေရာသည်။ ဥဏ္ဍာကာရံ၊ ပူပြင်းသော အခြင်းအရာကို။ ဒဿေသိ၊ ပြ၏။ သဠ္ဘော၊ သိကြားမင်းသည်။ ဣဒံ၊ ဤပဏ္ဍုကမ္ဗလာ ကျောက်ဖျာ၏ ပူပြင်းခက်မာခြင်းသည်။ ကိံ နု ခေါ၊ အကြောင်းအဘယ်သို့ ရှိသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဥပဓာရယမာနော၊ စူးစမ်းဆင်ခြင်သည်ရှိသော်။ ဇောတိကဿ၊ ဇောတိကသတ္တိသား၏။ ဂေဟဋ္ဌာနံ၊ အိမ်တည်ရာအရပ်ကို။ ဂဏ္ဍန္တိဟိ၊ သုတ်သင်ပြုပြင်ယူကုန်၏ဟု၊ ဥတ္တာ၊ သိ၍။ အယံ၊ ဤဇောတိက သတ္တိသားသည်။ ဇေတေဟိ၊ ဤလူတို့သည်။ ကတရေဟေ၊ ဆောက်လုပ်အပ်သောအိမ်၌။ နဝသိဿတိ၊ မနေလတ္တံ့။ မယာပိ၊ ငါသိကြားသည်လည်း။ ဇေ့ဌ၊ အရပ်သို့။ ဂန္တုံ၊ သွားခြင်းငှာ။ ဝဋ္ဋတိတိ၊ သင့်၏ဟု။ ဝစုကိဝေသေန၊ လက်သမားအသွင်ဖြင့်။ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်သို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ကိံ ကရောထ၊ အဘယ်ကို ပြုကုန်ကုံနည်း။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့မေး၏။ ဇောတိကဿ၊ ဇောတိကသတ္တိသား၏။ ဂေဟဋ္ဌာနံ၊ အိမ်တည်ရာ အရပ်ကို။ ဂဏ္ဍာမ၊ ယူကုန်၏။ ပုဋိ၊ ဤသို့ပြော၏။ အပေထ၊ သင်တို့ဖဲလေကုန်။ အယံ၊ ဤဇောတိက သတ္တိသားသည်။ တုမှေဟိ၊ သင်တို့သည်။ ကတရေဟေ၊ ဆောက်အပ်သော အိမ်၌။ နဝသိဿတိ၊ မနေလတ္တံ့။ ဣတိ ဝတ္တွာ၊ ဤသို့ဆို၍။ သောဌ္ဌ သကရိသ-မတ္တံ ဘူမိပဒေသံ၊ တစ်ဆယ် ခြောက်မင်းပယ်စာမျှ လောက်သော အရပ်ကို။ သြလောကေသိ၊ ကြည့်၏။ သော ပဒေသော၊ ထိုအရပ်သည်။ တာဝ-ဒေဝ၊ ထိုခဏ၌လျှင်။ ကသိဏမဏ္ဍလံ ဝိယ၊ ကသိုဏ်းဝန်းကဲသို့။ သမော၊ ညီညွတ်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ပုန၊ တစ်ဖန်။ ဣမသ္မိံ ဌာနေ၊ ဤအရပ်၌။ ပထဝိံ၊ မြေကို။ ဘိန္ဒိတ္တာ၊ ဖောက်ခွဲ၍။ သတ္တရတနမယော၊ ရတနာခုနစ်ပါးဖြင့်ပြီးသော။ သတ္တဘူမိကပါသာဒေါ၊ ဘုံခုနစ်ဆင့်ရှိသော ပြာသာဒ်သည်။ ဥဋ္ဌဟတိ၊ ပေါက်စေသောတည်းဟု။ စိန္တေတ္တာ၊ ကြံ၍။ သြလောကေသိ၊ ကြည့်၏။ တာဝဒေဝ၊ ထိုခဏ၌လျှင်၊ တထာရူပေါ၊ တိုသို့သောရှိသော။ ပါသာဒေါ၊ ပြာသာဒ်သည်။ ဥဋ္ဌဟိ၊ ပေါက်၏။ ပုန၊ တစ်ဖန်။ ဣမံ၊

ဣန္ဒြသာဒ်ကို။ ပရိကံ့ပိတ္တာ၊ ခြံရုံ၍။ သတ္တာရဘုမယာ၊ ရတနာခုနစ်ပါး တို့ဖြင့် ပြီးကုန်သော။ သတ္တာပါကာရော၊ တံတိုင်းခုနစ်ထပ်တို့သည်။ ဥဒ္ဒ-ဟန္တူတိ၊ ပေါက်စေကုန်သတည်းဟု။ စိန္တေတ္တာ၊ ကြံ၍။ သြလောကေသိ၊ ကြည့်၍။ တထာရူပါ၊ ထိုသို့သဘောရှိကုန်သော၊ ပါကာရာ၊ တံတိုင်းဟု သည်။ ဥဒ္ဒဟိံသု၊ ပေါက်ကုန်၏။ အထ၊ ထိုနောင်မှ။ နေသံ၊ ထိုကံတုံ၊ ခုနစ်ထပ်တို့၏။ ပရိယန္တေပန၊ အစွန်အခန်းဖြစ်သော အကြားဌာနား။ ကပ္ပရုက္ခာ၊ ပဒေသာပင်တို့သည်။ ဥဒ္ဒဟန္တူတိ၊ ပေါက်စေကုန်သတည်းဟု။ (၅) စိန္တေတ္တာ၊ ကြံ၍၊ သြလောကေသိ၊ ကြည့်၏။ တထာရူပါ၊ ထိုသို့သဘောရှိကုန်သော။ ကဠုရုက္ခာ၊ ပဒေသာပင်တို့သည်။ ဥဒ္ဒဟိံသု၊ ပေါက်ကုန်၏။ ပါသာဒသ၊ ပြာသာဒ်၏။ စတူသု ကဏ္ဏေသု၊ လေးထောင့်တို့၌၊ စတသော နိဓိကုမ္ဘိယော၊ လေးလုံးသော ရွှေအိုးတို့သည်။ ဥဒ္ဒဟန္တူတိ၊ ပေါက်စေကုန်သတည်းဟု။ စိန္တေတ္တာ၊ ကြံ၍။ သြလောကေသိ၊ ကြည့်၏။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသည်။တထေဝ၊ ထိုအတူလျှင်။အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။နိဓိကုမ္ဘိသု၊ ရွှေအိုးတို့တွင်။ ဧကော၊ တစ်လုံးသည်။ ယောဇနိကော၊ တစ်ယူဇနာရှိသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ဧကော၊ တစ်လုံးသည်။ တိဂါဝုတော၊ သုံးဂါဝုတ်အတိုင်း အရှည်ရှိသည်။အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ဧကော၊ တစ်လုံးသည်။အဒ္ဓယောဇနိကော၊ ယူဇနာခွဲရှိ၏။ဧကော၊ တစ်လုံးသည်။ဂါဝုတပ္ပမာဏော၊ တစ်ဂါဝုတ်အတိုင်း အရှည်ရှိသည်၊ အဟောသိ၊ ၏။ ပန၊ အထူးကိုဆိုဦးအံ့။ ဗောဓိသတ္တသ၊ ဘုရားလောင်း၏။ နိဗ္ဗတ္တကုမ္ဘိနံ၊ ဘုန်းတော်ကြောင့်ဖြစ်သော ရွှေအိုးကို၏ ကား။ ဧကမုခပ္ပမာဏံ၊ တူသောမျက်နှာဝပမာဏရှိသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဟေဋ္ဌာပထဝီပရိယန္တာဝ၊ အောက်မြေကြီးအဆုံးရှိသည်သာလျှင်။ အဟောသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဇောတိကသ၊ ဇောတိကသူဌေး၏။ နိဗ္ဗတ္တကုမ္ဘိနံ၊ ဘုန်းကြောင့်ဖြစ်သော ရွှေအိုးတို့၏ကား။ မုခပ္ပမာဏံ၊ မျက်နှာဝပမာဏ ကို။ နာကထိတံ၊ ဟောတော်မမူ။ သဗ္ဗာ၊ အလုံးစုံသောရွှေအိုးတို့သည်။ မုခဆိန္နတာလဖလံဝိယ၊ဖြတ်အပ်သော အဝရှိသော ထန်းသီးကဲ့သို့။ ပရိ-ပုဏ္ဏာဝ၊ ပြည့်ကုန်သည်ဖြစ်၍သာလျှင်။ ဥဒ္ဒဟိံသု၊ ပေါက်ကုန်၏။ ပါသာ-ဒသ၊ ပြာသာဒ်၏။ စတူသု ကဏ္ဏေသု၊ လေးထောင့်တို့၌။ တရုဏာတာ လက္ခဏပ္ပမာဏာ၊ထန်းပင်ပျို၏လုံးပတ်ပမာဏ ရှိကုန်သည်သာလျှင်ဖြစ်ကုန် သော။ သုဝဏ္ဏမယာ၊ ရွှေဖြင့်ပြီးကုန်သော။ စတသော ဥစ္ဆုဃဋ္ဌိယော၊ လေးခုသော ကြုံပင်တို့သည်။ နိဗ္ဗတ္တိံသု၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တာသံ၊ ထိုကြုံ ပင်တို့၏။ ပတ္တာနိ၊ အရွက်တို့သည်။ မဏိမယာနိ၊ ပတ္တမြားဖြင့် ပြီးကုန်

သည်။ အဟောသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ခန္ဓာနှင့်၊ ပင်စည်တို့သည်။ သောဝဏ္ဏမယောနှင့်၊ ရွှေဖြင့်ပြီးကုန်သည်၊ အဟောသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ပုဗ္ဗကမ္မဿ၊ ရှေးဘဝဖြစ်သော ကောင်းမှုကံကို။ ဒဿနတ္ထာ၊ ပြခြင်းငှာ။ တောနှင့်၊ ဤကြီးပင်တို့သည်။ နိဗ္ဗတ္တိံသု ကိရ၊ ဖြစ်ကုန်သတတ်။

သတ္တသု ဒ္ဝါရကောဋ္ဌကေသု၊ ခုနစ်ခုသောတံခါးမုတ်ဦးတို့၌။ သတ္တ-ယက္ခာ၊ ခုနစ်ယောက်သော ဘီလူးတို့သည်။ အာရက္ခံ၊ အစောင့်အရှောက်ကို။ ဂဏှိံသု၊ ယူကုန်၏။ ပဌမဒ္ဝါရကောဋ္ဌကေ၊ ရှေးဦးစွာ ဖြစ်သောတံခါးမုဘဝ်ဦး၌။ ယမကောဋ္ဌိနာမ ယက္ခော၊ ယမကောဋ္ဌိမည် သောဘီလူးသည်။ အတ္တနော ပရိဝါရေန၊ မိမိ၏အခြံအရံဖြစ်သော။ ယက္ခ-သဟဿေန၊ ဘီလူးတစ်ထောင်နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တက္ခ။ အာရက္ခံ၊ အစောင့်အရှောက်ကို။ ဂဏှိ၊ ယူ၏။ ဒုတိယေ၊ နှစ်ခုမြောက်ဖြစ်သောတံခါးမုတ်ဦး၌။ ဥပ္ပလောနာမ၊ ဥပ္ပလမည်သောဘီလူးသည်။ အတ္တနော ပရိဝါရ ယက္ခာနံ၊ မိမိ၏ အခြံအရံဖြစ်ကုန်သောဘီလူးတို့၏။ ဒ္ဝိ ဟိ သဟဿေဟိ၊ နှစ်ထောင်တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တက္ခ။ အာရက္ခံ၊ အစောင့်အရှောက်ကို။ ဂဏှိ၊ ယူ၏။ တတိယေ၊ သုံးခုမြောက်ဖြစ်သော တံခါးမုတ်ဦး၌။ ဝဇိရောနာမ၊ ဝဇိရ မည်သောဘီလူးသည်။ တီဟိသဟဿေဟိ၊ မိမိအခြံအရံဖြစ်ကုန်သောဘီလူး သုံးထောင်တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တက္ခ။ အာရက္ခံ၊ အစောင့်အရှောက်ကို။ ဂဏှိ၊ ယူ၏။ စတုတ္ထေ၊ လေးခုမြောက်ဖြစ်သော တံခါးမုတ်ဦး၌။ ဝဇိရဗဟုနာမ၊ ဝဇိရဗဟု အမည်ရှိသောဘီလူးသည်။ စတူဟိ သဟဿေဟိ၊ မိမိအခြံအရံ ဖြစ်ကုန်သော ဘီလူးလေးထောင်တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တက္ခ။ အာရက္ခံ၊ ဂဏှိ၊ ယူ၏။ ပဉ္စမေ၊ ငါးခုမြောက်ဖြစ်သော တံခါးမုတ်ဦး၌။ ကသ-ကန္ဒောနာမ၊ ကသကန္ဒအမည်ရှိသော ဘီလူးသည်။ ပဉ္စဟိ သဟဿေဟိ၊ မိမိအခြံအရံဖြစ်ကုန်သောဘီလူးငါးထောင်တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊တက္ခ။ အာရက္ခံ၊ အစောင့်အရှောက်ကို။ ဂဏှိ၊ ယူ၏။ ဆဋ္ဌေ၊ ခြောက်ခုမြောက်ဖြစ်သော တံခါးမုတ်ဦး၌။ ကဋ္ဌဝေါ နာမ၊ ကဋ္ဌဝ အမည်ရှိသော ဘီလူးသည်။ ဆဟိ သဟဿေဟိ၊ မိမိအခြံအရံဖြစ်ကုန်သော ဘီလူးခြောက်ထောင်တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တက္ခ။ အာရက္ခံ၊ အစောင့်အရှောက်ကို။ ဂဏှိ၊ ယူ၏။ သတ္တမေ၊ ခုနစ်ခုမြောက်ဖြစ်သော တံခါးမုတ်ဦး၌။ ဒီသာပါမုခေါ နာမ၊ ဒီသာပါ မုခ အမည်ရှိသောဘီလူးသည်။ သတ္တဟိ သဟဿေဟိ၊ မိမိ၏ အခြံအရံ ဖြစ်ကုန်သောဘီလူးခုနစ်ထောင်တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တက္ခ။ အာရက္ခံ၊ အစောင့် အရှောက်ကို။ ဂဏှိ၊ ယူ၏။ ဧတေ၊ ဤသို့။ ပါသာဒဿ၊ ပြာသာဒ်၏။

အန္တေဝ၊ အတွင်းခ်ဉ်လည်းကောင်း။ ဗဟိ၊ အပ ခ်ဉ်လည်းကောင်း။ ဂါ၌ ရက္ခာ၊ ခြစ္စာသော အစောင့်အရှောက်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဇောတိ-ကဿ၊ ဇောတိက၏။ သတ္တရတနမယော၊ ရတနာခုနစ်ပါးဖြင့်ပြီးသော။ သတ္တဘူမိက-ပါသာဒေါ၊ ဘုံခုနစ်ဆင့်ရှိသော ပြာသာဒ်သည်။ ဥဒ္ဓတော-ကိရ၊ ပေါ်ပေါက်သတတ်ဟူ၍လည်းကောင်း။ သတ္တပါကာရာ၊ တံတိုင်းခုနစ်ထပ်တို့သည်။ ဥဒ္ဓိတာကိရ၊ ပေါ်ပေါက်ကုန်သတတ် ဟူ၍ လည်းကောင်း။ သတ္တဒ္ဒါရကောဋ္ဌကာ၊ အစောင့်အရှောက် ဘီလူးနှင့်တကွ ဖြစ်ကုန်သော တံခါးမုတ် ခုနစ်ထပ်တို့သည်။ ဥဒ္ဓိတာကိရ၊ ပေါ်ပေါက်ကုန်သတတ်ဟူ၍ လည်းကောင်း။ စတသော နိဓိကုမ္ဘီယော၊ လေးလုံးသော ရွှေအိုးတို့သည်။ ဥဒ္ဓိတာကိရ၊ ပေါ်ပေါက်ကုန်သတတ်ဟူ၍လည်းကောင်း။ ကုတ်၊ ဤသို့ စသော စကားကို၊ ယုတ္တာ၊ ကြား၍။ ဗိမ္ဗိသာရော-ရာဇာ၊ ဗိမ္ဗိသာရ မင်းကြီးသည်။ သေဋ္ဌိဗ္ဗတ္တံ၊ သူဌေးတို့၏။ 'ဆောင်းရာဖြစ်သောထီး ကို။ ပဟိဏိ၊ ပို့စေ၏။ သော၊ ထိုဇောတိကသည်။ ဇောတိက သေဋ္ဌိနာမ၊ ဇောတို့က သူဌေးမည်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။

တေနဲ့ပန၊ ထိုဇောတိက သူဌေးနှင့်ကား။ သဒ္ဓိ၊ တကွ။ ကတပုဉ္ဉ-ကမ္မော၊ ကောင်းမှုပြုတက် ဖြစ်သော။ ကုတ္ထိ၊ မိန်းမသည်။ ဥတ္တရကုရုသု၊ မြောက်ကျွန်းတို့၌။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုမြောက်ကျွန်းသူ ကို။ ဒေဝတာ၊ နက်တို့သည်။ တတော၊ ထိုမြောက်ကျွန်းမှ။ အာနေတွာ၊ ဆောင်ယူခဲ့၍။ သံ၊ ရိဝ-ဇ္ဇေ၊ အသရေ ရှိသော တိုက်ခန်းခ်ဉ်။ နိသီဒါပေသုံ၊ နေစေကုန်၏။ သော၊ ထိုသူဌေးကတော်သည်။ အာဂစ္ဆာမဟာ၊ မြောက်ကျွန်းက လာခဲ့သည်ရှိသော်။ ကေ၊ တဏ္ဍုလနာဠိ'စ၊ တကွမ်းစားသော ဆန်ကိုလည်းကောင်း။ တယောစ ဇောတိပါသာဏေ၊ ဇောတိပါသာဏ အမည်ရှိသော ပတ္တာမြားခဲလောက် သုံးလုံးတို့ကို လည်းကောင်း။ ဂဏှိ၊ ယူခဲ့၏။ တေသံ၊ ထိုသူဌေးမောင်နှံတို့၏။ ယာဝဒီဝ၊ အသက်ထက်ဆုံး။ တာဝယေဝ တဏ္ဍုလနာဠိယာ၊ ထိုတစ်ကွမ်းစားဆန်ဖြင့်သာလျှင်။ ပစနုတဗ္ဗံ၊ ချက်အပ်သော စားတော်ထမင်းသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ကိရ၊ စင်စစ် အားဖြင့်။ တေသံ၊ ထိုမောင်နှံနှစ်ယောက်တို့အား။ သံကဿတိ၊ လှည့်တစ်ရာကိုလည်း။ တဏ္ဍုလာနံ၊ ဆန်တို့ဖြင့်။ ပူရေတုကာမ ဖြည့်ခဲလိုကုန်သည်။ သစေဟောန္တိ၊ အကယ်၍ ဖြစ်ကုန်အုံ့။ သာတဏ္ဍုလနာဠိယော၊ ထိုဆန်တစ်ကွမ်းစားသည်သာလျှင်။ ဟုတ္ဝာ၊ လှည့်အစီးတစ်ခုကောင်လောက်

အခါ၌။ ဘုန္တုရေလ၊ ဆန်တို့လို။ ဥက္ခလိယ၊ ထမင်းအိုး၌။ ပက္ခိပိတ္တ၊ သည်၏။ ဘေသံ ပါသာဏာနံ၊ထိုပုဏ္ဏားခုံလောက် သုံးလုံးကို။ ဥပဓိ၊ အထက်၌။ ဒွေပန္နိ၊ ထားကုန်၏။ ပါသာဏာ၊ ပဏ္ဍာမြားခုံလောက်ကျောက် သုံးလုံးတို့သည်။ တာဝဒေဝ၊ ထိုခဏာ၌လျှင်။ ပဇ္ဇလိတ္ဝာ၊ အလျှံထွက်ပြီး၍။ ဘတ္တေ၊ ထမင်းသည်။ ပက္ကမတ္ထေ၊ ကျက်ကာမျှဖြစ်ပြီးသော်။ နိဗ္ဗာယန္တိ၊ ငြိမ်းကုန်၏။ တေနေဝ သညာဏေန၊ ထိုငြိမ်းသော အမှတ်ဖြင့်သာလျှင်။ ဘတ္တာဿ၊ ထမင်း၏။ ပက္ကဘာဝံ၊ ကျက်သည်၏အဖြစ်ကို။ ဇာနန္တိ၊ သိကုန်၏။ သူပေ သ္ဝာဒိပစနကာလေပိ၊ ဟင်းလျှာစသည် ချက်သော အခါ၌လည်း။ သေဝနယောဂ၊ ဤနည်းလျှင် နည်းရှိ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ တေသံ၊ ထိုသူဌေးတို့၏။ အာရောဂ၊ စားတော်ခေါ်သမျှ အာဟာရသည်။ ဇောတိပါသာဏေဟိ၊ ဇောတိပါသာဏမည်သောပဏ္ဍာမြားကျောက်တို့ဖြင့်။ ပစ္စတိ၊ကျက်၏။ မဏိအာလောကေနစ၊ပဏ္ဍာမြားကျောက်၏အရောင်ဖြင့်လည်း။ ဝ သန္တိ၊ နေကုန်၏။ အဂ္ဂိသဝါ၊ မီး၏လည်းကောင်း။ ဒီပသဝါ၊ ဆီမီး၏လည်းကောင်း။ ဩဘာသံ၊ အရောင်ကို။ နေဝဇာနိ သု၊မသိကြကုန်။ ဇောတိ-ကဿ၊ ဇောတိကသူဌေး၏။ ဝေရူပါ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ သမ္ဘတ္တိကိရ၊ စည်းစိမ်ချမ်းသာ၏ ပြည့်စုံခြင်းဖြစ်သတတ်။ ကွတိ၊ ဤသို့သောကျေးဇူး သတင်းသည်။ သကလဇမ္ဗုဒီပေ၊ အလုံးစုံသော ဇမ္ဗူဒီပါ ကျွန်း၌။ ပါကဋော၊ ထင်ရှားပျံ့နှံ့ခြင်းသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ မဟာဇနော၊ လူအပေါင်းသည်။ ယာဂုဒါနိ၊ လှည်းယာဉ်စသည်တို့ကို။ ယောဇေတွာ၊ ကၡ။ ဒဿနတ္ထာယ၊ကြည့်ရှုခြင်းငှါ။ အာဂစ္ဆတိ၊ လာ၏။ ဇောတိကသေဋ္ဌိ၊ သည်။ အာဂတာဂတာနံ၊ လာကုန်လာကုန်သော ဇမ္ဗူဒီပါကျွန်းသား-တို့ အား။ ဥတ္တရကုရုတဏ္ဍုလာနံ၊ မြောက်ကျွန်းမှဖြစ်သောဆန်တို့ကို။ ဘတ္တံ၊ ထမင်းကို။ ပစာပေတွာ၊ ကျက်စေ၍။ ဒါပေသိ၊၏။ ကပ္ပရုက္ခေဟိ၊ ပဒေသာ ပင်တို့မှ။ ဝတ္ထာနိ၊ ပုဆိုးအဝတ်တို့ကို။ ဂဏှန္တူ၊ ယူကြကုန်လော့။ အာဘာရ ဏာနိ၊ တန်ဆာတို့ကို။ ဂဏှန္တူ၊ ယူကုန်လော့။ ကွတိ အာဏာပေသိ၊ ဤသို့ စေခိုင်း၏။ ဂါဝုတိကနိမိကုမ္ဘယာ၊ တစ်ဂါဝုတ်ရှိသောရွှေအိုး၏။ မုခံ၊ အဝ-ကို။ ဝိပရုပေတွာ၊ဖွင့်စေ၍။ ယာဝနမတ္တံ ဓနံ၊ အသက်မွေးလောက်အောင် သော ဥစ္စာကို။ ဂဏှန္တူ၊ ယူကုန်လော့။ အာဏာပေသိ၊ စေခိုင်း၏။ သကလဇမ္ဗုဒီပဝါသိကေသု၊ ဇမ္ဗူဒီပ်ကျွန်းသူ ကျွန်းသားတို့သည်။ ဓနံ၊ ဥစ္စာကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူပြီး၍။ ဂစ္ဆန္တေသု၊ သွားကုန်သည်ရှိသော်။ နိမ်-ကုမ္ဘိယာ၊ ရွှေအိုး၌။ အဂ္ဂိလိမတ္တံပိ၊ လက်ဘသစ်မျှလည်း။ ဥဒ္ဓံ၊ ယုတ်ခြင်း

ဘေဘုခြင်းသည်။ နာဟောသိ၊ မပြစ်။ အဘယ၊ ဘိုဇောတိကသူဌေးမ်။ ဒေဝ၊ ဤပြည့်စုံခြင်းသည်။ ဂန္ဓကုဋ္ဌပရိဝေဏော၊ ဂန္ဓကုဋ္ဌပရိဝုဏ်ဟု။ ဝါလုကံ ကတ္တာ၊ သဲကဲ့သို့ပြု၍။ ဩကိဏ္ဏာရဘနာနံ၊ ကြဲအပ်သောရတနာတို့၏။ နိဿန္ဒောက်ရ၊ အကျိုးဆက်ဖြစ်သတတ်။

ဝေ၊ ဤသို့။ မဟာဇနေ၊ လူအပေါင်းသည်။ ဝတ္ထောဘရဏာနိစေဝ၊ အဝတ်တန်ဆာတို့ကို လည်းကောင်း။ ဓနဿ၊ ဥစ္စာကို လည်းကောင်း။ ယဒိစ္ဆကံ၊ အလိုရှိတိုင်း။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ဂစ္ဆန္တေ၊ သွားသည်ရှိသော်။ ဗိမ္ဗိသာရော၊ ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီးသည်။ တဿ၊ ထိုဇောတိက သူဌေး၏။ ပါသာဒံ၊ ပြာသာဒ်ကို။ ဒဠ္ဍကာမောပိ၊ ကြည့်လိုသော်လည်း။မဟာဇနေ၊ လူအပေါင်းသည်။ အာဂစ္ဆန္တေ၊ လာသည်ရှိသော်။ သြကာသံ၊ သွား၍ ကြည့်ခွင့်ကို။ နာလတ္ထ၊ မရအပ်။ အပရဘာဂေ၊ နောက်ဖို့၌။ ယဒိစ္ဆကံ၊ အလိုရှိသောဥစ္စာကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ဂတတ္တာ၊ သွားကုန်ပြီးသည် ဖြစ်သောကြောင့်။ မနုဿေသု၊တို့သည်။ မန္ဒီဘူတေသု၊ သွားလာသူနည်းပါးကုန်သည်ရှိသော်။ ရာဇာ၊ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီးသည်။ဇောတိကဿ၊ဇောတိက သူဌေး၏။ ပိတရံ၊ အဘကို။ အာဟ၊ ဆို၏။ တဝ ပုတ္တဿ၊ သင်ယောသူဌေး၏။ ပါသာဒံ၊ ပြာသာဒ်ကို။ ဒဠ္ဍကာမာ၊ ကြည့်ခြင်းငှာ အလိုရှိကုန်သည်။ အမှာ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ သော၊ ထိုအဘသူဌေးသည်။ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ သာဓု၊ ကောင်းပါပြီ။ဣတိဝတ္တွာ၊ဤသို့ဆိုလျက်။ ဂန္ဓာ၊သွား၍။ ပုတ္တဿ၊သားအား။ ကထေသိ၊ပြောဆို၏။ တာတ၊ ငါ့သား ဇော်တိက။ ရာဇာ၊ ဗိမ္ဗိသာရမင်းသည်။ တေ၊ သင် ချစ်သား၏။ ပါသာဒံ၊ ပြာသာဒ်ကို။ ဒဠ္ဍုံကာမော၊ ကြည့်တော်မူလို၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဖြောဆို၏။ သော၊ ထိုဇောတိက သူဌေးသည်။ တာတ၊ ဖခင်။ သာဓု၊ ကောင်းပါပြီ၊ အာဂစ္ဆတု၊ ကြွတော်မူပါစေလော့ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆို၏။ ရာဇာ၊ ဗိမ္ဗိသာရမင်းသည်။ မဟန္တေန။ မျှားစွာသော။ပရိဝါရေန၊ အခြံအရံဖြင့်၊ တတ္ထ၊ ထိုဇောတိကသူဌေး၏ နေရာပြာသာဒ်သို့။ အဂမာသိ၊ ရွှေစက်ဖြန့်တော်မူ၏။ပဌမ ဒ္ဝါရ ကောဋ္ဌကေ၊ရှေးဦးစွာသော မုတ်တံခါးဦး။ သမ္မဇ္ဇိတ္တာ၊တံမြက်လှည်း၍။ကစဝရသဒ္ဒံ ကာ၊ပဲတံမြက်မျိုးကိုစွန့်သော။ ဒါသီ၊ကျွန်မသည်။ ရညော၊မင်းအား။ ဟတ္ထံ၊လက်ကို။ အဒါသိ၊ ပေး၏။ ရာဇာ၊ မင်းကြီးသည်။ သေဋ္ဌီဇာယာတ်သညာယ၊ သူဌေးကတော်ဟူသော အမှတ်ဖြင့်။ လဇ္ဇမာနော၊ ရှက်နှီးသည်ဖြစ်၍။တဿာ၊ထိုကျွန်မ၏။

ဇာတာယံ၊ လက်မောင်းခွံ၊ ဟာတ္ထံ၊ မင်းကြီးလက်ကို။ နဋ္ဌပေသိ၊ မထားဝံ့။ ဧဝံ၊ ဤအတူ။ သေသဒ္ဒါရ ပေါဇ္ဇကေသုပိ၊ ကြွင်းသော တံခါးမှတ်ဘို့ခွဲ လည်း။ ဒါသိယော၊ ကျွန်မတို့ကို။ သေဋ္ဌိ ဘရိယာယော တိ၊ သူဌေး၏။ မယားတို့တည်းဟု။ မညာမာနော၊ အောက်မေ့လျက်။ လာသ၊ ထိုတံခါးပြက် လှည်းသောကျွန်မတို့၏။ ဇာတာယံ၊ လက်မောင်းခွံ။ ဟတ္ထံ၊ မင်းကြီးလက် ကို။နဋ္ဌပေသိ၊ မထားဝံ့ ။ဇောတိကော၊ ဇောတိကသူဌေးသည်။ အာဂန္တွာ၊ လာ၍။ရာဇာနံ၊ မင်းကြီးကို။ ပဿိတ္ဝါန္တွာ၊ ခရီးဦးကြိုဆို၍။ ဝန္ဒိတ္ဝာ၊ ခိုးခိုး၍။ ပစ္ဆတောဟုတ္ဝာ၊ နောက်ကလိုက်၍။ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ ပုရတော၊ ရှေ့က။ ယာဝ၊ ကြွတော်မူပါကုန်လော့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ရညော၊ မင်းကြီးအား။ မဏိပဝဝိ၊ ပတ္တမြားရောင်တောက်ပခြင်းရှိသော မြေကြီးကို။ သတပေါရိသပပါတောဝိယ၊ အသူတရာနက်သော ချောက် ကဲ့သို့။ ဟုတ္ဝာ၊ ဖြစ်၍။ဥပဋ္ဌာတိ၊ ထင်၏။သော၊ ထိုဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီးသည်။ ဣမိနာ၊ ဤဇောတိကသူဌေးသည်။ မမ ဂဟဏတ္ထာယ၊ ငါ့ကို ဖမ်းယူ ခြင်းငှာ။ သြပါတော၊ တွင်းကို။ ခဏိတောတိ၊ တူးချေသည် ထင်၏ဟု။ မညမာနော၊ အောက်မေ့လျက်။ ပါဒံ၊ ခြေကို။ နိက္ခိပိတုံ၊ ချခြင်းငှာ။ နဝိသတိ၊ မဝံ့ ၊ ဇောတိကော၊ ဇောတိက သူဌေးသည်။ ဒေဝ၊ အရှင် မင်းကြီး။အယံ၊ ဤနေရာကား။နဿ သြပါတော၊ တွင်းမဟုတ်။မမ ပစ္ဆတော၊ ကျွန်တော်မျိုး၏ နောက်က။ အာဂစ္ဆထ၊ ရှေစက်တော်ဖြန့်၍ ကြွတော်မူပါ ကုန်။ဣတိ၊ ဤသို့တင်လျက်။ပုရတော၊ မင်းကြီးရှေ့တော်က။ အဟောသိ၊ သွားဟု။ ရာဇာ၊ မင်းကြီးသည်။ တေန၊ ထိုသူဌေးသည်။ အဣန္ဒကာလေ၊ နင်းရှိသွားသောအခါ၌။ဘူမိ ၊ မြေကို။ အဣမိတ္ဝာ၊ နင်းရှိ။ဟေဋ္ဌမ တလ- တော၊ အောက်အပြင်မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စရှိ။ ပါသာဒံ၊ ပြာသာဒ်ကို။သြလော ကေန္တော၊ ကြည့်လျက်။စရိ၊ သွားဟု။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ အဇာတသတ္တု- ကုမာရောပိ၊ အဇာတသတ်မင်းသည်လည်း။ ပိတု၊ အဘဟု။ အဂ်ုလိ ၊ လက်သြားကို။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ဆွဲ၍။ ဝိစရန္တော၊ သွားစဉ်။ စိန္တေသိ၊ တြေး၏။ မမ ပိတာ၊ငါ့ခမည်းတော်ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီးသည်။အဟော အန္ဓဗာလော၊ ယြောင်လွန်စွာ မိုက်မဲတွေဝေလေ့ရှိ၏။ ဂဟပတိကေနာမ၊ သူဌေးမည်သည်။ သတ္တရတနမယော၊ ရတနာခုနှစ်ပါးဖြင့်ပြီးသော။ ပါသာဒေ၊ ပြာသာဒ်၌။ ဝသန္တေ၊ နေရပါလျက်။သော၊ ဤအတသည်။ရာဇာ ဟုတ္ဝာ၊ မင်းဖြစ်လျက်။ ဒါရုမယော၊ သစ်ဖြင့်ပြီးသော ။ ဧဝဟော၊ အိမ်၌။ ဝသတိ၊ နေရ၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ရာဇာဟုတ္ဝာ၊ မင်းဖြစ်မူ၊ကား။ ဣမသ္မိ၊ ဤ

ဇောဘိကသူဌေးအား။ ဤမသို့ ပါသာဒေ၊ ဤပြာသာဒ်၌။ ဝသိတုံ၊ ဒုနေစခြင်းငှာ။ နဒဿာမိ၊ မပေးအံ့။ ဤတို၊ ဤသို့ကြ၏။

ရညောပိ၊ ဝိမ္ဗိသာရမင်းသည်လည်း။ ဥပရိမတလာနိ၊ အထက်အပြင်တို့သို့။ အဘိရူဟန္တဿေဝ၊ တက်စဉ်လျှင်။ ပါတရာသဝေလာ၊ နံနက်စာစားတော်ပွဲတည်ချိန်ကာသည်။ ဇာတာ၊ ဖြစ်လာ၏။ သော၊ ထိုမင်းကြီးသည်။သေဋ္ဌိ ကို။အာမန္တေတွာ၊ ခေါ်၍။မဟာသေဋ္ဌိ၊ သူဌေးကြီး။ဤခေဝ၊ ဤအိမ်၌လျှင်။ ပါတရာသံ၊ နံနက်စာကို။ ဟုဠိဿာမိ၊ 'စားတော်ခေါ်အံ့။ ဤတို၊ဤသို့မိန့်တော်မူသည်ရှိသော်။ဒေဝ၊ကြီး။ဇောနာမိ၊သိပါ၏။ဒေဝဿာ မင်းကြီးတို့။အာဟာရော၊ စားတော်ထမင်းသို့။ သင့်တော၊ စီရင်အပ်မပါပြီ။ ဤတို၊ ဤသို့ ဝင်ပြီးသည်ရှိသော်။ သော၊ ထိုဇောတိက သူဌေးသည်။ သောဌာသဟိ ဂန္ဓောဒကဃဋေဟိ၊ တဆယ့်ခြောက်လုံးသောနံ့သာရေအိုးတို့ဖြင့်။ နှာပေတွာ၊ ရေချိုးစေပြီး၍။ သေဋ္ဌိ၊ သူဌေး၏။ ရတနမယေ၊ ရတနာဖြင့်ပြီးသော။နိသီဒနမဏ္ဍပေ၊ နေ့ရာမဏ္ဍပ်၌။ ပညတ္တေ၊ ခင်းအပ်ပြီးသော။ တဿေဝ၊ ထိုသူဌေး၏သာလျှင်။ နိသီဒနပလ္လင်ကေ၊ နေရာပလ္လင်၌။ နိသီဒိ၊ နေ၏။အထ၊ ထိုနောင်မှ။ အဿ၊ မင်းကြီးအား။ဟတ္ထဓောဝနုဒက၊ လက်ဆေးရေကို။ ဒတ္တွာ၊ ပေး၍။ သတသဟဿဂ္ဃနိကာယ၊ အဖိုးတစ်သိန်းထိုက်သော။ သုဝဏ္ဏပါတိယာ၊ ရွှေခွက်၌။ ကိလိန္နပါယာသံ၊ ပျော့ပျော့ရှိသောဆန်ပြုယနာကို။ ဝဇ္ဇေတွာ၊ ခူး၍။ ပုရတော၊ ရှေ့မှ။ ဌပယိ'သု၊ ထားကုန်၏။ရာဇာ၊ မင်းသည်။ ဘောဇနဋ္ဌိသည်ဟာယ၊ စားတော်ထမင်းဟူသော အမှတ်ဖြင့်။ ဟုဠ္ဠိတုံ၊ စားခြင်းငှာ။ အာရသိ၊ အားထုတ်၏။ သေဋ္ဌိ၊ သူဌေးသည်။ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ ဣဒံ၊ ဤသည်ကား။ နုဘောဇနံ၊ စားတော်ထမင်းမဟုတ်။ (ယ ကား အာဂုံ) သော၊ ဤသည်ကား။ ကိလိန္နပါယာ-သော၊ ပျော့ပျော့ရှိသောနှုန်းယနာတည်း။ ဤတို၊ ဤသို့တင်၏။ အညာယ သုဝဏ္ဏပါတိယာ၊ တစ်ပါးသောရွှေခွက်၌။ ဘောဇနံ၊ စားတော်ထင်းကို။ ဝဇ္ဇေတွာ၊ ၍။ ပုရိမပါတိယံ၊ ရှေးဦးစွာထားသောရွှေခွက်၌။ ဌပယိ'-သု၊ တင်ထားကုန်၏။ တတော၊ ထိုခွက်မှ။ဥဒ္ဓိတဥတုနာ၊ တက်သောအငွေ့ဖြင့်။တံ၊ ထိုစားတော်ထမင်းကို။ ဟုဠ္ဠိတုံ၊ စားခြင်းငှာ။ သုခံ၊ ချမ်းသာခြင်းသည်။ ဟောတိကိရ၊ ဖြစ်သတတ်။ ရာဇာ၊ မင်းကြီးသည်။ မဓုရဘောဇနံ၊ မြိန်မြတ်သော အရသာရှိသောဘောဇဉ်ကို။ ဘုဉ္ဇန္တော၊ စားသည်ရှိသော်။ ပမာဏံ၊ အတိုင်းအရှည်ကို။ နအညာသိ၊ မသိ။ အထ၊ ထိုအခါ၌။,နံ၊ ကို မင်းကြီးကို။ သေဋ္ဌိ၊ သူဌေးသည်။ ဝန္ဒိတွာ၊ ရှိခိုး၍။ အဠလိ'၊ လက်အုပ်

ကို။ ပဂ္ဂယ့၊ ချီ၍။ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ ဘွေ့ကမေဝ၊ ဤမျှသည်သာလျှင်။ အလံ၊ သင့်သည်။ဟောတု၊ ဖြစ်ပါစေ။ဗျူဘော၊ ဤထက်ဌ။ဥတ္တရ၏၊ လွန်စွာ စားတော်ခေါ်သည်ရှိသော်။ဇီရာပေတုံ၊ အစာကျေစေခြင်းငှာ။နသက္ကောတိ၊ မတတ်နိုင်။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ အသ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုသူ့ဌေးကို။ ရာဇာ၊ မင်းကြီးသည်။ အာဟ၊ ဆို၏။ ဂဟပတိ၊ သူဌေး။ ကိं၊ အာဘယ်ကြောင့်။အတ္တနောဘတ္တံ၊ မိမိထမင်းကို။ဂရုကံကတွာ၊အလေးပြု၍။ ကထေသိ၊ ဆိုတိသနည်း။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ အမှာကံ၊ ငါတို့အား။ တေံ၊ ဤထမင်းဌ အလေးပြုခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဟိ၊ ငါဆိုသောစကားသည်သင့်၏၊ သဗ္ဗသာပိ၊ အလုံးစုံလည်း ဖြစ်သော။ဗလကာယဿ၊ဗိုလ်ပါအပေါင်းအား။ဣဒံမေ ဘတ္တံ၊ဤထမင်းကိုသာလျှင်။ ဒေမိ၊ ပေးပါ၏။ ဣဒံသူပေယျုं၊ ဤဟင်းကိုသာလျှင်။ ဒေမိ၊ ပေးပါ၏။ အပိစခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား။ အယံ၊ ကျွန်တော်မျိုးသည်။ အယဿ၊ အကျော်အစောမဲ့ရှိအံ့သည်မှ၊ ဘာယာမိ၊ ကြောက်လှပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့တင်၏။ ကာရဏာ၊ အကြောင်းကား။ ကိं၊ အဘယ်နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ ဒေဝ၊ မင်းကြီးအား။ ကာယာလသိယမတ္တံ၊ ကိုယ်ဌ ဖြစ်သော ထိုင်းမှိုင်းလေးလံခြင်းမျှသည်။ သစေ ဘဝေယျ၊ အကယ်၍ဖြစ်ပြားအံ့။ ဟိယျော၊ ယမန်နေ့က။ရညော၊ မင်းကြီးသည်။ သေဋ္ဌိဿ၊ သူဌေး၏။ဂေဟေ၊ အိမ်ဌ။ဘုတ္တံ၊ ထမင်းကို။ ဘုတ္တံ၊ စားအပ်ပြီ။ သေဋ္ဌနာ၊ သည်။ ကိဠိ၊ တစုံတခုကို။ကတံ၊ ပြုအပ်သည်။ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိဝစနဿ၊ ဤသို့ပြောဆိုအံ့သည်မှ။ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ သာယာမိ၊ ကြောက်လှပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့တင်၏။ တေနဟိ၊ ကား။ ဘတ္တံ၊ ကို။ ဟရ၊ ဆောင်လော်လော့။ ဥဒကံ၊ ရေကို။ အာဟရ၊ ယူခဲ့လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဒိ၏။ ရညော၊ မင်းကြီးသည်။ ဘတ္တကိစ္စာဝသာနေ၊ စားတော်ခေါ်ပြီးသော အဆုံး၌။ သဗ္ဗော၊ အလုံးစုံသော။ ရာဇပရိဝါရော၊ မင်းကြီး၏အခြံအရံ လူအပေါင်းသည်။ တဒေဝ ဘတ္တံ၊ ထိုထမင်းကိုသာလျှင်။ ပရိဘုဉ္ဇိ၊ စားသောက်၏။

ရာဇာ၊ မင်းကြီးသည်။ သုခကထာယ၊ မေတ္တာစကားကို ပြောဆိုလျက်။ နိသိန္နော၊ မနေပြီးသော်။ သေဋ္ဌိ၊ သူဌေးကို။ အာမေန္တွာ၊ ခေါ်၍။ သေဋ္ဌိ၊ သူဌေး။ ဣမသ္မိं ဂေဟေ၊ ဤအိမ်ဌ။ တဝ၊ သင်၏။ ဘရိယာ၊ သူဌေးကတော်သည်။ နတ္ထိကာ၊ မရှိသလော။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့မေး၏။ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ အာမဘော့ဗျိ၊ ကြောင်ရှိပါ၏။ ဣဒါနိ၊ ဤသို့တင်သည်ရှိသော်။ ယာ၊ ထိုသူဌေးကပေါ်သည်။ ကဟံ၊ အဘယ်မှာ ရှိသနည်း။

ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ သီရိဂဗ္ဘေ၊ အသိ၊ရရှိသောတိုက်၌။နိသိန္နာ၊နေပါ၏။ ဒေဝ၊ သ၊ အရှင်မင်းကြီး၏။ အာဂတာဘာဝံ၊ရွှေစက်ဖြန့်တော်မလာသည်၏အဖြစ်ကို။ နာဇာတိ၊ မသိဖြစ်ပါသည် အရှင်တုရား။ ဣတိ၊ ဤသို့ထင်၏။ ပါတောဝ၊ စောစောကြီးကလျှင်။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ သပရိဝါ-ရော၊ အခြံအရံနှင့်တကွ၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြောင်းကြောင့်။ ကိုဠာပိအာဂတော၊ အဂယ်၍ကား သာ၏ရှင်။ ပနတထာပိ၊ ထိုသို့လာသော်လည်း။ သာ၊ ထိုသူ့ဌေးမသည်။ အာဂတာဘာဝံ၊ လာသည်၏အဖြစ်ကို။ နဇာနတော၊ မသိသည်သာလျှင်တည်း။ တတော၊ ထိုနောင်မှ။ သေဋ္ဌိ၊ သူဌေးကား။ ရာဇာ-မင်းသည်။ မေ ဘရိယံ၊ ငါ့မယားသူဌေးမကို။ ဒဋ္ဌုကာမောတိ၊ မြင်တော်မူလို၏ဟု။ တဿာ၊ ထိုသူဌေးမ၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ဂန္တွာ၊ သွား၍။ ရာဇာ၊ မင်းကြီးသည်။ အာဂတော၊ ကြွလာ၏။ တဝ၊သင်၏။ ရာဇာနံ၊ မင်းကြီးကို။ ဒဋ္ဌု၊ ဖူးမြင်ခြင်းငှာ။ နဝဋ္ဌတိကိံ၊ မသင့်သလော။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့မေး၏။ သာ၊ ထိုသူဌေးမသည်။နိပန္နကာဝ၊အိပ်လျက်သာလျှင်။ သာမိ၊ ရှင်သူဌေး။ သေရာဇာနာမ၊ ဤမင်းမည်သည်ကား။ ကော၊ အဘယ်သို့ သဘောရှိသောသူနည်း။ ဣတိ ဝတ္တာ၊ ဤသို့ဆိုခြင်းကြောင့်။ ရာဇာနာမ၊ မင်းမည်သည်ကား။ အမှာကံ၊ ငါတို့ကို။ ဣဿရော၊ အစိုးရသောသူတည်း။ ဣတိဝုတ္တော၊ ဤသို့ဆိုသည်ရှိသော်။ အနုတ္တမနကံ၊ နှလုံးမသာယာသည်၏ အဖြစ်ကို။ ပဝေဒနန္တိ၊ ကြားလျက်။ တဝ၊ စင်စစ်။ နော၊ ငါတို့အား။ ပုညကမ္မာနိ၊ ကောင်းမှုကံတို့ကို။ ဒုက္ခဋ္ဌာနိ၊ မကောင်းသဖြင့် ပြုအပ်ကုန်၏။ ယေသံနော၊ အကြင်ငါတို့ကို။ ဣဿရော၊ အစိုးရသောသူလည်း။ အတ္ထိ၊ ရှိသေး၏။ အသဒ္ဓါယနာမ ပုညကမ္မာနိ၊ သဒ္ဓါပဲကြည်ခြင်းမရှိသော ကောင်းမှုကံတို့ကို။ ကတ္တာ၊ ပြု၍။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ သမ္ပတ္တိံ၊ စည်းစိမ်ချမ်းသာကို။ ပါပုဏိတ္တာ၊ ရောက်၍။ အညဿ၊ တစ်ပါးသောသူ၏။ ဣဿရိယဋ္ဌာနေ၊ အုပ်စိုးရာအရပ်၌။ နိဗ္ဗတ္တာမှာ၊ ဖြစ်ရချေကုန်၏။ အဒ္ဓါ၊ မဆွတ်။ အမှေပိ၊ ငါတို့သည်၊ အသဒ္ဓတိတ္တာ။ မယုံကြည်မှု၍။ ဒါနံ၊ အလှူကို။ ဒိန္နံ၊ ပေးလှူ အပ်သည်။ ဘဝိဿတိ၊ဖြစ်လတ္တံ့။ ဝေ၊ ဤသို့ဖြစ်ရခြင်းသည်။ တဿ၊ ထိုမယုံကြည်သော ကောင်းမှုကံ၏။ ဖလန္တိ၊ အကျိုးတည်းဟု။ ဇတ္တာ၊ ဆို၍။ သာမိ၊ ရှင်သူဌေး။ ဒါနိ၊ ယခု အခါ၌။ ကိံ ကရေ မိ၊ အဘယ်ကို ပြုပါအံ့နည်း။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ တာ လဂ္ဂေ၊ အညွှာနှင့်ဟက္ကသောထန်းရွက်ယပ်ဝန်းကို၊ အာဒါယ၊ ယူ၍။ အာဂန္တွာ၊ ၍။ ရာဇာနံ၊ မင်းကြီးကို။ ဗီဇာတိ၊ ယပ်ခတ်ချေလော့။

ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုသည်ရှိသော်။ တဿ၊ ထိုသူဌေးကဘော်သည်။ ကာလ-
ဝဏ္ဏံ၊ အညာနှင့်တကွသော ထန်းရွက်ယပ်ဝန်းကို။ အာဒါယ၊ယူ၍၊အာ-
ဂန္တွာ၊ လာ၍။ ရာဇာနံ၊ မင်းကြီးကို။ ဗီဇနိယာ၊ ယပ်ခတ်စဉ်။ ရညော-
ဝေဠုနယေ၊ မင်းကြီး ဘောင်းတော်၏၊ ဂန္ဓဝါတော၊ အနံ့လေသည်။
အယာ၊ ထိုသူဌေးကတော်၏။ အဂ္ဂိနီ၊ မျက်စိတို့ကို။ ပဟရိ၊ ခတ်မိ၏။
အထ၊ ထိုအခါ၌။ အယာ၊ ထိုသူဌေးမ၏။ အဂ္ဂိတိ၊ မျက်စိတို့မှ။ အသု-
ဓာရာ၊ မျက်ရည်တို့သည်။ ပဝတ္တိံသု၊ ယိုစီးကုန်၏။ တံ၊ ထိုမျက်ရည်ယို
သည်ကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ ရာဇာ၊ မင်းကြီးသည်။ သေဋ္ဌိ၊ သူဌေးကို။
အာဟ၊ ဆို၏။ မဟာသေဋ္ဌိ၊ သူဌေး၊ မာတုဂါမောနာမ၊ မာတုဂါမမည်
သည်ကား။အပ္ပဋိဋ္ဌိကော၊နည်းသောပညာရှိ၏။ရာဇာ၊မင်းသည်။မေ၊ငါ၏
သာမိကဿ၊ အရှင်သူဌေး၏။ သမ္ဘတ္တိ၊ စည်းစိမ်ချမ်းသာကို။ဂဏှာယျာ-
တိ၊ ယူရာ၏ဟု၊ ဘယေန၊ ယူအံ့သည်မှကြောက်သဖြင့်။ ရောဒတိ မည့
ဝိယောင်တကား။ နံ၊ ထိုသူဌေးမကို။ အဿာသေဟိ၊ နှစ်သိမ့်စေလော့။
မေ၊ ငါသည်။တဝ၊ သင်၏။ သမ္ဘတ္တိယာ၊စည်းစိမ်ချမ်းသာဖြင့်။နအတ္ထော၊
အလိုမရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့မင်းကြီးက ဆိုသည်ရှိသော်။ ဒေဝ၊ရှင်မင်းကြီး။
သော၊ ဤသူဌေးမသည်။ နရောဒတိ၊ စည်းစိမ်ချမ်းသာကို ယူအံ့သည်
ကြောက်သောကြောင့် မငိုပါ။ ဣတိ၊ ဤသို့တင်၏။ အထ၊ ထိုသို့မငိုသော်မှ။
ဧတံ၊ ဤအကြောင်းသည်။ ကိံ၊ အဘယ်နည်း။ ဣတိ၊ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။
တုမှာကံ၊ အရှင်မင်းကြီးတို့၏။ ဝေဠုနဂန္ဓေန၊ဘောင်းတော်အနံ့ကြောင့်။
အယာ၊ ထိုသူဌေးမ၏။ အာသူနိ၊ မျက်ရည်တို့သည်။ ပဝတ္တာယိံသု၊
ယိုစီးကုန်၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ အယံ၊ ဤသူဌေးမသည်။ဒီပဿိဘာသံ-
ဝါ၊ ဆီမီးရောင်ကိုလည်းကောင်း။ အဂ္ဂိဿိဘာသံဝါ၊ မီးရောင်ကိုလည်း
ကောင်း။ အဒိသွာ၊ မမြင်မူ၍။ မဏိအာလောကေနေဝ၊ ပတ္တမြားရောင်
ဖြင့်သာလျှင်။ ဘုဉ္ဇတိစ၊ စားလည်းစား၏။ နိသီဒတိစ၊ နေ့လည်း နေ၏။
နိပဇ္ဇတိစ၊ အိပ်လည်းအိပ်၏။ ဒေါ၀ါပန၊ ရှင်မင်းကြီးသည်ကား။ဒီပါ-
လောကေန၊ ဆီမီးရောင်ဟူသောအလင်းဖြင့်။ နိသီဒေါ၊နေတော်မူသည်။
ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့တင်၏။ ဧသ၊ ရှင်သူဌေး။ အာမ၊
ဩော်နေသည်မှန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူသည်ရှိသော်။တေနဟိ၊ကား
ဒေ၀၊ ရှင်မင်းကြီး။ အဇ္ဇပဋ္ဌာယ၊ ယမနေ့ကိုအစပြု၍။မဏိအာလောကေန၊
ပတ္တမြားရောင်ဟူသောအလင်းဖြင့်။ နိသီဒထ၊ နေတော်မူကုန်လော့။ဣတိ၊
ဤသို့။ မဟန္တံ၊ မြတ်သော။ တိပုသမတ္တံ၊ သခွါးသီးမျှရှိသော။အဋ္ဌ ၊အဖိုး

အတိုင်းမသိဆိုက်သော။ မကိုရတန်၊ ပတ္တမြားရတနာကို။ အဒ်ါသိ၊ ပေး၏။ ရာဇာ၊ မင်းကြီးသည်။ ဂေဟံ၊ ဇောတိကသူဌေးအိမ်ကို။ သြလောကေတွာ၊ ကြည့်၍။ ဇောတိကဿ၊ ဇောတိကသူဌေး၏။ သမ္ဗဟ္ကြီ(စည်းစိမ် ဓနမ်းသာသည်။ မဟာတိဝတ၊ မြတ်လေစွတကား။ ကွတိဝတ္တာ၊ ဤသို့ဆို၍။ အဂမာသိ. ရှေ့နန်းတော်သို့ ပြန်သွား၏။ အယံ၊ ဤသည်ကား။ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ။ ဇောတိကဿ၊ ဇောတိကသူဌေး၏။ ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်ခြင်းတည်း။

ကွာဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ဇဋိလဿ၊ ဇဋိလသူဌေး၏။ ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်ခြင်းကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ ဗာရာဏသိယံ၊ ၌။ ကောသေဋ္ဌိ-တာ၊ တစ်ယောက်သော သူဌေးသမီးသည်။ အဘိရူပါ၊ အလွန် အဆင်းလှသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ တံ၊ ထိုသူဌေးသမီးကို။ ပန္နရသေ ဝေဒသ-ဝဿုဒ္ဒေသိကကာလေ၊ တစ်ဆယ့်ငါးနှစ် တစ်ဆယ့်ခြောက်နှစ် အရွယ်ရှိသောအခါ၌။ အာရက္ခနတ္ထာယ၊ စောင့်ရှောက်စေခြင်းငှာ။ ကေဒါသိ၊ ကျွန်မတစ်ယောက်ကို။ ဒတ္တွာ၊ ပေး၍။ သတ္ထာ ဘူမိကဿ ပါသာဒဿ၊ ဘုံခုနစ်ဆင့်ရှိသော ပြာသာဒ်၏။ ဥပရိမတလေ၊ အထက်အပြင်၌။ သိရိဂဗ္ဘေ၊ အာဝေ-ရှိသော ဗိုက်ခန်း၌။ ဝါသယိ သု၊ နေစေကုန်၏။ ဒေဝဒိဝသံ၊ တစ်နေ့သည်၊ ဝါတပါနံ၊ လေသာပြတင်းကို။ ဝိဝရိတ္တာ၊ ဖွင့်၍။ ဗဟိ၊ အပကို။ သြလောကယမာနံ၊ ကြည့်သော။ တံ၊ ထိုသူဌေးသမီးကို။ အာကာသေန၊ ကောင်းကင် ခရီးဖြင့်။ ဂစ္ဆန္တော၊ သွားကုန်သော။ ဒေဝေါ ဝိဇ္ဇာဓရော၊ တစ်ယောက်သော ဝိဇ္ဇာဓိရဲ့ယောက်ျားသည်။ ဒိသ္မာ၊ ပြင်၌။ ဥပ္ပန္နသိနေဟော၊ ဖြစ်သောခွစ်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝါတပါနေန၊ လေသာပြတင်းဖြင့်။ ပဝိသိတ္တာ၊ ဝင်၍။ တာယ၊ ထိုသူဌေးသမီးနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ သန္ထဝံ၊ ပေါင်းဘော်ခြင်းကို။ ကတ္တုကာမော၊ ပြု၏။ သာ၊ ထိုသူဌေးသမီးသည်။ ဘေန၊ ထိုဝိဇ္ဇာဓိရဲ့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ သံဝါသံ၊ ပေါင်းဘော်ခြင်းကို။ အန္ဝာယ၊ စွဲ၍။ နုစိရဿေဝ၊ မကြာမြင့်မီလျှင်။ ဂဗ္ဘံ၊ ကိုယ်ဝန်ကို။ ဂဏှိ၊ ရ၏။ အထ၊ ၌။ နံ၊ ထိုသူဌေးသမီးကို။ သာဝါသိ၊ ထိုကျွန်မသည်။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ အမ္မ၊ သခင်မ-ကြီ။ ဂဗ္ဘံ၊ ကျွန်မောက်ပြန်လေးအမူအရာသည်။ ကိံ၊ အကြောင်း-အဘိရှိသနည်း။ ဥတိ၊ ဝတ္ထု၊ ကျွန်ကို ကျွန်မကမေးသည်ရှိသော်။ ဟောတု၊ ထို-ကိုမူလည်းဖြစ်စေ။ ဂ ... ။ ... ။ ... ။

ဆယ်လစေ့သောအခါ၌။ ပုတ္တံ၊ သားကို။ ဝိဇာယိတွာ၊ ဖွားမြင်၍။ နဝ-ဘာဇနံ၊ အိုးသစ်ကို။ အာဟရိတ္ဝာ၊ ဆောင်စေ၍။ ကတ္ထ၊ ထိုအိုး၌။ တံ ဒါရကံ၊ ထိုသူငယ်ကို။ နိပဇ္ဇာပေတွာ၊ အိပ်စေ၍။ တံ ဘာဇနံ၊ ထိုအိုးကို။ ပိဒဟိတွာ၊ ပိတ်၍။ ဥပရိ၊ အထက်၌။ ပုပ္ဖဒါမာနိ၊ ပန်းခိုင်ပန်းကုံးတို့ကို။ ဌပေတွာ၊ ထား၍။ ဣဒံ၊ ဤအိုးကို။ သီသေန၊ ဦးခေါင်းဖြင့်။ ဥက္ခိပိတွာ၊ ရွက်၍။ ဂင်္ဂါယ၊ မြစ်၌။ ဝိဿဇ္ဇေဟိ၊ စွန့်ချေလော့။ ကိဿ ဒံ၊ ဤသည်ကား။ ကိံ တိစ၊ အဘယ်နည်းဟူ၍လည်း။ ပဋ္ဌာ၊ မေးကုန်သည်ရှိသော်။ မေ၊ ငါ၏။ အယျာယ၊ သခင်မ၏။ ဗလိကမ္မန္တိ၊ နတ်စာပေးသော အမှုတည်းဟု။ ဝဒေယျာသိ၊ သင်ဆိုလေလော့။ ကိတ္တိ ဝတွာ၊ ဤသို့မှာ၍။ ဒါသိံ၊ ကျွန်မကို။ အာဏာပေသိ၊ စေ၏။ သာ၊ ထိုကျွန်မသည်။ ဂတာ၊ ထိုသူဌေးသမီးမှာလိုက်တိုင်း။ အကာသိ၊ ပြု၏။

ဟေဋ္ဌာ ဂင်္ဂါယံပိ၊ ဂင်္ဂါအောက်ဆိပ်၌လည်း။ ဒေဝကုတ္ထိယော၊ မိန်းမနှစ်ယောက်တို့သည်။ နှာယမာနာ၊ ရေချိုးကုန်သည်ရှိသော။ တံ ဘာဇနံ၊ ထိုအိုးကို။ ဥဒကေန၊ ရေဖြင့်။ အာဟရိယမာနံ၊ မျှောလာသည်ကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ ဧကာ၊ တစ်ယောက်သောမိန်းမသည်။ တေ ဘာဇနံ၊ ဤအိုးသည်။ မယှန္တိ၊ ငါ၏အိုးတည်းဟု။ အာဟ၊ ဆို၏။ ဧကာ၊ တစ်ယောက်သည်။ ဧတဿ၊ ဤအိုး၏။ အန္တော၊ အတွင်း၌။ ယံ၊ အကြင်ဥစ္စာသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံ၊ ထိုဥစ္စာသည်။ မယှန္တိ၊ ငါ၏ဥစ္စာတည်းဟု။ ပတွာ၊ ဆိုပြီး၍။ ဘာဇနေ၊ အိုးသည်။ သမ္ဘတ္တော၊ ရောက်လာသည်ရှိသော်။ တံ၊ ထိုအိုးကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ထလေ၊ ကုန်း၌။ ဌပေတွာ၊ ထား၍။ ဝိဝရိတွာ၊ ဖွင့်၍။ ဒါရကံ၊ သူငယ်ကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ ဧကာ၊ မိန်းမတစ်ယောက်သည်၊ မမ-ဘာဇနန္တိ၊ ငါ့အိုးဟူ၍။ ဝုတ္တတာယ၊ မျှော၍ လာစဉ်၌ ဆိုဘူးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဒါရကော၊ သူငယ်သည်။ မမေဝ၊ ငါ၏ဥစ္စာသာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ကျေးဇူးအာဟ။ ဤသို့ဆို၏။ဧကာ၊ မိန်းမတစ်ယောက်သည်။ ယံ ဘာဇနယံ အန္တော၊ တံ မမေဝ ဟောတူတိ၊ ဟောတုဟူ၍။ ဝုတ္တ-တာယ၊ မျှော၍လာသောအခါ ဆိုဘူးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ မမ ဒါရ-ကောတိ၊ ငါ၏ သားငယ်တည်းဟု၊ အာဟ၊ ဆို၏။ တာ၊ ထိုမိန်းမနှစ်ယောက်တို့သည်။ ဝိဝဒမာနာ၊ အငြင်းအခုံရှိကုန်လျက်။ ဝိနိစ္ဆယံ၊ တရားကို ဆုံးဖြတ်ရာသို့။ ဂန္တွာ၊ သွား၍။ တမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ အာရောစေတွာ၊ ကြား၍။ အမစ္စေသု၊ အမတ်တို့သည်။ ဝိနိစ္ဆိတုံ၊ ဆုံးဖြတ်ခြင်းငှာ။ အသက္ကောန္တေသု၊ မတတ်နိုင်ကုန်သည်ရှိသော်။ ရညော၊ မင်း၏။ သန္တိကံ-

အထံသို့။ အဂမ်ံသု၊သွားကုန်၏။ရာဇာ၊ မင်းသည်။ တာသံ၊ထိုမိန်းမတို့၏။ ဝစနံ၊ စကားကို၊ သုတ္ဝာ၊ ကြား၍။ တုံ၊ သင်သည်။ဒါရကံ၊ သူငယ်ကို။ ဂဏ္ဍ၊ ယူလေလော့၊ တုံ၊သင်သည်။ တာဇနံ၊ အိုးကို။ဂဏ္ဍ၊ယူလေလော့။ ဣတိ အာဟ၊ဤသို့ ဆုံးဖြတ်စီရင်တော်မူ၏။ ယာယပန၊အကြင်မိန်းမသည်။ ကား။ ဒါရကော၊ သူငယ်ကို။လဒ္ဓေါ၊ရအပ်၏။သာ၊ထိုမိန်းမသည်။မဟာ ကစ္စာနံ့ တ္ထေရဿ။ အရှင်ကစ္စည်းမထေရ်၏။ ဥပဇ္ဈာယိကာ၊အလုပ်အကျွေး ဒါယိကာမသည်။ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ယသ္မာ၊တို့ကြောင့်။ သာ၊ ထိုသူငယ်ကို ရသောမိန်းမသည်။ဣမမ်ဒါရကံ၊ ဤသူငယ်ကို။ယေရဿ၊ကစ္စည်းမထေရ်၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ ပဗ္ဗာဇေဿာမိတိ၊ ရဟန်းပြုစေအံ့ဟူ၍။ပေါ၎သေသိ၊ မေးကျွေးသုတ်သင်၏။ တဿ၊ ထိုသူငယ်၏။ ဇာတဒိဝသေ၊ ဖွားသော နေ့၌။ ဂဗ္ဘမလဿ၊ ကိုယ်ဝန်အညစ်အကြေးကို။ မောဝိတ္ဝာ၊ ဆေး၍။ အနှာပိတတာယ၊ ရေမချိုးအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ကေသာ၊ဆံပင် တို့သည်။ ဇဋိလာဟတ္ထာ၊ တွန့်လိပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ အဋ္ဌံသု၊တည်ကုန်၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်။ အဿ၊ ထိုသူငယ်အား။ ဇဋိလောတ္တေ့ဝ နာမံ၊ဇဋိလ ဟူသော အမည်ကိုသာလျှင်။ 'ကရိ'သု၊ မှည့်ကုန်၏။ တဿ၊ ထိုသူငယ်၏။ ပဒသာ၊ ခြေဖြင့်။ ဝိစရဏကာလေ၊ သွားနိုင်သောအခါ၌။ ထေရော၊ ကစ္စည်းမထေရ်သည်။ တံ ဂေဟံ၊ ထိုအိမ်သို့။ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းခံခြင်းငှာ။ ပါဝိသိ၊ ဝင်၏။ ဥပါသိကာ၊ဒါယိကာမသည်။ ထေရံ၊ မထေရ်ကို။ နိသီ-ဒါပေတ္ဝာ၊ နေစေ၍။ အာဟာရံ၊ ဆွမ်းကို။ အဒါသိ၊ လှူ၏။ ထေရော၊ မထေရ်သည်။ ဒါရကံ၊ သူငယ်ကို။ဒိသ္ဝာ၊ မြင်၍။ဥပါသိကေ၊ ဒါယိကာမ၊ ဒါရကော၊သူငယ်ကို။ လဒ္ဓေါ၊ရသလော။ 'ဣတိ ပုစ္ဆိ၊ဤသို့မေး၏။ဘဒ္ဒေ၊ အရှင်ဘုရား။ အာမ၊ သြော်ရှေးကံပေး၍ ကိုယ်တိုင်မမွေးပဲ ရသည်မှန်ပါ၏။ အဟံ၊ တပည့်တော်မသည်။ ဣမံ ဒါရကံ၊ ဤသူငယ်ကို။ တုမှာကံ၊ အရှင်ဘုရားတို့၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ ပဗ္ဗာဇေဿာမိတိ၊ ရဟန်းပြုစေအံ့ ဟူ၍။ပေါ၎သေသိ၊ မေးကျွေးသုတ်သင်ပါ၏။ နံ၊ထိုသူငယ်ကို။ပဗ္ဗာဇေထ ရဟန်းပြုပါကုန်လော့။ဣတိ အဒါသိ၊ ဤသို့လျှောက်၍အပ်နှံ၏။ထေရော၊ မထေရ်သည်။ သာမဏေ၊ ကောင်းပြီဟု။ တံ၊ ထိုသူငယ်ကို။ အာဒါယ၊ ခေါ်၍။ ဂစ္ဆန္တော၊ သွားသည်ရှိသော်။ ဣမမဿ၊ ဤသူငယ်အား။ဂိဟိ-သမ္ဗန္ဓံ၊ လူ၏စည်းစိမ်ချမ်းသာကို။အနုဘဝိတုံ၊ ခံစားခြင်းငှာဆိုက်သော။ ပုညဂမ္မံ၊ ကောင်းမှုကံသည်။ အတ္ထိ နု ခေါ၊ ရှိသလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သြလောကေန္တော၊ ကြည့်သည်ရှိသော်။ မဟာပုညော၊ ကြီးသောဘုန်းရှိ

သော။ သတ္တောဝ၊ သတ္တဝါတည်း။ မဟာသမ္ဘတ္တိ၊ ကြီးစွာသော စည်းစိမ်ချမ်းသာကို။ အနုဘဝိသာတိ၊ ခံစားရလတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့မြင်တော်မူ၏။ ယာဝ၊ အကြင်ရွေ့လောက်။ ဒဟရော၊ ငယ်နုသေး၏။ တာဝ၊ ထိုရွေ့လောက်၊ အသ၊ ထိုသူငယ်၏။ ဥဿာပိ၊ ဥာဏ်သည်လည်း။ ပရိဝါတံ၊ ရှင်ခြင်းသို့။ နဂစ္ဆတိ ဧဝ၊ မရောက်သေးသည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ စိန္တေတွာ၊ ဤသို့ကြံ၍။ တံ၊ ထိုသူငယ်ကို။ အာဒါယ၊ ခေါ်၍။ တဏ္ဍုလိယံ၊ တဏ္ဍုလိယ်ပြည်၌။ ဧကဿ ဥပဋ္ဌာကဿ၊ အလုပ်အကျွေး ဒါယကာ တစ်ယောက်၏။ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့။ အဂမာသိ၊ သွား၏။

သော၊ ထိုအလုပ်အကျွေးဒါယကာသည်။ ထေရံ၊ မထေရ်ကို။ ဝန္ဒိတွာ၊ ရှိခိုး၍။ ဌိတော၊ ရပ်လျက်။ တံ ဒါရကံ၊ ထိုတပည့်သူငယ်ကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဝေါ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်။ ဒါရကော၊ သူငယ်ကို။ လဒ္ဓေါ၊ ရခဲ့သလော၊ ဣတိ ပုစ္ဆိ၊ ၏။ ဥပါသက၊ ဒါယကာ။ အာမ၊ သြော်ရခဲ့သည်မှန်ချေ၏။ ပဗ္ဗဇိဿတိ၊ လတ္တံ့။ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ။ ဒဟရော၊ ငယ်သေး၏။ တဝေဝ၊ သင်ဒါယိကာ၏သာလျှင်။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ ဟောတု၊ လူမှုလူရာ မပွန်းတီး၍ လိမ္မာအောင် ထားခဲ့ပါအုံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်သည်ရှိ၏သော်။ သော၊ ထိုဘဏ္ဍာသိုလ်ပြည်သား ဒါယကာသည်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ သာဓု၊ ကောင်းပါပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆရာက မှာထားခဲ့သောစကားကို ဝန်ခံ၍။ တံ၊ ထိုသူငယ်ကို။ ပုတ္တဋ္ဌာနေ၊ သားအရာ၌။ ဌပေတွာ၊ ထား၍။ ပဗ္ဗဇိတ္ဝာ၊ မွေးမြူ၏။ တဿ ပန၊ ထိုအလုပ်အကျွေးဒါယကာ၏ကား။ ဂေဟေ၊ အိမ်၌။ ဒ္ဝါဒသ ဝဿာနိ၊ တစ်ဆယ့်နှစ်နှစ်တို့တိုင်တိုင်။ ဘုဉ္ဇာတိ၊ စုဆောင်းအပ်သော ဥစ္စာဘဏ္ဍာသည်။ ဥဿန္နံ၊ ပြန့်ပြောများပြားသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုဒါယကာသည်။ ဂါမန္တရံ၊ ရွာတစ်ပါးသို့။ ဂစ္ဆန္တော၊ သွားသည်ရှိသော်။ သမ္ဘံပိ၊ အလုံးစုံဖြစ်သော။ တံ ဘဏ္ဍံ၊ ထိုဥစ္စာကို။ အာပဏံ၊ အိမ်စျေးတည်ရာဆိုင်သို့။ ဟာရိတွာ၊ ဆောင်၍။ ဒါရကံ၊ သူငယ်ကို။ အာပဏေ၊ အိမ်စျေး၌။ နိသီဒါပေတွာ၊ နေစေ၍။ တဿ တဿ ဘဏ္ဍကဿ၊ ထိုထိုဥစ္စာဘဏ္ဍာ၏။ မူလံ၊ အဖိုးကို။ အာစိက္ခိတွာ၊ ကြားမ်ား

ဣဒ္ဓိဗလ၊ ဤမည်ဤမည်သော အထည်အလိပ်ကိုလည်း။ ဧတ္တကံ နာမ ဝန်း ဤမျှလောက်သောဥစ္စာကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူစေ၍။ ဒဒေယျာသိ၊ ပေးရစ်လော့၊ ဣတိ ဝတွာ၊ ဤသို့မှာခဲ့၍။ ပက္ကာသိ၊ ဖဲ့၏။ တဒါ ဝသံ၊ ထိုနေ့၌။ နဂရပရိဂ္ဂါ တိကာ ဒေဝတာ၊ ပြည်စောင့်နတ်တို့သည်။ အမန္တသော၊ အယုတ်သဖြင့်။ မရိစဇိရကမတ္တောနာပိ၊ ငြုတ်စမုန်နက်မျှဖြင့်လည်း။ အတ္ထိကေ၊ အလိုရှိ

ကုန်သောသူတို့ကို။ တသော၀၊ ထိုသူကြွယ်၏သားလျှင်။ အာပဏာဘိမုခေ၊ စျေးဆိုင်တည်ရာသို့ရှေးရှု။ကရိ သု၊ ပြုကုန်၏။သော၊ ထိုသူယေဇင္ဇိုလသည်။ ဒွါဒသ၀ဿာနိ တစ်ဆယ့်နှစ်,နှစ်ဘို့ပတ်လုံး။ဥဿဒ္ဓဘဏ္ဍကံ၊စုဆောင်းအပ်သော ပြန့်ပြောများပြားသောဥစ္စာကို။ ဧကဒိ၀ မသေနေ၀၊ တစ်နေ့ခြင်းဖြင့် သားလျှင်။ ဝိက္ကေကိ၊ ရောင်း၏။ ကုဋုမ္ဗိကော၊ သူကြွယ်သည်။ အာဂန္ဒာ၊ လာ၍။ အာပဏေ၊ စျေးဆိုင်၌။ ကဉ္စိ၊တစ်စုံတစ်ခုကို။အဒိသ္ဝာ၊မမြင်သော ကြောင့်။ တာတ၊ ချစ်သား။ တေ၊ သင်သည်။ သဗ္ဗံ ဘဏ္ဍကံ၊ အလုံးစုံသောဥစ္စာကို။ နာသိတံ၊ ဖျက်ဆီးဘိ၏။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ နနာ-သေမိ၊ အကျွန်ုပ်မဖျက်ဆီးပါ။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံကို။ တုမှေဟိ၊ သင်တို့သည်။ ၀ဏ္ဏနယေနေ၀၊ မှာခဲ့သောနည်းဖြင့်လျှင်။ ဝိက္ကိဏိ၊ ရောင်းပြီးပြီ။ ဣဒံ၊ ဤရွှေငွေသည်။ အသုကဿ၊ ဤမည်သောဘဏ္ဍာ၏။ မူလံ၊ အဖိုးတည်း။ ဣဒံ၊ ဤရွှေငွေသည်။ အသုကဿ၊ ဤမည်သောဘဏ္ဍာ၏။ မူလံ၊ အဖိုး တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ရေးရေးရာရာ ပြောဆိုသည်ရှိသော်။ ကုဋုမ္ဗိကော၊ သူကြွယ်သည်။ ပသီဒိသ္ဝာ၊ ကြည်ညိုမှု။ ပုရိသော၊ ယောက်ျားသည်။ အနဗ္ဘော၊ အဖိုးအတိုင်းမသိထိုက်၏။ယတ္ထကတ္ထစိ၊ အမှတ်မရှိသောအရပ်၌။ ဧဝိတုံ၊ ချမ်းသာစွာ အသက်မွေးခြင်းငှာ။ သမတ္ထောတိ၊ စွမ်းနိုင်ပြီဟု။ အတ္ထနော၊ မိမိ၏။ ဂေဟေ၊ အိမ်၌။ ဝယပ္ပတ္တံ၊ အရွယ်ရောက်သော။ ဓီတရံ၊ သမီးကို။တယာ၊ ထိုဇင္ဇိုလအား။ ဒတ္ဝာ၊ ပေး၍။အယာ၊ ထိုဇင္ဇိုလ၏။ ဂေဟံ၊ အိမ်ကို။တရောထ၊ဆောက်လေကုန်လော့။ဣတိ၊ ဤသို့။ပုရိသေ၊ယောက်ျား တို့ကို။အာဏာပေတ္ဝာ၊ စေခိုင်း၍။ ဂေဟေ၊ အိမ်သည်။နိဋ္ဌိတေ၊ ပြီးသည်ရှိသော်။ တုမှေ၊ သင်တို့သည်။ ဂစ္ဆထ၊ သွားကုန်လော့။ အတ္ထနော၊ မိမိ၏။ ဂေဟေ၊ အိမ်၌။ ဝသထ၊ နေကုန်လော့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။

အထ၊ ထိုအခါ၌။အယ၊ ထိုဇင္ဇိုလ၏။ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့။ ပဝိသနံကာလေ၊ ၀င်သောအခါ၌။ဧကေန ပါဒေန၊ ခြေတဖက်ဖြင့်။ဥမ္မာရေ၊ တံခါးခုံတို့ကို။ အက္ကန္တမတ္တေ၊ နင်းကာမျှ၌။ ဂေဟဿ၊ အိမ်၏။ ;ပစ္ဆိမဘာဂေ၊ နောက်အဖို့၌။ ဘူမိ ၊ မြေကို။ ဘိန္ဒိတ္ဝာ၊ ဖောက်ခွဲ၍။ အသီတိဟတ္ထာ၊ အတောင်ရှစ်ဆယ် အတိုင်းအရှည်ရှိသော။ သုဝဏ္ဏ ပဗ္ဗတော၊ ရွှေတောင်သည်။ ဥဋ္ဌဟိ၊ ပေါက်၏။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ ဇင္ဇလကုမာရဿ၊ ဇင္ဇိုလသတို့သားအား။ ဂေဟေ၊ အိမ်၌။ ဘူမိ ၊ မြေကို၊ ဘိန္ဒိတ္ဝာ၊ ဖောက်ခွဲ၍။ သုဝဏ္ဏပဗ္ဗ-တော၊ ရွှေတောင်သည်။ဥဋ္ဌိတောကိရ၊ ပေါက်သတတ်။ဣတိ၊ ဤသို့သော ဓာတုကို။ သုတ္ဝာ၀၊ ကြားရ၍သာလျှင်။ တဿ၊ ထိုဇင္ဇိုလသတို့သားအား။

သေဒ္ဓိစ္ဆတ္တံ၊ သူ့ဌေးဘို့၏ ဆောင်းရာယ်းကို ပယ်သည်၊ ပို့ဆောတော်မူ၏။ သော၊ ထိုသူ့ဌေးသည်။ ဇဋိလသေဒ္ဓိနာမ၊ ဇဋိလသူ့ဌေးဟူသော အမည်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ကဿ၊ ထိုဇဋိလသူ့ဌေးအား။ တယော-ပုတ္တာ၊ သားသုံးယောက်တို့သည်။ အဟေသုံ၊ ရှိသည်ဖြစ်ကုန်၏။ သော၊ ထိုဇဋိလသူ့ဌေးသည်။ တေသံ၊ ထိုသုံးယောက်သောသားတို့၏။ ဝယပ္ပတ္တ-ကာလေ၊ အရွယ်သို့ရောက်သောအခါ၌။ အတ္တနော၊မိမိ၏။ (အတ္တနော၊ ကား သမ္ဗန္ဓ ထည့်သည်။) ပဗ္ဗဇ္ဇာယ၊ ရဟန်းဖြစ်ခြင်းငှာ။ စိတ္တံ၊စိတ်ကို။ ဥပ္ပါဒေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍။ အမှေဟိ၊ ငါတို့နှင့်။ သမာနဘောဂံ၊ တူသော စည်းစိမ်ချမ်းသာ ဥစ္စာရှေ့ငွေရှိသော။ သေဒ္ဓိကုလံ၊ သူ့ဌေးမျိုးသည်။ သစေဘာဝိဿသိ၊ အကယ်၍ ရှိသည်ဖြစ်အုံ့။ ပဗ္ဗဇိတုံ၊ ရဟန်းပြုခြင်းငှာ။ ဒဿန္တိ၊ ပေးကုန်၏။ နောစေဘာဝိဿတိ၊ အကယ်၍ စည်းစိမ်တူကို မတွေ့သည်ဖြစ်အုံ့။ နဒဿန္တိ၊ မပေးကုန်အုံ့။ ဇမ္ဗုဒီပေ၊ ဇမ္ဗူဒီပါ ကျွန်းဌ၌။ အမှေဟိ၊ ငါတို့နှင့်။သမာနဘောဂံ၊ တူသောစည်းစိမ်ဥစ္စာ ရတနာရှေ့ငွေ ရှိသော။ ကုလံ၊ အမျိုးသည်။ အတ္ထိနုခေါ၊ ရှိသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝိမံသနတ္ထာယ၊ စုံဆမ်းခြင်းအကျိုးငှာ။ သုဝဏ္ဏမယံ၊ ရွှေဖြင့်ပြီးသော။ ဣဋ္ဌက၊ အုတ်ကိုလည်းကောင်း။ သုဝဏ္ဏမယံ၊ ရွှေဖြင့်ပြီးသော။ ပတော-ဒလဋ္ဌံ၊ နှင်းတံကိုလည်းကောင်း။ သုဝဏ္ဏမယံ၊ ရွှေဖြင့်ပြီးသော။ပါဒုကဋ္ဌ၊ ခြေနင်းကိုလည်းကောင်း။ ကာရာပေတွာ၊ ပြုစေပြီး၍။ ပုရိသာနံ၊အချင်းယောက်ျားကို၏။ ဟတ္ထေ၊ လက်၌။ ဒတ္တွာ၊ ပေး၍။ ဂစ္ဆထ၊ သွားလေကုန်။ ဣမာနိ၊ ဤရွှေအုတ် စသည်တို့ကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ဣဒ္ဓေ၊ တစ်စုံတစ်ခုကိုလျှင်။ သြလောကယမာနာဝိယ၊ ကြည့်သကဲ့သို့။ ဇမ္ဗုဒီပ-ဟလေ၊ ဇမ္ဗူဒီပ်မြေအပြင်တို့ကို။ဝိစရိတ္ဝာ၊လှည့်ပတ်သွားလာ၍။အမှေဟိ၊ ငါတို့နှင့်။ သမာနဘောဂဿ၊ တူသောစည်းစိမ်ဥစ္စာရှိသော။ သေဒ္ဓိ ကုလဿ၊ သူ့ဌေးမှူး၏။ အတ္ထိဘာဝံ၀ါ၊ ရှိသည်၏အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း။ နတ္ထိဘာဝံ၀ါ၊ မရှိသည်၏ အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း။ ဥ,တွာ၊ သိ၍။ အာဂစ္ဆထာတိ၊ လာခဲ့ကုန်လော့ဟု။ ပဟိဏိ၊ စေလွှတ်၏။

ဟေ၊ သိုအချင်း ယောက်ျားတို့သည်။ စာရိကံ၊ လှည့်လည်ခြင်းကို။ စရန္တာ၊ သွားကုန်သည်ရှိသော်။ ဘဒ္ဒယ နဂရံ၊ ဘဒ္ဒိယမြို့သို့။ ပါပုဏိတုံ၊ ရောက်ကုန်၏။အဃ။သိုအခါ၌။ ခေ၊သိုအချင်းယောက်ျားတို့ကို။ မဏ္ဍကော။မဏ္ဍကသူ့ဌေးသည်။ဝဿာ၊မြင်၍။ ကာဘာ၊ ငါ့သားအမောင်တို့။ ကိံ၊ အဘယ်အကြောင်းကို။ကဒေဝ ဆာ ဣ ၊ ပြုပေါ့ကုန်၍။ ဝိ၀ရထ၊ လှည့်လည်

ကုန်သနည်း။ ဣတိပုစ္ဆိတွာ၊ ဤသို့မေး၏။ ဧကံ၊ တစ်စုံတစ်ခုကို။ သြလော-
ကေန္တာ၊ ကြည့်လိုသောကြောင့်။ ဝိစရာမ၊ လှည့်လည်ကုန်၏။ ဣတိ ဝုတ္တေ၊
ဤသို့ ဆိုသည်ရှိသော်။ ဣမေသံ၊ ဤအချင်းယောက်ျားတို့၏။ ဣမာနိ၊
ဤအုတ်စသည်တို့ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ကိဠိဒေဝ၊ တစ်စုံတစ်ခုကိုလျှင်။
သြလောကေတုံ၊ ကြည့်ခြင်းငှာ။ ဝိစရဏာကိစ္စံ၊ သွားလာခြင်းကိစ္စသည်။
နတ္ထိ၊ မရှိ။ ရဋ္ဌံ၊ တိုင်းပြည်ကို။ ပရိဂ္ဂဏှာမာနာ၊ စုံစမ်းလိုကုန်သောကြောင့်။
ဝိစရန္တိတိ၊ လှည့်လည်ကုန်၏ဟု။ ဥ တွာ၊ သိ၍။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ ပစ္ဆိမ-
ဂေဟံ၊ အိမ်နောက်သို့။ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍။ သြလောကေထ၊ ကြည့်ကြကုန်
လော့။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ တေ၊ ထိုအချင်းယောက်ျားတို့သည်။ ဟဘ္ဘ၊
ထိုအိမ်နောက်၌။ အဌကရီသမတ္တေ ဌာနေ၊ ရှစ်မင်းပယ်စာမျှလောက်သော
အရပ်၌။ ဟတ္ထိအဿဥသဘပမာဏော၊ ဆင် မြင်း နွားလားဥသဘ ပမာဏ
ရှိကုန်သော။ ပိဋ္ဌိယာ၊ ကျောက်ကုန်းဖြင့်။ ပိဋ္ဌိ ကျောက်ကုန်းကို။ အာဟစ္စ၊
ထိခိုက်၍။ ပထဝိံ၊ မြေကို။ ဘိန္ဒိတွာ၊ ဖောက်ခွဲ၍။ ဥဒ္ဓိတော၊ ပေါက်ကုန်
သော်။ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌။ ဝုတ္တပ္ပကာရေ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောအပြားရှိကုန်
သော။ သုဝဏ္ဏမေဏ္ဍကေ၊ ရွှေဆိတ်ရုပ်တို့ကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ ကေသံ၊ ထိုရွှေ
ဆိတ်ရုပ်တို့၏။ အန္တရာအန္တရာ၊ အကြားအကြား၌။ ဝိစရိတွာ၊ သွားလာ
လှည့်ပတ်ပြီး၍။ နိက္ခမိ သု၊ ထွက်ခဲ့ကုန်၏။ အထ၊ ထို့နောက်မှ။ နေ၊ ထို
အချင်းယောက်ျားတို့ကို။ သေဋ္ဌိ၊ မေဏ္ဍာသူကြီးသည်။ တာတာ၊ ငါ့သား
အမောင်တို့။ ယံ၊ အကြင်စည်းစိမ်ကို။ သြလောကေန္တာ၊ ကြည့်ကုန်လျက်။
ဝိစရထ၊ လှည့်လည်ကြကုန်၏။ သော၊ ထိုစည်းစိမ်ကို။ ဝေါ၊ သင်တို့သည်။
ဒိဋ္ဌော၊ မြင်အပ်ပြီလော။ ဣတိ ပုစ္ဆိတွာ၊ ဤသို့မေးသောကြောင့်။ သာမိ၊
ရှင်သူကြီး။ ပဿာမ၊ မြင်ပါကုန်ပြီ။ ဣတိ ဝုတ္တေ၊ ဤသို့ဆိုသည်ရှိသော်။
တေနဟိ၊ ကား။ ဂစ္ဆထ၊ သွားလေကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဥယျောဇေသိ၊
လွှတ်လိုက်၏။ တေ၊ ထိုအချင်းယောက်ျားသို့သည်။ တတောဝ၊ ထိုဘဒ္ဒိယ
မြို့မှလျှင်။ ဂန္တွာ၊ ပြန်လာ၍။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ သေဋ္ဌိနာ၊ သခင်ဖြစ်သော
ဇင်္ဂီလသူကြီးသည်။ တာတ၊ ငါ့သားတို့။ ကိံ၊ အသို့နည်း။ အမှာကံ၊ တို့နှင့်။
သမာနဘောဂံ၊ တူသော စည်းစိမ်ချမ်းသာရှိသော။ သေဋ္ဌိကုလံ၊ ကို။
ဝေါ၊ သင်တို့သည်။ ဣဒံ၊ မြင်ခဲ့ပါလော။ ဣတိ ဝုတ္တေ၊ ဤသို့မေးသည်ရှိ
သော်။ သာမိ၊ သခင်ဖြစ်သော ဇင်္ဂီလသူကြီး။ တုမှာကံ၊ သင်တို့အား။
ကိံ အဟု၊ အဘယ်မှုဟူ၏နည်း။ ဘဒ္ဒိယနဂရေ၊ ဘဒ္ဒိယမည်သောမြို့
၌။ မေဏ္ဍကသေဋ္ဌိနော၊ မေဏ္ဍကသူကြီး၏။ ပဿာမ ဝါ၊ စည်းစိမ်သည်။

ဝေရှုပေါနာမ၊ ဤသို့သောဋ္ဌိ သည်မည်၏။ ဣဘိ၊ သို့။ သင်္ခံ၊ အလုံးခုံ သော။ တံပဝတ္တေ၊ ထိုအကြောင်းကို။ အာစိက္ခိ သု၊ ကြားလျှောက်ကုန်၏။ တံ၊ ထိုလျှောက်ချက်စကားကို။သုတ္ဝာ၊ ကြား၍၊သေဋ္ဌိ၊ ဇဋိလသူဌေးသည်။ အတ္တမနော ဟုတ္ဝာ၊ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာရှိသည်ဖြစ်၍၊ တာဝ၊ ရှေးဦး စွာ။ ကေ သေဋ္ဌကုလံ၊ ငါနှင့်တူသော သဒ္ဓါတရှိသော တစ်ယောက်သော သူဌေးအမျိုးကို။ လဒ္ဓံ၊ ရအပ်ပြီ။ အပရံပိ၊ သည်မှတစ်ပါးသော ငါနှင့် တူသောသူဌေးသည်လည်း။ အတ္ထိနု ခေါ၊ ရှိသေသေးသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ ကြံဆင်ခြင်လျက်။ သတ သဟဿဿ ဣနိုက်၊ အဖိုးတစ်သိန်းထိုက်သော။ ကမ္မလံ၊ ကမ္မလာကို။ (ကမ္မလဟူသောပုဒ်၌ ဩဋ္ဌဇ ပဌမကွဲရာပဌမကွဲရာနှင့် ဒွေဘော်လိုသည်။ ကစ္စည်းကျမ်း၌ (ပဌာဒီဟျလံ) သုတ်၏ဝုတ္တိ၌ ကမ္မမ် သဒ္ဒလနေ အလန္တိ ကမ္မလံ၊ ဟူသော ဥဒါဟရဏ်ကိုထောက်။ အဘိဓာန် ၌လည်း ကမ္မလံရှိ၏။) ဒတ္ဝာ၊ ပေး၍။ တာတာ၊ ငါ့သားအမောင်တို့။ ဂစ္ဆထ၊ သွားလေကုန်။ အညံပိ သေဋ္ဌိကုလံ၊ တစ်ပါးသော သူဌေးမျိုး ကိုလည်း။ ဝိစိနတာတိ၊ စူးစမ်းလေကုန်လော့ဟု။ ပဟိဏိ၊ စေလွှတ်၏။

တေ၊ ထိုအချင်းယောက်ျားတို့သည်။ရာဇဂဟံ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့။ ဂန္ဓွာ၊ သွားကုန်၏။ဇောတိကသေဋ္ဌိဿ၊ ဇောတိကသူဌေး၏။ဂေဟတော၊ အိမ်မှ။ အဝိဒူရေ၊ မနီးမဝေးသောအရပ်၌။ ဒါရုဏာသိ ကတ္ဝာ၊ ထင်းပုံကိုပြု၍။ အဂ္ဂိ ဒတ္ဝာ၊ မီးထည့်၍။ အဒ္ဒံ သု၊ နေကုန်၏။ ဣဒံ၊ ဤသည်ကား။ ကိံ၊ အဘယ်နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဋ္ဌကာလေ၊ မေးသောအခါ၌သာလျှင်။ နော၊ ငါတို့၏။ကေမဟဋ္ဌကမ္မလံ၊ တယာ်သောကမ္မလာကို။ ဝိဏ္ဏိ ဏန္ဓာ- နံ၊ ရောင်းလိုကုန်သည်ရှိသော်။ ကယိကော၊ ဝယ်မည့်သူသည်။နတ္ထိ၊ မရှိခဲ့။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ယူ၍။ ဝိစရန္တာပိ၊ လှည့်သွားလိုကုန်သော်လည်း။ စောရာနံ၊ ခိုးသူတို့မှ။ ဘာယာမ၊ ကြောက်ကုန်၏။ တေန၊ ထို့ကြောင့်။ တံ၊ ထို ကမ္မလာကို။ စျာဝေတ္ဝာ၊ မီးတိုက်၍။ ဂမိဿာမ၊ သွားကုန်အံ့၊ ဣတိ ဝဒိ- သု၊ ဤသို့ဆိုကုန်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နေ၊ ထိုအချင်းယောက်ျားတို့ကို။ ဇောတိကသေဋ္ဌိ၊ ဇောတိကသူဌေးသည်။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ ဣမေ၊ ဤသူတို့ သည်။ ကိံ၊ အဘယ်ကို။ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်သနည်း။ ဣတိ ပုစ္ဆိတ္ဝာ၊ ဤသို့ မေးသောကြောင့်။တမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ သုတ္ဝာ၊ ကြား၍။ပဏ္ဏာ သာ ပေတ္ဝာ၊ ခေါ်စေ၍။ ကမ္မလော၊ ကမ္မလာသည်။ ကိံ အဋ္ဌနကော၊ အဘယ်မျှ အဖိုးထိုက်သနည်း။ ဣတိ ပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေး၏။ သတသဟဿဋ္ဌ- နကော၊ အဖိုးတစ်သိန်းထိုက်ဘန်၏။ ဣတိ ဝုတ္တေ၊ ဤသို့ဆိုသည်ရှိသော်။

သတသဟဿံ၊ အဖိုးတစ်သိန်းကို။ ဒါပေတ္တာ၊ ပေးစေ၍။ ဒွါရကေ ဒ္ဒကံ၊ တံခါးမုတ်ကို။ သမ္မဇ္ဇိတ္တာ၊ တံမြက်လှည်း၍။ ကစဝရဆဋ္ဌိကာယ၊ တံမြက်ခြေးကိုစွန့်သော။ ဒါသိယာ၊ ကျွန်မအား၊ ဒေယျာသိ၊ ပေးကုန်လော့ဟု။ တေ သယေဝ၊ ထိုကုန်သည်တို့သာလျှင်။ ဟတ္ထေ၊ ထက်၌။ ပတိဏိ၊ ပို့စေ၏။ သာ ၊ထိုကျွန်မသည်။ ကမ္မလံ၊ ကမ္မလာကို။ ဂဟေတ္တာ၊ ယူ၍။ ရောဒ မာနာ၊ ငိုလျက်။ သာမိကဿ၊ သခင်ဖြစ်သောသူဌေး၏။ သန္တိကံ၊ အထံ သို့။ အာဂန္တွာ၊ လာ၍။ သ ာမိ၊ ရှင်သူဌေး။ အပရာဓေ၊ အပြစ်သည်။ သဟိ ၊ ရှိလေသော်။ မံ၊ ကျွန်မကို။ ပဟရိတုံ၊ ရိုက်နှက်ခြင်းငှာ။ နဝဋ္ဋတိ-ကိုယ်။ မအပ်ပါသလော၊ ကဿ၊ အဘယ်ကြောင့်။ မေ၊ ကျွန်မအား။ ဧဝ-ရူပံ ،ဤသို့သဘောရှိသော။ ထူလကမ္မလံ،ရွန့်ရင်းကြမ်းတမ်းသောကမ္မလာ ကို။ ပဟိဏိတ္ထ၊ ပို့လာတိသနည်း။ အဟံ၊ ကျွန်မသည်။ ကထံ၊ အဘယ်သို့ ကျွမ်း၊ ဤကမ္မလာကို။ နိဝါသေသဿာမိဝါ၊ ဝတ်ရအံ့နည်း။ ပါရုပိဿာမိဝါ၊ ရုံရအံ့နည်း။ ကုတိ၊ ဤသို့လျှောက်သည်ရှိသော်။ အဟံ၊ ဝါသည်။ တဝ၊ သင်အား။ ဘေဒတ္ထာယ၊ ထိုဝတ်ခြင်း ရုံခြင်းအကျိုးငှာ။ နပဟိဏိံ၊ မပို့ ဧစ၊ ဘံပန ကမ္မလံ၊ ထိုကမ္မလာကိုကား။ ပလိဘေဒ္ဒေတ္တာ၊ ရစ်ပတ်၍။ ဝ ဝ၊ သင်၏။ သယဟမ္ပလေ၊ အိပ်ရာအနီးဖြစ်သောခြေရင်း၌။ ဌပေတ္တာ၊ ထား၍။ နိပဇ္ဇနကာလေ၊ အိပ်သောအခါ၌،ဂန္ဓောဒကေန၊ နံ့သာရေဖြင့်။ ဓောတာနံ။ ဆေးအပ်ကုန်ပြီးသော။ ပါဒါနံ،ခြေတို့ကို။ ပုဉ္ဇနတ္ထာယ،သုတ် စရာအကျိုးငှာ။ ·တေ၊ သင့်အား။ ဂဟိဏိ၊ ပို့လေစေ၏။ ကုတိ،ဤသို့ဆို၏။ ·ဘေ ပိ။ ·ဤခြေသုတ်ခြင်းကိုလည်း။ ကာတုံ،ငှာ။ နသက္ကောသိကိ ، မတတ် နိုင်သလော။ ·ကုတိ၊ ဤသို့ဇောတိကသူဌေးကဆိုသည်ရှိသော်။ သာ။ ထို ကျွန်မသည်။ ·ဘံပန၊ ဤခြေသုတ်ခြင်းကိုကား။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှာ။ သက္ခိဿာမိ၊ တတ်နိုင်ပါအံ့၊ ကုတိ၊ ဤသို့ဆိုလျက်။ ဂဟေတ္တာ၊ ယူ၍။ အဂမာသိ၊ သွား၏။ တေစ ،ပုရိသာ၊ ထိုဇဋိလသူဌေးက ،စေလွှတ်သော အချင်းယောက်ျားတို့သည်လည်း။တံ ရုက္ခာ။ ထိုအကြောင်းအမှုအရာကို။ ဒိသ္ဝာ၊ မြင်၍။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ·သေဋ္ဌိဿ၊ ·သူဌေးဇဋိလ၏။ သန္တိကံ၊ အထံ့သို့။ ဂန္တွာ၊ သွား၍။ တာတာ၊ ငါ့သားအမောင်တို့။ ဝေါ၊ သင်တို့ သည်။ ·သေဋ္ဌိကုလံ၊ ·ငါနှင့်စည်းစိမ်ဥစ္စာတူသော့ သူဌေးမျိုးကို။ ဒိဋ္ဌကိ ، မြင်ခဲ့၏လော။ ·ကုတိဝုတ္တေ၊ ဤသို့မေးသည်ရှိသော်။ သာမိ၊ ရှင်သူဌေး။ တုမှာကံ၊ ရှင်သူဌေးတို့၏။ သမ္ဘတ္တိ ، ဧည်းစိမ်ချမ်းသာသည်။ ကိ ،အဘယ် အကျိုးရှိအံ့နည်း။ ရုဇဂဟနဂရေ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌။ ·ဇောတိကသေဋ္ဌိ၊

ဇောတိကသူဌေး၏။ ဝေရူပါ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ သမ္ဘတ္တိနာမ၊စည်း
စိမ်ချမ်းသာမည်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သင့်၊ အလုံးစုံသော
ဂေဟသမ္ပတ္တိ၊ အိမ်ခွဲပြည့်စုံသော စည်းစိမ်ချမ်းသာကို။ အာရောစေတွာ၊
ကြား၍။ တံပဝတ္တိံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ အာစိက္ခိ သု၊ လျှောက်ကုန်၏။
သေဋ္ဌိ၊ ဇဋ္ဌိလသူဌေးသည်။ တေသံ၊ ထိုအချင်းယောက်ျားတို့၏။ ဝစနံ၊
စကားကို။ သုတ္တာ၊ ကြား၍။ ကုဋုမ္ဗာနသော။ နှစ်သက်သောစိတ် ရှိသည်
ဖြစ်၍။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ပဗ္ဗဇိတုံ၊ ရဟန်းပြုခြင်းငှာ။ လတိဿာမိတိ၊
ရတော့အံ့ဟူ၍။ ရညော၊ မင်းကြီး၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ဂန္တွာ၊ သွား၍။
ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ ပဗ္ဗဇိတုကာမော၊ ရဟန်းပြုလိုသည်။ အမှိ၊ ဖြစ်၏။
ရာဇာ၊ မင်းကြီးသည်။ မဟာသေဋ္ဌိ၊ သူဌေးကြီး။ သာဓု၊ ကောင်း၏။ ပဗ္ဗာ-
ဇေဟိ၊ ရဟန်းပြုလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ မင်းကြီးက ခွင့်လွှတ်သည်ရှိသော်။
သော၊ ထိုဇဋ္ဌိလသူဌေးသည်။ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့။ ဂန္တွာ၊ သွား၍။ ပုတ္တေ၊
သားတို့ကို။ ပက္ကောသာပေတွာ၊ ခေါ်စေ၍။ သုဝဏ္ဏဒဏ္ဍံ၊ ရွှေအရိုးဖြင့်တပ်
သော။ (အချို့စာ၌ ဝဇိရဖာလံရှိ၏။ ဝဇိလဖာလံဟု ရှိခြင်းကား ပါဠိ
ပျက်။ ။ဝဇိရယံ ဟူ၍လည်းရှိ၏။ ပါဠိပျက်။ ဝဇိရဒါခာရံရှိလျှင်တော်၏။
ဝဇိရခ်ာရံ၊ စိန်အသွားတပ်သောပုဆိန်ကိုပေးလေ။ သီဟိုဠ်မှုစသောရွှေးမှု
ဟောင်းများမှာမူကား ဝဇိရကုဒါလံ ဟုရှိ၏) ဝဇိရကုဒါလံ၊ ဝရဇိန်ဖြင့်
ပြီးသော ပုဆိန်ကို။ ဇဋ္ဌပုတ္တာ၊ သားကြီး၏။ ဟတ္ထေ၊ ၌၊ ဌပေတွာ၊ ထား
၍။ တာတ၊ ချစ်သား။ ပစ္ဆိမဂေဟေ၊ အိမ်၏နောက်၌။ သုဝဏ္ဏပဗ္ဗတော၊
ရွှေတောင်မှ၊ သုဝဏ္ဏပိဏ္ဍံ၊ ရွှေစိုင်ခဲကို။ ဥဒ္ဓရာဟိ၊ ပေါက်ခြေလော့။ ဣတိ-
အာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ သော၊ ထိုသားကြီးသည်။ ကုဒါလံ။ ပုဆိန်ကို။ အာဒါယ
ယူ၍။ ဂန္တွာ၊ သွား၍။ သုဝဏ္ဏပဗ္ဗတံ၊ ရွှေတောင်ကို။ ပဟရိ၊ ပေါက်ခဲ့၏။ ပိဋ္ဌိ-
ပါသာဏေ၊ ကျောက်ဖျာတို့ကို။ ပဟဋ္ဌကာလောဝိယ၊ ပေါက်ခဲ့သောအခါ
ကဲ့သို့။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ တဿ၊ ထိုသားကြီး၏။ ဟတ္ထတော၊ လက်မှ။
ကုဒါလံ၊ ပုဆိန်ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ မဏ္ဍိမပုတ္တဿ၊ သားအလတ်၏။
ဟတ္ထေ၊ လက်၌။ ဒတ္တွာ၊ ပေး၍။ ပဟိရိ၊ ပေါက်ခဲ့ချေလော့ဟု စေ၏။
တဿာပိ၊ ထိုသားအလတ်၏လည်း။ သုဝဏ္ဏပဗ္ဗတံ၊ ရွှေတောင်ကို။ ပဟာ-
ရန္တဿ၊ ပေါက်ခဲ့သည်ရှိသော်။ ပိဋ္ဌိပါသာဏေ၊ ကျောက်ဖျာတို့ကို။
ပဟဋ္ဌကာလောဝိယ၊ ပေါက်ခဲ့သောအခါကဲ့သို့။ အဟောသိ၊ မခဲ့နိုင်သည်
ဖြစ်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုပုဆိန်ကို။ ကနိဋ္ဌပုတ္တဿ၊ ညီငယ်ဖြစ်သော
သားအထွေး၏။ ဟတ္ထေ၊ လက်၌။ ဒတ္တွာ၊ ပေး၍။ ပဟိရိ၊ ပေါက်ခြေဟု

ဆေ၏။ တဿ၊ ထိုသားငယ်၏။ တံ၊ ထိုပုဆိန်ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ပဟ-ရန္တဿ၊ ပေါက်ခွဲသည်ရှိသော်၊ ကောင္ရွှေတွာ၊ ထောင်း၍။ ရာသိ-ကတာယ၊ အစုပြုအပ်သော။ မတ္တိကာယ၊ မြေစိုင်ကို။ ပဟဋ္ဌကာလောဝိယ၊ ပေါက်ခွဲသောအခါကဲ့သို့။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထို သားငယ်ကို။ သေဋ္ဌိ၊ အဘသူဌေးသည်။ တာတ၊ ချစ်သား။ ဧဟိ၊ လာလတ္တံ့။ ဧတ္တကေန၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ဖြင့်။ အလံ၊ သင်နှင့် ငါသာ ထိုက်သည်၏အဖြစ်ကို သိရပြီ။ ဣတိ ဝတွာ၊ ဤသို့ဆို၍။ ဣတရေ၊ သား ငယ်မှ တစ်ပါးကုန်သော။ ဒွေဇေဋ္ဌဘာတိကေ၊ အစ်ကိုကြီးနှစ်ယောက် တို့ကို။ ပဲဏ္ဍောသာပေတွာ၊ ခေါ်စေ၍။ အယံ သုဝဏ္ဏပဋ္ဌတော၊ ဤရွှေ တောင်သည်။ တုမှာကံ၊ သင်တို့၏အကျိုးငှာ။ နန္ဒဗ္ဘတ္တော၊ မဖြစ်။ မယှဉ္စ၊ ငါ၏လည်းကောင်း။ ကနိဋ္ဌဿစ၊ ညီငယ်၏လည်းကောင်း။ နိဗ္ဗတ္တော၊ ကောင်းမှုကံကြောင့်ဖြစ်၏။ ဣမိနာ၊ ဤညီငယ်နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဧကတော၊ တပေါင်းတည်း။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ပရိဘုဉ္ဇထ၊ သုံးဆောင် ခံစားရစ်ကြကုန်လော့။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့မှာလျက်ဆို၏။ ပန၊ စောဒနာ, သောဓနာပုဒ်ကိုထုတ်၍ဆိုဦးအုံ့။ ကဿ၊ အဘယ်ကြောင့်။ သော၊ ထိုရွှေ တောင်သည်။တေသမေဝ၊ ထိုအဘ သားအထွေးတို့၏သာလျှင်။ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှာ။နိဗ္ဗတ္တတိ၊ ဖြစ်လေတိသနည်း။ ကဿစ၊ အဘယ်ကြောင့်လည်း။ ဇဋိလော၊ ဇဋိလသူဌေးသည်။ ဇာတကာလေ၊ ဖွားသောကာလ၌။ ဥဒကေ၊ ရေ၌။ ပါတိတော၊ မျောလေတိသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသည်ကား။ စောဒနာ၊ စောဒနာခြင်းတည်း။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ကတကမ္မေနေဝ၊ ပြုအပ်သော ကံကြောင့်သာလျှင်။ ပါတော်တော၊ ရေမျောခံရ၏။ ဣတိ၊ ဤသည်ကား။ ပရိဟာရော၊ အဖြေတည်း။

ဟိ ဝိတ္ထာရေမိ၊ ခဲ့ဦးအုံ့။ကဿပသမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ ကဿပမြတ်စွာဘုရား၏။စေတိယေ၊ စေတီကို။ကရိယမာနေ၊ တည်သည်ရှိသော်။ ဧကော ဒီဃာ-သဝေါ၊ ရဟန္တာတစ်ပါးသည်။ စေတိယင္ဂဏေ၊ စေတီတည်ရာအရပ်သို့။ ဂန္တ္မာ၊ ရောက်၍။ ဩလောကေတွာ၊ ကြည့်၍။ တာတာ၊ ဒါယကာပန်းရန် သမားတို့။ ကဿ၊ အဘယ်ကြောင့်။ စေတိယဿ၊ စေတီ၏။ ဥတ္တရေမုခေ၊ မြောက်မျက်နှာတံခါးဝ၌။ နဥ္ဇဟတိ၊ အုတ်မစီမတက်ပါသနည်း။ (အပြီး မသတ်သနည်း၊) ဣတိ ပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေး၏။ သုဝဏ္ဏံ၊ ရွှေသည်။ နပ္ပဟောတိ၊ မလောက်။။ ဣတိ၊ ထို့ကြောင့် မပြီးပါသည်ဟု။ အာဟံသု၊ လျှောက်ကုန် ၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ အန္တောဝါမံ၊ ရွာတွင်းသို့။ ပဝိသိတ္တာ၊ ဝင်၍။ သမာ-

ဒေဝေသာမိ၊ ကောင်းစွာ မမေ့မလျော့ ဆောက်တည်စေအံ့။ တုမ္ဟေ၊ သင်တကာတို့သည်။ အာဒရေန၊ ရှိသေစွာ။ ကမ္မံ၊ ပန်းရန်သမ်းတို့၏ အမှုကို။ ကရောထာသိ၊ ပြုကြကုန်လော့ဟု။ သော၊ ထိုရဟန္တာမထေရ်သည်။ ဧဝံ၊ဝတ္တွာ၊ ဤသို့မှာခဲ့၍။ နဂရံ၊ မြို့တွင်းသို့။ ပဝိသိတ္တွာ၊ ဝင်၍၊ အမ္ဗာ တာတာ၊ အိုဒကာ ဒကာမတို့။ တုမှာကံ၊ သင်တို့၏။စေတိယဿ၊ ပေတိတော်၏။ ဇကသ္မိံ မုခေ၊ တစ်ခုသောမုတ်ဝ၌။ ယုဝဏ္ဍံ၊ ရှေသည်။ နပ္ပဟောတိ၊ မလောက်။သုဝဏ္ဏံ၊ ရွှေဆိုင်းကို။ ဇာနာတ၊ သိကြကုန်လော့။ ဣဟ၊ ဤသို့။ မဟာဇနံ၊ လူအပေါင်းကို။ သမာဒပေန္တော၊ကောင်းစွာ နှိုးဆော်လျက်။ သုဝဏ္ဏကာရကုလံ၊ ရွှေပန်းထိမ်သည်အိမ်သို့။ အဂမာသိ၊ ရောက်လာ၏။ သုဝဏ္ဏကာရောပိ၊ ထိုရွှေပန်းထိမ် သည် လည်း။ တခ်ဏေ ယေဝ၊ထိုခဏ၌သာလျှင်။ ဘရိယာယ၊ မယားအိမ်ရှင်မနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ကလဟံ၊ ငြင်းခုံခိုက်ရန်ဖြစ်ခြင်းကို။ ကရောန္တော၊ ပြုလျက်။ နိသိန္နော၊ နေသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုပန်းထိမ်သည် ယောက်ျားကို။ ထေရော၊ ရဟန္တာမထေရ်သည်။ စေတိယေ၊ စေတီ၌။ တုမ္ဟေဟိ၊ သင်ဒကာတို့သည်။ ဂဟိတမုခဿ၊ဒကာခံ၍လုပ်သောမုတ်ဝ၌။ သုဝဏ္ဏံ၊ ရွှေသည်။ နပ္ပဟောတိ၊ မလောက်။ တံ၊ ထိုမယောက်သော အရာကို။ ဇာနိတုံ၊ သိခြင်းငှာ။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ သော၊ ထိုရွှေပန်းထိမ်သည်သည်။ဘရိယယာ၊ မယား၌။ ကောဓဝသေန၊ အမျက်ထွက်သောဒေါသစိတ်၏အစွမ်းဖြင့်။တဝ၊ အရှင်ဘုရား၏။သတ္ထာရံ၊ ဆရာဘုရားကို။ ဥဒကေ၊ ၌။ ခိပိတ္တွာ၊ ပစ်၍။ ဂစ္ဆ၊ မျှောပါလေ လော့။ ဣတိ အာဟ၊ ၏။ အထ၊ ၌။ နံ၊ ထိုရွှေပန်းထိမ်သည်ကို။ သော၊ ထိုမယားသည်။တေ၊ သင်သည်။အတိ သာဟသိ ကကမ္မံ၊ အလွန်ကြမ်းကြုတ် သော အမှုကို။ကတ်၊ပြုဘိ၏။ နကတ်ဟူ၍လည်း ပါဠိအချို့ရှိ၏။ မပြု သင့်ဟု၊ သမ္မန်လေ) မမ ကုဋ္ဌေန၊ ငါ့ကို။ အမျက်ထွက်သဖြင့်။ တေ၊ သင် သည်။ အဟမေဝ၊ ငါ့ကိုသာလျှင်။ အက္ကောသိတ္ထ ဝါ၊ ဆဲမူလည်း ဆဲရေး အပ်၏။ ပဟရိတ္ထ ဝါ၊ ရိုက်ပုတ်မူလည်း ရိုက်ပုတ်အပ်၏။ ကသ္မာ၊ အ ဘယ် ကြောင့်။ အတ်တာနာ ဂတ ပစ္စုပ္ပန္နေသု၊ အ တိတ် အ နာ ဂတ် ပ စ္စု ပ္ပ န် တ ရား တို့ ကို။ ဇုဒ္ဓေသု၊ သ်တော်မူ ကုန် သော သဗ္ဗညု မြတ်စွာ ဘ ဂ ဝ ၊ ဒေ ရ ဏ် ဘိ။ အ ကာ သိ၊ ပြုဘိသနည်း။ဣတိ- အာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ ဘဝ ဗ္ဗ ကာ ဝေ၊ ရွှေပန်းထိမ်သည်သည်။တာဝဒေဝ၊ ထိုခဏ၌သ .လျှင်၊ သံ ဝေ ဂ ပ ဗ္ဗ ဇော၊ ထိတ်လန့်ခြင်းသို့ ရောက်သည်၊ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ ဘ ဒန္တ ၊အရှင်ဘုရား။ မေ. အ ဘ ယ် နိ ပ် အာ ၊ ပေ တ ၊ သည်းခံ

ကောက်မူပါကုန်လော့။ ဣတိဝတ္တာ၊ ဤသို့ဆိုမြဲ။ ထေရဿ၊ မထေရ်၏။ ပါဒမူလေ၊ ခြေတော်ရင်းခံ။ နိပဇ္ဇိ၊ ဝပ်၏။ တာတ၊ ဒကာ့ပန်းထိမ်သည်။ အဟံ၊ ငါ့ကို။ တယာ၊သင်သည်။ကိုယ်ခွ၊ တစ်စုံတစ်ခွန်းမျှစကားကို။နဝုတ္တော့ ပြစ်မှားသောအားဖြင့် ဆိုသည် မဟုတ်။ သတ္ထာရံ၊ ငါတို့ ဆရာဘုရားကို။ ခမာပေဟိ၊ ပူဇော်ကန်တော့လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ အမိန့်ရှိလတ်သော်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ကိန္တိ၊ အဘယ်ကို။ကတွာ၊ ပြု၍။ ခမာပေမိ၊ပူဇော်ကန်တော့ရအံ့နည်း။ ဣဘိ အာဟ၊ဤသို့လျှောက်၏။သုဝဏ္ဏပုပ္ဖါနံ၊ရွှေပန်းခိုင်ဖြင့် စိုက်အပ်ကုန်သော။ (သုဝဏ္ဏနပ္ဖါနံကား ဆင်ခြေတံ ဝ်သော့သနံပုဒ်တည်း။) တယော ကုမ္ဘေ၊ သုံးခုသောပန်းအိုးတို့ကို။ ကတွာ၊ ပြုလုပ်၍။ အန္တောခေါတုနိခ်ာနေ၊ ခေါတ်တော်၏ ကိန်းဝပ်ရာ ဌာပနာတိုက်ခွ၊ ပက္ခိပိတွာ၊ထည့်၍။ အလ္လဝတ္ထော၊ စိုစွတ်သော အဝတ်ရှိသည်။ အလ္လကေသော စိုစွတ်သော ဆံပင်ရှိသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ တာတ၊ဒကာပန်းထိမ်သည်။ ခမာပေသိ၊ ပူဇော်ကန်တော့ချေလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ အမိန့်ရှိတော်မူ၏။

သော၊ ထိုပန်းထိမ်သည်သည်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။သောခဲ့၊ ကောင်းပါပြီ။ ဣတိဝတ္တွာ၊ ဤသို့လျှောက်ပြီး၍။ သုဝဏ္ဏပုပ္ဖါနိ၊ ရွှေပန်းတို့ကို။ ကရောန္တော၊ ပြုလုပ်လိုသောကြောင့်။ တီသု ပုတ္တေသု၊ သားသုံးယောက်တို့တွင်။ ဇေဋ္ဌပုတ္တံ၊ သားအကြီးကို။ ပက္ကောသာပေတွာ၊ ခေါ်စေ၍။ တာတ၊ ချစ်သား။ ဧဟိ၊ လာလော့။ အဟံ၊ ငါသည်။ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဝေရဝစနေန ၊ရန်မူသော စကားဖြင့်။အဝစံ၊ပြစ်မှားမိ၏။တဿ၊ ထို့ကြောင့်။ ဣမာနိ ပုပ္ဖါနိ၊ဤပန်းတို့ကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ခေါတုနိခ်ာနေ၊ ခေါတ်တော်တို့ကို သိမ်းရာဖြစ်သော ဌာပနတိုက်ခွ။ ပက္ခိပိတွာ၊ ထည့်၍။ ခမာပေဿာမိ၊ ပူဇော်ကန်တော့အံ့။ တုံပိခေါ၊ သင်သည်လည်း။ မေ၊ ငါ၏။ သတ္ထာယော၊ ညီဘော်ညီတော်သည်။ ဟောဟိ၊ ဖြစ်လော့၊ဣတိ-အာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ သော၊ ထိုသားအကြီးသည်။ တုံ၊ သင့်ဘုရားကို။ မယာ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဝေရဝစနံ၊ ရန်မူ၍ဆိုသောစကားကို။ နဝဒါပိ-တော၊ မဆိုမီချေ။ တုံယေဝ။ သင်သည်သာလျှင်။ ကရောဟိ၊ လုပ်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုလျက်။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှာ။ နဣစ္ဆိ၊ အလိုမရှိ။ မဇ္ဈိမပုတ္တံ၊ သားအလတ်ကို။ ပက္ကောသာပေတွာ၊ ခေါ်စေ၍။ တယေဝ၊ထိုအတူလျှင်။ အာဟ၊ ဆို၏။ သောပိ၊ ထိုသားအလတ်သည်လည်း။ တယေဝ၊ ထိုသားအကြီး အတူသာလျှင်။ ဝတ္တွာ၊ ဆို၍။ ကာတုံ၊ပြုခြင်းငှာ။ နဣစ္ဆိ၊အလိုမရှိ။ ကနိဋ္ဌံ၊ ညီအငယ်ကို။ ပက္ကောသိတွာ၊ ခေါ်၍။ အာဟ၊ ဆို၏။သော၊ ထို

သားယော်သည်။ ပိတု၊ အဘအား။ ဥပ္ပန္နကိစ္စံနာမ၊ ဖြစ်သောကိစ္စ မည်
သည်ကား။ ပုတ္တသ၊ သား၏။ ဘာရော၊ ဝန်တည်း။ ဣတိဝတ္တာ၊ ဤသို့
ဆိုမြဲ။ ပိတု၊ အဘအား။ သဟာယေ၊ ညီဘော်ညီဘော်သည်။ ဟုတ္တာ၊
ဖြစ်၍။ ပပ္ပါနိ၊ ရွှေပန်းတို့ကို၊ အကာသိ၊ ပြု၏။ သုဝဏ္ဏကာရော၊ ရွှေ
ပန်းထိမ်သည်သည်။ ဝိဒတ္ထိပ္ပမောဏာနံ ပပ္ပါနံ၊ တစ်ထွာ အတိုင်းအရှည်ရှိ
သော ပန်းခိုင်တို့ဖြင့် စိုက်အပ်သော။ တယော ဣမေ၊ သုံးခုသော
ပန်းအိုးတို့ကို။ နိဓာပေတွာ၊ ပြီးစေ၍။ ဓာတုနိဓာနေ၊ ဓာတ်တော်
ဌာပနာတိုက်၌။ ပက္ခိပိတွာ၊ ထည့်၍။ အလ္လဝတ္ထာ၊ စိုသော်အဝတ်ရှိ
လျက်။ အလ္လကေသော၊ စိုသောဆံရှိလျက်။ သတ္ထာရံ၊ ကို။ ခမာပေသိ၊
ပူဇော်ကန်တော့၏။ ဣတိ၊ ဤအကြောင်းကြောင့်။ သော၊ ထိုဇဋိလ
သူဌေးသည်၊ သတ္တက္ခတ္တုံ၊ ခုနစ်ကြိမ်။ ဇာတကာလေ၊ ဖွားစကာလ၌။
ဥဒကေ၊ ရေ၌။ ပါတနံ၊ မျောခြင်းကို။ လဘိ၊ ရ၏။ အယံပန၊ ဤ
သည်ကား။ အယ၊ ထိုဇဋိလသူဌေး၏၊ ကောဋိယံ၊ အဆုံးစွန်ဘဝ၌။
ဌိတော၊ တည်ခြင်းရှိသော။ အတ္တဘာဝေ၊ အတ္တဘောတည်း။ ဣဒေါ၊
ဤပစ္ဆိမဘာဝ၌လည်း။ တယော၊ ထိုရေ၌ မျောဘိလေ့ဟု ဆိုဘူးသော
ဝစီဒုစရိုက်၏သာလျှင်။ နိဿန္ဒေန၊ ကြွင်းသောအကျိုးဆက်ဖြင့်။ ဥဒကေ၊
ရေ၌။ ပါတိတော၊ မျောခံရ၏။ အယ။ ထိုဇဋိလသူဌေး၏။ ဒွေ၊ နှစ်
ယောက်ကုန်သော။ ဇေဋ္ဌဘာတိကာ၊ နောင်တော်အကြီး ဖြစ်ကုန်သော။
ပေပန ပုဗ္ဗာ၊ အကြင် သားတို့သည်၊ သုဝဏ္ဏာ၊ ပပ္ပါနံ၊ ရွှေပန်းခိုင်တို့
ကို။ ကရဏကာလေ၊ ပြုလုပ်သော အခါ၌။ သဟာယာ၊ ညီဘော် ညီ
ဘော်တို့သည်။ ဘဝိတုံ၊ ဖြစ်ခြင်းငှာ။ နတ္ထိ ဆိ သု၊ အလိုမရှိကုန်။ တေသံ၊
ထိုသားကြီးသားလတ်တို့အား။ တေန ကာရဏေန၊ ထိုအကြောင်းကြောင့်။
သုဝဏ္ဏ ပဗ္ဗတော၊ သည်။ နနိဗ္ဗတ္တိ၊ မဖြစ်။ ဇဋိလသေဋ္ဌိ၊ ၏လည်း
ကောင်း။ ကနိဋ္ဌပုတ္တာ ဃစ၊ ၏လည်းကောင်း။ ဧကတော၊ တကွနက်။ ကတ-
ဘာဝေန၊ ပြုအပ်သော ကောင်းမှုကံရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်
၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သော၊ ထိုဇဋိလသူဌေးသည်။ ပုတ္တေ၊ သားတို့ကို။ အနု-
သာသေတွာ၊ ဆုံးမပြုပါဒပေးပြီး၍။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သန္တိကေ၊
အထံ၌။ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍။ ကတိပါဟေဟနေ၊ နှစ်ရက်သုံးရက်ဖြင့်
သာလျှင်။ အရဟတ္တံ၊ သို့။ ပါပုဏိ၊ ရောက်၏။ သတ္ထာ၊ သည်။ အပရေန-
သမယေန၊ တစ်ပါးသောအခါ၌။ ပဗ္ဗဇိ။ ဘိက္ခုသင်္ဃေ၊ ငါးရာသော
ရဟန်းတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှာ။ ဝေရုဇ္ဇေ၊ ကြွတော်
မူသည်ရှိသော်။ တ ဃ၊ ထိုဇဋိလသူဌေး၏။ ပုတ္တာနံ၊ သားတို့၏။ ဂေဟ-

ဒွါရံ၊ အိမ်တံခါးသို့။ အဂမာသိ၊ ရောက်တော်မူ၏။ တေ၊ ထိုသားတို့သည်။ ဗုဒ္ဓပွဲမုခဿ ဘိက္ခုသံဃဿ၊ ဘုရားအမှူးရှိသော ရဟန်းသံဃာအား။ အဓုမာသိ၊ လခွဲပတ်လုံး၊ ဘိက္ခာဟာရံ၊ ဆွမ်းဟူသော အာဟာရကို။ အဒံသု၊ လှူကုန်၏။

ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ ဓမ္မသဘာယံ၊ တရားသဘင်၌။ ကထံ၊ စကားကို။ သမုဋ္ဌာပေသုံ၊ ပြောဟောကုန်၏။ အာဝုသောဇင်္ဂီလ၊ ငါ့ရှင်ဇင်္ဂီလ မထေရ်။ တေ၊ သင်အား။ အဇ္ဇာမိ၊ ယနေ့လည်း။ အသိတိ ဟတ္ထေ၊ အတောင်ရှစ်ဆယ်အတိုင်းအရှည်ရှိသော။ သုဝဏ္ဏပဋိတေ၊ ရွှေတောင်၌...လည်းကောင်း။ ပုတ္တေသု၊ သားတို့၌လည်းကောင်း။ တဏှာ၊ တပ်ခြင်းလောဘစိတ်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိသလော။ လှတိ၊ ဤသို့မေးသည်ရှိသော်။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ မေ၊ ငါ့အား။ ဧတေသု၊ ထိုရွှေတောင်, သားတို့၌။ တဏှာ၊ တပ်ခြင်းသည်လည်းကောင်း။ မာနော၊ ငါ့၊ မှန်ကင်းကဲ့သို့ မာန်မူ၍ ငါ့ဟူသော ထောင်လွှားခြင်းသည်လည်းကောင်း။ နု အတ္ထိ၊ မရှိ။ လှတိ၊ ဤသို့ပြောဆိုသည်ရှိသော်။ တေ။ ထိုရဟန်းတို့သည်။ အယံ ဇင်္ဂီလ၊ ဤဇင်္ဂီလမထေရ်သည်။ အဘူတံ၊ မဟုတ်မမှန်သောစကားကို၊ ဝတ္တာ၊ ဆိုရ၏။ အည်၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို။ ဗျာကရောတိ၊ ကြားဘိ၏။ လှတိ ဝဒေ သု၊ ဤသို့ဆိုကုန်၏။ သတ္ထာ၊ သည်။ တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့၏။ ကထံ၊ ကို။ သုတ္ဝာ၊ ကြား၍။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ မမ ပုတ္တာ ယံ ငါ့သားတော်ဖြစ်သောဇင်္ဂီလမထေရ်အား။ ဧတေသု၊ ထိုရွှေတောင်, သားတို့၌။ တဏှာ ဝါ၊ တပ်ခြင်းတဏှာသည်လည်းကောင်း။ မာနော ဝါ၊ မာနသည် လည်းကောင်း။ နအတ္ထိ၊ မရှိ။ လှတိ ဝတ္ဝာ၊ ၍။ မမ်ံ၊ ကို။ ဒေသေန္တော၊ ဟောတော်မူလိုသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ လှမ် ဂါထံ၊ ကို။ အာဟ၊ ၏။

(၄၁၆) ဘိက္ခဝေ၊ ကို။ ယော ပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ လှမ၊ ဤလောကတွင်။ တဏှံ၊ ဆဋ္ဌါရိကတဏှာကို။ ပဟာ ဒ္ဓွာန၊ ပယ်စွန့်၍။ အနာဂါ၊ နော၊ လာခဝါသဖြင့် အလိုမရှိသည်ဖြစ်၍။ ပရိဗ္ဗဇေ၊ ကျင့်၏။ တဏှာ ဘာ ပရိက္ခီဏံ၊ ကုန်ပြီးသော တဏှာ ဘဝရှိသော။ တံ ပုဂ္ဂလံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ဗြာဟ္မဏံ၊ ဗြာဟ္မဏမဟုတ်ကြောင်းမူကို အပြုပြီး သောသူဟူ၍။ ဗြူမိ၊ ဆို၏။ လှတိ။ ဤသို့၊ ဟောတော်မူ၏။)

ကဲ ဘယ၊ ယိုဂါဃာတ်၊ အဇ္ဇောဒအနုက်ကား၊ ယောပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ... လောဒတ၊ ဤလောကတွင်။ ဆဋ္ဌါနိုက်၊ ခြောက်ဌာနရှိ၌ ဖြစ်သော။ ကဏ္ဍံ ဝါ၊ တဏှာကိုလည်းကောင်း။ မာနံ ဝါ။ မာနကိုပယ်၊

ကောင်း။ ဇဟိတ္ဘာ၊ ပယ်စွန့်၍။ ဃရာဝါသေန၊ အိမ်ရာထောင်သောလူ၏ ဘောင်ခ္ဍ နေခြင်းဖြင့်။ နအာဠာ၊ အသိုမရှိသည်ဖြစ်၍။ အနာဂါရော၊ ဟုတ္ဘာ၊ အိမ်ရာမထောင်သည်ဖြစ်၍။ ပရိဗ္ဗဇတိ၊ ကျင့်၏။ တဏှာယစေဝ၊ တဏှာ၏လည်းကောင်း။ ဘဝဿစ၊ ဘဝ၏လည်းကောင်း။ ပရိက္ခီဏတ္တာ၊ ကုန်ပြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ တဏှာဘဝပရိက္ခီဏော၊ ကုန်ပြီးသော တဏှာ ဘဝရှိ၏။ (ပါဠိတော်မှ စပ်သည်။) တံဃဋ္ဋလံ၊ တိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။ အဟံ၊ ငါ ဘုရားသည်။ ဗြာဟ္မဏံ၊ မကောင်းမှုကို အားပြုပြီးသောသူဟူ၍။ ဝဒါမိ၊ ဆိုအံ့။ ကုတိအတ္ထော၊ တည်း။ ဒေသနာဝသာနေ၊ အဆုံး၌။ ဗဟူ၊တို့သည်။ သောတာပတ္တိဖလာဒိနိ၊ ဖိုလ်စသည်တို့သို့။ ပါပုဏိံသု၊ ကုန်၏။

ဘေတ္တိ သတိမ်၊ သော၊ ဇဋိလတ္တေရဝတ္ထု၊ သည်။
ကုတိသမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

*

၂၆–ဗြာဟ္မဏဝဂ္ဂ၊ ၃၄–ဇောတိကတ္တေရဝတ္ထု

(ဇဋိလတ္တေရဝတ္ထုခ္ဍ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာတို့၏ အတ္ထ-ဝဏ္ဏနာကို ပြုပြီး၍ ဇောတိကတ္တေရဝတ္ထုခ္ဍ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာတို့၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုလိုသော အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသဆရာ သည် ယောဓတဏှာဒီ၊ စသောပါဠိကို မိန့်သတည်း။)

ယောဓ၊ တဏှန္တိပုန ဣဒံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ယောဓတဏှံ၊ စသောတစ်ဖန် ဤတရားဟောခြင်းကို။ သတ္ထာ၊ သည်။ ဝေဠုဝနေ၊ ခ္ဍ၊ဝိဟာရန္တေ၊စည်။ ဇောတိကတ္တေရံ၊ ကို။ အာရဗ္ဘ၊ ၍။ ကထေသိ၊ ၏။

ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ အဇာတသတ္တုကုမာရော၊ အဇာတသတ်မင်း သားသည်။ ဒေဝဒတ္တေန၊ ဒေဝဒတ်နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊တကွ။ ကေတောဟုတ္ဘာ၊ တစ်ပေါင်းတည်းဖြစ်၍။ ပိတရံ၊ အဘကို၊ ဃာတေဘွာ၊သတ်၍။ရဇ္ဇေ၊မင်း အဖြစ်ခ္ဍ။ ပတိဋ္ဌိတော၊ တည်သည်ရှိသော်။ ဇောတိကသေဋ္ဌိဿ၊ ၏။ ဓဟာပါသာဒံ၊ မြတ်သော ပြာသာဒ်ကို။ ဂဗ္ဘိဿာမိတိ၊ ယူအံ့ဟူ၍။ ယုဒ္ဓ-ဿဒ္ဓော၊ စစ်သိုးအံ့သော အခြင်းအရာကို စိုရင်ပြီး၍။ နိက္ခမိတ္ဘာ၊ထွက်၍။ မဏိပါကာရေ၊ ပတ္တမြားတံတိုင်းခ္ဍ။ သပရိစာရိဿ၊ အခြံအရံနှင့် တကွ သော။အတ္တနော၊မိမိ၏။ ဆာယံ၊ အရိပ်ကို။ဒိသ္ဘာ၊ မြင်၍။ ဂဟပတိကော၊

သူကြွယ်သူဌေးသည်။ ယုဒ္ဓသဒ္ဒေါဟုတ္တာ၊ စစ်ထိုးခဲ့သော အခြင်းအရာကို စီရင်ပြီးသည်ဖြစ်၍။ ဗလ၊ ရဲမက်ဇိုလ်ပါ အပေါင်းကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ နိက္ခမ္ဘောတဲ၊ ထွက်၏ဟု။ သလ္လဂေ့တွာ၊ မှတ်ထင်၍။ ဥပဂန္တုံ၊ အနီးသို့ကပ်ခြင်းငှာ။ နဝိသတိ၊ မပံ့။ သေဋ္ဌပိ၊ သူဌေးသည်လည်း။ တံဒိဝသံ။ သုံ့နေ့၌။ ဥပေါသတ်ကောဒ်ကို ဥပုသ်သုံး၍နေသည်။ဟုတ္တာ။ဖြစ်၍။ပါတောဝေ။ စေ၊ စော ကြီးကလျှင်။ ဘုတ္တပါတရေ သော။ ထမင်းနံနက်စာ စားပြီးသည် ဒ္ဝိ သော်။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။ ဂန္တွာ၊ သွား၍။ သတ္ထုသန္တိကေ၊ မြတ်စွာဘုရား အထံ၌။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ သုဏာတိ။ နာလျက်။ နိသိဒ္ဓေ။ နေသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ပဌမ ဒ္ဝါရကောဋ္ဌကေ၊ ရှေးဦးစွာသော မုတ်တံခါး၌။ အာရက္ခံ၊ အစောင့်အရှောက်ကို။ ဂဟေတွာ။ ယူ၍။ ဌိတော။ တည်သော။ ယမကောဋ္ဌနာမ။ ယမကောဋ္ဌအမည်ရှိသော။ပါကေ့ာ။ ဘီလူးသည်။ဘီ။ထံ ဝစ်ထိုးခဲ့သောဌာ လာသော အဇာတသတ်မင်းကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ကပါ။ အာဘယ်အရပ်သို့။ ဂစ္ဆသိ၊ သွားအံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုလျက်။ သပရိ-ဝါရံ၊ အခြံအရံနှင့်တကွသော အဇာတသတ်မင်းကို။ ဝိဒ္ဓံသေတွာ၊ တိုက်လွှင့် ဖျက်ဆီး၍။ ဒိသာဝိဒိသာသု၊ ထိုထိုအရပ်လေးမျက်နှာတို့သို့၊အနုဗန္ဓိ လိုက်၏။ ရာဇာ၊ အဇာတသတ်မင်းသည်။ ဝိဟာရမေဝ၊ ကျောင်းသို့သာ လျှင်။ အဂမာသိ၊ ၏။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုမင်းကို။ သေဋ္ဌိ၊ သူဌေးသည်။ ဒိသွာဝ၊ မြင်၍လျှင်။ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ ကိं၊ အတယ်အကြောင်း ကြောင့်ရောက်လာသနည်း။ ဋ္ဌတ်ဝတွာ၊ဤသို့မေးလျှောက်လျက်။ အာသနာ၊ နေရာမှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်၏။ ဂဟပတိ၊ သူဌေး။ တုံ၊ သင်သည်။ ကိं၊ အတယ်ကြောင့်။ ပုရိသေ၊ သင်၏ အချင်းယောက်ျားတို့ကို။ မယာ ဝါနှင့်။ သဒ္ဓိं၊ တကွ။ ယုဇ္ဈထာတိ၊ စစ်ထိုးကုန်လေဘုဟု။အာဏာပေတွာ၊ စေခိုင်းပြီး၍။ ဋ္ဌမ၊ဤဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်၌။ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ သုဏာဇ္ဇောဝိယ၊ နာလတ္တဲသို့။ နိသိဒ္ဓေ၊ နေတိသနည်း။ ဋ္ဌတိ၊ ဤသို့မေး၏။ ဒေဝ ဝါ၊ မင်းကြီးသည်။ မမ ဂေဟံ၊အကျွန်ုပ်အိမ်ကို ဂဏှတုံ၊ယူခြင်းငှာ။ ဂဇေ ဂတိံ ပန၊ကြွတိသလော။ဋ္ဌတိ၊ ဤသို့မေးသည်ရှိ သော်။ အာမ ပဝေတာ၊ ပြောသွားသည်။ အမှိ၊ ဖြစ်၏။ဋ္ဌတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ ဒေဝ၊ အရှင်ပင်းကြီ။ မမ အနုဂ္ဂဟာယ၊ အကျွန်ုပ်အလိုမတူခဲ့ချေ။ ဝမ်ဂေဟံ၊ အကျွန်ုပ်အိမ်ကို။ ရုဇာ ဣဟ ဟသ်ပိ၊ မင်းတစ်ထောင်သည်လည်း။ ဂဏှိတုं၊ ယူခြင်းငှာ။ နသက္ကောတိ၊ မတတ်နိုင်။ ဋ္ဌတိ၊ ဤသို့တင်၏။ သော၊ သို

အဇာတသတ်မင်းသည်။ တုံ၊ သင်သည်။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ ဘဝိယသီ-
ကိုပန်၊ ဖြစ်သလော။ ဣတိ၊ သို့။ ကုဋ္ဌိ၊ အမျက်ထွက်၏။ အဟံ၊ ငါသည်။
နရာဇာ၊ မင်းမဟုတ်။ မမ သန္တကံ ပန၊ ငါ့ဥစ္စာကိုကား။ ဒသိကသုဋ္ဌာမ်ိုး
မြို့တံဆာချည်မျှင်ကိုသည်း။ မမအနိစ္စာယ၊ အလိုမရှိဘဲ။ ရာဇာဟိ ဝါ၊ မင်း
တို့သည် လည်းကောင်း။ စောရေဟိ ဝါ၊ ခိုးသူတို့သည် လည်းကောင်း။
ဂဟေတုံ၊ ယူခြင်းငှာ။ နာသက္ကောတိ၊ မတတ်နိုင်၊ အဟံ၊ ငါသည်။ တဝ-
ရုစိယာ၊ သင်၏အလိုအားဖြင့်။ ဂဏှိ ဃာမိကိုပန၊ ယူရအံ့လော။ ဣတိ၊
ဤသို့ဆို၏။ (အခါပွာယ်ကား အသင်သူဌေးပေးမှ ယူရမည်လော။ အသင်
သူဌေးမပေးသော် မယူရပြီလော။ ငါအာဘင်းယူမည်ဟု ဆိုလိုသည်။)
ဒေဝ၊ ရှင်မင်းကြီး။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဆိုတပြီးကား။ ဒသသု အင်္ဂုလီသု၊ လက်
ဆယ်ချောင်းတို့၌။ မေ၊ ငါ၏။ ဣမာ ဝိသတိမုဒ္ဒိကာ။ ဤနှစ်ဆယ်သော
လက်စွပ်တို့သည် ရှိကုန်၏။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ တုမှာကံ၊ ရှင်မင်းကြီး
တို့အား။ ဣမံ၊ ဤလက်စွပ်ကို။ နဒေမိ၊ မပေး။ သစေ သက္ကောထ၊ အကယ်၍
ယူခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်သည်ဖြစ်အံ့။ ဂဏှ၊ ယူတော်မူပါလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို
သည်ရှိသော်။ သောပန ရာဇာ၊ ထိုမင်းသည်ကား။ ဘူမိယံ၊ မြေ၌။ ဥက္ကု-
ဋိကံ၊ ဆောင့်ကြောင့်။ နိသီဒိတွာ၊ ထိုင်၍။ ဥလ္လယံ္ဆော၊ ခုန်သည်ရှိသော်။
အဌာရသဟတ္ထံ ဌာနံ၊ တစ်ဆယ့်ရှစ်တောင်အရပ်သို့။ အဘိရုဟတိ၊ တက်၏
ဌတွာ၊ ရပ်၍။ ဥလ္လယံ္ဆော၊ ခုန်သည်ရှိသော်။ အသီထိဟတ္ထံ ဌာနံ၊
အတောင်ရှစ်ဆယ်အရပ်သို့။ အဘိရုဟတိ၊ တက်၏။ ဧवं။ ဤသို့။ မဟာ
ဗလော၊ ကြီးသောအားရှိသော။ သမာနော ပိ၊ ဖြစ်သောမင်းသည်လည်း။
ကွာဘောစိတောဝ၊ ထိုမှ ဤမှလည်း။ ပရိဝတ္တေန္တော၊ တပြောင်းပြန်ပြန်
ယိမ်းယိုင်လျက်။ ဧကမုဒ္ဒိကမ္ပိ၊ ဘကွင်းသောလက်စွပ်ကိုမျှလည်း။ ဂဏှိတုံ၊
ငင်ချွတ်ခြင်းငှာ။ နာသက္ခိ၊ မတတ်နိုင်။ အလ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုမင်းကို။
သေဋ္ဌိ၊ သူဌေးသည်။ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ သာဓုကံ၊ ဝတ်လဲတော်ပုဆိုး
ကို။ ပတ္ထရ၊ ဖြန့်တော်မူလော့။ ဣတိ ဝတွာ၊ ဤသို့ဆို၍။ အင်္ဂုလိယော၊
လက်ချောင်းတို့ကို။ ဥဇုကံ၊ ဖြောင့်ဖြောင့်။ အကာသိ၊ ပြု၏။ ဝိသတိပိ မုဒ္ဒိ-
ကာ၊ နှစ်ဆယ်သော လက်စွပ်ကို့သည်လည်း။ နိက္ခမိံသု၊ ကျွတ်ကုန်၏။
အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုအဇာတသတ်မင်းကို။ သေဋ္ဌိ၊ ဇာတိယ
သူဌေးသည်။ ဒေဝ၊ ကြီး။ ဧဝ၊ ဤသို့။ မမ သန္တကံ၊ အကျွန်ုပ်ဥစ္စာကို။
မမ အနိစ္ဆာယ၊ အကျွန်ုပ်အလိုမရှိဘဲ။ ဂဏှိတုံ၊ ယူခြင်းငှာ။ နသက္ခာ၊
မတတ်နိုင်။ ဣတိ ဝတွာ၊ ဤသို့ဆို၍။ ရညော၊ မင်း၏။ ကဏ်ရိယာယ၊ အနုဘာ

ပြင့်။ ဥပ္ပဋ္ဌသံဝေဝေါ၊ ဖြစ်ခဲသောထိတ်လန့်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍။ဒေဝေါမင်းကြီး ပဋ္ဌာစ်တို့၊ ဌာ၊ ဓမ၊ အား။ အနုဇာန၊ ခွင့်ပြုတော်မူပါကုန်လော့။ဤတို့ အာဟု၊ ဤသို့ပြောင်လျှောက်၏။ သော၊ ထိုအဇာတသတ် မင်းသည်။ ဤမသို့၊ ဤဇောတိကသူဌေးသည်။ ပဗ္ဗဇိတေ၊ ရဟန်းပြုသည်ရှိသော်။ သုဝ၊ ဖျမ်းသာစွ၊။ ပါသာဒ၊ ပြာသာဒ်ကို။ ဂဏှိသာမိတိ၊ ယူအံ့ဟူ၍။ စိန္တေတွာ၊ ကြံ၍။ ကေဝစနေနေဝ၊ တစ်ကြိမ်တောင်းပန်သောစကားဖြင့် သာလျှင်။ တံ၊ ထိုဇောတိကသူဌေးကို၊ ပဗ္ဗာဇေတိ၊ ရဟန်းပြုလေလော့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ သော၊ ထိုဇောတိကသူဌေးသည်။ သတ္ထုသန္တိ-ကေ၊ ဠ်။ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ၍။ နစိရဿေဝ၊ လျှင်။ အရဟတ္တာ၊ ဖိုလ်သို့။ပတွာ၊ ရောက်၍။ ဇောတိကတ္ထေရောနာမ။ဇောတိကမထေရ်မည်သည်။ အဟော-သိ၊ ဖြစ်၏။ တဿ၊ ထိုဇောတိကသူဌေး၏။ အရဟတ္တံ ပတ္တကာ့ဇာယေဝ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်သောခဏ၌သာလျှင်။ သဗ္ဗာပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်-သော။ သာသမ္ပတ္တိ၊ ထိုစည်းစိမ်ချမ်းသာသည်။ အန္တရဓာယိ၊ ကွယ်၏။ အဿ၊ ထိုဇောတိကသူဌေး၏။ သတုလကာယိ နာမ။ သတုလကာယိ အမည်ရှိသော။ တံပိ ဘရိယံ၊ထိုမယားကိုလည်း။ ဧဒေဝတာ၊ နတ်တို့သည်။ ဥဒ္ဓရကုရုမေဝ၊ မြောက်ကျွန်းသို့သာလျှင်။ နယိ သု၊ ဆောင်ကုန်၏။

အယ၊ ထိုအခါ၌။ ဧကဒိဝသံ၊ ၌။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။တံ၊ ထိုဇောတိက မထေရ်ကို။ အာမန္တေတွာ၊ ခေါ်၍။ အာဝုသော ဇောတိက၊ ငါ့ရှင် ဇောတိကမထေရ်။ တသ္မိံ ပန တေပါသာဒေ ဝါ၊ ထိုသင်၏ ပြာသာဒ်၌ လည်းကောင်း။ ဣတ္ထိယာ ဝါ၊ မိန်းမ၌လည်းကောင်း။ တဏှာ၊ တပ်ခြင်း သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိသလော။ ဣတိ ပုစ္ဆိတွာ၊ ဤသို့မေးသောကြောင့်။အာဝု-သော၊ ငါ့ရှင်တို့။ နတ္ထိ၊ တပ်ခြင်းမရှိ။ ဣတိ ဝုတ္တေ၊ ဤသို့ဆိုသည်ရှိသော်။ သဗ္ဗေ၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ အာရောစေသုံ၊ ကုန်၏။ ဘဂဝေ၊အရှင်ဘုရား။ အယံ၊ ဤဇောတိကမထေရ်သည်။ အဘူတံ၊ မဟုတ်မမှန်သော စကားကို။ ဝတွာ၊ ဆို၍။ အံသုံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို။ ဗျာကရောတိ၊ ကြား၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ကြားလျှောက်ကုန်၏။ သတ္ထာ၊ သည်၊ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ မမ ပုတ္တဿ၊ ငါ့သားဇောတိကအား။ တသ္မိံ၊ ထိုပြာသာဒ်မိန်းမ၌။တဏှာ၊ တပ်ခြင်း သည်။ နတ္ထေ၊ မရှိသည်သာလျှင်ဟုတ်။ ဣတိ ဝတွာ၊ ဆို၍။ ဣမံ ဂါထံ၊ ကို။ အာဟ၊ ၏။

(၄၁၇) ဃော ပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဣမ၊ ဤလောကဌ်။ ဟဏှာ၊ တပ်ခြင်းကို။ပဟန္ဒွာန၊ ပယ်စွန့်ပြီး၍။အနာဂါရော၊ လူ၏ဘောင်ဌ

အိမ်ကားမထောင်သည်ဖြင့်၎။ ပရိဗ္ဗဇေ၊ ရဟန်းပြု၏။ တဏှာသဝပရိက္ခီဏ်၊ ကုန်ပြီးသော တဏှာဘဝရှိသော၊တံပုဂ္ဂလ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။ အဟံ၊ငါသည်။ ပြာဟ္မဏ်၊ မကောင်းမှုကို အပယ်ပြုပြီးသောသူဟု၎။ ဗြူမိ၊ ဟောအံ့။)

ဒေသနာဝသာနေ၊ ၌။ ဗဟု၊ တို့သည်။သောတာပတ္တိဖလာဒိနိ၊ကို့သို့။ ပါပုဏိံသု၊ ကုန်၏။

စတုတိ်သတိမံ၊ သော။ ဇောတိကတ္ထေရဝတ္ထု၊ သည်။
ဂ္ဂတိသမတ္ထံ၊ ပြီးပြီ။

*

၂၆-ပြာဟ္မဏဝဂ္ဂ၊ ၃၅-နဠပုတ္တကတ္ထေရဝတ္ထု၊

(ဇောတိကတ္ထေရဝတ္ထု၌ ဟောရာဖြစ်သောဂါထာတို့၏ အဋ္ဌ-ဝဏ္ဏနာကို ပြုပြီး၍ နဠပုတ္တကတ္ထေရဝတ္ထု၌ ဟောရာ ဖြစ်သော ဂါထာတို့၏ အဋ္ဌဝဏ္ဏနာကို ပြုလိုသော အရှင် ဗုဒ္ဓဃောသ ဆရာသည် ဟိတ္ထာတိ စသော ပါဠိကိုမိန့်သတည်း။)

ဟိတ္ထာတိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ကို။ သတ္ထာ၊ သည်။ ဝေဠုဝနေ၌။ဝိဟ-ရန္တော၊ လျက်။ ဧကံ နဠပုတ္တကံ၊ တစေ့သည်မ၏ သားတစ်ယောက်ကို။ အာရဗ္ဘ၊ ၍။ ကထေသိ၊ ၏။

သော၊ထိုကခေါ်သည်သည်။ ဧကံနဠကိုင်ဋ်၊တစ်ခုသောကပြာကစားခြင်းကို ကိုင်ဆယမာနော၊ကစားလျက်။ ဝိစရန္တော၊လှည့်ပတ်လှားလာသည်ရှိသော်။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဓမ္မကထံ၊ တရားစကားကို။ သုတ္တာ၊ ကြား၍။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြု၍။ အရဟတ္တံ၊ ဖိုလ်သို့။ ပါပုဏိတ်ရ၊ ရောက်သတတ်။ ☰ တသ္မိံ၊ သို့ရဟန်းသည်။ ဗုဒ္ဓပမုခေန၊ ရှိသော။ ဘိက္ခုသံဃေန၊နှင့်။သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှာ။ ပဝိသန္တေ၊ ဝင်သည်ရှိသော်။ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ ဧကံနဠပုတ္တကံ၊ ကခေါ်သည်သားတစ်ယောက်ကို။ကိဠန္တံ၊ ကစား သည်ကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ တံ၊ ထိုကခေါ်သည်ဖြစ်ဘုံသောရဟန်းကို။ပုစ္ဆိ-သု၊ မေးကုန်၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။တယာ၊သင်သည်။ သေ၊ဤသူသည်။ ကိဠိတကိဠိတံ၊ ကစားအပ်သော ကခြင်းကို။ ကိဠတိ၊ ကစား၏။ ဣဒ္ဓေ၊ ဤကခြင်းဌာ။ သိနေဟော၊ ချစ်ခြင်းဟဏ္ဍာသည်။ အတ္ထိနုခေါ၊ ရှိသလော။ ဣတ်ပုစ္ဆိတ္တာ၊ ဤသို့မေးသောကြောင့်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ်ဝုတ္တေ၊ သော်။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ အယံ၊ ဤရဟန်းသည်။ အဘူတံ။ ကို။ ဝတ္တာ၊ ဆို၍။

အည်း၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို။ ဗျာကရောတိ၊ ကြား၏။ ဣတိအာဟ၊ သူ၊ ဤသို့ လျှောက်ကုန်၏။ သတ္ထာ၊ သည်။ တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့၏။ ကထံ၊ စကား ကို။ သုတ္ဝာ၊ ကြား၍။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ မမပုတ္တော၊ ငါ့သားသည်။ သဗ္ဗယောဂေ၊ အလုံးစုံသော ယောဂတို့ကို။ အတိက္ကန္တော၊ လွန်ပြီ။ ဣတိ ဝုတ္ထာ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ ဣမံ ဂါထံ၊ ကို။ အာဟ၊ ၏။

(၄၁၀) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယောပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ မာနု-သကံ ယောဂံ၊ လူ့ဘဝဖြစ်သော ကာမဂုဏ်ငါးပါးကို။ ဟိတ္ဝာ၊ ပယ်စွန့်၍၊ ဒိဗ္ဗယောဂံ၊ နတ်ဘဝဖြစ်သောကာမဂုဏ်ကို။ ဥပစ္စဂါ၊ လွန်ပြီ။ သဗ္ဗယောဂ-ဝိသံယုတ္တော၊ အလုံးစုံသော ယောဂလေးပါးတို့နှင့် မယှဉ်သော။ တံ ပုဂ္ဂလံ၊ ကို။ ဗြာဟ္မဏာ၊ ဟူ၍။ ဗြူမိ၊ ဆို၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဟောတော်မူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ မာနုသကံ ယောဂန္တိ၊ ကား။ မာနုသကံ၊ လူ့ဘဝဖြစ် သော။ အာယုဠ္ဆေဝ၊ အစီးအပွားကိုလည်းကောင်း။ ပဠ္ဌကာဂုဏေစ၊ ငါးပါးသောကာမဂုဏ်တို့ကိုလည်းကောင်း။ဟိတ္ဝာ၊ စွန့်၍။ဒိဗ္ဗယောဂေပိ၊ ဒိဗ္ဗယောဂ၌လည်း။ ဧသေव နယော၊ ဤနည်းလျှင် နည်းရှိ၏။ ဥပစ္စဂါတိ၊ ကား။ ယော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ မနုသကံ၊ လူ့ဘဝဖြစ်သော။ ယောဂံ၊ ယောဂကို။ ဟိတ္ဝာ၊ ပယ်စွန့်၍။ ဒိဗ္ဗယောဂံ၊ နတ်ဘဝဖြစ်သော ယောဂကို။ အတိက္ကန္တော၊ လွန်၏။ သဗ္ဗတိ၊ အလုံးစုံကုန်သော။ စတူဟိပိ၊ လေးပါး အပြားရှိသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ ယောဂေဟိ၊ ယောဂတို့နှင့်။ ဝိသံယုတ္တော၊ မယှဉ်သော။ တံ၊ ကို။ ဗြာဟ္မဏာ၊ ဟူ၍။ အဟံ၊ သည်။ ဝဒါမိ၊ ဆို၏။ ဣတိအတ္ထော၊ တည်း။ ဒေသနာဝသာနေ၊ အဆုံး၌။ ဗဟူ၊ တို့သည်။ သောတာပတ္တိဖလာဒီနိ၊ တို့သို့။ ပါပုဏိံသု၊ ကုန်၏။

ပဠ္ဌတိံ သတိမံ၊ သော။ နဠပုတ္တကတ္ထေရဝတ္ထု၊ သည်။
ဣတိ သမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

*

၂၆-ဗြာဟ္မဏဝဂ္ဂ၊ ၃၆-နဠပုတ္တကတ္ထေရ ဝတ္ထု

နဠမုတ္တကတ္ထေရဝတ္ထုဟု ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာတို့၏ အတ္ထ-ဝဏ္ဏနာကို ပြုပြီး၍ ယခုအခါ နဠပုတ္တကတ္ထေရဝတ္ထုဟု ဟောရာဖြစ် သော ဂါထာတို့၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုလိုသော အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသ ဆရာသည်၊ ဟိတ္ဝာ ရတိံ စသောပါဠိကို မိန့်သတည်း။

ဟိတ္ထာ ရတိုဟ္ဟာတိ ကွာမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ကိုး။ သဗ္ဗာ၊ သည်။ ဝေဠုဝနေ၊ ဌိ။ ဝိဟာရေ ဇေတ္တာ၊ စဉ်။ ဧတံ နဒ္ဒိပုတ္တကံ ယေဝ၊ တစ်ယောက်သော ကဲ့သည်မ သားကိုသာလျှင်။အာရဗ္ဘ၊၍။ ကထေသိ၊ ၏။ ဝတ္ထု၊ ဝတ္ထုသည်၊ ပုရိမသဒိသမေव၊ ရှေးနှင့်တူသည်သာလျှင်ဟုတည်း။ ကွဓပန၊ ဤဒေသနာဘုံ ကား။ သတ္ထာ၊ သည်။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ မမ ပုတ္တော၊ ငါ့သားသည်။ရတိ ံ စ· မ္ဗေ့လျော်ခြင်းကို လည်းကောင်း။ အရတိဉ္စ၊ မမ္ဗေ့လျော်ခြင်းကို လည်း ကောင်း။ ပဟာယ၊ စွန့်၍။ ဌိတော၊ တည်၏။ ကွတိဝတ္ထာ။ ၍။ ကွာမ် ဂါထံ၊ ကို။ အာဟ၊ ၏။

(၄၁၉) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယော၊အကြင်သူသည်။ ရတိ ံ စ၊ ကာမဂုဏ် ငါးပါးဌ ေ့လျော်ခြင်းကိုလည်းကောင်း။ အရတိဉ္စ၊ ဆိုတ်ငြိမ်သော ကျောင်းဌ ဆန့်ကျင်သည်ဖြစ်၍ မမ္ဗေ့လျော်ခြင်းကိုလည်းကောင်း။ဟိတ္ထာ၊ ပယ်စွန့်၍။ သီတိဘူတံ၊ ငြိမ်းအေးသည်ဖြစ်၍ဖြစ်သော။ နိရုပဓိ ံ၊ လေး ပါးသော ဥပဓိမရှိသည်ဖြစ်၍ ညစ်ညူးခြင်းကင်းသော။ သဗ္ဗလောကာ- ဘိတုံ၊ အလုံးစုံသော ခန္ဓာဟူသော လောကကို နှိမ်နင်း၍ တည်သော။ ဝီရံ၊ လုံ့လရှိသော။ တံပုဂ္ဂလံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ဗြာဟ္မ- ဏံ၊ ဟူ၍။ ဗြူမိ၊ ဆို၏။ ဣတိအာဟ၊ ၏။

တတ္ထ၊ထိုဂါထာ၌။ရတိန္တိ၊ကား။ပဉ္စကာမဂုဏော၊ကာမဂုဏ်ငါးပါးတို့၌။ ရတိ ံ၊ မ္ဗေ့လျော်ခြင်းကို။ အရတိန္တိ၊ ကား။ အရညဝါသေ၊ တော ကျောင်းနေခြင်းဌ။ ဥက္ကဏ္ဌိတံ၊ ဆန့်ကျင်ခြင်းကို။ ဟိတ္ထာ၊ ပယ်စွန့်၍။ (ပါဠိတော်က ထည့်စပ်သည်။ သီတိဘူတန္တိ၊ ကား။ နိဗ္ဗုတံ၊ ငြိမ်းအေး ခြင်းသဘောရှိသော။ နိရုပဓိန္တိ၊ ကား။ နိရုပတ္တိလေသံ၊ ညစ်ညမ်းခြင်း ကင်းသော။ ဝီရန္တိ၊ ကား။ ဝေရုပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ သဗ္ဗခန္ဓ- လောကံ၊အလုံးစုံ ခန္ဓာဟူသော လောကကို။ အဘိဘဝ်တွာ၊ နှိပ်စက်ဖိစီး ၍။ ဌိတံ၊ တည်သော။ ဝီရိယဝန္တံ၊ လုံ့လရှိသော။ တံပုဂ္ဂလံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ် ကို။ အဟံ၊ သည်။ ဗြာဟ္မဏံ၊ဟူ၍။ ဝဒါမိ၊ ဆို၏။ ကွတိအတ္ထော၊တည်း။ ဒေသနာဝသာနေ၊ ဌ။ ဗဟူ၊ တို့သည်။ သောတာပတ္တိဖလာဒိနိ၊ ဖိုလ် စသည်တို့သို့။ ပါပုဏိံသု၊ ကုန်၏။

ဆတ္တိ ကတိမ်၊ သော။ နဒ္ဒပုတ္တကဘိက္ခုရဝတ္ထု၊ သည်။
ကွတိသမတ္တံ၊ ပြီး၏။

*

(၃) ၂၆-ဗြာဟ္မဏာဝဂ္ဂ၊ ၃၇-ဝဏ္ဏသတ္တေရ ဝတ္ထု ၅၁၁

၂၆ ဗြာဟ္မဏာဝဂ္ဂ၊ ၃၇-ဝဏ္ဏသတ္တေရ ဝတ္ထု

(နဋ္ဌမတ္တကတ္တေရဝတ္ထုဌာ် ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာကို၏ အဋ္ဌဝဏ္ဏနာကို ပြုပြီး၍ ယခုအခါ ဝဏ္ဏသတ္တေရဝတ္ထုဌာ် ဟောကြားဖြစ်သော ဂါထာကို၏ အဋ္ဌဝဏ္ဏနာရေးကို ပြုလိုသောအရှင်ဗုဒ္ဓဃောသ ဆရာသည် စုတိ ယော၊ စသော ပါဠိကို မိန့်သတည်း။)

စုတိ ယောဝေဒိတိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ကိုယ်။ သတ္ထာ၊ သည်။ ဗောဓေန၊ ဌာ်။ ဝိဟာရန္တေ၊ နေတော်မူစဉ်။ ဝဏ္ဏိသတ္တေရံ၊ ကိုယ်။ အာရဗ္ဘ၊ ၍။ ကထေသိ၊ ၏။

ကိရ၊ အကျယ်ချဲ့ဦးအုံ့။ ရာဇဂဟေ၊ ဌာ်။ ဧကော ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားတယောက်သည်။ ဝဏ္ဏိသောနာမ၊ ဝဏ္ဏိသအမည်ရှိ၏။ မတမနုဿာနံ၊ သေသောလူတို့၏။ သီသံ၊ ဦးခေါင်းခွံ်ကို။ အာကောဋ္ဌေတွာ၊ ခေါက်၍။ ဣဒံ၊ ဤဦးခေါင်းခွံ်သည်။ နိရယေ၊ ငရဲ၌။ နိဗ္ဗတ္တဿ၊ ဖြစ်သောသတ္တဝါ၏။ သီသံ၊ ဦးခေါင်းခွံ်တည်း။ ဣဒံ၊ ဤဦးခေါင်းခွံ်သည်၊ တိရစ္ဆာန ယောနိယံ၊ တိရစ္ဆာန်အမျိုးဌာ်။ နိဗ္ဗတ္တဿ၊ ဖြစ်သောသတ္တဝါ၏။ သီသံ၊ ဦးခေါင်းခွံ်တည်း။ ဣဒံ၊ ဤဦးခေါင်းခွံ်သည်။ ပေတ္တိဝိသယေ၊ ပြိတ္တာအမျိုးဌာ်။ နိဗ္ဗတ္တဿ၊ ဖြစ်သောသတ္တဝါ၏။ သီသံ၊ ဦးခေါင်းခွံ်တည်း။ ဣဒံ၊ ဤဦးခေါင်းခွံ်သည်။ မနုဿလောကေ၊ လူ့ပြည်ဌာ်။ နိဗ္ဗတ္တဿ၊ ဖြစ်သောသတ္တဝါ၏။ သီသံ၊ ဦးခေါင်းခွံ်တည်း။ ဣဒံ၊ ဤဦးခေါင်းခွံ်သည်။ ဒေဝလောကေ၊ နတ်ပြည်ဌာ်။ နိဗ္ဗတ္တဿ၊ ဖြစ်သောသတ္တဝါ၏။ သီသံ၊ ဦးခေါင်းခွံ်တည်း။ (ဣဒံ ဒေဝ၊ လောကေကာ။ ဤအင်္ဂဏထာပါဌ်ဌာ် မပါ။) ဣတိ ဇာနာတိ၊ ဤသို့သိ၏။ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားတို့သည်။ ဣမံ၊ ဤပုဏ္ဏားကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ လောကံ၊ လောကကို။ ခါ်ဒိတုံ၊ သုံးစားခြင်းငှာ။ သဏ္ဌာ၊ တတ်ကောင်း၏။ ဣတိ စိဝန္တ-တွာ၊ ဤသို့ကြံပြီး၍။ တံ၊ ထိုပုဏ္ဏားကို။ ဒွေ ရတ္တံ ဝတ္ထာနိ၊ နှစ်ထည်သော ပုဆိုးနီတို့ကို။ ပရိဒဟာပေတွာ၊ ဝတ်စေ၍။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ဇနပဒံ၊ ဇနပုဒ်သို့။ ဂန္တွာ၊ သွား၍။ ဝိစရန္တော၊ လှည့်လည်ကုန်လျက်။ မနုဿ-လူတို့ကို။ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ ဝဏ္ဏိသောနာမ၊ ဝဏ္ဏိသအမည်ရှိသော။ သော ဗြာဟ္မဏော၊ ဤပုဏ္ဏားသည်။ မတမနုဿာနံ၊ သေကုန်သောလူတို့၏။ သီသံ၊ ဦးခေါင်းခွံ်ကို။ အာကောဋ္ဌေတွာ၊ ခေါက်၍။ နိဗ္ဗတ္တဌာနံ၊ ဖြစ်ရာအရပ်ကို။ ဇာနာတိ၊ သိ၏။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဉာတကာနံ၊ အဆွေအမျိုးတို့၏။ နိဗ္ဗတ္တဌာနံ၊ ဖြစ်ရာအရပ်ကို။ ပုစ္ဆထ၊ မေးကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို

သည်ရှိသော်။မနုဿာ၊ လူတို့သည်။ယထာဗလံ၊ အစွမ်းနှင့်လျော်စွာ။ဒသပိ ကဟာပဏေ၊ ဆယ်အသပြာဘို့ကိုလည်း့ကောင်း။ ဝိသတိပိ၊ အသပြာ နှစ်ဆယ်တို့ကို လည်းကောင်း။ သတမ္ပိ၊ အသပြာတစ်ရာတို့ကို လည်းကောင်း။ ဒတ္တွာ၊ ပေး၍။ ဥတကာနံ၊ အဆွေအမျိုးတို့၏။ နိဗ္ဗတ္တဋ္ဌာနံ၊ ဖြစ်ရာအရပ်ကို၊ ပုစ္ဆန္တိ၊ မေးကုန်၏။ တေ၊ ထိုပုဏ္ဏားတို့သည်။ အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်သဖြင့်။ သာဝတ္ထိံ၊ သာဝတ္ထိပြည်သို့။ ပတ္တာ၊ ၍။ ဇေတဝနဿ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၏။ အဝိဒူရေ၊ မနီးမဝေးသောအရပ်၌။ နိဝါသံ၊ ကို။ ဂဏှိံသု၊ ယူကုန်၏။ တေ၊ ထိုပုဏ္ဏားတို့သည်။ ဘုတ္တာပါတရာသာ၊ ထမင်း နံနက်စာ စားပြီးကုန်သည်ရှိသော်။ မဟာဇနံ၊ လူအပေါင်းကို။ ဂန္ဓမာလာဒိဟတ္ထာ၊ နံ့သာပန်းစသည်တို့ကိုလက်စွဲကုန်လျက်။ဓမ္မဿဝနာယ၊ တရားနာခြင်းငှာ။ ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားသည်ကို။ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ကဟံ၊ အဘယ်အရပ်သို့။ ဂစ္ဆထ၊ သွားကုန်အံ့နည်း။ဣတိ ပုစ္ဆိတ္မာ၊ ဤသို့မေးသောကြောင့်။ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။ ဓမ္မဿဝနာယ၊ တရားနာခြင်းငှာ။ ဂစ္ဆာမ၊ သွားကုန်အံ့။ ဣတိ ဝုတ္တေ၊ ဤသို့ပြောဆိုသည်ရှိသော်။ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်သို့။ ဂန္တွာ၊ သွား၍။ ကိံ-ကရိဿထ၊ အဘယ်မှာအကျိုးရှိအံ့နည်း။အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ဝဏ်ဿပြာဟု-ဏေန၊ ဝဏ်ဿပုဏ္ဏားနှင့်။ သဒ္ဓိသောနာမ၊ တူသောသူမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ မတမနုဿာနံ၊ သေသောလူတို့၏။ သီသံ၊ ဦးခေါင်းခွံကို။ အာကော-ဋေတွာ၊ ခေါက်၍။နိဗ္ဗတ္တဋ္ဌာနံ၊ ဖြစ်ရာအရပ်ကို။ ဇာနာတိ၊ ၏။ ဥတကာနံ၊ အဆွေအမျိုးတို့၏။ နိဗ္ဗတ္တဋ္ဌာနံ၊ ဖြစ်ရာအရပ်ကို။ ပုစ္ဆထ၊ မေးကြကုန်လော့။ ဣတိ အာဟံသု၊ ဤသို့ဆိုကုန်၏။ ဘော၊ ထိုလူတို့သည်။ ဝဏ်ဿော၊ ဝဏ်ဿပုဏ္ဏားသည်။ ကိံ ဇာနာတိ၊ အဘယ်မှာသိအံ့နည်း။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ သတ္ထာရာ၊ မြတ်စွာဘုရားနှင့်။သဒ္ဓိသောနာမ၊ တူသောသူမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ဣတိ ဝတ္တွာ၊ ဤသို့ဆို၍။ ဣတရေဟိပိ၊ ဤမှတစ်ပါးသောပုဏ္ဏား တို့သည်လည်း။ ဝဏ်ဿသဒ္ဒိသော၊ ဝဏ်ဿပုဏ္ဏားနှင့်တူသောသူသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ ဝုတ္တေ။ ဤသို့ဆိုသည်ရှိသော်။ ကထံ၊ စကားကို။ ဝဿေတ္တွာ၊ ပွားများခြင်းကြောင့်။ ဒေဝ၊ လာကြကုန်။ ဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ဘော၊ ထိုလူအပေါင်းတို့သည်။ ဝဏ်ဿသဿ ဝ ၊ ဝဏ်ဿပုဏ္ဏား၏လည်းကောင်း။ အမှာ-ကံ၊ ငါတို့၏။ သတ္ထုံ ဝ ၊ မြတ်စွာဘုရား၏လည်းကောင်း။ ဇာနနဘာဝံ၊ သိသည်၏အဖြစ်ကို။ ဇာနိဿာမ၊ သိရကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုလျက်။ ဘော၊ ထိုပုဏ္ဏားဘို့ကို။ အာဒါယ၊ ခေါ်၍။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။ ဂန္တွာ၊ သွား၍။ အဂမံသု၊ ရောက်ကုန်၏။ သတ္ထာ၊ သည်။ တေသံ၊ ထိုပုဏ္ဏားတို့၏။

အာဂမနဘာဝံ၊ လာလတ္တံ့ သော အဖြစ်ကို။ ဥဘွာ၊ သိ၍။ နိရယေ၊ ရှိခဲ့ကုန်ကုန်း။ တိရစ္ဆာနယောနိယဲ၊ တိရစ္ဆာန်အမျိုးခဲ့ကုန်း။ မနုဿာလောကေ၊ လူ့ပြည်ခဲ့ကုန်း။ ဒေဝလောကေ၊ နတ်ပြည်ခဲ့ကုန်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စတ္ထာသု၊ ဌာနေသု၊ လေးပါးသော အရပ်တို့၌။ နိဗ္ဗတ္တာနံ၊ ဖြစ်သော သတ္တဝါတို့၏။ စတ္တာရိသီသာနိ၊ လေးခုသော ဦးခေါင်းခွံ တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ခီဏာသဝါနံ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏။ သီသဒ္ဒ၊ ဦးခေါင်းခွံ ကိုလည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဇ္ဇသ်သာနိ၊ ငါးခုသော ဦးခေါင်းခွံ တို့ကို။ အာဟရေတွာ၊ ဆောင်စေ၍။ ပဋိပါဋိယာ၊ အစဉ်အတိုင်း။ ဌပေတွာ၊ ထား၍။ အာဂတ-ကာလေ၊ လာသောအခါ၌။ ဝဏ်သံ၊ ဝဏ်သပုဏ္ဏားကို၊ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ တုံ၊ သင်သည်။ သီသံ၊ ဦးခေါင်းခွံ ကို။ အာကောဋ္ဌေတွာ၊ ခေါက်၍။ မတကာနံ ဝေဏုနဿောသူ တို့၏။ နိဗ္ဗတ္တဋ္ဌာနံ၊ ဖြစ်ရာအရပ်ကို၊ ဇာနာသိ၊ သိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဏ်၊ ဝဏ်ကား ငါ့နှားကြားတော်မူသည့်အတိုင်း မှန်၏လောဟု မေးတော်မူ၏။ အာမ ဇာနာမိ၊ ရှေ့မှန်ပါ၏ အရှင်ဘုရား။ ဣဒံ၊ ဤသို့ လျှောက်သည်ရှိသော်။ ဣဒံ၊ ဤဦးခေါင်းခွံ သည်။ ကဿ၊ အဘယ် သူ၏။ သီသံ၊ ဦးခေါင်းခွံ ဖြစ်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ သော၊ ထိုဝဏ်သ ပုဏ္ဏားသည်။ တံ၊ ထိုဦးခေါင်းခွံ ကို။ အာကောဋ္ဌေတွာ၊ ခေါက်၍။ နိယရေ၊ ဤ။ နိဗ္ဗတ္တဿ၊ ဖြစ်သောသတ္တဝါ၏ဦးခေါင်းခွံ တည်း။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ အဝ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုဝဏ်သပုဏ္ဏားအား။ သာဓု သာ-ဓူ တိ၊ ကောင်း၏ ကောင်း၏ဟု။ သာဓုကာရံ၊ ကောင်းချီးကို၊ ဒတ္တွာ၊ ပေး၍။ ဣတိ ရာနိပိ၊ ဤမှတစ်ပါးလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ တိဏိသီသာနိ၊ သုံးခုသော ဦးခေါင်းခွံ တို့ကို။ ပုစ္ဆိတွာ၊ မေး၍။ တေန၊ ထိုဝဏ်သပုဏ္ဏားသည်။ အဝိ-ရဝ်ရှိတွေ့ ၊ မချွတ်မယွင်းစေမူ၍ ဝုတ္တဝုတ္တကွဏော၊ ဆိုတိုင်း ဆိုတိုင်း သော ခဏာ၌။ တတော ဝ၊ ရှေးအတူသာလျှင်။ ဘဿ၊ ထိုဝဏ်သပုဏ္ဏားအား။ သာဓု-ကာရံ၊ ကောင်းချီးကို။ ဒတ္တွာ၊ ပေး၍။ ပဌမံ သီသံ ပိ၊ ငါးခုမြောက်ရှိသော ရဟန္တာ၏ဦးခေါင်းခွံ ကိုလည်း။ ဒသ ဟေ တွာ၊ ပြ၍။ ဣဒံ၊ ဤဦးခေါင်းခွံ သည်။ ကဿ၊ အဘယ်သူ၏။ သီသံ၊ ဦးခေါင်းခွံ နည်း။ ဣတိ ပုစ္ဆိ၊ ဤသို့ မေး၏ ။ သော၊ ထိုဝဏ်သပုဏ္ဏားသည်။ တံ ပိ၊ ထိုဦးခေါင်းခွံ လည်း။ အာကော ဋ္ဌေတွာ၊ ခေါက်၍။ နိဗ္ဗတ္ထဋ္ဌာနံ၊ ဖြစ်ရာအရပ်ကို။ နဇာနာတိ၊ မသိနိုင်။

ဤ အဝ၊ ဤ။ နံ၊ ထိုဝဏ်သပုဏ္ဏားကို။ သတ္ထာ၊ သည်။ ဝဏ်သ၊ ဝဏ်သ။ နံ ဇာနာသိ ကို၊ မသိပြီလော။ ဣတိ ဝတ္တွာ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူသောကြောင့်။ အာမ နဇာမိ၊ ရှေ့မသိသည် မှန်ပေ၏။ ဣတိ ဝုတ္တေ၊ သော်။ အဟံ

ငါဘုရားသည်။ ဇာနာမိ၊ သိ၏။ ကွာတိအာဟ၊ ၏။ အထ။ ဥ။ နံ၊ထိုမြတ်
စွာဘုရားကို။ ဝဂ်ိသော၊ သည်။ ကွမံ မန္ဒံ၊ ဤမန္တန်ကို။ မေ၊ အာဂ္ဂန္ဒုပ်
အား။ ဒေထ၊ ပေးတော်မူပါလော့။ ကွတိယာစိ၊ ဤသို့ တောင်း၏။
အာဇဇီတာ၊ ရဟန်းမဟုတ်သောသူအား။ဒါတုံ၊ ပေးခြင်းငှာ။ နသက္ကာ၊
မတတ်နိုင်။ကွတိ၊ ဤသို့မိန့်ကော်မူသည်ရှိသော်။ သော၊ ထိုဝဂ်ိက ပုဏ္ဏား
သည်။ ကွမသ္မိ မန္ဒေ၊ ဤမန္တန်အတတ်ကို။ ဂဟိတေ၊ ရသည်ရှိသော်။
သကလဇမ္ဗုဒီပေ၊ အလုံးစုံသော ဇမ္ဗူဒီပါကျွန်းဌ။ အဟံ၊ ငါသည်။
ဇေဋ္ဌကော၊ အကြီးအမြတ်သည်။ ဘဝိ ယာမိ၊ ဖြစ်ရအံ့။ ကွတိစိန္တေတွာ၊
ဤသို့ကြံပြီး၍။ တေ ဗြာဟ္မဏေ၊ ထိုပုဏ္ဏားတို့ကို။ တုမှေ၊ သင်တို့သည်။
တတ္ထေဝ၊ ထိုဇေတဝန်ကျောင်းတော်နှင့် မနီးမဝေးသော အရပ်ဌသာ
လျှင်။ ကတိပါဟံ၊ နှစ်ရက်သုံးရက်။ ဝသထ၊ နေကြကုန်လော့။ အဟံ၊
ငါသည်။ ပဇ္ဇဏ်ယာမိ၊ ရဟန်းပြုအံ့။ ကွတိ၊ ဤသို့ဆိုလျက်။ ဥယျာ-
ဇေတွာ၊ လွှတ်လိုက်၍။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သန္တိကေ၊ ဌ။ ပဗ္ဗ-
ဇိတွာ၊ ၍။ လဒ္ဓူပသမ္ပဒေါ၊ ရဟန်းပြီးသော ပဋိဉာဏ်အဖြစ်ရှိသော။ ဝဂ်ိ-
သတ္ထေရောနာမ၊ ဝဂ်ိသအမည်ရှိသော မထေရ်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်
၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ အထ၊ ထိုဝဂ်ိသ မထေရ်အား။ ဒ္ဝိတ္တိ သာကာရ-
ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ သုံးဆယ်နှစ်ပါးသော အခြင်းအရာရှိသော ကမ္မဋ္ဌာန်းကို။
ဒတ္တွာ၊ ပေး၍။ မန္တသ်ဲ၊ မန္တန်၏။ ပရိကမ္မံ၊ ပရိကံဖြစ်သော။ နံ၊ ထို
ကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ သဇ္ဈာယ်ဟိ၊ ရွတ် အံ သ ရ ဇ္ဈာ ယ် လေ လော့။ ကွတ်
အာဟ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ သော၊ ထိုဝဂ်ိသမထေရ်သည်။ တံ၊ ထို
မန္တန်ဟူသော ကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ သဇ္ဈာယန္တော၊ သရဇ္ဈာယ်သည် ရှိသော်။
အန္တရန္တရာ၊ အကြားအကြား၌။ ဗြာဟ္မဏေဟိ၊ ပုဏ္ဏားတို့သည်။ ဘော၊
သင်သည်။ မန္တော၊ မန္တန်ကို။ ဂဟိတော၊ ယူအပ်ပြီ လော။ ကွတိပုစ္ဆိယ
မာနော၊ ဤသို့ မေးအပ်သည်ရှိသော်။ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ။ အာဂမေယ၊
ငံ့ပါကုန်ဦးလော့။ ဂဏ္ဍာမိ၊ မြန်မြန်ရလွယ်အောင် သင်ပါအံ့။ ကွတိ
ဝတွာ၊ ဤသို့ဆို၍။ ကတိပါဟသော၊ နှစ်ရက် သုံးရက် အတွင်း၌သာ
လျှင်။ အရဟတ္တံ၊ သို့။ပတ္တော၊ ရောက်၍။ပုန၊ တဖန်။ ဗြာဟ္မဏေဟိ၊ အဖော်
ပုဏ္ဏားတို့သည်။ ပုဋ္ဌော၊ မန္တန်ကို မရသေးသလောဟု မေးသည်ရှိသော်။
အာဝုသော၊အဖော်ဖြစ်သောတကာပုဏ္ဏားတို့၊ဒါနိ၊ ဌ။ အဟံ၊ ငါသည်။
ဂန္တုံ၊သွားခြင်းငှာ။ အတ္ထော၊ မထိုက်။ကွတိအာဟ၊ ဤသို့ ဆို၏။ တံ။
ထိုဝဂ်ိသဘိုသောစကားကို။ သုတ္တာ၊ ကြား၍။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်၊
ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အယံ၊ ဤဝဂ်ိသမထေရ်သည်၊ အဘူတေန၊ မဟုတ်

မမှန်သဖြင့်။ အသုံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို။ ဗျာကရောတိ၊ ကြား၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သတ္တု၊ အား။ အာရောစေသုံ၊ ကုန်၏။ သတ္တာ၊ သည်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ မာ အဝစုတ္ထ၊ မဆိုကုန်လင့်။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဣဒါနိ။ ၌။ မမပုဒ္ဓတ္တာ၊ ငါ့သားသည်။ စုတိ၊ စုတ်၌လည်းကောင်း။ ပဋိသန္ဓိ၊ ပဋိသန္ဓေ၌ လည်းကောင်း။ ကုသလော၊ လိမ္မာသည်။ ဇာတော၊ ဖြစ်ပြီ။ ဣတိ ဝတ္တာ၊ ၍။ ဣမာ ဂါထာ၊ တို့ကို။ အဘာသိ၊ ၏။

(၄၂၀) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယော ပဋ္ဌလော၊ သည်။ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါ တို့၏။ သဗ္ဗသော၊ အလုံးစုံသောအခြင်းအရာအားဖြင့်။ စုတိဉ္စ၊ စုတိကို လည်းကောင်း။ ဥပပတ္တိဉ္စ၊ ပဋိသန္ဓေကိုလည်းကောင်း။ ဝေဒိ၊ သိ၏။ အသတ္တံ၊ ကပ်ငြိခြင်းမရှိသော။ သုဂတံ၊ ပဋိပတ္တိဖြင့် ကောင်းစွာရောက် သော။ ဗုဒ္ဓံ၊ သစ္စာလေးပါးကို သိပြီးသော။ တံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။ အဟံ၊ ငါ ဘုရားသည်။ ब्राह्मणं၊ ၍။ ब्रूमि၊ ဆို၏။

(၄၂၁) ယဿ၊ အကြင်ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏။ ဂတိ၊ လားရာဂတိကို။ ဒေဝါ၊ နတ်တို့သည်လည်းကောင်း။ ဂန္ဓဗ္ဗာ၊ ဂန္ဓဗ္ဗနတ်တို့သည်လည်း ကောင်း။ မနုဿာ၊ လူတို့သည်လည်းကောင်း။ နဇာနန္တိ၊ မသိကုန်။ ခီဏာသဝံ၊ ကုန်ပြီးသော အာသဝေါရှိသော။ အရဟန္တံ၊ ကိလေသာတို့မှ အလွန်ဝေးသော။ တံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ब्राह्मणं၊ ဟူ၍။ ब्रूमि၊ ဆို၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဟောတော်မူ၏။

တတ္ထ၊ တို့တွင်။ ယော ဝေဒိတိ၊ ကား။ ယော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏။ သဗ္ဗကာရေန၊ အလုံးစုံသော အခြင်းအရာအား ဖြင့်။စုတိဉ္စ၊ စုတိကိုလည်းကောင်း။ ပဋိသန္ဓိံ စ၊ ပဋိသန္ဓေကိုလည်းကောင်း။ ပါကဋံ၊ ထင်ရှားစွာ၊ ကတ္တာ၊ ပြု၍။ ဇာနာတိ၊ သိ၏။ အသဂ္ဂတာယ၊ ငြိကပ်ခြင်းမရှိသဖြင့်။ အသတ္တံ၊ ကပ်ခြင်းမရှိသော။ ပဋိပတ္တိယာ၊ အကျင့် ဖြင့်။ သုဒ္ဓ ဂတတ္တာ၊ ကောင်းစွာဖြစ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သုဂတံ၊ ကောင်းစွာဖြစ်ခြင်းရှိသော။စတုန္နံ သစ္စာနံ၊သစ္စာလေးပါးတို့ကို။ဗုဒ္ဓတာယ၊ သိပြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဗုဒ္ဓံ၊ သိပြီးသော။ တံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။ အဟံ၊ ငါသည်။ ब्राह्मणं၊ ब्राह्मणဟူ၍။ ဝဒါမိ၊ ဆို၏။ ဣတိအတ္ထော၊ တည်း။ ယဿတိ၊ ကား။ ယဿ၊ အကြင်ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏။ ဂတိ၊ လားရာဂတိ ကို။ ဧတေ ဒေဝါဒယော၊ ထိုနတ်အစရှိသောသူတို့သည်။ နဇာနန္တိ၊

မသိုးကုန်။ အာသဝါနံ၊ တို့၏။ ခီဏာဘာယ၊ ကုန်ပြီးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ခဏာသဝံ၊ ကုန်ပြီးသော အာသဝေါရှိသော။ ကိလေသေဟိ၊ ကိလေသာ တို့မှ။ အာရကတ္တာ၊ ဝေးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အရဟန္တံ၊ ကိလေသာ တို့မှ အလွန်ဝေးသော။ တံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဗြာဟ္မဏံ၊ ဟူ၍။ ဝဒါမိ၊ ဆို၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။ ဒေသနာဝသာနေ၊ ဌာ။ ဗဟူ၊ တို့သည်။ သောတာပတ္တိဖလာဒီနိ၊ စသည်တို့သို့။ ပါပုဏိ"သု၊ ကုန်၏။

သတ္တာဟိ"သကိမ်၊ သော။ ဝဏ္ဏ"သတ္ထေရဝတ္ထု၊ သည်။
ဣတိ သမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

*

၂၆–ဗြာဟ္မဏဝဂ္ဂ၊ ၃၈–ဓမ္မဒိန္နာထေရီဝတ္ထု

ရဟံ"သတ္ထေရဝတ္ထုဌာ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာတို့၏ အတ္ထ–ဝဏ္ဏနာကို ပြုပြီး၍ ဃနုအာခါ ဓမ္မဒိန္နာထေရီဝတ္ထုဌာ ဟောရာ ဖြစ်သော ဂါထာတို့၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို မြှုပ်သောအရှင်ဗုဒ္ဓဃောသ ဆရာသည် ယဃာတိ၊ စသောပါဠိကို မိန့်သတည်း။

ယဃာတိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ကို။ သတ္ထာ၊ သည်။ ဝေဠုဝနေ၊ ဌာ။ ပိဟရန္တော၊ စဉ်။ ဓမ္မဒိန္နံ နာမ၊ သော၊ ဘိက္ခုနိံ၊ ကို၊ အာရဗ္ဘ၊ ၍။ ကထေသိ၊ ၏။

ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ ကေဒိဝသံ၊ တစ်နေ့သဘ်။ တသ္မာ၊ ထိုဓမ္မဒိန္နာ၏။ ဂိဟိကာလေ၊ လူ့လက်ထက်ဘ်။ သာမိကော၊ လင်ဖြစ်သော။ ဝိသာခေါ–ဥပါသကော၊ ဝိသာခမည်သော ဒါယကာ သီတင်းသည်သည်။ သတ္ထု–သန္တိကေ၊ မြတ်စွာဘုရားအထံတော်ဘ်။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ သုတ္တာ၊ နာ၍။ အနာဂါမိဖလံ။ အနာဂါမိဖိုလ်သို့။ ပတ္တာ၊ ရောက်၍။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ မယာ၊ ဝါသည်။ သတ္ထု၊ အလုံးစုံသော။ သာပတေယျံ၊ ဥစ္စာနှစ်ကို။ ဓမ္မဒိန္နံ၊ ဓမ္မဒိန္နာကို။ ပဋိစ္ဆာပေတုံ၊ ဆောက်နှင်းခြင်းငှာ။ ဝဋ္ဋတိ၊ သင့်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ကြံ၏။ သော၊ ထိုဝိသာခမည်သော ဒါယကာသည်။ တတော၊ ထို မြတ်စွာဘုရားအထံ၌ တရားနာသည်မှ။ ပဋ္ဌာ၊ ရှေး၌။ အာဂစ္ဆန္တော၊ လာခဲ့ သည်ရှိသော်။ ဓမ္မဒိန္နံ၊ ဓမ္မဒိန္နာကို။ ဝါတပါနေန၊ လေသာပြတင်းဖြင့်။ ဩလောကေန္တံ၊ ကြည့်သည်ကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ သိတံ၊ ပြုံးခြင်းကို။ ကရောတိ၊ ပြုခဲ့၏။ တံ ဒိဝသံ ပန၊ ထိုနေ့ဘ်လျှင်။ ဝါတပါနေန၊ လေသာပြတင်းဖြင့်။ ဌိတံ၊ နေသောဓမ္မဒိန္နာကို။ အနောလောကေန္တော ဝ၊ မကြည့်မူ၍သာ လျှင်။ အဂမာသိ၊ သွား၏။ သာ၊ ထိုဓမ္မဒိန္နာသည်။ ဣဒံ၊ ဤအမှုအရာ

သည်။ကိုံနုခေါ်၊ အကြောင်းအသို့ရှိအံ့နည်း။ဤတို စိန္တေတွာ၊ ဤသို့ကြံ၍။ ဟောတု၊တိုသို့မူလည်းဖြစ်စေ။ဘာဇနကာလေ၊ ထမင်းစားသောအခါ၌။ ဇာနိုဿာမိတိ၊ သိရအံ့ဟူ၍။ ဘောဇနဝေလောယ၊ ထမင်းစားသောအခါ၌။ သတ္တံ၊ ထမင်းကို။ ဥပနာမေသိ။ အနီးသို့ကပ်၏။ သော၊ ထိုဝိသာခ ဒါယကာသည်။ အညေသု ဒိဝသေသု၊ တစ်ပါးသောနေ့တို့၌။ ဟေ၊ လာ လှည့်။ကေတော၊ တကွနက်။ဘုဉ္ဇာမ၊ စားကုန်အံ့။ဤတိဝဒတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ တံဒိဝသံ ပန၊ ထိုနေ့၌ကား။ တုဏ္ဍိဘူကောဝ၊ ဆိတ်ဆိတ်သာလျှင်။ ဘုဉ္ဇိ၊ စား၏။ သာ၊ ထိုခမ္မဒိန္နာသည်။ တေနစိဒေဝ ကာရဏေန၊ တစုံတခုသော အကြောင်းကြောင့်။ ကုပိတော၊ အမျက်ထွက်သည်။ဘဝိဿတိတိ၊ ဖြစ်ဟန်ရှိ၏ဟု။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုခမ္မဒိန္နာကို။ ဝိသာခေါ်၊ ဝိသာခမည်သော သီတင်းသည် ယောက်ျားသည်။ သုခနိသိန္နဝေလာယ၊ ချမ်းသာစွာနေသောအခါ၌။ တံ၊ ထိုခမ္မဒိန္နာကို။ ပဏ္ဏောသိတွာ၊ ခေါ်၍။ ခမ္မဒိန္နေ၊ ခမ္မဒိန္နာ။ ဤမသို့ဝေဟေ၊ ဤအိမ်၌။ သဗ္ဗံ သာပတေယျံ၊ အလုံးစုံသော စည်းစိမ်ချမ်းသာကို။ ပဋိစ္ဆာဟိ၊ ခံယူလော့။ ဤတိ အာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ သာ၊ ထိုခမ္မဒိန္နာသည်။ ကုဒ္ဓါ နာမ၊ အမျက်ထွက်သောသူတို့ မည်သည်ကား။ သာပတေယျံ၊ ဥစ္စာစည်းစိမ်ကို။ နပဋိစ္ဆာပေန္တိ၊ မပေး မအပ်ကုန်။ ဧတံ၊ ဤအမှုသည်။ ကိုံ နုခေါ်၊ အဘယ်သို့ အကြောင်းရှိ သနည်း။ ဤတိစိန္တေတွာ၊ ဤသို့ကြံပြီး၍။ သာမိ၊ အရှင်သား။ တုမှေ ပန၊ သင်တို့သည်ကား။ ကိုံ နုခေါ်၊ အဘယ်သို့သွားမည်နည်း။ ဤတိ အာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဤတောပဋ္ဌာယ၊ ဤနေ့မှစ၍။ ကိုဋ္ဌိ၊ တစ်စုံ တစ်ခုကို။ နဝိစာရေမိ၊ မစီရင်အံ့။ ဤတိ၊ ဤသို့ဆိုသည်ရှိသော်။ တုမှေဟိ၊ အရှင်တို့သည်။ ဆဋ္ဌိတံ၊ စွန့်အပ်သော။ ခေဠံ၊ တံတွေးပေါက်ကို။ ကော၊ အဘယ်သူသည်။ ပဋိစ္ဆဿတိ၊ ခံယူလတ္တံ့နည်း။ ဧဝံ သန္တေ၊ ဤသို့ဖြစ်သည် ရှိသော်။ မမ၊ ကျွန်ုပ်အား။ပဋ္ဌဇ္ဇံ၊ ရဟန်းအဖြစ်ကို။ အနုဇာနာထ၊ ခွင့်လွှတ်တော်မူပါကုန်လော့။ ဤတိ၊ ဤသို့တောင်းပန်၏။ သော၊ ထိုဝိသာခ မည်သောဒါယကာသည်။ ဘဒ္ဒေ၊ နှမ၊ သာဓု၊ ကောင်း၏။ဤဘိ သမ္ဘဋ္ဌ-စ္ဆိတွာ၊ ဤသို့ဝန်ခံပြီး၍။ မဟန္တေန၊ မျှားစွာသော။ သက္ကာရေန၊ ပူဇော်ဖွယ်ဖြင့်။ တံ၊ ထိုခမ္မဒိန္နာကို။ ဘိက္ခုနီဥပဿယံ၊ ရဟန်းမိန်းမတို့၏ကျောင်းသို့။ နေတွာ၊ ဆောင်၍။ ပဗ္ဗာဇေသိ၊ ရှင်ရဟန်းပြုစေ၏။ သာ၊ ထိုခမ္ဒ ဒိန္နာသည်။ လဒ္ဓူပသမ္ပဒါ၊ ပဋ္ဌင်းခံပြီးသည်ရှိသော်။ ခမ္ဓဒိန္နတ္ထေရီ နာမ၊ ခမ်ဒိန္နာထေရီမည်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။

သာ၊ ထိုခမ္ဘဒိန္နာသည်။ ပဝိဝေက ကာမတာယ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာကျောင်းဌာ
နေပြီးဝှာအလိုရှိသဖြင့်။ ဘိက္ခုနိဟိ၊ ရဟန်းမိန်းမတို့နှင့်။ သဒ္ဓိ၊ တကွ။
ဇနပဒံ၊ ဇနပုဒ်သို့။ ဂန္တွာ၊ ၍။ တတ္ထ၊ ထိုဇနပုဒ်၌။ ဝိဟရန္တိ၊ နေသည်ရှိ
သော်။ နစိရသေဝ၊ မကြာမြင့်မီလျှင်။ သတ္တပဋ္ဌိသမ္ဘိဒါဟိ၊ ပဋ္ဌိသမ္ဘိဒါ
တို့နှင့်တကွ။ အာရုဟတ္တံ၊ ဖိုလ်သို့။ ပတ္တာ၊ ရောက်၍။ ကုဒါနိ၊ ၌။ မုဒု၊ ဝါကို။
ဥပနိဿာယ၊ အမှီပြု၍။ ဥတိဇနာ၊ ဆွေမျိုးပေါက်ဖော်တို့သည်။ ပုညာနိ၊
ကောင်းမှုတို့ကို။ ကရိသန္တိတိ၊ ပြုကုန်အံ့သတည်းဟု။ ပုနဒေဝ၊ တဖန်လျှင်။
ရာဇဂဟံ၊ သို့။ ပစ္စာဂဋ္ဌိ၊ ပြန်လာခဲ့၏။ ဥပါသကော၊ လင်ဖြစ်သော
ဒါယကာသည်။ တဿ၊ ထိုခမ္ဘဒိန္နာ၏။ အာဂတဘာဝံ၊ ရောက်လာ
သည်၏အဖြစ်ကို။ သုတ္တာ၊ ကြား၍။ ဧကနုဒေါ ကာရဏေန၊ အဘုယ်
အကြောင်းကြောင့်။ အာဂတာတိ၊ လာသနည်းဟု။ ဘိက္ခုနိ ဥပဿယံ၊
ရဟန်းမိန်းမတို့၏ကျောင်းသို့။ ဂန္တွာ၊ သွား၍။ ထေရိံ၊ ခမ္ဘဒိန္နာထေရီကို။
ဒိသွာ၊ မြင်၍။ ဝန္ဒိတ္တာ၊ ရှိခိုး၍။ ဧကမန္တံ၊ တင့်အပ်လျောက်ပတ်သော
အရပ်၌။ နိသိဒ္ဓာ၊ နေပြီးသည်ရှိသော်။ အယျေ၊ အရှင်မ။ ဥက္ကဏ္ဌိတာ၊ ငြီးငွေ့
သည်ဖြစ်၍ လူထွက်လိုသည်။ အသိ, နုဒေါ၊ ဖြစ်သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့။
ဝတ္တာ၊ မေးခြင်းငှာ။ အပ္ပဋိရူပံ၊ မလျောက်ပတ်။ ဧတံ၊ ဤခမ္ဘဒိန္နာမည်သော
ရဟန်းမိန်းမကို။ ပဋ္ဌ၊ ပြဿနာကို။ ပုစ္ဆိဿာမိတိ၊ မေးအံ့ဟု၍။ စိန္တေတွာ၊
ကြံပြီး၍။ သောတာပတ္တိမဂ္ဂေ၊ သောတာပတ္တိမဂ်၌။ ပဋ္ဌ၊ ပြဿနာကို။ ပုစ္ဆိ၊
မေး၏။ သာ၊ ထိုခမ္ဘဒိန္နာထေရီသည်။ တံ၊ ထိုပြဿနာကို။ ဝိဿဇ္ဇေသိ၊
ဖြေ၏။ ဥပါသကော၊ ဒါယကာသည်။ တေနေဝ ဥပါယေန၊ ထိုသို့သော
နည်းဖြင့်လျှင်။ သေသမဂ္ဂေသုပိ၊ ကြွင်းသောမဂ်တို့၌လည်း။ ပဋ္ဌ၊ ပြဿနာ
ကို။ ပုစ္ဆိတွာ၊ မေး၍။ အတိက္ကမ္မ၊ လွန်၍။ ပဋ္ဌဿ၊ ပြဿနာကို။ ပုဋ္ဌ-
ကာလေ၊ မေးသောအခါ၌။ တာယ၊ ထိုခမ္ဘဒိန္နာထေရီသည်။ အာဝုသော-
ဝိသာခေ၊ ဒါယကာဝိသာခ။ အစ္ဆရိယာသိ၊ ကျော်လွန်သွားပြီ။ ဣတိ ဝတ္တာ၊
ဤသို့ဆို၍။ အာကာသံ ပက္ခန္ဒနော၊ အလိုရှိသည်ရှိသော်။ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားကို။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်၍။ ဣမံ ပဋ္ဌ၊ ဤပြဿနာကို။ ပုစ္ဆေယျာ-
သိဘိ၊ မေးလေလော့ဟု။ ဝုတ္တေ၊ ဆိုသည်ရှိသော်။ ဧထ ထေရိံ၊ ထေရီကို။
ဝန္ဒိတ္တာ၊ ရှိခိုး၍ အာသနာ၊ နေရာမှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ သတ္ထုသန္တိကံ၊ သို့။
ဂန္တွာ၊ သွား၍။ သတ္ထာ၊ အလုံးစုံသော။ တံ ကထာသလ္လာပံ၊ ထိုခမ္ဘဒိန္နာကို
မေးခဲ့သောပြဿနာကို။ တဝ ဝတော၊ အား။ အာရောစေသိ၊ ကြားလျှောက်
၏။ သ ဘိက္ခု၊ သည်။ မမ ဓီတာယ၊ ငါ့သမီးဖြစ်သော။ ခမ္ဘဒိန္နာယ၊ ခမ္ဘဒိန္နာ

သည်။ သုကဏိတံ၊ ကောင်းစွာ ပြောအပ်၏။ အဟံပိ၊ ငါသည်လည်း။ ဧတံ ပဋိ၊ ဤပြဿနာကို။ ဝိသဇ္ဇေန္တော၊ ဖြေသည်ရှိသော်။ ဝေမေ၊ ဤအတူလျှင်။ ဝိသဇ္ဇေယျံ၊ ဖြေရာ၏။ ကတိ ဝတ္ထာ၊ ၍။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေန္တော၊ ဟောလိုရကား။ ကတမံ ဂါထံ၊ ကို။ အာဟု၊ ၏။

(၄၂၂) ပုရေစ၊ အတိတ်ခန္ဓာတို့ဟူလည်းကောင်း။ ပစ္ဆာစ၊ အနာဂတ်ခန္ဓာတို့ဟူလည်းကောင်း။ မဇ္ဈေစ၊ ပစ္စုပ္ပန်ခန္ဓာတို့ဟူလည်းကောင်း။ ယဿ ပုဂ္ဂလဿ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်အား။ အတ္ထိ၊ အကိုဟု၊ တဏှာ ဟူသော မကြောင့်ကြဗျာ ပါရသည်နတ္ထိ၊ မရှိ။ အကိုဟု၊ ရာဂ ဟူသော မကြောင့်ကြခြင်းမရှိသော်။ အနာဒါနံ၊ စွဲလမ်းခြင်း မရှိသော။ တံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။ အဟံ၊ သည်။ ब्राह्मणं၊ ဟု၏။ ब्रूमि၊ ဆို၏။

ကတ္ထ၊ ဟု။ ပုရေတိ၊ ကား။ အတီတေသု ခန္ဓေသု၊ အတိတ်ခန္ဓာတို့ဟု။ ပစ္ဆာတိ၊ ကား။ အနာဂတေသု ခန္ဓေသု၊ အနာဂတ်ခန္ဓာတို့ဟု။ အတ္ထိ နတ္ထိ၊ ကား။ ယဿ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်အား။ ဧတေသု ဌာနေသု၊ ဤတရားတို့ဟု။ တဏှာဂဟာ သန်္ဓိတံ၊ တဏှာဖြင့် ယူခြင်းဟု ဆိုအပ်သော။ ကိဉ္စန်၊ ကြောင့်ကြခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ အဟံ၊ ငါတုရားသည်။ ရာဂကိဉ္စာနဒီဟိ၊ ရာဂ ဟူသောကြောင့်ကြခြင်း စသည်တို့ဖြင့်။ အကိဉ္စန်၊ ကြောင့်ကြခြင်းမရှိသော။ ကဿစိ၊ တစုံတစ်ခုကို။ ဂဟဏဿ၊ ယူခြင်း၏။ အဘာဝေန၊ မရှိသဖြင့်။ အနာဒါနံ၊ စွဲလမ်းခြင်းမရှိသော။ တံပုဂ္ဂလံ၊ ကို။ ब्राह्मणं၊ ဟု၍။ ဝဒါမိ၊ ဆို၏။ ဤတိအတ္ထော၊ တည်း။ ဒေသနာဝသာနေ၊ ၌။ ဗဟူ၊ တို့သည်။ သောတာပတ္တိဖလာဒီနိ၊ တို့သို့။ ပါပုဏိံသု၊ ကုန်၏။

အဋ္ဌတိ သတိမုံ၊ သော။ ဓမ္မဒိန္နောထေရိဝတ္ထု၊ သည်။
ဤတိ သမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

*

၂၆-ဗြာဟ္မဏဝဂ္ဂ၊ ၃၉-အဂ္ဂိလိမာလဆွေရ ဝတ္ထု၊

ဓမ္မဒိန္နာထေရီဝတ္ထုနှင့် ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာတို့၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုပြီး၍ ယခုအခါ အဂ္ဂိလိမာလဆွေရဝတ္ထုနှင့် ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာတို့၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုလိုသောအရှင် ဗုဒ္ဓဃောသ ဆရာသည် ဥသဘာန္တိစသော ပါဠိကို မိန့်သတည်း။

ဥသဘန္တိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ကို။ သတ္ထာ၊ သည်။ ဇေတဝနေ၊ ၌၊ ဝိဟ-ရန္တော၊ စည်။ အဂ်ုလိမာလတ္ထေရံ၊ ကို။ အာရဗ္ဘ၊ ၍။ ကထေသိ၊ ၏။ ဝတ္ထုသည်။ နံစေ ကဒရိယာ ဒေဝလောကံ ဝဇန္တိတိ၊ ဒေဝလောကံ ပဇန္တိဟူသော။ ဂါထာဝဏ္ဏနာယ၊ ဂါထာအဖွင့်၌။ ဝုတ္တမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီး သည်သာလျှင်တည်း။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ ဟဘ္ဘ၊ ထိုဂါထာ၌။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော အဂ်ုလိမာလံ၊ အဂ်ုလိမာလကို။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့သည်။ ပုစ္ဆိ သု၊ မေးကုန်၏။ အာဝုသော အဂ်ုလိမာလ၊ ငါ့ရှင် အဂ်ုလိမာလ၊ ကံ နုခေါ၊ အသို့နည်း။ ဆတ္တံ၊ ထီးကို။ ဓာရေတွာ၊ ဆောင်း၍။ ဌိတံ၊ နေလာသော။ ဒဋ္ဌဟတ္ထိ၊ ကြမ်းကြုတ်သော ဆင်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ဘာ-ယသိ၊ ကြောက်သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးကုန်၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ နဘာယာမိ၊ မကြောက်။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်၊ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ အာဟံသု၊ လျှောက်ကုန်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အဂ်ုလိမာလော၊ အဂ်ုလိမာလသည်၊ အသ်ံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို။ ဗျာကရောတိ၊ ကြား၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်ကုန်၏။ သတ္ထာ၊ သည်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ မမ ပုတ္တော၊ ငါ့သားတော်ဖြစ်သော အဂ်ုလိမာလသည်။ နဘာယတိ၊ မကြောက်။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ ခီဏာသဝဥ္စ ဘိက္ခုဘာနံ၊ ရဟန်းတို့ကား ဥသဘတို့၏။ အန္တရေ၊ အတွင်း၌။ ဇေဋ္ဌကာ သဘာ၊ အကြီး အမြတ် ဖြစ်ကုန်သော။ မမပုတ္တသဒိသာ၊ ငါ့သား၊ အဂ်ုလိမာလနှင့်တူကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့သည်။ နဘာယန္တိ၊ မကြောက်ကုန်။ ဣတိ ဝတ္တွာ၊ ၍။ ဣမံ ဂါထံ၊ ကို။ အာဟု၊ ၏။

(၄၂၃) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဥသဘံ၊ မကြောက်မရှိ၊ မတုန်မလှုပ်သည် ဖြစ်၍ ဥသဘနှင့်တူသော။ ပဝရံ၊ မြတ်သော။ ဝီရံ၊ လုံ့လဝီရိယ ရှိသော။ မဟေသိ၊ သီလကွန္ဒ အစရှိသော ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ရှာပြီးလေ ရှိသော။ ဝိဇိတာဝိနံ။ မာရ်သုံးပါးကို အောင်ပြီးသော။ အနေဇံ၊ တဏှာကင်းသော။ နှာတကံ၊ ဆေးလျှော်အပ်ပြီးသော ကိလေသာရှိသော။ ဗုဒ္ဓံ၊ သစ္စာ လေးပါးကို သိပြီးသော။ ယံ ပုဂ္ဂလံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံ ပုဂ္ဂလံ၊ ကို။ အဟံ၊ သည်။ ပြောဟမ္ဘဏံ၊ ဟူ၍။ ပြုမိ၊ ဆို၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဟောတော်မူ၏။

ဤ တ။ ။ ။

နှင့် ပြည့်စုံခြင်းကြောင့်။ ဝိရုံ၊ ဝိရိယမည်သော။ မဟန္တာနုံ၊ မြတ်ကုန်သော။ သီလကွန္ဓာဒီနုံ၊ သီလကွန်စုသည်တို့ကို။ သေတဟ္တာ၊ ရှာပြီးလေ့ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ မဟေသိ၊ မဟေသီမည်သော။ တိဏ္ဏံမဂ္ဂါနုံ၊ သုံးပါးသော မာရ်တို့ကို။ ဝိဇိတတ္တာ၊ အောင်ပြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဝိဇိတာဝိနုံ၊ အောင်ပြီးသော။ နာတကိလေသတာယ၊ ကိုလေသာတို့ကို ဆေးလျော်ပြီးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ နာတကံ၊ ဆေးလျော်ပြီးသော။ စတုသစ္စ ဗုဒ္ဓတာယ၊ လေးပါးသော သစ္စာကို သိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဗုဒ္ဓံ၊ သိပြီးသော။ ဧဝရူပံ၊ သော။ တံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ပြာဟ္မဏံ၊ဟူ၍။ ဝဒါမိ၊ ဆိုအံ့။ ဣတိ အတ္ထော၊တည်း။ ဒေသနာဝသာနေ၊ ဌာ။ ဗဟူ၊ တို့သည်။ သောတာပတ္တိဖလာဒီနိ၊ တို့သို့။ ပါပုဏိံသု၊ ကုန်၏။

ကေနုစတ္တာလီသံ၊ သော။အဂ်ုလိမာလတ္ထေရ ဝတ္ထု၊ သည်။
ဣတိသမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

*

၂၆-ပြာဟူဏဝဂ္ဂ၊ ၄၀-ဒေဝဟိတပြာဟူဏဝတ္ထု

(အင်္ဂုလိမာလတ္ထေရဝတ္ထုဌာ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာတို့ဌာ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုပြီး၍ ဒေဝဟိတပြာဟူဏဝတ္ထုဌာ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာကို၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကိုပြုလိုသော အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသ ဆရာသည် ပုဗ္ဗေနိဝါသန္တိ စသောပါဠိကို မိန့်သတည်း။)

ပုဗ္ဗေ နိဝါသန္တိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ကိုး။ သတ္ထာ၊ သည်။ ဇေတဝနေ၊ဌာ။ ဝိဟရန္တော၊ စဉ်။ ဒေဝဟိတပြာဟူဏာဿ၊ ဒေဝဟိတမည်သောပုဏ္ဏား၏။ ပဇ္ဇံ၊ ပြဿနာကို။ အာရဗ္ဘ၊ ၍။ ကထေသိ၊ ၏။

ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ကေသို့ သမယေ၊ တစ်ပါးသောအခါဌာ။ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝါတရောဂေန၊လေနာဖြင့်။ အာဗာဓိကော၊နှိပ်စက်ခြင်းရှိသည်။ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ ဥပဝါဏတ္ထေရံ၊ ဥပဝါဏ မထေရ်ကို။ ဥဏ္ဍောဒကတ္ထာယ၊ ရေနွေးကို ဆောင်စေခြင်းအကျိုးငှာ။ ဒေဝဟိတ-ပြာဟူဏာဿ၊ ဒေဝဟိတပုဏ္ဏား၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ပဟိဏိ၊ စေ၏။ သော၊ ထိုဥပဝါဏမထေရ်သည်။ ဂန္တွာ၊ ၍။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ အာဗာဓိကဘာဝံ၊ လေနာနှိပ်စက်ခြင်းရှိသည်၏အဖြစ်ကို။ အာစိက္ခိတ္တာ၊ ကြား၍။ ဥဏ္ဍောဒကံ၊ ရေနွေးကို။ ယာစိ၊ တောင်း၏။ တံ၊ထိုစကားကို။

သတ္တာ၊ ကြား၍။ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်။ တုဋ္ဌမာနသော ဟုတ္တာ၊ နှစ်သက်သော စိတ်ရှိသည် ဖြစ်၍။ မယုံ၊ ငါ့အား။ လာဘာဝတ၊ အရဘော်မပေစွတကား။ မမသန္တိကံ၊ ငါ့အထံသို့။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဥဏ္ဏောဒကဿတ္ထာယ၊ ရေနွေးကို ဆောင်စေခြင်းငှါ။ ပဟိဏိတိ၊ စေလွှတ်ပေ၏ဟု။ ဥဏ္ဏောဒကဿ ကာဇံ၊ ရေနွေးတထမ်းကို။ ပုရိသေန၊ ယောက်ျားကို။ ဝါဟာပေတွာ၊ယူစေ၍။ဖာဏိတဿ စ၊ တင်လဲ၏လည်း။ ပုဋ္ဌံ၊ တထုပ်ကို။ ဥပဝါဟတ္ထေ ရဿ၊ ဥပဝါဟမထေရ်အား။ အဒါသိ၊ လှူ၏။ ထေရော၊ ဥပဝါဟမထေရ်သည်။ တံ ဖာဏိတံ၊ ထိုဘင်လဲထုပ်ကို။ ဂါဟာပေတွာ၊ ယူခဲ့စေ၍။ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဥဏ္ဏောဒကေန၊ ရေနွေးဖြင့်။ နှာပေတွာ၊ ရေချိုး၍။ ဥဏ္ဏောဒကေန၊ ရေနွေးဖြင့်။ ဖာဏိတံ၊ တင်လဲကို။ အာလောဠေတွာ၊ မွှေနှောက်၍။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ အဒါသိ၊ လှူ၏။ တခ်ဏေယေव၊ ထိုခဏ၌သာလျှင်။ တဿ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားအား။ သော သာဗာသော၊ ထိုလေနာသည်။ ပဋိပဿမ္ဘိ၊ ငြိမ်း၏။ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ ကဿ၊ အဘယ်သူအား။ ဒိန္နော၊ လှူအပ်သော။ ဒေယျဓမ္မော၊ အလှူဝတ္ထုသည်။ မဟပ္ဖလော၊ အကျိုးကြီးသည်။ ဟောတိ နု ခေါ၊ ဖြစ်သနည်း။ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ပုစ္ဆိဿာမိ၊ မေးလျှောက်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့ကြံပြီးသည်ရှိသော်။ သော၊ ထိုပုဏ္ဏားသည်။ သတ္ထုသန္တိကံ၊ သို့။ ဂန္တွာ၊ သွား၍။ ဘဝန္တံ၊ ကို၊ ပုစ္ဆန္တော၊ မေးလိုရကား။ ဣမေ ဂါထေ၊ ကို၊ အာဟ၊ ဆို၏။

ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ကတ္ထ၊ အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်၌။ ဒေယျဓမ္မံ၊ အလှူဝတ္ထုကို။ ဒဇ္ဇံ၊ ပေးလှူအပ်သည်။ ကတ္ထ၊ အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်၌။ ဒိန္နံ၊ ပေးလှူအပ်သော ကောင်းမှုသည်။ မဟပ္ဖလံ၊ အကျိုးကြီးသနည်း။ ကထဘ္ဘိ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ယဇမာနံ၊ လှူခြင်းသည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာသနည်း။ ကထံ၊ အဘယ်သို့သောအကြောင်းဖြင့်။ ဒကွိဏာ၊ လှူဒါန်းသော အလှူသည်။ ဣဒ္ဓတိ၊ ပြည့်စုံသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးလျှောက်၏။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုပုဏ္ဏားအား။သတ္ထာ၊ သည်။ ဝေရုပဿ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ ဗြာဟ္မဏဿ၊မကောင်းမှုကိုသာပြုပြီးသောပုဂ္ဂိုလ်အား။ ဒိန္နံ၊ ပေးအပ်သော အလှူသည်။ မဟပ္ဖလံ၊ အကျိုးကြီးသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤ၊ ဗြာဟ္မဏံ၊ ပုဏ္ဏားကို။ ပကာသေန္တော၊ ထင်ရှားပြလိုရကား။ ဣမံ ဂါထံ၊ ကို။ အာဟ၊ ဆို၏။

(၄၂၄) ပြာဟွမ်း၊ ပုဏ္ဏား။ ယော ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ ပုဗ္ဗေနိဝါသံ၊ ရှေးဘဝနေခဲ့ပြီးသော ခန္ဓာအစဉ်အမျိုးစသည်ကို။ ဝေဒ၊ ထင်ရှားပြု၍ သိ၏။ သဂ္ဂဉ္စ၊ နှစ်ဆယ့်ခြောက်ပါးအပြားရှိသော နတ်ပြည်ကိုလည်း ကောင်း။ စတုဒ္ဒိမံ၊ လေးပါးအပြားရှိသော။ အပါယဉ္စ၊ အပါယ်ကိုလည်း ကောင်း။ ပဿတိ၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုဗဟုသုတဉာဏ်ဖြင့် မြင်၏။ အထော၊ ထိုမြို့။ ဇာတိက္ခယံ၊ ဇာတိ၏ကုန်ရာဖြစ်သော အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပတ္တော၊ ရောက်၏။ အဘိညာ၊ ထူးသောဉာဏ်ဖြင့် သိ၍။ ဝေါသိတော၊ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်၏။ မုနိ၊ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်ဟု ဆိုအပ်သောမောနသို့ ရောက်သည်ဖြစ်၍ မုနိဖြစ်တော်မူ၏။ သဗ္ဗဝေါသိထဝေါသာနံ၊ အလုံးစုံသောဂုဏ်လေးသွယ်တို့၏ ဆုံးခြင်းကိုပြုတတ်သော အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်ဟု ဆိုအပ်သော မြတ်သော သီတင်းကိုသုံး၍နေပြီးသော။ တံ ပုဂ္ဂလံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။ အဟံ၊ ငါဘုရား သည်။ ပြာဟွမ်း၊ ဟူ၍။ ဗြူမိ၊ ဆို၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဟောတော်မူ၏။)

တဿ၊ ထိုဂါထာ၏။ အတ္ထော၊ အနက်ကား။ ယော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ် သည်။ ပုဗ္ဗေနိဝါသံ၊ ရှေးဘဝနေခဲ့ဖူးသော ခန္ဓာ အမည်အမျိုး စသည်ကို။ ပါကဋံ၊ ထင်စွာ။ ကတ္တာ၊ ပြု၍။ ဇာနာတိ၊ သိ၏။ ဆဗ္ဗိသတိ ဒေဝလောက ဘေဒံ၊ နှစ်ဆယ့်ခြောက်ပါးအပြားရှိသော နတ်ပြည်ဟူသော လောကတို့၏ ပြားခြင်းရှိသော။ သဂ္ဂံ၊ နတ်ပြည်ခြောက်တပ် ဗြဟ္မာနှစ်ဆယ်ကိုလည်း ကောင်း။ စတုဒ္ဒိသံ၊ လေးပါးအပြားရှိသော။ အပါယဉ္စ၊ အပါယ်ဘုံကို လည်းကောင်း။ ဒိဗ္ဗစက္ခုနာ၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုအဘိညာဉ်ဖြင့်။ ပဿတိ၊ မြင်၏။ အထော၊ ထိုမြို့။ ဇာတိက္ခယသင်္ခါတံ၊ ဇာတိ၏ကုန်ရာဟု ဆိုအပ်သော။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပတ္တော၊ ရောက်၏။ အဘိညေယ္ယံ ဓမ္မံ၊ ထူးသောဉာဏ်ဖြင့် သိအပ်သောတရားကို။ အဘိဇာနိတ္တာ၊ ထူးသောဉာဏ် ဖြင့် သိ၍။ ပရိညေယ္ယံ၊ ပိုင်းခြား၍ သိအပ်သောတရားကို။ ပရိဇာနိတ္တာ၊ ပိုင်းခြားသိ၍။ ပဟာတဗ္ဗံ၊ ပယ်အပ်သောတရားကို။ ပဟာယ၊ ပယ်စွန့်၍။ သစ္ဆိကာတဗ္ဗံ၊ မျက်မှောက်ပြုအပ်သောတရားကို။ သစ္ဆိကတ္တာ၊ မျက်မှောက် ပြု၍။ ဝေါသိတော နိဗ္ဗာနပတ္တော၊ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်သည်ဖြစ်၍။ ဝုသိ-တဝေါသာနံ ဝါ၊ သုံးအပ်ပြီးသော မြတ်သော အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်ဟူ သောအဆုံးသို့လည်း။ ပတ္တော၊ ရောက်၏။ အာသက္ခယပညာယ၊ အရ ဟတ္တမဂ်ဉာဏ်ဖြင့်။ မောနဘာဝံ၊ မောန၏အဖြစ်သို့။ ပတ္တတ္တာ၊ ရောက်

သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ မုနိ၊ မုနိဖြစ်တော်မူ၏။ သဗ္ဗေသံ ကိုလေသာနံ၊ အလုံးစုံသောကိုလေသာတို့၏။ ဝေါသာနံ၊ ဆုံးရာဖြစ်သော။ အရဟတ္တ-မဂ္ဂဉာဏံ၊ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်ဟု ဆိုအပ်သော။ပြဟ္မစရိယဝါသံ၊ မြတ်သော အကျင့်ဖြင့် သုံးရှိနေခြင်းကို။ ဝုတ္ထဘာဝေန၊ နေသည်၏အဖြစ်ဖြင့်။ သဗ္ဗ-ဝေါသိတဝေါသာနံ၊ အလုံးစုံသောကိုလေသာတို့၏ ဆုံးခြင်းကို ပြုတတ်သောအရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်ဟုဆို အပ်သော မြတ်သောသီတင်းသုံး၍ နေခြင်း ရှိသော။ တံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ပြာဟ္မဏံ၊ ဟူ၍။ ဝဒါမိ၊ ဆို၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။

ဒေသနာဝသာနေ၊ ဌ။ ဗဟု၊ တို့သည်။ သောတာပတ္တိဖလာဒီနိ၊ တို့သို့။ ပါပုဏိံသု၊ ကုန်၏။ ပြာဟ္မဏောပိ၊ ပုဏ္ဏားသည်လည်း။ ပသန္နမာနသော၊ ကြည်ညိုသောစိတ် ရှိသည်ဖြစ်၍။ သရဏေသု၊ သရဏဂုံတို့၌။ ပတိဋ္ဌာယ၊ တည်၍။ ဥပါသကတ္တံ၊ သီတင်းသည်၏အဖြစ်ကို။ ပဝေဒေသိ၊ ကြား၏။

စတ္တာလီသံ၊ သော။ ဒေဝဟိတပြာဟ္မဏဝတ္ထု၊ သည်။

ဣတိ-သမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

ပြာဟ္မဏိဂ္ဂိဝဏ္ဏနာ၊ ပြာဟ္မဏဝဂ်အဖွင့်သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးပြီ။
ဆဋ္ဌိသတိမော၊ နှစ်ဆယ်ခြောက်ခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော။
ဝဂ္ဂေါ၊ ဝဂ်သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးပြီ။

*

နိဂုံး

ဗြဟ္မာဝတ်၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိသောစကားအစဉ်ဖြင့်။ သမ္ဘပဌမေ၊ အလုံးစုံသောဝဏ်တို့၏ ရှေဦးစွာဖြစ်သော။ ယမကဝဂ္ဂေ၊ ယမကဝဏ်၌။ စုဒ္ဓသဝတ္ထု၊ နှိ၊ တစ်ဆယ့်လေးဝတ္ထုတို့လည်းကောင်း။အပ္ပမာဒဝဂ္ဂေဝဏ်၌။ နဝ၊ ကိုးဝတ္ထုတို့လည်းကောင်း။ စိတ္တဝဂ္ဂေ၊ စိတ္တဝဏ်၌။ နဝ၊ ကိုးဝတ္ထုတို့လည်းကောင်း။ ပုပ္ဖဝဂ္ဂေ၊ ပုပ္ဖဝဏ်၌။ ဒွါဒသ၊ တစ်ဆယ့်နှစ်ဝတ္ထုတို့လည်းကောင်း။ ဗာလဝဂ္ဂေ၊ ဗာလဝဏ်၌။ ပန္နရသ၊ တစ်ဆယ့်ငါးဝတ္ထုတို့လည်းကောင်း။ပဏ္ဍိတဝဂ္ဂေ၊ပဏ္ဍိတဝဏ်၌။ကောဒသ၊တစ်ဆယ့်တစ်ဝတ္ထုတို့လည်းကောင်း။ အရဟန္တဝဂ္ဂေ၊ အရဟန္တဝဏ်၌။ ဒသ၊ ဆယ်ဝတ္ထုတို့လည်းကောင်း။ သဟဿဝဂ္ဂေ၊ သဟဿဝဏ်၌။ စုဒ္ဓသ၊ တစ်ဆယ့်လေးဝတ္ထုတို့လည်းကောင်း။ ပါပဝဂ္ဂေ၊ ပါပဝဏ်၌။ ဒွါဒသ၊ တစ်ဆယ့်နှစ်ဝတ္ထုတို့လည်းကောင်း။ ဒဏ္ဍဝဂ္ဂေ၊ ဒဏ္ဍဝဏ်၌။ ဧကာဒသ၊ တစ်ဆယ့်တစ်ဝတ္ထုတို့လည်းကောင်း။ဇရာဝဂ္ဂေ၊ဇရာဝဏ်၌။နဝ၊ကိုးဝတ္ထုတို့လည်းကောင်း။ အတ္တဝဂ္ဂေ၊ အတ္တဝဏ်၌။ ဒသ၊ ဆယ်ဝတ္ထုတို့လည်းကောင်း။ လောကဝဂ္ဂေ၊ လောကဝဏ်၌။ ဧကာဒသ၊ တစ်ဆယ့်တစ်ဝတ္ထုတို့လည်းကောင်း။ဗုဒ္ဓဝဂ္ဂေ၊ ဝဏ်၌။ နဝ၊ ကိုးဝတ္ထုတို့လည်းကောင်း။ သုခဝဂ္ဂေ၊ သုခဝဏ်၌။ အဋ္ဌ၊ ရှစ်ဝတ္ထုတို့လည်းကောင်း။ ဝိယဝဂ္ဂေ၊ ၌။ နဝ၊ ကိုးဝတ္ထုတို့လည်းကောင်း။ ကောဓဝဂ္ဂေ၊ ကောဓဝဏ်၌။ အဋ္ဌ၊ ရှစ်ဝတ္ထုတို့လည်းကောင်း။ မလဝဂ္ဂေ၊ မလဝဏ်၌။ ဒွါဒသ၊ တစ်ဆယ့်နှစ်ဝတ္ထုတို့လည်းကောင်း။ဓမ္မဋ္ဌဝဂ္ဂေ၊ ဓမ္မဋ္ဌဝဏ်၌။ ဒသ၊ ဆယ်ဝတ္ထုတို့လည်းကောင်း။ မဂ္ဂဝဂ္ဂေ၊ မဂ္ဂဝဏ်၌။ ဒွါဒသ၊ တစ်ဆယ့်နှစ်ဝတ္ထုကို လည်းကောင်း။ ပကိဏ္ဏကဝဂ္ဂေ၊ ပကိဏ္ဏကဝဏ်၌။ နဝ၊ ကိုးဝတ္ထုတို့လည်းကောင်း။ နိရယဝဂ္ဂေ၊နိရဝဏ်၌။ နဝ၊ ကိုးဝတ္ထုတို့လည်းကောင်း။ နာဂဝဂ္ဂေ၊ နာဂဝဏ်၌။ အဋ္ဌ၊ ရှစ်ဝတ္ထုတို့လည်းကောင်း။ တဏှာဝဂ္ဂေ၊ တဏှာဝဏ်၌။ ဒွါဒသ၊ တစ်ဆယ့်နှစ်ဝတ္ထုတို့လည်းကောင်း။ ဘိက္ခုဝဂ္ဂေ၊ ဘိက္ခုဝဏ်၌။ ဒွါဒသ၊ တစ်ဆယ့်နှစ်ဝတ္ထုတို့လည်းကောင်း။ ဗြာဟ္မဏဝဂ္ဂေ၊ဗြာဟ္မဏဝဏ်၌။စတ္တာလီသ၊ဝတ္ထုလေးဆယ်တို့လည်းကောင်း။ ဣတိ ဣမိနာ ပမောဒေန၊ ဤသို့သောအပြားအားဖြင့်။ပဏ္ဍာဓိကာနိ၊ ငါးခုဖြင့် လွန်ကုန်သော။ တီဏိ ဝတ္ထုသတာနိ၊ သုံးရာသောဝတ္ထုတို့ကို။ ပကာ-သေတွာ၊ ပြပြီး၍။ နာတိသခ်ေပနာတိဝိတ္ထာရ ဝသေန၊ မကျဉ်းလွန်း မကျယ်လွန်းသည်၏အစွမ်းဖြင့်။ ဥပရစိတာ၊ ထိုထိုပါဠိတော် မဟာအဋ္ဌကထာတို့၌ စုံစမ်းဆင်ခြင်၍ စီရင်အပ်သော။ဒွါသတ္ဌတိဘာဏဝါရပမာ-ဏာ၊ ခုနစ်ဆယ်နှစ်ဘာဏဝါရ အတိုင်းအရှည်ရှိသော။ဓမ္မပဒဏ္ဌ၊ဓမ္မပဒ ပါဠိတော်၏။အဋ္ဌကထာ၊ အဋ္ဌကထာသည်။နိဋ္ဌိတာ၊ပြီးပြီ။ (တနှည်းကား)

နိဋ္ဌိတ်၊ ပြီးခြင်းသို့။ ဣတာ၊ ဂဘာ၊ ပတ္တာ၊ ရောက်၏။ တေန၊ ထို့ကြောင့်။ ပတ္တံ ဓမ္မပဒံ။လ။မဒုရံ ဖလန္တိ၊ မဒုရဲ့ ဖလဲ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။

ယေန ဓမ္မရာဇေန၊ အကြင်မင်းဘုရားသည်။ အနုတ္တရံ၊ အတုမရှိသော။ ဓမ္မပဒံ၊ အသင်္ခတဓမ္မရှိသော နိဗ္ဗာန်သို့။ ပတ္တံ၊ ရောက်တော်မူပြီ။ မဟေ-သိနာ၊ သီလကွန္ဒ အစရှိသော ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ရှာပြီးတော်မူလေ့ရှိသော။ တေန ဓမ္မရာဇေန၊ ထိုတရားမင်းဘုရားသည်။ ဓမ္မပဒေ၊ ဓမ္မပဒပါဠိတော်၌။ အယံ ဂါထာ၊ ဤဂါထာကို။ ဘာသိတာ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။

စတုသစ္စဝိဘာဝိနာ၊ လေးပါးသောသစ္စာကို ထင်စွာသိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ သဘောဝိသာ စတုသတာ လေးရာ့နှစ်ဆယ် သုံးခုရှိ ကုန်သော ဂါထာတို့ကိုလည်းကောင်း။ ပဋ္ဌာဓိကာနံ၊ ငါးမှုဖြင့် လွန်ခြင်း ရှိကုန်သော။ သတ္တတ္ထယဒ္ဓ ဝတ္ထူနံ၊ ဝတ္ထုသုံးရာတို့ကို လည်းကောင်း။ သမ်ပဋ္ဌိတာ၊ ကောင်းစွာ ဟောအပ်၏။

ကတညုနာ၊ ပြုအပ်သော ကျေးဇူးရှိသော။ အဓိရာဇေန၊ မင်း အပေါင်းကို အစိုးရသော အဓိရာဇမင်းသည်။ ကာရိတမ္ပိ၊ ဆောက်လုပ် အပ်သော။ ဝိဟာရေ၊ ဣရိယာပုထ်လေးပါးကို ဆောင်ရာဖြစ်သော ကျောင်း၌၊ သိရိကူဋ္ဌဿ၊ သိရိကူဋ္ဌအမည်ရှိသော။ ရညော၊ မင်း၏။ ပါသာဒေ၊ ပြာသာဒ်၌။ ဝိဟရတာ၊ နေလေ့ရှိသော။

လောကဿ၊ လူအပေါင်း၏။ အတ္ထာယ စ၊ အကျိုးငှာလည်းကောင်း။ ဟိတာယ စ၊ စီးပွားခြင်းငှာလည်းကောင်း။ လောကနာထဿ၊ လူသုံးပါး တို့၏ ကိုးကွယ်ရာဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား၏၊ သဒ္ဓမ္မဋ္ဌိ တိကမျတာ၊ သူတော်ကောင်းတရား၏ အရှည်တည်ခြင်းကို အလိုရှိသည်ဖြစ်၍။ အတ္ထ-ဗျဥ္ဇနသမ္ပန္နံ၊ အနက်သဒ္ဒါနှင့် ပြည့်စုံသော။

တာသံ ဂါထာနံ၊ ထိုဂါထာတို့၏။ သုနိမ္မလဲ၊ လုံမသောက်အညစ် အကြေးကင်းထသော။ဧတံ အဋ္ဌကထံ၊ ဤအဋ္ဌကထာကို။ ဘာဏဝါရေဟိ၊ ဘာဏဝါရတို့ဖြင့်။ ဒ္ဝါသတ္တတိပမာဏာယ ပါဠိယာ၊ ခုနှစ်ဆယ် နှစ်ဘာဏ ဝါရအတိုင်းအရှည်ရှိသောပါဠိဖြင့်။ကရောန္တေန၊ ပြုသော။ မယာ၊ ငါသည်။

ယံ ကုသလံ၊ အကြင်ကုသိုလ်ကို။ ပတ္တံ၊ ရအပ်ပြီ။ တေန ကုသလေန၊ ထိုကုသိုလ်ကြောင့်။ **သဗ္ဗ**ပါဏီနံ၊ အလုံးစုံသော သတ္တဝါတို့အား။ ကုသလာ၊ ကောင်းကုန်ထသော၊ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော။ သက်ပွါ၊ အကြံတို့သည်။ ဣဇ္ဈန္တု၊ ပြည့်စုံစေကုန်သတည်း။ မဒုရံ ဖလံ၊ မြတ်သောအကျိုးကို။ လဘန္တု၊ ရစေကုန်သတည်း။

ပရမတ်သုဒ္ဓသဒ္ဓါဇုဒ္ဓိဝိရိယပဋိပဏ္ဍိတေန၊ မြတ်သော အထူးသဖြင့် ၁၄ ကြယ်စွာသော သဒ္ဓါပညာ လုံ့လဖြင့် တန်ဆာဆင်ခြင်းရှိသော၊ သီလာ-စာရ အင်္ဂဝမဒ္ဓဝါဒီဂုဏသမုဒယ သမုဒိတေန၊ သီလအကျင့်ဖြင့် ဖြောင့်မတ်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော နှုးညံ့ခြင်းအစရှိသော ဂုဏ်ကျေးဇူးအပေါင်း သည် ဖြစ်ပေစေအပ်သော သကသမယ သမယန္တရဂဟနံဇော်ဝါဟာ-သုမ္ဘတ္တေန၊ မိမိ၏ဝါဒဟုဆိုအပ်သော။ မဟာဝိဟာရဝါသီအရှင်မြတ်တို့၏ အယ္ယဝါဒ၊ သူတစ်ပါးတို့၏ဝါဒဟုဆိုအပ်သော ဇေတဝနဝါသီ ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ မိုဃ်ဆွာဝါဒတည်းဟူသော၊ တောအုပ်သို့ ညာဏ်ဖြင့်သက်ဝင်ခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်သော၊ ပညာဇေယျတို့ယ သမန္နာဂတေန၊ ပညာ၏ထက်မြက်ခြင်းနှင့်ပြည့်စုံသော။ တိပိဋကပရိယတ္တိပဗေဒေ၊ ပိဋကတ်သုံးပုံဟု ဆိုအပ်သော ပရိယတ္တိအပြားရှိသော။ သာဝကယေ၊ အင်္ဂကထာနှင့် တကွဖြစ်သော။ ဘုတ္ထုသာသနေ၊ မြတ်စွာဘုရားသာသနာတော်၌။ အပ္ပဋိဟတဉာဏပဗာ-ဝေန၊ ပိတ်ပင်ဆီးတားခြင်း မရှိသော ဉာဏ်၏အစွန့်ဟူသောအာနုဘော်ရှိသော။ မဟာဝေယျာကရဏေန၊ များစွာသောပြဿနာတို့ကို ဖြေခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်သော။ ကရဏသမ္ဘတ္တိဇနိတ၊ သုခဝိနိဂ္ဂတမဓုရောဒါတဝစန-ဗ္ဗဗ္ဗာရဝဏ္ဏယုတ္တေန၊ အကြောင်း၏ ပြည့်စုံခြင်းဖြင့် ဖြစ်စေအပ်သောသာယာ ချေငံခြင်းဖြင့် ကောင်းစွာထွက်သော ချီမြိန်ဖြူစင်သော စကားဖြင့် မြတ်သော ဂုဏ်ကျေးဇူးနှင့်ယှဉ်သော။ ယုတ္တာမုတ္တာဝါဒိနာ ဝါဒီဝရေန၊ မိမိ၌အယူနှင့် ယှဉ်ခြင်းမှ လွတ်သော ဝါဒဖြင့် ဆိုလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍ မြတ်သော။ မဟာကဝိနာ၊ မြတ်သောကဝိဟု ဆိုအပ်သော သုခမိန်လည်းဖြစ်ထသော။ ပဘိန္နပဋိသမ္ဘိဒါ ပရိဝါရေန၊ အပြားအားဖြင့် ဖြစ်သော ပဋိသမ္ဘိဒါဉာဏ် အခြံအရံရှိသော။ ဆဠဘိညာ ပဋိသမ္ဘိဒါဒိဂုဏပဋိမဏ္ဍိတေန၊ အဘိညာဉ်ခြောက်ပါး ပဋိသမ္ဘိဒါစသော ဂုဏ်ကျေးဇူးဖြင့် တန်ဆာဆင်အပ်သော။ ဥတ္တရိမနုဿမေ၊ မြတ်ကုန်သော စျာနလာဘီပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ စျာန် မဂ်ဖိုလ်တရားဌ။ အပ္ပဋိဟတဉာဏပုဗ္ဗင်္ဂမေန၊ ပိတ်ပင်ဆီးတားခြင်း မရှိသောဉာဏ်ဖြင့် သိအပ်ပြီးသော သစ္စာရှိကုန်သော။ ထေရဝံသပ္ပဒီပ ၊ နံ၊ ရှင်မဟာကဿပစသော မထေရ်တို့၏အနွယ်ကို ပြုတတ်ကုန်သော။ မဟာဝိဟာရဝါသိနံ၊ မဟာဝိဟာရ ကျောင်းဌ သီတင်းသုံးလေ့ ရှိကုန်သော။ ထေရာနံ၊ တိပိဋကစူဠနာဂ ဂသော မထေရ်ကို၏။ ဝံသာလင်္ကာရဘူတေန၊ အနွယ်ဌ တန်ဆာသဖွယ် ဖြစ်၍ဖြစ်သော။ ဝိပုလဝိသုဒ္ဓိနာ ပြန့်ပြောစွာ ဖြစ်၍ဖြစ်သော အလွန်သန့်ရှင်း စင်ကြယ်သော ပညာရှိသော။ ဗုဒ္ဓ-

ယောသောတိ ဂရုဟိ ဂဟိတနာမ ဧယျေန၊ ဗုဒ္ဓယောသဟု၍ ဆရာသို့ မှည့်အပ်သော် အမည်နာမနှင့် စပ်သော၊ ထေရေန၊ မသေရ်သည်။အယံ-ဓမ္မပဒအ်ဋ္ဌကထာ၊ ဤဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာကို။ ကတာ၊ စီရင်အပ်၏။

ယာဝ ယတ္ထက် ကာလ်၊ ပတ်လုံး။ သုဒ္ဓစိတ္တာ၊ ဖြူစင်သော စိတ်ရှိ တော်မူထသော။ တာဒိနော၊ တာဒိဂုဏ်ရှိတော်မူထသော။ လောက-ဇေဋ္ဌ၊ သတ္တလောက၏ အကြီးဖြစ်တော်မူသော။ မဟေသိနော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဗုဒ္ဓေါတိ နာမံ ပိ၊ ဗုဒ္ဓဟူသော အမည်လည်လည်း။ လောကမှိ၊ လောကသုံးပါး၌။ ပဝတ္တတိ၊ ဖြစ်သေး၏။ တာဝ။ သ်ုမ္ပ လောက်သော ကာလပတ်လုံး။ ယာ ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ သာ ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာ၊ သည်။ လောကနိဿရဏောသိန်၊ လောကမှ ထွက်မြောက်ရာနိဗ္ဗာန်ကို ရှာလေ့ရှိကုန်သော။ ကုလပုတ္တာနံ၊ တို့အား။ သဒ္ဓါဒိဗုဒ္ဓိယာ၊ သဒ္ဓါအစရှိသော ကြီးပွားခြင်း၏။ နယံ၊ နည်းကို။ ဒဿေန္တီ၊ ပြလျက်။ လောကသ္မိံ၊ လောကသုံးပါး၌။ တိဋ္ဌတု၊ သတည်း။

(ဋီကာမှာကား။ ဤမျှသာ ရှိသည်။ အချို့ နိဿယမှာလည်း ဤ အတူပင်တည်း။)

* သုဝဏ္ဏကူဋသိရသာ၊ရွှေမကိုင်ဖြင့် တန်ဆာဆင်အပ်သောဦးခေါင်း ဖြင့်။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ပါဒမူဠေ၊ ခြေဟော်တည်း ဟူသော ကြာကို။ ဝဟံ၊ ရွက်ဆောင်သည်ဖြစ်၍။ တသ္မိံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၌။ သုပ္ပတိဋ္ဌိတံ၊ ကောင်းစွာတည်သော။ သကံ၊ မိမိ၏စွာဖြစ်သော။ ပသာဒံ၊ ကြည်ညိုခြင်းကို။ သော၊ အကြင်သီဟိုဠ်မင်းကြီးသည်။ ဒဿယိ၊ ပြ၏။

သီဟဠဒီပဿ၊ သီဟိုဠ်ကျွန်းကိုလည်း အစိုးရထားသော၊ မဟီဘဒ္ဒလ ခြေအပြင်၌။ ဝိသုတဿ၊ ကျော်စောထသော။ တဿ၊ ထိုသီဟိုဠ်မင်း ကြီး၏။ အလက်ဘ ဝိဟာရေဟိစ၊ တန်ဆာဆင်အပ်သောကျောင်းဘို့ဖြင့် လည်းကောင်း။ မုနိခာတုဝရေဟိစ၊ မြတ်စွာဘုရားခေတ်တော်မြတ်ဘို့ဖြင့် လည်းကောင်း။ မနုညာနေကဝါရေဟိစ၊ နှစ်သက်ဖွယ်ရှိသော တစ်ပါး မက များစွာသော အခြင်းအရာတို့ဖြင့် လည်းကောင်း။ ဓာတုယရေဟိစ-

---

* ဤသုဝဏ္ဏကူဋသိရသာ စသောကိုးဂါထာ,ယမကဝဂ်စသော ဝဂ်၁၃ အရေအတွက်ပြ ဂါထာများနှင့် ယင်းဝဂ်တို့၌ ဂါထာ အရေအတွက်ပြ ဂါထာများသည် ဆဋ္ဌသင်္ဂါယနာမူ ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာပါ၌၌လည်းမပါမရှိ။

ဓာတ်တော်၏ တည်ရာဖြစ်သော စေတီတော်ဖြင့် လည်းကောင်း။ သဒါ၊ ခပ်သိမ်းသောအခါ၌။ သုနိမ္မိတံ၊ အပ်ထသော။ အနုရာဓပုရံနာမ၊ အနုရာဓ မည်သော ပြည်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။

တသ္မိံ ! ထိုပြည်၌။ လေခကာနံ၊ စာရေးတို့၏။ ကုလဒ္ဓဇော၊ အမျိုးခွဲ တံခွန်သဖွယ်ဖြစ်ထသော။ လောကဝိဿုတော၊ လူ့ပြည်၌ ကျော်စောထ သော။ သိလာသိတောနာမ၊ သိလာသိတအမည် ရှိထသော။ ကုမာရော၊ သတို့သားသည်။ အတိတမ္ပိ၊ လွန်လေပြီးသော။ ကာလေ၊ အခါ၌။ အဟု၊ ဖြစ်လေပြီ။

အညာတဝါသံ၊ ထောင်ရှားသောနေခြင်းကို။ ဝသတော၊ နေထသော။ ဇမ္ဗုဒီပဿ၊ ဇမ္ဗူဒီပါကျွန်းကို။ ကုဿရော၊ အစိုးရထသော။ ဂေါပါလ-ဂေါတ္တဿ၊ နွားကျောင်းအမျိုးခွဲဖြစ်ထသော။ ရညော၊မင်းအား။ ဥပ-ဋ္ဌာနံ၊ ခစားခြင်းကို။သာဓုကံ၊ ကောင်းစွာ။ (သုကိုသော၊ ဟု ပုဒ်ဖြတ်) ဟော၊ ထိုသိလာသိတ သတို့သားသည်။ အကာသိ၊ ပြုပြီ။

ဝသောဂုဏ်ကို၊ ထိုဂေါပါလအမျိုးခွဲဖြစ်သော မင်းသည်။ ကာလေ၊ အခါ တစ်ပါးခွဲ။ ကုမာရော၊ သတို့သားသည်။ သကံ ဓနံ၊ မိမိအရပ်သို့။ ပုတ္တော၊ ရောက်သည်ရှိသော်။ ကတညုတံ၊ ပြုဖူးသော သူ့ကျေးဇူးကို။ ဒဿနေန ဝ၊ ပြလိုရှိလျှင်။ ဘဿ၊ ထိုသိလာသိတ သတို့သားအား။ သစ္ဓိ-ယမာနံ၊ ကျွန်စောမြတ်နိုးအပ်သော လက်ဆောင်ကို။ပေသေသိ၊ ပို့လေစေ၏။

အထော၊ ထိုအခါမှ။ ပဌာယ၊ စ၍။ လက်ဘီပမ္ပိ၊ သီဟိုဠ်ကျွန်း၌။ ဇာတော၊ ဖြစ်ကုန်ထသော။ တဿ၊ထိုသိလာသိတ သတို့သား၏။ ဝံသဇာ၊ အနွယ်ဖြစ်ကုန်ထသော။ ပုရိသာ၊ ယောက်ျားတို့သည်။ ဝသုဒ္ဓဝံသေ၊ မင်း တို့ကို။ တောသေန္တာ၊ နှစ်သက်စေကုန်သည် ဖြစ်၍။ တံဌာနံ၊ ထိုအရပ်သို့။ ဝဟန္တိ၊ သွားကုန်၏။

တဿ၊ ထိုသိလာသိတ သတို့သား၏။နာမဿ၊ အမည်ကိုလည်းကောင်း။ ဌာနဿ၊ အရပ်ကိုလည်းကောင်း။ ဥဘယံ၊ နှစ်ပါးစုံသော။သမံ၊ တူခြင်းကို လည်းကောင်း။ ဂဏ္ဍန္တော၊ ယူသည်ဖြစ်၍။ ယော ပုတ္တောစ၊ သည်လည်း ကောင်း။ ယော နတ္တောဝ၊အကြင်မြေးသည် လည်းကောင်း။ဝံသပရမ္ပရာ-အနွယ်အဆက်ဆက်တည်။ အဟု။ ဖြစ်၏။

နတ္တုနော၊ မြေး၏။တနယော။ သားသည်။ ဒါဓာဇေဠောတိ၊ဒါ-ဓာ ဇေဠဟူ၏။ ဝိဿုတော၊ ကျော်စောသည်။ အသိ၊ ၏။

ရာဇာ၊ သီဟိုဠ်ကျွန်းမင်းကြီးသည်။ တသ၊ ထိုဒါဓာတေ္တ သတို့သား၏။ အနေကပွကာရေန၊ တစ်ပါးမက မျိုးစုံသော အပြားအားဖြင့်။ ပရက္ကမံ၊ လုံ့လကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ ကုမာရောသဗ္ဗသဝ္ဘယော၊ ဒါဓာတေ္တဟု ခေါ်ဝေါ်အပ်သော သတို့သားကို။ တံဌာနံ၊ ထိုသီဟိုဠ်ကျွန်း အရပ်ကို။ ပတိဋ္ဌာပေသိ၊ ဆောက်နှင်း၏။

တေဝိသာ ဓိကာစတုသ တစ်ဂါထာ၊ နှစ်ဆယ်သုံးဂါထာတို့ဖြင့် လွန်သော လေးရာသော ဂါထာရှိသော။ ပဠာဓိကတိသတဝတ္ထု ပဋ္ဌိမဏ္ဍိတာ၊ ဝါးခုတို့ဖြင့် လွန်ကုန်သော သုံးရာသောဝတ္ထုတို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်အပ်သော။ ဆဗ္ဗီသတိ ဝဂ္ဂသမန္နာဂတာ၊ နှစ်ဆယ်ခြောက်ပါးသော ဝဂ်နှင့် ပြည့်စုံသော။ ဓမ္မပဒဝဏ္ဏနာ၊ ဓမ္မပဒပါဠိတော်၏ အဖွင့်သည်။ ဣတိ သမတ္တာ၊ ဤတွင်ပြီးပြီ။

*

ယမကော၊ ယမကဝဂ်လည်းကောင်း။ အပ္ပမာဒေါ၊ စဝဂ်လည်းကောင်း။ စိတ္တော၊ ဝဂ်လည်းကောင်း။ ပုပ္ဖော၊ စဝဂ်လည်းကောင်း။ ဗာလော၊ စဝဂ်လည်းကောင်း။ ပဏ္ဍိတော၊ စဝဂ်လည်းကောင်း။ အရဟန္တော၊ ဝဂ်လည်းကောင်း။ သဟဿော၊ ဝဂ်လည်းလည်းကောင်း။ ဟါပေါ၊ ဝဂ်လည်းကောင်း။ ဒဏ္ဍော၊ ဝဂ်လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒသ၊ ဆယ်ဝဂ်တို့လည်းကောင်း။ ဇရာ၊ ဝဂ်လည်းကောင်း။ အတ္တာ၊ ဝဂ်လည်းကောင်း။ လောကော၊ ဝဂ်လည်းကောင်း။ ဥဒ္ဓေါ၊ ဝဂ်လည်းကောင်း။ သုခ၊ ဝဂ်လည်းကောင်း။ ဝိယ။ ဝဂ်လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ခြောက်ဝဂ်တို့လည်းကောင်း။ ကောဓော၊ ကောဓဝဂ်လည်းကောင်း။ မလော၊ ဝဂ်လည်းကောင်း။ ဓမ္မဋ္ဌော၊ ဝဂ်လည်းကောင်း။ မဂ္ဂဝဂ္ဂေါ၊ မဂ္ဂဝဂ်လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝိသတိ၊ ဆယ်ဝဂ်, ခြောက်ဝဂ်, လေးဝဂ်တို့ကို ပေါင်း၍ နှစ်ဆယ်သောဝဂ်တို့ကိုလည်းကောင်း။ ပကိဏ္ဏကော၊ ပကိဏ္ဏဝဂ်လည်းကောင်း။ နိရယော၊ ဝဂ်လည်းကောင်း။ နာဂေါ၊ ဝဂ်လည်းကောင်း။ တဏှာ၊ ဝဂ်လည်းကောင်း။ ဘိက္ခု၊ ဝဂ်လည်းကောင်း။ ဗြာဟ္မဏော၊ ဗြာဟ္မဏဝဂ်လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဧတေ ဆဗ္ဗီသတိ ဝဂ္ဂါ၊ ဤနှစ်ဆယ်ခြောက်ပါးသောဝဂ်တို့ကို။ အာဒိစ္စဗန္ဓုနာ၊ နေမင်း၏ အဆွေဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဒေသိတာ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။

ယမကေ၊ ယမကဝဂ်၌။ ဝီသတိ ဂါထာ။ နှစ်ဆယ်သောဂါထာတို့လည်းကောင်း။ အပ္ပမာဒမှိ၊ ဝဂ်၌။ ဒွါဒသ၊ တစ်ဆယ်နှစ်ဂါထာတို့လည်း

ကောင်း။ စိတ္တာဝဂ္ဂေ၊ ၌။ ကောဒသ၊ တို့လည်းကောင်း။ ပုပ္ဖဝဂ္ဂမှိ၊ ၌။ သောဠသ၊ တို့လည်းကောင်း။ ဗာလေ၊ ၌။ သောဠသ စ ဂ်ါထာ၊တို့လည်းကောင်း။ ပဏ္ဍိတမှိ၊ ဝဂ်ိ၌။ စတုဒ္ဒသ၊ တို့လည်းကောင်း။အရဟန္တေ၊ ၌။ ဒသဂါထာ၊ တို့လည်းကောင်း။ သဟသေ၊ ၌။ သောဠသ၊ တစ်ဆယ့်ခြောက်ဂါထာတို့လည်းကောင်း။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ပါပဝဂ္ဂမှိ၊ ပါပဝဂ်ိ၌။ တေရသ၊ တစ်ဆယ်သုံးဂါထာ တို့လည်းကောင်း။ ဒဏ္ဍမှိ၊၌။ ဒသသတ္တ၊ စ၊ တစ်ဆယ်ခုနှစ်ဂါထာ တို့လည်းကောင်း။ ဇရာဝဂ္ဂေ၊ ၌။ ကောဒသ၊ တို့လည်းကောင်း။ အတ္တဝဂ္ဂမှိ၊ ၌။ ဒွါဒသ၊ တို့လည်းကောင်း။ လောကဝဂ္ဂမှိ၊ ၌၊ ဒွါဒသ၊ တို့လည်းကောင်း။ ဗုဒ္ဓဝဂ္ဂမှိ၊၌။ သောဠသ၊ တို့လည်းကောင်း။ သုခေစ၊၌လည်းကောင်း။ပိယဝဂ္ဂေစ၊ ၌လည်းကောင်း။ ဒွါဒသဂါထာယော၊ တစ်ဆယ်နှစ်ဂါထာစီတို့သည်။ ဟောန္တု၊ ကုန်၏။ ကောဓဝဂ္ဂမှိ၊ ကောဓဝဂ်ိ၌။ စုဒ္ဒသ၊ တို့လည်းကောင်း။ မလဝဂ္ဂေ၊ ၌။ ကေဝိသတိ၊ နှစ်ဆယ်တစ်ဂါထာတို့လည်းကောင်း။ဓမ္မဋ္ဌေ၊ ၌။ သတ္တရသ၊ တို့လည်းကောင်း။ မဂ္ဂဝဂ္ဂေ၊၌။ သတ္တရသ၊တို့လည်းကောင်း။ပကိဏ္ဏကေ၊ ပကိဏ္ဏကဝဂ်ိ၌။ သောဠသဂါထာ၊ တို့လည်းကောင်း။ နိရယေ၊ ၌လည်းကောင်း။ နာဂေ၊ ၌လည်းကောင်း။ စတုဒ္ဒသ၊ တစ်ဆယ်လေးဂါထာတို့လည်းကောင်း။ တဏှာဝဂ္ဂမှိ၊ ၌။ ဆဋ္ဌေ သ၊ နှစ်ဆယ်ခြောက်ဂါထာတို့လည်းကောင်း။ ဘိက္ခုဝဂ္ဂိကာ၊ ဘိက္ခုဝဂ်ိ၌ရှိကုန်သော။တေဝီသ၊ နှစ်ဆယ်သုံးဂါထာတို့လည်းကောင်း။ ဝဂ္ဂမုတ္တမေ၊ ဂဂ်တကာတို့ထက် မြတ်သော။ ပြာဟ္မဏေ၊ ပြာဟ္မဏဝဂ်ိ၌။ ဒွေစတ္တာလီသ ဂါထာယော၊ လေးဆယ်နှစ်ဂါထာတို့ လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဂါထာသတာနိ စတ္တာရိ၊ လေးရာသော ဂါထာတို့ကိုလည်းကောင်း။ ပုန၊တစ်ဖန်။အပရေ၊ တစ်ပါးကုန်သော။ တေဝီသ စ၊နှစ်ဆယ်သုံးဂါထာတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဓမ္မပဒေ နိပါတမှိ၊ ဓမ္မပဒပါဠိတော်၌။ အာဒိစ္စဗန္ဓုနာ၊ နေမင်း၏အဆွေ ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဒေသိတာ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။

ယမကပဋိမာဒံ စိတ္တံ၊ ယမကဝဂ် အပ္ပမာဒဝဂ် စိတ္တဝဂ်တို့လည်းကောင်း။ ပုပ္ဖံ ဗာလေန ပဏ္ဍိတံ၊ပုပ္ဖဝဂ် ဗာလဝဂ် ပဏ္ဍိတဝဂ်တို့လည်းကောင်း။ အရ-

ဟန်ခံ သဟသော၊ အရဟန္တဝက် သဟသဝက်တို့ လည်းကောင်း။ ပါပ-ဒဏ္ဍော၊ ပါပဝက် ဒဏ္ဍာဝက်တို့ လည်းကောင်း။ ဣစ္ဆေဝမာဒီ၊ ဤသို့ အာဝ ရှိကုန်သော။ တေဒသ၊ ထို ဆယ်ပါးသော ဝက်တို့သည်။ သဗ္ဗေသု ပေါတ္ထကေသု၊ အလုံးစုံသော ပေတို့၌။ ဒဿတိ၊ ထင်၏။

အဋ္ဌကထာနိဂုံး ပြီးပြီ။

*